

JAINA - ĀGAMA - SERIES

5

PART 1

NĀYĀDHAMMAKAHĀO

(JNĀTĀDHARMAKATHĀNGASŪTRAM)

SHRI MAHĀVĪRA JAINA VIDYĀLAYA
MUMBAI - 36

जैन—आगम—ग्रन्थमाला

ग्रन्थाङ्क ५

जैन-आगम-ग्रन्थमाला : ग्रन्थाङ्क ५

पंचमगणहरभयवंसिरिसुहृमसामिविरइयं छट्ठं अंगं

पायाधम्मकहाओ

[ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रम्]

सम्पादकः

पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरपट्टालङ्कार-
पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयमेघसूरीश्वरशिष्य-
पूज्यपादमुनिराजश्रीभुवनविजयान्तेवासी

मुनि जम्बूविजयः

सहायकः

मुनि धर्मचन्द्रविजयः

श्री महावीर जैन विद्यालय

बम्बई ४०० ०३६

प्रथम संस्करण

वीर सं० २५१६/विक्रम सं० २०४६/ई० स० १९८९

सर्व हक्क प्रकाशकाधीन

मूल्य १२५ रुपया

प्रकाशक

सेवंतीलाल केशवलाल दाह

शान्तीलाल टोकरशी शाह

हिंमतलाल शान्तीलाल गांधी

मानद मंत्रीओ

महावीर जैन विद्यालय

ऑगस्ट क्रान्ति मार्ग, बम्बई ४०० ०३६

मुद्रक

प्र. पु. भागवत

मौज प्रिन्टिंग ब्यूरो

खटाववाडी, मुंबई ४०० ००४

Jaina-Āgama-Series No. 5

NĀYĀDHAMMAKAHĀO

[JNĀTĀDHARMAKATHĀNGASŪTRAM]

Editor

MUNI JAMBŪVIJAYA

the disciple of

H. Holiness Munirāja

Śrī BHUVANAVIJAYAJI MAHĀRĀJA

SHRĪ MAHĀVĪRA JAINA VIDYĀLAYA

BOMBAY 400 036

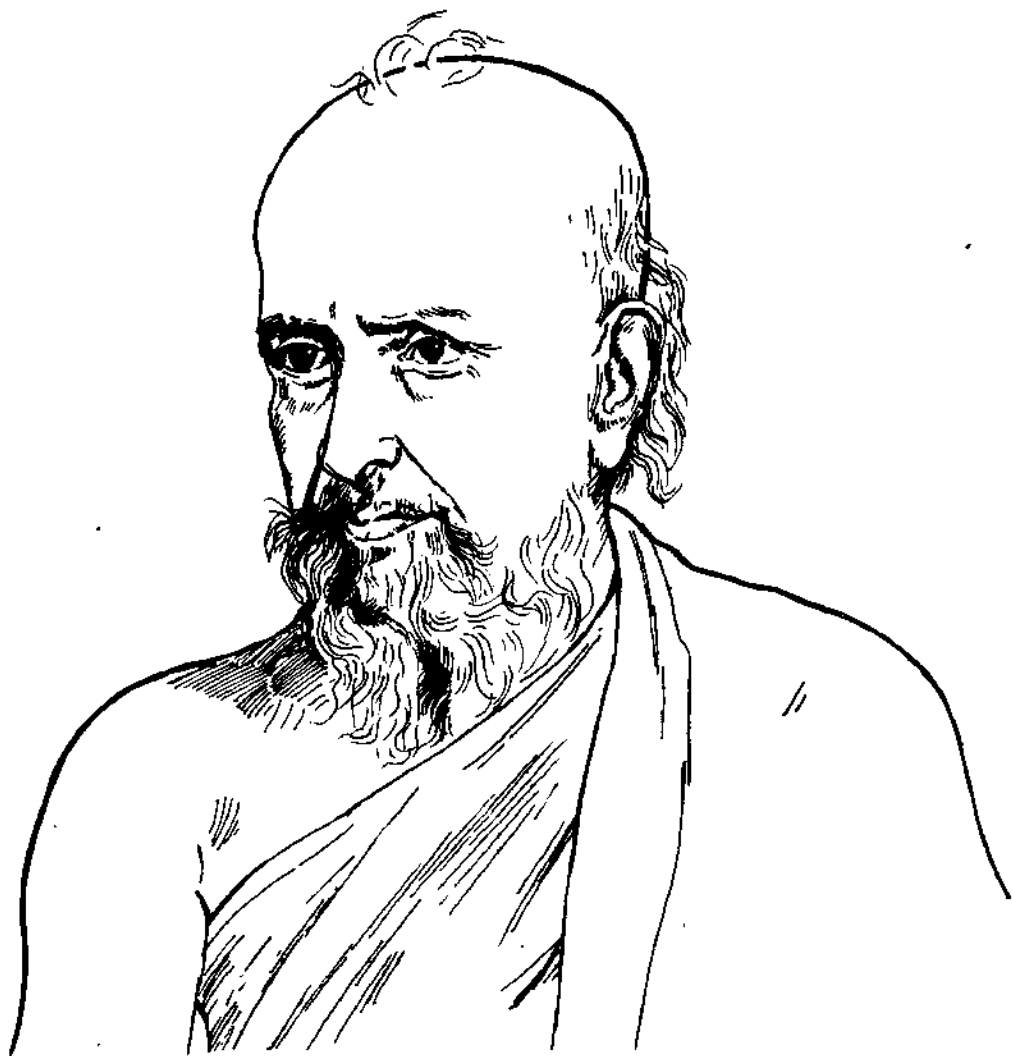
First published : 1989

© 1989, by the Publishers

Price : Rs. 125.00

Published by
Sevantilal Keshavlal Shah
Shantilal Tokarshi Shah
Himmatlal Shantilal Gandhi
Hon. Secretaries
Shri Mahavira Jaina Vidyalaya
August Kranti Marg
Bombay 400 036.

Printed in India
by P. P. Bhagwat
Mouj Printing Bureau
Khatau Wadi
Bombay 400 004.

JAIN ACHARYA SHREE VIJAYVALLABHSURISHWARJI MAHARAJ

॥ जयन्तु वीतरागाः ॥

श्रीवल्लभगुरुसङ्क्षिप्तचरित्रस्तुतिः

बाल्यभावात्तदीक्षाय आबाल्यब्रह्मचारिणे ।
 ब्रह्मतेजोऽलङ्कृताय नमो वल्लभसूरये ॥ १ ॥
 विजयानन्दसूरीन्द्रपादसेवाप्रभादतः ।
 मासज्ञानादिकौशलस्य जयतात् सूरिवल्लभः ॥ २ ॥
 शान्तो वीरः स्थितप्रज्ञो दीर्घदर्शी जितेन्द्रियः ।
 प्रतिभाबानुदारश्च जयताद् गुरुवल्लभः ॥ ३ ॥
 ज्ञातं श्रीवीरधर्मस्य रहस्यं येन वास्तवम् ।
 धारितं पालितं चापि जयतात् सूरिवल्लभः ॥ ४ ॥
 श्रीवीरोक्तद्वयक्षेत्रकालभावज्ञोत्तरः ।
 अतज्ज्ञतन्मार्गदर्शी जयताद् गुरुवल्लभः ॥ ५ ॥
 जागरूकः सदा जैनशासनस्योच्चतिकृते ।
 सर्वात्मना प्रयतिता जयताद् सूरिवल्लभः ॥ ६ ॥
 जैनविद्यार्थिसङ्ज्ञानबुद्धयै विद्यालयादिकाः ।
 संस्थाः संस्थापिता येन जयताद् गुरुवल्लभः ॥ ७ ॥
 पाञ्चालजैनजनताधारस्तद्वितचिन्तकः ।
 तद्रक्षाकारी प्राणान्ते जयतात् सूरिवल्लभः ॥ ८ ॥
 साधर्मिकोद्धारकृते पञ्चलक्ष्मीमसूत्रयत् ।
 रूप्याणां मुम्बईसङ्घाद् जयताद् गुरुवल्लभः ॥ ९ ॥
 विजयानन्दसूरीन्द्राह्वता विश्वकामनाः ।
 प्रोद्गाहिता यथाशक्ति जयतात् सूरिवल्लभः ॥ १० ॥
 जीवनं जीवितं चारु चारित्र्यं चारु पालितम् ।
 कार्यं चारु कृतं येन जयताद् गुरुवल्लभः ॥ ११ ॥

मुनि पुण्यविजयः ।

ग्रन्थानुक्रमः

पत्राङ्काः

मुखपृष्ठादि	१-६
ग्रन्थानुक्रमः	९
श्रीवल्लभगुरुसङ्क्षिप्तचरित्रस्तुतिः	८
प्रकाशकीय निवेदन	११-१६
आत्मार	१६
ऋष्यस्वीकार	१७
Atma Vallabh Sanskriti Mandir	19-30
आत्म वल्लभ संस्कृति मन्दिर	३१-३४
जिन आगम जयकारा (प्रस्तावना)	१-५०
पायाधम्मकहाओ सूत्रनां टिप्पण	५१-७६
एक अनुशीलन	७७-१०८
आमुखम्	१०९-११६
Introduction	117-124
ज्ञाताधर्मकथासूत्रस्य सपरिशिष्टस्य विषयानुक्रमः	१२५-१३०
ज्ञाताधर्मकथासूत्रम्	१-३७४
प्रथमं परिशिष्टम्	३७५-४९९
द्वितीयं परिशिष्टम्	५००-५०१
तृतीयं परिशिष्टम्	५०२-५२६
चतुर्थं परिशिष्टम्	५२७-५५७
पञ्चमं परिशिष्टम्	५५८-५६३
षष्ठं परिशिष्टम्	५६४-५६६
शुद्धिपत्रकम्	५६७-५७०

પ્રકાશકીય નિવેદન

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી જિનાગમ ગ્રંથમાળામાં 'જ્ઞાતાધર્મકથા' પ્રગટ કરતાં અમે અત્યંત આનંદ અને ગૌરવની લાગણી અનુભવીએ છીએ. આ ગ્રંથના પ્રકાશન સાથે આ જૈનાગમ ગ્રંથમાળામાં અત્યાર સુધીમાં કુલ ૧૪ આગમસૂત્રોનું પ્રકાશન થાય છે.

જૈન ધર્મમાં ચાર અનુયોગ છે: દ્રવ્યાનુયોગ, ચરણકરણાનુયોગ, ગણિતાનુયોગ અને કથાનુયોગ. એ બધામાં કથાનુયોગ સામાન્યજનને પ્રિય થઈ પડે છે. કારણ, તત્ત્વજ્ઞાનની મીમાંસા અને બૌદ્ધિક કલાને સમાનરીતે પહોંચવા બધા જ લોકોની ક્ષમતા એકસરખી હોતી નથી. પરંતુ એવી તાત્ત્વિક વાતો લોકો સુધી પહોંચાડવી તો રહી જ. એ માટેનું સરળ માધ્યમ કથાનુયોગ બની રહ્યું. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે સરળ ઉદાહરણો અને કથા દ્વારા એમનો ઉપદેશ લોક હૈયા સુધી પહોંચાડ્યો. એવી સાડા ત્રણ કરોડ કથાઓનો સંચય તે 'જ્ઞાતાધર્મ કથા.'

જૈન આગમોમાં દ્વાદશાંગીમાં આચારાંગ, સૂત્રકૃતાંગ, સ્થાનાંગ, સમવાયાંગ, ભગવતી સૂત્ર અને જ્ઞાતાધર્મકથાંગ સૂત્ર આવે છે. એ રીતે પ્રસ્તુત ગ્રંથનો ક્રમ છઠ્ઠો છે. અર્થની અપેક્ષાએ આ ગ્રંથના પ્રણેતા ચરમ તીર્થંકર ભગવાન મહાવીર પરમાત્મા છે અને સૂત્રની અપેક્ષાએ આ ગ્રંથના રચયિતા ગણધર ભગવાન છે. આપણે બધા પંચમ ગણધર ભગવાન સુધર્મસ્વામીની પરંપરામાં હોવાથી આ આગમગ્રંથના રચયિતા ભગવાન સુધર્મસ્વામી છે.

આ ગ્રંથનાં બે શ્રુતસ્કંધ કહેલા છે. 'જ્ઞાત તથા ધર્મકથા' એટલે આમાં જ્ઞાત તથા ધર્મકથા હોવાથી આ સૂત્રનું પ્રાકૃતમાં જ્ઞાયાધર્મકથા નામ છે. કલિકાલસર્વજ્ઞ હેમચંદ્રાચાર્યે અભિધાનચિંતામણિ નામમાલા તથા તેની સ્વોપજ્ઞ વૃત્તિમાં, આચાર્યશ્રી મલયગિરિ મહારાજે નંદીસૂત્રની વૃત્તિમાં અને આચાર્યશ્રી યશોદેવદસૂરિ મહારાજે પાશ્વિક સૂત્રની વૃત્તિમાં પણ જ્ઞાતાધર્મકથા શબ્દનો જ પ્રયોગ કરેલો છે.

ઉપર જણાવ્યું તેમ આ ગ્રંથનાં બે શ્રુતસ્કંધ છે. તેમાં ઓગણીસ અધ્યયન છે. તેમાં કથિત કથાઓ બે પ્રકારની છે: ચરિત્ર (બનેલી) અને કલ્પિત. આ ધર્મકથાઓના દસ વર્ગ છે. એક એક ધર્મકથામાં પાંચસો પાંચસો આખ્યાયિકાઓ છે, એક એક આખ્યાયિકામાં પાંચસો પાંચસો ઉપાખ્યાયિકાઓ છે અને એક એક ઉપાખ્યાયિકામાં પાંચસો પાંચસો આખ્યાયિકા-ઉપાખ્યાયિકાઓ છે. આ રીતે પૂર્વાપરના વિચારપૂર્વક ગણતરી કરતા આ ગ્રંથમાં પુનરુક્તિ વિનાની સાડાત્રણ કરોડ કથાઓ છે.

આ ગ્રંથમાં મુખ્યત્વે વિષય સુખમાં મૂર્છિત, સંયમમાં કાયર અને વિવિધ પ્રકારના મુનિ ગુણોથી શૂન્ય એવાં જીવો સંસારમાં કેવા દુઃખી થાય છે અને સંયમમાં સ્થિર એવા આત્માઓ

કેવા સુખી થાય છે તેનું વિવિધ દૃષ્ટાંતો દ્વારા નિરુપણ કરવામાં આવ્યું છે. જ્ઞાતાધર્મકથાનો પરિચય આપતા ઘણા વિસ્તારથી સમવાયાંગસૂત્રમાં અને થોડા વિસ્તારથી નંદીસૂત્રમાં વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. તેનો આ સાર છે.

જૈન દર્શન અને અન્ય ભારતીય દર્શનોને સ્પર્શતી ઉપયોગી અવનવી માહિતી જૈન જ્ઞાન-ભંડારોમાં વિપુલ પ્રમાણમાં સચવાયેલી છે. આ મહત્વપૂર્ણ માહિતી વિદ્વાનો તેમજ સંશોધકોને ઉપલબ્ધ થાય તો ભારતીય સંસ્કૃતિની ખૂટતી અનેક કડીઓ મળતાં અવનવા વિચાર-પ્રવાહો તેમજ સિધ્ધાંતોના દર્શન પ્રવાહો થાય તેમ છે. પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ આગમોદ્ધારક આચાર્યપ્રવરશ્રી સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજસાહેબે અભ્યાસીઓને ઉપયોગી થાય તેવા પવિત્ર હેતુથી એકલે હાથે અથાગ પરિશ્રમ સેવી જૈન ધર્મના પ્રાણસમા, પાયારૂપ, પવિત્ર આગમ ગ્રંથાવલિની સુવાચ્ય આવૃત્તિ વર્ષો પૂર્વે પ્રકાશિત કરી હતી. ત્યાર બાદ જૈન જ્ઞાનભંડારોના પારગામી અને અધિકારી પૂ. આગમપ્રભાકર શ્રુતશીલવારિધિ મુનિવર્ય પુણ્યવિજયજી મહારાજે જુદાં જુદાં જ્ઞાન ભંડારોમાં સચવાયેલ સામગ્રી એકત્ર કરી, તેનું શુદ્ધિકરણ, જરૂરી નોંધો કરી, આગમિક સાહિત્યનું જીવનભર વ્યાપક અને તલસ્પર્શી અધ્યયન-સંશોધન કર્યું હતું. મૂળ આગમોની સુસંપાદિત વ્યવસ્થિત આવૃત્તિ બહાર પડે તેવું સૂચન શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી થતાં મૂળ આગમો પ્રકાશિત કરવાની યોજના પૂ. આગમપ્રભાકર મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ અને આ વિષયના નિષ્ણાત વિદ્વાનોના સહકારથી તૈયાર કરી, આ કાર્યમાં ભારતીય દર્શનો અને આગમોના અભ્યાસી પંડિત શ્રી દલસુખભાઈ માલવણિયાનો સહકાર મેળવ્યો.

પીસ્તાળીશ મૂળ આગમ ગ્રંથો પ્રકાશિત કરવાની યોજનાનુસાર બે ચૂલિકાસૂત્ર, અગિયાર અંગ, બાર ઉપાંગ, છ છેદ, ચાર મૂળ અને દસ પ્રકીર્ણક પ્રગટ કરવાનાં છે. આગમસૂત્રોના મૂળ પાઠો સંશોધિત-સંપાદિત કરીને પાઠાંતરો સાથે આપવા ઉપરાંત ગ્રંથ, ગ્રંથકાર અને આનુષંગિક બાબતોની આધારભૂત અને તદ્વિષયક માહિતી આપતી પ્રસ્તાવના, શબ્દસૂચિ, તેમજ વિવિધ વિષયને લગતાં પરિશિષ્ટો આપવામાં આવી રહ્યાં છે. આગમ પ્રકાશનની આ યોજના જૈન ધર્મ અને સાહિત્યની શકવર્તી સેવા બજાવવાની સાથે પ્રકાશન ક્ષેત્રે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ અપાવે એવી નીવડી રહી છે. પ્રાતઃસ્મરણીય આગમપ્રભાકર પૂ. પુણ્યવિજયજી મહારાજના સાનિધ્યમાં વિ.સં. ૨૦૧૭ના કારતક વદ-૩, તા ૨-૧૧-૧૯૬૦ના રોજ નાના સરખા જ્ઞાન-સમારંભમાં આ પવિત્ર ભગીરથ કાર્યનું મંગળાચરણ કરવામાં આવ્યું હતું. આ રીતે અધ્યયન-અધ્યાપનને તેમજ સંશોધનને વેગ મળે તે માટે સુસંશોધિત-સંપાદિત આવૃત્તિ તૈયાર કરવાનો પ્રારંભ થયો, અને આગમો તેમજ બધા આગમિક સાહિત્યની આવી આવૃત્તિઓ પ્રગટ કરવાનો અનેરો અવસર પ્રાપ્ત થયો. આપણા બધાં પવિત્ર મૂળ આગમ ગ્રંથોનું અત્યારની વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિએ સંશોધન-સંપાદન કરાવીને એને એકસરખાં રૂપમાં પ્રકાશિત કરવાની સંચાલકોની ભાવના સંપૂર્ણપણે સાકાર થઈ રહી છે.

અમારા અગાઉનાં પ્રકાશનોમાં જણાવ્યું છે તેમ પૂજ્યપાદ મુનિ ભગવંત શ્રી. પુણ્યવિજયજી મહારાજના તા ૧૪-૬-૧૯૭૧ના રોજ થયેલા દેહાવસાન પછી સમગ્ર જૈન આગમોના

સંશોધન-સંપાદન કરવા-કરાવવાની સંપૂર્ણ જવાબદારી પરમ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજય સિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની પરંપરાના પૂજ્યપાદ વિદ્વદ્વર્ય મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબે સ્વીકારીને અમને ચિંતામુક્ત કર્યા છે. તેઓ ૧૯૭૨-૭૩થી આગમ પ્રકાશન કાર્યને વેગ આપતા રહ્યાં છે. તેઓ અર્ધમાગધી, પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત જેવી પ્રાચીન ભાષાઓના વિદ્વાન તો છે જ, પરંતુ સાથોસાથ અર્વાચીન ગુજરાતી, મરાઠી, અંગ્રેજી જેવી બીજી અનેક ભાષાઓના સારા અભ્યાસી છે. ભારતીય દર્શનો અને જૈન આગમોના પ્રખર અભ્યાસી આ વિભૂતિ સ્વરૂપ મુનિશ્રી સંશોધન, વાંચન આદિ કૃતિકાર્યમાં સરસ રીતે અભ્યાસરત રહી શકે. તે માટે મોટાં નગરો-શહરોમાં પ્રવર્તતા નથી. પ્રાયઃ શંખેશ્વર આસપાસની પવિત્ર ભૂમિનાં નાનાં ગામોમાં જ રહી શાંતિપૂર્વક જિનશાસનની અનન્ય શ્રુતભક્તિ કરી રહ્યા છે, તેઓશ્રીની પાસે વિદ્વાનો પણ કંઈક જ્ઞાન-પ્રાપ્તિ, ગોષ્ઠિ માટે અવારનવાર આવી ધન્યતા અનુભવતા હોય છે. તેઓશ્રીના સંસારી સંબંધે વયોવૃદ્ધ માતૃશ્રી પૂ. સાધ્વીશ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજના તેઓ ઉપર અપ્રતિમ ઉપકાર અને આશીર્વાદ છે, જે તેઓશ્રીના માટે પ્રેરણારૂપે સતત સહાય કરે છે.

આ ગ્રંથમાળાના સર્જક અને પોષક તરીકે તેઓશ્રીએ ખૂબ જ પ્રેરણા અને કિંમતી માર્ગદર્શન આપેલું છે અને આ પ્રવાહ સતત ચાલુ છે. આગમ પ્રકાશનનું ભગીરથ જવાબદારીભર્યું આ કાર્ય તેઓ નિઃસ્વાર્થભાવે માત્ર શાસન-ભક્તિની ભાવનાથી અને શ્રુતજ્ઞાનાદિ પ્રત્યેના પ્રકાશન-પ્રચારાદિના વિનમ્ર ભાવથી ચીવટ અને પરિશ્રમપૂર્વક અવિરત કરી રહ્યા છે, તે ખૂબ જ અનુમોદનીય અને વંદનીય છે. સંસ્થા પ્રત્યેનો તેઓશ્રીનો આ અહોભાવ અને ઉપકાર હંમેશને માટે સ્મરણીય અને અનુકરણીય રહેશે. જૈન શાસનમાં વિદ્વાનો ઘણાં છે, પરંતુ આ રીતે માત્ર ભક્તિથી સંપૂર્ણપણે ‘આગમગ્રન્થોના સંશોધન’ માટે પોતાનું સર્વસ્વ નિઃસ્વાર્થભાવે સમર્પણ કરવાની ભાવના સાધુઓમાં માત્ર ગણ્યાગાંઠયા પાસે હોય, તેમાં તેઓશ્રી પ્રથમ નજર સમક્ષ તરવરી રહે છે. તેઓશ્રીની પ્રેરણા અને માર્ગદર્શનથી કાર્ય સુવ્યવસ્થિતરીતે આગળ વધી રહ્યું છે. આ યોજનાના પ્રારંભમાં પ્રજ્ઞાયશુ પં. સુખલાલજી, શ્રી જિનવિજયજી, પં. બેચરદાસ, પં. દલસુખભાઈ માલવણિયા આદિ વિદ્વાનોનો સહકાર મળેલ છે.

જુદાં જુદાં જ્ઞાનભંડારોમાં હસ્તલિખિત પ્રતો અગર તેની ફોટો માઈક્રો-ફિલ્મ મેળવી સંશોધન સંપાદન કરી, અત્યારસુધીમાં નીચે મુજબના આગમ ગ્રંથોનું પ્રકાશન થયેલ છે:

૧.	: નંદિસુત્તં અણુઓગદ્ધારાઈં ચ	સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
૨. (૧)	: આચારાંગસુત્તં	સં: જમ્બૂવિજયો મુનિ
૨. (૨)	: સુયગડંગસુત્તં	સં: જમ્બૂવિજયો મુનિ
૩.	: ઠાળાંગસુત્તં-સમવાયાંગસુત્તં	સં: જમ્બૂવિજયો મુનિ
૪. (૧)	: વિયાહપણ્ણતિસુત્તં ભાગ-૧	સં: પં. બેચરદાસ જીવરાજ દોશી
૪. (૨)	: વિયાહપણ્ણતિસુત્તં ભાગ-૨	સં: પં. બેચરદાસ જીવરાજ દોશી
૪. (૩)	: વિયાહપણ્ણતિસુત્તં ભાગ-૩	સં: પં. બેચરદાસ જીવરાજ દોશી
૯.	: પણ્ણવણાસુત્તં ભાગ-૧	સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ

૧. : પળવણાસુત્તં ભાગ-૨ સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
 ૧૫. : દસવૈયાલિયસુત્તં, ઉત્તરજ્ઞયણાઈ, સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
 આવસસયસુત્તં ચ
 ૧૭. (૧) : પઢ્ણયસુત્તાઈ ભાગ-૧ સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
 ૧૭. (૨) : પઢ્ણયસુત્તાઈ ભાગ-૨ સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
 ૧૭. (૩) : જોહસકરંડગં સં: પુણ્યવિજયોમુનિ આદિ

શ્રુતભક્તિના આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ અપાવે એવાં આ સંગીન અને અનુભોદનીય આગમસૂત્રોના સંશોધન અને પ્રકાશન માટે “શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય જિનાગમ ટ્રસ્ટ”ના નામે સ્વતંત્ર ટ્રસ્ટ રજિસ્ટર થયેલ છે. તાજેતરમાં થયેલી ચૂંટણીમાં ટ્રસ્ટીઓ તરીકે નીચે જણાવેલ ભાઈઓ બિનહરીફ ચૂંટાઈ આવ્યા છે:

- (૧) શ્રી ડુંગરશી રામજી ગાલા
 (૨) શ્રી પ્રમોદચંદ્ર ચીમનલાલ શાહ
 (૩) શ્રી મહીપતરાય જાદવજી શાહ
 (૪) શ્રી માણેકલાલ વાડીલાલ સવાણી
 (૫) શ્રી વસનજી લખમશી શાહ

આ ટ્રસ્ટના અન્વેષકો તરીકે મે. વિપિન એન્ડ કં. ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ્સ સેવા આપે છે. એ બદલ અમે તેઓના આભારી છીએ.

જરૂરી માર્ગદર્શન માટે નીચે જણાવેલ ભાઈઓની બનેલ સમિતિના સભ્યોના અમે આભારી છીએ.

(૧) શ્રી કંચનલાલ વાડીલાલ શાહ	}	પાટણ જૈન
(૨) શ્રી મફતલાલ ભીખાચંદ શાહ		મંડળના
(૩) શ્રી જે.કે. શાહ		પ્રતિનિધિઓ
(૧) શ્રી સેવંતીલાલ કે. શાહ	}	વિદ્યાલયના મંત્રીઓ
(૨) શ્રી શાંતિલાલ ટી. શાહ		
(૩) શ્રી હિંમતલાલ એસ. ગાંધી		
(૧) ડૉ. રમણલાલ ચી. શાહ	}	વિદ્યાલયના બે સભ્યો.
(૨) ડૉ. જયંતીલાલ સૂરચંદ્ર બદામી		

એક્ઝ-ઓફિસીયો

શ્રી કાંતિલાલ ડાહ્યાભાઈ કોરા, માનદ ડિરેક્ટર

આગમપ્રકાશનનાં કાર્યમાં ઉપરોક્ત મહાનુભાવોનો સહકાર મળેલ છે. આ સર્વે ભાઈઓનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

અમારી આ યોજનાના પ્રારંભથી જ ભારતીય દર્શનશાસ્ત્રના ઊંડા અભ્યાસી પં. શ્રી દલસુખભાઈ માલવણિયાએ આત્મીયભાવે સહકાર આપ્યો છે. અમારી સંસ્થાના અવિભાજ્ય અંગરૂપ સન્નિષ્ઠ માનાર્ડ ડિરેક્ટર શ્રી કાંતિલાલ ડાહ્યાભાઈ કોરાએ મુદ્રણ આદિ કાર્યોની બધી જવાબદારીઓને પોતાની સમજીને અસાધારણ સહકાર આપેલ છે. આગમ શાસ્ત્રના પ્રખર અભ્યાસી પंडित શ્રી અમૃતલાલ મોહનલાલ ભોજક આગમગ્રન્થમાળાના પ્રકાશન કાર્ય સાથે આ યોજનાના પ્રારંભથીજ આત્મીયભાવે સહકાર આપે છે. પ્રકાશનના આ કાર્યમાં સહકાર આપવા બદલ આ ત્રણેય વિદ્વાનોના અમે આભારી છીએ.

વિદ્વદ્વર્ય પૂ. મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજે સંસ્કૃત ભાષામાં લખેલ પ્રસ્તાવનાનું અંગ્રેજી ભાષાંતર સુવિખ્યાત વિદ્વાન અને સંસ્થાના પૂર્વ વિદ્યાર્થી ડૉ. નગીનદાસ જે. શાહે કરી આપેલ છે. જે બદલ તેઓશ્રીનો અમે આભાર માનીએ છીએ.

આ મહત્વના ગ્રંથના પ્રકાશન ખર્ચ અંગે શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન સ્મારક નિધિના ટ્રસ્ટીઓએ રૂપિયા પચાસ હજાર આપી ઉમળકાભર્યો સહકાર આપેલ છે, જે બદલ આ ગુરુભક્તોના અમે ખૂબ જ આભારી છીએ.

દર્શન અને આગમના ભારતીય તેમ જ વિદેશી વિદ્વાનોનો આ કાર્ય માટે પ્રેરણાદાયી સહકાર મળેલ છે. તે સૌના અમે ઋણી છીએ.

આગમ સંશોધન-પ્રકાશન કાર્યમાં અનેકરીતે સહાયરૂપ થનાર ભાઈ-બહેનો અને વિવિધ સંઘોના જ્ઞાનખાતાનો સહકાર મળતો રહ્યો છે તેઓનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ. તે ઉપરાંત આ કાર્યમાં મહાનુભાવોનો એક યા બીજી રીતે સહકાર મળેલ છે જેઓનો અમે અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

મૌજ પ્રિન્ટિંગ બ્યૂરોના મુખ્ય સંચાલક શ્રી પ્રભાકરભાઈ ભાગવત અને અન્ય કાર્યકરોએ મુદ્રણકાર્યમાં સંપૂર્ણ સહકાર આપ્યો છે તે માટે અમે કૃતજ્ઞતાની લાગણી અભિવ્યક્ત કરીએ છીએ.

“જૈન આગમ ગ્રન્થમાળા”નાં કાર્યને વેગ આપવાની ભાવનાને અમે આ ગ્રન્થ પ્રકાશિત કરીને ચરિતાર્થ કરતા ધન્યતા અનુભવીએ છીએ.

ઓગષ્ટ કાંતિ માર્ગ
મુંબઈ ૪૦૦ ૦૩૬
માગસર શુદ્ધિ ૧૧,
મોન એકાદશી
તા. ૯-૧૨-૧૯૮૯

સેવંતીલાલ કેશવલાલ શાહ
શાંતિલાલ ટોકરશી શાહ
હિંમતલાલ શાંતિલાલ ગાંધી
માનદ મંત્રીઓ
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

આભાર

જીવનમાં આત્મકલ્યાણ અને લોકકલ્યાણની ભાવનાનો પુણ્યસંગમ સાધી ધાર્મિક અને વ્યાવહારિક જ્ઞાનની પરબોદ્ધારા સમાજને સર્વાંગીણ અભ્યુદય માર્ગે પ્રેરનાર પ્રાભાવિક જ્યોતિર્ધર યુગદ્રષ્ટા આચાર્યપ્રવર શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીપ્રવરજી મહારાજની સ્મારક માટે આયોજિત થયેલ શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન સ્મારક શિક્ષણ નિધિ, દિલ્હી તરફથી પવિત્ર મહામંગલકારી જિનાગમ સંશોધન પ્રકાશન પ્રવૃત્તિને પ્રોત્સાહિત કરવાની ઉદાર ભાવનાથી રૂ. ૫૦,૦૦૦/- અંકે રૂ. ૫૨૫૫૫ હજાર મોકલી આપેલ છે. શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન સ્મારક શિક્ષણ નિધિના જ્ઞાન પ્રસાર માટેના દીર્ઘદૃષ્ટિભર્યા ઉદાર સહકાર બદલ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય હાર્દિક આભાર માને છે.

સેવંતીલાલ કેશવલાલ શાહ
શાંતિલાલ ટોકરશી શાહ
હિંમતલાલ શાંતીલાલ ગાંધી

માનદ મંત્રીઓ
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

ઋણ સ્વીકાર

જૈન આગમ ગ્રંથોના સંશોધન-સંપાદન અને પ્રકાશનના કાર્યમાં વેગ આપવાના ઉદ્દેશથી, વિ. સં. ૨૦૦૧ ની સાલમાં, પાટણ (ઉ. ગુ.) માં પૂજ્યપાદ મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી અને મુ. શ્રી કેશવલાલ ક્રીલાચંદના પ્રયાસોથી સ્થપાયેલ શ્રી જિનાગમ પ્રકાશિની સંસદ (ઠે. શ્રી પાટણ જૈન મંડળ, ૭૭, મરીન ડ્રાઈવ, મુંબઈ-૨૦) તરફથી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય (મુંબઈ) ની મૂળ જૈન આગમો પ્રકાશિત કરવાની યોજના માટે રૂ. ૧,૩૫,૫૬૬-૦૦ અંકે એક લાખ પાંત્રીસ હજાર પાંચસો છાસઠ રૂપિયા પૂરા મળ્યા છે; આ લઘ્ય સહકાર માટે અમે શ્રી જિનાગમ પ્રકાશિની સંસદનો, શ્રી પાટણ જૈન મંડળનો તથા એ બન્ને સંસ્થાના કાર્યકરોનો અંતઃ-કરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

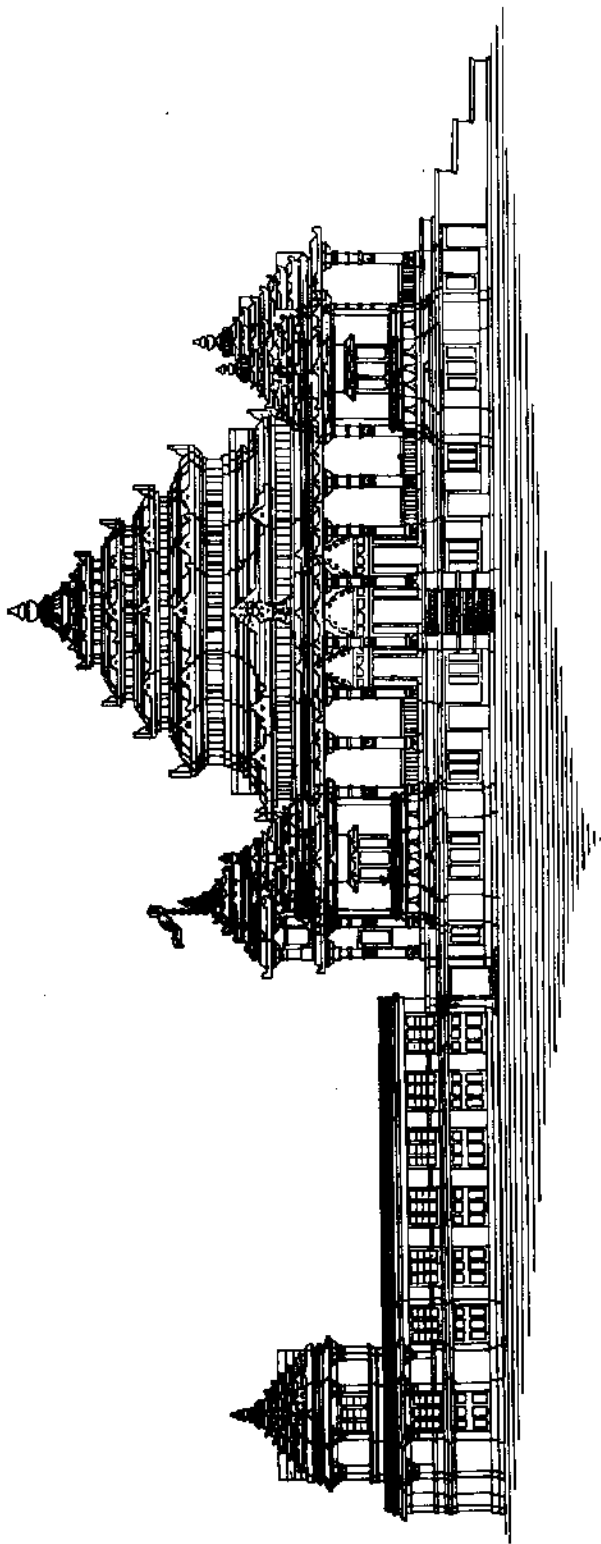
સેવંતીલાલ કેશવલાલ સાહ

સાંતિલાલ ટોકરશી સાહ

દિંમતલાલ સાંતિલાલ માંધી

માનદ મંત્રીઓ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

ATMA VALLABH SANSKRITI MANDIR

ATMA VALLABH SANSKRITI MANDIR

Memorial, Architecture And Activities

Vijay Vallabh Smarak, as it is popularly known, is a classic memorial situated at 20th Km. point on G.T. Karnal Road (Highway No. 1) within the Union Territory of Delhi, on a sprawling piece of land measuring about 20 acres. This is a multi-purpose educational-cum-cultural and research project to perpetuate the sacred memory of His Holiness Jain Acharya Vijayvallabhsuriji Maharaj (1870-1954), an ascetic of the highest order, a great spiritualist and a socio-religious reformer with foresight. A rich library, a centre for research on Indology, a mini museum, a hostel, a community kitchen and a homeopathic dispensary, have already been set up within the Smarak Complex. A school and a large guest house are also included in the overall plan. This ambitious project is the brain child of Jain Sadhvi Mahattra Shree Mrugavatiji and a symbol of Her complete dedication towards Her Master and Mentor Acharya Vijayvallabhsuriji Maharaj.

Vijayvallabh—A Great Jain Acharya

Born at Baroda in 1870, the young Chhagan Lal renounced the worldly life at an early tender age and imbibed learning about the Atman (Soul) and the material world for over a decade at the feet of his revered preceptor, Jain Acharya Vijayanandsuriji Maharaj (alias Shri Atmaramji). Soon, He mastered Jain Agamas and scriptures as also made a thorough and comparative study of different schools of Indian philosophy. By dint of His wide knowledge, deep understanding and scholarly preachings, He was elevated to the high status of an Acharya. He placed before the mankind, both by precept and practice, the highest moral and spiritual values of life and led the society from darkness to light, from ignorance to knowledge, from scepticism to faith, from cruelty to kindness, from fanaticism to tolerance and, above all, from hatred to love.

A Nationalist and Reformer

The Acharya wore Khadi throughout his life. He was a patriot to the core. Swadeshi found an echo in his speeches. He strongly deprecated display of wealth and extravagance on social occasions, dowry, and such other evils. He advocated non-attachment and advised the rich not only to put a restraint on possessions but rather part with a portion of their wealth for rehabilitation of the poor and general welfare of the mankind. Though born in Gujarat, He always promoted Hindi as National Language, and delivered His sermons in Hindi. He was a renowned orator, author and poet. In addition to several works in prose, He wrote about 1600 poems, songs and hymns in Hindi, rich both in language and content. Throughout, he worked without

any ostensible fanfare.

A Crusader

Acharyashree travelled extensively barefoot, strictly as per Jain Sadhu's tenets of conduct, all over the country to spread the message of truth, non-violence, tolerance, detachment, compassion and brotherhood. His meetings soon became congregations of men and women without any distinction of caste, creed and religion. He was respected and adored by Jains, Hindus, Muslims, Sikhs and others alike. His sermons were always aimed at national integration and emancipation of the under-privileged, as also the women folk. He always spoke with courage, clarity and conviction.

An Educationist

Acharyashree was a seer and saint with a vision. He realised the prime needs of the society. Besides the necessity for moral education, he emphasised modern need based education. Accordingly, he stressed on the media of righteous education to improve contemporary life. He worked for and preached eradication of illiteracy and superstition and laid special emphasis on the education of women. For this purpose, he established a large number of schools, colleges, gurukuls, libraries and centres of craft and learning in many parts of the country. Opening of Shri Mahavira Jaina Vidyalaya at Bombay as far back as 1915 and its subsequent branches, Shree Atmanand Jain Gurukul at Gujranwala and Shree Atmanand Jain College at Ambala are just but a few of the glorious examples. As a result of his Education Movement, lacs of boys and girls have been educated and thousands have reached the pinnacles of various professions and occupations in India and overseas. The aim and object of education, observed the Acharya, is character building and developing the mental faculties of, as also to inculcate in the taught, the virtues of love, compassion, humility, tolerance, austerity, discipline and patriotism.

An Indologist

Acharyashree was an exponent of research work. He became instrumental in collecting and preserving thousands of volumes of priceless handwritten manuscripts and published works on Indology at Shri Mahavira Jaina Vidyalaya Bombay and Jain Gurukul Gujranwala. This erudite saint was anxious to start a Research Institute to bring to light the valuable storehouse of knowledge and cultural heritage as also to marshal the existing data within the framework of modern research. He believed that such institutions will help spread the message of Ahimsa (Non-Violence), Anekant (respect for other's point of view) and Aparigraha (non-attachment) propounded by

Bhagwan Mahavira more than 2500 years ago and which are more relevant even today, to tide over the present complexities of life.

A Selfless Humanist with Divine Powers

Acharyashree served humanity with undiminished zeal and devotion. He was endowed with simplicity and His life was a saga of self-abnegation, austerity and sacrifice. He always avoided self-praise and never allowed his own name to be associated with any of the institutions sponsored and established at His instance. To him, equanimity was very sacrosanct. Suo-moto, at many occasions, He made offers to work with his contemporaries on the same plane and in unison, without any reservations whatsoever. It is believed that he was gifted with certain divine powers as well. His kind blessings brought relief to many in their distress and ailment. There are instances when even the clinically dead were revived. At the time of exit from Gujranwala town, soon after the partition of India, when Acharyashree and the caravan of devotees were surrounded by a large armed mob, his two minutes meditation, resulted in the appearance of a small military convoy on the scene, all of a sudden, as if from nowhere, ensuring safety of the emigrants. His divine power worked wonders in all critical situations.

His Mission

Acharyashree was one such celebrated spiritual apostle who radiated consciousness with his divine preachings. He gave a clarion call to all Jains to work unitedly under the banner of Bhagwan Mahavira and inspired them to undertake the noble tasks set before them for amelioration of the distress of society as also for the renaissance of ancient Jain values. He advocated the establishment of a Jain University for the purpose. Acharyashree had in fact made Shiksha (Education), Seva (Service), Sangathan (Unity), Sahitya (Literature) and Swalamban (Self-reliance) as his creed and mission of life. The society as a whole shall remain ever indebted unto him for His multifaceted rich contribution.

Memorial (Smarak) Mooted

Acharyashree breathed His last in 1954 at Bombay at the ripe age of 84 years passing on the authority to Acharyashree Vijayasamudrasuriji Maharaj. Hundreds of thousands of people, from all over the country joined the funeral and in fulfilment of their sentiments, a Samadhi has since been raised at the cremation site within the precincts of Adishwer Jain Temple at Byculla, Bombay. It was nothing less than a miracle that an Indra Dhanush (Rainbow) in its seven splendid colours, also appeared on the horizon as a celestial garland on the occasion. One of his devoted disciples, learned Jain Sadhvi

Shree Mrugavatiji was then camping at Ambala alongwith Her preceptor and mother Sadhvi Shree Sheelyatiji as also other Sadhvis. She inspired the Jain community to erect a memorial in the capital of the country, in His cherished memory, befitting the dignity and high ideals of this noble soul in the form of a multi-purpose academic institution in consonance with His preachings.

Advent and Blessings

Acquisition of a suitable large piece of land eluded success and time passed by. However, after a lapse of 18 years, at the directive and the blessings of Acharya Vijaysamudrasuriji Maharaj, Sadhvi Shree Mrugavatiji undertook a long march to Delhi from Baroda, for the purpose and underwent self imposed penance to arouse the Jain Samaj from its slumber. Through Her untiring zeal and efforts, she revived and revitalized the project. During the auspicious 2500th Nirvan year of Bhagwan Mahavira, Shree Atma Vallabh Jain Smarak Shikshan Nidhi, an All India Educational Trust, was instituted on 12th June, 1974 at her instance. For the memorial, a piece of land measuring 6.2 acres was purchased forthwith. Acharyavijay Samudrasuriji and His entourage who arrived in Delhi on 30th June, 1974 to grant patronage to the Mahavira Nirvan Celebrations organised on national basis, felt extremely happy at this achievement. *Later, he inspected the Smarak site, sanctified the same by taking its parikrama (circumambulation) and blessed the project.* Unfortunately, Acharya Samudrasuriji passed away in 1977, even before the construction work could start. Once again, the authority passed on to Shree Vijayindradinnsuriji Maharaj, the present Acharya, who in turn also accorded his blessings to the sacred job already entrusted to Sadhvi Shree Mrugavatiji by his predecessor.

Foundation Stone Laying Ceremony

Bhoomi Pujan (propitiating the mother earth) and the shilanyas (foundation stone laying) ceremonies of the Memorial were held under the holy presence and the blessings of Sadhvi Shree Mrugavatiji on 27th July and 29th Nov. 1979 respectively, both amidst a vast and distinguished All India gathering with all gaiety and chanting of pious hymns. The 24th session of All India Jain Swetamber Conference was also held on the occasion of Shilanyas. Her sermons, minutes before the auspicious ceremony, touched the hearts of the congregation so deep that the audience assured their whole hearted financial support for the project and ample funds have been flowing in, ever since. Ladies in their glittering finery, did not lag behind and a number of them made offerings for the noble cause on the spot.

Memorial—A Tribute

This monumental project is essentially a tribute to the sagacity, ideals and benevolence of the venerable Acharyashree Vijayvallabhsuriji Maharaj. Planning of the memorial building was finalised under the patronage and able guidance of the prominent socialite and distinguished industrialist late Sheth Kasturbhai Lalbhai. On his advice, the services of the Sompura architects S/S Amritlal Moolshanker Trivedi, Shilp Shastri and Chandulal Trivedi had been acquired to design and prepare plans of the building and supervise its construction. Shri Vinodlal N. Dalal was made convenor of the Building Sub-Committee constituted for the purpose. The soil and stone samples were tested for their strength and the water for its compatibility with the construction material.

A Masterpiece of Jain Architecture

The grand building, all built in semi-pink stone, is a marvel of ancient Jain Art and Architecture. Life of steel being limited, its use in the construction of temples and monuments is prohibited. Therefore, only stone has been used to impart the structure a calculated life span of a thousand years or even more. Sixty thousand cubic feet of stone slabs weighing over 4000 Metric tons have gone into making of the foundation of the monument duly supported by a solid bed underneath. The grandeur of the elevated and dignified structure, as viewed from the highway-a distance of 450 feet, is both captivating and soothing to the eye at its very first sight. The workmanship is breath-takingly fascinating, marked by mass and delicacy superbly blended-surely a masterpiece of architectural beauty.

Assembly Hall

The colossal building at the ground floor has a large Assembly Hall in the middle with a 64 feet dia dome over it. Three elegant entrance lounges (shringar chowkies) in the East, North and South have been provided. There stand four imposing rooms at the corners and there is an alley around the Assembly Hall, interconnecting the rooms and the lounges. The four corner rooms and the main entrance lounge in the East are also capped with smaller receding domes. The marble-clad majestic stairs in the front, rise to a height of 12 feet over the plinth level, to reach the ground floor. The two stairs on the North and the South flanks also rise to the same height. The carvings on the pillars and the ceiling of the main entrance lounge, are a replica of the world famous Delwara Jain Temples of Mount Abu and those at Ranakpur, Rajasthan. The ceilings at the side entrances are replete with beautiful multi-motif carvings, reminiscent of Gujarat and Rajasthan Schools of ancient Jain architecture.

Typical Central Dome

The central dome of the structure is unique in design in as much as it has been built with finely chiselled out stone blocks on a double tier system, balanced by well carved out stone pillars and beams. A viewing gallery, circular in shape, juts out into the assembly-hall. The structure has been so designed that the full load of 26 feet dia Upper Dome is supported by the top layer of the lower 64 feet dia Half-Dome and the entire load of the 2 domes then gets transmitted to pillars underneath the same. The keystone called 'Padma Shila,' fixed in top centre of the Upper Dome, binds the whole structure and gives stability to the twin domes. It alone weighs 6.5 tons and has multi-design floral friezes engraved thereon with a 'Mogra' pendant hanging into the assembly hall. Central Dome and those on the periphery, are covered with exquisitely carved stone blocks transforming themselves into the shape of 'Samarans', symbolising Jain Art. The total height of the structure is 84 feet in consonance with the age of the most exalted Saint, Acharyashree Vijayvallabhsuriji Maharaj.

The Statue of Acharyashree

A well sculptured life-like and lively 45 inches high statue in sitting posture, of Acharyashree Vijayvallabhsuriji Maharaj, made out of a spotless block of Ambaji white marble, is installed on a marble pedestal over the Altar under a beautiful marble canopy. This statue is a matchless piece of craftsmanship and has been done by master sculptors S/S Dattatreya Maha and Kantibhai Patel, both of Ahmedabad.

THE BASEMENT

The main building has an equally expansive basement underneath it with a large circular hall in the middle, a lobby in the front and four rooms at the corners. The central roof has been laid with large stone slabs intertwined and interlocked between themselves and supported in the periphery only, on heavy-duty stone pillars arranged in a circle of 64 feet diameter. Here too, a Padma Shila placed in the centre of the roof, acts as the binding stone. For the stability of the vast roof, an Arch Component was necessary. By providing a minimal camber of only 2.5 feet, an engineering excellence has been achieved. On the other hand, the roofs of the rooms at the four corners, also built with intertwined stone slabs, are even and flat in shape. It is amazing to note that these are self-supporting, even though without any camber.

Unique Architecture

The whole building is a typical structure with double tier dome and vast

pillarless basement roof, all laid in stone, wherein not a single ounce of steel has been used. It is indeed a feature of ancient Jain architectural tradition, practised by the Sompura Shilpis and Vastukaras, who have not only inherited this knowledge and skill from their founding fathers, but have rather improved upon the same. This provides a great theme for study to the students of Art and Architecture.

Chaturmukha Temple

The rear portion of the stone structure has been raised by another 12 feet and it thus takes on the plan of a well designed Chaturmukha Jain Temple. Its foundation stone was laid on 21-2-1980. Two marble clad stairs open into the twin 'Rang Mandapas' in the North and the South of the Garbha-Griha (Sanctum-Sanctorum). Four identical marble idols of Jain Tirthankaras, with eyes half open, in padmasana, one each facing the four cardinal directions, i.e. North, South, East and West (Chaturmukh) chiselled by master craftsmen, have been installed on the High Altar with Bhagwan Vasupujya as the presiding Deity (Mool Nayak). Bhagwan Adinath, Muni Suvrat Swami and Jag Vallabh Parshvanath are the other 3 Deities that adorn the Altar. After the name of the Mool Nayak, the temple has been designated as 'Bhagwan Vasupujya Mandir'. Its dome-like roof is also capped with a 'Samaran'. The rear (West side) elevation of this temple is both sublime and imposing. The affairs of the Temple are being managed by Bhagwan Vasupujya Jain Swetamber Mandir Trust.

Institute of Indology

Adjacent to the main building, there stands in the West, a modern structure with an equally large basement to accommodate the rich Reference Library comprising published works and hand-written manuscripts on Jainism and related fields of Indology. Some of the manuscripts are rare and richly illustrated. The collection (granth bhandar) of the Gurukul left in a properly secured cellar at Gujranwala in Pakistan, at the time of the partition of the country, has since been retrieved through the good offices of Seth Kasturbhai Lalbhai and formally handed over to the Smarak Trust. An Institute for research in various branches of Indian Culture under the banner of 'Bhogilal Leherchand Institute of Indology' is housed therein, since 1984. This Institute is making full use of the said library. Scholars—Indian and foreign, come in pursuit of their research work. Some of them even reside here for the purpose. A number of seminars have already been held on a variety of subjects. A mini museum is attached to the Institute wherein illustrated manuscripts are displayed alongwith Icons and Bronzes.

Devi Padmavati Temple

A separate but elegant Devi Padmavati (Adhishthatri Goddess of 23rd Tirthankar Parshvanath) Temple has also been constructed in this Complex, in tune with Jain architectural canons and is being looked after by Devi Padmavati Charitable Trust. The beautiful and enchanting marble image of Devi Padmavati with Lord Parshvanath on Her head, adorns the Sanctum—Sanctorum. Men and women throng this temple for self-purification and atonement. They invoke the blessings of the Goddess.

Bhojanalaya (Community Kitchen)

A Bhojanalaya was established in May 1984 within the Complex, under the name of Shree Vallabh Smarak Bhojanalaya Trust. It caters to the students, scholars, inmates and visitors. Arrangement is also made to serve full meals to the participants at the time of Seminars and Workshops. Wholesome food is provided free of charge. An endowment has been created for the purpose. Later, a Canteen will also be set up to provide snacks, tea, cold drinks etc. to the inmates and the visitors.

Medical Centre

The Smarak Complex is equipped with a Medical Aid Centre, since 1985 under the aegis of Shree Atma Vallabh Jaswant Dharam Medical Foundation. To begin with, a free Homeopathic Dispensary was set up, which is serving the neighbouring villages and inmates of the Complex. An Allopathic Diagnostic Centre alongwith facility of X-Ray is proposed to be added thereto after the construction of a separate building for the purpose.

Sadhvi Mrugavatiji—A Synonym of Smarak

Sadhvi Shree Mrugavatiji brought the mission of Acharya Vijayvallabhsuriji Maharaj to a sharp focus once again. She endeared herself to all strata of society with her piety and benediction. Endowed with courage, she was deft at planning and quick in decision. Sadhviji identified herself so much with the project that she virtually became a synonym of Vijay Vallabh Smarak. People rallied around her with unswerving loyalty. Requisite funds were never a constraint on her inspiration and behest. Construction work made a great headway during her lifetime. Opening ceremonies of Bhogilal Leherchand Institute of Indology, Mata Padmavati Temple, Bhojanalaya and the Dispensary were performed in the benign presence of Her Holiness. To ensure a glorious future, she guided the destiny of the project for full 12 years, right from 1974 till her untimely passing away on 18th July, 1986. Indra Dhanush, once again appeared in the sky at the time of her cremation, symbolising

a blessing to the departed soul from the heavenly bodies. The name of Sadhavi Shree Mrugavatiji shall also be recorded in the annals of history in golden letters. Her learned and devoted disciple Sadhavi Suvratashreeji, assisted by Sadhavis Suyashashreeji and Supragnashreeji, is also working much the same way, for and in the cause of the Smarak.

Samadhi Mandir of Sadhvi Mrugavatiji

A mound with an opening in the North, replete with ever-green vegetation is yet another attractive feature of the Complex. The hollowness within, very much resembles a cave and houses the Samadhi of the Revered Mahatara Jain Sadhvi Shree Mrugavatiji, who was the life and soul of the whole project. Subdued light enters the cave through the four skylight inlets provided in the dome. Cross-ventilation is also provided by means of 2 small doors in the East and the West. The coolness inside, even during the hottest days, is very soothing and conducive to peace of mind. This tumulus is but a part of the overall landscaping of the Complex.

Sadhvi Sujayeshthashreeji's Samadhi

A small platform has been erected at the site of the cremation of Sadhvi Sujayeshthashreeji, a little away from the main building, within the Complex. She was the first disciple of Mahatara Shree Mrugavatiji, and helped consolidate the Mahila Samaj for the noble task of Vijay Vallabh Smarak, to which she was completely devoted. She suddenly passed away on November 9, 1985. Seva (service), Sadhana (meditation) and Samarpan (dedication) were the creed of Her life.

Landscaping of the Smarak

The construction of decorative 'Samarans' over the domes has been done symmetrically with precision. The vast open area has been extensively landscaped with grassy lawns, choicest flower beds, creepers, bushes, ornamental trees, grooves, niches, fountains, water-falls, winding walkways and the like. Stone inscriptions bearing the sermons of Bhagwan Mahavir and sayings of Acharya Vijayvallabhsuriji Maharaj, have been installed to inspire one and all.

Future Plans

A well equipped School, where education will be imparted for the alround development of the child, with the objective of character building and inculcating in him both patriotism and discipline, is in the offing. A community centre alongwith a large guest House for the visitors is also proposed to

be constructed. A new building will come up with three wings to house Library, Museum and the Indological Research Institute. These are but a few of the present plans for future activities. For the purpose, additional pieces of adjoining land were purchased gradually and the Complex now extends to 20 acres. The Complex as a whole, is intended to meet with the needs and the aspirations of the younger and future generations and in due course of time, it may thus become the pride of the Nation as a whole and the Jains in particular.

Grand Pratishtha Ceremony (Consecration)

The Pratishtha Ceremony of Vijay Vallabh Smarak and the Temple as also Dhawajrohan (Flag Hoisting) were performed on the auspicious Vasant Panchmi dated 10th Feb. 1989 in the presence of a large distinguished international gathering, including devotees, socio-religious leaders, political elite, philanthropists and scholars, numbering well over 25,000, under the patronage of Jain Acharyashree Vijayindradinnsuriji Maharaj. As many as 80 Jain Sadhus and Sadhvis also graced this auspicious occasion. Smarak Complex was converted into a well decorated township and was named Champa Nagari. Religious rites and rituals were spread over 11 days w.e.f 1st February, 1989. Shri Bhikamchand Poonamchand Kataria of Barsi, conducted the religious ceremonies very candidly. Flower petals were sprinkled on the Shrine from an aeroplane at the muhurta time. Television, radio and other media greatly helped in giving publicity to the grand function. Elaborate arrangements had been made for the lodging, boarding, conveyance and other facilities for the participants.

Memorial at a Glance

To manage the multifarious activities of the Smarak, separate Trusts and Institutions have been established, members whereof have been drawn from different walks of life and zones. In more than one way, its outstanding and elegant structure, particularly the basement roof and the 2 tier dome over it, is the only one of its type, built in stone anywhere in the world. Modern architects and engineers are amazed to see the design and the technique used in the construction thereof; thanks to the architectural skill of the Sompura Shilpis and the teamwork under the leadership of Shri Vinodlal N. Dalal. The layout of the Memorial Complex is so designed that the visitor gets the full glimpse of the splendid structure, the statue of Vijayvallabhsuriji and the Idol of Bhagwan Parshvanath at a glance, right at the entrance to the Complex. The grandeur of the Memorial is superb in many respects. To the visitors, it provides a feast for the eye, to the devotees, a place of worship; to the seekers of knowledge, a centre of learning, to the lovers of peace,

the much cherished solace and tranquility and to the social workers, it is a source of perpetual inspiration. Vijay Vallabh Smarak Complex is fast becoming a place of tourist interest as well.

Undoubtedly, the Smarak and its activities will help spread Bhagwan Mahavira's eternal message of 'Live and Let Live' in the universe for centuries and also serve as a beacon light to the coming generations. This lofty monument stands testimony to the high ideals, pure life and noble deeds of Acharya Vijayvallabhsuri Maharaj. The society shall feel ever grateful unto him for his benevolence.

Kantilal D. Kora
Raj Kumar Jain
(Hon'ry. Secretaries)

.

आत्म वल्लभ संस्कृति मन्दिर

स्मारक-स्थापत्य एवं प्रवृत्तियाँ

दिल्ली से पंजाब जाने वाले राष्ट्रीय मार्ग नं० एक के 20 वें कि. मी. पर, जो गगनचुम्बी, अद्वितीय एवं विशाल भवन उभर कर अब दृष्टिगोचर होने लगा है, उसे विजय वल्लभ स्मारक कहते हैं। युगद्रष्टा जैनाचार्य श्रीमद्विजय वल्लभ सूरेश्वरजी महाराज के समाज के ऊपर अनन्त उपकार हैं, उन की पुण्य स्मृति को अमर रखने के लिए, उनकी योशागाथानुरूप, करोड़ों रूपयों की लागत से यह स्मारक पत्थर द्वारा निर्मित हुआ है, जो सदियों तक अक्षुण्ण रहेगा। इसकी योजना विविधलक्षी है और इसके माध्यम से सातों क्षेत्र का सिंचन हो रहा है। उनकी आज्ञानुवर्तिनी साध्वी श्री मृगावतीजी इस बुहुमुखी योजना के प्रणेता थे।

जैनाचार्य श्रीमद्विजय वल्लभ सूरेश्वरजी महाराज, इस शती के एक महान् श्वेताम्बर जैन सन्त हुए हैं। बड़ौदा के एक जैन परिवार में आपश्रीजी का जन्म सन् 1870 में हुआ था। किशोरावस्था में ही वे महान् क्रान्तिकारी जैनाचार्य श्रीमद्विजयानन्द सूरिजी (आत्मारामजी) के पास दीक्षा ग्रहण कर जैन साधु बन गये तथा जैन आगमों का गहन अध्ययन किया। विजयानन्द सूरि जी के देवलोक-गमन के पश्चात् उन्होंने जैन संघ की बागडोर संभाली तथा संगठन, शिक्षा और साहित्य की अनूठी सेवा की। वे मध्यम वर्ग एवं नारी उत्थान के मसीहा बने तथा उन्होंने स्वावलम्बन पर बल दिया। श्री महावीर जैन विद्यालय बम्बई (जिसकी आज अनेक शाखाएँ हैं) की स्थापना उन्हींकी प्रेरणा तथा आशीर्वाद से हुई थी। इसके अतिरिक्त गुजरावाला में श्री आत्मानन्द जैन गुरुकुल तथा अम्बाला में श्री आत्मानन्द जैन कालेज, शिक्षा की दिशा में उनके द्वारा किए गए अनेक कार्यों के अन्य प्रतिभाशाली उदाहरण हैं। उन्होंने स्थान-स्थान पर स्कूल, कालेज, विद्यालय, छात्रालय तथा गुरुकुल एवं प्रशिक्षण केन्द्र इत्यादि खुलवाकर समाज को नया मोड़ दिया। निश्चय ही वे प्रथम जैन साधु थे, जिन्होंने शिक्षा क्षेत्र को प्राथमिकता दी। हजारों छात्र तथा छात्राएँ उनके उपदेश द्वारा स्थापित संस्थाओं में पढ़कर आज देश-विदेश में सफल धर्ममय जीवन यापन कर रहे हैं। धर्मदर्शन पर शोध कार्य भी उनके जीवन का लक्ष्य था। अतः उन्होंने ग्रंथ भण्डार भी खुलवाए। उनका विश्वास था कि शोध संस्थानों एवं सुरुचिपूर्ण साहित्य द्वारा ही भगवान महावीर के अमर सिद्धान्त, अहिंसा, अनेकान्त तथा अपरिग्रह का सर्वत्र प्रचार सम्भव होगा। श्वेताम्बर जैन कांग्रेस जैसे अखिल भारतीय संगठन के भी वे ही प्रेरणा स्रोत थे। 1954 में, बम्बई महानगर में उनका देवलोक गमन हो गया था। भायखला जैन मन्दिर में उनकी समाधि बनाई गई है।

स्वतंत्रता-संग्राम की राष्ट्रीय धारा के साथ गुरुदेव ने अपने आपको आत्मसात कर दिया था। जीवनपर्यन्त उन्होंने खादी पहनी और दिखावे तथा दहेज जैसी कुप्रथाओं के विरुद्ध उपदेश दिया। जन्म से गुजराती होने पर भी उन्होंने हिन्दी भाषा का प्रचार और प्रसार किया। वे सदैव अपने व्याख्यान हिन्दी भाषा में दिया करते थे और उनकी समस्त रचनाएँ हिन्दी भाषा में हैं। उनका चरित्र अति निर्मल तथा जीवन अत्यन्त संयमी था। लोकेषणा से वे कोसों दूर थे। जीवन के अन्तिम क्षण तक वे आत्मोत्थान करते हुए लोक कल्याण के कार्यों की प्रेरणा समाज को देते रहे।

भारत विभाजन के समय वे गुजरावाला (पाकिस्तान) में विराजमान थे। अपना जीवन जोखिम

में डालकर उन्होंने आतृतायियों से संघ और समाज की रक्षा की। उनकी दैवी शक्ति अलौकिक थी। जब गुजरांवाला से गुरुदेव ने श्रीसंघ को साथ लेकर भारत की ओर प्रस्थान किया तो हजारों उपद्रवियों ने हथियार लेकर उनका रास्ता रोक दिया था। परन्तु गुरुदेव ने कुछ ऐसा चमत्कार दिखाया कि न जाने कहां से फौज की एक टुकड़ी आई, जिसने शत्रु को भगाकर रास्ता साफ कर दिया। ऐसा भी उदाहरण है कि डाक्टरों द्वारा मृत घोषित व्यक्ति भी उनके आशीर्वाद से जीवित हो उठा।

स्मारक निर्माण के लिए एक अखिल भारतीय ट्रस्ट की स्थापना, श्री आत्मवल्लभ जैन स्मारक शिक्षण निधि के नाम से, भगवान् महावीर के 25 सौवें निर्वाण वर्ष की पावन वेला में दिनांक 12.6.1974 को हुई थी। यह पंजीकृत ट्रस्ट है और इन्कम टैक्स की धारा 80-जी के अन्तर्गत दान-दाताओं को कर से छूट प्राप्त है। देश के प्रमुख जैन इसके ट्रस्टी हैं। कांगड़ा तीर्थोद्धारिका साध्वी जैन-भारती महतरा मृगावती जी ने आचार्य श्रीमद्विजय समुद्र सूरिजी महाराज से, स्मारक-निर्माण के आदेश प्राप्त किये और वर्तमान गच्छाधिपति आचार्य श्री विजयेन्द्रदिन सूरिजी महाराज का आशीर्वाद एवं मार्गदर्शन भी उन्हें मिला था। दि. 29 नवम्बर 1979 को इस भवन का शिलान्यास पूज्य महतराजी के सान्निध्य में सम्पन्न हुआ। उनके प्रवचन के फलस्वरूप श्रोताओं ने स्वतः ही आर्थिक योगदान दे दिया गया। उनकी प्रेरणा से विपुल राशि एकत्रित हुई है। महतरा जी ने अपने जीवन का सर्वस्व इसमें लगा दिया था।

सेठ कस्तूरभाई लालभाई स्मारक योजना के सम्बल और संरक्षक बने थे। खेद है कि न तो आचार्य समुद्र सूरिजी महाराज और न ही सेठ कस्तूरभाई लालभाई इस स्मारक के निर्माण को अपनी आंखों से देख सके। परन्तु पूज्या महतराजी ने अपने हाथ से जिस योजना की नींव डाली थी, उसका अधिकांश भाग अपने तप, त्याग और कर्मठता के बल पर अपने जीवन काल में ही सम्पन्न कर लिया था। महतराजी का भी देवलोक गमन हो चुका है। समाज उनका ऋणी रहेगा। उनका नाम भी इतिहास के पन्नों में स्वर्णक्षरों में अंकित होगा।

इस "निधि" के पास बीस एकड़ भूमि है। स्मारक भवन के अतिरिक्त, एक जिन-मन्दिर, छात्रालय, पुस्तकालय कक्ष तथा विद्यापीठ एवं उपाश्रय आदि अनेक भवन भी बन चुके हैं। समस्त निर्माण वास्तुकला के अनुरूप भव्य और कलात्मक है। मन की शांति एवं साधना और आराधना के लिए यह अत्यन्त उपयुक्त स्थान है। महतराजी ने इस विशाल प्रांगण को "आत्म-वल्लभ-संस्कृति मन्दिर" नाम दिया था। संक्षेप में इसे "विजय-वल्लभ-स्मारक" भी कहते हैं। भारतीय धर्म दर्शन पर शोध कार्य करने के लिए यहां पर "भोगीलाल तेहरचंद भारतीय संस्कृति संस्थान" स्थापित हो चुका है। उसके लिये एक विशाल हस्तलिखित ग्रन्थभंडार एवं पुस्तकालय उपलब्ध है। देश-विदेश से गवेषक यहां शोध कार्य हेतु पधारते हैं। उनके आवास और भोजनादि की समुचित एवं निःशुल्क व्यवस्था यहां उपलब्ध है। शोध एवं अन्य विद्यार्थियों को अनुदान देकर ऊंची शिक्षा दिलवाई जाती है। अनेक गोष्ठियां भी यहां सम्पन्न हो चुकी हैं। संस्कृत एवं प्राकृत अध्ययन तथा अध्यापन की भी व्यवस्था है। प्रकट प्रभावी माता पद्मावती देवी का, स्मारक प्रांगण में, शिल्पानुरूप निर्मित मन्दिर श्रद्धा का विशेष केन्द्र बन चुका है, जहां सभी के मनोरथ पूरे होते हैं। महतरा मृगावतीजी की समाधि तो एक गुफा सी प्रतीत होती है और यात्रि उसके भीतर जाकर स्वतः नतमस्तक हो जाता है। भोजनालय के अतिरिक्त चिकित्सा-हेतु एक डिस्पेंसरी भी चलाई जाती है। जैन एवं समकालीन कला का एक संग्रहालय तथा स्कूल एवं अतिथिगृह बनाने का भी प्रावधान किया गया है।

नव-निर्मित जिन मन्दिर चतुर्मुखी है। इसमें भगवान् वासुपूज्य स्वामी मूलनायक हैं तथा भगवान् पार्श्वनाथ, भगवान् आदिनाथ एवं भगवान् मुनिसुव्रत स्वामीजी भी सुशोभित हो रहे हैं। भगवान् की प्रतिमाएं अति मनमोहक हैं। स्मारक भवन के रंगमंडप का व्यास 64 फुट है, जिसके मध्य में परम पूज्य जैनाचार्य श्रीमद् विजय वल्लभ सूरिस्वरजी महाराज की एक भव्य 45" प्रमाण बैठी हुई मुद्रा में, मुंह बोलती प्रतिमा विराजमान की गई है। कला की दृष्टि से यह मूर्ति बेमिसाल है, जिसमें मूर्तिकार ने मानो जान डाल दी हो। भवन की ऊंचाई गुरुदेव की आयु अनुरूप 84 फुट रखी गई है। आज भी आठवीं से ग्यारहवीं शताब्दी ईस्वी काल की प्राचीन शिल्पकला इस स्मारक के माध्यम से पुनः जीवित हो उठी है। समस्त विश्व में पत्थर से निर्मित इस प्रकार का कलायुक्त भवन सम्भवतः दूसरा नहीं है। यह सुन्दर भवन, भारत की राजधानी एवं पर्यटकों के लिए आकर्षक नगरी दिल्ली की शोभा बढ़ा रहा है। निकट भविष्य में अवश्य ही यह वास्तुकला के निर्माण में अभिरुचि रखने वालों एवं दर्शकों तथा गवेषकों के लिए महत्वपूर्ण केन्द्र बन जाएगा।

पुण्य प्रासाद का प्रतिष्ठा महोत्सव बसन्तपंचमी दि. 10 फरवरी 1989 के शुभ दिन आचार्य विजय इन्द्रदिन सूरिजी महाराज की पावन निश्रा में हर्षोल्लास से आन्तरराष्ट्रीय स्तर पर सम्पन्न हुआ है। 25 हजार से भी अधिक उपस्थिति थी तथा अस्सी जैन साधु एवं साध्वीजी महाराज ने सान्निध्य प्रदान कर इस महोत्सव की गरिमा बढ़ाई।

पत्थर द्वारा निर्मित यह अनुठा और भव्य निर्माण, विशेषतः इसका द्वितीय गुम्फट तथा तलागार की विशाल छत, विश्वभर में कई दृष्टि से अद्वितीय है। आधुनिक वास्तुकार तथा अभियन्ता भी इसकी परिकल्पना एवं निर्माण कला को देख चकित रह जाते हैं। इस कलापूर्ण निर्माण का श्रेय सोमपुरा श्री अमृतलाल तथा चन्दुलाल त्रिवेदी शिल्पिद्वय के अभियंत्रण कौशल एवं श्री विनोदलाल एन. दलाल के नेतृत्व में काम करने वाली मंडली को देना ही यथार्थ होगा। स्मारक परिसर का नक्शा ऐसी युक्ति से बनाया गया है कि आगन्तुकों को बाह्य द्वार से प्रवेश करते ही मनोहारी भवन दृष्टिगोचर होता है तथा गुरुदेव विजय वल्लभ सूरिजी महाराज की प्रतिमा एवं भगवान् पार्श्वनाथ जी की मूर्ति के एक साथ ही दर्शन हो जाते हैं। स्मृति मन्दिर की प्रतिभा अनेकविध उत्कृष्ट है। दर्शकों के लिए यह स्थान एक नयनाभिराम दृश्य प्रस्तुत करता है, भक्तजनों के लिए यह पूजा स्थल है, ज्ञानपिपासुओं के लिए यह अध्ययन केन्द्र है, शांतिप्रिय लोगों के लिए अधिवांछित सांत्वना एवं उपशम प्रदान करता है तथा समाजसेवियों के लिए यह निरन्तर प्रेरणास्रोत है।

विजय वल्लभ स्मारक, अन्तर्राष्ट्रीय ख्यातिप्राप्त करने वाला एक सजीव एवं ज्वलंत केन्द्र बन गया है। यह स्मारक सदैव युगवीर आचार्य विजय वल्लभ सूरिजी महाराज के उपकारों की याद दिलाता रहेगा एवं भगवान् महावीर द्वारा प्रतिपादित स्वर्णिम सिद्धान्त — 'जियो एवं जीने दो' के प्रचार और प्रसार का विश्वकल्याण हेतु एक सक्रिय माध्यम तथा केन्द्र बनेगा एवं जैन समाज का यह गौरव चिह्न सिद्ध होगा।

कान्तिलाल कोरा
राजकुमार जैन
मानद मन्त्रीद्वय

શ્રીસિદ્ધાચલમણ્ડન-શ્રવણદેવસ્વામિને નમઃ ।

શ્રીશક્તેશ્વરપાર્શ્વનાથાય નમઃ ।

ળમોઽસ્તુ ણં સમળસ્સ મગવઓ મહામહાવીરવદ્ધમાળસામિહસ ।

શ્રીગૌતમસ્વામિને નમઃ ।

પૂજ્યપાદાચાર્યમહારાજશ્રીમદ્વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજીપાદપદ્મેભ્યો નમઃ ।

પૂજ્યપાદાચાર્યમહારાજશ્રીમદ્વિજયમેઘસૂરીશ્વરજીપાદપદ્મેભ્યો નમઃ ।

પૂજ્યપાદસદ્ગુરુદેવમુનિરાજશ્રીભુવનવિજયજીપાદપદ્મેભ્યો નમઃ ।

જિનઆગમ જયકારા

(પ્રસ્તાવના)

પરમકૃપાળુ, અનંત ઉપકારી અરિહંત પરમાત્મા તથા પરમોપકારી પરમપૂજ્ય પિતાશ્રી અને સદ્ગુરુદેવ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજની પરમકૃપાથી—અર્થથી જિનેશ્વરભાષિત તથા સૂત્રથી ગણુધરભગવંતઅધિત દ્વાદશાંગીરૂપ માળાના છઠ્ઠા પુષ્પરૂપ શ્રી જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર (જ્ઞાતાધર્મકથાંગો)ને વિવિધ સામગ્રીને આધારે સંશોધિત-સંપાદિત કરીને આગમભક્ત જગત સમક્ષ રજૂ કરતાં અમને અપાર હર્ષનો અનુભવ થાય છે.

શ્રીમહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી પ્રકાશિત થતી આ સંશોધિત જૈન આગમ ગ્રંથમાલાના આઠ આયોજક તથા પ્રારંભક રવં આગમપ્રકાશક પુસ્તકનામધેય પૂજ્યપાદ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંગૃહીત કરેલી કેટલીક સામગ્રી તથા બીજી પણ જે અનેક અનેક વિપુલ હસ્તલિખિત સામગ્રીને આધારે આ ગ્રંથનું સંશોધન-સંપાદન કરવામાં આવ્યું છે તેનો પરિચય આ પ્રસ્તાવનાના છેવટના ભાગમાં આપવામાં આવશે.

જૈન આગમોમાં દ્વાદશાંગીમાં સૌથી પ્રથમ આચારાંગ સૂત્ર છે, પછી અનુક્રમે સૂત્રકૃતાંગ, કથાનાંગ, સમવાયાંગ તથા ભગવતી સૂત્ર છે, તે પછી જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર આવે છે. રચના તથા રચાપનાની દૃષ્ટિએ આચારાંગસૂત્રના ક્રમ વિષે જે વિવિધ વિચારધારાઓ આચારાંગ-સૂત્રની પ્રસ્તાવનામાં (જુઓ પૃં ૧૭-૧૮) અમે જણાવી છે તે જ વિચારધારાઓ જ્ઞાતાધર્મ-કથાંગસૂત્ર વિષે પણ યથાપોઅ સમજી લેવાની છે.

રચયિતા

અર્થની અપેક્ષાએ આના પ્રણેતા શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પરમાત્મા છે, પણ સૂત્રની અપેક્ષાએ આના પ્રણેતા—રચયિતા ગણુધર ભગવાન છે.

ચતુર્દશપૂર્વધર ભગવાન બદ્રબાહુસ્વામી આવશ્યકનિર્ણયકૃતિમાં જણાવે છે કે—

તવનિયમનાણકવલ્લં, આરુદો કેવલ્લી અમિયનાળી ।

તો સુયદ તાણકુદ્ધિં, મવિયજ્ઞવિવોદ્ધણદ્વાપ ॥ ૮૯ ॥

તં બુદ્ધિમણ પડેળ, ગણહરા ગિગિહં નિરવસેસં ।

તિત્થયરમાસિયાઈ, ગંયંતિ તઓ પવચણદ્વા ॥ ૯૦ ॥

અત્યં માસદ અરહા, સુત્તં ગંયંતિ ગગહરા નિઝળં ।

સાસણસ્સ હિયદ્વાપ, તઓ સુત્તં પવત્તદ ॥ ૯૨ ॥

સામાદયમાદેયં સુચનાળં જાવ વિંદુસારાઓ ।

‘તપ, નિયમ, તથા જ્ઞાનરૂપી વૃક્ષ ઉપર આરૂઢ થયેલા અનંતજ્ઞાની કેવલી જગવાન બવ્યજનોના પ્રતિબોધ માટે જ્ઞાનરૂપી પુષ્પોની વૃદ્ધિ કરે છે અને તેને ગણુધર જગવાન બુદ્ધિરૂપી પટથી (વસ્ત્રથી) મહણ કરીને તીર્થંકર જગવાનનાં વચનોને પ્રવચન માટે સૂત્રરૂપે ગૂંથી લે છે. અરિહંત પરમાત્મા અર્થની પ્રરૂપણા કરે છે, અને ગણુધરજગવાન તેને નિપુણ સૂત્રરૂપે ગૂંથી લે છે. પછી શાસનના હિત માટે સૂત્રની પ્રવૃત્તિ થાય છે. સામાયિકથી (કરેમિ ભંતે થી) માંડીને પિંદુસાર (ચૌદમા પૂર્વ) સુધી શ્રુતજ્ઞાન વિસ્તરેલું છે.’

દ્વાદશાંગી શ્રુતના રચયિતા ગણુધર જગવાન છે, એ વાત ઉપરના ઉલ્લેખથી તથા અન્ય પ્રમાણોથી પણ સુપ્રસિદ્ધ છે.

અથા ગણુધર જગવાનની દ્વાદશાંગી એક રૂપ હોય છે, એ વાત અમે અવશ્યકચૂર્ણિને આધારે આચારંગસૂત્રના પાંચમા પરિશિષ્ટમાં (પૃ. ૪૦૧) જણાવી ગયા છીએ. છતાં આપણે અથા પંચમ ગણુધર જગવાન સુધર્માસ્વામીની પરંપરામાં હોવાથી આના રચયિતા જગવાન સુધર્માસ્વામી છે.

અંધા નગરીમાં શ્રેણિક રાજના પુત્ર કોણિક રાજ્ય કરતા હતા તે સમયે અંધાનગરીની બહાર ઈશાન દિગ્વિભાગમાં પૂર્ણબદ્ધ નામે ચૈત્ય હતું. ત્યાં અનેકગુણસંપન્ન જગવાન સુધર્માસ્વામી વિચરતા વિચરતા પધારેલા છે. તે સમયે તેમના શિષ્ય જંબૂસ્વામી પૂછે છે કે ‘જગવાન! શ્રમણ જગવાન મહાવીર મહારાજાએ પાંચમા અંગ વ્યાખ્યાપ્રસૂતિ (જગવતીસૂત્ર)નો આ અર્થ કહ્યો છે, તો છઠ્ઠા અંગ જ્ઞાતાધર્મકથાનો કયો અર્થ કહ્યો છે?’ ઉત્તરમાં સુધર્માસ્વામી કહે છે કે ‘જંબૂ! શ્રમણ જગવાન મહાવીર પરમાત્માએ છઠ્ઠા અંગના બે શ્રુતસ્કંધ કહ્યા છે—૧. જ્ઞાત, અને ૨. ધર્મકથા,’ આ રીતે જ્ઞાતાધર્મકથા સૂત્રના આરંભમાં જ વિસ્તારથી પૂર્વ ભૂમિકા (જુઓ પૃ. ૧-૬) રચીને પ્રથમશ્રુતસ્કંધ જ્ઞાતમાં ૧૯ અધ્યયનોનું તથા બીજા શ્રુતસ્કંધ ધર્મકથામાં દસ વર્ગોનું વિસ્તારથી નિરૂપણ આ જ અંથમાં જગવાન સુધર્માસ્વામીએ જંબૂસ્વામી પાસે કરેલું છે. એટલે આ પ્રસ્તુત અંથની આ શબ્દરચનાને આધારે પણ, આના રચયિતા જગવાન સુધર્માસ્વામી છે એમ આપણે કહીએ તે ખરાબર છે.

શ્રી ગુણુધરાચાર્ય વિરચિત—દિગંબર પરંપરામાં પ્રસિદ્ધ—કસાચપાહુડ અંથની વીરસેનાચાર્ય-વિરચિત જયધવલા ટીકામાં^૧ જણાવ્યું છે કે ‘જગવાન મહાવીર પરમાત્માએ અનેકગુણસંપન્ન શ્રીધંદ્રભૂતિ ગૌતમસ્વામીને અર્થ કહ્યો, તેને આધારે શ્રીધંદ્રભૂતિ ગૌતમસ્વામીએ દ્વાદશાંગીની રચના કરી, અને શ્રી ઇંદ્રભૂતિ ગૌતમસ્વામીએ સુધર્માસ્વામી પાસે આ દ્વાદશાંગીની વ્યાખ્યા કરી. સુધર્માસ્વામીએ જંબૂસ્વામી પાસે એની વ્યાખ્યા કરી.’

૧. “તેણ મહાવીરમહારણે ઇંદ્રભૂતિસ્સ અજ્ઞસ્સ.....અત્યો કહિઓ. તદો તેણ ગોબમગોતેણ ઇંદ્ર-ભૂતિના અંતોમુહુતેણાવહારિયદુવાલસંગત્યેણ તેણેવ કાલેણ કચ્છુવાલસંગાંધરયણેણ ગુણેહિ સગસમાણસ્સ સુહમ(મ્મા)થરિયસ્સ ધંચો વક્ષાણિદો. તદો કેત્તિણ વિ કાલેણ કેવલ્લાણમુપ્પાદય નારસ વાસાણિ કેવલવિહારેણ વિહરિય ઇંદ્રભૂતિમહારઓ ણિલ્લુહં સંપત્તો. તદ્વિસે ચેવ સુહમ્માહરિયો જંબૂસામિયાદીનમણેયાણમાહરિયાણં વક્ષાણિદુવાલસંગો ઘાદ્ધચક્કલ્લણ કેવલી જાદો. તદો સુહમ્મમહારયો વિ નારહ વસ્સાણિ કેવલવિહારેણ વિહરિય ણિલ્લુહં પત્તો. તદ્વિસે ચેવ જંબૂસામિ-મહારઓ વિટ્ઠ(જ્ઞ)આહરિયાદીનમણેયાણં વક્ષાણિદુવાલસંગો કેવલી જાદો. સો વિ અદ્ધતીસ વાસાણિ કેવલવિહારેણ વિહરિદૂણ ણિલ્લુહં ગદો” —કસાચપાહુડ જયધવલા પૃ. ૮૩-૮૪ ॥

નામ : આ અંગસૂત્રનું પ્રાકૃતમાં નાયાધમ્મકહા નામ છે. આ સૂત્રમાં (૫૦ ૬ માં) જ ઉલ્લેખ છે કે—

અશ્વ : બગવન્ ! છઠ્ઠા નાયાધમ્મકહાનો કયો અર્થ છે ?

ઉત્તર : ‘જંબૂ ! એવા ઉલ્લેખપૂર્વક આર્ય સુધર્માસ્વામીએ આર્ય જંબૂને કહ્યું, જંબૂ ! શ્રમણ બગવાન્ મહાવીરે છઠ્ઠા અંગના બે શ્રુતરકંઠ કહેલા છે—જ્ઞાત તથા ધર્મકથા’. એટલે આમાં જ્ઞાત તથા ધર્મકથા હોવાથી આ સૂત્રનું પ્રાકૃતમાં નાયાધમ્મકહા નામ છે. સંસ્કૃતમાં આ સૂત્રનું જ્ઞાતા-ધર્મકથા નામ છે. જ્ઞાત ઉપરથી જ્ઞાતા શબ્દ કેમ બન્યો તેનો ખુલાસો તથા જ્ઞાતાધર્મકથા આ નામની વ્યાખ્યા સ્થભવાયાંગવૃત્તિમાં આ. શ્રી અભયદેવસૂરિ મહારાજે આ રીતે આપેલાં છે—

“અથ કાસ્તા જ્ઞાતાધર્મકથાઃ ? જ્ઞાતાનિ ઉદાહરણાનિ, તત્પ્રધાના ધર્મકથા જ્ઞાતાધર્મકથાઃ, દીર્ઘવં સંજ્ઞાત્વાત્, અથવા પ્રથમશ્રુતસ્કન્ધો જ્ઞાતાભિધાયકત્વાત્ જ્ઞાતાનિ, દ્વિતીયસ્તુ તથૈવ ધર્મકથાઃ, તત્તથ જ્ઞાતાનિ ચ ધર્મકથાશ્ચ જ્ઞાતાધર્મકથાઃ । તત્ત્ર પ્રથમં વ્યુત્પત્ત્યર્થે સૂત્રકારો દર્શયન્નાહ—નાયાધમ્મ-કહાસુ જમિત્વાદિ ।”—સમવાયાજ્ઞવૃત્તિ પૃ૦ ૧૧૬—૧૧૭ ।

તત્ત્વાર્થબાધ્યમાં^૧ બગવાન્ ઉમાસ્વાતિએ પણ જ્ઞાતાધર્મકથાઃ શબ્દનો પ્રયોગ કરેલો છે, તેની સિદ્ધસેનગણિવિરચિત પ્રાચીન ટીકામાં પણ જ્ઞાતાધર્મકથાઃ શબ્દનો જ પ્રયોગ છે.

^૨અભિધાનચિંતામણિ નામભાષા તથા તેની સ્વોપદરાવૃત્તિમાં કલિકાલસર્વસા આ. શ્રી હેમચંદ્રસૂરિમહારાજે, ચંદીસૂત્રની વૃત્તિમાં આ. શ્રી અભયગિરિમહારાજે તથા ^૪પાક્ષિકસૂત્રની વૃત્તિમાં આ. શ્રી યશોદેવસૂરિમહારાજે પણ જ્ઞાતાધર્મકથા શબ્દનો જ પ્રયોગ કરેલો છે.

૧. જો કે છપાયેલા તત્ત્વાર્થબાધ્યમાં તથા તે ઉપરની સિદ્ધસેનગણિવિરચિત ટીકામાં જ્ઞાતાધર્મકથા એવો ઉલ્લેખ છે, પરંતુ અમારી પાસે વિદ્યમાન અતિ પ્રાચીન તાડપત્રીય પ્રતિમાં જ્ઞાતાધર્મકથા એવો જ ઉલ્લેખ નીચે પ્રમાણે છે—

“અજ્ઞપ્રવિષ્ટં દ્વાદશવિધમ્, તથા—આચારઃ, સૂત્રકૃતમ્, સ્થાનમ્, સમવાયઃ, વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞાસિઃ, જ્ઞાતાધર્મકથાઃ, ઉપાસકાધ્યયનદશાઃ, અન્તકુદ્દશાઃ, અનુત્તરોપપાતિકદશાઃ, પ્રશ્નવ્યાકરણમ્, વિપાક-સૂત્રમ્, દષ્ટિપાત્ત્વમ્ ।”—તત્ત્વાર્થબાધ્ય ૧૧૨૦ । “જ્ઞાતા દૃષ્ટાન્તાઃ, તાનુપાદાય ધર્મો યત્ર કથ્યતે તા જ્ઞાતાધર્મકથાઃ”—તત્ત્વાર્થવૃત્તિઃ સિદ્ધસેનીયા પૃ૦ ૯૯ ।

ઋષભદેવજી કેશરીભલજી જૈનચેતાંબર સંસ્થા (રતલામ)થી છપાયેલી તત્ત્વાર્થ ઉપરની હારિભદ્રી વૃત્તિમાં (પૃ. ૭૩) જ્ઞાતા દૃષ્ટાન્તાઃ, તાનુપાદાય ધર્મો યત્ર કથ્યતે તજ્ઞાતાધર્મકથા આલો પાઠ છપાયેલો છે, પરંતુ અમને તે અશુદ્ધ લાગે છે. તેની હસ્તલિખિત પ્રતિ જોયા પછી જ સાચો પાઠ ખ્યાલમાં આવે, કારણ કે હારિભદ્રી વૃત્તિ સિદ્ધસેનીયાવૃત્તિને અનુસરીને રચાયેલી છે.

૨. “આચારાજ્ઞં સૂત્રકૃતં સ્થાનાજ્ઞં સમવાયયુક્ । પશ્ચમં ભગવત્યજ્ઞં જ્ઞાતાધર્મકથાપિ ચ ॥ ૨૪૩ ॥ ઉપા. સકાન્તકુદનુત્તરોપપાતિકાદ્ દશાઃ । પ્રશ્નવ્યાકરણં ચૈવ વિપાકશ્રુતમેવ ચ ॥ ૨૪૪ ॥ ।” —તત્ત્વાર્થવૃત્તિઃ સિદ્ધસેનીયા પૃ૦ ૯૯ ।
૩. “જ્ઞાતાનિ ઉદાહરણાનિ, તત્પ્રધાના ધર્મકથા જ્ઞાતાધર્મકથાઃ । અથવા જ્ઞાતાનિ જ્ઞાતાધ્યયનાનિ પ્રથમ-શ્રુતસ્કન્ધે, ધર્મકથા દ્વિતીયશ્રુતસ્કન્ધે, યાસુ ગ્રન્થપદ્ધતિષુ તા જ્ઞાતાધર્મકથાઃ । પૃષોદરાદિત્વાત્ પૂર્વપદસ્ય દીર્ઘાન્તા ।”—ચંદીવૃત્તિઃ ।
૪. “નાયાધમ્મકહાજો સિ જ્ઞાતાનિ ઉદાહરણાનિ, તત્પ્રધાના ધર્મકથા જ્ઞાતાધર્મકથાઃ”—પાક્ષિકસૂત્ર-વૃત્તિઃ ।

જ્ઞાત તથા ધર્મકથા હોવાથી આ સૂત્રનું જ્ઞાતાધર્મકથા નામ છે, આવી જેમ વ્યાખ્યા મળે છે તેમ જ્ઞાત (ઉદાહરણ) પ્રધાન ધર્મકથા હોવાથી આનું નામ જ્ઞાતાધર્મકથા એવી વ્યાખ્યા પણ મળે છે. આચાર્યશ્રી અમર્યદેવસૂરિ મહારાજે સમવાયાંગવૃત્તિમાં તથા આચાર્યશ્રી મહાશયગિરિ મહારાજે નંદીવૃત્તિમાં આ બંને વ્યાખ્યાઓ આપી છે. આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજે તથા આચાર્યશ્રી યશોદેવસૂરિ મહારાજે જ્ઞાત (ઉદાહરણ) પ્રધાન ધર્મકથા એવો એક જ અર્થ વર્ણવ્યો છે. જ્ઞાત એટલે દષ્ટાંતોનો આશ્રય લઈને જેમાં ધર્મનું કથન કરવામાં આવ્યું છે તે જ્ઞાતાધર્મકથા આવો અર્થ પણ તત્ત્વાર્થવૃત્તિમાં આચાર્યશ્રી સિદ્ધસેન ગણીએ તથા આચાર્યશ્રી હરિભદ્રસૂરિજી મહારાજે વર્ણવ્યો છે. આ વાત ઉપર તથા ટિપ્પણોમાં જણાવેલા તે તે ગ્રંથોના પાઠોથી સ્પષ્ટ સમજાશે.

દિગંબર ગ્રંથોમાં આ અંગસૂત્રનું પ્રાકૃતમાં ગૌહધમ્મકહા તથા સંસ્કૃતમાં જૈનધર્મકથા એવું નામ મળે છે. પરંતુ પ્રાકૃત ભાષાના ગાહ શબ્દનું સંસ્કૃતમાં જાતુ એવું રૂપાંતર શી રીતે બને તે અમે સમજી શકતા નથી.

અંગપણ્ણતિ^૩ તથા ગોમ્મટસારની જીવપ્રબોધિની ટીકામાં જણાવ્યા પ્રમાણે, નાથ^૪ એટલે

૧. “ગાહધમ્મકહા ગામ અંગં તિત્થયરાણં ધમ્મવહાણં સરૂવં વણ્ણેદિ । કેણ કહિંતિ તે ? દિવ્વજ્જુણિણા । કેરિસા સા ? સવ્વભાસાસરૂવા અક્કરાણકલ્લરપ્પિયા અણંતત્થગમ્મવીજ્જપદ્ધિયસરીરા તિસંજ્ઞવિસય-છગ્ગિયાસુ ણિરંતરં પયદ્ધમાણિયા હ્યરકાલેસુ સંસય-વિવજ્ઞાસા-ડગ્ગસસાયભાવગચ્છગણહરદેવં પઠિ વદ્ધમાણસહાવા સંકર-વદિગરાભાવાદો વિસદસરૂવા ઇડ્ડગ્ગવીસધમ્મકહાકહ્ણસહાવા” —વસાય પાહુડ-જયધવલા ટીકા પૃ. ૧૨૬ ।

“નાથ: ત્રિલોકેશ્વરાણાં સ્વામી તીર્થક્ષરપરમમદારક:; તસ્ય ધર્મકથા જીવાદિવસ્તુસ્વભાવકથનમ્ । ધાતિકર્મકથાનંતરકેવલજ્ઞાનસહોત્પત્તીર્થકરત્વપુણ્યાતિશયવિજૃમ્ભિતમહિમ્ન: તીર્થકરસ્ય પૂર્વાહ-મચ્છાહા-ડપરાહ-ડર્ધરાત્રેષુ ષટ્પદ્ધટિકાકાલપર્યન્તં દ્વાદશગણસમામધ્યે સ્વભાવતો દિવ્યધ્વનિરુદ્ગચ્છતિ, અન્યકાલેડપિ ગણધર-શક-ચક્રધરપ્રશ્રાનન્તરં ચોદ્ભવતિ । एवं સમુદ્ભૂતો દિવ્યધ્વનિ: સમસ્તાસન્ન-શ્રોતૃગણાનુદ્વિસ્ય ઉત્તમક્ષમાદિલક્ષણં રતનત્રયાત્મકં વા ધર્મં કથયતિ । અથવા જ્ઞાતુર્ગણધરદેવસ્ય જિજ્ઞાસમાનસ્ય પ્રશ્નાનુસારેણ તદુત્તરવાક્યરૂપા ધર્મકથા તત્પૃષ્ઠાસ્તિત્વ-નાસ્તિત્વાદિસ્વરૂપકથનમ્ । અથવા જ્ઞાતૃણાં તીર્થકર-ગણધર-શક-ચક્રધરાદીનાં ધર્માનુબન્ધિકથોપકથાકથનં નાથધર્મકથા જ્ઞાતૃધર્મ-કથા વા વસ્તુમજ્ઞમ્” —ગોમ્મટસારજીવકાણ્ડ-જીવપ્રબોધિની ટીકા ગા. ૩૫૬ ।

૨. જ્ઞાતૃધર્મકથાયામ્ સૂત્રપૌરુષીષુ ભગવતસ્તીર્થકરસ્ય તાત્ત્વોષ્ઠપુટવિચલનમન્તરેણ સકલભાવા-સ્વરૂપદિવ્યધ્વનિધર્મકથનવિધાનં જાતસંશયસ્ય ગણધરદેવસ્ય સંશયચ્છેદનવિધાનમ્ આલ્ખાનોપાલ્ખા-નાનાં ચ બહુપ્રકારાણાં સ્વરૂપં કથ્યતે” —ષટ્ત્વણ્ણાગમધવલા ટીકા પૃ. ૧૦૨ । “જ્ઞાતૃધર્મકથા-ડ-ચટ્ટે જિનધર્મકથામૃતમ્ ।” —હરિવંશપુરાણ ૧૦।૩૬ ।

૩. “ગાહો તિલોયસામી, ધમ્મકહા તસ્સ તત્ત્વસંકહણમ્ । ધાકમ્મલયાદો કેવલગણેણ રમ્મસ્સ ॥ તિત્થ-યરસ્સ તિસંજ્ઞે ગાહસ્સ સુમજ્ઞિમાણ રત્તીણ । બારહસહાસુ મજ્ઞે છગ્ગિયા દિવ્વજ્જુણીકાલો ॥ હોઈ ગણ-ચક્કિ-મહવપ્પણાદો અણ્ણદા વિ દિવ્વજ્જુણી । સો દહલક્ષણધમ્મં કહેદિ સ્થલ ભવિયવર-જીવે ॥ ગાદારસ્સ ય પળ્હા ગણહરદેવસ્સ ગાયમાણસ્સ । ઉત્તરવચ્છં તસ્સ વિ જીવાદીવત્થુકહ્ણે સા ॥ અહવા ગાદારાણં ધમ્માદિવહાણુકહ્ણમેવ સા । તિત્થ-ગણિ-ચક્કર-વરસક્કાઈણં ચ ગાહકહા ॥” —ઝગ-પગ્ગતી. ગા. ૪૦-૪૪ । જુઓ ટિ. ૧.

૪. સ્વેતાંબરો જેમ અમવાનના વંશને જ્ઞાતવંશ કહે છે, તેમ દિગંબરો ભગવાનના વંશને નાથવંશ કહે છે. વસાયપાહુડની જયધવલા ટીકામાં દિગંબરાચાર્ય શ્રી વીરસેન આ રીતે જણાવે છે—

ત્રણ લોકના સ્વામી જિનેશ્વર ભગવાને કહેલી ધર્મકથા એવો ગાહધમ્મકહા શબ્દનો અર્થ થાય છે. તથા જ્ઞાતા ગણધરભગવાને પૂછેલા પ્રશ્નોના ઉત્તરો રૂપી ધર્મકથા તે જ્ઞાતૃધર્મકથા, અથવા જ્ઞાતા તીર્થંકર ભગવાન ગણધર ભગવાન આદિ સંબંધિ જે ધર્મકથા તે જ્ઞાતૃધર્મકથા આવો જ્ઞાતૃધર્મકથા શબ્દનો અર્થ છે.

કથાપરિભાષુ—જ્ઞાતાધર્મકથાનો પરિચય આપતાં, તેમાં શું શું આવે છે તેનું ધણા વિસ્તારથી વર્ણન સમવાયાંગસૂત્રમાં તથા થોડા વિસ્તારથી વર્ણન નંદીસૂત્રમાં આવે છે. સમવાયાંગમાં આવતા વર્ણનનો સંક્ષેપમાં સાર આ પ્રમાણે છે—

જેઓ વિષયસુખમાં મૂર્છિત છે અને સંયમમાં કાયર છે તથા વિવિધ પ્રકારના મુનિગુણોથી શૂન્ય છે તેવા જીવો સંસારમાં કેવા દુઃખી દુઃખી થાય છે તથા સંયમમાં જે સ્થિર છે તેવા આત્માઓ કેવા સુખી થાય છે તેનું વિવિધ દૃષ્ટાંતો આદિ દ્વારા વર્ણન જ્ઞાતાધર્મકથામાં છે.

સમવાયાંગ સૂત્રમાં (પૃ. ૪૪૦) જણાવ્યું છે કે—

“જાયાધમ્મકહાસુ જં...સે” જે અંગદ્વયાદિ છદ્દે અંગે, દો સુતકલ્પંધા, દુઃખગ્રસ્તો અજ્ઞયણા । તે સમાસતો દુર્વિહા પળ્લવ્વત્તા—ચરિતા ય કલ્લતા ય । દસ ધમ્મકહાણં વગ્ગા, તત્થ જં દમ્મમેગાદિ ધમ્મકહાણં પંચ પંચ અસ્સાહસતાઈ, દમ્મમેગાદિ અક્કલાહયાદિ પંચ પંચ ઉવક્કલાહસતાઈ, દમ્મમેગાદિ ઉવક્કલાહયાદિ

“અળે કે વિ આહરિયા પંચહિ દિવસેહિ અદ્ધહિ માસેહિ ય ઝગ્ગાણિ બાહુતરિ વાસાણિ તિ વહુમાણ-જિણિદાઉયં પરુવેતિ ૭૧।૩।૨૫ । તેસિમહિપ્પાણ ગમ્મત્થ-કુમાર-સદુમત્થ-કેવલિકાલાણં પરુવણા કીરદે । તંજહા—આસાલ્લજોષ્ઠપક્કલ્લદ્ધીદિ કુંડપુરણગરાહિવણાહલ્લેસ-સિદ્ધત્થણરિદસ્સ તિસિલ્લા-દેવીદિ ગમ્મમાગંતૂણ તત્થ અદ્ધદિવસાહિયણવમાસે અન્નિચ્ચ ચક્કાસુકપક્કલ્લતેરસીદિ રત્તાદિ ઉત્તરા-ફળગુણીણક્કલ્લે ગમ્માદો ણિકલ્લંતો વહુમાણજિણિદો” —કસાયપાહુલ-જયધવલા ટીકા પૃ. ૭૬ । (ભગવાન મહાવીર પરમાત્માના આશુધ્ય સંબંધમાં આને મળતી વાત પટ્ટપંડાગમ ધવલા ટીકામાં પણ આવે છે.)

એટલે ગાહધમ્મકહા શબ્દનો નાથવંશીય ભગવાન મહાવીર પરમાત્માએ કહેલી ધર્મકથા એવો અર્થ પણ દિગંબર પરંપરા પ્રમાણે કરી શકાય. જો કે આવો કોઈ અર્થ પ્રાચીન દિગંબર ગ્રંથોમાં ક્યાં હોય એવું અમારા જાણવામાં નથી.

અમણે ભગવાન મહાવીર પરમાત્મા જ્ઞાતકલ્પમાં જન્મેલા હતા એ સુપ્રસિદ્ધ છે, બીજા-ત્રિપિટકોમાં પણ ભગવાન મહાવીરનો નિર્ગંઠો નાયપુત્તો એવો ઉલ્લેખ અનેક સ્થળે આવે છે, તે ઉપરથી સ્વ. ૫૦ એયરદાસ જીવરાજ દોશી આદિ કેટલાક અર્વાચીન વિદ્વાનોનું માનવું છે કે ‘જ્ઞાતા એટલે જ્ઞાતપુત્ર ભગવાન મહાવીરે કહેલી ધર્મકથાઓ એવો જ્ઞાનો અર્થ કરવામાં આવે તો ભગવાન મહાવીરના નામ સાથે સંબંધ જોડનારો આ ઐતિહાસિક અર્થ વધારે સુસંગત છે.’ પરંતુ શ્વેતાંબર તથા દિગંબર કોઈપણ ગ્રંથમાં આ અર્થ સૂચિત કરવામાં આવ્યો નથી. એટલે સર્વે ભૌતિક ગ્રંથોના આધારે આ અર્થ અમને સુસંગત લાગતો નથી.

૧. નંદીસૂત્રમાં આ પાઠ આ રીતે છે—નાયાધમ્મવહ્સુ.....દસ ધમ્મકહાણં વગ્ગા, તત્થ જં દમ્મમેગાદિ ધમ્મકહાણં પંચ પંચ અક્કલાહસતાઈ, દમ્મમેગાદિ અક્કલાહયાદિ પંચ પંચ ઉવક્કલાહયા-સયાઈ, દમ્મમેગાદિ ઉવક્કલાહયાદિ પંચ પંચ અક્કલાહસતાઈ. એવમેવ સપુવ્વાવરેણ અદુદ્ધાઓ કહાણગકોડીઓ હવંતિ તિ સમક્કલાયં ।.....સે જં અંગદ્વયાદિ છદ્દે અંગે, દો સુતકલ્પંધા, દુઃખગ્રસ્તો અજ્ઞયણા । દમ્મમેગાદિ ઉવક્કલાહયાદિ, દમ્મમેગાદિ સમુદ્દેસણકાલા, સંજેજા પયસહસ્સા પયગેણં ।

પંચ પંચ અક્ષાહ્યકવક્ષાહ્યસતાઈ। એવામેવ સપુન્વાવરેણ અદુદ્ધાતો અક્ષાહ્યકોઢીઓ ભવંતીતિ મક્ષાયાઓ। એગૂનતીસં ઉદેસણકાલા, એગૂનતીસં સમુદેસણકાલા, સંસ્તેજાઈ પંચસતસહસ્સાઈ પચમેળે પળ્ળતે।

અર્થ—તે છું અંગ છે. તેના બે શ્રુતસ્કંધ છે. ઓગણીસ અધ્યયન છે. (તેમાં કહેલી) કથાઓ બે પ્રકારની છે—ચરિત (અનેલી) પણ છે અને કલ્પિત પણ છે. ધર્મકથાઓના દશ વર્ગ છે. એક એક ધર્મકથામાં પાંચસો પાંચસો આખ્યાયિકાઓ છે, એક એક આખ્યાયિકામાં પાંચસો પાંચસો ઉપાખ્યાયિકાઓ છે, અને એક એક ઉપાખ્યાયિકામાં પાંચસો પાંચસો આખ્યાયિકા-ઉપાખ્યાયિકાઓ છે. આ રીતે રૂપાંપરના વિચારપૂર્વક ગણતરી કરતાં સાડા ત્રણ કરોડ કથાઓ આમાં છે, ઓગણત્રીસ ઉદેશન કાલ છે, ઓગણત્રીસ સમુદેશન કાલ છે, સંખ્યાતા લાખ ૫૬ છે.”

ઉપર બતાવેલા ગણિત પ્રમાણે આમાં $10 \times 400 \times 400 \times 400 = 64,000,000,000$ સવાસો કરોડ કથાઓ થાય છે. પરંતુ ‘સાડા ત્રણ કરોડ કથાઓ આમાં છે’ એમ જણાવ્યું છે, તો આની સંગતિ શી રીતે કરવી? આ. શ્રી હરિભદ્રસૂરિવિરચિત નંદીવૃત્તિમાં, તથા આ. શ્રી મહાયગિરિસૂરિવિરચિત વેંદીવૃત્તિમાં તથા આ. શ્રી અભયદેવસૂરિવિરચિત સમવાયાંગવૃત્તિમાં આનો ખુલાસો આ રીતે જણાવ્યો છે—

૧. આગમોદયસમિતિથી પ્રકાશિત સમવાયાંગસૂત્રમાં પચસહસ્સાઈ પાઠ છપાયેલો છે, પરંતુ તે અશુદ્ધ છે, પ્રાચીન તાડપત્રીય તથા કાગળની પ્રતિઓને આધારે અમે સંપાદિત કરેલા અને શ્રી મહાવીર જ્ઞેન વિદ્યાલયે પ્રકાશિત કરેલા સમવાયાંગ સૂત્રની બધી હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં તથા તેની આચાર્યશ્રી અભયદેવસૂરિવિરચિત દીક્ષામાં પણ પચસતસહસ્સાઈ ને સમર્થન આપતો જ પાઠ છે.
૨. “એવમેવ સપુન્વાવરેણ મણિયપગારેણ ગુણ-સોહણે કર્તે તિ કુતં ભવતિ” —નન્દીવૃત્તિ હારિભદ્રી।
૩. “સૂરિરાહ—જ્ઞાતાધર્મકથાસુ ‘જ’મિતિ વાક્યાલક્ષ્ણે જ્ઞાતાનામ્—ઉદાહરણભૂતાનાં નગરાશીની વ્યાખ્યાયન્તે, તથા ‘દસ ધર્મકથાણં વર્ગા’ इत्यादि, इह प्रथमश्रुतस्कन्धे एकोनविंशतिर्ज्ञाताध्ययनानि, જ્ઞાતાનિ—ઉદાહરણાનિ, તત્પ્રધાનાનિ અધ્યયનાનિ, દ્વિતીયશ્રુતસ્કન્ધે દશ ધર્મકથાઃ, ધર્મસ્ય—અહિંસાદિ-લક્ષણસ્ય પ્રતિપાદિકાઃ કથા ધર્મકથાઃ, અથવા ધર્માદનપેતા ધર્મ્યાઃ, ધર્મ્યાશ્ચ તાઃ કથાશ્ચ ધર્મ્યકથાઃ, તત્ર પ્રથમે શ્રુતસ્કન્ધે યાન્યેકોનવિંશતિર્જ્ઞાતાધ્યયનાનિ તેષ્વાદિમાનિ દશ જ્ઞાતાનિ જ્ઞાતાન્યેવ, ન તેષ્વાખ્યાયિકાદિસમ્ભવઃ, શેષાણિ પુનર્થાનિ નવ જ્ઞાતાનિ તેષ્વેકૈકસ્મિન્ ચત્વારિંશાનિ પદ્મ પદ્માખ્યાયિકાશતાનિ ૫૪૦ ભવન્તિ ૪૮૬૦, એકૈકસ્થાં ચાખ્યાયિકાયાં પદ્મ પદ્મ ઉપાખ્યાયિકા શતાનિ ૨૪૩૦૦૦૦, એકૈકસ્થાં ચોપાખ્યાયિકાયાં પદ્મ પદ્મ આખ્યાયિકોપાખ્યાયિકાશતાનિ, સર્વસંહ્યયા ૧૨૧૫૦૦૦૦૦૦૦ એકવિંશતં કોટિશતં લક્ષાઃ પદ્માશત, તત એવં કૃતે સતિ પ્રસ્તુત-સૂત્રસ્થાવતારઃ, આહ ચ ટીકાકૃત્—“इगवीसं कोटिसयं लक्ष्मा पक्षास चेव बोद्धव्वा। एवं कए समाणे अहिगयसुतस्स पत्थावो ॥ १ ॥” દ્વિતીયે શ્રુતસ્કન્ધે દશ ધર્મકથાનાં વર્ગાઃ, વર્ગઃ—સમૂહઃ, દશ ધર્મકથાસમુદાયા इत्यर्थः, ત એવ ચ દશાધ્યયનાનિ, એકૈકસ્થાં ધર્મકથાયાં—કયાસમૂહ-રૂપાયમધ્યયનપ્રમાણાયાં પદ્મ પદ્માખ્યાયિકાશતાનિ, એકૈકસ્થાં ચાખ્યાયિકાયાં પદ્મ પદ્મ ઉપાખ્યાયિકાશતાનિ, એકૈકસ્થાં ચોપાખ્યાયિકાયાં પદ્મ પદ્મ આખ્યાયિકોપાખ્યાયિકાશતાનિ, સર્વસંહ્યયા પદ્મવિંશતં કોટિશતં, इह नव ज्ञाताध्ययनसम्बन्धाख्यायिकादिसदृशा या आख्यायिकादयः पक्षाशलक्षा-धिकैकविंशकोटिशतप्रमाणास्ता अस्मात् पञ्चविंशतिकोटिशतप्रमाणाद् राशेः शोध्यन्ते। તતઃ શેષા

પ્રથમ શ્રુતસ્કંધમાં ૧૬ અધ્યયનોમાં પ્રારંભનાં દશ અધ્યયનો જ્ઞાત જ છે, તેમાં આખ્યાયિકા-ઉપાખ્યાયિકાઓ નથી. બાકીનાં જે નવ જ્ઞાત છે તેમાં એક એકમાં ૫૪૦ આખ્યાયિકાઓ છે. એક એક આખ્યાયિકામાં પાંચસો પાંચસો ઉપાખ્યાયિકાઓ છે, એક એક ઉપાખ્યાયિકામાં પાંચસો પાંચસો આખ્યાયિકા-ઉપાખ્યાયિકાઓ છે. એટલે નવ જ્ઞાત અધ્યયનોમાં $૬ \times ૫૪૦ \times ૫૦૦ \times ૫૦૦ = ૧૨૧૫૦૦૦૦૦૦$ એકસો એકવીસ કરોડ પચાસ લાખ જેટલી કથાઓ પ્રથમ શ્રુતસ્કંધમાં છે. આને મળતી-આના જેવી જ જે કથાઓ ખીન્ન શ્રુતસ્કંધમાં છે તેને ખીન્ન શ્રુતસ્કંધની સવાસો કરોડ કથાઓમાંથી બાદ કરતાં પુનર્જિત વિનાની સાડા ત્રણ કરોડ કથાઓ આમાં છે. ખીન્ન શ્રુતસ્કંધની ૧૨૫૦૦૦૦૦૦૦ કથાઓમાંથી તેને મળતી જે ૧૨૧૫૦૦૦૦૦૦ કથાઓ પ્રથમ શ્રુતસ્કંધમાં છે તેને બાદ કરતાં પુનર્જિત વિનાની સાડા ત્રણ કરોડ કથાઓની સંખ્યા રહે છે.

અમે ઉપર જણાવેલી રીત પ્રમાણે, સાડા ત્રણ કરોડની સંખ્યા જણાવ્યા પછી આ. શ્રી હરિભદ્રસૂરિમહારાજ નંદીવૃત્તિમાં જણાવે છે કે—‘એવં ગુરવો વ્યાચક્ષતે । અન્યે પુનરન્યથા । તદમિપ્રાયં પુનર્વયમતિગમ્ભીરત્વાન્નાવગચ્છામઃ । પરમાર્થે ત્વજ વિશિષ્ટશ્રુતવિદો વિદન્તીત્યલં પ્રસજ્ઞેન । ‘આ પ્રમાણે ગુરુઓ કહે છે. ખીન્ન વળી ખીજી રીતે કહે છે. પરંતુ અતિગંભીર હોવાથી તેમના અભિપ્રાયને અમે સમજી શકતા નથી. આ વિષયમાં પરમાર્થ તો વિશિષ્ટ શ્રુતશાસ્ત્રીઓ જણાવે.’

ઉપર મુજબ નંદીવૃત્તિમાં આ. શ્રી હરિભદ્રસૂરિમહારાજે જે ‘અન્યે પુનરન્યથા = ખીન્ન વળી ખીજી રીતે કહે છે’ એમ જણાવ્યું છે તે વિષે તપાસ કરતાં ‘અન્યે = ખીન્ન’ શબ્દથી નંદીચૂર્ણિકાર આ. શ્રી જિનદાસગણિમહાર વિવક્ષિત હોય તેમ જણાય છે. કારણ કે ‘નંદીચૂર્ણિમાં આ સાડા ત્રણ કરોડની ગણતરી ખીજી રીતે જણાવી છે. તે રીત કંઈક આવી જણાય છે—

અપુનરુક્તા અર્ધચતુર્થાઃ કથાનકકોટયો ભવન્તિ, તથા ચાહ—‘एवमेव उक्तप्रकारेणैव गुणिते शोधने च कृते सपूर्वापरेण पूर्वश्रुतस्कन्धापरश्रुतस्कन्धकथाः समुदिता अपुनरुक्ता अद्भुताओ ति अर्धचतुर्थाः कथानककोटयो भवन्तीत्याख्यातं तीर्थेकरगणधरैः”—नन्दीवृत्तिः मलयगिरिविरचिता पृ० २३१ ।

- “अहिंसादिलक्षणस्स धम्मस्स कहा धम्मकहा, धम्मियाओ वा कहाओ धम्मकहाओ अक्खाणग ति सुतं भवति, एते वितियसुतकखंधे, पढमवितियसुतकखंधे भणितानं गाताधम्मकहाणं गगरादिया भणन्ति, वितिये सुतकखंधे दस धम्मकहाणं वग्गा, वग्गो ति समूहो, तन्विसेसणविसिद्धा दस अज्झयणा चेव ते दट्ठवा, एगूणवीसं गाता दस य धम्मकहाओ, तत्थ गातेसु आदिमा दस गाता चेव, ण तेसु अक्खाइयादिसंभवो, सेसा णव गाता, तेसु एककेके गाते चत्तालीसं चत्तालीसं अक्खाइयाओ भवंति, तत्थ वि एककेकाए अक्खाइयाए पंच पंच उवक्खाइयासताइं भवति, तेसु वि एककेकाए उवक्खाइयाए पंच पंच अक्खाइओवक्खाइयसताइं भवंति, एवं एते णव कोडीओ, एताओ धम्मकहासु सोहेतव्व ति कातुं एगूणवीसाए गाताणं दसण्ह य धम्मकहाणं विसेसो कज्जति, दस गाता दस नव य धम्म-कहातो दसहिं परोप्परं सुद्धा, एवं विसेसे कते सेसा णव गाता, ते नव चत्तालीसाए गुणिता जाता तिणिण सता सट्ठा अक्खाइयाणं, एते अक्खाइयपंचसतेहिंतो सोधिता, तत्थ सेसं चत्तालं सतं, तं उवक्खाइयपंचसतेहिं गुणितं जाता उवक्खाइयाणं सतरिं सहस्सा, ते पंचहिं अक्खाइतो-वक्खाइयसतेहिं गुणिता, एवं जाता अद्भुद्धातो अक्खाइयकोडीतो, पदग्गेण ति उवसग्गपदं णिवातपदं णामियपदं अक्खातपदं मिस्सपदं च, एते पदे अहिक्किच्च पंच लक्खा छावतरिं च सहस्सा पदग्गेण भवंति, अहवा सुतालावयपदग्गेण संखेज्जाइं पदसहस्साइं भवंति, अहवा छाहत-रा-हियसहस्सपंचलक्खा वि संखेज्जपदसहस्सेहिं ण विरुज्झंति । सेसं कंठं । से तं गाताधम्मकहाओ ॥”

—नन्दीचूर्णिः जिनदासगणिमहतरविरचिता ॥

‘જાતા ધર્મકથામાં પ્રથમશ્રુતરક્ષકમાં ૧૬ અધ્યયનો જાત છે. બીજા શ્રુતરક્ષકમાં ધર્મકથાનાં ૧૦ અધ્યયનો છે. આ ૧૬ જાતમાં પહેલાં દશ જાત જ છે. તેમાં આખ્યાયિકાદિ નથી. બાકીના નવ જાતમાં એકેકમાં ચાલીસ ચાલીસ આખ્યાયિકા છે. એકેક આખ્યાયિકામાં પાંચસો પાંચસો ઉપાખ્યાયિકા છે. એકેક ઉપાખ્યાયિકામાં પાંચસો પાંચસો આખ્યાયિકા-ઉપાખ્યાયિકા છે. આ રીતે $૬ \times ૪૦ \times ૫૦૦ \times ૫૦૦ = ૬૦૦૦૦૦૦૦$ કરોડ કથાઓ છે. આને બીજા શ્રુતરક્ષકની ધર્મકથાઓમાંથી બાદ કરવાની છે. એટલે ધર્મકથાવાળાં ૧૬ અધ્યયનોમાંથી બીજા શ્રુતરક્ષક ધર્મકથાનાં દશ અધ્યયનો બાદ કરતાં નવ જાત જ બાકી રહે છે.

નવ જાતને ચાલીસે ગુણવાથી ૩૬૦ આખ્યાયિકા થશે. $૬ \times ૪૦ = ૩૬૦$. આ આખ્યાયિકાની સંખ્યાને પાંચસોમાંથી બાદ કરતાં ૧૪૦ ની સંખ્યા થાય. $૫૦૦ - ૩૬૦ = ૧૪૦$. તેને પાંચસો ઉપાખ્યાયિકાની સંખ્યા વડે ગુણતાં સિતેર હજાર ઉપાખ્યાયિકા થાય. $૧૪૦ \times ૫૦૦ = ૭૦૦૦૦$. તેને આખ્યાયિકા-ઉપાખ્યાયિકાની પાંચસોની સંખ્યા વડે ગુણતાં સાડા ત્રણ કરોડ કથાઓ થાય છે. $૭૦૦૦૦ \times ૫૦૦ = ૩૫૦૦૦૦૦૦$.

આ વિરાટ કથાસાહિત્ય આને તો વિચિત્રપ્રાય થઈ ચૂકેલું છે. અત્યારે તો પ્રથમ શ્રુતરક્ષકમાં માત્ર થોડી જ કથાઓ મળે છે. આઠમા મહત્તી અધ્યયનમાં કેટલીક અવાંતરકથાઓ આવે છે તે બેતાં આખ્યાયિકા-ઉપાખ્યાયિકાનું સ્વરૂપ કેવું હશે તે કહી શકાય છે. અતિદીર્ઘકાળમાં અનેક કારણોથી ઘણી ઘણી વસ્તુઓ લુપ્ત થઈ ગયેલી છે.

દિગંબરાચાર્યશ્રી અઠલંકદેવવિરચિત તત્ત્વાર્થરાજવર્તિકમાં જ્ઞાતૃધર્મકથાયામ્ આસ્થાનોપાસ્થાનાનાં બહુપ્રકારાણાં કથનમ્-તત્ત્વાર્થરાજવર્તિક ૧૧૨૦૧૨૧ (પૃ. ૭૩) ‘જ્ઞાતૃધર્મકથામાં ઘણા પ્રકારનાં આખ્યાન તથા ઉપાખ્યાનો કહેલાં છે’ એટલું જ માત્ર જણાવ્યું છે.

પદપરિમાણ—સમવાયોગસૂત્રમાં જ્ઞાતાધર્મકથાનું પરિમાણ સંલેખ્યાઈ પયસતસહસ્તાઈ જણાવેલું છે. સમવાયોગસૂત્રની ટીકામાં (પૃ. ૧૧૬ A) આચાર્યશ્રી અભયદેવસૂરિજી મહારાજે તેની વ્યાખ્યા આ રીતે કરેલી છે—“સંસ્થાતાનિ પદસયસહસ્તાણીતિ કિલ પચ્ચ લક્ષાણિ ષટ્સત્તિશ્ચ સહસ્રાણિ પદામેળ, અથવા સૂત્રાલપકપદામેળ સંસ્થાતાન્યેવ પદસહસ્રાણિ ભવન્તીત્યેવં સર્વત્ર ભાવયિતવ્યમિતિ ।”

નંદીસૂત્રમાં નાયાધર્મકથાનું.....સંલેખ્યા પયસહસ્તા પયગોળં પાઠ છે, આની વ્યાખ્યા નંદીચૂર્ણિમાં જે પ્રમાણે આપેલી છે તે માટે જુઓ પૃ. ૭માં ટિપ્પણીમાં આપેલો નંદીચૂર્ણિનો પાઠ

નંદીસૂત્રની ટીકામાં આચાર્યશ્રી મહાયગિરિ મહારાજે આની વ્યાખ્યા આ રીતે આપેલી છે—
નવરં સંસ્થેયાનિ પદસહસ્રાણિ પદામેળ પદપરિમાણેન, તાનિ ચ પચ્ચ લક્ષાઃ ષટ્સત્તિઃ સહસ્રાઃ, પદમ્પિ ચાત્રીપસર્ગિકં નૈપાતિકં નામિકમાસ્થાતિકં મિશ્રં ચ વેદિતવ્યમ્, તથા ચાહ ચૂર્ણિકૃત્—“પયગોળં તિ ડવસગ્ગપયં નિવાયપયં નામિયપયં અસ્થાહયપયં મિસ્તપયં ચ, ઇદં પદ અધિક્ષિચ્ચ પંચ લક્ષાઃ છાવત્તરિ-સહસ્રા પયગોળં ભવંતિ ।” અથવેહ પદં સૂત્રાલપકરૂપમુપગમ્યતે, તતસ્તથારૂપપદપેક્ષયા સહસ્થેયાનિ પદસહસ્રાણિ ભવન્તિ, ન લક્ષાઃ, આહ ચ ચૂર્ણિકૃત્—“અહવા સુત્તાલાવગપયગોળં સંલેખ્યાઈ પયસહસ્તાઈ ભવંતિ ।” દ્રવમુત્તરત્રાપિ ભાવનીયમ્ ।

આ રીતે નંદીસૂત્રની ટીકામાં ઉપસર્ગ, નિપાત, નામ, આખ્યાત તથા મિશ્રપદની અપેક્ષાએ પાંચ લાખ છોતેર હજાર પદની સંખ્યા જ્ઞાતાધર્મકથામાં જણાવી છે. પણ સૂત્રાલપકને જ બે એક પદ રૂપે ગણીએ તો સંખ્યાતા હજાર પદો જ સમજવાનાં છે એમ કહ્યું છે.

કસાયપાહુડની દિગંબરાચાર્યશ્રી વીરસેનવિરચિત જયધ્વજા ટીકામાં પાંચ લાખ છાપન હજાર પદસંખ્યા જણાવી છે—જ્ઞાતૃધર્મકથાઈ છપ્પણસહસ્તાહિયપંચલક્ષમેત્તપદાણિ ૫૫૬૦૦૦ ।

દિગંબર ગ્રંથોમાં પદના પ્રકારો તથા તેમાં આવતા અક્ષરોનું પ્રમાણ નીચે પ્રમાણે જણાવેલાં છે—

“७१. संपदि सुदनाणस्स पदसंखा कुच्चदे, तंजहा—एत्थ पमाणपदं अत्थपदं मज्झिमपदं वेति ति विहं पदं होदि। तत्थ पमाणपदं अट्ठक्खरणिप्पणं जहा—धम्मो मंगलमुक्कट्ठं ॥ ३४ ॥ इच्चाइ। एदेहि च्चट्ठहि पदेहि एगो गंथो। एदेण पमाणेण अंगत्ताहिराणं सामाइयादिपहण्णयअज्झदणार्णं पदसंखा गंथसंखा च परुविज्जदे। नत्तिएहि अक्खरेहि अत्थोबलद्धी होदि तेसिमक्खराणं कलावो अत्थपदं णाम, तंजहा—प्रमाणपरिगृहीतार्थैकदेशे वस्त्वध्यवसायो नयः ॥ ३५ ॥ हयादि। उतं च... ॥ ३६ ॥

७२. सोलहस्यचोसीसकोटि-तियासीदिलबल-अड्डहत्तरिसय-अड्डासीदिलबलरेहि एगं मज्झिमपदं होदि । उच्चं च—सोलहस्यचोसीसं कोटीओ तियअसीदिलबलं च । सत्तसहस्रह्रद्वपदं अड्डासीदी य पदवण्णा ॥ ३७ ॥ १६३४८३०७८८८ ॥ एदेण पुव्वंगाणं पदसंख्या वरुविज्जे । उच्चं च—तिविहं पदं तु भणिदं अथपद-पमाण-मज्झिमपदं ति । मज्झिमपदेण भणिदा पुव्वंगाणं पदविभागा ॥ ३८ ॥”—

—कसायपाहुड-जयधवला टीका पृ० ९०-९२ ।

દાદશાંગીમાં આવતા એક પદમાં ૧૬૭૪૮૩૦૭૮૮૮ અક્ષરો એક પદમાં દિગંબરોની માન્યતા પ્રમાણે આવે છે. તેને એક શ્લોકના બીજા અક્ષરોની સંખ્યાથી ભાગતાં, એક પદમાં ૫૧,૦૮,૮૪,૬૨૧૬ એટલા શ્લોકો દિગંબર સંપ્રદાય પ્રમાણે થાય. એ રીતે દિગંબરોના મતે છઠ્ઠા અંગ જ્ઞાનુષર્ણકથા અથવા નાહ્યમ્મકથામાં ૫૫૬૦૦૦ પદો છે.

અત્યારે ઉપલબ્ધમાન ઝાતાધર્મકથાની જુદી જુદી હસ્તાલિખિત પ્રતિઓમાં કોઈમાં ૫૦૦૦, કોઈમાં ૫૦૬૧, કોઈમાં ૫૦૬૪, કોઈમાં ૫૦૬૫, કોઈમાં ૫૪૬૪ તથા કોઈમાં ૬૦૦૦ એટલું શ્લોક પ્રમાણ જણાવેલું છે. જુઓ ૫૦ ૩૭૦ ટિં ૯.

બેકે પ્રતિક્રમગત્રયીની દિગંબરાચાર્યશ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિવિરચિત ટીકામાં આ છઠ્ઠા અંગસૂત્ર જાણવમ્મકહાનાં ઓગણીસ અધ્યયનો જ કહેલાં છે તો પણ તેનાં નામોમાં તથા અર્થમાં સ્થેતાંબર-સંભત નામો તથા અર્થથી ધણું મોટું અંતર છે. આ. શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિવિરચિત ટીકામાં ૧૯ અધ્યયનોનાં નામો તથા તેનો અર્થ નીચે મુજબ છે—

“एऊणविसाए गाहाज्जयणेसु एकोनविंशतिनाथाध्ययनेषु; तद्यथा गाथा—

उक्कोढणाग-कुम्भंढय-रोहिणि-सिस्स-तुंब-संघादे ।

मादंगिमल्लि-चंदिम-तावद्देवय-तिक-तलाय-किण्णे [य] ॥ १ ॥

सुसुके य अवरकंके गंदीकलसुदगणाह-मंडूके ।

एत्तो य पुंडरीगो णाहञ्जाणाजि उगुवीसं ॥ २ ॥

एताः सर्वाः धर्मकथाः । तथाहि—उक्लोज्जागः श्वेतहस्ती, अस्य कथा—उत्तरापथे कनकपुरे राजा कनकः, कनका महाराज्ञी । पुत्रो नागकुमारः तपो गृहीत्वा विहरमाणोऽटव्यां दावानलेन दह्यमानः समाधिना मृत्वाऽन्युत्पन्ने जातः । तदर्धदशकलेबरं दृष्ट्वा तुङ्गभद्रो नाम तत्रत्यो मिश्रो जातपश्चात्तापो मृत्वा तत्रैव श्वेतगजो जातः । सोऽन्युत्पन्नेन जिनधर्मे ग्राहितः । पुनर्दावानलेन दह्यमानं शशकं स्वरादतले स्थितं रक्षित्वा दह्यमानोऽपि हृदयतो भूत्वा मृत्वा देवो जातः ।

कृम, कूर्माख्यानम्, यथा कूर्मेण मुख-चरणसंकोचं कृत्वाऽऽत्मनो ब्राह्मणाद् मरणं निवारितं तथा मुनिभिरपि पञ्चेन्द्रियसंकुचितैर्मरणपरम्परा निवारयितव्या ।

अंडब, अण्डजकथा पञ्चप्रकारा, तत्रथा—कुक्कुटकथा १ । माताप्येकः पिताप्येकः इति तापसपत्निका-
स्थितशुक्रकथा २ । चाणक्यव्याकरणे वेदकशुककथा ३ । अगन्धनसर्पकथा ४ । हंसयूथबन्धमोचन-
कथा ५ ।

રોહિણી, સ્વપુત્રવલ્લદેવેન સદ્ રોહિણી તિષ્ઠતીતિ લોકાપવાદં શ્રુત્વા રોહિણ્યા તદા ભળિતમ્—
'યદ્યદ્ શુદ્ધા તદા યમુના નદો સૌરીપુરં વેદિત્વા પૂર્વાભિમુલ્લં વહતુ' इति । तन्माहात्म्यात् तथैव जातम् ।

સિસ્સ, શિષ્યકથા યથા ચેલિનીપુત્રવારિષેણપ્રતિજોધિતપુષ્પદાલમુનિકથા ।

તુંબ, રોષેણ દત્તકટુકતુસ્વકમોજનમુનિકથા ।

સંવાદે, અસ્ય કથા—કૌશામ્બીનગર્યામિન્દ્રદત્તાદયો દ્વાત્રિશદિશ્વાઃ, તેષાં સમુદ્રદત્તાદયો દ્વાત્રિશત્ પુત્રાઃ પરસ્પરમિત્રત્વમુપગતાઃ સમ્યગ્દૃષ્ટયઃ કેવલિસમીપેડતિસ્વલ્પં નિજજીવિતં જ્ઞાત્વા તપો યદ્દીત્વા યમુના-તીરે પાદોપયાનમરણેન સ્થિતાઃ । અતિવૃદ્ધૌ જાતાયાં જલપ્રવાહેન યમુનાદ્દે સર્વેડપિ તે પતિતાઃ । પરમ-સમાધિના કાલં કૃત્વા તે સ્વર્ગે ગતાઃ ।

માદંગિમલ્લિ, માતઙ્ગિમલ્લિકથા, યથા વજ્રમુદ્ધિમહાભટભાર્યાયાઃ માતઙ્ગિનામાયાઃ મલ્લિપુષ્પમાલા-મ્યન્તરસ્થિતસર્પદંષ્ટાયાઃ કથા ।

ચંદિમ, ચન્દ્રવેષકથા ।

સાવદેવચ, તાવદેવતોપદ્રવદેશોત્પલ્લયોટિકહરણસગરચક્રવર્તિકથા ।

તિક, મનુષ્યકરોટસમુરિયતવંશત્રિકસ્ય કરકણ્ડુમહારાજકુતછત્રધ્વજાકુશદંડકથા ।

તલાય, તદાગપલ્લયામેકવૃક્ષકોટરસ્થિતતપસ્વિનો ગન્ધર્વારાધનાકથિતકથા ।

ક્ષિણે, ત્રીહિમર્દનસ્થિતકર્જકપુરુષસત્યકથા ।

સુસુકે ય, આરાધનાકથિતશુંદરમારહૂદનિશ્ચિતપાષાણકથા ।

અવરકંકે, અવરકંકાનામપત્નોત્પલાન્નચોરકથા ।

ગંદીકલ, અટવ્યાં(વી) સ્થિતબુધ્ધ્યાપીડિતધન્વન્તરિવિશ્વાનુલોમમૃત્વાનીતકિમ્પાકકલકથા ।

ઉદગગ્ગાહ, ઉદકનાથકથા, યથા રાજામાત્યસમક્ષગહુલ્પાનીયસ્વચ્છકરણકથા ।

મળ્લકે, ઉચ્ચાનવનતદાગસમુત્પન્નજાતિસ્મરણમળ્લકકથા ।

પુંડરીગો, પુંડરીકરાજપુત્ર્યાઃ કથા ।

અથવા ગાથા—

ગુણજીવા પજ્જતી પાળા સળ્લા ય મમ્મળાઓ ય ।

एउणवीसा एदे णाहउज्झाणा मुणेरव्वा ॥

અથવા ગાથા—

શવ કેવલલલ્લીઓ કમ્મસ્વયજા હવંતિ દસ ખેવ ।

णाहउज्झाणा एते एउणवीसा वियाणाहि ॥

કર્મધ્યજા ધાતિધ્યજા દશાતિશયાઃ । एतेषामकाले पठनादौ यो दोषस्तस्य प्रतिक्रमणम्—

પ્રતિક્રમણમ્પ્રથમચી પ્રમાચન્દ્રાચાર્યવિરચિતટીકાસહિતા, પૃઠ ૫૧-૫૪ ।

હવે આપણે શ્વેતાંશ્વર પરંપરા પ્રમાણે જ્ઞાતાધર્મકથા (જાયાવગ્મકહાઓ)નાં અધ્યયનોનાં નામો તથા અર્થ આદિ વિષે વિચારીએ—

જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્રના પ્રથમ શ્રુતરકંધમાં ૧૯ અધ્યયનો છે. એક એક અધ્યયનનો ઉપનય અતિ અતિ સુંદર છે. જો ગંભીરતાથી તેનું મનન કરવામાં આવે તો નાની નાની લાગતી વાતો પણ જીવનમાં કેવી અપૂર્વ લાગ બળવે છે, કેવી રીતે ક્યા ક્યા કારણે જીવોનું પતન થાય છે, તથા કેવી કેવી રીતે ઉત્થાન અને મહાન્ અશ્રુદ્ય થાય છે કોરે વાતોનું આમાંથી સ્પષ્ટ અને સુંદર દર્શન આપણને પ્રાપ્ત થાય છે. આપણા જીવનમાં કેવી કેવી નબળી કડીઓ બરેલી છે તે આના શબ્દોનું ગંભીરતાથી મનન કરવાથી સમજાય છે. આમાં તે તે મહાપુરુષોના જીવન ચરિત્રોનું તથા

તે તે ઉદાહરણોનું એવું સુંદર રીતે આલેખન કરેલું છે કે સંસારનાં દુઃખદાયક સાચાં બંધનોને સમજવામાં તથા તેને તોડવામાં ગણધર ભગવંતોની આ વાણી આપણને અદ્ભુત સામર્થ્ય આપે છે. આ ઓગણીસ અધ્યયનોનાં શ્લોકોનું સંખ્યા નામો નીચે પ્રમાણે છે—

પ્રાકૃત નામ	સંસ્કૃત નામ	પ્રાકૃત નામ	સંસ્કૃત નામ
૧. ઉચ્ચિત્ત	ઉચ્ચિત	૧૧. દાવદ્રવ	દાવદ્રવ
૨. સંવાદ	સંવાટ	૧૨. ઉદગ	ઉદક
૩. અંદ	અણ્ડ	૧૩. મંડુક	મણ્ડુક
૪. કુમ્મ	કૂર્મ	૧૪. તેયલી	તેતલિ
૫. સેલગ	સૈલક	૧૫. નંદિફલ	નન્દિફલ
૬. તુંબ	તુમ્બ	૧૬. અવરકંકા	અવરકંકા
૭. રોહિણી	રોહિણી	૧૭. આતિણ	આતિર્ણ
૮. મહ્મી	મહ્મી	૧૮. સુંસુમા	સુંસુમા
૯. માયંદી	માકન્દી	૧૯. પુંડરીય	પુંડરીક
૧૦. ચંદિમા	ચન્દ્રમા		

આ સૂત્રની શરૂઆત આ રીતે થાય છે—‘ચંપા નામની નગરી હતી. તેની બહાર પૂર્ણભદ્ર નામે ચૈત્ય (વ્યંતર દેવનું મંદિર) હતું. ચંપા નગરીમાં તે સમયે શ્રેણિક રાજા (શ્રેણિક રાજાના પુત્ર) રાજ્ય કરતા હતા. તે સમયે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પરમાત્માના શિષ્ય અનેક અનેક ગુણોથી સંપન્ન, ચાર રાત્રીથી યુક્ત, ભગવાન સુધર્માસ્વામી વિચરતા વિચરતા પાંચસો શ્રમણો સાથે રાજગૃહના પૂર્ણભદ્ર ચૈત્યમાં પધાર્યા. ત્યાંના નગરવાસીઓની પર્ષદા ભગવાન સુધર્માસ્વામીના દર્શન—વંદનાર્યે આવી, ધર્મનું શ્રવણ કરીને પોતાના સ્થાને પાછી ફરી. તે વખતે ભગવાન સુધર્માસ્વામીના ન્યેશ શિષ્ય જંબૂસ્વામી ભ. સુધર્માસ્વામી પાસે આવીને પૂછે છે કે ભગવાન મહાવીર પરમાત્માએ પાંચમા અંગનો આ અર્થ કહ્યો છે તો છઠ્ઠા અંગનો શો અર્થ કહ્યો છે? ઉત્તરમાં ભ. સુધર્માસ્વામી ફરમાવે છે કે છઠ્ઠા ગાયત્રીમ્મકહા અંગમાં બે શ્રુતસ્કંધ છે ૧ જ્ઞાત અને ૨ ચર્મકયા. જ્ઞાતમાં ૧૬ અધ્યયનો છે.’ આ રીતે આ ગ્રંથની શરૂઆત કરીને ભગવાન સુધર્માસ્વામીએ બંને શ્રુતસ્કંધોનું નિરૂપણ કર્યું છે. પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના આ ૧૬ અધ્યયનોમાં શું શું વર્ણવ્યું છે તે જાણવા માટે ખરેખર તો આ અધ્યયનો જ વાંચવાં જોઈએ. અહીં તો સંક્ષેપમાં જ, આ અધ્યયનોમાં શું વર્ણવ્યું છે તે જોઈએ.

૧. ઉચ્ચિત્ત-ઉચ્ચિત—(પગ ઊંચો કર્યો). આ અધ્યયન સૌથી મોટું છે. કશ્ણાનું જીવનમાં કેટલું બધું અપાર મહત્ત્વ છે એ આ અધ્યયનમાં ભગવાને સમજાવ્યું છે. માત્ર કશ્ણાના બળથી, હાથી જેવો પશુ શ્રેણિક મહારાજાને ત્યાં ધારણી રાણીની કુસિથી જન્મ લે છે, મેઘકુમાર એવું તેનું નામ રાખવામાં આવે છે, તેને ભગવાન મહાવીરની દેશના સાંભળવાનો યોગ પ્રાપ્ત થાય છે, તે સાધુજીવન અંગીકાર કરે છે, પ્રભુની પાસેથી તેને પૂર્વ જન્મ સાંભળવા મળે છે, પછી ઉગ્ર આરાધના કરીને છેવટે રાજગૃહ પાસે વિપુલાચલ પર્વત ઉપર એક મહિનાનું અણસણ કરીને કાળ કરીને વિજય નામના અનુત્તર વિમાનમાં ઉત્પન્ન થાય છે, ત્યાંથી અવીને મહાવિદેહમાં મોક્ષમાં જશે. કશ્ણા હાથી જેવા પશુને પણ કેવી રીતે પરમાત્મપદ સુધી પહોંચાડે છે એનું હૃદયંગમ વર્ણન આ અધ્યયનમાં છે.

પશુમાંથી પરમાત્મા થવાની આ ધટના આ રીતે બની છે—

આ જંબૂદ્વીપના ભરત ક્ષેત્રમાં દક્ષિણાર્ધભરતમાં રાજગૃહ નામે નગર હતું. ત્યાં શ્રેણિક નામે રાજા રાજ્ય કરતા હતા. તેમને નંદા નામે રાણી હતી. આ નંદાથી શ્રેણિક રાજાને અભયકુમાર નામે

પુત્ર થયો હતો. અભયકુમાર ચાર શુદ્ધિના નિધાન હતા અને શ્રેણિક રાગનું રાજ્ય મુખ્યત્વે તે સંભાળતા હતા.

શ્રેણિક રાગને ધારિણી નામે ખીજી રાણી પણ હતી. એક વખત તેણે શય્યામાં સુતાં સુતાં મધ્યરાત્રિના સમયે, આકાશમાંથી ઊતરીને મુખમાં પ્રવેશ કરતા ચાંદીના પર્વત જેવા સાત હાથ ઊંચા એક મહાન હાથીને સ્વપ્નમાં જોયો. જંગલોને તેણે શ્રેણિક રાગને સ્વપ્નની વાત જણાવી. શ્રેણિક રાગએ કહ્યું કે આ 'સુંદર સ્વપ્નથી સચિત થાય છે કે તમને અત્યંત સુંદર પુત્રની પ્રાપ્તિ થશે. સ્વપ્નના જાણકારો વિદ્વાનોને બોલાવીને પૂછ્યું તો તેમણે પણ આ જ વાત કહી.

ત્યારથી ધારિણી રાણીને ગર્ભ રહ્યો. ગર્ભ રહ્યા પછી રત્રીને મહિને દોહદના સમયે ધારિણી રાણીને વર્ષા ઋતુ ન હોવા છતાં પણ 'આકાશમાં મેઘનાં વાદળાં ચડી આવ્યાં હોય તથા વરસતાં

૧. સ્વપ્નની પણ એક સાંકેતિક ભાષા હોય છે. કેટલાંક સ્વપ્નો સાર્થક હોય છે, તો કેટલાંક સ્વપ્નો નિર્થક હોય છે. સાર્થક કે નિર્થક તે બરાબર સમજવા માટે સ્વપ્નશાસ્ત્રોનું અધ્યયન, અનુભવ અને આંતરિક પ્રતિભા પણ અત્યંત જરૂરી છે. ભગવતીસૂત્રના ૧૬ માં શતકનો છઠ્ઠો હૃદયો જ સુમિણ (સ્વપ્ન) છે. તે સિવાય ખીજી પણ ગ્રંથોમાં સ્વપ્ન વિષે ઘણું છુટું છવાયું વર્ણન મળી આવે છે. ભારત બહાર પરદેશોમાં પણ સ્વપ્ન વિષે જુદી જુદી રીતે ચિંતન થયેલું છે.

૨. આયુર્વેદના ગ્રંથોમાં અરઃસંહિતામાં દોહદ (દ્વિહૃદયપાલું)ની વાત આ રીતે ત્રીજા મહિને જ જણાવી છે—

“અથાતો મહર્તી ગર્ભાવકાન્તિ શારીરં વ્યાખ્યાસ્યામઃ—કુક-શોણિત-જીવસંયોગે તુ લલ કુક્ષિગતે ગર્ભસંજ્ઞા ભવતિ । સર્વગુણવાન્ ગર્ભત્વમાપન્નઃ પ્રથમે માસિ સંમૂર્ચ્છિતઃ સર્વધાતુકલ્પીકૃતઃ સ્વેદભૂતો ભવત્યવ્યકતવિગ્રહઃ સદસૂતાક્ષાવયવઃ । દ્વિતીયે માસિ ઘનઃ સમ્પચ્ચતો પિપ્પ્લઃ, પેશી અર્ધુદં વા । ઘનઃ પુરુષઃ, પેશી સ્ત્રી, અર્ધુદં નપુંસકમ્ । તૃતીયે માસિ સર્વેન્દ્રિયાણિ સર્વાક્ષા-વયવાશ્ચ યૌગપચેનાભિવર્તન્તે ।તસ્ય યત્કાલમેવેન્દ્રિયાણિ સન્તિષ્ઠન્તે તત્કાલમેવ ચેતસિ વેદન નિર્બન્ધં પ્રાપ્નોતિ, તસ્માત્ તદાપ્રમૃતિ ગર્ભઃ સ્પન્દતે પ્રાર્થયતે ચ જન્માન્તરાનુભૂતં યત્ કિંચિત્, તદ્ દ્વિહૃદયમાચક્ષતે વૃદ્ધાઃ । માતૃજં चास्य हृदयं मातृहृदयेन अभिसम्बद्धं भवति रसवाहिनीभिः संवाहनीभिः तस्मात् तयोर्भक्तिः संस्पन्दते । तच्चैव कारणमवेक्षमाणा न द्वैहृदयस्य विमानितं गर्भमिच्छन्ति कर्तुम् । विमानने हस्य हृदयते विनाशो विकृतिर्वा, समानयोगक्षेमा हि तदा भवति गर्भेण केषुचिदर्थेषु माता । तस्मात् प्रियहिताभ्यां गर्भिणीं विशेषेण उपचरन्ति कुशलाः” —

ચરકસંહિતા—શારીરસ્થાનમ્—ચતુર્થોઽધ્યાયઃ ।

સુશ્રુતસંહિતામાં આ વાત ચોથા મહિને જણાવી છે—

તત્ર પ્રથમે માસિ કલ્લં જાયતે, દ્વિતીયે શીતોષ્માનિલૈરભિપ્રપચ્યમાનાનાં મહાભૂતાનાં સંઘાતો ઘનઃ સંજાયતે, યદિ પિપ્પ્લઃ પુમાન્, સ્ત્રી ચેત્ પેશી, નપુંસકં ચેદર્ધુદમિતિ । તૃતીયે હસ્ત-પાદ-શિરસાં પક્ષ પિપ્પ્લઃ નિર્વર્તન્તેઽક્ષપ્રત્યક્ષવિભાગશ્ચ સૂક્ષ્મો ભવતિ । ચતુર્થે સર્વાક્ષપ્રત્યક્ષવિભાગઃ પ્રવ્યક્તો ભવતિ, ગર્ભેહૃદયપ્રવૃત્તિભાવાચ્છેતનાધાતુરભિવ્યક્તો ભવતિ । કસ્માત્ ? તત્સ્થાનત્વાત્ । તસ્માદ્ ગર્ભશ્ચતુર્થે માસિ અભિપ્રાયમિન્દ્રિયાર્થેષુ કરોતિ, દ્વિહૃદયાં ચ નારીં દૌહદિનીમાચક્ષતે । દૌહદવિમાનનાત્ કુબ્જં કુર્ણિં લઙ્ગં જઙ્ગં વામનં વિકૃતાક્ષમનક્ષં વા નારી સુતં જનયતિ । તસ્માત્ સા યદ્ યદિચ્છેત્ તત્ તસ્યૈ દાપયેત્ । લઙ્ગદૌહદા દ્વિ વીર્યવન્તં ચિરાયુષં ચ પુત્રં જનયતિ” —સુશ્રુતસંહિતા—શારીરસ્થાનમ્ —અધ્યાય ૩ ।

હોય, પોતે શ્રેષ્ઠિક રાજ્ય સાથે હાથી ઉપર બેઠી હોય, અને પાછળ તેને ચતુરંગી સેના અનુસરતી હોય' આ રીતે વૈમારગિરિના મૂળમાં ફરવાનો દોહડ ઉત્પન્ન થયો. પરંતુ વર્ષા ઋતુ ન હોવાથી રાણીની ઇચ્છા પૂર્ણ થતી નથી, તેથી રાણી સુકાવા લાગી. છેવટે અભયકુમારે દેવની સાધના કરીને અકાળે પણ મેઘ વિકુર્વન્તિ રાણીની ઇચ્છા પૂર્ણ કરી. તેથી જન્મ થયા બાદ એનું મેઘકુમાર નામ રાખવામાં આવ્યું. મેઘકુમાર આઠ વર્ષનો થયો ત્યારે એને કલાચાર્ય પાસે જણાવવા મૂક્યો. કલાચાર્ય એને લેખ વગેરે શકુનરૂત સુધીની ૭૨ કલાઓ પિખવાડી. પછી માતા-પિતા આઠ રાજકન્યાઓ સાથે મેઘકુમારનું લગ્ન કરે છે. રહેવા માટે સુંદર મહેલ આપે છે.

એક સમયે મહેલમાં મેઘકુમાર બેઠા છે તે વખતે એક દિશામાં અનેક માણસો જઈ રહ્યા છે તે જોઈને મેઘકુમારે પૂછ્યું કે આ બધા લોકો ક્યાં જાય છે? જાણવામાં આવ્યું કે જગવાન મહાવીર પધાર્યા છે, એટલે મેઘકુમાર પણ જગવાન મહાવીરના દર્શન-વંદન માટે જાય છે. 'સંસારમાં જીવો કેવી રીતે બંધાય છે, કેવી રીતે સંસારથી મુક્ત થાય છે, તથા કેવા કેવા ભયંકર કલેશોને સંસારમાં અનુભવે છે' આ મુદ્દા ઉપર જગવાન મહાવીરની દેશના સાંજળીને મેઘકુમાર ત્યાં જ રંગાર્થ ગયા અને દીક્ષા લેવાનો નિર્ણય કર્યો.

તેમણે ઘેર આવીને માતા-પિતા પાસે સંયમ લેવા માટે અનુમતિ માગી, સંયમ લેવાની વાત સાંજળતાં જ ધારિણી મૂર્છા ખાઈને પડી. જાનમાં આવ્યા પછી માતા-પુત્ર વચ્ચે ઘણો સંવાદ થયો. છેવટે મેઘકુમારની અત્યંત મક્કમતા જોઈને માતા-પિતાએ સંયમ માટે અનુમતિ આપી. આઠ પત્નીઓ તથા વિશાળ રાજ્યવૈભવનો ત્યાગ કરીને મેઘકુમારે જગવાન મહાવીર પાસે દીક્ષા લીધી.

દીક્ષા લીધા પછી મેઘકુમારને રાત્રે સુવા માટે એવું સ્થાન મળ્યું કે સ્વાધ્યાયાદિ માટે જતા-આવતા સાધુઓ સાથે મેઘકુમારના હાથ-પગ આદિનો વારંવાર સ્પર્શ થતો હતો અને તેથી મેઘકુમારનો સંચારો ધૂળથી વ્યારત થઈ ગયો. મેઘકુમારને આખી રાત નિદ્રા આવી નહિ. એટલે મેઘકુમાર અત્યંત વ્યાકુળ થઈ ગયા અને સવારમાં જ જગવાનની રજબ લઈને ઘેર પાછા જવાનો તેમણે નિર્ણય કર્યો. મહામુદીબતે રાત્રિ જેમ તેમ પૂરી કરીને સવારમાં જગવાન પાસે મેઘકુમાર આવ્યા એટલે તરત જ જગવાને મેઘકુમારને કહ્યું કે—મેઘકુમાર તને રાત્રે આવો આવો વિચાર આવ્યો હતો, ખરી વાત છે?—મેઘકુમારે કહ્યું 'જગવન! હા.'

હવે જગવાને મેઘકુમારના પૂર્વજન્મોની કથા શરૂ કરી. મેઘકુમાર! આજથી ત્રીજા જન્મમાં વૈતાલ્યપર્વતની તળેટીમાં તું શ્વેત વર્ણનો છ દાંતવાળો હજાર હાથીઓના જૂથનો નાયક એવો હાથી હતો. વનચરોએ તારું સુમેરૂપ્રભ નામ રાખ્યું હતું. એક વાર જંગલમાં દાવાનલ લાગ્યો. તેનાથી બચવા માટે અસ્પ પાણીવાળા એક સરોવરમાં તું અયોગ્ય મર્ગે દાખલ થયો. તેથી પાણી સુધી પહોંચ્યા પહેલાં કાદવમાં જ તું ખૂંચી ગયો તથા પાણી અને કિનારાથી બંનેથી બ્રહ્મ થયો. તે સમયે પહેલાંનો વૈરી કોઈ યુવાન હાથી ત્યાં આવી પહોંચ્યો. કિનારા ઉપર જિભા રહીને તારા ઉપર તેણે દાંતથી ખૂબ પ્રહારો કર્યાં. બૂખ, તરસ તથા પ્રહારોની વેદનાથી સાત દિવસ રીબાઈ રીબાઈને તું મૃત્યુ પામ્યો અને ગંગા નદીના દક્ષિણ કિનારે વિંધ્યાચલની તળેટીમાં તું ચાર દાંતવાળા હાથી તરીકે ઉત્પન્ન થયો. ત્યાં તું સાતસો હાથીઓના જૂથનો સ્વામી હતો. વનચરોએ તારું મેરૂપ્રભ નામ પાડ્યું હતું. એક વાર જંગલમાં દાવાનલ લાગ્યો તે જોઈને તને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું. પછી દાવાનલ લાગે ત્યારે કામ લાગે એ દૃષ્ટિથી તે એક યોજન પ્રમાણનું મંડલ બનાવ્યું. તેમાં જે કાંઈ ઘાસ આદિ જગે તે બધું ઉખેડી નાંખીને તેં મોટું મેદાન બનાવી રાખ્યું હતું. એક વાર જંગલમાં દાવાનલ લાગ્યો એટલે પ્રાણુ બચાવવા માટે તું એ મોટા મેદાનમાં આવ્યો. તે સમયે ખીજાં પણ અનેક પ્રાણીઓ પ્રાણુ બચાવવા માટે તે મેદાનમાં આવેલાં હતા.

આખું મેદાન ચિકાર ભરાઈ ગયું હતું. તે સમયે તને શરીર ઉપર ખંજવાળ આવી તેથી તે ભાગ ઉપર ખસી જાય તો તારો એક પગ ઊંચો થાય. બરાબર તે જ સમયે સંક્રાન્તિ લીધે બીજા બળવાન પ્રાણીઓથી હસેલાંતો એક સસલા આવીને તારા પગ નેટલી ખાલી પડેલી જગ્યામાં ભરાઈ ગયો. શરીરને ખસીને તું જેવો તારો પગ નીચે મૂકવા જાય છે ત્યાં તો તે સસલાને જોયો. કચ્છાથી, દયાથી, સસલા ઉપર અનુકંપાથી પગને નીચે ન મૂકતાં તે અદ્ધર ને અદ્ધર જ રાખ્યો. દયાના પરિણામથી તે સંસારને અદ્ય ક્યો. મનુષ્ય આયુષ્ય બાંધ્યું.

અઠી દિવસે દાવાનલ શાંત થયો. બધાં પ્રાણીઓ સાદ્યાં ગયાં. એટલે તે પગ નીચે મૂકવા પ્રયત્ન ક્યો. પણ પગ અત્યંત ઝલાઈ જવાને કારણે તું પગ નીચે મૂકવા જતાં જમીન ઉપર જ પડકાયો. ત્રણ રાત-દિવસ બંધકર વેદનાને સહન કરીને એક સો વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરીને જીવદયાથી બાંધેલા પુણ્યના પ્રભાવે રાજગૃહ નગરમાં શ્રેણિક રાજાને ત્યાં ધારણી રાણીની કુક્ષિમાં પુત્ર તરીકે ઉત્પન્ન થયો. જન્મ થયા પછી યુવાન અવસ્થામાં આવ્યા પછી તે મારા પાસે દીક્ષા લીધી.

તો મેઘકુમાર! જ્યારે વિશિષ્ટ સમજણ નહોતી ત્યારે પણ જીવદયાથી તે તિર્યચ અવસ્થામાં કષ્ટ સહન કર્યું, તો હવે ઉત્તમ કુલમાં જન્મ લીધા પછી, વિશિષ્ટ સમજણ પ્રાપ્ત થયા પછી, પ્રવ્રત્ત્યા પ્રહણ કર્યા પછી, રાત્રિના સમયે પવિત્ર સાધુઓના હાથ-પગ આદિના સ્પર્શથી કે સંચારમાં આવતી ધૂળથી વ્યાકુલ કેમ થઈ જાય છે? પ્રેમથી કેમ સહન કરતો નથી?

પ્રભુનાં આ વચનોને સાંભળીને મેઘકુમારને જાતિસ્મરણનાંતર ઉત્પન્ન થયું. મેઘકુમારને અત્યંત હર્ષ થયો. તીવ્ર વૈરાગ્ય પ્રગટ થયો. મેઘકુમાર સંયમમાં અત્યંત સ્થિર થઈ ગયા અને પ્રભુને કહ્યું કે આજથી માંડીને મારી બે ચક્ષુઓ સિવાય બાકીનું બધું શરીર શ્રમણોની સેવામાં અર્પણ કરી દઉં છું.

પછી મેઘકુમારે અગિયાર અંગોનો અભ્યાસ કર્યો. વિવિધ પ્રકારની તપશ્ચર્યાઓ કરી. છેવટે રાજગૃહ પાસે વિપુલાચલ પર્વત ઉપર જઈ એક માસનું અભ્યાસ કરી, કાળ કરીને વિજય નામન. અનુત્તર વિમાનમાં ઉત્પન્ન થયા. ત્યાં તેત્રીસ સાગરોપમ સુધી દેવલોકનાં સુખો અનુભવીને ત્યાંથી અવતીને મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં ઉત્પન્ન થઈને મેઘકુમાર મોક્ષમાં જશે. નિર્વાણને પ્રાપ્ત કરશે.

આ રીતે અનુકંપાના પ્રભાવથી, પણ પણ ઉત્તરોત્તર વિકાસ સાધતાં સાધતાં પરમાત્મપદ સુધી કેવી રીતે પહોંચે છે એ પ્રથમ અધ્યયનમાં બતાવ્યું છે.

૨. સંવાદ. આ બીજા અધ્યયનનું નામ છે. ખંતેને એક સાથે બાંધવામાં આવ્યા, આ તેનો ભાવાર્થ છે. આની સાથે સંકળાયેલી કથા નીચે મુજબ છે—

રાજગૃહ નગરની બહાર ગુણશિલ નામનું ચૈત્ય હતું. તેની નજીકમાં જ એક મોટું અતિગહન ઉદ્યાન હતું. આ નગરમાં ધન નામના એક ધનાઢ્ય સાર્થવાહ વસતા હતા, તેમને બદ્ધા નામે સુંદર પત્ની હતી. પરંતુ તેને પરણ્યા પછી ઘણાં વર્ષો ગયાં પછી પણ કંઈ સંતાન થયું ન હતું. એમને ત્યાં નાના છોકરાને રમાડવામાં કુશળ એવો પંથક નામનો નોકર હતો. ધન સાર્થવાહ નગરમાં ઘણા ઘણાને માન્ય અને સલાહ લેવા લાયક એવા અગ્રેસર હતા. આ જ રાજગૃહ નગરમાં વિજય નામે અત્યંત બંધકર ચોર હતો. સદા ય ચોરી કરવાનો લાગ જ જેવા કરનારો આ ચોર નગરની અંદર તથા બહાર પણ ભિન્ન ભિન્ન સ્થાનોમાં ફર્યા કરતો હતો.

એક વાર બદ્ધા શેઠાણીને વિચાર આવે છે કે ‘મને હજુ સુધી કંઈ સંતાન થયું નથી માટે હું અત્યંત અધન્ય (નિર્ભાગી) છું. જો ધન સાર્થવાહ મને મંજૂરી આપે તો રાજગૃહ નગરની બહાર ભિન્ન ભિન્ન દેવોનાં મંદિરો છે ત્યાં જઈ પૂજા કરી પુત્ર માટે અથવા પુત્રી માટે બાધા-માનતા રાખું.’ ધના સાર્થવાહને વાત કરી. ધન સાર્થવાહે સંમતિ આપી એટલે બદ્ધા શેઠાણીએ ઘણા જ ભક્તિભાવથી

ભિન્ન ભિન્ન દેવમંદિરોમાં જઈને પૂજા કરીને બાધા-માનતા રાખી. તે પછી થોડા સમયે બદ્ધા ગર્ભવતી થઈ, તેને પુત્ર પણ જન્મ્યો અને પુત્રનું 'દેવદિન' (દેવે આપેલો) નામ પાડ્યું. આ પુત્રને રમાડવા માટે પંથકને આપ્યો. પંથક એને તેડીને ઘણા બીજા છોકરાઓ સાથે રમે છે—ફરે છે. એક વાર બદ્ધાએ સુંદર સુંદર વસ્ત્ર-આભૂષણો પહેરાવીને પોતાના પુત્રને રમાડવા માટે પંથકના હાથમાં આપ્યો. પંથક આ છોકરાને લઈને થોડે દૂર નીકળી ગયો અને ત્યાં આ છોકરાને એક બાજુમાં મૂકીને બીજા છોકરાઓ સાથે રમવા લાગ્યો. બરાબર આ જ સમયે વિજય ચોર ત્યાં આવી ચડ્યો. છોકરાનાં સુંદર કિંમતી આભૂષણો જોઈને એ લલચાયો, કોઈ ન જુએ એ રીતે એણે છોકરાને ઉપાડ્યો અને તરત નાસીને નગર બહારના બંધકર ઉદ્યાનમાં એક ભાગેલા ફૂવા પાસે આવ્યો. છોકરાને મારી નાખ્યો, બધાં આભૂષણો ઉતારી લીધાં અને છોકરાના મૃત શરીરને ફૂવામાં ફેંકી દીધું અને પોતે એક ગહન સ્થાનમાં સંતાઈ ગયો.

હવે આ બાજુ પંથક નોકરની નજર છોકરા તરફ ગઈ, પરંતુ છોકરો ત્યાં હતો જ નહિ. ઘણી તપાસ કરી છતાં ન મળવાથી ઘેર આવીને ધન સાર્થવાહને તેણે બધી વાત કરી. આ સાંભળતાં જ ધન સાર્થવાહ મૂર્છા ખાઈને પડ્યા. સ્વસ્થ થયા પછી તેમણે નગરના રક્ષકોને બધી વાત કરી. નગરના રક્ષકો તપાસ કરતા કરતા ફૂવા પાસે આવી પહોંચ્યા. છોકરાના મગદાને જોયું અને ચોરને પણ પકડી પાડ્યો. તેમણે ચોરને મારતા મારતા લાવીને જેલમાં પૂરી દીધી, હડી(બેડી)માં બાંધી દીધી અને ખાવા-પીવા ઉપર પણ અંકુશ મૂકી દીધો. દિવસમાં ત્રણ વખત એને સખત માર મારવામાં આવતો હતો.

આ બાજુ કોઈકે નાનો અપરાધ થવાથી ધન સાર્થવાહને પણ જેલમાં પૂરવામાં આવ્યા અને વિજય ચોરની સાથે જ એક હડી(બેડી)માં બાંધવામાં આવ્યા. હવે બદ્ધા સાર્થવાહીએ શેઠ માટે બોજન તૈયાર કરીને ઠરંડીયામાં મૂકીને પંથક નોકર સાથે જેલમાં મોકલ્યું. પંથક ધન સાર્થવાહને બોજન આપે છે ત્યારે વિજય ચોર શેઠને કહે છે કે 'હું ઘણા દિવસનો ભૂખ્યો છું, મને આમાંથી થોડું બોજન આપો.' શેઠે કહ્યું કે તો તો મારા એકના એક પુત્રનો ધાત ક્યો છે. તું તો મારો પરમ શત્રુ છે. આ બોજન કાગડને કે કૂતરાને ખવરાવી દઉં કે ઉકરડામાં નાખી દઉં. પણ તને તો નહિ જ આપું. બોજનનું કામ પુરું થયું એટલે પંથક તો ચાલ્યો ગયો. થોડી વાર પછી શેઠને સૌચ તથા લઘુશંકા માટે બાધા થઈ. એટલે શેઠે ચોરને કહ્યું કે 'વિજય આપણે એકાંત સ્થાનમાં જઈએ કે જેથી મારી બાધા દૂર થાય.' ચોરે કહ્યું કે 'તે ખાધું છે, માટે તને બાધા લાગી છે. પણ મેં કંઈ ખાધું નથી, માટે મને કશી બાધા લાગી નથી. તું એકલો જ જવું હોય તો.' પરંતુ એક જ બંધનમાં બંનેને બાંધેલા હોવાથી શેઠ એકલા જઈ શકતા નથી. બાધા તીવ્ર થવા લાગી એટલે શેઠે ચોરને વચન આપ્યું કે બોજનમાંથી ભાગ આપીશ, ત્યારે ચોર સાથે એકાંતમાં જઈને શેઠે બાધાનું નિવારણ કર્યું.

બીજા દિવસે જ્યારે પંથક બોજન લઈને આવ્યો ત્યારે શેઠે બોજનમાંથી ચોરને ભાગ આપ્યો. પંથકે જઈને આ વાત બદ્ધા શેઠાણીને કહી. બદ્ધાના ગુસ્સાનો પાર રહ્યો નહિ.

પછી ધન સાર્થવાહ મિત્રો વગેરેની સહાયથી જેલમાંથી છૂટીને ઘેર આવ્યા. તે સમયે બધા સન્માન કરે છે, પણ બદ્ધા શેઠની સામે પણ જોતી નથી. છેવટે જ્યારે ધન સાર્થવાહે સ્પષ્ટીકરણ કર્યું કે 'કોઈ રનેહથી મેં ચોરને બોજનમાંથી ભાગ આપ્યો નથી. માત્ર શારીરિક બાધાને લીધે જ મેં ભાગ આપ્યો હતો.' ત્યારે બદ્ધાના મનનું સમાધાન થયું.

આ બાજુ ચોર મારની પીડા, ભૂખ તથા તરસ વગેરેથી પીડાઈ પીડાઈને મૃત્યુ પામીને નરકમાં ઉત્પત્ત થયો અને પછી સંસારમાં દીર્ઘ કાળ સુધી પરિભ્રમણ કરશે.

ભગવાન સુધર્માસ્વામી આ પ્રસંગનો ઉપનય કરતાં જણાવે છે કે આ પ્રમાણે જે સાધુ કે સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી ધન આદિમાં લુપ્ત થશે તેની પણ આ જ પરિસ્થિતિ થશે.

સંસારથી વિરક્ત થયેલા ધન સાર્થવાહ પણ રાજગૃહ નગરમાં પધારેલા કોઈ શ્રમણ ભગવંત પાસે દીક્ષા લઈને સુંદર આરાધના કરીને સૌધર્મ દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયા અને ત્યાંથી અધીને મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં મુક્તિ પ્રાપ્ત કરશે.

ભગવાન સુધર્માસ્વામી આ વાતનો ઉપનય કરતાં જણાવે છે કે જેમ ધન સાર્થવાહે ધર્મશુદ્ધિથી નહિ, પણ માત્ર શરીરના રક્ષણ માટે જ ચોરને લોભન આપ્યું હતું, તેમ સાધુ કે સાધ્વીએ સંયમ લીધા પછી મનને આનંદ આપવા માટે કે શરીરની શોભાને અર્થે આહાર-પાણી લેવાનાં નથી, માત્ર જ્ઞાન-દર્શન-આદિત્રની પ્રુષ્ટિ માટે જ આહાર-પાણી લેવાનાં છે. આવા સાધુ કે સાધ્વી ધન સાર્થવાહની જેમ સંસારનાં દુઃખો અને બંધનોથી મુક્ત થઈ જાય છે.

૩. એક નામના ત્રીજા અધ્યયનમાં ઇંડિને લગતી કથા છે. તે આ પ્રમાણે છે—ચંપા નગરીની બહાર સુભિભાગ નામનું ઉદ્યાન હતું. તેમાં એક મોરલીએ બે સુંદર ઇંડિને જન્મ આપ્યો. ત્યાં જિનદત્તપુત્ર અને સાગરદત્તપુત્ર નામના બે સાર્થવાહ પુત્રો આવી ચઢ્યા. તેમને ઇંડિ ગમી ગયા એટલે તે બંને ઇંડિને લઈને તેમણે કુકડીના ઇંડિ ભેગાં મૂકી દીધાં. તેમાં સાગરદત્તપુત્રને શંકા રહ્યા કરે છે કે આ ઇંડિમાંથી મોર બરાબર તૈયાર થશે કે કેમ? એટલે તે એક ઇંડિને ઘણીવાર આવીને હાથમાં લઈને હલાવતો હતો અને કાનમાં ખખડાવતો હતો. પરિણામ એ આવ્યું કે તેનું ઇંડું નકામું—નિર્જીવ થઈ ગયું. આ રીતે જે સાધુ કે સાધ્વી સંયમ લીધા પછી પાંચ મહાવ્રત, છ જીવનિકાય તથા નિર્ગ્રંથ પ્રવચનમાં શંકાશીલ રહે છે તે આ ભવમાં નિંદાપાત્ર બને છે અને પરભવમાં અનેક દુઃખોને પામે છે તથા સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે.

જિનદત્તપુત્રને સંપૂર્ણ ખાતરી હતી કે અવસરે આમાંથી મોર તૈયાર થવાનો છે. એટલે તે પોતાનાં ઇંડિને જરાપણ હલાવતો નથી. અવસરે તેમાંથી સુંદર મોર તૈયાર થાય છે. મોરને ઘણી ઘણી કળાઓ શીખવવામાં આવે છે. એ મોર દ્વારા જિનદત્તપુત્રને હજારો-લાખો ધનની કમાણી થાય છે. આ જ પ્રમાણે જે સાધુ કે સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી નિઃશંકભાવે સંયમની આરાધના કરે છે તે સાધુ કે સાધ્વી જગતમાં પૂજનીય—વંદનીય બને છે અને આ સંસારસમુદ્રને તરી જાય છે. આ આ કથાનો સાર છે.

૪. કુસ્મ (કૂર્મ) નામના ચોથા અધ્યયનમાં બે કાચબાની વાત છે. વાણુરસી નગરીની બહાર ગંગા મહાનદીમાં મયંગતીર નામે એક દ્રહ (વેરો) હતો. તેમાં કાચબા આદિ જલચર પ્રાણીઓનાં હજારો-લાખોનાં જૂથોનાં જૂથો કરતાં હતા. આ દ્રહની નજીકની ઝાડીમાં બે પાપી ભયંકર શિયાળ વસતાં હતા. આ મયંગતીર દ્રહમાંથી બે કાચબા આહાર માટે બહાર નીકળ્યા હતા અને દ્રહની આજુબાજુમાં ફરતા હતા. તે સમયે આ શિયાળ ત્યાં આવી પહોંચ્યાં. તેમાં જે એક કાચબાએ પોતાના પગ તથા ડોકને બહાર પસાર્યાં તેને શિયાળોએ નખ-દાંતના પ્રહારોથી ધામણ કરીને તથા તેનું લોહી-માંસ વગેરે ખાઈને તે કાચબાને મારી નાખ્યો. બીજા કાચબાએ પોતાનું શરીર બરાબર અંદર સંકોચીને રાખ્યું. તે કાચબાને શિયાળોએ ધણા પ્રહારો કરવા છતાં કશી અસર થઈ નહિ. તે કાચબો તદ્દન સુરક્ષિત રહ્યો અને પછી દ્રહમાં આવીને પોતાનાં સ્વજનો સાથે મળીને સુખી થયો.

તે જ પ્રમાણે જે સાધુ કે સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી પોતાની ઇદ્રિયો ઉપર સંયમ રાખતા નથી અને ઇદ્રિયોને વિષયોમાં છૂટી મૂકી દે છે તે પ્રથમ કાચબાની જેમ આ સંસારમાં હીલનાપાત્ર તથા અતિ અતિ દુઃખી થાય છે અને જે સાધુ-સાધ્વી બીજા કાચબાની જેમ ઇદ્રિયો સંયમમાં રાખે છે તે બીજા કાચબાની જેમ સર્વ દુઃખોથી મુક્ત થાય છે અને છેવટે સંસાર તરી જાય છે.

૫. સેલગ (સૈલક) નામના પાંચમા અધ્યયનમાં શૈલક નામના રાજર્ષિની કથા છે.

દ્વારવતી (દ્વારકા) નગરીની બહાર ફેવતક પર્વતની સમીપમાં નંદનવન નામનું ઉદ્યાન હતું. તેના મધ્યમાં સુરપ્રિય નામે યક્ષનું મંદિર હતું. આ દ્વારવતીમાં કૃષ્ણ વાસુદેવ રાજ્ય કરતા હતા. ત્યાં **થાવચ્યા** નામે અત્યંત ધનવાન ગાથાપતિ સ્ત્રી વસતી હતી. તેને એક પુત્ર હતો કે જે થાવચ્યાપુત્ર નામે પ્રસિદ્ધ હતો. તે શ્રીમંત ધરોની બત્રીસ સ્ત્રીઓને પરણેલો હતો. એકવાર બાવીસમા તીર્થંકર ભગવાન નેમિનાથ ત્યાં વિચરતા વિચરતા પધાર્યા. તેમની દેશના સાંભળવા માટે શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવ વગેરે ઘણા ઘણા ગયા. થાવચ્યાપુત્ર પણ દેશના સાંભળવા ગયા. પ્રભુની દેશના સાંભળીને થાવચ્યા-પુત્રને સંસાર ઉપર અત્યંત વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો. શ્રીકૃષ્ણે થાવચ્યાપુત્રનો નિષ્ક્રમણ (દીક્ષા) મહોત્સવ કર્યો. એક હળાર પુરુષોએ થાવચ્યાપુત્ર સાથે પ્રભુ નેમિનાથ પાસે દીક્ષા લીધી. એક વાર થાવચ્યા-પુત્ર વિહાર કરતા શૈલકપુર નગરમાં પધાર્યા. ત્યાં શૈલક રાજા રાજ્ય કરતા હતા. રાણીનું નામ પદ્માવતી હતું. પુત્રનું નામ મદ્દક હતું. શૈલક રાજાને પંચક વગેરે પાંચસો મંત્રી હતા. થાવચ્યાપુત્રની દેશના સાંભળીને તે બધા પાંચ અણુવત આદિ બાર વ્રતો લઈને શ્રમણોપાસક બન્યા. પછી થાવચ્યાપુત્ર ત્યાંથી વિહાર કરી ગયા.

તે સમયે સૌગંધિકા નામે એક નગરી હતી. ત્યાં ઋદ્ધિમાન સુદર્શન નામના શેઠ વસતા હતા. વેદ તથા સાંખ્યદર્શનમાં અત્યંત નિષ્ણાત એવા શુક નામના પરિવાજક એક વાર ત્યાં પધાર્યા. તેમનું પ્રવચન સાંભળીને સુદર્શન શેઠે શૌચમૂલક ધર્મનો સ્વીકાર કર્યો.

તે પછી સૌગંધિકા નગરીમાં થાવચ્યાપુત્ર પણ વિચરતા વિચરતા પધાર્યા. ત્યાં તેમની પાસે ધર્મશ્રવણ કરવા માટે સુદર્શન શેઠ આવ્યા. ઘણી ચર્ચા-વિચારણા પછી પ્રતિબોધ પામીને સુદર્શન શેઠે શુક પરિવાજકનો શૌચમૂલક ધર્મ ત્યજીને થાવચ્યાપુત્રે ઉપદેશેલા વિનયમૂલક ધર્મનો સ્વીકાર કર્યો. આ વાતની ખબર પડવાથી શુક પરિવાજક સુદર્શન શેઠને ફેરવવા માટે ત્યાં આવ્યા. સુદર્શન શેઠે કહ્યું કે નીલાશોક ઉદ્યાનમાં રહેલા થાવચ્યાપુત્ર પાસે મેં આ ધર્મ અંગીકાર કર્યો છે. શુક પરિવાજક એક હળાર પરિવાજક તથા સુદર્શન સાથે થાવચ્યાપુત્ર પાસે આવ્યા. ત્યાં વિવિધ પ્રશ્નોત્તર થયા. અંતે પરિવાજક વેશનો ત્યાગ કરીને થાવચ્યાપુત્ર પાસે એક હળાર પરિવાજક સાથે દીક્ષા લીધી. પછી ચૌદ પૂર્વોનું અધ્યયન કરીને શુક મહારાજની થયા.

તે પછી થાવચ્યાપુત્ર એક હળાર શિષ્યો સાથે પુંડરીક (શતુંબ) પર્વત ઉપર એક માસનું અણુસણ કરીને મોક્ષમાં ગયા.

હવે એક વાર શુક પરિવાજક શૈલકપુરમાં પધાર્યા. તેમની દેશના સાંભળીને શૈલક રાજાએ મદ્દક કુમારને રાજ્યગાદી સોંપીને પંચક આદિ પાંચસો મંત્રીઓ સાથે દીક્ષા લીધી.

શુક પરિવાજક હળાર સાધુઓ સાથે પુંડરીક (શતુંબ) પર્વત ઉપર આવીને અંતિમ સાધના કરીને મોક્ષમાં ગયા.

પ્રકૃતિથી સુકુમાર તથા સુખમાં જ જીજ્ઞેલા રાજર્ષિ શૈલકને શ્રમણજીવનના નીરસ, રક્ષા આહારથી શરીરમાં પ્રબળ રોગ ઉત્પન્ન થયો. એકવાર શૈલક શૈલકપુરમાં જ પધાર્યા. તેમનો પુત્ર રાજા મદ્દક તેમનાં દર્શને આવ્યો. પિતાશ્રીની અસ્વસ્થ પ્રકૃતિને જોઈને તેણે વિનંતિ કરી કે ‘મારી વાહનશાલામાં પધારો. ત્યાં ઔષધોપચાર કરીને આપને રોગરહિત કરું.’ શૈલક વાહનશાલામાં આવીને રહ્યા. વેદોએ વિવિધ ઔષધોથી ચિકિત્સા શરૂ કરી અને સાથે સાથે રોગ શમાવવા માટે મધપાન કરવાની પણ સલાહ આપી. આ વિવિધ ઉપચારોથી રોગ તો સાંત થઈ ગયો, પણ શૈલક રાજર્ષિના મનમાં બિંન ભિન્ન પ્રકારના આહાર અને મધપાનમાં આસક્તિ ઉત્પન્ન થઈ ગઈ. હવે તે સાધુજીવનના આચારોનો ત્યાગ કરીને પ્રમાદી બની ગયા. ત્યાંથી વિહાર કરવાનું હવે નામ જ લેતા

નથી. એટલે ગુરુમહારાજની સેવામાં પંથક મંત્રીને મૂકીને બાહીના ચારસો નવાણું શિષ્યો સંયમનું વિશુદ્ધ પાલન કરવા માટે ત્યાંથી વિહાર કરી ગયા.

એક વાર કાર્તિક ચાતુર્માસિકને દિવસે સાંજના સમયે શૈલક સૂતા હતા ત્યારે ખામણું કરવા માટે પંથક ત્યાં આવ્યા અને તેમના ચરણમાં શીર્ષથી સ્પર્શ કર્યો. આથી એકદમ શૈલક અત્યંત ગુસ્સામાં આવી ગયા અને બોલી ઊઠ્યા કે ‘હું સુખે ઊંઘતો હતો ત્યાં કોણે મને સ્પર્શ કર્યો?’ ત્યારે પંથકે કહ્યું ‘હું આપને પ્રતિક્રમણ કરતાં ચાતુર્માસિક ક્ષમાપના કરવા માટે આવ્યો હતો.’ અને આ પ્રમાણે કહીને પછી પંથકે ખૂબ ખૂબ ક્ષમા માંગી.

આ સાંભળતાંની સાથે જ, રાજર્ષિ શૈલક એકદમ જાગ્રત થઈ ગયા. પોતાની પ્રમાદી સ્થિતિનું તેમને તત્કાળ જાન થયું. તરત જ પ્રમાદનો ત્યાગ કરીને તેમણે ત્યાંથી વિહાર કર્યો. આ સમાચાર મળ્યા એટલે બાહીના ચારસો નવાણું શિષ્ય પણ શૈલક પાસે પાછા આવી ગયા. અંતે થાવચ્યાપુત્રની જેમ અણસણ આદિ સાધના કરીને શૈલક વગેરે બધા જ સાધુઓ પુંડરીક (શનુજય) પર્વત ઉપર મોકલાયાં ગયા.

જગવાનું સુધર્માસ્વામી આનો ઉપનય કરતાં જણાવે છે કે સંયમ લીધા પછી જે સાધુ કે સાધ્વી પ્રમાદી અને છે તે સંસારમાં પરિજનમણ કરે છે અને જે અપ્રમત બનીને આરાધના કરે છે તે આ સંસારસમુદ્રને તરી જાય છે.

૬. તુંબ (તુંબું) નામના છઠ્ઠા અધ્યયનમાં આ રીતે નિરૂપણ છે—અમણુ જગવાનું મહાવીર રાજગૃહમાં પધાર્યા છે, ત્યારે ઇંદ્રભૂતિ જગવાન ગૌતમસ્વામી શ્રીમહાવીર જગવાનને પૂછે છે કે જગવાન! જીવો ભારેપણું અથવા હલકાપણું શી રીતે પ્રાપ્ત કરે છે? જગવાન મહાવીરે કહ્યું કે ગૌતમ! કોઈ માણસ તુંબાને ઘાસ આદિથી વીંટીને પછી માટીથી લેપ કરીને—આ રીતે આઠ વાર ઘાસથી વીંટીને તથા માટીથી લેપ કરીને સૂકવીને અગાધ પાણીમાં નાખે તો ભારે થયેલું તુંબું ડૂબી જાય છે, તે રીતે અહાર પાપસ્થાનકોથી આઠ કર્મો બાંધીને ભારે થયેલા જીવો સંસારમાં નારકા સુધી ડૂબી જાય છે. પરંતુ જેમ માટીના લેપો એક પછી એક ઓગળવા લાગે એટલે તુંબું પાણીની ઉપલી સપાટી ઉપર આવી જાય છે તેમ જીવ પણ અહાર પાપસ્થાનકથી મુક્ત થઈને આઠ કર્મપ્રકૃતિનો ક્ષય કરીને લોકાત્ર ઉપર સિદ્ધિપદમાં પ્રતિષ્ઠિત થાય છે.

૭. રોહિણી નામના સાતમા અધ્યયનમાં ધન સાર્થવાહની સૌથી નાની પુત્રવધૂ રોહિણીની સુંદર કથા છે.

રાજગૃહ નગરમાં ધન સાર્થવાહને લદ્દા નામની ભાર્યાથી ચાર પુત્રો હતા—ધનપાલ, ધનદેવ, ધનગોપ તથા ધનરક્ષિત. આ ચારે પુત્રોની અનુક્રમે ચાર ભાર્યાઓ હતી—ઉજ્જિયા, ભોગવતિયા, રક્ષિયા તથા રોહિણી. પોતાની ગેરહાજરીમાં પણ પોતાના ધરની વ્યવસ્થા સુંદર રીતે ચાલે એ માટે દોને કયું કામ સોંપવું એ જાણવા માટે ધન સાર્થવાહે બધા સ્વજન-સંબંધીઓ સમક્ષ પોતાની ચારેય પુત્રવધૂઓને બોલાવીને દરેકને ચોખ્ખાના પાંચ પાંચ દાણા આપ્યા અને કહ્યું કે તમે આને સાચવી રાખજો અને ન્યારે માગ્યું ત્યારે મને આપજો.

પહેલી પુત્રવધૂ ઉજ્જિયાએ પાંચ દાણા લીધા પછી વિચાર કર્યો કે આ પાંચ દાણા સાચવી રાખવાની શી જરૂર છે. આપણા કોઠારમાં ધણા ચોખ્ખાના દાણા છે. સસરાજી ન્યારે માગશે ત્યારે તેમાંથી દાણા લઈને આપી દઈશ. આમ વિચારીને તેણે પાંચ દાણા ફેંકી દીધા.

બીજી ભોગવતિયા પણ એવો વિચાર કરીને તે પાંચ દાણા ફોતરાં ઉખાડીને ખાઈ ગઈ.

ત્રીજી રક્ષિખયાએ વિચાર કર્યો કે સસરાજી બધા સ્વજન સમક્ષ આ રીતે દાણા આપે છે તો તેમાં કંઈક કારણ હશે, એમ સમજીને સાચવવા માટે રત્નની કરંડિકામાં તે દાણા મૂકી દીધા અને બરાબર એનું રક્ષણ કરવા લાગી.

ચોથી રોહિણીએ વિચાર કર્યો કે આની પાછળ કંઈક રહસ્ય હોવું જોઈએ. એટલે તેણે પોતાના પિયરના માણસોને બોલાવીને કહ્યું કે ‘આ ચોખાના દાણાને જુદા ક્યારામાં વાવજો. એમાંથી જે દાણા ઊગે તેને ફરીથી વાવજો. એમ જે જે વધારે દાણા ઊગતા જાય તેને વાવતા રહેજો.’ આ સૂચના પ્રમાણે પિયરના માણસોએ કર્યું, તેથી ચાર વરસે સેંકડો ધણ બરાબર એટલા ચોખા તૈયાર થઈ ગયા.

હવે પાંચમા વર્ષે ધન સાર્થવાહને વિચાર આવ્યો કે ‘તપાસ કરું કે પેલા ચોખાનું કોણે કોણે શું કર્યું’ એટલે વિશાળ સ્વજન-સંબંધી વર્ગને આમંત્રણ આપીને તેમની સમક્ષ ચારે પુત્રવધૂઓને બોલાવીને ધન સાર્થવાહે ચોખાના પાંચ દાણા માગ્યા.

પહેલી પુત્રવધૂ ઉજ્જિયાએ કોઠારમાંથી લાવીને પાંચ દાણા આપ્યા, પણ ધન સાર્થવાહને જ્યારે ખબર પડી કે ‘મૂળ પાંચ દાણા તેણે ફેંકી દીધા છે, આ તો ખીજ છે’ ત્યારે તેમને તેના ઉપર ઘણો ગુસ્સો આવ્યો અને તેને હમેશાં ધરનો કચરો છાણુ આદિ કુદ્ર પદાર્થો બહાર ફેંકવા વગેરેનું હલકું કામ સોંપ્યું.

બીજી ભોગવતી ચોખાના પાંચ દાણા ખાઈ ગઈ છે એમ ખબર પડવાથી, ધન સાર્થવાહે તેને ખાવામાં રસવાળી જાણીને ખાંડવું-ફટવું-પીસવું-રાંધવું-પીરસવું ઇત્યાદિ રસોડાનું કામ સોંપ્યું.

ત્રીજી રક્ષિખયાએ તે દાણા રત્નની પેટીમાં બરાબર સાચવી રાખ્યા હતા એમ જાણીને અત્યંત ખુશી થઈ તે ધન સાર્થવાહે તેને સુવર્ણ-રજત-કિંમતી વસ્ત્રો આદિ સાચવવાનું કામ સોંપ્યું-ધરનો બંગાર સાચવવાનો અધિકાર તેને સોંપ્યો.

ચોથી રોહિણીએ પાંચ ચોખાના દાણામાંથી ખૂબ ખૂબ વૃદ્ધિ કરી છે એમ જાણીને તેને ઘરમાં સૌથી મુખ્ય તથા મહત્ત્વનાં કાર્યોમાં પ્રમાણભૂત અને સલાહ લેવા લાયક તરીકે સ્થાપી

ભગવાન સુધર્માસ્વામીએ જંબૂસ્વામીને આનો ઉપનય વર્ણવતાં જણાવ્યું કે જે સાધુ કે સાધ્વી પાંચ મહાવ્રતોને લઈને તેનું પાલન કરતા નથી તે હીલના તથા નિંદાને પાત્ર બને છે તેમ જ સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે, જે સાધુ કે સાધ્વી પાંચ મહાવ્રતોની આરાધના કરવાને બદલે તેનો ઉપયોગ જીવનનિર્વાહ—આજીવિકા ચલાવવા માટે કરે છે તે પણ જગતમાં નિંદાપાત્ર બને છે અને સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે. જે સાધુ કે સાધ્વી પાંચ મહાવ્રત સ્વીકારીને પછી બરાબર તેનું નિરતિચાર પાલન કરે છે તે જગતમાં પૂજનીય બને છે અને સંસારસમુદ્ર તરીકે જાય છે. જે સાધુ કે સાધ્વી પાંચ મહાવ્રતો લઈને તેનું નિરતિચાર પાલન કરે છે તેમ જ ખીજ પણ અનેક ભવ્ય જીવોને આ માર્ગમાં જોડે છે તે યુગપ્રધાન જેવા બનીને વિશ્વમાં અત્યંત પૂજાપાત્ર થાય છે અને સંસારસમુદ્ર તરીકે જાય છે.

૮. મહી. આ અધ્યયનમાં ઓગણીસમા તીર્થંકર ભગવતી શ્રી મદિલકુમારીનું અત્યંત ભવ્ય અને આહ્લાદક ચરિત્ર વર્ણવેલું છે કે જે સંક્ષેપમાં નીચે મુજબ છે—

મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં સલિલાવતી નામના વિજયમાં વીતશોકા નામે રાજધાની હતી ત્યાં બલ નામે રાજા રાજ્ય કરતા હતા. તેને ધારિણી વગેરે હજાર રાણીઓ હતી. ધારિણીએ મહાબલ નામે પુત્રને જન્મ આપ્યો. મહાબલ યુવાન થયો ત્યારે કમલશ્રી વગેરે પાંચસો રાજકન્યાઓ સાથે તેનું પાણિગ્રહણ થયું હતું.

વીતશોકા નગરીની બહાર ઈંદ્રકુલ નામનું ઉદ્યાન હતું ત્યાં એકવાર સ્થવિર સાધુઓ પધાર્યા. તેમની દેશના સાંભળીને પ્રતિબોધ પામેલા બલરાજએ મહાબલ કુમારને ગાદી સોંપીને દીક્ષા લીધી. ધણાં વર્ષો સુધી સાધના કરીને ચાર પર્વત ઉપર એક માસનું અણસણ કરીને બલરાજ સિદ્ધિ પદને પામ્યા.

મહાબલ રાજાની રાણી કમલશ્રીએ બલભદ્ર નામના પુત્રને જન્મ આપ્યો. મહાબલ રાજાના બાલમિત્ર છ રાજાઓ હતા—૧ અચલ, ૨ ધરણ, ૩ પૂરણ, ૪ વસુ, ૫ વૈશ્રમણ તથા ૬ અભિચંદ્ર. જીવનમાં જે કાંઈ વિશિષ્ટ કાર્ય આવે તે આપણે જોગા મળીને કરવું આ તેમનો પરસ્પર સંકેત હતો—પરસ્પર મળીને કરેલો નિર્ણય હતો.

એકવાર ઈંદ્રકુલ ઉદ્યાનમાં સ્થવિર મહર્ષિ પધાર્યા. તેમની દેશના સાંભળીને બલભદ્રને રાજ્યગાદી સોંપીને મહાબલ રાજાએ છ મિત્રો સાથે દીક્ષા લીધી. આ સાતે મિત્ર સાધુઓએ પરસ્પર નિર્ણય કરેલો હતો કે એક સાધુ જે તપશ્ચર્યા કરે તે તપશ્ચર્યા બીજા બધાએ પણ કરવી. પરંતુ મહાબલ અણગાર બીજા છ જે તપ કરે તેનાથી કંઈક કંઈક અધિક તપ કરી લેતા હતા. આથી તેમણે મામાથી સ્ત્રી નામગોત્ર (જેનાથી સ્ત્રીપણું પ્રાપ્ત થાય તેવું) કર્મ બાંધ્યું. વળી મહાબલ અણગારે વીશ સ્થાનકની આરાધના કરીને તીર્થંકર નામકર્મ પણ બાંધ્યું. તેથી ત્રીજા જીવનમાં સ્ત્રીરૂપે તીર્થંકર થાય એવું કર્મ તેમણે બાંધ્યું. છેવટે સાતે ય મિત્ર સાધુઓ ચાર પર્વત ઉપર બે મહિનાનું અણસણ કરી જ્યંત નામે અનુત્તર વિમાનમાં ઉત્પત્ત થયા. ત્યાંથી અવીને આ સાતે ય રાજાઓ ભરત ક્ષેત્રમાં બિજા બિજા સ્થળે ઉત્પત્ત થયા.

જે મહાબલ હતા તે મિથિલા નગરીમાં કુંભરાજની પ્રભાવતી રાણીની કુક્ષિથી પુત્રી રૂપે જન્મ્યા. તીર્થંકર જાગવાનો જે રીતે જન્મે છે તે રીતે અત્યંત ભવ્યતાથી તે જન્મ્યા. તે ગર્ભમાં હતાં ત્યારે માતાને માલ્યોની (પુષ્પોની) શય્યામાં સૂવાનો મનોરથ—દોહડ ઉત્પત્ત થયો હતો તેથી તેમનું માતા-પિતાએ મદિલકુમારી એવું નામ પાડ્યું.

બીજા છ મિત્ર રાજાઓ દેવલોકમાંથી અવીને જુદા જુદા સ્થળે રાજકુળમાં ઉત્પત્ત થયા હતા. તેમાં એક કોશલ દેશમાં પ્રતિબુદ્ધિ રાજા હતા. બીજા અંગદેશમાં ચંદ્રચંદ્ર રાજા હતા. ત્રીજા કાશી દેશમાં શંખ રાજા હતા. ચોથા કુણ્ડાલામાં રુદ્રિમી રાજા હતા. પાંચમા કુરુદેશમાં અદીનશત્રુ રાજા હતા. છઠ્ઠા પંચાલ દેશમાં જિતશત્રુ રાજા હતા.

જાગવતી મદિલકુમારી અનુક્રમે યૌવન અવસ્થાને પામ્યા. તે અવધિતાનથી બધા મિત્ર રાજાઓને જોતાં હતાં. ભવિષ્યમાં થનારી ઘટનાને લક્ષમાં રાખીને તેમણે એક સુંદર મોહક ધર તૈયાર કરાવ્યું. તેના મધ્યમાં પોતાની સુવર્ણમય આબેહુબ પ્રતિમા સ્થાપિત કરી. તેની આજુબાજુ એક જાળીવાળું ધર કરાવ્યું. પ્રતિમાના મસ્તક ઉપર છિદ્ર કરાવેલું હતું અને તેના ઉપર કમળનું ઢાંકણું હતું. મદિલકુમારી હંમેશાં ભોજનમાંથી એક પિંડ લઈને તે પ્રતિમાના મસ્તક ઉપરનું ઢાંકણું ખોલીને પ્રતિમામાં નાખતાં હતાં. વાસી થયેલા આ ભોજનના પિંડોમાંથી ભખાનક દુર્ગંધ નીકળી હતી.

બિજા બિજા રીતે, પૂર્વ જન્મના મિત્ર છ રાજાઓને મદિલકુમારીના અતિ દિવ્ય રૂપની વાત સાંભળીને રાજ ઉત્પત્ત થયો અને કુંભરાજ પાસે બધાએ મદિલકુમારીને પરણવા માટે માગણી કરી. બધાને કુંભરાજએ ના પાડી, એટલે બધા રાજાઓ એક સાથે કુંભરાજ સાથે યુદ્ધ કરવા માટે આવ્યા અને મિથિલા નગરીને ઘેરી લીધી.

યુદ્ધની ચિંતાથી ઘેરાયેલા પિતાજીને મદિલકુમારીએ કહ્યું કે બધા રાજાને સંદેશો મોકલાવો અને બધાને એકલા એકલા જ બધાં પોતાની સુવર્ણ પ્રતિમા સ્થાપિત કરી હતી તે સ્થાને આવવાનું કહેવરાવો. સંદેશો સાંભળીને બધા છ રાજાઓ ત્યાં અલગ અલગ આવ્યા. પ્રતિમાને આબેહુબ

મલ્લિકુમારી જ સમજીને મલ્લિકુમારીના રૂપ ઉપર અત્યંત મુગ્ધ થઈ ગયા. તે સમયે બરાબર મલ્લિકુમારીએ પ્રતિમાના મસ્તક ઉપરનું ઢાંકણું ખસેડ્યું એટલે તેમાંથી અત્યંત ભયંકર દુર્ગંધ આવવા લાગી. બધા રાજાઓ વચ્ચેથી પોતાનું મુખ ઢાંકી દઈને અવળું રહી જઈને બેઠા રહ્યા. ભગવતી મલ્લિકુમારી જ રાજાઓને કહે છે કે ‘આ શરીરમાં તો આના કરતાં પણ અત્યંત વધારે દુર્ગંધ ભરેલી છે, તો આ શરીરના ભોગો ઉપર કેમ રાગી અને આસક્ત થયા છો? પૂર્વજન્મમાં આપણે બધા બાલમિત્રો હતા, સાથે દીક્ષા લીધી હતી અને ત્યાંથી કાળ કરીને જ્યંત વિમાનમાં ઉત્પન્ન થયા હતા. ત્યાંથી આપણે અહીં ઉત્પન્ન થયા છીએ.’ આ સાંભળીને જ એ રાજાઓને જિતિરમરણુ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું અને મલ્લિકુમારી પાસે આવ્યા. ત્યારે મલ્લિકુમારી એ કહ્યું કે ‘હું તો સંસારથી વિરક્ત છું અને દીક્ષા લેવાની છું.’ એટલે બીજા જ રાજાઓએ પણ દીક્ષા લેવાનો નિર્ણય કર્યો.

હવે લોકાત્મિક દેવો ભગવતી મલ્લિકુમારીને જગતના કલ્યાણને માટે દીક્ષા લેવાની વિનંતિ કરે છે, પ્રભુ સાંવત્સરિક દાન (વર્ષદાન) આપે છે. ઇન્દ્રાદિક દેવો તથા પ્રજાના પિતા કુંભરાજ દીક્ષાનો ભવ્ય મહોત્સવ કરે છે. પછી પ્રભુ ભગવતી મલ્લિકુમારી ત્રણસો પુરુષ તથા ત્રણસો સ્ત્રીઓ સાથે માગશર સુદિ એકાદશીને દિવસે દીક્ષા લે છે. જે દિવસે પ્રભુ દીક્ષા લે છે તે જ દિવસે પ્રભુને કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે. પૂર્વજન્મમાં જે જ બાલમિત્રો હતા તે જિતશત્રુ વગેરે રાજાઓએ પણ પ્રભુ પાસે દીક્ષા લીધી. છેવટે પ્રભુ સમેતશૈલ પર્વત ઉપર પાંચસો સાધુઓ સાથે એક મહિનાનું અણસણ કરીને મોક્ષમાં પધાર્યાં.

આ આઠમા અધ્યયનમાં જિતશત્રુ આદિ જ રાજાઓને મલ્લિકુમારી ઉપર અનુરાગ ઉત્પન્ન થયો તે પ્રસંગમાં આવતી અવાંતરકથાઓ ખૂબ જ ખૂબ રોચક છે.

મૂળ સૂત્ર ગ્રંથમાં આ અધ્યયનનો ઉપનય જણાવ્યો નથી, પરંતુ દીકામાં ઉદ્ધૃત કરેલી ગાથાઓમાં જણાવ્યું છે કે ‘ધર્મની બાબતમાં પણ માયા હિતાવહ નથી, જેમ મલ્લિકાએ ભગવાને મહાબલના ભવમાં કરેલી માયા સ્ત્રીપણાનું નિમિત્ત બની તેમ માયા અનર્થનું કારણ હોવાથી માયાથી દૂર રહેવું એ હિતાવહ છે.’

૯. માર્યદી નામના નવમા અધ્યયનમાં માકંદી નામના સાર્થવાહના બે પુત્રોની વાત છે. ચંપા નગરીમાં માકંદી નામે ધનવાન સાર્થવાહ હતા. તેને જિનપાલિત અને જિનરક્ષિત નામે બે પુત્ર હતા. આ બંને પુત્રો સમુદ્રપાર જઈને વ્યાપાર કરવાના ખૂબ શોખીન હતા. અગિયાર વાર તો આ રીતે તે સમુદ્રની સફર કરી આવ્યા. બારમી વાર જવા તૈયાર થયા. ત્યારે તેમના પિતાએ અટકાવ્યા અને કહ્યું કે ‘ધણું ધન આપણા પાસે છે, બારમી યાત્રા જોખમી થશે.’ પરંતુ તેમણે માન્યું નહીં, અને ધણું કરિયાણું ભરીને સમુદ્રયાત્રાએ નીકળ્યા. સૈકડો યોજન ગયા પછી એકદમ આકાશમાં ગર્જનાઓ થવા લાગી, પવનનું અતિ ભયંકર તોફાન શરૂ થયું, નૌકા ટૂટી, બધું જ ડૂબ્યું. પણ આ બે ભાઈઓના હાથમાં લાકડાનું પાટિયું આવી ગયું, તેથી તે બચી ગયા. અને રત્નદ્વીપ પાસે ઊતર્યાં.

આ દ્વીપના મધ્યમાં એક સુંદર મહેલ હતો. તેની ચારે બાજુ મોટાં ચાર વન હતાં. આ મહેલમાં રત્નદ્વીપદેવતા નામે એક દેવી વસતી હતી. તે આ બંને ભાઈઓને લઈ ગઈ અને તેમની સાથે સંસારનાં સુખો ભોગવવા લાગી. આ દેવી સ્વભાવે અત્યંત ભયંકર હતી. જો કોઈકે કારણે તે પોતાના જ પ્રેમી ઉપર ક્રોધાશ્રમાન થતી તો તેનો ભયંકર વિનાશ કરી નાખતી હતી.

એકવાર ઇન્દ્રના આદેશથી દેવીને ઘણા દિવસ માટે બહાર જવાનું થયું. તે સમયે બંને ભાઈઓને બોલાવીને દેવીએ કહ્યું કે તમારે બહાર ફરવા જવું હોય તો પૂર્વ-પશ્ચિમ-ઉત્તર દિશાના વનખંડમાં જજો, પણ દક્ષિણ દિશા તરફ જશો નહિ. ત્યાં ભયંકર કાળો નામ વસે છે.

દેવી બહાર ગયા પછી કુતહલ વૃત્તિથી દક્ષિણ દિશાના વનખંડમાં બંને ભાઈઓ ગયા. ત્યાં ભયંકર દુર્ગંધ મારતી હતી, હાડકાંઓના ઢગલાઓ પડ્યા હતા, એક મનુષ્યને શૂળાનાં પરોવેલો હતો. આ બધું જોઈને ભયભીત થયેલા ભાઈઓ તે મનુષ્યને પૂછે છે કે આ બધું શું છે? એણે બધી વાત કરી કે ‘દેવી પહેલાં માણસોને લોકાવીને આ રીતે લઈ આવે છે અને પછી કોઈક નાનો પણ અપરાધ થતાં તેમને અત્યંત દૂર રીતે મારી નાખે છે. આનાથી બચવાનો એક જ ઉપાય છે કે અહીં એક વનખંડમાં શૈલક યક્ષનું મંદિર છે તેની ઉપાસના કરવાથી તે પ્રસન્ન થાય છે અને જ્યાં જવું હોય ત્યાં પહોંચાડી દે છે’

તે બંનેએ આરાધના કરી શૈલક યક્ષને પ્રસન્ન કર્યો. શૈલક યક્ષે કહ્યું કે ‘દેવી તમને પાછા કરવા માટે વિનંતિ કરવા આવશે. ભય પણ ખતાવશે. તે વખતે તમે સ્થિર રહેજો. જો જરા પણ તમારું મન ચલિત થશે તો હું તમને તે જ ક્ષણે ફેંકી દઈશ.’ જિનપાલિત તથા જિનરક્ષિતે આ વાતનો સ્વીકાર કરવાથી શૈલક યક્ષે તે બંને ભાઈઓને પીઠ ઉપર ઉપાડ્યા અને લવણ સમુદ્ર ઉપરથી યક્ષ પસાર થતો હતો ત્યારે દેવીને ખબર પડવાથી દેવી આવી પહોંચી. દેવી પાછા આવવા માટે બંનેને અત્યંત કાલાવાલા કરવા લાગી.

જિનપાલિત તો બિલકુલ મચ્છમ રહ્યો. પણ જિનરક્ષિતે મોહિત થઈને જરાક પાછું વાળીને જોયું કે તરત જ શૈલકે એને પીઠ ઉપરથી ફેંકી દીધો. તે જ વખતે રત્નદ્વીપ દેવતાએ એના ટુકડે ટુકડા કરી નાખ્યા.

ભગવાન સુધમસ્તિવામી આનો ઉપનય કરતાં જણાવે છે કે જે સાધુ કે સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી ત્યજેલા ભોગોની ફરીથી અભિલાષા સેવે છે તે વિશ્વમાં હીલનાપાત્ર બને છે, ભયંકર દુઃખી થાય છે તથા સંસારમાં દીર્ઘકાળ સુધી પરિભ્રમણ કરે છે.

આ બાજુ જિનપાલિત હેમખેમ ચંપા નગરીએ પહોંચી ગયો. માતા-પિતાને બધી વાત કરી, પછી સંસારનાં સ્ત્રાપોને અનુભવીને ભગવાન મહાવીર પરમાત્માની દેશના સાંજળીને તેણે દીક્ષા લીધી. આરાધના કરીને સૌધર્મ દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયો. ત્યાંથી ચવી મહાવિદેહમાં મોક્ષમાં જશે.

આનો ઉપનય કરતાં ભગવાન સુધમસ્તિવામી જણાવે છે કે આ પ્રમાણે જે સાધુ-સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી કામભોગોની અભિલાષા સેવતા નથી તે વિશ્વમાં વંદનીય બની-પૂજનીય બની સંસાર સમુદ્રને તરી જાય છે.

૧૦. ચંદિમા-આ અધ્યયનમાં ચંદ્રમાના દૃષ્ટાંતથી જીવોની વૃદ્ધિ (ઉત્થતિ) તથા હાનિ (અવનતિ) કેવી રીતે થાય છે તે બતાવ્યું છે. રાજગૃહ નગરમાં ગૌતમસ્વામીએ ભગવાન મહાવીરને પૂછ્યું કે જીવોની વૃદ્ધિ તથા હાનિ કેવી રીતે થાય છે? તેના ઉત્તરમાં ભગવાન જણાવે છે કે જેમ પૂર્ણિમાના ચંદ્રની અપેક્ષાએ કૃષ્ણ પક્ષનો ચંદ્રમાં તેજ, પ્રભા, છાયા, આદિ ગુણોથી ઉત્તરોત્તર ક્ષીણ થતો જાય છે અને છેવટે અમાવાસ્યાએ સર્વથા નષ્ટ થઈ જાય છે તે પ્રમાણે દીક્ષા લીધા પછી જે સાધુ કે સાધ્વી ક્ષમા, મૃદુતા, સરળતા, લઘુતા, તપ, ત્યાગ, બ્રહ્મચર્ય આદિ ગુણોથી વધારે વધારે હીન થતા જાય છે તે છેવટે નષ્ટ થઈ જાય છે. અને જેમ શુકલ પક્ષમાં ચંદ્રમા વધતો વધતો જેમ પૂર્ણિમાએ સંપૂર્ણ બને છે તે પ્રમાણે જે સાધુ કે સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી ઉત્તરોત્તર ક્ષમા આદિ ગુણોમાં વૃદ્ધિ કરતા જાય છે તે પરિપૂર્ણ બને છે.

૧૧. દાવદ્વ. આ અધ્યયનમાં રાજગૃહનગરમાં ગૌતમસ્વામીએ ભગવાન મહાવીર મહારાજને પૂછ્યું કે જીવો આરાધક અથવા વિરાધક કેવી રીતે બને છે તેનો ભગવાને ઉત્તર આપ્યો છે.

એક સમુદ્રના કિનારે દાવદ્વ નામનાં સુશોભિત વૃક્ષો છે. આમાં ઘણાં દાવદ્વ વૃક્ષો એવાં છે કે

ન્યારે દ્વીપ તરફથી પવન વાય છે ત્યારે ખીલી ઊઠે છે, પણ કેટલાંક દાવદ્વ વૃક્ષો કરમાઈ જાય છે. તે પ્રમાણે કેટલાંક સાધુ-સાધ્વીઓ સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકાઓના કટુ શબ્દોને સહન કરી લે છે, પરંતુ અન્ય સંપ્રદાયના ધર્મગુરુઓ તથા ગૃહસ્થોના શબ્દોને સહન કરી શકતા નથી. આવા સાધુ-સાધ્વી દેશવિરાધક છે.

ધણાં દાવદ્વ વૃક્ષો એવાં છે કે સમુદ્ર તરફથી પવન વાય ત્યારે કરમાઈ જાય છે, પણ કેટલાંક દાવદ્વ વૃક્ષો ખીલી ઊઠે છે. તે પ્રમાણે જે સાધુ-સાધ્વીઓ, ખીજ સંપ્રદાયના ધર્મગુરુઓ તથા ગૃહસ્થોનાં વચનોને સારી રીતે સહન કરે છે, પણ સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકાનાં વચનોને સારી રીતે સહન કરી શકતા નથી. આવા સાધુ-સાધ્વી દેશઆરાધક છે.

ન્યારે દ્વીપ તરફથી કે સમુદ્ર તરફથી પવન વાતા નથી ત્યારે બધાં દાવદ્વ વૃક્ષો કરમાઈ જાય છે. તે પ્રમાણે જે સાધુ-સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી કોઈનાં જે વચનોને સહન કરી શકતાં નથી તે સર્વવિરાધક છે.

ન્યારે દ્વીપ તરફથી તથા સમુદ્ર તરફથી એમ બંને તરફથી પવન વાય છે ત્યારે બધાં જ દાવદ્વ વૃક્ષો ખીલી ઊઠે છે. એ પ્રમાણે જે સાધુ-સાધ્વી સર્વનાં વચનોને સહન કરે છે તે સર્વ-આરાધક છે.

૧૨. ઉદ્ગો. આ અધ્યયનમાં પાણીની વાત છે.

ચંપા નગરીમાં જિતશત્રુ રાજા રાજ્ય કરતા હતા. તેમની રાણીનું નામ ધારિણી હતું. અદીનશત્રુ નામે તેમને પુત્ર હતો અને તે યુવરાજ હતો. સુશુદ્ધિ નામે તેમને મંત્રી હતો અને તે શ્રમણોપાસક હતો. ચંપા નગરીની બહાર એક ખ.ઈ હતી. તેનું પાણી અત્યંત દુર્ગંધવાળું હતું.

એક વાર અત્યંત સુંદર ભોજન કર્યા પછી રાજાએ તેની બધા પાસે ખૂબ પ્રશંસા કરી. ખીજ બધાએ તે વાતનું આશ્ચર્ય વ્યક્ત કરવા સાથે સમર્થન કર્યું, પણ સુશુદ્ધિ મંત્રીએ કહ્યું કે ‘મને આમાં કંઈ જ આશ્ચર્ય થતું નથી, જગતમાં સુંદર લાગતી વસ્તુઓ ખરાબ પણ થાય છે, અને અત્યંત ખરાબ લાગતી વસ્તુઓ સારી પણ થઈ જાય છે.’ રાજાને સુશુદ્ધિ મંત્રીની આવી વાત ગમી નહિ.

એક વાર અત્યંત દુર્ગંધથી ભરેલા ખાઈના પાણી પાસેથી રાજાને નીકળવાનું થયું. રાજાએ તરત મ્હોં ઢાંકી દીધું અને ત્યાંથી ખસી ગયા અને તે પાણીની ખૂબ ખૂબ નિંદા કરવા લાગ્યા. ત્યારે પણ સુશુદ્ધિ મંત્રીએ કહ્યું કે ‘રાજા! આમાં કંઈ નવાઈ પામવા જેવું નથી. જગતમાં સુંદર લાગતી વસ્તુઓ ખરાબ પણ થાય છે અને ખરાબ વસ્તુઓ સારી પણ થાય છે.’

રાજાને આ વાત ગમી નહિ. રાજાએ સુશુદ્ધિ મંત્રીને કહ્યું કે સુશુદ્ધિ! તું આ ખોટો પ્રચાર કરે છે.

સુશુદ્ધિને થયું કે ‘રાજાને જિનેશ્વરે પ્રપેલા સત્ય ભાવોની ખબર નથી, એને એ ભાવો સમજાવવા જોઈએ.’ એમ વિચારીને ખાઈનું દુર્ગંધથી ભરેલું પાણી પોતાને ત્યાં લાવીને નવા ધણાઓમાં નંખાવ્યું. એમાં સાજાખાર નંખાવ્યો, સાત દિવસ સુધી તેમાં પાણી ભરી રાખ્યું. પછી ખીજ ધણામાં નંખાવ્યું, સાજાખાર નંખાવ્યો, સાત દિવસ સુધી ભરી રાખ્યું. આ રીતે સાત સાત વાર કરવાને અંતે પાણીનો બધો જ કચરો દૂર થઈ ગયો અને પાણી રત્ન જેવું સુંદર અને નિર્મળ બની ગયું પછી તેમાં સુંદર દ્રવ્યો નાખ્યાં. પછી પાણી અતિ અતિ સુંદર તથા સુગંધયુક્ત થઈ ગયું. પછી એ પાણીને જિતશત્રુ રાજા જમવા બેસે ત્યારે આપવા માટે પાણિયારાના અધિકારીને સૂચના કરી.

ભોજનસમયે રાજાએ જ્યારે આ પાણી પીધું ત્યારે તેના આનંદનો પાર રહ્યો નહિ અને તે માણસને પૂછ્યું કે આ પાણી તું ક્યાંથી લાવ્યો? તેણે બધી વાત કરી એટલે રાજાએ સુશુદ્ધિ મંત્રીને

બોલાવીને કહ્યું કે તને મારા ઉપર કંઈ અપ્રીતિ છે કે શું? આવું સરસ પાણી મને દરરોજ કેમ આપતો નથી? આ પાણી તું લાવ્યો ક્યાંથી? સુભુદ્ધિ મંત્રીએ બધી વાત કરી. રાજાને સંપૂર્ણ ખાતરી થઈ એટલે રાજાએ કહ્યું કે ‘આવું સુંદર તત્ત્વજ્ઞાન તે ક્યાંથી પ્રાપ્ત કર્યું?’ ત્યારે મંત્રીએ કહ્યું કે ‘જિનેશ્વરનાં વચનોમાંથી આ વાત મેં બાણી છે.’ એટલે જિનેશ્વરે પ્રરેષેલા ધર્મને બાણવા માટે ઉત્સુક બનેલા રાજાને સુભુદ્ધિ મંત્રીએ ધર્મનું સ્વરૂપ-તત્ત્વજ્ઞાન વિસ્તારથી સમજાવ્યું. પછી કાલાંતરે રાજા તથા મંત્રી બંનેએ દીક્ષા લીધી અને મોક્ષમાં ગયા.

૧૩. ‘મંદુક. આ અધ્યયનમાં દેહકાની કથા છે. કથાનો પ્રસંગ આ રીતે છે—

એક સમયે બગવાન મહાવીર પરમાત્મા રાજગૃહમાં પધાર્યા હતા ત્યારે દુર્દુર નામના દેવે આવીને પ્રભુ પાસે અત્યંત સુંદર રીતે ભક્તિપૂર્વક નાટ્ય કર્યું. એટલે બગવાનને ગૌતમસ્વામીએ પૂછ્યું કે દુર્દુર દેવને આવી અદ્ભુત ઝડપ ક્યાંથી મળી? બગવાને કહ્યું કે રાજગૃહ નગરમાં નંદ નામનો અત્યંત ધનાઢ્ય મણિયાર શેઠ હતો. ધર્મશ્રવણ કરીને પહેલાં તો શ્રમણોપાસક થયો હતો, પણ પછી સાધુસમાગમ છૂટી જવાથી ધીમે ધીમે મિથ્યાત્વ પામી ગયો હતો. એક વખત ઉન્હાળામાં એણે અદ્ભુત ક્યો હતો, ત્યારે અતિ તરસ અને ભૂખ લાગવાથી એક સુંદર વાવ બંધાવવાનો સંકલ્પ તેના મનમાં થયો. રાજગૃહ નગરની બહાર તેણે અત્યંત સુંદર બગીચો તથા તેના મધ્યમાં વાવ બંધાવી હતી. લોજનશાલા, ચિકિત્સકશાલા, અલંકારસભા આદિ સહિત અત્યંત મનોહર આ વાવ તથા બગીચા હતા. સર્વત્ર આની પ્રશંસા થતી હતી અને તે પ્રશંસા સાંભળીને નંદ મણિયારને અતિ હર્ષ થતાં હતો. કાલાંતરે નંદ મણિયારના શરીરમાં સોળ સોળ રોગ પ્રગટ થયા. આ રોગો કોઈ જ મટાડી શક્યું નહિ, છેવટે વાવમાં જ આસક્ત થયેલો તે મરીને તે જ વાવમાં દેહકા રૂપે ઉત્પન્ન થયો.

વાવમાં સ્નાન કરવા આવતા લોકો નંદ મણિયારને યાદ કરીને તેની પ્રશંસા કરતા હતા. તે સાંભળીને તેને જાતિસ્મરણ (પૂર્વ જન્મનું) જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. અને પોતે કોણ હતો, બગવાન મહાવીરનો ધર્મ સ્વીકાર્યા પછી પણ તેને ભૂલી જવાને પરિણામે પોતે કેવી દુઃખમય યોનિમાં ઉત્પન્ન થયો છે તેનો તેને ખ્યાલ આવ્યો. તેને ખૂબ જ પશ્ચાત્તાપ થયો અને છઠ્ઠા પારણે છઠ્ઠ કરવાનો તેણે સંકલ્પ કર્યો.

એવામાં બગવાન મહાવીર વિહાર કરતા કરતા ત્યાં પધાર્યા. સ્નાન કરવા આવેલા લોકો ‘બગવાન મહાવીર અહીં પધાર્યા છે’ એવું બોલી રહ્યા છે તે સાંભળી પ્રભુના દર્શન-વંદન માટે દેહકો વાવમાંથી નીકળીને પ્રભુ જ્યાં મિરાળે છે તે તરફ જવા નીકળ્યો. તે સમયે શ્રેણિક રાજા પ્રભુને વંદન કરવા જઈ રહ્યા હતા. તેમના એક ધોડાના પગ નીચે દેહકો આવી ગયો અને કચ્છાઈ ગયો. તે વખતે દેહકાએ પ્રભુનું અત્યંત ભક્તિપૂર્વક સ્મરણ કરવા માંડ્યું અને છેવટે મૃત્યુ પામીને સૌધર્મ દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયો.

બગવાન મહાવીર પરમાત્મા ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે આ દેવે આ દૈવી ઝડપ આ રીતે મેળવી છે. અહીંથી વ્યવીને મહાવિદેહમાં ઉત્પન્ન થશે અને પછી મોક્ષમાં જશે.

ધર્મ પામ્યા પછી પણ જે સત્સંગના અભાવ આદિ કારણે જીવનમાં ધર્મ છૂટી જાય, અને સંસારના પદાર્થોમાં જીવ રહી જાય તો જીવની શી દશા થાય છે તેમ જ પ્રભુના શરણુ-સ્મરણથી જીવનો કેવો ઉદ્ધાર થાય છે તે આ અધ્યયનનો સાર છે.

૧. મુદિત ગ્રંથમાં હેડીંગમાં અમે આનું નામ દુર્દુરે આપ્યું છે, પણ તે ભૂલથી અપાર્થ ગયું છે. સર્વત્ર મંદુકે હેડીંગ સમજ લેવું.

૧૪. તેતલી. આ અધ્યયનમાં તેતલિપુર નગરના કનકરથ નામના રાજાના મંત્રી તેતલિપુરની કથા છે.

આ તેતલિપુર પોટિલા નામની કલાદની પુત્રીને પરણ્યો હતો. તેના ઉપર તેને અતિ પ્રેમ હતો.

કનકરથ રાજાની રાણીનું નામ પદ્માવતી હતું. કનકરથ રાજા રાજ્ય આદિમાં અત્યંત આસક્ત હતો. પોતાના જીવતાં કોઈ રાજ્યનો સ્વામી થવા આવે નહિ એ આશયથી જે જે પુત્ર જન્મે તેમના નાક-કાન આદિ અવયવોને કાપી નાખતો હતો અને એ રીતે મારી નાખતો હતો. પદ્માવતીને વિચાર આવ્યો કે ‘આ રીતે બધા પુત્રો મરી જશે તો પછી મારો આધાર કયો રહેશે’ એટલે તેણે તરત જન્મેલા એક પુત્રને ગુપ્ત રીતે મંત્રીને સોંપી દીધો અને મંત્રીની મરેલી જ જન્મેલી પુત્રીને તેના સ્થાને ગોઠવી દીધી. અને પછી રાજાને જણાવવામાં આવ્યું કે રાણીને મરણ પામેલી પુત્રી જન્મી છે.

આ બાજુ સાચો રાજપુત તેતલિપુરને ત્યાં મોટો થયો. તેતલિપુરને પોટિલા ઉપર અત્યંત પ્રેમ હતો, પણ એકવાર બધો પ્રેમ આવ્યો ગયો. એટલે સંસારથી વિરક્ત થઈને પોટિલાએ દીક્ષા લેવા માટે તેતલિપુર પાસે રજા માગી. તેતલિપુરે કહ્યું કે ‘દીક્ષા લીધા પછી કાળ કરીને દેવલોકમાં જાય ત્યાંથી તું મને પ્રતિબોધ પમાડવા આવે તો તને રજા આપું.’ પોટિલાએ આ વાતનો સ્વીકાર કર્યો અને દીક્ષા લીધી. તથા સુંદર સંયમનું પાલન કરીને છેવટે મહિનાનું અણસણ કરીને દેવલોકમાં દેવરૂપે ઉત્પત્ત થઈ.

આ બાજુ કનકરથ રાજાના મૃત્યુ પછી, રાજા કોને બનાવવો આ પ્રશ્ન ઉપરિચિત થયો ત્યારે મંત્રી તેતલિપુરે કહ્યું કે કનકધ્વજ સાચો રાજપુત છે, મારે ત્યાં મોટો થયો છે, તેના ઉપર રાજ્યાભિષેક કરો. હવે કનકધ્વજ રાજા થયો.

પોટિલા દેવે મંત્રી તેતલિપુરને સંસારની અસારતા સમજાવવા પ્રયત્ન કર્યો. પણ મંત્રીને કશો પ્રતિબોધ લાગ્યો નહિ. એટલે પોટિલાએ રાજાના મનને ફેરવી વાળીને રાજાને મંત્રીથી વિમુખ કરી દીધો. રાજા, રાજ્યના કર્મચારીઓ, નગરના અગ્રેસરો, તથા ધરના માણસો પણ મંત્રીથી વિમુખ થઈ ગયા. એટલે મંત્રીએ વિષભક્ષણ આદિ કરીને આત્મહત્યા કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો. પણ દેવી પ્રભાવથી તે બધામાં મંત્રીને નિબ્ધનતા મળી. એટલે દેવે પોટિલાનું રૂપ લઈને સર્વ બાજુઓથી અત્યંત ભય બતાવ્યો અને પૂછ્યું કે ક્યાં જવું? ત્યારે તેતલિપુરે કહ્યું કે ‘ભય પામેલાને દીક્ષા એ જ મારણ છે.’ દેવે આ જ વાતનું સંપૂર્ણ સમર્થન કર્યું. પછી તેતલિપુરને જાતિરમરણ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું કે પૂર્વ જન્મમાં હું મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં પુંડરીગિણી નગરીમાં મહાપદ્મ નામે રાજા હતો. સ્થવિરો પાસે દીક્ષા લઈ ચૌદ પૂર્વનું અધ્યયન કરી છેવટે એક માસનું અણસણ કરી મહાશુક દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયો હતો. ત્યાંથી આવીને અહીં તેતલિપુર રૂપે જન્મ્યો છું. પછી પોતે જ મહાવ્રતીનો સ્વીકાર કરીને દીક્ષા લીધી. પછી શુભ ભાવના ભાવતાં તેમને કેવલજ્ઞાન ઉત્પત્ત થયું.

દેવોએ કેવલજ્ઞાનનો મહિમા કર્યો. રાજાને આ વાતની ખબર પડી એટલે રાજા પણ ત્યાં અત્યંત બહુમાનથી આવ્યો. ધર્મ સાંભળીને શ્રાવકયોગ ધર્મ સ્વીકારીને રાજા શ્રમણોપાસક બન્યો. છેવટે તેતલિપુર મોક્ષમાં ગયા.

આત્યાર્થશ્રી અભયદેવસૂરિજી મહારાજે દીક્ષામાં આનો ઉપનય કરતાં જણાવ્યું છે કે જ્યાં સુધી જીવોને સંસારમાં માનહાનિ કે દુઃખનો અનુભવ થતો નથી ત્યાં સુધી પ્રાયઃ જીવો ધર્મ તરફ વલણ ધરાવતા નથી.

૧૫. નંદિકલ્હ. આમાં નંદિકલ્હ નામના વૃક્ષોની વાત છે. ચંપા નામે નગરી હતી. ત્યાં ધન નામે અત્યંત ધનાઢ્ય સાર્થવાહ હતો. ચંપા નગરીની ઇશાન દિશામાં અહિચ્છત્રા નામે નગરી હતી. ત્યાં કનકકેતુ નામે રાજ્ય રાજ્ય કરતો હતો.

એકવાર ધન સાર્થવાહ વ્યાપાર કરવા માટે ઘણી ઘણી વસ્તુઓ લઈને અહિચ્છત્રા નગરીએ જવા નીકળ્યા. અને ઉદ્ધોષણ કરાવી કે 'જેમણે જેમણે સાથે આવવું હોય તે આવો. માર્ગમાં બધાને હું સહાય કરીશ.' માર્ગમાં આગળ ગયા પછી નંદિકલ્હ નામના વૃક્ષોનું સ્થાન આવ્યું. ત્યારે ધન સાર્થવાહ ઉદ્ધોષણ કરાવી કે 'હવે પછી મોટી અટવી રાત્ર થાય છે. તેમાં નંદિકલ્હ નામના ખૂબ ખૂબ મનોહર ઘટાદાર વૃક્ષો છે. પણ તે અત્યંત ભયંકર છે. આ વૃક્ષની છાલ, પાંદડા, પુષ્પ, ફલ આદિ કોઈ પણ ચીજ ખાવામાં આવશે કે—અરે એની છાયામાં વીસામો લેવામાં આવશે તો પણ પ્રારંભમાં તો બહુ સારું લાગશે, પરંતુ પરિણામે અકાળે મૃત્યુ થશે. માટે આવા વૃક્ષોનું કંઈ ખાશો નહિ કે આવા વૃક્ષોની છાયામાં કોઈ બેસશો નહિ. બીજાં વૃક્ષોનું જ ખાવું હોય તો ખાજો અને બીજાં વૃક્ષોની છાયામાં જ બેસજો.'

જેમણે ધન સાર્થવાહની વાત ઉપર શ્રદ્ધા રાખી અને તે પ્રમાણે વર્ત્યા તે સુખી થયા, પણ જેમણે ન માન્યું અને નંદિકલ્હ વૃક્ષોનું સેવન કર્યું તે મૃત્યુ પામ્યા.

ભગવાન સુધર્માવામી આનો ઉપત્ત્ય કરતાં જણાવે છે કે જે સાધુ—સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી પાંચ પ્રકારના કામગુણોમાં આસક્ત થતા નથી તે જગતમાં પૂજનીય અને છે તથા સંસારસમુદ્રને પાર કીતરી નય છે. અને જે સાધુ—સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી પાંચ પ્રકારના કામગુણોમાં આસક્ત થાય છે તે જગતમાં નિંદાપાત્ર અને છે અને સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે.

ધન સાર્થવાહ અહિચ્છત્રા નગરીમાં સુખપૂર્વક પહોંચી ગયા, ત્યાં ભાંડનો વિનિમય કરીને પાછા ચંપા નગરીમાં આવ્યા. પછી કોઈ સ્થવિરો પાસે ધર્મશ્રવણ કરીને દીક્ષા લઈ દેવલોકમાં ગયા. ત્યાંથી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં ઉત્પન્ન થઈને મોક્ષમાં ગયો.

૧૬. અવરકંકા. આમાં ધાતકીખંડના ભરતક્ષેત્રની અપરકંકા નગરીનો પ્રસંગ આવતો હોવાથી આ અધ્યયનનું અપરકંકા નામ છે. આ નગરીનું બીજું નામ 'અઅરકંકા' પણ કેટલીક પ્રતિઓમાં મળે છે. ઉપદેશપદની આ. શ્રી મુનિચંદ્રસૂરિવિરચિત દીકામાં તથા ત્રિષ્ટિશલાકાપુરુષ ચરિતના આદ્યમાં પર્વમાં તેમિનાથ ચરિતમાં પણ આનું અમરકંકા જ નામ આપેલું છે. કલ્પસૂત્રની શ્રી વિનયવિગયજી ઉપાધ્યાયવિરચિત સુબોધિકા દીકા આદિ ગ્રંથોમાં અપરકંકા નામ પણ મળે છે.

અવરકંકા નામના આ સોળમાં અધ્યયનમાં દ્રૌપદીસંબંધી વિસ્તૃત કથા છે.

ચંપા નગરીમાં ત્રણ ધનાઢ્ય બ્રાહ્મણો વસતા હતા—સોમ, સોમદત્ત, તથા સોમભૂતિ. તેમને અનુક્રમે ત્રણ પત્ની હતી—નાગશ્રી, ભૂતશ્રી, તથા યક્ષશ્રી. આ બાઈઓ વારાફરતી બધા એકને જ ઘેર જમતા હતા. એકવાર નાગશ્રીને ત્યાં બધાને જમવાનો વારો આવ્યો હતો ત્યારે નાગશ્રીએ ઘણી ઘણી રસોઈ બનાવી હતી. તેમાં તુંગશનું ઘણું સંસ્કારવાળું તેલથી પરિપૂર્ણ શાક બનાવેલું હતું. એ શાકનું એક બિંદુ તેણે ચાખીને જોયું તો અત્યંત કડવું ઝેર જેવું હતું. તે જાણીને તેને અત્યંત ખેદ થયો કે 'મેં શાકમાં નાખેલાં બધાં દ્રવ્યો નકામાં ગયાં. મારી દેરાણીઓને ખવર પડશે તો તે પણ બધી મારી હાંસી કરશે' એટલે તેણે શાકને છૂપાવી દીધું અને નવું સુંદર શાક બનાવીને બધાને જમાડી દીધા. બધા સુંદર ભોજન જમીને પોતાના કામે લાગ્યા.

૧. વિક્રમસંવત ૧૨૫૨માં મુનિચંદ્રસૂરિવિરચિત અમરસ્વામિચરિતના અગિયારમાં સર્ગમાં પણ અમરકંકા નામ જ જોવા મળે છે.

તે અવસરે ધર્મધોષ નામના ગુરુ મહારાજ વિશાળ પરિવાર સાથે ત્યાં પધારેલા હતા. તેમના પરિવારમાં ધર્મરૂચિ નામના માસકામણના પારણે માસકામણ કરનારા એક મહા તપસ્વી મહાત્મા હતા. માસકામણના પારણે વહોરવા માટે નીકળેલા આ તપસ્વી મહાત્માને નાગશ્રીએ કડવા તુંબાડાનું બધું જ શાક વહોરવી દીધું. આ શાકના ગંધથી જ ચેતી ગયેલા ગુરુ મહારાજે ‘આ શાક વિનાશક છે’ એવી સૂચના કરીને તે પરઠવી દેવા માટે ધર્મરૂચિ અણુગારને કહ્યું. ધર્મરૂચિ અણુગાર બ્યાં પરઠવવા ગયા ત્યાં એક ટીપામાં પણ હળરો ફાડીઓ મરતી જોઈને, તેમણે પોતે જ બધું શાક વાપરી દીધું અને નાગશ્રીએ વહોરાવેલા કડવા તુંબાડાના આહારથી છેવટે તેમનું મૃત્યુ થયું. આ સમાચાર ક્રમે ક્રમે ફેલાઈ ગયા. નાગશ્રીના ઘરના માણસોએ નાગશ્રીને ઘરમાંથી કાઢી મૂકી, તેને સોળ સોળ રોગો ઉત્પન્ન થયા, અને અતિ અતિ દુઃખી થઈને મૃત્યુ પામી. તે પછી પણ અનેક અનેક જન્મો સુધી ભિન્ન ભિન્ન દુર્ગતિઓમાં તેણે ઘણાં ઘણાં દુઃખો સહન કર્યાં.

તે પછી ચંપા નગરીમાં ધનાઢ્ય સાગરદત્ત સાર્થવાહને ત્યાં તેનો જન્મ થયો. સુકુમારિકા તેનું નામ રાખવામાં આવ્યું. સાગર નામના ધનાઢ્ય સાર્થવાહપુત્ર સાથે તેનું લગ્ન થયું. પરંતુ સુકુમારિકા અત્યંત રૂપવતી હોવા છતાં પણ તેના શરીરમાં અગ્નિ કરતાં પણ વધારે ભયંકર ઉષ્ણ સ્પર્શનો અનુભવ થવાથી, પ્રથમ રાત્રે જ તેનો પતિ તેને છોડીને ચાલ્યો ગયો. એને પરણવા હવે કોઈ તૈયાર થતું નથી. તેના પિતાએ એક ભટકતાં લિખારી સાથે તેનું લગ્ન કર્યું તો તે પણ તેને છોડીને ચાલ્યો ગયો. છેવટે તેણે ગોપાલિકા નામે સાધ્વીજી પાસે દીક્ષા લીધી, અને ઉગ્ર તપશ્ચર્યા કરવા લાગી. છતાં મનમાં ભોગની વાસના રહી ગઈ હતી તેથી તે એકવાર ઉદ્યાનમાં આતાપના કરતી હતી ત્યારે પાંચ પુરૂષો જેની સેવા કરી રહ્યા છે એવી વેશ્યાને જોઈને એણે નિવાળું કંઈ કે ‘જો આ તપ આદિનું કંઈ ફળ હોય તો આ વેશ્યા જેવું સુખ મને પ્રાપ્ત થાઓ.’ સંયમની આરાધનામાં પણ ક્રમે ક્રમે તે શિથિલ થઈ ગઈ અને કાળ કરીને આ ભરતક્ષેત્રમાં પાંચાલ દેશમાં કાંપિલ્યપુર નગરમાં દુષ્ટ નામે રાજાને ત્યાં જન્મી. તેનું દ્રૌપદી એવું નામ રાખવામાં આવ્યું.

દ્રૌપદી મોટી થયા પછી તેનો સ્વયંવર રચવામાં આવ્યો. ત્યાં અનેક અનેક દેશોના રાજાઓ આવેલા હતા. સ્વયંવર મંડપમાં જતાં પહેલાં જિનમંદિરમાં જિનેશ્વર ભગવાનની પૂજા કરીને દ્રૌપદી સ્વયંવર મંડપમાં ગયા. ત્યાં એક દાસી મોટું દર્પણ લઈને સાથે ફરતી હતી, રાજાઓની સામે સીધું ન જોતાં તે દર્પણમાં પ્રતિબિંબિત થયેલા રાજાઓને જોતી જોતી તે મહાસતી દ્રૌપદી પાંચ પાંડવો પાસે આવી. અને પૂર્વે કરેલા નિવાળાને લીધે પાંચે ય પાંડવોના ગળામાં તેણે એક સાથે વરમાળા નાખી. પછી પાંચે ય પાંડવો દ્રૌપદી સાથે હસ્તિનાપુર આવ્યા.

એકવાર નારદ ઋષિ ત્યાં આવ્યા. બધાએ તેમનો સત્કાર કર્યો પણ દ્રૌપદીએ નારદને અસંયત માનીને આદર-સત્કાર કર્યો નહિ એટલે ગુસ્સે થયેલા નારદે ધત્તકાખંડના ભરતક્ષેત્રની અપરકંઠા નગરીના રાજા પદ્મનાભ પાસે આવીને દ્રૌપદીના રૂપ-લાવણ્ય આદિની પ્રશંસા કરી. તેથી પદ્મનાભ રાજાએ તેના મિત્ર દેવ દ્વારા દ્રૌપદીનું અપહરણ કરાવ્યું. કન્યાના અંતઃપુરમાં દ્રૌપદીને રાખવામાં આવી. ત્યાં તેણે છઠ્ઠા પારણે આયંબિલની તપશ્ચર્યા શરૂ કરી. આ બાજુ પાંડવો તરફથી દ્રૌપદીની ચારે બાજુ શોધ કરવામાં આવી, પણ કંઈ જ સમાચાર મળ્યા નહિ.

છેવટે નારદ ઋષિ પાર્શ્વથી જ કૃષ્ણને સમાચાર મળ્યા કે ‘પદ્મનાભ રાજાના અંતઃપુરમાં દ્રૌપદી જેની આ છે.’ એટલે કૃષ્ણ અને પાંચ પાંડવો લવણ સમુદ્ર ઓળંગીને ધાતકાખંડના ભરતક્ષેત્રમાં અપરકંઠામાં પહોંચ્યા. ત્યાં પદ્મનાભ સાથે લગઈ થઈ. પદ્મનાભને હરાવીને દ્રૌપદીને પાછી લાવ્યા. વળતાં લવણ સમુદ્ર પાર કરીને બધા ગંગા નદી પાસે આવ્યા. કૃષ્ણ લવણસમુદ્રાધિપતિ દેવને મળવા માટે રોકાયા. પાંડવો હોડીમાં બેસીને ગંગા કિનારે આવ્યા. પરંતુ કૃષ્ણ હોડી વિના ગંગા કેવી રીતે

પાર જિતરે છે તે કૃષ્ણની શક્તિ જાણવા માટે તેમણે હોડી પાછી મોકલી નહિ. કૃષ્ણે મહામુશીબતે ગંગા પાર કરી. અને જ્યારે પાંડવોની વિચારસરણી તેમણે જાણી ત્યારે કૃષ્ણને એવો ગુસ્સો આવ્યો કે પાંચે ય પાંડવોને કૃષ્ણે દેશનિકાલ કર્યા. છેવટે કુંતીની વિનવણીથી દક્ષિણ દેશમાં વસવાટ કરવાની કૃષ્ણે રજા આપી એટલે પાંડવોએ પાંડુમથુરા નગરી વસાવી અને ત્યાં રહેવા લાગ્યા. ત્યાં તેમને પાંડુસેન નામનો પુત્ર થયો. તેને રાજ્ય સોંપીને પાંચે પાંડવો તથા દ્રૌપદીએ દીક્ષા લીધી. પછી તેઓ નેમિનાથ જગવાનને વંદન કરવા માટે નીકળ્યા. માસખમણના પારણે માસખમણ કરતા તે હસ્તકદ્ધ [નગર]ની બહાર સુધી આવી પહોંચ્યા. હસ્તકદ્ધ નગરમાં શિક્ષા વહોરવા માટે ગયેલા ત્યારે સાધુઓએ સમાચાર સાંભળ્યા કે ‘શ્રી નેમિનાથ જગવાન ઉન્નયંતશૈલ ઉપર મોક્ષમાં પધાર્યા છે.’ એટલે તરત પાછા ફર્યા અને યુધિષ્ઠિર અણગારને બધી વાત કરી. તેમણે બધાએ તરત જ નિર્ણય કર્યો અને આહાર પરંતવી દર્ધને શત્રુંજય પર્વત ઉપર આવીને એ મહિનાનું અણસણ કરીને બધા મોક્ષમાં પધાર્યા.

સાધ્વીજ પાસે રહેલાં દ્રૌપદી છેવટે મહિનાનું અણસણ કરીને બ્રહ્મલોકમાં ઉત્પન્ન થયાં અને ત્યાંથી વ્યવીને મહાવિદેહમાં મોક્ષમાં જશે.

૧૭. આજ્ઞા. આ સત્તરમા અધ્યયનમાં આકીર્ણ = જાતિવંત અશ્વોની વાત આવે છે.

હસ્તિશીર્ષનગરથી વ્યાપાર માટે સમુદ્રની યાત્રા-પ્રવાસ ખેડનારા ધણા ધનાઢ્ય વ્યાપારીઓ લવણ સમુદ્રમાં વહાણો લઈને નીકળ્યા હતા. માર્ગમાં પવનના તોફાનથી તેમનાં વહાણો એંચાઈને તદ્દન અજાણ્યા કાલિક દ્વીપે પહોંચી ગયાં. ત્યાં તેમણે સુવર્ણ રત્ન વગેરેની અનેક ખાણો તથા જાતિવંત અશ્વોને જોયા. અશ્વો આ વણિકોને જોઈને નાસી ગયા અને અત્યંત સુખશાંતિપૂર્વક જંગલનાં ઘાસને ખાવા લાગ્યા. વણિકોએ સુવર્ણ-રત્ન આદિથી પોતાનાં વહાણો ભરી લીધાં અને સ્વદેશે પાછા આવ્યા. કનકકેતુ રાજા પાસે મોટું ભેટણું લઈને ગયા.

રાજાએ પૂછ્યું કે ‘તમે ધણા દેશ-દેશાવરમાં ફરો છો, કંઈ આશ્ચર્ય જોયું હોય તો કહો.’ તેમણે કાલિક દ્વીપની સુવર્ણ આદિની ખાણો તથા અશ્વની વાતો કહી. રાજાએ કહ્યું કે ‘તમે મને ધોડા લાવી આપો.’ એટલે તે વણિકો જાત જાતની પાંચે ઇંદ્રિયોને મોહિત કરનારી વસ્તુઓ લઈને કાલિક દ્વીપમાં પહોંચ્યા. બધી ચીજો ધોડાઓ પાસે ધરી, અને બાંધવાના પાશ પણ આગુબાગુ મોકલી દીધા. પરંતુ તેમાં જે જાતિવંત અશ્વો હતા તે તો તે વસ્તુઓથી દૂર જ ચાલ્યા ગયા. બીજા જે અશ્વો હતા તે આ વસ્તુઓમાં મોહિત થયા અને પાશમાં બંધાઈ ગયા. જે ધોડાઓ મોહિત કરનારી વસ્તુઓથી દૂર ચાલ્યા ગયા તે બચી ગયા અને જે ધોડાઓ આ વસ્તુઓમાં આકર્ષાયા તે બંધાઈ ગયા. આ બાંધેલા અશ્વોને હસ્તિશીર્ષનગરમાં લાવવામાં આવ્યા. અને ત્યાં રાજાને સોંપી દેવાયા. રાજાએ અશ્વમર્દકોને સોંપ્યા. અશ્વમર્દકોથી તે અશ્વો અનેક પ્રકારનાં બંધનો તથા કશપ્રહારો આદિ દ્વારા અનેક પ્રકારનાં દુઃખો પામ્યા.

આનો ઉપનય જગવાન સુધર્માસ્વામિજી આ રીતે જણાવે છે કે જે સાધુ કે સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી ઇષ્ટ શબ્દ-સ્પર્શ-રસ-રૂપ-ગંધમાં આસક્ત થાય છે તે આ અશ્વોની જેમ જગતમાં લીલનાપાત્ર, નિંદનીય, ગર્હણીય બનીને પરલોકમાં ધણાં દુઃખો પામે છે તથા સંસારમાં દીર્ઘકાળ સુધી પરિભ્રમણ કરે છે. પરંતુ જે સાધુ કે સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી ઇષ્ટ શબ્દ-સ્પર્શ-રસ-રૂપ-ગંધથી દૂર રહે છે તે આકીર્ણ = જાતિમંત અશ્વોની જેમ આ જગતમાં પૂજનીય બનીને પરલોકમાં પણ સુખી થઈને સંસારસમુદ્રથી પાર જિતરી જાય છે.

૧૮ સુંસુમા. આ અઠારમા અધ્યયનમાં સુંસુમા નામે શ્રેષ્ઠિપુત્રી સાથે સંકળાયેલી કથા છે.

રાજગૃહ નગરમાં ધન નામના અત્યંત ધનાઢ્ય સાર્થવાહ હતા. તેમને પાંચ પુત્રો અને છઠ્ઠી સુંસુમા નામે પુત્રી હતી. ધન સાર્થવાહને બાલકોને-રમાડવામાં કુશલ ચિલાત નામનો નોકર હતો. તે સુંસુમાને રમાડવા જ્યારે લઈ જતો હતો ત્યારે ખીજાં ઘણાં બાળકોને મારતો-કૂટતો હતો તથા અનેક રીતે ત્રાસ આપતો હતો. એટલે તે બાળકોનાં મા-આપો ધન સાર્થવાહ પાસે આવીને ખૂબ ફરિયાદો કરવા લાગ્યા. એટલે ધન સાર્થવાહ તેને ધરથી બહાર કાઢી મૂક્યો. અનેક વ્યસનોથી બરેલો તે રખડતો રખડતો રાજગૃહ પાસેની સિંહચુકા નામની એક અતિ અતિ લયંકર ચોર-પલ્લીમાં પહોંચ્યો.

તે ચોરપલ્લીમાં પાંચસો ચોરોનો અધિપતિ વિજય નામે લયંકર ચોર વસતો હતો. તેણે ચિલાતને અનેક ચોરવિદ્યાઓ અને ચોરકળાઓ શીખવી. વિજયના મૃત્યુ પછી ચિલાતને ચોર-સેનાપતિ બનાવવામાં આવ્યો. એકવાર તે પાંચસો ચોરોને લઈને ધન સાર્થવાહને ત્યાં લૂંટ કરવા માટે નીકળ્યો. નીકળતા પહેલાં તેણે બધા ચોરોને કહ્યું કે લૂંટનો માલ તમે લેજો અને સુંસુમા હું લઈશ. લયંકર શસ્ત્રો લઈને ધન સાર્થવાહના ઘેર પહોંચ્યો. આ લયંકર ચોરોની ટોળીને જોઈને ધન સાર્થવાહ એકાંતમાં ખસી ગયા. ચિલાત ખૂબ ખૂબ માલ-મિલકત તથા સુંસુમાને લઈને ચુકા તર, જવા નીકળ્યો. આ બાજુ ધન સાર્થવાહ કિમતી બેટણું લઈને આરક્ષકો પાસે પહોંચ્યા અને તેમને કહ્યું કે ‘તમે ગમે તે રીતે ચિલાત પાસેથી બધું લાવી આપો. બધી માલ-મિલકત તમે લેજો કે સુંસુમા મને આપજો.’

એટલે આરક્ષકો બરાબર શસ્ત્રસજ્જ થઈને ચિલાતની પાછળ પડ્યા. ચિલાત સાથે લગ્ન થઈ. તેમાં ચિલાતનો પરાબવ થયો. બધા ચોરો માલ-મિલકત ફેંકી ફેંકીને ચાલવા લાગ્યા. તે લઈને આરક્ષકો રાજગૃહ તરફ પાછા ફરવા લાગ્યા.

આ બાજુ ચિલાત ચોરસેનાને વેર-વિખેર થયેલી જોઈને એક મોટી લયંકર અટવીમાં નાસી ગયો. તેની પાછળ પાછળ ધન સાર્થવાહ પણ પોતાના પુત્રોને લઈને પહોંચ્યા. ધન સાર્થવાહને જોઈને ચિલાતે વિચાર્યું કે મારાથી પહોંચી શકાશે નહિ એટલે તેણે સુંસુમાનું મસ્તક કાપી નાખ્યું અને મસ્તકને હાથમાં લઈને નાસવા લાગ્યો. ત્યાં પણ દિશા ભૂલી જવાથી ભૂખ-તરસથી પીડાતો પીડાતો તે સિંહચુકા ચોરપલ્લી સુધી પહોંચતાં પહેલાં જ વચમાં કાળ કરી ગયો.

આ બાજુ ચિલાતે મારી નાખેલી સુંસુમાને જોઈને અત્યંત ઉદ્વિગ્ન થયેલા ધન સાર્થવાહ પાછા ફરવા લાગ્યા. પરંતુ પોતાનું સ્થાન ઘણું દૂર હોવાથી ખાધા-પીધા વિના પહોંચવાનું અશક્ય હોવાથી માત્ર પ્રાણ બચાવવા તથા સ્વસ્થાને પહોંચવા માટે જ સુંસુમાના જ મૃત શરીરનો આહાર કરીને તથા તેનું રક્ત પીને સ્વસ્થાને પહોંચ્યા.

તેવામાં રાજગૃહ નગરમાં બગવાન પધાર્યા. પ્રભુની ધર્મદેશના સાંકળીને ધન સાર્થવાહ પુત્રો સાથે દીક્ષા લીધી. કાળ કરીને સૌધર્મ દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયા અને ત્યાંથી અવધીને મહાવિદેહમાં મોક્ષમાં જશે.

આનો ઉપનય બગવાન સુધર્મા સ્વામીએ એ રીતે જણાવેલો છે કે જે સાધુ કે સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી આ વિનયર અશુચિ શરીરની શોભા આદિ માટે આહાર લે છે તે જગતમાં નિંદા અને છે અને સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે. પરંતુ જે સાધુ કે સાધ્વી ધન સાર્થવાહની જેમ માત્ર શરીરને નભાવવા માટે તથા મોક્ષ સુધી પહોંચવા માટે જ આહાર કરે છે તે જગતમાં વંદનીય-પૂજનીય બનીને છેવટે સંસારસમુદ્રને તરી જાય છે.

૧૯. પુંડરીક. આ અધ્યયનમાં પુંડરીક રાજની કથા છે. મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં પુષ્કલાવતી વિજયમાં પુંડરીગિણી રાજધાનીમાં મહાપદ્મ નામે રાજ્ય રાજ્ય કરતા હતા. તેમને પદ્માવતી નામે

રાણી હતાં, અને આ રાણીથી પુંડરીક તથા કુંડરીક નામે તેમને બે પુત્રો થયા હતા. કોઈક સમયે ત્યાં પધારેલા સ્થવિર જગવંતની ધર્મવાણીને સાંભળીને પુંડરીકને માદી સૌપીને મહાપદ્મ રાજ્યએ દીક્ષા લીધી અને સંયમની સુંદર આરાધના કરીને મોક્ષે ગયા.

મહાપદ્મે દીક્ષા લીધી ત્યારે પુંડરીક રાજ્ય હતા અને કુંડરીક યુવરાજ્ય હતા. એકવાર તે સ્થવિર જગવાન પુંડરીગિણીમાં પધાર્યા. તે સમયે ધર્મદેશના સાંભળીને પુંડરીક આવક થયા, પણ કુંડરીકની તો દીક્ષા લેવાની જ ભાવના થઈ. તેમણે મોટા ભાઈ પુંડરીક પાસે દીક્ષા લેવા માટે અનુમતિ માગી, ત્યારે પુંડરીકે કહ્યું કે ‘હમણાં તું દીક્ષા ન લે. તું હમણાં રાજ્ય બન, હું તને રાજ્યગાદી સોંપું છું.’ પરંતુ કુંડરીકે પુંડરીકની વાત માની નહિ. અંતે કુંડરીકે દીક્ષા લીધી, વિહાર પણ કર્યો, પરંતુ કેટલાક સમય પછી કુંડરીક ખૂબ માદા પડ્યા અને પુંડરીગિણી નગરમાં આવ્યા હતા ત્યારે પુંડરીકે વેઠો પાસે ઉપચાર કરાવીને તેમને શારીરિક દષ્ટિએ સંપૂર્ણ રીતે સ્વસ્થ કરી દીધા.

શરીર રોગ રહિત થવા છતાં પણ સુંદર જોગ્યન આદિમાં આસક્ત થવાને લીધે કુંડરીક ત્યાંથી વિહાર કરતા નહોતા. પુંડરીકની ઘણી પ્રેરણાથી ત્યાંથી વિહાર તો કર્યો, પણ થોડા સમય પછી પાછા પુંડરીકના મહેલની પાસેના અશોકવનમાં આવીને એક પત્થર ઉપર બેઠા. પુંડરીકને સમાચાર મળવાથી પુંડરીક કુંડરીક પાસે આવ્યા. કુંડરીકને પુંડરીકે ગર્જિત શબ્દોમાં કહ્યું પણ ખરું, પણ કુંડરીકની સંયમ જીવન માટે ઇચ્છા નથી એમ જણાતાં પુંડરીકે પૂછ્યું કે ‘તમારે ભોગો જોઈએ છે કે કુંડરીકે ‘હા’ કહી. એટલે કુંડરીક ઉપર રાજ્યાભિષેક કરીને, કુંડરીકનાં જ સંયમજીવનનાં ઉપકરણોને સ્વીકારી લઈને પુંડરીકે દીક્ષા લીધી.

કુંડરીકે રાજ્યનો સ્વીકાર તો કર્યો, પણ અતિભોજનથી, અતિજગવાથી, રસયુક્ત આહાર ન પચવાથી રાત્રે ઘણી વેદના થવા લાગી. રાજ્ય આદિમાં અતિઆસક્તિને લીધે આર્ત-રૌદ્ર ધ્યાનથી પીડાતો કુંડરીક કાળ કરીને સાતમી નારકીમાં ઉત્પન્ન થયો.

પુંડરીક દીક્ષા લઈને સ્થવિર યુરુ જગવંત પાસે પધાર્યા, છતાં પારણે જે આહાર તેમણે વહોરીને લીધો તે શીત તથા રક્ષ આદિ હોવાના કારણે તેમને સારી રીતે પચ્યો નહિ, તેથી તેમનું સુક્રમાર શરીર સહન કરી શક્યું નહિ. જીવનનો અંત નજીક લાગવાથી અંતસમયની આરાધના કરીને કાળ કરીને અનુત્તર વિમાનમાં સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનમાં ઉત્પન્ન થયા અને ત્યાંથી ચાલીને મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં મોક્ષમાં જશે.

જગવાન સુધર્માસ્વામી આનો ઉપનય કરતાં જણાવે છે કે જે સાધુ-સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી મનુષ્યજીવનના કામ-ભોગોની ફરીથી ઇચ્છા સેવે છે તેમની હાલત કુંડરીક જેવી થાય છે. આ જગતમાં નિંદાપાત્ર બનીને પરલોકમાં પણ દુઃખી-દુઃખી થાય છે અને સંસારમાં દીર્ઘકાળ સુધી પરિભ્રમણ કરે છે. પરંતુ જે સાધુ-સાધ્વી દીક્ષા લીધા પછી મનુષ્યના કામભોગોમાં જરાપણ આસક્ત થતા નથી તે જગતમાં વંદનીય, પૂજનીય, પ્રશંસનીય બનીને છેવટે સંસારસમુદ્રને તરી જાય છે.

અહીં ૧૯ અધ્યયનોનો બનેલો પ્રથમ શ્રુતસ્કંધ પૂર્ણ થાય છે.

બીજા શ્રુતસ્કંધનું નામ ધર્મકથા છે. તેમાં દશ વર્ગ છે. દરેક વર્ગમાં ઇંદ્રની પટરાણીઓ સંબંધી કથા છે. જેમકે પહેલા વર્ગમાં અમરેન્દ્રની પટરાણીઓની, બીજા વર્ગમાં અક્ષિ ઇંદ્રની પટરાણીઓની, ત્રીજા વર્ગમાં ચમરેન્દ્ર સિવાયના દક્ષિણના ઇંદ્રોની પટરાણીઓની, ચોથા વર્ગમાં અર્લીન્દ્ર સિવાયના ઉત્તરના ઇંદ્રોની પટરાણીઓની, પાંચમા વર્ગમાં દક્ષિણના વાનવ્યંતરેન્દ્રની પટરાણીઓની, છઠ્ઠા વર્ગમાં ઉત્તરના વાનવ્યંતરેન્દ્રની પટરાણીઓની, સાતમા વર્ગમાં ચંદ્રની પટરાણીઓની, આઠમા વર્ગમાં સૂર્યની પટરાણીઓની, નવમા વર્ગમાં સૌધર્મેન્દ્રની પટરાણીઓની તથા દશમા વર્ગમાં ઇશાનેન્દ્રની પટરાણીઓની કથા છે.

કથાની રજૂઆત આ પદ્ધતિથી છે—પહેલાં તે તે પટરાણીનાં નામ હોય છે. પછી રાજગૃહ નગરમાં ગુણશિલ ચૈત્યમાં ભગવાન્ મહાવીર પરમાત્મા પધાર્યા છે, ત્યાં પર્વદા પ્રભુની ઉપાસના કરે છે, તે સમયે તે પટરાણી પ્રભુ પાસે આવીને સુંદર રીતે વિવિધ પ્રકારે નાટક કરીને ચાલી જાય છે, એટલે પછી ભગવાન્ મહાવીર પરમાત્માને ગૌતમસ્વામી પૂછે છે કે આવી ઋદ્ધિ આ દેવીએ કેવી રીતે મેળવી. એટલે ભગવાન તે તે દેવીનો પૂર્વભવ કહે છે. પૂર્વભવની વાતમાં પણ ખાસ કરીને નગરી, માતા-પિતાનાં નામ, શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની દેશનાનું શ્રવણ, દીક્ષાની ભાવના, દીક્ષા, દીક્ષા લીધા પછી આચારમાં શિથિલતા, અંત સમયે અણુસણ, દેવલોકમાં દેવી તરીકે ઉત્પત્તિ, ત્યાંથી અય્યની મહાવિદેહમાં મુક્તિની પ્રાપ્તિ—આ રીતે બધી જ પટરાણીઓની કથા છે. તેમાં પણ પ્રથમ વર્ણના પ્રથમ અધ્યયનમાં કાલી રાણીની કથા જ આ બધા વિસ્તારથી વર્ણવી છે. બીજી બધી જ કથાઓમાં ભગભગ નામોલ્લેખ જ મુખ્યતાએ કરેલા છે. આ રીતે બીજો શ્રુતરકંઠ ધર્મકથા સંક્ષેપમાં પરિપૂર્ણ થાય છે.

સાતાધર્મકથામાં આવતી કેટલીક ઐતિહાસિક આદિ વિશિષ્ટ માહિતી વિષે શ્રી પુનભાઈ જૈન ગ્રંથમાલા—૩ માં ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ તરફથી ઇસ્વીસન ૧૯૩૧ માં પ્રકાશિત થયેલા ભગવાન મહાવીરની ધર્મકથાઓ (નાયધમ્મકહા) નામના પુસ્તકમાં સ્વ. પં. એચરભાઈ જીવરાજ દોશીએ કેટલાંક મહત્વનાં ટિપ્પણો આપેલાં છે, તથા શ્રી આગમપ્રકાશનસમિતિ, ગ્વાલર, (રાજસ્થાન) તરફથી વિક્રમ સં. ૨૦૩૭ (ઈસ્વીસન ૧૯૮૧) માં જિનાગમગ્રંથમાલા ગ્રંથાક્ર ૪ માં પ્રકાશિત થયેલા જ્ઞાતાધર્મકથાજ્ઞાની પ્રસ્તાવનામાં સ્થાનકવાસી સંઘના ઉપાચાર્ય શ્રી દેવેન્દ્રમુનિજી શાસ્ત્રીએ પણ ધણી જાણવા યોગ્ય ઐતિહાસિક માહિતી હિંદી ભાષામાં આપેલી છે. આમાંથી જરૂરી અંશ ઉદ્ધૃત કરીને, આ પ્રસ્તાવના પૂર્ણ થયા પછી અમે અહીં આપેલો છે. તટસ્થ રીતે તે જોઈ લેવા વાચકોને વિનંતિ છે.

શૈલી—આ સૂત્રની રચના મુખ્યત્વે ગદ્યશૈલીમાં છે. વચમાં કોઈક કોઈક સ્થળે પદ્ય આવે છે. એકંદરે આવાં પદ્યો આમાં ૫૭ જોડાં છે. નવમા માકંદી અધ્યયનમાં ટીકાકારના જણાવ્યા પ્રમાણે ૭ ગીતિ તથા આઠ રૂપકો આવેલાં છે. આ રૂપકો પદ્યનો જ એક પ્રકાર જણાય છે.

વાચના—આ ગ્રંથની નાની તથા મોટી એમ બે વાચનાઓ ટીકાકાર આ. શ્રી અભયદેવસુરિજી મહારાજના સમયમાં પ્રચલિત હતી, તેમાં મોટી વાચનાને આધારે તેમણે ટીકા રચી છે, એમ ટીકાકારના કથનથી સ્પષ્ટ જણાય છે. જુઓ પૃ ૩ ટિં ૧, પૃ ૧૦ ટિં ૨, પૃ ૧૫ ટિં ૪.

વાચનાન્તરના ઉલ્લેખપૂર્વક તેમણે અનેક સ્થળે પાઠભેદો આપેલા છે. આવા પાઠભેદો અમે ટિપ્પણોમાં કામ કામ નોંધ્યા છે.

અત્યારે સાતાધર્મકથાસૂત્રની તાડપત્ર તથા કાગળ ઉપર લખેલી જે જે હસ્તલિખિત પ્રતિઓ મળે છે તે આ. શ્રી અભયદેવસુરિજી મહારાજે સ્વીકારેલી બૃહત્તર વચનાને મુખ્યત્વે અનુસરતી પ્રતિઓ છે. છતાં તેમાં પણ વાચનાન્તરના પાઠ જેવા મળે છે, જેમ કે પૃ ૩૨૯, ૩૩૦માં જે વીસ આર્યાઓ છે તે વાચનાન્તરમાં અધિક મળે છે એમ ટીકાકાર જણાવ્યું છે. આ વીસ આર્યાઓ આમારા પાસેની બે તાડપત્ર પ્રતિઓ હે ૧ તથા માં ૦ તથા પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાર્યા જૈન જ્ઞાન મંદિરમાં રહેલા મોદીના ભંડારની કાગળ ઉપર લખેલી ૧૦૨૯૯ નંબરની એક પ્રતિ સિવાય બીજી બધી પ્રતિઓમાં મળે છે. હે ૧ તથા માં ૦ તથા ઉપર જણાવેલી કાગળની પ્રતિમાં આ વીસ આર્યાઓ નથી. જુઓ પૃ ૩૨૯ ટિં ૧૩.

વાચનાભેદથી કેટલીક મુશ્કેલી પણ સર્જાય છે, એવો અમને અનુભવ થયો છે. ઉદાહરણ તરીકે, પૃ ૧૧ પં ૪માં ગિરાહિ સંલ્લભમાળી પાઠ છે, અહીં ટીકાકાર આ. શ્રી અભયદેવસુરિજી

મહારાજે ગીર્મિઃ વામિઃ એવી વ્યાખ્યા કરેલી છે, એટલે તેમની સમક્ષ અહીં ગિરાહિ પાઠવાળી વાચના છે. અહીં સં ૧ લા ૨ તથા જે ૨માં વગૂહિ પાઠ છે, લં ૧માં ગિરિવાહિ પાઠ છે, લોં તથા લં ૨માં ગિરાહિ કે વગૂહિ પાઠ જ નથી. માત્ર લોંમાં પાછળથી કોઈકે નીચે ગિરાહિ પાઠ ઉમેરેલો છે. જે ૧ તથા માંમાં પ્રારંભનાં પાતાં જ નથી. લોંમાં આ પાઠ ઉપર આ સ્થળે કોઈકે સંદેહ કાગળની પટ્ટી (તાડપત્રને સાંધવા માટે) લગાવી દીધી હોવાથી પાઠ વાંચી શકાતો નથી. હે ૧ લા ૧, ૨ હે ૩, ૪માં ગિરાહિ પાઠ છે. (કલ્પસૂત્રમાં ત્રિશક્તિ માતા સિદ્ધાર્થ મહારાજ પાસે સ્વપ્નકથન કરવા આવે છે ત્યાં પણ ગિરાહિ પાઠ છે,) છતાં વગૂહિ પાઠવાળી વાચના વધારે સંગત લાગે છે, કારણ કે આગળ જ્યાં જ્યાં (પૃ. ૧૨ પં. ૧, પૃ. ૧૫૩ પં. ૩, પૃ. ૨૪૬ પં. ૩) જાવ શબ્દથી વચલો પાઠ લેવાની સૂચના છે ત્યાં ત્યાં છેલ્લું પદ વગૂહિ જણાવેલું છે. જો પૃ. ૧૧ પં. ૪માં ગિરાહિ છેલ્લું પદ હોય તો તે પાઠોની સંગતિ કરવી મુશ્કેલ બની જાય છે. આ વાત અમે ચતુર્થ પરિશિષ્ટમાં પૃ. ૨૪૬ પં. ૩ના ટિપ્પણમાં પણ જણાવી છે.

સંશોધન-સંપાદનશૈલી : અમારી સંશોધન-સંપાદનશૈલી કેવી છે તે અમે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયથી પ્રકાશિત થયેલા સ્થાનાંગ-સમવાયંગસૂત્રની પ્રસ્તાવનામાં વિસ્તારથી (પૃ. ૨૨-૨૭માં) જણાવ્યું છે. જિજ્ઞાસુઓએ ત્યાં જ જોઈ લેવું.

અંકનિર્દેશ વિષે અહીં અમારે ખાસ જણાવવું છે. સૂત્રો લખવામાં સંક્ષેપની-સરળતાની દૃષ્ટિથી પ્રાચીન ગ્રંથોમાં ૨, ૩, ૪, ૫, ૬ વગેરે યથાસંભવ અંકો અનેક સ્થળોમાં હસ્તલિખિત આદર્શોમાં લખેલા હોય છે. પ્રસિદ્ધ પદોને વારંવાર ન લખતાં તે તે અંક દ્વારા તેટલાં પદો સમજી લેવાં એમ સૂચિત કરવા માટે આ અંકો લખાય છે. જેમકે અસર્ગ ૪ લખવાથી અસર્ગ પાળં લાહમં સાહમં આ રીતે ચાર પદવાળો પાઠ લેવાનો છે એમ સૂચિત કરવામાં આવે છે. એ જ રીતે બીજા અંકો સંબંધમાં પણ સમજી લેવાનું છે. પરંતુ ૨ અંક લખ્યો હોય ત્યાં બે રીતે અર્થ સમજવાનો હોય છે—સામાન્ય રીતે અંકથી પૂર્વના જ પદને બે વાર લેવાનું હોય છે, જેમકે પૃ. ૭૫ પં. ૧૪માં સળિયં ૨ હસ્તલિખિતમાં છે ત્યાં સળિયં સળિયં આમ બે વાર સળિયં પદવાળો પાઠ છે એમ અહીં સમજવાનું છે, પરંતુ ધાતુના ક્રિયાપદ પછી જ્યાં ૨ અંક આવે ત્યાં તે તે ધાતુનું ક્ત્વા પ્રત્યયાંત રૂપ કરીને પૂર્વનો પાઠ લેવાનો હોય છે. જેમકે પૃ. ૨૦ પં. ૩માં પઢિચ્છતિ ૨ પાઠ છે. તો અહીં ૨ અંકથી પઢિચ્છતિ, પઢિચ્છિત્તા એમ સંપૂર્ણ પાઠ સમજવાનો છે. આમાં પૂર્વનો પાઠ કેટલો લેવો એ વિષે પૃ. ૪ ટિ. ૪, પૃ. ૫ ટિ. ૪માં અમે વિચારણા કરી છે તે જિજ્ઞાસુઓએ જોઈ લેવી.

અંત્યાર સુધી, હસ્તલિખિત ગ્રંથોમાં ૨, ૩, ૪ વગેરે અંકોથી જે પાઠો સૂચિત થાય છે તે સંપૂર્ણ પાઠોને જ આપવાની અમારી પદ્ધતિ હતી. પરંતુ હસ્તલિખિત ગ્રંથોના તે તે અંકવાળા પાઠો યથાવત્ સચવાઈ રહે ઇત્યાદિ હેતુથી—ઉદેશથી પૃ. ૮૧ પં. ૧૧ થી અમે તે તે સ્થાને અંક આપવાની પદ્ધતિ જ મુખ્યત્વે રાખી છે. જે કંઈ ખાસ સૂચવવા જેવું હોય તે અમે ટિપ્પણમાં સૂચિત કરીએ છીએ.

હસ્તલિખિત આગમશાસ્ત્રોમાં લાંબા લાંબા કે ટુંકા પાઠો પણ વારંવાર આવતા હોય ત્યાં એકાદ પદ લખીને પછી જાવ કે અંકનિર્દેશ આદિ કંઈ પણ ક્યારે સિવાય ખાકીનો પાઠ છોડી દેવામાં આવે છે આવું પણ લણીતાર જેવા મળે છે, જેમકે પૃ. ૬૦ પં. ૬માં હઠ્ઠુઠ્ઠા..... આવો લાંબો પાઠ છે. ફરીવાર એ આખો પાઠ કે તેમાંથી જ ફરી પુરતો પાઠ લેવાનો હોય ત્યારે ફરીથી એ પાઠ ન લખતાં હઠ્ઠ કે હઠ્ઠુઠ્ઠ એટલું જ લખેલું હોય છે, જુઓ પૃ. ૩૧ પં. ૭. કાયલપરિમાહિયં દસળહં

સિરસાવત્તં મરથપ અંજલિ કઢુની જગ્યાએ એકલું કરચલ જ લખેલું હોય છે, જુઓ પૃ. ૩૧, મિત્ત-ગાતિ-ગિયગ-સંઘિ-પરિજ્ઞની જગ્યાએ મિત્ત કે મિત્તગાતિ એવું અધુરું જ પદ લખેલું હોય છે, જુઓ પૃ. ૧૩૨. તૃતીય પરિશિષ્ટમાં પૃ. ૫૨૦ પં. ૫ માં સૂચવેલા અદ્વૈતી લેવાના લાંબા પાઠને બદલે માત્ર અદ્વૈત એટલું જ લખીવાર લખ્યું હોય છે, જુઓ પૃ. ૧૩૨ પં. ૫ વગેરે. આવું બીજા અનેક પાઠોના સંબંધમાં પણ છે, આવાં સ્થળોએ [] આવાં ચોરસ કોષિકામાં—કૌંસમાં અમે તે તે પાઠો કેટલીક વાર પૂર્ણ કર્યા છે, કેટલીક વાર આવું મીઠું લખીને બાકીનો પાઠ અમે છોડી દીધો છે, વળી કેટલીક વાર મીઠું લખવાનું પણ રહી ગયું છે. આવાં સ્થાનોમાં એકવાર આવેલા લાંબા પાઠને આધારે તે તે સ્થળોએ તે તે જરૂરી પાઠો—અનાવશ્યક કે મિથ્યા પાઠો આવી ન જાય તેવી કાળજી બરાબર રાખીને—સ્વપ્રજ્ઞથી પૂર્ણ કરી લેવા વાચકોને વિનંતિ છે.

વિશિષ્ટ શબ્દપ્રયોગ—કેટલાક અપ્રસિદ્ધ શબ્દપ્રયોગો આમાં જોવા મળે છે. જેમકે પૃ. ૮૪ પં. ૯, પૃ. ૧૭૬ પં. ૯, પૃ. ૨૩૪ પં. ૬, પૃ. ૨૩૬ પં. ૧૨, પૃ. ૨૬૬ પં. ૪, પૃ. ૨૯૨ પં. ૪ આટલાં સ્થળોમાં હ્રસ્વં ચ જ એવો પ્રયોગ જોવા મળે છે. આ બધે સ્થળે હ્રસ્વં ચ જ નો હ્રસ્વ અર્થ વિવક્ષિત છે. આ અર્થ સામાન્ય રીતે અપ્રસિદ્ધ છે. ટીકાકારે હ્રસ્વં ચ જ નં તિ હ્રસ્વ એવો અર્થ કરેલો છે. જુઓ પૃ. ૨૬૩ ટિ. ૩.

એ જ પ્રમાણે ‘ક્ષમા કરો’ એ અર્થમાં મરિહંતુ તથા મરહંતુ આવો શબ્દપ્રયોગ આમાં થયો છે એમ અમને લાગે છે. આવો શબ્દપ્રયોગ અહીં પૃ. ૧૨૮ પં. ૪ તથા પૃ. ૧૬૧ પં. ૧ માં છે. ભગવતીસૂત્રમાં ૩૧૧૫૦ તથા ૩૨૧૩૨ માં પણ આવા અર્થનો પાઠ મળે છે. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયથી પ્રકાશિત ભગવતીસૂત્ર મૂળમાં ૩૨૧૩૨ માં છપાયેલો પાઠ લમિતુમરહંતિ છે. ટિપ્પણમાં લંતુમરિહંતિ પાઠાંતર આપેલું છે. ૩૧૧૫૦ માં મૂળમાં છપાયેલો પાઠ લંતુમરિહંતિ છે, પણ લમંતુ મરિહંતુ પાઠાંતર ટિપ્પણમાં આપેલું છે.

ક્ષમા અર્થમાં મૃષ ધતુ આવે છે. તેનું મરિસંતુ અથવા મરસંતુ ૩૫ પ્રાકૃતમાં થાય. અમને લાગે છે કે આર્ષપ્રાકૃતમાં સનો ઉચ્ચાર હ જેવો અહીં ગણીને મરિહંતુ તથા મરહંતુ શબ્દપ્રયોગ થયો છે. પહેલાં જે લમંતુ કહ્યું છે તેને જ વધારે પુષ્ટ કરવા માટે ફરીથી પણ લમંતુ મરિહંતુ અથવા લમંતુ મરહંતુ એમ અહીં કહેલું છે.

પરિશિષ્ટ—આ ગ્રંથમાં છ પરિશિષ્ટ અમે જોડેલાં છે. પ્રથમ પરિશિષ્ટમાં વિશિષ્ટ શબ્દ-સૂચિ છે. બીજા પરિશિષ્ટમાં સાતધર્મકથાંગસૂત્રમાં આવતાં ગાથાધોનો અકારાદિક્રમ છે.

શાસ્ત્રીય પદ્ધતિ પ્રમાણે, કેટલાયે લાંબાં લાંબાં વર્ણનો આવતાં હોય ત્યાં સંક્ષેપથી જ વર્ણનો એમ લખવાની પદ્ધતિ છે. આવાં વિસ્તૃત વર્ણનો જોવવાહય (ઔપપાતિક) સૂત્રમાં મોટા ભાગે મળે છે. ચયપ્પસેગહજ (રાજપ્રશ્નીય) સૂત્ર વગેરેમાં પણ કોઈક વર્ણનો જોવામાં આવે છે. એ માટે ગ્રંથોમાં વર્ણગણ (વર્ણક) એમ સંક્ષેપથી લખેલું હોય છે. ટીકાકારે આ. શ્રી અભયદેવસૂરિજી મહારાજે વર્ણગણથી ગ્રહણ કરવાના પાઠો ટીકામાં દર્શાવ્યા છે. ટીકાસહિત આ પાઠો તથા વર્ણગણો શબ્દથી સૂચિત ઔપપાતિક આદિ સૂત્રોના પાઠો ત્રીજા પરિશિષ્ટમાં અમે આપેલા છે.

જાવ શબ્દનો પણ ધણા પાઠોને સૂચવવા માટે શાસ્ત્રમાં વિપુલ પ્રમાણમાં પ્રયોગ જોવામાં આવે છે. ટીકાકારે આવા જે જાવ શબ્દથી સૂચિત પાઠો ટીકામાં વર્ણવ્યા છે તે પણ આ ત્રીજા પરિશિષ્ટમાં આપેલા છે. કોઈક પાઠ અમે ચોથા પરિશિષ્ટમાં પણ આપ્યા છે.

જાવ શબ્દનો પ્રયોગ આ ગ્રંથમાં ધણા જ સ્થળે થયેલો છે તેની યાદી અમે વિસ્તારથી ચોથા પરિશિષ્ટમાં આરંભમાં આપેલી છે. તે પછી, ‘જાવ’ શબ્દથી શરૂ પાડી માટે આ ગ્રંથમાં તથા ગ્રંથાંતરમાં ક્યાં ક્યાં જોવું તે આ ચોથા પરિશિષ્ટમાં અમે જણાવેલું છે.

‘જાવ’ શબ્દથી ગ્રાહ્ય પાઠોને નક્કી કરવાનું કામ કેટલીકવાર સરળ હોય છે. તો કેટલીક વાર અત્યંત મુશ્કેલ થઈ જાય છે. જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્રમાં પ્રાયઃ પહેલાં આવી ગયેલા અથવા ગ્રંથાંતરોમાં પ્રસિદ્ધ—એ પદો વચ્ચે રહેલા—પાઠોને સૂચિત કરવા માટે જાવ શબ્દનો પ્રયોગ સામાન્ય રીતે કરવામાં આવે છે. પરંતુ જાવ શબ્દથી એ પદો વચ્ચે રહેલા પાઠોને અર્થે જ રચે એ અક્ષરશઃ લેવાનો હોતો નથી. કેટલીક વાર પૂર્વના પાઠોને વિકસિત બદલીને જ લેવાનો હોય છે, કેટલીક વાર પૂર્વે આવેલા કે ગ્રંથાંતરમાં પ્રસિદ્ધ પાઠમાંથી પ્રસંગ પૂરતો જરૂરી પાઠ જ લેવાનો હોય છે. કેટલીકવાર પૂર્વે આવેલા કે ગ્રંથાંતરમાં પ્રસિદ્ધ પાઠમાંથી માત્ર ભાવ જ જાવ શબ્દથી લેવાનો હોય છે. કેટલીક વાર જાવ શબ્દથી એ પદો વચ્ચેના પાઠોને લેવાને બદલે, એ પદો પૂર્વેનો કે પછીનો પાઠ લેવા માટે પણ જાવ શબ્દનો પ્રયોગ કરેલો જોવામાં આવે છે. જેમકે જુઓ પૃં ૧૯૮ પં ૧૦ તથા પં ૨-૩. એ જ પ્રમાણે જુઓ પૃં ૨૫૦ પં ૭ તથા પૃં ૬૩ પં ૧૮.

જ્ઞાતાધર્મકથાના પ્રથમ શ્રુતરકંધના ૧૯ અધ્યયનોમાં ૧૯ જ્ઞાતા=દૃષ્ટાંતો આપેલાં છે. તેનો ઉપનય દોષકે રચેને મૂળ ગ્રંથમાં પણ દર્શાવેલો છે. ટીકામાં વિશેષ કરીને ગાથાઓ દ્વારા ઉપનય વર્ણવેલો છે. પાંચમા પરિશિષ્ટમાં આ બધી ઉપનયગાથાઓનો સંમહ કરવામાં આવ્યો છે.

કેટલીક વિશેષ જણાવવા લાયક વાતો, સ્પષ્ટીકરણો, તથા મહત્વના શુદ્ધ પાઠો કે જે અમારા ખ્યાલમાં પાછળથી આવ્યા છે તે અમે છઠ્ઠા પરિશિષ્ટમાં આપ્યા છે.

તે પછી મુદ્રણ દોષથી અથવા અમારા અસાવધાનપણથી કે ત્રુટિ સુધારવામાં અમારી તજજ્ઞતાથી જે ભૂલો રહી ગયેલી કે થઈ ગયેલી છે તે સુધારવા માટે શુદ્ધિપત્રક આપેલું છે, જેમકે પૃં ૩૩ પં ૧૫ જાવ રથેળના બદલે જાવ રથેળ સાચો પાઠ છે. પૃં ૫૭ પં ૨ માં પુલ્કારણ ને બદલે પલ્લવરણ સાચો પાઠ છે. પૃં ૬૩ પં ૫૦૧ માં દાહિજહુમરદે સાચો પાઠ છે. પૃં ૧૫૪ પં. ૧ માં કુચ્છિવારકલ્પાર ને બદલે કલ્પવારકુચ્છિવાર સાચો પાઠ છે. પૃં ૧૫૫ પં. ૧માં ચ્ચુરાગં પાઠને બદલે ચ્ચચુરાગં સાચો પાઠ છે. પ્રાચીન હસ્તલિખિત ગ્રંથોમાં આપણે જ્યાં છ વચ્ચીએ છીએ ત્યાં ખરેખર જ જ પહેલાં એ રીતે લખાતો હતો એટલે પૃં ૨૪૮ પં ૧૦માં ઓદછા (ઓદછા?) એમ જે અમે છાપ્યું છે ત્યાં ઓદછા જ સાચો પાઠ સમજવાનો છે. આવા આવા મહત્વના પાઠો અમે સુધાર્યા છે. તે બધાનો ઉપયોગ કરીને જ ગ્રંથ પાંચવા વિનંતિ છે.

ટીકા-આના ઉપર નવાંગીવૃત્તિકાર આ. શ્રી અભયદેવસૂરિજી મહારાજે વિક્રમ સંવત ૧૧૨૦ માં અણહિલપાટક (પાટણ) નગરમાં રચેલી ૩૮૦૦ શ્લોક પ્રમાણે વિરતૂટ ટીકા મળે છે. સામાન્યરીતે મૂળ ગ્રંથોને સમજવા માટે ટીકા એ ઘણું ઉપયોગી સાધન છે તેમાં પણ જ્ઞાતાધર્મકથામાં સાહિત્યિક અલંકારો તથા લાંબા લાંબા સમાસોથી ભરેલાં ઘણાં ઘણાં વર્ણનો છે કે જે સમજવા માટે આ ટીકાને સામે રાખવી એ અત્યંત જરૂરી છે. જ્યાં પાઠાંતરો આપવાનાં હોય કે

૧. एकादशसु शतेष्वथ विंशत्यधिकेषु विक्रमसमानाम् । अणहिलपाटकनगरे विजयदशम्यां च सिद्धेयम् ॥
 प्रत्यक्षरं निरूप्यास्या ग्रन्थमानं विनिश्चितम् । अनुष्ठुमां सहस्राणि त्रीण्येवाष्ट शतानि च ॥
 विक्रम संवत् ११८४ मां लभायेकी खं० १ प्रतिमां, सं० १२०१ मां लभायेकी जे० ३ प्रतिमां
 तथा सं० १३०७ मां लभायेकी खं० ३ प्रतिमां, त्रीणि सप्त शतानि च એવો પાઠ છે. એ
 આધારે ત્રણ હજાર સાતસો શ્લોક આ ટીકાનું અક્ષરગણનાથી (૩૨ અક્ષરનો એક શ્લોક)
 પ્રમાણ છે. આના આદિ ભાગમાં આ પ્રમાણે ઉદ્દેશ્ય છે—
 नत्वा श्रीमन्महावीरं प्रायोऽन्यग्रन्थवीक्षितः ।
 ज्ञाताधर्मकथाज्ञानुयोगः कश्चिदुच्यते ॥

પાઠમેદોમાં વિશેષતા દર્શાવવાની હોય કે શુદ્ધ પાઠ કરો છે તે નક્કી કરવાનું હોય કે મૂળમાં અમે સ્વીકારેલા પાઠના સમર્થન માટે જરૂર હોય તેવાં અનેક સ્થળોએ અમે ટીકામાંથી કોઈ કોઈ અંશોને ઉઠ્ઠાવી કરીને ટિપ્પણોમાં સ્થાને સ્થાને આપેલાં પણ છે. તે તે સ્થાને આપેલાં ટિપ્પણો જોવાથી આ વાત સ્પષ્ટ સમજાશે.

ટીકાનો આદિ તથા અંત્ય ભાગ જોતાં આ. શ્રી અભયદેવસૂરિજી મહારાજે આના ઉપર ટીકા રચી તે પૂર્વે આના ઉપર રચાયેલી કોઈ પણ ટીકા તેમના સામે હોય કે તેમના ખ્યાલમાં હોય એમ અમને લાગતું નથી. કારણ કે કોઈ પણ પૂર્વવર્તી ટીકા જો હોત તો ટીકામાં નિર્દેશ કર્યો હોત.

આ. શ્રી. અભયદેવસૂરિજીમહારાજે રચેલી આ ટીકા વિક્રમ સંવત્ ૧૬૩૩ માં રાય ધનપત-સિંહજી બહાદુરના આગમસંપ્રદમાં છઠ્ઠા ભાગ તરીકે મુર્શિદાબાદ (બંગાળ) થી સૌ પહેલાં પ્રકાશિત થઈ હતી. તે પછી આ ટીકા શ્રી આગમોદય સમિતિ તરફથી વિક્રમ સંવત્ ૧૯૭૫ માં પ્રકાશિત થઈ છે. તે પછી સિદ્ધચક્ર સાહિત્ય પ્રચારક સમિતિ—મુંબઈ તરફથી પણ પ્રકાશિત થઈ છે. અમે આ ગ્રંથનાં ટિપ્પણો તથા પરિશિષ્ટોમાં ટીકાનો જ્યાં જ્યાં ઉપયોગ કર્યો છે ત્યાં અનેક હસ્તલિખિત તાડપત્રીય પ્રતિઓનો ઉપયોગ કરીને તે તે પાઠો શુદ્ધ કરીને તે તે પાઠો છાપ્યા છે. આથી જ વર્તમાન કાળમાં જેનો ધણો ધણો પ્રચાર છે તે મુદ્રિત પ્રતિઓ કરતાં જુદો પાઠ અનેક સ્થળે અમારા ટિપ્પણોમાં તથા પરિશિષ્ટોમાં જોવા મળશે.

મુદ્રિત પ્રતિઓના પાઠ કરતાં અમારો પાઠ ક્વચિત્ ક્વચિત્ ભિન્ન હોવા છતાં પણ, જોનારને સગવડતા રહે એટલા માટે પરિશિષ્ટોમાં તથા ટિપ્પણોમાં જ્યાં જ્યાં અમે પત્રનો અંક આપ્યો છે ત્યાં આગમોદય સમિતિના પ્રકાશનનો અમે પત્રાંક આપ્યો છે.

પરમકૃપાળુ પરમાત્માની કૃપાથી, તાડપત્ર તથા કાગળ ઉપર લખેલી અનેક પ્રતિઓને આધારે શુદ્ધ કરેલી આ. શ્રી અભયદેવસૂરિવિરચિત ટીકાને પાઠાંતરો આદિ સંસ્કારો સાથે નજીકના ભવિષ્યમાં પ્રકાશિત કરવાની અમારી ભાવના છે.

આના ઉપર લક્ષ્મીકલ્લોલ ગણીએ પણ વિક્રમ સંવત્ ૧૫૬૬ માં ટીકા રચી છે એમ અમે અન્યત્ર વાંચ્યું છે, પરંતુ આ વૃત્તિ અમારા જોવામાં ક્યાંયે આવી નથી. પરંતુ સેવામંદિર, રાવટી, જોધપુર (Pin 342024); રાજસ્થાન—ના સંચાલક ત્યાગમૂર્તિ શ્રી જૈનહરીમલજી પારેખ કે જેમને ધણા ધણા હસ્તલિખિત ભંડારોનો પરિચય છે તેમને પૂછતાં તેઓ જણાવે છે કે—H. D. Velankarને રોયલ એશિયાટિક સોસાયટી બમ્બઈ કે મંદાર કી ચાર સ્લેડો મેં સ્વી સન્ 1925 સે 1930 તક મેં છાપી થી, ડસકા હવાલા જિનરજકોશ મેં વેલનકર ને સ્વયં દિયા હૈ, ઓર હસ વૃત્તિ કા ડલેલ પૃષ્ઠ 147 પર કિયા હૈ । અન્યત્ર યહ વૃત્તિ કહીં મી હમારે દેલને મેં નહીં આઈ હૈ ।લક્ષ્મીકલ્લોલ વાલી ટીકા મુંબઈ એશિયાટીક સોસાયટી કી લાયબ્રેરી ટાઉન હૉલ ફોર્ડ મેં હૈ ।

અંત્ય ભાગમાં પ્રશસ્તિમાં આ પ્રમાણે હૃદયેષ્ય છે—

પરેષાં દુર્લક્ષા મવતિ હિ વિવક્ષા સ્ફુટમિદં વિશેષાદ્ વૃદ્ધાનામતુલવચનજ્ઞાનમહસામ્ ।

નિરામ્નાયાધીમિઃ પુનરતિતરાં માદશજનૈસ્તતઃ શાસ્ત્રાર્થે મે વચનમનર્થં દુર્લભમિહ ॥ ૩ ॥

તતઃ સિદ્ધાન્તતત્ત્વજ્ઞૈઃ સ્વયમુદ્ધઃ સ યત્નતઃ । ન પુનરસ્મદાખ્યાત એવ ગ્રાહ્યો નિયોગતઃ ॥ ૪ ॥

તથાન્યન્માડસ્તુ મે પાપં સજ્જમત્યુપજીવનાત્ । વૃદ્ધન્યાયાતુસારિત્વાદિતાર્થે ચ પ્રવૃત્તિતઃ ॥ ૫ ॥

તથાહિ કિમપિ સ્ફુટીકૃતમિહ સ્ફુટેડપ્યર્થતઃ સકષ્ટમતિદેશતો વિવિધવાચનાતોડપિ યત્ ।

સમાર્થપદસંશ્રયાદ્ વિગુણપુસ્તકેભ્યોડપિ યત્ (તત્-લીં) પરાત્મહિતદ્વેતવેડનમિનિવેચિના

ચેતસા ॥ ૬ ॥

જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્ર ઉપર તે સમયની લોકભાષામાં લખાયેલા ટપા ભંડારોમાં મળે છે. હમણાં હમણાં તેના હિન્દી, ગુજરાતી અનુવાદો પણ છપાયેલા છે. પં. બેચરફાસ જીવરાજ દોશીએ લખેલો ગુજરાતી ભાવાનુવાદ પણ ભગવાન મહાવીરની ધર્મકથાઓ એ નામે પુનઃપ્રકાશિત થઈ ગયેલા—૩ માં ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ—તરફથી ઈસ્વીસન ૧૯૩૧ માં પ્રકાશિત થયો છે. આમાં ધણી મહત્વનાં ટિપ્પણો ગુજરાતી ભાષામાં આપવામાં આવેલાં છે. આ પ્રસ્તાવના પૂર્ણ થયા પછી એ ટિપ્પણો પણ વાચકોને જાણવા યોગ્ય હોવાથી અમે અહીં આપેલાં છે.

જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્રના સંશોધન—સંપાદનમાં આધારભૂત હસ્તલિખિત પ્રતિઓનો પરિચય.

૧. તાડપત્ર ઉપર લખેલી પ્રતિઓ—

લેં૧—ખંભાતના શ્રી શાંતિનાથ તાડપત્રીય જૈન જ્ઞાનભંડારની આ પ્રતિ છે. વડોદરાના પ્રાચ્યવિદ્યામંદિરથી પ્રકાશિત થયેલી આ ભંડારની સૂચિ Catalogue of Palm-Leaf Mss. in the Sāntinātha Jain Bhandāra, Cambay, Part One, Gaekwad's Oriental Series, Baroda, No. 135. પ્રમાણે આનો ક્રમાંક ૧૨ છે. આ નંબરની પોથીમાં ૩૩૧ પત્ર છે. પત્રોની લંબાઈ-પહોળાઈ “૨૮.૨ × ૨.૨” ઈંચ છે. તેમાં અનુક્રમે આઠ ગ્રંથ છે. ૧. જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર (પત્ર ૧-૧૪૨), ૨. ઉપાસકદર્શાંગસૂત્ર (પત્ર ૧૪૩-૧૬૫), ૩. અન્તકુદર્શાંગસૂત્ર (પત્ર ૧૬૬-૧૮૭), ૪. અનુત્તરોપપાતિકદર્શાંગસૂત્ર (પત્ર ૧૮૭-૧૯૩), ૫. જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧૯૪-૨૯૭), ૬. ઉપાસકદર્શાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૨૯૮-૩૧૯), ૭. અન્તકુદર્શાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૩૧૯-૩૨૬), ૮. અનુત્તરોપપાતિકદર્શાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૩૨૫-૩૩૧). વિક્રમ સંવત્ ૧૧૮૪ માં આ પ્રતિ લખાયેલી છે એમ અંતે પ્રશસ્તિમાં જણાવેલું છે. લેં ૧ ની જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિનો પણ અમે સંશોધનમાં છૂટથી ઉપયોગ કરેલો છે.

સામાન્ય રીતે, તાડપત્ર ઉપર લખેલી પ્રતિઓ ભંડારમાંથી અહાર આપવામાં આવતી નથી. કદાચ મળે તો પણ તાડપત્ર ઉપર લખેલી પ્રતિઓનો ઉપયોગ કરવામાં ધણી મુશ્કેલી પડે છે તેમ જ જોખમ પણ ધણું રહે છે. કારણ કે તાડપત્રનાં પાનાં ફેરવવામાં કિનારીઓ અથવા પાનું તૂટી જવાનો ધણો જ ભય રહે છે. એટલે એનો ઉપયોગ અત્યંત કાળજીપૂર્વક સાચવી સાચવીને કરવાનો હોય છે. તેથી આવા ગ્રંથોની ફિલ્મનો કે ફોટાઓનો અમે ઉપયોગ મુખ્યત્વે કરીએ છીએ. વિક્રમ સંવત્ ૧૧૮૪ માં આ પ્રતિ મહારાજ સિદ્ધરાજ જયસિંહના રાજ્યમાં લખાયેલી છે, તેથી ધણી પ્રાચીન સમજીને અમે એનો ઉપયોગ કર્યો છે. અને એની લેં ૧ સંજ્ઞા રાખી છે.

૧. સંવત્ ૧૧૮૪ માઘ સુ. ૧૧ રવો અચેદ્ શ્રીમદ્ગણહિલપાટકે મહારાજાધિરાજશ્રીજયસિંહદેવ-કલ્યાણવિજયરાજ્યે જ્ઞાતાધર્મકથાચક્ષુચ્છિલ્લિલિતેતિ ॥ છ ॥

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ પરહિતનિરતા મવન્તુ ભૂતગણાઃ ।

દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં સર્વત્ર સુલી મવન્તુ લોકઃ ॥ છ ॥

જ્ઞાતાધર્મકથાચક્ષુચ્છિલ્લિલિતેતિ ॥ છ ॥ શ્રીવર્ધમાનસૂરીયશ્રીચક્રેશ્વરસૂરીયાં શ્રીપરમાણંદસૂરીયાં શ્રેઽન્તરેશ્વરપુત્રયશ્ચદ્વિસૂળ્લરામદેવસ્ય પુસ્તકમિદમ્ ॥ છ ॥

પ્રાજ્યચ્છાઓ જન્મભૂમિર્ગુણાનાં દિવ્યર્થન્યાપિશાલાકલાપઃ ।

પત્રોપેતઃ પર્વભિર્વર્ધમાનઃ પ્રાગ્વાટાનામસ્તિ વિસ્તારિવંશઃ ॥ ૧ ॥

પરંતુ સંશોધનમાં માત્ર પ્રાચીનતા ઉપર જ આધાર રખાતો નથી. જેના ઉપરથી એ પ્રાચીન પ્રતિ લખવામાં આવી હોય તે મૂળ પ્રતિ જ જે લલિયાના પ્રમાદ આદિથી ખામીવાળી હોય તો તેના ઉપરથી લખાયેલી પ્રતિ બલે તે ઘણી જ પ્રાચીન હોય તો પણ તેમાં મૂળ પ્રતિના દોષો આવવાના જ. વળી જેને પ્રાચીન પ્રતિ તરીકે આપણે ધણો આદર આપીએ છીએ તેમાં પણ તેના લેખકના પ્રમાદ આદિ દોષોને કારણે પણ કેટલીક ખામી આવવાની જ. એટલે સંશોધન માટે અતિ પ્રાચીન પ્રતિ, અદ્યપ્રાચીન પ્રતિ વગેરે ઘણી ઘણી પ્રતિઓનો ઉપયોગ લાભદાયી થતો હોય છે.

તત્ર પ્રજ્ઞે હૃદયાલયેષુ કૃતસ્થિતિઃ પુણ્યવતો જનસ્ય ।
 વૃત્તોજ્જ્વલઃ કાંતિકલાપપાત્રં મુક્તામણિઃ શ્રાવકસર્વદેવઃ ॥ ૨ ॥
 અવદાતા પ્રમેવાસ્ય તમઃપ્રસરવારિણી ।
 મહિમેતિ મુખિ ક્ષ્યાતા બમૂવ સહચારિણી ॥ ૩ ॥
 તામ્યાં પુરસ્કૃતનયસ્તનયોઽજનિષ્ઠ નિષ્ઠાપરઃ પરમસંયમિનાં પરીણૌ ।
 રાજન્યમાન્યમહિમા હિમપૂરગૌરૈઃ ક્ષ્યાતો ગુણૈર્જયતિ ક્ષણલનામ ઘેયઃ ॥ ૪ ॥
 જાતાઽસ્ય પ્રેયસી માન્યા સીમાન્યા રૂપસમ્પદઃ ।
 પૂર્ણદેવીતિ સૌમાન્યમસૌ માન્યં ચ વિભ્રતી ॥ ૫ ॥
 જાતમપસ્યચતુષ્ટયમાભ્યામભ્યસ્તશસ્ત્રજિનધર્મમ્ ।
 મુવનગુરુભિમ્બપૂજનકૃતાદરં મંદિરં નીતેઃ ॥ ૬ ॥
 પ્રથમો દેહલનામા દેશલનામા સુતોઽપરસ્તત્ર ।
 સોહિણિ-પુત્રિણિસંજે પુત્ર્યૌ પાત્રં વિનયલક્ષ્મ્યાઃ ॥ ૭ ॥
 ઇષાં મધ્યે સદયહૃદયો ધાર્મિકઃ શ્રાવકાણાં
 મુખ્યઃ શ્રીમાન્ મયિતકુમતો વર્તતે દેશલાલ્યઃ ।
 યસ્યાજ્ઞહ્નં શ્રવણપુટકૈઃ સદાશઃક્ષીરપૂરં,
 પાયં પાયં કથમપિ જના નૈવ તૃપ્તિં ભજન્તિ ॥ ૮ ॥

કિંચ—

ગામ્ગ્રીયેણ પયોનિવેર્ધિષણયા કુંદારકાણાં ગુરો-
 સ્તુંગત્વેન સુપર્વપર્વતપતેઃ સૌમ્યેન શીતત્વિષઃ ।
 સૌન્દર્યેણ મનોભવસ્ય વિભવિત્વેનોત્તરાશાપતે-
 ચોઽત્યન્તં પ્રતિપંથ્યપિ ત્રિજગતીમિત્રં પરં કીર્ત્યતે ॥ ૯ ॥

અન્યથ—

ન્યાથાર્જિતેન વિભવેન ભવાન્તદેતોઃ સ્વીયાલયોચિતમનૂનનયેન યેન ।
 ત્રૈલોક્યકૈરવિકાસશાકવિમ્બં વિમ્બં વિધાપિતમપશ્ચિમતીર્થમતું ॥ ૧૦ ॥
 શીલાલંકારવતી સ્થિરદેવી વહ્નમાઽમ્બવચ્ચાસ્ય ।
 રેમે યદીયમનસા મનાગપિ ન તીર્થિકવચસ્તુ ॥ ૧૧ ॥
 અનયોઃ સંજાતાસ્તે તનૂરૂપાઃ વાહુદાદયઃ સદયાઃ ।
 મારો હૃતિમારોહતિ વિલોક્ય કાયશ્રિયં યેષામ્ ॥ ૧૨ ॥
 અન્યદા દેશલઃ શ્રુત્વા તથાવિધગુરોર્ગિરઃ ।
 પ્રવૃત્તશ્ચેતસા સાદૈ સમાલોચયિતું ચિરમ્ ॥ ૧૩ ॥

લં ૨—આ પ્રતિ પશુ ઉપર જણાવેલા શ્રી શાંતિનાથ તાડપત્રીય જૈન જ્ઞાનભંડારની છે. તેનો ક્રમાંક ઉપર જણાવેલી સૂચિ પ્રમાણે ૧૧ છે. આ પોથીમાં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર (પત્ર ૧-૧૫૪) તથા જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧-૧૨૦) એમ બે ગ્રંથો છે. આ પ્રતિ? વિક્રમ સંવત્ ૧૩૦૭માં લખાયેલી છે. આ બંને ગ્રંથોનો ઉપયોગ અમને જ્યાં ખાસ પાઠોમાં સંદેહ હતો ત્યાં કવચિત્ જ અમે કર્યો છે.

લં ૩—આ પ્રતિ પશુ ઉપર જણાવેલા ખંભાતના શ્રી શાંતિનાથ તાડપત્રીય જૈન જ્ઞાનભંડારની છે. આનો ક્રમાંક ૧૩ છે. આ પોથીમાં ૧૨ ગ્રંથો છે—૧ જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર (પત્ર ૧-૧૦૭), ૨ જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧૦૮-૨૧૦), ૩ ઉપાસકદશાંગસૂત્ર (પત્ર ૨૧૧-૨૩૦), ૪ અન્ત-કૃદશાંગસૂત્ર (પત્ર ૨૩૦-૨૪૯), ૫ અનુતરૌપપાતિકદશાંગસૂત્ર (પત્ર ૨૪૯-૨૫૪), ૬ પ્રશ્નવ્યાકરણ-દશાંગસૂત્ર (પત્ર ૨૫૪-૨૮૪), ૭ વિપાકસૂત્ર (પત્ર ૨૮૪-૩૧૨), ૮ ઉપાસકદશાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૩૧૩-૩૩૨), ૯ અન્તકૃદશાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૩૩૨-૩૬૯), ૧૦ અનુતરૌપપાતિકદશાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૩૩૬-૩૪૧), ૧૧ પ્રશ્નવ્યાકરણદશાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૩૪૧-૩૪૯), ૧૨ વિપાકસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૪૫૦

તથાહિ—

અહો ભ્રાતશ્ચેતો ગુણગણનિષે । કિં નુ ભણસિ ?

ક્ષણં વાર્તામેકાં શૃણુ નનુ મદીયામવહિતમ્ ।

મવાંમોષેર્મયે મહતિ પતતાં હંત ભવિનાં

વિના જૈન ધર્મે કિમપિ શરણં નાસ્તિ નિયતમ્ ॥ ૧૪ ॥

જ્ઞાનાદિભેદૈઃ સ પુનસ્ત્રિભેદઃ પ્રરૂપિતો યદ્યપિ પૂજ્યપાદૈઃ ।

લગતવ્ય-હતવ્ય વિવેકહેતુસ્તથાપિ વિજ્ઞાનમમીષુ મુખ્યમ્ ॥ ૧૫ ॥

મતિજ્ઞાનાદિભિર્મેદૈસ્તત્ત્વ પ્રાવાચિ પંચધા !

સ્વાન્યાવભાસકલ્પેન શ્રુતજ્ઞાનં પરં પરમ્ ॥ ૧૬ ॥

હે ચિત્ત ! કિંચિત્તરમુત્ર ભક્તિ વિધાતુમિચ્છામિ ધનવ્યયેન ।

મનસ્તતઃ પ્રાહ વિધેહિ શીઘ્રં ધર્મે ન યસ્માદુચિતો વિલમ્બઃ ॥ ૧૭ ॥

હદં હિ વિમ્બદ્ધરિણીકટાક્ષસહોદરં દ્રવ્યમુદાહરન્તિ ।

અનેન ચેન્નિશ્ચલપુણ્યરાશિર્વિદ્યપ્યતે ચાર વળિજ્યમેતત્ ॥ ૧૮ ॥

હત્યં નિજેન મનસા મુનિનાયકૈશ્ચ પ્વક્રેશ્વરેશ્વમિવયા પ્રથિતૈઃ પૃથિવ્યામ્ ।

પ્રોત્સાહિતઃ સપદિ દેશલનામવેયો ગ્રંથાનલીલિલ્લદમુંશ્ચતુરઃ સટીકાન્ ॥ ૧૯ ॥

ઘરતિ ઘરણીં શેષો યાવન્નિજે ફળમંઢપે

ફનકશિલ્પરી દેવૈર્વાવત્ સનંદથુ સેવ્યતે ।

ગગનપથિકઃ સૂર્યો યાવત્ પ્રકાશયતે દિશો

અમભરમસૌ તાવત્ પુંસામપાસ્યતુ પુસ્તકઃ ॥ ૨૦ ॥

॥ પ્રશસ્તિઃ સમાપ્તા ॥ છ ॥ મંગલં મહાશ્રીઃ ॥ છ ॥ જ્ઞાતાધર્મકથાદ્યંગચતુષ્ટયસૂત્રવૃત્તિપુસ્તકં
શ્રીયશોદેવસૂરીણાં શ્રીશ્રીપ્રમસૂરીણાં શ્રેઽં દેશલપુત્રયશહૃદ-સૂલ્ક-રામદેવ-આલ્હનશ્રાવકાણામ્ ।
મંગલં મહાશ્રીઃ ॥ છ ॥

—४७२). आ प्रति विक्रमसंवत् १२८५भां क्षमायेकी छे. आ प्रतिने? अंते आ प्रभाजे
छलेप छे—

१. संवत् १३०७ वर्षे—अस्तीह भेषपर्वप्रचयपरिचितः क्षमाभृदास्तप्रतिष्ठः

सञ्ज्ञायश्चारुवर्णः सकलसरलतालंकृतः शस्तवृत्तः ।

पल्लीवालारुखवंशो जगति सुविदितस्तत्र मुक्तेव साधुः

साधुवातप्रणता वरहुडिरिति सख्यातिमान् नेमडोऽभूत् ॥ १ ॥

तस्योच्चैस्तनया विशुद्धविनयास्तत्रादिमो राहडो

जज्ञेऽतः सहदेव इत्यभिधया लब्धप्रसिद्धिर्जने ।

उत्पन्नो जयदेव इत्यवहितस्वान्तः सुधर्मे तत—

स्तत्राद्यस्य सदा प्रिया प्रियतमा लक्ष्मीः तथा नाइकिः ॥ २ ॥

आद्याया जिनचंद्र इत्यनुदिनं सद्धर्मकर्मोद्यतः

पुत्रश्चाहिणीसंज्ञिता सहचरी तस्य स्वामी सूनवः ।

ज्येष्ठोऽभूत् किल देवचंद्र इति यो द्रव्यं व्ययित्वा निजं

सत्तीर्थेषु शिवाय संघपतिरित्याख्यां सुधीर्लब्धवान् ॥ ३ ॥

नामंधराख्योऽथ महाधराख्योऽतो वीरधवलाभिध-भीमदेवौ ।

पुत्री तथा आहिणिनामिकाऽभूत् सर्वेऽपि जैनाहिसरोजभृंगाः ॥ ४ ॥

श्रीदेवभद्रगणिपादसरोरहालेर्भक्त्याऽनमद् विजयचंद्रमुनीश्वरस्य ।

देवेन्द्रसूरिसुरोः पदपद्ममूले तत्रान्तिमौ जगदहुर्यतितां शिवोक्तौ ॥ ५ ॥

नाइकेस्तु सुता जातास्तत्र ज्येष्ठो धनेश्वरः ।

सेतूनाम्नी प्रिया तस्य अरिसिंहादयः सुताः ॥ ६ ॥

द्वैतीयीकः सुसाधुश्रुतवचनसुधास्वादानातृप्तचित्तः

श्रीमज्जैनेन्द्रबिम्ब-प्रवरजिनगृह-प्रोच्छस्युस्तकादौ ।

सप्तस्त्रैव्यां प्रभूतव्ययितनिजधनो लाहडो नामतोऽभूत्

लक्ष्मश्रीरित्यभिख्या सुचरितसहिता तस्य भार्या सदार्या ॥ ७ ॥

अभयकुमाराभिख्यस्तृतीयोऽब्जनि नंदनः ।

यो दध्ने मानसं धर्मश्रद्धासंबंधबंधुरम् ॥ ८ ॥

धर्मे सहाया सहदेवसाधोः सौभाग्यदेवीति बभूव जाया ।

पुत्रौ च खेदाभिध-गोसलाख्यौ प्रभावकौ श्रीजिनशासनस्य ॥ ९ ॥

किंच । यौ कृत्वा गुणसंबकेलिभवनं श्रीसंघमुच्चैस्तरां

श्रीशत्रुंजय-रैवतरप्रभृतिषु प्रख्याततीर्थेषु च ।

न्यायोपार्जितमर्थसार्थनिवहं स्वीयं व्ययित्वा भृशं

लेभाते मुचिराय संघातिरित्याख्यां स्फुटां भूतले ॥ १० ॥

आद्यस्य जज्ञे किल षीवदेवी नाम्ना कलत्रं सुविवेकपात्रम् ।

तथा सुता जेहड-हेमचंद्र-कुमारपालाभिध-पासदेवाः ॥ ११ ॥

अमवद् गोसलसाधोर्गुणदेवीति वल्लभा ।

नंदनो हरिचंद्राख्यो देमतीति च पुत्रिका ॥ १२ ॥

આ પોથીમાં એકંદર ૧૨૧ પાનાં હતાં. તેમાં ૧૨૧ મું પાનું મળતું નથી. તેથી ખૂટતો ભાગ [] આ જાતના કોષ્ટકમાં અમે ૫ નંબરના ગ્રંથ આચાર્ય ગિ ચૂંછિમાં આવતી આ જાતની પ્રશસ્તિના આધારે ઉમેર્યો છે. એના ૨૦ માં શ્લોકમાં આચાર્યગચૂંછે: સુપુસ્તકમ્ । આમ છે. તેના બદલે અમે અહીં જ્ઞાતાધર્મકથાવૃત્તિપુસ્તકમ્ એટલું સુધાર્યું છે.

૧ આમાં જ્ઞાતાધર્મકથા વગેરે અંગસૂત્રો અને તેની વૃત્તિઓ સાથે લખાયેલાં છે.

જયદેવસ્ય તુ ગૃહિણી જાત્વહનદેવીતિ સંશિતા જશે ।

પુત્રસ્તુ વીરદેવો દેવકુમારશ્ચ હાલશ્ચ ॥ ૧૩ ॥

શુભશીલશીલનપરા અમર્શસ્તેષામિમાઃ સધર્મિણ્યઃ ।

વિજયસિરો-દેવસિરો-હરિસિણિસંજ્ઞા યથાસંખ્યમ્ ॥ ૧૪ ॥

एवं कुटुंबसमुदय उज्ज्वलवृषविहितवासनाप्रचयः ।

सुगुरोः गुणगणसुगुरोः सुश्राव सुबेदानामेवम् ॥ ૧૫ ॥

દાન-શીલ-તપો-ભાવમેદાદ્ધર્મશ્રતુર્વિધઃ । શ્રયણીયઃ સદા મધ્યમૈર્ભાવ્યમદ્રપદપ્રદઃ ॥ ૧૬ ॥

વિષયજસુલ્લમિચ્છોર્ગૈહિનઃ કાસ્તિ શીલં ?

કરણવશગતસ્ય સ્યાત્તપો વાડપિ કીદૃક્ ? ।

અનવરતમદધારમ્પિણો ભાવના કિં ?

તદિદ્ધ નિયતમેકં દાનમેવાસ્ય ધર્મઃ ॥ ૧૭ ॥

જ્ઞાનામયોપગ્રહદાનમેદાત્તત્ત્રિષ્ઠા સર્વવિદો વદન્તિ ।

તત્રાપિ નિર્વાણપથૈકદીપં સજ્ઞાનદાનં [પ્રવરં વદન્તિ ॥ ૧૮ ॥

કાલાનુભાવાન્મતિમાંચતશ્ચ તત્ત્વાધુના પુસ્તકમન્તરેણ ।

ન સ્યાદતઃ પુસ્તકલેખનં હિ શ્રાદ્ધસ્ય યુક્તં નિતરાં વિચાતુમ્ ॥ ૧૯ ॥

इत्याकर्ण्य सकर्णस्ततश्च निजमुजसमर्जितधनेन ।

જ્ઞાતાધર્મકથાવૃત્તિ પુસ્તકં લેખયામાસ ॥ ૨૦ ॥

યાવદ વ્યોમસરોવરે વિલસતો વિશ્વોપકારેચ્છયા

સજ્જશ્ચસિતાંબુજૌષ્ઠકલિતે શ્રીરાજહંસાવિહ ।

અજ્ઞાનપ્રસારાંધકારવિધુરે વિશ્વે પ્રદીપોપમ-

સ્તાવન્નંદતુ પુસ્તકોડયમનિશં વાવચ્યમાનો બુધૈઃ ॥ ૨૧ ॥ છ ॥ ॥ મંગલમસ્તુ ॥ છ ॥

૧. આમાં અંતે લેખક પ્રશસ્તિ આ પ્રમાણે છે—

સંવત્ ૧૨૯૫ વર્ષે ચૈત્ર શુદ્ધ ૨ મંગલદિનેડયેહ શ્રીમદનહિલ્લપાટકે મહારાજાધિરાજશ્રીમીમદેવ-
વિજયકલ્યાણરાજ્યે જ્ઞાતાધર્મકથાંગપ્રમૃતિલઢાંગીસૂત્ર-વૃત્તિપુસ્તકં લિખિતમ્ ॥ છ ॥ મંગલં
મહાશ્રીઃ ॥ છ ॥

અસ્તિ વિસ્તારવાનુષ્યામિચ્યુતશ્રીસમાશ્રયઃ ।

ન દીનઃ સત્ત્વસમ્પૂર્ણો દિશાપાલાન્વયાર્ણવઃ ॥ ૧ ॥

તસ્મિન્ દેડકનામા ત્રાસવિહીનોડમવત્ પુરુષરત્નમ્ ।

વિજયમતિરસ્ય પત્ની બંધુવ ધર્મેકનિત્યમતિઃ ॥ ૨ ॥

તયોરભૂતાં તનયૌ નયાન્વિતૌ નિજાન્વયવ્યોમમૃગાંકભાસ્કરૌ ।

સોલ્લાક-વીલ્હાક ઇતિ પ્રસિદ્ધૌ માદૃશ્ચ પુત્રી ધનપાલમાતા ॥ ૩ ॥

આનો ઉપયોગ પણ સંદિગ્ધ સ્થળોએ અમે કવચિત જ કર્યો છે.

જે ૧ — અરતરગચ્છીય આચાર્યશ્રી જિનભદ્રસૂરિ સંસ્થાપિત તાડપત્રીય ગ્રંથ લંડન કે જે જેસલમેરના કિલ્લામાં રહેલ જિનાલયમાં છે. તેની આ પ્રતિ New Catalogue of Sanskrit and Prakrit Manuscripts Jesalmer Collection કે જે ૨૫૦ આગમપ્રભાકર પૂજ્યપાદ મુનિરાજશ્રી પુણ્ય-વિજયજી મહારાજે તૈયાર કરેલી સૂચિ છે અને જે લાલભાઈ દલપતભાઈ ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર, અમદાવાદ ૬ તરફથી પ્રકાશિત થયેલી છે તે પ્રમાણે આનો ક્રમાંક ૧૭ છે. તેમાં ૧-૧૪૮ પત્ર જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્રનાં છે. ૧૪૯-૨૬૪ પત્ર જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિનાં છે. અનુમાનથી ૧૩મી શતાબ્દીમાં લખાયેલી આ પ્રતિ છે. પ્રારંભનાં ત્રણ પત્ર આ પ્રતિમાં નથી. ડમ્મકુલાભાવે (૫૦ ૧૨ પં. ૧૨)થી આ પ્રતિ શરૂ થાય છે. જે કે પ્રારંભનું પ્રથમ પત્ર આ પ્રતિમાં મૂકેલું છે. પરંતુ આ પ્રથમ પત્ર ખીજા કોઈક ગ્રંથનું છે, ભૂલથી કોઈ કે જ્ઞાતાધર્મકથાની આ ૧૭ નંબરની પ્રતિમાં પ્રથમ પત્ર તરીકે ગોઠવી દીધું છે. છેલ્લું ૨૬૫ મું પાનું મળતું નથી. તેથી કોઈ લેખન સંવત્ જોવા મળ્યો નથી.

આ ૧૭ નંબરની પ્રતિનાં ૪-૧૪૮ પત્રનાં પાઠાંતરો પૂ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે તેમની એક મુદ્રિત પ્રતિમાં નોંધાવી રાખેલાં છે, તેનો જ મુખ્યત્વે અમે ઉપયોગ કર્યો છે. છતાં જ્યાં અમને અમને શંકા લાગી ત્યાં મૂળ તાડપત્રના ફોટાઓનો પણ અમે ઉપયોગ ઠામઠામ કરેલો છે. જે ૧,

સોલકસ્યામવત્ પત્ની મોહિણીતિ તથોઃ સુતઃ ।

મહુનાલ્ય ઇતિ રુચાતઃ સમ્યક્ત્વે નિશ્ચલાશયઃ ॥ ૪ ॥

વીરહાકસક્કા દયિતા દયાઢ્યા સોપૂઃ સદાચારવિચારચારુઃ ।

સંચિન્ત્ય સંસારમસારમેષા જમાર્થમર્થન્યયમાતતાન ॥ ૫ ॥

પુરુષાર્થા દ્વ મૂર્તાશ્રત્વારો નન્દનાસ્તયોર્જાતાઃ ।

કર્તુમિવ તુલ્યકાલં જિનોક્તધર્મે ચતુર્મેદમ્ ॥ ૬ ॥

પ્રથમસ્ત્ર જયન્તો વીરાલ્યસ્તદનુ તદનુ તિહુણાઃ ।

જાન્હવનામા તુર્યઃ પંચત્વં પ્રાપ તત્રાઘઃ ॥ ૭ ॥

વીરસ્તતોડન્યદાડશ્રીષીન્છોકશંકુવિનાશકમ્ ।

શ્રીજગન્નદ્રસૂરીણાં વચઃ સર્વજ્ઞમાધિતમ્ ॥ ૮ ॥

તથા—

જલા સમૃદ્ધિઃ ક્ષણિકં શરીરં તન્ધુપ્રબન્ધોડપિ નિજાર્થબદ્ધઃ ।

મવાન્તરે સંચલિતસ્ય જન્તોર્ન કોડપિ ધર્માદપરઃ સહાયઃ ॥ ૯ ॥

કુબોધરુદ્ધે મુવને ન બુધ્યતે સ્ફુટં જિનેન્દ્રાગમમંતરેણ ।

કલૌ મવેત્ સોડપિ ન પુસ્તકં વિના વિધીયતે પુસ્તકલેખનં તત્ ॥ ૧૦ ॥

સ્વપ્રાતુઃ શ્રેયસેડલેલિ તતસ્તેન સબન્ધુના ।

જ્ઞાતાધર્મકથાંગાદિષઙ્ગી વૃત્તિસંયુતા ॥ ૧૧ ॥

જંબરાલામિષસ્યાને યુગાદિજિનમંદિરે ।

સંવસ્ય પુરતો વ્યાખ્યાતૈષા દેવેન્દ્રસૂરિભિઃ ॥ ૧૨ ॥

યાવદ્ વ્યોમસરઃક્રોડે રાજહંસૌ વિરાજતઃ ।

તાવત્ કૃતકૃતિસ્વાન્તાનન્દં નન્દતુ પુસ્તકમ્ ॥ ૧૩ ॥ છ ॥

સં. ૧૨૯૭ વર્ષે વ્યાખ્યાતમિતિ ॥ શુભમસ્તુ સંવસ્ય ॥

હે ૧ તથા માં ૦ આ ત્રણેય પ્રતિઓ લગભગ સરખા પાઠો આપે છે. છતાં કોઈક કોઈક સ્થળે તે દરેકમાં વિશેષતાઓ છે. **વાચનાના** પ્રસંગમાં હે ૧ તથા માં ૦ માં કેવી વિશેષતા છે તે અમે જણાવી ગયા છીએ જુઓ. પૃ ૩૬. આની લંબાઈ-પહોળાઈ “૩૨||X૨||” ઇંચ છે.

જે ૨ = આ તાડપત્રીય જ્ઞેસલમેરની પ્રતિનો જ્ઞેસલમેરના સૂચિપત્ર પ્રમાણે ક્રમાંક ૧૮ છે. આમાં પત્ર ૧-૧૧૪ A માં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર મૂળમાત્ર છે. અંતમાં ગ્રંથાગ્રંથ શ્લોકસંખ્યા ૫૪૬૪ || શ્રીભૂયાત્ || છ || એમ લખેલું છે. તે પછી પત્ર ૧૧૪ B થી ૧૯૭ A માં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ છે. તેના અંતમાં સમાપ્તા જ્ઞાતાધર્મકથાગ્રંથશતિવિવરણ ટીકેતિ || છ || ગ્રંથાગ્રંથ ૧૨૬૪ || છ || એમ લખેલું છે. આ ૧૫મી શતાબ્દીના ઉત્તરાર્ધમાં લખાઈ છે એમ સૂચિપત્ર તૈયાર કરનારનું માનવું છે. આની લંબાઈ-પહોળાઈ “૩૩X૨” ઇંચ છે. આનો પણ ઉપયોગ અમે જરૂરી સ્થળોએ કર્યો છે.

જે ૩ = જ્ઞેસલમેરની આ તાડપત્રીય પ્રતિનો જ્ઞેસલમેરના સૂચિપત્ર પ્રમાણે ક્રમાંક ૧૯ છે. આમાં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ જ છે. જ્ઞાતાધર્મકથાંગ મૂળ નથી. જ્ઞાતાધર્મકથાંગ સૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧-૧૪૫), ૨ ઉપાસકદશાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧૪૫-૧૭૮), ૩ અંતકૃદશાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧૭૮-૧૮૯), ૪. અનુત્તરૈષપાતિકદશાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧૮૯-૧૯૩), ૫. પ્રશ્નવ્યાકરણસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧૯૩-૩૫૦), ૬. વિપાકસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૩૫૧-૩૭૫) એમ છ ગ્રંથો આમાં છે. આની લંબાઈ-પહોળાઈ “૨૭X૨” ઇંચ છે. પત્ર ૩૫૦ માં નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે.

સંવત્ ૧૨૦૧ વૈશાખવદિ ૧૨ મુંદહદાગ્રામે ચાંદહરિસુતેન લેષકકર્પવેન નાયાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ-
લિખિતેતિ | મંગલં મહાશ્રી: || છ ||

માં ૦—ભાંડારકર ઓરિએણ્ટલ રીસર્ચ ઇન્સ્ટીટ્યૂટ, પુણે ૪ (મહારાષ્ટ્ર)માં રહેલી આ તાડપત્રીય પ્રતિ છે. આમાં ૧-૧૬૫ સુધી જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર મૂળમાત્ર છે, તે પછી ૧૬૬-૩૦૨માં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ છે. આના ફોટાઓનો ઉપયોગ અમે ઘણો ભાગ મુદ્રિત થયા પછી કર્યો છે. અનુભવથી અમને જણાયું છે કે હે ૧ જે ૧ ને ઘણા અંશે મળતી આ પ્રતિ છે. **વાચના** વિષે અમે આ પ્રસ્તાવનામાં (પૃ ૩૧) જ્યાં લખ્યું છે ત્યાં આ પ્રતિની વિશિષ્ટતા અમે જણાવી ગયા છીએ. અમારા આ ગ્રંથનો કેટલોક ભાગ છપાઈ ગયા પછી જ આ ગ્રંથના ફોટા જોધપુરના શ્રી જોહરીમલજી પારેખ તથા ઝીંઝુવાડના અધિનકુમાર ધીરજલાલના ઘણા પરિશ્રમથી અમને પ્રાપ્ત થયા છે.

લીં ૦—શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠી-લીંબડી-ના જૈન જ્ઞાનભંડારની આ તાડપત્રીય પ્રતિ છે. આ ભંડારને પૂ. મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજે વ્યવસ્થિત કર્યો છે. તેમના જ શિષ્ય આગમપ્રમાકર પૂ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે **લીંબડી જૈન જ્ઞાનભંડારની હસ્તલિખિત પ્રતિઓનું સૂચિપત્ર** તૈયાર કર્યું છે. તે પ્રમાણે આનો ગ્રંથાંક ૩૪૧૮ તથા ક્રમાંક ૧૦૪૨ છે. તેમાં પ્રારંભનાં ૧-૧૯૨ પત્રમાં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર મૂળમાત્ર છે. તે પછી પત્ર ૧૯૩-૩૫૩માં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ છે. તેનો ગ્રંથાંક ૩૪૧૯ છે, ક્રમાંક ૧૦૪૩ છે. પૂ. મુ. શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સૂચિપત્રની પ્રસ્તાવનામાં જણાવ્યું છે તે પ્રમાણે લગભગ બસો વર્ષ પહેલાં પાટણના સંઘવી પાડના ભંડારમાંથી જે છ તાડપત્રીય પ્રતિઓ લઈ જવામાં આવી હતી તે પૈકીની આ પ્રતિ છે. અમે જ્યાં સુધી જ્ઞાતાધર્મકથાનું સંશોધનકાર્ય પૂર્ણ કર્યું ત્યાંસુધી આ પ્રતિની અમને કરી ખબર જ નહોતી.

વિક્રમ સંવત્ ૨૦૪૦માં વેડ (તાલુકો-સમી, જિલ્લો-મહેસાણા) ગામમાં અમે જ્ઞાતાધર્મકથાનું સંશોધનકાર્ય શરૂ કર્યું હતું. તે પછી **સમી** (સં. ૨૦૪૧), **પ્રહલાદ પ્યોટ-રાજકોટ** (સં. ૨૦૪૨), **વીશાનીમાની ધર્મશાળા-પાણિતાણી**માં (સં. ૨૦૪૩-૨૦૪૪) બે ચાતુર્માસ દરમિયાન તથા તે પછી

પણ આ વર્ષના (સં. ૨૦૪૫) મહા મહિનાસુધી આ કાર્ય ચાલ્યું. સિદ્ધમેશ-પાલિતાણુથી ચૈત્ર સુદિ એકમે વિહાર કરી શંખેશ્વરજી તરફ આવતાં વચમાં લીંબડી આવ્યું. ત્યાં લીરટ જ્ઞેતાં ખચર પડી કે ત્યાં પણ સાતાધર્મકથાની તાડપત્રીય પ્રતિ છે. આ ગ્રંથમાં સત્તરમા અધ્યયનના અંતમાં (૫૦ ૩૩૧ તથા ૩૩૨) ૩૯ મી તથા ૪૬ મી જે ગાથાઓ છપાઈ છે તેનો શુદ્ધ પાઠ અમને કોઈ પણ તાડપત્રીય પ્રતિમાં મળ્યો નહોતો. દીકાની પ્રતિઓમાં તિત્તકહુકસાયંબમહુર તથા તિત્તકહુકસાયં-વિલમહુર એમ બંને જ્ઞાતના પાઠો મળે છે કે જે અમે ૫૦ ૩૩૦ માં ટિપ્પણમાં જાહેરા છે. લીંબડીની પ્રતિમાં નજર નાખતાં, ૪૬ મી ગાથાનો તિત્તકહુકસાયંવિલમહુર આ શુદ્ધ પાઠ પહેલી જ વાર અમારા જોવામાં આવ્યો. તેથી આ પ્રતિ વિશિષ્ટ સ્વરૂપની છે એવો અમને ખ્યાલ આવ્યો. એટલે આદરિયાણાવાળા જિતેન્દ્રભાઈ મણિલાલ મોતીચંદ સંઘવાને મોટલીને લીંબડી જૈન સંઘના પ્રમુખ જસુભાઈના સહકારથી તરત તેની માધુકોદિલ્મ લેવરાવી લીધી. આમાં પણ અમે સંદિગ્ધ સ્થળોએ જોઈ લીધું છે અને જે વિશિષ્ટ પાઠ મળ્યા છે તેનો અમે ત્રીજા પરિશિષ્ટથી ઉપયોગ પણ કરી લીધો છે.

લોં = આ તાડપત્રીય પ્રતિ જેસલમેરમાં રહેલા લોંકાગચ્છીય જ્ઞાનભંડારની છે. જે ૧ ના સ્પષ્ટીકરણમાં જણાવેલા જેસલમેર ભંડારના સૂચિપત્રમાં ૩૬૧ મા પાને છપાયેલી લોંકાગચ્છીય પ્રતિઓની સૂચિપ્રમાણે આનો ક્રમાંક ૧ તથા ૨ છે. આ પોથીમાં પત્ર ૧-૪૧૯ સુધીમાં સાતાધર્મકથાંગસૂત્ર વગેરે આઠ ગ્રંથો અનુક્રમે લખેલા છે. ક્રમાંક ૧ માં (પત્ર ૧-૧૫૯) સાતાધર્મકથાંગસૂત્ર મૂળમાત્ર છે. ક્રમાંક ૨ માં સાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ (પત્ર ૧૬૦-૩૦૪) છે. ક્રમાંક ૩ માં છ ગ્રંથો છે.

પ્રારંભમાં અમે આનો ખાસ ઉપયોગ કર્યા નહોતો, પણ પાછળથી અમે આનો છૂટથી ઉપયોગ કર્યો છે. આ પ્રતિ પણ ધણે સ્થળે સારા સારા વિશિષ્ટ પાઠો આપે છે. પત્ર ૪૧૯ માં લેખકની લાંબી પ્રશસ્તિ છે. અંતમાં જણાવ્યું છે કે—મંગલં મહાશ્રીઃ ॥છ॥ સંવત્ ૧૩૦૭ વર્ષે. માષ સુદિ ૧૫ સોમે ॥છ॥ આ પ્રતિની લંબાઈ-પહોળાઈ “૩૧ ॥×૨ ॥” ઇંચ છે.

સં ૧ = પાટણના સંઘવી પાડાના ભંડારની આ ૬ નંબરની પેટીની પ્રતિ છે. આમાં સાતાધર્મકથાંગસૂત્ર મૂળમાત્ર પત્ર ૧-૧૧૯ માં છે, તે પછી પત્ર ૧-૧૦૦ માં સાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ છે. અંતમાં નીચે પ્રમાણે લખેલું છે—

સમાપ્તેયં શાતાધર્મકથાપ્રદેશટીકેતિ ॥છ॥ પ્રં ૧૮૩૦ (દીકા તથા મૂળ બંને મળાને) ॥ સંવત્ ૧૩૮૬ અશ્વિનવદિ ૪ સોમે લિખિતમિદં પુસ્તકં ॥ મંગલં મહાશ્રીઃ ॥

અત્યારે આમાં મૂળનાં પાનાં ધણાં તુટિત, ચોંટેલાં તથા અસ્ત-વ્યસ્ત થઈ ગયાં હોવાથી આ પ્રતિને અમે રીપેર કરાવી હોવા છતાં બરાબર ઉપયોગ થઈ શકે તેમ ન હોવાથી અમે આનો ઉપયોગ ખાસ કર્યો નથી. દીકાનાં પાનાં પણ છેડા ઉપર તૂટી ગયેલાં તથા અસ્ત-વ્યસ્ત અને આગળ-પાછળ થઈ ગયેલાં છે. પરંતુ પૂ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના સમયમાં આ પ્રતિની સારી હાલત હશે, તેમણે તેમની પાસેની આગમોદ્યસમિતિસુદિત પ્રતિમાં મૂળ તથા દીકાનાં પાડાંતરો નોંધાવી રાખેલાં છે, તેનો જ અમે આમાં સં ૧ એવા સંકેતથી ઉપયોગ કરેલો છે. આ પ્રતિની લંબાઈ-પહોળાઈ “૩૫ × ૨૧” ઇંચ છે.

સં ૨ = પાટણના સંઘવી પાડાના ભંડારની આ પ્રતિ છે. પેટી નંબર ૪૨ ની આ પ્રતિ છે. અમારા આ ગ્રંથના ૫૦ ૧-૨ નાં ટિપ્પણમાં આનો તથા હે ૧ નો અમે ઉલ્લેખ કરેલો છે. પરંતુ હે ૧ એ જ સં ૨ છે. ભૂલથી ત્યાં અમે જુદી જુદી પ્રતિ તરીકે આ બેનો નિર્દેશ કરેલો છે. વસ્તુતઃ

બંને એક જ છે. એટલે હે ૧ નો જે પરિચય અમે આગળ આપીશું તે જ આ પ્રતિનો પરિચય સમજી લેવો.

હે ૧ = પાટણના સંઘવી પાડાના ભંડારની આ પ્રતિ છે. શ્રી સંઘવી પાડાનો આ મહાન તાડપત્રીય ભંડાર ૨૫૦ સેવંતિસાલ છોટાસાલ પટવાના સુપુત્રો નરેન્દ્રકુમાર, બિપિનકુમાર તથા દીપકકુમારે પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં સમર્પણ કરી દીધો હોવાથી આપારે ત્યાં છે. સૂચિપત્ર પ્રમાણે તેનો પેટી નંબર ૪૨ છે. તેમાં પ્રારંભમાં પત્ર ૧-૧૪૪માં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર મૂળભાત્ર છે. તેના અંતમાં ॥ પ્રન્યામ્ સહસ્ર ૫૦૦૦ પંચસહસ્રેતિ ॥ છ ॥ એવો ઉલ્લેખ છે. તથા તે પછી પત્ર ૧-૧૨૩ માં જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રવૃત્તિ છે. આ બંને ગ્રંથોનો અમે સારી રીતે ઉપયોગ કર્યો છે. આની લંબાઈ-પહોળાઈ “૩૨ X ૨” ઇંચ છે. આ ગ્રંથના ૫૦ ૧ તથા ૨ નાં ટિપ્પણમાં જે સં ૨ નો અમે ઉલ્લેખ કર્યો છે તે આ હે ૧ જ છે.

હે ૨ = પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં રહેલા શ્રી સંઘના ભંડારનો ગણડો ૭૪, પોથી નં. ૮૭ આ તાડપત્રીય પ્રતિ છે. આની લંબાઈ-પહોળાઈ “૧૫ X ૨” ઇંચ છે. કોઈ પણ પ્રતિમાં ન હોય એવા સારા સારા પાઠો આ પ્રતિએ અમને ધણે સ્થળે આપ્યા છે. આના પ્રારંભનું પત્ર ખંડિત છે તથા અંતનાં થોડાં પાનાં નથી. તેથી આ પ્રતિ ક્યારે લખાઈ છે તે અમે કહી શકતા નથી. પરંતુ આ પ્રતિ વિશિષ્ટ છે, તથા પ્રાચીન છે એ વાત નિશ્ચિત છે. એકંદરે ૧૮૧ પત્ર મળે છે. છેવટનાં બે-ત્રણ પત્ર મળતાં નથી.

૧. આમાં નીચે પ્રમાણે પ્રશસ્તિ અંતમાં છે :

“અલ્પદૈર્ઘ્યઃ સ્ખન્દેર્નવભિરમિતઃ પિણ્ડિતવપુઃ

સુધાકુન્દૈઃ કુમ્ભોનસસહકૃતૈર્મણ્ડિત ઇવ ।

સુરૈઃ સેવ્યઃ સર્વૈરવિજિતજરામૃત્યુચકિતૈઃ

પ્રભુઃ સ શ્રીપાર્શ્વો જયતિ નિતમાં યત્ર સતતમ્ ॥ ૧ ॥

ઉદામલ્લેન્છકોટિપ્રસુમરસમરત્રસ્તવૃન્દારકાળાં

વિશ્રામસ્થાનતાં યઃ પ્રતિપદમગમત્ પુણ્યલોકૈરશોકૈઃ ॥

ચન્દ્રદગ્ધાતરજ્જ્વલબહુલગુણૈર્વામ ધર્મશ્રિયાં યત્

શ્રીમદ્ ઘોષાભિધાનં સલલિતનગરં સ્વસ્તિમન્નિત્યમસ્તિ ॥ ૨ ॥

તસ્મિન્ રમાયાઃ સદને દવીયોદેશસ્થવસ્તુપ્રભુભિઃ પ્રપૂર્ણે ।

વેલાકુલે ભૂમિતલપ્રસિદ્ધે ઘોષાભિધાને નગરે સમૃદ્ધે ॥ ૩ ॥ ત્રિમિર્વિશેષકમ્ ॥

વેષા વ્રીક્ષ્ય કલિપ્રચંડભુજાગશ્રસ્તં સમરતં જગત્

તત્ત્રાણાય સસર્જં તર્જનપરાં યાં દુર્જનાનાં તતઃ ।

જ્ઞાતિં પૂર્ણમૃગાંકકાંતિવિશદાં શ્રીમાલસંશામિહ

શશ્વદામ-વિવેકવાસમ્ભવનં વિજ્ઞાનવારાંનિધિં ॥ ૪ ॥

તસ્યાં જ્ઞાતૌ વૃહત્યામતિમતિવિભવાપાસ્તવાચસ્યતિશ્રી—

ક્રીદાગારં ગરીયોનરવરનિવૃદ્ધિર્માનનીયઃ સદાપિ ।

મંત્રી સંજ્ઞાબલ્લવાન્ ધૃત્યૈર્દ્યૈર્દિવ્યૈઃ

માંડાહ્વાનઃ સમજનિ જનતાસેવનીયોઽવનૌ વૈ ॥ ૫ ॥

આ ઉપરાંત પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જ્ઞાનમંદિરમાં શ્રી સંઘના ભંડારમાં ડાબડો ૫, પોથી નંબર ૫ માં પત્ર ૧૫૬ સુધી જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્ર છે, પણ તેમાં પ્રારંભનાં ૩૧ પાનાં નથી. અમારી આ મુદ્રિત જ્ઞાતાધર્મકથાના જ્ઞાત સમયે પંચ મહાવ્યાહ્ન [૫૦ ૭૪ પં ૧૩] આ પાઠથી આનો પ્રારંભ થાય છે. પત્ર ૧૫૬ માં અંતમાં ધમ્મકહા સુચંબો સમત્તો ॥છ॥ દસહિં વગેહિં નાવાધમ્મકહાઓ સમ્મત્તાઓ ॥છ॥છ॥છ॥ ગ્રંથસંખ્યા ૫૫૦૦ ॥છ॥ મંગલં મહાશ્રીઃ ॥છ॥ શુભં ભવતુ ॥ તે પછી ૧૭૦ માં પત્રથી જ્ઞાતાધર્મકથાંગસૂત્રશ્રુતિ શરૂ થાય છે. ૨૧૭ માં પાના સુધી ૪ ટીકા છે. ટીકા ધણી

શ્રીયાદેવીતિ તત્સ્યાસીદ્ ભાર્યા મૂરિગુણૈકમૂઃ ।

યા માન-દાન-શીલાદિપુણ્યૈર્જૈષ્ઠે પ્રસિદ્ધિભાક્ ॥ ૬ ॥

તયોઃ સુતાવજ્ઞાયેતાં વિખ્યાતૌ ક્ષોણિમંડલે ।

સરવણ-ધીંધાહ્વાનો પ્રધાનો વ્યવહારિણુ ॥ ૭ ॥

આયઃ સર્વણનામતઃ સુવિદિતો દેવાલયૈઃ સુંદરાં

સત્સાધર્મિકલોકલક્ષ્મણાં ગુર્વાદિભિર્માસુરાં ।

શ્રીશત્રુંજય-રૈવતાદિણુ મહાતીર્થેણ યાત્રાં સજન્

શ્રીસંવાધિપતેઃ પદં નિજકુલે વિસ્તારયામાસિવાન્ ॥ ૮ ॥

પાદલિપુરેડૂર્વલલતાહસરોવરે ।

ઉદ્ધારં યશ્ચકારોદ્ધવિણવ્યયપૂર્વકઃ (કં) ॥ ૯ ॥

સંસારદેવી સ્યવિ.....
.....લાદિવરેણ્યપુણ્યૈઃ ફલેગ્રહિઃ સ્વીયજનુઃ સસર્જ ॥ ૧૦ ॥

દ્વિતીયોડદૈતભાગ્યાભિરામઃ શ્રીમાન્ ધીમાન્ ધીંધનામાહનિષ્ઠ ।

યો દુષ્કાલે ભૂરિલોકાનશોકાન્ સત્રાગારે ભોજયિત્વા ચિતેને ॥ ૧૧ ॥

પાદલિપુરે પદ્મપ્રાસાદં યઃ સમુદ્ધૌ ।

અન્યાન્યપિ બહુત્યેષ ધર્મ[સ્થા]નાનિ પ્ચાકરોત્ ॥ ૧૨ ॥

સરવણસંવાધિપતેસ્તનયો વિનયોજ્જ્વલો ગુણવિશાલઃ ।

દેવાનાદિ નામ ધીં(સંવા) ધિપતિર્જયતિ પ્રજ્ઞામમતિઃ ॥ ૧૩ ॥

સદ્ભાગ્ય-સૌભાગ્ય-કલા-સુશીલા દાનાદિપુણ્યેણ ચ ધીધુરીણા ।

અસ્યાસ્તિ જ્ઞાયા.....રમા પરા ચિં(ધિ)મલદેવીનામ્ની ॥ ૧૪ ॥

અનયોઃ સુતસમથ[ધ]રો દ્વિતીયો કો હિઃ મયર..... ।

.....ઈ હસ્તિનામ્નિ.....ચ ગૌરી ગુણૈરાસન્ ॥ ૧૫ ॥

હતશ્ચ । શ્રીમત્તપાગળનભોગળભાસનાક્ષી (?) જાગ્ર...[યુ] ગોત્તમગુણાવલયો જયંતિ ।

શ્રીદેવસુંદરગુલ્મત્તમામધેયાઃ સૂરીશ્વરા નિરુપમ [] નામધેયાઃ ॥ ૧૬ ॥

તેષાં નિરંતરં સમ્યક્ નિશમ્ય વચનામૃતં ।

[સદ]યો વિક્રમાદિત્યઃ પ્રભુદ્વદ્વદયાંબુજઃ ॥ ૧૭ ॥

[૧કા]દશાંગોવરસૂત્રવૃત્તીઃ લિલેલ્લયન્ લેલ્લયતુલ્યલક્ષા (?) ।

અલીલિલ...ભિમિમાં સપુ(પ)જાં વસ્ત્રાંગારાહીં (?) અયનવ્યયેન ॥ ૧૮ ॥

શ્રીદેવસુંદરાચાર્યસંતાનજન્મતીશ્વરૌ(રૈઃ) ।

વાચ્યમાનઃ સદા જીયાત્ પુસ્તકઃ સત્તત્કલ્મષઃ ॥ ૧૯ ॥”

અપૂર્ણ છે. પ્રથમ અધ્યયનની ટીકામાં પણ અનન્તરદેવમવસમ્બન્ધિન(નં) વચ(યં) શરીરં વદત્ત સુધી જ આ પ્રતિ છે. આ પ્રતિ અપૂર્ણ હોવાથી અમે ખાસ ઉપયોગ કર્યો નથી. આ પ્રતિ કંઈક અશુદ્ધ પણ છે. અમે મહત્વના સ્થળોએ જોયું છે, ખાસ વિશેષતા નથી. આની લંબાઈ પહોળાઈ “૩૨ x ૧૧૧” ઇંચ છે.

આ રીતે જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્ર મૂળ તથા તેની વૃત્તિની ભારતમાં વિદ્યમાન બધી તાડપત્રીય પ્રતિઓનો આના સંશોધનમાં અમે ઉપયોગ કરેલો છે.

કાગળ ઉપર લખેલી લા ૧, ૨, ૩ હે ૩, ૪ એમ પાંચ હસ્તલિખિત પ્રતિઓનો અમે ઉપયોગ આ સંશોધનમાં કર્યો છે—

લા ૧ = લાલભાઈ કલપતભાઈ ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર, અમદાવાદ ૯—ની આ પ્રતિ છે. આમાં આ. શ્રી અમ્યદેવસૂરિમહારાજે રચેલી ટીકા પણ ભેગી છે. આ પંચપાઠ પ્રતિ છે. આમાં ૧૭૯ પત્ર છે. આ પણ કોઈક કોઈક સ્થળે સારો પાઠ આપે છે. આનો નંબર ૨૦૫૭૭ છે. ||શ્રી|| શુભ મવતુ સંવત્ ૧૬૨૭ વર્ષે આસોવુદિ ૩ વે(ને ?)દિને શ્રીપત્ત[ન]મધ્યે જ્ઞાતાસૂત્રવૃત્તિસંકુલીભૂતઃ|| પાઠસં પુસ્તાકે દ્રિષ્ટા | તાત્રિસં લિખ્યતે મયા | સુધસુસુદ્ધં વા મમ દોષો ન વેદ | છ | એવું આના અંતમાં લખાયું છે.

લા ૨ = આ પણ ઉપર જણાવેલા લા. ૬. વિદ્યામંદિરની પ્રતિ છે. આમાં ૧૦૭ પત્ર છે. સં ૧ ને ધણા અંશે મળતી આ પ્રતિ છે. ૧૮૫૧૩ એનો નંબર છે. સં. ૧૫૭૫માં આ પ્રતિ લખાયેલી છે.

લા ૩ = આ પણ લા. ૬. વિદ્યામંદિરની પ્રતિ છે. આમાં ૯૭ પત્ર છે. આનો નંબર ૧૭૦૭૭ છે. આના અંતમાં સંવત્ ૧૫૮૮ વર્ષે વૈશાલ્યુદિ ૩ સોમવાસરે | શ્રીતવાગચ્છાધિરાજ સંપ્રતિ વિજયમાન પરમગુણગ્ચ્છાતાયક શ્રીજયકલ્યાણસૂરિવિજયરાજ્યે તચ્છિષ્યશ્રીવિશાલસોમસૂરીણાં પ્ર૦ સોમશ્રીગણિની-મિશ્રાણામુપદેશેન નિહુલાઈનગરે પ્રાગ્વાટસ્થાતીય મં૦ મળોરમા૦ માણિકદેવુજ મ૦ રૂપાકેન લિખા૦ મા૦ મલ્હાઈપુત્રીરાજીશ્રેયોડયં લિખાપિતં શ્રી જ્ઞાતાધર્મકથાં ||

હે ૩ = પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં રહેલા લહેરૂ વઢીલ જૈન જ્ઞાનભંડારની આ પ્રતિ છે. પ્રતિ નંબર ૧૦૩૧૧ છે. ડાખડો નંબર ૨૨૧ છે. આમાં પત્ર ૪૬ છે. આની લંબાઈ પહોળાઈ “૧૩૧ x ૬” ઇંચ છે. આના અંતમાં જે લેખક પ્રશસ્તિ છે તે પૃ૦ ૩૭૦-૩૭૧ માં અમે આ ગ્રંથમાં આપેલી છે.

હે ૪ = પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં રહેલા શ્રી સંઘના જૈન જ્ઞાનભંડારની આ પ્રતિ છે. ડાખડો નંબર ૧૧, પ્રતિ નંબર ૧૦૯ છે. ૮૫ પત્ર છે. આની અંતિમ લેખકપ્રશસ્તિ પૃ૦ ૩૭૨-૩૭૩ માં અમે આપેલી છે. લા ૧, ૨, ૩, હે ૪ આ ચારેય પ્રતિની લંબાઈ પહોળાઈ લગભગ “૧૦|| x ૪” ઇંચ છે.

આ ઉપરાંત, આ સંશોધનમાં આગમોદયસમિતિ તરફથી વિક્રમ સંવત્ ૧૯૭૫ માં પ્રકાશિત થયેલા સદીક જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્રનો પણ અમે ઉપયોગ કર્યો છે. આની અમે મુ૦ (=મુદ્રિત) સંજ્ઞા રાખી છે. આનો જ જૈન સંઘમાં વિપુલતયા અત્યારસુધી પ્રચાર રહેલો છે. એટલે ટીકા જોવાની જ્યારે જ્યારે જરૂર જણાય ત્યારે આ ગ્રંથ જ મુખ્યત્વે ઉપયોગમાં અત્યારે લેવાય છે. તેથી તેમાં જે સૂત્રાંકો આપેલા છે તે સૂત્રાંકો જ મોટા ભાગે આ અમારા સંસ્કારણમાં ચાલુ રાખ્યા છે કે નથી તે તે સૂત્રાંકો પ્રમાણે વાચકો તેની ટીકા આગમોદય સમિતિથી પ્રકાશિત ગ્રંથમાં સહેલાઈથી જોઈ શકે.

એક વિશેષ રૂપણીકરણ—

હસ્તલિખિત આદર્શોનું વાંચન કરતા, અનેક સ્થળે એવો અનુભવ થાય છે કે કેટલીક વાર પહેલાં એક પાઠ લખ્યો હોય છે, તે પછી કોઈક વાંચનારે એ પાઠને સુધારી-વધારીને બીજો પાઠ લખ્યો હોય છે. આમાં સુધારેલો-વધારેલો પાઠ કેટલીક વાર સારો પણ હોય છે અને કેટલીક વાર વાંચનારના મતિદોષથી સુધારેલો-વધારેલો પાઠ ખોટો પણ હોય છે. એના કરતાં, મૂળ પાઠ વધારે શુદ્ધ અથવા સાચો હોય છે. એટલે અમે ખૂબ બારીકાઈથી નિરીક્ષણ કરીને આના મૂળ પાઠને શોધી કાઢવા-વાંચવા પ્રયત્ન કરીએ છીએ. ઘણીવાર ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ-મૌલિક દૃષ્ટિએ મૂળ પાઠોનું અમને વધારે મહત્ત્વ અને સત્યત્વ સમગ્ર થયું છે. એટલે તે તે પ્રતિના મૂળ પાઠ તથા સંશોધિત પાઠને દર્શાવવા માટે અમે તે તે પ્રતિના સંકેતોની આગળ મૂં અને સં એવા શબ્દો વાપર્યાં છે. જેમકે જેમૂં ૧ એટલે જે ૧ માં મૂળ પાઠ તથા જેસં ૧ એટલે જે ૧ માં સંશોધિત પાઠ. આ રીતે વામૂં એટલે પાટણની પ્રતિનો મૂળ પાઠ, વાસં એટલે પાટણની પ્રતિમાં પાછળથી સુધારાને કરેલો સંશોધિત પાઠ, સંમૂં એટલે ખંભાતની પ્રતિનો મૂળ પાઠ, સંસં એટલે ખંભાતની પ્રતિમાં પાછળથી સુધારાને કરેલો સંશોધિત પાઠ. આ રીતે જેમૂં વગેરે વગેરે સંકેતોનો અર્થ અમારા બધા સંપાદિત-સંશોધિત ગ્રંથોમાં વાચકોએ પોતાની મેળે સમજી લેવો.

ધન્યવાદ—

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી પ્રકાશિત થતી આ જૈન આગમગ્રંથમાલાના મૂળ આયોજક સ્વં આગમપ્રમાકર પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ છે. તેમણે સંગૃહીત કે ગોળીને વ્યવસ્થિત કરેલી સામગ્રી જ આ ગ્રંથના સંશોધન-સંપાદનમાં મુખ્યત્વે આધારભૂત બનેલી છે. એટલે તેઓશ્રીને સખહુમાન વંદનાપૂર્વક સૌથી પ્રથમ ભાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરું છું.

મૂં પ્રતિના સંપાદક સ્વં પૂં પાં આગમોદ્ધારક સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ કે જેમના હામીરથ પ્રયાસથી આગમ આદિ વિશાળ જૈન સાહિત્ય પ્રકાશમાં આવ્યું છે અને જેમની સાથે મારા પૂજ્યપાદ પિતાશ્રી તથા ગુરુદેવશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજને ઘણો ગાઢ બહુમાનપૂર્ણ સંબંધ હતો તેઓશ્રીને પણ ભાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરું છું.

પાટણના સંઘની પાડાના જંગમ વ્યવસ્થાપક સ્વં સેવંતિલાલ છોટલાલ પટવાના સુપુત્રો તથા શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરના મુખ્ય વ્યવસ્થાપક ડૉં સેવંતિલાલ મોહનલાલ તથા વજલાલભાઈ ત્રિકમલાલ શાહના સૌજન્યથી પાટણની તાડપત્ર ઉપર લખેલી વિવિધ પ્રતિઓ પ્રાપ્ત થઈ શકી છે.

આવા ગ્રંથોના સંશોધનમાં જેસલમેર-ખંભાત-પાટણમાં સેકંડો વર્ષોથી સચવાયેલી તાડપત્ર ઉપર લખેલી અત્યંત મૂલ્યવાન પ્રાચીન ગ્રંથ સંપત્તિ અત્યંત ઉપયોગી છે. સર્વાંગસંપૂર્ણ ઉત્તમ સંશોધન માટે આ સામગ્રી અનિવાર્ય છે. માટે જ સ્વં આગમપ્રમાકર પૂજ્યપાદ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે એના ઉપર સૌથી વધારે લક્ષ આપીને ઘણાં જ વર્ષોના અગાધ પરિશ્રમે તેમની પોતાની આગવી સૂઝથી જેસલમેર-ખંભાત-પાટણના ગ્રંથજંગલો વ્યવસ્થિત કરવાનું—તેનાં કેટલોગો (સૂચિપત્રો) બનાવવા વગેરેનું મહાનમાં મહાન પુણ્યકાર્ય કર્યું છે. તેમણે કરેલી શ્રુતજ્ઞાનની આ મહાન ઉપાસના માટે સમગ્ર જૈન સંઘ સદાને માટે તેમનો ઋણી છે—ઋણી રહેશે. આ ગ્રંથજંગલના કાર્યવાહકો વાંચવા માટે પુસ્તકો સામાન્ય રીતે બહાર આપતા નથી. તેથી તેમના ઉપર સંકુચિતતાનો આરોપ પણ મૂકવામાં આવે છે. પરંતુ જો તેમણે તે તે ગ્રંથો જેને તેને બહાર આપવાનું આજુ રાખ્યું હોત તો આ જંગલો ક્યારનાયે વેરવિખેર અને નાશરૂપ થઈ ગયા હોત. મારી

દષ્ટિએ તો સેંકડો વર્ષોથી ચાલ્યા આવતા આ અતિમૂલ્યવાન ભંડારોના કાર્યવાહકોએ ઇતિહાસના બિજા બિજા વિષમ યુગોમાં આ ભંડારોને અત્યંત સુરક્ષિત રાખવાનું મહાનમાં મહાન પુણ્યકાર્ય જ કર્યું છે, અને અત્યારે પણ કરી રહ્યા છે.

એક બાજુ, આ ગ્રંથભંડારોમાંથી પુસ્તકો બહાર આપવામાં આવતાં નથી આ હકીકત છે, ન્યારે ખીજી બાજુ અમારે સંશોધનોને સર્વોગસંપૂર્ણ અને શુદ્ધ બનાવવા માટે આ ગ્રંથોની અત્યંત અનિવાર્ય આવશ્યકતા હતી. અમને જણાવતાં અત્યંત આનંદ થાય છે કે આ ગ્રંથભંડારોના કાર્યવાહકોએ પરમકૃપાળુ પરમાત્માની કૃપાથી તે તે ગ્રંથોની દ્વિત્વ અથવા ઝેરોક્ષ કોપી લેવાની સંમતિ આપીને અમારા સંશોધન કાર્યને અત્યંત સરળ કરી આપ્યું છે. આ ગ્રંથના સંશોધનમાં અમામગ્રીનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. ભવિષ્યમાં પણ સંશોધિત-પ્રકાશિત થનારા ગ્રંથોમાં આ સામગ્રીનો અનુકૂલતા પ્રમાણે ઉપયોગ કરીને દેવ-ગુરુકૃપાથી સંશોધનને સંપૂર્ણ તથા સમૃદ્ધ બનાવવા અમારી ખાસ લાવના છે.

મુંગઈના વીશ વિહરમાન જિનદૂરટના અખ્યક્ષ સુશ્રાવક પ્રાણુલાલ કાનજીભાઈ દોશી આદિ, તથા સેવામંદિર, રાવટી, નેધપુરના સંચાલક ત્યાગમૂર્તિ સુશ્રાવક શ્રી જૈનદીપકલાલ પારેખ આદિ તથા પાટણ, માંડલ, ઝીંઝુવાડ, આદિરયાણા આદિ સંઘના અનેક શ્રાવકો આ દ્વિત્વ તથા ઝેરોક્ષ કોપી લેવાના કાર્યમાં વિવિધ રીતે અત્યંત સહાયક થયા છે.

પાટણ તથા અહીં ચારપમાં માઈક્રોફિલ્મ તથા ઝેરોક્ષ કોપી લેવાના કાર્યમાં પાટણના મયૂરભાઈ ત્રાજલાલભાઈ ત્રિકમલાલ તથા ઝીંઝુવાડના અશ્વિનકુમાર ધીરજલાલ ભાઈલાલભાઈ ઇશ્વરલાલ શાહે મહિનાઓ સુધી પોતાનું બધું કામ પડતું મૂકીને ઘણી મોટી સેવા આપી છે.

ચારપ તીર્થના મુખ્ય વ્યવસ્થાપક સુશ્રાવક અરવિંદભાઈ બાલુભાઈ ચુનીલાલ ઝવેરી પણ ચારપ તીર્થમાં માઈક્રોફિલ્મ તથા ઝેરોક્ષ કોપી લેવામાં ખૂબ ખૂબ સહાયક થયા છે.

પાટણ, જેસલમેર, ખંભાતના ભંડારના કાર્યવાહકો આ રીતે શ્રુતરાજની ઉપાસના તથા સુરક્ષામાં સહાયક થયા છે તે માટે તેમને હજારો અભિનંદન અને ધન્યવાદ ઘટે છે. ઘણા જ દ્રવ્યવ્યયથી તેમ જ પરિશ્રમથી સિદ્ધ થાય એવું આ કાર્ય છે. આ માટે ઘણા ઘણા સંઘોએ અને ઘણી ઘણી વ્યક્તિઓએ ઘણો ઘણો ભોગ આપ્યો છે. તે સર્વેને પણ અમારા હજારો ધન્યવાદ અને અભિનંદન છે.

૨૨૦ આગમપ્રજાકર પૂજ્યપાદ સુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંગૃહીત કરેલી આગમ સંશોધનને લગતી વિવિધ સામગ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર—અમદાવાદમાં સુરક્ષિત છે. આ બધી સામગ્રી ત્યાંના ભૂતપૂર્વ મુખ્ય નિયામક ડૉ. નગીનભાઈ જે. શાહ, પં. દલસુખભાઈ માલવણિયા, પં. અમૃતલાલભાઈ ભોજક કે જેઓ પૂ. સુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના હાથ નીચે તૈયાર થયેલા વિદ્વાન છે અને તેમના એક શિષ્ય જેવા જ ગૃહસ્થ પંડિત છે, આ બધાના સહકારથી ન્યારે ન્યારે જરૂર પડે છે ત્યારે ત્યારે મળતી રહી છે અને મળે છે.

આ ગ્રંથની વિવિધ સંસ્થાઓ તરફથી પહેલાં પ્રકાશિત થયેલી અનેક આવૃત્તિઓનો પણ અમે આ ગ્રંથના સંશોધન-સંપાદનમાં યથાસંભવ ઉપયોગ કર્યો છે. તે ઉપરાંત ખીજી પણ અનેક મુદ્રિત-અમુદ્રિત સામગ્રીનો આના સંશોધન-સંપાદનમાં અમે ઉપયોગ કર્યો છે.

આ બધી સામગ્રીના મૂળ લેખક-સંપાદક-દાતાઓના પણ અમે આભારી છીએ.

ડૉ. નગીનભાઈ જીવણભાઈએ સંસ્કૃત આમુખનો અંગ્રેજીમાં સુંદર રીતે અનુવાદ કરી આપ્યો છે.

મુંબઈના પ્રખ્યાત મૌજ પ્રિટિંગ બ્યુરોના માલિક, મેનેજર તથા કંપોઝીટરોએ ખૂબ જ કાળજી, ધીરજ, શ્રમ અને સૌજન્યપૂર્વક આ ગ્રંથનું અત્યંત જટિલતાથી ભરેલું મુદ્રણકાર્ય સુંદર રીતે, સંતોષકારક રીતે પરિપૂર્ણ કર્યું છે. પ્રેસનો પ્રેમપૂર્વક પૂર્ણ સહકાર હોય તો જ આવાં કાર્યો થઈ શકે છે આ અમારો સ્પષ્ટ અનુભવ છે. એટલે પ્રેસના માલિક, મેનેજર તથા કંપોઝીટરોને મારા ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ છે.

શ્રી જિનાગમ ટ્રસ્ટ અને સાહિત્ય પ્રકાશનના માનદ ડિરેક્ટર શ્રી કાન્તિલાલ ડાહ્યાભાઈ કોરાને ક્યા શબ્દોમાં ધન્યવાદ આપું? અનેકવિધ કાર્યો, વિદ્યાલય આદિ અનેક સંસ્થાઓની પ્રત્યં જવાબદારી, તદ્દન નાજુક તબિયત, આદિ અનેકવિધ મુશ્કેલીઓ વચ્ચે પણ આગમશાસ્ત્રો પ્રત્યે અત્યંત ભક્તિ અને લાગણીથી ખૂબ જ આત્મીયતાથી આ ગ્રંથનું મુદ્રણ-પ્રકાશન કાર્ય તેમણે પાર ઉતાર્યું છે. ગ્રંથની વિષમતા તથા મારા તરફથી થતા ઘણા સુધારા-વધારાને કારણે પ્રેસના કાર્યકરો પણ કંટાળી જાય ત્યારે અત્યંત સૌજન્યથી તેમણે બધા સાથે પ્રેમપૂર્વક જે કામ લીધું છે તે આશ્ચર્યજનક છે. આ ગ્રંથના સંપાદન-મુદ્રણ-પ્રકાશનમાં ખરેખર તેઓ પ્રાણભૂત છે અને તેમણે તેમનો પ્રાણ આમાં રેડી દીધો છે. આ જૈન આગમગ્રંથમાળાના પ્રકાશનમાં તેઓ અનેક સહાયક બની રહ્યા છે. આ રીતે તેમણે કરેલી શ્રુતસાનની અદ્ભુત ઉપાસનાને મારા હૃદયનો ધન્યવાદ છે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ટ્રસ્ટીઓ, મંત્રીઓ, કોષાધ્યક્ષો અને સભ્યો તથા આગમ પ્રકાશન સમિતિના સભ્યોએ અત્યંત શ્રુતભક્તિથી પ્રેરાઈને શ્રી જૈન આગમગ્રંથમાળાના પ્રકાશનની ઘણી જ મોટી અને ઘણી જ મહત્વની કાર્યવાહી શિરે લીધી છે. તેમણે આ ગ્રંથનું સંશોધન-સંપાદન કાર્ય મને સોંપીને દેવાધિદેવ **શ્રમજ્ઞ ભગવાન મહાવીર મહારાજની-પરમાત્માની** પરમતારક મંગલવાણીની આરાધના કરવાનો અત્યંત અમૂલ્ય અવસર મને આપ્યો છે.

આ ગ્રંથના પરિશિષ્ટોમાં પ્રથમ પરિશિષ્ટ અકારાદિકમથી શબ્દસૂચિ તૈયાર કરવાનું કામ ઘણું અઘરું તથા સમય લેનારું છે. મારાં મોટાં માસી સ્વં સાધ્વીજી શ્રી **લાલશ્રીજી** (સરકારી ઉપાશ્રયવાળા)નાં શિષ્યા તથા તેમનાં નાનાં બેન સ્વં સાધ્વીજી શ્રી **કંચનશ્રીજી** (જે મારાં માસી ચાચ છે)નાં શિષ્યા તથા પુત્રી સાધ્વીજી શ્રી **લાવણ્યશ્રીજી**ના પરિવારે આ બધું કામ સુંદર રીતે ઘણા ઘણા પરિશ્રમપૂર્વક તૈયાર કરી આપ્યું છે.

મારાં વયોવૃદ્ધ માતૃશ્રી સાધ્વીજી શ્રી **મનોહરશ્રીજી** કે જેઓ સ્વં સાધ્વીજી **લાલશ્રીજી** (સરકારી ઉપાશ્રયવાળા)નાં શિષ્યા તથા બહેન છે તેમના સતત આશીર્વાદ એ મારું બળ છે.

મારાં માતૃશ્રીનાં શિષ્યા સાધ્વીજી શ્રી **સૂર્યગઢશ્રીજી**નાં શિષ્યા સાધ્વીજી શ્રી **જિનેન્દ્રગઢશ્રીજી**એ ખીજું પરિશિષ્ટ તથા ચતુર્થપરિશિષ્ટમાં પૃથ-પંક્તિના અંકોની સૂચિ તૈયાર કરી આપી છે. તેમ જ મુદ્દવાંચનમાં અનેક અનેકવાર ઘણી સહાય કરી છે.

સાતાધર્મકથાંગસૂત્ર જેવા મોટા ગ્રંથની પ્રેસયોગ્ય અક્ષરોમાં કોપી કરવાનું મહત્વનું કાર્ય મારા વિનીત શિષ્ય મુનિશ્રી ધર્મચંદ્રવિજયજીનાં બહેન સ્વં સાધ્વીજીશ્રી **ચંદ્રોદયાશ્રીજી** (વાગવાળા)નાં શિષ્યાઓએ કરી આપ્યું છે. આ રીતે અનેક સાધ્વીજીઓ પણ આમાં ઘણાં સહાયક બન્યાં છે. આ ગ્રંથમાં આ રીતે અનેક સાધ્વીજીઓની ઘણી ઘણી મહેનત પણ સમાયેલી છે.

મારા વયોવૃદ્ધ અર્ધત વિનીત પ્રથમ શિષ્ય દેવતુલ્ય મુનિરાજશ્રી **દેવભદ્રવિજયજી** કે જેમનો વિક્રમ સંવત્ ૨૦૪૦માં **લોહાડા** ગામમાં કાર્તિક સુદિ ખીજે (તા. ૧-૧૧-૮૩) સ્વર્ગવાસ થયો છે તેમનો ઘણો હાર્દિક સહકાર મને બધાં કાર્યોમાં સતત મળ્યો છે. તેથી તેમનું પણ અત્યંત કૃતજ્ઞ-ભાવથી સ્મરણ કરું છું.

મારા અત્યંત વિનીત શિષ્ય મુનિશ્રી ધર્મચંદ્રવિજયજીએ પ્રૂફવાંચન આદિ સર્વ કાર્યોમાં અત્યંત ભક્તિથી વિવિધ રીતે ખડે પગે હંમેશાં સતત સહાય કરી છે. તથા તેમના વિનીત શિષ્ય મુનિશ્રી પુંડરીકચરણવિજયજી પણ અનેક રીતે સહાયક બની રહ્યા છે. તેમનો પણ અત્યંત કૃતજ્ઞાએ આભાર માનું છું.

પૂજ્યપાદ આ. મ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના પટ્ટશિષ્ય પૂ. આ. મ. શ્રી વિજય સચ્ચિદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી ધર્મધુરંધરવિજયજી (લાલાજી) મહારાજે આ જ્ઞાતાધર્મકથાનું પાલિતાણામાં કેટલુંક પ્રેસ મેટર તૈયાર કરવામાં, તથા ત્રીજું અને ચોથું પરિશિષ્ટ તૈયાર કરવામાં તથા ચતુર્થ પરિશિષ્ટમાં આવતા જાવ શબ્દઆલ્પ પાઠોનાં રચણી શોધવામાં અતિ અતિ પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે. આ અમૂલ્ય સહાય કરવા બદલ તેમને મારા અનેકશઃ ધન્યવાદ છે.

આ પુણ્ય કાર્યમાં દેવ-ગુરુકૃપાએ આમ વિવિધ રીતે સહાયક સર્વેને મારા હૃદયરો હાર્દિક ધન્યવાદ અને અભિનેદન છે.

પરમકૃપાળુ દેવાધિદેવશ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવાન તથા મારા પરમઉપકારી પિતાશ્રી અને સદ્ગુરુદેવ પૂજ્યપાદ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના ચરણકમળમાં અનંતશઃ પ્રણિપાત કરીને તેમની પરમકૃપા અને સહાયથી જ સંપાદિત થયેલા હાદશાંતીમાં છઠ્ઠા આ આગમ ગ્રંથ જ્ઞાતાધર્મકથાસૂત્રને અહીં ચાર્પ તીર્થમાં વિરાજમાન સાક્ષાત્ પરમાત્મા શ્રી શામળાજી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનાં કરકમળમાં આજે શ્રાવણ સુદિ આઠમે પ્રભુશ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના નિર્વાણ કલ્યાણક દિવસે અર્પણ કરીને અને એ રીતે પ્રભુપૂજન કરીને આજે અત્યંત આનંદ અનુભવું છું.

વિક્રમ સંવત્ ૨૦૪૫

શ્રાવણ સુદિ ૮

ચાર્પ તીર્થ

(વાયા-પાટણ)

(નિલ્લો-મહેસાણા)

હત્તર ગુજરાત

Pin 384285

પૂજ્યપાદ આચાર્યમહારાજશ્રીમદ્વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરપટ્ટાભંકાર-

પૂજ્યપાદ આચાર્યમહારાજશ્રીમદ્વિજયમેઘસૂરીશ્વરશિષ્ય-

પૂજ્યપાદ ગુરુદેવમુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી

મુનિ જંબૂવિજય

નાયાધમ્મકહાઓ સૂત્રનાં ટિપ્પણ

[લેખક : સ્વ. પં. બેચરદાસ જીવરાજ દોશી]

પ્રથમ શ્રુતસ્કંધ

૧ હું અધ્યયન

[ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ તરફથી ઇ. સ. ૧૯૩૧ માં શ્રી પુનભાઈ જૈન ગ્રંથમાલા-૩ માં પ્રકાશિત થયેલા ભગવાન મહાવીરના ધર્મકથાઓ [નાયાધમ્મકહા] નામના પુસ્તકમાં પૃ. ૧૭૫ થી ૨૬૧ માં આ ટિપ્પણો આપવામાં આવેલાં છે. તેમાંથી જરૂરી અંશ અહીં ઉક્ત કરીને આપ્યો છે.]

૧. અંગદેશ : મહાભારતમાં કહ્યા પ્રમાણે બલિરાજના પુત્ર અંગના તાપ્તાનો દેશ તે અંગદેશ. અને જૈન કથા પ્રમાણે ઋષભદેવના પુત્ર અંગનો દેશ તે અંગદેશ. મગધની પાસેના દેશને અંગદેશ કહેવામાં આવતો. તેની સીમા શક્તિસંગમતંત્રમાં વૈદ્યનાથથી માંડીને પુરી જિલ્લામાં આવેલા ભુવનેશ્વર સુધી જણાવવામાં આવેલી છે.

૨. ચંપા : અંગદેશની રાજધાની હતી. ભાગવતની કથા પ્રમાણે હરિશ્ચંદ્રના પ્રપૌત્ર ચંપે તેને વસાવેલી. જૈન કથામાં કહ્યા પ્રમાણે પિતાના મૃત્યુના શોકથી રાજગૃહમાં ન ગમવાથી કોણિક રાજાએ ચંપાના એક સુંદર ઝાડવાળા સ્થળે નવી રાજધાની તરીકે તેને વસાવેલી. વૈદિક, જૈન તેમજ બૌદ્ધ એમ ત્રણે સંપ્રદાયવાળા તેને તીર્થસ્થાન ગણે છે. તેના બીજા નામો અંગપુરી, માંલિની, લોમપાદપુરી અને કણ્વપુરી વગેરે છે. જૂના જૈન યાત્રીઓ લખે છે કે ચંપા પટણથી પૂર્વમાં ૧૦૦ કોશ દૂર આવેલી છે. તેની દક્ષિણે લગભગ ૧૬ કોશ ઉપર મંદારગિરિ નામે એક જૈન તીર્થ છે, જે અત્યારે મંદારહિલ નામે રહેશનની પાસે આવેલું છે. ચંપાનું વર્તમાન નામ ચંપાનાલા છે અને તે ભાગલપૂરથી ત્રણ માઈલ દૂર આવેલું છે. તેની પાસે જ નાથનગર પણ છે.

૩. કોણિક : આ રાજા પ્રસેનજિતનો પૌત્ર અને શ્રેણિકનો પુત્ર થાય. તેનું બીજું નામ જૈન કથામાં અશોકચંદ્ર પણ આપ્યું છે. બૌદ્ધગ્રંથોમાં આ રાજા અબ્જતશત્રુ નામે પ્રસિદ્ધ છે. તે બુદ્ધ તેમજ મહાવીરનો સમસામયિક હતો. તેની માનું નામ ચેલણા હતું.

ભાગવતીસૂત્રમાં તેને વળ્લુવિદેહપુત્ર કહેલો છે. જુઓ (ટિપ્પણ નં. ૨૧) આ વળ્લુ શબ્દ બૌદ્ધગ્રંથપ્રસિદ્ધ વળ્લુવંશ સાથે સંબંધ ધરાવે છે. કૌટિલ્યના અર્થશાસ્ત્રમાં (આધિકરણ ૧૧) તેને માટે વળ્લિક શબ્દ આપેલો છે. મન્નિઅમનિકાયની અઠકથામાં આ વળ્લુવંશની ઉત્પત્તિ બતાવતાં તે શબ્દની વ્યુત્પત્તિ વિચિત્ર રીતે આપેલી છે. પરંતુ વ્રજ-જવું ધાતુ ઉપરથી તે શબ્દ થયેલો હોવાથી તેનો અર્થ કોઈ ‘ભટકતી ભૂતિ’ એવો થાય.

ભાગવતીસૂત્રની ટીકામાં વળ્લુનો અર્થ વળ્લુ એટલે ‘વળ્લવાળો-છંદ્ર’ એવો કરવામાં આવ્યો છે. અને આચાર્ય હેમચંદ્રે પણ મહાવીરચરિતમાં એ જ અર્થનું સમર્થન કર્યું છે,

કોણિકને વિદેહપુત્ર કહ્યો છે તેનું કારણ એ છે કે તેની માતા ચેલણા વિદેહવંશની હતી.

વળ્લુ રાજાઓની ઉત્પત્તિ વિષે વિશેષ માહિતી માટે પુરાતત્ત્વ પુ. ૧ પા. ૧૨૫ ઉપરનો અ. કોસંખીનો લેખ જુઓ.

૪. મહાવીર : જૈનધર્મના ૨૪ તીર્થંકરોમાંના છેલ્લા તીર્થંકર, તેમના પિતાનું નામ સિદ્ધાર્થ, માતાનું નામ ત્રિશક્તા, બાઈનું નામ નંદીવર્ધન, પત્નીનું નામ યશોદા, પુત્રીનું નામ પ્રિયદર્શના અને જમાઈનું નામ જમાલિ હતું. તે તેમની જૈન સુદર્શનાનો પુત્ર હતો.

તેમનાં માતાપિતા પાર્શ્વનાથનાં શ્રમણોપાસક હતાં. તેમના પિતા ૧૨જાતકુળના ક્ષત્રિય હતાં. મહાવીરનો જન્મ વૈશાલિમાં (અત્યારનું બસાર, પટણાથી ૨૭ માઈલ ઉત્તરે) ક્ષત્રિયકુંડમાં થયો હતો. તેમનાં માતાપિતાએ તેમનું નામ વર્ષમાન રાખ્યું હતું. તે ત્રીસ વર્ષના થતાં તેમનાં માતાપિતા મૃત્યુ પામ્યાં. ત્યારબાદ મોટાબાઈની રજા લઈ તેમણે પ્રવ્રજ્યા લીધી અને ૧૨ વર્ષ તપશ્ચર્યા અને ધ્યાનમાં ગાળ્યા બાદ કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. ત્યારપછી તે ૪૨ વર્ષ સુધી ઉપદેશ આપતા જીવ્યા અને ૭૨ વર્ષની ઉંમરે ઈ. સ. પૂર્વે ૪૮૦ની આસપાસમાં પાવાપુરીમાં નિર્વાણ પામ્યા. શ્વેતાંબરો તેમજ દિગંબરો બંનેને મહાવીરસ્વામી તીર્થંકર તરીકે સરખા જ માન્ય હોવા છતાં તેમના જન્મની અને વિવાહની હકીકત તથા સમયાદિ વિષે બંનેમાં મતભેદ છે.

તેમનાં ખીજાં નામ આ પ્રમાણે છે :—

વીર, ચરમતીર્થંકર, દેવાર્થ, જ્ઞાતનંદન, વૈશાલિક, સન્મતિ, મહતીવીર, અંત્યકાશ્યપ, નાથાન્વય (જ્ઞાતાન્વય).

બૌદ્ધશ્રંધોમાં તે દીર્ઘતપસ્વી નિઝંઠ નાતપુત્ર નામે પ્રસિદ્ધ છે.

વીર નિર્વાણ સંવત્ ૨૪૫૭મો અભ્યારે ચાલે છે (શ્વેતાંબર).

૫. સુધર્મા : તેમના પરિચય માટે ગુરુઓ રામચંદ્ર જિનાગમસંગ્રહનું બજવતીસૂત્ર, પ્રથમ ભાગ-૫. ૧૫.

૬. જંધુ : તેમના પરિચય માટે પણ ઉપર સુધર્મા માટે બતાવેલું સ્થાન ગુરુઓ.

૭. પૂર્ણબદ્ધ ચૈત્ય : ચૈત્ય? એટલે ચિતા ઉપરનું સ્મારક. આ પૂર્ણબદ્ધ ચૈત્યનું વર્ણન કરતાં ઔપપાતિક સૂત્રમાં નીચે પ્રમાણે જણાવ્યું છે :—“તેમાં નટ, નર્તક, મલ, મૌલિક, વેલંબજ, પ્લવક, જલ, કથક, રાસક, આખ્યાતા, લંખ, મંખ, તુંખ, વીણા વગાડનારા અને માગધો પોતાના ગાયન, વાદન, ખેલન હાર્ય વગેરેના પ્રયોગો કર્યા કરતા હતા, આહોતાઓ તેમાં આહુતિઓ આપતા અને હજારો યાગીના લાગા ત્યાં આવતા.”

૮. નાયાધર્મકહા : આ સૂત્રની શરૂઆત કરતાં કહેવામાં આવ્યું છે કે “આ છટ્ટા અંગના બે શ્રુતરકંધ કહ્યા છે. તેમાં પ્રથમ રકંધમાં જ્ઞાતોદિહારણો છે અને ખીજામાં ધર્મકથાઓ છે.” તેમાં મૂળ શબ્દો જાણીને ય વર્મકહાઓ ય છે. ટીકાકાર અભયદેવે એ મૂળને અનુસરીને “નાયાધર્મકહા” શબ્દનો “જ્ઞાતો—ઉદિહારણો અને ધર્મકથાઓ” એવો અર્થ કરેલો છે.

જ્ઞાતાસૂત્રના ટીકાકાર અભયદેવે જ સમવાયાંગની ટીકામાં અને મલપગિરિએ નંદીસૂત્રની ટીકામાં “જેમાં જ્ઞાતો એટલે ઉદિહારણો પ્રધાન છે તેવી ધર્મકથાઓ” એવો અર્થ લીધો છે. તે

૧. આવશ્યકચૂર્ણીમાં “ઋષભદેવના પોતાના જ લોકો”ને જ્ઞાતો તરીકે જણાવેલા છે. તેઓનું કુળ તે જ્ઞાતકુળ અને તેઓનો વંશ તે જ્ઞાતવંશ.
૨. ટીકાકારો ચૈત્યને વ્યંતરાયતન—“ભૂત, વ્યંતરનું રહેઠાણ” કહે છે.
૩. સુધિયુક્ત કરનારા. ૪. વિડંબના-દીખળ કરનારા.
૫. તરનારા. ૬. દોરડા ઉપર ખેલનારા. ૭. મોટા વાંસડાના અમ્રભાગ ઉપર ખેલનારા.
૮. ચિત્રનાં પાટિયાં બતાવનારા શિક્ષુઓ.

ઉપરાંત મૂળમાં આપેલો “જ્ઞાતો અને ધર્મકથાઓ” એ અર્થ પણ અથવા કરીને લીધેલો છે. પરંતુ હેમચંદ્રાચાર્યે પોતાના કોશમાં “જ્ઞાતપ્રધાન ધર્મકથાઓ” એવો પ્રથમ અર્થ જ લીધો છે.

નાયાધર્મકહા એ પ્રાકૃત પદમાંથી દિગંતરોએ નાયધર્મકથા (ગોમ્મટસાર), જ્ઞાતધર્મકથા (તત્ત્વાર્થરાજવાર્તિક) તથા શ્વેતાંબરોએ જ્ઞાતધર્મકથા અને જ્ઞાતાધર્મકથા એવાં પદો ઉપજાવેલાં છે. તથા તે પદોમાંથી તે ઉપર જણાવેલા બિન્ન બિન્ન અર્થો બતાવ્યા છે. પરંતુ તે બધામાં ભગવાન મહાવીરના નામ સાથે સંબંધ જોડનારો ઐતિહાસિક અર્થ વધુ સુસંગત છે. માટે જ આ સૂત્રનું નામ “નાયધર્મકહા” મુખપૃષ્ઠ ઉપર અમે મૂકેલું છે.

૯. ઉક્તિખત-શ્લાઘ : આ અધ્યયનમાં મેઘકુમારની વાત આવે છે. તેમાં તેણે હાથીના ભવમાં સસલાને બચાવતા “પાપ ઉચ્ચિન્તે” પગ ઊંચો કર્યો હતો—એવું વર્ણન આવે છે. તે ઉપરથી આ અધ્યયનનું નામ ઉક્તિખત-શ્લાઘ પડ્યું છે.

૧૦. રાજગૃહ : આ નગર બૌદ્ધો અને જૈનોનું પૂજનીય તીર્થ છે. ત્યાં મહાવીર અને છુદ્દે અનેક ચાતુર્માસી કરેલા. તેથી જ તેનો ઉલ્લેખ વારંવાર બંને ધર્મના ગ્રંથોમાં આવે છે. જરાસંધના સમયમાં રાજગૃહ મગધની રાજધાની હતી એ જાતની નોંધ મહાભારતના સભાપર્વમાં મળે છે. તેનું ખીજું નામ ગિરિવજ્ર પણ તેમાં નોંધેલું છે. ત્યાં પાંચ પહાડો છે એમ મહાભારતકારે તેમજ જૈન ગ્રંથકારોએ જણાવેલું છે. પણ તેમનાં નામોમાં ભેદ નીચે પ્રમાણે છે.

મહાભારત : વૈભાર (વૈભાર), વારાહ, વૃષભ, ઋષિગિરિ, ચૈત્યક.

વાયુપુરાણ : વૈભાર, વિપુલ, રત્નકૂટ, ગિરિવજ્ર, રત્નાચલ,

જૈન : વૈભાર, વિપુલ, ઉદય, સુવર્ણ, રત્નગિરિ;

આ પહાડોને કારણે તેનું ખીજું નામ ગિરિવજ્ર પડ્યું હશે. તેનું વર્તમાન નામ રાજગિર છે. તે બિહારથી લગભગ ૧૩, ૧૪ માઈલ દક્ષિણે આવેલું છે. આ જ રાજગૃહની બહાર ઉત્તરપૂર્વમાં જૈન સૂત્રોમાં નાલંદા નામનું સ્થળ હોવાનું જણાવ્યું છે. પ્રસિદ્ધ નાલંદા વિદ્યાપીઠ ત્યાં હતું.

આવશ્યક નિર્યુક્તિની અવચૂર્ણિમાં લખેલું છે કે પહેલાં ત્યાં ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત નામે નગર હતું. તેને ક્ષીણવાસ્તુક થયેલું જાણીને જિતશત્રુ રાજાએ તે ઠેકાણે ચનકપુર સ્થાપ્યું. કાળે કરીને તે ક્ષીણ થતાં ત્યાં ઋષભપુર સ્થપાયું. ત્યારબાદ કુશાગ્રપુર થયું. તે આખું બળી ગયા પછી શ્રેણિકના પિતા પ્રસેનજિત રાજાએ ત્યાં રાજગૃહ વસાવ્યું.

પત્રવણાસૂત્રમાં રાજગૃહને મગધની રાજધાની તરીકે વર્ણવેલું છે.

ભગવતીસૂત્રના ખીજા શતકના પાંચમા ઉદ્દેશકમાં રાજગૃહના બિના પાણીના ઝરા વિશે ઉલ્લેખ છે. તેનું નામ મહાતપોપતીરખ્રમ આપેલું છે. ચીનાઈ પ્રવાસી ક્ષાન્ધાને અને હ્યુએનસંગે તે બિના પાણીનો ઝરો જોયાનું લખેલું છે. બૌદ્ધગ્રંથોમાં આ ઝરાને તપોદ નામે કહેલો છે.

૧૧. મગધ : ઋગ્વેદમાં આ દેશનો કીકટ નામે ઉલ્લેખ કરેલો છે. અથર્વવેદમાં તેનું મગધ નામ આવે છે. હેમાચાર્યે પોતાના કોશમાં તે બંને નામો આપેલાં છે. પત્રવણાસૂત્રમાં આર્યદેશો ગણાવતી વખતે મગધને પહેલો ગણાવ્યો છે. અત્યારના બિહારને પ્રાચીન મગધ કહી શકાય. તેમાં બૌદ્ધો અને જૈનોનાં અનેક તીર્થો છે. તેથી તેઓ તેને પૂજ્ય અને પવિત્ર માને છે.

પરંતુ વૈદિક લોકોએ તીર્થયાત્રાના કારણે સિવાય તેમાં પ્રવેશ કરવાનો પણ નિષેધ કરેલો છે અને ત્યાં વધુ વખત રહેનારને પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાનું ફરમાવેલું છે.

બસો વર્ષ પહેલાંના એક જૈન યાત્રિકે લખ્યું છે :—

“કાસીવાસી કાગ મૂર્છા મુગતિ લહઇ, મગધિ મુઓ નર ખર હુઈ એ”

“કાગડો પણ કાશીમાં મરે તો મુક્તિ પામે, પરંતુ માણસ પણ જો મગધમાં મરે તો મધેડો થાય” એવી માન્યતા તે તરફના લોકોમાં ચાલે છે.

૧૨. શ્રેણિક : આ રાજા આગળ આવી ગયેલા કોણિક રાજાનો પિતા થાય. તે શિશુનાગ-વંશનો હતો. બૌદ્ધગ્રંથોમાં આને સેનિય અને બિંબિસાર નામે વર્ણવેલો છે. જૈનગ્રંથોમાં તેનું ખીજું નામ બિંબિસાર કે લંબાસાર આપેલું છે. તેના તે નામનું કારણ બતાવતાં આચાર્ય હેમચંદ્રે જણાવ્યું છે કે “એક વાર કુશાગ્રપુરમાં આગ થતાં રાજા પ્રસેનજિત અને તેના બધા કુમારો મહેલ બહાર નીકળી ગયા. ખીજા કુમારોએ નીકળતાં નીકળતાં હાથી, ધોડા, રત્ન, મણિ, માણિક વગેરે લીધાં પણ શ્રેણિકે માત્ર એક લંબા જ લીધી. પ્રસેનજિતે તેને તેનું કારણ પૂછતાં તેણે જણાવ્યું કે લંબા એ રાજાનું વિજયચિહ્ન છે માટે મેં તેને એકલીને લીધી છે. આ ઉપરથી રાજાએ તેનું નામ લંબાસાર પાડ્યું.” બિંબિસાર અને બિંબિસાર એ નામોમાં સામ્ય ચોખ્ખું લાગે છે.

૧૩. ધારિણીનું સ્વપ્ન : લલિતવિસ્તરમાં જણાવ્યા પ્રમાણે શુદ્ધની માતા માયાદેવીએ, જ્યારે શુદ્ધ તેના ગર્ભમાં પેઠા તે વખતે રૂપાના ઢગલા જેવો, છ દાંતવાળો અને સર્વાંગસુંદર હાથી પોતાના ઉદરમાં પેસતો હોય એવું સ્વપ્ન જોયું હતું. આ પ્રમાણે જૈન તેમજ બૌદ્ધ ગ્રંથોમાં કોઈ મહાપુરુષ કુક્ષીમાં આવવાનો હોય તે પહેલાં તેમની માતાઓએ આવાં ઉત્તમ સ્વપ્નો જોયાની હકીકત મળી આવે છે.

૧૪. કૌટુંબિક પુરુષો : “ખાસ તહેનાતના નોકરો.” જૈનસૂત્રોમાં નોકર અર્થમાં “કૌટુંબિક પુરુષ” તેમજ “દાસચેટ” એમ બે શબ્દનો પ્રયોગ આવે છે. કૌટુંબિક શબ્દનો અર્થ “કુટુંબનો માણસ” થાય. તે ઉપરથી એમ માલમ પડે છે કે રાજાઓ પોતાના રાજવંશીઓમાંથી કેટલાકને ખાસ તહેનાતના નોકરો તરીકે રાખતા. પરંતુ જે લોકો દાસ જાતિના જ એટલે કે ગુલામ વંશના હતા તેમને માટે દાસચેટ શબ્દ વપરાતો હશે. જેમને અત્યારે આપણે ગોલા કહીએ છીએ તેવા પ્રકારના જ આ લોકો હતા. આ લોકોને એ રીતે જન્મથી મરણ સુધી દાસનું જ કામ કરવાનું રહેતું, જ્યારે કૌટુંબિક પુરુષોને તેવું બંધન ન હતું. કેટલાંક વર્ણનો ઉપરથી એવું લાગે છે કે આ દાસચેટો ધણું કરીને પરદેશીઓ જ હતા. (જુઓ ટિપ્પણ નં. ૨૬)

૧૫. જવનિકા : (જવણિયા) યવન શબ્દ સાથે આ શબ્દનો સંબંધ છે. કોશકારોએ આ શબ્દની વ્યુત્પત્તિ જુ ધાતુ ઉપરથી બતાવી છે. પણ ઇતિહાસની દૃષ્ટિથી વિચાર કરતાં લાગે છે કે આ શબ્દ યવન શબ્દમાંથી જ નીકળેલો છે. કારણ કે યવનિકા-પણ્ડો રાખવાની પ્રથા યવનોમાં જ હતી તેમ ઇતિહાસ પરથી માલમ પડે છે.

અમરકોશમાં જવનિકા અને યવનિકા એમ બે શબ્દો મૂકેલા છે. અને હેમચંદ્રે જવની અને યમની આપેલા છે. પરદેશીઓના સહવાસથી આપણે ત્યાં પણ યવનિકા-પણ્ડાનો રિવાજ તેમજ તે શબ્દ દાખલ થયા લાગે છે.

સાતામાં આવેલો યવનિકાનો ઉલ્લેખ અને વર્ણન બરાબર હોય તો એમ કહી શકાય કે બિંબિસારના સમયમાં રાજકુટુંબોમાં તેની પ્રથા તથા યવનોનો પગપેસારો આપણા દેશમાં હતાં.

૧૬. અષ્ટાંગનિમિત્તવેદી : “નિમિત્તનાં આઠ અંગોને જણનાર.” તે આઠ અંગો આ પ્રમાણે છે :—(૧) ભૌમ [ભૂકંપ વગેરે] (૨) ઉત્પાત [લોહીનો વરસાદ વગેરે] (૩) સ્વપ્ન

(૪) અંતરિક્ષ [આકાશમાં દેખાતાં ગંધર્વનગર વગેરે] (૫) આંગ [અંગમાં થનારા—આંખનું ફરકવું વગેરે] (૬) સ્વર [પક્ષીઓનું બોલવું વગેરે] (૭) લક્ષણ [સ્ત્રી, પુરુષ વગેરેનાં લક્ષણો] (૮) વ્યંજન [તલ, મસા વગેરે શરીર ઉપરનાં ચિહ્ન]. આ વિષયનું વિગતવાર શાસ્ત્ર વરાહમિહિરની બૃહત્-સંહિતા છે.

૧૭. સ્વપ્નશાસ્ત્ર : આ વિષય ઉપર કેટલાય ગ્રંથોમાં અનેક પ્રકરણો મળે છે. જેમકે સુશ્રુત—શારીર સ્થાન, અધ્યાય ૩૩; અક્ષવૈવર્તપુરાણ— ૪-મંખંડ, અધ્યાય ૭; ભગવતીસૂત્ર—શતક ૬, ઉદ્દેશક ૬.

૧૮. દોહદ : “ ગર્ભિણીને થતી વિવિધ ઇચ્છાઓ.” આ ઇચ્છાઓ પૂરી કરવામાં આવે તો જ ગર્ભ સર્વાંગસંપન્ન થઈ શકે. નહિ તો ગર્ભિણી સ્ત્રીને તેમજ ગર્ભને હાનિ થાય. સ્ત્રીના દોહદ ઉપરથી ગર્ભસ્થ જીવના સ્વભાવની કદંબના પણ કરવામાં આવતી. તે વિષેના સવિસ્તર વર્ણન માટે જુઓ સુશ્રુત—શારીરસ્થાન, અધ્યાય ૩.

૧૯. વૈભાર પર્વત : જુઓ રાજગૃહ.

૨૦. વૈક્રિય સમુદ્ધાત : કેટલાંક કારણોને લઈને આત્મા પોતાના પ્રદેશોને (અંશોને) શરીરથી બહાર પ્રસારવે છે અને પાછા સંકોચી પણ લે છે. તે ક્રિયાને જૈન પરિભાષામાં સમુદ્ધાત કહે છે. વૈક્રિયસમુદ્ધાત શરીરના પરિવર્તન માટે કરવામાં આવે છે. યોગસૂત્રમાં જણાવેલી નિર્માણુચિત્ત અને નિર્માણુકાયની પ્રક્રિયાને આ પ્રક્રિયા મળતી આવતી હોય એમ લાગે છે. વાયુપુરાણમાં પણ આ વિષે ઉલ્લેખ છે. સમુદ્ધાતની ક્રિયા માટે પત્રવણાસૂત્રના ૩૬ માં પદમાં વિસ્તારથી લખેલું છે અને ભગવતીસૂત્રના ખીળ શતકના ખીળ ઉદ્દેશકમાં પણ એ વાતનું વર્ણન છે.

૨૧. સેચનક હાથી : આ હાથી શ્રેણિકનો પદ્મહસ્તી હતો. શ્રેણિકે સંપત્તિના ભાગ ક્યાં ત્યારે આ હાથી તેણે વિહલ્લકુમારને આપ્યો. પોતાની સ્ત્રીની હઠથી કોણિકે તે હાથી પોતાને આપવાની પોતાના બાઈ વિહલ્લકુમાર પાસે માગણી કરતાં તેણે તેમ કરવા ના પાડી એટલે કોણિકે તેને મુદ્દ કરવાની ધમકી આપી. તેથી તે વૈશાલિમાં પોતાના માતામહ ચેટકને શરણે ગયો. ત્યારબાદ જંને પક્ષ વચ્ચે લડાઈ થઈ. ચેટકના પક્ષમાં કાશીના નવ મલ્લકી અને કોશલના નવ લેચ્છકી એમ અદાર ગણરાજાઓ હતા.

આ મહાશિલાકંઠક સંઘામમાં કોનો જય થયો અને કોનો પરાજય થયો એ પ્રશ્નનો જવાબ આપતાં ભગવાન મહાવીર ભગવતીસૂત્રમાં કહે છે “ ગોયમા ! વજી વિદેહપુત્રે જહત્યા, નવ મહર્ષે નવ લેચ્છર્ષે કાલીકોસલ્યા અદારસ વિ ગણરાયાણો પરાજહત્યા । હે ગૌતમ ! વજ્રજી વિદેહપુત્રનો (કોણિકનો) જય થયો અને નવ મહર્ષકી અને નવ લેચ્છકી એ અદારે ગણરાજાઓનો પરાજય થયો.”

આ વિષે ભગવતીસૂત્રના સાતમા શતકના નવમા ઉદ્દેશકમાં, નિરયાવલિસૂત્રમાં તેમ જ હેમચંદ્રના મહાવીર ચરિતના ૧૨મા સર્ગમાં સવિસ્તર વર્ણન છે.

૨૨. ગર્ભની રક્ષાને અર્થે : ગર્ભિણી સ્ત્રીને લગતા આવા અનેક ઉદ્દેશો જૈનસૂત્રોમાં આવે છે. એથી એમ સ્પષ્ટ માલૂમ પડે છે કે તે સમયના લોકો ગર્ભિણીની તેમજ ગર્ભની રક્ષા માટે કેટલી બધી કાળજી રાખતા. ન્યાં પ્રસૂતિશાસ્ત્ર તેમજ સંતાનિશાસ્ત્ર ખૂબ ખેડાયેલું હોય ત્યાં જ આવી વ્યવસ્થાનો સંભવ છે. ગર્ભિણીના તેમજ ગર્ભના આરોગ્ય માટે તેના ખાદ્યાખાદ્યનો વિચાર આમાં સ્પષ્ટ છે. ગર્ભ સંસ્કારસંપન્ન થાય તે માટે ગર્ભિણીએ કેવી વૃત્તિઓ રાખવી જોઈએ તે વિષે પણ આ સ્થાને સ્પષ્ટ લખેલું છે. આવી જ હકીકત મત્સ્યપુરાણમાં કશ્યપે અદિતિને સમજાવેલી છે. તે વિષે વીરમિત્રોદયના સંસ્કારપ્રકાશમાં (પા. ૧૮૦-૧) ઉલ્લેખ છે.

૨૩. અઢારે વર્ણ અને ઉપવર્ણ : મૂળમાં અઢારસ સેળીપસેળીઓ છે. ટીકાકારે શ્રેણીનો અર્થ કુંભકારાદિવાતયઃ એટલે કે “કુંભાર વગેરે જાતિઓ” અને પ્રશ્નેશ્વરીનો અર્થ તત્પ્રમેદરૂપાઃ એટલે કે તેના પેટા વિભાગો એમ કરેલો છે. જંબુદ્વીપપ્રાપ્તિની ટીકામાં તે અઢારને નવ નારુ અને નવ કારુ એમ બે ભેદ પાડીને ગણાવેલી છે. (૧) કુંભાર (૨) પટ્ટધ્વજ-પટેલ (૩) સુવર્ણકાર-સોની (૪) સૂપકાર-રસોધિઓ (૫) ગંધર્વ (૬) કાશ્યપક-હજમ (૭) માલાકાર-મળી (૮) કચ્છકર [કે કચ્છકર ?] (૯) તંબોળી. આ નવ નારુ છે. (૧) ચમાર (૨) ચંત્રપીડક-ધાણી, કોલુ વગેરે ચલાવનારા (૩) ગંધિય [ગાંધી-વાંસદોડો ?] (૪) છિપાય-છીપા (૫) કંસકાર-કંસારો (૬) સીવંગ-સીવનારા (૭) ગુચ્ચાર [?] (૮) લિલ્લ (૯) ધીવર-માછી. આ નવ કારુ છે.

૨૪. યાગો : યાગ શબ્દનો વપરાશ વિશેષે કરીને વૈદિક સંપ્રદાયમાં છે. ત્યાં તેનો અર્થ ‘યજ્ઞ’ કરવામાં આવે છે. અહીં તેનો અર્થ ટીકાકારે “દેવની પૂજા” કરેલો છે. આજ ટીકાકારે ભગવતી સૂત્રમાં (શતક ૧૧, ઉદ્દેશક ૧૧) યાગાન્ પૂજાવિશેષાન્ એટલે કે “એક જાતની પૂજા” એ અર્થ પણ બતાવ્યો છે. કલ્પસૂત્રની ટીકામાં યાગાન્ અર્હતપ્રતિમાપૂજાઃ એટલે કે “અર્હતપ્રતિમાની પૂજાઓ” એવો અર્થ ઉપાધ્યાય વિનયવિજયજીએ આપેલો છે અને તેનું સમર્થન પણ કર્યું છે. આ ઉપરથી માલમ પડે છે કે યાગનો નિશ્ચિત અર્થ જૈન સંપ્રદાયમાં પ્રસિદ્ધ ન હતો. તેમ હોત તો સર્વ ટીકાણે એક જ અર્થ ટીકાકારો બતાવત. તેનો નિશ્ચિત અર્થ ન હોવાનું કારણ એ લાગે છે કે તે શબ્દ મૂળ વૈદિક સંપ્રદાયનો છે.

૨૫. ગણનાયકો : આ શબ્દનો સંબંધ ગણરાજ્ય સાથે છે. એટલે તેનો અર્થ પ્રાચીન-જ્ઞાનમાં પ્રસિદ્ધ એવાં “ગણરાજ્યોના નાયકો” એમ થાય.

૨૬. સંસ્કારો : જન્મ્યા પછી પહેલે દિવસે જાતકર્મ, બીજે દિવસે જાગરિકા, ત્રીજે દિવસે ચંદ્રસૂર્યદર્શન, ચારમે દિવસે નામકરણ, પછી પ્રજ્ઞેમણ, ચંક્રમણ, ચૂડાપનયન અને પછી ગર્ભાધી આઠમે વરસે ઉપનયન-આ રીતે મેષકુમારના સંસ્કારનો ક્રમ છે. સૂત્રોમાં જ્યાં જ્યાં કોઈના જન્મની, હકીકત આવે છે ત્યાં સંસ્કારોનો લગભગ આવોજ ક્રમ હોય છે. જેમકે ભગવતીમાં (૧૧ મું શતકા ઉદ્દેશક ૧૧) મહાબળના જન્મના પ્રસંગે જણાવ્યું છે કે પહેલાં દસ દિવસ સુધી સ્થિતિપતિત (કુલાચાર પ્રમાણે કરવાનો વિધિ) કરે છે. પછી ચંદ્રસૂર્યદર્શન, પછી જાગરિકા, નામકરણ, પદંગામણ (ધૂંટણે ચાલવું), ચંક્રમણ, જેમામણ, પિંડવર્ધન (આહાર વધારવો), પજાપાવણ (પ્રજ્ઞપન), કર્ણવેધ સંવત્સરપ્રતિલેખ (વર્ષાંતરીકરણ-વરસગાંઠ), ચોલોચણ (ચૂડાકર્મ), ઉપનયન, કલાચાહણ વગેરે ગર્ભાધાનથી માંડીને બધી પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં આવે છે.

ભગવાન મહાવીરના જન્મપ્રસંગે પહેલે દિવસે સ્થિતિપતિતા, ત્રીજે દિવસે ચંદ્રસૂર્યદર્શન, છઠ્ઠે દિવસે ધર્મજાગરિકા, અગિયારમે દિવસે સૂતક કાઢ્યા બાદ, ચારમે દિવસે નામકરણ (કલ્પસૂત્ર મૂળ) અને પછી આવરયકમાં લખ્યા પ્રમાણે ૮ વર્ષથી વધારે વયના જાણીને ઉપનય કરે છે.

મૂળમાં આ પ્રવૃત્તિને સંસ્કાર શબ્દથી જણાવી નથી. પણ એ સંસ્કારો જ છે એ વિષે કંઈ શંકા નથી. કારણ કે વૈદિક પરંપરામાં સંસ્કારોનો જ ક્રમ મળે છે તેને જ મળતો જૈન સૂત્રોનો આ ક્રમ છે. ગર્ભાધાન, પુંસવન, અનવલોબન, સીમંતોચન, જાતકર્મ (પહેલે દિવસે), નામકરણ, પ્રેક્ષારોહણ, કુંચપાન, તાંબુલલક્ષણ, નિષ્ક્રમણ, ચંદ્રસૂર્યદર્શન, કટીસૂત્રબંધન, કર્ણવેધ, અંકુશાર્પણ, અન્નપ્રાશન, અબ્દપૂર્તિકૃત્ય (સંવત્સરપ્રતિલેખ), ચૂડાકરણ, વિદ્યારંજ, ઉપનય વગેરે. આ જાતનો સંસ્કારોનો ક્રમ વીરમિત્રોદયના સંસ્કારપ્રકાશમાં જૂની રચિતિઓનો આધાર આપીને બતાવેલો છે.

સંસ્કારો અને તેમની વિધિ વિધે પ્રાચીન જૈન સાહિત્યમાં કશુંય જણાવ્યું નથી. છતાં જૈન કુટુંબોમાં જન્મેલા મેઘકુમાર, મહાવીર વગેરેને વૈદિકસંપ્રદાયના એ પ્રસિદ્ધ સંસ્કારો કરવામાં આવેલા એમ તે તે ઉલ્લેખો ઉપરથી માલૂમ પડે છે. બુદ્ધને પણ જાતકર્મ અને નામકરણ સંસ્કાર થયાનો ઉલ્લેખ બુદ્ધધોષ પોતાના બુદ્ધચરિતમાં કરે છે.

આ ઉપરથી એમ માલૂમ પડે છે કે તે સંસ્કારો અને તેમની વિધિઓ એટલા બધાં લોક-પ્રચલિત થઈ ગયાં હતાં કે એમાં કોઈ પણ પ્રકારની સાંપ્રદાયિકતા રહી જ ન હતી. તેજ સિત્ત સંપ્રદાયની વિધિઓ પણ જો અવશ્ય ઉપયોગી હોય તો તેમને પોતાના આચારમાં લેવી પણ ખરી એવો ખીજ સંપ્રદાયો પ્રત્યે સમભાવ પણ તે જમાનાના લોકોની અંદર હતો. આ માટે ખીજ ધણા પુરાવાઓ આ સૂત્રમાં આગળ આવવાના જ છે.

૨૭. ૭૨ કળાઓ : (૧) લેખ [લખવાની કળા: બધી પ્રકારની લિપિમાં લખી શકવું; કોતરીને, સીવીને, વણીને, છેદીને, બેદીને, બાળીને અને સંક્રમણ કરીને (એક ખીજમાં બેળવીને) અક્ષરો પાડવા; સ્વામી-ચાકર, પિતા-પુત્ર, ગુરુ-શિષ્ય, પતિ-પત્ની, શત્રુ-મિત્ર વગેરે સાથે પરસ્પર પત્રવ્યવહારની શૈલી; લિપિના ગુણદોષનું જ્ઞાન] (૨) ગણિત (૩) રૂપ (માટી, પથ્થર, સોનું, મણિ, વસ્ત્રો અને ચિત્ર વગેરેમાં રૂપનિર્માણ) (૪) નાટ્ય (અભિનયવાળો અને અભિનય વિનાનો નાટ્ય) (૫) ગીત (૬) વાદિત્ર (૭) સ્વરગત (સંગીતના સ્વરસમૂહનું જ્ઞાન) (૮) પુષ્કરગત (મૃદંગ વગેરે વગાડવાનું જ્ઞાન) (૯) સમતાલ (ગીતાદિના તાલનું જ્ઞાન) (૧૦) દ્યૂત (૧૧) જનવાદ (એક જાતનું દ્યૂત) (૧૨) પાશક (પાસા) (૧૩) અષ્ટાપદ (ઓપાદ) (૧૪) પુરઃકાવ્ય (શીઘ્રકવિત્વ) (૧૫) દક્ષમૃતિકા (મિશ્રિત દ્રવ્યોની પૃથક્કરણ વિદ્યા) (૧૬) અન્નવિધિ (પાકવિદ્યા) (૧૭) પાનવિધિ (પાણી સ્વચ્છ કરવાની અને તેના ગુણદોષ પારખવાની વિદ્યા) (૧૮) વસ્ત્રવિધિ (વસ્ત્ર પહેરવાની વિદ્યા) (૧૯) વિક્ષેપન વિધિ (૨૦) શયન વિધિ (પલંગ, પથારી ઇત્યાદિનાં માપ વગેરેનું જ્ઞાન અથવા કેમ સૂવું તે વિધેનું જ્ઞાન) (૨૧) આર્યા (આર્યા હંદના બેદ પ્રબેદોનું જ્ઞાન) (૨૨) પ્રહેલિકા (સમરથા) (૨૩) મારાધિકા (૨૪) ગાથા (૨૫) ગીતિ (૨૬) શ્લોક (વગેરેના બેદપ્રબેદોનું જ્ઞાન) ૨૭ હિરણ્ય-યુક્તિ (રૂપાનાં ધરેણાં કયાં કયાં પહેરવાં તેનું જ્ઞાન) (૨૮) સુવર્ણયુક્તિ (સોનાનાં ધરેણાં કયાં કયાં પહેરવાં તેનું જ્ઞાન) (૨૯) ચૂર્ણયુક્તિ (સનાન, મંજન વગેરેનાં ચૂર્ણો બનાવવાની યુક્તિ) (૩૦) આભરણ-વિધિ (૩૧) તરુણીપ્રતિકર્મ (સુવતીનાં વર્ણ વગેરેને વધારવાનું જ્ઞાન) (૩૨) સ્ત્રી- (૩૩) પુરુષ- (૩૪) હય- (૩૫) ગજ- (૩૬) ગાય- (૩૭) કુક્કર- (૩૮) હત્ર- (૩૯) દંડ- (૪૦) અસિ- (૪૧) મણિ- (૪૨) કાકળી (રત્ન)-એ બધાંનાં સામુદ્રિકમાં કહેલાં લક્ષણોનું જ્ઞાન (૪૩) વાસ્તુવિદ્યા (૪૪) સંકષાવારમાન (સેનાના પરિમાણનું જ્ઞાન) (૪૫) નગરમાન (નગરના પરિમાણનું જ્ઞાન) (૪૬) વ્યૂહ (સેનાના વ્યૂહ રચનાનું જ્ઞાન) (૪૭) પ્રતિવ્યૂહ (પ્રતિદ્વંદ્વીના વ્યૂહનું જ્ઞાન) (૪૮) ચાર (અહોની ગતિ વગેરેનું જ્ઞાન) (૪૯) પડિયાર (પ્રતિચાર-અહોની પ્રતિકૂળ ગતિનું જ્ઞાન અથવા પ્રતિકાર-રોગીના ઉપચારનું જ્ઞાન) (૫૦) ચક્રવ્યૂહ- (૫૧) ગરુડવ્યૂહ- (૫૨) શકટવ્યૂહ-વગેરે વ્યૂહો રચવાનું જ્ઞાન (૫૩) યુદ્ધ (૫૪) નિયુદ્ધ (મદ્દલયુદ્ધ) (૫૫) યુદ્ધાતિયુદ્ધ (મોટી લડાઈ) (૫૬) દષ્ટિયુદ્ધ (૫૭) મુષ્ટિયુદ્ધ (૫૮) બાહુયુદ્ધ (૫૯) લતાયુદ્ધ (લતાની પેઠે પ્રતિદ્વંદ્વીને વીંટળાઈને કરવાનું યુદ્ધ) (૬૦) ઇન્દ્રિય (બાણો અને અસ્ત્રોનું જ્ઞાન) (૬૧) ત્સરુપ્રવાદ (તરવારની વિદ્યા) (૬૨) ધનુર્વેદ (૬૩) હિરણ્યપાક (રૂપું બનાવવાનો કામિયો) (૬૪) સુવર્ણપાક (સોનાનો કામિયો) (૬૫) સૂત્રખેલ (દોરીઓ તોડેલી કે બળી ગયેલી હોય પણ તૂટેલી કે બળેલી નથી એમ દેખાડવું તે અથવા તો દોરીઓ ખેંચીને કરાતો પૂતળો વગેરેનો ખેલ) (૬૬) વસ્ત્રખેલ (ફાટણું કે ટુંકું વસ્ત્ર તેવું ન દેખાય

તેવી રીતે પહેરવું અથવા વસ્ત્રની ક્રીડા) (૬૭) નાલિકાખેલ* (એક પ્રકારનું ઘૂત) (૬૮) પત્રચ્છેદ (પાંદડાંની થોકડીમાં અમુક સંખ્યા સુધીનાં પાંદડાં છેદવાની કળા) (૬૯) કટચ્છેદ (વચ્ચમાં અંતરવાળી તેમજ એક હારમાં રહેલી વસ્તુઓના ક્રમવાર છેદનનું જ્ઞાન) (૭૦) સજીવ (મરેલી ધાતુઓને સહજરૂપમાં લાવવાનું જ્ઞાન) (૭૧) નિર્જીવ (ધાતુઓને મારવાનું જ્ઞાન) (૭૨) શકુનરુત (શકુનો અને અવાગ્નેનું જ્ઞાન)

આ રીતે ૭૨ કળાના ઉલ્લેખો સમવાયજમાં ૭૨ માં સમવાયમાં અને રાજપ્રશ્નીયમાં દૃઢપ્રતિજ્ઞની શિક્ષાના પ્રકરણમાં થોડા ઘણા ફેરફારો સાથે આવે છે.

કામસૂત્રના વિદ્યાસમુદેશ પ્રકરણમાં ૬૪ કળાઓ અને તેમનું વિવરણ આપેલું છે. એ ચોસઠ કળાઓમાં ઉપર જણાવેલી ૭૨ કળાઓ સમાઈ જતી લાગે છે. તેમની વિગત આ પ્રમાણે છે :—

કામસૂત્ર જનસૂત્રની કયી કળાઓ તેમાં સમાય છે

- ૧ ગીત ... (૫) ગીત (૭) સ્વરગત
- ૨ વાદ્ય ... (૬) વાદ્ય (૮) પુષ્કરગત (૯) સમતાલ
- ૩ નૃત્ય ... (૪) નાટ્ય
- ૪ આલેખ્ય ... (૩) રૂપ
- ૫ વિશેષકચ્છેદ (આને પત્રચ્છેદ પણ કહ્યું છે. તિલક વગેરે માટે પાંદડાંની અનેક જાતની આકૃતિઓ બનાવવાની કળા) { (૬૮) પત્રચ્છેદ (આની અહીં ફરેલી વ્યાખ્યા પણ થઈ શકે છે.)
- ૬ તંદુલકુસુમખલિવિકાર (અનેક રંગના ઓખા વગેરેથી રંગોળી પૂરવી) }
- ૭ પુષ્પાસ્તરણ (આને પુષ્પશયન પણ કહ્યું છે) (૨૦) શયનવિધિ
- ૮ દશનવસનાંગરાગ (દાંત, કપડાં અને શરીર રંગવાં તે) { (૩૧) તરુણીપ્રતિકર્મ (?) (૧૯) વિલેપન (?) (૧૮) વસ્ત્રવિધિ
- ૯ મણિભૂમિકર્મ (સુવા એસવા માટે મણિ વગેરેથી જમીન આંધવી) }
- ૧૦ શયનરચન ... (૨૦) શયનવિધિ
- ૧૧ ઉદકવાદ્ય (જળતરંગ) ... (૬) વાદ્ય
- ૧૨ ઉદકાધાત (પાણીની પીચકારીઓ વડે ક્રીડા)
- ૧૩ ચિત્રયોગ (કામણદૂમણ)
- ૧૪ માલ્યગ્રથન (માળાઓ ગૂંથવી)

* સૂત્રક્રીડાની વ્યાખ્યા આપતાં નાલિકાસંચારનાલાદિસૂત્રાણામ્ અન્યથા અન્યથા દર્શનમ્ અર્થાત્ નળીમાં નાખેલા સૂત્રના તાંતણાઓનું ખીણ ખીણ રીતે દેખાઈ એમ વાતચાલનની ક્રીડામાં જણાવેલું છે. એથી એમ માલમ પડે છે કે નાલિકા-ખેલનો અર્થ સૂત્રક્રીડાને મળતો જ કદાચ હોય. વળી આ શબ્દ સૂત્રખેલ અને વસ્ત્રખેલની હારમાં જ છે તેથી પણ આ અર્થ વધુ સુસંયત લાગે છે.

- ૧૫ શેખરકાપીડયોજન [કૂલોવડે શેખ-
૨૬ અને આપીડ (માથાનાં
આભૂષણ) ગૂંથવા] ... (૩૦) આભરણવિધિ
- ૧૬ નેપથ્યપ્રયોગ ... (૧૮) વસ્ત્રવિધિ
- ૧૭ કર્ણપત્રલંગ (દાંત, શંખ
વગેરેનાં કાનનાં ધરેણું બનાવવા) ... (૧૮) આભરણવિધિ
- ૧૮ ગંધયુક્તિ ... (૨૬) ચૂર્ણયુક્તિ
- ૧૯ ભૂષણયોજન ... (૧૮) આભરણવિધિ
- ૨૦ ઇંદ્રનળ
- ૨૧ કૌયુમારયોગ (સૌભાગ્ય, વાજકરણ વગેરેના કુચુમારે કહેલા ઉપાયો)
- ૨૨ હસ્તજાઘવ (હાથની કુશળતા) (૬૮) પત્રચ્છેદ (૬૯) ઠટચ્છેદ
- ૨૩ વિચિત્ર શાક-પૂષ્પ-અદ્ય વિકારક્રિયા... (૧૬) અન્નવિધિ
- ૨૪ પાનકરસરાગાસવયોજન ... (૧૭) પાનવિધિ
- ૨૫ સૂચીવાનકર્મ (સીવવા સધિવાની કળા)
- ૨૬ સૂત્રકીમ ... (૬૫) સૂત્રખેલ (૬૭) નાલિકાખેલ (?)
- ૨૭ વીણામરુકવાદ ... (૬) વાદિત્ર
- ૨૮ પ્રહેલિકા ... (૨૨) પ્રહેલિકા
- ૨૯ પ્રતિમાલા (અંતકડી)
- ૩૦ દુર્વાચક્રયોગ (કિંચક્ર ઉચ્ચારવાળા શબ્દો બોલવાની કળા)
- ૩૧ પુસ્તકવાચન
- ૩૨ નાટકાખ્યાયિકાદર્શન
- ૩૩ કાવ્યસમસ્તપૂરણ
- ૩૪ પત્રિકાવેત્રવાનવિકલ્પ (નેત્ર, બરુ વગેરેથી
ખાટલા કે આસન ભરવાની ક્રિયા)
- ૩૫ તક્ષકર્મ (સંધાડિયાનું કામ)
- ૩૬ તક્ષણ (સુતારી કામ)
- ૩૭ વાસ્તુવિદ્યા ... (૪૩) વાસ્તુવિદ્યા (૪૫) નગરમાન
- ૩૮ રથરત્નપરીક્ષા ... (૪૧) મણિલક્ષણ (૪૨) કામ્યુપી લક્ષણ
(૨૭) હિરણ્યયુક્તિ (?) (૨૮) સુવર્ણયુક્તિ (?)
- ૩૯ ધાતુવાદ.....(૬૩) હિરણ્યપૌક (૬૪) સુવર્ણપાક (૭૦) સજીવ (૭૧) નિર્જીવ
- ૪૦ મણિરાગાકરનાન (મણિઓની ખાણોનું અને મણિઓ રંગવાનું કામ)
- ૪૧ વૃક્ષાયુર્વેદ (વનસ્પતિની દવા કરવાની વિદ્યા)
- ૪૨ મેષકુક્ષુટલાવકયુદ્ધવિધિ ... (૫૩) યુદ્ધ (?)
- ૪૩ શુકસારિકાપ્રલાપન (પોપટ અને મેના વગેરે પઢાવવા)
- ૪૪ ઉત્સાદન, સંવાહન અને કેશમર્દનમાં કુશળતા (પગ તથા હાથ વગેરે વડે દબાવવા કે મસળવાની
અને કેશ યોળવાની કુશળતા)
- ૪૫ અક્ષરમુદ્રિત્ર કથન (ટૂંકાક્ષરીનું ગાન-શોટહેન્ડ)
- ૪૬ ચ્ચેતિચ્ચત્ર વિકલ્પ (બાણદાર સિવાય ખીન્ને કોઈ ન સમજી શકે તેવા શબ્દપ્રયોગ)

- ૪૭ દેશભાષાવિજ્ઞાન
 ૪૮ પુષ્પશકટિકા (કુલોના મ્નાના, પાલખી વગેરે બનાવવાની કળા)
 ૪૯ નિમિત્તસાન... (૭૨) શકુનરુત [(૩૨) સ્ત્રી (૩૩) પુરુષ (૩૪) હય (૩૫) ગજ (૩૬) ગાય (૩૭) કુક્કુટ (૩૮) છત્ર (૩૯) દંડ (૪૦) અસિ (૪૧) મણિ (૪૨) કાકણી-રત્ન-એ બધાનાં લક્ષણોનું જ્ઞાન] (૪૮) ચાર (૪૯) પ્રતિચાર
 ૫૦ યંત્રમાતૃકા (સજીવ કે નિર્જીવ યંત્રોની રચના)
 ૫૧ ધારણમાતૃકા (સ્મૃતિશક્તિ-અવધાનકળા)
 ૫૨ સંપાદ્ય (કોઈ માણસ કાવ્ય બોલતો હોય તેની સાથે જેને તે નથી આવડતું તેવો માણસ પણ એકાદ આગલી શબ્દ સાંભળીને બોલવા લાગે-એ કળા; આને જૈન સંપ્રદાયમાં પદાનુસારિણી યુદ્ધિ કહે છે)
 ૫૩ માનસીકાવ્યક્રિયા (પદ્ય, ઉત્પલ વગેરે આકૃતિવાળા શ્લોકમાં ખાલી રાખેલી જગ્યાઓ પૂરવી)
 ૫૪ અભિધાનકોશ (શબ્દકોશનું જ્ઞાન)
 ૫૫ હંદોવિજ્ઞાન... ... (૨૧) આર્યા (૨૩) માગધિકા (૨૪) ગાથા (૨૫) ગીતિ (૨૬) શ્લોક.
 ૫૬ ક્રિયાકલ્પ (કાવ્ય-અલંકાર) (૧૪) પુરઃકાવ્ય
 ૫૭ હલિતયોગ (શ્વાંતર કરીને કંઠવાની કળા)
 ૫૮ વસ્ત્રગોપન
 ૫૯ દ્યુતવિશેષ... (૧૦) દ્યુત (૧૧) જનવાદ (૧૨) પાશક (૧૩) અષ્ટાપદ (૧૪) નાલિકાખેલ
 ૬૦ આકર્ષક્રીડા (પાસાની રમત) (૧૨) પાશક
 ૬૧ બાળક્રીડન (બાળકો માટે હીંગલી વગેરે બનાવવાની કળા)
 ૬૨ વૈનયિકા (પોતાને તેમજ બીજાને કેળવવાની કળા અને હાથી વગેરે પશુઓને કેળવવાની કળા)
 ૬૩ વૈજયિકા (વિજયપ્રાપ્તિ માટેની કળા)
 (૪૬) વ્યૂહ (૪૭) પ્રતિવ્યૂહ (૫૦) ચક્રવ્યૂહ (૫૧) ગરુડવ્યૂહ (૫૨) શકટવ્યૂહ (૫૩) યુદ્ધ (૫૪) નિયુદ્ધ (૫૫) યુદ્ધાતિયુદ્ધ (૫૬) દૃષ્ટિયુદ્ધ (૫૭) મુદ્ધિયુદ્ધ (૫૮) બાહુયુદ્ધ (૫૯) લતાયુદ્ધ (૬૦) ઇવસ્ત્ર (૬૧) ત્સરુપ્રવાદ (૬૨) ધનુર્વેદ (૪૪) સ્કંધાવારમાન
 ૬૪ વ્યાયામિકા (વ્યાયામ સંબંધી કળા)

જંબુદ્વીપપ્રસ્થિતિની ટીકામાં સ્ત્રીની ૬૪ કળાનાં નામ નીચે પ્રમાણે આપ્યાં છે.

- (૧) નૃત્ય (૨) ઔચિત્ય (૩) ચિત્ર (૪) વાદિત્ર (૫) મંત્ર (૬) તંત્ર (૭) જ્ઞાન (૮) વિજ્ઞાન (૯) દંભ (૧૦) જળસ્તંભ (૧૧) ગીતમાન (૧૨) તાલમાન (૧૩) મેધવૃષ્ટિ (૧૪) ક્ષાત્રૃષ્ટિ (૧૫) આરામરોપણ (૧૬) આકારગોપન (૧૭) ધર્મવિચાર (૧૮) શકુનસાર (૧૯) ક્રિયાકલ્પ (૨૦) સંસ્કૃતજ્ઞત્વ (૨૧) પ્રાસાદનીતિ (૨૨) ધર્મરીતિ (૨૩) વર્ણિકાજ્ઞ (૨૪) સ્વર્ણસિદ્ધિ (૨૫) સુરભિતૈલકરણ (૨૬) લીલાસંચરણ (૨૭) હયગજપરીક્ષા (૨૮) પુરુષસ્ત્રીલક્ષણ (૨૯) હેમરત્નભેદ (૩૦) અષ્ટાદશલિપિપરિચ્છેદ (૩૧) તત્કાલયુદ્ધિ (૩૨) વાસ્તુસિદ્ધિ (૩૩) કામવિક્રિયા (૩૪) વૈદ્યક્રિયા (૩૫) કુંભજન (૩૬) સારીશ્રમ (૩૭) અંજનયોગ (૩૮) ચૂર્ણયોગ (૩૯) હસ્તલાઘવ (૪૦) વચનપાટવ (૪૧) ભોજ્યવિધિ (૪૨) વાણિજ્યવિધિ (૪૩) મુખ્યમંડન (૪૪) શાલીમંડન (૪૫) કથાકથન (૪૬) પુષ્પગ્રંથન (૪૭) વક્રોક્તિ (૪૮) કાવ્યશક્તિ (૪૯) સ્કંધવિધિવેશ (૫૦) સર્વભાષાવિશેષ (૫૧) અભિધાનજ્ઞાન

(૫૨) ભૂષણપરિધાન (૫૩) ભૂત્યોપચાર (૫૪) ગૃહાચાર (૫૫) વ્યાકરણ (૫૬) પરનિરાકરણ (૫૭) રંધન (૫૮) કેશબંધન (૫૯) વીણાનાદ (૬૦) વિતંગવાદ (૬૧) અંકવિચાર (૬૨) લોકવ્યવહાર (૬૩) અંત્યાક્ષરિકા (૬૪) પ્રશ્નપ્રહેલિકા.

૨૮. પ્રાચીન સમયમાં આ બધી કળાઓનાં શાસ્ત્રો હતાં. વારાહીસંહિતા, ભરતનું નાટ્યશાસ્ત્ર, વાત્સ્યાયનું કામસૂત્ર, ચરક તથા સુશ્રુતની સંહિતાઓ, નલનું પાકદર્પણ, પાલકાપ્પનો હસ્ત્યાયુવેદ, નીલકંઠની માતંગલીલા, શ્રીકુમારનું શિવપરત્ન, રુદ્રદેવનું રથેનિકશાસ્ત્ર, મયમત અને સંગીતરત્નાકર વગેરે ગ્રંથો તો અત્યારે પણ ઉપલબ્ધ છે. એ કળાઓને પહેલાં સૂત્રોથી કંઠસ્થ કરાવતા, પછી તેમનો અર્થ સમજાવવામાં આવતો અને ત્યારબાદ તેમનું પ્રયોગાત્મક શિક્ષણ આપવામાં આવતું. આમાં ખાસ ધ્યાન રાખવા જેવી વાત તો એ કે જૂના લોકો શિક્ષણ વખતે તે તે વિષયોના પ્રયોગોને ભૂલતા ન હતા. વળી આ બધી કળાઓ મનુષ્યની કર્મેન્દ્રિયો અને જ્ઞાનેન્દ્રિયો બંનેનો બરાબર વિકાસ કરે એમ યોગ્યથેલી છે. માત્ર એકાંગી માનાસિક કેળવણી જૂના જમાનામાં ન હતી તેમ આ ઉપરથી જણાય છે.

૨૯. અદાર પ્રકારની દેશી ભાષાઓ : આને માટે મૂળમાં અદ્યારસવિદિપ્તગારદેસી-માઠાવિસારણ છે અને તેનો અર્થ ટીકાકારે આ પ્રમાણે ક્યો છે :—

અદ્યારસ વિધિપ્રકારાઃ—પ્રવૃત્તિપ્રકારાઃ અદ્યારસમિર્વા વિધિભિઃ મેદૈઃ પ્રચારઃ પ્રવૃત્તિર્વિસ્થાઃ સા તથા તત્સ્યાં દેશીમાપાયાં દેશમેદેન વર્ણાવલીરૂપાર્યાં વિચારદઃ અર્થાત્ દેશના જુદા જુદા ભાગોમાં ચાલતી અદાર પ્રકારની લિપિમાં વિચારદઃ. ઔપપાતિક સૂત્રમાં મેષકુમારના વર્ણન જેવા જ પ્રસંગે અદ્યારસદેસીમાઠાવિસારણ એટલું જ લખેલું છે. આ જ ટીકાકારે ત્યાં તેના અર્થ વિષે કાંઈ લખ્યું નથી. શબ્દ ઉપરથી “અદાર પ્રકારની દેશીભાષાઓમાં વિચારદઃ” એવો જ અર્થ માલમ પડે છે. પણ તે દેશી ભાષાઓ કયી અથવા તે દેશો કયા તે વિષે કશી જ માહિતી મળતી નથી. અદાર પ્રકારની લિપિઓનો ઉલ્લેખ પ્રગાપનાસૂત્રમાં અને સમવાયાંગમાં મળે છે.

(૧) આહી (૨) જવણાણિયા (યવનાની ?) (૩) દોસાપુરિયા (?) (૪) ખરોઈ (૫) પુકખર-સારિયા (પુકરસારિ) (૬) લોગવર્ધ્યા (૭) પહરાધ્યા (૮) અંતકખરિયા (અંતાક્ષરી) (૯) અકખર-પુઠિયા (૧૦) વેણુધ્યા (૧૧) નિષ્કધ્યા (૧૨) અંકલિવી (૧૩) ગણિતલિવિ (૧૪) ગાંધર્વલિવી (૧૫) આયંસલિવી (૧૬) માહેશ્વરી (૧૭) દોમીલિવી (૧૮) પોલિન્દી.

આ અદાર લિપિઓ આહીલિપિના પેટામાં ગણાતી એમ પન્નવણાસૂત્રમાં લખેલું છે. વિશેષાવશ્યકની ટીકામાં તે અદાર લિપિઓનાં નામ ખીજી રીતે મળે છે જેમકે :—

(૧) હંસલિપિ (૨) ભૂનલિપિ (૩) જક્ષીલિપિ (૪) રાક્ષસીલિપિ (૫) ઉડીલિપિ (૬) યવની-લિપિ (૭) તુરુક્કીલિપિ (૮) કારીલિપિ (૯) દ્રવિડીલિપિ (૧૦) સિંધવીલિપિ (૧૧) માલવીનીલિપિ (૧૨) નડીલિપિ (૧૩) નાગરીલિપિ (૧૪) લાટલિપિ (૧૫) ખારસીલિપિ (૧૬) અનિમિત્તીલિપિ (૧૭) ચાણાક્યલિપિ (૧૮) મૂલદેવીલિપિ.

૩૦. ગુણશિલ ચૈત્ય : અદારમાં સૈકાનો એક જૈન તીર્થયાત્રી લખે છે કે :—

“રાજગૃહી પૂરવ દિશિ, કોશ ત્રણ જળ જાય;

ગુણસિલ વનમી જમગા, ગામ ગુણ્યામાં કહેતાય.”

ગુણશિલ ચૈત્ય રાજગૃહની પૂર્વ ઉત્તરે હોવાનું સૂત્રમાં લખેલું છે. આ યાત્રી રાજગૃહથી પૂર્વ દિશામાં ગુણશિલની જગા હોવાનું લખે છે. એટલે સૂત્રોક્ત ગુણશિલ અને આ યાત્રીએ જોયેલી ગુણશિલાની જગા તથા ગુણ્યા ગામ કદાચ એક જ હોય. ખીજા યાત્રી આ વિષે જણાવે છે કે :—

“ગામ ગુણાઙિઅ જણ કહ્યું ત્રિહુ કોસે તસ તીરો છ;
ચૈત્ય બહું જેહ ગુણશિલ, સમોસર્પાં જિહાં વીરો છ.”

આ દોહરામાં ત્રણ કોશ ક્યાંથી લેવા તે ખરાબર જણાતું નથી, કારણ કે તેની ઉપર મુખ્ય વર્ણન પાવાપુરીનું આવે છે.

વર્તમાનમાં નવાદા સ્ટેશનથી ત્રણેક માઈલ પર એક તળાવમાં મહાવીરસ્વામીનું મંદિર છે તેને ગુણામા અથવા ગુણશિલ કહેવામાં આવે છે. એ નવાદાનો ઉલ્લેખ પણ જૈનયાત્રી કરે છે.

૩૧. ઉઓ : જે ક્ષત્રિયો આરક્ષક (રખવાળ) અને ઉગ્રહં કરનારા હતા તેઓને ઉઓ કહેલા છે.

૩૨. ભોગો : જે ક્ષત્રિયો ગુરુસ્થાને હતા તેઓને ભોગો કહેલા છે.

૩૩. રાજન્યો : જે ક્ષત્રિયો ઋષભદેવની સમાન વયના હતા તેમને રાજન્યો કહેલા છે અને આ ત્રણ સિવાય બાકીનાને સામાન્યક્ષત્રિય કહેલા છે (આવશ્યક).

૩૪. પ્રશાસ્તારો : ધર્મશાસ્ત્રના અધ્યાપકો.

૩૫. મલ્લકીઓ : મલ્લકી એક વંશનું નામ છે. જૌહસાહિત્યમાં તેને માટે મલ્લ શબ્દ અને કૌટિલ્યના અર્થશાસ્ત્રમાં મલ્લક શબ્દ વપરાયેલો છે. કાશીના નવ મલ્લકી ગણરાજાઓનો ઉલ્લેખ જૈનસૂત્રોમાં મળે છે. (જુઓ સેચનક હાથીવાળું ટિપ્પણ)

૩૬. લેચ્છકીઓ : આ પણ એક વંશનું નામ છે. જૌહસાહિત્યમાં તેને માટે લિચ્છવી શબ્દ અને કૌટિલ્યના અર્થશાસ્ત્રમાં લિચ્છવીક શબ્દ વપરાયેલો છે.

કોશલના નવ લેચ્છકી ગણરાજાઓનો ઉલ્લેખ જૈનસૂત્રોમાં મળે છે. (જુઓ સેચનક હાથીવાળું ટિપ્પણ) મન્નિઅમનિકાયની અઠ્ઠકથામાં તેમનું લિચ્છવી નામ પડવાનું કારણ નીચે પ્રમાણે જણાવ્યું છે. “તેમના પેટમાં જે જતું તે બધું મણિપાત્રમાં મૂક્યું હોય તેમ આરપાર દેખાતું. એવા તેઓ પારદર્શક-નિચ્છવિ (લિચ્છવી) હતા.”

નાયાધર્મકહાના ટીકાકાર લખે છે કે લેચ્છક શબ્દનો અર્થ કોઈ જગાએ લિપ્સવઃ-વાણિયા કરેલો છે.

૩૭. રાજાઓ : માંડલિક રાજાઓ.

૩૮. ઈન્દ્રો : યુવરાજો. કેટલાક તેનો અર્થ અણિમા વગેરે સિદ્ધિવાળા પણ કરે છે.

૩૯. તલવરો : રાજાએ ખુશી થઈને જેઓને પદ્મ આપ્યા છે તેવા રાજા જેવા પુરુષો.

૪૦. માંડબિકો : જેની આસપાસ વસતી કે ગામ ન હોય તેવા સ્થળને મંડળ કહે છે તેમના માલિકો તે માંડબિકો. આને બદલે માંડવિક પાઠ પણ આવે છે. તેનો અર્થ મંડપના માલિકો કરેલો છે.

૪૧. કૌટુંબિકો : અનેક કુટુંબોના આશ્રયદાતા.

૪૨ : ઇન્દ્રો : જેના દ્રવ્યના ઢગલામાં મોટી હાથી-ઇલા ઢંકાઈ જાય તે ઇન્દ્ર.

૪૩. શ્રેષ્ઠીઓ : શ્રીદેવતાની મૂર્તિવાળા સુવર્ણપટ્ટને જેઓ માથા ઉપર બાંધે છે તે શ્રેષ્ઠીઓ.

૪૪. આર્ય : તત્વાર્થજ્ઞાપ્યમાં આર્ય અને મ્લેચ્છ એવા બે મનુષ્યોના ભેદ બતાવવામાં આવ્યા છે. તેમાં આર્યોના છ ભેદ છે. (૧) ક્ષેત્રઆર્યઃ-કર્મભૂમિમાં જન્મેલા (૨) જાતિઆર્યઃ ઇક્ષ્વાકુ, વિદેહ, હરિ, અંબજ, રાત, કુરુ, અંબુનાભ, ઉગ્ર, ભોગ, રાજન્ય વગેરે [પત્રવણાસૂત્રમાં અંબજ, કલિંદ,

વેદેહ, વેદંગ, હરિત, ચુંચુણા એ છ ગતિઆર્થ ગણાવ્યા છે.] (૩) કુલઆર્થ :—વિશુદ્ધવંશમાં જન્મેલા [પત્રવણાસૂત્રમાં રાજન્ય, ભોગ, ઉગ્ર, મદ્વાકુ, શાત અને કૌરવ્ય એ છ ને કુલઆર્થ ગણ્યા છે.] (૪) કર્મઆર્થ :—યજ્ઞન-યાજ્ઞન, અધ્યયન-અધ્યાપન, પ્રયોગ, કૃષિ, લિપિ, વાણિજ્ય અને યોનિ-પોષણથી આજીવિકા ચલાવનારા. [પત્રવણાસૂત્રમાં દોશી (કાપડિયા), સૂતર વેચનારા, કપાસ વેચનારા સુત્રવેચાલિય, ભંડવેચાલિય, કુંભાર, પાલખી-મેના વગેરે ઉપાડનારા-એ કર્મ આર્થો જણાવ્યા છે.] (૫) શિલ્પઆર્થ :—વણકર, કુંભાર, હજમ, તુતવામ (તૂણુનારા?), દેવટ (મશકો ખનાવનારા) વગેરે લોકો જેમની આજીવિકા ઓછા પાપવાળી અને અનિદ્ય હોય. [પત્રવણાસૂત્રમાં-તૂણુનારા, વણુનારા પટોળાં વણુનારા, દેવડા (મશકો ખનાવનારા), વરુદા (પિચ્છિકા-પીંછાંનું શિલ્પ કરનારા), ઇલ્વયા (સાદડી વગેરે કરનારા), લાકડાંની ચાખડીઓ કરનારા, મુંજની પાકુકા કરનારા, છત્રીઓ ખનાવનારા, વજારા (વાહન ખનાવનારા), પુચ્છારા (પૂછાંના વાળનું શિલ્પ કરનારા?), લેપ કરનારા, પૂતળાં ખનાવનારા, ચિત્ર કરનારા, શંખનું શિલ્પ કરનારા, હંતનું શિલ્પ કરનારા, ભાંડનું શિલ્પ કરનારા, જિજ્ઞાસારા (?), સેવકારા (ભાલા વગેરે ખનાવનારા), કોડીઓનું શિલ્પ કરનારા વગેરે-શિલ્પ-આર્થો ગણાવ્યા છે.] (૬) ભાષાઆર્થ :—આર્થોના વ્યવહારમાં ચાલતી ભાષા બોલનારા [પત્રવણાસૂત્રમાં અર્ધમાગધી ભાષા બોલનારા અને તેમાં પણ આગળ જણાવેલી બ્રાહ્મી વગેરે લિપિઓ જણાવનારાઓને ભાષાઆર્થ ગણેલા છે.]

રાજગૃહ-મગધ, ચંપા-અંગ, તામ્રલિપિ-અંગ, કંચનપુર-કલિંગ, વારાણસી-કાશી, સાકેત-કોશલ, ગજપુર-કુરુ, સૌરિકે-કુશાવર્ત, કાંપિલ્ય-પાંચાલ, અહિચંદ્રા-જંગલ, દારવતી (દારકા)-સૌરાષ્ટ્ર, મિથિલા-વિદેહ, કૌશાંખી-વત્સ, નંદીપુર-શાંડિલ્ય, ભદ્રિલપુર-મલય, વૈરાટપુર-વત્સ (મત્સ્ય?), અચ્છાપુરી-વરણ, મૃતિકાવતી-દશાણ, શૌકિટકાવતી-ચેદી, વીતભય-સિંધુસૌવીર, મથુરા-શરસેન, પાપા-જંગ, પુરીવર્તા-માસ, આવસ્તિ-કુણાલ, કોટીવર્ષ-લાટ, શ્વેતામિકા-કેકય (અર્ધો) આટલા પ્રદેશને પત્રવણાસૂત્રમાં આર્યક્ષેત્ર કહ્યો છે.

૪૫. અનાર્થ : શક, યવન, કિરાત, શઞ્ગર, બર્બર, સિંહલ, પારસ, કૌંચ, પુલિંદ, ગંધાર, રોમ, કૌંકણ, પલ્લવ, હૂણ, વગેરે દેશોના લોકો તેમને સ્લેચ્છ પણ કહેવામાં આવે છે. આ વિષે તત્ત્વાર્થભાષ્ય અને પત્રવણાસૂત્રમાં વિગતથી લખેલું છે.

જગવાન મહાવીરને આવ્યા જાણીને નગરના બધા પ્રકારના લોકો તેમનું પ્રવચન સાંભળવા જાય છે તેવા અનેક ઉલ્લેખો જૈનસૂત્રોમાં મળે છે. એજ રીતે કોઈ પરિવારજન આવે છે ત્યારે પણ તે બધા લોકો તેમનું પ્રવચન સાંભળવા જાય છે એવી પણ હકીકત તે સૂત્રોમાં મળે છે. આ વર્ણુન ઉપરથી એટલું તો ચોક્કસ તારવી શકાય તેવું છે કે પોતાના ગામમાં કોઈ સંતપુરુષ આવે ત્યારે લોકો ધર્મનો ભેદ રાખ્યા સિવાય તેમનું પ્રવચન સાંભળવા જતા અને જિજ્ઞાસાથી પ્રશ્નો કરતા. તથા યોગ્ય લાગે તો સાંભળેલો માર્ગ સ્વીકારતા પણ ખરા. કોઈની પાસેથી કોઈ ધર્મનું રહસ્ય સાંભળવામાં અમણુ બ્રાહ્મણોનો ભેદ આડો આવતો હોય તેમ દેખાતું નથી.

૪૬. ધર્મ કહ્યો : આ સૂત્રના મૂળમાં લખ્યું છે કે આ જગાએ “ધર્મકથા સમજી લેવી.” તે વિષે ટીકાકાર જણાવે છે કે ઔપપાતિકમાં કહેલી ધર્મકથા અહીં સમજી લેવી.

૪૭. કુત્રિકાપણુ : આ શબ્દ કુ + ત્રિક + આપણુ એ ત્રણ શબ્દોનો બનેલો છે. કુ એટલે પૃથ્વી. ત્રિક એટલે ત્રણ એટલે કે મર્ત્ય, સ્વર્ગ અને પાતાળ એ ત્રણે લોકોની વસ્તુઓ ન્યાં મળી શકે તેવી દુકાન (આપણુ). વર્તમાનમાં, નાનામાં નાની ટાંકણીથી મોટામાં મોટા હાથી સુધીની તમામ પ્રકારની વસ્તુઓ વેચનારી યુરોપ અમેરિકાની સુપ્રસિદ્ધ દુકાનો જેવી આ દુકાનો હશે તથા ત્યાં બધા દેશોનો માલ મળી શકતો હશે.

૪૮. આચાર ગોચર : આચાર એટલે જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર્યનું અનુષ્ઠાન. ગોચર એટલે ફૂલને ત્રાસ આપ્યા વિના જેમ લમરો તેનો રસ લે છે તેમ કોઈને પણ ત્રાસ આપ્યા વિના માત્ર ઉદરનિર્વાહને માટે જ નિર્દોષ ભિક્ષા પ્રાપ્ત કરવાની પદ્ધતિ.

૪૯. યાત્રા : સારી રીતે સંયમનો નિર્વાહ કરવો તે.

૫૦. માત્રા : સંયમને માટે જ પરિમિત આહાર લેવો તે.

૫૧. વિપુલ પર્વત : રાજગૃહનો એક પહાડ (જુઓ રાજગૃહ).

૨ જું અધ્યયન

૧. સંઘાડ : ધન્ય શેઠ અને વિજય ચોર બેને એક સાથે હેડમાં (સંઘાત) બાંધ્યા પછીથી આ અધ્યયનનો મુખ્ય મુદ્દો શરૂ થાય છે તેથી તેનું નામ સંઘાડ કહ્યું છે.

૨. માલુકાકચ્છ : દીકાકારે આનો અર્થ “એક ઠળિયાવાળાં ફળના માલુક નામના ઝાડનું વન” કયો છે. પત્તપણાસૂત્રમાં એક ઠળિયાવાળાં ફળનાં ઝાડનાં નામ ગણાવતાં માલુકનું નામ આપેલું છે. જીવાલિગમના ચૂર્ણિકાર અને ચીલડીનું વન કહે છે. સુતનિપાતમાં એક પ્રકારની બહુ ફેલાતી વેલ માટે માલુવા શબ્દ વપરાયેલો છે.

૩. ચૌદશ, આઠમ, અમાસ, પૂનમ : આ ચાર તિથિઓ ધણા પ્રાચીન સમયથી ધર્મક્રમો માટે નિયત થયેલી જણાય છે. મનુસ્મૃતિમાં લખ્યું છે કે “અમાસ, આઠમ, ચૌદશ અને પૂનમ, એ દિવસોમાં બ્રાહ્મણે બ્રહ્મચારી રહેવું.” વળી એ દિવસોમાં તૈલ, માંસ અને હળમતનો ત્યાગ કરવાનું વિધાન દીકાકારે ખીજી સ્મૃતિના આધારે બતાવ્યું છે. અન્ય સંપ્રદાયમાં પ્રચાર પામેલી આ પ્રથાને ખીજોએ પણ સ્વીકારેલી છે. અને જૈન ગ્રંથોમાં તો આ તિથિએ પ્રતનિયમ કરવાની પ્રથા અત્યારે પણ વિદ્યમાન છે.

૩ જું અધ્યયન

૧. અંડ : આ અધ્યયનમાં મોરનાં ઈંડાંની હકીકત આપીને ઉપનય બતાવવામાં આવ્યો છે માટે આનું નામ અંડ છે.

૨. મચૂરપોષક : મોરને પોષનાર. મોર, પોપટ, મેના વગેરે પક્ષીઓને ફળવનારો આ એક ખાસ વર્ગ હતો. તે વર્ગ આ વ્યવસાયથી જ આજીવિકા ચલાવતો.

૪ જું અધ્યયન

૧. કુમ્ભ : આ અધ્યયનમાં કુર્મ-કાચબાની હકીકત ઉપરથી જિતેન્દ્રિય અને અજિતેન્દ્રિય ભિક્ષુઓની સમજ આપવામાં આવી છે માટે તેનું નામ કુમ્ભ પડ્યું છે.

૨. વારાણસી : આ માટેની વિગતવાર હકીકત બગવતીસૂત્ર બા. ૨ (રાયચંદ્ર જિનાગમ-સંગ્રહ) પા. ૧૦૪ માં જોઈ લેવી.

૩. મયંગતીર : આને માટે મૂળમાં પણ મયંગતીર શબ્દ છે. દીકાકાર મૃતગંગામાંથી મયંગ શબ્દ નીપજવે છે અને તેનો અર્થ લાગે છે કે :- “જ્યાં ગંગાનું પાણી ખૂબ બેયું થતું હોય તેને મૃતગંગા કહે છે.” પણ મૃતગંગામાંથી મયંગ શબ્દ નિપજવવાની પદ્ધતિ સમજાતી નથી. શબ્દ ઉપરથી સીધો વિચાર કરીએ તો મતંગ શબ્દ સહેલાઈથી નીપજી શકે છે.

સંભવિત છે કે મતંગ નામે કોઈ ઋષિ ત્યાં રહેતા હોય અને તે ઉપરથી તે ધરાનું નામ મતંગતીરદ્રહ પડ્યું હોય.

આવશ્યક્યુર્ણિમાં મૃતગંગા વિષે નીચે પ્રમાણે હકીકત નોંધેલી છે. “જ્યાં સમુદ્રમાં ગંગા મળે છે ત્યાં વર્ષે વર્ષે એનો માર્ગ બદલાયા કરે છે. ગંગાનું જે મુખ ધણું જૂનું થઈ ગયું હોય છે તેને મૃતગંગા કહેવામાં આવે છે.”

૪. વિગતઝોર : દૂધ, દહીં, માખણ, ઘી, તેલ, ગોળ, મધ, મલ અને માંસ આ નવ પદાર્થ વિકારજનક હોવાથી તેમને વિકૃતિ કહેવામાં આવે છે.

૫ મું અધ્યયન

૧. સેલગ : આ અધ્યયનમાં સેલગ રાજર્ષિની વાત છે માટે તેનું નામ સેલગ પડ્યું છે.

૨. દ્વારિકા : દ્વારિકા સૌરાષ્ટ્રનું મુખ્ય શહેર હતું એમ પત્રવણાસૂત્રમાં કહેલું છે. આ દ્વારિકા અત્યારે સમુદ્રકંઠે જે દ્વારિકા છે તે નથી, પણ ગિરનાર (રૈવતક) પાસેની દ્વારિકા છે. મહાભારતમાં લખ્યા પ્રમાણે જરાસંધના દબાણથી કૃષ્ણે મથુરા છોડ્યું અને રૈવતક પર્વત પાસેની કુશસ્થલીને સ્થાને બહુદ્વારવાળી દ્વારિકા વસાવી. આવો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ સભાપર્વના ૧૪મા અધ્યાયમાં છે. આ સૂત્રમાં પણ રૈવતકને દ્વારિકાની બહાર ઉત્તરપૂર્વની દિશામાં આવેલો વર્ણવેલો છે. એટલે અહીં મહાભારતમાં વર્ણવાયેલી દ્વારિકા સમજવાની છે. વર્તમાન દ્વારિકા ક્યારે વસી તે વિષેની હકીકત માટે જુઓ પુરાતત્ત્વ પુ. ૧, પા. ૧૦૧.

૩. રૈવતક [-ગિરનાર] : દ્વારિકા પાસેનું આ તીર્થ ધણું જૂનું છે. એનો તીર્થ તરીકેનો ઉલ્લેખ મહાભારતના સમયથી ચાલ્યો આવે છે. ત્યાંના અશોકના શિલાલેખને લીધે તે મૌર્યસમયમાં વધારે પ્રસિદ્ધ હશે. જૈનોના ૨૩ મા તીર્થકર અરિષ્ટનેમિ ત્યાં જ નિર્વાણ પામ્યાનો ઉલ્લેખ આ સૂત્રમાં જ છે. આનું ખીજુ નામ ઉજ્જયન્ત પણ મહાભારતમાં પ્રસિદ્ધ છે, જૈનગ્રંથોમાં તે રૈવતકા ઉજ્જયન્ત, ઉજ્જવલ, ગિરિણાલ અને ગિરિનાર વગેરે નામોથી પ્રસિદ્ધ છે.

૪. પશ્ચિતંત્ર : પશ્ચિતંત્ર નામના શાસ્ત્રનો પરિચય પુરાતત્ત્વ પુ. ૫, પા. ૮૬ માં જોઈ લેવો.

૫. પાંચમહાવ્રતો : ૨૪ તીર્થકરોમાંના પહેલા અને છેલ્લાના શાસનમાં પાંચમહાવ્રતો-વાળો ધર્મ હોય છે. અને વચલા ૨૨ ના શાસનમાં ચાર મહાવ્રતવાળો ધર્મ હોય એવું આગમોમાં અને ટીકાઓમાં અનેક જગાએ સ્પષ્ટપણે લખેલું છે. એમ છતાં ૨૨ માં અરિષ્ટનેમિ તીર્થકરના શાસનમાં, તેમની જ પાસે પ્રવળ્યા લેનારા આ ચાવચાવપુત્રે અહીં જે પાંચમહાવ્રતવાળો ધર્મ કહ્યો છે તેનું કારણ સમજી શકાતું નથી.

૬. પ્રતિમા : એ એક પ્રકારનું તપ છે. તેમાં ખાનપાનના પરિમાણનો અને અમુક અમુક પ્રકારનાં આસનો રાખવાનો ખાસ નિયમ હોય છે. કયા પ્રતિમા કેટલા દિવસ રાખવી તેવું કાળનું પરિમાણ પણ ચોક્કસ નિયત કરેલું હોય છે. આ વિષેની વિગતવાર માહિતી રામચંદ્ર ગિનાગમસંપ્રદાના ભગવતીસૂત્રના બીજા શતકના ૨૫૬ પાન ઉપરથી જાણી લેવી. ત્યાં એ પ્રતિમાઓનો કોઈ પણ આપવામાં આવેલો છે.

૬ ઠું અધ્યયન

૧. ઠુંખ : આ અધ્યયનમાં ઠુંમડાનો દાખલો આપીને જીવનું બારેપણું અને હલકાપણું સમજાવ્યું છે તેથી તેનું નામ ઠુંખ પડ્યું છે.

૭ મું અધ્યયન

૧. રોહિણી : આ અધ્યયનમાં રોહિણી નામની એક શ્રેષ્ઠપુત્રવધૂની કથા ઉપરથી ઉપનયન બતાવ્યો છે માટે તેનું નામ રોહિણી પડ્યું છે.

૨. ફેંકી દીધા : આમ દાણા ફેંકી દેનારી શેઠની પુત્રવધૂનું નામ ઉજિઝકા છે. તેના નામનો અર્થ પણ “ફેંકી દેનારી” જ છે.

૩. ખાઈ ગઈ : આમ દાણા ખાઈ જનારી શેઠની પુત્રવધૂનું નામ પણ ભોગવતી છે. તેના નામનો અર્થ “ભોગવાળી-ભોગ કરનારી-ખાનારી” જ થાય છે.

૪. સાચવી રાખ્યા : આમ દાણા સાચવી રાખનારી શેઠની પુત્રવધૂનું નામ પણ રક્ષિણ છે. તેના નામનો અર્થ “રક્ષણ કરનારી-સાચવનારી” જ થાય છે.

૫. રોહિણી : આ નામનો અર્થ “ઉગાડનારી-વધારનારી” છે.

૬. કુડવ : એ ખોખાની એક સેતિકા, ચાર સેતિકાનો એક કુડવ અને ચાર કુડવનો એક પ્રસ્થ ઇ. પ્રમાણનું વર્ણન ધન્યમાનપ્રમાણના અધિકારમાં અનુયોગદ્વારસૂત્રમાં કરેલું છે. દશકુમારચરિતમાં પ્રસ્થને ચાર શેર જેટલો જણાવેલો છે.

૭. સાતમા અધ્યયનમાં : એક જર્મન પુસ્તકના “યુદ્ધ અને મહાવીર” નામના અનુવાદમાં આ સાતમા અધ્યયનમાં જે કથા આવેલી છે તેને મળતી કથા બાઈબલના નવા કરારમાં મેથ્યુની અને લૂકાની સુવાર્તામાં આવે છે એમ જણાવ્યું છે. બાઈબલની એ કથાને લઈને એ પુસ્તકમાં ભારત અને ક્રિશ્ચન સમાનતાઓ બતાવેલી છે.

૮ મું અધ્યયન

૧. મહિ : આ અધ્યયનમાં મહિલા જીવનની હકીકત આવે છે માટે તેનું નામ મહિ પડ્યું છે.

૨. મિથિલા : તીર્થંકલ્પમાં મિથિલાનું વર્ણન કરતાં તેનું ખીણું પ્રસિદ્ધ નામ જિનપ્રભસૂરિએ જગઈ જણાવેલું છે. અત્યારે સીતામઢીથી પશ્ચિમમાં આશરે સાત માઇલ ઉપર જગદીશપુર નામે એક ગામ છે. તે જિનપ્રભસૂરિના સમયમાં મિથિલા નામે પ્રસિદ્ધ હશે એથી એને મિથિલાના ખીણ પ્રસિદ્ધ નામ તરીકે તેમણે જણાવેલું છે. અદારમા સૈફાના જૈનયાત્રીઓ સીતામઢીને મિથિલા તરીકે ઓળખાવે છે અને તેને પટણાથી ઉતરે ૫૦ ગાઉ ઉપર આવેલું બતાવે છે. જૈનયાત્રીઓના લખ્યા પ્રમાણે સીતામઢીથી ૧૪ કોશ ઉપર જનકપુરી નામે ગામ છે. આ જનકપુર અત્યારે પણ દરલંગાથી પશ્ચિમોત્તર આવેલા જનકપુરરોડ રોશનથી પૂર્વોત્તર ૨૪ માઇલ ઉપર છે. અને સીતામઢીથી પૂર્વોત્તર તે લગભગ ત્રીસ માઇલ ઉપર છે. કેટલાક લોકો આ જનકપુરને જ મિથિલા કહે છે.

ઉપર જણાવેલા યાત્રીઓ સીતામઢીને મિથિલા માનવાનું કારણ જણાવતાં લખે છે કે ;—

મહિલા નામે પરગનો, ચિ. કહીઈ દફતર માંહિ;

પણ મહિલા ઇણું નાંમનો ચિ. ગાંમ વસેં કોઈ નાંહિ.

એટલે કે રાજ્યના દફતરમાં મહિલા નામનું પરગણું છે પણ એ નામનું કોઈ ગામ વસતું નથી. જિનવરનાં પગલાં સીતામઢીમાં જ છે માટે સીતામઢીને જ તે લોકોએ મહિલા-મિથિલા તરીકે ઓળખાવ્યું છે.

૪. મધ્યદેશ : મનુસ્મૃતિમાં આ ભાગની સીમા આ પ્રમાણે બતાવી છે. “ઉત્તરે હિમાલય, દક્ષિણે વિંધ્યાચળ, પશ્ચિમે કુરુક્ષેત્ર અને પૂર્વે પ્રયાગ.”

૫. સંમેત : વર્તમાનમાં આ પર્વત હજારીઆગ જીલ્લામાં આવેલો છે અને તેનું ખીજું નામ પાર્શ્વનાથ પહાડ છે.

૯ મું અધ્યયન

૧. માયંદી : આ અધ્યયનમાં માયંદી (માકંદી) ગૃહપતિના બે છોકરાઓની હકીકત આવે છે માટે તેનું નામ માયંદી પડ્યું છે.

૨. કાકંદી : કાકંદી વિષે અદારમાં સૈકાના જૈનયાત્રીઓના જુદા જુદા મતો છે. કોઈ કહે છે કે ખિહારથી પૂર્વમાં તે ૨૫ ગાઉ ઉપર છે. કોઈનો મત છે કે ક્ષત્રિયકુંડથી તે પાંચ કોશ ઉપર આવેલી છે. અને એક માત્રી તો બે કાકંદી હોવાનું કહે છે. જેમાંની એકને તે ક્ષત્રિયકુંડથી પાંચ કોશ હોવાનું જણાવે છે અને બીજીને ગોરખપુરથી પૂર્વમાં ૨૫ કોશ બતાવે છે. આજકાલ ક્ષત્રિયકુંડથી દસ ખાર માઈલ ઉત્તરપૂર્વમાં કાકંદી હોવાનું માનવામાં આવે છે. યાત્રાદર્પણમાં લખેલું છે કે ગોરખપુરની પાસે જ કાકંદી છે તેને તીર્થ તરીકે સમજવી. તેમાં આનું વર્તમાન નામ ખુખંદા બતાવવામાં આવ્યું છે. તે નોનવાર રેશનથી (ગોરખપુર લાઈન) દોઢ માઈલ ઉપર છે.

૧૦ મું અધ્યયન

૧. ચંદિમા : આ અધ્યયનમાં ચંદ્રનું દર્શાવેલું આપીને શ્રમણના ગુણોની વૃદ્ધિ હાનિ બતાવ્યાં છે માટે તેનું નામ ચંદિમા પડ્યું છે.

૧૧ મું અધ્યયન

૧. દાવદવ : આ અધ્યયનમાં દાવદવ નામનાં વૃક્ષનો દાખલો આપીને આશાધિક વિરાધિકનું સ્વરૂપ બતાવવામાં આવ્યું છે માટે તેનું નામ દાવદવ પડ્યું છે.

૧૨ મું અધ્યયન

૧. ઉદગ-ણાય : આ અધ્યયનમાં ઉદગ-પાણીનો દાખલો આપીને વસ્તુનું સ્વરૂપ સમજવાની પદ્ધતિ સમજાવી છે માટે તેનું નામ ઉદગ-ણાય પડ્યું છે.

૨. ચાતુર્યામધર્મ : ચારમહાવ્રતો, પાર્શ્વનાથના સમયમાં ચાતુર્યામધર્મ હતો. તે આ પ્રમાણે છે :—સર્વ પ્રકારની હિંસાનો ત્યાગ, સર્વ પ્રકારના અસત્યનો ત્યાગ, સર્વ પ્રકારના ચોરીનો ત્યાગ અને સર્વ પ્રકારના પરિગ્રહનો ત્યાગ. અહીં પરિગ્રહના ત્યાગમાં સ્ત્રીનો ત્યાગ (અભયર્થ) આવી જ જાય છે. પણ જડ અને વૃક્ષ શ્રમણો આ જાતનો અંતર્ભાવ સ્પષ્ટ રીતે સમજી શકે તેમ ન હોવાથી ભગવાન મહાવીરે પંચમામનો ઉપદેશ કરીને અભયર્થનું ખાસ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં વિધાન કર્યું.

૧૩ મું અધ્યયન

૧. મંડુક : આ અધ્યયનમાં નંદ મણિયારના મંડુક (દેડકા)ના જન્મની વાત આવે છે માટે તેનું નામ મંડુક પડ્યું છે.

૨. સોળરોગો : આચારાંગના છઠ્ઠા અધ્યયનમાં—કંઠમાળ, કોઢ, ક્ષય, અપરમાર, અક્ષીરોગ, જડતા, હીનાંગપણું, કૃબ્ધપણું, ઉદરરોગ, મૂકપણું, શરીરનું સૂણી જવું, ભરમકરોગ, કંપવા, પીઠ વાંકી વળી જવી, સ્ત્રીપદ અને મધ્મેહ—આ પ્રમાણે સોળ રોગો ગણાવ્યા છે. અને સાતામાં કરેલી

રોગોની ગણના કરતાં આચારાંગની ગણના વધારે વાજબી લાગે છે કારણ કે સાતાની ગણનામાં કેટલાક રોગો એના એ ફરી આવે છે.

૩. અનુવાસના : ચર્મચરના પ્રયોગદ્વારા અપાન વડે જઠરમાં કોઈ પ્રકારનાં તેલોનો પ્રવેશ કરાવવો. ‘એનીમા’ લેવો તે.

૪. નિરૂહ : એક પ્રકારની અનુવાસના.

૫. શિરાવેધ : નાડીઓમાંથી, નાડીઓ બેઠીને રુધિર કાઢવું તે.

૬. તક્ષણો : અસ્ત્રા વગેરેથી ચામડી પાતળી કરવી.

૭. પ્રક્ષણો : ચામડી જરા જરા ખોલવી.

૮. શિરોવેષ્ટનો : માથા ઉપર કંઈ બાંધી ઉપચાર કરવો તે.

૯. તર્પણો : અમુક પ્રકારનાં ચીકણાં દ્રવ્યો મસળીને શરીરની વૃદ્ધિ કરવી તે.

૧૦. પુટપાકો : કોઢિયાનું શરીર કણકથી ખરડીને તેને બાકવું અથવા કોઈ પાક ખવરાવવો તે.

૧૧. દર્દુર : જ્યાં જ્યાં મનુષ્ય કે પશુની દેવ થયાની હકીકત આવે છે ત્યાં દેવધોનિમાં પણ તેનો મનુષ્ય કે પશુધોનિના નામથી વ્યવહાર થવાનો ઉલ્લેખ આવે છે. તે વ્યવહાર ગ્રંથકારોએ જ ચલાવેલો છે કે દેવધોનિમાં તેવાં નામોની પ્રથા જ છે તે કાંઈ સ્પષ્ટ કળી શકાતું નથી.

૧૪ મું અધ્યયન

૧. તેયલિ : આ અધ્યયનમાં તેયલિપુત્રની વાત વર્ણવેલી છે, માટે તેનું નામ તેયલિ પજું છે. આવશ્યકચૂર્ણિની અંદર પ્રત્યાખ્યાનને સમગ્નવતાં આ અધ્યયનમાં વર્ણવેલી બધી હકીકત આ જ રીતે મૂકેલી છે.

૧૫ મું અધ્યયન

૧. નંદીકલ : આ અધ્યયનમાં નંદીકલનો દાખલો આપીને હકીકત કહેવામાં આવેલી છે માટે તેનું નામ નંદીકલ પજું છે.

૨. અહિચ્છત્રા : એક અઢારમા સૈકાના જૈનયાત્રીએ અહિચ્છત્રા આગ્રાથી ઈશાનખૂણામાં કુરુજંગલના પ્રદેશમાં હોવાનું જણાવ્યું છે. બીજા જૈનયાત્રીએ અહિચ્છત્રાને પાર્શ્વનાથનું તીર્થ કહ્યું છે અને તે મેવાત દેશમાં હોવાનું જણાવ્યું છે. જિનપ્રજસૂરિએ પોતાના તીર્થકથપમાં અહિચ્છત્રાની ઉત્પત્તિ આ પ્રમાણે બતાવી છે. “જમ્બુદ્વીપના ભારતવર્ષમાં, મધ્યમખંડમાં, કુરુજંગલ દેશમાં શંખાવતી નામે નગરી હતી. ત્યાં પાર્શ્વનાથસ્વામી ફરતા ફરતા આવ્યા અને ધ્યાનમાં રહ્યા. પૂર્વના વેરી કમઠે તેમને પાણીનો ઉપસર્ગ કર્યો એટલે કે એટલી બધી વૃદ્ધિ કરી કે ભગવાન કંઠ સુધી પાણીમાં ડૂબી ગયા. પછી ભગવાનના ભક્ત ધરણીદ્ર નાગરાજે પોતાની પટ્ટાણીઓ સાથે ત્યાં આવીને હજારો ફણાવાળું છત્ર ભગવાનને માથે ધર્યું અને કમઠે કરેલા ઉપસર્ગનું નિવારણ કર્યું. ત્યારથી તે શંખાવતીનું નામ અહિચ્છત્રા પજું.” જિનપ્રજસૂરિ કહે છે કે “અત્યારે ત્યાં એક ઈંદોનો કિલ્લો દેખાય છે અને પાણીના સાત ફુંગે છે. તે પુરીની બહાર અને અંદર સવાલાખ મીઠા પાણીના કુવાઓ અને વીથિકાઓ છે. હરિ, હર, હિરણ્યગર્ભ અને ચંડિકાનાં ભવનો ને બ્રહ્માકુંડો વગેરે લૌકિક તીર્થો પણ ત્યાં છે.” આજકાલ બરેલી જીલ્લામાં એઓનલા નામનું ગામ છે. ત્યાંથી આઠ માઈલ ઉત્તરે રામનગર છે. ત્યાંથી દક્ષિણમાં ૩૩ માઈલના ધેરાવામાં કેટલાંક ખેડેરો છે. તે ખેડેરોવાળા

જગાને આજકાલ અહિચ્છત્રા કહેવામાં આવે છે. અત્યાર સુધીમાં જૈનોના બે પ્રાચીન સ્તૂપો જડી આયા છે. તેમાંનો એક મથુરાનો અને બીજો અહિચ્છત્રાનો છે. મહાભારતમાં પણ અહિચ્છત્રાપુરીનો નિર્દેશ છે.

હુએનત્સિંગ કહે છે કે અહિચ્છત્રામાં એક નાગહૃદ હતો અને છુદ્દે લાગટ સાત દિવસ સુધી ત્યાં પોતાના ધર્મનો ઉદ્દેશ કર્યો હતો. હુએનત્સિંગ પોતાના વર્ણનમાં લખે છે કે ત્યાં બાર મહો હતા અને તેમાં હાનરો સંન્યાસીઓ રહેતા હતા. વળી તે ઉપરાંત ત્યાં બ્રાહ્મણોનાં ૯ (?) દેવાલયો હતાં અને ૩૪૦ બ્રાહ્મણો મહાદેવની પૂજા કરતા હતા. તેની આરે કોર એક કિલ્લો હતો અને તેનો ઘેરાવો ત્રણ કોશ હતો.

હુએનત્સિંગ એ અહિચ્છત્ર દેશનો ઉલ્લેખ કરે છે અને તેનું બીજું નામ પ્રત્યગ્રથ જણાવે છે.

૩. ચરક : એક પ્રકારના ત્રિહંડીઓ, જેઓ વૃથાબંધ રહે છે. અથવા કછોટો પહેરીને રહેનારા એક પ્રકારના તાપસો.

૪. ચીરિક : શેરીમાં પડેલાં કપડાં પહેરનારા એક જાતના સંન્યાસીઓ.

૫. ચર્મખંડિક : આમાં પહેરનારો એક જાતનો સંન્યાસી અથવા માત્ર આમજને ઉપકરણ તરીકે રાખનારો.

૬. બિચ્છુંડ : બિજાથી જીવનારો કોઈ પણ ભિક્ષુક અથવા બૌદ્ધસાધુ.

૭. પંડુરંગ : પંડુરંગ-એટલે શિવનો ભક્ત. દક્ષિણમાં શિવ પાંડુરંગ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.

૮. ગૌતમ : કેળવેલો બળદ સાથે રાખી તેની પાસે પગે પડાવવાના વગેરે ખેલો કરાવીને બિજા માગનારો ભિક્ષુક.

૯. ગોવતી : ગાયનું વ્રત કરનાર એટલે કે તે ખેસે ત્યારે ખેસે, તે ખાય ત્યારે ખાય-એવું વ્રત કરનાર. ગૌતમ, ગોવતી વગેરેનું વર્ણન ઔપપાતિકસૂત્રના મૂળમાં તેમજ તેની ટીકામાં પણ આવે છે.

૧૦. ગૃહિધર્મી : ગૃહસ્થધર્મને જ શ્રેષ્ઠ માનનારા અને તે પ્રમાણે વર્તનારા લોકો.

૧૧. ધર્મચિંતક : ધર્મશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરનાર.

૧૨. અવિરુદ્ધ : વિનયવાદી-પ્રાણીમાત્રનો વિનય કરનાર તપસ્વી.

૧૩. વિરુદ્ધ : અક્રિયાવાદી-પરલોકને નહિ સ્વીકારનાર, બધા વાદીઓથી વિરુદ્ધવાદી.

૧૪. વૃદ્ધ : ઘડપણમાં સંન્યાસી થયેલો.

૧૫. આવક : ધર્મશાસ્ત્ર સંબંધિતનાર બ્રાહ્મણ.

૧૬. રક્તપટ : પરિવાજક.

૧૬ મું અધ્યયન

૧. અવરકંકા : આ અધ્યયનમાં અવરકંકાનો રાજા પદ્મનાભ દ્રૌપદીને લઈ ગયો એ વાત આવતી હોવાથી તેનું નામ અવરકંકા પડ્યું છે. આ સૂત્રમાં તેનું નામ અવરકંકા અને અવરકંકા પણ લખેલું છે.

૨. સુત્તનિપાતના બ્રાહ્મણધર્મિકસૂત્રમાં લખ્યું છે કે જૂનાકાળના બ્રાહ્મણો તપસ્વી, સંયમી અને કામભોગરહિત હતા. તે લોકો પાસે પશુ ન હતાં, હિરણ્ય ન હતું, ધન ન હતું. ધનમાં સ્વાધ્યાય અને નિધિમાં બ્રહ્મચર્ય હતાં. તેમના આ જાતનાં તપ, ત્યાગ અને સંયમને લીધે મોટાં મોટાં સંપન્ન

રાખ્ટ્રી પણ તેમને નમતાં અને એવા હોવાથી જ બ્રાહ્મણો અવધ્ય કહેવાયા. તેઓ ૪૮ વર્ષ બ્રહ્મચારી રહેતા. પણ પાછળથી આ વસ્તુનો વિપર્યાસ થઈ ગયો એટલે તે બ્રાહ્મણો પરિગ્રહી, ભોગી અને યાચક થઈ ગયા. બ્રાહ્મણોની પ્રાચીનકાલિક પ્રતિકાને લીધે તેમને દાનો મળવા લાગ્યાં અને તેથી જ તેઓ આ દશાને પહોંચી ગયા. આ સૂત્રમાં બ્રાહ્મણોની જે સમૃદ્ધિનું વર્ણન કર્યું છે તે બ્રાહ્મણત્વના અસ્તકાળનું છે એમ સુતતનિપાતના વર્ણન ઉપરથી સમજાય છે.

૩. કાંપિલ : આને કંપિલા પણ કહે છે. ત્યાં તેરમા તીર્થંકર વિમલનાથનો જન્મ, રાજ્યાભિષેક અને દીક્ષા વગેરે પ્રસંગો બન્યા હતા. જિનપ્રભસૂરિ કંપિલપુરના કલ્પમાં લખે છે કે જંબુદ્વીપમાં, દક્ષિણ ભરતખંડમાં, પૂર્વદિશામાં પાંચાલ નામના દેશમાં કંપિલ નામે નગર ગંગાને કિનારે આવેલું છે. અદારમા સૈકાના જૈનયાત્રીઓ કંપિલાની યાત્રા કરતાં લખે છે કે :—

જ હો અયોધ્યાથી પશ્ચિમ દિશે, જ હો કંપિલપુર છે દાય.

જ હો વિમલજન્મભૂમિ જાણુએ, જ હો પિટિયારી વહિ જાય.

આમાં કંપિલપુર નગરી અયોધ્યાથી પશ્ચિમ દિશામાં હોવાનું જણાવ્યું છે. ડરુકાબાદ જિલ્લામાં આવેલા કાયમગંજથી ઉત્તરપશ્ચિમમાં છ માઈલ ઉપર કંપિલા હોય તેમ લાગે છે. ઉપરની કવિતામાં જે પિટિયારી (પટ્યારી)નો ઉલ્લેખ છે તે કંપિલાથી ઉત્તરપશ્ચિમ ૧૮-૧૯ માઈલ ઉપર આવેલું પટિયાલી ગામ છે. બધા જૈનયાત્રીઓએ ત્યાં વિમલનાથનું મંદિર હોવાનું જણાવ્યું છે. મહાભારતમાં ગંગાને કાંઠે આવેલી માકંદીની પાસે દુપદનું આ નગર હોવાનું જણાવ્યું છે.

૪. દુપદ : મહાભારતમાં દ્રૌપદીના પિતા તરીકે દુપદનું નામ જાણીતું છે પણ તેની સ્ત્રીનું નામ કૌસવી અથવા સૌત્રામણી છે. મહાભારતમાં લખ્યા પ્રમાણે દ્રૌપદી અને ધૃતદ્યુમ્ન યસવેદિકા-માંથી મળ્યાં હતાં. દ્રૌપદીના પૂર્વજવન તરીકે સુકુમાલિકાની જે વાત કહેવામાં આવી છે તેને કાંઈક મળતી વાત મહાભારતમાં નીચે પ્રમાણે વ્યાસ કહે છે :

“કોઈ એક ઋષિને રૂપવાળી અને સર્વ ગુણયુક્ત એવી એક કન્યા હતી. પણ તે પૂર્વકૃતકર્મથી દુર્ભાગા (અભાગણી) થયેલી હતી તેથી તેને કોઈ પતિ મળતો ન હતો. પતિ મેળવવા માટે તેણે ઉત્તરપ કરીને શંકરને તૃપ્ત કર્યાં. તેણે શંકરને ‘પતિ આપો’ ‘પતિ આપો’ એમ પાંચ વાર કહ્યું હોવાથી શંકરે તેને પાંચ પતિવાળી થવાનું વરદાન આપ્યું અને કહ્યું કે તું દુપદને ઘેર દિવ્ય રૂપવાળી કન્યા થઈને અવતરીશ.”

આ વાતને બીજી રીતે પણ વ્યાસે નીચે પ્રમાણે કહી છે :—

“ધંરસેના નામની મૌદ્ગલ્ય નામના વૃદ્ધ ઋષિની સ્ત્રી હતી. તે ઋષિ કામરૂપી હતો. ઋષિએ સ્ત્રીને કહ્યું કે તને હું કેવી રીતે પ્રસન્ન કરું? ધંરસેનાએ કહ્યું કે તમે પાંચ રૂપોવાળા થઈને મારી સાથે ક્રીડા કરો. આવી રીતે પાંચ રૂપવાળા પતિ સાથે ક્રીડા કરતી તેને વિરક્ત થયેલા ઋષિએ છોડી દીધી. તેણે ઋષિ પાસે આજીજ કરી કે હું ભગવન્! હું હજુ કામની આકાંક્ષાવાળી છું માટે તમે મને ન છોડો તો સારું. ઋષિએ કહ્યું તું મને તપમાં વિદ્ધ કરતી આવી અચ્છાવ્ય વાત કહે છે માટે મારી વાત સાંભળ. તું મનુષ્યલોકમાં પાંચાળરાજા દુપદની રાજપુત્રી થઈશ અને તને પાંચ પતિ થશે. આવી રીતે શાપ પામેલી અને ભોગથી અતૃપ્ત ધંરસેનાએ તીવ્રતપથી શંકરની આરાધના કરી. શંકરે વરદાન આપ્યું કે તું વરાંગના થઈશ અને તે પાંચવાર પતિની માગણી કરી હોવાથી તને પાંચ પતિ થશે. ધંરસેનાએ કહ્યું “સ્ત્રીઓને એક જ પતિ હોય અને પુરુષને ઘણી સ્ત્રીઓ હોય એવો ધર્મ ધણી સમયથી ચાલ્યો આવે છે અને ધણીએ આચરેલો પણ છે. તો હું આવું ધર્મથી વિરુદ્ધ

બહુપતિપણું સ્વીકારવા નથી ઇચ્છતી.” શંકરે જવાબ આપ્યો કે તેથી કરીને તને અધર્મ નહિ પ્રાપ્ત થાય કારણ કે દરેક સંગમ વખતે તું નવું નવું કૌમાર પ્રાપ્ત કરી શકીશ. આ મહાભારતની કથા અને જૈનકથામાં સામ્ય એટલું જ છે કે પૂર્વજન્મની ભોગની આકાંક્ષાને લીધે દ્રૌપદીની આવી સ્થિતિ થઈ છે.

૫. રાજાઓ : સ્વયંવરમાં આવેલા આ રાજાઓમાંના કેટલાકનાં નામો મહાભારતમાં આદિપર્વના ૨૦૧ માં અધ્યાયમાં મળે છે.

૬. ત્રણ દિવસના : સૂત્રોમાં જ્યાં જ્યાં કોઈ દેવને બોલાવવાની હકીકત આવે છે ત્યાં બધે, બોલાવનાર પૌષધશાળામાં કે એકાંત સ્થાનમાં જઈને ત્રણ દિવસના અપવાસ સાથે દેવને આવવાનો સંકલ્પ સેવે છે અને પછી તે દેવ આવે છે એવી હકીકત આવે છે. જ્યારે રામચંદ્ર લંકા ઉપર ચડ્યા ત્યારે વચ્ચે દરિયો આડે આવતો હોવાથી તેની સહાય લેવા માટે દરિયાને કાંઠે દાહ પાથરીને ત્રણ દિવસ રહ્યાનો ઉલ્લેખ રામાયણમાં પણ આવે છે. દેવને બોલાવવાનો આ વિધિ રામાયણ અને જૈનસૂત્રમાં લગભગ મળતો આવે એવો વર્ણવાયો છે. રામાયણમાં લખ્યું છે :—

તતઃ સાગરવેલાર્યાં દર્માનાસ્તીર્ય રાઘવઃ ।

અજ્ઞર્ણિ પ્રાહ્મુલ્કઃ કૃત્વા પ્રતિશિશ્યે મહોદધેઃ ॥

સ ત્રિરાત્રોષિતસ્તત્ર નયજો ધર્મવત્સલઃ ।

उवासत तदा रामः सागरं सरितां पतिम् ॥

૭. નરસિંહરૂપ : સૂત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે કૃષ્ણે નરસિંહરૂપ ધરીને પદ્મનાભની અવરકંકા નગરીને કુળગરી દીધી ત્યારે વૈદિક પરંપરામાં નરસિંહરૂપદારા પ્રહ્લાદના પિતા હિરણ્યકશિપુને વિષ્ણુએ મારી નાખ્યાનો ઉલ્લેખ છે.

૮. પાંડુમથુરા : જૂના વખતમાં મદુરામાં પાણ્ડવ વંશના રાજાઓનું રાજ્ય હતું. એથી એમ માલમ પડે છે કે અહીં જણાવેલી પાંડુમથુરા તે હાલની મદુરા જ હોય. આ સૂત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે કૃષ્ણે પાંડવોને દક્ષિણ સમુદ્રને કાંઠે જવાનું કહેલું છે એથી પણ પાંડુમથુરાને મદુરા માનવાનું વધુ કારણ મળે છે.

૯. હૃથકરૂપ : આ ગામ શત્રુંજયની આસપાસ હોતું જોઈએ એમ પાંડવોના પ્રવાસ ઉપરથી લાગે છે. મૂળમાં લખ્યું છે કે પાંડવો પાંડુમથુરાથી નીકળીને બહાર વિહાર કરવા લાગ્યા. ત્યાં તેમણે સાંભળ્યું કે સૌરાષ્ટ્રમાં અરિષ્ટનેમિ અહીં છે. તેમનાં દર્શનની ઇચ્છાથી તેઓ વિહાર કરતા કરતા હૃથકરૂપમાં આવ્યા. ત્યાં તેમણે સાંભળ્યું કે અરિષ્ટનેમિ તો ઉજ્જયંત પર્વતમાં નિર્વાણ પામ્યા એટલે પાંડવો હૃથકરૂપથી નીકળીને શત્રુંજય તરફ ગયા. અત્યારે કાઠિયાવાડમાં તળાજાની નજીકમાં હાથપ નામનું ગામ છે. તે શત્રુંજયથી બહુ દૂર ન ગણાય. આ હાથપ તે હૃથકરૂપ હોવાનું વધારે બંધ એસે છે. કારણ કે હૃથકરૂપ અને હાથપ બંનેમાં લાપાના વિકાસની દૃષ્ટિએ ઘણું સરખાપણું છે. વળી ગુપ્તવંશીય પ્રથમ ધરસેનના વલ્લીના દાનપત્રમાં (ઈ. સ. ૫૮૮) હસ્તવત્ર ઇલાકાનો ઉલ્લેખ આવે છે. એ શિલાલેખના અનુવાદમાં એ હસ્તવત્રને હાલતું હાથપ ગણવામાં આવ્યું છે. (ઇંગ્લિયન એન્ડીકવેરી વૉ. ૬. પા. ૬) હૃથકરૂપ કે હસ્તવત્ર બંને શબ્દોમાંથી હાથપ નીકળી શકે છે મટે આ કલ્પના પણ ખોટી હોય તેમ લાગતું નથી. સંભવ છે કે એ સમયે હાથપ ઇલાકો પણ હોય.

કેશીક જગાએ આને માટે હૃથકરૂપ શબ્દ પણ વપરાયેલો જોવામાં આવે છે. ૧૭મા

સૈદ્ધાન્ત ગણપાંડવ ચરિત્રમાં દેવવિજયજીએ હરિતકલ્પથી રૈવતક બાર યોજન હોવાનું લખેલું છે. તેથી પણ એ ઉપર જણાવેલું હાથપ હોય એ વધારે બંધબેસતું છે.

૧૦. ઉગ્ગચંત શૈલ : જુઓ રૈવતક ઉપરનું ટિપ્પણ. (પા. ૨૧૬)

૧૧. શત્રુંજય પર્વત ઉપર : પાંડવો પોતાના અંત સમયે હેમાદ્રિ તરફ ગયા છે એમ મહાભારતમાં લખેલું છે. આ કથામાં પાંડવો સૌરાષ્ટ્રના શત્રુંજય ઉપર આવ્યા એવો ઉલ્લેખ છે. મહાભારતના અને જૈનકથાના જુદા જુદા કથનથી પાંડવોએ પોતાનું છેલ્લું જીવન ક્યાં વિતાવ્યું અને કયો ધર્મ પાળતા હતા તે વિષે રાજા કુમારપાળની સલામાં વાદવિવાદ થયો. તેનો ઉત્તર આપતાં આચાર્ય હેમચંદ્રે એક આકાશવાણીનો પુરાવો આપતાં કહ્યું છે કે સેંકડો બીજો થયા છે, ત્રણસો પાંડવો થયા છે, હજારો દ્રોણાચાર્ય થયા છે અને કર્ણની તો સંખ્યા જ નથી. આમ કહીને હેમાચાર્યે કુમારપાળને કહ્યું કે આમાંના કોઈ જૈનપાંડવો શત્રુંજય આવ્યા હશે અને બીજા કોઈ પાંડવો હિમાલય ઉપર પણ ગયા હશે. એમ પ્રજાવક ચરિત્રમાં હેમાચાર્યના પ્રબંધમાં લખેલું છે. દ્રૌપદીનું આખ્યાન મહાભારતમાં આવે છે અને જૈન પાંડવચરિત્રમાં પણ તેને મૂકેલું છે. આમાંથી કયું મૂળ અને કયું મૂળ ઉપરથી આવેલું તે કલ્પવૃંદ કહણ છે. પણ એમ લાગે છે કે ધણીવાર પ્રસિદ્ધ થયેલી વ્યક્તિઓને દરેક ધર્મવાળા પોતપોતાના ધર્મની વ્યક્તિઓ તરીકે ગણાવવા પ્રયત્ન કરે છે. શુદ્ધ વેદવિરોધી હોવા છતાં તેમની એટલી બધી પ્રસિદ્ધિ થયેલી કે વૈદિક પરંપરાને તેમને અવતાર તરીકે લેવા જ પડ્યા. તેવી જ રીતે કૃષ્ણને પણ જૈનોએ લવિષ્યના તીર્થંકર તરીકે વર્ણવેલા છે. એવી જ બીજી વ્યક્તિઓ જેવી કે રાવણ, રામ વગેરેને બૌદ્ધ સંપ્રદાયમાં બૌદ્ધ અને જૈનસંપ્રદાયમાં જૈન તરીકે બતાવેલી છે. તેવી રીતે આ દ્રૌપદીની કથા પણ ધણેલી હોય તેવું અનુમાન કરીએ તો ખોટું લાગતું નથી.

૧૭ સું અધ્યયન

૧. આઘન : આઘનતેય-આઘનિય-આઘજ્ઞ-એક જાતનો ઉત્તમ ધોડો. આ અધ્યયનમાં ધોડાના ઉદાહરણથી કથા કહેલી છે માટે તેનું નામ આઘનન પણું છે.

સંસ્કૃત કોષોમાં ‘કુલીન ધોડો’ એ અર્થમાં આઘનતેય શબ્દ વપરાયેલો છે. બૌદ્ધસાહિત્યમાં તે માટે આઘનિય અને તેનું વિકૃત રૂપ આઘજ્ઞ વપરાયેલાં જોવામાં આવે છે.

આ સૂત્રમાં વપરાયેલું આઘનન રૂપ એ આઘજ્ઞનું જ રૂપાંતર છે. નિર્ણયિતમાં પણ ‘ઉત્તમ ધોડો, એ અર્થમાં આઘન શબ્દ વપરાયેલો છે. ત્યાં તેના વ્યાખ્યાનારોએ અને પ્રસ્તુત ટીકાકાર અભયદેવે તે શબ્દને સંસ્કૃત ‘આકીર્ણ’માંથી ઉત્પન્ન હોવાનો જણાવ્યો છે. પરંતુ અર્થનો સંબંધ જોતાં તેને ‘આકીર્ણ’ માંથી લાવવા કરતાં મૂળ ‘આઘનતેય’માંથી લાવવો જ ખરાબ છે.

૨. હસ્તિસીસ : ગચ્છચારપથના અને આવશ્યકચૂર્ણિમાં હસ્તિશીર્ષ નગરનું વર્ણન આવે છે. તેમાં લખેલું છે કે હસ્તિશીર્ષનો રાજા દમદંત એક વાર રાજગૃહના રાજા જરાસંધની પાસે ગયો. પાંડવોને અને દમદંતને કોઈ પણ કારણથી વેર હતું. તેથી તેની ગેરહાજરીમાં પાંડવોએ તેનું હસ્તિશીર્ષ લૂટ્યું અને બાળી નાખ્યું. રાજગૃહથી પાછા ફરતાં દમદંતે આ હકીકત જાણી. તેથી તેણે પોતાના સૈન્ય સાથે હસ્તિનાપુરને ઘેરો ઘાલ્યો. પાંડવો હસ્તિનાપુરમાં ભરાઈ રહ્યા, બહાર નીકળ્યા નહિ. તેથી તેને એમ લાગ્યું કે સામી છાતીએ આવનારા શત્રુ સાથે યુદ્ધ કરવું એ ક્ષત્રિયનો ધર્મ છે પણ આવા કિલબ પાંડવો સાથે યુદ્ધ કરવું એ હીક નથી. એમ સમજીને ઘણા દિવસ સુધી પાંડવોને બહાર નીકળવાની વાટ જોયા પછી તે પોતાને ગામ ચાલ્યો ગયો. કેટલોક સમય ત્યાં રાજ્ય કર્યા પછી

તે વિરક્ત થયો અને નેમિનાથના શિષ્ય ધર્મધોષ પાસે તેણે પ્રવ્રજ્યા લીધી. ફરતો ફરતો એકવાર તે પાંડવોના હસ્તિનાપુરમાં આવી પહોંચ્યો. ત્યાં તે દરવાજા પાસે જ ધ્યાનમાં લીધો રહ્યો. દુર્મોહને તેને ખૂબ હેરાન કર્યો અને યુધિષ્ઠિરે તેની ઠીકઠીક શુશ્રૂષા કરી.

૩. (ગંભીર પોતવાહન) પટ્ટન : પટ્ટનનું સ્વરૂપ આપતાં ભગવતીની દીકામાં જણાવ્યું છે કે તે બે પ્રકારનું છે. (૧) જલપત્તન અને (૨) સ્થલપત્તન. જ્યાં જલમાર્ગ હોય અને વહાણો લાંગરી શકતાં હોય તે જલપત્તન અને જ્યાં સ્થલમાર્ગ હોય તે સ્થલપત્તન. અનેક દેશોથી આવતાં કરિયાણાના વેચાણનું મથક તેને પત્તન કહેવામાં આવે છે. એનું ખીજું નામ રત્નભૂમિ પણ કેટલાક કહે છે. પત્તનવાણીની દીકામાં પટ્ટન અને પત્તન એવા બે શબ્દોનું વિવરણ મળે છે. જ્યાં માત્ર હોડીઓથી જ જઈ શકાય તેને પટ્ટન કહ્યું છે અને જ્યાં ગાડાં, ઘોડા અને હોડીથી પણ જઈ શકાય તેનું નામ પત્તન કહ્યું છે. પત્તનના ઉદાહરણ તરીકે ભુગુગ્મ્હ ભર્ય જણાવેલું છે.

૪. મચ્છંડિકા, પુષ્પોત્તર, પક્ષોત્તર : દીકાકારે આ ત્રણેને એક પ્રકારની સાકર જણાવેલી છે. પત્તનવાણીની દીકામાં સત્તરમા પદમાં લેશ્યાના સ્વાદ બતાવતાં આ શબ્દોનો ઉલ્લેખ કરેલો છે. તેમાં શર્કરા અને મત્સ્યંડીનું વિવરણ આપતાં જણાવ્યું છે કે:—શર્કરા કાશાદિમ્મલા અને મત્સ્યંડી લખડશર્કરા એટલે કે એક પ્રકારના કાશ વગેરે બાંસથી થનારી તે શર્કરા અને સાકર તથા ખાંડ ભેગી મળીને થયેલી તે મત્સ્યંડી.

અમરકોશમાં જેમાંથી ખાંડ થાય છે તે—એવા અર્થમાં મત્સ્યંડી શબ્દ વાપર્યો છે.

હેમચંદ્રે શેરડીના રસના કાઢાના અર્થમાં ગોળ શબ્દ વાપર્યો છે, શર્કરા શબ્દ સ્ફટિક જેવાં જામેલા મીઠા પદાર્થ માટે વાપર્યો છે, ખાંડને તેમણે મધુધૂલિ એટલે કે મધનાં રજકણો જેવી મીઠી કહેલી છે અને મત્સ્યંડી શબ્દને તેમણે ખાંડના વિકારના અર્થમાં લીધેલો છે. આ રીતે તેમણે શર્કરા, ખાંડ અને મત્સ્યંડી એ ત્રણેની બનાવટ જુદી જુદી સમજાવી છે.

કોશ્ણની દીકામાં હેમચંદ્ર ધનંતરિ તથા વાગ્બટનું પ્રમાણ આપીને મત્સ્યંડીના પર્યાય તરીકે મત્સ્યંડિકા, મત્સ્યાણિકા અને મીનાંડી એવા ત્રણ શબ્દો આપે છે.

કૌટિલ્ય પણ ખાંડ અને સાકરની સાથે મત્સ્યંડિકા શબ્દનો ઉપયોગ કરે છે.

વૈદ્યકશબ્દસિંધુમાં મત્સ્યાંડી ઉપરાંત સાકર અર્થમાં પુષ્પોદ્ભવા શબ્દનો ઉલ્લેખ છે. તેનો અર્થ કરતાં પુષ્પશર્કરા શબ્દ મૂકેલો છે જેને અત્યારે ફૂલસાકર કહેવામાં આવે છે. તે કદાચ આ હોય. અથવા ફૂલોમાંથી બનતી સાકર એવો અર્થ પણ તેમાંથી નીકળી શકે છે. સૂત્રમાં લખેલી પુષ્પોત્તર અને પુષ્પોદ્ભવા એ બંને કદાચ એક હોઈ શકે.

સાકર અર્થમાં વપરાયેલો પક્ષોત્તર શબ્દ માત્ર અહીં જ મળ્યો છે. શબ્દ ઉપરથી એમ માલમ પડે છે કે કમળ જેવી સુગંધવાળી અથવા કમળમાંથી બનતી સાકર એવો તેનો અર્થ હોય.

૧૮ મું અધ્યયન

૧. સુંસુમા : આ અધ્યયનમાં સુંસુમા નામની ધન્ય સાર્થવાહની પુત્રીનું ઉદાહરણ આપીને આહારનું પ્રયોજન સમજાવવામાં આવેલું છે માટે તેનું નામ સુંસુમા પડ્યું છે.

૨. ત્યાગી પુરુષો ભોજનને માત્ર શરીરના નિર્વાહની દૃષ્ટિએ જ લે છે. શરીરનાં રૂપ, રંગ, બળ કે વિષય વધે તે અર્થે તેઓ કદી ભોજનને સ્પર્શતા પણ નથી. આ વસ્તુ ઉપરના અધ્યયનમાં સ્પષ્ટ રીતે વર્ણવેલી છે. એ વસ્તુને સ્પષ્ટ કરવા બુદ્ધભગવાને સંયુત્તનિકાયમાં એક આ કથા આપેલી છે :—

“હે ભિક્ષુઓ! જે ધણી-ધણિયાણી પૂરતું ભાતું લઈને એક ભયંકર જંગલમાં થઈને પસાર થવા લાગ્યાં. તેમની સાથે તેમનો એક પ્રિય પુત્ર પણ હતો. જતાં જતાં તેમનું ભાતું ખૂટી ગયું અને હજુ અટવી ઊતરવી બાકી જ હતી. તેમણે વિચાર કર્યો કે આપણું ભાતું તો ખૂટી ગયું અને હજુ જંગલ પાર કરવું તો બાકી છે, હવે કેમ કરીને આપણે આ જંગલ પાર કરી શકીશું? વિચાર કરતાં તેમને સૂઝ્યું કે આ પ્રિય પુત્રનું માંસ ખાઈને આપણે આ અટવી પાર કરી જઈએ. તેઓએ વિલાપ કરતાં કરતાં પુત્રનું માંસ ખાધું અને તેમ કરીને અટવી પાર કરી ગયાં.

“હે ભિક્ષુઓ! તેઓએ જે આ પુત્રનું માંસ ખાધું તે શું ગમ્મત માટે ખાધું, મદ માટે ખાધું, મંડન માટે ખાધું કે વિભૂષણ માટે ખાધું?”

ભિક્ષુઓએ કહ્યું “તેઓએ તે માટે ખાધું નથી. તેઓએ તો માત્ર અટવી પાર કરવા માટે જ તે આહાર કરેલો.”

“હે ભિક્ષુઓ! તમને હું કહું કે તમારે પણ ભોજન એ દૃષ્ટિથી લેવું. જેઓ એ રીતે જ ભોજન લે છે તેઓ જ કામગુણ અને રાગના સ્વરૂપને સમજી શકે છે, અને જેઓ કામગુણો અને રાગનું સ્વરૂપ બરાબર સમજે છે તેવા આર્યશ્રાવકો કોઈ જાતના પાપમાં ન પડતાં નિર્વાણ પામે છે.”

વિસુદ્ધિમગ્ગમાં કહ્યું છે :—“જેમ ગાડાને ચલાવવા માટે ધરી ઊગિલી પડે છે અને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે અટવી પાર કરવા પુત્રમાંસ લેવું પડે છે તે રીતે અમૂર્છિત ભિક્ષુએ શરીરના નિર્વાહ માટે પરિમિત આહાર લેવો.”

આ જ વસ્તુને શિક્ષાસમુચ્ચયમાં આ પ્રમાણે કહેલી છે :—

મેષજ્યમિવ આહારં પુત્રમાંસોપમં પુનઃ ।

માત્રયાડપ્રતિકૂલં ચ યોગી પિષ્ઠં સમાચરેત્ ॥

સ્મૃતિયંદ્રિકામાં “મનુએ કહ્યું છે” એમ કહીને લખ્યું છે કે “જોઈએ તે કરતાં જરા પણ ભિક્ષા વધારે ન લેવી. જે કોઈ તે પ્રમાણે કરે તો તેને ચોરીનો દોષ લાગે છે.”

આ અધ્યયનમાં જણાવેલી વસ્તુ જ સંઘાડ અધ્યયનમાં ખીજી રીતે જણાવેલી છે.

૧૯ સું અધ્યયન

૧. પુંડરીય-જ્ઞાય : આ અધ્યયનમાં કુંડરીકના બાઈ પુંડરીકની વાત આવે છે માટે તેનું નામ પુંડરીય-જ્ઞાય પડ્યું છે.

૨. જંબુદ્વીપ : મહાભારતના સભા પર્વમાં અર્જુનનો દિગ્વિજય વર્ણવતાં જણાવ્યું છે કે “મેરુને દક્ષિણ પડખે જંબુ નામનું નિત્ય પુષ્પ અને ફળવાળું તથા સિદ્ધો અને ચારણોથી સેવાયેલું એક વૃક્ષ છે. તેની શાખા હે રાજન્! સ્વર્ગ સુધી ઊંચી છે. તે જંબુવૃક્ષ ઉપરથી જંબુદ્વીપનું નામ પડ્યું છે. તે વૃક્ષને અર્જુને જોયું.”

જંબુદ્વીપપ્રશસ્તિમાં જણાવ્યું છે કે “જંબુદ્વીપની આસપાસ તે તે ભાગોમાં ધણાં જંબુનાં ઝાડો, જંબુનાં વનો અને નિત્ય પુષ્પવાળા, ફૂલવાળા તથા અતિ શોભા ધરાવતા વનખંડો છે..... માટે હે ગૌતમ! આ દ્વીપનું નામ જંબુદ્વીપ પડ્યું છે.”

૩. નીલવંત પર્વત : અર્જુનના દિગ્વિજયના પ્રકરણમાં, મહાભારતમાં જણાવ્યું છે કે અર્જુને માલ્યવંત પર્વતને વટીને સ્વર્ગ જેવા પવિત્ર બદ્રાશ્વ ક્ષેત્રમાં પ્રવેશ કર્યો. ત્યાંના લોકોને જીતીને પછી તે નીલગિરિ નામના પર્વત તરફ ગયો. ત્યાં પણ વિજય મેળવીને તથા તે પર્વતને વટાવીને

૨મ્બક વર્ષ (ક્ષેત્ર) માં ગયો. આ રીતે ૨મ્બક અને ભદ્રાશની વચ્ચે નીલગિરિ હોવાનો મહાભારતમાં ઉલ્લેખ છે.

જંબુદ્વીપપ્રસ્થિમાં નીલવંત વર્ષધર પર્વતનું સ્થાન જ્ઞાતાવતાં જણાવ્યું છે કે મહાવિદેહવર્ષની ઉત્તરે અને ૨મ્બક વર્ષની દક્ષિણે પૂર્વે લવણસમુદ્રની પશ્ચિમે અને પશ્ચિમ લવણસમુદ્રની પૂર્વે જંબુદ્વીપમાં નીલવંત નામનો વર્ષધર પર્વત છે.

દ્વિતીય શ્રુતસ્કંધ

પ્રાસ્તાવિક

૧. ચમર : મહાભારતમાં આદિપર્વના સંભવપર્વમાં દાનવોનો વંશ વર્ણવેલો છે. તેમાં અસુરોનાં વિરોચન, કુંભ, નિકુંભ, ખલિ, મહાકાળ, શંખર વગેરે નામ જણાવેલાં છે. હવે પછીના અધ્યયનમાં કુંભ, નિકુંભ, વિરોચન, ખલિ વગેરે જે નામો આવે છે તે મહાભારતના ઉપલા ઉલ્લેખ સાથે સરખાવવા જેવાં છે.

૨. અસુર : આને માટે રાયચંદ્ર જિનાગમસંગ્રહમાંના ભગવતીસૂત્રનું શતક ૩, ઉદ્દેશક ૧. (ભા. ૨ પા. ૪૮) અસુરકુમર ઉપરનું ટિપ્પણ જોવું.

૩. ઇંદ્રો : આને માટે રાયચંદ્ર જિનાગમસંગ્રહમાંના ભગવતીસૂત્રનું શતક ૪, ઉદ્દેશક ૧-૮ (ભાગ. ૨ પા. ૧૩૦) દેવેન્દ્ર ઉપરનું ટિપ્પણ જોવું.

૪. પાનવ્યંતર : તેસ્વાર્થભાષ્યમાં લખ્યા પ્રમાણે વ્યંતર શબ્દનો અર્થ આ પ્રમાણે છે—જેઓ પહાડના આંતરાઓમાં, શુક્રાઓના આંતરાઓમાં અને પનનાં વિવરો વગેરેમાં રહે છે તે વ્યંતરો કહેવાય છે.

૧ થી ૧૦ વર્ગ

૧. ચેલ્લણા : ચેલ્લણા, મહાવીરરવામીના મામા અને વૈશાલિના રાજા ચેટકની પુત્રી થાય. તેઓ કુલ સાત બહેનો હતી. ચેલ્લણાને મેળાવવા માટે શ્રેણિકને મોટો ભોગ આપવો પડેલો અને તે માંડમાંડ જીવતો પોતાને ઘેર પાછો પહોંચેલો. તે વિષેની વિગતવાર હકીકત આચાર્ય હુમચંદ્રે મહાવીરચરિતમાં વર્ણવેલી છે.

૨. શ્રાવસ્તી : ૧૮ મા સૈકાના જૈનયાત્રીઓ જણાવે છે કે હમણાં જે કોના ગામ છે તેને શ્રાવસ્તી કહેવામાં આવે છે. તેઓ તેની આસપાસ જંગલો હોવાનું જણાવે છે. એ જંગલને દંડક દેશની સીમા હોવાનું તેમણે લખ્યું છે. એક યાત્રી દરિયાબાદથી ૩૦ કોશ શ્રાવસ્તી છે એમ લખે છે. આજે અયોધ્યાથી ઉત્તરમાં બલરામપુર રેશનથી ૧૨ માઇલ ઉપર અકોના ગામ છે. તેને અહીં કોના કહ્યું છે. તેનાથી પાંચ માઇલ સહેત-મહેતની કિલ્લો છે. આને વર્તમાનમાં શ્રાવસ્તી ગણવામાં આવે છે. જિનપ્રભાસુ રિએ પોતાના તીર્થક્રમમાં લખ્યું છે કે શ્રાવસ્તીનું વર્તમાન કાળમાં મહેમી નામ પ્રસિદ્ધ છે. આ મહેમી અને સહેતમહેત એ નામમાં ઝાઝો ફેરફાર નથી. સહેતમહેતનાં ખંડેરો ગોંડા જિલ્લામાં છે અને કેટલાંક બેરાઈચ જિલ્લામાં આવેલી રાપટી નદીને દક્ષિણકાંડે છે. કનિમહામે પણ આ સહેતમહેતને જ શ્રાવસ્તી ગણેલું છે.

૩. અમરકપુરી : આવશ્યકચૂર્ણિની કથાઓમાં આનું ખીજું નામ પ્રત્યંતનગર ખતાવેલું છે અને તેના રાજા જિનચંદ્રધ્વજને એક માંડળિક ગણેલો છે.

૪. કંપિલપુર : જુઓ કંપિલ ઉપરનું ટિપ્પણ (અધ્યયન ૧૬, ટિપ્પણ ૫)

૫. સાકેતપુરી : આ સાકેત તે જ છે કે જે કોસલની રાજધાની છે અને જેને અયોધ્યા કહેવામાં આવે છે. આચાર્ય હેમચંદ્ર સાકેત, કોસલા અને અયોધ્યા એવાં તેનાં ત્રણ નામો જણાવે છે.

૧૬. કૌશાંખી : જિનપ્રભસૂરિએ યમુનાને કાંઠે આવેલી કૌશાંખીનું વર્ણન કરેલું છે. અત્યારે જમુના નદીને કાંઠે કોસમધનામ અને કોસમખિરાજ એ બે ગામ આવેલાં છે. તેમને જ કૌશાંખી કહેવામાં આવે છે. કાશ્વાન પણ આ જ સ્થળે કૌશાંખી કહે છે. અદારમા સૈકાના જૈનયાત્રીઓ આને મહિગામ કૌશાંખી તરીકે વર્ણવે છે. મહિગામ અને કૌશાંખી વચ્ચે માત્ર નવ કોશનું અંતર હોવાથી કવિઓએ તેને મહિગામ-કૌશાંખી તરીકે લખેલું જણાય છે. હાલ મહિ નામે અનેક ગામો પ્રસિદ્ધ છે પણ આ મહિ તે હાલનું સાલક-મહિ સમજવાનું છે. કવિઓએ મહિને શાહઝાદપુરથી દક્ષિણે ૭ માઈલ ખતાવેલું છે. તે આ સાલક-મહિ જ સંભવે છે. હેમચંદ્રે મહાવીરચરિતમાં લખેલું છે કે ઉજ્જનથી કૌશાંખી સો યોજન દૂર છે. તે અંતર જોતાં આજનું કોસમ એ જ કૌશાંખી લાગે છે. કારણ કે ઉજ્જન અને કોસમ વચ્ચે અત્યારે પણ ચારસો માઈલનું અંતર માલમ પડે છે. આ કોસમ અલ્હાબાદથી ૨૦ ગાઉ છે અને એ યાત્રીઓએ પણ કૌશાંખીનું અંતર અલ્હાબાદથી ૨૦ ગાઉ ખતાવેલું છે.

एक अनुशीलन*

लेखक : श्री देवेन्द्रमुनिजी शास्त्री

धर्म, दर्शन, समाज और संस्कृति का भव्य प्रासाद उनके मूल-भूत ग्रंथों की गहरी नींव पर टिका हुआ है।

वेद और आगम : ब्राह्मण संस्कृति के मूल-भूत ग्रन्थ वेद हैं। वेद वैदिक चिन्तकों के विचारों की अमूल्य निधि हैं। ऋग्वेद आदि की, विश्वगण विश्व के प्राचीनतम साहित्य में परिगणना करते हैं। ब्राह्मण मनीषियों ने वेदों के शब्दों की सुरक्षा का अत्यधिक ध्यान रखा है। कहीं वेदमन्त्र के शब्द इधर-उधर न हो जायें, इसके लिए वे सतत जागरूक रहे। वेदों के शब्दों में मन्त्रशक्ति का आरोप करने से उनमें शब्दपरिवर्तन नहीं हुए। क्योंकि वैदिक विज्ञान ने संहितापाठ, पादपाठ, क्रमपाठ, बटापाठ, घनपाठ के रूप में वेदमन्त्रों के पठन और उच्चारण का वैज्ञानिक क्रम बनाया था, जिस के कारण वेदों का शाब्दिक कलेवर वर्तमान में ज्यों का त्यों विद्यमान है।

जैन, बौद्ध और वैदिक साहित्य का जब हम तुलनात्मक दृष्टि से अध्ययन करते हैं तो यह स्पष्ट परिज्ञात होता है कि वेद एक ऋषि के द्वारा निर्मित नहीं हैं, अपितु अनेक ऋषियों ने समय-समय पर मन्त्रों की रचनाएँ की हैं जिसके कारण वेदों में विचारों की विविधता है। सभी ऋषियों के विचारों में एकरूपता हो यह कभी संभव नहीं है। वैदिक मान्यतानुसार ऋषिगण मन्त्रद्रष्टा थे, मन्त्रस्रष्टा नहीं थे, उन्होंने अपने अन्तश्चक्षुओं से जो देखा और परखा उसे शब्दों में अभिव्यंजना दी थी।

पर जैन आगम और बौद्ध त्रिपिटक श्रमण भगवान् महावीर और तथागत बुद्ध के चिन्तन का ही मूर्त रूप हैं। उनके प्रवक्ता एक ही हैं, इसलिए उनमें विभिन्नता नहीं आई है। दूसरी महत्त्वपूर्ण बात यह है कि तीर्थंकर तो अर्थ रूप में अपना प्रवचन करते हैं,^१ शब्द रूप में सूत्रबद्ध रचना गणधर करते हैं।

जैन परम्परा में और वैदिक परम्परा में यह महत्त्वपूर्ण अन्तर है कि एक ने अर्थ को प्रधानता दी है तो दूसरे ने शब्द को प्रधानता दी है। यही कारण है कि वैदिक परम्परा में वेद के नाम पर विभिन्न चिन्तन धाराएँ विकसित हुई हैं। विभिन्न दार्शनिक जीव, जगत् और ईश्वर को लेकर पृथक् पृथक् व्याख्याएँ करते रहे हैं। वेद सभी को मान्य हैं, किन्तु वेदों की व्याख्या में एकरूपता नहीं है।

जैन परम्परा में वैदिक परम्परा की तरह संप्रदायभेद नहीं है। जो श्वेतांबर, दिगंबर या अन्य उपसंप्रदाय हैं उनमें विचारों का मतभेद प्रमुख नहीं, अपितु आचार का भेद प्रमुख है। यह सत्य है कि श्वेतांबरमान्य आगमों को दिगम्बर मान्य नहीं करते हैं, पर दिगंबर साहित्य में अंग साहित्य के

* श्री आगमप्रकाशनसमिति, जैन स्थानक, पीपलिया बाजार, ब्यावर, राजस्थान, Pin ३०५९०१-से प्रकाशित जिनागम ग्रन्थमाला ग्रन्थाङ्क-४ में ज्ञाताधर्मकथाज्ञसूत्र हिन्दी अनुवाद आदि के साथ वि० सं० २०३७ (ई. सन् १९८१) में प्रकाशित हुआ है। उसकी प्रस्तावना स्थानकवासी श्रमण संघ के उपाचार्य देवेन्द्रमुनिजी शास्त्री ने हिन्दी भाषा में लिखी है, जिस प्रस्तावना में से उपयोगी ऐतिहासिक अंश उनकी समिति से ज्यों का त्यों यहाँ साभार उद्धृत किया जाता है।

१. आवश्यकनिर्युक्ति गा० १९२ (ख) धवला भा-१. ६४-७२ ॥

नाम ज्यों के त्यों मिलते हैं, किन्तु वे उन्हें विच्छिन्न मानते हैं। यह पूर्ण सत्य है कि श्वेतांबर और दिगंबरों के मूल-भूत तत्त्वों में किंचित् मात्र भी अन्तर नहीं है। पट् द्रव्य, नी तत्त्व, प्रमाण, नय, निक्षेप, कर्म आदि दोनों ही परम्पराओं में एक सदृश है।

यहाँ पर यह बात स्पष्ट करना आवश्यक है कि जैन आगमों में आध्यात्मिक चिन्तन की प्रमुखता तो है ही, साथ ही उस युग में प्रचलित अनेक ज्ञान-विज्ञानों का अपूर्व संकलन भी उसमें है। जीवविज्ञान के सम्बन्ध में जितना विस्तार के साथ जैन आगमों में निरूपण हुआ है उतना अन्यत्र मिलना कठिन है। आगमों में पृथ्वीकाय, अप्काय, तेजस्काय, वायुकाय और वनस्पतिकाय के सम्बन्ध में गहराई से विश्लेषण किया गया है। उस युग की धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक, आर्थिक और राजनैतिक परिस्थितियों का जो चित्रण है, वह जैन परम्परा के अभ्यासियों के लिए ही नहीं अपितु मानवीय संस्कृति के अध्येताओं के लिए भी अत्यन्त उपयोगी है।

पाश्चात्य और पौराण्य अनुसंधानकर्ता भारतीय धर्म, दर्शन, साहित्य और संस्कृति का मूल वेदों में निहारते थे, पर मोर्रिजो दरो और हरप्पा के ध्वंसावशेषों में प्राप्त सामग्री के पश्चात् चिन्तकों की चिन्तन-दिशा ही बदल गई है। और अब यह प्रमाणित हो चुका है कि श्रमण संस्कृति वैदिक संस्कृति से पृथक है। वैदिक संस्कृति में ईश्वर को सृष्टि का निर्माता माना है, जब कि श्रमणपरम्परा ने विश्व की संचना में जड़ और चेतन इन दोनों को प्रधानता दी है। जड़ और चेतन ये दोनों तत्त्व ही सृष्टि के मूल कारण हैं। सृष्टि की कोई आदि नहीं है, वह तो अनादि है। चक्र की तरह वह सदा चलती रहती है। व्रत निरूपण संसारचक्र से मुक्त होने के लिए किया गया है; जब कि वेदों में व्रतों का जिस रूप में चाहिए, उस रूप में निरूपण नहीं है। श्रमण संस्कृति का दिव्य प्रभाव जब द्रुतगति से बढ़ने लगा तब उपनिषदों में और उसके पश्चाद्वर्ती वैदिक साहित्य में भी व्रतों के सम्बन्ध में चर्चाएँ होने लगीं। संक्षेप में सारांश यह है कि जैन आगम वेदों पर आधारित नहीं हैं। वे सर्वथा स्वतंत्र हैं।

पूर्व पंक्तियों में हम यह लिख चुके हैं कि तीर्थंकर अर्थ के रूप में प्रवचन करते हैं। अर्थात्मक दृष्टि से किये गये उपदेशों को उनके प्रमुख शिष्य सूत्र रूप में संकलन करते हैं।^१ आज जो आगम साहित्य उपलब्ध है उसके रचयिता सुधर्मा है पर अर्थ के प्ररूपक भगवान् महावीर ही हैं। किन्तु स्मरण रखना होगा कि उसकी प्रामाणिकता अर्थ के प्ररूपक सर्वज्ञ होने से ही है।

अनुयोगद्वार में आगम के सूत्रागम, अर्थागम और तदुभयागम, ये तीन भेद प्राप्त होते हैं।^२ साथ ही अन्य दृष्टि से आत्मागम अनन्तरागम और परम्परागम, ये तीन रूप भी मिलते हैं। तीर्थंकर अर्थ रूप आगम का उपदेश प्रदान करते हैं। इसलिए अर्थ रूप आगम तीर्थंकरों का आत्मागम है। उन्होंने अर्थागम किसी अन्य से प्राप्त नहीं किया। वह अर्थागम उनका स्वयं का है। उसी अर्थागम को गणधर, तीर्थंकरों से प्राप्त करते हैं। तीर्थंकर और गणधरों के बीच किसी अन्य तीसरे व्यक्ति का व्यवधान नहीं है। इसलिए वह अर्थागम गणधरों के लिए अनन्तरागम है। उस अर्थागम के आधार से ही गणधर स्वयं सूत्र रूप में रचना करते हैं, अतः सूत्रागम गणधरों के लिए आत्मागम है। गणधरों के जो साक्षात् शिष्य हैं, सूत्रागम गणधरों से सीधा ही प्राप्त करते हैं। उनके बीच में भी किसी तीसरे का व्यवधान नहीं है, अतः उन शिष्यों के लिए सूत्रागम अनन्तरागम है। पर अर्थागम परम्परागम से प्राप्त हुआ है, क्योंकि वह अर्थागम अपने धर्मगुरु गणधरों से उन्होंने प्राप्त किया। अर्थागम गणधरों

का आत्मागम नहीं क्योंकि उन्होंने तीर्थंकरों से प्राप्त किया। गणधरों के प्रशिष्य और उनकी परम्परा में होने वाले अन्य शिष्य-प्रशिष्यों के लिए सूत्र और अर्थ—दोनों आगम परम्परागम हैं।

श्रमण भगवान् महावीर के पावन प्रवचनों का गणधरों ने सूत्र रूप में जो संकलन और आकलन किया वह संकलन “अंगसाहित्य” के नाम से विस्तृत है।

अंग-साहित्य के बारह भेद हैं जो इस प्रकार हैं—(१) आचार (२) सूत्रकृत (३) स्थान (४) समवाय (५) भगवती (६) ज्ञाताधर्मकथा (७) उपासकदशा (८) अन्तर्कृद्दशा (९) अनुचरौपपातिक (१०) प्रवचनव्याकरण (११) विराक और (१२) दृष्टिवाद।

ज्ञातासूत्र : परिचय

अंग साहित्य में ज्ञाताधर्मकथा का छठा स्थान है। इसके दो श्रुतस्कंध हैं। प्रथम श्रुतस्कंध में ज्ञात यानी उदाहरण और द्वितीय श्रुतस्कंध में धर्मकथाएँ हैं। इसलिए इस आगम का ‘ज्ञाताधर्मकथाओं’ नाम है। आचार्य अभयदेव ने अग्नी टीका में इसी अर्थ को स्पष्ट किया है। तत्त्वार्थभाष्य में ‘ज्ञात-धर्मकथा’ नाम आया है। भाष्यकार ने लिखा है—उदाहरणों के द्वारा जिसमें धर्म का कथन किया, है^{१२}। जयचवला में नाथधर्मकथा—‘नाथधर्मकथा’ नाम मिलता है। नाथ का अर्थ स्वामी है नाथधर्मकथा का तात्पर्य है नाथ-तीर्थंकर द्वारा प्रतिपादित धर्मकथा। संस्कृत साहित्य में प्रस्तुत आगम का नाम ‘ज्ञातधर्मकथा’ उपलब्ध होता है^{१३}। आचार्य मलयगिरि^{१४} व आचार्य अभयदेव^{१५} ने उदाहरणप्रधान धर्मकथा को ज्ञाताधर्मकथा कहा है। उनकी दृष्टि से प्रथम अध्ययन में ज्ञात है और दूसरे अध्ययन में धर्मकथा है।

आचार्य हेमचन्द्र ने अपने कोश में ज्ञातप्रधान धर्मकथाएँ ऐसा अर्थ किश है। पं. बेचरदास जी दोशी^{१६}, डा. जगदीशचन्द्र जैन^{१७}, डा. नेमिचन्द्र शास्त्री^{१८} का अभिमत है कि ज्ञातपुत्र महावीर की धर्मकथाओं का प्ररूपण होने से प्रस्तुत अंग को उक्त नाम से अभिहित किया गया है।

श्वेतांबर आगम साहित्य के अनुसार भगवान् महावीर के वंश का नाम ‘ज्ञात’ था। कलमूत्र^{१९}, आचारांग^{२०}, सूत्रकृतांग^{२१}, भगवती^{२२}, उत्तराध्ययन^{२३} और दशवैकालिक^{२४} में उनके नाम के रूप में ‘ज्ञात’ शब्द का प्रयोग हुआ है। विनयपिटक^{२५}, मज्झिमनिकाय^{२६},

१२. ज्ञाता दृष्टान्तः तानुपादाय धर्मो यत्र कथ्यते, ज्ञातधर्मकथाः। —तत्त्वार्थभाष्य ॥ १३. तत्त्वार्थ वार्तिक १।२० पृ. ७२॥ १४. ज्ञातानि उदाहरणानि तत्प्रधाना धर्मकथा ज्ञाताधर्मकथाः अथवा ज्ञातानि—ज्ञाताध्ययनानि प्रथमश्रुतस्कंधे, धर्मकथा द्वितीयश्रुतस्कंधे यासु ग्रंथपद्धतिषु (ताः) ज्ञाताधर्मकथाः। नंदीवृत्ति, पत्र २३०—२३१ ॥ १५. ज्ञातानि उदाहरणानि तत्प्रधाना धर्मकथा, दीर्घतत्त्वं संज्ञात्वाद् अथवा—प्रथमश्रुतस्कंधो ज्ञाताभिधायकत्वात् ज्ञातानि, द्वितीयस्तु तथैव धर्मकथाः। समवायांग पत्र १०८ ॥ १६. भगवान् महावीरनी धर्मकथाओं, टिप्पण पृ. १८० ॥ १७. प्राकृतसाहित्य का इतिहास। १८. प्राकृत भाषा और साहित्य का आलोचनात्मक इतिहास, पृ. १७२ ॥ १९. कल्पसूत्र ११० ॥ २०। (क) आचारांग श्रु. २, अ. १५, सू. १००३ (ख) आचारांग श्रु. १, अ. ८, उ. ८, सू. ४४८ ॥ २१॥ (क) सूत्र. उ. १, गा. २२. (ख) सूत्र. १।६।२ (ग) सूत्र. १।६।२४ (घ) सूत्र. २।६।१९ ॥ २२. भगवती १५।७९ ॥ २३. उत्तरांग ६।१७ ॥ २४. दशवै० अ० ५, उ० २, गा० ४९ तथा ६।२५ एवं ६।२१ ॥ २५. विनय पिटक महावग पृ. २४२ ॥ २६. मज्झिमनिकाय हिन्दी उपाति—सुतन्त पृ. २२२ चूल—डुक्खक्खन्ध सुतन्त पृ. ५९, चूल—सोरोपम—सुतन्त पृ. १२४, महा सच्चक सुतन्त पृ. १४७. अभयराज कुमार सुतन्त पृ. २३४, देवदह सुतन्त ४४१ ॥

दीर्घनिकाय^{२७}, सुत्तनिपात^{२८} आदि बौद्धपिटकों में भी भगवान् महावीर का उल्लेख “निगंठ नातपुत्त” के रूप में किया गया है।

दिगंबर साहित्य में^{२९} महावीर का वंश ‘नाथ’ माना है। ‘धनंजयनाममाला’^{३०} में नाथ का उल्लेख है। उत्तर पुराण में^{३१} भी ‘नाथ’ वंश का उल्लेख हुआ है। कितने ही मूर्खन्ध मनीषियों का अभिमत है कि प्रस्तुत आगम का नाम भगवान् महावीर के वंश को अनुलक्ष्य में लेकर किया गया है। शातृधर्मकथा या नाथधर्मकथा से तात्पर्य है भगवान् महावीर की धर्मकथा। पाश्चात्य चिन्तक वेब्रर^{३२} का मानना है कि जित् ग्रंथ में शान्तिवंशीय महावीर की धर्मकथा हो वह ‘नाथाधम्मकथा’ है। किन्तु समवायांग^{३३} नंदीसूत्र^{३४} में आगमों का जो परिचय प्रदान किया गया है उसके आधार से शान्तिवंशी महावीर की धर्मकथा यह अर्थ संगत नहीं लगता। बहों पर यह स्पष्ट किया गया है कि शाताधर्मकथा में शातो (उदाहरणभूत व्यक्तियों) के नगर, उद्यान, आदि का निरूपण किया गया है। प्रस्तुत आगम के प्रथम अध्ययन का नाम “उत्तिखत्तगाए” (उत्तिमज्ञात) है। यहाँ पर शात का अर्थ उदाहरण ही सही प्रतीत होता है।

प्रथम श्रुतस्कंध में कितनी ही कथाएँ—ऐतिहासिक व्यक्तियों से सम्बन्धित हैं और कितनी ही कथाएँ कल्पित हैं। प्रथम अध्ययन का मुख्य पात्र मेघकुमार ऐतिहासिक व्यक्ति है। तुंबे आदि की कुछ कथाएँ रूपक के रूप में हैं। उन रूपक-कथाओं का उद्देश्य भी प्रतिबोध प्रदान करना है।

द्वितीय श्रुतस्कंध में दस बर्ग हैं। उनमें से प्रत्येक धर्मकथा में ५००-५०० आख्यायिकाएँ हैं और एक एक आख्यायिका में ५००-५०० उप-आख्यायिकाएँ हैं और एक उप-आख्यायिका में ५००-५०० आख्यायिको-पाख्यायिकाएँ हैं^{३५} पर वे सारी कथाएँ आज उपलब्ध नहीं हैं।

मेघकुमार : प्रथम श्रुतस्कंध के प्रथम अध्ययन में मेघकुमार की कथा दी गई है। मेघकुमार राजा श्रेणिक का पुत्र है। भगवान् महावीर के त्याग-वैराग्य से छलछलाते हुए प्रवचन को श्रवण कर अपनी आठों परिनियों का परित्याग कर प्रव्रज्या ग्रहण करता है।

प्रथम अध्ययन में आये हुए अनेक व्यक्ति ऐतिहासिक हैं। सम्राट श्रेणिक की जीवनगाथाएँ जैन साहित्य में ही नहीं, बौद्ध साहित्य में भी विस्तार से आई हैं^{३६}। अभयकुमार, जो श्रेणिक का पुत्र था, प्रबल प्रतिभा का धनी था। जैन और बौद्ध दोनों ही परम्पराएँ उसे अपना अनुयायी मानती हैं^{३७}। और उसकी प्रतापपूर्ण प्रतिभा की अनेक घटनाएँ जैन साहित्य में उद्धृष्ट हैं^{३८}।

अनुत्तरोपपातिक सूत्र में अभयकुमार के जैनदीक्षा लेने का उल्लेख है।^{३९} बौद्ध दीक्षा लेने का

२७. दीर्घनिकाय सामञ्जस्यसुत्त पृ. १८।२१, दीर्घनिकाय संगीति परिचाय सुत्त पृ. २८२, दीर्घनिकाय महापरिनिर्वाणसुत्त पृ. १४५, दीर्घनिकाय पासादिक सुत्त पृ. २५२ ॥ २८. सुत्त निपात—सुमिय सुत्त पृ. १०८ ॥ २९. तिळोयपणत्ति ४-५५०, जयधवला पृ. १३९ ॥ ३०. धनंजय-नाम-माला, ११५ ॥ ३१. उत्तरपुराण पृ. ४५० ॥ ३२. Stories from The Dharma of Naya. इ, एं, जि १९, पृ. ६६ ॥ ३३. समवायांग प्रकीर्णक, समवाय सूत्र, ९४ ॥ ३४. नंदीसूत्र—८५ ॥ ३५. नंदीसूत्र, बम्बई, सूत्र ९२, पृ. ३७ ॥ ४०. सुत्तनिपात-पञ्चासुत्त २ (क) बुद्ध चरित स. ११ श्लो ७२ (ग) विनयपिटक-महावग्गो—पृ. ३५-३८ ॥ ४१. (i) भरतेश्वर बाहुबलि धृति, आवश्यक चूर्णि, धर्मरत्नप्रकरण आदि। (ii) धेरीगाथा अट्टकथा ३१-३२, मज्झिमनिकाय-अभयराजकुमार सुत्त, धम्मपद अट्टकथा आदि ॥ ४२. त्रिषष्टिशलाकापुस्तकचरित १०-११ ॥ ४३. अनुत्तरोपपातिक १-१० ॥

उल्लेख येरा अवदान व थेर गाथा की अटकथा में है।^{४४} मज्झिमनिकाय,^{४५} संयुक्तनिकाय^{४६} आदि में उसके जीवनप्रसंग हैं।

राजगृह

प्रथम अध्ययन में राजगृह नगर का भी उल्लेख है जहाँ पर भगवान् महावीर ने अनेक चातुर्मास किये थे^{४७} और दो सौ से भी अधिक बार उनके वहाँ समवसरण लगे थे।^{४८} राजगृह नगर को प्रत्यक्ष देवलोकभूत व अलकापुरी सदृश कहा है।^{४९} तथागत बुद्ध भी अनेक बार राजगृह में आए थे। उन्होंने अपने धर्मप्रचार का केन्द्र बनाने का भी प्रयास किया था। भगवान् महावीर गुणशील, मण्डिकुच्छ, और मुद्गरपाणि आदि उद्यानों में ठहरा करते थे,^{५०} जब कि बुद्ध गृध्रकूट पर्वत, कच्छकनिवाष और वेणुवन में ठहरते थे।^{५१} राजगृह नगर और उसके सन्निकट नारद ग्राम,^{५२} कुक्कुटाराम विहार^{५३}, गृध्रकूट पहाड़ी यष्टिवन,^{५४} उद्विह्वग्राम प्रभासवन^{५५} आदि बुद्ध धर्म से सम्बन्धित थे। राजगृह में एक बौद्ध-संगीति हुई थी।^{५६} जब बिम्बिसार बुद्ध का अनुयायी था तब बुद्ध ने राजगृह से वैशाली जाने की इच्छा व्यक्त की। तब राजा ने बुद्ध के लिए सड़क बनवायी और राजगृह से गंगा तक की भूमि को समतल करवाया।^{५७}

राजगृह के प्राचीन नाम गिरिवज्ज, वसुमती^{५८} बाह्वद्रथपुरी^{५९} मगधपुरी^{६०} वराह, वृषभ, ऋषिगिरि चैत्यक^{६१} बिम्बिसारपुरी^{६२} और कुशाग्रपुरी^{६३} थे। बिम्बिसार के शासनकाल में राजगृह में अग लग जाने से वह जड़ गई इसलिए राजधानी हेतु नवीन राजगृह का निर्माण करवाया। युवानन्वाङ्का अभिमत है कि कुशाग्रपुर या कुशाग्रपुरी^{६४} आग में भस्म हो जाने से राजा बिम्बिसार श्मशान में गये और नये राजगृह का निर्माण करवाया। फाह्यान का मानना है नये नगर का निर्माण अजातशत्रु ने करवाया, न कि बिम्बिसार ने।

चीनी यात्री ह्वेनसांग जब भारत आया था तो वह राजगृह में भी गया था, पर महावीर और बुद्ध युग का विराट वैभव उस समय नहीं था।^{६५}

महाभारत में राजगृह को पाँच पहाड़ियों से परिवेष्टित कहा है (१) वैराह, (२) वाराह,

४४. खुद्दकनिकाय खण्ड—७ नालंदा, भिक्षुजगदीश कदम्प ॥ ४५. मज्झिमनिकाय ७६ ॥ ४६. संयुक्तनिकाय ॥ ४७. कल्पसूत्र ५-१२३ (क) व्याख्याप्रज्ञप्ति ७-४, ५-१, (ग) आवश्यक ४७३/४९२/५१८ ॥ ४८. भगवान् महावीर एक अनुशीलन पृ. २-५ २४१-४३ ॥ ४९. पचक्कं देवलोकभूया एवं अलकापुरीसंकासा ॥ ५०. (क) ज्ञाताधर्मकथा पृ. ४७, (ख) दशाश्रुतस्कंध १०९ पृ. ३६४। (ग) उपासकदशा ८, पृ. ५१ ॥ ५१. मज्झिम-निकाय सारनाथ पृ. २३४ (ख) मज्झिमनिकाय चलसकलोदायी सुत्तन्त पृ. ३०५ ॥ ५२. नेपालीज बुद्धिस्ट लिटरेचर पृ. ४५ ॥ ५३. वही पृ. ९-१० ॥ ५४. महावस्तु ४४१ ॥ ५५. नेपालीज बुद्धिस्ट लिटरेचर पृ. १६६ ॥ ५६. सुल्लवग ११ वां खन्धक ॥ ५७. धम्मपदं कामेट्री ४३९-४० ॥ ५८. रामायण १/३२/७ ॥ ५९. महाभारत, २४-से ४४ ॥ ६०. वही महाभारत २०-३० ॥ ६१. पोलिटिकल हिस्ट्री ऑफ़ ऐश्वर्य इंडिया पृ. ७० ॥ ६२. द लाइफ एण्ड वर्क ऑफ बुद्धधोष, पृ. ८७ टिप्पणी ॥ ६३. वील, द लाइफ ऑफ युवानन्वाङ्क पृ. ११३ पोजिटर ऐश्वर्य इण्डियन हिस्टोरिकल ट्रेडिशन पृ. १४९ ॥ ६४. लेम्गे, फाहियान पृ. ८० ॥

(३) वृषभ, (४) ऋषिगिरि और (५) चैत्यगिरि^{६५}। फाह्यान ने भी इस सत्य-तथ्य को स्वीकार किया।^{६६} युवान्स्वाङ्ग का भी यही अभिमत है।^{६७} गौतम बुद्ध के समय राजगृह की परिधि तीन मील के लगभग थी।^{६८} राजनीति के केन्द्र के साथ ही वह धार्मिक केन्द्र भी था। महाभारत के राजगृह की पहाड़ियों को सिद्धों, यतियों और मुनियों का शरण भी बताया है।^{६९} वहाँ पर अनेक सन्तगण ध्यान की साधना करते थे। जैन और बौद्ध साहित्य में उनके उल्लेख हैं। भगवती आदि में गर्म पानी के कुण्डों का वर्णन है। युवान्स्वाङ्ग ने भी इस बात को स्वीकार किया है। उस पानी से अनेक चर्मरोगी पूर्ण स्वस्थ हो जाते थे,^{७०} आज भी वे कुण्ड हैं।

स्वप्न : एक चिन्तन : प्रस्तुत अध्ययन में महारानी धारिणी के स्वप्न का वर्णन है। वह स्वप्न में अपने मुख में हाथी को प्रवेश करते हुए देखती है। जहाँ कहीं भी आगम-साहित्य में कोई भी विशिष्ट पुरुष गर्भ में आता है, उस समय उसकी माता स्वप्न देखती है। स्वप्न न जागते हुए आते हैं, न प्रगाढ निद्रा में आते हैं। किन्तु जब अर्धनिद्रित अवस्था में मानव होता है उस समय उसे स्वप्न आते हैं।^{७१} अष्टांगहृदय में लिखा है^{७२}—जब इन्द्रियों अपने विषय से निवृत्त होकर प्रशान्त हो जाती हैं और मन इन्द्रियों के विषय में लगा रहता है तब वह स्वप्न देखता है।

सिमण्ड फ्रायड ने स्वप्न का अर्थ दमित वासनाओं की अभिव्यक्ति कहा है। उन्होंने स्वप्न के संक्षेपण, विस्तारीकरण, भावान्तरकरण और नाटकीकरण, ये चार प्रकार किये हैं। (१) बहुत विस्तार की घटना को स्वप्न में संक्षिप्त रूप में देखना (२) स्वप्न में घटना को विस्तार से देखना (३) घटना का रूपांतर हो जाना, किन्तु मूल संस्कार बही है, अभिभावक द्वारा भयभीत करने पर स्वप्न में किसी क्रूर व्यक्ति आदि को देखकर भयभीत होना (४) पूरी घटनाएँ नाटक के रूप में स्वप्न में आना।

चार्ल्स युंग^{७३} स्वप्न को केवल अनुभव की प्रतिक्रिया नहीं मानते हैं। वे स्वप्न को मानव के व्यक्तित्व का विकास और भावी जीवन का द्योतक मानते हैं। फ्रायड और युंग के स्वप्न संबंधी विचारों में मुख्य रूप से अन्तर यह है कि फ्रायड यह मानता है कि अधिकांश स्वप्न मानव की कामवासना से सम्बन्धित होते हैं जब कि युंग का मन्तव्य है कि स्वप्नों का कारण मानव के केवल वैयक्तिक अनुभव अथवा उसकी स्वार्थमयी इच्छाओं का दमन मात्र ही नहीं होता अपितु उसके गंभीरतम मन की आध्यात्मिक अनुभूतियाँ भी होती हैं। स्वप्न में केवल दमित भावनाओं की बात पूर्ण संगत नहीं है, वह केवल संयोग मात्र ही नहीं है, किन्तु उसमें अभूतपूर्व सत्यता भी रही हुई होती है।

आचार्य जिनसेन ने^{७४} स्वस्थ अवस्थावाले और अस्वस्थ अवस्थावाले, ये दो स्वप्न के प्रकार माने हैं। जब शरीर पूर्ण स्वस्थ होता है तो मन पूर्ण शांत रहता है, उस समय जो स्वप्न दिखते हैं वह स्वस्थ अवस्थावाला स्वप्न है। ऐसे स्वप्न बहुत ही कम आते हैं और प्रायः सत्य होते हैं। मन

६५. महाभारत सभापर्व अध्याय ५४ पंक्ति १२० ॥ ६६. फाहियान, गाइल्स लन्दन पृ. ४९ ॥ ६७. ऑन युवान् स्वाङ्ग, वार्ट्स २, १५३ ॥ ६८. ऑन युवान् स्वाङ्ग, वार्ट्स २, १५३ ॥ ६९. एतेषु पर्वतेन्द्रेषु सर्वसिद्धसमालयाः। यतीनामाश्रमश्चैव मुनीनां च महात्मनाम् वृषभस्य तमालस्य महावीर्यस्य वै तथा। गंधर्वरक्षसां चैव नागानां च तथाऽऽलयाः ॥—महाभारत सभापर्व अ. २१, १२-१४ ॥ ७०. ऑन युवान् स्वाङ्ग वार्ट्स, २, १५४ ॥ ७१. भगवती सूत्र १६-६ ॥ ७२. अष्टांगहृदय निदानस्थान ९ ॥ ७३. हिन्दी विश्वकोश खण्ड-१२ पृ. २६४ ॥ ७४. ते च स्वप्ना द्विधा भ्रातः स्वस्थस्वस्थात्मनोचराः। समैस्तु धातुभिः स्वस्वविषमैरितैर्मताः ॥ तथ्याः स्युः स्वस्थसंदृष्टा मिथ्या स्वप्नो विपर्ययात्। जगत्प्रतीत-मेतद्वि विद्धि स्वप्नविमर्शनम् ॥ महापुराण ४१-५९/६० ॥

विश्रित हो और शरीर अस्वस्थ हो उस समय देखे गये स्वप्न असत्य होते हैं। आचार्य ने दोष-समुद्भव और देवसमुद्भव^{७५} इस प्रकार स्वप्न के दो भेद भी किये हैं। वात, पित्त, कफ प्रभृति शारीरिक विकारों के कारण जो स्वप्न आते हैं वे दोषज हैं। इष्टदेव या मानसिक समाधि की स्थिति में जो स्वप्न आते हैं वे देवसमुद्भव हैं। स्थानांग^{७६} और भगवती^{७७} में यथातथ्य स्वप्न (जो स्वप्न में देखा है जागने पर उसी तरह देखना, अर्थात् अनुकूल-प्रतिकूल शुभ-अशुभ फल की प्राप्ति), प्रतान-स्वप्न (विस्तार से देखना), चिन्तास्वप्न (मन में रही हुई चिन्ता को स्वप्न में देखना), तद्विपरीत स्वप्न (स्वप्न में देखी हुई घटना का विपरीत प्रभाव), अव्यक्त स्वप्न (स्वप्न में दिखाई देनेवाली वस्तु का पूर्ण ज्ञान न होना), इन पाँच प्रकार के स्वप्नों का वर्णन है।

प्राचीन भारतीय स्वप्नशास्त्रियों ने स्वप्नों के नौ कारण बतलाये हैं^{७८}—

(१) अनुभूत स्वप्न (अनुभव की हुई वस्तु का) (२) श्रुत स्वप्न (३) दृष्ट स्वप्न (४) प्रकृति-विकारजन्य स्वप्न (वात, पित्त, कफ की अधिकता और न्यूनता से) (५) स्वाभाविक स्वप्न (६) चिन्ता-समुत्पन्न स्वप्न (जिस पर पुनः पुनः चिन्तन किया हो) (७) देव प्रभाव से उत्पन्न होनेवाला स्वप्न (८) धर्मक्रिया प्रभावोत्पादित स्वप्न, और (९) पापोदय से आनेवाला स्वप्न। इनमें छह स्वप्न निरर्थक होते हैं और अन्त के तीन स्वप्न शुभाशुभ फल प्रदान करते हैं। जिनभद्रगणि श्रमाश्रमण^{७९} ने भी विशेषावश्यक भाष्य में इनका उल्लेख किया है।

प्राचीन आचार्यों ने शुभ और अशुभ स्वप्न की एक सूची^{८०} दी है। पर वह सूची पूर्ण हो ऐसी बात नहीं है। उनके अतिरिक्त भी कई तरह के स्वप्न आते हैं। उन स्वप्नों का सही अर्थ जानने के लिए परिस्थिति, वातावरण, और व्यक्ति की अवस्था देखकर ही निर्णय करना चाहिये।

विशिष्ट व्यक्तियों की माताएँ जो स्वप्न निहारती हैं उनके अन्तर्मानस की उदात्त आकांक्षाएँ उसमें रहती हैं। वे सोचती हैं कि मेरे ऐसा दिव्य भव्य पुत्र हो जो दिग्दिगन्त को अपनी यशोगाथा से गौरवान्वित करे। उसकी पवित्र भावना के कारण इस प्रकार के पुत्र आते भी हैं। यह अवश्य स्मरण रखना चाहिए कि स्वप्न वस्तुतः स्वप्न ही है। स्वप्न पर अत्यधिक विश्वास कर यथार्थता से मुँह नहीं मोड़ना चाहिये। केवल स्वप्नद्रष्टा नहीं यथार्थद्रष्टा बनना चाहिए। वह तो केवल सूचना प्रदान करनेवाला है।

दोहद : एक अनुचिन्तन : प्रस्तुत अध्ययन में मेवकुमार की माता धारिणी को दोहद उत्पन्न होता है। दोहद की पूर्ति न होने से महारानी मुरझाने लगी। महाराजा श्रेणिक उसके मुरझाने के कारण को समझकर अभयकुमार के द्वारा महारानी के दोहद की पूर्ति करवाते हैं।

दोहद की इस प्रकार की घटनाएँ आगम साहित्य^{८१} में अन्य स्थलों पर भी आई हैं। जैन-

७५. वही सर्ग ४१/६१॥ ७६. स्थानांग—५॥ ७७. भगवती—१६-६॥ ७८. अनुभूतः श्रुतो दृष्टः प्रकृतेश्च विकारजः। स्वभावतः समुद्भूतः चिन्तासंततिसंभवः॥ देवताशुपदेशोत्थो धर्मकर्मप्रभावजः। पापोद्रेकसमुत्पन्न स्वप्नः स्यात्तथा नृणाम्॥ प्रकारैरादिभैः षडभिरशुभश्च शुभोऽपि वा। दृष्टो निरर्थको स्वप्नः सत्यन्तु त्रिभिरुत्तरैः॥—स्वप्नशास्त्र॥ ७९. विशेषावश्यकभाष्य गाथा १७०३॥ ८०. भगवती सूत्र १६-६॥ ८१. विपाक सूत्र—३; कहाकोसु सं. १६; गाहासतसई प्र. शतक गा १-१५,—३-९०२, ५-७२; श्रेणिकचरित्र; उत्तरा० टीका १३२, आवश्यकचूर्णि २ पृ. १६६, निरियावलिका १, पृ. ९-११, पिण्डनिर्युक्ति ८०; व्यवहारभाष्य १, ३, पृ. १६॥

कथासाहित्य में बौद्ध जातकों में^{८२} और वैदिक परम्परा के ग्रंथों^{८३} में दोहद का अनेक स्थलों पर वर्णन है। यह ज्ञातव्य है कि जब महिला गर्भवती होती है तब गर्भ के प्रभाव से उस के अन्तर्मानस में विविध प्रकार की इच्छाएँ उद्बुद्ध होती हैं। वे विचित्र और असामान्य इच्छाएँ 'दोहद', 'दोहला' कही जाती हैं। दोहद के लिए संस्कृत साहित्य में 'द्विहृद' भी आया है। 'द्विहृद' का अर्थ है दो हृदय को धारण करनेवाली। गर्भावस्था में माँ की इच्छाओं पर गर्भस्थ शिशु का भी प्रभाव होता है। यद्यपि शिशु की इच्छाएँ जिस रूप में चाहिए उस रूप में व्यक्त नहीं होती, किन्तु उसका प्रभाव माँ की इच्छाओं पर अवश्य ही होता है।

दोहद के समय महिला की स्थिति विचित्र बन जाती है। उस समय उसकी भावनाएँ इतनी तीव्र होती हैं कि यदि उसकी भावनाओं की पूर्ति न की जाय तो वह रुग्ण हो जाती है। कई बार तो दोहद की पूर्ति के अभाव में महिलाएँ अपने प्राणों का त्याग भी कर देती हैं। सुश्रुत भारतीय आयुर्वेद का एक शीर्षस्थ ग्रंथ है। उसमें लिखा है—दोहद के पूर्ण न होने पर जो सन्तान उत्पन्न होती है उसका अवयव विकृत होता है। या तो वह कुबड़ा होगा, लंज-पुंज, जड़, बौना, बाड़ा, या अंधा होगा, अष्टावक्र की तरह कुरूप होगा। किन्तु दोहद पूर्ण होने पर सन्तान सर्वांगसुन्दर होती है।^{८४}

आचार्य हेमचन्द्र के समय तक दोहला माता की मनोरथ-पूर्ति के अर्थ में प्रचलित था। राजस्थान, मध्यप्रदेश, उत्तरप्रदेश और दक्षिण भारत के कर्नाटक, आन्ध्र और तमिलनाडु में सातवें माह में साते, साधे और सीमन्त के रूप में समारंभ मनाया जाता है। सात महीने में गर्भस्थ शिशु प्रायः शारीरिक पूर्णता को प्राप्त कर लेता है। ऐसा भी माना जाता है कि यदि सात मास में बालक का जन्म हो जाता है और वह जीवित रहता है तो महान् यशस्वी होता है। वासुदेव श्रीकृष्ण को सातवें माह में उत्पन्न हुआ माना जाता है।

सुश्रुत आदि में चार माह में दोहद पूर्ति का समय बताया है। ज्ञातधर्मकथा,^{८५} कथा-कोश^{८६} और कहाकोसू^{८७} आदि ग्रंथों में ऐसे प्रसंग मिलते हैं कि तीसरे, पाँचवें और सातवें माह में दोहद की पूर्ति की गई। क्योंकि उसी समय उसको दोहद उत्पन्न हुए थे। आधुनिक शरीर-शास्त्रियों का भी यह अभिमत है कि अवयवनिर्माण की प्रक्रिया तृतीय मास में पूर्ण हो जाती है, उसके पश्चात् भ्रूण के आवश्यक अंग-प्रत्यंग में पूर्णता आती रहती है।

अंगविज्ञा^{८८} जैन साहित्य का एक महत्त्वपूर्ण ग्रंथ है। उस ग्रंथ में विविध दृष्टियों से दोहदों के संबंध में गहराई से चिन्तन किया है। जितने भी दोहद उत्पन्न होते हैं उन्हें पाँच भागों में विभक्त किया जा सकता है—शब्दगत, गंधगत, रूपगत, रसगत और स्पर्शगत। क्योंकि ये ही मुख्य इन्द्रियों के विषय हैं और इन्हीं की दोहदों में पूर्ति की जाती है। प्राचीन साहित्य में जितने भी दोहद आये हैं उन सभी का समावेश इन पाँचों में हो जाता है। वैदिक वाङ्मय में, बौद्ध जातक साहित्य में और जैन कथा साहित्य में दोहद उपात्ति और उसकी पूर्ति के अनेक प्रसंग मिलते हैं। चरक आदि में भी इस पर विस्तार से चर्चा है।

८२. सिसुमार जातक एवं वानर जातक; सुपत्त जातक; थूस जातक, छवक जातक, निदानकथा ॥

८३. रघुवंश—सं० १४; कथासरित्सागर अ० २२; ३५, तिलकमंजरी पृ. ७५; वेणीसंहार। ८४. दोहदविमानात् कुञ्जं कुणि खज्जं जडं वामनं विकृताक्षमनश्च वा नारी सुतं जनयति। तस्मात् सा यद्यदिच्छेत् तत्तस्य दापयेत्। लब्धदोहदा हि वीर्यवन्तं चिरायुषश्च पुत्रं जनयति।—सुश्रुतसंहिता, अ. ३, शरीरस्थानम्—३४ ॥ ८५. ज्ञातधर्म कथा—१, पृ० १० ॥ ८६. कथाकोश पृ० १४ ॥ ८७. कहाकोसु—सं. ४९ ॥ ८८. अंगविज्ञा अध्याय ३६ ॥

प्राचीन ग्रंथों के आधार से पाश्चात्य चिन्तक डा० ब्रूमफील्ड^{१९} आदि ने दोहद के सम्बन्ध में कुछ चिन्तन किया है।

कला : एक विश्लेषण

जब मेघकुमार आठ वर्ष का हो गया तब शुभ नक्षत्र और श्रेष्ठ लग्न में उसे कलाचार्य के पास ले जाया गया। प्राचीन युग में शिक्षा का प्रारंभ आठ वर्ष में माना गया, क्योंकि तब तक बालक का मस्तिष्क शिक्षा ग्रहण करने के योग्य हो जाता था। भगवती^{२०} और अन्य आगमों में भी इसी उम्र का उल्लेख है। कथाकोश-प्रकरण^{२१}, ज्ञानपंचमी कथा^{२२}, कुवलयमाला^{२३} आदि में भी इसी उम्र का उल्लेख है। स्मृतियों में पाँच वर्ष की उम्र में शिक्षा देने का उल्लेख है। पर आगमों में आठ वर्ष ही बताया है^{२४}।

उस युग में विविध कलाओं का गहराई से अध्ययन कराया जाता था। पुरुषों के लिए बहत्तर कलाएँ और स्त्रियों के लिए चौसठ कलाएँ थीं। केवल ग्रंथों से ही नहीं, उन्हें अर्थ और प्रयोगात्मक रूप से भी सिखलाया जाता था। वे कलाएँ मानव की ज्ञानेन्द्रियों और कर्मेन्द्रियों के पूर्ण विकास के लिए अत्यन्त उपयोगी थीं। मानसिक विकास उच्चतम होने पर भी शारीरिक विकास यदि न हो तो उसके अध्ययन में चमत्कृति पैदा नहीं हो सकती।

प्रस्तुत आगम में बहत्तर कलाओं का उल्लेख हुआ है। बहत्तर कलाओं के नाम समवायांग, राजप्रवर्णीय, औपपातिक और कल्पसूत्र सुबोधिका टीका में भी प्राप्त होते हैं। पर ज्ञातासूत्र में आई हुई कलाओं के नामों में और उन आगमों में आये हुए नामों में कुछ अन्तर है। तुलनात्मक दृष्टि से अध्ययन करने हेतु हम यहाँ दे रहे हैं—ज्ञातासूत्र के अनुसार^{२५} (१) लेख (२) गणित (३) रूप (४) नाट्य (५) गीत (६) वादित (७) स्वरगत (८) पुष्करगत (९) समताल (१०) झूत (११) जनवाद (१२) पाशक (पासा) (१३) अष्टापद (१४) पुरःकाव्य (१५) दकमृत्तिका (१६) अन्नविधि (१७) पानविधि (१८) वस्त्रविधि (१९) विलेपन विधि (२०) शयन विधि (२१) आर्या (२२) प्रहेलिका (२३) मागधिका (२४) गाथा (२५) गीति (२६) श्लोक (२७) हिरण्ययुक्ति (२८) स्वर्णयुक्ति (२९) चूर्णयुक्ति (३०) आभरणविधि (३१) तरुणीप्रतिकर्म (३२) स्त्रोक्षण (३३) पुरुषलक्षण (३४) हयलक्षण (३५) गजलक्षण (३६) गोलक्षण (३७) कुक्कुटलक्षण (३८) छत्रलक्षण (३९) दण्डलक्षण (४०) असिलक्षण (४१) मणिलक्षण (४२) काकणीलक्षण (४३) वास्तुविद्या (४४) स्कन्धावारमान (४५) नगरमान (४६) व्यूह (४७) प्रतिव्यूह (४८) चार (४९) प्रतिचार (५०) चक्रव्यूह (५१) गरुडव्यूह (५२) शकटव्यूह (५३) युद्ध (५४) नियुद्ध (५५) युद्धनियुद्ध (५६) दृष्टियुद्ध (५७) मुष्टियुद्ध (५८) बाहुयुद्ध (५९) लतायुद्ध (६०) ह्युशास्त्र (६१) छरप्रवाद (६२) धनुर्वेद (६३) हिरण्यपाक (६४) स्वर्णपाक (६५) सूत्रखेड (६६) वस्त्रखेल (६७) नालिका खेल (६८) पत्रच्छेद्य (६९) कटच्छेद्य (७०) सजीव (७१) निर्जीव (७२) शकुनिस्त।

८९. The Dohado or Craving of Pregnant Women—Journal of American Oriental Society. Vol. IX, Part 1st, Page 1-24 ॥ ९०. भगवती—अमर्यदेव वृत्ति ११-११, ४२९, पृ. ९९९ ॥ ९१. कथाकोश प्रकरण पृ. ८ ॥ ९२. ज्ञानपंचमी वहा ६-९२ ॥ ९३. कुवलयमाला २१, १२-१३ ॥ ९४. (क) डी. सी. दासगुप्त 'द' जैन सिस्टम आफ एजुकेशन' पृ. ७४, (ख) एच. आर. काण्डिया 'द जैन सिस्टम आफ एजुकेशन' पृ. २०६ ॥ ९५. ज्ञातासूत्र पृ. ४८, (प्रस्तुत संस्करण) ॥

औपपातिक^{१६} में पौंचवीं कला 'गीत' है, पञ्चीसवीं कला 'गीति' और छप्पनवीं कला 'दृष्टियुद्ध' नहीं है।

इनके स्थान पर औपपातिक में (३६) चक्रकलकवणं, (३८) चम्मलकवणं तथा (४६) वस्तु-निवेदन कलाओं का उल्लेख है।

रायसेणिय सूत्र^{१७} में उन्तीसवीं कला 'चूर्णयुक्ति' नहीं है, (३८) वीं कला 'चक्रलक्षण' विशेष है। छप्पनवीं कला 'दृष्टियुद्ध' के स्थान पर 'यष्टियुद्ध' है। अन्य सभी कलाएँ शाताधर्म के अनुसार ही हैं।

जम्बूद्वीपवर्णन^{१८} शांतिचन्द्रीयवृत्ति, वज्रस्कार-२ पत्र संख्या १३६-२, १३७-१ में सभी कलाएँ शातासूत्र की-सी ही हैं, किन्तु संख्या के क्रम में किञ्चित् अन्तर है।

शातासूत्र में^{१९} आयी हुई बहत्तर कलाओं के नामों में और समवायांग में आई हुई बहत्तर कलाओं के नामों में बहुत अन्तर है। समवायांग की कलासूची यहाँ प्रस्तुत है—

- (१) लेहं—लेख लिखने की कला
- (२) गणियं—गणित
- (३) रूवं—रूप सजाने की कला
- (४) नट्टं—नाट्य करने की कला
- (५) गीयं—गीत गाने की कला
- (६) वाइयं—वाद्य बजाने की कला
- (७) सरगयं—स्वर जानने की कला
- (८) पुक्खरयं—ढोल आदि वाद्य बजाने की कला
- (९) समतालं—ताल देना
- (१०) जूयं—जुआ खेलने की कला
- (११) जणवायं—वार्तालाप की कला
- (१२) पोक्खच्चं—नगर-संरक्षण की कला
- (१३) अट्टावय - पासा खेलने की कला
- (१४) दगमट्टियं—पानी और मिट्टी के संमिश्रण से वस्तु बनाने की कला
- (१५) अन्नविहिं—अन्न उत्पन्न करने की कला
- (१६) पाणविहिं—पानी को उत्पन्न करने तथा शुद्ध करने की कला
- (१७) वत्थविहिं—वस्त्र बनाने की कला
- (१८) सयणविहिं—शय्या निर्माण करने की कला
- (१९) अज्जं—संस्कृत भाषा में कविता निर्माण की कला
- (२०) पहेलियं—प्रहेलिका निर्माण की कला
- (२१) मागहियं—छन्द विशेष बनाने की कला

१६. औपपातिक ४० पत्र १८५ ॥ १७. राजप्रश्नीय सूत्र पत्र ३४० ॥ १८. समवायांग, समवाय-७२ ॥ १९. शातासूत्र-१ ॥

- (२२) गार्ह—प्राकृत भाषा में गाथा निर्माण की कला
- (२३) शिलोम—श्लोक बनाने की कला
- (२४) गंधजुति—गुणधित पदार्थ बनाने की कला
- (२५) मधुसिन्धु—मधुरादि छह रस संबंधी कला
- (२६) आभरणविहि—अलंकार निर्माण व धारण की कला
- (२७) तरुणीपडिकम्—स्त्री को शिक्षा देने की कला
- (२८) इत्थीलक्षण—स्त्री के लक्षण जानने की कला
- (२९) पुरिसलक्षण—पुरुष के लक्षण जानने की कला
- (३०) हयलक्षण—घोड़े के लक्षण जानने की कला
- (३१) गयलक्षण—हस्ती के लक्षण जानने की कला
- (३२) गौलक्षण—गाय के लक्षण जानने की कला
- (३३) कुक्कुडलक्षण—कुक्कुट के लक्षण जानने की कला
- (३४) मीदियलक्षण—मेंढे के लक्षण जानने की कला
- (३५) चकलक्षण—चक्र के लक्षण जानने की कला
- (३६) छत्तलक्षण—छत्र लक्षण जानने की कला
- (३७) दण्डलक्षण—दण्ड लक्षण जानने की कला
- (३८) असिलक्षण—तलवार के लक्षण जानने की कला
- (३९) मणिलक्षण—मणि के लक्षण जानने की कला
- (४०) कागणिलक्षण—कालिणी-चक्रवर्ती के रत्न विशेष के लक्षण को जानने की कला
- (४१) चर्मलक्षण—चर्म लक्षण जानने की कला
- (४२) चंदलक्षण—चन्द्र लक्षण जानने की कला
- (४३) सूरचरियं—सूर्य आदि की गति जानने की कला
- (४४) राहुचरियं—राहु आदि की गति जानने की कला
- (४५) गहचरियं—ग्रहों की गति जानने की कला
- (४६) सोभागकरं—सौभाग्य का ज्ञान
- (४७) दोभागकरं—दुर्भाग्य का ज्ञान
- (४८) विजागयं—रोहिणी, प्रकृति आदि विद्या सम्बन्धी ज्ञान
- (४९) मंतगयं—मन्त्रसाधना आदि का ज्ञान
- (५०) रहस्सगयं—गुप्त वस्तु को जानने का ज्ञान
- (५१) सभासं—प्रत्येक वस्तु के वृत्त का ज्ञान
- (५२) चारं—सैन्य का प्रमाण आदि जानना
- (५३) पडिचारं—सेना को रणक्षेत्र में उतारने की कला
- (५४) बूहं—व्यूह रचने की कला
- (५५) पडिवूहं—प्रतिव्यूह रचने की कला
- (५६) खंधावारमाणं—सेना के पडाव का प्रमाण जानना

- (५७) नगरमाणं—नगर का प्रमाण जानने की कला
 (५८) वस्तुमाणं—वस्तु का प्रमाण जानने की कला
 (५९) वंशवारनिवेसं—सेना का पड़ाव आदि डालने का परिज्ञान
 (६०) वस्तुनिवेसं—प्रत्येक वस्तु के स्थापन करने की कला
 (६१) नगरनिवेसं—नगर निर्माण का ज्ञान
 (६२) ईश्वरार्थ—ईश्वर को महत् करने की कला
 (६३) छरुपावायं—तलवार आदि की मूठ बनाने की कला
 (६४) आससिक्खं—अश्वशिक्षा
 (६५) हत्थिसिक्खं—हस्तिशिक्षा
 (६६) घणुत्थेयं=घनुवेद
 (६७) हिरण्यपागं, सुवर्णपागं, मणिपागं, धातुपागं—हिरण्यपाक, सुवर्णपाक, मणिपाक, धातुपाक बनाने की कला
 (६८) बाहुजुद्धं, दंडजुद्धं, मुष्टिजुद्धं, भद्रिजुद्धं, जुद्धं, निजुद्धं जुद्धाद्विजुद्धं—बाहुयुद्ध, दण्डयुद्ध, मुष्टियुद्ध, यष्टियुद्ध, युद्ध, नियुद्ध, युद्धातिरुद्ध करने की कला
 (६९) सुताखेडं, नालियाखेडं, वट्टखेडं, धम्मखेडं, चम्मखेडं—सूत बनाने की कला, नली बनाने की, गेंद खेलने की, वस्तु के स्वभाव जानने की, चमड़ा बनाने आदि की कला
 (७०) पत्रच्छेजं-कडगच्छेजं-पत्रछेदन, वृक्षांग विशेष छेदने की कला
 (७१) सजीवं, निजीवं—सजीवन, निर्जीवन—संजीवनी विद्या
 (७२) सउण्ठयं—पक्षी के शब्द से शुभाशुभ जानने की कला

कल्पसूत्र की टीकाओं^{१००} में बहत्तर कलाओं का वर्णन प्राप्त होता है। वे शातासूत्र की बहत्तर कलाओं से प्रायः भिन्न हैं। वे इस प्रकार हैं—(१) लेखन (२) गणित (३) गीत (४) नृत्य (५) वाद्य (६) पठन (७) शिक्षा (८) ज्योतिष (९) छन्द (१०) अलंकार (११) व्याकरण (१२) निरुक्ति (१३) काव्य (१४) काव्यायन (१५) निघण्टु (१६) गजारोहण (१७) अश्वारोहण (१८) आरोहण-शिक्षा (१९) राज्ञाभ्यास (२०) रस (२१) यंत्र (२२) मंत्र (२३) विष (२४) खन्ध (२५) गन्धवाद (२६) प्राकृत (२७) संस्कृत (२८) पेशाचिका (२९) अपभ्रंश (३०) स्मृति (३१) पुराण (३२) विधि (३३) सिद्धान्त (३४) तर्क (३५) वैद्यक (३६) वेद (३७) आगम (३८) संहिता (३९) इतिहास (४०) सामुद्रिक (४१) विज्ञान (४२) आचार्य विद्या (४३) रसायन (४४) कपट (४५) विद्यानुवाद दर्शन (४६) संस्कार (४७) धूर्त संबलक (४८) मणिकर्म (४९) तरुचिकित्सा (५०) खेचरी कला (५१) अमरी कला (५२) इन्द्रजाल (५३) पातालसिद्धि (५४) यन्त्रक (५५) रसवती (५६) सर्वकरणी (५७) ग्रामाद लक्षण (५८) पण (५९) चित्रोपल (६०) लेप (६१) चर्मकर्म (६२) पत्रछेद (६३) नखछेद (६४) पत्र परीक्षा (६५) वशीकरण (६६) कष्टघटन (६७) देशभाषा (६८) गारुड (६९) योगांग (७०) धातु कर्म (७१) केवल विधि (७२) शकुनिरुत

आचार्य वात्स्यायन ने “कामसूत्र” में^{१०१} चौंसठ कलाओं का वर्णन किया है। उन चौंसठ कलाओं के साथ शाता सूत्र में आई हुई बहत्तर कलाओं की हम सहज तुलना कर सकते हैं। वे बहत्तर कलाएँ चौंसठ कलाओं के अन्तर्गत आ सकती हैं। देखिए—

काम सूत्र

ज्ञाता सूत्र

(१) गीत	(५) गीत	(७) स्वरगत
(२) वादित्र	(६) वादित्र	(८) पुष्करगत
(३) नृत्य	(४) नाट्य	(९) समताल
(४) आलेख्य	(३) रूप	
(५) विशेषकच्छेद्य (पत्रच्छेद्य)	(६८) पत्रच्छेद्य	
(६) तंडुल कुसुमबलि विकार	(२०) शयनविधि ?	
(७) पुष्पास्तरण (पुष्पशयन)	(३१) तरुणीप्रतिकर्म	(१९) विलेपन
(८) दशनवसनांगराग	(३८) वस्त्रविधि	
(९) मणि भूमि कर्म	(२०) शयन विधि	
(१०) शयन रचन		
(११) उदक वाद्य		
(१२) उदकाघात		
(१३) चित्रयोग		
(१४) माह्यग्रथन		
(१५) शेखरकापीडयोजन		
(१६) नेपथ्य प्रयोग		
(१७) कर्णपत्रभंग		
(१८) गंधयुक्ति	(२९) चूर्ण युक्ति	
(१९) भूषणयोजना	(१८) आभरणविधि	
(२०) इन्द्रजाल		
(२१) कोचुमार योग		
(२२) विचित्र शाक	(१९) अन्नविधि	
(२३) सूचिवानकर्म		
(२४) वीणा डमरुक वाद्य	(६) वादित्र	
(२५) प्रतिमाला		
(२६) हस्तलाघव	(६८) पत्रच्छेद्य	(६९) कटच्छेद्य
(२७) पानकरसरागासव योजन	(१७) पान विधि	
(२८) सूत्रक्रीडा	(६५) सूत्रखेल	(६७) नालिका खेल
(२९) प्रहेलिका	(२२) प्रहेलिका	
(३०) दुर्वाचक योग		
(३१) पुस्तक वाचन		
(३२) नाटकाख्यायिका दर्शन		
(३३) काव्यसमस्यापूर्ति		
(३४) पत्रिकावेत्रवानविकल्प		
(३५) तक्षकर्म		

काम सूत्र

ज्ञाता सूत्र

- (३६) तक्षण
(३७) वास्तुविधि
(३८) रूप्यरत्न परीक्षा
(३९) धातुवाद

- (४३) वास्तुविद्या (४५) नगरमान
(४०) मणिलक्षण (५१) काकणी लक्षण
(२७) हिरण्ययुक्ति (२८) स्वर्णयुक्ति
(६३) हिरण्यपाक (६४) स्वर्णपाक
(७०) सजीव (७१) निर्जीव

- (४०) मणिरामाकरशान
(४१) वृक्षायुर्वेद
(४२) मेघ-कुर्कुटलावकयुद्धविधि
(४३) शुक्र सारिका प्रलापन
(४४) उत्सादन संवाहन केशमार्जन कुशलता
(४५) अक्षरमुष्टिकाकथन
(४६) म्लेच्छित कलाविकल्प
(४७) देशभाषा-विज्ञान
(४८) पुष्पकटिका
(४९) निमित्तज्ञान

- (७२) शकुनिरुत (३२) स्त्रीलक्षण
(३३) पुरुषलक्षण (३४) हयलक्षण
(३५) गजलक्षण (३६) गोलक्षण
(३७) कुक्कुटलक्षण (३८) छत्रलक्षण
(३९) दण्डलक्षण (४०) असिलक्षण
(४१) मसिलक्षण (४२) काकणीलक्षण

- (५०) यंत्रमातृका
(५१) धारणमातृका
(५२) संपाठ्य
(५३) मानसी काव्य क्रिया
(५४) अभिधानकोश
(५५) छन्द विज्ञान

- (२१) आर्या (२३) मागधिका (२४) गाथा
(२५) गीति (२६) श्लोक
(१४) पुरःकाव्य

- (५६) क्रिया कल्प
(५७) छलितक योग
(५८) वस्त्र गोपन
(५९) श्रुत विशेष
(६०) आकर्ष्य क्रीडा
(६१) बालक्रीडन

- (१०) द्यूत (११) जनवाद (१३) अष्टापद
(१२) पाशक

काम सूत्र

ज्ञाता सूत्र

(६२) वैयथिकी

(६३) वैजयिकी

(४६) व्यूह (४७) प्रतिव्यूह (५०) चक्रव्यूह

(५१) गरुडव्यूह (५२) शकट व्यूह (५३) युद्ध

(५४) नियुद्ध (५५) युद्धातियुद्ध (५६) दृष्टियुद्ध

(५७) मुष्टियुद्ध (५८) बाहुयुद्ध (५९) लतायुद्ध

(६०) इषुशास्त्र (६१) छरूपवाद (६२) धनुर्वेद

(६४) व्यायामिकी

(४४) स्कंधावारमान

पुरुषों की भांति महिलाओं की कलाओं का भी प्रस्तुत आगम में उल्लेख है। परन्तु उनके नाम नहीं बताये गये हैं। जंबूद्वीपप्रशस्ति^{११२} में महिलाओं की चौसठ कलाओं के नाम इस प्रकार हैं—

(१) मृत्य (२) औचित्य (३) चित्र (४) वादित्र (५) मंत्र (६) तंत्र (७) ज्ञान (८) विज्ञान (९) दम्भ (१०) जलस्तम्भ (११) गतिमान (१२) तालमान (१३) मेघवृष्टि (१४) फलाकृष्टि (१५) आराम-रोपण (१६) आकाशगोपन (१७) धर्मविचार (१८) शकुनसार (१९) क्रियाकल्प (२०) संस्कृतजल्प (२१) प्रासादनीति (२२) धर्मनीति (२३) वर्णिकावृद्धि (२४) सुवर्णसिद्धि (२५) सुरभितैलकरण (२६) लीलासंचरण (२७) हयगज-परीक्षण (२८) पुरुष-स्त्री लक्षण (२९) हेमरत्नभेद (३०) अष्टादश लिपि परिच्छेद (३१) तत्काल बुद्धि (३२) वस्तुसिद्धि (३३) काम विक्रिया (३४) वैद्यक क्रिया (३५) कुम्भभ्रम (३६) सारिश्रम (३७) अंजन योग (३८) चूर्णयोग (३९) हस्तलाघव (४०) वननपाटव (४१) भोज्य विधि (४२) बाणिज्य विधि (४३) मुलमण्डन (४४) शालिखण्डन (४५) कथाकथन (४६) पुष्पग्रन्थन (४७) वक्रोक्ति (४८) काव्य शक्ति (४९) स्फारविधि वेश (५०) सर्वभाषा विशेष (५१) अभिवादन ज्ञान (५२) भूषणपरिधान (५३) भृत्योपचार (५४) गृहान्तर (५५) व्याकरण (५६) परनिराकरण (५७) रन्धन (५८) केशबन्धन (५९) वीणानाद (६०) वितण्डावाद (६१) अंकविचार (६२) लोक-व्यवहार (६३) अन्त्याक्षरिका (६४) प्रश्नप्रहेलिका

केलदि भीमसवराजेन्द्र ने “शिवतत्त्वगुणाकर” में भी चौसठ कलाओं का निर्देश इस प्रकार है—

(१) इतिहास (२) आगम (३) काव्य (४) अलंकार (५) नाटक (६) गायकत्व (७) कवित्व (८) कामशास्त्र (९) दुरोदर (यून) (१०) देशभाषालिपिज्ञान (११) लिपिकर्म (१२) वाचन (१३) गगक (१४) व्यवहार (१५) स्वरशास्त्र (१६) शकुन (१७) सामुद्रिक (१८) रत्नशास्त्र (१९) गज-अश्व-रथ कौशल (२०) मल्लशास्त्र (२१) सूक्ष्म (२२) भूतदोहद (बागवानी) (२३) गंधवाद (२४) धातुवाद (२५) रस संबंधी (२६) खनिवाद (२७) विलवाद (२८) अग्निस्तम्भ (२९) जल स्तम्भ (३०) वाचःस्तम्भ (३१) वयःस्तम्भ (३२) वशीकरण (३३) आकर्षण (३४) मोहन (३५) विद्वेषण (३६) उच्चाटन (३७) मारण (३८) कालवंचन (३९) परकायप्रवेश (४०) पादुका-सिद्धि (४१) वास्तिद्धि (४२) गुटिकासिद्धि (४३) ऐन्द्रजालिक (४४) अंजन (४५) परदृष्टिवंचन (४६) स्वरवंचन (४७) पणिमंत्र औषधादिकी सिद्धि (४८) चोरकर्म (४९) चित्रक्रिया (५०) लोहक्रिया

(५१) अश्मक्रिया (५२) मृत्क्रिया (५३) दारुक्रिया (५४) वेणुक्रिया (५५) चर्मक्रिया (५६) अंबर-
क्रिया (५७) अट्टश्रवण (५८) दंतिकरण (५९) मुग्धाविधि (६०) वाणिज्य (६१) पाशुपात्य (६२)
कृषि (६३) आसवकर्म (६४) मेषादि युद्धकारक कौशल ।

शुक्राचार्य ने नीतिसार ग्रन्थ^{११३} में प्रकारान्तर से चौसठ कलाएँ बताई हैं ।

प्राचीन काल में कलाओं के व्यापक अध्ययन के लिए विभिन्न चिन्तकों ने विभिन्न कलाओं पर स्वतन्त्र ग्रन्थों का निर्माण किया था । अत्यधिक विस्तार से उन कलाओं के संबन्ध में विश्लेषण भी किया था । जैसे, भरत का 'नाट्य शास्त्र', वात्स्यायन का 'कामसूत्र' चरक और सुश्रुत की संहिताएँ, नल का 'नाक दर्पण', पालकाप्य का 'हस्त्यायुर्वेद', नीलकण्ठ की 'मातंगलीला', श्रीकुमार का 'शिल्परत्न', रुद्रदेव का 'शयनिक शास्त्र' आदि ।

लिपि और भाषा : कलाओं के अध्ययन व अध्यापन के साथ ही उस युग में प्रत्येक व्यक्ति को और विशेषकर समृद्ध परिवार में जन्मे हुए व्यक्तियों को बहुभाषाविद् होना भी अनिवार्य था । संस्कृत और प्राकृत भाषाओं के अतिरिक्त अष्टारह देशी भाषाओं का परिज्ञान आवश्यक था । प्रस्तुत सूत्र में मेघकुमार के वर्णन में 'अष्टारसविहिष्पगारदेशीभाषाविसारण' यह मूल पाठ है । पर वे अष्टारह भाषाएँ कौनसी थीं इनका उल्लेख मूल पाठ में नहीं है । औपपातिक आदि में भी इसी तरह का पाठ मिलता है, किन्तु वहाँ पर भी अष्टारह देशी भाषाओं का निर्देश नहीं है, नवांगी टीकाकार आचार्य अभयदेव ने^{११४} प्रस्तुत पाठ पर विवेचन करते हुए अष्टादश लिपियों का उल्लेख किया है, पर अष्टारह देशी भाषाओं का नहीं । अभयदेव ने विभिन्न देशों में प्रचलित अष्टारह लिपियों में विशारद लिखा है । समवायांग, प्रज्ञापना, विशेषावश्यकभाष्य की टीका और कल्पसूत्रटीका में अष्टारह लिपियों के नाम मिलते हैं पर सभी नामों में यत्किंचित् भिन्नता है । हम यहाँ तुलनात्मक अध्ययन करनेवाले जिज्ञासुओं के लिए उनके नाम प्रस्तुत कर रहे हैं ।

समवायांग^{११५} के अनुसार (१) ब्राह्मी (२) यावनी (३) दोषउपरिका (४) खरोष्ठिका (५) खरशाविका (पुष्करसारि) (६) पाहारातिगा (७) उच्चत्तरिका (८) अक्षरपृष्ठिका (९) भोगवतिका (१०) वैणकिया (११) निण्हविका (१२) अंकलिपि (१३) गणितलिपि (१४) गंधर्वलिपि (भूतलिपि) (१५) आदर्श लिपि (१६) माहेश्वरी (१७) दामिली लिपि (द्रावडी) (१८) पोलिन्दी लिपि

प्रज्ञापना^{११७} के अनुसार (१) ब्राह्मी (२) यावनी (३) दोसापुरिया (४) खरोष्ठी (५) पुक्खरा-
सारिया (६) भोगवइया (भोगवती) (७) पहराइया (८) अन्तक्खरिया (९) अक्खरपुट्ठिया (१०) वैनयिकी (११) अंकलिपि (१२) निह्विकी (१३) गणित लिपि (१४) गंधर्व लिपि (१५) आर्यस लिपि (१६) माहेश्वरी (१७) दोमिली लिपि (१८) पौलन्दी

विशेषावश्यक टीका^{११८} के अनुसार (१) हंस (२) भूत (३) यक्षी (४) राक्षसी (५) उड्डी (६) यवनी (७) तुदक्को (८) कीरी (९) द्रविडी (१०) सिक्वीय (११) मालविनी (१२) नडि (१३) नागरी (१४) लाट (१५) पारसी (१६) अनिमिची (१७) चाणक्की (१८) मूलदेवी

कल्पसूत्र^{११९} टीका के अनुसार (१) लाटी (२) चौडी (३) डाहली (४) कानडी (५) गूर्जरी (६) खोरहठी (७) मरहठी

११३. नीतिसार ४-३ ॥ ११५. ज्ञातासूत्र १ टीका ॥ ११६. समवायांग, समवाय १८ ॥
११७. प्रज्ञापना १।३७ ॥ ११८. विशेषावश्यकभाष्य गाथा ४६४ की टीका ॥ ११९. कल्पसूत्र टीका ॥

(८) खुरासानी (९) कोंकणी (१०) मागधी (११) सिंदली (१२) हाडी (१३) कीडी (१४) हम्मीरी (१५) परसी (१६) मसी (१७) मालवी (१८) महायोधी

चीनी भाषा में “फा युअन् चु लिन्” नामक बौद्ध विश्वकोश में तथा “ललित-विस्तार”^{१२०} के अनुसार (१) ब्राह्मी (२) खरोष्ठी (३) पुष्करसारी (४) अंग लिपि (५) बंग लिपि (६) मगध लिपि (७) मांगल्य लिपि (८) मनुष्य लिपि (९) अंगुलीय लिपि (१०) शकारि लिपि (११) ब्रह्मवल्ली लिपि (१२) द्राविड लिपि (१३) कनारि लिपि (१४) दक्षिण लिपि (१५) उग्र लिपि (१६) संख्या लिपि (१७) अनुलोम लिपि (१८) ऊर्ध्वधनुर्लिपि (१९) दरद लिपि (२०) खास्य लिपि (२१) चीन लिपि (२२) हूण लिपि (२३) मध्याक्षरविस्तर लिपि (२४) पुष्प लिपि (२५) देव लिपि (२६) नाग लिपि (२७) यक्ष लिपि (२८) गंधर्व लिपि (२९) किकर लिपि (३०) महोरग लिपि (३१) असुर लिपि (३२) गरुड लिपि (३३) मृगचक्र लिपि (३४) चक्र लिपि (३५) वायुमरु लिपि (३६) भौवदेव लिपि (३७) अंतरिक्ष देव लिपि (३८) उत्तरकुब्जोपलिपि (३९) अपद्रुगौडादि लिपि (४०) पूर्वविदेह लिपि (४१) उत्क्षेप लिपि (४२) निक्षेप लिपि (४३) विक्षेप लिपि (४४) प्रक्षेप लिपि (४५) सागर लिपि (४६) वज्र लिपि (४७) लेख प्रतिलेख लिपि (४८) अनुदत लिपि (४९) शास्त्रावर्त लिपि (५०) गणावर्त लिपि (५१) उत्क्षेपावर्त लिपि (५२) विक्षेगावर्त लिपि (५३) पादलिखित लिपि (५४) द्विरुत्तरपदसंधिलिखित लिपि (५५) दशोत्तरपद-संधिलिखित लिपि (५६) अथाहारिणी लिपि (५७) सर्वरसप्रहिणी लिपि (५८) विद्यानुलोम लिपि (५९) विमिश्रित लिपि (६०) कषिपस्तप्त लिपि (६१) धरणीप्रोक्षण लिपि (६२) सर्वोषधनिर्यंद लिपि (६३) सर्वसार संग्रहण लिपि (६४) सर्वभूतरुद्रग्रहणी लिपि ।

इन लिपियों के सम्बन्ध में आगमप्रभाकर पुण्यविजय^{१२१} जी म० का यह अभिमत था कि इनमें अनेकों नाम कल्पित हैं। इन लिपियों के सम्बन्ध में अभी तक कोई प्राचीन शिलालेख भी उपलब्ध नहीं हुआ है, इससे भी यह प्रतीत होता है कि ये सभी लिपियाँ प्राचीन समय में ही लुप्त हो गईं। या इन लिपियों का स्थान ब्राह्मी लिपि ने ले लिया होगा। मेरी दृष्टि से अठ्ठारह देशीय भाषा और लिपियाँ ये दोनों पृथक् पृथक् होनी चाहिए।

भरत^{१२२} के नाट्यशास्त्र में सात भाषाओं का उल्लेख मिलता है—मागधी, आवन्ती, प्राच्या, शौरसेनी, बहिहका, दक्षिणात्य और अर्धमागधी। जिनदास गणि महत्तर^{१२३} ने निशीथ चूर्णि में मगध, मालवा, महाराष्ट्र, लाट, कर्नाटक, द्रविड, गौड, विदर्भ इन आठ देशों की भाषाओं को देशी भाषा कहा है। ‘बृहत्कल्प भाष्य’ में आचार्य संवदास गणि^{१२४} ने भी इन्हीं भाषाओं का उल्लेख किया है। ‘कुवलयमाला’^{१२५} में उद्योतन सूरि ने गोछ, मध्यप्रदेश, मगध, अन्तर्वेदि, कीर, टक, सिन्धु, मरु गुर्जर, लाट, मालवा, कर्नाटक, ताइय (ताजिक), कोशल, मरहट्ट और आन्ध्र इन सोलह भाषाओं का उल्लेख किया है। साथ ही सोलह गाथाओं में उन भाषाओं के उदाहरण भी प्रस्तुत किये हैं। डा. ए. मास्टर^{१२६} का सुझाव है कि इन सोलह भाषाओं में औड़ और द्राविडी भाषाएँ मिला देने से अठ्ठारह भाषाएँ, जो देशी हैं, हो जाती हैं।

१२०. ललितविस्तार, अध्याय १० ॥ १२१. ‘भारतीय जैन श्रमण संस्कृति अने लेखनकला’ पृ. ५ ॥ १२२. भरत ३-१७-४८ ॥ १२३. निशीथ चूर्णि ॥ १२४. बृहत्कल्पभाष्य—१, १२३१ की वृत्ति ॥ १२५. ‘कुवलयमाला का सांस्कृतिक अध्ययन’ पृ. २५३-५८ ॥ १२६. A. Master-B. SOAS XIII-2, 1950. PP. 41315 ॥

प्रथम अध्ययन के अध्ययन से महावीरयुगीन समाज और संस्कृति पर भी विशेष प्रकाश पड़ता है। उस समय की, भवन-निर्माण कला, माता-पिता-पुत्र आदि के पारिवारिक सम्बन्ध, विवाहप्रथा, बहुपत्नी प्रथा, दहेज, प्रसाधन, आमोद-प्रमोद, रोग और चिकित्सा, धनुर्विद्या, चित्र और स्थापत्यकला, आभूषण, वस्त्र, शिक्षा और विद्याभ्यास तथा शासनव्यवस्था आदि अनेक प्रकार की सांस्कृतिक सामग्री भी इसमें भरी पड़ी है।

द्वितीय अध्ययन में एक कथाप्रसंग को लेकर शास्त्रकार ने यह प्रतिपादन किया है कि सेठ को विवशता से पुत्र-धातक को भोजन देना पड़ता था। वैसे साधक को भी संयमनिर्वाह हेतु शरीर को आहार देना पड़ता है, किन्तु उसमें शरीर के प्रति किंचित् भी आसक्ति नहीं होती। श्रमण की आहार के प्रति किस तरह से अनासक्ति होनी चाहिए, कथा के माध्यम से सजीव चित्रण किया गया है। श्रेष्ठी ने जो भोजन तस्कर को प्रदान किया था उसे अपना परम स्नेही और हितैषी समझकर नहीं किन्तु अपने कार्य की सिद्धि के लिए। वैसे ही श्रमण भी ज्ञान दर्शन चारित्र्य की उपलब्धि के लिए आहार ग्रहण करता है। पिण्डनिर्युक्ति आदि में श्रमण के आहार ग्रहण करने के सम्बन्ध में गहराई से विश्लेषण किया गया है। उस गुप्ततम रहस्य को यहाँ पर कथा के द्वारा सरल रूप से प्रस्तुत किया है।

तृतीय अध्ययन की कथा का सम्बन्ध चंपा नगरी से है। चंपा नगरी महावीर युग की एक प्रसिद्ध नगरी थी। स्थानांग^{१२७} में दस राजधानियों का उल्लेख है, और दीर्घनिकाय में जिन छह महानगरियों का वर्णन है उनमें एक चंपा नगरी भी है। औपपातिक में विस्तार से चंपा का निरूपण है। आचार्य शर्यभ ने दशवैकालिक सूत्र की रचना चंपा में ही की थी। सम्राट् श्रेणिक के निधन के पश्चात् उसके पुत्र कुणिक ने चंपा को अपनी राजधानी बनाया था। चंपा उस युग का प्रसिद्ध व्यापारकेन्द्र था। कनिष्क^{१२८} ने भागलपुर से २४ मील पर पत्थरवाट या उसके आसपास चंपा की अवस्थिति मानी है। फाहियान ने पाटलीपुत्र से अट्ठारह योजन पूर्व दिशा में गंगा के दक्षिण तट पर चंपा की अवस्थिति मानी है। महाभारत^{१२९} में चंपा का प्राचीन नाम मालिनी या मालिन मिलता है। जैन बौद्ध और वैदिक परम्परा से साहित्य के अनेक अध्याय चंपा के साथ जुड़े हुए हैं। विनयपिट्ठ^{१३०} (१, १७९) के अनुसार भिक्षुओं को बुद्ध ने पादुका पहनने की अनुमति यहाँ पर दी थी। सुमंगल-विलासिनी के अनुसार महारानी ने नग्गपोकखरिणी नामक विशाल तालाब खुदवाया था जिसके तट पर बुद्ध विशाल समूह के साथ बैठे थे। (दीर्घ निकाय १, १११) राजा चंप ने इसका नाम चंप रखा था। कथा के वर्णन से यह भी पता लगता है कि उस युग में पशुओं पक्षियों को भी प्रशिक्षण दिया जाता था, पशु-पक्षी गण प्रशिक्षित होकर ऐसी कला प्रदर्शित करते थे कि दर्शक मंत्र-मुग्ध हो जाता था।

चतुर्थ अध्ययन की कथा का प्रारंभ वाराणसी से होता है। वाराणसी प्रागैतिहासिक काल से ही भारत की एक प्रसिद्ध नगरी रही है। जैन, बौद्ध और वैदिक परंपराओं के विकास, अभ्युदय एवं समुत्थान के ऐतिहासिक क्षणों को उसने निहारा है। आध्यात्मिक, दार्शनिक, धार्मिक, सांस्कृतिक और राजनैतिक चिन्तन के साथ ही भौतिक सुख-सुविधाओं का पर्याप्त विकास वहाँ पर हुआ था। वैदिक परंपरा में वाराणसी को पावन तीर्थ^{१३०} माना। शतपथ ब्राह्मण, उपनिषद् और पुराणों में वाराणसी से

१२७. स्थानांग १०-७१७ ॥ १२८. The Ancient Geography of India. Pages 546-547 ॥ १२९. महाभारत XII, ५६-७, (ख) मत्स्य पुराण ४८, ९७, (ग) वायुपुराण ९९, १०५-६, (घ) हरिवंश पुराण ३२, ४९ ॥ १३०. जैन आगम साहित्य में भारतीय समाज पृ. ४६८ ॥

सम्बन्धित अनेक अनुश्रुतियाँ हैं। बौद्ध जातकों में वाराणसी के वज्र, और चन्दन का उल्लेख^{१३१} है और उसे कपिलवस्तु, बुद्धगया के समान पवित्र स्थान माना है। बुद्ध का और उनकी परंपरा के श्रमणों का वाराणसी से बहुत ही मधुर सम्बंध रहा। उन्होंने अपने जीवन का अधिकांश भाग वहाँ बिताया^{१३२}। व्याख्याप्रज्ञप्ति में साढ़े पच्चीस आर्य देशों एवं सोलह महाजनपदों में काशी का उल्लेख है।^{१३३} भारत की दस प्रमुख राजधानियों में एक राजधानी वाराणसी भी थी^{१३४}। यूवान् चू आंग ने वाराणसी को देश और नगर दोनों माना है। उसने वाराणसी देश का विस्तार ४००० ली और नगर का विस्तार लंबाई में १८ ली और चौड़ाई में ६ ली बतलाया है^{१३५}। जातक के अनुसार काशी राज्य का विस्तार ३०० योजन था^{१३६}। वाराणसी काशी जनपद की राजधानी थी। प्रस्तुत नगर वरुणा और असी इन दो नदियों के बीच में अवस्थित था, अतः इसका नाम वाराणसी पड़ा। यह निवृत्त नाम है। भगवान् पार्श्वनाथ आदि का जन्म भी इसी नगर में हुआ था।

वाराणसी के बाहर मृत गंगातीरनामक एक द्रव (हृद्) था जिसमें रंग विरंगे कमल के फूल महकते थे। विविध प्रकार की मछलियाँ और कूर्म तथा अन्य जलचर प्राणी थे। दो कूर्मों ने द्रव से बाहर निकलकर अपने अंगोपांग फैला दिये। उसी समय दो शृगाल आहार की अन्वेषणा करते हुए वहाँ पहुँचे। कूर्मों ने शृगालों की पदध्वनि सुनी, तो उन्होंने अपने शरीर को समेट लिया। शृगालों ने बहुत प्रयास किया पर वे कूर्मों का कुछ भी न कर सके। लम्बे समय तक प्रतीक्षा करने के बाद एक कूर्म ने अपने अंगोपांगों को फैला दिया जिससे उसे शृगालों ने चौर दिया। जो सिकुड़ा रहा उसका बाल भी बाँका न हुआ। उसी तरह जो साधक अपनी इन्द्रियों को पूर्ण रूप से वश में रखता है उसको किंचित् भी क्षति नहीं होती। सूत्रकृतांग^{१३७} में भी बहुत ही संक्षेप में कूर्म के रूपक को साधक के जीवन के साथ सम्बन्धित किया है।

श्रीमद् भगवद्गीता^{१३८} में भी 'स्थितप्रज्ञ' के स्वरूप का विश्लेषण करते हुए कलुष का दृष्टान्त देते हुए कहा जैसे—वह अपने अंगों को, बाह्य भय उपस्थित होने पर, समेट लेता है वैसे ही साधकों को विषयों से इन्द्रियों को हटा लेना चाहिए। तथागत बुद्ध ने भी साधक जीवन के लिए कूर्म का रूपक प्रयुक्त किया है।

इस तरह कूर्म का रूपक जैन बौद्ध और वैदिक आदि सभी धर्मग्रन्थों में इन्द्रियनिग्रह के लिए दिया गया है। पर यहाँ कथा के माध्यम से देने के कारण अत्यधिक प्रभावशाली बन गया है।

पाँचवे अध्ययन का सम्बन्ध विश्वविश्रुत द्वारका नगरी से है। श्रमण और वैदिक दोनों ही परम्पराओं के ग्रन्थों में द्वारका की विस्तार से चर्चा है। वह पूर्व पश्चिम में १२ योजन लम्बी और उत्तर दक्षिण में नौ योजन विस्तीर्ण थी। कुबेर द्वारा निर्मित सोने के प्राकार वाली थी, जिस पर पाँच बर्णवाली

१३१. संपूर्णानन्द अभिनन्दन ग्रंथ—“काशी की प्राचीन शिक्षापद्धति और पंडित” ॥ १३२. विनयपिटकभा. २, ३५९-६० (ख) मज्झिम. १, १७० (ग) कथाकथु ९७, ५५९ (घ) सौन्दरनन्दकाव्य ॥ श्लो. १०-११॥ १३३. व्याख्याप्रज्ञप्ति १५, पृ० ३८७ ॥ १३४.—(क) स्थानांग १०, (ख) निशीथ २-१९ (ग) दीघनिकाय-महावीरपरिनिव्वानसुत्त ॥ १३५. यूवान, चुआंगस ट्रावेल्स इन इण्डिया, भा० २, पृ० ४६-४८ ॥ १३६. धजविहेडजातक—जातक भाग ३ पृ० ४५४ ॥ १३७. जहा कुम्मे सअंगाई, सए देहे समाहरे। एवं पावाइं मेहावी, अज्झप्पेण समाहरे।—सूत्रकृतांग ॥ १३८. यदा संहरते चायं कूर्मोऽगानीत्र सर्वशः। इन्द्रियाणीन्द्रियार्थैर्भ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥—श्रीमद्भगवद्गीता २-५८ ॥

मणियों के कंगूरे थे। बड़ी दर्शनीय थी। उसके उत्तर-पूर्व में रैवत कनामक पर्वत था। उस पर नंदवन-नामक उद्यान था। कृष्ण वहाँ के सम्राट् थे।^{११}

बृहत्कल्प^{१२} के अनुसार द्वारका के चारों ओर पत्थर का प्राकार था। त्रिषष्टिशलाका पुरुष^{१३} चरित्र में आचार्य हेमचन्द्र ने लिखा है कि द्वारका १२ योजन आयामवाली और नौ योजन विस्तृत थी। वह रत्नमई थी। उसके सन्निकट भद्रारह हाथ ऊँचा नौ हाथ भूमिगत और बारह हाथ चौड़ा सभी ओर खाई से घिरा हुआ एक सुन्दर किला था। बड़े सुन्दर प्रासाद थे। राम कृष्ण के प्रासाद के पास प्रभासानामक सभा थी। उसके समीप पूर्व में रैवतक गिरि, दक्षिण में माल्यवान शैल, पश्चिम में सौमनस पर्वत और उत्तर में गन्धमादन गिरि थे। आचार्य हेमचन्द्र^{१४}, आचार्य शीलांक^{१५}, देवप्रभसूरी^{१६}, आचार्य जिनसेन^{१७}, आचार्य गुणभद्र^{१८}, प्रभृति इवेतांबर व दिगम्बर परम्परा के ग्रंथकारों ने और वैदिक हरिवंश पुराण,^{१९} विष्णुपुराण^{२०} और श्रीमद् भागवत^{२१} आदि में द्वारका को समुद्र के किनारे माना है। महाभारत में श्रीकृष्ण ने द्वारका के सम्बन्ध में युधिष्ठिर से कहा—मथुरा को छोड़कर हम कुशस्थलीनामक नगरी में आये जो रैवतक पर्वत से उद्गोभित थी। वहाँ दुर्गम दुर्ग का निर्माण किया। अधिक द्वारों वाली होने से द्वारवती कहलाई।^{२२} महाभारत जनपर्व की टीका^{२३} में नीलकंठ ने कुशावर्त का अर्थ द्वारका किया है।

प्रभुदयाल मिश्र^{२४} ने लिखा है—शूरसेन जनपद से यादवों के आ जाने के कारण द्वारका के उस छोटे से राज्य की अत्यधिक उन्नति हुई। वहाँ पर दुर्मेध दुर्ग और विशाल नगर का निर्माण कराया गया और अंधक वृष्णि संघ के एक शक्तिशाली यादव राज्य के रूप में संगठित किया गया। भारत के समुद्र तट का वह सुदृढ राज्य विदेशी अनायों के आक्रमण के लिए देश का एक सजग प्रहरी बन गया। गुजराती में 'द्वार' का अर्थ बन्दरगाह है। द्वारका या द्वारवती का अर्थ बन्दरगाहों की नगरी है। बन्दरगाहों से यादवों ने समुद्रयात्रा कर विराट् सम्पत्ति अर्जित की थी। हरिवंश पुराण^{२५} में लिखा है—द्वारका में निर्धन, भाग्यहीन, निर्बल तन और मलिन मन का कोई भी व्यक्ति नहीं था। वायु-पुराण आदि के अध्ययन से यह ज्ञात होता है कि महाराजा रेवत ने समुद्र के मध्य कुशस्थली नगरी बसाई थी। वह आतर्त जनपद में थी। वह कुशस्थली श्रीकृष्ण के समय द्वारका या द्वारवती के नाम से पहचानी जाने लगी। घटजातक^{२६} का अभिमत है कि द्वारका के एक ओर विराट् समुद्र अठखेलियां कर रहा था तो दूसरी ओर गगनचुंबी पर्वत था। डा. मलशेखर का भी यही मन्तव्य है कि पेतवत्सु^{२७} ने द्वारका को कंबोज का एक नगर माना है। डा. मलशेखर^{२८} ने प्रस्तुत कथन का स्पष्टीकरण करते हुए लिखा है कि संभव है यह कंबोज ही कंसभोज हो जो कि अंधक वृष्णि के दस

१३९. ज्ञातासूत्र १-५ ॥ १४०. बृहत्कल्प भाग २, पृ. २५१ ॥ १४१. त्रिषष्टिशलाका, पर्व ८, सर्ग ५, पृ. ९२ ॥ १४२. त्रिषष्टि. पर्व ८, सर्ग ५, पृ. ९२ ॥ १४३. चउप्पनममझपुरिसचरियं ॥ पृ० ॥ १४४. पाण्डवचरित्र देवप्रभसूरी रचित ॥ १४५. हरिवंश पुराण ४१/१९१९ ॥ १४६. उत्तरपुराण ७१/२०-२३, पृ० ३७६ ॥ १४७. हरिवंशपुराण २/५४ ॥ १४८. विष्णुपुराण ५/२३/१३ ॥ १४९. श्रीमद्भागवत १० अ. ५०/५० ॥ १५०. महाभारत समापर्व अ. १४ ॥ १५१. (क) महाभारत जनपर्व अ. १६० श्लो. ५० (ख) अतीत का अनावरण पृ. १६३ ॥ १५२. द्वितीय खंड, वज्र का इतिहास पृ. ४७ ॥ १५३. हरिवंशपुराण २/५८/६५ ॥ १५४. जातक (चतुर्थ खंड) पृ. २८४ ॥ १५५. पेतवत्सु भाग २, पृ० ९ ॥ १५६. The Dictionary of Pali Proper Names, भाग १. पृ० ११२६ ॥

पुत्रों का देश था। डा. मोतीचन्द^{१५७} कंबोज को पामीर प्रदेश मानते हैं और द्वारका को बदरवंशा के उत्तर में अवस्थित दरवाजनगर कहते हैं। रायस डेविड्स^{१५८} ने कंबोज को द्वारका की राजधानी लिखा है। उाध्याय भरतसिंह^{१५९} ने लिखा है द्वारका सौराष्ट्र का एक नगर था। संप्रति द्वारका कस्बे से आगे २० मील की दूरी पर कच्छ की खाड़ी में एक छोटा सा टापू है। वहाँ एक दूसरी द्वारका है जो बेट द्वारका कही जाती है। बोवे गेजेटियर^{१६०} में कितने ही विद्वानों ने द्वारिका की अवस्थिति पंजाब में मानने की संभावना की है। डा. अनन्त सदाशिव अस्तेकर^{१६१} ने लिखा है—प्राचीन द्वारका समुद्र में डूब गई, अतः द्वारका की अवस्थिति का निर्णय करना कठिन है।

प्रस्तुत विवेचन से यह स्पष्ट है कि द्वारका एक विशिष्ट नगरी थी।

छठे अध्ययन का संबंध रात्रगृह नगर से है। इस अध्ययन में कर्मवाद जैसे गुरु गंभीर विषय को रूपक के द्वारा स्पष्ट किया है।

सातवें अध्ययन में धन्ना सार्यवाह की चार पुत्रवधुओं का उदाहरण है।

प्रो. टाइमन ने अपनी जर्मन पुस्तक—“बुद्ध और महावीर” में बाइबिल की मैथ्यू और लूक की कथा के साथ प्रस्तुत कथा की तुलना की है। वहाँ पर शालि के दानों के स्थान पर ‘टेलेण्ट’ शब्द आया है। टेलेण्ट उस युग में प्रचलित एक सिक्का था। एक व्यक्ति विदेश जाते समय अपने दो पुत्रों को दस-दस टेलेण्ट दे गया था। एक ने व्यापार द्वारा उसकी अत्यधिक वृद्धि की। दूसरे ने उन्हें जमीन में रख लिए। लौटने पर पिता प्रथम पुत्र पर बहुत प्रसन्न हुआ।

आठवें अध्ययन में तीर्थंकर मल्ली भगवती का वर्णन है।

मल्ली भगवती का जन्म मिथिला में हुआ था। मिथिला उस युग की एक सुप्रसिद्ध नगरी थी। जातक^{१६२} की दृष्टि से मिथिला राज्य का विस्तार ३०० योजन था। उसमें १६ सहस्र गाँव थे। सुरुचि जातक से भी मिथिला के विस्तार का पता चलता है। वाराणसी के राजा ने यह निश्चय किया था कि वह अपनी पुत्री का विवाह उसी राजकुमार के साथ करेगा जो एकपत्नीव्रत का पालन करेगा। मिथिला के राजकुमार सुरुचि के साथ विवाह की चर्चा चल रही थी। एकपत्नीव्रत की बात को श्रवण कर वहाँ के मंत्रियों ने कहा—मिथिला का विस्तार ७ योजन है और समुच्चय राष्ट्र का विस्तार ३०० योजन है। हमारा राज्य बड़ा है, अतः राजा के अन्तःपुर में १६०० रानियाँ होनी^{१६३} चाहिए। रामायण में मिथिला को जनकपुरी कहा है। विविध तीर्थ कल्प^{१६४} में इस देश को तिरहुति कहा है। और मिथिला को जगती^{१६५} कहा है। महाभारत वनपर्व (२५४), महावस्तु (पृ. १७२), दिव्यावदान (पृ. ४२४) और रामायण आदिकाण्ड के अनुसार तीरभुक्ति नाम है। यह नेपाल की सीमा पर स्थित है, वर्तमान में यह जनकपुर के नाम से प्रसिद्ध है, इसके उत्तर में मुज़फ्फरपुर और दरभंगा के जिले हैं, (ल.हा. ज्याग्रोफी ऑफ अली बुद्धिज्म पृ. ३१, कनिंघम ऐन्डयेट ज्याग्रोफी ऑफ इंडिया, एस. एस. मजुमदार संस्करण पृ. ७१) इसके पास ही महाराजा जनक के भ्राता

१५७. Geographical & Economic Studies in Mahabharata. पृ० ३२-४०-॥
१५८. Buddhist India P. 28 ॥ १५९. बौद्धकालीन भारतीय भूगोल पृ० ४८७ ॥ १६०. बोवे गेजेटियर भा. १. पार्ट. १. पृ० ११ का टिप्पण ॥ १६१. इण्डियन हिट्चवेरी, सन् १९२५, सप्लिमेंट पृ० २५ ॥ १६२. जातक (सं ४०६) भाग ४, पृ० २७ ॥ १६३. जातक (सं ४८८) भाग ४. पृ० ४, ५२१-२२ ॥ १६४. संप्रकाशित तिरहुति देसो ति मण्डि—विविध तीर्थकल्प, पृ० ३२ ॥ १६५. वही. पृ० ३२ ॥

कनक थे। उनके नाम से कनकपुर बसा हुआ है। मिथिला से ही जैन श्रमणों की शाखा मैथिलिया^{१९९} निकली है। यहाँ पर भगवान महावीर ने छह वर्षोंवा^{१९०} संपन्न किये थे। आठवें गणधर अर्कपित की यह जन्मस्थली है।^{१९१} यहाँ पर प्रत्येक बुद्ध नमि को कंकण की ध्वनि को श्रवण कर वैराग्य उत्पन्न हुआ था।^{१९२}

इन्द्र ने नमि राजर्षि को कहा—मिथिला जल रही है और आप साधना की ओर अपने सुस्तैदी कदम उठा रहे हैं, तब नमि ने इन्द्र से कहा—इन्द्र ‘मिथिलाए ङङ्गमाणीए ण मे ङङ्गह किंचण’ (उत्तरा ९/१४) उत्तराध्ययन की भांति महाभारत में भी जनक के सम्बन्ध में एक कथा आती है। प्रबल अग्निदाह के कारण भस्मीभूत होते हुए मिथिला को देखकर अनासक्ति से जनक ने कहा—इस जलती हुई नगरी में मेरा कुछ भी नहीं जल रहा है ‘मिथिलायाम् प्रदीप्तायाम् न मे दहते किञ्चन।’ (महाभारत १२, १७, १८-१९) महाजनक जातक में भी इसी प्रकार का वर्णन मिलता है। ‘मिथिलायाम् दह्यमानायां न मे किञ्चिददह्यथ (जातक ६, ५४-५५) भगवान् महावीर और बुद्ध के समय मिथिला में गणराज्य था।

चतुर्थे निहव ने सामुच्छेदिक वाद का यहाँ से प्रवर्तन किया था।^{१९३} दशपूर्वधारी आर्य महागिरि का यह मुख्य रूप से विहारस्थल था।^{१९४} बाणगंगा और गंडक ये दो नदियाँ प्रस्तुत नगर को घेरकर बहती हैं।^{१९५} मिथिला एक समृद्ध राष्ट्र था। जिनप्रभ सूरि के समय वहाँ पर प्रत्येक घर कदलीचन से शोभित था। खीर वहाँ का प्रिय भोजन था। स्थान-स्थान पर बापी, कुप और तालाब थे। वहाँ की जनता धर्मनिष्ठ और धर्मशास्त्र शाता थी।^{१९६} जातक अनुसार मिथिला के चार प्रवेशद्वारों में प्रत्येक स्थान पर बाजार थे। (जातक VI पृ. ३३०) नगर वास्तुकला की दृष्टि से अत्यंत कलात्मक था। वह के निवासी बहुमुख्य वस्त्र धारण करते थे। (जातक ४६ महाभारत २०६) रामायण के अनुसार यह एक मनोगम व स्वच्छ नगर था। सुन्दर सड़कें थीं। व्यापार का बड़ा केन्द्र था। (परमथदीप की ‘आन द येरगाथा’ सिंहली संस्करण III २७७-८) यह नगर विश्वों का केन्द्र था। (आश्वलायन श्रौतसूत्र X ३, १४) अनेक तार्किक यहाँ पर हुए हैं जिन्होंने तर्कशास्त्र को नई दिशा दी। महान् तार्किक गणेश मण्डनमिश्र और वैष्णव कवि विद्यापति भी यहाँ के थे। विदेह राज्य की सीमा उत्तर में हिमालय, दक्षिण में गंगा, पश्चिम में गंडकी और पूर्व में मही नदी तक थी। वर्तमान में नेपाल की सीमा के अन्तर्गत यहाँ पर मुजफ्फरपुर और दरभंगा के जिले हैं। वहाँ छोटे नगर जनकपुर को प्राचीन मिथिला कहते हैं। कितने ही विद्वान् सीतामढ़ी के सन्निकट ‘मुहिला’^{१९७} नामक स्थान को प्राचीन मिथिला का अवशेष मानते हैं। जैन आगमों में दस राजधानियों में मिथिला भी एक है।^{१९८}

नौवें अध्ययन में माकन्दोपुत्र जिनपालित और जिनरक्षित का वर्णन है।

प्रस्तुत कथानक से मिलता जुलता कथानक बौद्ध साहित्य के बलाहस जातक में हैं और दिव्यावदान में भी मिलता है। तुलनात्मक अध्ययन करने से स्पष्ट होता है कि कथानकों में परम्परा के भेद से कुछ अन्तर अवश्य आता है पर कथानक के मूल तत्त्व प्रायः काफी मिलते जुलते हैं।

१९६. वही. पृ० ३२॥ १९७. कल्पसूत्र २१३, पृ० २९८॥ १९८. आवश्यकनिर्युक्ति गा. ६४४॥ १९९. उत्तराध्ययन सुखबोधो, पत्र १३६-१४३॥ १७०. आवश्यकभाष्य गा. १३१॥ १७१. आवश्यकनिर्युक्ति गा. ७८२॥ १७२. विविध तीर्थकल्प पृ० ३२॥ १७३. वही० पृ. २२॥ १७४. The Ancient Geography of India, पृ. ७१८॥ १७५. स्थानांग १०/११७॥

शकुन : प्रस्तुत अध्ययन में जब जिनपालित और जिनरक्षित समुद्रयात्रा के लिए प्रस्थित होते हैं तब वे शकुन देखते हैं। शकुन का अर्थ 'सूचित करने वाला' है। जो भविष्य में शुभाशुभ होने वाला है उसका पूर्वाभास शकुन के द्वारा होता है। आधुनिक विज्ञान की दृष्टि से भी प्रत्येक घटनाओं का कुछ न कुछ पूर्वाभास होता है। शकुन कोई अन्धविश्वास या रूढ़ परम्परा नहीं है। यह एक तथ्य है। अतीत काल में स्वप्नविद्या अत्यधिक विकसित थी।

शकुनदर्शन की परम्परा प्रागैतिहासिक काल से चलती आ रही है। कथा-साहित्य का अवलोकन करने से स्पष्ट होता है कि जन्म, विवाह, बहिर्गमन, गृहप्रवेश और अन्यान्य मांगलिक प्रसंगों के अवसर पर शकुन देखने का प्रचलन था। गृहस्थ तो शकुन देखते ही थे, श्रमण भी शकुन देखते थे। विशेष जिहामु बृहत्कल्प भाष्य,* निशीथ भाष्य**, आवश्यकचूर्णि*** आदि में श्रमणों के शकुन देखने के प्रसंग देव सकते हैं।

देश, काल और परिस्थिति के अनुसार एक वस्तु शुभ मानी जाती है और वही वस्तु दूसरी परिस्थितियों में अशुभ भी मानी जाती है। एतदर्थ शकुन विवेचन करनेवाले ग्रंथों में मान्यता-भेद भी दृग्गोचर होता है।

जन और जैनेतर साहित्य में शकुन के संबंध में विस्तार से विवेचन है, पर हम यहाँ उतने विस्तार में न जाकर संक्षेप में ही प्राचीन ग्रंथों के आलोक में शुभ और अशुभ शकुन का वर्णन प्रस्तुत कर रहे हैं। बाहर जाते समय यदि निम्न शकुन होते हैं तो अशुभ माना जाता है—

- (१) पथ में मिलनेवाला पथिक अत्यन्त गंदे वस्त्र धारण किये हो।^{१७६}
- (२) सामने मिलनेवाले व्यक्ति से सिर पर काष्ठ का भार हो।
- (३) मार्ग में मिलनेवाले व्यक्ति के शरीर पर तेल मला हुआ हो।
- (४) पथ में मिलनेवाला पथिक वामन या कुम्भ हो।
- (५) मार्ग में मिलनेवाली महिला वृद्धा कुमारी हो।

शुभ शकुन इस प्रकार हैं—

- (१) घोड़ों का हिनहिनाना
- (२) छत्र किये हुए मयूर का केकारव^{१७७}
- (३) बाईं ओर यदि काक पंख फड़फड़ाता हुआ शब्द करे।
- (४) दाहिनी ओर चिंघाड़ते हुए हाथी का शब्द करना और पृथ्वी को प्रताडना।
- (५) सूर्य के सम्मुख बैठे हुए कौए द्वारा बहुत तीक्ष्ण शब्द करना।
- (६) दाहिनी ओर कौए का पंखों को ढीला कर व्याकुल रूप में बैठना।
- (७) रीछ द्वारा भयंकर शब्द।
- (८) गीध का पंख फड़फड़ाना।
- (९) गर्दभ द्वारा दाहिनी ओर मुड़कर रेंकना।

* (ख) बृहत्कल्प—१. १९२१-२४; १. २८१०-३१॥ ** (ग) निशीथभाष्य—१९. ७०५४-५५; १९. ६०७८-६०९५॥ *** (घ) आवश्यकचूर्णि—२ पृ. २९८॥ १७६. ओघनिर्मुक्ति॥ १७७. (क) पद्मचरित्र ५४, ५७, ६९, ७०, ७२, ८१, ७३॥

(१०) सुगंधित हवा का मंद-मंद रूप से प्रवाहित होना।^{१०८}

(११) निर्बुध अग्नि की ज्वाला दक्षिणावर्त प्रवृत्ति होना।

(१२) नन्दीउर, पूर्णकलश, शंख, पटह, छत्र, चामर, ध्वजा-पताका का साक्षात्कार होना।^{१०९}

प्रकीर्णक गणिविद्या^{१०८} में लिखा है कि शकुन मुहूर्त से भी प्रबल होता है। जंबूक, चास (नल-कंठ) मयूर, भारद्वाज, नकुल यदि दक्षिण दिशा में दिखलाई दें तो सर्वसंपत्ति प्राप्त होती^{१०९} है।

दसवें अध्ययन में चन्द्र के उदाहरण से प्रतिपादित किया है कि जैसे कृष्णपक्ष में चन्द्र की चार चंद्रिका मंद और मंदतर होती है और शुक्लपक्ष में वही चंद्रिका अभिवृद्धि को प्राप्त होती है वैसे ही चन्द्र के सदृश कर्मों की अधिकता से आत्मा की ज्योति मंद होती है और कर्म की ज्यों त्यों न्यूनता होती है त्यों-त्यों उसकी ज्योति अधिकाधिक जगमगाने लगती है। रूपक बहुत ही शानदार है।

बारहवें अध्ययन में कलुषित जल को शुद्ध बनाने की पद्धति पर प्रकाश डाला है। गटर के गंदे पानी को साफ करने की यह पद्धति आधुनिक युग की फिल्टर पद्धति से प्रायः मिलती है। आज से २५०० वर्ष पूर्व भी यह पद्धति ज्ञात थी। संसार का कोई भी पदार्थ एकान्त रूप से न शुभ है और न अशुभ ही है। प्रत्येक पदार्थ शुभ से अशुभ रूप में परिवर्तित हो सकता है। अतः किसी से घृणा नहीं करनी चाहिए।

यहाँ पर ध्यान देने योग्य है भगवान् ऋषभ देव और महावीर के अतिरिक्त बाईस तीर्थंकरों ने चातुर्याम धर्म का उपदेश दिया। यह चातुर्याम धर्म श्रमणों के लिए था, किन्तु गृहस्थों के लिए तो पंच अणुव्रत ही थे। वहाँ पर चार अणुव्रत का उल्लेख नहीं है; किन्तु पाँच अणुव्रत का उल्लेख है।^{१०९}

इस कथानक का संबंध चंपानगरी से है।

तेरहवें अध्ययन में दुर्गुर का उदाहरण है।

इस अध्ययन में पुष्करिणी-वापिका का सुन्दर वर्णन है। वह वापिका चतुष्कोण थी और उस में विविध प्रकार के कमल खिड़ रहे थे। उस पुष्करिणी के चारों ओर उपवन भी थे। उन उपवनों में आधुनिक युग के 'पार्क' के सदृश स्थान-स्थान पर विविध प्रकार की कलाकृतियाँ निर्मित की गई थीं। वहाँ पर सैर सगटे के लिए जो लोग आते थे उनके लिए नाटक दिखाने की भी व्यवस्था की गई थी। चिकित्सालय का भी निर्माण कराया था। वहाँ पर कुशल चिकित्सक नियुक्त थे। उन्हें वेतन भी मिलता था। उस युग में सोलह महारोग प्रचलित थे—(१) इवास (२) कास-खांसी (३) ज्वर (४) दाह-जलन (५) कुक्षिशूल (६) मंगदर (७) अर्श-बवासीर (८) अजीर्ण (९) नेत्रशूल (१०) मस्तक-शूल (११) भोजन विषयक अरुचि (१२) नेत्र वेदना (१३) कर्ण वेदना (१४) कंठ-खाज (१५) दकोदर—जलोदर (१६) कोढ़। आचारंग^{१०९} में १६ महारोगों के नाम दूसरे प्रकार से मिलते हैं। विपाक^{१०९}, निशीथ भाष्य^{१०९} आदि में भी १६ प्रकार की व्याधियों के उल्लेख हैं, पर नामों में भिन्नता है। चरकसंहिता^{१०९} में आठ महारोगों का वर्णन है।

१७८. पद्मचरित—७२, ८४, ८५/२, ९१, ९४, ९५, ९६ ॥ १७९. बृहत्कल्पलघुभाष्य—८२-८४ ॥ १८०. गह दिगाड मुहुता मुहुताउ सउणावली।—प्रकीर्णक गणिविद्या श्लो० ८ ॥ १८१. ओष-निर्मुक्ति भाष्य १०८ ॥ १८२. “विचित्रं केवलेपलतं चाउउजामं धम्मं परिकहेइ, तमाइक्खई जहा जीवा बज्झंति जाव पंच अणुव्याइं।” ॥ १८३. आचारंग—६-१-१७३ ॥ १८४. विपाक—१, पृ. ७ ॥ १८५. निशीथ भाष्य—११/३६४६ ॥ १८६. वातव्याधिरपस्मारी, कुष्ठी शोफी तथोदरी। गुल्मी च मधुमेही च, राजयक्ष्मी च यो नरः।—चरकसंहिता इन्द्रिय स्थान—९ ॥

इस प्रकार इस अध्ययन में सांस्कृतिक दृष्टि से वपुल सामग्री है जिसका ऐतिहासिक दृष्टि से अत्यधिक महत्त्व है।

चौदहवें अध्ययन में तैत्तलीपुत्र का वर्णन है।

पन्द्रहवें अध्ययन में नंदीफल का उदाहरण है। नंदीफल विपैले फल थे जो देखने में सुन्दर, मधुर और सुवासित, पर उनकी छाया भी बहुत जहरीली थी। घना सार्थवाह ने अपने सभी व्यक्तियों को सूचित किया कि वे नंदीफल से बचें, पर जिन्होंने सूचना की अवहेलना की वे अपने जीवन से हाथ धो बैठे। धन्य सार्थवाह की तरह तीर्थंकर हैं। विषय भोगरूपी नंदीफल हैं जो तीर्थंकरों की आज्ञा की अवहेलना कर उन्हें ग्रहण करते हैं, वे जन्म मरण को प्राप्त करते हैं किन्तु मुक्ति को वरण नहीं कर सकते हैं।

प्रस्तुत अध्ययन में घना सार्थवाह अपने साथ उन सभी व्यक्तियों को ले जाते हैं जिनकी आर्थिक स्थिति नाजुक थी, जो स्वयं व्यापार आदि हेतु जा नहीं सकते थे। इसमें पारस्परिक सहयोग की भावना प्रमुख है। सार्थसमूह में अनेक मतों के माननेवाले परिव्राजक भी थे। इससे यह स्पष्ट होता है कि उस समय विविध प्रकार के परिव्राजक अपने मत का प्रचार करने के लिए एक स्थान से दूसरे स्थान भी जाते थे। उनके नाम इस प्रकार हैं—

(१) चरक जो जूथ वन्द घूमते हुए भिक्षा ग्रहण करते थे और खाते हुए चलते थे। व्याख्या प्रज्ञप्ति में^{१८७} चरक परिव्राजक धायी हुई भिक्षा ग्रहण करते और लंगोटी लगाते थे। प्रज्ञापना में^{१८८} चरक आदि परिव्राजकों को कपि ३ का पुत्र कहा है। आचारांग चूर्णि में लिखा^{१८९} है—सांख्य चरक के भक्त थे। वे परिव्राजक प्रातःकाल उठकर स्कन्द आदि देवताओं के गृह का परिमार्जन करते, देवताओं पर उरलेपन करते और उनके सामने धूप आदि करते थे। बृहदारण्यक उपनिषद्^{१९०} में भी चरक का उल्लेख मिलता है। पं. बेचरदासजी दोशी ने चरक को त्रिदण्डी कच्छनीधारी या कौपीनधारी तापस माना है।

(२) चीरिक—पथ में पड़े हुए वस्त्रों को धारण करने वाला या वस्त्रमय उपकरण रखने वाला।

(३) चर्मखंडिक—चमड़े के वस्त्र और उपकरण रखने वाला।

(४) भिच्छुंड—(भिखोंड) केवल भिक्षा से ही जो जीवननिर्वाह करते हैं, किन्तु गोदुग्ध आदि रस ग्रहण नहीं करते। किन्तु ही स्थलों पर बुद्धानुयायी को भिच्छुण्ड कहा है।

(५) पंडुरंग—जो शरीर पर भस्म लगाते हैं। निशीथ चूर्णि^{१९१} में गोशालक के शिष्यों को पंडुरभिक्षु लिखा है। अनुयोगद्वार चूर्णि^{१९२} में पंडुरंग को ससरक्व भिक्षुओं का पर्यायवाची माना है। शरीर पर श्वेत भस्म लगाने के कारण इन्हें पंडुरंग या पंडरभिक्षु कहा जाता था। उद्योतनसूरी की दृष्टि से गाय के दही, दूध, गोबर, घी आदि को मांस की भाँति समझकर नहीं खाना पंडरभिक्षुओं का धर्म था।

१८७. व्याख्याप्रज्ञप्ति १-२-पृ. ४९॥ १८८. प्रज्ञापना २०. वृ. १२१४॥ १८९. (क) आचारांग चूर्णि ८-पृ. २६५. (ख) आवश्यक मलयगिरि वृत्ति भा. १, पृ. ८७॥ १९०. बृहद्. उप० ॥ १९१. निशीथचूर्णि १३, ४४२०. (ख) २, १०८५॥ १९२. अनुयोगद्वार चूर्णि. पृ. १२ (I) जर्नल आफ द ओरियण्टल इन्स्टीट्यूट पूना २६, नं २ पृ. ९२०, (II) कुबलयमाला २०६/११ ॥

(६) गौतम^{१९२}—भरने साथ बैल रखने वाले। बैल को इस प्रकार की शिक्षा देते जो विविध तरह को करामत दिखाकर जन जन के मन को प्रसन्न करते। उससे आजीविका चलाने वाले।

(७) गो-व्रती^{१९४}—“रघुवंश” में राजा दिलीप का वर्णन है कि जब गाय खाये तो खाना, पानी पिये तो पानी पीना, वह जब नींद ले तब नींद लेना और वह जब चले तब चलना। इस प्रकार व्रत रखने वाले।

(८) गृहि-धर्मी—गृहस्थधर्म को ही सर्वश्रेष्ठ मानने वाला और सतत गृहस्थ धर्म का चिन्तन करने वाला।

(९) धर्मचिन्तक—उत्तम धर्मशास्त्र का अध्ययन करने वाला।

(१०) अविरुद्ध^{१९५}—किसी के प्रति विरोध न रखने वाला।

अंगुत्तरनिकाय में ^{१९६} भी अविरुद्धकों का उल्लेख है। प्रस्तुत मत के अनुयायी अन्य बाह्य क्रियाओं के स्थान पर, मोक्ष हेतु, विनय को आवश्यक^{१९७} मानते हैं। वे देवगण, राजा, साधु, हाथी, घोड़े, गाय-भैस-बकरी, गीदड़, कौआ, बगुले आदि को देखकर उन्हें भी प्रणाम करते थे^{१९८}। सूत्रकृतांग की टीका^{१९९} में विनयवादी के बत्तीस भेद किये हैं। आगम साहित्य में विनयवादी परिव्राजकों का अनेक स्थलों पर उल्लेख है। वैश्यायन जिसने गोशालक पर तेजोलेख्या का प्रयोग किया था^{२००} और मौर्यवृत्त तामली भी विनयवादी था। वह जीवनपर्यंत छठ-छठ तप करता था और सूर्याभिमुख होकर आतपना लेता था। काष्ठ का पात्र लेकर भिक्षा के लिए जाता और भिक्षा में केवल चावल ग्रहण करता था। वह जिसे भी देखता उसे प्रणाम करता था। पूरण तापस भी विनयवादी ही था। बौद्ध साहित्य में पूरण कश्यप को महावीर कालीन छह धर्मेतायकों में एक माना^{२०१} है। पैर हमारी दृष्टि से वह पूर्ण कश्यप से पृथक् होना चाहिये। क्योंकि बौद्ध साहित्य का पूर्ण कश्यप अक्रियावादी भी था और वह नम्र था। और उसके अस्ती हजार अनुयायी थे^{२०२}।

(११) विरुद्ध—परलोक और अन्य सभी मत-मतान्तरों का विरोध करने वाला। अक्रियावादियों को ‘विरुद्ध’ कहा है क्योंकि उनका मन्तव्य अन्य मतवादियों से विरुद्ध^{२०३} था। इनके चौरासी भेद भी मिळते हैं^{२०४}। अज्ञानवादी मोक्ष प्राप्ति के लिए ज्ञान को निष्फल मानते थे। बौद्ध ग्रन्थों में ‘पकुष कचायण’ को अक्रियावादी कहा है^{२०५}।

१९३. आचारांग चूर्णि २-२-पृ. ३४६ ॥ १९४. गावीहि समं निग्गमपवेससयणासणाइ पकरेंति । भुंजंति जहा गावी तिरिक्खवासं विहविन्ता ।—औपपातिक टीका पृ. १६९ ॥ १९५. औपपातिक ३८, पृ. १६९ ॥ १९६. अंगुत्तरनिकाय ३, पृ. १७६ ॥ १९७. सूत्रकृतांग १-१२-२ और उसकी टीका ॥ १९८. उत्तराध्ययन टीका १८ पृ. २३० ॥ १९९. सूत्रकृतांग टीका—१-१२ पृ. २०९ (अ) ॥ २००. आवश्यक निर्मुक्ति ४५४, (ख) आवश्यक चूर्णि पृ. २९८, (ग) भगवती सूत्र शतक, १४ तृतीय खण्ड, पृ. ३७३-७४ ॥ २०१. व्याख्याप्रज्ञप्ति ३-१ ॥ २०२. वही. ३-२ ॥ २०३. दीक्षनिकाय—सामञ्जसल सुत्त, २ ॥ २०४. बौद्ध पर्व (मराठी) प्र. १०, पृ. १२७ ॥ २०५. (क) अनुयोगद्वार सूत्र २० (ख) औपपातिक सूत्र ३७, पृ. ६९ (ग) ज्ञाताधर्मकथा टीका, १५. पृ. १९४ ॥

(१२) वृद्ध—वृद्धावस्था में संन्यास ग्रहण करने में विद्वानों के समर्थ में उत्पन्न होने के कारण ये सभी लिङ्गियों^{२०९} में आदिर्लिङ्गी^{२१०} कहे जाते हैं। इसलिए इन्हें वृद्ध कहा है।

(१३) श्रावक—धर्मशास्त्र श्रवण करने वाला ब्राह्मण। 'श्रावक' शब्द जैन और बौद्ध दोनों ही परम्पराओं में विशेष रूप से प्रचलित रहा है। वह वर्तमान में भी जैन और बौद्ध उपासकों के अर्थ में व्यवहृत होता है। यह वैदिक परम्परा के ब्राह्मणों के लिए कब प्रयुक्त हुआ, यह चिन्तनीय है। श्रमण भगवान् महावीर के समर तीन सौ तिरैष्ठ पाण्डित्य-मत प्रचलित थे। उन अन्य तीर्थों में 'वृद्ध' और 'श्रावक' ये शब्द प्रयुक्त हुए हैं।^{२१०} औपपातिक में विशिष्ट साधना में लगे हुए अन्य तीर्थियों का वर्णन करते हुए लिखा है कि कितने ही साधक दो पदार्थों लाकर, किन्तु ३-४-५ पदार्थों लाकर जीवन निर्वाह करते थे। उनमें वृद्ध और श्रावक का भी उल्लेख^{२११} है। अंगुत्तरनिकाय^{२१२} में भी वृद्ध श्रावक का वर्णन है। उस वर्णन से भी यह परिज्ञात होता है कि वृद्ध श्रावक के प्रति जो उद्गार व्यक्त किये गये हैं वह चिन्तन करने के लिए उत्प्रेरित करते हैं। जो हिंसा करने वाला, चोरी, अन्नह्न का सेवन करने वाला, असत्य प्रलापी, सुरा, मेरय प्रभृति मादक वस्तुएँ ग्रहण करने वाला होता है उस निगण्ड बद्ध श्रावक—देवधर्मिक में ये पाँच बातें होती हैं। वह इसी प्रकार होता है जैसे नरक में डाल दिया गया हो। चारु, शाक्य, आदि के साथ वृद्ध श्रावक का उल्लेख है जिससे यह ज्ञात होता है कि उस समय का कोई विशिष्ट सम्प्रदाय होना चाहिए। पर प्रश्न यह है वृद्ध श्रावक यह श्रमण संस्कृति का उपजीवी है या ब्राह्मण संस्कृति का? प्राचीन ग्रन्थों में केवल नाम का उल्लेख हुआ है, पर उस सम्बन्ध में कोई स्पष्टीकरण नहीं किया गया है। जैन साहित्य के पर्यवेक्षण से यह स्पष्ट परिज्ञात होता है कि वृद्ध श्रावक का उद्भव जैन परम्परा में है। बाद में चलकर वह ब्राह्मण परम्परा में अंतर्निहित हो गया। वृद्ध श्रावक का अर्थ दो तरह से चिन्तन करते हैं—पहले में वृद्ध और श्रावक इस तरह पदच्छेद कर वृद्ध और श्रावक दोनों को पृथक्-पृथक् माना है। दूसरे में वृद्ध श्रावक को एक ही मानकर एक ही सम्प्रदाय का स्वीकार किया है। औपपातिक^{२११} सूत्र की वृत्ति में वृद्ध अर्थात् तापस श्रावक—ब्राह्मण, तापसों को वृद्ध कहने का तात्पर्य यह है कि भगवान् ऋषभदेव ने चार सहस्र व्यक्तियों के साथ प्रव्रज्या ग्रहण की थी। किन्तु आहार के अभाव में वे श्रमण धर्म से च्युत होकर तापस बने। भगवान् ऋषभदेव के तीर्थ प्रवर्तन के पूर्व ही तापस परम्परा आरम्भ हो गई थी। इसलिए उन्हें वृद्ध कहते हैं। वैदिक परम्परा में आश्रम-व्यवस्था थी। उसमें पचहत्तर वर्ष के पश्चात् संन्यास ग्रहण करते थे। वृद्धावस्था में संन्यास ग्रहण करने के कारण भी वे वृद्ध कहलाते थे।

ब्राह्मणों को श्रावक इसीलिए कहते हैं कि वे पहले श्रावक ही थे। बाद में ब्राह्मण की संज्ञा से

२०६. सूत्रकृतांग निर्युक्ति गा. ११९॥ २०७. हिस्टारिकल क्लीनिंग्स, B. C. Laha ॥
२०८. अण्णतीर्थिकाश्चरक-परिव्राजक-शाक्य-जीविक-वृद्धश्रावकप्रभृतयः। निशीथसभाष्य चूर्णि, भाग २, पृ. ११८॥ २०९. औपपातिक सूत्र ३॥ २१०. अंगुत्तरनिकाय (हिन्दी अनुवाद) भाग २, पृ. ४५२। २११. वृद्धाः तापसा बुद्धकाल एव दीक्षाभ्युपगमात्, आदिदेवकालोत्पन्नत्वेन च सकललिङ्गि-नामाद्यत्वात्, श्रावका धर्मशास्त्रश्रवणाद् ब्राह्मणाः अथवा वृद्ध-श्रावका ब्राह्मणाः। औपपातिक सू. ३८ वृत्ति ॥

संज्ञित हुए। भावाराग^{२१२} चूर्णि आदि में लिखा है कि भगवान् ऋषभदेव जब श्रमण बन गये और भक्त का राजा भेषक हो गया, श्रावकधर्म की जब उत्पत्ति हुई तो श्रावक बहुत ही ऋजु स्वभाव के धर्मप्रिय थे, किसी की भी हिंसा करते देखते तो उनका हृदय दया से द्रवित हो उठता और उनके मुख से स्वर फूट पड़ते,—इन जीवों को मत मारो, मत मारो, ‘मा हन’ इस उपदेश के आधार से ‘माहण’ ही बाद में ‘ब्राह्मण’ हो गये।

संभव है पहले श्रमण और श्रावक दोनों के लिए ‘माहण’ शब्द का प्रयोग होता रहा हो।

एक प्रश्न उत्पन्न होता है कि वृद्ध श्रावक का अर्थ ब्राह्मण क्यों किया जाय ? भगवान् महावीर के समय हजारों की संख्या में पार्श्वीपत्य श्रावक विद्यमान थे। वे वृद्ध श्रावक कहे जा सकते हैं। पर उत्तर में निवेदन है कि आगमसाहित्य में जहाँ पर भी ‘वुद्ध सावय’ शब्द व्यवहृत हुआ है वहाँ ‘निगण्ठ’ शब्द भी आया है। निर्ग्रन्थपरम्परा दोनों के लिए व्यवहृत होती थी। इसलिए वृद्ध श्रावक पृथक् कहने की आवश्यकता नहीं। साथ ही यह भी स्पष्ट है कि वृद्ध श्रावक केवल गृहस्थों के लिए ही नहीं आया है साधु संन्यासी व गृहस्थ दोनों के लिए आया है। जैसे ‘शाक्य’ शब्द उस परम्परा के संन्यासी व गृहस्थ दोनों के लिए आता है वैसे ही निर्ग्रन्थ शब्द भी दोनों के लिए आता है, एक के लिए उपासक के साथ में आता है। आगम साहित्य के मंथन से^{२१३} यह स्पष्ट है कि वृद्ध श्रावक भगवान् महावीर के समय पूर्ण रूप से वैदिक परम्परा की क्रियाओं का पालन करते थे। उनकी कोई भी क्रिया जैन परम्परा की धार्मिक क्रिया से मेल नहीं खाती थी। आज भले ही श्रावक शब्द ब्राह्मण परम्परा में प्रचलित न हो पर अतीत काल में था। भगवान् ऋषभदेव के पुत्र चक्रवर्ती सम्राट भरत उन श्रावकों से प्रतिदिन “जितो भवान् वधंते भीस्तिस्मात् मा हन मा हन” = “आप पराजित हो रहे हैं, भय बड़ रहा है, अतः आत्मगुणों का हनन न हो। अतः सावधान रहो।” इसे श्रवण कर अन्तर्मुखी होकर चिन्तन के सागर में डुबकी लगाने लगते। निरन्तर ऊर्ध्वमुखी चिन्तन होने से अनासक्ति की भावना निरन्तर बढ़ती रहती। माहण का उच्चारण करने वाले वे महान् माहण थे। सम्राट भरत चक्रवर्ती ने उन श्रावकों के स्वाध्याय हेतु (१) संसारदर्शन (२) संस्थानपरामर्शन (३) तत्त्वबोध (४) विद्याप्रबोध^{२१४} इन चार आर्यवेदों का निर्माण किया। वे वेद नीचें तीर्थंकर सुविधिनाथ तक चलते रहे। उसके पश्चात् सुलभ और याज्ञवल्क्य प्रभृति ऋषियों के द्वारा अन्य वेदों की रचना की गई। ‘वृद्ध श्रावक’ शब्द ब्राह्मण परम्परा का ही सूचक है। यद्यपि इसका प्रादुर्भाव श्रमण परम्परा में हुआ, किन्तु बाद में चलकर वह वैदिक परम्परा के सम्प्रदायविशेष के लिए व्यवहृत होने लगा। मेरी दृष्टि से वृद्ध और श्रावक ये दो पृथक् न होकर एक ही होना चाहिए।

(१४) रक्तपट्ट—लाल वस्त्रधारी परित्राजक।

इस प्रकार ये शब्द इतिहास और परम्परा के संवाहक हैं। किन्तु ही शब्द अतीत काल में अत्यन्त गरिमामय रहे हैं और उनका बहुत अधिक प्रचलन भी था, किन्तु समय की अनगिनत परतों के कारण उसकी अर्थ-व्यंजना दूर होती चली गई और वे शब्द आज रहस्यमय बन गये हैं। इसलिए उन शब्दों के अर्थ के अनुसन्धान की आवश्यकता है।

२१२. आचारांग चूर्णि पृ. ५॥ २१३. अनुयोगद्वार २०. और २६॥ २१४. त्रिप्रष्टि-शलाका-पुरुष चरित्र १-६-२४७-२५३॥

सोलहवें अध्ययन में पाण्डवपत्नी द्रौपदी को पद्मनाभ अपहरण कर हस्तिनापुर नगर से अमरकंका ले आता है। हस्तिनापुर कुरुजांगल जनपद की राजधानी थी। हस्तिनापुर के अधिपति श्रेयांस ने ऋषभदेव को^{२१५} सर्वप्रथम आहार दान दिया था। महाभारत के^{२१६} अनुसार सुहोत्र के पुत्र राजा हस्ती ने इस नगर बसाया था। अतः उसका नाम हस्तिनापुर पड़ा। महाभारत काल में वह कौरवों की राजधानी थी।^{२१७} अभिमन्यु के पुत्र परीक्षित को वहाँ का राजा बनाया^{२१८} था। विविध तीर्थ कल्प के अभिमता-नुसार ऋषभदेव के पुत्र कुरु थे। उनके एक पुत्र हस्ती थे, उन्होंने हस्तिनापुर बसाया^{२१९} था। विष्णुकुमार मुनि ने बलि द्वारा हवन किये जाने वाले ७०० मुनियों की रक्षा की थी। सनत्कुमार, महापद्म, सुभीम परशुराम का जन्म इसी नगर में हुआ था। इसी नगर में कार्तिक श्रेष्ठी ने मुनिसुव्रत स्वामी के पास संयम लिया था और सौधमैन्द्र पद प्राप्त किया^{२२०} था। शांतिनाथ, कुंभुनाथ और अरनाथ इन तीनों तीर्थकरों और चक्रवर्तियों की जन्मभूमि होने का गौरव भी इसी नगर को है। पौराणिक दृष्टि से इस नगर का अत्यधिक महत्त्व रहा है। वसुदेव द्विण्डी में इसे ब्रह्मस्थल कहा^{२२१} है। इसके अरार नाम गजपुर और नागपुर भी थे। वर्तमान में हस्तिनापुर गंगा के दक्षिण तट पर मेरठ से २२ मील दूर उत्तर-पश्चिम कोण में तथा दिल्ली से छप्पन मील दूर दक्षिण-पूर्व में विद्यमान है। पाछी साहित्य में इसका नाम हस्तीपुर या हस्तिनीपुर आता है। जैनाचार्य श्री नन्दिषेण रचित 'अजित-शांति' नामक स्तवन में इस नगरी के लिए गजपुर, गजपुर, नागाह्वय, नागसाह्वय, नागपुर, हस्तिगण्डर, हस्तिगण्डर, हस्तिगणपुर, हस्तिनीपुर आदि पर्यायवाचक शब्दों का उल्लेख किया गया है। इसी हस्तिनापुर नगर से द्रौपदी को धातकीखंड क्षेत्र की अमरकंका नगरी में ले जाया जाता है। श्रीकृष्ण पाण्डवों के साथ वहाँ पर पहुँचते हैं और पद्मनाभ को पराजित कर द्रौपदी को, पुनः ले आते हैं।

प्रस्तुत अध्ययन में गंगा महानदी को नौका के द्वारा पार करने का उल्लेख है। गंगा भारत की सब से बड़ी नदी है। उसे देवताओं की नदी माना है।^{२२२} जम्बूद्वीप प्रज्ञप्ति के अनुसार वह देवाधिष्ठित^{२२३} है। आगमों में अनेक स्थलों पर गंगा को महानदी माना है।^{२२४} स्थानांग आदि में गंगा को महार्णव कहा है।^{२२५} आचार्य अभयदेव ने महार्णव शब्द को उपमावाचक माना है।^{२२६} विशाल जलराशि के कारण वह समुद्र के समान है। पुराणकार ने गंगा को समुद्ररूपिणी कहा^{२२७} है। वैदिक दृष्टि से गंगा में नौ सौ नदियाँ मिलती हैं^{२२८} और जैन दृष्टि से चौहद हजार^{२२९} जिनमें यमुना, सरयू, कोशी, मही, गंडकी, ब्रह्मपुत्र आदि बड़ी नदियाँ भी संमिलित हैं। प्राचीन युग में गंगा अत्यन्त विशाल थी। समुद्र

२१५. ऋषभदेव एक परिशीलन, पृ. १६९ (ख) आवश्यक निर्युक्ति. (गा०) ३४५॥ २१६. महाभारत, आदि पर्व ९५-३४-२४३॥ २१७. महाभारत, आदिपर्व १००-१२-२४४॥ २१८. महाभारत, प्रस्थान पर्व १-८-२४५॥ २१९. विविध तीर्थकल्प में हस्तिनापुर कल्प, पृ. २७॥ २२०. जयवाणी पृ. २८३-९४॥ २२१. वसुदेवद्विण्डी पृ. १६५॥ २२२. तत्त्वार्थ सूत्र ७-१३. २२३. (क) स्कंदपुराण, काशीखण्ड २९ अध्याय, (ख) अमरकोष १/१०/३१॥ २२४. जम्बूद्वीप-प्रज्ञप्ति ४ वक्षस्कार॥ २२५. (क) स्थानांग ५/३ (ख) समवायांग २४ वां समवाय (ग) जम्बूद्वीप-प्रज्ञप्ति-४ वक्षस्कार (घ) निशीथ सूत्र १२/४२ (ङ) बृहत्कल्प सूत्र ४/३२॥ २२६. (क) स्थानांग ५/२/१ (ख) निशीथ सूत्र १२/४२. (ङ) बृहत्कल्प सूत्र ८/३२॥ २२७. (क) स्थानांग ५/२/१. (ख) निशीथ, १२/४२॥ (ग) बृहत्कल्प ४/३२॥ २२८. (क) स्थानांग वृत्ति ५/२/१. (ख) बृहत्कल्पमाध्य टीका ५६/१६॥ २२९. स्कंदपुराण काशीखंड २९ अ०॥ २२९. द्वारीत १/७॥ २३०. जम्बू० ४ वक्षस्कार॥

में प्रवेश करते समय गंगा का पाट साढे बासठ योजन चौड़ा^{२११} था। और वह पाँच कोस गहरी थी। आज गंगा उतनी विशाल नहीं है। गंगा और उसकी सहायक नदियों से अनेक विशालकाय नहरें निकल चुकी हैं। आधुनिक सर्वेक्षण के अनुसार गंगा १५५.७ मील लम्बे मार्ग को तय कर बंग सागर में मिलती है। वह वर्षाकालीन बाढ़ से १७,००,००० बन फुट पानी का प्रति सेकण्ड प्रवाह करती है।^{२१२} इस अध्ययन के प्रमुख पात्र श्रीकृष्ण, पाण्डव, द्रौपदी आदि जैन और वैदिक आदि परंपरा के बहुचर्चित और आदरणीय व्यक्ति रहे हैं जिनके जीवन प्रसंगों से सम्बन्धित अनेक विराटकाय ग्रंथ विद्यमान हैं। प्रस्तुत अध्ययन में श्रीकृष्ण के नरसिंह रूप का भी वर्णन है। नरसिंहावतार की चर्चा श्रीमद् भागवत में है जो विष्णु के एक अवतार थे, पर श्रीकृष्ण ने कभी नरसिंह का रूप धारण किया हो, ऐसा प्रसंग वैदिक परंपरा के ग्रंथों में देखने में नहीं आया, यहाँ पर उसका सजीव चित्रण हुआ है।

सत्रहवें अध्ययन में जंगली अश्वों का उल्लेख है।

अट्टासहवें अध्ययन में सुषमा श्रेष्ठी-कन्या का वर्णन है। वह घन्या सार्यवाह की पुत्री थी। उनकी देखभाल के लिए चिंता दासीपुत्र को नियुक्त किया गया। वह बहुत ही उच्छृंखल था। अतः उसे निकाल दिया गया। वह अनेक व्यसनों के साथ तस्कराधिपति बन गया। सुषमा का अग्रहरण किया। श्रेष्ठी और उसके पुत्रों ने उसका पीछा किया। उन्हें अट्टवी में चिलत द्वारा मारी गई सुषमा का मृत देह प्राप्त हुआ। वे अत्यंत क्षुधा-पिपासा से पीड़ित हो चुके थे। अतः सुषमा के मृत देह का भक्षण कर अपने प्राणों को बचाया। सुषमा के शरीर का मांस खाकर उन्होंने अपने जीवन की रक्षा की। उन्हें किंचिद् मात्र भी उस आहार के प्रति राग नहीं था। उसी तरह षट्काय के रक्षक श्रमण-श्रमणियों भी संयमनिर्वाह के लिए आहार का उपयोग करते हैं, रसास्वादन हेतु नहीं। असह्य क्षुधा वेदना होने पर आहार ग्रहण करना चाहिए। आहार का लक्ष्य संयम-साधना है।

बौद्ध त्रिपिटक साहित्य में भी इसी प्रकार मृत कन्या के मांस को भक्षण कर जीवित रहने का वर्णन प्राप्त होता है^{२१३}। विशुद्धिमग्न और शिक्षा समुच्चय में भी श्रमण को इसी तरह आहार लेना चाहिये यह बताया गया है। मनुस्मृति आपस्तम्बधर्म सूत्र (२.४.९.१३), वासिष्ठ (६.२०.२१) बोधायन धर्म सूत्र (२.७.३१.३२) में संन्यासियों के आहार संबंधी चर्चा इसी प्रकार मिलती है।

प्रस्तुत अध्ययन के अनुसार तस्करों के द्वारा ऐसी मंत्रशक्ति का प्रयोग किया जाता था, जिससे संगीन ताले अपने आप खुल जाते थे। इससे यह भी ज्ञात होता है कि महावीरयुग में ताले आदि का उपयोग घनादि की रक्षा के लिए होता था। विदेशी यात्री मेगास्तनीज, हुवेनसांग, फाहियान, आदि ने अपने यात्राविवरणों में लिखा है कि भारत में कोई भी ताला आदि का उपयोग नहीं करता था, पर आगम साहित्य में ताले के जो वर्णन मिलते हैं वे अनुसंधिष्टुओं के लिए अन्वेषण की अपेक्षा रखते हैं।

उत्तीसवें अध्ययन में पुण्डरीक और कण्डरीक की कथा है।

तीन दिन की साधना से पुण्डरीक तेतीस सागर की स्थिति का उपयोग करने वाला सर्वार्थसिद्धि विमान में देव बना और कण्डरीक भोगों में आसक्त होकर तीन दिन में आयु पूर्ण कर तेतीस सागर की स्थिति में सातवें नरक का मेहमान बना। जो साधक वर्षों तक उत्कृष्ट साधना करते रहे। किन्तु बाद

२११. वही०॥ २३२. हिन्दी विश्वकोष, नागरी प्रचारिणी सभा॥ २३३. संयुक्तनिकाय, २, पृ० ९७॥

में यदि वह साधना से च्युत हो जाता है तो उसकी दुर्गति हो जाती है और जिसका जीवन पूर्ण साधना में गुजरता है वह स्वयं काल में भी सद्गति को वरण कर लेता है।

इस तरह प्रथम श्रुतस्कंध में विविध दृष्टान्तों के द्वारा अहिंसा, अस्वाद, श्रद्धा, इन्द्रियविजय प्रभृति आध्यात्मिक तत्त्वों का बहुत ही संक्षेप व सरल शैली में वर्णन किया गया है। कथावस्तु की वर्णनशैली अत्यन्त चित्ताकर्षक है। ऐतिहासिक दृष्टि से भी जो शोधार्थी शोध करना चाहते हैं, उनके लिए पर्याप्त सामग्री है। उस समय की परिस्थिति, रीति-रिवाज, खान-पान सामाजिक स्थितियाँ और मान्यताओं का विशद विश्लेषण भी इस आगम में प्राप्त होता है। शैली की दृष्टि से धर्मनायकों का यह आदर्श रहा है। भाषा और रचना शैली की अपेक्षा जीवननिर्माण की शैली का प्रयोग करने में वे दक्ष रहे हैं। आधुनिक कलासिद्ध आगम की धर्मकथाओं में कला को देखना अधिक पसन्द करते हैं। आधुनिक कहानियों के तत्त्वों से और शैली से उनकी समता करना चाहते हैं। पर वे भूल जाते हैं कि ये कथाएँ बोधकथाएँ हैं। इनमें जीवननिर्माण की प्रेरणा है, न कि कला के लिए कलाप्रदर्शन। यदि वे बोध प्राप्त करने की दृष्टि से इन कथाओं का पारायण करेंगे तो उन्हें इनमें बहुत कुछ मिल सकेगा।

इस पूर्व ही लिख चुके हैं कि शातासूत्र के द्वितीय श्रुतस्कंध में धर्मकथाएँ हैं। इसमें चमरेन्द्र, नलीन्द्र, धरणेन्द्र, पिशाचेन्द्र, महाकालेन्द्र, शक्तेन्द्र, ईशानेन्द्र आदि की अग्रमहिषियों के रूप में उत्पन्न होनेवाली साध्वियों की कथाएँ हैं। इनमें से अधिकांश साध्वियाँ भगवान् पार्श्वनाथ की परम्परा में दीक्षित हुई थीं। ऐतिहासिक दृष्टि से इन साध्वियों का अत्यधिक महत्त्व है। इस श्रुतस्कंध में पार्श्व-कालीन श्रमणियों के नाम उपलब्ध हैं। वे इन प्रकार हैं—(१) काली (२) राजी (३) रजनी (४) वियुत (५) मेघा, ये आमलकपुरा नगर की थीं। और इन्होंने आर्या पुष्पचूला के पास दीक्षा ग्रहण की थी। (६) शुभा (७) निशुभा (८) रंभा (९) निरंभा और (१०) मदना ये श्रावस्ती की थीं और पार्श्वनाथ के उपदेश से दीक्षा ग्रहण की थी। (११) इला (१२) सतेरा (१३) सौदामिनी (१४) इन्द्रा (१५) घना और (१६) वियुता ये वाराणसी की थीं और श्रेष्ठियों की लड़कियाँ थीं। इन्होंने भी पार्श्वनाथ के उपदेश से दीक्षा ग्रहण की। (१७) रुचा (१८) सुरुचा (१९) रुचांशा (२०) रुचकावती (२१) रुचकान्ता (२२) रुचप्रभा ये चम्पा नगरी की थीं। इन्होंने भी पार्श्वनाथ की परम्परा में दीक्षा ग्रहण की थी। (२३) कमला (२४) कमलप्रभा (२५) उत्पला (२६) सुदर्शना (२७) रूपवती (२८) बहुरूपा (२९) सुरूपा (३०) सुभगा (३१) पूर्णा (३२) बहुपुत्रिका (३३) उत्तमा (३४) भारिका (३५) पद्मा (३६) वसुमती (३७) कनका (३८) कनकप्रभा (३९) अवतंसा (४०) केतुमती (४१) वज्रसेना (४२) रतिप्रिया (४३) रोहिणी (४४) नौमिका (४५) ह्री (४६) पुष्पवती (४७) भुजगा (४८) भुजगवती (४९) माकच्छा (५०) अपराजिता (५१) सुशोषा (५२) विमला (५३) सुम्बरा (५४) सरस्वती ये बत्तीस कुमारिकाएँ नागपुर की थीं। भगवान् पार्श्वनाथ के उपदेश से साधना के पथ पर अपने कदम बढ़ाये थे।

एक बार भगवान् पार्श्व साकेत नगरी में पधारे। वहाँ बत्तीस कुमारिकाओं ने दीक्षा ग्रहण की। भगवान् पार्श्व अरुक्खुरी नगरी में पधारे। उस समय (८७) सूर्यप्रभा (८८) आतपा (८९) अर्चिमाली (९०) प्रभंकरा आदि ने त्यागमार्ग को ग्रहण किया। एक बार भगवान् पार्श्व मथुरा पधारे। उस समय (९१) चन्द्रप्रभा (९२) दोष्णामा (९३) अर्चिमाली और (९४) प्रभंकरा ने दीक्षा ग्रहण की। भगवान् श्रावस्ती पधारे जहाँ पर (९५) गद्मा और (९६) शिवा ने संयम मार्ग की ओर कदम बढ़ाया। भगवान् पार्श्व हस्तिनापुर पधारे। उस समय (९७) सती और (९८) अंजू ने श्रमणधर्म स्वीकार

किया। भगवान् कापिल्यपुर पधारे, वहाँ पर (९९) रोडिणी और (१००) नवमिका ने प्रव्रज्या ग्रहण की। भगवान् साकेत नगर में पुनः पधारे तो वहाँ पर (१०१) अचला और (१०२) अप्सरा ने दीक्षा ग्रहण की। एक बार भगवान् वाराणसी पधारे। उस समय (१०३) कृष्णा (१०४) कृष्णाराजि, ने और राजगृह में (१०५) रामा और (१०६) रामरक्षिता ने श्रावस्ती में (१०७) वसु और (१०८) वसुगुप्ता ने कोशांबी में (१०९) वसुमित्रा (११०) वसुंधरा ने दीक्षा ग्रहण की थी। ये सभी साध्वियों चारित्र की विराचक हो गई थी। विराधना के कारण सभी देवियों के रूप में उत्पन्न हुईं, पर देवियों का आयुष्य पूर्णकर वे महाविदेह क्षेत्र में उत्पन्न होंगी और वहाँ से विशुद्ध चारित्र का आराधन कर मोक्ष जाएंगी।

श्री तारक गुह जैन ग्रन्थालय
उदयपुर (राज.)
दि २५-११-१९८०

— देवेन्द्रमुनि शास्त्री

॥ श्री सिद्धाचलमण्डन-श्री ऋषभदेवस्वामिने नमः ॥

॥ श्री शङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ॥

॥ श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

आचार्यमहाराजश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरजीपादपद्मेभ्यो नमः ।

आचार्यमहाराजश्रीमद्विजयमेघसूरीश्वरजीपादपद्मेभ्यो नमः ।

सद्गुरुदेवमुनिराजश्रीभुवनविजयजीपादपद्मेभ्यो नमः ।

आमुखम्

परमकृपालोः परमात्मनः पूज्यशानां परमोत्कारिणां सद्गुरुदेवानां पितृचरणानां मुनिराजश्री १००८ भुवनविजयजीपादादानां च कृपया द्वादशाङ्गुली पृष्ठस्य श्री ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रस्य आगमप्रभाकर-पूज्यपादमुनिराजश्रीपुण्यविजयजीमहाराजव्यवस्थापितजेसलमेर-पत्तन-स्थम्भनतीर्थ-लीकडीप्रभृतिनगरस्थ-संग्रहान्तर्गतहस्तलिखितप्राचीनविविधादर्शानुसारेण संशोधनं विधाय आगमभक्तानां पुरत उपन्यस्यन्तो वयमग्रामन्दमानन्दमनुभवामः ।

विरचयितारः—अस्य सूत्रस्य रचना भगवतो महावीरस्वामिनः शिष्येण पञ्चमगणभृता सुधर्म-स्वामिना विहिता इति श्वेताम्बराचार्याणामभिमतम्, प्रथमेन गणभृता भगवता इन्द्रभृतिना गौतमस्वामिना विहिता इति तु दिगम्बराचार्याणामभिमतम् । एवं च २५४५ वर्षेभ्यः प्रागेतत् सूत्रं विरचितम् इति उभ-येषां श्वेताम्बर-दिगम्बराणां सम्मतम् ।

नामार्थः—अस्य प्राकृते ‘णायाधम्मकहा’ इति संस्कृते च ‘ज्ञाताधर्मकथाः’ इति नाम श्वेताम्बराचार्याणां सम्मतम्, दिगम्बराचार्याणां तु प्राकृते ‘णाहधम्मकहा’ इति संस्कृते च ‘ज्ञातृधर्म-कथा’ इति नाम अभिप्रेतम् ।

अस्य द्वौ श्रुतस्कन्धौ, प्रथमे श्रुतस्कन्धे एकोनविंशतौ अध्ययनेषु एकोनविंशतिर्ज्ञातानि उदाहरणानि, द्वितीये श्रुतस्कन्धे दशसु अध्ययनेषु अनेका धर्मकथाः, अतोऽस्य ज्ञाताधर्मकथा इति नाम इति श्वेताम्बराचार्याः । नाथस्य त्रिलोकनाथस्य तीर्थकरस्य धर्मकथा, ज्ञातृणां वा जिन-गणधरादीनां धर्मकथा इति ‘णाहधम्मकहा, ज्ञातृधर्मकथा वा’ इति तु दिगम्बराचार्याणामभिप्रायः ।

परिमाणम्—अस्मिन् सूत्रे अर्धचतुर्थाः कथानककोट्यो भवन्तीति ३५०००००० कथापरिमाणं

१. “अनुयोगद्वारविशेषस्योपक्रमस्य प्रतिभेदरूपं प्रकान्तशास्त्रस्य वीरजिनवरेन्द्रापेक्षयाऽर्थत आत्मा” गमत्वं तच्छिष्यं तु पञ्चमगणधरसुधर्मस्वामिनमाश्रित्य अनन्तरागमत्वं तच्छिष्यं च जम्बूस्वामिनम-पेक्ष्य परम्परागमतां प्रतिपिपादयिषुः, अथवा अनुगमाख्यस्य तृतीयस्थानुयोगद्वारस्य भेदभूताया उपोद्वा तनिर्युक्तेः प्रतिभेदभूतनिर्गमद्वारस्वभावं प्रस्तुतग्रन्थस्यार्थतो महावीरनिर्गतत्वमभिधित्तुः सूत्रकारः ते णं काले णमित्यादिकमुपोद्घातग्रन्थं तावदादावाह ।” इति ज्ञाताधर्मकथाङ्गीकायाम् ।

नन्दीसूत्रे समवायाङ्गसूत्रे चाभिहितम् । पैदपरिमाणं तु श्वेताम्बरमते ५७६००० इति, दिगम्बरमते तु ५५६००० इति ।

एतत् सर्वमस्माभिर्गूर्जरभाषामय्यामस्य प्रस्तावनायां (पृ० २-९) विस्तरेण तत्तत्पाठोपदर्शनपूर्वकं चर्चितम्, अतो विस्तरजिज्ञासुभिस्तत्रैव विलोकनीयम् ।

सम्प्रति प्रथमश्रुतस्कन्धे एकोनविंशतिं शतानि द्वितीयश्रुतस्कन्धे काश्चन कथाश्च विहाय सर्वमन्यत् कथापरिमाणं कालायनुभावेन व्यवच्छिन्नम् । पदपरिमाणमपि सम्प्रति सार्धपञ्चसहस्रदेशीयमेव संजातमस्ति, दृश्यतां पृ० ३७० टि० ९ ।

विषयः शैली च — विविधदृष्टान्तद्वारेण तीव्रतया संसारवैराग्यजनकोऽयं ग्रन्थः । शैल्यप्यस्य सुख्यतया गद्यात्मिका, तथापि क्वचित् क्वचित् पद्यान्यपि वर्तन्ते । एवं चात्र ५७ संख्याकानि पद्यानि सन्ति । विविधालङ्कारपूर्णा दीर्घतरसामासिकरदोपशोभिता चास्य अर्धमागधी भाषा अत्यन्तं रोचिका वर्तते । कथानामाकरभूतोऽयं ग्रन्थः ।

अध्ययनानि — प्रथमे श्रुतस्कन्धे एकोनविंशतिरध्ययनानीति प्रागेवाभिहितमस्माभिः । दिगम्बरा अपि अत्र एकोनविंशतिरध्ययनानीत्येव कथयन्ति तथापि तैर्निर्दिष्टानि अध्ययननामानि श्वेताम्बराभिमतनामन्यः कथञ्चिद् भिन्नानि, दिगम्बराभिमतं तत्तदध्ययनान्तर्गतकथावर्णनं तु श्वेताम्बराभिमतवर्णनात् सर्वथा भिन्नप्रायमेव । एतच्चास्माभिर्गूर्जरभाषात्मिकायामस्य प्रस्तावनायां विस्तरेण दिगम्बराभिमतग्रन्थान्तर्गतपाठोद्धेखपूर्वकं दर्शितम्, दृश्यतां प्रस्तावना पृ० ९-१० । श्वेताम्बराभिमतानि अध्ययननामानि अस्मिन् ग्रन्थे पृ० ६ पं० ११-१५ मध्ये वर्तन्ते, तद्यथा —

१ उक्खित्ताण, २ संघाडे, ३ अंडे, ४ कुम्मे, ५ सेलगे, ६ तुंबे, ७ रोहिणी, ८ मल्ली, ९ मायंदी, १० चंदिमा, ११ दावदवे, १२ उदगगाए, १३ मंडुके, १४ तेयली, १५ णंदिकले, १६ अवरकंका, १७ आलिणो, १८ सुंसुमा, १९ पुंडरीए ।

अङ्कनिर्देशः — हस्तलिखितादर्शेषु केचञ्चित् उदानां पुरतो लाघवाय २, ३, ४ इत्यादयोऽङ्का लिखिता दृश्यन्ते । तत्र पूर्वापरावलोकनेन तत्तदङ्कप्राप्यः पाठः स्वधिया योजनीयो भवति, यथा ‘असणं ४’ इति यत्र लिखितं तत्र ‘असणं पाणं खाइमं साइमं’ इति चत्वारि पदानि गृहीतुम् ‘असणं’ इत्यस्य पुरः ‘४’ इति अङ्कः सूत्रादर्शेषु लिखितो दृश्यते, एवमन्यत्रापि यथायोगं वेदितव्यम् । ‘२’ इत्यङ्केन तु क्वचित् पूर्ववर्ति पदमेव द्विरावर्तनीयं भवति, यथा ओलोएमाणीओ २ आहिंडमाणीओ २ [पृ० २३ पं० ९] इत्यत्र ‘२’ इत्यङ्केन ‘ओलोएमाणीओ ओलोएमाणीओ आहिंडमाणीओ आहिंडमाणीओ’ इति पाठो ग्राह्य इति सूच्यते, क्वचित् ‘२’ इत्यङ्केन पूर्वनिर्दिष्ट एव पाठः किञ्चित् परिवर्तनं विधाय ग्राह्य इति सूच्यते । एतादृशेषु स्थानेषु तत्तदङ्कानां स्थाने संस्कारं विधाय विवक्षितः पाठोऽध्येतॄणां सुगमतायै

२. ‘पद’शब्देन किं ग्राह्यमित्यत्र नैकमत्यम् । ‘अत्रार्थोपलब्धिस्तत् पदम्’ इति समवायाङ्गवृत्त्यादिषु श्वेताम्बरग्रन्थेषु उल्लिखितं दृश्यते । “पदं तु अर्थसमाप्तिः” इत्याद्युक्तिसद्भावेऽपि येन केनचित् पदेन अष्टादशपदसहस्रादिप्रमाणा आचारादिग्रन्था गीयन्ते तदिह गृह्यते, तस्यैव द्वादशाङ्गश्रुतपरिमाणेऽधिकृतत्वात् श्रुतभेदानामेव चेह प्रस्तुतत्वात् । तस्य च पदस्य तथाविधाम्नायाभावात् प्रमाणं न ज्ञायते” इति प्रथमकर्मग्रन्थस्वोपज्ञटीकायां श्वेताम्बराचार्यैर्द्वेन्द्वसूरिभिरभिहितम् [गाथा ७] ।

दिगम्बरग्रन्थेषु तु अन्यथा उल्लेखा दृश्यन्ते, दृश्यतामत्रैव प्रस्तावनायां पृ० ८-९ तथा स्थानाङ्गस्यामुल्लेखे पृ० ४३-४४ टि० १ ।

उद्दर्शनीय इत्यस्माकं पद्धतिः पूर्वमासीत् । तदनुसारेण द्वितीयस्याध्ययनस्य पृ० ८१ पं० १० पर्यन्तमस्माभिः तत्तदङ्कानां स्थाने संस्कारं विधाय पाठा उपन्यस्ताः । तदनन्तरं तु '२' आदयोऽङ्का यथा हस्तलिपिनादर्शेण विज्ञेयन्ते तथैव प्राय उपदर्शिताः, यच्च किमपि कुत्रचिद् वक्तव्यं तत् तत्र तत्र टिप्पणेषु निर्दिष्टमस्माभिः । दृश्यतां पृ० ४ टि० ४, पृ० ५ टि० ४, पृ० ८१ टि० १४ ।

पद्धतिः—प्राचीनशास्त्राणां संशोधने सम्पादने चास्माकं यादृशी पद्धतिः तद्विषये स्थानाङ्गसूत्रस्या-
मुखे (पृ० ४२) विस्तरेणारम्भविधिर्निर्दिष्टमिति जिज्ञासुभिस्तत् तत्रैव विलोकनीयम् ।

परिशिष्टानि—ग्रन्थान्ते षट् परिशिष्टान्यत्रायेजितानि अस्माभिः । तत्र प्रथमे परिशिष्टे ज्ञाताधर्म-
कथान्तर्गतानां विशिष्टानां शब्दानां सूचिर्वर्तते ।

द्वितीये परिशिष्टे तदन्तर्गतानां गायार्थानामकरादिक्रमो वर्तते ।

अस्मिन् ग्रन्थे नगरी-चैत्य-राजादीनां यत्रोल्लेखो वर्तते तत्रानेकेषु स्थानेषु 'वण्णओ' इत्येव
लिखितम्, सूत्रान्तरेषु नगर्यादिवर्णनपरो यो विस्तृतः पाठो दृश्यते सोऽत्रापि पठनीय इत्येतत्सूचनायै
'वण्णओ' शब्दस्य प्रयोगः सूत्रेषु पात्रुर्वेणोरुल्लभ्यते, इयं हि सूत्राणां लेखने कण्ठस्थीकरणे च लावणार्थे
सूत्रलेखकानां ग्रन्थं संक्षेपितुं शैली । अयं च तत्र तत्र 'वण्णओ' शब्देन ग्राह्यः पाठोऽपि कृद्भिः प्राय
उपदर्शित एव व्याख्यया सह, ईदृशा 'वण्णओ' शब्दग्राह्याः पाठाः सूत्रान्तरेभ्यः टीकाकृत्य तृतीये
परिशिष्टे विस्तरेण दर्शिताः ।

एवं पारम्भिकमन्त्रितं च भागं निर्दिश्य तन्मध्यगतः पाठः पुनरुक्तिवारणाय लावणार्थं च जावशब्देन
शास्त्रेण प्रात्रुर्वेणो सूच्यते । अयं च जावशब्दग्राह्यः पाठो यत्र सूत्रान्तरादनुसन्धेयः तत्र टीकाकृद्भिः सूत्रान्त-
रेभ्य उद्धृत्य व्याख्यया सह टीकायामुपदर्शितः । ईदृशा 'जाव' शब्दग्राह्यपाठा अपि अस्मिन् तृतीये
परिशिष्टे प्राय उपदर्शिताः । ये त्वनवधानादिनाऽस्माभिरुत्तरीयपरिशिष्टे नोपदर्शिताः ते प्रायश्चतुर्थे
परिशिष्टेऽपि संगृहीताः ।

चतुर्थे परिशिष्टे विशेषतो 'जाव' शब्दग्राह्यपाठोपदर्शनार्थमेव । तत्रादौ यावन्तो 'जाव' शब्दा
अस्मिन् ग्रन्थे वर्तन्ते तेषां सर्वेषामपि प्रायः तत्तत्पृष्ठपङ्क्त्यादिकं निर्दिष्टम् । अनन्तरं 'जाव' शब्दग्राह्यपाठाः
कुत्र कुत्र गवेषणीया इति दर्शितम् । 'जाव' शब्देन ग्राह्यः पाठः क्वचित् पूर्वनिर्दिष्ट एव भवति, क्वचित्
पूर्वनिर्दिष्टः पाठो विभक्तिविपरिणामेन ग्राह्यो भवति, क्वचित् पूर्वनिर्दिष्टपाठस्य केवलं प्रस्तुतपाठोपयोग्ये-
वांशो ग्राह्यो भवति, क्वचित् पूर्वनिर्दिष्टपाठस्याशयं ज्ञात्वा ततः प्रस्तुतपाठोपयोगिनमेवांशं समादाय 'जाव'
शब्दस्य संगतिः कर्तव्या भवति ।

सामान्यतः पूर्वोक्तपदयोर्मध्यवर्ती पाठ एव जावशब्देन गृह्यते, तथापि क्वचित् पूर्वपदात् पूर्वतरः
पाठोऽपि जावशब्दग्राह्योऽस्ति, यथा पृ० २५० पं० ७ इत्यत्र 'सुभेण परिणामेण जाव' इत्यस्मिन् पाठे
जावशब्देन 'सुभेण परिणामेण' इति पाठात् प्राक्तनः 'लेस्साहिं विसुञ्जमागीहिं अञ्जवसाणेणं सोहणेणं'
[पृ० ६३ पं० १८] इति पाठो ग्राह्योऽस्ति । क्वचिदुत्तरपदात् परतरः पाठोऽपि 'जाव' शब्दग्राह्योऽस्ति, यथा
पृ० १९८ पं० १० इत्यत्र 'उविग्गा वा जाव उस्सुया वा' इति लिखितं तत्र पृ० १९८ पं० २ इत्यत्र
विद्यमानम् 'उविग्गा वा उस्सुया वा उप्पुया वा' इति पाठमनुसन्धाय 'जाव उस्सुया वा' इत्यत्र 'जाव'-
शब्देन 'उस्सुया वा' इत्यतः परतरः 'उप्पुया वा' इति पाठो ग्रहीतव्यः । एवं च 'जाव' शब्देन
ग्राह्यः पाठः क्वचित् क्वचित् प्रसङ्गानुसारेण स्वधियाभ्यूहोऽपि भवति ।

सर्वस्य प्रथमभुक्तकन्धस्य ज्ञातृवाद् उदाहरणरूपत्वाद् दाष्टान्तिकार्थोऽपि दर्शनीयः, स च

क्वचिद् मूलेऽपि दर्शित एव, टीकायां तु सर्वत्र तत्तदध्ययान्ते कुतश्चिदुद्धृताभिरुपनयगाथाभिर्दर्शित एव। एताश्च सर्वा अपि उपनयगाथाः पञ्चमे परिशिष्टेऽस्माभिः संगृहीताः।

षष्ठे तु परिशिष्टे पाठशुद्ध्यादिकं यत् किमपि विशेषतो दर्शयितव्यं तद् दर्शितमस्ति।

वाचना—अस्य वाचनाद्वयमासीत्, तत्र बृहत्तरा वाचना अनुसृता आचार्य श्री अभयदेवसूरिभिः, एतच्च तैष्टीकायां स्पष्टमेवावेदितम्, दृश्यतां पृ० ३ टि० १, पृ० १० टि० २, पृ० १५ टि० ४। सम्प्रति ये आदर्शा दृश्यन्ते ते बृहत्तरवाचनानुगता इति प्रतिभाति। स्थाने स्थाने वाचनान्तरगताः पाठभेदा-टीकायां निर्दिष्टाः। अस्माभिरपि टिप्पणेषु त उपन्यस्ताः।

टीका—अस्य सूत्रस्य विक्रमसंवत् ११२० मध्ये नवाङ्गीवृत्तिकुन्दिराचार्यश्री अभयदेवसूरिभिरि-रचिता एका वृत्तिरूपलभ्यते। अन्यत् किमपि चूर्णि-वृत्त्यादिकमस्य संस्कृतभाषानिबद्धं प्राकृतभाषानिबद्धं वा विवरणं नोपलभ्यते, अभयदेवसूरीणां समयेऽपि अन्यत् किमप्यस्य विवरणमासीदिति न ज्ञायते, तैः कुत्रापि तदनिर्देशात्। विक्रमसंवत् १५९६ मध्येऽस्य लक्ष्मीकल्लोलगणिना वृत्तिर्व्यरचि इति श्रूयते, न वस्माभिर्दृष्टेया वृत्तिः क्वचित्।

यत् किमपि विशेषतो ज्ञातव्यं वक्तव्यं वा तद् गूर्जरभाषानिबद्धायामस्य प्रस्तावनायां निर्दिष्टमस्माभिः, अतो जिज्ञासुभिः तत्र द्रष्टव्यम्।

आदर्शरचित्रः—पंशोधन-सम्पादनायमवलम्ब्यता हस्तलिखितादर्शा द्विविधाः—तालपत्रलिखिताः कागजपत्रलिखिताश्च। एतेषां विस्तरेण परिचयोऽस्माभिः गूर्जरभाषामय्यां प्रस्तावनायां लिखितस्तत एवावगन्तव्यः। अत्र तु संक्षेपेणैव किमपि लिख्यते।

तालपत्रलिखिता आदर्शाः—

खं १ = खंभातनगरस्थोऽयमादर्शः। Catalogue of Palm-leaf-Mss. in the Shantinath Jain Bhadkar, Cambay खंभात Part I, Gaekwad's Oriental Series, Baroda No. 135 इति सूचिपत्रानुसारेण अस्य क्रमाङ्कः १२।

खं २ = अयमपि खंभातनगरस्थ आदर्शः। उपरिनिर्दिष्टसूच्यनुसारेण अस्य क्रमाङ्कः ११।

खं ३ = अयमपि खंभातनगरस्थ आदर्शः। उपरिनिर्दिष्टसूच्यनुसारेण अस्य क्रमाङ्कः १३।

जे १ = जेसलमेरुदुर्गस्थोऽयमादर्शः। जेसलमेरुदुर्गस्थहस्तप्रतिसंग्रहगतानां संस्कृत-प्राकृतभाषा-निबद्धानां ग्रन्थानां नूतना सूची New Catalogue of Sanskrit and Prakrit Manuscripts Jesalmer Collection, Published by L. D. Institute of Indology, Ahmedabad 9 इत्यनुसारेण अस्य क्रमाङ्कः १७।

जे २ = उपरिनिर्दिष्टसूच्यनुसारेण अस्य क्रमाङ्कः १८। अयमपि जेसलमेरुदुर्गस्थ आदर्शः।

जे ३ = उपरिनिर्दिष्टसूच्यनुसारेण अस्य क्रमाङ्कः १९। अत्र केवलं टीकैव वर्तते। अयमपि जेसलमेरुदुर्गस्थ आदर्शः।

भा० भाण्डारकर ओरिएण्टल रिसर्च इन्स्टीट्यूट, पुणे ४ Bhandarkar Oriental Research Institute, Pune 4 (महाराष्ट्र) मध्ये विद्यमान आदर्शः। पृ० १-१६५ मध्येऽत्र ज्ञाताधर्मकथासूत्रं वर्तते, पृ १६६-३०२ मध्ये तु आचार्यश्री अभयदेवसूरिविरचिता ज्ञाताधर्मकथाटीका वर्तते।

ली० = ली० वडोतगस्थः शेट आर्णदजी कल्याणजी पेढीसः कोऽयमादर्शः। तदीयसूचिपत्रानुसारेण अस्य क्रमाङ्कः १०४२, भण्डारक्रमाङ्कः ३४१८। आचार्यश्री अमयदेवसूरिविरचिताया वृत्तेस्तु क्रमाङ्कः १०४३, भण्डारक्रमाङ्कः ३४१९।

ली० = जेसलमेवदुर्गस्थः लोकागच्छीयसङ्ग्रहान्तर्गत आदर्शः। अस्य क्रमाङ्कः १।

सं १ = पाटणनगरस्थः 'संघवीपाडाभण्डार'सत्कः श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरान्तर्गत आदर्शः। अस्य क्रमाङ्कः ६।

हे १ = उपरिनिर्दिष्ट 'संघवीपाडाभण्डार'सत्कोऽयमप्यादर्शः। अस्य क्रमाङ्कः ४२।

हे २ = उपरिनिर्दिष्ट श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरसत्कसंघभण्डारान्तर्गतोऽयमादर्शः, डाबडो ७४ पोथी ८७।

इतोऽन्योऽपि तालात्रात्मको हस्तलिखितादर्शः श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे संघभण्डारे डाबडा नं ५ मध्ये विद्यते पाटणनगरे, किन्तु बहुश्रुतितपत्रत्वादनुपयुक्तमायः सोऽस्माभिः।

कागदपत्रोपरि लिखिता आदर्शाः—

ला १ = लालभाई-दलपतभ ई-भारतीयसंस्कृति-विद्यामन्दिर (अमदावाद ९) सत्कोऽयं ग्रन्थः। अस्य क्रमाङ्कः २०५७५।

ला २ = अयमपि उपरिनिर्दिष्टविद्यामन्दिरसत्को ग्रन्थः, अस्य क्रमाङ्कः १९५१३।

ला ३ = अयमपि उपरिनिर्दिष्टविद्यामन्दिरसत्को ग्रन्थः, अस्य क्रमाङ्कः १७०७७।

हे ३ = पत्तने श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे डाबडा नं २२१ मध्ये विद्यमानो 'लहेरु वकील' जैनज्ञानभाण्डागारान्तर्गतः १०३११ क्रमाङ्कयुतोऽग्रन्थः।

हे ४ = पत्तने श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे डाबडा नं ११ मध्ये विद्यमानः श्रीसंघज्ञान-भाण्डागारान्तर्गतो ग्रन्थः, अस्य क्रमाङ्कः १०९।

शी० = पं० श्री शीलचन्द्रविजयजीगणिवरैः प्रदत्तः स्वकीयग्रन्थसंग्रहान्तर्गतो ज्ञाताधर्मकथाङ्ग-सूत्रस्य हस्तलिखित आदर्शः।

आगमोदयसमित्या विक्रमसंवत् १९७५ मध्ये प्रकाशितस्य सटीकस्य ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रस्याप्युप-योगो विहितोऽस्माभिः, अस्य च सु० [=मुद्रित] इति संज्ञा विहिता। टीकावलोकने सौकर्यार्थं तत्र निर्दिष्टा एव सूत्राङ्काः प्रायोऽत्र स्वीकृता अस्माभिः।

किञ्चान्यत्, हस्तलिखितादर्शेषु पूर्वमन्यलिखित्वा पश्चात् केनचिद् विहितं संशोधनमपि दृश्यते, कच्चिद् पूर्वमलिखितः पाठः पश्चात् पार्श्वभाग[Margin]स्थानादौ परिपूरितोऽपि केनचिद् दृश्यते, ईदृशेषु स्थानेषु पूर्वं लिखितः पाठः समीचीन आसीदित्यपि अनेकशोऽनुभूतमस्माभिः। अतोऽस्माभिः पाठान्तरादिनिर्देशावसरे 'जे' आदिसंकेतैः सह 'सू०' इति 'सं०' इति वा संयोज्य अनेकेषु स्थानेषु संकेतितम्, यथा जेमू० = जे० प्रतौ पूर्वं लिखितः पाठः, जेसं० = जे० प्रतौ पश्चात् केनचित् संशोधितः पाठः। एवमन्यत्रापि ज्ञेयम्।

अटी० इति संकेतेन अमयदेवसूरिविरचिता ज्ञाताधर्मकथाङ्गटीका ज्ञेया। अटीखं० खं = आदर्श

विद्यमाना आचार्यश्री अभयदेवसूरिविरचिता ज्ञाताधर्मकथाङ्गीका इत्यर्थो ज्ञेयः । अटीजे० = जे १ आदर्शो विद्यमाना, १टीसं० = सं १ आदर्शो विद्यमाना, आचार्यश्री अभयदेवसूरिविरचिता ज्ञाताधर्मकथाङ्गीका इत्यर्थो ज्ञेयः । अटीपा० = अभयदेवसूरिविरचितायां टीकायां निर्दिष्ट पाठान्तरमित्यर्थो ज्ञेयः । पृ० = पृष्ठम्, पं० = पङ्क्तिः, टि० = टिप्पणम् । एवमन्येषामपि संकेतानामर्थो यथायोगमवगन्तव्यः ।

अन्यवादः—अस्या जैनागमग्रन्थमालायाः प्रारम्भे बीजभूताः प्रेरकाश्च स्व० आगमप्रभाकरपूज्य-पादमुनिरात्रश्रीपुण्यत्रिजयश्रीमहाभागाः । खंमात-जेसलमेर-पत्तनादिनगरस्था एतद्ग्रन्थसंशोधनोपयोगिनी महती हस्तलिखितादर्शसामग्री तैरेव सम्यग् व्यवस्थापिता ।

अहमदाबादनगरे लालभाई-दलपतभाई-भारतीयसंस्कृतिविद्यामन्दिरस्था तेषां सामग्री पं० दलसुल-भाई मालवणिश-डॉ० नगीनभाई जीवणभाई शाह-पं० अमृतलाल मोहनलालभोजकमहोदयानां साहाय्यलब्धम् ।

मु० प्रणेः सम्पादकैः स्व० पूज्यपादागमोद्धारकसागरानन्दसूरीश्वरैर्महता परिश्रमेण जैनागमादि-विशालग्रन्थराशेः संशोधनं प्रकाशनं च विधाय महानुस्कारो विहितः ।

सं १, हे १, २, ३, ४ प्रतयः पाटणनगरे पूर्वं 'संघवीपाडाभण्डारस्य' व्यवस्थापकानां 'स्व० सेवंतिलाल लोटाडाल पटवा' इत्येतेषां पुत्राणाम्, सम्प्रति श्री हेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरस्य व्यवस्थाप-कानां 'डॉ० सेवंतिलाल मोहनलाल' तथा 'ब्रजलाल त्रिकमलाल' शाह इत्येतेषां च सौजन्याल्लब्धम् ।

ला० १, २, ३, ४ प्रतयोऽन्यापि च तत्रत्या सामग्री अहमदाबादनगरे लालभाई-दलपतभाई-भारतीयसंस्कृतिविद्यामन्दिरस्य व्यवस्थापकानां सौजन्याल्लब्धम् ।

खं० १, २, ३ प्रतीनां माइक्रोफिल्मरूपं (Micro-film) प्रतिविम्बं खम्मातनगरस्थश्रीशान्ति नाथनालरात्रीप्रग्रन्थमण्डारव्यवस्थापकानां तथा 'पं० लबीलदास केसरीचंद' इत्येतेषां सौजन्याल्लब्धम् ।

जे० १, २, ३ प्रतीनां माइक्रोफिल्मरूपं (Micro-film) प्रतिविम्बं जेसलमेर-लोदवातीर्यव्यव-स्थारक्षकानां सौजन्यादीदद्यात्, सेवामन्दिर (रावडी, जोधपुर) सञ्जाडकानां श्रीजौहरीमलपारेखमहाशयानां साहाय्यकाच्च लब्धम् ।

श्रीमहावीरचैतनविशालयस्य कार्यवाहकमहानुभावैर्जिनागमेषु परमभक्तवाङ्गीकृतमिदं विपुलधनराशि-व्ययादिसाध्यं जैनागमाणां प्रकाशनकार्यम् । तैरेव चैतनसंशोधनद्वारा जिनवचनाराधनाया अवसरोऽयं मह्यं प्रदत्तः ।

श्रीमहावीरचैतनविशालयस्य श्री जिनागमदृष्टस्य व्यवस्थापकैः श्री कामतभाई डाव्याभाई कोरो इत्येभिर्महानुभावैः सर्वाऽपीयं मुद्रण-प्रकाशनदिगार्यव्यवस्था महत्या श्रुतभक्त्या परमेग सौजन्येन कौशल्येन महता परिश्रमेण धैर्येण च पारं प्रापिता ।

महानुभावैः श्री डॉ. नगीनदास जीवणभाई महोदयैरस्यामुखस्य आङ्ग्लभाषानुवादः सम्यग् विहितः ।

मोजुमुद्रणालयस्याधिरतिभिः कार्यवाहकैश्च परमेग सौजन्येन मुद्रितोऽयं ग्रन्थः । सीतकाक्षरसंयोजक- (=कंपोजीटर)वर्गेणापि महता श्रमेण कष्टेन च मुद्रणकार्यमिदं पारं प्रापितम् ।

मदीयमातुष्वसुः साध्वीजीश्री लाभश्रियः शिष्यायाः साध्वीश्रीकञ्चनश्रियः शिष्यायाः पुत्र्याश्च साध्वीश्री लावण्यश्रियः परिवारेण शब्दसूत्रात्मकं प्रथमं परेशिष्टं निर्मितम् ।

मद्दिनेयमुनिश्रीधर्मचन्द्रविजयभगिन्याः साध्वीश्रीचन्द्रोदयाश्रियः परिवारेण मुद्रणयोग्यलेखं (प्रेस कोपी) विधाय महत् साहायकमनुष्ठितम् ।

मम वयोवृद्धो देवतुल्यः प्रथमशिष्यः स्व० मुनिश्रीदेवभद्रविजयः, तथा साध्वीजीश्री लाभश्रियः शिष्या मम माता साध्वीश्री मनोहरश्रीरपि कार्यमिदमाशिषा उपवृंहितवन्तौ ।

मम मातुः साध्वीजीश्री मनोहरश्रियः शिष्यायाः साध्वीश्री सूर्यप्रभाश्रियः शिष्यया साध्वीश्री-जिनेन्द्रप्रभाश्रिया द्वितीय-चतुर्थपरिशिष्टविधानादौ महत् साहायकमनुष्ठितम् ।

पूज्यपादाचार्यश्रीमद्विजयवल्लभसूरीश्वरशिष्याचार्यश्रीमद्विजयसमुद्रसूरीश्वरशिष्यमुनिराजश्रीधर्मधुरंधर-विजयैः तृतीयं परिशिष्टं लिखितं चतुर्थं च परिशिष्टं जावदाब्दग्राह्यपाठानां मूलशोधनाय अतीवातीव प्रयतितम् ।

मम अन्तेवासिना विनेयेन मुनिश्रीधर्मचन्द्रविजयेन परिशिष्टविधान-प्रथममुद्रितपत्र(मुफ)पठनादिषु नानाविधेषु कार्येषु तथा तेषां विनेयेन मुनिश्री पुण्डरीकरत्नविजयेन च अनवरतं साहायकं भक्तिपूर्ण-चेतसाऽनुष्ठितम् ।

एवमस्य संशोधनादौ विविधैः प्रकारैः साक्षात् परम्परया वा साहायकं विहितवन्तः सर्वेऽपि महानुभावा अनेकशः धन्यवादमर्हन्ति ।

देव-गुरुचरणप्रणिपातवर्षिकं प्रभुपूजनम्

परमकृपाळूनां परमेश्वराणां देवाधिदेवश्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथप्रभूणां परमोपकारिणां पूज्यपादानां पितृ-चरणानां सद्गुरुदेवानां मुनिराजश्रीभुवनविजयजीमहाराजानां च कृपया साहाय्याच्चैव कार्यमिदं सम्पन्नमिति तेषां चरणेषु अनन्तशः प्रणिपातं विधाय, इह चारुपतीर्थजिनालये विराजमानस्य त्रयोविंशति-तमतीर्थपतेः भगवतः श्री पार्श्वनाथस्वामिनः करकमलेऽद्य भक्तिभरनिर्भरेण चेतसा भगवद्वाण्यात्मकमेव पुष्करूपमेतं ग्रन्थं निधाय अनन्तशः प्रणिपातपूर्वकं

भगवन्तं श्रीपार्श्वं महयाम्येतेन कुसुमेन ।

विक्रमसंवत् २०४५

श्रावणकृष्णपञ्चमी, ता. (२१-८-८९)

चारुपतीर्थम् (तालुका-पाठण)

(जिला-महेशाणा)

(उत्तर गुजरात)

PIN - 384285

—इत्यावेदयति

पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरपट्टालङ्कार-

पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयमेघसूरीश्वरशिष्य-

पूज्यपादगुरुदेवमुनिराजश्री भुवनविजयान्तेवासी

मुनि जम्बूविजयः

INTRODUCTION

I am extremely happy because by the grace of Supreme Soul, the compassionate par excellence, as also of Rev. Bhuvanavijayaji Mahārāja who was my father and spiritual teacher as well, I am able to present before the lovers of Jaina Āgamas the critical edition of the *Jñātādharmakathā*, the sixth of the twelve *Āṅga* works. While preparing this edition, I utilised many old manuscripts preserved in the Manuscript Libraries in the cities of Jesalmer, Patan, Cambay, Limbdi, etc.—the Manuscript Libraries which have been reorganised by Rev. Munirāja Punyavijayaji. I collated these manuscripts and scrutinised various readings yielded by them.

Authorship : The Śvetāmbara ācāryas hold that Rev. Sudharmasvāmī, the fifth direct principal disciple of Lord Mahāvīra, has composed this work.¹ On the other hand, the Digambara ācāryas maintain that Indrabhūti Gautamasvāmī, the first direct principal disciple of Lord Mahāvīra, has composed the work. Thus ācāryas belonging to both the sects unanimously agree on the point that the composition of the work took place nearly 2545 years ago.

Title : In Prakrit the title of the work is 'Nāyādharmakathā' while in Sanskrit it is 'Jñātādharmakathā'. This is the view of the Śvetāmbara ācāryas. According to the Digambara ācāryas, its Prakrit title is 'Nāha-dharmakathā' while its Sanskrit title is 'Jñātādharmakathā'.

The *Jñātādharmakathā* has two main parts. They are called *Śrutaskandha*. The first *Śrutaskandha* contains nineteen *adhyāyana*s (chapters), each presenting one *udāharaṇa* (= *jñātā* = illustration). The second *Śrutaskandha* contains ten *adhyāyana*s, each presenting one *dharmakathā* (= religious story). As the work contains *jñātās* and *dharmakathās*, it has been rightly given the title '*Jñātādharmakathā*'. This view is upheld by the Śvetāmbara ācāryas. The Digambara ācāryas maintain that as the work contains the *dharmakathās* preached by the Lord (= *nāha* = *nātha*) of the three worlds or as it con-

1. "anuyogadvāraviśeṣasyopakramasya pratibhedarūpaṁ prakrāntaśāstrasya Virajinavarendrāpekṣayā'rthata ātmāgamatvaṁ tac chiṣyaṁ tu pañcamagaṇadhara Sudharmasvāminam āśritya anantarāgamatvaṁ tac chiṣyaṁ ca Jambūsvāminam apeksya paramparāgamatvaṁ pratipādayiṣuḥ athavā anugamākhyasya tṛtīyasyānuyogadvārasya bhedabhūtayā-upodghātaniryukteḥ pratibhedabhūtanirgamadvārasvabhāvaṁ prastutagranthasyārthato Mahāvīranirgatatvaṁ abhidhitsuḥ sūtrakāraḥ te naṁ kālē naṁ ityādikam upodghātagrantham itādv ādāv āha" Jñātādharmakathāṅgāṭikā.

tains *dharmakathās* related by the *Jinas*, *Gaṇadharas*, etc. who are *jñātṛs* (=those possessed of relieving knowledge), it is given the title '*Nāha-dhammakahā*' or '*Jñātṛdharmakathā*'.

Extent : The *Nandīsūtra* and the *Sthānāṅgasūtra* declare that the work contains 35000000 *kathās* (stories and sub-stories).

According to the *Śvetāmbara* scriptures the extent of the work is 576000 *padas*.¹ But the *Digambara* scriptures state that it is 556000 *padas*.

I have explained all this extensively in my Gujarati Introduction to this work, giving relevant corroborative textual passages; so those who have interest in details may refer to it.

Leaving 19 *jñātas* (=illustrations) in the first *Śrutaskandha* and some stories in the second *Śrutaskandha* all the other stories (and sub-stories) have been lost to us due to the influence of time etc. Even the number of *padas* has decreased and at present it has come down to nearly 5500 only.

Subject-matter and Style: The work is intended to generate in the mind of readers non-attachment towards worldly objects. Though it is composed mainly in prose, at places there occur verses also. Thus it contains 57 verses. It is written in *Ardhamāgadhi* embellished with various figures of speech and long compounds.

Chapters : As already stated, the first *Śrutaskandha* consists of 19 chapters. Even the *Digambar* tradition accepts this view. But the names of the chapters, accepted in the *Digambara* tradition are somewhat different from those accepted in the *Śvetāmbara* tradition. And the narration of the story contained in each chapter, accepted in the *Śvetāmbara* tradition, is almost totally different from the one accepted in the *Digambara* tradition. This has been explained at length in my Gujarati Introduction (pp. 9-10) to this work, giving extracts from the *Digambara* work. The names of chapters, accepted in the *Śvetāmbara* tradition, occur on page 6 (lines 11-15) of this volume. They are as follows :

1 *Ukkhittañāe*, 2 *Samghāde*, 3 *Aniḍe*, 4 *Kumme*, 5 *Selage*, 6 *Tumbe*, 7 *Rohiṇī*, 8 *Malli*, 9 *Māyamdi*, 10 *Caṇḍimā*, 11 *Dāvaddave*, 12 *Udagañāe*,

1. There is difference of opinion with regard to the meaning of '*Pada*'. The term '*pada*' is variously explained. The *Śvetāmbara* works like *Samavāyāṅgavṛtti* explain it as '*yatrārthopalabdhis tat padam*'. *Śvetāmbara* Āc. Devendrasūri writes in his auto-commentary on *Prathamakarmagrantha* as follows : '*padam tu arthasamāptih' ity ādy uktisadbhāve'pi yena kenacit padena aṣṭādaśapadasahasrādipramāṇa Acārādigranthā gīyante tad iha grhyate. tasyaiva dvādaśaṅgaśrutaparimāṇe dhikṛtāt vāt śrutabhedānām eva ccha prastutāt vāt tasya ca padasya tathāvidhāmnāyabhāvāt pramāṇam na jñāyate*'

But in the *Digambara* works we find altogether different explanation of the term '*pada*'. See Gujarati Introduction to this work as also Foreword to *Sthānāṅga* (p. 54).

13 Maṃḍukke, 14 Teyālī, 15 Naṃdiphale, 16 Avarakamkā, 17 Ātiṇṇe, 18 Sumsumā, 19 Puṇḍarīe.

Use of Numbers : In manuscripts numbers 2, 3, 4 etc. are placed after certain words for the sake of brevity. Bearing in mind the context we have to supply required number of words indicated by that number. As for example, number 4 in 'asaṇaṃ 4' requires us to expand 'asaṇaṃ 4' into four words, viz. 'asaṇaṃ pāṇaṃ khāimaṃ sāimaṃ'. Number 2 is placed after a word mostly to suggest that that word is to be repeated twice; as for example, number 2 in 'āloemāṇīo 2' 'āhiṃḍamāṇīo 2' (p. 23 line 9) requires us to expand them into 'āloemāṇīo āloemāṇīo' 'āhiṃḍamāṇīo āhiṃḍamāṇīo'. But at certain places number 2 suggests that the preceding word is to be repeated only with some change.

At all such places the intended phrases or words, with some changes in them if necessary, should be verbally shown for the easy understanding of the students; this was the method we followed in the past. Following it, upto p. 81 line 10 of the 2nd chapter we have given in the body of the text complete phrases or words in place of numbers, having made necessary changes. Onwards, mostly we have given numbers only as are they found in manuscripts, and whatever we have to say at some such places is noted by us in foot-notes. (See p. 4 fn. 4, p. 5 fn. 4, p. 81 fn. 14).

Method of editing: We have extensively explained our critical method of editing old scriptures in the Foreword to the *Sthānāṅgasūtra*; those who want to get acquainted with the method may refer to that Foreword.

Appendixes : The present critical edition of the *Jñātādharma-kathā* is embellished with six useful Appendixes. The first Appendix contains an index of special words occurring in the text. The second Appendix gives an alphabetical index of half verses. In the text where there is a mention of cities, caityas, kings etc., simply the word 'vaṇṇao' (= 'description') is written. The use of the word 'vaṇṇao' is profusely made in the scriptures to suggest that the description of the city etc., occurring in other scriptural works, is to be supplied and read at this concerned place also. And the descriptions which we are expected to supply at the concerned places are mostly completely set out in the commentary by the author. The authors of scriptures adopt this style to achieve brevity which saves time and energy in writing and memorising. Having culled from commentaries and other scriptures, the descriptive passages suggested by the word 'vaṇṇao' are extensively set out in the third Appendix.

Again, to achieve brevity and to avoid repetition the word 'jāva' (= 'up-to') is profusely employed along with the beginning and the ending portions, thereby suggesting that the intervening portion is to be supplied. The intervening portion suggested by 'jāva' is to be supplied from other scriptural works

and the commentator actually does so and comments on it as well. Even such portions as are suggested by 'jāva' are mostly recorded in the third Appendix. But those which are inadvertently left out in the third Appendix are included in the fourth one.

The fourth Appendix is specially meant for recording the portions that are suggested by 'jāva'. Therein in the beginning all the places where 'jāva' occurs are indicated with page Nos. and line Nos. This is followed by the information as to where the portions suggested by 'jāva' are to be searched. Sometimes the portion suggested by 'jāva' is totally the same as is found in another scriptural work from where we are required to supply in the context, sometimes we are required to change the case-terminations while supplying the portion from another scriptural work, sometimes we are required to supply that much part only of the intervening portion which is useful in the context. Generally we are required to supply from another scriptural work the portion intervening between two words preceding and succeeding 'jāva' word, yet at times we are required to supply from another scriptural work some portion followed by the word preceding 'jāva'. As for example, on p. 25 line 7 there occurs '*subheṇaṃ pariṇāmeṇaṃ jāva*', here we are required to supply from another scriptural work even the portion followed by a word or words preceding 'jāvā'— that is, even the portion followed by '*subheṇa pariṇāmeṇa*'—, thus we are required to supply '*lessāhim visujjhamāṇihim ajjhavasāṇeṇaṃ sohaṇeṇaṃ*' (p. 63 line 18). Sometimes we are required to supply from another scriptural work even the portion which follows the word succeeding 'jāva'. As for example, there occurs on p. 198 line 10 '*uvvigā vā jāva ussuyā vā*', here we are required to supply from the foregoing textual portion (p. 198 line 2) '*uppuyā vā*' which follows '*ussuyā vā*'. Thus the portion which the 'jāva' word suggests us to supply is sometimes determined by our discretionary faculty according to the demand of the context.

As the first *Śrutaskandha* contains illustrations, the point illustrated should be made clear. Sometimes it is shown in the original text itself but invariably in the commentary at the end of each chapter it is shown in the *gāthās* embodying the application of the illustration to the point illustrated. These *gāthās* are taken from some other source. All these *gāthās* are collected in the fifth Appendix.

The sixth Appendix contains corrections etc.

Recensions : There existed two recensions of the *Jñātādharmakathā*— extensive and more extensive. Āc. Shri Abhayadevasūri follows the more extensive one. This has been explicitly stated by him in his commentary (see p. 3 fn. 1, p. 10 fn. 2, p. 15 fn. 4). The extant manuscripts are seen to follow this recension. But the variants yielded by the other recension are noted in the commentary at various places. Even we have recorded them in foot-notes.

Commentaries : A *vr̥tti* (commentary) on the *Jñātādharmakathā* is available. It is composed by Āc. Abhayadevasūri, the author of the *vr̥ttis* on nine Aṅga works, in 1120 V.S. No other commentary of any type (*cūr̥ṇi*, *niryukti* or any other), written in Prakrit or Sanskrit, is available. Even Āc. Abhayadevasūri has not referred to any commentary. From this we infer that there existed no commentary on the *Jñātādharmakathā* even in the days of this Ācārya. It is heard that Laxmikallola Gaṇī has composed a *vr̥tti* on the *Jñātādharmakathā*, but we have not seen it.

We have given in our Gujarati Introduction other special information; those who are interested in it may refer to it.

Description of Manuscripts : In the preparation of this critical edition of the *Jñātādharmakathā*, we have utilised paper and palm-leaf manuscripts. The detailed description of these manuscripts is given in the Gujarati Introduction. So, for the detailed description one should consult it. Here we give a brief description of them.

Following are the palm-leaf manuscripts :

जे १ This manuscript belongs to the Manuscript Library in Jesalmer. According to the *New Catalogue of Sanskrit and Prakrit Manuscripts Jesalmer Collection*, published by L.D. Institute of Indology, Ahmedabad-9, it bears No. 17.

जे २ This manuscript also belongs to the above-mentioned Manuscript Library. According to the above-mentioned catalogue, it bears No. 18.

जे ३ This manuscript too belongs to the same Manuscript Library. And according to the same Catalogue, it bears No. 19.

ख १ This manuscript belongs to Shri Śāntinātha Tālapatra Jaina Bhaṇḍāra, Cambay. According to the *Catalogue of Palm-leaf Manuscripts in the Śāntinātha Jaina Bhaṇḍāra*, Cambay, Part I, Gaekwad's Oriental Series, Baroda, No. 135, it bears No. 12.

ख २ This manuscript also belongs to the above mentioned Manuscript Library in Cambay and bears No. 11 according to the above-mentioned Catalogue.

ख ३ This manuscript too belongs to the same Manuscript Library and bears No. 13 according to the same Catalogue.

ली. This manuscript belongs to Sheth Anandji Kalyanji Pedhi, Limbadi. According to the Catalogue of this Bhaṇḍāra, it bears No. 1042, but it is given No. 3418 in the Manuscript Library. A manuscript containing the *vr̥tti* (= commentary) by Āc. Abhayadevasūri is given No. 1043 in the Catalogue while it is given No. 3419 in the Manuscript Library.

लो. This manuscript belongs to the Loṅkāgaccha Collection in Jesalmer. It bears No. 1.

स. १ This manuscript belongs to the Sanghavī Pāḍā Bhaṇḍāra, Patan. This

Bhaṇḍāra is preserved in the Shri Hemacandrācārya Jaina Jñānamandira, Patan. This manuscript bears No. 6.

हे १ This manuscript also belongs to the Sanghavī Pāḍa Bhaṇḍāra. It bears No. 42.

हे २ This manuscript belongs to the Sangha Bhaṇḍāra in the Shri Hemacandrācārya Jaina Jñānamandira, Patan. Box No. 74, Pothī No. 87.

There is one palm-leaf manuscript other than those listed above. It belongs to the Sangha Bhaṇḍāra in the Shri Hemacandrācārya Jaina Jñānamandira, Patan. It is in Box No. 5. But we have mostly not utilised it because its so many folios are either missing or broken.

Paper Manuscripts :

ला १ This manuscript belongs to the Lalbhai Dalpatbhai Bhāratiya Sanskriti Vidyāmandira, Ahmedabad-9. It bears No. 20575.

ला २ This manuscript also belongs to the abovementioned Vidyāmandira. It bears No. 15913.

ला ३ This manuscript too belongs to the same Vidyāmandira. It bears No. 17077.

हे ३ This manuscript belongs to the Laheru Vakil Jaina Jñāna Bhāṇḍāgāra in the Shri Hemacandrācārya Jaina Jñānamandira, Patan. Box No. 221, Manuscript No. 10311.

हे ४ This manuscript belongs to the Shri Sangha Jñāna Bhāṇḍāgāra in the Shri Hemacandrācārya Jaina Jñānamandira, Patan. Box No. 11, Manuscript No. 101.

मु. This is the printed edition of the *Jñātādharma-kathā* with the commentary, published by the Āgamodaya Samiti in V.S. 1975. We have utilised this printed edition. We have mostly followed the sūtra Nos. given in this edition in order that readers may find it easy to consult the commentary.

In the manuscripts, we find very rarely the missing words added afterwards in the margin. Again, we find that some one has given corrected readings in place of the readings originally written. At such places the readings originally written are mostly found cogent. To convey this we have compounded मू. or सं. with those signs given to the manuscripts. To illustrate, जेमू. means originally written reading in the जे. manuscript, while जेसं. means the corrected reading written afterwards by someone in the जे. manuscript. The same method is followed with regard to other manuscripts also.

अटी. sign stands for Āc. Abhayadevasūri's *Ṭikā* on the *Jñātādharma-kathā*.

अटीखं. sign stands for the same *Ṭikā* contained in the खं १ manuscript.

अटीजे. sign stands for the same *Ṭikā* contained in the जे १ manuscript.

अटीपा. sign indicates a variant noted by Āc. Abhayadevasūri in his *Ṭikā*.

पृ. sign stands for page, पं. for line and टि. for foot-note.

Acknowledgement : It was Late Āgamaprabhākara Munirāja Śrī Punyā-

vijayaji who conceived this scheme of Jaina Āgama Series and remained a constant source of inspiration to the editors of the works of Series. Again, it was he who with great effort reorganised the Manuscript Libraries in Jesalmer, Patan, Cambay, etc., from where we have obtained most of the material necessary for editing the text of the *Jñātādharmakathā*. Our thanks are due to Pt. Dalsukhbhai Malvania and Dr. Naginbhai J. Shah, ex-Directors of the Vidyāmandira, for making available to us the material which is preserved in the Lalbhai Dalpatbhai Vidyāmandira, Ahmedabad. We thank Pt. Amritlal Mohanlal Bhojak also who helped us to obtain the material from the Vidyāmandira.

Āgamoddhāraka Rev. Sāgarānandasūriji, the editor of the ५. edition, has put us under great obligation by critically editing and publishing so many works including Jaina Āgamas.

We could obtain the manuscripts सं. १, हे १, हे २, हे ३, हे ४ through the courtesy of the sons of Late Sevantilal Chhotalal Patva, custodians of the Sanghavi Pādā Bhaṇḍāra, Patan, as also through the courtesy of Dr. Sevantilal Mohanlal and Vrajilal Trikamal Shah, managing trustees of the Shri Hemacandrācārya Jaina Jñānamandir, Patan.

We could obtain the manuscripts ला १, ला २, ला ३, ला ४ and the other material through the courtesy of the management of the Lalbhai Dalpatbhai Vidyāmandira, Ahmedabad.

The microfilm of the manuscripts खं १, खं २, खं ३ was obtained through the courtesy of the management of the Śāntinātha Tālapatra Grantha Bhaṇḍāra, Cambay, as also through the courtesy of Pt. Chhabildas Kesarichand.

The microfilm of the manuscript जे १, जे २, जे ३ was obtained through the courtesy of the management of the Lodravā Tirtha and Jesalmer, and with the help of Shri Joharimal Parekh, Director of the Sevamandira, Ravati, Jodhpur.

It is devotion to Scriptures that has urged members of the Managing Board of the Śrī Mahavira Jaina Vidyālaya, to undertake this Scheme involving heavy expenditure. They have given me an opportunity to worship and respect Jinavacana through editing this Jaina Āgama.

I am thankful to Dr. Nagindas Jivanlal Shah for translating into English my Sanskrit Āmukha (= Preface).

Shri Kantibhai Dahyabhai Kora, Hon. Director of Jinagama Trust and Sahitya Publication, has made all arrangements pertaining to printing and publishing. With great devotion to Scriptures and equally great skill, he has managed to get the work printed and published.

The proprietor and the manager of the famous Mouj Printing Bureau, Bombay, have printed this work with great care and kindness. Compositors

have done their job extremely well.

The nuns of Sādhvī Śrī Lāvanyashri, a daughter and disciple of Sādhvī Śrī Kanchanashri who, in turn, is a disciple of Sādhvī Śrī Lābhashri, my mother's eldest sister, have prepared the first Appendix containing word-index.

The nuns of Sādhvī Śrī Chandrodayashri, a sister of my pupil Muni Śrī Dharmachandravijaya, have greatly helped me prepare the press-copy.

With the blessings of Late Muni Śrī Devabhadravijaya, a godlike and aged first disciple of mine, as also of Sādhvī Śrī Manoharashri, my mother and a disciple of Sādhvī Śrī Labhashri, I could accomplish this task.

Sādhvī Śrī Jinendraprabhashri, a disciple of Sādhvī Śrī Suryaprabhashri who in turn is a disciple of Sādhvī Śrī Manoharashri, my mother, has greatly helped me to prepare the second and the fourth Appendixes.

Munirāja Śrī Dharmadharandharavijaya, a disciple of Āc. Śrī Samudrasūri who in turn is a disciple of Āc. Vallabhsūri, prepared the third Appendix and took great pains to collect from different scriptural works those textual portions which are suggested by 'jāva'.

My pupil Muni Śrī Dharmachandravijaya devotedly helped me prepare the Appendixes and correct proofs. And his pupil Muni Śrī Pundarikaratna also helped me devotedly in various ways.

All who have directly or indirectly extended their kind cooperation in accomplishing this task deserve our sincere thanks.

As I could accomplish this work by the grace of and help from Lord Śrī Śaṅkheśvara Pārśvanātha, the compassionate par excellence, and His Holiness Late Munirāja Śrī Bhuvanavijayaji Mahārāja, my father and spiritual teacher as well, I respectfully offer my salutations to them. I worship Lord Pārśvanātha, the twenty third tīrthaṅkara, occupying the venerable seat in the Jaina temple in Cārūpa, having placed in His hand, with mind full of devotion, the Flower in the form of this work embodying the words of Lord Mahāvīra, the last tīrthaṅkara.

Vikrama Samvat 2045
Śrāvaṇa Kṛṣṇa Pañcami
Date 29-8-1989
Charup Tīrtha
Talukā Patan
Dist. Mehsana
North Gujarat
Pin. 384285

Muni Jambuvijaya
Disciple of the Late
His Holiness Munirāja Śrī
Bhuvanavijayaji Mahārāja

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रस्य सपरिशिष्टस्य विषयानुक्रमः

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
१-१५९	ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रम्	१-३७०
१-१४६	प्रथमः श्रुतस्कन्धः (१९ अध्यायानि)	१-३५४
१-३१	प्रथममध्ययनम् 'उक्लिप्ते'	१-७६
१-६	गणधरभगवतः सुधर्मस्वामिनश्चस्पायामागमनम्	१-४
७	जम्बुस्वामिनः प्रश्नस्योत्तरे ज्ञाताध्ययननामनिर्देशः	५-६
८	श्रेणिक-नन्दा-ऽभयकुः राणां वर्णनम्	७
९-१२	धारिण्याः स्वप्नदर्शनं राज्ञा स्वप्नपाठकैश्च तत्फलकथनम्	८-२०
१३-१९	धारिण्या दोहदः, अभयकुमारसाहाय्येन दोहदापनयनं च	२०-३४
२०-२१	मेघकुमार जन्म-तदुत्सव-संस्कार-नामकरण-शिक्षणादि	३४-३९
२२	कन्यापरिणयनं, भगवतो महावीरस्य बन्धनाय गमनं च	३९-४३
२३	धर्मश्रवणाद् वैराग्यं प्रव्रज्याप्रवृत्तार्थं माता-पितृभ्यां सह संवादश्च	४३-४८
२४	मेघकुमारस्य एकदिवसार्थं राज्याभिषेको निष्क्रमणमहोत्सवश्च	४८-५५
२५-२६	मेघकुमारस्य प्रव्रज्या	५५-५६
२७	गन्तावार्तध्यानानन्तरं प्रभुसमीपे समागमनं प्रभुणा मेघकुमारपूर्व-जन्मालयानं च	५७-६९
२८-२९	भगवद्भवनश्रवणाद् मेघकुमारस्य जातिस्मरणम्, पुनः प्रव्रज्याङ्गी-करणम्, उग्रतपश्चाराधनं च	६९-७२
३०-३१	मेघकुमारस्य पादोपगमाङ्गीकरणम्, कालं कृत्वा स्वर्गगमनम्, तदनन्तरं मोक्षगामित्वं च	७२-७६
३२-४३	द्वितीयमध्ययनं 'संग्राहे'	७७-९३
३२-३५	राजगृहे नगरे धनसार्थवाह-भद्रा-पन्थक-विजयतस्करवर्णनम्	७७-७९
३६-३८	भद्रासंकल्पः, पुत्रजन्म. विजयेन कृतः पुत्रापहारो विनाशश्च	८०-८५
३९-४१	विजयस्य कारागारे क्षेपणम्, कालान्तरे धनस्यापि कारावासः, स्वत्रातरक्षार्थं विजयाय धनेन कृतं भोजनदानम्, तच्छ्रुत्वा भद्राया रोषः, धनस्य कारावासान्मुक्तिः, भद्रारोषनिर्गमः	८५-९१
४२-४३	धनस्य प्रव्रज्या, स्वर्गगमनम्, मुक्तिगामित्वम्, अध्ययनार्थोपनयः	९१-९३
४४-५१	तृतीयमध्ययनम् 'अंडे'	९४-१०२
४४-४८	सार्थवाहपुत्राभ्यां मयूरा अपडद्वयं गृहीत्वा तस्य पोषार्थं	

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
	वृद्धयर्थं च कुकुट्यण्डेषु क्षेपणम्	९४-९९
४९-५०	शङ्कागोचरत्वादेकमण्डं विनष्टम्, अपरं तु परां वृद्धिमापन्नम्, एक- मेव संशयात्मा विनश्यति, संशयादिषु निःशङ्कोऽपरस्तु सिद्धिं लभते	९९-१०२
५१	चतुर्थमध्ययनं 'कुम्भे' कर्मवदन्वृतेन्द्रियस्य विनाशः, संवृतेन्द्रियस्य तु मोक्षः	१०३-१०६
५२-६१	पञ्चममध्ययनं 'सेतवे' देवतकर्मणीये द्वारवत्यां नगर्यां श्रीकृष्णस्य राज्ये थावचापुत्रस्य भगवतोऽरिष्टनेमेः समीपे पुरुषसहस्रेण सार्वं प्रवज्या	१०७-११३
५५	शैलस्य सुदर्शनस्य शुक्रस्य च प्रतिशोभः, शुक्रप्रवज्या, थावचा- पुत्रस्य पुण्डरीके निर्वाणम्	११३-१२२
५५-६१	शैलकृपत्यहादिप्रवज्या, पुण्डरीके पर्वते शुक्रस्य निर्वाणम्, रोगा- नन्तरं शैलकृप्य प्रमत्तविहारित्वम्, पत्थकेन निमित्तेन प्रमादा- न्मुक्तिः, उद्यतविहारित्वम्, पुण्डरीके पर्वते निर्वाणं च	१२३-१२९
६२	षष्ठममध्ययनं 'तुवे' सकेर-निर्लेऽनुप्रवज्जीवस्य अयोगामिव पूर्ववर्गानित्वं च	१३०-१३१
६३	सप्तममध्ययनं 'रोहिणी' चतसृणां पुत्रवद्वृतामुदाहरणेन सम्यक्चारित्रपालनाद्योपदेशः	१३२-१४०
६४	अष्टममध्ययनं 'मल्ली' तीर्थकुर्या भगवत्या मल्लिकुमार्याः पूर्वभवस्य वर्णनम्	१४१-१४७
६४-६५	भगवत्या जन्म-नामकरणादि	१४७-१४८
६६-६७	पूर्वभवव्यस्यानां वर्णां राज्ञां देश-नगरादि, यथा च तेषां मल्लि- परिणेतुं तीव्रोऽभिज्ञातः सज्जात इत्यस्य वर्णनम्, अतिरुचिरा विविधाश्चात्रावान्तरकथाः	१४८-१७४
७४-७६	मल्लिकुमार्याः पित्रा कुम्भवृत्तेन मल्लिकुमाने निषिद्धे सति युद्धार्थं वर्णां चतुर्णां मिथिलोद्याने आगमनम्, मिथिलारोचः, मल्लिकुमार्या कारितस्तेषामेकाकितां प्रवेशः, सुदर्शनमन्तर्गतदुरभिगम्बद्वारा तेषामुपदेशः, तेषां जातिस्मरणम्, सर्वेषां प्रवज्या निर्णयः, भगवत्या मल्लिकुमार्या वार्षिकं दानम्	१७४-१८३
७७-८८	लौकान्तिकदेवागमनम्, भगवत्या मल्लिकुमार्या निष्क्रमणमहो- त्सवः, सर्वेषां प्रवज्या निर्वाणं च	१८३-१९०

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
७९-८८	नवममध्ययनं 'माकन्दी'	१९१-२१०
७९-८०	माकन्दीदारकाणां समुद्रयात्रा, पोतभङ्गः, स्तन्त्रीपे आगमनम्, देव्या नयनम्	१९१-१९६
८१-८३	देव्या कृतं वनवण्डानाम् कर्तॄणां च वर्णनम्, देव्या गमनम्, देव्या निषेधे कृतेऽपि दक्षिणवत्तण्डे माकन्दीदारकाणां गमनम्, तत्र च शूलप्रोतं पुरुषं दृष्ट्वाऽतिभीतानां शैलकयक्षसाहाय्येन पलायनम्	१९६-२०३
८४-८५	देव्या आगमनम्, समुद्रे गत्वा देव्याः कलणभावेन प्रार्थनम्, जिनरक्षितस्य चञ्चलमनसो देव्या कृतः सर्वथा विनाशः	२०३-२०८
८६-८८	निश्चलमनसो जिनपालतस्य क्षेमेण स्वगृहागमनम्, माता-पित्रोर्निवेदनम्, भगवतो महावीरस्यान्तिके प्रवज्या, देवलोकगमनम्, मुक्तिगामित्वं च	२०८-२१०
८९	दशममध्ययनं 'चंद्रिमा'	२११-२१२
	कृष्णमुकुलक्षचन्द्रवद् निर्गुण-सगुणश्रमणानां हानि-वृद्धिप्रतिपादनम्	
९०	एकादशमध्ययनं 'दावदवे'	२१३-२१४
	दावदववृक्षोदाहरणेन श्रमणानामाश्रयक-विराशकतावर्णनम्	
९१-९२	द्वादशमध्ययनम् 'उदगे'	२१५-२२३
	उदकोदाहरणेन सुबुद्धिमन्त्रिणा जितशत्रुराजस्य जिनप्रणीतभावानां प्रतिपादनम्	
९३-९५	त्रयोदशमध्ययनं 'मंडुके'	२२४-२२५
९३	भगवतो महावीराद्धर्मं श्रुत्वा श्रमणोपासकीभूतस्य नन्दमणिकारस्य साधुसंयोगाभावात् कालान्तरेण मिथ्याचं प्रतेपन्नस्य कृताष्टमभक्त-प्रत्याख्यानस्य श्रोत्रे तृष्णाबाधितस्य वापीकरणाय सङ्कल्पः, अत्यद्भुतां वनवण्डचतुष्टयोपेतां वापीं दृष्ट्वा प्रमुदितानां लोकानां मुखाद् वापीप्रशंसां श्रुत्वा नन्दमणिकारस्य महान् परितोषः	२२४-२३०
९४	नन्दमणिकारस्य शरीरे षोडशानां रोगातङ्कानामुत्पत्तिः, अत्यासकस्या च मृत्वा तत्रैव वाप्यां दुर्दुस्त्वेनोत्पादः	२३०-२३२
९५	स्नानार्थं वाप्यामुपागतानां जनानां मुखाद् नन्दमणिकारप्रशंसा-श्रवणेन दुर्दुस्स्य जातिस्मरणज्ञानोत्पादः, पश्चात्तापः, भगवतो महावीरस्य वचनानि स्मृत्वा तःकरणादियङ्कल्पः, जनमुखाद् भगवतो महावीरस्यागमनं ज्ञात्वा दर्शन-वन्दनार्थं दुर्दुस्स्य वाप्या बहिर्निर्गमनम्, मार्गे श्रेणिकनृपाश्च किशोराकान्तस्य मरणम्, देवलोके उत्पादः, भवान्तरे मोक्षगामित्वं च	२३२-२३५

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
९६-१०४	चतुर्दशमध्ययनं 'तेतली'	२३६-२५०
९६	तेतलिपुरे नगरे कनकरथस्य राज्ञोऽमात्यः तेतलिपुत्रः कलादुपुत्रीं पोष्टिलां परिणीतवान्	२३६-२३८
९७	कनकरथो राजा राज्यासक्तः स्वपुत्रान् जातान् जातान् व्यङ्ग्यति स्म, ततो राज्ञा गुमरीत्या तेतलिपुत्राय स्वपुत्रदानम्, कनकध्वज इति नामकरणम्	२३८-२४०
९८-१००	तेतलिपुत्रस्य पोष्टिलायां विरक्तत्वात् पोष्टिलायाः प्रव्रज्या	२४०-२४४
१०१-१०४	कनकध्वजस्य राज्याभिषेकः, पोष्टिलादेवेन कृतः तेतलिपुत्रस्य प्रति- बोधः, प्रव्रज्या, मोक्षगमनं च	२४४-२५०
१०५	पञ्चदशमध्ययनं 'नन्दिफले'	२५१-२५५
	नन्दिफलमूल-कन्दादित्यागवत् कामगुणानां परिहार एव श्रेयानिति प्रतिपादनम्, धनसार्थवाहस्य प्रव्रज्या, देवलोकगमनम्, मोक्ष- गामित्वं च	
१०६	षोडशमध्ययनम् 'अवरकंका'	२५६-३२०
१०६-११२	द्रौपद्याः पूर्वभवाः, मुनये कटुतुम्बीदानाद् यानि यानि दुःखानि पूर्वभवेषु द्रौपद्या अनुभूतानि तेषां त्रिस्तरेण वर्णनम्	२५६-२७३
११३-११५	सुकुमारिकाभवे प्रव्रज्यां गृहीत्वा भोगाय कृतं निदानम्	२७३-२७९
११६-१२२	द्रुपदराजगृहे जन्म, द्रौपदीति नामकरणम्, द्रौपद्याः स्वयंवरः, पञ्चानां पाण्डवानां वरणम्	२७९-२९३
१२२-१२३	असत्कारात् कुपितेन नारदेन धातकीखण्डनृपाय पद्मनाभाय द्रौपदीलावण्यादिकथनम्, पद्मनाभेन द्रौपद्या अपहरणम्	२९३-२९८
१२४-१२५	धातकीखण्डं गत्वा युद्धं कृत्वा द्रौपद्याः प्रत्यानयनम्	२९८-३१३
१२६-१२७	द्रौपदीप्रत्यानयनकाले नौकाया अप्रत्यावर्तनात् कुपितेन कृष्णेन पाण्डवानां निर्विषयवाज्ञापनम्, बहुधा विनयनानन्तरं कृष्णसम्मत्या पाण्डुमथुरां दक्षिणदेशे निवेश्य तत्र पाण्डवानां वसनम्	३१३-३१६
१२८-१३०	स्थविरेभ्यो धर्मं श्रुत्वा द्रौपद्या सह पाण्डवानां प्रव्रज्या, सौराष्ट्रेषु आगम्य शत्रुञ्जये पर्वतेऽनशनं स्वीकृत्य पाण्डवानां मुक्तिः	३१६-३२०
१३१	द्रौपद्या देवलोकगमनं मुक्तिगामित्वं च	३२०
१३२-१३५	सप्तदशमध्ययनम् 'आइणो'	३२१-३३३
	आक्रीणाश्वेदाहरणद्वारा विषयगुह्यित्यागोपदेशः	

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रस्य विषयानुक्रमः

१२९

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
१३६-१४०	अष्टादशमध्ययनं 'सुंसुमा'	३३४-३४८
१३६	राजगृहे नगरे धनसार्थवाहस्य पुत्र्याः सुंसुमाया बालप्राहः दासचेष्टः चिलातो बहून् कुमारान् त्रासयति स्मेति श्रेष्ठिना तस्य गृहाद् बहिः निष्कासनम्	३३४-३३५
१३७	चिलातस्य चौरपल्लवां गमनम्, तत्र च तस्य चौरसेनापतित्वेन सर्वैश्चौरैः स्थापनम्	३३५-३३८
१३८	चौरसेनया सह चिलातस्य राजगृहे गमनम्, धनसार्थवाहगृह- लुण्टनम्, सुंसुमाया ग्रहणम्	३३८-३४१
१३९	धनसार्थवाहविज्ञप्त्या नगरगुप्तिकारकाणां चिलातग्रहणाय धावनम्, पञ्चभिः पुत्रैः सह श्रेष्ठिनोऽपि धावनम्, सुंसुमाया मस्तकस्य चिलातेन कृतं छेदनम्, निराशस्य बुभुक्षितस्य श्रेष्ठिनः स्वप्राण- रक्षार्थं पुत्रीमांसं भक्षयित्वा राजगृहे प्रत्यागमनम्	३४१-३४६
१४०	पञ्चभिः पुत्रैः सह धनस्य प्रव्रज्या, देवलोकगमनम्, मुक्तिगामित्वं च	३४६-३४७
१४१-१४६	एकोनविंशमध्ययनं 'पुंडरीण'	३४८-३५४
	प्रव्रज्यां गृहीत्वा भोगासक्त्या प्रव्रज्यात्यागान् कण्डरीकस्य दुर्गति- गमनम्, पुण्डरीकस्य सम्यक् प्रव्रज्यापालनाद् देवलोकं गमनम्, मुक्तिगामित्वं च	
१४७-१५९	द्वितीयः श्रुतस्कन्धः (१० वर्गाः)	३५४-३७०
१४७-१४८	प्रथमे वर्गे पञ्चस्वययनेषु प्रथमेऽध्ययने कालीदेवीवर्णनम्	३५४-३६२
१४९	प्रथमे वर्गे द्वितीय-तृतीय-चतुर्थ-पञ्चमाध्ययनानि	३६२-३६३
१५०-१५८	द्वितीय-तृतीय-चतुर्थ-पञ्चम-षष्ठ-सप्तमा-ऽष्टम-नवम-दशमा वर्गाः	३६४-३७०
१५९	ग्रन्थसमाप्तिः, लेखकप्रशस्यादि	३७०-३७३
	६ परिशिष्टानि	३७४
	प्रथमं परिशिष्टं 'ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रान्तर्गतविशिष्टशब्दसूचिः'	३७७-४१९
	द्वितीयं परिशिष्टं 'ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रान्तर्गतानां गाथार्थानाम- कारादिक्रमः'	५००-५०१
	तृतीयं परिशिष्टं 'वर्णगो' भादिप्राह्याः पाठाः'	५०२-५२६
	चतुर्थं परिशिष्टं 'जाव'शब्दप्राह्याः पाठाः'	५२७-५१७
	पञ्चमं परिशिष्टम् 'उपनयगाथाः'	५५८-५६३
	षष्ठं परिशिष्टं 'कतिपयानि विशिष्टानि टिप्पणानि'	५६४-५६६
	सुद्धिपत्रकम्	५६७-५७०

श्री ऋषभदेवस्वामिने नमः ॥
श्री शङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ॥
णमोत्थु णं समणस्स भगवओ महइमहावीरवद्धमाणसामिस्स ॥
श्री गौतमस्वामिने नमः ॥
श्री सद्गुरुदेवेभ्यो नमः ॥

पंचमगणहरभयवंसिरिसुहम्मसामिविरइयं छट्ठमंगं

णायाधम्मकहाओ

[पढमो सुयक्खंधो]

[पढमं अज्झयणं 'उक्खित्ते']

॥ ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

१. 'ते णं काले णं ते णं समए णं चंपा णाम णैयरी होत्था, वैण्णओ ।

१. अत्रेदमादाववधेयम्—अस्य ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रस्य संशोधने पाटण-खम्भात-जेसलमेरस्थजैन-ग्रन्थमाण्डागारेषु विद्यमानाः तालपत्रोपरि लिखिताः प्रायः सर्वेऽपि सूत्रादर्शा ऋषभदेवसूरि-विरचितटीकादर्शाश्च उपयुक्ता अस्माभिः, एते च जे१, जे२, जे३, लो०, हे१, हे२, सं१, सं२,

२. तीसे णं चंपाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए पुण्णभेदे नामं चेत्तिहोत्था, वेण्णओ ।

खं१, खं२ खं३ इति सङ्केतिता अत्र । किन्वेतेषु क्वचित् प्रारम्भिकपत्राणि न सन्ति वृष्टितानि वा सन्ति, क्वचिद् अन्यपत्राणि न सन्ति, पञ्चषा एवादर्शाः परिपूर्णाः । जे१, जे२, जे३, लो० एते जेसलमेरस्था आदर्शाः, लो० = जेसलमेरस्थल्लोकागच्छीयग्रन्थभाण्डागारसत्क आदर्शः । हे१, हे२, सं१, सं२ एते पाटणनगरे श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे विद्यमाना आदर्शाः, सं० = पाटणनगरे श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे विद्यमानः 'संघवीपाडानो भंडार'सत्क आदर्शः । खं१, खं२, खं३ एते खम्भातनगरे श्रीशान्तिनाथतालपत्रीयग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना आदर्शाः । एतेषु जे१, जे२, लो०, हे१, सं१, सं२, खं१, खं२, खं३ मध्ये मूलं टीका चेलुभयं वर्तते, जे३ मध्ये केवला टीका वर्तते, हे२ मध्ये केवलं मूलसूत्रं वर्तते । New Catalogue of Sanskrit and Prakrit Manuscripts JESALMER COLLECTION अनुसारेण जे१ = क्रमाङ्कः १७, जे२ = क्रमाङ्कः १८, जे३ = क्रमाङ्कः १९ । पाटणनगरस्थश्रीहेमचन्द्राचार्यजैन-ज्ञानमन्दिरग्रन्थसूच्यनुसारेण हे१ = शाताधर्मकथाङ्गसूत्रम् पत्र १-१४४, शाताधर्मकथाङ्गटीका संपूर्णा, पत्र १-१२२, हे२ = शाताधर्मकथाङ्गसूत्र अपूर्ण, पत्र १८३, डाबडो ७४, पोथी ८७ । श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरप्रकाशित 'संघवीपाडा भंडार'ग्रन्थ-सूच्यनुसारेण सं१ = पेटी नंबर ६, सं२ = पेटीनंबर ४२ मध्ये वर्तमानो ग्रन्थ इति च ज्ञेयम् । Catalogue of Palm-leaf Manuscripts in the Śāntinātha Jain Bhaṇḍara, Cambay अनुसारेण खं१ = क्रमाङ्कः १२, खं२ = क्रमाङ्कः ११, खं३ = क्रमाङ्कः १३ इति ज्ञेयम् । एतेभ्योऽन्येऽपि पाटणनगरे श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे, जहमदाबादनगरे च लालभाई-दलपतभाई-भारतीयसंस्कृतिविद्यामन्दिरे विद्यमानाः कागदपत्रोपरि लिखिता आदर्शा उपयुक्ता अत्र, तेषां त्वत्र हे३, हे४, ला१, २ इत्यादिसंज्ञा ज्ञातव्याः । आगमोदयसमित्या संवत् १९७५ वर्षे प्रकाशितः सु० [= मुद्रितः] आदर्शोऽप्यत्र क्वचिदुपयुक्तः पाठान्तरनिर्देशः । संशोधने खं१ जे१ सं१ हे१, २, ३, ४ ला१, २, ३ आदर्शा अत्रोपयुक्ता मुख्यतया । अन्ये तु क्वचित् क्वचिदुपयुक्ताः । गटी० = अभयदेवसूरिविरचिता टीका इत्यर्थो ज्ञेयः ॥ २. नामं सं २ ॥ ३. नगरी होत्था वेण्णत्तो लो० ॥ ४. अयं वर्णकः अभयदेवसूरिविरचितायां टीकायाम् औपपातिकसूत्रे च दृश्यते, दृश्यतां तृतीयं परिशिष्टम् ॥ १. अयं वर्णकः अभयदेवसूरिविरचितायां टीकायाम् औपपातिकसूत्रे च दृश्यते, दृश्यतां तृतीयं परिशिष्टम् ॥

३. तत्थ णं चंपाए नयरीए कोणिए नामं राया होत्था, वण्णओ ।

४. ते णं काले णं ते णं समए णं समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतेवासी
अज्जसुहम्मे णामं थेरे जातिसंपण्णे कुलसंपण्णे बल-रूव-विणय-णाण-दंसण-
चरित्त-लाघवसंपण्णे ओयंसी तेयंसी वच्चंसी जसंसी जियकोहे जियमाणे जियमाए
जियलोहे 'जिइंदिए जियनिहे जियपरीसहे जीवियासा-मरणभयविप्पमुक्के तवप्प-
हाणे गुणप्पहाणे एवं करण० चरण० निरगह० णिच्छय० अज्जव० महव०
लाघव० खंति० गुत्ति० मुत्ति० [१०] विजा० मंत० 'बंभ० वेय० नय०
नियम० सच्च० सोय० णाण० दंसण० चरित्त० [२१] 'ओराले घोरे घोरव्वए

१. तत्थ णं चंपाए नयरीए सं १ मध्ये नारित । अटी०मध्येऽप्यस्य व्याख्या न दृश्यते ॥ “इह
ग्रन्थे वाचनाद्वयमस्ति । तत्रैकां बृहत्तरां व्याख्यास्यामः, द्वितीया तु प्रायः सुगमैव, यच्च तत्र दुरवगमं
तदितरव्याख्यानतोऽवबोद्धव्यमिति” —अटी० ॥ २. कोणीए सं २ हे ४ ला १ । “कूणि(गी-
जे १)ए नाम राय त्ति कूणिकनामा श्रेणिकराजपुत्रो राजा होत्थ त्ति अभवत्” —अटी० ॥ ३.
अयं वर्णक औपपातिकसूत्रे दृश्यते, द्रष्टव्यं तृतीयं परिशिष्टम् । “वण्णओ त्ति तद्वर्णको वाच्यः स
च महयाहिमवंतमहंतमलयमंदरमहिंदसारे इत्यादि पसंतडिंबडमरं रज्जं पसासेमाणे विहरति
इत्येतदन्तः.....समं पुनरग्रे व्याख्यास्यामः ।” —अटी० । दृश्यतां सूत्रकृताङ्के पृ० १२७
पं० १५ टि० २५ ॥ ४, ५, ६, ‘संपुण्णे सं १ । संपुण्णे ला २ ॥ ७. जिइंदिए हे ३ सु० ॥
८. जीवियासंसमरणं खं ३ । जीवियासव्वमरणं खं १ । अत्र लो० मध्ये खण्डितं पत्रम्, अतः
जीविं ह्यंशः खण्डिते शकले गतः, अवशिष्टे तु शकले ‘यमरणं’ इति पूर्वं मूल पाठ आसीत्,
पश्चात् केनापि संशोध्य ‘यामरणं’ इति विहितः, एवं च जीवियमरणं लो०, जीवियामरणं
लो०सं० । ततश्च लो०मू० अनुसारेण जीवियमरणभयविप्पमुक्के इति, लो०सं० अनुसारेण तु जीविया-
मरणभयविप्पमुक्के इति पाठोऽत्र भवेत् । जीवियासामरणं इति पूर्वं ला १ ला २ मध्ये पाठ
आसीत्, पश्चात् केनचित् संशोध्य जीवियासमरणं इति पाठो विहितः । सं २ मध्ये हे ३-हे ४
प्रभृतिषु कागदपत्रात्मकेषु चादर्शेषु ‘जीवियासामरणं’ इति पाठः । खं १ खं ३ सं २ लो०
विना अन्येषु तालपत्रात्मकेष्वदर्शेषु प्रथमं पत्रं नास्ति, खण्डितं वेतस्ततः । यद्यपि खं ३ मध्ये
विद्यमानः जीवियासंसमरणं इति पाठोऽत्र समीचीनतरो भाति, तथापि “जीवित्तस्य प्राण-
धारणस्य आशा वाञ्छा मरणाच्च यद् भयं ताभ्यां विप्रमुक्तः जीवित्ताशामरणभयविप्रमुक्तः
तदुभयोपेक्षक इत्यर्थः” इति अटी० मध्ये दर्शनात् जीवियासामरणं इति पाठोऽत्रास्माभिराहतः ।
९. एवं चरणकरणं सं १ हे ३ । “एवं करणेत्यादि । यथा गुणशब्देन प्रधानशब्दोत्तरपदेन
तस्य विशेषणमुक्तमेवं करणादिभिरप्येकविंशत्या शब्दैरेकविंशतिविशेषणान्यध्येयानि तद्यथा—
करणप्रधानश्चरणप्रधानो यावच्चारित्रप्रधानः” —अटी० ॥ १०. बंभचेरनयं सं १ हे ३ । “ब्रह्म
ब्रह्मचर्यं सर्वं वा कुशलानुष्ठानम् । वेदः आगमो लौकिक-लोकोत्तर-कुप्रावचनिकभेदः । नयाः
नैगमादयः सप्त प्रत्येकं शतविधाः” —अटी० ॥ ११. अत्रेदमवधेयम्—हस्तलिखितादर्शेषु ‘उ-ओ’
इत्यनयोरक्षरयोः समानप्रायत्वात् क्वचिद् ‘ओराले’ इति स्पष्टं पठ्यते, क्वचित् ‘उराले’ इति,
क्वचित् भयं सन्दिग्धम् । “ओराले त्ति मीमो भयानकः, कथम् ? अतिकष्टं तपः कुर्वन् पार्श्ववर्ति-
नामल्पसत्त्वानां भयानको भवति । अपरस्त्वाह—ओराले त्ति उदारः प्रधानः” —अटी० ॥

घोरतवस्सी घोरबंभचेरवासी उच्छूढसरीरे संखितविउल्लतेथलेस्से चंडइसपुव्वी
चंडुणाणोवगते पंचहिं अणगारसण्हिं सद्धिं संपरिबुडे पुव्वानुपुव्वि चरमाणे
गामाणुगामं दूतिजमाणे सुइंसुहेणं विहरमाणे जेणेव चंपा नगरी जेणेव पुण्णभदे
चेतिए तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छिता अहापडिरूवं उंगहं ओगिण्हिता
संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति ।

५. 'तते णं चंपाए नयरीए पॅरिसा निग्गया, धम्मो कहिओ, पॅरिसा जामेव
दिसं पाउब्भूता तामेव 'दिसं पडिगया ।

६. ते णं काले णं ते णं समए णं अज्जसुहम्मस्स अणगारस्स जेहे अंतेवासी
अज्जंजंबूणंम अणगारे कौसवे गोत्तेणं सँत्तुस्सेहे जाव अज्जसुहम्मस्स थेरस्स अदूर-

१. 'तेथलेसे लो० । 'तेथलेसे हे ३ । तेउलेसे ला २ । तेउलेसे सं १ ॥ २. 'चोहस' सं २ हे १
विना ॥ ३. 'चउण्णाणो' सं २ ॥ ४. 'गच्छइ' चा २ अहा' सं २ हे ४ । 'गच्छयि' चा अहा' हे
२ । इदमत्र चिन्त्यम्—पूर्वपठितधातोः 'क्त्वा' प्रत्ययान्तं रूपं दर्शयितुं '२' इत्यङ्कस्य प्रयोगो
हस्तलिखितादशेषु प्राचुर्येणोपलभ्यते—क्वचित् केवलं '२' इति, क्वचित् '२' चा' इति, क्वचित्
'चा २' इत्यपि दृश्यते । किन्तु 'तेणामेव' इत्यादि पूर्वपदमपि '२' इत्यनेन अनुवर्तनीयं न वा इत्यत्र
विचार्यते । पूर्वपठितो धातुरेव क्त्वाप्रत्ययान्तः '२' इत्यनेन सामान्यतो गृह्यते, किन्तु पृ० ५ पं० ६
इत्यत्र वक्ष्यमाणपाठानुसारेण 'तेणामेव उवागच्छिता' इति सम्पूर्णः पाठः '२' इत्यनेन सूच्यते ।
एवं च '२' इत्यनेन न केवलं क्त्वाप्रत्ययसहितो धातुरेव सूच्यते, किन्तु सम्बन्धिपूर्वपदसहितो धातुः
क्त्वाप्रत्ययान्तः '२' इत्यनेन सूच्यते इत्यापन्नम् । किन्तु केवलं संक्षेपार्थं 'क्त्वा' प्रत्ययान्तो धातुरेव
केषुचिद् हस्तलिखितादशेषु लिख्यते स्म । "जेणेव च्ति यस्मिन्नेव देशे चम्पानगरी यस्मिन्नेव च
प्रदेशे पूर्णभद्रं चैत्थं तेणामेव च्ति तस्मिन्नेव [प्र-सं१] देशे उपागच्छति । क्वचिद् राजगृहे
गुणशिलके इति दृश्यते, स चापपाठ इति मन्यते, उपागत्य च यथाप्रतिरूपं यथोचितं मुनिजनस्य
अवग्रहमावासमवगृह्य अनुज्ञापनापूर्वकं गृहीत्वा संयमेन तपसा च आत्मानं भावयन् विहरति
आस्ते स्म ।"—अटी० ॥ ५. उरगहं ओगिण्हइ ओगिण्हिता सं १ । 'ओगिण्हइ' इत्यस्य
व्याख्यानम् अटी० मध्ये न दृश्यते, दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ६. ते णं सं १ हे ३ ॥ ७. अत्र
खं २ खं ३ सं २ लो० हे १ विना अपरेषु तालपत्रात्मकेष्ववादशेषु प्रथमं पत्रं नास्ति खण्डितं वेतस्ततः ।
तत्र खं २ खं ३ लो० मध्ये हेमू० ४ मध्ये च 'पॅरिसा निग्गया' इत्यतः परं 'कोणिओ निग्गतो'
इति पाठो नोपलभ्यते, केवलमन्यत्र 'पॅरिसा निग्गया, कोणिओ (कोणीतो सं २ हेसं ४) निग्गतो'
इति पाठ उपलभ्यते । "परिषत् कृणिकराजादिको लोको निर्गता निःसृता सुधर्मत्वाभिवन्दना-
र्थम् । जामेव दिसं पाउब्भूता तामेव दिसं पडिगय च्ति" इति अटी० पाठानुसारेण 'कोणिओ
निग्गतो' इति पाठः पश्चात् केनचित् मूले प्रक्षिप्तो भवेदित्यपि सम्भाव्यते ॥ ८. दिसि हे २ ।
दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ९. जंबु' लो० ॥ १०. 'णामं लं ३ हे ४ । 'नामं सं १ । "आर्यजम्बु-
नामाऽनगरः काश्यपो गोत्रेण"—अटी० ॥ ११. कासवगोत्तेणं लंमू० ३ हे ४ ॥ १२. "सत्तुस्सेहे
च्ति सप्तहस्तोच्छूयः । यावत्करणादिदं दृश्यम्—समचउरसंसाणसंठिए वज्जरिसहजारायसंजयणे
कणगपुलगनिचसपम्होरे...उमत्तपा...तत्तवे...महातपाः...दीसतपाः...ओराले घोरे घोरगुणे
घोरतवस्सी घोरबंभचेरवासी उच्छूढसरीरे संखितविउल्लतेथलेस्से इति पूर्ववत्"—अटी० ॥

सामंते उडुंजाणू अहोसिरे ज्ञाणकोडोवगते संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति ।

७. तते णं से अज्जंजंबूणामे जायसँडे जायसंसए जायकोउहले, संजायसँडे संजायसंसए संजायकोउहले, उप्पणसँडे उप्पणसंसए उप्पणकोउहले, समुप्पणसँडे समुप्पणसंसए समुप्पणकोउहले उड्डाए उड्डेति, उड्डाए उड्डित्ता जेणामेव अज्जसुहम्मे थेरे तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता अज्जसुहम्मे थेरे तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेति, करित्ता वंदति णमंसति, वंदित्ता णमंसित्ता अज्जसुहम्मस्स थेरस्स णच्चासन्ने नातिदूरे सुस्ससमाणे णमंसमाणे अभिमुहे पंजलिउडे बिणएणं पज्जुवासमाणे एवं वदासी—

जति णं भंते समणेणं भगवता महावीरेणं आदिगरेणं तित्थकरेणं सहसंबुद्धेणं लोगणाहेणं लोगपदीवेणं लोयपज्जोयगरेणं अभयदएणं सरणदएणं चक्खुदएणं मगगदएणं धम्मदएणं धम्मदेसएणं धम्मवरचाउरंतचक्कवट्ठिणा अप्पडिहयवरनानदंसणधरेणं जिणेणं जाणएणं बुद्धेणं बोहएणं मुत्तेणं मोयगेणं तिण्णेणं तारएणं सिवमयलमरुय-

१. जंबू° सं २ खं २, ३ लो० ॥ २. इतः खं १ प्रतेः प्रारम्भः ॥ ३. उड्डाते हे २ ॥ ४. उवागच्छति ते २ ता अज्ज° सं १ ला ३। उवागच्छत्तु। ते २ ॥ अज्ज ला २। अन्यत्र तु सर्वत्र उवागच्छति २ अज्ज°। एवं चात्र 'उवागच्छति, तेणामेव उवागच्छित्ता अज्ज°' इति सम्पूर्णाः पाठ आहोस्वित् 'उवागच्छति, उवागच्छित्ता अज्ज°' इति सम्पूर्णाः पाठः इत्यत्र दृश्यतां पृ० ४ टि० ४। सं १ ला ३ ला २ अनुसारेण 'उवागच्छति, तेणामेव उवागच्छित्ता' इत्येव सम्पूर्णाः पाठः स्पष्टमेवात्र प्रतीयते। तथापि संक्षेपशैलीमनुसृत्य 'उवागच्छति, उवागच्छित्ता अज्ज°' इत्यस्माभिरत्र पाठो मूले उपन्यस्तोऽस्ति। अनयैव रीत्या अग्रेऽपि सर्वत्र ज्ञेयम्। दृश्यतां पृ० ५ टि० ७ ॥ ५. "अज्जसुहम्मे थेरे इत्यत्र पष्ठययं सप्तमी। तिक्खुत्तो चि त्रिकुत्वस्त्रीन् वारान् आदक्षिगप्रदक्षिणां दक्षिणपार्श्वदारभ्य परिभ्रमणतो दक्षिणपार्श्वप्रातिरादक्षिणप्रदक्षिणा, ताम्। अज्जसुहम्मं थेरं इत्यत्र तु पाठान्तरे आदक्षिणात् प्रदक्षिणो दक्षिणपार्श्ववर्ती यः स तथा, तम्"—अटी०। 'समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेह' इति पाठ औपपातिकसूत्रादावपि दृश्यते ॥ ६. तिक्खुत्तो सं १, २ ॥ ७. आयाहिणपयाहिणं सं २ हे १, ४ ॥ हे ३ ॥ ८. करेह आयाहिणं पयाहिणं करित्ता वंदह सं १। करेह आयाहिणपयाहिणं करित्ता ला २, ३। अन्यत्र सर्वत्र—करेति २ वंदति। दृश्यतां पृ० ४ टि० ४, पृ० ५ टि० ४ ॥ ९. णमंसति २ णमंसित्ता सं २। णमंसति २ णमंसित्ता २ खं १ ॥ १०. अभिमुहं खं १। "अभिमुखः"—अटी० ॥ ११. पंजलियडे लो० ॥ १२. आदिगरेणं हे २। आदिकरेणं खंसं १ ॥ १३. तित्थगरेणं हे ४ ॥ १४. सहसंबुद्धेणं हे ३ ला सं २। राजप्रसीयसूत्रेऽपि 'सहसंबुद्धे' इति पाठो विद्यते एव ॥ १५. लोगपदीवेणं खं १ ॥ १६. लोयपज्जोयगरेणं खं १ हे ३। लोयपज्जोयगरेणं सं २ हे ४ ॥

मणंतमक्खयमव्वाचाहमपुणरावत्तयं सौसयं ठाणमुवगतेणं पंचमैस्स अंगस्स अयमट्ठे पणत्ते, छट्ठस्स णं अंगस्स भंते ! गायाधम्मकहाणं के अट्ठे पणत्ते ?

जंबू ! ति अज्जसुहम्मे थेरे अज्जजंबूणामं अणगारं एवं वदासी । एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवता महावीरेणं जाव संपत्तेणं छट्ठस्स अंगस्स दो सुतक्खंधा पणत्ता, तंजहा— गायाणि य धम्मकहाओ य ।

जति णं भंते ! समणेणं भगवता महावीरेणं जाव संपत्तेणं छट्ठस्स अंगस्स दो सुतक्खंधा पणत्ता, तंजहा — नायाणि य धम्मकहाओ य, पढमस्स णं भंते ! सुतक्खंधस्स समणेणं जाव संपत्तेणं नायाणं कति अज्झयणा पणत्ता ?

एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं नायाणं एगूणवीसं अज्झयणा पणत्ता, तंजहा—

उक्खित्तणाए १ संघाडे २ अंडे ३ कुम्मे य ४ सेलगे ५ ।

तुंबे य ६ रोहिणी ७ मल्ली ८ मायंदी ९ चंदिमा इ य १० ॥ १ ॥

दावद्दे ११ उदगणाए १२ मंडुके १३ तेयली इ य १४ ।

णंदिफले १५ अवरकंका १६ आतिण्णे १७ सुंसुमा इ य १८ ॥ २ ॥

अवरे य पुंडरीए णाए एगूणवीसतिमे १९ । ३१ ।

जति णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं नायाणं एगूणवीसं अज्झयणा पणत्ता, तंजहा—उक्खित्तणाए जाव पुंडरीए ति य, पढमस्स णं भंते ! अज्झयणस्स के अट्ठे पणत्ते ?

१. 'वत्तियं खं १ ॥ २. अत्रेदमवधेयम्—सर्वेषु हस्तलिखितादर्शेषु 'सासयं ठाणमुवगतेणं' इति पाठ उपलभ्यते, किन्तु अग्रे सर्वत्रात्र सूत्रे [पं० ४, ६, ८, ९, १६] 'जाव संपत्तेणं' इति पाठ उपलभ्यते, स पाठो यद्यनेन सूत्रेण सम्बद्धस्तर्हि 'सासयं ठाणं संपत्तेणं' इति 'सिद्धिगइनामधेयं ठाणं संपत्तेणं' इति वा पाठोऽत्र अपेक्ष्यते । यदि तु औपपातिकसूत्रादिग्रन्थान्तरस्येन 'सिद्धिगइनामधेयं ठाणं संपत्तेणं' इति पाठेन सह तस्य सम्बन्धः तदाऽत्र यथाश्रुतपाठः समञ्जस एव ॥
३. 'मस्संगस्स खं १ । 'मंगस्स सं १ ॥ ४. अंगस्स णं भंते हे ४ ला २ ॥ ५. "अथोत्तरदानार्थं जंबू ति (जंबु त्ति सं १ खं १) हे जंबू इति एवं प्रकारेणामन्त्रणवचसाऽऽमन्त्र्य आर्यसुधर्मा स्थविर आर्यजम्बूनामानमनगारमेवमवादीत्"—अटी० ॥ ६. जंबु सं २ ॥ ७, ८. 'कहातो सं २ हे ४ ॥ ९. नायाधम्मकहाणं सं १ ला ३ ॥ १०. 'वीसज्झयणा खं १ हे ३ ॥ ११. चंदमा हे २ ॥ १२. विथ सं २ हे ३, ४ । "तेयली इ य त्ति तेतल्लिसुताभिधानोऽमात्य इति च"—अटी० ॥ १३. आइस्से खं १ सं १ ॥ १४. हे १, २ ला १, २, संमू० १ विना 'रीयणाए संसं १ खं १ । 'रीयणाए संमू० १ खं १ लो० हेमू० ४, 'रीए णाए हेसं ४ । "अपरं च पुण्डरीकं(क-ला १) ज्ञातमेकोनविंशतितममिति"—अटी० ॥ १५. एगूणं वीसं खं १ । एगूणवीसा ला ३ सु० ॥ १६. पुंडरीए ति य सं २ । पुंडरीए य सं १ ला १, २, ३ ॥

८. एवं खलु जंबू! ते णं काले णं ते णं समए णं इहेव जंबुद्वीवे दीवे भारहे वासे दाहिणडुभरहे रायगिहे णांमं नयरे होत्था, वण्णओ। गुणसिलए चेतिए, वण्णओ।

तत्थ णं रायगिहे नगरे सेणिए णांमं राया होत्था, महताहिमवंतं, वण्णओ।

तस्स णं सेणियस्स रण्णो णंदा णांमं देवी होत्था सूसालपाणिपादा, वण्णओ। ५

तस्स णं सेणियस्स पुत्ते णंदाए देवीए अत्तए अमए णांमं कुमारे होत्था अहीण जाव सुरूवे सांम-दंड-भेय-उवप्पयाणणीतिसुप्पउत्तणयविहणू^१ ईहा-वूह-मंगण-गवेसणअत्थसत्थमतिविसारए उप्पत्तियाए वेणइयाए कम्मयाए पारिणामियाए चउव्विहाए बुद्धीए उववेए, सेणियस्स रण्णो बहूसु कज्जेसु य कुडुंबेसु य मंतेसु य गुज्जेसु य रहस्सेसु य णिच्छप्पसु य आपुच्छणिज्जे पडिपुच्छणिज्जे १०
^२मेढी पमाणं आहारे आलंबणं चक्खु मेढीभूए पमाणभूए आहारभूए आलंबणभूए चक्खुभूए सव्वकज्जेसु सव्वभूमियासु लद्धपच्चए^३ विइण्णवियारे रज्जधुरचिंतए यावि होत्था, सेणियस्स रण्णो रज्जं च रट्ठं च कोसं च कोट्टागारं च बलं च वाहणं च पुरं च अंतेउरं च सयमेव समुवेक्खमाणे २ विहरति।

१. दीवे नास्ति सं १, २, लामू० २॥ २. णांमं खं १ विना॥ ३. नांमं सं २ ख १, २ विना॥ ४. वण्णतो खं १॥ दृश्यतां पृ० ३ टि० २॥ ५. णांमं खं २ विना॥ ६. वण्णतो खं १॥ ७. णांमं खं १॥ ८. “अहीण जाव सुरूवे ति इह यावत्करणादिदं द्रष्टव्यम्—अहीणपंचेदियसरीरे ...लखणवज्जणगुणोववेए....माणम्मणपमाणपडिपुण्णसुजायसम्बंगसुंदरं....सल्लिखितकार-कंतपियदंसणे...सुरूवे”—अटी०॥ ९. हे २, ३ विना—सामभेयदंडउव^० सं १, २, खं १, २, ३, लो० हे १ ला १, २, ३। “साम-दण्ड-भेद-उपप्रदानलक्षणा या राजनीतयस्तासां सुष्ठु प्रयुक्तं प्रयोगो व्यापारणं यस्य स तथा, तथा नयानां नैगमादीनाम् उक्तलक्षणनीतीनां वा या विधा विधयः प्रकारास्ता जानाति यः स तथा, पश्चात् पदद्वयस्य कर्मधारयः”—अटी०॥ १०. ईहापोहं सं १ ला १, २, ३ हे ३। ईहापूहं अन्यत्र। हस्तलिखितादर्शेषु प-ब इत्यक्षरयोः सामानप्रायत्वात् ईहावूहं इति पाठं स्वीकृत्य व्याख्यातमत्र श्री अभयदेवसूरिभिः—“ईहा च स्थाणुरयं पुरुषो केत्येवं सदर्थालोचनाभिमुक्ता मतिचेष्टा, व्यूहश्च स्थाणुरेवायमित्यादिरूपो निश्चयः, मार्गणं च ‘इह बल्लयु-त्सर्पणादयः स्थाणुधर्मा एव प्रायो घटन्ते’ इत्याद्यन्वयधर्मालोचनरूपं गवेषणं च ‘इह शरीरकण्ड्वयना-दयः पुरुषधर्माः प्रायो न घटन्ते’ इति व्यतिरेकधर्मालोचनरूपम् ईहा-व्यूह-मार्गण-गवेषणानि, तैर्यथाज्ञेयैर्यथापायव्युपादनग्रन्थे कौटिल्यराजनीत्यादौ या मतिर्वोधः तथा विशारदः पण्डितो यः स ईहाव्यूहमार्गणगवेषणार्थशास्त्रमतिविशारदः”—अटी०॥ ११. “मंगणां” खं २॥ १२. मेढि लो० खं २॥ १३. चक्खु खं १॥ १४. “विइण्णवियारे ति वितीर्णो राज्ञाऽनुशतो विचारोऽवकाशो यस्य...। अथवा विण्णवियारे विज्ञपिता राज्ञो लोकप्रयोजनानां निवेदयिता”—अटी०॥

९. तस्स णं सेणियस्स रण्णो धारिणी नाम देवी होत्था जाव सेणियस्स रण्णो इद्दा जाव विहरइ ।

तते णं सा धारिणी देवी अण्णया कैयाइ तंसि तारिसांसि छैकडुकलडु-
मडुसंठियखंभुगगतपवरसरालभंजियउज्जलमणिकणगरतणथूभियंविडंकजालडुचंद-
५ णिज्जुहंतरंकेणयालिचंदसालियाविभक्तिकलिए सरसच्छवाडवलवण्णरइए बाहिरओ
दूमियघडुमडे अंभंतरओ पंसत्तसुचिलिहियचित्तकम्मे नाणाविहपंचवण्णमणिरयणं-
कोट्टिमतले पउमलया-फुलवल्लि-वरपुप्फजातिउल्लोयचित्तियतले ^{१३} वंदणवरकणग-

१. नामं हे २ । “धारिणी नाम देवी होत्था जाव सेणियस्स रण्णो इद्दा जाव विहरइ इत्यत्र द्विर्यवच्छब्दकरणादेवं द्रष्टव्यम्—सुकुमालपाणिपाया अहीणपंचेदियसरीरा लक्खणवंजणगुणोववेया माणुस्माणपमाणसुजायसव्वंगसुदरंगी ससिलोमाकारकंतपियदंसणा सुरुवा कस्तलपरिमिय-
तिवलिपडलियमज्झा कोमुदरयणिकरविमलपडिपुन्नसोमवयणा...कुंडलुल्लिहियगंडलेद्दा.....
सिंगारागारचारवेसा...संगयगयहसियभणियविहियविलाससल्लियसंलावणिउणजुत्तोवचारकुसला
...पासाइया...दरिसणिजा...अभिरुवा...पडिरुवा...सेणियस्स रण्णो इद्दा वल्लहा कंता...
पिया...मणुद्धा...नामवेज्जा...सम्मया...अणुमया...मंडकरंडगसमाणा...तेल्लकेला इव सुसंगो-
विया चेल्लेपेडा इव सुसंपरिगिहीया...रयणकरंडगो विव सुसारविया...मा णं सीयं, मा णं उण्हं,
मा णं देसा, मा णं मल्ला, मा णं वाला, मा णं चोरा, मा णं वाइम-पितिय-संभिय-सज्जिवाइय-
विहिरोगायंका फुसंतु त्ति कट्ठु सेणिएणं रण्णा सद्धिं विउलाइं भोगभोगाइं भुंजमाणी विहरति
त्ति”—अटी० ॥ २. कयाइ सं १ ॥ ३. छकटुकं खं १ । छकटुगं ला २ । छकटुकं लो० ।
छकटुगं ला १, ३ ॥ ४. “पवरसालं सं १ । “प्रवराणां वराः प्रवरवरा अतिप्रधानाः”—अटी० ॥
५. “विडंगं” सं १ ला २ । “विटङ्कः कपोतपाली वरण्डकाधोवर्ती स्तरविशेषः”—अटी० ॥
६. “जालडुचंदं” हे २, ४ सं १ ॥ ७. “णीज्जुहंतरं” खं १ । “णीजुहतरं” हे २ । “णीजुहंतरं”
हे १, ३, ४ ला २ । णिज्जुहंतरं सु० । “निर्यूहकं द्वारपार्श्वविनिर्गतदारु अन्तरं स्तरविशेष एव
‘पानीयान्तरम्’ इति सूत्रधारैर्यद् व्यपदिश्यते, निर्यूहकद्वयस्य यान्यन्तराणि तानि वा निर्यूहका-
न्तराणि, कणकाली स्तरविशेषः”—अटी० ॥ ८. “कणतालं” खं १ हे २ । “कणागालं” सं १ ला ३ ॥
९. “सरसच्छवाड(वाड जे १)वल्लवण्णरइए त्ति स्थाप्यम्, कैश्चित् पुनरेवं संभावितमिदं सरस-
च्छवाडवल्लवण्णरइए त्ति तत्र सरसेन अञ्छेन धातूपलेन पाषाणघातुना गैरिकविशेषेणेत्यर्थः वर्णो
रचितो यत्र तत्तथा, तत्र”—अटी० ॥ १०. अंभंतरओ खं १ विना ॥ ११. पसत्तसुतिलिं
खं १ । पसत्तसुविलिं ला २ लामू ३ । पसत्तसुविलिं हे ३ । पसत्तसुइलिं ला १ । पसत्तसुइलिं
हे २ । “प्रसक्तं स्वकीयस्वकीयकर्मव्यापृतं शुचि पवित्रं लिखितं चित्रकर्म यत्र तत्तथा तस्मिन्”—
अटी० ॥ १२. “कोट्टिमं” हे २ विना ॥ १३. “वंदणं” सं १ लो० ला १, २, ३ । “वन्दन्ते
इति वन्दना मङ्गल्या ये वरकनकस्य कलशा सुष्ठु निम्मिय (निसिय सं १) त्ति न्यस्ताः प्रतिपूजिताः
चन्दनादिचर्चिताः सरसपद्माः सरसमुखस्थगनकमलाः शोभमाना द्वारभागेषु यस्य, पाठान्तरापेक्षया
चन्दनवरकनककलशैः सुन्यस्तैः तथा प्रतिपूजितैः तथा सरसपद्मैः शोभमाना द्वारभागा यस्य
तत्तथा, तस्मिन्”—अटी० ॥

कलससुणिग्मियपडिपुंजियैसरसपउमसोहंतदारभाए पयिरगलंबंतमणिमुंत्तदामसुविरइय-
दारसोहे सुगंधिवरकुसुममउयपमहलसयणोवयारमणहिययनिव्वुइकरे कप्पूरलवंग-
मलयचंदणकांलागरुपवैरकुंदुरुक्तुरुक्कधूवडज्जंतसुरभिर्मधमधेत्तगंधुदुयाभिरामे सुगंध-
वरगंधिए 'गंधवट्टिभूते मणिकिरणपेणासियंधकारे, किं बहुणा ? जुइगुणेहिं सुंवर-
विमाणवेलंबवरघरए तंसि तारिसगंसि सयणिज्जंसि सालिंगणवैट्टिए उंभयोविब्बोयणे
दुहओ उण्णए मंज्जे णयगंभीरे गंगापुलिणवाँलुयउद्दालसालिए 'ओयविय-
खोमदुगुलपट्टपडिच्छयणे अत्थरय-मलय-नैवतय-कुसुत्त-लिंब-सीहकेसरपेच्चुत्थिए

१. 'निस्त्रिय सं १ ॥ २. 'पुज्जिय' सं १ हे १ लो० ला १, २, ३ ॥ ३. 'पयरगलंबंत' हे ४ ला १ लासं० ४। 'पयरगलंबंत' ला २। पयरगलंबंत' सं १ लामू० ३। पयरगलंबंत' हेसं० ३। "प्रठ(प्रव-सं १)रकाणि स्वर्गादिमया आभरणविशेषास्तत्प्रधानैर्लम्बमानैः मणिमुक्तानां दामभिः खग्भिः सुष्ठु विरचिता द्वारशोभा यस्य तत् तथा तस्मिन्"—अटी० ॥ ४. 'मुत्तादाम' सं १ ॥ ५. सुगंध' हे २ विना। "सुगन्धिवरकुसुमैर्मृदुकस्य मृदोः पक्ष्मलस्य च पक्ष्मवतः शयनस्य तूत्यादिशयनीयस्य य उपचारः पूजा उपकारो वा स विद्यते यस्मिन् मण इत्यस्य मत्वर्थीयत्वात् तत् सुगन्धिवरकुसुममृदुपक्ष्मलशयनीयोपचारवत् तच्च यद् हृदयनिर्वृत्तिकरं च मनःस्वास्थ्यकरं तत् तथा, तस्मिन्"—अटी० ॥ ६. 'गुरु' ला १, २। "कालागरु च कृष्णागरुः"—अटी० ॥ ७. कुंदरुक्कुरुक्क' खं १ सं १। कुंदुरुक्कुरुक्क' सं २। "कु(क-सं १)न्दुरुक्कं च चीडाभिधानो गन्धद्रव्यविशेषः"—अटी० ॥ ८. मधमधित' खं १ ॥ ९. सुगंधिवरगंधिए खं १। सुगंधिवरगंधगंधिए हे २। "सुष्ठु गन्धवराणां प्रधानचूर्णानां (प्रधानभूतानां—जे १) गन्धो यस्मिन्नस्ति तत् सुगन्धिवर-गन्धिकं तस्मिन्"—अटी० ॥ १०. "गन्धवर्तिः गन्धद्रव्यगुटिका, कस्तूरिका वा गन्धः, तद्रुटिका गन्धवर्तिः, तद्रूते सौरभ्यातिशयात् तत्करूपे"—अटी० ॥ ११. 'पयासि' सं १ ॥ १२. सुरवरविमाणवेलंबवर' सं २। सुरविमाणवेलंबवर' खं १। "शुत्या गुणैश्च सुरवरविमानं विडम्बयति जयति यद् वरगृहकं तत्तथा तत्र, तथा तस्मिन् तादृशके"—अटी० ॥ १३. 'वट्टीए' खं १ हे २ ॥ १४. उभओवि' हे २। "उभयोविब्बोयणे ति उभयतः शिरोऽन्त-पादान्तावाभिध विब्बोयणे ति उपधाने यत्र तत् तथा तस्मिन्"—अटी० ॥ १५. मज्जेण य गंभीरे अटीपा०। "दुहओ ति उभयतः उन्नते, मध्ये नतं च तद् निम्नत्वाद् गंभीरं च महत्वाद् नतगंभीरं तत्र, अथवा मध्येन च मध्यभागेन तु गंभीरेऽवनते"—अटी० ॥ १६. प्रतिपाठाः—'वालुयभवदाल' सं १ ला ३। 'वालुयायवदाल' ला २। 'वालुयओदाल' खं १। 'वालुयउद्दाल' लो० हे १, २, ३, ४ ला १। 'वालुयाउद्दाल' मु०। "गङ्गापुलिणवालुकाया अवदालोऽवदलनं पादादिन्यासेऽधोगमनमित्यर्थः"—अटी० ॥ १७. उयविय सं १ लो० खं १ विना। "ओ(उ सं १ विना)यविय ति परिकर्मितं यत् क्षौमं दूकूलं कार्पासिकमतसीमर्थं वा वल्लम्, तस्य युगलापेक्षया यः पट्टः एकः शाटकः स प्रतिच्छदनम् आच्छादनं यस्य तत्तथा तत्र"—अटी० ॥ १८. 'णवततकु' खं १ ॥ १९. 'लिंब' ला १, २। 'लिंब' सं १। 'लिंब' हे ३, ४ ला ३। 'लिंब' खं १ हे २। हस्तलिखितादर्शेषु 'ज-ज' इत्यक्षरयोः समानप्रायत्वात् जत्र 'लिंब' इति शुद्धं 'लिंब' इति वा इत्यत्र सन्देहः ॥ २०. पचत्थिए सं १ ॥

सुविइयरयत्ताणे रत्तंसुयसंबुए सुरम्मे आइणगरूय-बूर-णवणीयतुलफासे पुव्वरता-
वरत्तकालसंमयंसि सुत्तजागरा ओहीरमाणी ओहीरमाणी एगं महं सत्तस्सेहं रयय-
कूडसन्निहं नहयलंसि सोमं सोमागारं लीलयांतं जंभायमाणं मुहमतिगयं गयं
पांसित्ताणं पडिबुद्धा ।

- ५ तते णं सा धारिणी देवी अयमेयारूवं ओरौलं कल्लाणं सिवं धन्नं मंगलं
सस्सिसरीयं महासुमिणं पासित्ताणं पडिबुद्धा समाणी हट्टुंढा चित्तमाणंदिया
“पीतिमणा परमसोमणंसिया हरिसवसविसप्पमाणहियया धाराहयकलंबपुप्फां पिवं
संभूसवियरोमकूवा तं सुमिणं ओगिण्हति, ओगिण्हित्ता सयणिज्जाओ उंढेति,
उंढेत्ता पायपीढातो पच्चोरुहति, पच्चोरुहित्ता अतुरियमचवलमसंभंताए अंविंलंबियाए

१. “समयंसि खं १ ॥ २. “वाचनान्तरे त्वेवं दृश्यते—जाव सीहं सुविणे पासित्ताणं
पडिबुद्धा । तत्र यावत्करणादिदं द्रष्टव्यम्—एकं च णं महंतं पंडरयं धवलं सेयं...
संखउल्ल-विमलदह्नि-धणगोखीर-फेण-रयणिकरपगासं शङ्खकुलस्येव विमलध्वं इव धनगोक्षीरस्येव
विमलफेनस्येव रजनीरस्येव प्रकाशः प्रभा यस्य स तथा, तम्, अथवा हार-रजत-खीरसागर-दग-
रय-महासेलपंडरतरोरुमणिज्जदरिसणिज्जं ... थिरलट्टपउट्टपीवरसुसिलिट्टविसिट्टित्तिक्खदावाविदं-
वियमुहं ... परिकम्मियजक्कमलकोमलमाइयसोहंतलट्टउंढं ... रत्तुप्पलपत्तमउयसुकुमालतालु
निह्वालियगाजीहं ... महुगुलियभिसंतपिगलच्छं ... मूसारायपवरकणयतावियभावत्तायंतवट्ट-
तडुवियविमलसरिसनयणं...वृत्ते च तर्हिंते च विवृते (विवृत्ते—जे १) विमले च सदृशे च
समाने नयने यस्य स तथा तम्, अत्र च ‘वट्टतडु’ इत्येतावदेव पुस्तके दृष्टम्, संभावनया तु
‘वृत्ततर्हिंते’ इति व्याख्यातमिति, पाठान्तरेण तु वट्टपडिपुण्णपसत्थनिदमहुगुलियपिगलच्छं
...विमलपीवरभमरोरुपडिपुण्णविमलखं... पडिपुण्णसुजायखं... मिदुविसदसुहुमलक्खण-
पसत्थविधिण्णकेसरसहं...अथवा निम्मलवरकेसरधरं...ऊसियसुनिम्मियसुजायअफोडियनंगूलं
...लीलायंतं...जंभायंतं...गगगतलाओ ओवमयाणं सीहं अभिमुहं मुहे पविसमाणं पासित्ताणं
पडिबुद्धं ति”—अटी० ॥ ३. उरालं ला २, ३ ॥ ४. “तुट्टचित्तं” हे २ । “हट्टतुष्टा अत्यर्थं
तुष्टा, अथवा हट्टा विस्मिता, तुष्टा तोषवती चित्तमाणंदियं चि चित्तेन आनन्दिता आनन्दितं वा
चित्तं यस्याः सा चित्तानन्दिता, मकारः प्राकृतत्वात्”—अटी० ॥ “हट्टतुष्टचित्तमाणंदिए ति,
हट्टतुष्टमत्यर्थं तुष्टम्, हट्टं वा विस्मितं तुष्टं च सन्तोषवत् चित्तं मनो यत्र तत्तथा तद्, हट्टतुष्टचित्तं
यथा भवति एवम् आनन्दितः ईधन्मुखसौम्यतादिभावैः समृद्धिसुपगतः” इति भगवतीसूत्रस्य
अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्तौ २।१।८९ ॥ ५. पीडमणा हे २ विना । पीडमणां सं १ ला ३ ॥
६. खं १ विना ०णसिया सं १ ला १, लो० २, ३ हे १, २, ३, ४ । “परमसो-
मणं(ण—ला १ लो०)सिया परमं सौमनस्यं संजातं यस्याः सा परमसौमनस्यिता”—अटी० ।
७. कलंबुं हे २ ॥ ८. पिय सं १ ला ३ ॥ ९. समूससियं सं १ ला ३ ॥ १०. उंढेति २
हे २ विना । अमुंढेति २ हे २ । हे २ अनुसारेण ‘अमुंढेति, अमुंढेत्ता’ इति पाठोऽत्र भवेत् ।
११. “रुभइ २ सं २ हे २, ३ । एतदनुसारेण ‘पच्चोरुभइ, पच्चोरुभित्ता’ इति पाठोऽत्र ज्ञेयः ।
“पच्चोरुहइ ति प्रत्यवरोहति”—अटी० ॥ १२. अवळं खं १ ॥

रायहंससरिसाए गतीए जेणामेव^१ सेणिए राया तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छिता सेणियं रायं ताहिं इडाहिं कंताहिं पियाहिं मणुण्णाहिं मणामाहिं ओरालाहिं कल्लाणाहिं सिवाहिं धन्नाहिं मंगल्लाहिं सँस्सिरीयाहिं हिययगमणिज्जाहिं हिययपल्हायणिज्जाहिं मियमहुररिभियगंभीरसँस्सिरीयाहिं^२ गिराहिं संलवमाणी संलवमाणी पडिबोहेति, पडिबोहेत्ता सेणिएणं रण्णा अब्भणुन्नाया समाणी णाणामणिकणगरयणभत्तिचित्तंसि भद्दासणंसि णिसीयति, णिसीइत्ता आसत्था वीसत्था सुहासणवरगया करयलपरिग- हियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठुं सेणियं रायं एवं वैयासी—

एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! अज्ज तंसि तारिसगंसि सयणिजंसि सालिंगणं- वट्टिए जाँव नियगवयणमइवयंतं गयं^३ सुमिणे पासित्ताणं पडिबुद्धा, तं एयस्स णं देवाणुप्पिया ! ओरालियस्स कल्लाणस्स सिवस्स धन्नस्स मंगलस्स जाँव सुमिणस्स के मन्ने कल्लाणे फलवित्तिविसेसे भविस्सति ?।

१०. तते णं सेणिए राया धारिणीए देवीए अंतिए एयमड्डं सोच्चा निसम्म हँडुतुड्ड जाव^४ हियए धाराहयनीवसुरभिकुसुमचुंचुमालइयतणू ऊँसवियरोमकूवे तं सुमिणं ओगिण्हति, ओगिण्हित्ता ईहं पविसति, पविसित्ता अप्पणो साभाविणं मइपुव्वएणं बुद्धिविण्णाणेणं तस्स सुमिणस्स अत्थोग्गहं करेति, करित्ता धारिणि

१. 'सरिसीए हे २ लासं ३ हेसं ४। "असंभ्रान्तया अखलन्तया अविलम्बितया अविच्छिन्नया राजहंससरिसाए त्ति राजहंसगमनसद्वया गत्था"—अटी० ॥ २. से सेणिए मु० ॥ ३. 'गच्छइ ते २ ता सं १ ला ३। एतदनुसारेण "गच्छइ, तेणामेव उवागच्छिता इति सम्पूर्णः पाठः ॥ ४, ५. सरिसरियाहिं हे २ ॥ ६. गिरियाहिं खं २। वग्गूहिं सं १ ॥ ७. असत्था खं १। "आश्वस्ता गतिजनितभ्रमापगमात्"—अटी० ॥ ८. सेणियरायं सं १ ला ३ ॥ ९. ववासि हे ३। ववासि खं २ ॥ १०. 'वट्टीए ला ३ विना ॥ ११. दइयतां पृ० ९ पं० ५ ॥ १२. सिमिणे हेमू० ३ खं १ ॥ १३. उरालस्स ला १ ॥ १४. सिमिणस्स खं १ हे २ हेमू० ३ ॥ १५. अत्र यावच्छब्देन सस्सिरीयस्स महा^० इति पाठो ग्राह्यो भाति। दइयतां पृ० १० पं० ६ ॥ १६. कल्लाणफल^० खं १ सं १ हेमू० २। "के मन्ने(किम्मन्ने खं १)त्यादि, को मन्ये कत्थाणः (ण जे १) फलवृत्ति- विशेषो भविष्यति। इह 'मन्ये' इति वितर्कार्थो निपातः।"—अटी० ॥ १७. हड्ड जाव खं १ ॥ १८. हिययंमि धारा^० हे १। हिययंमि तं सुमिणं सं १ ला ३, हिययंमि तं सुमिणं ला २। 'धारा...रोमकूवे' इति पाठः सं १ ला २ लामू० ३ मध्ये नास्ति। "सोच्चा त्ति श्रुत्वा श्रवणतः निश्चय्य अवधार्य हृष्टबुद्धो यावद् विसर्पबुद्धयः। तथा वाचनान्तरे पुनरिह राज्ञी- (राज्ञी-सं १)वर्णके 'चेदमुपलभ्यते—धाराहयनीवसुरभिकुसुमचुंचुमालइयतणू ऊँसवियरोमकूवे त्ति"—अटी०। अटी० अनुसारेण 'हियए तं सुमिणं' इति पाठ एकस्यां वाचनाधामासीत्। वाचनान्तरे तु धारा...रोमकूवे इति पाठोऽप्यासीत् ॥ १९. "ऊँसविय त्ति उस्तुता रोमकूपा रोमरन्त्राणि यस्य स तथा"—अटी० ॥

देविं ताहिं जाव हिययपल्हायणिज्जाहिं मिउमहुररिभितगंभीरसंस्सिरियाहिं वग्गुहिं
अणुवूहमाणे अणुवूहमाणे एवं वयासी—

ओराले णं तुमे देवाणुप्पिए ! सुमिणे दिट्ठे, कल्लाणे णं तुमे देवाणुप्पिए !
सुमिणे दिट्ठे, धन्ने मंगल्ले सस्सिरिए णं तुमे देवाणुप्पिए ! सुमिणे दिट्ठे
५ आरोग्गतुट्ठिदीर्हाउयकल्लाणंमंगलकारेण णं तुमे देवाणुप्पिए सुमिणे दिट्ठे, अत्थंलाभो
ते देवाणुप्पिए !, पुत्तलाभो ते देवाणुप्पिए !, सोक्खलाभो ते देवाणुप्पिए !,
रज्जलाभो ते देवाणुप्पिए !, भोगलाभो ते देवाणुप्पिए !, एवं खलु तुमं
देवाणुप्पिए नवण्हं मासाणं बहुपडिपुत्ताणं अद्धमाणां य रातिंदियाणं
१० वितिकंताणं अहं कुल्लकेउं कुलदीवं कुलपव्वयं कुलवडिंसयं कुलतिलकं
कुलकित्तिकरं ◁ कुलवित्तिकरं ▷ कुलणंदिकरं कुलजसकरं कुलाधारं कुलपायवं
कुलविवद्वणकरं सुकुमालपाणिपायं जाव दारयं पयाहिंसि । से वि य णं दारए
उंमुक्कवालाभावे विण्णयपरिणयमेत्ते जोव्वणगमणुपत्ते सूरे वीरे विक्कंते वित्थिण्ण-
विपुलवल्लाहणे रज्जवती राया भविस्सति, तं ओराले णं तुमे देवाणुप्पिए

१. सस्सिरियाहिं हे २ ॥ २. वग्गुहिं नास्ति सं १ ॥ ३. सिमिणे खं १ हे २ ॥ ४. सिमिणे
खं १ हेमू० ३ ॥ ५. सिवे ध्वजे सु० ॥ ६. प्रतिष्ठ पाठाः— देवाणुप्पिए ला २ । देवा सुमिणे
ला ३ । देवी सुमिणे ला ३ विना । ७. तुट्ठी ला ३ विना ॥ ८. °दीर्हाउकल्लाणं ला ३
हे ३ ॥ ९. °मंगल्लं सं १ हे २ ला ३ विना ॥ १०. देवी हे २ । देवि खं १ ॥ ११.
अत्र सं १ ला ३ अनुसारेण मूले पाठः स्वीकृतः । इस्तलिखितादर्थेष्वत्र विविधाः पाठाः—
°लाभो य ते (लाभो ते—ला ३) देवाणुप्पिए पुत्तलाभो ते देवाणुप्पिए सोक्खलाभो रज्जलाभो
भोगलाभो ते देवाणुप्पिए सं १ ला ३ । °लाभो दे० ॥ पुत्तलाभो दे० ॥ रज्जलाभो दे० ॥
भोगलाभो दे० ॥ सोक्खलाभो दे० ॥ ला २ । °लाभो ते देवा(लाभो देवा—खं १)णुप्पिए
पुत्तलाभो ते देवाणुप्पिए रज्जलाभो भोगलाभो ते देवाणुप्पिए खं १ ला १ हे ४ । °लाभो
ते देवाणुप्पिए पुत्तलाभो ते देवाणुप्पिए रज्जलाभो भोगसोक्खलाभो ते देवाणुप्पिए हे ३ ।
°लाभो ते देवाणुप्पिए पुत्तलाभो ते देवाणुप्पिए रज्जलाभो ते देवाणुप्पिए भोगलाभो
ते देवाणुप्पिए हे २ ॥ १२. खलु तुमे खं १ । खलु तं सं १ ला २ लामू० ३, खलु तुमं लासं ३ ॥
१३. वीतिकंताणं खं १ । वीट्टिकंताणं सं १ ला ३ ॥ १४. “कुल्लकेत्वादीन्येकादश पदानि, तत्र केतुः
चिह्नं ध्वज इत्यर्थः, केतुरिव केतुर्द्रुतभूतत्वात्, पाठान्तरेण कुल्लहेउं कुल्लकारणम्”—अटी० ॥
अटी० अनुसारेण अत्र एकादश पदानि, कुल्लवित्तिकरं इति पाठान्तरापेक्षया तु द्वादश पदानि
भवन्ति ॥ १५. कुल्लवित्तिकरं इति पाठो हे २ मध्ये नास्ति । “कीर्तिकरः ख्यातिकरः, क्वचिद्
वृत्तिकरमित्यपि दृश्यते, वृत्तिश्च निर्वाहः”—अटी० ॥ १६. कुलपायवं कुलाधारं सं १ ला ३ ॥
१७. °वड्डुणं हे २ ॥ १८. दृश्यतां तृतीयं परिशिष्टम् ॥ १९. इतो जे १ इत्यस्य प्रारम्भः ॥ २०.
°विण्णायं जे १ हेसं ३ । “विण्णयपरिणयमेत्ते ति विज्ञकः परिणतमात्रश्च कलादिव्यति
गम्यते ।”—अटी० ॥ २१. देवी ला २ जे १ विना । देवि जे १ ॥

सुमिणे दिट्ठे जाव आरोगातुं डिदीहाँ उक्खणमंगलं कारणं तुमे 'देवी ! सुमिणे दिट्ठे त्ति कट्ठु भुज्जो भुज्जो अनुवूहति ।

११. तते णं सा धारिणी देवी सेणिएणं रण्णा एवं वुत्ता समाणी हट्ठेतुद्धा जाव हियया करतलपरिगहियं जाव अंजलिं कट्ठु एवं वंदासी—एवमेयं देवाणुप्पिया ! तहमेयं देवाणुप्पिया ! अवितहमेयं देवाणुप्पिया ! असंदिद्धमेयं देवाणुप्पिया ! इच्छिय-मेयं देवाणुप्पिया ! पडिच्छियमेयं देवाणुप्पिया ! इच्छियपडिच्छियमेयं देवाणुप्पिया ! सत्त्वे णं एसमट्ठे जं तुम्भे वंदह त्ति कट्ठु तं 'सिमिणं सम्मं पडिच्छति, पडिच्छित्ता सेणिएणं रण्णा अब्भणुण्णाता समाणी णाणामणिकणगरयणभत्तिचित्तातो भद्दासणातो अब्भुट्ठेति, अब्भुट्ठेत्ता जेणेव सए सयणिज्जे तेणेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता सयंसि सयणिज्जंसि णिसीयइ, णिसीइत्ता एवं वंदासी — मा मे से उत्तमे पद्दाणे मंगले सुमिणे अन्नेहिं पावंसिमिणेहिं पडिहम्मिहिति त्ति कट्ठु देवय-गुरुजणसंबद्धाहिं पसत्थाहिं धम्मियाहिं कद्दाहिं 'सिमिणजागरियं पडिजागरमाणी पडिजागरमाणी विहरति ।

१२. तते णं सेणिए राया पच्चूसकालसमयंसि कोडुंबियपुरिसे सद्दावेत्ति, सद्दावेत्ता एवं वंदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! बाहिरियं उवट्ठाणसालं अज्ज सव्विसेसं परमरम्मं गंधोदगसित्तसुँइयसम्मज्जितोवलित्तं पंचवण्णसरससुँरभिसुक्कपुण्फ-

१. दृश्यतां पृ० १२ पं० ४ ॥ २. वुट्ठी° जे १ लो० विना ॥ ३. 'दीहातोक्खणं' जे १ लो० ॥ ४. 'मंगलं' जे १ लो० विना नास्ति ॥ ५. अत्र पूर्वापरसन्दर्भानुसारेण देवाणुप्पिए इति पूर्णं रूपं भाति । तथा च देवा० इत्यस्य देवी इति विकृतं रूपं भाति ॥ ६. हट्ठेतुद्ध जाव ला २ विना । हट्ठ जाव खं १ । दृश्यतां पृ० १० पं० ६ ॥ ७. यं खि जाव खं १ हे ३, ४, ७ ला १ । अत्र सि० शब्देन सिरसावत्तं मत्थए इति पाठो विवक्षितो भाति । दृश्यतां पृ० ११ पं० ६ ॥ ८. वंदासि जे १ खं १ हे ४ ॥ ९. एवमेवं खं १ ॥ १०. देवाणुप्पिया खं १ ला २ विना नास्ति ॥ ११. देवाणुप्पिया ला २ विना नास्ति ॥ १२. पूर्वापरसन्दर्भानुसारेण देवाणुप्पिया इति पूरितमत्र ॥ १३. वयव जे १ लो० ॥ १४. सुमिणं सं १ ला ३ ॥ १५. 'गच्छति २ त्ता सं १ ला २, ३ विना । 'गच्छह से २ त्ता सं १ ला ३ । 'गच्छह तेणे २ त्ता ला २ । एतदनुसारेण तेणेव उवागच्छित्ता इति संपूर्णः पाठोऽत्र । दृश्यतां पृ० ५ टि० ४ ॥ १६. वयासि सं १ ला ३ ॥ १७. सिवि° हे २ । 'सुमि° सं १ ला ३ हे ३ ॥ १८. प्रतिषु पाठाः — पडिहम्मिहिति त्ति हे ४ । पडिहम्मिहिति त्ति हे २ । पडिहम्मिहिति त्ति खं १ जे १ लो० । पडिहम्मिति त्ति सं १ लामू० २ । पडिहम्मिति त्ति लासं० २ । पडिहम्मिति त्ति ला ३ । पडिहम्मिहिति त्ति हे ३ । पडिहम्मिहिति त्ति हे १ । पडिहम्मिति त्ति ला १ । १९. पसत्थाहिं नास्ति जे १ हे २ ॥ २०. धम्मियाहिं नास्ति खं १ ॥ २१. सुमि° सं १ ला ३ ॥ २२. पडिजागरमाणी विहरति खं १ । जागरमाणी पडिजागरमाणी २ विहरइ २ ला १ ॥ २३. को २ त्ता सं १ ला ३ । कोडुंबिय २ एवं ला २ । एतदनुसारेण कोडुंबियपुरिसे सद्दावेत्ता इति सम्पूर्णः पाठोऽत्र । स २ एवं सं १ ला २, ३ विना ॥ २४. हे २ ला ३ विना सव्विसेस परम° सं १ जे १ खं १ हे १, ३, ४ ला १, २ ॥ २५. 'सुहसम° जे १ ॥ २६. 'सुरभिसुसुक्क° जे १ ॥

पुंजोवयारकलियं कालागरुपवरैकुंदुरुकतुरुकधूवडज्झंतमधमधेतगंधुदुयाभिरामं
सुगंधवरगंधियं गंधवड्ढिभूतं करेह कारवेह य, करेत्ता कारवेत्ता य एयमाणत्तियं
पच्चप्पिणह। तते णं ते कोहुंविद्यपुरिसा सेणिएणं रण्णा एवं वुत्ता समाणा हट्ठेतुं
जाव पच्चप्पिणंति।

- ५ तते णं से सेणिए राया कल्लं पाउप्पभाताए रयणीए, फुल्लुप्पलकमलकोमल्लं-
म्मिलियंमि अहं पंडरे पभाते, रत्तासोगपंगास-किंसुय-सुयमुह-गुंजद्व-बंधुजीवग-पारावय-
चलणणयण-परहुतसुरत्तलोयण-जासुमणकुसुम-जलितजलण-तवणिज्जकलस-हिंगुलुय-
निगररूवाड्रेगरेहंतसस्सिरीए दिवागरे अह कमेण उदिते, तस्स दिणकरंपरोयार-
परंदमि अंधयारे, बालतवकुंकुमेण खंचिते व्व जीवलोए, लोयणविसयाणुंतास-
१० विगसंतविसर्दंसियंसि लोए, कमलागरसंडबोहए उट्ठियंमि सूरु सहरस्सरस्सिमि
दिणयरे तेयसा जलंते सयणिज्जातो उट्ठेति, उट्ठेत्ता जेणेव अट्ठणसाला तेणेव
उवागच्छति, उवागच्छित्ता अट्ठणसालं अणुपविसति, अणुपविसित्ता अणुगवायाम-

१. कालागुरु सं १ ॥ २. 'कुंदुरुक' खं १ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—करेह कारवेह य २ एवमाणं
हे २। करेह य कारवेह य एवमाणं जे १। करेह कारवेह य एवमाणं हे २ जे १ विना।
करेह य कारवेह य एवमाणं खं १। करेह य कारवेह य २ एवमाणं मु० ॥ ४. 'तुट्ठ' जे १ ॥
५. 'मिल्लि' हे २। 'म्मिल्ली' जे १ हे २ विना ॥ ६. अहंपंडरपभाए सं १। अहा पंडरे
पभाए हे १ ला २ ॥ ७. 'पंगासकेसुय २। मुह' खं २। 'पंगासे केसुय २ मुह' जे १। 'पंगास
केसुयसुयमुह' हे २ ॥ ८. "जासुमण इति जपा वनस्पतिविशेषः, तस्याः कुसुमं च"—अटी० ॥
९. 'हिंगुलुय' ला १, २, ३। "हिङ्गुलुको वर्णकविशेषः"—अटी० ॥ १०. परंपरोवयारं
खं० १ सं १ ला ३। 'परंपरावयार' खंसं १। 'परंपरोयार' जे १। "तस्स दिणकरंपरो-
यारपरंदमि अंधकारे ति तस्य दिवाकरस्य दिने दिवसेऽधिकरणभूते दिनाय वा यः करपर-
म्परायाः किरणप्रवाहस्य अवतारः अवतरणं तेन प्रारब्धमारब्धमभिवितुमिति गम्यते, अपराद्धं
वा विनाशितं दिनकरपरम्परावतारप्रारब्धम्, तस्मिन् सति, इह च 'तस्य' इति सापेक्षत्वेऽपि
समासः, तथा दर्शनात्"—अटी० ॥ ११. 'पारदंमि हे ४ ॥ १२. बंधयारे खं १ ला २ ॥
१३. खड्ग्य व्व खं १ ॥ १४. 'णुगास' ला २। 'णुवास' ला १। "लोचनविषयस्य दृष्टिगोचरस्य
योऽणुयासो ति अनुकासो विकासः प्रसर इत्यर्थः"—अटी० ॥ १४. दंसियंमि ला १, २ हे ३, ४ ॥
१५. उट्ठेति २ सं १ ला २, ३ हे २, ३ विना। उट्ठेति उ २ हे २, ३। उट्ठेति स २ ता सं १ ला
२, ३। एतदनुसारेण सयणिज्जातो उट्ठेत्ता इति सम्पूर्णः पाठोऽत्र। दृश्यतां पृ० ४ टि० ४ ॥
१६. 'भच्छह ते २ ता सं १ ला २, ३। एतदनुसारेण 'भच्छह, तेणेव उवागच्छित्ता इति
सम्पूर्णः पाठोऽत्र। दृश्यतां पृ० ५ टि० ४ ॥ १७. 'साळमणु' खं १ ॥ १८. "अनेकानि यानि
व्यायामाय योग्या च गुणनिका चलग्नं च उल्लङ्घनं ब्यामर्दनं च परस्परं बाह्याद्यङ्गमोदनं मल्लयुद्धं
च प्रतीतं करणानि चाङ्गमङ्गविशेषाः मल्लशालप्रसिद्धानि, तैः श्रान्तः सामान्येन, परिश्रान्तः
अङ्ग-प्रत्यङ्गापेक्षया सर्वतः"—अटी० ॥

जोग-वगण-वामदण-मलजुञ्ज-करणेहिं संते परिसंते, सयपाग-सहस्सपागेहिं सुगंध-
वरतेल्लमादिएहिं पीणणिजेहिं दीवणिजेहिं दप्पणिजेहिं मयणिजेहिं विहणिजेहिं
सन्विदियगायपल्हायणिजेहिं अब्भंगेहिं अब्भंगिए समाणे, तेल्लचम्मंसि पडिपुण्ण-
पाणिपायसुकुमालकोमलतलेहिं पुरिसेहिं छेएहिं दक्खेहिं पट्टेहिं कुसलेहिं मेहावीहिं
णिउणेहिं णिउणसिप्पोवगतेहिं जियपरिस्समेहिं अब्भंगणपरिमहणुव्वलणकरण-
गुणणिम्माएहिं अट्टिसुहाए मंससुहाए तयसुहाए रोमसुहाए चउव्विहाए संवाहणाए
संवाहिए समाणे अवगयपरिस्समे णरिंदे अट्टणसात्ततो पडिणिक्खमति, पडि-
णिक्खमिता जेणेव मज्जणघरे तेणेव उवागच्छति, उवागच्छत्ता मज्जणघरं
अणुपविसति, अणुपविसित्ता समत्तजालाभिरामे विचित्तमणिरयणकोट्टिमतले
रमणिजे ण्हाणमंडवंसि णाणामणिरयणमत्तिचित्तंसि ण्हाणपीढंसि सुहणिसण्णे
सुहोदगेहिं गंधोदगेहिं पुण्णोदगेहिं सुद्धोदएहिं यं पुणो पुणो कल्लाणग-
पवरमज्जणविहीए मज्जिए, तत्थ कोउयसतेहिं बहुविहेहिं कल्लाणपवरमज्जणावसाणे
पम्हलसुकुमालगंधकासाइल्लहियंगे, अहत्तसुमहग्घदूसरयणसुसंबुते सरससुरभि-

१. 'सुद्ध' ला १। 'युद्ध' जे १॥ २. मइणिजेहिं सं १ ला ३ जे १ हे २। "मदनीयैः मन्मथ-
वर्द्धनैः"—अटी० ॥ ३. बीह' सं १ ला ३। विह' ला २। 'बृहणीयैर्मौसोपचयकारिभिः"—
अटी० ॥ ४. कुसलेहिं पट्टेहिं मेहावीनिउणसिप्पोवगएहिं सं १ ला ३। "छेकैः अवसरैर्द्विसप्तति-
कलापण्डितैरिति च वृद्धाः, दृष्टैः कार्याणामविलम्बितकारिभिः, प्रच्छेः वाग्मिभिरिति वृद्धव्याख्या,
अथवा प्रच्छेः अग्रगामिभिः, कुल्लैः साधुभिः संवाधनाकर्मणि, ... व्याख्यान्तरं तु छेकैः प्रयोगज्ञैः,
दृष्टैः शीघ्रकारिभिः, पट्टेहिं ति प्राप्तायैरधिकृतकर्मणि निष्ठां गतैः, कुल्लैरालोचितकारिभिः"—
अटी० ॥ ५. णिउणेहिं नास्ति जे १। "निपुणैः उपायारम्भिभिः, निपुणस्त्रिपुणगतैः सूक्ष्मशिष्य-
समन्वितैरिति"—अटी० ॥ ६. 'व्वट्टण' जे १ लो०। "अभ्यङ्गन-परिमर्दनोद्दलनानां करणे
ये गुणास्तेषु निर्मातैः"—अटी० ॥ ७. 'णिम्माहएहिं सं १ ला २, ३॥ ८. तथासु' हे २ ला १
लासं० २ हेसं० ४॥ ९. २ त्ता सं १ ला २, ३ विना। अ २ त्ता सं १ ला २, ३। एतद-
नुसारेण अट्टणसात्ततो पडिणिक्खमित्ता इति सम्पूर्णः पाठोऽत्र ॥ १०. उ २ मज्जणघरं खं १
हे २। उवागच्छेत्ता मज्जणघरे सं १ ला २॥ ११. "समत्तजालाभिरामे ति समन्तात् सर्वतो
जालकैर्विच्छित्तिच्छिद्रवद्द्राव्यवविशेषैरभिरामो रम्यो यः स्नानमण्डपः स तथा, पाठान्तरेण समत्त-
जालाभिरामे तत्र समस्तो जालकैरभिरामो यः स तथा, पाठान्तरेण समुत्तजालाभिरामे सह
मुक्ताजालैर्यो वर्ततेऽभिरामश्च स तथा, तत्र"—अटी० ॥ १२. ण्हाणं सं १ ॥ १३. सुहोदगगंधो-
दगेहिं पुण्णो' सं १ ला ३। सुहोदएहिं पुण्णोदएहिं गंधोदएहिं हे ३, ४। "सुहोदकै
पवित्रस्थानादितैः, गन्धोदकैः शीतपण्डादिमिश्रैः, पुष्पोदकैः पुष्परसमिश्रैः, सुद्धोदकैश्च स्वाभाविकैः"
—अटी० ॥ १४. य नास्ति खं १ सं १ ला २, ३॥ १५. कोउणस' सं १ ला ३॥ १६.
'णमप' सु० ॥ १७. कासाइयल्ल' ला २। कासाइयल्ल' ला ३। कासाइयल्ल' सु० ॥ "पम्हल्लेयादि,
पक्ष्मका पक्ष्मवती, अत एव सुकुमाला गन्धप्रधाना काषायिका कषायरक्ता साटिका, तथा
लूणितमङ्गं यस्य स तथा"—अटी० ॥ १८. अणहय' सं १ लामू० ३॥

- गोसीसचंदणाणुलित्तगत्ते सु मालावण्णगविलेवणे आविद्धमणिसुवण्णे कप्पित-
हारद्धहारित्तैसयपालंबपलंबमाणकडिसुत्तसुकयसोहे पिणद्धगेवेज्ज-अंगुलेज्जगललियं-
गयललियकयाभरणे णाणामणिकडगतुडिययंभियमुए अहियरूवसस्सिरिए कुंडलुंजो-
वियाणणे मउडदित्तसिरिए हारोत्थयसुकतरइयवच्छे मुद्धियापिंगलंगुलीए पालंब-
५. पलंबमाणसुकयपडउत्तरिज्जे णाणामणिकणगरयणविर्मलमहरिहणिउणोवियमिसि-
मिसित्तविरइयसुसिलिद्धविसिद्धलद्धसंठियपसत्थआविद्धवीरवलए, किं बहुणा ? कप्प-
रुक्खए विव सुअलंकियविभूसिए णरिंदे सैंकोरेंटमह्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं
चउचामरवौलवीइयंगे मंगलजयसदकयालोए अणेगगणणायग-दंडंणायग-राईसर-
तलवर-माडंभिय-कोडुंभिय-मंति-महामंति-गणग-दोवारिय-अमच्च-चेड-पीढमद्-णगर-
१०. गिगम-सेट्ठि-सेणावति-सत्थवाह-दूयसंभिवालं सद्धिं संपरिवुडे धैवल्लमहामेह-
गिगए विव गहगणदिप्पंतरिक्खतारागणाण मज्जे ससि व्व पियदंसणे णरवती
मज्जणधरातो पडिणिकखमति, पडिणिकखमिता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाल्ख
तेणेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता सीहासणवरगते पुरत्थाभिमुहे सन्निसण्णे ।

तते णं से^१ सेणिए राया अप्पणो अदूरसामंते उत्तरपुरत्थिमे^२ दिसीभागे अद्ध

१. सुधिं जे १ लो० ॥ २. तिसरगं हे २ ॥ ३. अंगुलिअगं सं १ ला ३ लामू २ ।
अंगुलिज्जगं लासं २ ॥ ४. ज्योवियां जे १ । ज्योइयां हे ३, ४ मु० ला १ । “कुण्डलो-
द्व्योतिताननः”—अटी० ॥ ५. विंगुं सं १ ला ३ लामू २ ॥ ६. विमलं नास्ति जे १ खं २
सं १ ला १, २, ३ हे ४ । “नानामणिकनकरत्नैर्विमलानि महाह्राणि महाह्राणि निपुणेन शिल्पिना
ओवियं चि परिकर्मितानि मिलिमिसित्तं चि दीप्यमानानि यानि विरचितानि निर्मितानि सुश्लिष्टानि
सुसन्धीनि विशिष्टानि विशेषवन्त्यन्येभ्यो लक्ष्यानि मनोहराणि संस्थितानि प्रशस्तानि च आविष्टानि
परिहितानि वीरवल्लयानि येन स तथा”—अटी० ॥ ७. मिसिमिसिमिसैतं खं १ हे मु० ४ ॥
८. सुसिलिद्धविसिद्धलद्धसंठियं सं १ । सुसिलिद्धलद्धविसिद्धलद्धसंठियं जे १ । सुसिलिद्धविसि-
द्धसंठियं खं १ ॥ ९. ए वेव ला २ हे ४ । ए वेव सं १ ला १, ३ हे २, ३ । “कल्पवृक्षक इव
सुष्ठु अलङ्कृतो विभूषितश्च”—अटी० ॥ १०. सुं नास्ति सं १ ला २, ३ । अलंकिं सं १ ला २,
३ । सुयलंकिं खं १ ॥ ११. “सह कोरेण्टप्रधानैर्माल्यदामभिर्व्यच्छ्रं तेन प्रियमाणेन, कोरेण्टकः
पुष्पजातिः, तत्पुष्पाणि मालान्तेषु शोभार्थं दीयन्ते”—अटी० ॥ १२. वालावीं खं १ ।
वालाविं हे २ ॥ १३. डंडं जे १ ॥ १४. गणदो जे १ । “गणका गणितज्ञाः भाण्डागारिका
इति वृद्धाः”—अटी० ॥ १५. “इह तृतीयाबहुवचनलोपो द्रष्टव्यः”—अटी० ॥ १६. “प्रिय-
दर्शनः, क इव ? धवल्लमहामेवनिर्गत इव शरीरं, तथा ससि व्व चि वत्करणस्यान्यत्र सम्बन्धः,
ततो ग्रहगणदीप्यमानऋक्षतारकणानां मध्ये इव वर्तमान इति”—अटी० ॥ १७. से २ ता जे १
सं १ ला ३ । एतदनुसारेण तेणेव उवागच्छित्ता इति सम्पूर्णः पाठोऽत्र । दृश्यतां पृ० ५ टि० ४ ॥
१८. से नास्ति सं १ लामू ३ ला २ ॥ १९. विसिं मु० ॥

भदासणां सेयवैत्थपैच्चत्थुयां सिद्धत्थमंगलोवयारकतसंतिकम्माइं रयावेति, रया-
वेत्ता ण्णामणिरयणमंडियं अहियपेच्छणिज्जरूवं महग्घवरपट्टणुरगयं सण्हबहुभत्ति-
संयचित्तद्वाणं ईहामिय-उसभ-तुरय-णर-मगर-विद्ग-वाल-किंनर-रुरु-सरभ-चमर-
कुंजर-वणलय-पउमलयभत्तिचित्तं सुखचियवरकणगपवरपेरंतदेसभागं अंभितरियं
जवणियं अंछावेइ, अंछावेत्ता अत्थरगमउयमसूरंओत्थइयं धवलवत्थपच्चत्थुयं ५
“विसिद्धं अंगसुहफासयं सुमउयं धारिणीए देवीए भदासणं रयावेति, रयावेत्ता
कोहुंबियपुरिसे सदावेति, सदावेत्ता एवं वदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया!
अट्ठंगमहाणिमित्तसुत्तत्थपाढए विविहसत्थकुसले सुंमिणपाढए सदावेह, सदावेत्ता
एयमाणत्तियं खिप्पामेव पच्चप्पिणह ।

तते णं ते कोहुंबियपुरिसा सेणिएणं रण्णा एवं वुत्ता समाणा हट्ठतुट्ठा १०
जाव हियया करयलपरिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अजलिं कट्ठु एवं देवो
तहत्ति आणाए विणएणं वयणं पडिसुणेंति, पडिसुणेंता सेणियस्स रण्णो
अंतियातो पडिणिक्खमंति, पडिणिक्खमेत्ता रायगिहस्स णगरस्स मज्झंमज्जेणं
जेणेव सुंमिणपाढगगिहाणि तेणेव उवागच्छंति, उवागच्छित्ता सुंमिणपाढए
सदावेति । १५

तते 'णं ते सुमिणपाढगा सेणियस्स रण्णो कोहुंबियपुरिसेहिं सदाविया
समाणा हट्ठतुट्ठा जाव' हियया ण्हाता कतबलिकम्मा जाव पायच्छित्ता

१. °णात्तिं खं २ ॥ २. °वत्थे जे १ ॥ ३. °पच्चत्थयाइं जे १ ला १ । °पच्चत्थुयाइं सं १
ला २, ३ । °पच्चत्थयाइं हेमू० ४ सु० ॥ ४. °यात्तिं खं २ ॥ ५. °णिज्जं रूव जे १ खं १ ।
°णेज्जरूवं हे २ सं १ । “अधिकं प्रेक्षणीयं रूपं यस्यां रूपाणि वा यस्यां सा तथा”—अटी० ॥
६. सण्हं ला २ ॥ ७. °संतचिं सं १ लामू० ३ । °सतविं लासं० ३ ॥ ८. अंभंतं
लामू० ३ । अंभितरं सं १ ॥ ९. ठावेइ निरत्ता सं १ । छावेइ निरत्ता लामू० ३, अंछावेइ २
ला लासं० ३ । १०. °रओत्थइय जे १ ला २ सु० विना । “आस्तरकेण प्रतीतेन मृदुकम-
सूरकेण च प्रतीतेन अवस्तृतं यत् तत् तथा, धवलवत्त्रेण प्रत्यवस्तृतम् आच्छादितम्”
—अटी० ॥ ११. °वत्थयं सं १ ला २ । °वत्थुयं ला २ ॥ १२. विसिद्धं सं १ ला २, ३ ॥
१३. सिमिणं खं १ हे २ हेमू० ३ ॥ १४. एतमां हे ४ । एवमां हे २ ला २ ॥ १५. ला २ विना
—हट्ठ २ जाव खं १ हे १, ३, ४ । हट्ठतुट्ठा जाव सं १ ला ३ । हट्ठ जाव ला १ हे २ । हट्ठतुट्ठा जाव
हयहियया जे १ ॥ १६. वयणं नास्ति खं १ ॥ १७, १८. सिमिणं खं १ हे ४ हेमू० ३ ॥
१९. णं ते सिमिणं हे २ । णं से सुमिणं सं १ ला २ जे १ लामू० ३ ॥ २०. हट्ठ २ जाव खं १
हे १, २ ला १ । हट्ठतुट्ठा जाव जे १ ला २ विना ॥ २१. “जाव हियय त्ति हरिसवसविसप्पमा-
णहियया”—अटी० ॥ २२. “जाव पायच्छित्तं त्ति कयकोउयमंगलपायच्छित्ता”—अटी० ॥

अप्पमहग्घाभरणाअंकियसरीरां हरियालियसिद्धत्थयकयमुद्धाणा सएहिं सएहिं
गेहेहिंतो पडिणिकखमंति, पडिणिकखमिता रायगिहस्स मज्झमज्जेणं जेणेव
सेणियस्स रण्णो भवणवडेंसगदुवारे तेणेव उवागच्छंति, एगंतओ उवागच्छिता
मिलायंति, मिलाइत्ता सेणियस्स रण्णो भवणवडेंसगदुवारेणं अणुपविसंति, अणु-
५ पविसित्ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छंति,
उवागच्छिता सेणियं रायं जएणं विजएणं वट्ठावेत्ति, सेणिएणं रण्णा अच्चिय-
वंदिय-माणिय-पूइय-सक्कारिय-सम्माणिया समाणा पत्तेयं पत्तेयं पुव्वन्नत्थेसु भद्दासणेसु
मिसीयंति ।

तते णं सेणिए राया अवणियंतरियं धारिणिं देविं ठवेत्ति, ठवेत्ता पुप्फफल-
१० पडिपुण्णहत्थे परेणं विणएणं ते सुमिणपाढए एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया !
धारिणी देवी अज्ज तंसि तारिसगंसि सयणिज्जंसि जांव महासुमिणं पासित्ताणं
पडिबुद्धा, तं एयस्स णं देवाणुप्पिया ! ओरालस्स जांव सस्सिरियस्स
महासुमिणस्स के मज्जे कल्लाणे फलवित्तिविसेसे भविस्सति ? ।

तते णं ते सुमिणपाढगा सेणियस्स रण्णो अंतिए एयमड्डं सोच्चा णिसम्म हट्ठ
१५ जांव हियया तं सुमिणं सम्मं ओगिण्हंति, ओगिण्हित्ता ईहं अणुपविसंति,
अणुपविसित्ता अन्नमन्नेण सद्धिं संचालेत्ति, संचालित्ता तस्स सुमिणस्स लेंद्धट्ठा
पुच्छियट्ठा गहियट्ठा विणिच्छियट्ठा अभिगयट्ठा सेणियस्स रण्णो पुरतो सुमिणसत्थाइं
उच्चारमाणा उच्चारमाणा एवं वदासी—

१. “हरितालिका दूर्वा सिद्धार्थकाश्च कृता मूर्धनि वैभते तथा । क्वचित् सिद्धत्थयहरियालिया-
कयमंगलमुद्धाणा एवं पाठः” —अटी० ॥ २. सएहिं गेहेहिंतो सं १ ला २ जे १ । सएहिं
गिहेहिंतो ला ३ । “स्वकेभ्यः २ आत्मीयेभ्य इत्यर्थः” —अटी० ॥ ३. रक्को ला ३ विना नास्ति ॥
४. गच्छइ ते २ त्ता जे १ । एतदनुसारेण ‘उवागच्छंति, तेणेव उवागच्छिता’ इति सम्पूर्णः
पाठोऽत्र ज्ञेयः ॥ ५. एगयओ मेलायंति २ त्ता जे १ सं १ ला ३ । एगंतओ मिलायंति २ हेमू० ४,
एगंतओ मिलेत्ति २ हेसं० ४ । एगओ मिलत्ति २ ला २ ॥ ६. “पूइय-माणिय” अटी० मु० ।
“अर्चिताः चर्चिताश्चन्दनादिना, बन्दिताः सदुणोत्कीर्तनेन, पूजिताः पुष्पैः, मानिताः दृष्टि-
प्रणामतः, सक्कारिताः फल-वस्त्रादिदानतः, सन्मानितास्तथाविधया प्रतिपत्त्या समाणा चि सन्तः”
—अटी० ॥ ७. धारणिं जे १ ॥ ८. सिमिं खं १ हे २ ॥ ९. पाढते खं १ ॥ १०. हइयतां पृ० ९
पं० ५ ॥ ११. हइयतां पृ० ११ पं० १० ॥ १२. हइयतां पृ० १० पं० ६ ॥ १३. सम्म तोणेण्हंति २
खं १ ॥ १४. संचाएण्वि सं २ त्ता जे १ । “संचालेत्ति चि संचालयन्ति संचारयन्ति पर्यालोचयन्ती-
त्यर्थः” —अटी० ॥ १५. “लब्धार्थाः स्वतः, वट्ठार्थाः परस्परतः, गुहीतार्थाः परामिप्राय-
ग्रहणतः, तत एव विनिश्चितार्थाः, अत एव अभिगतार्था अवधारितार्था इत्यर्थः” —अटी० ॥

एवं खलु अहं सामी ! सुमिणसत्थंसि बायालीसं सुमिणा, तीसं महासुमिणा, बावत्तरिं सव्वसुमिणा दिट्ठा । तत्थ णं सामी ! अरहंतमायरो वा चक्कवट्ठिमातरो वा अरहंतंसि वा चक्कवट्ठिसि वा गम्भं वक्कममाणंसि एएसिं तीसाए महासुमिणाणं इमे चोदस महासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्जंति, तंजहा—

गय-उसभ-सीह-अभिसेय-दाम-ससि-दिणयरं झयं कुंभं ।

पउमसर-सागर-विमाण-भवण-रयणुच्चय-सिहिं च ॥ १ ॥

वासुदेवमातरो वा वासुदेवंसि गम्भं वक्कममाणंसि एएसिं चोदसण्हं महासुमिणाणं अन्नतरे सत्त महासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्जंति । बलदेवमायरो वा बलदेवंसि गम्भं वक्कममाणंसि एतेसिं चोदसण्हं महासुमिणाणं अन्नतरे चत्तारि महासुमिणे पासित्ताणं पडिबुज्जंति । मंडलियमायरो वा मंडलियंसि गम्भं वक्कममाणंसि एएसिं चोदसण्हं महासुमिणाणं अन्नतरं एंसं महासुमिणं पासित्ताणं पडिबुज्जंति ।

इमे य सामी ! धारिणीए देवीए एगे महासुमिणे दिट्ठे, तं ओराले णं सामी ! धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे, जाँव आरोग्गतुं डिदीहाउकल्लणं मंगलकारे णं सामी ! धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे, अत्थलाभो सामी ! सोक्खलाभो सामी ! भोगलाभो सामी ! पुत्तलाभो [सामी !] रज्जलाभो [सामी !] एवं खलु सामी ! धारिणी देवी नक्कणं मासाणं बहुपडिपुण्णाणं जाँव दारगं पयाहिति, से वि य णं दारए उम्मुक्कबालभावे विण्णयपरिणयमेत्ते जोव्वणमगणुप्पत्ते सूरे वीरे विक्कत्ते वित्थिण्णविपुलबलवाहणे रज्जवती राया भविस्सति अणगारे वा भावियप्पा । तं ओराले णं सामी ! धारिणीए देवीए सुमिणे दिट्ठे, जाँव आरोग्गतुं डि जाव दिट्ठे त्ति कट्ठु भुज्जो भुज्जो अणुवूहेत्ति ।

१, ३, ४. 'सिमि' खं १ ॥ २. मणंसि खं १ । "गम्भं वक्कममाणंसि त्ति गम्भं व्युत्क्रामति उत्पद्यमाने"—अटी० ॥ ५. "विमानं यो देवलोकादवतरति तन्माता पश्यति, यस्तु नरकादुद्धृत्योत्पद्यते तन्माता भवनमिति चतुर्दशैते स्वप्नाः विमान-भवनयोरेकतरदर्शनमिति"—अटी० ॥ ६, ९, १२. 'सिमि' खं २ हे २ ॥ ७, ८. 'सिमि' हे २ ॥ १०. वा नास्ति ला २ मु० विना ॥ ११. एगं ला २ मु० विना नास्ति ॥ १३. दृश्यतां पृ० १२ पं० ५ ॥ १४. 'तुट्ठीदीहाभो' सं १ । 'तुट्ठीदीहाउ' जे १ ला २ ॥ १५. 'मंगलका' ला १, २, हे ४ । 'मंगलकारण' खं १ । १६. सामी ! पुत्त । रज्ज । एवं सं १ लामू २, ३ ॥ १७. दृश्यतां पृ० १२ पं० ८ ॥ १८. पयाहि से वि खं १ ॥ १९. विण्णाय सं १ लासं २, ला ३ । "विण्णायपरिणयमेत्ते विज्ञातं विज्ञानं परिणतमात्रं यस्य स तथा, क्वचिद् विण्णय त्ति पाठः, स च व्याख्यात एव"—अटी० । दृश्यतां पृ० १२ पं० १२ ॥ २०. दृश्यतां पृ० १२ पं० ५ ॥

તતે ણં સેણિયે રાયા તેસિં સુમિણપાદગાણં અંતિયે એયમદ્દં સોચ્છા ણિસંમ્મં હંદુતુદ્ધ
જાવ હિયયે કરયલ જાવ એવં વદાસી—એવમેયં દેવાણુપ્પિયા ! જાવ જણં તુબ્બે
વદહ ત્તિ કદ્દુ તં સુમિણં સમ્મં પંડિચ્છતિ, પંડિચ્છિત્તા તે સુમિણપાદયે વિપુલેણ
અસણ-પાણ-આદિમ-સાદિમેણં વત્થ-ગંધ-મહાલંકારેણ ય સક્કારેતિ સમ્માણેતિ,
૫. સક્કારિત્તા સમ્માણિત્તા વિપુલં જીવિયારિહં પીતિદાણં દલ્યતિ, દલહિત્તા પંડિવિસજ્જેતિ ।

તતે ણં સેણિયે રાયા સીહાસણાઓ અબ્બુદ્ધેતિ, અબ્બુદ્ધેત્તા જેણેવ ધારિણી
દેવી તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ઉવાગચ્છિત્તા ધારિણિં દેવીં એવં વદાસી—એવં જાલુ
દેવાણુપ્પિયે ! સુમિણસત્થંસિ ચાર્યાલીસં સુમિણા, તીસં મહાસુમિણા, જાવ મુજ્જો
મુજ્જો અણુવૂહતિ । તતે ણં ધારિણી દેવી સેણિયસ્સ રણ્ણો અંતિયે એયમદ્દં સોચ્છા
૧૦. ણિસંમ્મં હંદુ જાવ હિયયા તં સુમિણં સમ્મં પંડિચ્છતિ, પંડિચ્છિત્તા જેણેવ સયે
વાસધરે તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ઉવાગચ્છિત્તા પહાયા કયવલિકમ્મા જાવ વિપુલાઈ
જાવ વિહરતિ ।

૧૩ તતે ણં તીસે ધારિણીયે દેવીયે દોસુ માસેસુ ^૧વીતિકંતેસુ તતિયે માસે
વટ્ટમાણે તસ્સ ગન્ધસ્સ દોહલકાલસમયંમિ અયમેતારૂવે અકાલમેહેસુ ^૨દોહલે
૧૫. પાઉન્નવિત્થા—ધન્નાઓ ણં તાઓ અમ્મયાઓ, સંપુણ્ણાઓ ણં તાઓ અમ્મયાઓ,
કયથાઓ ^૩‘‘ણં તાઓ [અમ્મયાઓ], કયપુણ્ણાઓ [ણં તાઓ અમ્મયાઓ], કય-
લક્ખણાઓ [ણં તાઓ અમ્મયાઓ], કયવિહવાઓ [ણં તાઓ અમ્મયાઓ], સુલદ્ધે
^૪‘‘ણં તાસિં માણુસ્સયે જમ્મજીવિયફલે જાઓ ણં મેહેસુ અબ્બુગ્ગતેસુ અબ્બુજ્જણેસુ

૧. ણિસમ્મા લં ૨ ॥ ૨. હંદુ જાવ હિયયે લં ૧ હે ૧, ૨, ૩, ૪ લા ૧ । હંદુતુદ્ધ જાવ હિયયે
જે ૧ ॥ ૩. વદાસિ લં ૧ હે ૧, ૩, ૪, લા ૧, ૨, ૩ સં ૧ ॥ ૪. એવમેયં જે ૧ હે ૧ ॥ ૫. સમ્મં
પંડિચ્છહ ૨ ત્તા જે ૧ લં ૧ વિના । સમ્મં સંપંડિચ્છતિ લં ૧ । સમ્મં પંડિચ્છહ ૨ ત્તા જે ૧ ।
જે ૧ અનુસારેણ ‘સમ્મં પંડિચ્છહ, સમ્મં પંડિચ્છિત્તા’ इति सम्पूर्णः पाठः स्यात् ॥ ૬. ‘‘જેતિ ૨
ત્તા પ્રતિપુ પાઠઃ ॥ ૭. સે નાસ્તિ જે ૧ સં ૧ લા ૩ લામૂ. ૨ ॥ ૮. ધારિણીદેવી લં ૧ જે ૧
હેમૂ. ૪ । ધારિણીયે દેવીયે હેસં ૪ । ધારિણીદેવીયે લા ૨ । ધારિણીદેવી લા ૩ ॥ ૯. વદાસિ
સં ૧ લા ૩ લં ૧ । ૧૦. હે ૨ વિના । ‘લીસં સુમિણા જાવ એવં મહાસુમિણં જાવ મુજ્જો મુ. ૦’ ‘લીસં
મહાસુમિણા જાવ મુજ્જો હે ૨ મુ. ૦ વિના । દ્વયતાં પૃ. ૧૯ પં. ૧ ॥ ૧૧. દ્વયતાં પૃ. ૧૦ પં. ૬ ॥
૧૨. જાવ વિપુલાઈ વિહરતિ લં ૧ । દ્વયતાં પૃ. ૧૭ પં. ૧૭ ॥ ૧૩. વિતિ^૫ હે ૨ સં ૧ લા ૨, ૩
જે ૧ ॥ ૧૪. ‘કાલે સં સં ૧ ॥ ૧૫. દોહલે સં ૧ લા ૧, ૨, ૩ હે ૨ અટી. ૦ । ‘‘દોહલે પાઉન્નવિત્થ
ત્તિ દોહલો મનોરથઃ પ્રાદુર્ભૂતવાન’’—અટી. ૦ ॥ ૧૬. તાઓ અમ્મયાઓ લં ૧ ॥ ૧૭. સપુ^૬ મુ. ૦ ।
‘‘સંપૂર્ણાઃ પરિપૂર્ણા આદેયવસ્તુભિઃ’’—અટી. ૦ ॥ ૧૮. ણં તાઓ હે ૪ મુ. ૦ વિના નાસ્તિ ॥
૧૯. ણં નાસ્તિ સં ૧ લા ૨, ૩ હે ૪ ॥

अब्भुत्तत्तेसु अब्भुत्तिएसु सगज्जिएसु सविज्जिएसु सैफुसिएसु सैत्थणिएसु धंतधोत-
रुप्पपट्ट-अंक-संख-चंद-कुंद-सालिपिट्ठरासिसमप्पभेसु चिउर-हरियालभेय-चंपग-
सण-कोरेंटंग-सरिसव-पउमरयसमप्पभेसु लक्खारस-सरस-रत्तंकिंसुय-जासुमण-
रत्तबंधुजीवग - जातिहिं गुलिय - सरसकुंकुम - उरब्भससरुहिर - इंदगोवगसमप्पभेसु
बैरहिण-नील-गुलिय-सुगचासपिच्छ-भिगपत्त-सासग-नीलुप्पलनियर-नवसिरीसकुसुम-
णवसहलसमप्पभेसु जच्चंजण-भिगभेय-रिड्डग-भमरावलि-गवल-गुलिय-कज्जलसमप्प-
भेसु फुरंतविज्जुतसगज्जिएसु वायवसविपुलगगणचवलपरिसकिरेसु, निम्मलवरवारि-
धारापगलियपयंडमारुयसमाहयसमोत्थरंतउवरितुवरितुरियवासं पवासिएसु, धारा-
पहकरणिवायनिवाविय मेइणितले, हरियगणकंचुए, पल्लवियं पायवगणेसु, वल्लि-
वियाणेसु पसरिएसु, उन्नत्तेसु सोभग्गमुवगतेसु, वैभारगिरिप्पवाततड-कडगंवि-
मुकेसु उज्जरेसु, तुरियपधावियपलोड्डफेणाउलं सकलुसं जलं वहंतीसु गिरिणदीसु,
सज्जुण-नीवं-कुडयकंदल्ल-सिलिधकलिएसु उववणेसु, मेहरसियहट्टतुडचिड्डिय
हरिसवसपमुक्ककंठकेकरंवं मुयंतंसे बैरहिणेसु उउवसमयजणियतरुणसहयरिणचित्तेसु,

१. सप्फुसिं खं १ । "सप्फुसिएसु चि प्रवृत्तप्रवर्षणविन्दुषु"—अटी० ॥ २. सथं खं १ हे २ ।
- "सस्तनितेषु कृतमन्द्रमन्द्रध्वनिषु"—अटी० ॥ ३. टसरिं हे २ विना । "चम्पक-सन-कोरेण्टक-
सर्षपग्रहणात् तत्पुष्पाणि शृण्वन्ते, पद्मरजः प्रतीतम्, तत्समप्रभेषु, वाचनान्तरे सनस्थाने काञ्चनं
सर्षपस्थाने सरिस चि पठ्यते, तत्र चिकुरादिसदृशाश्च ते पद्मरजःसमप्रभाश्चेति विग्रहः, अतस्तेषु
पीतेध्वित्यर्थः"—अटी० ॥ ४. केंसुयं खं १ । केसुयं हे ४ ला १ । "किंयंसुयं" जे १ । "केयंसुयं"
सं १ ॥ ५. जासुयणं खं १ ला ३ ॥ ६. हिंगुल्यं ला २, ३ । हिंगुलियं हे १, ४ ला १ ।
- "जातिहिज्जुल्लकेन वर्णकद्रव्येण"—अटी० ॥ ७. बरिहिं खं १ ॥ ८. पिच्छं खं १ सं १ हे ४ ॥
९. सामगं जे १ । "सासको वीथकनामा वृक्षविशेषः, अथवा साम चि पाठः, तत्र श्यामा
प्रियङ्गुः"—अटी० ॥ १०. सुं खं १ । एवमन्यत्रापि क्वचित् क्वचित् ॥ ११. उवरितुरियं
खं १ हे २ जे १ सं १ ला २, ३, लासं १ । "उपर्युपरि च सातत्येन"—अटी० ॥ १२.
णिब्वविय खं १ हे २ हेमू० ४ । "निर्वापितशब्दाच्च सतम्येकवचनलोपो द्रष्टव्यः"—अटी० ॥
१३. "पल्लविय चि इह सतमीवहुवचनलोपो दृश्यः, ततः पल्लवितेषु पादपगणेषु"—अटी० ॥
१४. "उज्जतेषु भूपदेशेष्विति गम्यते, सौभाग्यमुपगतेषु अनवरित्यतजलत्वेन अकर्दमत्वात्,
पाठान्तरे नगेषु पर्वतेषु नदेषु वा हृदेषु"—अटी० ॥ १५. प्रतिपाठाः—वेभारं हे २ ला २ मु०
विना । वेभारं हे २ ला २ मु० । "वैभाराभिधानस्य गिरेः"—अटी० ॥ १६. विप्पमुं सं १
ला ३ ॥ १७. नीमं हे २ ॥ १८. सिलंधं सं १ ला ३ । सिलिद्धं ला २ ॥ १९. "मेघरस्सितेन
हट्टतुष्टा अतिदृष्टाश्चेष्टिताश्च कृतचेष्टा ये ते तथा तेषु, इदं च सतमीलोपात्"—अटी० ॥ २०.
केक्कां खं १ सं १ ला २, ३ जे १ ॥ २१. बरिहिणंसुं खं १ जे १ ॥ २२. उऊसमयं सं १ लामू०
३ जे १ । "ऋतुवशेन कालविशेषबलेन यो भवस्तेन जनितम्"—अटी० ॥

- णवसुरभिसिलिंधं कुडयकंदलकयंगंधद्वणिं मुयंतेसु उववणेसु, परहुयैरुयरिभित-
संकुलेसु उदाइंतरत्तइंदगोवयथोवयकारुण्णविलवितेसु ओणयतणमंडिएसु दहुरपयं-
पिएसु संपिंडियदरियममरमहुकरिपहकरपरिलित्तमत्तप्पयकुसुमासवलोलमधुरगुंजंत-
देसभाएसु उववणेसु, पैरिसामियचंदसूरगहगणपणट्टनक्खत्ततारंगपहे इंदाउहबद्ध-
५ चिंधपट्टंसि अंबरतले उड्डीणबलगपंतिसोमंतमेह्वंदे, कारंडग-चक्कवाय-कलहंसउत्सुय-
करे संपत्ते पाउसंभि काले, ण्हायातो कयवलिकम्मातो कयकोउयमंगलपायच्छित्तातो,
किं ते, वरपायपत्तणेउरमणिमेहलहारइयउचियकडगखंडुयविचित्तवरवल्लयंभिय-
भुयाओ कुंडलउज्जोवियाणणाओ रयणमूसियंगीओ, नौसानानीसासवायवोज्झं
चक्खुहरं वण्णफरिससंजुत्तं हयलालापेलवाइरेयं धवलकणयखच्चियंतकम्मं आगास-
१० फलिहसरिसप्पमं अंसुयं पवरं परिहियाओ, दुंगूलसुकुमालउत्तरिजाओ, सव्वो-
उयसुरभिकुसुमपवरमल्लसोभितसिराओ कालागरुधूवधूवियाओ "सिरीसमाणवेसाओ

१. "सिलंभं" सं १ ला ३ लामू० २ ॥ २. "कडंभं" जे १ । "कलंभं" हे ४ ॥ ३. "रयं" जे १ ॥
४. परिज्झामिं हे २, ४, जे १ । परिज्झामिं सं १ ला ३ । "परिज्झामिताः कृष्णीकृताः सान्द्र-
मेघच्छादनात्, पाठान्तरेण परिध्यामिताः कृतप्रभाभ्रंशाः चन्द्रसूरग्रहणा यस्मिन्"—अटी० ॥
५. "तारागपहे जे १ ।" तारागपहे हे ४ ॥ ६. "मेहुवंदे सं १ जे १ ॥ ७. ण्हाया कयवलिकम्मा
कयकोउयमंगलपायच्छित्ते किञ्चो वरं" जे १ । ८. "किं ते इति किमपरमित्यर्थः"—अटी० ॥
९. "वरपायपत्तनेउरमणिमेहलहारइयउचियकडगखंडुयएगावलिकंडसुरवतिसरयवरवल्लयहेम-
सुत्तकुण्डलज्जोवियाणणाओ त्ति पाठान्तरम्, तत्र तु वरपादप्राप्तनूपुरमणिमेखलाहाराः तथा
रचितान्युचितकटकानि च खड्गकानि च एकावली च विचित्रमणिककृता एकसरिका कण्ठसुरजश्च
आभरणविशेषः त्रिसरकं च वरवल्लयानि च हेमसूत्रकं (सूत्रं सं १) च संकलकं यासां तास्तथा,
तथा कुण्डलोद्योतिताननाः, ततो वरपादप्राप्तनूपुरादीनां कर्मधारयः, स्तनविभूषिताङ्गयः"—अटी० ॥
१०. प्रतिषु पाठाः—"खंडुयं" सं १ लामू० ३ हे ३, ४ । "खंडुयं" खं १ लासं ३ ला १ ।
"खंडुयं" हे २ जे १ । "खंडुयं" ला २ । "खड्गकानि (खण्डकानि-खं १, खड्गकानि-ला १) चाङ्गु-
लीयकानि यासां ताः"—अटी० ॥ ११. नासनीं जे १ । "नासनिःश्वासवातेनोह्यते यच्छुत्वात्
तत्तथा"—अटी० ॥ १२. धवलं सं १ । "धवलं च तत् कनकेन खचितं ति खचितं मण्डित-
मन्तयोः अञ्चलयोः कर्म बानलक्षणं यस्य तत्तथा तच्चेति वाक्यम्"—अटी० ॥ १३. पवरं सं १
खं १ ला १, २, ३ हे ४ । "अञ्जुकं वल्लविशेषं प्रवरमिहातुस्वारलोपो दृश्यः"—अटी० ॥
१४. दुगूलं जे १ हे २ । "दुकूलं वल्लम्, अथवा दुकूलो वृक्षविशेषः, तद्वत्काजातं दुकूलं
वल्लविशेष एव"—अटी० ॥ १५. "पाठान्तरे 'सर्वर्तुकसुरभिकुसुमैः सुरचित्ता प्रलम्बा शोभमाना
कान्ता विकसन्ती चित्रा माला यासां तास्तथा, एवमन्यान्यपि पदानि बहुवचनान्तानि संस्करणीयानि,
इह वर्णके बृहत्तरो वाचनाभेदः"—अटी० । एतदनुसारेण सव्वोउयसुरभिकुसुमसुरइयपलंब-
सोइतकंतविकसंतचित्तमालाओ इति पाठान्तरमत्र भाति । औपपातिकसूत्रे व्यन्तरदेववर्णने
सव्वोउयसुरभिकुसुमसुरइयपलंबसोमंतकंतविअसंतचित्तवणमालरइयवच्छा इति पाठो दृश्यते ।
१६. सिरीं खं १ सु० । "सिरीसमाणवेसा, श्रीः देवता, सा च लोके शोभनवेपेति रुद्धा, अतस्त-
योरमा कृता" इति अभयदेवसूरिविरचितायाम् औपपातिकसूत्रद्वयोः देवीवर्णने दृश्यते ॥

'सेयणां गंधहत्थिरयणं दुरूढाओ समाणीओ सकोरेंटमलदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं चंदप्पभ-वइर-वेरुलियविमलदंड-संख-कुंद-दगरैय-अमय-महिय-फेणपुंजसन्निगास-चउच्चैमरवालवीजितंगीओ सेणिएणं रण्णा सद्धिं हत्थिखंधवरगतेणं पिड्डतो पिड्डतो समणुगच्छमाणीओ चाउरंगिणीए सेणाए महता हैयाणीएणं गयाणीएणं रहाणीएणं पायत्ताणीएणं सँव्विड्डीए जाव निग्घोसणादितरवेणं रायगिहं णगरं सिंघा-डग-तिग-चउक्क-चच्चर-चउम्मुह-महापह-पहेसु आसित्तसित्तसुँचियसंमजितोवलितं जाव सुगंधवरगंधियं गंधवट्ठिभूयं अवलोएमाणीओ अवलोएमाणीओ णागरजणेणं अभिणंदिज्जमाणीओ अभिणंदिज्जमाणीओ गँच्छलयासुखगुम्मवलिगुँच्छोच्छइयं सुरम्मं वेभारगिरिकडगपायमूलं सँव्वतो समंता ओलोएमाणीओ ओलोएमाणीओ

१. हे २ विना—सेयणयं गंधं खं १ हे ३। सेयणयंगंधं अन्यत्र। सेयणयंगंधं जे १ ला २॥
 २. 'रययमय' सं १॥ ३. 'गासोच' जे १। 'गासेच' सं १॥ ४. 'चामर' खं १ ला २, ३॥
 "शङ्ख-कुन्द-दकरजो-उम्मुह-मथित-फेनपुंजसज्जिकाशाश्च ये चत्वारश्चमराः चामराणि, तद्वालैर्वि-जितमङ्गं यासां तास्तथा। अयमेवार्थो वाचनान्तरे इत्यमधीतः—सेयवरचामरादि उच्चुक्क-माणीहिं २"—अटी० ॥ ५. हयाणि सं १ जे १॥ ६. हे २ विना सँव्विड्डीए सँव्वजुईए जाव इति पाठः। सँव्विड्डीए सँव्वजुत्तीए जाव खं १। 'सँव्वजुईए' इति पाठः अटी० कृतां समंतां नासीदिति भाति, तथाहि—“सँव्विड्डीए ति छत्रादिराजचिह्नरूपा, इह यावत्करणादेवं द्रष्टव्यम्—सँव्वजुईए सर्वद्युत्या आभरणादिसम्बन्धिन्या, सर्वद्युक्त्या वा उचितेष्टवस्तुषट्तालक्षणया, सर्ववलेन सर्वसैन्येन, सर्वादरेण सर्वोचिततत्कृत्यकरणरूपेण, सर्वत्रिभूत्या सर्वसम्पदा, सर्व-विभूत्या समस्तशोभया, सर्वसंभ्रमेण प्रमोदकृतौत्सुक्येन, सर्वपुष्पगन्धमाल्यालङ्कारेण, सर्वतूर्य-शब्दसंनिनादेन तूर्यशब्दानां मीलनेन यः संगतो नितरां नादो महान् घोषस्तेनेत्यर्थः, अल्पेष्वपि ऋद्ध्यादिषु सर्वशब्दप्रवृत्तिर्दृष्टा, अत आह—महया इड्डीए महया जुईए जुत्तीए वा महया बलेण महया समुदएणं वरतुरियजमगसमगण्यवाइएणं यमकसमकं युगपत्, एतदेव विशेषेणाह—संख-पणव-पडह-भेरि-सल्लरि-खरमुहि-हुडुक्क-मुरव-मुईग-हुँदुहिनिग्घोसनाइयरवेणं, तत्र शङ्खादीनां नितरां घोषो निर्घोषो महाप्रयत्नोत्पादितः शब्दः, नाशितं ध्वनिमात्रम्, एतद्वयलक्षणो यो खः स तथा तेन”—अटी० ॥ ७. 'सुत्थिय' खं १। "सुत्थिकं पवित्रम्"—अटी० ॥ ८. दस्यतां पृ० १३ पं० १५॥ ९. 'माणीओ २ णा' जे १ सं १ लो० लासं० २। 'माणीओ णा' अन्यत्र। अस्माभिरत्र जे १ प्रभृत्यनुसारेण अवलोएमाणीओ अवलोएमाणीओ इति पाठो निर्दिष्ट इति ध्येयम्॥ १०. 'माणीओ २ गच्छ' जे १ सं १ ला १, २, ३। 'माणीओ गच्छ' अन्यत्र। दस्यतामुपरितनं टिप्पणम्॥ ११. गुच्छं हेसं० ४ मु०। "गच्छा वृन्ताकीप्रभृतीनाम्"—अटी० ॥ १२. गुँच्छाच्छं जे १। "गुँच्छाः पल्लवसमूहाः, तैर्यत् ओच्छत्थियं ति अवच्छा-दितम्"—अटी० ॥ १३. वेभारं सं १ ला १, २, ३ हे ४। दस्यतां पृ० २१ टि० १५॥ १४. "सर्वतः समन्तात् आहिंसेज्ज ति आहिण्डन्ते, ...वाचनान्तरे तु ओलोएमाणीओ २ आहिंसेमा-णीओ २ दो(डो जे १)हलं विगिति विनयन्ति अपनयन्तीत्यर्थः। तं जइ णं अहमवि मेहेसु अन्धुगारसु जाव डोहलं विगिज्जामि विनयेयमित्यर्थः। संगतआयं पाठ इति।"—अटी० ॥ १५. तोलोएमाणीओ २ आहिंसेमाणीओ २ खं १॥

આહિંદમાળીઓ આહિંદમાળીઓ દોહલં 'વિણિતિ, તં જહ્ નં અહમવિ મેહેસુ
અન્નુગ્ગણસુ જાવ દોહલં વિણિજામિ ।

૧૪. તણ નં સા ધારિણી દેવી તંસિ દોહલંસિ અવિણિજમાણંસિ અસંપત્તદોહલ
અસંપુણ્ણદોહલ અસંમાણિયદોહલ સુક્કા મુક્કા 'ણિમ્મંસા ઓલુગ્ગા ઓલુગ્ગસરીરા
૫. પમહલદુબ્બલા કિલંતા ઓમંથિયવયણનયણકમલા 'પંહુઇયમેહી કરયલમલિયવ્વ
ચંપગમાલા ણિત્તેયા દીણવિવણ્ણવયણા જંહોચિયપુપ્ફગંધમહાલંકારાહારં અણમિલસ-
માળી કિહ્વે-રમણકિરિયં ચ પરિહાવેમાળી દીણા દુમ્મણા નિરાણંદા ભૂમિગયદિદ્વીયા
ઓહ્યમણસંકપ્પા જાવ શિયાતિ ।

તતે નં તીસે ધારિણી દેવી અંગપડિચારિયાઓ અન્નિમતરિયાઓ દાસંચેડિયાઓ
૧૦. ધારિણિ દેવિ 'ઓલુગ્ગં જાવ શિયાયમાણિ પાસંતિ, પાસિત્તા એવં વદાસી—
'કિણ્ણં તુમે દેવાણુપ્પિણ ! 'ઓલુગ્ગા ઓલુગ્ગસરીરા જાવ શિયાયસિ ? તતે નં સા
ધારિણી દેવી તાહિં અંગપંડિચારિયાહિં અન્નિમતરિયાહિં દાસંચેડિયાહિં એવં વુત્તા
સમાળી તાઓ દાસચેડિયાઓ ણો આઢાતિ, ણો પરિયાણતિ, અંણાઢાયમીણા
અપરિયાણમીણા તુસિણીયા સંચિહ્વતિ, તતે નં તાઓ અંગપંડિચારિયાઓ
૧૫. અન્નિમતરિયાઓ દાસચેડિયાઓ ધારિણિ દેવિ દોહંપિ તહંપિ એવં વયાસી—કિણ્ણં
તુમં દેવાણુપ્પિણ ! ઓલુગ્ગા ઓલુગ્ગસરીરા જાવ શિયાયસિ ?

૧. ડોહલં જે ૧ લોં ૦ લાસં ૦ ૨ ॥ ૨. વિણેન્તિ જે ૧ । દચ્ચતાં પૂ ૦ ૨૩ ટિ ૦ ૧૪ ॥ ૩. દચ્ચતાં
પૂ ૦ ૨૦ પં ૦ ૧૮ ॥ ૪. ડોહલં જે ૧ સં ૧ અટી ૦ ॥ ૫. "અસંપ્રાપ્તદોહલ મેવાદીનામજાતત્વાત્"—
અટી ૦ ॥ ૬. સુક્કા જે ૧ સં ૧ લોં ૦ હે ૩, લા ૨, ૩ ॥ ૭. ણિમ્મંસા હે ૨, ૩, ૪,
લા ૧, ૨, ૩ ॥ ૮. પંહુઇયં જે ૧ । પંહુયં હે ૨ ॥ ૯. 'મુહા સં ૧ ॥ ૧૦. જહોચિયં લં ૧
લા ૧ ॥ ૧૧. 'લંકારાહારં હેસં ૩ । 'મહાલંકારાહારં' ઇતિ ત્રિપાકસૂત્રે દ્વિતીયેઽધ્યયને ॥ ઇત
આરમ્ભ અકાલદોહલં [પૂ ૦ ૨૬ પં ૦ ૧૭] ઇતિ પર્યન્તં લં ૧ મધ્યે પત્રં નાસ્તિ ॥ ૧૨. કીઢારં જે ૧
લાસં ૦ ૩ । કિઢારં લા ૧ ॥ ૧૩. 'હાયમાળી હે ૨ ॥ ૧૪. 'ચેડીઓ જે ૧ હે ૧, ૨, ૪ લા ૩ ।
'ચેડીયાઓ હે ૨, એવમગ્રેઽપિ ॥ ૧૫. ધારિણીદેવિ જે ૧, હે ૧, ૩, લા ૧ । ધારિણી દેવી હે ૪
સં ૧ ॥ ૧૬. ઓલુગ્ગં જે ૧ હે ૧, ૨, ૪ સં ૧ લા ૨, ૩ ॥ ૧૭. 'માળી હે ૩ ॥ ૧૮.
કિણ્ણં હે ૧ ॥ ૧૯. ઓલુગ્ગા હે ૧ ॥ ૨૦. શિયાસિ હે ૪ સં ૧ ॥ ૨૧. પડિચારિયાહિં લા ૩ ।
પડિચારિયાહિં સં ૧ હે ૪ । પડિચારિયાહિં અન્નિમતરિયાહિં હે ૨ ॥ ૨૨. ચેડિયાહિં ચ એવં
જે ૧ હે ૪ લોં ૦ સં ૧ । 'ચેડીહિં એવં હે ૧, ૨ લા ૧ ॥ ૨૩. 'યાણાતિ જે ૧ સં ૧ વિના ॥ ૨૪.
અણાઢાયમાળી અપરિયાણમાળી હે ૨ વિના ॥ ૨૫. અપરિયાણમાણા જે ૧ । અપરિયાણમાળી સં ૧
હે ૪ ॥ ૨૬. તુસિણીયા વિટ્ઠહ જે ૧ લોં ૦ હેમૂ ૦ ૪ ॥ ૨૭. 'પડિચારિયાઓ હે ૨ । 'પડિચારિયાઓ
હે ૧ ॥ ૨૮. દાસચેડિયાઓ હે ૨ । દાસચેડિયાઓ નાસ્તિ જે ૧ સં ૧ લોં ૦ । ૨૯. તુમે જે ૧ હે ૨
વિના ॥ ૩૦. જાવ અદ્દજ્ઞાણોગ્ગયા શિયાયસિ સં ૧ હે ૪ લાસં ૦ ૩ ।

तते णं सा धारिणी देवी ताहिं अंगपडिचारियाहिं अन्भितरियाहिं दासचेडियाहिं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वुत्ता समाणी णो आढाति, णो परियाणति, अणाढायमीणा अपरियाणमीणा तुसिणीया संचिद्धति ।

तते णं ताओ अंगपडिचारियाओ दासचेडियाओ धारिणीए देवीए अणाढातिज-
माणीओ अपरिजाणिजमाणीओ तहेव संभंताओ समाणीओ धारिणीए देवीए अंति-
याओ पडिनिक्खमंति, पडिनिक्खमिता जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छंति,
उवागच्छिता करतलपरिगहियं जाव कट्ठु जएणं विजएणं वद्धावेति, वद्धावेत्ता
एवं वदासी—एवं खलु सामी ! किं पि अज्ज धारिणी देवी ओलुग्गा ओलुग्ग-
सरीरा जाव अट्टञ्जाणोवगया श्रियायति ।

तते णं से सेणिए राया तासिं अंगपडियारियाणं अंतिए एयमट्ठं सोच्चा
णिसंमं तहेव संभंते समाणे सिग्घं तुरियं चवलं वेइयं जेणेव धारिणी देवी
तेणेव उवागच्छति, उवागच्छिता धारिणिं देविं ओलुग्गं ओलुग्गसरीरं जाव
अट्टञ्जाणोवगयं श्रियायमाणिं पासति, पासित्ता एवं वदासी—किण्णं तुमं देवाणुप्पिए !
ओलुग्गा ओलुग्गसरीरा जाव अट्टञ्जाणोवगता श्रियायसि ? तते णं सा धारिणी
देवी सेणिएणं रत्ता एवं वुत्ता समाणी णो आढाति णो परिजाणइ जाव तुंसिणीया
संचिद्धति, तते णं से सेणिए राया धारिणिं देविं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वदासी—
किण्णं तुमं देवाणुप्पिए ! ओलुग्गा जाव श्रियायसि ।

तते णं सा धारिणी देवी सेणिएणं रत्ता दोच्चं पि तच्चं पि एवं वुत्ता समाणी

१. 'दि य दास' हे ४ । 'ही य दास' सं १ ॥ २. 'चेडीहिं' जे १ सं १ ॥ ३. 'याणाति' हे २ विना ॥ ४. अणाढायमाणा अपरियाणमाणा हे २ विना । अणाढायमाणी अपरियाणमाणी हे ४ ॥
५. अपरियायमाणा जे १ सं १ लासं २ ॥ ६. 'परिया' जे १ । 'पडिचारियाओ दासचेडियाओ' हे २ । 'पडियारियाओ य दासचेडियाओ' सं १ हे ४ ॥ ७. 'रियाणिज्ज' हे २ ॥
८. जाव ति कट्ठु जे १ ॥ ९. णिसग्गमा हे २ सं १ ॥ १०. चवलं चेइयं जे १ हे २ ॥ ११. चेइयं पहारेत्थ गमणाए तए णं सेणिए राया जेणेव हे १ हे मू० ४ । "जेणेवेत्त्यादि, यत्र धारिणी देवी तत्रोपागच्छति स्म, आगत्य चावरुग्गादिविशेषणां धारिणीं देवीं पश्यति । वाचनान्तरे तु जेणेव धारिणी देवी तेणेव इत्यतः पहारेत्थ गमणाए इत्येतद् दृश्यते । तत्र पहारेत्थ संप्रचारितवान् विकल्पितवानित्यर्थः, गमनाय गमनार्थम् । तथा तए णं सेणिए राया जेणेव धारिणी देवी तेणेव उवागच्छति २ पासइ ति पश्यति सामान्येन, ततोऽवरुग्गादिविशेषणां पश्यतीति"—अटी० ॥ १२. 'त्ता पासइ णं धारिणिं ओलुग्गसरीरं जाव अट्टञ्जाणोवगयं श्रियायमाणिं पासति' हे १ ॥ १३. 'माणी' सं १ । 'माणी' जे १ ॥ १४. आढाति जाव तुसिं हे २ ला १ ॥ १५. तुसिणीया हे २ । तुसिणीए सं १ हे ४ ॥ १६. ब्यासि सं १ जे १ हे १, ४ ॥ १७. तुमं नास्ति हे २ ॥

णो आढाति, णो परिजाणति, तुंसिणीया संचिद्धइ, तते णं से सेणिए राया धारिणिं देविं सवहसाविंयं करेति, करता एवं वैयासी—^३किण्णं देवाणुप्पिए ! अहमेयस्स अड्डस्स अणरिहे सवणयाए ? तां णं तुमं ममं अयमेयारूवं मणोमाणसियं दुक्खं रदस्सीकरेसि । तते णं सा धारिणी देवी सेणिएणं रत्ता सवहसाविया

५. समाणी सेणियं रायं एवं वदासी—एवं खलु सामी ! मम तस्स उरालस्स जाव महासुमिणस्स तिण्हं मासाणं बहुपडिपुन्नाणं अयमेयारूवे अकालमेहेसु ^४दोहले पाउब्भूए ‘धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ, कयत्थाओ णं ताओ अम्मयाओ, जाव वेब्भारगिरिपायमूलं आहिंडमाणीओ ^५दोहलं विणिंति, तं जइ णं अहमवि जाव दोहलं विणिज्जामि’ । तते णं हं सामी ! अयमेयारूवंसि अकालदोहलंसि

१०. अविणिज्जमाणंसि ओलुग्गा जाव अट्टज्झाणोवगया ^६झियामि ।

तते णं से सेणिए राया धारिणीए देवीए अंतिए एयमड्डं सोच्चा णिंस्सम्म धारिणिं देविं एवं वदासी—मा णं तुमं देवाणुप्पिए ! ओलुग्गा जाव झियाहि, अहं णं तहं करिस्सामि जहा णं तुज्झं अयमेयारूवस्स अकालदोहलस्स मणोरह-संपत्ती भविस्सति त्ति ^७कट्टु धारिणिं देविं इड्ढाहिं कंताहिं पियाहिं मणुच्चाहिं

१५. मणामाहिं वग्गूहिं समासासेति, समासासेत्ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला ^८तेणेव उवागच्छइ, ^९तेणेव उवागच्छित्ता सीहासणवरगते पुरत्थाभिमुहे सण्णिसण्णे धारिणीए देवीए एयं अकालदोहलं बहूहिं औएहिं य उवाएहिं य उप्पत्तियाहिं य ^{१०}वेणइयाहिं य कम्मियाहिं य परिणामियाहिं यै बुद्धीहिं अणुचितेमाणे अणुचितेमाणे तस्स दोहलस्स आयं वा उवायं वा ^{११}ठिइं वा

१. तुज्झिया हे १ । तुज्झिणीए सं १ हे ४ । २. वयासि सं १ जे १ हे ४ ॥ ३. किण्णं तुमं देवा^० सं १ जे १ हे ४ । “किण्हं किण्णमिति वा पाठः”—अटी० ॥ ४. तो जे १ हे २ विना ॥ ४. सिमिणस्स हे २ ॥ ५. दोहले सं १ जे १ हे ४ ॥ ६. दइयतां पृ० २० पं० १६ ॥ ७. दोहलं सं १ जे १ हे ४ ॥ ८. दइयतां पृ० २४ पं० १ ॥ ९. दोहलं सं १ जे १ हे २ ॥ १०. दोहलंसि सं १ जे १ हे ४ ॥ ११. झियायामि । तए णं हं कारणेणं सामी ओलुग्गा जाव झियायामि । तए णं से सेणिए सं १ हे ५० ४ ला ३ ॥ १२. निस्समा हे २ ॥ १३. धारिणीं देवीं सं १ ॥ १४. तहं जसिहामि अटीपा० । “जसिहामि त्ति यत्तिथ्ये, क्वचित् करिष्यामीति पाठः”—अटी० ॥ १५. तुभं हे १ ॥ १६. ति कट्टु हे २ ॥ १७. धारिणी देवी सं १ हे १ जे १ ॥ १८. तेणामेव हे १ ॥ १९. ते २ ता जे १ ॥ २०. दोहलं जे १ ॥ २१. आपहिं य उवाएहिं उप्पं खं १ हे १ जे १ । आपहिं उवाएहिं उप्पं हे २ ॥ २२. उप्पत्तियाएहिं वेणइयाहिं कम्मिं जे १ । २३. वेणइयादि हे २ ॥ २४. चउव्विहाए बुद्धीए सं १ हे २ ला २, ३ । य चउव्विहाहिं बुद्धीहिं ला १ ॥ २५. य डियं खं १ ला २ । उप्पत्तिं वा ठिइं वा जे १ । “आयं वा उवायं वा ठिइं वा स्थितिं वा क्रमं वा स्थिरतां वेप्पितार्थस्य, पाठान्तरे उप्पत्तिं वा तस्यैवेत्यर्थः”—अटी० ॥

उप्पत्तिं वा अविंदमाणे ओहयमणसंकप्पे जाव झियायति ।

१५. तंयणंतरं च अभयकुमारे ण्हाते कयबलिकम्मे जाव सन्वालंकारविभूसिते पायवंदए पँहारेत्थ गमणाए । तते णं से अभयकुमारे जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छइ, तेणेव उवागच्छित्ता सेणियं रायं ओहतमणसंकप्पं जाव झियायमाणं पासति, पासित्ता अयमेयारूवे अज्झत्थिए चितिते पत्थिते मणोगते संकप्पे समुप्पज्जित्था—अण्णया ममं सेणिए राया एज्जमाणं पासति, पासित्ता आढाति, परिजाणति, सक्कारेति, सम्माणेति, आलवति, संलवति, अँद्धासणेणं उवणिमंतेति मत्थयंसि अँग्घायति, इयाणिं ममं सेणिए राया णो आढाति, णो परियाँणइ, णो सक्कारेइ, णो सम्माणेइ, णो इड्डाहिं कंताहिं पियाहिं मणुत्ताहिं मँणामाहिं ओरालाहिं वग्गूहिं आलवति संलवति, नो अँद्धासणेणं उवणिमंतेति, णो मत्थयंसि अँग्घायति, किंपि ओहयमणसंकप्पे झियायति, तं भवियँव्वं णं एत्थ कारणेणं, तं सेयं खलु 'मे सेणियं रायं एतमइं पुच्छित्तए, एँव संपेहेति, 'संपेहेत्ता जेणामेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु जएणं विजएणं वद्धावेति, वद्धावेत्ता एवं वँदासी—तुब्भे णं ताओ! अन्नया ममं एज्जमाणं पासित्ता आढाह, परिजाणह, जाव मत्थयंसि अँग्घायह, आसणेणं उवणिमंतेह, इयाणिं ताओ! तुब्भे ममं नो आढाह जाव नो आसणेणं उवणिमंतेह, किंपि ओहयमणसंकप्पा 'झियायह, तं भवियँव्वं णं ताओ! एत्थ कारणेणं, तओ तुब्भे मँम ताओ! एयं कैरणं अँग्गूहमाणा असंकमाणा अनिण्हवमाणा अपच्छाएमाणा जहाभूतमवितहमसंदिद्धं एतमइं—माइक्खह, तते णं हं तस्स कारणस्स अंतगमणं गमिस्सामि ।

तते णं से सेणिए राया अभएणं कुमारेणं एवं वुत्ते समाणे अभयं कुमारं एवं वयासि—एवं खलु पुत्ता ! तव चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए तँस्स गब्भस्स दोसु

१. तयाणं° जे १ ला २ विना । तदाजंतरं च णं अभए हे २ ॥ २. अभए कुमारे हे १, २ ॥ ३. पाहारेत्थ हे १ । पाहारेत्था खं १ ॥ ४. आसणेण हे २ विना ॥ ५. अग्घाति हे १, २ विना ॥ ६. सेणिए णं राया जे १ ॥ ७. आलवेति हे १ सं १ । आलवेह संलवेह हे ४ ॥ ८. याणाति हे २ । यणोइ सं १ ॥ ९. मणामाहिं नारित हे २ विना ॥ १०. अग्घातिथ ला १ ॥ ११. झियाइ हे २ ॥ १२. यँव्वं एत्थ णं कारणेणं हे २ ॥ १३. मम सं १ ॥ १४. एवं पेहेति खं १ ॥ १५. संलत्ता जे १ ॥ १६. वयासि जे १ । वदाति हे १ ॥ १७. परिग्घायह हे २ ॥ १८. जाव झियायह जे १ हे १ ॥ १९. मइं जे १ ॥ २०. "एयं कारणं ति अपध्यानहेतुं दोहदापूर्तिलक्षणमिति भावः । कारणमिति स्वविनाधीयते ।"—अटी० ॥ २१. अग्गूहमाणा हे १, २ ॥ २२. एयस्स गब्भस्स हे २ ॥

मासेसु अतिकंतेसु ततियमासे वट्टमाणे दोहलकालसमयंसि अयमेयारूवे दोहले पाउब्भ-
 वित्था—धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ तहेव निरवसेसं भाणियच्चं जाव 'विणिंति,
 तए णं 'हं पुत्ता ! धारिणीए देवीए तस्स अकालदोहलस्स बहूहिं आएहिं य उवाएहिं
 य जाव उप्पत्तिं अविंदमाणे ओहयमणसंकप्पे जाव श्रियायामि, तुमं आगयं पि न
 ५ याणामि, तं एतेणं कारणेणं अहं पुत्ता ! ओहय जाव 'श्रियायामि, तए णं से
 अभयकुमारे सेणियस्स रण्णे अंतिए एयमट्ठं सोच्चा 'णिसम्म हँड जाव हियए
 सेणियं रायं एवं वैयासी—मा णं तुब्भे ताओ ! ओहयमण जाव श्रियायह,
 अहण्णं तहा करिस्सामि जहा णं मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अयमेयारूवस्स
 अकालदोहलस्स मणोरहसंपत्ती भविस्सति ति कट्टु सेणियं रायं ताहिं इट्ठाहिं
 १० कंताहिं जाव समासासेइ, तते णं सेणिए राया अभएणं कुमारेणं एवं वुत्ते समाणे
 हट्टतुट्टे जाव अभयं कुमारं सक्कारेति संमाणेति, सँक्कारेत्ता संमाणेत्ता पडिविसज्जेति ।

१६. तते णं से अभये कुमारे सँक्कारियसम्माणियपडिविसज्जिए समाणे
 सेणियस्स रत्तो अंतियाओ पडिनिक्खमति, पडिनिक्खमिता जेणामेव सए भवणे
 तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता सीहासणे निसण्णे । तते णं तस्स अभयस्स
 १५ अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था—'नो खलु सक्का माणुस्सएणं
 उवाएणं मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अकालदोहलमणोरहसंपत्तिं करित्तए
 नैन्नत्थ दिव्वेणं उवाएणं, अत्थि णं मज्झ सोहम्मकप्पवासी पुव्वसंगतिए देवे
 महिड्डीए जाव महासोक्खे, तं सेयं खलु मम पोसइसालाए पोसहियस्स बंभचारिस्स
 उम्मुक्कमणिसुवण्णस्स ववगयमालावण्णगविलेवणस्स णिक्खित्तसत्थमुसलस्स एगस्स
 २० अवीयस्स दब्भसंथारोवगयस्स अट्टमभत्तं पैणिहिता पुव्वसंगतियं देवं मणैसीकरे-
 माणस्स विहरित्तए । तते णं पुव्वसंगतिए देवे मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए
 अयमेयारूवं अकालमेहेसु डोहलं 'विणेहिंति ।' एवं संपेदेति, संपेहिता जेणेव
 पोसहसाला 'तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता पोसहसालं पमज्जति, पमज्जित्ता
 उच्चारपासवणभूमिं पडिलेहेइ, पडिलेहिता डब्भसंथारंगं दुरुहइ, दुरुहिता

१. विणिंति जे १ ॥ २. हं ता पुत्ता हे २ ॥ ३. जाव डिइं वा अविंद° जे १ । दइयतां पृ० २६ पं० १८ ॥
 ४. पि नास्ति हे १ ॥ ५. श्रियामि हे १, २, ४ खं १ सं १ ॥ ६. नित्सम्मा सं १ हे ४ ॥ ७. हट्टतुट्ट
 जाव हियए ला १ । हट्टतुट्टे जाव हयहियए जे १ ॥ ८. वैयासि जे १ ॥ ९. श्रियाह सं १ ॥ १०.
 सं२त्ता जे १ ॥ ११. अभयकुमारे हे १ ॥ १२. सक्कारियसम्माणिए हे २ जे १ सं १ खं १ विना ॥ १३.
 ण अण्णत्थ जे १ ॥ १४. परिणिहिता जे १ ॥ १५. मणसि करे° मु० ॥ १६. विणिहेइ जे १ ।
 विणिहिइ सं १ ॥ १७. तेणेवमेव खं मु० १ ॥ १८. रंगं पडिलेहेइ, पडिलेहिता डब्भसंथारंगं दुरुहइ मु० ॥

अट्टमभत्तं पणिण्हइ, पणिण्हित्ता पोसहसालाए 'पोसहिए बंभयारी जाव पुव्व-
संगतियं देवं मणसीकरेमाणे २ चिद्धति, तते णं तस्स अभयकुमारस्स अट्टमभत्ते
परिणममाणे पुव्वसंगतियस्स देवस्स आसणं चलति, तते णं पुव्वसंगतिए सोहम्म-
कप्पवासी देवे आसणं चलयं पासति, पासित्ता ओहिं पउंजति, तते णं तस्स
पुव्वसंगतियस्स देवस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था— ५
'एवं खलु मम पुव्वसंगतिए जंबुदीवे दीवे भारहे वासे दाहिण्डुभरहे
रायगिहे नयरे पोसहसालाए पोसहिए अभए नांम कुमारे अट्टमभत्तं पणिण्हित्ताणं
मम मणसीकरेमाणे २ चिद्धति, तं सेयं खलु मम अभयस्स कुमारस्स
अंतिए पाउब्भवित्ते' । एवं संपेहेइ, संपेहिता उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं अवक्क-
मति, अवक्कमिता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणांति, समोहणिता संखेज्जाइं जोयणाइं १०
'दंडं निसिरति, "निसिरित्ता तंजहा—रयणाणं १ वइराणं २ वेरुलियाणं ३
लोहियक्खाणं ४ मसारगल्लाणं ५ हंसगम्भाणं ६ पुल्लाणं ७ सोगंधियाणं ८
"जोतीरसाणं ९ अंकाणं १० अंजणाणं ११ रयणाणं १२ जायरूवाणं १३
अंजणपुल्लाणं १४ फलिहाणं १५ रिद्धाणं १६ अहावायरे पोगगले परिसाडेइ,
परिसाडेत्ता अहासुहुमे पोगगले परिगिण्हति, परिगिण्हित्ता अभयकुमारमणुकंपमाणो १५
देवो पुव्वभवजणियनेइपीतिबहुमाणजायसोभो तओ विमाणवरपुंडरीयाओ रयणुत्त-
माओ धरणियलगमणतुरितसंजणितगमणपयारो वांघुणिणतविमलकणगपयरगवडेंसग-

१. पोसहिए नास्ति सं १॥ २. मणसि करे° मु०॥ ३. अभयस्स कु° सं १ खं १॥ ४. पुव्वसंग-
तियस्स नास्ति जे १॥ ५. ओही जे १॥ ६. जाव उप्प° खं १ हे १, २, ४ ला १, २, ३॥
७. नामं हे २॥ ८. मम जे १॥ ९. तं सेयं मम खलु जे १॥ १०. दंडं उड्डु गिसरइ ला ३॥ ११.
निसिरित्ता नास्ति मु०॥ १२. जोतिरसाणं सं १। जोईसराणं हे २॥ १३. 'कंपेमागो जे १॥ १४.
पीई° जे १। °पीतिबहुमाणजायसोभो खं १ अटीपा०। °पिईबहुमाणजायसोभो हे २। "पूर्वभवे
पूर्वजन्मनि ज्जनिता जाता या स्नेहात् प्रीतिः प्रियत्वम्, न कार्यवशादित्यर्थः, बहुमानश्च गुणानुरागः,
ताभ्यां सकाशाज्जातः शोकः चित्तत्वेदो विरहसद्भावेन यस्य स पूर्वभवजनितस्नेहप्रोत्तिबहुमान-
जातशोकः, वाचनान्तरे पूर्वभवजनितस्नेहप्रीतिबहुमानजनितशोभः, तत्र शोभा पुलकादिरूपा"
—अटी०॥ १५. °बहुमाणे जाय° सं १ ला ३ लासं० १ हे ४॥ १६. "धरणीतलगमनाय भूतल-
प्रातये त्वरितः शीघ्रं संजनितः उत्पादितो गमनप्रचारो गतिक्रियाप्रवृत्तियेन स तथा, वाचनान्तरे
धरणीतलगमनसंजनितमनःप्रचार इति प्रतीतमेव"—अटी०॥ १७. "वाचनान्तरे पुनरेवं
विशेषगत्रयं दृश्यते—वायुत्रियविमलकणगपयरगवडेंसगपकंपमाणचललोलललियपरिलंबमाणनर-
मगरतुरगमुहसयविगिग्गडविण्णपवरमोत्तियविरायमाणमउड्डुकडाडोवदरिसिगिओ..... अणेग-
मणिकणगरयणपहुकरपरिमंडियभागभत्तिवित्तविगित्तगमणगुणजणियपेंखोलमाणवरलजित-
कुंडलुज्जलियअदियभाभरणजणियसोभो... गयजलमलविमलदंसणविरायमाणरूवो"—अटी०॥

- मउडुकडाडोवदंसणिज्जो अणेगमणिकणगरतणपहकरपरिमंडितभत्तिचित्तविणिउत्तग-
मणुगुणजणियहरिसो पिंखोलमाणवरललितकुंडलुजलियवयणगुणजणित्तिसोम्मरूवो
उदितो विव कोमुदीणिसाए सणिच्छरंगारकुजलियमज्झभागत्थो णयणाणंदो
सैरयचंदो दिव्वोसहिपजलुजलियदंसणाभिरामो उडुलच्छिसमत्तजायसोहो पइड्ड-
५ गंधुदुयाभिरामो मेरू विव णगवरो विगुव्वियविचित्तवेसो दीवसमुद्दाणं असंख-
परिमाणनामधेजाणं मज्झकारेणं वीईवयमाणो वीईवयमाणो उज्जोवेंतो पभाए
विमल्लते जीवलोगं रायगिहं पुरवरं चं अभयस्स पासं ओवयति दिव्वरूवधारी ।
तते णं से देवे अंतलिकखपडिवन्ने दसद्धवण्णाइं सैखिखिणीयाइं पवरवत्थाइं
परिहिए । एक्को ताव एसो गमो । अण्णो विं गमो—ताए उक्किट्ठाए
१० तुरियाए चवलाए चंडाए सीहाए उडुयाए जेइणाए छेयाए दिव्वाए देवगतीए
जेणामेव जंबुदीवे दीवे भारहे वासे जेणामेव दाहिणडुभरहे रायगिहे णगरे पोसह-
सौलाए अभए कुमारे तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता अंतरिक्खपडिवन्ने
दसद्धवन्नाइं सैखिखिणीयाइं पवरवत्थाइं परिहिते अभयं कुमारं एवं वयासी—
अहण्णं देवाणुप्पिया ! पुव्वसंगतिए सोहम्मकप्पवासी देवे महिडुए जण्णं तुमं
१५ पोसहसालाए अट्टमभत्तं संगिण्हित्ताणं ममं मणसीकरेमाणे मणसीकरेमाणे
चिट्ठेसि, तं एस णं देवाणुप्पिया ! अहं इहं हव्वमागए, संदिसाहि णं

१. °यहासो खं १॥ २. °सोमं हे १, २॥ ३. सरथं नास्ति हे २, हेमू० ४, लामू० ३,
सं १॥ ४. मज्झाकारेण हे २॥ ५. प्रतिषु पाठाः—वित्तिव° खं १ विह्व° हे २। वीचीव°
सं १ लो० हे ४। वीईव° हे १। वीह्व° हे ३ ला १। वीईवयमाणो २ जे १। जे १ अनुसारेण
वीईवयमाणो वीईवयमाणो इति द्विः पाठोऽत्र भवेत् । “वीचयमाणो ति व्यतिवज्जन् गच्छन् ।”
—अटी०॥ ६. उज्जोयंतो हे १॥ ७. च नास्ति सं १ हे ४॥ ८. अभयस्स य तस्स पासं खं १
हे २ लो० ला १॥ ९. ओवयति ओ। दिव्व° हे १। ओवयति। ओ दिव्व° जे १ हे ३।
ओवयति २ दिव्व° खं १। ओवयति ओ २ दिव्व° हे ४ सं १ शी०। “ओवयइ ति अवपतति
अवतरति”—अटी०। अत्र हे १ प्रभृतिपाठानुसारेण अवपतितः दिव्यरूपधारी इत्यर्थो भाति,
अथवा खं १ प्रभृतिपाठानुसारेण ‘ओवयइ, ओवयित्ता दिव्वरूवधारी तते णं से देवे अंतलिकख-
पडिवन्ने...अभयं कुमारं एवं वयासी’ इति पाठोऽत्र विवक्षितो भाति ॥ १०. अंतरिक्ख° हे २॥
११. खं १ मध्ये सखिखिणीयाहिं नास्ति। सखिखिणीयाहिं हे १, २, ला १, ४। “सक्किणिणीकानि
क्षुद्रघण्टिकोपेतानि। एकस्तावदेव गमः पाठः, अन्योऽपि द्वितीयो गमो वाचनाविशेषः पुस्त-
कान्तरेषु दृश्यते।...अयं च द्वितीयो गमो जीवाभिगमसूत्रवृत्त्यनुसारेण लिखितः”—अटी०॥
१२. वि य गमो जे १॥ १३. जयणाए जे १ हे २॥ १४. °साहा अभं ला ३ विना ॥
१५. अभयकुमां जे १ सं १ ला ३ हे ४॥ १६. सखिखिणीयाहिं हे १, २, ४, ला १॥
१७. महड्डिए हे १। महिड्डिए जे १॥ १८. अट्टमं भत्तं हे १ सं १ ला ३॥ १९. पणिहिं
मु०॥ २०. मणसीकरेमाणे विं खं १॥ २१. चिट्ठति हे २॥ २२. संदिसह जे १॥

देवाणुप्पिया ! किं करेमि, किं दलामि, किं पयच्छामि, किं वा ते हियइच्छितं ?

१७ तते णं से अभए कुमारे तं पुव्वसंगतियं देवं अंतत्तिकखपडिवन्नं पासित्ता हंडुतुडे पोसहं पारेति, पारेत्ता करयल० अंजलिं कट्टु एवं वंदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अयमेयारूवे अकालदोहल्ले पाउब्भूते—धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ तहेव पुव्वगमेणं जाव विणिज्जामि, तं णं तुमं देवाणुप्पिया ! मम चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अयमेयारूवं अकालदोहलं विणेहि । ५

तते णं से देवे अभएणं कुमारेणं एवं वुत्ते समाणे हट्ट० अभयं कुमारं एवं वंदासी—तुमणं देवाणुप्पिया ! सुणिव्वुयवीसत्थे अच्छाहि, अहणं तव चुल्लमाउयाए धारिणीए देवीए अयमेयारूवं दोहलं विणेमीति कट्टु अभयस्स कुमारस्स अंतियाओ पडिणिकखमति, पडिनिक्खमिता उत्तरपुरत्थिमेणं वेभारपव्वए वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणति, समोहणित्ता संखेजाइं जोजणाइं दंडं निसिरति जाव दोच्चं पि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणति, समोहणित्ता खिप्पामेव सगज्जियं सविज्जुयं सफुसियं पंचवण्णमेहणिणाओवसोभियं दिव्वं पाउससिरीं विउव्वइ, विउव्वेत्ता "जेणामेव अभए कुमारे तेणामेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता अभयं कुमारं एवं वंदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मए तव पियड्डयाए सैगज्जिय-सफुसिय-सविज्जुया दिव्वा पाउससिरी विउव्विया, तं "विणेउ णं देवाणुप्पिया ! तव चुल्लमाउया धारिणी देवी अयमेयारूवं अकालदोहलं । १० १५

तते णं से अभयकुमारे तस्स पुव्वसंगतियस्स देवस्स सोहम्मकप्पवासिस्स अंतिए एयमड्डं सोच्चा णिसम्म हट्टुतुड्ड० सयातो भवणाओ पडिणिकखमति, पडिणिकखमिता जेणामेव सेणिए राया तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता करयल० अंजलिं कट्टु एवं वंदासी—एवं खलु तातो ! मम पुव्वसंगतिएणं सोहम्मकप्पवासिणा देवेणं खिप्पामेव सैगज्जितसफुसितसविज्जुता पंचवण्णमेह- २०

१. अभयकुं जे १ ॥ २. हट्टुतुड्ड पों खं १ हे १, ४ । एतदनुसारेण हट्टुतुड्डचित्तमाणंदिए इति संपूर्णः पाठो भाति, दृश्यतां पृ० १० पं० ६ ॥ ३. वयासि जे १ ॥ ४. डोहलं जे १ । एवमग्रेऽपि ॥ ५. वयासि जे १ ॥ ६. सुणिव्वुए वीं जे १ । "सुनिव्वुयवीसत्थे ति सुणु निर्वृतः स्वस्थात्मा शिष्यस्तो विश्वासवान् निरस्तुको वा यः स तथा"—अटी० ॥ ७. वेभारं हे १ ॥ ८. मेव गज्जति सफुं खं १ जे १ हे १ ॥ ९. निनायडवं हे २ । निनाओडव हे २ ॥ १०. जेणेव जे १ विना ॥ ११. वयासि जे १ ॥ १२. सगज्जिया सफुसिया सविज्जुया मु० ॥ १३. विणेऊ जे १ ॥ १४. माउयाए धारिणीए देवीए जे १ ॥ १५. निसम्मा जे १ हे २ ॥ १६. सगज्जिय सविज्जुया हे १ विना । सगज्जियसविज्जुया हे २ । सगज्जिता सविज्जुता मु० ॥

निनाओवसोभिता दिव्वा पाउससिरी विउव्विया, तं विणेउ णं मम खुल्लमाउया धारिणी देवी अकालदोहलं ।

- तते णं से सेणिए राया अभयस्स कुमारस्स अंतिए एतमड्डं सोच्चा णिसम्म हट्टुड्डं कोडुंबियपुरिसे सदावेति, सदावेत्ता एवं वदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया !
५. रायगिहं नगरं सिंघाडग-तिग-चउक्क-चच्चरं आसित्त-सित्त जाव सुगंधवरगंधियं गंधवट्ठिभूतं करेह य कारवेह य, एतमाणत्तियं पच्चप्पिणह ।

- तए णं ते कोडुंबियपुरिसा जाव पच्चप्पिणंति । तए णं से सेणिए राया दोच्चं पि कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, सदावेत्ता एवं वदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! हय-गय-रह-जोहपवरकलितं चाँउरंगिणिं सेणं सन्नाहेह, सेयणयं च गंधहत्थि
१०. परिकप्पेह । ते वि तहेव जाव पच्चप्पिणंति ।

तए णं से सेणिए राया जेणेव धारिणी देवी तेणामेव उवागच्छति, उवा-गच्छित्ता धारिणिं देवि एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिए ! सगज्जिया जाव पाउससिरी पाउन्भूता, तण्णं तुमं देवाणुप्पिए ! “एयं अकालदोहलं विणेहि ।

- तते णं सा धारिणी देवी सेणिएणं रज्जा एवं वुत्ता समाणी हट्टुड्डा जेणामेव
१५. मज्जणधरे तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता मज्जणवरं अणुपविसति, अणु-पविसित्ता अंतो अंतोउरंसि ण्हाता कतबलिकम्मा कतकोउयमंगलपायच्छित्ता किं ते वरपायपत्तणेउर जाव आगासंफलियसंमप्पभं अंसुयं नियत्था सेयणयं गंधहत्थि दुरुद्धा समाणी अमयमहियफेणपुंजसण्णिगासाहिं सेयचामरवालवीयणीहिं वीइज्जमाणी २ संपत्थिता ।

२०. तए णं सेणिए राया ण्हाए कयबलिकम्मे जाव सैरीरे हत्थिखंधवरगए सैकोरेंटमल्लदामेणं छतेणं धरिज्जमाणेणं चउचामराहिं वीइज्जमाणे धारिणिं देवि पिड्डतो अणुगच्छति ।

१. करेह करावेह य जे १ ॥ करेह करावेहि य सं १ ला ३ ॥ २. एवमा^० हे १ ॥ ३. जोहपरिकलियं जे १ ॥ ४. रंगिणिं सेणं हे १ खं १ ला २, लामू ३ । रंगिणीं सेणं हे २ । रंगिणीसेणं हे ४ जे १ ॥ ५. ताव तहेव जे १ ॥ ६. धारिणीए देवीए एवं जे १ ॥ ७. तेणं खं १ ॥ ८. देवाणुप्पिया सं १ हे २ । देवाणुप्पियाए जे १ ॥ एवं खं १ जे १ सं १ ॥ ९. प्रतिपाठाः—हट्टुड्डा जे १ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ । हट्टुड्ड खं १ हे १, २, ला १ । यदि हट्टुड्ड इति पाठोऽत्र स्वीक्रियते तदा हट्टुड्ड-चित्तमाणंदिया इत्यादिः पाठोऽत्र विवक्षित इति ज्ञेयम् ॥ १०. तेणेव हे २ विना ॥ ११. “कालिय” जे १ विना ॥ १२. सप्पभं जे १ विना । पृ० २२ पं० १० ॥ १३. “सरीरे णं हत्थि” जे १ हे १ ॥ १४. सकोरेंट^० हे १ ॥ १५. धारिणिं देवी जे १ । धारिणी देवी खं १ हे १ । धारिणीं देवीं हे ४ ॥

तए णं सा धारिणी देवी सेणिएणं रण्णा हत्थिखंधवरगएणं पिड्डतो पिड्डतो समणुगम्ममाणमग्गा हय-गय-रह-जोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धिं संपरिवुडा महता मडचडगरवंदपरिक्खित्ता सव्विड्डीए सव्वजुईए जाव दुंदुभिणिग्घोसणादित-
खेणं रायगिहे णगरे सिंघाडग-तिग-चउक्क-चच्चर जाव महापहपहेसु नागरजणेणं
अभिणंदिज्जमौणी २ जेणामेव वेभारगिरिपँव्वए तेणामेव उवागच्छति, उवाग- ५
च्छित्ता वेभारगिरिकडगतडपायमूले आरामेसु य उज्जाणेसु य काणणेसु य
वणेसु य वणसंडेसु य रुक्खेसु य गँच्छेसु य गुम्मेसु य लयासु य वल्लीसु य
कंदरासु य दरीसु य चुंडीसु य जूहेसु य कच्छेसु य नदीसु य संगमेसु
य विररेसु य अच्छमाणी य पेच्छमाणी य मज्जमाणी य पत्ताणि य पुप्फाणि
य फलाणि य पल्लवाणि य गिण्हमाणी य माणेमाणी य अग्घायमाणी य १०
परिभुंजमाणी य परिभाएमाणी य वेभारगिरिपायमूले विणेमाणी सव्वतो संमंता
आहिंढति । तए णं सा धारिणी देवी विणीयदोहल संपुण्णदोहल संपत्तदोहल
जाया यावि होत्था ।

तए णं सा धारिणी देवी सेयणगं गंधहत्थि दुरुद्धा समाणी सेणिएणं
हत्थिखंधवरगएणं पिड्डओ पिड्डओ समणुगम्ममाणमग्गा हय-गय जाव रँधेणं १५
जेणेव रायगिहे नगरे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता रायगिहं नगरं
मज्झमज्जेणं जेणामेव सँए भवणे तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता विउँलाइं
भोगभोगाइं जाव विहरति ।

१८. तँते णं से अभए कुमारे जेणामेव पोसहसाल तेणामेव उवागच्छइ,
उवागच्छित्ता पुव्वसंगतियं देवं सक्कारेति सम्माणेति, सक्कारित्ता सम्माणिता पँडि-

१. विंदं जे १ ॥ २. परिखित्ता हे २ ॥ ३. माणा २ ला १ ॥ ४. वेभारं जे १ विना ॥
५. पँव्वए णं तेणां जे १ ॥ ६. वेभारं जे १ विना ॥ ७. गुच्छेसु जे १ हे २ ला २, ३ हेसं ०
४। "गच्छेषु च वृन्ताकीप्रभृतिषु"—अटी० ॥ ८. चुंडीसु जे १। चोडीसु लो०। बुडीसु हे २।
चोण्डीसु हे १, ४। चोडीसु खं १। चोण्डीसु ला १। बोडीसु ला २। "चुंडीसु य चि अखाता-
त्पोदकविदरिकासु"—अटी० ॥ ९. दहेसु य हे ४, ला १, २, ३। "यूथेषु च वानरादिसम्भविषु
पाठान्तरेण हृदेषु"—अटी० ॥ १०. विरतेसु य हे १। विरएसु य हे २ ला ३। विरतेसु य
ला २। "विदरेषु च जलस्थानविशेषेषु"—अटी० ॥ ११. वेभारं जे १ विना ॥ १२. दोहलं
विणेमाणी मु०। "विणेमाणि त्ति दोहलं विनयन्ती"—अटी० ॥ १३. समंता हिंढति हे १।
१४. संपन्नदों हे १, ४ जे १ ला १, २, ३। दस्यतां पृ० २४ टि० ५ ॥ १५. हत्थिखंधवरखंधं जे १
खं १ हे १। दस्यतां पं० ११ ॥ १६. रहेणं हे १ ॥ १७. सए वा भुवणे जे १ ॥ १८. विउलाइं
माणुत्साइं भोगं मु० ॥ १९. तए णं अभयकुमारे जे १ ॥ २०. पडिविसजेइ २ जे १ ॥

विसज्जेति । तते णं से देवे सगल्लियं पंचवन्नमेहोवसोहियं दिव्वं पाउससिरिं पडिसाहरति, पडिसाहरित्ता जामेव दिसिं पाउम्मूए तामेव दिसिं पडिगते ।

१९. तते णं सा धारिणी देवी तंसि अकालदोहलंसि विणीयंसि सम्माणिय-
दोहला तस्स गम्भस्स अणुकंपणट्टाए जयं चिड्ढति, जयं आसयति, जयं सुवति,
५. आहारं पि य णं आहारेमाणी णातितित्तं णातिकड्डुयं णातिकसायं णातिअंबिलं
णातिमहुंरं जं तस्स गम्भस्स हियं मयं पत्थं देसे य काले य आहारं आहारेमाणी, णाड-
चिन्तं णाडसोगं णाडमोहं णाडभयं णाडपरित्तासं ववगयचित्तं-सोय-मोह-भय-परित्तासा
उदुर्भजमाणसुहेहिं भोयण-च्छायण-गंध-मल्लालंकारेहिं तं गम्भं सुहंसुहेणं परिवहति ।

२०. तए णं सा धारिणी देवी नवण्हं मासाणं बहुपडिपुण्णाणं अद्धड्डमाण य राति-
१०. दियाणं वीतिकंताणं अड्डरत्तकालसमयंसि सुकुमालपाणिपायं जाव सव्वंगंसुंदरं दारगं
पयाया । तए णं ताओ अंगपडियारियाओ धारिणिं देविं नवण्हं मासाणं जाव दारगं
पयायं पासंति, पासित्ता सिग्धं तुरियं चवलं वेतियं जेणेव सेणिए राया तेणेव
उवागच्छंति, उवागच्छित्ता सेणियं रायं जएणं विजएणं वद्धावेति, वद्धावेत्ता
करयलपरिग्गाहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कड्डु एवं वदासी—एवं खलु
१५. देवाणुप्पिया ! धारिणी देवी नवण्हं मासाणं जाव दारगं पयाया, तण्णं अम्हे
देवाणुप्पियाणं पियं णिवेदो—पियं ते भवउ । तते णं से सेणिए राया तासिं
अंगपडियारियाणं अंतिए एयमड्डं सोच्चा णिसम्म हड्डतुड्डं ताओ अंगपडिया-
रियाओ महुरेहिं वयणेहिं विपुल्लेण य पुप्फ-गंध-मल्लालंकारेणं सक्कारेति सम्माणेति,

१. अणुकंपणट्टयाए जे १ हेसं १ ला २ । अणुकंपयाट्टाए हेमू० १ । अणुकंपट्टाए हे २ ॥
२. आसययइ खं १ सं १ लो० । आसति ला २ । “आसयइ त्ति आस्ते आश्रयति वा आसनम्”
—अटी० ॥ ३. सुयइ जे १ ॥ ४. सिग्धं जे १ हे १, ४, सं १ ला १, २ । “मत्तमिन्द्रियानुकूल-
त्वात्”—अटी० ॥ ५. पत्थयं हे १ विना । “पत्थमरोगकारणत्वात्”—अटी० ॥ ६. णाडपरि-
त्तासं हे १, २ मु० विना नास्ति । णाडपरित्तासं हे २ मु० । अटी० मध्येऽपि पाठोऽयं न
व्याख्यातः । “नातिमोहं नातिकामासिक्कं नातिभयम् । एतदेव संग्रहवचनेनाह—ज्यपगते-
त्यादि”—अटी० ॥ ७. चिन्तं खं १ जे १ । चिन्तं हे २ ॥ ८. भमाणं जे १ हे १, २
लो० ला १ । “ऋतुषु यथायथं भज्यमानाः सुखायेति ऋतुभज्यमानसुखाः, तैः”—अटी० ॥
९. वितिं सं १ । वित्तीं हे २ । वीतिकंताणं खं १ ॥ १०. सुंदरं हे १ ला २ मु० ॥
११. धारिणी देवी जे १ । धारिणिं देवीं हे २ ॥ १२. वेतियं जे १ खं १ सं १ ला ३ । वेइयं
हे २ ॥ १३. तेणमेव खं १ जे १ लो० हे २ ॥ १४. उवागच्छति हे १ । उवागच्छइ जे १ ।
उवगच्छंति खं १ ॥ १५. पियं भे भ० मु० ॥ १६. णिसग्मा हे २ सं १ । णिसमा खं १ ॥ १७.
विउल्लेण सं १ हे २ ॥ १८. सक्कारेइ स २ ला जे १ ॥

सक्कारेत्ता सम्माणेत्ता मत्थयधोयाओ करेति, पुत्ताणुपुत्तियं वित्तिं कप्पेति, कप्पेत्ता पडिविसजेति ।

तते णं से सेणिए राया कोडुंबियपुरिसे सद्दावेति, सद्दावेत्ता एवं वेदासी—
खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! रायगिहं नगरं आसिय जाव परिगीयं करेह कारवेह य,
चारांगारसोहणं करेह, करेत्ता माणुम्माणवड्डणं करेह, करेत्ता एतमाणत्तियं ५
पच्चप्पिणह जाव पच्चप्पिणंति ।

तए णं से सेणिए राया अट्टारस सेणिप्पसेणीओ सद्दावेति, सद्दावेत्ता एवं
वदासी—गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! रायगिहे नगरे अब्भित्तरेवाहिरए
उस्सुक्कं उक्करं अभडप्पवेसं अदंडिमकुडंडिमं अधरिमं अधारणिज्जं अणु-
द्धुमुडुंगं अँव्वायमल्लदामं गणियावरणाडइज्जकलियं अणेगतालायराणुचरितं १०
पमुइयपक्कीलियाभिरामं जँहारिहं ठिइवडियं दसदेवसियं करेह २, एयमाणत्तियं
पच्चप्पिणह । "ते वि तहेव करेति, करेत्ता तहेव पच्चप्पिणंति ।

तए णं से सेणिए राया बाहिरियाए उवट्ठाणसालाए सीहासणवरगए पुरत्थाभिमुहे
सण्णिसण्णे सँतिएहि य साहस्सिएहि य सयसाहस्सिएहि य दाँएहि दलयमाणे

१. मत्थायोयाओ हे २ विना । "मत्थयधोयाओ ति धौतमस्तकाः करोति अपनीतदासत्वा
इत्यर्थः । पौत्रानुपुत्रिकी पुत्रपौत्रादियोग्यामित्यर्थः"—अटी० ॥ २. वयासि जे १ ॥ ३. हे २
विना—करेह० चारा० खं १ । करेह २ चार० जे १ । करेह२चारा० हे २ विना । "कुरुत स्वयं
कारयत अन्यैः"—अटी० ॥ ४. चारासोहणं हे २ । चारगारसोहणं जे १ । चारागारपरिसोहणं
सं १ ला २, ३ मु० । "तथा चारा(चार जे १)गारशोधनं कुरुत, कृत्वा च मानोन्मानवर्द्धनं
कुरुत"—अटी० ॥ ५. करेह २ माणुं सर्वत्र पाठः । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ६. बाहिरिए
खं १ जे १ ला ३ ॥ ७. उस्सुक्कं खं १ । "उस्सुक्कमित्यादि"—अटीखं० ॥ ८. "अँव्वाय-
मल्लदामं ति अभ्लानपुष्पमालाम्"—अटी० ॥ ९. "यथाह्रीं यथोचितां स्थितिपतिताम्,
स्थितौ कुलमर्यादायां पतिताऽन्तर्भूता या प्रक्रिया पुत्रजन्मोत्सवसंबन्धिनी सा स्थितिपतिता,
वाचनान्तरे दसदेवसियं ठिइवडियं ति दशाहिकमहिमानमित्यर्थः, कुरुत कारयत च"—अटी० ॥
१०. 'करेह २' इत्यस्य 'करेह कारवेह य' इति अटी० अनुसारेणार्थः, दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम्,
तथा पृ० ३५ पं० ४ टि० ३ । करेह २ त्ता एयमाणत्तियं इति जे १ मध्ये पाठः । एतदनुसारेण
तु 'करेह, करेत्ता एयमाणत्तियं' इति पाठो भवेत् । करेह एतमाणत्तियं हे १ ॥ ११. ते वि
तहेव करेति तहेव पच्चप्पिणंति जे १ । ते वि करेति २ तहेव पच्चप्पिणंति जे १ विना ॥
१२. सएहिं साह० जे १ । "सतिएहिं ति शतपरिमाणैः, दायेहिं ति दानैः । वाचनान्तरे
शतिकांश्चेत्यादि, यागान् देवपूजाः, दायान् दानानि, भागान् लब्धद्रव्यविभागानिति"—अटी० ॥
१३. दाएहि थ दळ० हे २ । जाएहिं दाएहिं भागेहि दळ० हे १, ४, ला १ । दाएहिं भागेहिं
दळ० जे १ । जाएहि थ दाएहि थ दळ० ला २ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

दलयमाणे पडिच्छमाणे पडिच्छमाणे एवं च णं विहरति ।

- तते णं तस्स अम्मापियरो पढमे दिवसे जातकम्मं करेंति, ^१बितिए दिवसे जागरियं करेंति, तँतिए दिवसे चंद-सूरदंसणियं करेंति, एवामेव निव्वत्ते सुइजातकम्मकरणे संपत्ते बारसाहदिवसे विपुलं असण-पाण-खादिम-
 ५ साँदिमं उक्खडावेँति, उक्खडावेत्ता मित्त-णाति-णियग-सयण-संबंधि-परिजणं बलं च बहवे गणणायग जाव आमंतेंति, ततो पच्छा ण्हाता कयच-
 लिक्कम्मा कयकोउय जाव सव्वालंकारभूसिता मँहतिमहालयंसि भोयणमंडवंसि तं विपुलं असणं पाणं खँइमं साइमं मित्त-नाति० गणणायग जाव सद्धिं आसाए-
 १० माँणा परिभाएमाणा परिभुंजमाणा एवं च णं विहरंति, जिमित्तुत्तु-
 त्तरागता वि य णं समाणा आयंता चोक्खा परमसुइभूया तं मित्त-नाति-
 नियग-सयण-संबंधि० गणणायग० विपुलेणं पुप्फ-गंध-मल्लालंकारेणं सकारेंति सम्माणेंति, सकारेत्ता सम्माणेत्ता एवं वदासी—जम्हा णं अम्हं इमस्स दारगस्स गम्भत्थस्स चेव समाणस्स अकालमेहेसुं दोहले पादुब्भूते, ^{१३}तं होउ णं

१. पढमदिवसे हे २। “प्रथमे दिवसे”—अटी०। “पाठान्तरे तु प्रथमदिवसे स्थितिपतितां तृतीये चन्द्रसूर्यदर्शनिकां षष्ठे जागरिकाम्”—अटी०। तुलना—“पढमे दिवसे ठिइवडियं काहिति, विइयदिवसे चंदसूरदंसणियं काहिति, छठे दिवसे जागरियं काहिति, एकारसमे दिवसे वीतिकंते निव्वत्ते असुइजायकम्मकरणे संपत्ते बारसाहे दिवसे” इति औपपातिकसूत्रे। “ठिइ-
 वडियं काहिति ति स्थितिपतितां कुलक्रमान्तर्भूतं पुत्रजन्मोचितमनुष्ठानं करिष्यतः, चंदसूरदंसणियं ति चन्द्रसूर्यदर्शनिकाभिधानं सुतजन्मोत्सवविशेषं जागरियं ति रात्रिजागरिकां सुतजन्मोत्सवविशेषमेव निव्वत्ते असुइजायकम्मकरणे ति निवृत्ते अतिक्रान्ते अशुचीनाम् अशौचवतां जातकर्मणां प्रसव-
 व्यापाराणां यत् करणं विधानं तत् तथा तत्र, बारसाहे दिवसे ति द्वादशाख्ये दिवसे इत्यर्थः, अथवा द्वादशानामह्नां समाहारो द्वादशाहम्, तस्य दिवसो येनासौ पूर्णो भवतीति द्वादशाहदिवसः, तत्र”—इति औपपातिकसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां टीकायाम्॥ २. बितियदिवसे जे १ विना। “द्वितीये दिने जागरिकाम्”—अटी०॥ ३. तत्रियदिवसे जे १ विना। “तृतीये चन्द्र-
 सूर्यदर्शनम्”—अटी०॥ ४. “निव्वत्ते असुइजायकम्मकरणे ति निवृत्ते अतिक्रान्ते अशुचीनां जातकर्मणां करणे, निव्वत्ते सुइजायकम्मकरणे ति वा पाठान्तरम्, तत्र निवृत्ते [वा-खं १] कृते शुचीनां जातकर्मणां करणे”—अटी०॥ ५. “बारसाहदिवसे ति द्वादशाख्ये दिवसे इत्यर्थः, अथवा द्वादशानामह्नां समाहारो द्वादशाहम्, तस्य दिवसो येन द्वादशाहः पूर्यते, तत्र”—अटी०॥ ६. “खातिमं” खं १ हे १। “खाइमे” जे १॥ ७. सातिमं हे १, २॥ ८. “जण बलं च खं १ सं १ हे १। “जणबलं वा जे १॥ ९. “महइमहालये (य खं १) ति अतिमहति”—अटी०॥ १०. खातिमं खं १। खातिमसातिमं हे १॥ ११. “माणा पडिलाहेमाणा परिभुंजमाणा एवं जे १। “माणा परिभुंजमाणा एवं खं १ सं १ लाम्० ३। “माणा विसाएमाणा परिभाएमाणा परिभुंजेमाणा लासं० ३ सु०। “माणा परिभाएमाणा एवं हे २॥ १२. दोहले जे १॥ १३. तं तो होउ खं १॥

अहं दारए मेहे णामेणं मेहे २, तस्स दारगस्स अम्मापियरो अयमेयारूवं गोणं गुणनिप्फणं णामधेज्जं करेंति—मेहा ति ।

तते णं से मेहकुमारे पंचधातीपरिगहिते, तंजहा—खीरधातीए, मंडणधातीए, मज्जणधातीए, क्रीलवणधातीए, अंकधातीए, अन्नाहिं य बहूहिं खुज्जाहिं चिला-
इयाहिं वामणि-वडभि-बव्वरि-बउसि-जोणिय-पल्हवि-इसिणि-थारुगिणि-लासिय-
लउसिय-दमिलि-सिंहलि-आरवि-पुलिंदि-पक्कणि-वहलि-मुसंडि-सवरी-पारसीहिं णाणां-
देसीहिं विदेसपरिमंडियाहिं इंगिय-चित्तिय-पत्थियवियाणियाहिं सदेसणेवत्थगहिय-
वेसाहिं णिउणकुसलाहिं विणीयाहिं चेडियाचक्कवालवरिसधरकंचुइज्जमहयरगवंद-
परिक्खित्ते, हत्थातो हत्थं साहरेज्जमाणे, अंकातो अंकं परिभुज्जमाणे, परिगिज्जमाणे,
उवलालिज्जमाणे, रंमंसि मणिकोट्टिमतलंसि परंगिज्जमाणे २, णिंवायणिव्वाघायंसि
गिरिकंदरमल्लीणे व चंपगपायवे सुहंसुहेणं वडुइ, तते णं तस्स मेहस्स
कुमारस्स अम्मापियरो अणुपुव्वेणं नामकरणं च पंजेमणगं च पचंकमणगं च

१. प्रतिपाठाः—दारए मेहे णामेणं मेहे २ तस्स खं १ सं १ ला २ लामू० ३ । खं १ प्रभृत्यादर्शानु-
सारेण 'दारए मेहे नामेणं मेहे नामेणं' इति पाठोऽत्र भाति । दारए मेहे तस्स हे १ । दारए मेहे
नामं मेहे । तस्स हे २ । दारए मेहे नामेणं मेहे । तस्स जे १ ला १ लासं० ३ हे ३, ४ । २. चिलाइ-
याहिं हे २ ला २ । चिलाइयाहिं नासित खं १ । "चिलासीभिरनार्यदेशोत्पन्नाभिः"—अटी० ॥
३. वावणि जे १ विना । "वामनाभिः ह्रस्वशरीराभिः वटभाभिर्मैटहकोष्ठाभिः, बव्वरीभिः
बव्वरदेशसंभवाभिः, बकुलिकाभिः योनिकाभिः पल्लविकाभिः इसिनििकाभिः थारुकिनिकाभिः
लासिकाभिः लकुटिकाभिः द्विडीभिः सिंहलीभिः आरवीभिः पुलिन्दीभिः पक्कणीभिः वहलीभिः
मुखण्डीभिः शबरीभिः पारसीभिः नानादेशीभिः बहुविधानार्यप्रायदेशोत्पन्नाभिरित्यर्थः, विदेशः
स्वकीयदेशापेक्षया राजगृहनगरदेशः, तस्य परिमण्डिकाभिः"—अटी० ॥ ४. "पव्वरि" हे १,
२ ॥ ५. "देसीविदेस" हे १ लासं० ३ मु० विना । "देसीविस" सं १ लामू० ३ ॥ ६. साहिरी-
ज्जमाणे हे १ । साहिज्जमाणे खं १ सं १ ला १, २, ३ हे २, ४ । "हस्ताद्धस्तं हस्तान्तरं
संहियमाणः, अङ्कादङ्कम् उत्सङ्गान्तरं परिभोज्यमानः, परिगोयमानः तथाविधबालोचितगीत-
विशेषः, उपलाल्यमानः क्रीडादिलालनया, पाठान्तरे उवणच्चिज्जमाणे २, उवगाइज्जमाणे २,
उवलालिज्जमाणे २, उवगूहिज्जमाणे २ आलिज्जयमान इत्यर्थः, अवयासिज्जमाणे २ कयच्चिदालि-
ज्जयमान एव, परिवंदिज्जमाणे २ स्तूयमान इत्यर्थः, परिचुंविज्जमाणे २ इति"—अटी० ।
७. रमणीयंसि जे १ ॥ ८. परिगिज्जं खं १ ला १ । परिगिज्जं हेमू० ४ विना । परिमिज्जं
हे १ । "प्ररङ्गयमाणः चङ्क(ङ्का खं १ सं १)म्यमाणः"—अटी० । "परंगिज्जमाणे त्ति प्ररङ्गय-
माणः चङ्कम्यमाणः, एतेषां च संहियमाणादिपदानां द्विवचनमासीक्ष्यविवक्षयेति" इति औपपातिक-
सूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्ती ॥ ९. "निर्वीतनिर्व्याघाते गिरिकंदरे त्ति गिरिनिकुञ्जे
आलीन इव चम्पकपादपः सुखमुत्वेन वर्धते स्मेति"—अटी० ॥ १०. जे १ विना—पजेमणं च
पचं(चं हे १)कमणगं च खं १ हे १ । पजेमणं च पचंकमणं च हे २ । एवं जेमणं च एवं
चंकमणगं च सं १ ला २, ३, हेसं० ४ । एवं जेमणं च एवं [चं हेसं० ४]कमणगं च
हे ४ । "प्रचङ्कमणकं भ्रमणं चूडोपनयनं मुण्डनम्"—अटी० ॥

चोलोवणयणं च मेहया महया इड्डीसक्कारसमुदणं करेसु ।

- तए णं तं^१ मेहं कुमारं अम्मापियरो सातिरेगड्ढवासजातगं चेव गम्भट्टमे वासे सोइणंसि तिहि-करण-मुहुत्तंसि कलायरियस्स उवणेति । तए णं से कलायरिए मेहं कुमारं^२ लेहाइयाओ गणितप्पहाणाओ सउणरुत्तपज्जवसाणाओ बावत्तरिं कलाओ
- ५ सुत्तओ य अत्थओ य करणओ य सेहावेति सिक्खावेति, तंजहा—लेहं १, गणियं २, रूवं ३, नट्टं ४, गीयं ५, वाइयं ६, सरगयं ७, पोक्खरगयं ८, समतालं ९, जूयं १०, जणवायं ११, पांसयं १२, अट्ठावयं १३, पोरेक्खं १४, दगमट्ठियं १५, अन्नविहिं १६, पाणविहिं १७, वत्थविहिं १८ विलेवणविहिं १९, सयणविहिं २०, अज्जं २१, पहेलियं २२, मागहियं २३
- १० गाहं २४, गीतियं २५, सिलोगं २६, हिरणजुत्तिं २७, सुवणजुत्तिं २८, चुंन्नजुत्तिं २९, आभरणविहिं ३०, तरुणीपडिकम्मं ३१, ईत्थीलक्खणं ३२, पुरिसलक्खणं ३३, हयलक्खणं ३४, गयलक्खणं ३५, गोणलक्खणं ३६, कुक्कुडलक्खणं ३७, छत्तलक्खणं ३८, दंडलक्खणं ३९, असिलक्खणं ४०, मणिलक्खणं ४१, कागणिलक्खणं ४२, वैत्थुविज्जं ४३, खंधारमाणं ४४,
- १५ नगरमाणं ४५, वूहं ४६, पडिवूहं ४७, चारं ४८, पडिचारं ४९, चक्कवूहं ५०, गैरुलवूहं ५१, सगडवूहं ५२, जुद्धं ५३, निजुद्धं ५४, जुद्धा तिजुद्धं ५५, अड्डिजुद्धं ५६, मुट्ठिजुद्धं ५७, बाहुजुद्धं ५८, लयाजुद्धं ५९, ईसैत्थं ६०, छरुप्पवायं ६१, धणुव्वेयं ६२, हिरन्नपागं ६३, सुवण्णपागं ६४, सुत्तखेड्डं^३ ६५, वट्ठखेड्डं ६६, नालियाखेड्डं ६७, पत्तच्छेज्जं ६८, कडंछेज्जं ६९,
- २० सज्जीवं ७०, निज्जीवं ७१, सउणरुयमिति ७२ ।

२१. तते णं से कलायरिए मेहं कुमारं लेहाइयाओ गणियप्पहाणाओ सउण-
रुत्तपज्जवसाणाओ बावत्तरिं कलाओ सुत्तओ य अत्थओ य करणओ य
सेहावेति सिक्खावेति, सेहावेत्ता सिक्खावेत्ता अम्मापिउणं उवणेति ।

१. 'वणयं च जे १ हे १ हेमू० ४ लासं० ३ ला १ ॥ २. महया इड्डीसक्कारसमुदणं ति महया ऋद्धया एवं सत्कारेण पूजया समुदयेन च जनानामित्यर्थः'—अटी० ॥ ३. मेहकुं जे १ खं १ हे १, २ ॥ ४. लेहाइया० खं १ सं १ ला ३ ॥ ५. पासेयं खं १ हेमू० ४ ॥ ६. गीतिरियं हे २ ॥ ७. वज्जजुत्तिं हे २ ॥ ८. इत्थिलं जे १ विना ॥ ९. गोलक्खणं हे १, २, ४ ॥ १०. कागणिलक्खणं ४१ मणिलक्खणं ४२ हे २ ॥ ११. कागणिं सं १ ला ३ ॥ १२. वत्थविज्जं जे १ ॥ १३. गरुडं लो० ॥ १४. इसत्थं हे २ ॥ १५. वट्ठखेड्डं सुत्तखेड्डं जे १ ॥ १६. 'खेड' हे २ खं १ ॥ १७. कंडगछेज्जं हे २ ॥ १८. लेहाइयाओ हे ४ सं १ ला ३ । लेहाइयाओ हे २ ॥ १९. 'पिउणं हे १, २ ॥

तते णं मेहस्स कुमारस्स अम्मापितरो तं कलायस्सिं मधुरेहिं वयणेहिं विपुलेण
य गंध-मलालंकारेणं सकारेति सम्माणेति, सकारेत्ता सम्माणेत्ता विपुलं जीवियारिहं
पीतिदाणं दलयंति, पीतिदाणं दलइत्ता पडिविसजेति ।

२२. तते णं से मेहे कुमारे बावत्तरिकलापंडिए णवंगसुत्तपडिबोहिए अट्टारस-
विहिप्पगारदेसीभासाविसारए गीयरई गंधव्वनट्टकुसले हयजोही रहजोही बाहुजोही
बाहुप्पमदी अलं भोगसमत्थे साहसिए वियालचारी जाते यावि होत्था ।

तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो मेहं कुमारं बावत्तरिकलापंडितं
जाव वियालचारीं जायं पासंति, पासित्ता पासायवडेंसए कारेति अम्भुगगयमूसिय
पहसिए विव मणिकणगरयणभत्तिचित्ते वाउद्धुतविजयवेजयंतीपडागळत्ताइछत्त-
कलिए तुंगे गगणतलममिलंघमाणसिहरे जालंतररयणपंजरुमिलिए व्व मणिकणग-
थूमियाए वियसितसंयपत्तपुंडरीए तिलयरयणंद्धचंदच्चिए नाणामणिमयदामालंकिते
अंतो बहिं च सण्हे तवणिज्जरुइरवालुयापत्थेरे सुहप्पासे सस्सिरीयरूवे पासादीए
जाव पडिरूवे, एगं च णं महं भवणं कारेति अणेगखंभसयसन्नविट्ठं लीलट्टिय-

१. दलयंति पीह २ ता जे १ । दलयंति २ ता जे १ विना ॥ २. गयजोही रहजोही ला १ हे ३ सु० ।
“हयेन युष्यत इति हययोधी, एवं रथयोधी बाहुयोधी”—अटी० ॥ ३. मेहकुं जे १ खं १
विना ॥ ४. °वत्तरीकला° जे १ ला २ विना ॥ ५. °चारीजायं हे २, ४ विना ॥ ६. करेति हे ४ ॥
७. “अम्भुगगयमूसिय ति अभ्युद्रतोच्छितान्, अत्युच्चानित्यर्थः । अत्र च द्वितीयाबहुवचनलोपो
दृश्यः”—अटी० ॥ ८. पहसिए विविहमणि° जे १ । पहसिए विवचित्तमणि° सं १ ला ३ ।
“पहसिए विव ति प्रहसितानिव श्वेतप्रभापटलप्रबलतया हसत इवेत्यर्थः । तथा मणिकनक-
रत्नानां भक्तिभिः विच्छित्तिभिः चित्रा ये ते तथा, वातोद्धृता या विजयसूचिका वैजयन्त्यभिधानाः
पताकाः छत्रातिच्छत्राणि च तैः कलिता ये ते तथा, ततः कर्मचारयः, ततस्तान्”—अटी० ॥
९. °जरुमिल्लिय व्व ला १, ३ । °जरुमिल्लिय व्वे लासं० २ । °रुमिल्लिए व्व हे १ । °जरुमे-
ल्लियेव्व हे २ । °जिरुल्लिमिए व्व जे १ । °जरुमिल्लिए व्व हे ४ । “जालंतररयणपंजरुमिल्लिय व्व
ति जालान्तेषु मत्तालम्बपर्यन्तेषु जालान्तरेषु वा जालक्रमध्येषु रत्नानि येषां ते तथा, ततो द्वितीया-
बहुवचनलोपो दृश्यः, पञ्चरोन्मीलितानिव पृथक्कृतपञ्जरानिव प्रत्यग्रालयानित्यर्थः । अथवा
जालान्तररत्नपञ्जरैः तत्समुदायविशेषैरुन्मीलितानिव उन्मिषितलोचनानिवेत्यर्थः”—अटी० ॥
१०. सयवत्तपत्तपुंड° हे ४ सं १ ला ३ ॥ ११. °णद्धचंद° हे २ । °णद्धचंद° लासं० ३ विना ।
°णद्धचंदचित्ते अटीपा० । “तिलकैः पुण्ड्रैः, रत्नैः कर्कतनादिभिः, अर्धचन्द्रैः सोपानविशेषैः
भित्तिषु वा चन्द्रनादिमयैरालेख्यैः अर्चिता ये ते तथा, तान्, पाठान्तरेण तिलकरत्नार्धचन्द्र-
चित्रान्”—अटी० ॥ १२. °रुइलवा° खं १ सं १ ला ३ विना । “तपनीयस्य वा रुचिरा
वालुका तस्याः प्रस्तरः प्रतरः प्राङ्गणेषु येषां ते तथा, तान्”—अटी० ॥ १३. °पत्थडे हे २ ॥
१४. करेति हे २ जे १ ॥

सालभंजियागं अब्भुगयसुकयवैरवेतियातोरैणवरइयसालभंजियासुसिलिद्धविसिद्ध-
लंडुसंठितपसत्थवेरुलियखंभणाणामणिकणगरयणखचितउज्जलं बहुसमसुविभत्त-
निचितरमणिज्जभूमिभागं ईहामिय जाव भत्तिचित्तं खंभुगयवइरवेइयापरिगहियाभिरामं
विज्जाहरजमलजुयलजंतजुत्तं पिव अच्चीसहस्समालणीयं रूवगसहस्सकलियं भिसमीणं
भिन्भिसमीणं चंक्खुलोयणैल्लेसं सुहफासं सस्सिरियरूवं कंचणमणि-रयणधूमियागं
णाणाविहपंचवण्णघंटापडागपरिमंडियग्गंसिहरं धवल्लमरीचिकवयं ^{१३}विणिम्मुयंतं
लाउल्लोइयमहियं जाव गंधवट्ठिभूतं पासादीयं दरिसणिज्जं अभिरूवं पडिरूवं ।

तते णं तस्स मेहकुमारस्स अम्मापियरो मेहं कुमारं सोहणंसि तिहि-करण-
णक्खत्त-मुहुत्तंसि सरिसियाणं सरिव्वयाणं सरित्तयाणं सरिसलावण्णरूवजोव्वण-
१० गुणोव्वेयाणं सरिसण्हितो रायकुलेहिंतो आणियल्लियाणं पसाहण्डंगअविहववहू-
ओवयणमंगलसुजं पितेहिं अट्ठहिं रायवरकन्नाहिं सद्धिं एगदिवसेणं पाणिं गेण्हाविसु ।

तते णं तस्स मेहस्स अम्मापितरो इमं एतारूवं पीतिदाणं दलयंति—अट्ठ
हिरण्णकोडीओ अट्ठ सुवण्णकोडीओ गाहाणुसारेण भाणियव्वं जाव पेसणकारियाओ,
अन्नं च विपुलं धणकणगरयणमणिमोत्तियसंखसिलप्पवालरत्तरयणसंतसारसावतेज्जं
२० अलाहि जाव आसत्तमातो कुलवंसातो पकामं दाउं पकामं भोत्तुं पकामं परिभाएउं ।

१. 'वत्तिर' खं १ सं १ ला ३ ॥ २. 'तोरणविरइयसालि' जे १ ॥ ३. 'यसुसि' खं १ सं १
ला ३ लो० ॥ ४. 'लंडु' नास्ति जे १ ॥ ५. "ईहामृग-वृषभ-तुरग-नर-मकर विहग-व्याल-किन्नर-
रु-सरभ-चमर-कुञ्जर-वनलता-पद्मलताभक्ति-चित्रमिति यावत्करणान् दृश्यम्"—अटी० ॥ ६.
परिगयां हे १, २ सं १ ला १, २, ३ हे ४ । "स्तम्भोद्भूतया स्तम्भोपरिवर्तिन्या वज्रस्य वेदिकया
परिगृहीतं परिवेष्टितमभिरामं च यत् तत् तथा"—अटी० ॥ ७. "विज्जाहरजमलजुयल-
जंतजुत्तं पि व ति विद्याधरयोर्थं यमलं समश्रेणीकं युगलं द्वयं तेनैव यन्त्रेण संचरिणुपुरुष-
प्रतिमाद्वयरूपेण युक्तं यत् तत्तथा"—अटी० ॥ ८. 'मालणियं जे १ ॥ ९. 'ल्लोयणल्लेस्सं खं १
'ल्लोयल्लेस्सं जे १ । "चक्षुः कर्तृ लोकने अवलोकने दर्शने सति लिशतीव दर्शनीयत्वात् श्रिष्यतीव
यत्र तत् तथा"—अटी० ॥ १०. 'लेस्सं खं १ हे २ ला २, ३ जे १ ॥ ११. 'सिद्धान्वलमि' खं १ ॥
१२. हे ३ विना—'मिरीचिकवयं लासं २, ३, सं १, ला १ । 'सिरीकवयं जे १ हे १, हेमू० ४ ।
'मिरीकवयं खं १ हे २ । "धवल्लमरीचिलक्षणं कवचं कङ्कटम्, तत्समूहमित्यर्थः"—अटी० ॥ १३.
विणिमुं हे १ ॥ १४. 'ल्लोइयं' हे २ । "लाउल्लोइयमहियं लाइयं छगणादिना भूमौ लेयनम्,
उल्लोइयं सेटिकादिना कुड्यादिषु धवल्लनम्, ताभ्यां महितं पूजितम्, ते एव वा महितं पूजनं
यत्र"—अटी० ॥ १५. आणिल्लियाणं जे १ । आणियल्ल्याणं हे १ ला १ । आणिल्लियाणं खं १ ।
णियल्ल्याणं हे २ । आणिल्लियाणं ला ३ ॥ १६. 'जंमिण्हिं खं १ सं १ ला ३ । "सुजज्जिपत्तानि च
आशीर्वचनानीति द्वन्द्वः, तैः करणभूतैरिति"—अटी० ॥ १७. पकामं भाएउं सं १ खं १ ला २,
३, हे ४ । "प्रकाममस्यर्थः.....परिभाजयितुं दायादानां परिभाजने"—अटी० ॥

तते णं से मेहे कुमारे एगमेगाए भारियाए एगमेगं हिरण्णकोडिं दलयति,
एगमेगं सुवण्णकोडिं दलयति, जाव एगमेगं पेसणकौरिं दलयति, अन्नं च विपुलं
धणकणग जाव परिभाएउं दलयति ।

तते णं से मेहे कुमारे उप्पिं पासायवरगते फुट्टमाणेहिं मुइंगमत्थएहिं वरतरुणि-
संपउत्तेहिं बत्तीसैत्तिबद्धेहिं नाडएहिं उवगिज्जमाणे उवगिज्जमाणे उवललिज्जमाणे ५
उवललिज्जमाणे सद-फरिस-रस-रूव-गंधे विउले माणुस्सए कामभोगे पच्चणुभवमाणे
विहरति ।

ते णं काले णं ते णं समए णं समणे भगवं महावीरे पुव्वाणुपुव्वं चरमाणे
गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहंसुहेणं विहरमाणे जेणामेव रायगिहे नगरे गुणसिलए
चेतिए जाव विहरति । तते णं रायगिहे नगरे सिंघाडग० महया जणसदे ति वा जाव १०
बहवे उग्गा भोगा जाव रायगिहस्स नगरस्स मैज्झमज्झेणं एगदिसिं एगांभिमुहा
णिग्गच्छंति । इमं च णं मेहे कुमारे उप्पिं पासातवरगते फुट्टमाणेहिं मुइंगमत्थएहिं
जाव माणुस्सए कामभोगे भुंजमाणे रायमगं च ओलोएमाणे ओलोएमाणे एवं च
णं विहरति ।

तए णं से मेहे कुमारे ते बहवे उग्गे भोगे जाव एगदिसाभिमुहे णिग्गच्छमाणे १५
पासति, पासित्ता कंचुइज्जपुरिसं सदावेति, सदावेत्ता एवं वैयासी—किन्नं भो
देवाणुप्पिया ! अज्ज रायगिहे नगरे इंदमहे ति वा खंदमहे ति वा एवं रुद्धमहे इ वा
सिवमहे इ वा वेसमण-नाग-जक्ख-भूय-नदि-तलाय-रूक्ख-चेतिय-पव्वय० उज्जाण-

१. दलयद्द जाव एगमेगं सुवण्णं जे १ ॥ २. कारी जे १ ॥ ३. मुयंगं हे ४ ॥
४. सनिबद्धहिं सं १ हे ४ । सद्दबद्धेहिं हे २, ४ । सद्दबद्धेहिं हे १ । सद्दबद्धएहिं ला
१ मु० । सनिबद्धनाडएहिं ला २, ३ ॥ ५. सिंघाडग जाव बहुजणसदे इ वा जे १ । “रायगिहे
नगरे सिंघाडग इत्यनेनालापकांशेनेदं द्रष्टव्यम्—सिंघाडग-तिग-चउक्क-चचर-चउम्मुह-महापद्द-
पहेसु । महया जणसदे इ वा, इह यावत्करणदिदं हृदयम्-जणसमूहे इ वा...” —अटी० ॥
६. मज्झं २ एगदिसिं खं १ सं १ हे १, २ जे १ ॥ ७. एगांभिमुहस्स जे १ ॥ ८. मेहकुमारे
जे १ हे १ ॥ ९. माणे जाव रायं सं १ ला ३ ॥ १०. उवल्लोएमाणे सं १ ला ३ लासं २ ।
ओलोयेमाणे २ जे १ ॥ ११. कंचुइज्जं जे १ ॥ १२. वैयासि जे १ ॥ १३. इंदमहेति इत्यत
आरभ्य नयरे [पृ० ४२ पं० ३] इत्यन्तः पाठः खं १ मध्ये नास्ति ॥ १४. एवं रुद्ध-सिक्ख-
वेसमणं जे १ विना । खं १ मध्ये नास्त्ययं पाठः, इत्यतमुपरितनं टिप्पणम् । “इन्द्रमह इन्द्रोत्सवः,
एवमन्यान्यपि पदानि, नवरं स्कन्दः कार्तिकेयः, रुद्रः प्रतीतः, शिवो महादेवः, वैश्रमणो यक्षराट्,
नागो भवनपतिविशेषः, यक्षो भूतश्च व्यन्तरविशेषः, चैत्यं सामान्येन प्रतिमा, पर्वतः प्रतीतः,
उद्यानयात्रा उद्यानगमनम्, गिरियात्रा गिरिगमनम्” —अटी० । अटी० अनुसारेण भगवती-
सूत्र[१।३३।२४]राजप्रभ्रीयसूत्रानुसारेण च ‘वेसमणमहे इ वा नागमहे इ वा.....पव्वयमहे
इ वा उज्जाणजत्ता इ वा गिरिजत्ता इ वा’ इति पाठोऽत्र विवक्षितः प्रतीयते ॥ १५. नईं मु० ॥

गिरिजत्ता ति वा, जणं एए उग्गा जाव एगदिसि एगाभिमुहा निग्गच्छंति ।

तते णं से कंचुइज्जपुरिसे समणस्स भगवओ महावीरस्स गहियागमणपवितीए मेहं
कुमारं एवं वदासी—नो खलु देवाणुप्पिया ! अज्ज रायगिहे नयरे इंदमहे इ वा जाव
गिरिजत्ता इ वा, जणं एए उग्गा जाव एगदिसि एगाभिमुहा निग्गच्छंति । एवं
५ खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे आइकरे तित्थकरे इहमागते, इह
संपत्ते, इह समोसठे, इह चेव रायगिहे नगरे गुणसिलए चेतिए अहापडि०
जाव विहरति ।

तते णं से मेहे कुंमारे कंचुइज्जपुरिसस्स अंतिए एयमडुं सोच्चा णिसम्म इडुत्तुडे
कोडुंबियपुरिसे सदावेति, सदावेत्ता एवं वंदासी—खिप्पामेव चाउग्घंटं आसरहं
१० जुत्तामेव उवडुवेह, तहत्ति उवणेंति, तते णं से मेहे ण्हाते जाव सव्वालंकार-
विभूसिते चाउग्घंटं आसरहं डुरुहे समाणे सकोरेंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिजमाणेणं
महया भडचडगरवंदपरियालसंपरिवुडे रायगिहस्स नगरस्स मज्झमज्झेणं निग्गच्छति,
निग्गच्छित्ता जेणामेव गुणसिलए चेतिए तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता
समणस्स भगवओ महावीरस्स छत्तातिछत्तं पडागातिपडामं विजाहरं चारणे जंभगे य
१५ देवे ओवयमाणे उप्पयमाणे पासति, पासित्ता चाउग्घंटओ आसरहाओ पच्चोरुहति,
पच्चोरुहित्ता समणं भगवं महावीरं पंचविहेणं अभिगमेणं अभिगच्छति, तंजहा—
सचित्ताणं दव्वाणं विउसरण्याए, अचित्ताणं दव्वाणं अविउसरण्याए,

१. प्रतिषु पाठाः—जणं एए उग्गा जाव खं १ ला २ । जं नं उग्गा जाव हे २ । जओ णं उग्गा
भोगा जाव सं १ ला १, ३ हे ३, ४ । जया णं बहवे उग्गा भोगा जाव जे १ । जओ णं बहवे
उग्गा भोगा जाव हे १ मु० ॥ २. °पवित्तिए हे २ । “गहियागमणपवित्तीए परिगहीता-
गमनप्रवृत्तिको गृहीतवार्त इत्यर्थः”—अटी० ॥ ३. मेहकुमारं जे १ ॥ ४. इंदमहे ति वा
खंदमहे ति वा जणं हे २ । इंदमहे ति वा गिरिजत्ता इ वा जणं हे १ ॥ ५. कुमारे खं १ ला ३
विना नास्ति ॥ ६. णिसम्मा सं १ ला ३ ॥ ७. वयासि जे १ ॥ ८. °व भो देवाणुप्पिया चाउ°
मु० ॥ ९. चाउग्घंटं सं १ । एवमग्रेऽपि ॥ १०. डुरुहे सं १ ॥ ११. °परिवाल° जे १ हे २ ।
“महया इत्यादि, महद् यद् भटानां चटकरवृन्दं विस्तारवत्समूहः तल्लक्षणो यः परिवारः, तेन
संपरिवृतो यः स तथा”—अटी० ॥ १२. उवगं खं १ ॥ १३. पडागाइयपडामं सं १ ला ३ ॥
१४. °चारण जंभए य देवे य ओव° जे १ ॥ १५. जंभए हे २ विना ॥ १६. °रुभइ २ त्ता जे १ ॥
१७. दव्वाणं विउसं जे १ खं मु० १ । अचित्ताणं दव्वाणं अविउसरण्याए नास्ति सं १ ला मु० ३ ।
“अचित्तानां द्रव्याणामलङ्कारवत्त्वादीनामव्यवसरणेन अव्युत्सर्गेण, कचिद् विजोसरणाए ति
पाठः, तत्र अचेतनद्रव्याणां छत्रादीनां व्युत्सर्जनेन परिहारेण, उक्तं च—अवणेइ पंच ककुहाणि
रायवरवसमचिबभूयाणि । छत्ते खग्गोवाहणं मउडं तह चामराओ य ॥”—अटी० ॥

एंगसाडियउत्तरासंगकरणेणं, चक्खुप्फासे अंजलिपग्गहेणं, मणसो एंगत्तीकरणेणं, जेणामेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आदाहिणपदाहिणं करेति, करित्ता वंदति णमंसति, वंदित्ता णमंसित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स णच्चासन्ने णातिदूरे सुस्सुसमाणे नमंसमाणे पंजलियडे अभिमुहे विणएणं पज्जुवासति । तए णं समणे भगवं महावीरे मेहकुमारस्स तीसे य महतिमहालियाए परिसाए मज्झगए विचित्तं धम्ममातिकखति — जहा जीवा बज्जंति, मुच्चंति, जहा य संकिलिस्संति, धम्मकहा भाणियच्चा, जाव परिसा पडिगया ।

२३. तते णं से मेहे कुमारे समणस्स भगवतो महावीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा णिंसम्म हंडुतुडे समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेति, करित्ता वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वदासी—सदहामि णं भंते ! णिग्गंथं पावयणं, एवं पत्तियामि णं [भंते ! णिग्गंथं पावयणं], रोएमिणं [भंते ! णिग्गंथं पावयणं], अब्भुद्धेमि णं भंते ! निग्गंथं पावयणं, एवमेयं भंते !, तहमेयं भंते !, अवित्तेहमेयं भंते !, इच्छितमेयं भंते !, इच्छितपडिच्छियमेयं भंते !, अभिरुद्धमेयं भंते ! जहेयं तुब्भे वदह, जं णवरिं देवाणुप्पिया अम्मापियरो आपुच्छामि, तओ पच्छा मुंडे भवित्ताणं पव्वइस्सामि । अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबंभं ।

तते णं से मेहे कुमारे समणं भगवं [महावीरं] वंदति णमंसति, वंदित्ता णमंसित्ता जेणामेव चाउउघंटे आसरहे तेणेव उवागच्छति, तेणेव उवागच्छित्ता चाउउघंटे आसरहं दुरुहति, दुरुहित्ता महया भडचडगरपहकरणं रायगिहस्स

१. एंगल्लाडियं उत्तरासंगकरणेणं चक्खुप्फासेणं अंजं जे १ ॥ २. चक्खुप्फासे खं १ ॥ ३. एंगत्तीकरणेणं खं १ विना । एंगत्तीभावेणं जे १ । “मनस एकत्वकरणेन एकाग्रत्वविधानेनेति भावः । क्वचिद् एंगत्तिभावेणं ति पाठः, अभिगच्छतीति प्रक्रमः” — अटी० ॥ ४. पंजलिउडे जे १ ॥ ५. अभिमुहेणं विं दे २ ॥ ६. मज्झगयाए खं १ ॥ ७. जह जे १ विना ॥ ८. णिस्समा हे १ विना ॥ ९. हंडुतुडे खं १ । हंडुतुडे हे ३, ४, लामू २ ॥ १०. आदाहिणपदाहिणं ला १ हे १, ४ ॥ ११. भंते नास्ति जे १ सं १ ला ३ ॥ १२. भंते नास्ति सं १ ला ३ विना ॥ १३. ‘भंते अभिरुद्धमेयं भंते जहेयं तुब्भे वदह’ इति पाठो हे २ मध्ये एव विद्यते, अन्यत्र तु तत्स्थाने— भंते से जहेव तुब्भे वदह हेमू १ । से जहेव तुब्भे वदहं जे १ । भंते से जहेव तं तुब्भे वदह हेसं १ खं १ हे ३, ४ ला १, २, ३ ॥ १४. णवरि खं १ विना ॥ १५. ‘णुपिया हे २, २ ॥ १६. पव्वइस्सामि जे १ सं १ ॥ १७. “मा पडिबंभं विघाते ‘विवेहि विवक्षितस्य’ इति गम्यम्” इति अटी० मध्ये एतदध्ययनान्ते वक्ष्यते ॥ १८. मेहकुं जे १ ॥ १९. तेणामेव उवागच्छइ तेणेव उवागच्छित्ता हे २ । तेणामेव उवागच्छइ २ ता जे १ ॥

नगरस्स मज्झमज्झेणं जेणामेव सए भवणे तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छिता चाउग्वंटाओ [आसरहाओ] पच्चोरुहति, पच्चोरुहिता जेणामेव अम्मापियरो तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छिता अम्मापिउणं पायवडणं करेति, करिता एवं वदासी—एवं खलु अम्मयातो ! मए समणस्स भगवतो महावीरस्स अंतिए धम्मे ५ निसंते, से वि य मे धम्मे इच्छिते पडिच्छिते अभिरुइए ।

तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो एवं वदासी—धन्नो सि तुमं जाया !, संपुन्नो कयत्थो कयल्लखणो सि तुमं जाया !, जन्नं तुमे समणस्स [भगवओ महावीरस्स] अंतिए धम्मे निसंते, से वि य ते धम्मे इच्छिते पडिच्छिते अभिरुइते ।

१० तते णं से मेहे कुमारे अम्मापियरो दोच्चं पि तच्चं पि एवं वदासी—एवं खलु अम्मताओ ! मए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मे निसंते, से वि य धम्मे इच्छिए पडिच्छिए अभिरुइए । तं इच्छामि णं अम्मतातो ! तुभेहिं अब्भणुणाते समाणे समणस्स भगवतो [महावीरस्स] अंतिए मुंडे भवित्ताणं अगारातो अणगारियं पव्वइत्तए ।

१५ तते णं सा धारिणी देवी तमणिङ्गं अकंतं अप्पियं अमणुणं अमणामं असुय-पुव्वं फूरुसं गिरं सोच्चा निसंम्म इमेणं एतारुवेणं मणोमाणसिएणं महया पुत्तदुक्खेणं अभिभूता समाणी सेयागयरोमकूवपगलंतविलीणगाया सोयभरपवेवियंगी नित्तेया दीणविमणवयणा, करयलमलियव्व कमलमाला तक्खणओलुंगदुब्बलसरीर-लायणसुन्ननिच्छायगयसिरीया, पसिढिलभूसणपडंतखुम्मियसंचुणियधवल्ललय- २० पब्भइउत्तरिज्जा सूसालविकिण्णकेसहत्था, मुच्छावसणंइंचेयसि गरुई, परसुनियत्तव्व चंपगलया, निव्वत्तमहेव्व इंदलट्ठी विमुक्कसंधिवंधणा कोट्टिमत्तलंसि सव्वंगेहिं धसत्ति पडिया । तते णं सा धारिणी देवी ससंभमोवत्तियाए तुरियं कंचणभिगारमुहविणि-

१. तेणेव जे १॥ २. ०रुहति खं १॥ ३. ०याओ खं १ विना॥ ४. ०रुइए हे १, २, सं १ ला ३॥ ५. ०रुइए हे १, २। ०रुतिते सं १ ला ३॥ ६. वयासि जे १॥ ७. अम्मयाओ सं १ ला ३ विना। अम्मयातो खं १ हे १, ४॥ ८. ०स्संतिए जे १॥ ९. इच्छिय पडि० खं १ हे १॥ १०. ०रुइए हे १। ०रुतिते सं १॥ ११. अस्सुय० जे १ हे २॥ १२. परुसं जे १॥ १३. निसम्मा खं १ सं १ ला ३॥ १४. ०गाय हे २॥ १५. ओलगं सं १ हे ३॥ १६. सुकुमाल० जे १॥ १७. खं १ हे २ विना— ०चेयणगरुई हे १। चेयगरुई जे १। चेयगरुइ हे ३। चेयगरुई सं १ ला २, ३ हे ४। “मूर्च्छावशाच्चे चेतसि सति गुर्वी”—अटी०॥ १८. ०तलंसि सं १॥

ग्गयसीयलजलविमलधाराए परिसिंचमाणनिव्ववियगायलद्दी उक्खेवगा-तौलवेंट-वीय-
णगजणियवाएणं सफुसिएणं अंतैउरपरिजणेणं आसासिया समाणी मुत्तावलिसन्निगास-
पैवडंतअंसुधाराहिं सिंचमाणी पओहरे कलुणविमणदीणा रोयमाणी कंदमाणी
तिप्पमाणी सोयमाणी विलवमाणी मेहं कुमारं एवं वयासी ।

तुमंसि णं जाया ! अम्हं एगे पुत्ते इहे कंते पिए मणुण्णे मणामे^५थेजे
वेसासिए सम्मए बहुमए अणुमए भंडकरंडगसमाणे रयणे रयणभूते जीवियउस्सासए
हिययणंदिजणणे उंवरपुणं व दुल्लभे सवणयाए, किमंग पुण पासणयाए ? णो
खलु जाया ! अम्हे इच्छामो खणमवि विप्पओगं सहित्तए, तं भुंजाहि ताव
जाया ! विपुले माणुस्सए कामभोगे जाव ताव वयं जीवामो, तओ पच्छा अम्हेहिं
कालगतोहिं परिणयवए, वड्डियकुलवंसंतंतुकजंमि, निरावयक्खे, समणस्स भगवओ
महावीरस्स अंतिए मुंडे भविता अगारातो अणगारियं पव्वइस्ससि । १०

तते णं से मेहे कुमारे अम्मापिऊहिं एवं वुत्ते समाणे अम्मापियरो एवं वदासी
—तहेव णं तं अम्मो ! जहेव णं तुम्हे ममं एवं वदह 'तुमंसि णं जाया !
अम्हे एगे पुत्ते तं चेव जाव निरावयक्खे समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव
पव्वइस्ससि ।' एवं खलु अम्मताओ ! माणुस्सए भवे अधुवे अणितिए असासए
वसणसउवद्वाभिभूते विज्जुलयाचंचले अणिच्चे जलबुब्बुयसमाणे कुसग्गजल-
विंदुसन्निभे संशब्भरागसरिसे सुविणगदंसणोवमे सड्ढणपडणविद्धंसणधम्ममे पच्छा
पुरं च णं अवस्सविपंजहणिजे, के णं जाणति अम्मताओ ! "के पुंथ्विं गमणाए,
के पच्छा गमणाए ?" तं इच्छामि णं अम्मताओ ! तुम्हेहिं अब्भणुण्णाते समाणे
समणस्स भगवतो महावीरस्स जाव पव्वइत्तए । १५

२०

१. उक्खेवयता^१ हे १ ला २ । उक्खेवयता^२ खं १ हे ३ ला २ लों० विना । "उक्खेपको
वंशदलादिमयो मुष्टिग्राहो दण्डमध्यभागः"—अटी० ॥ २. "विटं" जे १ हे २, ३ ॥
३. "पडंतं" जे १ हे ३ ॥ ४. धिज्जे सं १ ला ३ । धेज्जे हे २ ॥ ५. जीवीयं^३ हे २ ला १ ।
"जीवितमस्माकमुच्छासयसि वर्धयसीति जीवितोच्छासः, स एव जीवितोच्छासिकः, वाचनान्तरे तु
जीवितस्सविणं ति जीवितस्योत्सव इव जीवितोत्सवः, स एव जीवितोत्सविकः ॥ ६. हिययाणंदजं^४
हे १ जे १ ला १ हे ४ । "हृदयनन्दिजननः"—अटी० ॥ ७. "निरावयक्खे ति निरपेक्षः
सकलप्रयोजनानाम्"—अटी० ॥ ८. निरवक्खे जे १ । निरवेक्खं सं १ ॥ ९. सुमिणदंसणो^५ सं १
ला ३ ॥ १०. विप्पहणिज्जे हे १, २ । विप्पयहणिज्जे जे १ । विप्पयहणेज्जे लों० ॥ ११. के य
पुंथ्विं गमणाए के य पच्छा सं १ ला ३ ॥ १२. महावीरस्स ला ३ विना नास्ति ॥

तते णं तं मेहं कुमारं अम्मापियरो एवं वेदासी—इमातो ते जाया ! सरि-
सियाओ सरित्तियाओ सरिक्कियाओ सरिसैलावणरूवजोवणगुणोववेयाओ
सरिसेहिंतो रायकुलेहिंतो आणियल्लियाओ भारियाओ, तं भुंजाहि णं जाया !
एताहिं सद्धिं विपुले माणुस्सए कामभोगे, पच्छा भुत्तभोगे समणस्स जाव
५ पव्वइस्ससि ।

तते णं से मेहे कुमारे अम्मापियरो एवं वेदासी—तहेव णं अम्मताओ ! जन्नं
तुब्भे ममं एवं वदह—इमाओ ते जाया ! सरिसियाओ जाव समणस्स पव्वइस्ससि ।
एवं खलु अम्मताओ ! माणुस्सगा कामभोगा असुई असासता वंतासवा पित्तासवा
खेलासवा सुक्कासवा सोणियासवा दुरुस्सासनीसासा दुँरूयमुत्तपुरीसपूयबहुपडिपुण्णा
१० उच्चार-पासवण-खेल-सिंघाणग-वंत-पित्त-सुक्क-सोणितसंभवा अधुवा अणित्तिया
असासया सडणपडणविद्धंसणधम्मा पच्छा पुरं च णं अवस्सविप्पजहणिज्जा, से के
णं अम्मताओ ! जाणति 'के पुव्वं गमणाए, के पच्छा गमणाए ?' तं इच्छामि णं
अम्मयाओ ! जाव पव्वतित्तए ।

तते णं तं मेहं कुमारं अम्मापितरो एवं वेदासी—इमे ते जाया ! अज्जय-
२० पज्जयपिउपज्जयागए सुबहु हिरण्णे य सुवण्णे य कंसे य दूँसे य मणिमोत्तिर्य-

१. वयाति जे १॥ २. "वाचनान्तरे मेवकुमारभार्यावर्णक एवमुपलभ्यते—इमाओ ते
जायाओ विपुलकुलबालियाओ कलाकुलसव्वकाललालियसुदीइयाओ महवगुणुत्तनिउणविण-
ओवचारपंडितत्रियक्खणाओ पण्डितानां मध्ये विचक्षणाः पण्डितविचक्षणा अतिपण्डिता इत्यर्थः,
मंजुलमियमदुरभणियविहसियविण्णेखियगह्विलासविट्ठियविसारयाओ मज्जुलं कोमलं शब्दतः
मितं परिमितं मधुरमकठोरमर्थतो यद् भणितं तत्तथा, व(वि)स्थितं विशिष्टा स्थितिः, शेषं कण्ठ्यम्,
अत्रिकलकुलसीलसालिणीओ विसुद्धकुलवंसस्ताणतंतुवद्धणपगमउभभवपभाविणीओ विशुद्धकुल-
वंश एव सन्तानतन्तुः विस्तारवचन्तुः तद्वर्धना ये प्रकृष्टा गर्भाः पुत्रवरगर्भाः तेषां य उद्भवः
संभवः तल्लक्षणो यः प्रभावो माहात्म्यं स विद्यते यासां तास्तथा, मणानुकूलहियहच्छियाओ
मनोऽनुकूलाश्च ता हृदयेनेप्सिताश्चेति कर्मधारयः, अट्ट तुज्झ गुणबल्लहाओ गुणैवल्लभा यास्तास्तथा
भज्जाओ उत्तमाओ निब्बं भावाणुरत्तसव्वंगसुंदरीओ त्ति"—अटी० ॥ ३. "लावणवणरूव"
जे १॥ ४. आणिल्लिं जे १॥ ५. जाएताहिं हे १॥ ६. सद्धिं संपरिवुडे सं १ ला ३॥ ७. "भोगे
समाणे तओ पच्छा जे १॥ ८. से नास्ति जे १॥ ९. "पियरं जे १ विना । "पियरो
जे १॥ १०. वयासि जे १॥ ११. "वा सोणियासवा सुक्कासवा हे १॥ १२. दुरुयमुत्तं लं १
विना । दुरुत्तमुत्तं हे १॥ "दुरूपाणि विरूपाणि यानि मूत्र-पुरीष-पूयानि तैर्बहुप्रतिपूर्णाः"—
अटी० ॥ १३. अगियता सं १ ला ३॥ १४. जाणति हे १ ला १, ३॥ १५. अम्मं जाव
हे १॥ अम्म जाव हे २ विना ॥ १६. मेहकुमारं हे १॥ १७. वयासि जे १॥ १८. अज्जपज्जयं
सं १ ला ३॥ १९. दूँसे य नास्ति हे २ खं १ ला १॥ २०. मोत्तिर्य य संखं हे १ ला १॥

संखसिलप्पवालात्तरयणसंतसारसावतेजे य अलाहि जाव आसत्तमाओ कुलवंसाओ पगामं दाउं, पगामं भोत्तुं, पगामं पैरिमाएउं, तं अणुहोहि ताव जाव जाया ! विपुलं माणुस्सगं इड्डिसक्कारसमुदयं, तओ पच्छा अणुभूयकल्लणे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए पव्वइस्ससि ।

तते णं से मेहे कुमारे अम्मापियरो एवं वदासी—तहेव णं अम्मयाओ ! जण्णं वदह ' इमे ते जाया ! अज्जगपज्जगपिउ जाव ततो पच्छा अणुभूयकल्लणे पव्वइस्ससि ' । एवं खलु अम्मयाओ ! हिरण्णे य सुवण्णे य जाव सावतेजे अग्गिसाहिए चोरसाहिए रायसाहिए दाइयसाहिए मञ्जुसाहिए, अग्गिसामन्ने जाव मञ्जुसामन्ने, सडणपडणविद्धंसणधम्मो, पच्छा पुरं च णं अवस्सविप्पजहणिल्ले, से के णं जाणइ अम्मयाओ ! के जाव गमणाए ? तं इच्छामि णं जाव पव्वतित्तए ।

तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो जाहे नो संचाएंति 'मेहं कुमारं बहूहिं विसयाणुलोमाहि आघवणाहि य पण्णवणाहि य सण्णवणाहि य विण्णवणाहि य आघवित्तए वा पण्णवित्तए वा सण्णवित्तए वा विण्णवित्तए वा ताहे विसय-पडिकूलाहिं संजमर्भयउव्वेयकारियाहिं पण्णवणाहिं पण्णवेमाणा एवं वदासी—एस णं जाया ! निग्गथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे केवल्लिए पडिपुण्णे जेयाउए संसुद्धे सल्लगतत्ते सिद्धिमग्गे मुत्तिमग्गे निज्जाणमग्गे निव्वानमग्गे सव्वदुक्खप्पहीणमग्गे, अही व एगंतंदिट्ठिए, खुंरो इव एगंतधाराए, लोहमया इव जवा चैवेयव्वा, वालुयाकवलो इव 'निरस्साए, गंगा इव महानदी पडिसोयंगमणाए, महासमुदो इव भुयाहिं दुत्तरे, तिक्खं कमियव्वं, गरुयं लंघेयव्वं, असिधारोवयं चरियव्वं,

१. 'सारं' नास्ति जे १ विना ॥ २. परिभोएउं जे १ ॥ ३. होह । ताव जाव जे १ । होहिति ताव जाव हे १ । होहिति जाव ला १ ॥ ४. जे १ ला २ विना—अम्मो खं १ । अम्मओ हे १ । अम्म हे २ । अम्मा ला १, ३ हे ४ ॥ ५. अज्जगपज्जगपि सं १ ला ३ ॥ अज्जगपज्जगपि जाव हे १ । अज्जगपज्जगपि जाव हे २ ॥ ६. अम्मओ सं १ ॥ ७. मेहकुं सं १ ला ३ ॥ ८. भउव्वेयं जे १ । भयउव्वेयं हे २ । 'भउव्वेयं' जे १ हे २ विना ॥ ९. 'विट्ठीए' हे २ ॥ १०. खुरो यिव एगंधाराए हे २ अटी० । "खुर इव एकधाराय द्वितीयधाराकल्पाया अपवाद-क्रियाया अभावात्, पाठास्तरेण एकान्ता एकविभागाश्रया धारा यस्य तत्तथा"—अटी० ॥ ११. चेव सं १ ला ३ ॥ १२. चाव्वे' हे २ ॥ १३. निरास्साए सं १ । निरासाए ला ३ । निस्साए जे १ । "निरास्वादम्"—अटी० ॥ १४. 'सोयंग' सं १ ला ३ खं १ । "प्रतिश्रोतसा गमनं प्रतिश्रोतोगमनम्, तद्भाविस्तत्ता, तथा"—अटी० । अटी० अनुसारेण पडिसोयगमण्याए इति पाठो भाति ॥ १५. दुत्तरे हे १ ॥ १६. तिक्खं चंक्रमिं सं १ हे १, २ विना । "तीक्ष्णं खड्गकुस्तादिकं क्रमितव्यम् आक्रमणीयं यदेतत् प्रवचनं तदिति"—अटी० ॥ १७. लंघेयव्वं सं १ ला ३ ॥ १८. 'धारं वयं हे २ सं १ जे १ विना । "असिधारायां संचरणीयमित्थैवरूपं यद् व्रतं नियमस्तदसिधाराव्रतं चरितव्यम् आसेव्यं यदेतत् प्रवचनानुपाठनम्, तद्वदेतद् दुष्करमित्यर्थः"—अटी० ॥

५ णो य खलु कप्पति जाया ! समणाणं निगंथाणं आहाकम्भिए वा उद्देसिए वा कीयगडे वा ठविए वा रइयए वा दुब्भिक्खभत्ते वा कंतारभत्ते वा वदलियाभत्ते वा गिलाणभत्ते वा मूलभोयणे वा कंदभोयणे वा फलभोयणे वा वीयभोयणे वा हरियभोयणे वा भोत्तए वा पायए वा, तुमं च णं जाया ! सुहसमुचिए, णो
चेव णं दुहसमुचिए, णालं सीयं, णालं उण्हं, णालं खुहं, णालं पिवासं, णालं वातिय-पित्तिय-सिंभिय-सन्निवाइय विविहे रोगायंके उच्चावए गामकंटए, बावीसं परीसहोवसग्गे उदिण्णे सम्मं अहियासित्तए । भुंजाहि ताव जाया ! माणुस्सए कामभोगे, ततो पच्छा भुत्तभोगी समणस्स जाव पव्वतिस्ससि ।

१० तते णं से मेहे कुमारे अम्मापिऊहिं एवं वुत्ते समाणे अम्मापितरं एवं वंदासी-
तहेव णं तं अम्मतातो ! जण्णं तुब्भे ममं एवं वदह 'एस णं जाया ! निगंथे पावयणे सच्चे अणुत्तरे' पुणरवि तं चेव जाव 'तओ पच्छा भुत्तभोगी समणस्स जाव पव्वतिस्ससि' । एवं खलु अम्मयाओ ! णिगंथे पावयणे कीवाणं कायराणं कापुरिसाणं इहलोगपडिबद्धाणं परलोगनिप्पिवासाणं, दुरणुचरे पागयजणस्स, णो चेव णं धीरस्स, निच्छियववसियस्स एत्थ किं दुक्करं करणयाए ? तं इच्छामि णं
१५ अम्मताओ ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाए सैमाणे समणस्स भगवओ० पव्वइत्तए ।

२४. तते णं तं 'मेहं कुमारं अम्मापियरो जाहे नो संचाएंति बहूहिं विसया-
णुंलोमाहिं य विसयपडिकूलाहिं य आचवणाहिं य पण्णवणाहिं य सण्णवणाहिं य विण्णवणाहिं य आचवित्तए वा पण्णवित्तए वा सण्णवित्तए वा विण्णवित्तए वा ताहे अकामकाइं चेव मेहं कुमारं एवं वंदासी—इच्छामो ताव जाया !
२० एगदिवसमवि ते रायसिरिं पासित्तए । तते णं से 'मेहे कुमारे अम्मापितरमणुवत्त-
माणे तुसिणीए संचिद्धति ।

तते णं से सेणिए राया कोटुंबियपुरिसे सद्दावेति, कोटुंबियपुरिसे सद्दावित्ता

१. णो खलु सं १ ला ३ जे १ । "णो य कप्पइ इत्यादि"—अटी० ॥ २. ठविए दे १ ला १ ॥ ३. रइए ला ३ । "रइयए व त्ति औद्देशिकभेदः, तच्च मोदकचूर्णादि पुनर्मोदकतया रचितं भक्तमिति गम्यते"—अटी० ॥ ४-५. 'खिए जे १ सं १ ला ३ ॥ ६. रोयायंके दे १ सं १ ला ३ ॥ ७. वयासि तहेव णं अम्मं जे १ ॥ ८. किंचि दुक्करं दे १ ला ३ ॥ ९. समाणे नास्ति दे २ ॥ १०. मेहकुं दे १ ॥ ११. 'लोमेहिं दे २ ॥ १२. अकामगाइं दे २ ॥ १३. वयासि जे १ ॥ १४. मेहकुं सं १ ॥ १५. तए णं सेणिए जे १ ॥ १६. सद्दावेइ कोटुं २ त्ता जे १ । सद्दावेति २ त्ता जे १ विना ॥

एवं वंदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! मेहस्स कुमारस्स महत्थं महग्घं
महरिहं विउलं रायामिसेयं उवट्ठवेह । तते णं ते कोडुंभियपुंरिसा जाव ते वि तहेव
उवट्ठवेति ।

तते णं से सेणिए राया बहूहिं गणणायग-दंडणायगेहिं य जाव संपरिबुडे मेहं
कुमारं अट्ठसएणं सोवण्णियाणं कलसाणं, एवं रूपमयाणं कलसाणं, मणिमयाणं
कलसाणं, सुवन्नरूपमयाणं कलसाणं, सुवन्नमणिमयाणं [कलसाणं], रूपमणिमयाणं
[कलसाणं], सुवन्नरूपमणिमयाणं [कलसाणं], भोमेज्जाणं [कलसाणं], सव्वोदएहिं,
सव्वमट्ठियाहिं, सव्वपुप्फेहिं, सव्वगंधेहिं, सव्वमल्लेहिं, सव्वोसंहिसिद्धत्थएहिं य,
सव्विड्डीए सव्वजुईए सव्वघलेणं जाव दुंदुभिनिग्घोसणादितरवेणं मँहया २ राया-
भिसेएणं अभिसिंचति, अभिसिंचित्ता करयल जाव कट्ठु एवं वंदासी—जय जय
णंदा ! जय जय भद्दा ! जय जय णंदा ! भद्दं ते, अजियं जिणाहि, जियं
पालेयाहि, जियमज्जे वसाहि, अजियं जिणाहि सत्तुपक्खं, "जियं च पालेहि
मित्तपक्खं, जाव भरद्दो इव मणुयाणं रायगिहस्स नगरस्स अँन्नोसिं च बहूणं
गामागरनगर जाव सन्निवेसाणं आहेवच्चं जाव विहराहि त्ति कट्ठु 'जय जय' सद्दं
पउंजंति । तते णं से मेहे राया जाते महता जाव विहरति ।

तते णं तस्स मेहस्स रण्णो अँम्मापितरो एवं वंदासी—भण जाँया ! किं
दँल्लयामो, किं पयच्छामो, किं वा ते हिर्यइच्छिए सामत्थे ? तते णं से मेहे" कुमारे
अम्मापितरो एवं वंदासी—इच्छामि णं अम्मयाओ ! कुत्तियावणाओ रयहरणं
पँडिग्गहगं च आणियं कासवगं च सँद्दावितं, तते णं से सेणिए राया कोडुंभिय-
पुरिसे सद्दावेति, सद्दावेत्ता एवं वंदासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया !
सिरिधरातो तिन्नि सयसहस्सार्ति गहाय दोहिं सयसहस्सेहिं कुत्तियावणाओ रयहरणं

१. वयासि जे १ ॥ २. मेहकुं जे १ ॥ ३. उवट्ठवेति २ तते हे २ विना ॥ ४. 'सहिं' जे १ ॥ ५. सव्विड्डीए हे १, २ ॥ ६. 'जुत्तीए' सं १ ला ३ ॥ ७. महया रायां हे २ ।
२ महया रायां खं १ ॥ ८. 'सिंचति' हे २ विना ॥ ९. वयासि जे १ ॥ १०. जय
णंदा खं १ ॥ ११. पालेहिं जे १ ॥ १२. जियं पालेहि हे २ ॥ १३. अँन्नोसिं बहूणं सं १ ला ३ ॥
१४. अँम्मापिं खं १ ॥ १५. वयासि जे १ ॥ १६. जाया किं पयच्छामो किं दल्लयामो सं १
ला ३ ॥ १७. दल्लामो जे १ ॥ १८. हिर्ययहं जे १ ॥ १९. मेहे राया अग्गं हे ४ ॥ २०.
वयासि जे १ ॥ २१. पँडिग्गहं च आं जे १ सं १ ला ३ । पँडिग्गहं आं खं १ हे १ ॥
२२. सद्दावेत्तं जे १ । सद्दावेत्तं सं १ ला ३ हे ४ । "शब्दितमाकारितमिच्छामीति वर्तते"
—अटी० ॥ २३. वयासि जे १ ॥

पंडिग्गहं च उवणेह, सयसहस्सेणं कासवयं सदावेह ।

तते णं ते कोडुंबियपुरिसा सेणिएणं रण्णा एवं वुत्ता समाणा हट्ठुंठ्ठा सिरिधराओ तिण्णि सयसहस्सातिं गहाय कुत्तियावणातो दोहिं सयसहस्सेहिं रयहरणं पंडिग्गहं च उवणेति, सयसहस्सेणं कासवयं च सदावेति । तते णं से कासवए तेहिं
५ कोडुंबियपुरिसेहिं सदाविए समाणे हट्ठ जाव हयहियए ण्हाते कतबलिकम्मे कय-
कोउयमंगलपायच्छित्ते सुद्धप्पावेसातिं वत्थाइं पवरपरिहिए अप्पमहग्घाभरणा-
लंकितसरीरे जेणेव सेणिए राया तेणेव उवागच्छति, उवागच्छिता सेणियं [रायं]
करयल० अजलिं कट्टु एवं वयासी—संदिसह णं देवाणुप्पिया ! जं मए करणिजं ।

तते णं से सेणिए राया कासवयं एवं वदासी—गच्छाहि णं तुमं देवाणुप्पिया !
१० सुरभिणा गंधोदएणं णिके हत्थ-पाए पक्खालेहि, सेयाए चउप्पलाए पोत्तीए मुहं
बंधत्ता मेहस्स कुमारस्स चउरंगुलवज्जे णिक्खमणं पाओग्गे अग्गकेसे कप्पेहि । तते
णं से कासवए सेणिएणं रण्णा एवं वुत्ते समाणे हट्ठ जाव हियए जाव पडिसुणेति,
पडिसुणित्ता सुरभिणा गंधोदएणं हत्थ-पाए पक्खालेति, पक्खालित्ता सुद्धवत्थेणं मुहं
बंधति, बंधित्ता परेणं जत्तेणं मेहस्स कुमारस्स चउरंगुलवज्जे णिक्खमणपाओग्गे
१५ अग्गकेसे कप्पति । तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स माया महरिहेणं हंसलक्खणेणं
पडगसाडएणं अग्गकेसे पडिच्छति, पडिच्छित्ता सुरभिणा गंधोदएणं पक्खालेति,
पक्खालित्ता सरसेणं गोसीसचंदणेणं चच्चाओ दलयति, दलयित्ता सेयाए पोत्तीए
बंधति, बंधित्ता रयणसमुग्गयंसि पक्खिवति, पक्खिवित्ता मंजूसाए पक्खिवति,
पक्खिवित्ता हार-वारिधार-सिंदुवारं-छिन्नमुत्तावलिप्पगासाइं १० अंसूणि विणिग्गुयमणी
२० २ रोयमाणी २ कंदमाणी २ विलवमाणी २ एवं वदासी—एस णं अम्हं मेहस्स
कुमारस्स अब्भुदएसु य उँस्सवेसु य पसवेसु य तिहीसु य छणेसु य जण्णेसु य
पव्वणीसु य अपच्छिमे दरिसणे भविस्सइ ति कट्टु उस्सीसामूले ठवेति ।

१. पंडिग्गहं च हे २ सं १ ला ३ ॥ २. ०तुट्ट हे २ ॥ ३. ०ग्गहं च हे १, ४ सं १ ला ३ ॥
४. हट्ठे खं १ ॥ ५. सेणामेव हे २ विना ॥ ६. उवगं खं १ ॥ ७. ०खलमंजं हे २ विना ॥
८. ०प्पियाए जं जे १ ॥ ९. इत आरभ्य उवागच्छित्ता [पृ० ५५ पं० १] पर्यन्तं पत्रद्वयं जे १
मध्ये नास्ति ॥ १०. तुमे हे १ । तुम्हे सं १ ला ३ ॥ ११. चउप्पलाए खं १ ॥ १२. ०पातोग्गे
खं १ ॥ १३. ०लेह हे २ ॥ १४. परेणं विणएणं मेहस्स हे २ ॥ १५. ०लेति । सरसेणं हे २ ॥
१६. ०रभिज्जमुं सं १ ला ३ ॥ १७. हे २ विना-अंसुइं हे १ । अंसुइं हे १, २ विना ॥
१८. ०माणी रोयमाणी कंदमाणी विलवमाणी एवं हे २ । ०माणी २ रोयमाणी २ कंदमाणी
विलवमाणी एवं खं १ ॥ १९. ऊसं लो० ॥

तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापितरो उत्तरावक्कमणं सीहासणं रयावेंति, रया-
विच्चा मेहं कुमारं दोच्चं पि तच्चं पि सेयापीयएहिं कलसेहिं ण्हावेंति, ण्हाविच्चा पम्हलसूमा-
लाए गंधकासाइयाए गायतिं लूहेति, लूहिच्चा सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायतिं अणुलिं-
पंति, अणुलिंपित्ता नासानीसासवायवोज्झं जाव हंसलक्खणं पैडगसाडगं नियंसेंति, २

१. 'कासाइए हे २ ॥ २. पडसाडगं हे १, २ ॥ ३. अत्र सर्वत्र '२' इत्यनेन 'नियंसित्ता',
इत्यादिरूपः 'क्त्वा' प्रत्ययान्तः प्रयोगोऽभिप्रेतः। अत्र हस्तलिखितादौषु ईदृशाः पाठा उपलभ्यन्ते
—नियंसेंति। २ हारं पिणद्धंति। २ अद्धहारं पिणद्धंति। एवं एगावलिं मुत्तावलिं कणगावलिं
रयणावलिं पालंबं पलंबं कडगाइं तुडियाइं केजराइं अंगयाइं दसमुद्धियाणंतयं। कडिसुत्तयं। कुंडलाइं
चूडामणिं रयणुकडं। मडडं पिणद्धंति। २ दिव्वं सुमणदामं पिणद्धंति। २ दहरमलयसुगंधिगंधे
पिणद्धंति—हे १। गियंसेंति। हारं पिणद्धंति [२—हे ३ सं १ ला ३] अद्धहारं पिणद्धंति।
२ एवं एगावलिं [२—सं १ ला ३ विना] मुत्तावलिं २ कणगावलिं २ रयणावलिं २ [२—
नास्ति हे १ खं १] पालंबं २ [२—नास्ति खं १] पायपलंबं २ कडगाइं २ [२—नास्ति खं १]
तुडियाइं २ [२—नास्ति खं १ सं १ ला ३] केजराइं २ [२—नास्ति हे ३] अंगयाइं २
दसमुद्धियाणंतयं। २ [२—नास्ति ला २] कडिसुत्तयं २ [२—नास्ति खं १ हे ३, ४, सं १ ला ३]
कुंडलाइं चूडामणिं (०णी २ सं १ ला २, ३) रयणुकडं [२—ला २] मडडं पिणद्धंति। २ दिव्वं
सुमणदामं पिणद्धंति। २ दहरमलयसुगंधिगंधे (गंधं—सं १ ला ३) पिणद्धंति हे १ विना।
“पायपलंबं ति पादौ यावद् यः प्रलम्बतेऽलङ्कारविशेषः स पादप्रलम्बः। तुडियाइं ति बाहुलक्षकाः,
केयूराङ्गद्वयोर्थयपि नामकोशे बाह्याभरणतया न विशेषः, तथापीडाकारमेदेन भेदो दृश्यः। दशमुद्रि-
कानन्तकं हस्ताङ्गुलिष्वन्वि सुद्रिकादशकम्। सुमणदामं ति पुष्पमालां विनह्यतः परिधत्तः। ददरः
चीवरावनद्धकुण्डिकादिभाजनमुखम्, तेन गालितास्तत्र पक्वा वा ये मलय चि मलयोद्भवं श्रीलण्डं
तत्सम्बन्धिनः सुगन्धयो गन्धास्तान् विनह्यतः। हारादिस्वरूपं प्राग्वत्।”—अटी०।

भगवतीसूत्रे नवमे शतके त्रयस्त्रिंश उद्देशके जमालिप्रव्रज्यायामपीडशं वर्णनं दृश्यते, तथाहि
—“तए णं तस्स जमालिस्स खत्तिक्कुमारस्स अम्मापियरो दुच्चं पि उत्तरावक्कमणं सीहासणं
रयावेंति, दुच्चं पि उत्तरावक्कमणं सीहासणं रयाविच्चा जमालिं खत्तिक्कुमारं सेयापीयएहिं कलसेहिं
ण्हावेंति, से० २ पम्हसुकुमालाए सुरभीए गंधकासाइए गायतिं लूहेति, सुरभीए गंधकासाइए
गायाइं लूहेत्ता सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायतिं अणुलिंपंति, गायतिं अणुलिंपित्ता नासानीस्सास-
वायवोज्झं चक्खुहरं वण्णफरिस्सजुत्तं हयलालापेलवातिरेणं धवलं कणगखच्चियंतकम् महिरिहं
हंसलक्खणपडसाडगं परिहिंति, परिहिच्चा हारं पिणद्धंति, २ अद्धहारं पिणद्धंति, अ० पिणद्धित्ता
एवं जहा सूरियाभस्स अलंकारो तहेव जाव चित्तं रयणसंरुद्धकडं मडडं पिणद्धंति, किं बहुणा ?
गंधिम-वेदिम-पूरिम-संवातिमेणं चउत्तिहेणं मल्लेणं कण्णवक्खगं पि व अलंकियविभूसियं
करेंति”—भगवती० ९।३३।५७। “एवं जहा सूरियाभस्स अलंकारो तहेव चित्ति, स चैवम्—एगावलिं
पिणद्धंति, एवं मुत्तावलिं कणगावलिं रयणावलिं अंगयाइं केजराइं कडगाइं तुडियाइं कडिसुत्तयं
दसमुद्धियाणंतयं वण्णसुत्तं मुरविं कंठमुरविं पालंबं कुंडलाइं चूडामणिं ति”—इति भगवतीसूत्रस्य
अभयदेवसूरिविरचित्तायां वृत्तौ। “तए णं से सूरियाभे देवे तप्पदमयाए पम्हलसूमालाए
सुरभीए गंधकासाइए गायतिं लूहेति, लूहिच्चा सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायतिं अणुलिंपंति,
अणुलिंपित्ता नासानीसासवायवोज्झं चक्खुहरं वण्णफरिस्सजुत्तं हयलालापेलवातिरेणं धवलं कणग-

हारं पिण्डंति, २^१ अद्धहारं पिण्डंति, २^२ एगावलं २ मुत्तावलं २ कणगावलं २
 रयणावलं २ पालवं २ पायपलवं २ कडगाइं २ तुडियाइं २ केऊरातिं २
 अंगयातिं २ दसमुहियाणंतं २ कडिसुत्तयं २ कुंडलातिं [२] चूडामणिं २
 रयणुकुडं मउडं पिण्डंति, पिण्डित्ता दिव्वं सुमणदामं पिण्डंति, पिण्डित्ता
 ५ दहरमलयसुगंधिए गंधे पिण्डंति । तते णं तं मेहं कुमारं गंधिम-वेदिम-पूरिम-
 संजोतिमेणं चउव्विहेणं महेणं कप्परुक्खगं पिव अलंकितविभूसियं करेति ।

तते णं से सेणिए राया कोडुंविपुुरिसे सद्दावेति, सद्दावित्ता एवं वयासी—
 खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! अणेगखंभसयसन्निविट्ठं लीलद्वियसालभंजियागं
 ईहामिग-उसभ-तुरय-नर-मगर-विहग-वालग-किन्नर-रुस-सरभ-चमर-कुंजर-वणलय-
 १० पउमलयभत्तिचित्तं घंटावलिमहुरमणहरसरं सुंभं कंतं दरिसणिज्जं निउणोवियमिसि-
 मिसित्तमणिरयणघंटियाजालपरिक्खित्तं अंबुगगयवइरवेतियापरिगयाभिरामं विजा-
 हरजमलजंतजुत्तं पिव अवीसहस्समौलणीयं रूवगसहस्सकलियं मिसमीणं भिम्भिसमीणं
 चैक्खुलोयणलेस्सं सुहफासं सस्सिसीयरूवं सिग्घं तुरितं चवलं वेतियं पुरिससहस्स-

खचियंतकम्भं आगासफालिहसमप्पमं दिव्वं देवदूसजुवलं नियंसेति, नियंसेत्ता हारं पिण्डेति,
 पिण्डित्ता अद्धहारं पिण्डेइ, एगावलं पिण्डेति, पिण्डित्ता मुत्तावलं पिण्डेति, पिण्डित्ता
 रयणावलं पिण्डेइ, पिण्डित्ता एवं अंगयाइं केऊराइं कडगाइं तुडियाइं कडिसुत्तं दसमुह्याणंतं
 वच्छमुत्तं मुरविं कंठमुरविं पालवं कुंडलाइं चूडामणिं मउडं पिण्डेइ, गंधिम-वेदिम-पूरिम-संघा-
 इमेणं चउव्विहेणं महेणं कप्परुक्खगं पिव अप्पाणं अलंकियविभूसियं करेइ, करित्ता दहरमलयय-
 सुगंधगंधिएहिं गाय्याइं भुलंडेइ, दिव्वं च सुमणदामं पिण्डेइ २ ।” इति राजप्रभ्रीयसूत्रे ॥

१. पिण्डंति सं १ ला ३, एवमग्रेऽपि । पिण्डित्ति हे १ ॥ २-३. अत्र ‘२’ इत्यनेन पिण्डित्ता
 इति अभिप्रेतम् ॥ ४. अत्र ‘एगावलं पिण्डंति, पिण्डित्ता मुत्तावलं पिण्डंति, पिण्डित्ता
 रयणावलं पिण्डंति’ इत्यादिरूपेण ‘२’ इत्यस्यार्थोऽभिप्रेत इति विभावनीयम् ॥ ५. दहरं
 हे १ । दृश्यतां पृ० ५१ टि० ३ पं० १९ । “वाचनान्तरे पुनरिदमधिकं दहरमलयसुगंधि-
 गंधिएहिं गाय्याइं भुलंडेति चि दृश्यते । तत्र च दहर-मलयाभिधानपूर्वतयोः सम्बन्धिनः तदुद्धूत-
 चन्दनादिद्रव्यजत्वेन ये सुगन्धयो गन्धिताः गन्धवासाः ते तथा । अन्ये स्वाहुः—दहरः चीवराव-
 नदं कुण्डिकादिभाजनमुखम्, तेन गालिताः तत्र पक्वा वा ये मलय चि मलयोद्भवत्वेन
 मलयजस्य श्रीलण्डस्य सम्बन्धिनः सुगन्धयो गन्धिताः गन्धस्ते तथा, तैः गात्राणि भुलंडेति चि
 उद्धूलयन्ति” इति भगवतीसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्तौ ९।३३ ॥ ६. सुगंधिगंधे
 हे २ । सुगंधिए गंधिं सं १ ला ३ हे ४ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ७. °संजोइमेणं हे २ ।
 °संघातिमेणं सं १ ला ३ हेसं० ४ । “सांयोगिकं यत् परस्परतो नालसंघातनेन संघात्यते”
 —अटी० ॥ ८. सुभकंतं दरिं हे १ विना ॥ ९. अबुगगयं सं १ ला ३ ॥ १०. °मालिणीयं
 लों० सं १ ला ३ हे ४ ॥ ११. चक्खुल्लो लों० हे १, ४ ॥

वाहिणिं सीयं उवड्वेह । तते णं ते कोडुंभियपुरिसा हड्डतुड्डा जाव उवड्वेति ।

तते णं से मेहे कुमारे सीयं दुरुहति, दुरुहत्ता सीहासणवरगते पुरत्थाभिमुहे सण्णिसण्णे । तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स माया ण्हाता कयबलिकम्मा जाव अप्पमहग्घाभरणालंक्रियसरीरा सीयं दुरुहति, दुरुहत्ता मेहस्स कुमारस्स दाहिणपासे भदासणंसि निसीयति । तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स अंबधाती ५
रयहरणं च पडिग्गहगं च गहाय सीयं दुरुहति, दुरुहत्ता मेहस्स कुमारस्स वामे पासे भदसणंसि निसीयति । तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स पिड्डतो एगा वरतरुणी सिंगारागारचारुवेसा संगयगयहसियमणियचेड्डियविलाससंलालुलाव-
निउणजुत्तोवयारकुसला आमेलगजमलजुयलवड्डियअब्भुन्नयपीणरतियसंठितपओहरा हिमरैययकुंदेदुपगासं सकोरेंटयमं धवलं आयवत्तं गहाय सलीलं ओहारेमाणी १०
ओहारेमाणी चिड्डति । तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स दुवे वरतरुणीओ सिंगारा-
गारचारुवेसाओ जाव कुसलाओ सीयं दुरुहति, दुरुहत्ता मेहस्स कुमारस्स उभओ पांसि नाणामणिकणगरयणमहरिहतवणिज्जलविचित्तदंडाओ चिल्लियाओ सुहुमवर-
दीहवालाओ संख-कुंद-दगरय-अमय-महिय-फेणपुंजसन्निगासाओ चामराओ गहाय सलीलं ओहारेमाणीओ २ चिड्डति । तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स एगा वरतरुणी १५
सिंगारा जाव कुसला सीयं जाव दुरुहति, दुरुहत्ता मेहस्स कुमारस्स पुरतो पुरत्थिमेणं चंदप्पम-वड्ढ-वेरुलियविमलदंडं तालियंटं गहाय चिड्डति । तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स एगा वरतरुणी जाव सुरूवा सीयं दुरुहति, दुरुहत्ता मेहस्स कुमारस्स पुव्वदक्खिणेणं सेयं रययामयं विमलसलिलपुव्वं मत्तगयमहामुहाकिति-
समाणं भिंगारं गहाय चिड्डति । २०

तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स पिया कोडुंभियपुरिसे सदावेति, सदावेत्ता एवं वदासी—खिप्पामेव भो देवानुप्पिया ! सरिसयाणं सरित्तयाणं सरिच्चयाणं एगाभरण-
गाहितणिज्जोयाणं कोडुंभियवरतरुणाणं सहस्सं सदावेह, जाव सदावेति । तए णं ते कोडुंभियवरतरुणपुरिसा सेणियस्स रण्णो कोडुंभियपुरिसेहिं सदाविया समाणा हड्डा
ण्हाया जाव एगाभरणगाहितणिज्जोया जेणामेव सेणिए रीया तेणामेव उवागच्छंति, २५

१. °वाहिणिं सीयं हे १ । °वाहिणी सीयं सं १ ला २, ३ खं १ हे ४ ॥ २. णिसियति खं १ हे ४ ॥
३. °सणंसि हे ४ ॥ ४. °रयकुं हे २ लो० ॥ ५. सकोरेंटयमं सं १ लाम् ० ३ ॥ ६. °दामधवलं
हे १, ४ । “सकोरेण्टानि...मात्त्वदामानि...यत्र तत्तथा, धवलम्” — अटी० ॥ ७. सलीलं
हे ४ ॥ ८. पासं हेसं ० ४ ॥ ९. सलीलं हे ४ ॥ १०. जाव रूवा खं १ हे ४ ॥ ११. राया नास्ति
हे २ विना ॥

उवागच्छिता सेणियं रायं एवं वदासी—संदिसह णं देवाणुप्पिया ! जणं अन्हेहिं करणिज्जं । तते णं से^१ सेणिए राया तं कोडुं बियवरतरुणसहस्सं एवं वदासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! मेहस्स कुमारस्स पुरिससहस्सवाहिणिं सीयं परिवहह । तते णं तं कोडुं बियवरतरुणसहस्सं सेणिएणं रण्णा एवं वुत्तं संतं हडं मेहस्स
५ कुमारस्स पुरिससहस्सवाहिणिं सीयं परिवहति ।

तए णं तस्स मेहस्स कुमारस्स पुरिससहस्सवाहिणिं सीयं दुरुद्धस्स समाणस्स इमे अड्ड मंगलया तप्पढमयाए पुरतो अहाणुपुच्चीए संपत्थिया, तंजहा—सोत्थिय सिरिवच्छ णंदियावत्त वद्धमाणग भद्दासण कलस मच्छ दप्पण जाव बहवे अत्थत्थिया जाव ताहिं इट्ठाहिं जाव अणवरयं अभिणंदता य अभियुणंता य
१० एवं वंदासी—जय जय णंदा ! जय जय भद्दा ! जय जय णंदा ! भदं ते, अजियं जिणाहि “इंदियादि, ”जियं च पालेहिं समणधम्मं, जियविग्घो वि य वसाहि तं देव ! सिद्धिमज्जे, निहणाहि रागदोसमले तवेण “धित्तिधाणियवद्धकच्छो, मद्दाहि य अड्डकम्मसत्तू ज्ञाणेणं उत्तमेणं सुक्केणं अप्पमत्ते, पावय वित्तिमिरमणुत्तरं केवलं नाणं, गच्छ य मोक्खं परं पयं सासयं च अयलं, हंतो परीसहचमूणं,
२० अमीओ परीसहोवसग्गाणं, धम्मे ते अविग्घं भवउ त्ति कड्ड पुणो पुणो मंगलजय-सदं पउजंति । तते णं से मेहे कुमारे रायगिहस्स नगरस्स मज्झंमज्झेणं णिगच्छति,

१. प्रतिषु पाठाः—सेणिए राया कोडुं हे २ ला २ । सेणिए कोडुं सं १ लामू ३ । सेणिए तं कोडुं हे २ ला २ सं १ लामू ३ विना । सेणिए राया तं कोडुं लासं ३ ॥ २. तुब्भे नास्ति सं १ ला २, ३ विना ॥ ३-४. “वाहिणीसीयं हे २ विना । “वाहिणी सीयं हे १ ॥ ५. “वाहिणी सीयं दुं खं १ । वाहिणीयं दुं हे १ ॥ ६-७-८. “इह यावत्करणत्रयादिदं दृश्यम्—तयाणंतरं च णं... बरगूहिं ति” इति यावच्छब्देन अभिप्रेतो विस्तृतः पाठ आचार्यश्री अभयदेवसूरिभिः टीकायां निर्दिष्टः । किन्तु हे ४ मध्ये जावशब्दत्रयप्रयोगं विना प्रायः स एव पाठो मूले एव दृश्यते । किन्तु अन्येषु केषुचिदपि हस्तलिखितादर्शेषु तस्य पाठस्य मूलेऽदर्शनात् स पाठोऽस्माभिरपि मूले नोपात्तः । हे ४ मध्ये मूले विद्यमानः पाठः, टीकायां चाभयदेवसूरिभिः निर्दिष्टः पाठः तृतीये परिशिष्टे विस्तरेण निर्दिश्यते, इति तत्रैव जिज्ञासुभिर्द्रष्टव्यम् ॥ ९. वयासि हे १ ॥ १०. जयणंदा हे १ खं १ ॥ ११. इंदियादि नास्ति हे १ ॥ १२. जियं पालेहिं हे २ ॥ १३. धित्तिबलियवद्धं हे १ ला ३ विना । “यत्था चित्तस्वास्थेन धणियं ति अस्यर्थम्, पाठान्तरेण बलिका हठा बद्धा कक्षा येन स तथा”—अटी० ॥ १४. केवलनाणं हे १, २ ला २ । “अनुत्तरं केवलं ज्ञानम्”—अटी० ॥ १५. परमपयं हे १ ॥ १६. “हत्वा परीषहचमूं परीषहसैन्यम्, णमित्त्यलंकारे, अथवा किंभूतस्वम् ? हन्ता विनाशकः परीषहचमूनाम्”—अटी० ॥ १७. अमिओ हे १ ॥ १८. भवउ ति हे २ । भवउ ति हे १ ॥ १९. मंगलसदं हे २ ॥ २०. णिगच्छति खं १ हे १ सं १ ॥

णिग्गच्छिता जेणेव गुणसिलए चेतिए तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छिता पुरिस-
सहस्सवाहिणीओ सीयाओ पच्चोरुमति ।

२५. तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स अम्मापियरो मेहं कुमारं पुरओ कट्ठु
जेणामेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छिता समणं भगवं
[महावीरं] तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करंति, करित्ता वंदंति नमंसंति, वंदित्ता ५
नमंसित्ता एवं वंदासी—एँस णं देवाणुप्पिया ! मेहे कुमारे अम्हं एगे पुत्ते इडे
कंते जात्र जीवियऊसासए हिययणंदिजणए उंबरपुप्फं पि व दुलहे सवणयाए,
किमंग पुण दरिसणयाए ? से जहानामए उप्पले ति वा पउमे ति वा कुमुदे ति
वा पंके जाए जले संवड्डिए नोवलिप्पइ पंकरएणं, नोवलिप्पइ जलरएणं, एवामेव
मेहे कुमारे कामेसु जाए भोगेसु संवड्डिए नोवलिप्पति कामरएणं, नोवलिप्पति १०
भोगरएणं । एस णं देवाणुप्पिया ! संसारमउव्विग्गे, भीए जम्मणजरमरणणं, इच्छइ
देवाणुप्पियाणं अंतिए मुंडे भवित्ता अगारातो अणगारियं पव्वइत्तए । अम्हे णं
देवाणुप्पियाणं सीसभिकखं दलयामो, पडिच्छंतु णं देवाणुप्पिया ! सीसभिकखं ।
तते णं समणे भगवं महावीरे मेहस्स कुमारस्स अम्मापिऊहिं एवं वुत्ते समाणे
एयमट्ठं सम्मं पडिसुणेति । ५१

तते णं से मेहे कुमारे समणस्स भगवओ महावीरस्स 'अंतियाओ उत्तरपुर-
त्थिमं दिसीभागं अवक्कमति, अवक्कमित्ता सयमेव आभरणमल्लालंकारं' ओमुयति । तते
णं सौं मेहकुमारस्स माया हंसलक्खणेणं पंडसाडएणं आभरणमल्लालंकारं पडिच्छति,
पडिच्छिता हार-वारिधार-सिंदुवार-छिन्नमुत्तावलिपगासतिं अंसूणि 'विणिग्गुयमाणी
२ रोयमाणी २ कंदमाणी २ विलवमाणी २ एवं वंदासी—जतियव्वं जाया ! २०
घडियव्वं जाया ! पँक्कमियव्वं जाया ! अरिंस च णं अट्ठे नो पमादेयव्वं, अम्हं पि णं

१. 'रुहति हे २, १ ॥ २. वयासि जे १ हे १ ॥ ३. एवं देवा' खं १ लो० सं १ ॥
४. दरिसणाए सं १ लामू ३ ॥ ५. संवुड्डे नो खं १ सं १ ला ३ हे ४ ॥ ६-७. सिस्सभिं
खं १ हे ४ ॥ ८. अंतियाओ हे ४ लामू २, ३ विना नारित ॥ ९. अवक्कमति २ ता सयं
मु० । अवक्कमति २ सयं हे २ । अवक्कमति सयं हे २ मु० विना ॥ १०. ओमुयइ २ ता ॥
तए णं जे १ ॥ ११. से मेहं खं १ ॥ १२. पडगसा' खं १ सं १ ॥ १३. मु० विना—विणि-
ग्गुयमाणी रोयमाणी कंदमाणी विलवमाणी एवं इति हस्तलिखितादर्शेषु पाठः । विणिग्गुयमाणी
रोयमाणी कंदमाणी कंदमाणी विलवमाणी एवं जे १ । विणिग्गुयमाणी कंदमाणी रोयमाणी
विलवमाणी एवं सं १ । पूर्व पृ० ५० पं० १९-२० मध्येऽपि विणिग्गुयमाणी २ रोयमाणी २
कंदमाणी २ विलवमाणी २ एवं इति पाठः ॥ १४. परिकम्मियव्वं सं १ ला ३ ॥

એસેવ મગ્ગે ભવતિ ત્તિ કટ્ટુ મેહસ્સ કુમારસ્સ અમ્માપિયરો સમણં ભગવં મહાવીરં વંદંતિ નમંસંતિ, વંદિત્તા નમંસિત્તા જામેવ 'દિસં પાઠ્ઠમ્ભૂતા તામેવ 'દિસં પઢિગયા ।

૨૬. તતે ણં સે મેહે કુમારે સયમેવ પંચમુટ્ઠિયં લોયં કરેતિ, કરિત્તા જેનામેવ સમણે ભગવં મહાવીરે તેનામેવ ઉવાગચ્છતિ, ઉવાગચ્છિત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં
૫. તિક્ખુત્તો આયાહિણપયાહિણં કરેતિ, કરિત્તા વંદતિ નમંસતિ, વંદિત્તા નમંસિત્તા એવં વદાસી—આલિત્તે ણં મંતે ! લોએ, પલિત્તે ણં મંતે ! લોએ, આલિત્તપલિત્તે ણં મંતે ! લોએ જરાએ મરણેણ ય । સે જહાણામએ કેદ્દ ગાહાવતી અગારંસિ જિયાય-માણંસિ જે તત્થ મંડે ભવતિ અપ્પમારે મોલ્લગરૂપે તં ગહાય આયાએ એગંતં અવક્કમતિ, એસ મે નિત્થરિએ સમાણે પચ્છ પુરા ય લોએ હિયાંએ સુહાએ સમાએ
૧૦. 'નિસ્સેયસાએ આણુગામિયતાએ ભવિસ્સતિ, એવામેવ મમ વિ એગે આયામંડે ઇદ્દે કંતે પિએ મણુણે મણામે એસ મે નિત્થારિએ સમાણે સંસારવોચ્છેયકરે ભવિસ્સતિ । તં ઇચ્છામિ ણં દેવાણુપિએહિં સયમેવ પંવાવિયં, સયમેવ મુંડાવિયં સેહાવિયં સિક્ખા-વિયં, સયમેવ આયારગોયરવિણયંવેણઇયચરણજાયામાયાવત્તિયં ધમ્મમાઙ્ગિસ્વયં ।

તતે ણં સમણે ભગવં મહાવીરે 'મેહં કુમારં સયમેવ પવાવેતિ, સંયમેવ મુંડાવેતિ,
૫૧. સયમેવ આયાર જાવ ધમ્મમાતિક્સવ્વ—એવં દેવાણુપિયા ! ગંતવ્વં, ચિટ્ઠિતવ્વં, ણિસીયવ્વં, તુયટ્ઠિયવ્વં, મુંજિયવ્વં, માસિયવ્વં, એવં ઉદ્ઘાય ઉદ્ઘાય પાણેહિં ભૂતેહિં જીવેહિં સત્તેહિં સંજમેણં સંજમિતવ્વં, અસ્સિં ચ ણં અદ્દે ણો પમાદેયવ્વં । તતે ણં સે
'મેહે કુમારે સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ અંતિએ ઇમં એયારૂવં ધૈમ્મિયં ઉવએસં સમ્મં પઢિવજ્જતિ તમાણાએ, તહ ગચ્છઇ, તહ ચિટ્ઠઇ જાવ ઉદ્ઘાએ ઉદ્ઘાએ પાણેહિં
૨૦. ભૂતેહિં જીવેહિં સત્તેહિં 'સંજમેણં સંજમઇ ।

૧. દિસિં સં ૧ લા ૩ હે ૧ લં ૧ ॥ ૨. દિસિં લં ૧ લા ૩ ॥ ૩. પુરા લોએ સં ૧ લા ૩ ॥
૪. હિયયાએ જે ૧ ॥ ૫. નિસ્સેસએ હે ૧ વિના । નિસ્સેસએ હે ૨ । નિસ્સેસાએ જે ૧ ॥
૬. પવાવિડં સયમેવ મુંડાવિડં સેહાવિડં સિક્ખાવિડં સયં હે ૧ જે ૧ સં ૧ લા ૩ । પવાવિડં સયમેવ મુંડાવિડં સેહાવિડં સિક્ખાવિડં જે ૧ । "સ્વયમેવ પ્રવાજિતં...મુણિહં શિરોલોચ્ચેને સેધિતં નિષ્પાદિતં...શિશિતં સૂત્રાર્થગ્રાહણતઃ"—અટી. ॥ ૭. "વેણઇયં ચ" સં ૧ લા ૩ ॥
૮. "માયાઉત્તિયં હે ૧ વિના । "આચારાદીનાં વૃત્તિઃ વર્તનં યસ્મિન્નસૌ"—અટી. ॥ ૯. મેહકું જે ૧ ॥ ૧૦. સયમેવ મુંડાવેતિ નાસ્તિ જે ૧ હે ૧ વિના ॥ ૧૧. ઉદ્ઘાએ ઉદ્ઘાએ હે ૧, ૨ સં ૧ । ઉદ્ઘાએ ઉદ્ઘાય જે ૧ । ઉદ્ઘાહે ઉદ્ઘાએ લં ૧ । "એવમુત્થાયોઃયાય પ્રમાદનિદ્રાધ્યપોદેન વિબુધ્ય વિબુધ્ય"—અટી. ॥ ૧૨. મેહે અણગારે જે ૧ ॥ ૧૩. વશિયં જે ૧ । ધમ્મયં લં ૧ ॥ ૧૪. ઉદ્ઘાએ પાણેહિં રંતેહિ ભૂપેહિં લં ૧ ॥ ૧૫. સંજમેણં નાસ્તિ હે ૨ ॥

२७. जद्विसं च णं 'मेहे कुमारे मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइए तस्स णं दिवसस्स पुव्वावरण्हकालसमयंसि समणाणं निग्गंथाणं औहारातिणियाए सेज्जासंथारएसु विभज्जमाणेसु मेहकुमारस्स बौरमूले सेज्जासंथारए जाए यावि होत्था । तते णं समणा निग्गंथा पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि वायणाए पुच्छणाए परियट्ठणाए धम्माणुओगच्छिताए य उच्चारस्स य पासवणस्स य अतिगच्छमाणा य निग्गच्छमाणा ५ य अप्पेगतिया 'मेहं कुमारं हत्थेहिं संघट्ठेति, एवं पाएहिं सीसे पोटे कायंसि अप्पेगतिया ओलंडेति, अप्पेगइया पोलंडेति, अप्पेगतिया पायरयेणुगुंडियं करेति । ' एमहालियं च णं रयणिं 'मेहे कुमारे णो संचाएति खणमवि अच्चि निमीलितए । तते णं तस्स मेहस्स कुमारस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु अहं सेणियस्स रण्णो पुत्ते धारिणीए देवीए अत्तए मेहे जाव संवण्याए, तं १० जया णं अहं अगारमज्झावसामि तया णं मम समणा निग्गंथा आढायंति, परिजाणंति, सक्करोति, सम्माणेति, अट्ठाइं हेउत्ति पसिणातिं करणाइं वागरणाइं आतिक्खंति, इट्ठाहिं कंताहिं वग्गूहिं आलवेति, संलवेति । जप्पभित्तिं च णं अहं मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइए तप्पभित्तिं च णं मम समणा निग्गंथा नो आढायंति जाव नो संलवेति । अदुत्तरं च णं मम समणा १५ निग्गंथा राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि वायणाए पुच्छणाए जाव एमहालियं च णं रत्तिं नो संचाएमि अच्चि निमीलितए । तं सेयं खलु ममं कलं पाउप्पभायाए रयणीए जाव तेयसा जलंते समणं भगवं महावीरं आपुच्छित्ता

१. मेहे अणगारे जे १ हे १ ॥ २. अहा° जे १ हे १ विना । “आहाराइणियाए ति यथारत्ता-
धिकृतया यथाप्येष्टमित्यर्थः”—अटी० ॥ ३. मेहस्स अणगारस्स जे १ हे १ ॥ ४. दारमूले
हे १, सं १ ला ३ ॥ ५. जाए नास्ति हे २ । जाए जाए जे १ ॥ ६. निगच्छ° जे १ सं १
लामू० ३ विना ॥ ७. मेहे अणगारं जे १ हे १ ॥ ८. सीसंति हे १ ॥ ९. कायंमि हे १ ॥
१०. अप्पेगतिथा ओलंडेति एगे पोलंडेति हे २ ॥ ११. हे २ विना—एवमहालियं हे १ । एयम-
हालियं सं १ ला ३ हे ४ । एवहालियं खं १ । एवमहालियं ला २ । “एवमहालियं च रयणिं ति
इति महती च रजनीं यावदिति शेषः”—अटी० ॥ १२. मेहे अणगारे जे १ हे १ । “मेवकुमारो
णो संचाएति ति न शक्नोति”—अटी० ॥ १३. मेहस्स अणगारस्स जे १ हे १ ला ३ ॥ १४.
“आध्यात्मिकः आत्मविषयश्चिन्तितः स्मरणरूपः प्रार्थितः अभिलाषात्मकः मनोगतः मनस्सैववर्तते
यो न बहिः स तथा संकल्पो विकल्पः समुत्पन्नः”—अटी० ॥ १५. समण्याए हे २ विना ॥
१६. ‘मज्झं वसामि हे १ जे १ । “अगारं मेहमज्झावसामि अधित्थिमि, पाठान्तरतः अगारमध्ये
वसामि”—अटी० ॥ १७. “आढेति आद्रियन्ते”—अटी० ॥ १८. करणाइं हे २ ॥ १९.
तेमहा° जे १ । एवंमहा° हे १ । महा° खंमू० १, एमहा° खंसं० १ ॥ २०. मज्झं खं १ हे २ विना ।

पुणरवि अगारमंज्झावसित्तए त्ति कट्ठु एवं संपेहेति, संपेहिता अट्टदुहट्टवसट्टमाणस-
गए णिरयपडिरूवियं च णं तं रयणिं खवेति, खवित्ता कलं पाउप्पभायाए
सुविमलाए रयणीए जाव तेयसा जलंते जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव
उवागच्छति, उवागच्छित्ता तिवखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ, करित्ता वंदइ
नमंसइ, वंदित्ता नमंसित्ता जाव पज्जुवासइ ।

५

२८. तते णं मेहा ! ति समणे भगवं महावीरे मेहं कुमारं एवं वदासी—से
णूणं तुमं मेहा ! राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि समणेहिं निग्गंथेहिं वायणाए
पुच्छणाए जाव एमहालियं च णं रयणिं णो संचाएमि मुहुत्तमवि अर्च्छिं 'निमिल्ला-
वेत्तए । तते णं तुज्झ मेहा ! इमेयारूवे अज्झत्थिए० समुपज्जित्था—जया णं
अहं अगारमंज्झावसामि तया णं मम समणा निग्गंथा आढायंति जाव परियाणंति ।

१०

जप्पभित्तिं च णं मुंडे भवित्ता अगाराओ जाव पव्वत्तिए तप्पभित्तिं च णं मम
समणा निग्गंथा णो आढायंति जाव नो परियाणंति । अदुत्तरं च णं समणा निग्गंथा
राओ अप्पेगतिया वायणाए जाव पायरयेणुगुडियं करेति । तं सेयं खलु मम कलं
पाउप्पभायाए रयणीए समणं भगवं [महावीरं] आपुच्छित्ता पुणरवि अगारमंज्झे
आवसित्तए त्ति कट्ठु एवं 'संपेहेसि, संपेहिता अट्टदुहट्टवसट्टमाणसे जाव 'रयणिं
खवेसि, खवित्ता जेणामेव अहं तेणामेव हव्वमागए । से णूणं मेहं ! एस अत्थे
सैमत्थे ? 'हंता अंत्ये समत्थे ।

१५

एवं खलु मेहा ! तुमं इओ तंत्थे अईए भवग्गहणे वेयडुगिरिपायमूले
वैणयरएहिं णिव्वत्तियणामधेजे सेते 'संखउलविमलणिम्मलदहिघणगोखीरफेण-

१. 'मज्झं वसित्तए हे ४ सं १ विना ॥ २. तुमे ला २ सं १ ॥ ३. एवंमहां हे १ । एवमहां
जे १ ॥ ४. राइं णो हे १ जे १ विना ॥ ५. निमीलावेत्त हे २ ॥ ६. तुज्जे ला ३ ॥ ७. 'मज्झं व'
सं १ ला ३ हे २, ४ विना ॥ ८. आयइंति जे १ ॥ ९. जाव पव्वत्तिए जे १ । जाव पव्वत्तिए
हे १ । जाव पव्वत्तिए नास्ति हे १ जे १ विना । दइयतां पृ० ५७ पं० १४ ॥ १०. आययंति जे १ ॥
११. अगारवासमज्झे हे १ ॥ १२. 'मज्झे आवावसित्तए खं १ । 'मज्झे आवसित्तिए ला ३ । 'मज्झे
वसित्तए त्ति कट्ठु हे २ ॥ १३. संपेहेति हे १, २ जे १ ॥ १४. रयणी हे २ विना । रयणीं हे १ ॥
१५. तेणेव खं १ हे २ सं १ ला १, २, ३ हे ४ ॥ १६. मेहा एतअट्ठे जे १ । मेहा अत्थे हे २ ।
मेहा एयसत्थे खं १ ॥ १७. समट्ठे खं १ जे १ ॥ १८. "हंत इति कोमलामन्त्रणे"—अटी० ॥
१९. अट्ठे समट्ठे खं १ । अत्थे समट्ठे जे १ ॥ २०. तत्थे भवे अईए भवग्गहणे वे' हे २ । तत्थे
अतीए भवे वे' हे १ जे १ ॥ २१. वण्यरेहिं हे १, ४ ला १ । "वनचरकैः शबरादिभिः"—
अटी० ॥ २२. संखउलविमलनिम्मलदहिघणं लो० । संखउज्जलविमलदहिघणं सं १ । संखउज्जल-
विमलनिम्मलदहिघणं मु० । "संखेयादि विशेषणं प्रागिव"—अटी० । दइयतां पृ० ११ टि० २ ॥

रयणियरप्पगासे सत्तुस्सेहे णवायए दसपरिणाहे सत्तंगपतिद्धिते सौमसंमिए सुरूवे पुरओ उदग्गे समूसियसिरे सुहासणे पिड्डओ वर्राहे अड्याकुच्छी अच्छिद्धकुच्छी अलंबकुच्छी अलंबलंबोयराहरकरे धणुपट्टागितिविसिद्धपुट्टे अलीणपमाणजुत्तवट्टिय-पीवरगतावरे अलीणपमाणजुत्तपुच्छे पडिपुत्तसुचारुकुम्मचलणे पंडुरसुत्तिसुद्ध-णिद्धणिरुवहयविसतिणहे छदंते सुमेरुप्पमे नाम हत्थिराया होत्था ।

तत्थ णं तुमं मेहा ! बहूहि हत्थीहि य हत्थिणियाहि य लोट्टएहि य लोट्टियाहि य कलभएहि य कलभियाहि य सद्धिं संपरिवुडे हत्थिसहस्सणायए देसए पागट्ठी पट्टवए जूहवती वंदपरिवुट्टए अत्तेसिं च बहूणं एकल्लणं हत्थिकलभाणं आहेवच्चं जाव विहरसि ।

तते णं तुमं मेहा ! णिच्चप्पमत्ते, सँइ पललिए, कंदप्परँती, मोहणसीले, अवितण्हे, १०

१. 'रयणिर' हे १ जे १ ॥ २. णवआयए हे १ जे १ ॥ ३. "समः अविषमगात्रः, सुसंस्थितो विशिष्टसंस्थानः, पाठान्तरेण सौम्यसम्मितः, तत्र सौम्यः अरौद्राकारो नीरोगो वा सम्मितः प्रमाणोपेताङ्गः"—अटी० । अटी० अनुसारेण, समे सुसंठिए इति पाठोऽत्र भाति ॥ ४. वर्राहे जे १ । "पृष्ठतः पश्चाद्भागो वराह इव, शूकर इव वराहः अवनतत्वात्"—अटी० । ५. अतियां खं १ सं १ ला १, २, ३ हे ४ । "अजिकाया इव कुक्षी यस्य स तथा"—अटी० ॥ ६. पलंबं खं १ हे २ ला १ । "अलंबलंबोयराहरकरे ति अलम्बं च लम्बौ च क्रमेण उदरं च जठरम् अधर-करौ च ओष्ठ-हस्तौ यस्य स तथा, पाठान्तरे प्रलम्बौ लम्बोदरस्येव गणपतेरिव अधर-करौ यस्य स तथा"—अटी० ॥ ७. गितीविं जे १ खं १ ला २, ३ सं १ हे ४ । "धनुःपृष्ठाकृति आरोपितव्यधनुराकारं विशिष्टं प्रधानं पृष्ठं यस्य स तथा"—अटी० । ८. अलीणपमाणजुत्तवं जे १ । अलीणपमाणजुत्तिवं सं १ ला ३ । "आलीनानि सुकिष्णानि प्रमाणयुक्तानि वर्तितानि वृत्तानि पीवरानि उपचिञ्चानि गात्राणि अङ्गानि अपराणि वर्णितगात्रेभ्योऽन्यानि अपरभागगतानि वा यस्य स तथा...वाचनान्तरे विशेषणद्वयमिदम्—अभ्युद्गता उन्नता मुकुलमल्लिकेव कोरकावस्थविचकिलकुसुमवद् धवलाश्च दन्ता यस्य सोऽभ्युद्गतमुकुलमल्लिकाधवल-दन्तः, आनामितं यच्चापं धनुस्तस्येव ललितं विलासो यस्याः सा तथा सा च संवेष्टिता च वेष्टन्ती संकोचिता वा अग्रमुण्डा यस्य स आनामितचापललितसंवेष्टिलताग्रमुण्डः"—अटी० । उपासकदशाङ्गद्वितीयाध्ययनानुसारेण अभुगयमउलमडियाधवलदंते आणामियचावललियसंवेष्टिय-गात्तोहे इति अटी० निर्दिष्टं वाचनान्तरं प्रतीयतेऽत्र ॥ ९. वरे गयवरे अलीणपमाणजुत्तपुच्छे जे १ ॥ १०. पंडरं खं १ जे १ हे २ सं १ ला ३ लो० हे ४ ॥ ११. नाम राया हे २ ॥ १२. बहूहि य हत्थीहि य खं १ ॥ १३. लोट्टयाहि सं १ ला ३ ॥ १४. "हस्तिषट्सस्य नायकः प्रधानः न्यायदो वा, देशको हितमागोदेः, प्राकर्षी प्रकर्षकः अग्रगामी"—अटी० ॥ १५. परि-यट्टए हे १ । परिणट्टए हे १, २ । "वृन्दपरिवर्धकः तद्वृद्धिकारकः"—अटी० ॥ १६. एकल्लणं खं १ लो० ॥ १७. तुमे सं १ ला ३ खं १ ॥ १८. णिच्चप्पं हे १ ला ३ । णिच्चप्पमत्ते हे २ । अत्रे हे २ पाठोऽपि कथंचित् समीचीनः प्रतीयते ॥ १९. सयं हे १ । सत्तिं हे २ खं १ जे १ सं १ लामू० ३ ॥ २०. लहे हे १ ॥

कामभोगेति सिए, बहूहिं हत्थीहिं य जाव संपरिवुडे, वेयडुगिरिपायमूले गिरीसु य दरीसु य कुहरेसु य कंदरासु य उज्जरेसु य निज्जरेसु य वियरएसु य मड्ढासु य पल्लेसु य चिल्लेसु य कडगेसु य कडगपल्लेसु य तडीसु य वियडीसु य ५. 'टंकेसु य कूडेसु य सिहरेसु य पम्भारेसु य मंचेसु य मालेसु य काणणेसु य वणेसु य वणसंडेसु य वणराईसु य नदीसु य नंदिकच्छेसु य जूहेसु य संगमेसु य वावीसु य पुक्खरिणीसु य दीहियासु य गुंजालियासु य सरेसु य सरपंतियासु य सरसरपंतियासु य वणयरएहिं दिन्नविंयारे बहुविहतरुपल्लवपउरपाणियंतणे निम्भए निरुव्विग्गे सुइंसुहेणं विहरसि ।

तते णं तुमं मेहा ! अन्नया कैयाइ पाउस-वरिसारत्त-सरय-हेमंत-वसंतेसु कमेण १०. पंचसु उदूसु सैमतिकंतेसु गिम्हकालसमयंसि जेडामूलमासे पायवधंससमुट्टिएणं सुक्कतणपत्तकयवरमारुत्तसंजोगदीविणं महांभयकरेणं हुयवहेणं वणदवजालं संपलित्तेसु वणंतेसु धूमाउलासु दिसासु महावायवेगेणं संघट्टिएसु छिन्नजालेसु आवयमाणेसु पोल्खलेसु अंतो अंतो श्रियायमाणेसु मयकुहितविणि(ण ?) ईकिमियकहमनंदी-वियरगज्जीणीपाणियंतेसु वणंतेसु भिंगारकंदीणकंदियरवेसु खरफरुसअणिट्टिरिड्ढवाहित-

१. 'तिसीए हे २ ॥ २. पल्लवेसु य चिल्लवेसु य गडगेसु य लं १ ॥ ३. वंकेसु हे १ ॥ ४. नयकं हे १ ॥ ५. पुक्खरिणीसु लं १ सं १ । पोक्खरिणीसु हे १ । पोक्खरिणीसु हे ४ ॥ ६. दीहीयासु हे २ ॥ ७. वणयरएहिं हे १, ४ जे १ सं १ ला १, २, ३ । वणरएहिं हे २ ॥ ८. प्रतिपु पाठाः—'त्रियारे बहूहिं हत्थीहिं य जाव सद्धिं संपरिवुडे बहुविहं जे १ सं १ ला १, २, ३ हे ४ । 'त्रियारे बहूहिं हत्थीहिं संपरिवुडे बहुविहं लं १ । 'त्रियारे बहुविहं हे २ । अत्र 'बहूहिं हत्थीहिं' इत्यादेः पाठस्य पूर्वं [पृ० ६० पं० १] प्रोक्तत्वेन हे २ पाठः समीचीन-तरो भाति । "सरःसरःपत्तिकासु च...बहुविधाः तरुपल्लवाः प्रचुराणि पानीय-तृणानि च यस्य भोग्यतया स तथा"—अटी० ॥ ८. 'पल्लवे पउरं जे १ । 'पल्लवपव' सं १ लामू० ३ ॥ ९. 'तले हे १ जे १ ॥ १०. कयाई हे २ जे १ ॥ ११. समइकेसु हे २ ॥ १२. 'अयंक मु० । 'महा-भयंकरेण अतिभयकारिणा"—अटी० ॥ १३. 'जावसं' सं १ ला ३ ॥ "हुतवहेन अग्निना यो जनित इति हृदयस्थम्, वनद्वयो वनाग्निः, तस्य ज्वालाभिः संप्रदीप्ता ये ते तथा तेषु वनान्तेषु सत्सु, अथवा पायवधंससमुट्टिएणमित्यादिषु णंकाराणां वाक्यालङ्कारार्थत्वात् सप्तम्येकवचनान्ता व्याख्येया"—अटी० ॥ १४. अंतो श्रियां हे १, सं १ ला २, ३ ॥ १५. 'माणेसु य मयं' हे १ जे १ ॥ १६. "किमिणकइम त्ति क्कमिवत्कर्दमाः नदीनां विदरकानां च क्षीणपानीयाः अन्ताः पर्यन्ता येषु, क्वचित् किमिय त्ति पाठः"—अटी० ॥ १७. 'नइवि' हे २ ॥ १८. 'पासियं' हे २ । 'पाणीयं' ला २ ॥ १९. 'रगदी' हे २ ॥ २०. 'वाहितं' सं १ जे १ ला २, ३ हे २ । "खरपरुषमतिकर्कशमनिष्टं रिष्टानां काकानां व्याहृतं शब्दितं येषु ते तथा, विद्रुमाणीव प्रबालनीव लोहितानि अग्नियोगात् पल्लवयोगाद्वा अग्राणि येषां ते विद्रुमाग्नाः, तत पदद्वयस्य कर्मधारयः, ततस्तेषु द्रुमाग्रेषु वृक्षोत्तमेषु सत्सु । वाचनान्तरे खरपरुषरिष्टव्याहृतानि विविधानि द्रुमामाणि येषु ते खरपरुषरिष्टव्याहृतविद्रुमाग्नाः, तेषु वनान्तेष्विति"—अटी० । अटी० अनुसारेण खरपरुष-रिष्टवाहितविद्रुमग्रेषु तण्हां इति पाठान्तरं भाति ॥

विहुमग्गेसु दुमग्गेसु तण्हावसमुक्कं^१क्खपायडियजिम्भतालुयअसंपुडितंतुंड-
पक्खिसंघेसु ससंतेसु गिम्हुम्हुउण्हावायखरफरुसचंडमारुयसुकतणपत्तकयवर-
वाउलिभमंतदित्तसंभंतसावयाउलमिगतण्हाबद्धचिंधपट्टेसु गिरिवरेसु संवट्टइएसु
तत्थमियर्पसयसंरीसिवेसु अवदालियवैयणविवरणिल्लालियग्गजीहे महंततुंबैइयपुन्न-
कन्ने संकुचियथोरपीवरकरे असियैलंगूले, ^{१३}पेणाइयविरसंरीडियसदेणं फोडयंतेव
अंबरतलं, पायदहरणं कंपयंतेव मेइणितलं, विणिम्मंयमाणे य सीयरं सव्वतो समंता
वैल्लिविंयाणां छिंदमाणे रुक्खसहस्सातिं तत्थ सुबहूणि णोल्लयंते, ^{१४}विणट्टइए व
णरवरिंदे, वायाइद्वे च्वं पोए, ^{१५}मंडलवाए व्व परिब्भंमंते, अभिक्खणं अभिक्खणं
लिंडणियरं पंमुंचमाणे पंमुंचमाणे बहूहिं हत्थीहि य जाव सद्धिं दिसोदिसिं
विप्पलाइत्था ।

१०

तत्थ णं तुंमं मेहा ! जुन्ने जैराजजरियदेहे आतुरे ^{१६}झंझिए पिवासिए दुब्बले
किल्लंते नडुसुतीए मूढदिसाए सयातो जूहातो त्रिप्पेहीणे वणदवजालांपरद्धे उण्हेण
य तण्हाए य छुहाए य परब्भाहए समाणे भीते तत्थे तसिए उच्चिग्गे संजातभए

१. दुमेसु हे १, ४ जे १॥ २. 'सुक' जे १॥ ३. 'पायजिम्भतालुयसंपुडियतंतुंड'
खं १॥ ४. 'डुंड' हे २॥ ५. 'गिम्हुम्हुउण्हावाय' हे २। "ग्रीधस्य उष्मा च उष्णता
उष्णतापश्च रविकरसम्पातः"—अटीखं०। "उष्णतापश्च रविकरसंतापः"—अटीजे०।
"उष्णपातश्च रविकरसम्पातः"—अटीसं०॥ ६. सावयउलं खं १॥ ७. संवट्टतिएसु
जे १ हे १। संवट्टइएसु सं १ ला २, ३। "संवर्तकितेषु संजातसंवर्तेषु"—अटी०॥ ८.
'ससय' जे १ खं १ लो०। 'सरय' सं १ ला २, लामू० ३। पसव' ला १ हे १, हेमू० ४,
'सरभ' हेसं० ४। 'पसय' लासं० ३। "प्रसयाश्चाटव्यचतुष्पदविशेषाः"—अटी०॥
९. सिरीसिवेसु हे १ खं १। सिरीसिवेसु सं १ ला ३ हे २॥ १०. 'वणविवर' खं १॥
११. 'बइय' हे २। "महंततुंबइयपुन्नकन्नो चि मद्धान्तो दुग्भकितो भयादरघट्टुग्वाकारौ कृतौ
स्तब्धावित्तर्यः, पुन्नौ (वुन्नौ-खं १) व्याकुलतया शब्दग्रहणाप्रवणौ कर्णौ यस्य स तथा"—अटी०॥
१२. 'नंगूले' सं १ ला १, २, ३ हे २, ४ लो०। 'णंगूले' खं १ जे १॥ १३. 'पिणा' ला २, ३।
पीणा' हे १, ४ जे १ ला १। "पि(वे-खं १)णाइय चि पिणाया मड्डा, तथा निर्वृत्तं पैनायिकम्,
तद्विधं विरसं रटितम्, तल्लक्षणेन शब्देन"—अटी०॥ १४. 'रतिय' हे २॥ १५. 'माणेण
सीयरं' सं १ ला ३॥ १६. 'वल्लियवि' जे १ हे १॥ १७. 'विथाणाति' हे १ सं १ ला २।
'विथाणाण तति' हे २॥ १८. 'विणिट्टइए णर' सं १ ला २, ३॥ १९. 'व' सं १ ला १, २,
३ हे ४॥ २०. 'मंगल' सं १ लामू० ३॥ २१. 'ब्भंते' हे १ जे १॥ २२. 'पमुंचमाणे बहूहिं'
हे २। 'पमुंचमाणे बहूहिं' सं १ ला ३॥ २३. 'तुमे' जे १॥ २४. 'जरा' नास्ति सं १॥ २५. 'झंझिए'
हे ४। झुसिए जे १। झंझिए हे २। "झंझिए बुभुक्षितः"—अटी०, "झंझिए बुभुक्षितः"—
अटीहे०। "झंझियं बुभुक्षितमित्यर्थः" इति भन्तकृदशास्त्रसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां
वृत्तौ॥ २६. 'त्रिप्पहूणे' हे १ जे १ विना॥ २७. 'वरद्धे' हे १ जे १। 'पारद्धे' सं १ ला ३॥

सच्चतो समंता आधावमाणे परिधावमाणे एगं चं णं महं सरं अप्पोदयं पंकवहुलं
अतित्थेणं पाणियपाए उड्डणे ।

तत्थ णं तुमं मेहा ! तीरमतिगते पाणियं असंपत्ते अंतरा चेव सेयंसि विसन्ने ।
तत्थ णं तुमं मेहा ! पाणियं पाँइस्सामि त्ति कट्ठु हत्थं पसारेसि, से वि य ते
५ हत्थे उदगं न पावति, तते 'णं तुमं मेहा ! पुणरवि कायं पच्चुद्धरिस्सामीति कट्ठु
बलियतरायं 'पंकंसि खुत्ते ।

तते णं तुमं मेहा ! अन्नया कैदाइ एगे चिरनिज्जूंए गयवरजुवाणए सगाओ
जूहाओ करचरणदंतमुसलप्पहारेहिं "विप्परद्धे समाणे तं चेव महद्दहं पाणीयपाए
समोयरति । तते णं से कलभए तुमं पासति, पासित्ता तं पुव्वेरं सुमरति,
१० सुमरित्ता आसुरुत्ते रुद्धे कुविए चंडिक्किए "मिसिमिसेमाणे जेणेव तुमं तेणेव
उवागच्छति, उवागच्छित्ता तुमं तिक्खेहिं दंतमुसलेहिं तिक्खुत्तो पिड्डतो उड्डमति,
उड्डमिता पुव्वेरं निज्जूंएति, निज्जाइत्ता हट्ठुत्ते पाणियं पियति, पिड्डता जामेव
"दिसिं पाउम्भूए तामेव "दिसिं पडिगए ।

तते णं तव मेहा ! सरीरगंसि वेयणा पाउम्भवित्था उज्जला विउंला कक्खडा
१५ जाव दुरहियासा । पित्तजरपरिगयसरीरे दाहवक्कंतिए यावि विहरित्था । तए णं तुमं
मेहा ! तं उज्जलं जाव दुरहियासं सत्तराइंदियं वेयणं "वेदेसि, सवीसं वाससतं
परमाउं पालइत्ता अट्ठवसट्ठुहट्ठे कालमासे कालं किच्चा इहेव जंबुदीवे दीवे भारहे

१. च महं खं १ हे २, ४ सं १ ला १, २, ३ ॥ २. पाणीयं जे १ हे १ ॥ ३. पाणीयं जे १
हे १ ॥ ४. पावेइ जे १ हे १ ॥ ५. णं तं मेहा जे १ हे १ ॥ ६. 'स्सामिति खं १ ला १ ।
'स्सामीति जे १ हे १ ॥ ७. पंकमि जे १ हे १ ॥ ८. तुमे हेतं ० २ ॥ ९. कयाइं जे १ हे २ ।
कयाइं हे १ ॥ १०. 'गिब्वुडण सं १ । "निज्जूंए त्ति निज्जूरि(टि?)तः"—अटी० ॥ ११.
"विप्पारब्धो विनाशयितुमिति गम्यते, विपराद्धो वा हतः"—अटी० ॥ १२. पाणियपाए जे १ ।
पाणियपादे सं १ ला ३ ॥ १३. आसुरुत्ते सं १ ला ३ । "आसुरुत्ते त्ति स्फुरितकोपलिङ्गः"—
अटी० ॥ १४. "मिसिमिसीमाणे त्ति क्रोधाग्निना देदीप्यमानः"—अटी० ॥ १५. उड्डमति
उड्डमिता जे १ विना । "उड्डमइ त्ति अवष्टभ्नाति"—अटीजे० । "उड्डमइ त्ति अवष्टभ्नाति"
—अटीखं० ॥ १६. पुव्वं वेरं जे १ सं १ ॥ १७. "गिज्जायइ त्ति निर्यातयति समाश्रयति"—
अटी० ॥ १८. दिसं हे २ ॥ १९. दिसं हे २ ॥ २०. "विपुला शरीरव्यापकत्वात्, क्वचित्
तितुले त्ति पाठः, तत्र त्रीनपि मनोवाक्कायलक्षणानर्थोस्तुल्यति जयति, तुलारूढानिव वा करोतीति
त्रितुला"—अटी० ॥ २१. दाहवक्कंतिए हे १ जे १ विना । दाहवक्कंतिए जे १ । "दाहवक्कंतिए
त्ति दाहो व्युत्क्रान्त उत्पन्नो यस्य स तथा, स एव दाहव्युत्क्रान्तिकः"—अटी० ॥ २२. वेयणं
वेदेहि सं १ ला ३ विना । महावेयणं वेणहिं जे १ ॥ २३. परमाउयं जे १ सं १ ला २, ३ हे ४ ॥

वासे दाहिङ्गुभरहे गंगाए महाणदीए दाहिणे कूले विंझगिरिपायमूले एगेणं मत्तवर-
गंधहत्थिणा एंगाए गयवरकरेणुए कुञ्छिसि गयकलभए जणिते । तते णं सा
गयकलभिया णवण्हं मासाणं वसंतमासंसि तुमं पयाया ।

तते णं तुमं मेहा ! गम्भवासाओ विप्पमुक्के समाणे गयकलभए यावि होत्था,
रत्तुप्पलरत्तसुमालए जासुमणा-ऽऽरत्तपालियत्तय-लक्खारस-सरस-कुंकुम-संझम्भराग-
वण्णे इहे णियगस्स जूहवइणो गणियारकणेरुकोत्थहत्थी अणेगहत्थिसयसंपरिवुडे
रम्मेसु गिरिकाणणेषु सुहंसुहेणं विहरसि । तते णं तं मेहा ! उम्मुक्कवालभावे
जोव्वणगमणुप्पत्ते जूहवइणा कालधम्मणा संजुत्तेणं तं जूहं सयमेव पडिवज्जसि ।
तते णं तुमं मेहा ! वणपरेहिं निव्वत्तियनामधेजे जाव चउदंते मेरुप्पमे
हत्थिरयणे होत्था तत्थ णं तुमं मेहा ! सत्तसइयस्स जूहस्स आहेवच्चं जाव
अभिरमेत्था ।

तते णं तुमं मेहा ! अन्नया कयाइ गिम्हकालसमयंसि जेड्डामूले वणदवजालपलित्तसु
वणंतसु धूमाउलासु दिसासु जाव मंडलवाए व्व पडिम्ममंते भीते तंत्थे जाव
संजायभए बहूहिं हत्थीहि य जाव कलभियाहि य सद्धिं संपरिवुडे सव्वतो समंता
दिसोदिसि विप्पलाइत्था ।

तते 'णं तव मेहा ! तं वणदवं पासित्ता अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव
समुप्पज्जित्था—'कहिं णं मन्ने मया अयमेयारूवे अगिगं सभमे अणुभूयपुव्वे । तए णं
तव मेहा ! लेस्साहिं विसुज्झमाणीहिं अज्झवसाणेणं सोहणेणं सुभेणं परिणामेणं

१. दाहिणकूले जे १ खं १ विना । दाहिणिक्कले कूले खं १ ॥ २. एगाए वरकणेरुए हे २ ।
“करेणुए त्ति करेणुकायाः”—अटीखं० अटीजे० ॥ ३. °मासंभि हे १ । °मासे सं १ ला ३ ॥
४. पालियत्तलक्खं हे १ सं १ ला २, ३ । “आरक्तपारिजातकश्च वृक्षविशेषः”—अटी० ॥
५. गणियारकरेणुकोत्थं हे १ लासं० ३ । “गणियार त्ति गणिकाकाराः सकामा याः करेणवः”—
अटी० ॥ ६. °कोत्थहत्थो हे १ । “कोत्थं ति उदरदेशः, तत्र हस्तो यस्य कामक्रीडापरायणत्वात्
स तथा, इह च ‘इत’ समासान्तो द्रष्टव्यः”—अटी० ॥ ७. उम्मुक्कं हे १, २ ॥ ८. चउदंते
हे २ सं १ ला ३ ॥ ९. होत्था सत्तंगपतिट्ठिए तहेव जाव पडिरूवे तत्थ जे १ हे १ । “निव्वत्तिय-
नामधेजो, इह यावत्करणेन यद्यपि समग्रः पूर्वोक्तो हस्तिवर्णकः सूचितस्तथापि श्वेतावर्णकवर्जो
द्रष्टव्यः, इह रक्तस्य तस्य वर्णितत्वात् । अत एवाग्रे ‘सत्तुस्सेहे’ इत्यादिकमतिदेशं वक्ष्यति । यत्
पुनरिह दृश्यते सत्तंगेऽयादि तद् वाचनान्तरवर्णकापेक्षं कुञ्छित्वमिति”—अटी० ॥ १०. मेहा
नास्ति जे १ हे १ विना ॥ ११. तत्थे च जाव जे १ हे १ ॥ १२. जाव कलभेहिं य सद्धिं हे १ जे १ ।
जाव कलभियाहि य जाव सद्धिं सं १ ला ३ ॥ १३. तुमं मेहा जे १ ॥ १४. कहिण्णं सं १ ला १,
२, ३ लामू० हे ४ ॥ १५. मए जे १ हे १ विना ॥ १६. °संभवे खं १ ला १, २, लासं० ३ हे ४ ॥

तयावरणिज्जाणं कम्माणं खओवसमेणं ईहांपूहमग्गणगवेसणं करेमाणस्स सँन्निपुब्बे
जातीसरणे समुप्पजित्था, तते णं तुमं मेहा ! एयमट्ठं सम्मं अभिसमेसि—एवं
खलु मया अतीए दोब्बे भवग्गहणे इहेव जंबुदीवे दीवे भारहे वासे वेयडुगिरि-
पायमूले जाव तत्थ णं मैया अयमेयारूवे अग्गिसंभमे समणुभूए, तते णं तुमं
५ मेहा ! तस्सेव दिवसस्स पँचावरण्हकालसमयंसि नियणं जूहेणं सद्धिं समन्नागए
यावि होत्था । तते णं तुमं मेहा ! सत्तुस्सेहे जाव सँन्निजाईसरणे चउदंते मेरुप्पमे
नाम हत्थी होत्था ।

तते णं तुज्झ मेहा ! अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पजित्था—सेयं खलु
मम इयाणिं गंगाए महानदीए दाहिणिहंसि कूलंसि विंशगिरिपायमूले दवंगिसंताण-
१० कारणद्वा सएणं जूहेणं महतिमहालयं मंडलं घाँइत्तए त्ति कट्टु एवं 'संपेहेसि,
संपेहिता सुहंसुहेण विहरसि । तते णं तुमं मेहा ! अन्नया कँयाइ पढमपाउसंसि
महावुट्टिकार्यंसि सन्नियइयंसि गंगाए महाणदीए अदूरसामंते बहूहिं हँत्थीहिं जाव
कँलभियाँहिं य सत्तहिं य हत्थिसएहिं संपरिवुडे एगं महं जोयणपरिमंडलं महति-
महालयं मंडलं घाएसि, जं तत्थ तणं वा पत्तं वा कट्टं वा 'कँटए वा लया वा
१५ वल्ली वा खँणुं वा रुक्खे वा खुँवे वा तं सव्वं 'तिक्खुत्तो आहुणिय आहुणिय पाएण

१. दृश्यतां पृ० ७ पं० ७ टि० १० ॥ २. "संज्ञिनः पूर्वजातिः प्राप्तनं जन्म, तस्या यत् स्मरणं
संज्ञिपूर्वजातिस्मरणम्, व्यस्तनिर्देशे तु संज्ञी पूर्वो भवो यत्र तत् संज्ञिपूर्वम्"—अटी० ।
अटी० अनुसारेण 'सण्णिपुब्बे' इति 'सण्णिपुब्बे' इति च पाठद्वयम् ॥ ३. महया हे २ विना ॥
४. संभवे ला १, २, ३ हे ४ ॥ ५. पुव्वावरण्हं जे १ हे २ विना । "प्रत्यपराह्णः
अपराह्णः"—अटी० ॥ ६. सन्नियुब्बे जाईसरणे हे २ ॥ सन्नियुब्बे जाईसरणे हे २ विना ।
सन्नियुब्बे जाईसरणे खं १ । सन्नियुब्बे जाईसरणे जे १ । यद्यपि पूर्वे [पृ० ६४ पं० १] सन्नियुब्बे इत्येव
पाठः, तथापि तत्र सन्नियुब्बे इति जाईसरणे इत्यस्य विशेषणम्, इदानीं तु सन्नियुब्बे जाईसरणे इति
हत्थी इत्यस्य विशेषणम्, अतः हे २ पाठं विहाय अन्यत्र सर्वत्र विद्यमानः पाठोऽत्रास्माभिराहतः
इति ध्येयम् । अनन्तरं वक्ष्यमाणं टिप्पणमपि द्रष्टव्यम् ॥ ७. दवगिसंजायकां संसं १ ला ३ ।
वणदवगिसंजायकां जे १ । "तए णमित्थादिको ग्रन्थो जातिस्मरणविशेषणमाभित्थावर्तितः ।
दवगिसंजायकारणद्व त्ति दवाग्नेः संजातस्य कारणस्य भयदेतोर्निवृत्तये इदं दवाग्निसंजातकारणार्थम्,
अर्थशब्दस्य निवृत्त्यर्थत्वात् । क्वचित् दवगिसंजायकारणद्व त्ति दृश्यते, तत्र दवाग्निसंजायकारण-
येति व्याख्येयम्"—अटी० ॥ ८. घाँइत्तए जे १ ॥ ९. संपेहेति २ सं १ हे १ ॥ १०. "सुहेणं
हे १ ॥ ११. कयाती हे २ । कयाति खं १ । कयायि सं १ ॥ १२. हत्थि जाव कलभियाँहिं सत्तहिं
हे २ विना ॥ १३. 'याँहिं हत्थिसएहिं खं १ ॥ १४. कँटए इ वा हे १ जे १ ॥ १५. खाणुए
वा हे १ जे १ ॥ १६. "खुवे व त्ति क्षुपो हस्वशिलः"—अटी० ॥ १७. तिक्खुत्तो नास्ति
जे १ सं १ हे २, ४ ॥

उद्धवेसि, हत्थेणं गेण्हसि, एगंते एडेसि, एडित्ता तते णं तुमं मेहा ! तस्सेव मंडलस्स अंदूरसामंते गंगाए महानदीए दाहिणिल्ले कूले विंझगिरिपायमूले गीरीसु य जाव विहरसि ।

तते णं तुमं मेहा ! अन्नया कयाँति मज्झिमाए वरिसारत्तंसि महावुद्धिकायंसि सन्निवइयंसि जेणेव से मंडले तेणेव उवागच्छसि, उवागच्छित्ता दोच्चं पि मंडलं ५ घाएसि, एवं चरिमवरिसारत्तंसि महावुद्धिकायंसि सन्निवयमाणंसि जेणेव से मंडले तेणेव उवागच्छसि, उवागच्छित्ता तच्चं पि मंडलघायं करेसि, जं तत्थ तणं वा जाव सुहंसुहेणं विहरसि ।

अह मेहा ! तुमं गइंदभावमि वट्टमाणो कमेणं नल्लिणिवणविहवणकरे हेमंते कुंदलोद्धउद्धततुसारपउरंमि अतिकंते, अहिणवगिम्हसमयंसि पत्ते, वियट्टमाणो १० वणेसु वणकरेणुविविहदिण्णकयपसवघाओ तुमं उँउयकुसुमकयचामरकण्णपूर-परिमंडियाभिरामो मयवँसविगसंतकडतडकिलिन्नगंधमदवारिणा सुरभि-जणियगंधो करेणुपरिवारिओ उँउसमत्तजणितसोभो, काले ११ दिणयरकरपयंडे

१. उद्धरेसि सं १ ला ३ हे ४ । उद्धरेसि खं १ । उद्धवेसि जे १ । “आहुणिय २ ति प्रकम्प्य प्रकम्प्य चलवित्तेयर्थः । उद्धवेसि ति उद्धरसि । एडेसि ति छर्दयसि ।”—अटी० ॥ २. एडित्ता नास्ति हे २ ॥ ३. अइदूरं जे १ ॥ ४. कयाँ जे १ हे १, २ । कदाह हे ४ ॥ ५. ‘विट्ठि’ हे १ खं १ हेमू० ४ ॥ ६. ‘गच्छति जे १ ॥ ७. दोच्चं पि तच्चं पि मंडलं जे १ हे २ ला २ विना ॥ दोच्चं पि तं मंडलं सं १ ला ३ ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—विहवणकरे हे ४ । “नल्लिनीवनविधवनकरे, इह विधवनं विनाशः”—अटीजे० । विहवणकरे हे २ । विहवणकरे जे १ । विहवणकरे हे १ । विहवणकरे ला २ । विहवणकरे सं १ ला १, ३ । विहवणकरे खं १ । “नल्लिनीवनविधवनकरे, इह विधवनं विनाशः”—अटीखं० ॥ ९. कुंदलोद्धउद्धतुं जे १ हे १ । कुंदलोद्धउद्धतुं सं १ । कुंदलोद्धतुं खं १ । “कुन्दाः पुष्पजातीयविशेषाः लोप्राश्च वृक्षविशेषाः, ते च शीतकाले पुष्पन्ति, अतस्ते उद्धताः पुष्पसमृद्ध्या उद्धरा इव यत्र स तथा”—अटी० ॥ १०. “वनकरेणूनां ताभिर्वा विविधा दिक्षु ति दत्ताः कञ्जप्रसवैः पद्मकुसुमैर्घाताः प्रहारा येन यस्य वा स तथा, वनरेणुविविहदिण्णकयपसुघाओ ति पाठान्तरे वनरेणवो वनपांशवो विविधम् अनेकधा दिक्षु ति दत्ता दिक्षु आमनि च क्रीडापरतया क्षिता येन स तथा, तथा क्रीडयैव कृतः पशुघातो येन स तथा, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः”—अटी० ॥ ११. उज्जयं सं १ ला ३ । “कुसुमैः कृतानि यानि चामरवत् कर्णपूराणि तैः परिमण्डितोऽभिरामश्च यः स तथा । नञ्चित् उज्जकुसुम ति पाठः तत्र ऋजुजकुसुमैरिति व्याख्येयम् ।”—अटी० ॥ १२. ‘राकण्ण’ हे २ विना । दययतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १३. उउ-समयजं जे १ हे सं० १ । उउयसमयजं हेमू० १ । उज्जयसमयजं सं १ लामू० ३ । उज्जयसमत्तजं लासं० ३ । “ऋतुभिः समस्ता समाप्ता वा परिपूर्णा जनिता शोभा यस्य स तथा”—अटी० ॥ १४. ‘वसत्रिसट्ठविगं’ जे १ ॥ १५. दिणकरपयंडे जे १ हे १ । “दिनकरः करप्रचण्डो यत्र”—अटी० ॥

परिसोसियतरुवरसिहरभीमतरदंसणिजे भिंगाररवंतमेरवरवे णाणाविहपत्तकट्टतण-
कयवरुद्धुतपइमारुयाइद्धनहयल्लदुमगणे वाउलिदारुणतरे तण्हावसदोसदूसिय-
भमंतविविहसावयसमाउले भीमदरिसणिजे वट्ठंते दारुणंमि गिम्हे, मारुतवसपसरपस-
रियवियंभिणं अब्भहिंभीमभेरवरवप्पगारेणं महुधारापडियसित्तंउद्दामाण-
५ धंगधगेतसंदुद्धएणं दित्ततरसफुलिंणेणं धूममालाउलेणं सावयसयंतकरणेणं वणदवेणं
जालालोवियनिरुद्धधूमंधकारभीओ आयवालोयमहंततुंबइयंनुन्नकण्णो आकुंचिय-
थोरपीवरकरो भयवसभयंतदित्तनयणो वेगेण महामेहो व्व वायणोलियमहल्लरुवो जेणं
कओ ते^{१३} पुरा दवग्गिभयभीयहियएणं अवगयतणपपएसरुक्खो रुक्खोहेसो
दवग्गिसंताणकारणट्ठा^{१६} तेहिं वहुहिं हत्थिहिं य सद्धिं जेणेवं मंडले

१. “परिशोषिताः नीरसीकृताः तरुवराः श्रीधराः शोभावन्तो येन, परिशोषिता तरु-
वराणां वा श्रीः सम्पद् धरायां सुवि येन, पाठान्तरे परिशोषितानि तरुवरशिखराणि येन स तथा,
स चासौ भीमतरदर्शनीयश्चेति”—अटी० । अटी०कृतां समक्षं परिसोसियसिरिहरं इति
पाठोऽप्यासीदिति भाति ॥ २. भिंगारपवत्तमे^० जे १ । “भङ्गराणां पक्षिविशेषाणां स्वतां खं
कुर्वतां भैरवो भीमो रवः शब्दो यस्मिन् स तथा”—अटी० ॥ ३. “नानाविधानि पत्र-काष्ठ-
तृण-कचवराणि उद्धूतानि उत्पाटितानि येन स तथा”—अटी० ॥ ४. “यल्लदुमगणे जे १ ।
“यल्लगमणे हे १ । “नभस्तलं व्योम पदुममाणे ति प्रदुन्वदुपतापकारि यस्मिन्, पाठान्तरे
उक्तविशेषणेन प्रतिमास्तेन आदिश्वं नभस्तलं द्रुमपणश्च यस्मिन् स तथा”—अटी० ॥
५. “यं भीमं जे १ हे १ । “अभ्यधिकं यथा भवत्येवं भीमभैरवः अतिभीमो रवप्रकारो
यस्य स तथा, तेन”—अटी० ॥ ६. उद्दाहयमाणं जे १ हे १ सं १ ला ३ । “उद्दावमानः
प्रवर्धमानः”—अटी० ॥ ७. “धगधगधगेतं खं १ ला १ । “धगधगायमानो जाज्वल्यमानः”
—अटी० ॥ ८. “सुद्धुद्धं हे ४ । “सुद्धुद्धं ला १ । “सुद्धुद्धं ला २ । “स्पन्दोद्धतश्च दह्यमान-
दारुस्पन्दप्रबलः, पाठान्तरे शब्दोद्धतश्च यः स तथा, तेन”—अटी० ॥ ९. आयवालो
महंत—अटी०संमतः पाठो भाति । “आत्मानमेव पालयतीत्यात्मपालः, पाठान्तरेण
आयवालोय ति आतपालोकेन हुतवहतापदर्शननेन महान्तौ तुभ्रकितौ स्तब्धतया अरघट्ट-
तुम्बाकृती, बुन्नौ ससंभ्रमौ कर्णौ यस्य स तथा”—अटी० ॥ १०. हे १ विना—पुष्पं ला १
जे १ । पुष्पं खं १ हे २, ४, सं १ ला २, ३ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ११. “आकुञ्चितस्थूर-
पीवरकरः, भयवरोन भजन्ती दिश इति गम्यते क्षीप्ते नयने यस्य स तथा, आकुंचियथोरपीवर-
कराभोयसन्वभयंतदित्तनयणो ति पाठान्तरम्, तत्र आभोगो विस्तरः, सर्वा दिशो भजन्ती दीप्ते
नयने यस्येति”—अटी० ॥ १२. जेणेव जे १ हे २ । “येन यस्यां दिशि कृतौ विहितस्त्वया पुरा”
—अटी० ॥ १३. तेण पुरा सं १ ला २, ला ३ ॥ १४. “प्पवेसं हे १ जे १ सं १ ला ३ हेसं ४
लाम् २ । “तेषामेव च प्रदेशा मूलादयोऽवयवाः वृक्षाश्च यस्मात् सोऽपगततृणप्रदेशवृक्षः”—
अटी० ॥ १५. “रुक्खहेसो जे १ । “वृक्षोद्देशो वृक्षप्रधानो भूमेरेकदेशो रुक्षोद्देशो वा”—अटी० ॥
१६. < > एतदन्तर्गतः पाठो जे १ मध्ये एव विद्यते । “येनैव यस्यामेव दिशि मण्डलं
तेनैव तत्रैव प्रधारितवान् गमनाय, कथम्? बहुभिर्इत्यादिभिः सार्धमिति अयमेको गमः”—
अटी० ॥ १७. जेणेव मंडले तेणेव पहारेत्थ गमणाते नास्ति हे २ ला १ ॥

તેનેવ પૃહરેત્થ ગમણાણ । ઈકો તાવ એસ ગમો ।

તેતે ણં તુમં મેહા ! અન્નયા કયાઈ કમેણં પંચસુ ડંડસુ સમતિકંતેસુ, ગિમ્હ-કાલસમયંસિ જેઠ્ઠામૂલમાસે પાયવધંસસમુદ્દિણં જાવ "સંવટ્ટિણસુ મિય-પસુ-પવિચ્ચ-સિરીસિવેસું દિસો દિસિં વિપ્પલાયમાણેસુ તેહિં વહૂહિં હંત્થીહિ ય સદ્ધિં જેનેવ મંડલે તેનેવ પૃહરેત્થ ગમણાણ ।

તત્થ ણં અન્ને વહવે સીહા ય વગ્ધા ય વિગા ય દીવિયા અચ્છા તરચ્છા પરાસરા સિયાલા વિરાલા સુણહા કોલા સંસા કોકંતિયા ચિત્તા ચિલ્લલા પુવ્વપંવિટ્ઠા અગ્ગિમય્યવિદુયા ઈગયઓ બિલધમ્મેણં ચિટ્ઠંતિ । તણ ણં તુમં મેહા ! જેનેવ સે મંડલે તેનેવ ઉવાગચ્છસિ, ઉવાગચ્છિત્તા "તેહિં વહૂહિં "સીહેહિ ય જાવ "ચિલ્લણહિ ય ઈગયઓ બિલધમ્મેણં ચિટ્ઠસિ । તતે ણં તુમં મેહા ! પાણં ગત્તં ૧૦
"કંઢુહસામીતિ કંઢુ પાણ અણુચિત્તે, તંસિ ચ ણં અંતરંસિ અન્નેહિં વલેવંતેહિં સત્તેહિં પંણોલિજ્જમાણે પળોલિજ્જમાણે સસણ અણુપવિટ્ઠે । તતે ણં તુમં મેહા ! ગાયં

૧. તેણમેવ લોં ॥ ૨. પાહરેત્થ લં ૧ । પાહરેત્થ હે ૪ લા ૧ ॥ ૩. ગમણયાણ લં ૧ હે ૪ વિના ॥ ૪. ઈકો એસ તાવ ગમો જે ૧ હે ૧ ॥ ૫. "યત્ પુનઃ 'તણ ણં તુમં મેહા અન્નયા કયાઈ કમેણ પંચસુ' इत्यादि दृश्यते तद् गमान्तरं मन्यामहे, तच्च एवं द्रष्टव्यम्—तच्च पि मंडलघायं करेसि जाव सुहंसुहेणं विहरसि, तण णं तुमं मेहा अन्नया कयाई पंचसु डंडसु अइकंतेसु इत्यादि यावत् जेनेव मंडले तेनेव पहरैत्थ गमणाए ति"—अटी० ॥ ६. कयाई हे २ । कयाति लं १ ॥ ७. डंडसु हे २ ॥ ८. °मूले मासे हे १, २ विना । दृश्यतां पृ० ६० पं० १० ॥ ९. °वसंधंससं° જે ૧ લં ૧ લા ૧ હે ૨, ૪ । દૃશ્યતાં પૃ० ૬૦ પં० ૧૦ ॥ ૧૦. સંવટ્ટિ-ણસુ સં ૧ । સંવટ્ટિણસુ લામૂં ૩, સંવટ્ટિણસુ લાસં ૩ જે ૧ । પૂર્વે [પૃ० ૬૧ પં० ૩] સંવટ્ટિણસુ इति पाठोऽस्ति, तत्र च "संवर्तकितेषु संजातसंवर्तकेषु" इति अटी०मध्ये व्याख्यातम् ॥ ११. °सिरीसिवेसु सं १ ला ३ । °सिरीसिवेसुं जाव दिसो જે ૧ ॥ ૧૨. હંત્થીહિ સં ૧ લા ૩ ॥ ૧૩. પાહરેત્થા લં ૧ । પાહરેત્થા જે ૧ ॥ ૧૪. ગમણયાણ હે ૧ સં ૧ લા ૩ ॥ ૧૫. ય નાસ્તિ હે ૧ સં ૧ લા ૨, ૩ ॥ ૧૬. સસા ચિત્તા કોકંતિયા ચિલ્લલા જે ૧ । સસા ચિત્તા કોકંતિયા ચિલ્લલા હે ૧ । સસા ચિલ્લલા લોં હે ૨ । સુસા કોકંતિયા ચિત્તા ચેલ્લગા ચિલ્લલા સં ૧ લા ૨, ૩ । સસા ચિત્તા ચિલ્લલા લા ૧ હે ૪ । "शशकाः प्रतीताः, कोकंठिका लोमटकाः, चित्ता चिल्लला आगण्या जीवविशेषाः । एतेषां मध्येऽधिकृतवाचनायां कानिचिन्न दृश्यन्ते"—अटी० ॥ १७. °परिट्ठिया सं १ ला २ । °परिट्ठिया ला ३ ॥ १८. °अयाभिहुया જે ૧ હે ૧, ૪, લા ૧ । °અયાબિહુયા હે ૨ । "अग्निभयविद्रुता अग्निभयाभिभूताः"—अटी० ॥ ૧૯. "एगओ ति एकतः"—अटी० ॥ ૨૦. તેહિં ચ વ° જે ૧ ॥ ૨૧. સીહેહિ યાવ ચિ° લં ૧ ॥ ૨૨. ચિલ્લણહિ ય ઈગયઓ જે ૧ । ચિલ્લણહિ ઈગયઓ હે ૨ । ચિત્તલણહિ ઈગયઓ હે ૧ । ચિલ્લણહિ ઈગયઓ લા ૨ ॥ ૨૩. કંઢુહ° જે ૧ હે ૧ ॥ ૨૪. "पादोऽनुक्षिप्त उत्पाटितः"—अटी० ॥ ૨૫. °વંતે સત્તેહિં જે ૧ ॥ ૨૬. પળોલિજ્જમાણે ૨ સસણ અણુપવિટ્ઠે જે ૧ ॥

कंडुइत्ता पुणरवि पायं पडिनिक्खविस्सामि तिं कट्ठु तं ससयं अणुपविट्ठं पांससि, पासित्ता पाणाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए से पाए अंतरा चेव संधारिए, णो चेव णं णिक्खित्ते । तए णं तुमं मेहा ! ताए पाणाणुकंपयाए जाव सत्ताणुकंपयाए संसारे परित्तीकिते, माणुस्साउए निबद्धे ।

- ५ तैते णं से वणदवे अंडाइजाइं राइंदियाइं तं वणं ज्ञामेति, ज्ञामित्ता निट्ठिए उवरए उवसंते विज्झाए यावि होत्था । तते णं ते बहवे सीहा य जाव चिल्लय य तं वणदवं निट्ठियं जाव विज्झायं पासंति, पासित्ता अग्गिभयविप्पमुक्का तण्हाए य छुहाए य परम्भाहया समाणा मंडलाओ पडिनिक्खमंति, पडिनिक्खमित्ता सव्वतो समंता विप्पसरित्था । तए णं ते बहवे हत्थी जाव छुहाए य परम्भाहया
- १० समाणा ततो मंडलातो पडिनिक्खमंति, पडिनिक्खमित्ता दिसो दिसं विप्पसरित्था ।

तए णं तुमं मेहा ! जुण्णे जराजजरियदेहे सिट्ठिलवत्तिंयपिणद्धगत्ते दुब्बले किल्लंते झुंझिए पिवासिते अत्थामे अबले अपरक्कमे ठाणुकंढे वेगेण विप्पसरिस्सामि ति कट्ठु पाए पसारेमाणे विज्जुहते विव रंयंतगिरिपम्भारे धरणितलंसि सव्वंगेहिं सञ्चिवइए ।

१. पायं पडिनिक्खविस्सामि हे २ विता । पायं निक्खविस्सामि जे १ । “पादं निक्खविस्सामि ति कट्ठु इह सुवं निरूपयन्निति शेषः”—अटी० ॥ २. ति कट्ठु हे २ जे १ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—पाससि २ ता पाणाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए से पाए अंतरा जे १ हे १ । पाससि पाणाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए [से पाए हे ३] अंतरा खं १ लो० हे ३, ४, ला १ । सति पाणाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए अंतरा हे २ । पाससि पाणाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए अंतरा सं १ ला २ । पाससि पाणाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए [से पाए लासं ३] अंतरा ला ३ । “प्राणानुकम्पयेत्यादि पदचतुष्टयमेकाय दयप्रकर्षप्रतिपादनार्थम्”—अटी० । अत्र जे १ हे १ पाठः समीचीनो भाति, तथापि पाणाणुकंपयाए जाव सत्ताणुकंपयाए इति वक्ष्यमाण[पृ० ६८ पं० ४]रादानुसारेण सत्ताणुकंपयाए इति अन्तिमं पदं भवेत्, तथा च ‘पाससि, पासित्ता पाणाणुकंपयाए भूयाणुकंपयाए जीवाणुकंपयाए सत्ताणुकंपयाए से पाए अंतरा’ इति पाठोऽत्र समीचीनतरो भाति ॥ ४. जाव सत्ताणुकंपयाए नास्ति हे ३ ॥ ५. तेषां सं १ ला ३ ॥ ६. अंडाइजावि सं १ ला २, ३ ॥ ७. “तथापि” हे १ मु० । “शियिला बलिप्रधाना या त्वक् तथा पिनद्धं गात्रं शरीरं यस्य स तथा”—अटी० ॥ ८. झुंझिए जे १ ॥ दइयतां पृ० ६१ पं० ११ टि० २५ ॥ ९. ठाणुकंढे हे २ । “ठाणुकंढे (ठाणुकंढे—जे १, हे १ ठाणुकंढे सं १) ति ऊर्ध्वस्थानेन स्तम्भितगात्र इत्यर्थः”—अटी० ॥ १०. “रंयंतगिरिपम्भारे ति इह प्राग्भार ईषदवनंतं खण्डम्, उपमा चानेनास्य महच्चयैव, न वर्णतः, रक्तत्वात् तस्य, वाचनान्तरे तु सित एवासाविति”—अटी० ॥

तते णं तव मेहा ! सरीरगंसि वेयणा पाउब्भूता उज्जला जाव दाहवक्कंतिए यावि विहरसि । तते णं तुमं मेहा ! तं उज्जलं जाव दुरहियासं तिन्नि राइंदियाइं वेयणं वेण्माणे विहरित्ता एगं वाससतं परमाउं पालइत्ता इहेव जंबुदीवे दीवे भारहे वासे रायगिहे णगरे सेणियस्स रण्णो धारिणीए देवीए कुच्छिसि कुमारत्ताए पच्चायाए ।

२८. तते णं तुमं मेहा ! अणुपुव्वेणं गम्भवासाओ निक्खंते समाणे उम्मुक्क-
बालभावे जोव्वणगमणुप्पत्ते मम अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइए । ५
तं जति ताव तुमे मेहा ! तिक्खजोणियभावमुवगएणं अपडिलद्धसम्मत्तरयण-
लंभेणं से पाए पाणाणुकंपेणयाए जाव अंतरा चेव संधरिते, नो चेव णं निक्खित्ते,
किमंग पुण तुमे मेहा ! इयाणिं विपुलकुलसमुब्भवे णं निरुव्वहयसरीरपत्तलद्ध-
पंचिंदिए णं एवं उट्ठाणवलवीरियपुँरिसगारपरक्कमसंजुत्ते णं मम अंतिए मुंडे भवित्ता १०
अगारातो अणगारियं पव्वइए समाणे समणाणं निगगंथाणं राओ पुव्वरत्तावरत्तकाल-
समयंसि वायणाए जाव धम्माणुओगचिंताए य उच्चारस्स वा पासवणस्स वा अति-
गच्छमाणाण य निगगच्छमाणाण य हत्थसंघट्टणाणि य पायसंघट्टणाणि य जाव
रयरेणुगुंडणाणि य नो सम्मं सहसि खमसि तितिक्खसि अहियासेसि ? ।

तते णं तस्स मेहस्स अणगारस्स सैमणस्स भगवतो महावीरस्स अंतिए एतमडं १५
सोच्चा णिसैम्म सुभेहिं परिणामेहिं पसत्थेहिं अज्झवसाणेहिं ^{१२}लेस्साहिं विसुज्झमाणीहिं
तयावरणिज्जाणं कम्माणं खओवसमेणं ^{१३}इहावूहमगणगवेसणं करेमाणस्स सण्णिपुव्वे
जाँतीसरणे समुप्पन्ने । एतमडं सम्मं अभिसमेति । तते णं से ^{१४}मेहे अणगारे समणेणं
भगवया महावीरेणं ^{१५}संभारियपुव्वजातीसरणे दुगुणाणियसंवेगे आणंदयंसुपुण्णमुहे

१. 'वक्कंतीए' सं १ हे २ ला ३ । दृश्यतां पृ० ६२ पं० १५ टि० २१ ॥ २. 'माउयं' जे १ ॥ ३. 'अप्पडिं' हे २ विना ॥ ४. 'कंपयाए' ला २ सं १ । 'कंपाए' ला ३ ॥ ५. "विपुलकुलसमुब्भवे णमित्थादौ णंकारा वाक्यालङ्कारे, निरुपहतं शरीरं यस्य स तथा, दान्तानि उपशमं नीतानि प्राक्काले लब्धानि सन्ति पञ्चेन्द्रियाणि येन स तथा, ततः कर्मधारयः, पाठान्तरे निरुपहतशरीरप्राप्तश्चासौ लब्धपञ्चेन्द्रियश्चेति समासः"—अटी० ॥ ६. 'रत्तल' हे १ । 'रदंतल' अटीपा० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ७. 'पुरिसकार' हे २ । 'पुरिसकार' हे १ जे १ ॥ ८. 'पुराओ' जे १ । 'ओराल' सं १ लामू० ३ ॥ ९. 'पायसंघट्टणाणि' य नास्ति हे १ जे १ ॥ १०. 'समणस्स' नास्ति हे १ सं १ लामू० ३ ॥ ११. 'निसम्मा' सं १ हे २ ॥ १२. 'लेस्साहिं' जे १ हे १ सं १ ॥ १३. 'सं १ लामू० ३ विना'—इहापूहं जे १ खं १ हे १, २ ला १ लो० । इहापोहं ला २ लासं० ३ हे ४ । दृश्यतां पृ० ६४ पं० १ टि० १ ॥ १४. 'जाह' हे १ ॥ १५. 'मेहे कुमारे सम' खं १ हे २, ४, सं १ ला १, २, ३ ॥ १६. 'संभारिय-पुव्वभवे' अटीपा० । "संभारियपुव्वजाइसरणे त्ति संस्मारितं पूर्वजाव्योः प्राक्तनजन्मनोः सम्बन्धि-सरणं गमनं पूर्वजातिसरणं यस्य स तथा, पाठान्तरे संस्मारितपूर्वभवः"—अटी० ॥

हंसिवस० धाराहयकलंबकं पिव सैमूसवियरोमकूवे समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वैदासी—अज्जप्पमिती णं भंते ! मम दो अच्छीणि भोत्तूणं अवसेसे काए समणाणं णिगंगथाणं निसट्ठे ति कट्ठु पुणरवि समणं [भगवं महावीरं] वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वैदासी—इच्छामि णं भंते ! इयाणि दोच्चंपि सयमेव पव्वावियं, सयमेव मुंडावियं जाव सयमेव आयारगोथं० जायामायौउत्तियं धम्ममाइक्खियं ।

तए णं समणे भगवं महावीरं मेहं कुमारं सयमेव पव्वावेइ जाव जायामायौउत्तियं धम्ममाइक्खइ । एवं देवाणुप्पिया ! गंतव्वं, एवं चिट्ठियव्वं, एवं भुंजियव्वं, एवं भासियव्वं, एवं उट्ठाय उट्ठाय पाणाणं भूयाणं जीवाणं सत्ताणं संजमेणं संजमियव्वं । तते णं से मेहे अणगारे समणस्स भगवतो महावीरस्स अयमेयारूवं धम्मियं उवएसं पडिच्छति, पडिच्छित्ता तह चिट्ठति जाव संजमेणं संजमति ।

तते णं से मेहे अणगारे जाए इरियासमिए भासासमिए, अणगारवर्णओ भणियव्वो । तते णं से मेहे अणगारे समणस्स भगवतो महावीरस्स अंतिए तहारूवाणं थेराणं अंतिए सामाइयमाइयाइं एक्कारस अंगाइं अहिज्जति, अहिज्जित्ता

१. “हरिसवसत्ति अनेन हरिसवसत्तिसप्पमाणहियए त्ति द्रष्टव्यम्” —अटी० ॥ २. “समु-
सत्तियं” सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ३. वयाप्पि जे १ हे १ ॥ ४. ति हे २ सं १ खं १ ॥ ५. वयाप्पि
जे १ हे १ ॥ ६. हे २ विना—इयाणि सयमेव दोच्चंपि सयमेव पं खं १ सं १ ला १, २, ३
हे ४ लो० । इयाणि सयमेव दोच्चंपि पं जे १ हे १ ॥ ७, ९. “विउं सं १ ला २, ३, हे ४ ।
दृश्यतां पृ० ५६ पं० १२ टि० ६ । तुळना—भगवतीसूत्रे द्वितीये शतके प्रथमोद्देशके सू० ३४-५४ ॥
८. सयमेव मुंडावियं हे २ मध्ये नास्ति ॥ १०. गोथरं हे ३ विना ॥ ११. “यावत्तियं मु० ॥ १२.
“क्खिउं हे २ विना । दृश्यतां पृ० ५६ पं० १२ टि० ६ ॥ १३. “यावत्तियं मु० ॥ १४. एवं
नास्ति जे १ हे १ विना । दृश्यतां पृ० ५६ टि० ११ ॥ १५. अणगारे नास्ति जे १ विना ॥ १६. जाए
रियां हे २ ॥ १७. भासासमिए नास्ति जे १ हे १ विना ॥ १८. “अणगारवर्णको वाच्यः—इरिया-
समिए भासासमिए एसणासमिए आयाणभंडमत्तनिकखेवणासमिए उच्चार-पासवण-खेल-सिंघाण-
पारिद्धावणियासमिए मणसमिए वइसमिए कायसमिए मणगुत्ते वइगुत्ते कायगुत्ते, मनःप्रभृतीनां
समितिः सत्प्रवृत्तिः, गुत्तिस्तु निरोधः, अत एव गुत्ते गुत्तिदिए गुत्तवंभयारी ब्रह्मगुत्तिभिः, चाइं
सज्जानाम्, ध्वजे लज्ज रज्जुरिवावक्रम्यवहारात् लज्जालुर्वा संयमेन लौकिकलज्जया वा, तवस्सी
खंतिखमे क्षान्त्या क्षमते यः स तथा, जिहंदिए, सोही शोषयत्यात्मपराविति शोषी शोभी वा,
अनिदाणे अप्पुस्सुए अल्पौत्सुक्योऽनुसुक इत्यर्थः, अबहिस्से संयमादबहिर्भूतचित्तवृत्तिः,
सुसामण्णए इणमेव निगंथं पावयणं पुरओ कट्ठु विहरह निग्रंथप्रवचनानुमारेण इत्यर्थः” —
अटी० ॥ १९. अंतिए हे २ विना नास्ति ॥ २०. “इयाति एक्कां खं १ । इयमाइयाणि य एक्कां
जे १ । इयमाइयाणिआइं एक्कां हे १ । इयमाइयमाइयाइं एक्कां हे २ ॥

बहूहिं छट्ठमदसमदुवालसेहिं मासद्धमासखमणेहिं अप्पाणं भावेमाणे विहरति । तते णं समणे भगवं महावीरे रायगिहाओ नगराओ गुणसिलाओ चेतियाओ पडिनिक्खमति, पडिनिक्खमिता बाहिया जणवयविहारं विहरति ।

२९. तते णं से मेहे अणगारे अन्नया कैयाइ समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वैदासी—इच्छामि णं भंते ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाते समाणे मासियं भिक्खुपडिमं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्ते । जहासुहं देवाणुप्पिया ! माँ पडिबन्धं । तते णं से मेहे अणगारे समणेणं भगवया अब्भणुण्णाते समाणे मासियं भिक्खुपडिमं उवसंपज्जित्ताणं विहरति । मासियं भिक्खुपडिमं अहासुत्तं अहाकप्पं अहामग्गं सम्मं काएणं फासेति पालेति सोभेति तीरेति किट्ठेति, सम्मं काएण फासेत्ता पालेत्ता सोभेत्ता तीरेत्ता किट्ठित्ता पुणरवि समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वैदासी—इच्छामि णं भंते ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाते समाणे दोमासियं भिक्खुपडिमं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्ते, अहासुहं देवाणुप्पिया ! माँ पडिबन्धं । जहा पढमाए अभिलावो तद्वा दोच्चाए तच्चाए चउत्थाए पंचमाए छम्मासियाए सत्तमासियाए पढमसत्तराइंदियाए दोच्चसत्तरातिंदियाए तच्चसत्तरातिंदियाए अहोराइयाए एगाराइयाए वि ।

तते णं से मेहे अणगारे बौरस भिक्खुपडिमाओ सम्मं काएणं फासेत्ता पालेत्ता सोभेत्ता तीरेत्ता किट्ठित्ता पुणरवि वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वैदासी—इच्छामि णं भंते ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाते समाणे गुणरतणसंवच्छरं तवोकम्मं उपसंपज्जित्ताणं विहरित्ते । अहासुहं देवाणुप्पिया ! माँ पडिबन्धं । तते णं से मेहे अणगारे पढमं मासं चउत्थं-चउत्थेणं अणिक्खित्तेणं तवोकम्मेणं, दिया ठाणुकुडुए सूराम्भमुहे आयावणभूमीए आयावेमाणे, रत्तिं वीरासणेणं अवाउडएणं । दोच्चं मासं छट्ठं-छट्ठेणं अणिक्खित्तेणं तवोकम्मेणं, दिया ठाणुकुडुए सूराम्भमुहे आयावणभूमीए आयावेमाणे, रत्तिं वीरासणेणं आवाउडएणं । तच्चं मासं अट्ठमं-अट्ठमेणं अणिक्खित्तेणं

१. 'सिलयाओ जे १ सं १ हे १ ॥ २. कयाई हे २ ॥ ३. वयासि जे १ ॥ ४. अणुण्णाते सं १ ॥ ५. "मा प्रतिबन्धं विवातं 'विवेहि विवक्षितस्य' इति गम्यते"—अटी० ॥ ६. मेहे कुमारे सम० लो० । मेहे सम० जे १ लो० विना ॥ ७. वयासि जे १ ॥ ८. दइयतां टि० ५ ॥ ९. दोच्चाए त्रि तच्चाए वि जे १ ॥ १०. अहोराइंदियाए जे १ विना ॥ ११. जे १ विना—एगारायाए हे १ । एगारातिंदियाए जे १ हे १ विना ॥ १२. बारस पडि० हे २ सं १ ॥ १३. वयासि जे १ ॥ १४. दइयतां टि० ५ ॥ १५. ठाणुकुडुए जे १ । ठाणुकुडुए खं १ । ठाणुकुडुए सं १ । १६. अवाउडएणं हे १ सं १ ला ३ ॥ १७. तच्चं.....अवाउडएणं हे १ नास्ति ॥

- तवोकम्मेणं, दिया ठाणुकुडुए सूराम्भिमुहे आयावणभूमीए आयावेमाणे, रत्ति वीरा-
सणेणं अवाउडएणं । चउत्थं मासं दसमं-दसमेणं अणिकिखत्तेणं तवोकम्मेणं, दिया
ठाणुकुडुए सूराम्भिमुहे आयावणभूमीए आयावेमाणे, रत्ति वीरासणेणं अवाउडएणं ।
पंचमं मासं दुवालसमं-दुवालसमेणं अणिकिखत्तेणं तवोकम्मेणं, दिया ठाणुकुडुए
सूराम्भिमुहे आयावणभूमीए आयावेमाणे, रत्ति वीरासणेणं अवाउडएणं । एवं एएणं
अभिलावेणं छट्ठे चोइसमं-चोइसमेणं, सत्तमे सोलसमं-सोलसमेणं, अट्ठमे अट्ठारसमं-
अट्ठारसमेणं, नवमे वीसतिमं-वीसतिमेणं, दसमे बावीसतिमं-बावीसतिमेणं, एक्कारसमे
चउवीसतिमं-चउवीसतिमेणं, बारसमे छव्वीसतिमं-छव्वीसतिमेणं, तेरसमे अट्ठावीस-
तिमं-अट्ठावीसतिमेणं, चोइसमे तीसतिमं-तीसतिमेणं, पंचदसमे बत्तीसतिमं-बत्तीस-
१० तिमेणं, सोलसमे चउत्तीसतिमं-चउत्तीसतिमेणं, अणिकिखत्तेणं तवोकम्मेणं, दिया
ठाणुकुडुए सूराम्भिमुहे आयावणभूमीए आयावेमाणे, रत्ति वीरासणेणं य अवाउडएण
य । तए णं से मेहे अणगारे गुणरयणसंवच्छरं तवोकम्मं अहासुत्तं जाव सम्मं
काएणं फासेइ पालेइ सोभेइ तीरेइ किट्ठेइ, अहासुत्तं अहाकप्पं जाव किट्ठेत्ता
समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता बहूहिं छट्ठम-दसम-
५१ दुवालसेहिं मासद्धमासखमणेहिं विचित्तेहिं तवोकम्मेहिं अप्पाणं भावेमाणे
विहरति ।

३०. तते णं से मेहे अणगारे तेणं उरालेणं विपुलेणं सस्सिसीएणं पयत्तेणं
पैग्गहिएणं कल्लणेणं सिवेणं धन्नेणं मंगलेणं उदग्गेणं उदारेणं उत्तमेणं महाणुभावेणं
तवोकम्मेणं सुक्के लुक्खे निम्मंसे किडिकिडियाभूए अट्ठिचम्मावणद्धे किसे धमणिसंतए
२० जाते यावि होत्था, जीवंजीवेणं गच्छति, जीवंजीवेणं चिट्ठति, भासं भासित्ता
गिलाति, भासं भासमाणे गिलाति, भासं भासिस्सामि ति गिलाति, से जंहा-

१. अवाउडेणं हे १ । एवमप्रेऽपि सर्वत्र ॥ २. पंचममासं हे १, २ ॥ ३. दुवालसमेणं इत्यस्य
स्थाने जे १ विना सर्वत्र '२' इति पाठः ॥ ४. चोइसमं २ सत्तमे सोलसमं २ अट्ठमे अट्ठारसमं
२ नवमे वीसतिमं २ दसमे बावीसतिमं २ एक्कारसमे चउव्वी(वी जे १ सं १)सतिमं २ बारसमे
छव्वीसतिमं २ तेरसमे अट्ठावीसतिमं २ चोइसमे तीसतिमं २ पंचदसमे बत्तीसतिमं २
सोलसमे चउत्तीसतिमं २ अणिं इति सर्वत्र प्रतिषु पाठः ॥ ५. चोत्तीसइमं सं १ ला ३ हे ४ ।
चउत्तीसयमं हे १ ॥ चोत्तीसतमं खं १ ॥ ६. विउलेणं सं १ ॥ ७. परिग्गं जे १ । पडिग्गं हे १ ॥
८. सुक्के भुक्खे निम्मंसे हे १ विना । "शुक्को नीरसशरीरत्वात् भुक्खे चि (लुक्खे चि भगवती-
सुत्रवृत्ती २।१) बुभुक्षान्नेन रूक्षीभूतत्वात्"—अटी० ॥ ९. °स्सामीत्ति जे १ विना ॥ १०.
"यथा दृष्टान्तार्थः, नामेति संभावनायाम्, ए इति वाक्यालङ्कारे"—अटी० ॥

नामए इंगालसगंडिया इ वा कट्टसगंडिया इ वा पत्तसगंडिया इ वा 'तिलंडासग-
डिया इ वा एरंडसगंडिया इ वा उण्हे दिन्ना सुक्का समाणी ससदं गच्छइ, ससदं
चिद्धति, एवमेव मेहे अणगारे ससदं गच्छइ, ससदं चिद्धइ, उवचिए तवेणं,
अवचिते मंस-सोणिएणं, हुयासणे इव भासरासिपरिच्छन्ने, तवेणं तेएणं तवतेयसिरीए
अतीव अतीव उवसोभेमाणे उवसोभेमाणे चिद्धति ।

५

ते णं काले णं ते णं समए णं समणे भगवं महावीरे आइगरे तित्थगरे जाव
पुव्वाणुपुर्व्वि चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहंसुहेणं विहरमाणे जेणामेव रायगिहे
नगरे जेणामेव गुणसिलए चेतिए तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छिता अहापडिरूवं
उंगहं ओगिण्हइ, ओगिण्हिता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति ।

तते णं तस्स मेहस्स अणगारस्स राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि धम्मजागरियं १०
जागरमाणस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु अहं
इमेणं ओरालेणं तहेव जाव भासं भासिस्सामि त्ति गिलामि, तं अत्थि ता मे
उट्ठणे कम्मे बले वीरिए पुरिसंकारपरक्कमे सद्धा "धिति संवेगे । तं जाव ता मे
अत्थि उट्ठणे कम्मे बले वीरिए पुरिसंगारपरक्कमे सद्धा "धिति संवेगे, जाव य मे
धम्मायरिए धम्मोवदेसए समणे भगवं महावीरे जिणे सुहत्थी विहरति, ताव ताव मे १५
सेयं कलं पाउप्पभायाए रयणीए जाव तेयसा जलंते सूरिए समणं भगवं महावीरं
वंदित्ता नमंसित्ता समणेणं भगवता महावीरेणं अब्भणुण्णायस्स समाणस्स सयमेव
पंच महव्वयाइं आरुहित्ता गोयमादीए समणे निग्गंथे निग्गंथीओ य खामेत्ता
तहारूवेहिं कडाईहिं थेरेहिं सद्धिं विउलं पव्वयं सणियं सणियं दुरुहित्ता सयमेव
"मेहघणसन्निगासं पुढविसिलापट्ठयं पडिलेहित्ता संलेहणाइसणाइसियस्स भत्तपाण-

२०

१. 'डियाइं वा खं १ हे २ । 'डियाति वा सं १ । "इतिशब्दा उपप्रदर्शनार्थाः, वाशब्दा विक-
ल्पार्थाः—अटी० ॥ २. 'डियाइं खं १ । एवमग्रेऽपि प्रायः सर्वत्र ॥ ३. तिलगंडसगंडियाइं
खं १ । तिलंडसगंडियाइ हे २ हेसं ४ ला २ । तिलसगंडियाइ सं १ ला ३ । "तिलंड त्ति तिल-
दण्डकानाम्"—अटी० ॥ ४. एरंडकट्टसगं खं १ सं १ ला १, ३, लासं २ । "एरण्डशकटिका
एरण्डकाणमयी"—अटी० ॥ ५. उण्हे उ दिण्णा हे २ ॥ ६. 'पलिच्छन्ने जे १ । 'परिच्छन्ने
सं १ हे ३ ॥ ७. 'माणे २ विद्धति खं १ सं १ ला ३ विना । 'माणे चिद्धति खं १ सं १ ला ३ ॥
८. नगरे नास्ति जे १ विना ॥ ९. 'गच्छइ २ अहां जे १ । 'गच्छइ अहां जे १ विना ॥
१०. उगहं ओगिण्हित्ता जे १ विना ॥ ११. अज्झत्थे जे १ ॥ १२. 'स्सामी त्ति खं १ लासं ३ ॥
१३. 'सक्कारं जे १ हे १ । 'सगारं खं १ सं १ ला ३ ॥ १४. धितिं जे १ । विई मु० ॥ १५.
'सक्कारं हे २ ॥ १६. धिति हे २ विना ॥ १७. जावच्च मे सं १ ला ३ खं १ ॥ १८. ताव २
मे हे २ । ताव ताव हेमू० ३ । ताव मे हे २ हेमू० ३ विना । "ताव ताव त्ति तावच्च तावच्चेति
वस्तुद्रयापेक्षया द्विवक्तिः"—अटी० ॥ १९. सूरिए नास्ति सं १ ला २, ३ हे ४ विना ॥ २०.
मेहगणं जे १ ॥ २१. 'णाइसियस्स जे १ सं १ लामू० ३ ॥

पडियाइक्खितस्स पाओवगयस्स कालं अणवकंखमाणस्स विहरित्ते। एवं संपेहेति।

संपेहिता कलं पाउप्प[भायाए रयणीए] जाव जलंते जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छति, उवागच्छिता समणं भगवं महावीरं तिव्वुत्तो आदा-
हिणपदाहिणं करेइ, करिता वंदति नमंसति, वंदिता नमंसिता नच्चासन्ने नातिदूरे
५ सुत्सूसमाणे नमंसमाणे अभिमुहे विणएणं पंजलियडे पज्जुवासति।

मेहा ! ति समणे भगवं महावीरे मेहं अणगारं एवं वदासी — से णूणं तव मेहा !
राओ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि धम्मजागरियं जागरमाणस्स अयमेयारूवे अज्झ-
त्थिते जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु अहं इमेणं ओरालेणं जाव जेणेव इहं तेणेव
हव्वमागते, से णूणं मेहा अडे समडे ? हंता अत्थि, अहासुहं देवानुप्पिया !
१० मा पडिबंघं ।

तते णं से मेहे अणगारे समणेणं भगवया [महावीरेणं] अब्भणुण्णाते समाणे
हट्ठ जाव हियए उट्ठाए उट्ठेइ, उट्ठेत्ता समणं भगवं महावीरं तिव्वुत्तो आयाहिण-
पयाहिणं करेति, करेत्ता वंदति नमंसति, वंदिता नमंसिता सयमेव पंच महव्वयाइं
आरुहेति, आरुहेत्ता गोयमाति समणे निग्गंथे निग्गंथीओ य खामेति, खामेत्ता
१५ तहारूवेहिं कडादीहिं थेरेहिं सद्धिं विपुलं पव्वयं सणियं सणियं दुरुहति, दुरुहिता
सयमेव मेहघणसन्निगासं पुढविसिलपट्टयं पडिलेहेति, पडिलेहेत्ता उच्चारपासवण-
भूमिं पडिलेहेति, पडिलेहेत्ता दब्भसंधारगं संथरति, संथरित्ता दब्भसंधारगं दुरुहति,
दुरुहिता पुरत्थाभिमुहे संपलियंकनिसण्णे करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए
अंजलिं कट्ठु एवं वदासी—नमोत्थु णं अरहंताणं जाव संपत्ताणं, णमोत्थु
२० णं समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव संपाविउकामस्स मम धम्मायरियस्स,
वंदामि णं भगवंतं तत्थगयं इहगए, पासउ मे भगवं तत्थगते इहगतं ति कट्ठु
वंदति नमंसति, वंदिता नमंसिता एवं वदासी—पुँव्वं पि य णं मए समणस्स
भगवतो महावीरस्स अंतिए सव्वे पाणातिवाए पच्चक्खाए मुसावाए अदिच्चादाने मेहुणे
परिग्गहे कोहे माणे माया लोभे पेजे दोसे कलहे अब्भक्खाणे पेसुन्ने परपरिवाए

१. पाउप जाव हे १ विना । पाउ जाव हे २ ॥ २. प्रतिपु पाठाः—आयाहिण २ वंदति
णमंसति नच्चा° सं १ ला ३ । आदाहिणपदाहिणं वंदति नमंसति २ नच्चा° हे ३, ४ ला १ ।
आयाहिण २ वंदति नमंसति २ नच्चा° हे २ जे १ खं १ । आयाहिणपयाहिणं २ वंदति णमंसति
२ त्ता नच्चा° ला २ ॥ ३. पंजलिउडे सं १ ला ३ लासं २ जे १ । दृश्यतां पृ० ५ पं० ८, पृ० ४३
पं० ४ ॥ ४. आरुमेइ खं १ ॥ ५. पुँव्वं १ ला ३ ॥

अरतिरति मायामोसे मिच्छादंसणसल्ले पच्चक्खाते, इयाणिं पि णं अहं तस्सेव अंतिए सव्वं पाणातिवायं पच्चक्खामि जाव मिच्छादंसणसल्लं पच्चक्खामि, सव्वं असण-पाण-खाइम-साइमं चउव्विहं पि आहारं पच्चक्खामि जावजीवाए, जं पि य इमं सरीरं इहं कंतं पियं जाव विविहा रोगायंका परीसहोवसग्गा फुंसंतु त्ति कट्ठु ऐयं पि य णं चरमेहिं ऊसासैनीसासेहिं वोसिरामि त्ति कट्ठु संलेहणाइसणाइ सिते भत्तपाण-पडियाइक्खिते पाओवगए कालं अणवकंखमाणे विहरति ।

तते णं ते थेरा भगवंतो मेहस्स अणगारस्स अगिलाए वेयावडियं करेंति । तते णं से मेहे अणगारे समणस्स भगवओ महावीरस्स तहारूवाणं थेराणं अंतिए सौमाइयमाइयाइं एक्कारस अंगाइं अहिज्जिता, बहुपडिपुन्नाइं दुवालस वरिसाइं सामन्नपरियाणं पाउणिता, मासियाए संलेहणाए अप्पाणं शोसित्ता, सट्ठिं भत्ताइं अणसणाए छेदेत्ता, आलोतियपडिकंते उद्धियसल्ले समाहिपत्ते अणुपुव्वेणं कालगए ।

तते णं ते थेरा भगवंतो मेहं अणगारं अणुपुव्वेणं कालगयं पासंति, पासित्ता परिनिव्वानवत्तियं काउस्सग्गं करेंति, करित्ता मेहस्स आयारभंडयं गेण्हंति, गेण्हित्ता विउलाओ पव्वयाओ सणियं सणियं पच्चोरुहंति, पच्चोरुहित्ता जेणामेव गुणसिलए चेइए जेणामेव समणे भगवं महावीरे तेणामेव उवागच्छंति, उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं वंदंति नमंसंति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पियाणं अंतेवासी मेहे णामं अणगारे पगइभइए जाव विणीते से णं देवाणु-प्पिएहिं अब्भणुणाए समाणे गोतंमातिए समणे निग्गंथे निग्गंथीओ य खामेत्ता अम्हेहिं सट्ठिं विउलं पव्वयं सणियं सणियं दुरुहति, [दुरुहित्ता] सयमेव मेवघणसन्निगासं पुढविसिलं पडिलेहेति, [पडिलेहित्ता] भत्तपाणपडियाइक्खिते अणुपुव्वेणं कालगए । एस णं देवाणुप्पिया मेहस्स अणगारस्स आयारभंडए ।

३१. भंते ! त्ति भगवं गोतमे समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पियाणं अंतेवासी मेहे णामं अणगारे से

१. फुसंतीति कट्ठु हे २ विना । फुसंती विट्ठंजि सं १ ला ३ । भगवतीसूत्रेऽपि [पृ० ८७, पृ० ९३, पृ० ७४०] फुसंतु इति पाठः । तत्र च द्वितीये शतके प्रथमोद्देशके “त्ति कट्ठु त्ति इयभिसन्धाय यः पालित इति शेषः” इति अमयदेऽसूरिविरचितायां टीकायां व्याख्यातम् ॥ २. एवं खं १ जे १ हे २ विना ॥ ३. चरिमेहिं हे १ विना ॥ ४. निस्सासेहिं हे १ खं १ ॥ ५. सामाई-यमाई एक्कां हे २ ॥ ६. आलोइयं हे २ ॥ ७. णेव्वाणं जे १ हे २ ॥ ८. काउसग्गं जे १ हे २ ॥ ९. गोयमाईए हे २ ॥ १०. णामेणं सं १ लामू ३ ॥

- णं भंते ! मेहे अणगारे कालमासे कालं किच्चा कहिं गए कहिं उववन्ने ? गोतमा ! दि समणे भगवं महावीरे भगवं गोयमं एवं वयासी-एवं खलु गोयमा ! मम अंतेवासी मेहे णामं अणगारे पगतिमहए जाव विणीए से णं तहारूवाणं थेराणं अंतिए सामोइयमाइयाइं एक्कारस अंगाइं अहिज्जति, अहिज्जित्ता बारस भिक्खुपडिमाओ
- ५ गुणरयणसंवच्छरं तवोकम्मं काएणं फासेत्ता जाव किट्ठित्ता मए अब्भणुण्णाते गोयमाइ थेरे खामेति, [खामेत्ता] तहारूवेहिं जाव विपुलं पळ्वयं दुरुहति, दुरुहिता दब्भसंथारगं संथरति, संथरित्ता दब्भसंथारोवगए सयमेव पंच महव्वए उच्चारेइ, उच्चारित्ता बारस वासाइं सामण्णपरियागं पाउणेत्ता, मासियाए संलेहणाए अप्पाणं झूसेत्ता, सट्ठिं भत्ताइं अणसणाए छेदेत्ता, ओलोइयपडिक्कंते उद्धियसल्ले
- १० समाहिपत्ते कालमासे कालं किच्चा, उडुं चंदिम-सूर-गहगण-णक्खत्त-तारारूवाणं बहूइं जोयणाइं बहूइं जोयणसयाइं बहूइं जोयणसहस्साइं बहूइं जोयणसयसहस्साइं बहूओ जोयणकोडीओ बहूओ जोयणकोडाकोडीओ उडुं दूरं उप्पइत्ता सोहम्मी-साण-सणकुमार-माहिंद-वंभ-लंतग-महासुक्क-सहस्साराणयपाणयारणच्चुते तिणिण य अट्टारसुत्तरे गेवेज्जविमाणौवाससए वीईवइत्ता विजए महाविमाणे देवत्ताए उववण्णे ।
- १५ तत्थ णं अत्थेगइयाणं देवाणं तेत्तीसं सागरोवमाइं ठिती पण्णत्ता । तत्थ णं मेहस्स वि देवस्स तेत्तीसं सागरोवमाइं [ठिती पण्णत्ता] ।

एस णं भंते ! मेहे देवे ताओ देवलोयाओ आउक्खएणं ठिइक्खएणं भवक्खएणं अणंतं चयं चइत्ता कहिं गच्छिहिति, कहिं उववज्जिहिति ? गोयमा ! महाविदेहे वासे सिज्झिहिति, बुज्झिहिति, मुच्चिहिति, परिणिव्वाहिति, सव्वदुक्खणमंतं कंहिति ।

- २० एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं आदिगरेणं तित्थगरेणं जाव संपत्तेणं अण्णोलंभनिमित्तं पढमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते त्ति वेमि ।

॥ पढमं अज्झयणं सम्मत्तं ॥^{१३}

१. 'माईयाइं हे २ । 'मातीयाइं खं १ ॥ २. आलोइयं हे २ ॥ ३. 'णवात्तं हे १ सं १ ला २, ३ ॥ ४. विईवइत्ता हे २ । वीईवइत्ता जे १ । वीवइत्ता खं १ हे ३ हेमू० ४ ला ३ ॥ ५. 'विमाणए सं १ ला २, ३ ॥ ६. ठितीखएणं खं १ विना ॥ ७. चयइत्ता जे १ ॥ ८. परिणिव्वाही सव्वं खं १ । परिनिव्वाही सव्वं जे १ सं १ हे ४ । परिनिव्वाहि सव्वं ला ३ ॥ ९. दुक्खमंतं जे १ सं १ ॥ १०. कारेहिं खं १ ॥ ११. "अण्णोलंभनिमित्तं ति आत्तेन हितेन गुरुणेत्थं: उपालम्भो विनेयत्थाहितविधायिन आतोपालम्भः, स निमित्तं यस्य प्रशापनस्य तत् तथा । प्रथमस्य ज्ञाताध्ययनस्यायम् अनन्तरोदितः मेघकुमारचरितलक्षणोऽर्थोऽभिधेयः प्रशस्तः अभिहितः । अविधिप्रवृत्तस्य शिष्यस्य गुरुणा मार्गे स्थापनाय उपालम्भो देयो यथा भगवता दत्तो मेघकुमारा-केत्येवमर्थं प्रथममध्ययनमित्यभिप्रायः"—अटी० ॥ १२. ग्रंथाग्रं १३०५ जे १ ॥

[वीयं अज्झयणं 'संघाडे']

३२. जति णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं पढमस्स णायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णते, चित्थिस्स णं भंते ! णायज्झयणस्स के अट्ठे पण्णते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे णांम नयरे होत्था, णगरवण्णओ । तस्स णं रायगिहस्स नगरस्स बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए ५ गुणसिलए नाम चेतिए होत्था, वण्णओ । तस्स णं गुणसिलयस्स चेतिथस्स अदूरसामंते एत्थ णं महं एगे जिणुज्जाणे यावि होत्था, विणट्ठदेवउल्ल-परिसडिय-तोरण-घरे नाणाविहर्गच्छ-गुम्म-लया-वल्लि-वच्छच्छाइए अणेगवालसयसंकणिल्ले यावि होत्था । तस्स णं जिणुज्जाणस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थ णं महं एगे भग्गकूवए यावि होत्था । तस्स णं भग्गकूवस्स अदूरसामंते एत्थ णं महं एगे १० मालुयाकच्छए यावि होत्था, किण्हे किण्होभासे जाव रम्मे महामेहनिउरंबभूते बहूहिं रुक्खेहि य गच्छेहि य गुम्मेहि य लयाहि य वल्लीहि य तणेहि य कुंसेहि य खण्णुएहि य संछन्ने पिरिच्छन्ने, अंतो झुसिरे, बाहिं गंभीरे, अणेगवालसयसंकणिल्ले यावि होत्था ।

३३. तत्थ णं रायगिहे नगरे धणे नाम सत्थवाहे अट्ठे दित्ते जाव विउलभत्त- १५ पाणे, तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स भद्दा नाम भारिया होत्था सुकुमालपाणिपाया

१. नामं जे १ ॥ २. °सिलस्स खं १ ला ३ ॥ ३. °उल्ले हे १ ॥ ४. °गुच्छ° हे १ । “गच्छा वृन्ताकीप्रभृतयः”—अटी० ॥ ५. महगे खं १ हे १ सं १ ला ३ ॥ ६. “मालु-काकच्छए त्ति एकास्थिकफला वृक्षविशेषाः मालुकाः प्रज्ञापनाभिहिताः, तेषां कक्षो गहनं मालुकाकक्षः, ‘चिर्मटिकाकच्छकः’ इति तु जीवाभिगमचूर्णिकारः”—अटी० ॥ ७. “इह यावत्करणादिदं दृश्यम्—नीले नीलोभासे, हरिए हरिओभासे, सीए सीओभासे, निद्धे निद्धोभासे, तिब्बे तिब्बोभासे, किण्हे किण्हच्छाए, नीले नीलच्छाए, हरिए हरियच्छाए, सीये सीयच्छाए, निद्धे निद्धच्छाए, तिब्बे तिब्बच्छाए, घणकडियकडिच्छाए.....वाचनान्तरे त्विदमधिकं पठ्यते—पत्तिए पुण्णिए फलिए हरियगरेरिज्जमाणे...सिरीए अइव अइव उवसोमेमाणे चिट्ठइ त्ति”—अटी० ॥ ८. गुच्छेहि जे १ सं १ ला ३ ॥ ९. कुसएहि य जे १ । कुसुमेहि य सं १ ला ३ ॥ १०. खण्णुएहि हे १ । खण्णुएहि सं १ लामू ३ । खाण्णुएहि लासं ३ । खत्तएहि ला १ । “कुसेहि य त्ति दमैः, ववचित् कूविण्हि य त्ति पाठः, तत्र कूपिकाभिः लिंगव्यत्ययात्, खण्णुएहि य त्ति स्थाणुभिश्च, पाठान्तरेण खत्तएहिं त्ति खातैर्मर्तैरित्यर्थः, अथवा कूविण्हिं त्ति चोरगवेषकैः खत्तएहिं त्ति खानकैः क्षेत्रस्येति, चौरैरित्यर्थः”—अटी० ॥ ११. पलि° खं १ विना । पलिच्छिन्ने जे १ सं १ ला ३ ॥

अहीणपडिपुण्णपंचिदियसरीरा लक्खणवज्जणगुणोववेया भाणुम्माणपमाणपडिपुण्ण-
सुजातसव्वंगसुंदरंगी ससिसोमागारकंतपियदंसणा सुरूवा कैरयलपरिमियंतिवलय-
वलयमज्झा कुंडलुल्लिहियंगडलेहा कोमुदिरैयणियरपडिपुण्णसोमवयणा सिंगारागार-
चारुवेसा जाव पडिरूवा वंशा अवियागरी जाणुकोप्परमाया यावि होत्था ।

५. ३४. तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स पंथए नाम दासचेडे होत्था सव्वंगसुंदरंगे
मंसोवचिते बालकीलावणकुसले यावि होत्था । तते णं से धणे सत्थवाहे रायगिहे
नयेरे बहूणं नगरं-निगम-सेट्ठि-सत्थवाहाणं अट्टारसण्ह य सेणिप्पसेणीणं बहूसु
कज्जेसु य कुडुंबेसु य मंतेसु य जाव चक्खुभूते यावि होत्था, नियगस्स वि य णं
कुडुंबस्स बहूसु कज्जेसु य जाव चक्खुभूते यावि होत्था ।

१०. ३५. तत्थ णं रायगिहे नगरे विजए नामं तक्करे होत्था पावचंडालरूवे
भीमतररुद्धकम्मे आरुसियदित्तरत्तनयणे खरफरुसमहल्लविगयैवीभच्छदाहिए अंस-
पुडितउट्टे उट्ठुयपइण्णलंबंतमुट्ठए अमरराहुवण्णे निरणुंकोसे निरणुतावे दारुणे
पतिभए निस्संसतिए निरणुकंप्पे, अही व एगंतदिट्ठिए, खुरे व एगंतधाराए, गिद्धे व

१. अहीणपुण्णं खं १ हे १, २, ३, ४ । “राजीवर्णके लिख्यते—अहीणपडिपुण्णपंचिदिय-
सरीरा । कचिचु अहीणपुण्णपंचिदियसरीरा । अहीनानि अन्यूनानि लक्षणतः, पूर्णानि स्वरूपतः,
पुण्यानि वा पवित्राणि पञ्चापीन्द्रियाणि यत्र तत्तथाविधं चारीरं यस्याः सा तथा” इति
अभयदेवसूरिविरचितायाम् औपपातिकसूत्रवृत्तौ ॥ २. “पुण्णसंविदियं” खं १ ॥ ३. “करयल
त्ति अनेन करयलपरिमियंतिवलयवलयमज्झा इति दृश्यम्”—अटी० । एतदनुसारेण अटी०
कृतां समक्षं करयल इत्येतावानेव पाठ आसीदिति भाति ॥ ४. “तिवलयमज्झा जे १ ।
“करतलपरिमितो मुष्टिग्राह्यः प्रशस्तः शुभः त्रिवलिको वलित्रययुक्तो बलितः संजातवलिर्मध्यो
मध्यभागो यस्याः सा तथा”—इति अभयदेवसूरिविरचितायाम् औपपातिकसूत्रवृत्तौ ॥
५. “रयणीयर” खं सं० १ ॥ ६. “सोम्मव” खं १ लो० ला १ । “कोमुदिरयणियरविमल-
पडिपुण्णसोमवयणा, कोमुदी चन्द्रिका कार्तिकी वा, तत्पधानः तस्यां वा यो रजनीकरश्चन्द्रः,
तद्वद् विमलं प्रतिपूर्णं सौम्यं च वदनं यस्याः सा तथा”—इति अभयदेवसूरिविरचितायाम्
औपपातिकसूत्रवृत्तौ । “कोमुदिरयणिकरविमलपडिपुण्णसोमवयणा कोमुदीरजनीकरवत् कार्तिकी-
चन्द्र इव विमलं प्रतिपूर्णं सौम्यं च वदनं यस्याः सा तथा” इति अभयदेवसूरिविरचितायां
ज्ञाताधर्मकथाङ्गवृत्तौ सू० १० ॥ ७. “नियम” हे २ विना ॥ ८. सेणियप्प” हे ४ ॥ ९. कुडुंबस्स
य बहूसु य कज्जेसु य जे १ ॥ १०. बहूसु य कज्जेसु य जाव हे १, ४, खं १ ला १ विना ॥
११. नाम जे १ ॥ १२. बीभत्तवा” हे १, २, सं १ ला ३ खं १ ॥ १३. असंबुडि” जे १ सं १
ला ३ । “असम्पतितौ [असंबुटौ-खं०] असंपुटितौ [असंबुटौ-जे०] वा परस्परालम्बौ
तुच्छवाद् दशनदीर्घवाच्च ओष्ठौ यस्य स तथा”—अटी० ॥ १४. “णुकोसे हे १, २ ॥
१५. हे २ विना निस्संसहए जे १ । णिस्संसतिए हे १, ३, ४, सं १ ला १, २, ३ लो० ।
“निस्संशधिकः शौर्यातिशयादेव ‘तत् साधयिष्यामि एव’ इत्येवंप्रवृत्तिकः, पाठान्तरेण निस्संसे
नूनं नरान् शंसति हिनस्तीति नृशंसः, निःशंसो वा विगतश्लाघः”—अटी० ॥

आमिसतल्लिच्छे, अग्गिमिव सव्वभक्खी, जलमिव सव्वग्गाही, उक्कंचणं-वंचण-माया-
 नियडि-कूड-कवडसाइसंपओगबहुले चिरनगरविणट्टुडुडुसीलायारचरित्ते जूयप्पसंगी
 मज्जप्पसंगी भोजप्पसंगी मंसप्पसंगी दारुणे हिरियदारए साहसिए संधिच्छेयए
 उवहिए विससंभवाती आलीवगतित्थमेयलहुहत्थसंपउत्ते, परस्स दव्वहरणमि निच्चं
 अणुबद्धे, तिच्चवेरे, रायगिहस्स नगरस्स बहूणि अतिगमणाणि य निग्गमणाणि य
 बाराणि य अँववाराणि य ^{११}छिंडीओ य खंडीओ य नगरनिद्धमणाणि य ^{१२}संवट्टणाणि
 य ^{१३}निवट्टणाणि य जूँखलयाणि य पाणागाराणि य वेसागाराणि य तक्करट्टाणाणि
 य तक्करधराणि य सिंघाडगाणि य तियाणि य चउक्काणि य चच्चराणि य नागधराणि
 य भूयधराणि य जक्खदेउल्लाणि य सभाणि य पँवाणि य पणियसालाणि य
 सुन्नधराणि य आँभोएमाणे मग्गमाणे गवेसमाणे, बहुजणस्स छिंदेसु य विसमेसु य ^{१०}
 विहुरेसु य वसणेसु य अब्भुदएसु य उस्सवेसु य पसवेसु य तिहीसु य छणेसु यँ
 जन्नेसु य पव्वणीसु य मत्तपमत्तस्स य वक्खित्तस्स य वाउलस्स य सुहियस्स य
 दुँहियस्स य विदेसत्थस्स य विप्पवसियस्स य मग्गं च छिंदं च विरहं च अंतरं
 च मग्गमाणे गवेसमाणे एवं च णं विहरति, बहिया वि य णं रायगिहस्स नगरस्स
 आरामेसु य उज्जाणेसु य वावि-पोक्खरँणि-दीहिय-गुंजालिय-सरपंतिय-सरसर- ^{२०}
 पंतियँसु य जिण्णुज्जाणेसु य भग्गकूवएसु य मालुयाकच्छएसु य सुसाणएसु य
^{११}गिरिकंदरेसु य लयणेसु [य] देवउलेसु य उवट्टाणेसु य बहुजणस्स छिंदेसु य
 जाव एवं च णं विहरति।

१. सव्वग्गाही जे १ सं १ ला ३॥ २. ०णबंधणमां जे १॥ ३. ०पसंगी जे १ विना॥
 ४. ०पसंगी हे ३ विना॥ ५, ६. पसंगी हे ३ जे १ विना॥ ७. मंसप्पसंगी नास्ति हे २॥
 ८. “पाठान्तरेण हियाकारए जनहितस्वाकर्तैत्यर्थः”—अटी०॥ ९. सं १ ला २ हे सं० ४
 विनान्वत्र—आञ्जियगं खं १। आलीयगं अन्यत्र। “आदीपकः अग्निदाता” अटी०॥ १०.
 अब्भुदाराणि खं १॥ ११. छिंडीओ हे १, २॥ १२. संवट्टमाणाणि य निवट्टमाणाणि य जे १॥
 १३. निवट्ट हे १, २, ४, सं १ ला १, २, ३। “निवर्तनानि मार्गनिर्घटनस्थानानि”—अटी०॥
 १४. सं १ ला ३ विना—जूखलयाणि ला २। जूखलयाणि जे १। जूखलियाणि खं १।
 जूखलयाणि हे १, २, ३ ला १। जूखलियाणि हे ४। “यूतखलकानि यूनस्थण्डिलानि”—
 अटी०॥ १५. तक्करगिह्याणि हे २॥ १६. पव्याणि जे १॥ १७. आभोएमाणे २ सं १ ला २,
 ३॥ १८. य पव्वणीसु य जणेसु य जे १॥ १९. दुक्खियस्स य हे १, २, ४। दुहियस्स
 य दुक्खियस्स य जे १॥ २०. विप्पवसियस्स नास्ति जे १॥ २१. ०पोक्खरिणीं सं १ ला ३।
 ०पुक्खरिणीं जे १॥ २२. ०यासु जिण्णुं खं १॥ २३. गिरिकंदर लेणउ(लेणे—हे २,
 लयणउ लों—खं १)वट्टाणेसु जे १ विना। “गिरिकन्दरेषु गिरिरन्ध्रेषु, लयनेषु गिरिवर्ति-
 पाषाणगृहेषु, उपस्थानेषु तथाविधमण्डपेषु”—अटी०॥

१. पय्यामि खं १ । पय्यामि सं १ ला २, ३ हेसं० ४ । पयासि हे ३ । “पय्यामि त्ति प्रजनयामि”—
अटी० ॥ २. ता अम्मया जाव सं १ ॥ ३. अतिसं सं १ ला १, २, । अइसं हे २ । “स्तनमू-
लात् कक्षादेशमगमभिसरन्ति संवरन्ति स्तनजं (स्तनकं—खं १ जे १) पिबन्ति”—अटी० ॥
४. थणं विं सं १ ला २, ३ ॥ ५. य नास्ति हे २ ॥ ६. प्रतिषु पाठाः—उच्छंगे गिवेत्त्रियाणि
हे २ लासं० ३ । उच्छंगे निवेत्त्रियाणि हे ३ । उच्छंगे निवेत्त्रियाणि जे १ । उच्छंगे निवेत्त्रियाणं
हे १, ४, ला १ । उच्छंगनिवेत्त्रियाणं सं १ ला २ लामू० ३ । उच्छंगगिवेत्त्रियाणि य खं १ ।
“उत्सङ्गनिवेशितानि ददति समुल्लापकान् सुमधुरान्”—अटी० ॥ ७. दिति मम्मणुल्लावए
खं १ । दइयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ८. पीए जे १ ॥ ९. प्रतिषु पाठाः—तं अण्णं अहं अधण्णा
अपुञ्जा अकयलक्खणा जे १ । अहण्णं अधक्खा अपुण्णा अलक्खणा जे १ विना । तं अहण्णं अधक्खा
अपुञ्जा अलक्खणा अइयपुञ्जा मु० । दइयतां पृ० ८१ पं० ५ ॥ १०. रयणीए नास्ति जे १ विना ॥
११. असणं पाणं खाइमं साइमं सं १ ला २, ३ । १२. “वत्थं” नास्ति जे १ विना ॥ १३.
पुण्फअच्चं जे १ ॥ १४. जण्णुपायपडिया एवं अटी० । दइयतां पृ० ८२ पं० १ । “जण्णुपाय-
पडियत्ति जानुभ्यां पादपतिता जानुपादपतिता, जानुनी भुवि विन्यस्य प्रणतिं गतेत्यर्थः”—
अटी० । जण्णुपायपडियाए उवादित्तए हेमू० ४, जण्णुपायपडियाए एवं वदित्तए हेसं० ४ ।
दइयतामधस्तनं टिप्पणम् ॥ १५. एवं उवाइत्तए जे १ । एवं उवादित्तए हे १, ३ ला १ ।
दइयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १६. जइं जे १ ॥

वा दारिगं वा पैयामि 'तो णं अहं तुभं जायं च दायं च भायं च अक्खयणिहिं
च अणुवड्ढेमि ति कट्ठु उवाँतियं उववाइत्तए। एवं संपेहेति, संपेहिता कल्लं जाव
जलंते जेणामेव धणे सत्थवाहे तेणामेव उवागच्छति, उवागच्छिता एवं वदासि—
एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! तुभेहिं सद्धिं बहूइं वासाइं जाव देंति समुल्लावए
सुमहुरे पुणो पुणो मंजुलप्पमणिते, तं णं अहं अहन्ना अपुण्णा अकयलक्खणा, एत्तो ५
एगमवि न पत्ता । तं इच्छामि णं देवाणुप्पिया ! तुभेहिं अन्मणुण्णाता समाणी
विपुलं असणं पाणं खाइमं साइमं जाव अणुवड्ढेमि उवाइयं करेत्तए । तते णं धणे
सत्थवाहे भइं भारियं एवं वदासी—ममं पि य णं खलु देवाणुप्पिए ! एस चेव
मणोरहे—'कहं णं तुमं दारगं वाँ दारिगं वा पयाएज्जासि' । भद्दाए सत्थवाहीए
एयमड्डमणुजाणति । तते णं सा भद्दा सत्थवाही धणेणं सत्थवाहेणं अन्मणुण्णाता १०
समाणी हट्ठुँट्ठ जाव हिँय्या विपुलं असणं पाणं खाइमं साइमं उवक्खडवेति,
२ ता सुबहुं पुँफ-वत्थ-गंध-मल्लालंकारं गेण्हति, २ ता सयाओ गिहाओ
निगच्छति, २ ता रायगिहं नगरं मज्झमज्जेणं निगच्छति, २ ता जेणेव
पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छति, २ ता पुक्खरिणीए तीरे सुबहुं पुप्फ जाव मल्ला-

१. पयायामि हे १ विना । दृश्यतां पृ० ८० पं० ४, पृ० ८२ पं० ११ ॥ २. ते णं सं १ ला ३ ॥
३. "जायं वेत्यादि, यागं पूजां दायं पर्वदिवसादौ दानं भागं लाभोऽशम् अक्षयनिधिम् अन्ययं
भाण्डागारम् अक्षयनिधिं वा मूलघनं येन जीर्णीभूतस्य देवकुलस्योद्धारः करिष्यते अक्षीणिक्कां
वा प्रतीतां वर्धयामि" अटी० ॥ ४. ओवाँ खं १ । "उ(ओ-खं)वाहयं ति उपयाच्यते मृग्यते
स्व यत् तत् उपयाचितमीप्सितं वस्तु उपयाचितुं प्रार्थयितुम्"—अटी० ॥ ५. अहं नास्ति हे २
जे १ सं १ ला ३ ॥ ६. मंजुलमणिए जे १ ॥ ७. णं नास्ति हे २ ॥ ८. असणं जाव जे १ ।
जे १ विना 'असणं ४ जाव' इति पाठः, अत्र '४' इत्यनेन असणं पाणं खाइमं साइमं इति
पाठो ज्ञेयः ॥ ९. ओवाइयं हे २ ॥ १०. वा नास्ति हे १, ३, खं १ ॥ ११. तुट्ठा जे १ ॥
१२. हयहिषया मु० ॥ १३. जे १ विना—असण ४ उवँ हे २ । असणपाणखातिमसातिम
उवँ हे १ । असणपाणखातिमसादिमं खं १ । असणपाणखाइमसाइमं सं १ ला १, २, ३ हे ३, ४ ॥
१४. इदमत्रावधेयम्—हस्तलिखितादर्शेषूलभ्यमानं '२' इत्यङ्कमनुसृत्य यथायोगं संस्कारं
विधाय एतत्पर्यन्तमस्माभिस्तत्र तत्र पाठा उपन्यस्ताः । इतः परं तु हस्तलिखितादर्शेषु यथा '२'
इत्यङ्क उपलभ्यते तथैव प्राय उपदर्शयिष्यते । इदं तु ध्येयम्—जे १ विनाऽन्यत्र प्रायः '२'
इत्यङ्क एवोपलभ्यते, जे १ मध्ये तु '२ ता' इति प्राचुर्येण दृश्यते, जे १ मध्येऽपि कचित् कचित्
केवलं '२' इत्यपि दृश्यते । यथा च पाठ उपलभ्यते तथैवास्माभिरपि प्राय उपदर्शयिष्यते,
तथापि धातोरनन्तरं अत्र केवलं '२' इति मुद्रितं तत्रापि '२ ता' इति सर्वत्र स्वधिया
अभ्यूहनीयमेव । इदं तु ज्ञेयम्—धातोरनन्तरं यत्र '२' इति वर्तते तत्र '२' इत्यनेन पूर्वपठितो
धातुः स्व्वाप्रत्ययान्तो विवक्षितः, अन्यत्र तु '२' इत्यनेन पूर्वपदमेव द्विः पठनीयम्, यथा
'महया २' इत्यनेन 'महया महया' इति विवक्षितम् । एवमन्यत्रापि यथायोगं स्वधियाऽवगन्त-
व्यम् ॥ १५. पुप्फगंधमल्लां जे १ विना । पुप्फगंधवत्थमल्लां मु० ॥

- लंकारं ठवेइ, २ ता पुक्खरिणि ओगाइइ, २ जलमज्जणं करेति, २ ता जलकीडं
करेति, २ ता ण्हाया कपवलिकम्मा उल्लपडसाडिगा जाइं तत्थ उप्पल्लइं
जाव सहस्सपत्ताइं ताइं गिण्हइ, २ ता पुक्खरिणीतो पच्चोरुइ, २ ता तं
सुबहुयं पुप्फ-वत्थ-गंध-मल्लं गेण्हति, २ ता जेणामेव नागघरणं जाव वेसमणघरणं य
तेणेव उवागच्छति, २ ता तत्थ णं नागपडिमाणं य जाव वेसमणपडिमाणं य आलोए
पणामं करेति, २ ता पच्चुन्नमइ, २ लोमहत्थगं परामुसइ, २ ता नागपडिमाओ य
जाव वेसमणपडिमाओ य लोमहत्थणं पमज्जति, २ ता उदगधाराए अब्भुक्खेति,
२ ता पम्हलसूमालाए गंधकासाईए गायाइं लूहेइ, २ ता महरिहं वत्थारुहणं च मल्ल-
रुहणं च गंधारुहणं च चुन्नारुहणं च वन्नारुहणं च करेति, २ ता धूवं डहति,
१० २ ता जण्णपायपडिया पंजलिउडा एवं वेदासी—‘जइ णं अहं दारगं वा
दारिगं वा पय्यामि तो णं अहं जायं च जाव अणुवड्ढेमि’ ति कट्ठु उवातियं
करेति, २ ता जेणेव पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छति, २ तां तं विपुलं असणं ४
आसाएमाणी जाव विहरति। जिमिया जाव सुइभूया जेणेव सए गिहे तेणेव
उवागया। अदुत्तरं च णं भदा सत्थवाही चाउइसइमुद्धिपुण्णमासिणीसु विपुलं
१५ असणं ४ उक्खेडेति, २ बहवे नागा य जाव वेसमणा य उवायमाणी
णमंसमाणी जाव एवं च णं विहरति।

३७. तते णं सा भदा सत्थवाही अन्नया कैदाइ केणति कालंतरेण आवन्नसत्ता
जाया यावि होत्था। तते णं तीसे भदाए सत्थवाहीए दोसु मासेसु वीत्तिकंतेसु

१. पुक्खरिणि जे १॥ २. करेति ण्हाया हे २ जे १ सं १॥ ३. उल्लपडिगा सं १
ला १, ३ हेमू० ४ हे ३॥ ४. ताइं नासि हे १, ३, ४, खं १ लो० ला १॥ ५. प्रतिषु पाठाः—
तं सुबहु यं पुप्फं जे १ खं १। तं पुप्फं हे १, २, ३, ४ ला १, २। तं सुबहुयं
नासि सं १ ला ३॥ ६. पुप्फगंधवत्थमल्लं जे १॥ ७. णं सुबहुणं नागं जे १॥ ८. खं १
हे २ विना—करेइ ईसि पच्चुं मु०। करेइ पच्चुणमइ सं १ ला १, २, ३ हे ४। करेइ
पच्चणमइ हे १। करेइ २ लोमं जे १ हे ३, पच्चुणमइ २ नासि जे १ हे ३॥ ९.
हत्थं जे १॥ १०. हत्थरणं पमज्जइ २ ता उदं जे १। हत्थेणं पमज्जति उदं जे १ विना॥
११. चुन्नारुहणं नासि जे १ सं १ ला ३॥ १२. पंजलियडा हे १, ४ खं १ लो० ला १॥
१३. वयासि जे १॥ १४. णं हं दां जे १ विना॥ १५. पयाइति खं १॥ १६. ते णं जे १॥
१७. ओवां खं १ हे ४॥ १८. पोक्खरिणि हे १, ३ सं १। पोक्खरिणि खं १ ला ३।
पुक्खरिणि हे २॥ १९. ता विपुलं जे १ विना॥ २०. असणं जाव ४ आसां जे १। असणं ४
आसां जे १ विना॥ २१. गेहे जे १॥ २२. पुण्णिमासिं खं १॥ २३. अत्र ‘४’ इत्यनेन
‘असणं पाणं खाइमं साइमं’ इति पाठः ‘असणपाणखाइमसाइमं’ इति पाठो वा श्रेयः॥
२४. कयाइं जे १। कयातिं खं १॥ २५. वीत्तिकं सं १॥

ततिए मासे वट्टमाणे इमेयारूवे दोहले पाउम्भूते—धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ जाव कयलक्खणाओ ताओ अम्मयाओ जाओ णं विउलं असणं ४ सुबहुयं पुप्फ-वत्थ-गंध-मल्लालंकारं गहाय मित्त-नाति-नियग-सयण-संबंधि-परियणमहिलियाहि य सद्धिं संपरिखुडाओ रायगिहं नगरं मज्झमज्जेणं निगगच्छंति, २ जेणेव पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छंति, २ ता पोक्खरिणी ओगाहंति, २ ता ण्हायाओ कयबलिकम्माओ सव्वालंकारविभूसियाओ तं विपुलं असणं ४ आसाएमाणीओ जाव परिभुंजमाणीओ दोहलं विणेति । एवं संपेहेति, २ ता कल्लं जाव जलंते जेणेव धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छति, २ ता धणं सत्थवाहं एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मम तस्स गम्भस्स जाव विणेति । तं इच्छामि णं देवाणुप्पिया ! तुम्भेहिं अब्भणुण्णाता समाणी जाव विहरित्तए । अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबधं । १०

तते णं सा भदा [सत्थवाही] धणेणं सत्थवाहेणं अब्भणुण्णाया समाणी हट्ठा जाव विपुलं असणं ४ जाव ण्हाया जाव उल्लपडसाडगा जेणेव नागधरते जाव धूवं दहति, २ पणामं करेति, पणामं करेता जेणेव पोक्खरिणी तेणेव उवागच्छति, २ तते णं ताओ मित्त-नाति जाव नगरमहिलाओ भेदं सत्थवाहीं सव्वालंकारविभूसितं करेति । तते णं सा भदा सत्थवाही ताहिं मित्त-नाति-नियग-सयण-संबंधि-परिजण-णागरमहिलियाहिं सद्धिं तं विपुलं असणं ४ जाव परिभुंजमाणी य दोहलं विणेति, २ ता जामेव दिस्सिं पाउम्भूता तामेव दिस्सिं पडिगया । तते णं सा भदा सत्थवाही संपुण्णडोहला जाव तं गम्भं सुहंसुहेणं परिवहति । १५

१. 'णाओ णं ताओ सु० ॥ २. विउलं ४ असणं सुबहुयं असणं पुप्फं' जे १ । विउलं असणं सुबहुयं पुप्फं' जे १ विना ॥ ३. पुप्फां' जे १ विना ॥ ४. पुक्खरिणी खं १ । पोक्खरिणी सं १ ॥ ५. उवागच्छंति ण्हायाओ सं १ ॥ ६. पोक्खरिणी ओगाहंति २ ता जे १ । पुक्खरिणी ओगाहंति २ खं १ । पोक्खरिणी ओगाहंति २ सु० ॥ ७. 'याओ विपुलं जे १ विना ॥ ८. अत्र ४ इत्यनेन असण-पाण-खाइम-साइमं इति असणं पाणं खाइमं साइमं इति वा पाठो ग्राह्यः । असणं ४ सु० ॥ ९. 'मम तस्स गम्भस्स' इत्यतः परं 'दोसु मासेसु वीतिकंतेसु' इत्यादिः पूर्व[पृ० ८२ पं० १८] निर्दिष्टः पाठो बोध्यः ॥ १०. विपुलं ४ जाव हे १, २ विना ॥ ११. उल्लपडा जे १ ॥ १२. करेइ २ ता जेणेव जे १ । करेति २ ता जेणेव हे १ । अन्यत्र 'करेति, पणामं करेता जेणेव' इति पाठः । एवं चात्र तात्पर्यम्—'२' इत्यनेन संक्षेपेण क्वाप्रत्ययान्तः पूर्वो धातुर्गृह्यते, किन्तु विस्तरविवक्षायां सम्पूर्णं पूर्ववाक्यमपि गृह्यते ॥ १३. पुक्खं जे १ ॥ १४. भदा सत्थवाहिणी सव्वालंकारविभूसियाओ करेति जे १ ॥ १५. हे २ विना—'वाही हे २, ४ खं १ ला १ । 'वाही सं १ ला ३ । 'वाहं हे १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १६. असणं ४ जे १ विना ॥ १७. दिस्सं जे १ ॥

तते णं सा भद्दा सत्थवाही णवण्हं मासाणं बहुपडिपुण्णाणं अद्धद्वमाण य राइंदियाणं० सुकुमालपाणिपार्दं जाव दारगं पयाया । तते णं तस्स दारगस्स अम्मापियरो पदमे दिवसे जातकम्मं करेति, २ ता तहेव जाव विपुलं असणं ४ उवक्खडावेति, २ ता तहेव मित्त-नाति० भोयावेत्ता अयमेयारूवं गोण्णं गुण-
५ निप्फन्नं नामधेजं करेति-जम्हा णं अम्हं इमे दारए बहूणं नागपडिमाण य जाव वेसमणपडिमाण य उवाइयलद्धे तं होउ णं अम्हं इमे दारए देवदिन्ने नामेणं । तते णं तस्स दारगस्स अम्मापियरो नामधिजं करेति देवदिन्ने त्ति । तते णं तस्स दारगस्स अम्मापियरो जायं च दायं च भायं च अक्खयनिहिं च अणुवड्ढेति ।

३८. तते णं से पंथए दासचेडए देवदिन्नस्स दारगस्स बालगाही जाए ।
१० देवदिन्नं दारयं कैडीए गेण्हति, २ बहूहिं डिंभएहिं यं डिंभिगाहि य दारएहि यं दारियाहि य कुमारएहि यं कुमारियाहि यं सद्धिं संपरिखुडे अभिरमति । तते णं सा भद्दा सत्थवाही अन्नया कंदाइ देवदिन्नं दारयं ण्हायं कयवलिकम्मं कय-
कोउयमंगलपायच्छित्तं सव्वालंकारविभूसियं करेति, करेत्ता पंथयस्स दासचेडयस्स हत्थयंसि दलयति । तते णं से पंथए दासचेडए भद्दाए सत्थवाहीए हत्थाओ
१५ देवदिन्नं दारगं कडीए गिण्हति, २ ता सयातो गिहाओ पडिनिक्खमति, २ ता बहूहिं डिंभएहिं य डिंभियाहिं य जाव कुमारियाहिं यं सद्धिं संपरिखुडे जेणेव रायमग्गे तेणेव उवागच्छति, २ ता देवदिन्नं दारगं एगंते ठावेति, २ ता बहूहिं डिंभएहिं य जाव कुमारियाहिं यं सद्धिं संपरिखुडे पमत्ते यावि विहरति ।

इमं च णं विजए तक्करे रायगिहस्स नगरस्स बहूणि बाराणि य अवदाराणि य
२० तहेव जाव आभोएमाणे मग्गमाणे गवेसमाणे जेणेव देवदिन्ने दारए तेणेव उवागच्छइ, २ देवदिन्नं दारगं सव्वालंकारविभूसियं पासति, पासित्ता देवदिन्नस्स दारगस्स आभरणालंकरेसु मुच्छिए गंदिए गिद्धे अज्जोववन्ने पंथयं च दासं चेडं पमत्तं पासति, २ ता दिसालोयं करेति, करेत्ता देवदिन्नं दारगं गेण्हति, २ ता कक्खंसि

१. असण ४ जे १ विना ॥ २. चेडीए जे १ ॥ ३. कीडए जे १ ॥ ४, ५, ७. य नास्ति जे १ ॥
६. य नास्ति जे १ सं १ ला ३ लो० ॥ ८. कयाइं हे १ । कयायि खं १ । कयायी हे २ ॥
९. दिण्णाशरयं खं १ । दिन्नयं दारयं सं १ ॥ १०. करेति । २ ता । पंथं जे १ । करेति पंथं जे १ विना ॥ ११. डिंभयाहिं जाव खं १ । डिंभएहिं य जाव हे १ ॥ १२. य नास्ति हे २ ॥
१३. य नास्ति सं १ हे १ खं १ ॥ १४. अवदाराणि खं १ । अववाराणि य नास्ति सं १ ला ॥
१५. गवेसमाणे जे १ ॥ १६. रसंमुच्छिइ सं १ ला ३ । रसंमुच्छिइ हे १ । रसु पुच्छिइ जे १ ॥ १७. गद्धिइ जे १ ॥ १८. च नास्ति सं १ ला २, ३ ॥ १९. चेडयं सं १ हे २ ॥

अल्लियावेति, २ ता उत्तरिज्जेणं पिहेइ, २ ता सिग्धं तुरियं चवलं वेतियं रायगिहस्स नगरस्स अवदारेणं निग्गच्छति, २ ता जेणेव जिण्णुज्जाणे जेणेव भग्गकूवए तेणेव उवागच्छति, २ ता देवदिन्नं दारयं जीवियाओ ववरोवेति, २ ता आभरणालंकारं गेण्हति, २ ता देवदिन्नस्स दारगस्स सैरीरगं निप्पाणं निच्चैडं जीवियविप्पजडं भग्गकूवए पक्खिवति, २ ता जेणेव मालुयाकच्छए तेणेव उवागच्छति, २ ता मालुयाकच्छयं अणुपविसति, २ ता निच्चले निप्फंदे तुसीणिए दिवसं खवेमाणे चिद्धति ।

३९. तते णं से पंथए दासचेडे तओ मुहुत्तंतरस्स जेणेव देवदिन्ने दारए ठविए तेणेव उवागच्छति, २ ता देवदिन्नं दारगं तंसि ठाणंसि अपासमाणे रोयमाणे कंदमाणे देवदिन्नस्स दारगस्स सव्वतो समंता मग्गणगवेसणं करेइ, २ ता देवदिन्नस्स दारगस्स कत्थइ सुँतिं वा खुतिं वा पउत्तिं वा अलभमाणे जेणेव सए गिहे जेणेव धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छति, २ ता धणं सत्थवाहं एवं वँदासि—एवं खलु सामी ! भद्दा सत्थवाही देवदिन्नं दारयं ण्हायं जाव मम हँत्थंसि दलयति, तते णं अहं "देवदिन्नं दारयं कडीए गिण्हामि, २ जाव मग्गणगवेसणं करेमि । तं न णज्जति णं सीमि ! देवदिन्ने दारए केणइ "णितिए वा अवहिए वा अक्खित्ते वा । पायवडिए धणस्स सत्थवाहस्स एतमडं निवेदेत्ति ।

तते णं से धणे सत्थवाहे पंथयस्स दासचेडस्स एतमडं सोच्चा "णिसम्म तेण य महया पुत्तसोएणाभिभूते समाणे परसुणियत्ते व चंपगपायवे धसत्ति धरणीयलंसि सव्वंगेहिं सन्निवइए । तते णं से धणे सत्थवाहे ततो मुहुत्तंतरस्स आसत्थे पच्चागयपाणे देवदिन्नस्स दारगस्स सव्वतो समंता मग्गण-गवेसणं करेति, २ ता देवदिन्नस्स दारगस्स कत्थइ सुँइ वा खुइ वा पउत्तिं वा अलभमाणे जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ, २ ता महत्थं पाहुडं गेण्हति, २ ता जेणेव नगरगुत्तिया तेणेव उवागच्छति, २ ता तं महत्थं पाहुडं उवणेति, उवणेत्ता एवं वँयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मम पुत्ते भद्दाए भारियाए अत्तए देवदिन्ने नाम दारए इडे कंते जाव

१. अल्लिया° जे १ हे २ ॥ २. अववारेण खं १ । अववारेण जे १ ॥ ३. सरीरं जे १ सं १ हे २ ला ३ ॥ ४. सइं जे १ ॥ ५. पउत्तिं जे १ ॥ पयुत्ति खं १ ॥ ६. गेहे जे १ ॥ ७. वयासि जे १ ॥ ८. हत्थे जे १ ॥ ९. णं इं जे १, ४, खं १ सं १ ला २, ३ ॥ १०. तं देव° जे १ ॥ ११. सामी खं १ विना ॥ १२. णिते वा हे १ ॥ १३. निसम्मा जे १ सं १ हे २ ला ३ ॥ १४. सुइं वा सं १ ॥ १५. गेहे जे २ जे १ ॥ १६. °गोत्तिया हे २ अटी० । °गोत्तिए जे १ । "नगरगोत्तिच्छि नगरस्य गुतिं रक्षां कुर्वन्तीति नगरगुत्तिकाः आरक्षिकाः"—अटी० ॥ १७. वयासि जे १ ॥ १८. कंते जे १ विना नास्ति ॥

उंबरपुष्पं पि व दुल्लहे संवणयाए, किमंग पुण पासणयाए?, तते णं सा भद्दा
 देवदिन्नं प्ढायं सव्वालंकारविभूसियं पंथगस्स हत्थे दल्लति जाव पायवडिए तं मम
 निवेदेति । तं इच्छामि णं देवाणुप्पिया ! देवदिन्नस्स दारगस्स सव्वओ समंता
 मग्गण-गवेसणं कैयं । तए णं ते नगरं गुत्तिया धणेणं सत्थवाहेणं एवं वुत्ता समाणा
 ५ सन्नद्धबद्धवम्मियकवया उप्पीलियसरासणपट्टीया जाव गहियाउहपहरणा धणेणं
 सत्थवाहेणं सद्धिं रायगिहस्स नगरस्स बहूणि अतिगमणाणि य जाव पवासु य
 मग्गण-गवेसणं करेमाणा रायगिहाओ नगराओ पडिनिक्खमंति, २ ता जेणेव
 जिणुज्जाणे जेणेव भग्गकूवए तेणेव उवागच्छंति, २ ता देवदिन्नस्स दारगस्स
 'सरीरं निष्पाणं निब्वेहं' जीवविप्पजहं पासंति, २ ता हा हा अहो अकज्जमिति कट्ठु
 १० देवदिन्नं दारगं भग्गकूवाओ उत्तारंति, २ धणस्स सत्थवाहस्स हत्थे दल्लयंति ।

४०. तते णं ते नगरगुत्तिया विजयस्स तक्करस्स पयमग्गमणुगच्छमाणा २
 जेणेव मालुयाकच्छए तेणेव उवागच्छंति, २ ता मालुयाकच्छयं अणुपविसंति, २ ता
 विजयं तक्करं ससक्खं सहोढं सगेवेज्जं जीवगाहं गिण्हंति, २ ता अट्टिमुट्टिजाणु-
 कोप्परपहारसंभग्गमहियगत्तं करंति, २ ता अवउडगबंधणं करंति, २ ता देव-
 दिन्नगैस्स दारगस्स आभरणं गेण्हंति, २ ता विजयस्स तक्करस्स गीवाए बंधंति, २
 १५ ता मालुयाकच्छगाओ पडिनिक्खमंति, २ ता जेणेव रायगिहे नगरे तेणेव उवा-
 गच्छंति, २ ता रायगिहं नगरं अणुपविसंति, २ ता रायगिहे नगरे सिंघाडग-तिग-
 चउक्क-चव्वर-महापह-पहेसु कसप्पहारे य लयप्पहारे य छिवापहारे य निवाएमाणी
 २ छारं च धूलिं च कयवरं च उवारीं पकिरमाणा २ महया २ सहेणं उग्घोसे-

१. समणयाए सं १ ला ३ ॥ २. पंथदासस्स सं १ ला ३ । पंथदासस्स हे ४ ॥ ३. दल्लयति
 सं १ ला ३ । दल्लयति लामू० २, दल्लयति लासं० २ ॥ ४. करेह जे १ ॥ ५. 'गोत्तिया जे १ ॥
 ६. 'वम्मिय' नास्ति सं १ खंमू० १ लामू० ३ ला २ । "अथवा वम्मिलशब्दः क्वचिन्नाधीयत
 एव"—अटी० ॥ ७. उप्पि' सं १ ला ३ । "उप्पीलियसरासणपट्टीया उत्पीडिता आक्रान्ता
 गुणेन शरासनं धनुः तल्लक्षणा पट्टिका यैस्ते तथा, अथवा "उत्पीडिता बद्धा शरासनपट्टिका
 बाहुपट्टको यैस्ते तथा"—अटी० ॥ ८. "इह स्थाने यत्तत्करणादिदं दस्यम्—पिगद्धगेवेज्जा
 बद्धआविद्धविमलवरचिधपट्टा"—अटी० ॥ ९. परिगट्टिया' हे १ । "गहियाउहपहरणा
 गृहीतानि आयुधानि प्रहरणाय प्रहारदानाय यैस्ते तथा"—अटी० ॥ १०. सरीरं खं १ ॥
 ११. जीवियविप्प' हे २ ॥ १२. 'कूवयाओ सं १ ला ३ ॥ १३. "जीवगाहं गेण्हंति ति
 जीवतीति जीवः, तं जीवन्तं गृह्णन्ति"—अटी० ॥ १४. अवउडगबंधं' हे २ विना । "अवउडग-
 बंधणं ति अवकोटनेन अवमोटनेन कुक्काटिकाया बाहोश्च पश्चाद्भागनयनेन बन्धनं यस्य स
 तथा"—अटी० ॥ १५. 'दिन्नस्स हे २, जे १ सं १ ला २, ३ ॥ १६. 'माणा छारं जे १
 सु० विना ॥ १७. पयरमाणा महया २ सहेणं जे १ ॥

माणा २ एवं वदन्ति—एस णं देवाणुप्पिया! विजए नाम तक्करे जाव गिद्धे विव आमिसभक्खी बालघायए बालमारए, तं नो खलु देवाणुप्पिया! एयस्स केति राया वा रायामच्चे वा अवरज्झति, णेणत्थ अप्पणो सयातिं कम्माइं अवरज्झति त्ति कट्ठु जेणामेव चारगसाला तेणामेव उवागच्छंति, २ हडिबंधणं करेंति, २ ता भत-गणनिरोहं करेंति, २ ता तिसंशं कसप्पहारे य जाव निवाएमाणा [२] विहरंति। तते णं से धणे सत्थवाहे मित्त-नाति-नियग-सयण-संबंधि-परियणेणं सद्धिं रोयमाणे जाव विलवमाणे देवदिन्नस्स दारगस्स सरीरस्स महया इड्डीसक्कार-समुदणं नीहरणं करेति, २ ता बहूइं लोइयाइं मयक्किच्चाइं करेति, २ ता केणइ कालंतरेण अवगयसोए जाते यावि होत्था।

४१. तते णं से धणे सत्थवाहे अन्नया कयाइ लहूसयंसि रायावराहंसि संपलत्ते जाए यावि होत्था, तते णं ते नगरगुत्तिया धणं सत्थवाहं गेणहंति, २ ता जेणेव चारगे तेणेव उवागच्छंति, २ ता चारगं अणुपविसंति, २ विजएणं तक्करेणं सद्धिं एगयओ हडिबंधणं करेंति।

तते णं सा भद्दा भारिया कलं जाव जलंते विपुलं असणं ४ उवक्खेइति, २ ता भोयणपिडए करेति, २ ता भोयणाइं पक्खिवति, २ ता लंछियमुदियं करेइ, २ ता एगं च सुरभिवारिपडिपुञ्चं दगवारयं करेति, २ ता पंथयं दासं चेडं सदावेति, २ ता एवं वदासी—गच्छ णं तुमं देवाणुप्पिया! इमं विपुलं असणं ४ गहाय चारग-सालाए धणस्स सत्थवाहस्स उवणेहि। तते णं से पंथए भद्दाए सत्थवाहीए एवं वुत्ते समाणे हट्ठतुडे तं भोयणपिडयं तं च सुरभिवारिपडिपुञ्चं वारयं गेणहंति, २ ता सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमति, २ ता रायगिहं नगरं मज्झमज्झेणं जेणेव

१. 'माणा एवं जे १ हे २, ३॥ २. 'वायए य वा' सं १। 'वाए य वा' ला २ ला ०० ३॥ ३. रायमच्चे जे १ हे ३ ला सं ० २ अटी०। "रायमच्चे त्ति राजामात्यः"—अटी०॥ ४. "नत्थत्थ त्ति नन्वत्रैत्यर्थः। वाचनान्तरे त्विदं नाधीयत एव"—अटी०॥ ५. 'माणा विहरंति मु० विना॥ ६. सरीरयस्स य जे १॥ ७. मयगकिं हे ३, ४ ला १, २ ला सं ३। मयगकिं हे १॥ ८. कयाइ सं १ ला २॥ ९. संपत्ते हे २। संपलित्ते सं १ हे ३। "संपलित्थः प्रतिपादितः पिशुनैरिति गम्यते"—अटी०॥ १०. अणुपवेसंति जे १॥ ११. असण ४ जे १ मु० विना॥ १२. 'डेति भोय' मु० विना॥ १३. भोयणपिडए जे १। भोयणपिडए हे ३। भोयणपिडए सं १ ला २, ३, हे ४। "भोयणपिडयं त्ति भोजनस्थान्यायाधारभूतं वंशमयं भाजनं पिष्टकं तत् करोति, सज्जो करोतीत्यर्थः। पाठान्तरेण भरेइ त्ति पूरयति। पाठान्तरेण भोजनभिटके करोति अशनादीनि"—अटी०॥ १४. 'खेडयं सं १ हे २ ला २, ३॥ १५. असण हे २ जे १॥ १६. उवणेइ जे १॥ १७. 'पिडयं सं १ ला ३॥ १८. गेहाओ सं १॥

चारगसाला जेणेव धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छति, २ भोयणपिडयं ठवेति, २ ता उल्लंछेति, २ ता भायणाहं गेण्हइ, २ ता भायणाहं धोवेइ, २ ता हत्थसोयं दलयति, २ ता धणं सत्थवाहं तेणं विपुलेणं असण ४ परिवेसेति ।

तत णं से विजए तकरे धणं सत्थवाहं एवं वंदासी—तुमं णं देवाणुप्पिया !
 ५ मम ऐत्तो विपुलातो असण ४ संविभागं करेहि । तते णं से धणे सत्थवाहे विजयं तकरं एवं वंदासी—अवि योहं अहं विजया ! एयं विपुलं असणं ४ कायाण वा सुणगाण वा दलएज्जा, उकुलुडियाए वा णं छड्डेज्जा, नो चेव णं तव पुत्तघायगस्स पुत्तमारगस्स अरिस्स वेरियस्स पंडणीयस्स पच्चामित्तस्स एत्तो विपुलाओ असण ४ संविभागं करेज्जामि । तते णं से धणे सत्थवाहे तं विपुलं असण ४ आहारेति, २
 १० तं पंथयं पडिविसज्जेति । तते णं से पंथए दासचेडए तं भोयणपिडगं गिण्हति, २ ता जामेव 'दिसं पाउम्भूते तामेव 'दिसं पडिगए ।

तते णं तस्स धणस्स सत्थवाहस्स तं विपुलं असण ४ आहारियस्स समाणस्स उच्चारपासवणे णं उब्बाहित्था, तते णं से धणे सत्थवाहे विजयं तकरं एवं वंदासी—एहि ताव विजया ! एगंतमवक्कमामो जाणं अहं उच्चारपासवणं 'परिद्वेमि ।
 १५ तते णं से विजए तकरे धणं सत्थवाहं एवं वयासी—तुज्झं णं देवाणुप्पिया ! विपुलं असण ४ आहारियस्स अत्थि उच्चारे वा पासवणे वा, ममं णं देवाणुप्पिया ! इमेहिं बहूहिं कसप्पहारेहि य जाव लयापहारेहि य तण्हाए य छुद्दाए य परम्भमाणस्स णत्थि केइ उच्चारे वा पासवणे वा, तं छंदेणं तुमं देवाणुप्पिया !

१. हे २ विना प्रतिषु पाठाः—भायणाहं गेण्हति २ भायणाहं धो(वा-हे१)वति २ हे ४, १ । भोयणाहं गेण्हइ २ ता । भायणाहं ठावेइ २ ता । जे १ । भायणाहं गेण्हइ भायणाहं धोवइ सं १ ला २, ३ । भोयणाहं गेण्हति २ भायणाहं धावति २ ला १ । भायणाहं गेण्हति भायणाहं धोवइ २ खं १ । भायणाहं गेण्हइ २ हत्थसोयं दलयति २ हे ३ ॥ २. वयासि जे १ ॥ ३. एत्ताओ विं जे १ । एत्ताओ विं सं १ ॥ ४. वयासि जे १ । एवमग्रेऽपि सर्वत्र ॥ ५. जाहं अटी० ॥ ६. असण ४ हे १ विना ॥ ७. पडिणी० सं १ ला २, ३ ॥ ८. करेज्जा । तते हे २ ॥ ९. चेडे जे १ हे १, २, ३, ४ ला १ ॥ १०, ११. तिसिं जे १ हे २ विना ॥ १२. ओवाहित्था सं १ ला ३ । “उब्बाहित्थं त्ति उद्वाधयति स्म”—अटी० ॥ १३. एत्तो एगंतं जे १ । “एहि तावेत्यादि, एहि आगच्छ, तावदिति भाषामात्रे, हे विजय ! एकान्तं विजयनम-पक्कमामो यामः, जाणं ति येनाहमुच्चारदि परिष्ठापयामीति”—अटी० ॥ १४. जाव णं जे १ । जेणं हे १ सं १ ला १, २, ३ । इदयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १५. पडिट्टं जे १ ॥ १६. तुज्झ देवां सं १ ला २, ३ ॥ १७. असणगाण ४ हे २ ॥ १८. उच्चारे पासं जे १ हे २ सं १ ला २, ३ ॥ १९. मम देवां हे २ ॥ २०. वा नास्ति जे १ ॥

एगंते अवक्कमिता उच्चारपासवणं परिद्ववेहि। तते णं से धणे सत्थवाहे विजएणं तक्करेणं एवं वुत्ते समाणे तुसिणीए संचिद्धति।

તતે ણં સે ધણે સત્થવાહે મુહુત્તરસ્સ બલિયતરાગં ઉચ્ચાર-પાસવણેણં ઉબ્બા-
હિજ્જમાણે વિજયં તક્કરં એવં વૈદાસી—એહિ તાવ વિજયા ! જાવ અવક્કમામો । તતે
ણં સે વિજએ તક્કરે ધણં સત્થવાહં એવં વૈદાસી—જઇ ણં તુમં દેવાણુપ્પિયા ! તાઓ ૫
વિઝલાઓ અસણ ૪ સંવિભાગં કરેહિ તૈતો હં તુમેહિં સદ્ધિં એગંતં અવક્કમામિ ।
તતે ણં સે ધણે સત્થવાહે વિજયં એવં વૈદાસી—એહં ણં તુજ્ઞં તાંતો વિપુલતો
અસણ ૪ સંવિભાગં કરિસ્સામિ । તતે ણં સે વિજએ ધર્ણસ્સ સત્થવાહસ્સ એતમદ્દં
પહિસુણેતિ । તતે ણં 'સે વિજએ ધણેણં સંત્થવાહેણં સદ્ધિં એગંતે અવક્કમેતિ, [૨]
ઉચ્ચારપાસવણં પરિદ્વવેતિ, ૨ આયંતે ચોક્ખે પરમસુદ્ધભૂતે તમેવ ઠાણં ઉવસંકમિત્તાણં ૧૦
વિહરતિ ।

તતે ણં સા મદ્દા કલ્હં જાવ જલંતે વિપુલં અસણં ૪ જાવ પરિવેસેતિ । તતે
ણં સે ધણે સત્થવાહે વિજયસ્સ તક્કરસ્સ તાતો વિપુલતો અસણ ૪ સંવિભાગં
કરેતિ । તતે ણં સે ધણે સત્થવાહે પંથયં દાસચેડં વિસજ્જેતિ । તતે ણં સે પંથએ
મોયણેપિઢયં ગહાય ચારગાઓ પહિનિક્ખમતિ, ૨ ત્તા રાયગિહં નગરં મજ્ઞંમજ્જેણં ૧૫
જેણેવ સए "ગિહે જેણેવ મદ્દા મારિયા તેણેવ ઉવાગચ્છઇ, ઉવાગચ્છિત્તા મદ્દં એવં
વયાસી—એવં યલુ દેવાણુપ્પિયા ! ધણે સત્થવાહે તવ પુત્તઘાયગસ્સ જાવ
પચ્ચામિત્તસ્સ તાઓ વિપુલાઓ અસણ ૪ સંવિભાગં કરેતિ । તતે ણં સા મદ્દા
સત્થવાહી "પંથયસ્સ દાસચેડસ્સ અંતિએ એયમદ્દં સોચ્ચા આસુરુત્તા રૂઢ્ઠા જાવ
મિસિમિસેમાણી ધણસ્સ સત્થવાહસ્સ પઓસમાવજ્જતિ । તતે ણં સે ધણે સત્થવાહે ૨૦
અન્નયા કયાઇ મિત્ત-નાંતિ-નિયગ-સયણ-સંબંધિ-પરિયણેણં સए ય અત્થસારેણં
રાયકજ્ઞાતો અપ્પાણં મોયાવેતિ, ૨ ત્તા ચારગસાલ્લંઓ પહિનિક્ખમતિ, ૨ ત્તા

૧. વદાસિ જે ૧ લા ૧ ॥ ૨. તક્કરે જે ૧ વિના નાસ્તિ ॥ ૩. વયાસિ જે ૧ લં ૧ ॥
વદાસિ હે ૧ ॥ ૪. તતો લં ૧ હે ૧, ૩, ૪, લા ૧ ॥ ૫. તઓ તુમં સદ્ધિં જે ૧ ॥
૬. અહ ણં સં ૧ લા ૩ હે ૩ ॥ અહણં જે ૧ ॥ અહલ્લં લં ૧ ॥ અહલ્લં હે ૨ ॥ ૭. તઓ હે ૨ ॥
૮. તસ્સ ધણસ્સ જે ૧ ॥ ૯. સે ધણે વિજએણં સદ્ધિં લા ૨ હેસં ૪ ॥ ૧૦. સત્થવાહેણં નાસ્તિ
સં ૧ લા ૩ લં ૧ વિના ॥ ૧૧. અસણ ૪ જાવ સંવિ° જે ૧ ॥ અસણં સંવિ° સં ૧ ॥ ૧૨. °પિઢયં
જે ૧ ॥ ૧૩. મોહે જે ૧ હે ૨ ॥ ૧૪. મદ્દં સત્થવાહિણિં એવં મુ° ॥ ૧૫. વિપુલ અસણ સં ૧
લામુ° ૩ હે ૩ ॥ ૧૬. પંથસ્સ લં ૧ વિના ॥ પંથય દાવ° જે ૧ ॥ ૧૭. વેઢ્ઠયસ્સ લા ૨ મુ° ॥
૧૮. °લાતો ગિલ્લમદ્દ સં ૧ લામુ° ૩ ॥

जेणेव अलंकारियसभा तेणेव उवागच्छति, २ ता अलंकारियकम्मं करेति,
 २ जेणेव पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छति, २ ता अह धोयमट्टियं गेण्हति, २ ता
 पोक्खरणि ओगाहति, २ ता जलमज्जणं करेति, २ ता ण्हाए कयबलिकम्मे जाव
 रायगिहं नगरं अणुपविसति, २ ता रायगिहं नगरं मज्झमज्जेणं जेणेव सए गिहि
 तेणेव पँहारेत्थ गमणाए। तते णं तं धणं सत्थवाहं एज्जमाणं पासित्ता रायगिहि
 नगरे बहवे नगर-निगम-सेट्ठि-सत्थवाहपमितओ आढंति परिजाणंति सक्कारेति
 सम्माणेति अब्भुट्ठेति सरीरकुसलं पुच्छंति।

तते णं से धणे जेणेव सए गिहि तेणेव उवागच्छति, २ ता जा वि
 य से तत्थ बाहिरिया परिसा भवति, तंजहा—दासा ति वा पेस्सा ति वा
 मियंगा ति वा भाइल्ला ति वा सा वि य णं धणं सत्थवाहं एज्जंतं पासति,
 २ ता पायवडिया खेमकुसलं पुच्छति। जा वि य से तत्थ अँभंतरिया परिसा
 भवति तंजहा—माया ति वा पिता ति वा माया ति वा भगिणी ति वा
 सा वि य णं धणं सत्थवाहं एज्जमाणं पासति, २ ता आसणाओ अब्भुट्ठेति, २
 कंठाकंठियं अँवयासिय बाहप्पमोक्खणं करेति। तते णं से धणे सत्थवाहे जेणेव
 भदा भारिया तेणेव उवागच्छति। तते णं सा भदा धणं सत्थवाहं एज्जमाणं पासति,
 पासित्ता णो आढति नो परियाणाति, अणाढायमाणी अपरिजाणमाणी तुसिणीया
 परम्मुही संचिड्ढति। तते णं से धणे सत्थवाहे भदं भारियं एवं वदासी—किण्णं
 तुज्झं देवाणुप्पिए! न तुट्ठी वा, न हरिसे वा, नाणंदे वा, जं मए सएणं अत्थसारेणं
 रायकज्जातो अँप्पा विमोतिए। तते णं सा भदा धणं सत्थवाहं एवं वदासी—

१. कारवेत्ति २ जे° हे १। कारवेद्द जे° जे १ सं १ ला ३ हेसं ४ लामू ० २। करेत्ति जे° हे २, ३
 खं १ हेमू ० ४ ला १, लासं ० २॥ २. पुक्खरणी खं १ हे २॥ ३. गिण्हइ २ सा पो° जे १।
 जे १ विना अन्यत्र '२' नास्ति॥ ४. हे २ विना—पोक्खरणी खं १ लासं ० २, ३। पोक्खरिणी
 जे १ हे ३, ४ ला १। पुक्खरणी हे १। सं १ लामू ० २, ३ मध्ये पाठोऽयं नास्ति॥ ५. तोगा°
 खं १ हे ४॥ ६. करेत्ति २ ण्हाए हे २। जे १ हे २ विना '२' नास्ति॥ ७. पाहा° सं १ ला ३॥
 ८. बहवे नागरणियमसे° सं १ लामू ० ३। बहवे नागरनियमसे° ला २। °बहवे नागरनियमसे°
 लों ०। बहवे नागरनियमसे° जे १। बहवे नागरनियमसे° खं १। बहवे नियमसे° ला १॥
 ९. आढायंत्ति हे २ जे १ लों ०॥ १०. पेसा जे १ हे २॥ ११. भद्दगा ई° सं १ ला ३॥ १२. तत्थ
 नास्ति जे १॥ १३. अँभं° सं १ ला ३॥ १४. अवदात्रिय लों ० सं १ ला २, ३ हे ३। °अवदा-
 त्रिय चि आलिङ्गय बाध्यप्रमोक्षणम् आनन्दाश्रुजलप्रमोचनम्"—अटी ०॥ १५. °याणइ सं १
 ला २, ३॥ १६. रज्जकज्जातो सं १ ला २, ३॥ १७. अप्पो वि° सं १ ला ३। अप्पा मोईए
 हे २। अप्पा मोत्तिहे हे ३। अप्पां विमोएद्द जे १॥ १८. सत्थवाहं हे १ विना नास्ति॥

कहण्णं देवाणुप्पिया ! मम तुट्ठी वां जाव आणंदे वा भविस्सति जेणं तुमं मम पुत्तघायगस्स जाव पच्चामित्तस्स तातो विपुलातो असण ४ संविभागं करेसि । तते णं से धणे सत्थवाहे भदं एवं वदासी—नो खलु देवाणुप्पिए ! धम्मो ति वा तवो ति वा कैयपडिकइया वा लोगजत्ता ति वा नायए ति वा घांडियए ति वा सहाए ति वा सुहि ति वा ततो विपुलातो असण ४ संविभागे कए, नन्नत्थ ५ सरीरचित्ताए । तते णं सा भदा धणेणं सत्थवाहेणं एवं वुत्ता समाणी हइ जाव आसणातो अब्भुट्ठेति, २ कंठाकंठि अवयासेति, [२] खेमकुसलं पुच्छति, २ ता ण्हाया जाव पायच्छित्ता विपुलातिं भोगभोगाई भुंजमाणी विहरति ।

तते णं से विजए तक्खे चारगसालए तेहिं बंधेहिं य वहेहिं य कसप्पहारेहि य जाव तण्हाए य छुहाए य परब्भमाणे कालमासे कालं किञ्चा नरएसु नेरइयत्ताए १० उववन्ने । से णं तत्थ नेरइए जाते काले कालोभासे जाव वेयणं पच्चणुब्भवमाणे विहरति । से णं तओ उव्वट्ठित्ता अणादीयं अणवदग्गं दीहमद्धं चांउरंतं संसार-कंतारं अणुपरियट्ठिस्सति । एवामेव जंबू ! जे णं अमहं निग्गंथो वा निग्गंथी वा आयरियउवज्झायाणं अंतिए मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वतिए समाणे विपुलमणि-मोत्तिय-धण-कणग-रयणसारेणं लुब्भति से वि एवं चेव । १५

४२. ते णं काले णं ते णं समए णं थेरा भगवंतो जातिसंपन्ना जाव पुव्वाणुपुव्वि चरमाणा जाव जेणामेव रायगिहे नगरे जेणेव गुणसिलए चेतिए जाव अहापडिरूवं उगहं ओगिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणा विहरंति । परिसा निग्गया,

१. वा नास्ति सं १ ला २, ३ हे ३ ॥ २. ततो हे १ विना । दृश्यतां पृ० ८९ पं० ५, ७, १३, १८, पृ० ९२ पं० १५ । ताओ सं १ ला २, ३ ॥ ३. असण जाव सं० जे १ ॥ ४. तवो ति जे १ हे ३ सं १ ला ३ ॥ ५. 'पडिकया सं १ लाम् ३ हे ३ हे सं० ४ । तुलना—“कतपडिकित्ता” इति स्थानाङ्गे सू० ५८५ । “कृते भक्तादिनोपचारे प्रसन्ना गुरवः... प्रतिकृतिं... करिष्यन्ति” इति स्थानाङ्गस्य अभयदेवसूरिविरचितायां टीकायाम् । “कृतप्रतिकृतित्ता नाम त्रिनयात् प्रसादिता गुरवः श्रुतं दास्यन्तीत्यभिप्रायेण अशनादिदानप्रयत्नः” इति भगवती-सूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्तौ २५ । ७ ॥ ६. “नायए वेत्थादि, नायकः प्रभुः, न्यायदो वा न्यायदर्शी, ज्ञातको वा स्वजनपुत्रकः, इतिरूपप्रदर्शने, वा विकल्पे”—अटी० ॥ ७. “घाडिओ ति सहचारि । सहायः साहाय्यकारी । सुहृद् मित्रम् ।”—अटी० ॥ ८. 'ट्ठेइ । २ कंठा' जे १ । जे १ विना '२' नास्ति ॥ ९. दीहमद्धं नास्ति सं १ जे १ ला २, ३ ॥ १०. 'चाउरंत संसा' खं १ सं १ हे ३ विना । “चातुरन्तं चतुर्विभागम्”—अटी० ॥ ११. “एवामेवेत्थादि । एवमेव विजयचौरवदेव”—अटी० ॥ १२. 'मणिमुत्तय' जे १ विना । 'मणिमुत्तिय' मु० ॥ १३. “सारेणं ति सारे, णमित्थलङ्कारे, करणतृतीया वेयम्”—अटी० ॥

धम्मो कहितो । तते णं तस्स धणस्स सत्थवाइस्स बहुजणस्स अंतिए एतमडं
 सोच्चा णिसम्म इमेतारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु भगवंतो
 जातिसंपन्ना इहमागया, इह संपत्ता, तं इच्छामि णं थेरे भगवंते वंदामि, नमंसामि ।
 ५ ण्हाते जाव सुद्धप्पावेसाति मंगलाइं वत्थाइं पवर परिहिए पायविहारचारेणं जेणेव
 गुणसिले चेतिए जेणेव थेरा भगवंतो तेणेव उवागच्छति, २ ता वंदति नमंसति ।
 तते णं थेरा भगवंतो धणस्स विचित्तं धम्ममातिक्रंति । तते णं से धणे सत्थवाहे
 धम्मं सोच्चा एवं वदासी—सद्वहामि णं भंते ! निग्गंथं पावयणं जाव पव्वतिते
 जाव बहूणि वासाणि सामण्णपरियागं पाउणित्ता, भत्तं पव्वक्खातित्ता, मासियाए
 संलेहणाए सट्ठिं भत्ताइं अणसणाए छेदेत्ता, कालमासे कालं किन्ना सोहम्मं कप्पे
 १० देवत्ताए उववन्ने । तत्थ णं अत्थेगतियाणं देवाणं चत्तारि पलिओवमाइं ठिती
 पन्नता । तत्थं णं धणस्स विं देवस्स चत्तारि पलिओवमाइं ठिती पण्णत्ता । से णं
 धणे देवे ताओ देवलोगाओ आउक्खएणं ११ ठितिक्खएणं भवक्खएणं अणंतरं चयं
 चइत्ता महाविदेहे वासे १२ सिज्झिहिति बुज्झिहिति सव्वदुक्खाणमंतं करेहिति ।

४३. जहा णं जंबू ! धणेणं सत्थवाहेणं नो धम्मो ति वा जाव विजयस्स
 १५ तक्करस्स तांतो विपुलातो असण ४ संविभागे कए, नन्नत्थ सरीरसारक्खणद्वाए,
 एवामेव जंबू ! जे णं अम्हं निग्गंथे वा निग्गंथी वा जाव पव्वतिए समाणे ववगय-
 ण्हाणुंमहण-पुप्फ-गंध-मल्लालंकारविभूसे इमस्स ओरालियस्स सरीरस्स नो वण्णहेउं
 वा रूवहेउं वा विसयहेउं वा तं विउलं असणं ४ आहारमाहारेति, नन्नत्थ
 णाणदंसणचरित्ताणं वैहण्डयाए, से णं इहलोए चेव बहूणं समणाणं समणीणं
 २० सावगाण य साविगाण य अच्चणिज्जे जाव पज्जुवासणिज्जे भवति, परलोए वि य
 णं नो बहूणि हत्थच्छेयणाणि य कण्णच्छेयणाणि य नासाच्छेयणाणि य एवं

१. प्पावेसाइं जे १ । प्पावेत्ताति हे १, ३, ४ सं १ खं १ ला १, २ । प्पावेसाइं हे २ ॥
 २. मंगलाइं जे १ ला १ ॥ ३. भगवंतो नास्ति जे १ विना ॥ ४. भंते जे १ मु० विना नास्ति ॥
 ५. निग्गंथे पावयणे खं १ हे १, ४ ला १ ॥ ६. पव्वइत्तए जे १ ॥ ७. पच्चाइक्खित्ता खं १ ।
 पव्वक्खाति । ता हे २ । ८. छेइत्ता हे २ विना । छेइत्ताइं जे १ । छेइइ २ ता मु० ॥ ९. तस्स
 णं जे १ ॥ १०. वि हे २ विना नास्ति ॥ ११. से धणं धणे णं देवे जे १ ॥ १२. ठिइक्खं जे १ ।
 ठितीक्खं हे २ ॥ १३. प्रतिपु पाठाः—सिज्झिइइं बुज्झिहिति सव्वं जे १ । सिज्झिहिति
 सव्वं जे १ विना । सिज्झिहिति जाव सव्वं मु० । हट्ठयतां पृ० ७६ पं० १९ ॥ १४. धम्मो ति
 ला २, ३ ॥ १५. तजो हे २ जे १ विना ॥ १६. सरीरक्खं सं १ ला ४ हे ३ ॥ १७. ण्हाणुमहं
 हे १, ३, ४ ला १ विना ॥ १८. यसरीरस्स हे १ ला ३ विना ॥ १९. असण हे २ खं १ ला ३ ॥
 २०. बहूणयाए हे १ ला १ ॥

હિયંયુપ્પાડગાણિ ય વૈસગુપ્પાડગાણિ ય ઓલૈવ્વણાણિ ય પાવિહિતિ, પુણો ંણા-
ઇયં ચ ણં અણવદ્ગં દીહ જાવ વીતિવતિસ્સતિ, જહા વ સે ધણે સત્થવાહે ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया जाव दोच्चस्स नायज्झयणस्स अयमद्धे पण्णत्ते
'त्ति वेमि ॥

॥ त्रितीयं अज्ज्ञयणं सम्मतं ॥ २ ॥

૫

૧. હિયંયુપ્પાડગાણિ જે ૧ વિના । હિયંયુપ્પાડ^૦ સં ૧ લામૂ^૦ ૨ । દસ્યતાં સૂત્રકુલાજ્ઞે પૃ^૦ ૧૭૮-૧૭૯ ટિ^૦ ૧૩, ૧ ॥ ૨. વસગુપ્પાડગાણિ મુ^૦ વિના । અત્ર 'વૃષણોત્પાટનાનિ' ઇતિ અર્થઃ । દસ્યતામુપરિતનં ટિપ્પણમ્ ॥ ૩. ડલ્લવ^૦ લા ૧ હે ૧ । ઓલ્લવ^૦ હે ૩ । ડલ્લવ^૦ મુ^૦ । દસ્યતાં સૂત્રકુલાજ્ઞે પૃ^૦ ૧૭૯ ટિ^૦ ૧ ॥ ૪. પુણો નાસ્તિ જે ૧ વિના ॥ ૫. અણાતીતં સં ૧ લા ૧, ૨, ૩ હે ૩ । અણાઈયં હે ૧ સ્વં ૧ । અગાતીયં હે ૧, ૪ ॥ ૬. દીહં હે ૨ વિના । દસ્યતાં પૃ^૦ ૧૧ પં^૦ ૧૨ ॥ ૭. વિહવ્હ^૦ હે ૨ । વીહ્વહ^૦ જે ૧ । વીતીવ^૦ સં ૧ લા ૨, ૩ ॥ ૮. ભગવયા જે ૧ વિના નાસ્તિ ॥ ૯. તિ હે ૧, ૨, ૪ ॥

[तच्च अज्झयणं 'अंडे']

४४. जति णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव एवं खलु जंबू ! तेणं काले णं ते णं समए णं चंपा नाम नगरी होत्था, वण्णओ । तीसे णं चंपाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए सुभूमिभागे नाम उज्जाणे संव्वोउय०
 ५ सुरम्मे नंदणवणे इव सुहसुरमिसीयलच्छायाए समणुवद्धे । तस्स णं सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स उतरे एगदेसंमि मालुयाकच्छए, वण्णओ । तत्थ णं एगा वणमयूरी दो पुट्टे परियागते पिट्ठुंडीपंडुरे निव्वणे निरुवहए भिन्नमुट्ठिप्पमाणे मयूरीअंडए पसवति, पसवित्ता सएणं पक्खवाएणं सारक्खमाणी "संगोवमाणी" संवेट्टेमाणी विहरति ।

तत्थ णं चंपाए नयरीए दुवे सत्थवाहदारगा परिवसंति तंजहा—जिणदत्तपुत्ते
 १० य सागरदत्तपुत्ते य, सहजायया सहवड्डियया सहपंसुकीलियया सहदारदरिसी अन्नमन्नमणुरत्तया अन्नमन्नमणुव्वया अन्नमन्नच्छंदाणुवत्तया अन्नमन्नहियइच्छिय-कारया अन्नमन्नेसु गिहेसु किच्चाइं करणिज्जाइं पच्चणुव्वमाणा विहरंति ।

४५. तते णं तेसिं सत्थवाहदारगाणं अन्नया कैयाइ एंगतओ संहियाणं समु-वागयाणं सन्निसन्नाणं सन्निविट्ठाणं इमेयारूवे मिहोकहासमुल्लावे समुप्पजित्था—

१. अत्र सर्वेषु हस्तलिखितादशेषु जाव इत्येव पाठः । मु० मध्ये तु जाव स्थाने 'दोच्चस्स अज्झयणस्स णायावम्मकहाणं अवमट्ठे पन्नत्ते तद्दस्स अज्झयणस्स के अट्ठे पण्णत्ते ?' इति पाठः ॥ २. णं नास्ति हे १ ॥ ३. उज्जाणे होत्था मु० ॥ ४. "संव्वोउए त्ति सर्वे ऋतवो वसन्ता-दयस्तत्संसायकुमुमादिभावानां वनस्पतीनां समुद्धशात् यत्र तत्तथा, क्वचित् संव्वोउय त्ति दृश्यते, तेन च संव्वोउयपुष्पफलसमिद्धे इत्येतत् सूचितम्"—अटी० ॥ ५. "च्छाए सं १ ला २, ३ । "नन्दनवनं...तद्वत् शुभा सुखा वा सुरभिः शीतला च या छाया, तथा समनुवद्धं व्याप्तम्"—अटी० ॥ ६. उत्तर एगं हे २ विना । उत्तरओ एगं मु० । ७. वरमऊरी मु० ॥ ८. "पर्यायेण प्रथवकालकमेणागते पर्यायागते (मेग गते पर्यायागते—खं १), प्राकृतत्वेन यकार-लोपात् परियागते त्ति भणितम्"—अटी० ॥ ९. पिट्ठुंडीपंडुरे सं १ ला ३ खं १ विना । पिट्ठुंडीपंडुरे जे १ । "पिट्ठस्य शालिलोष्टस्य उण्डी पिष्टोण्डी, तद्वत् पाण्डुरे ये ते तथा"—अटी० ॥ १०. "मयूरी आडके मयूरा(र्यं १)ण्डके, न कुक्कुट्याण्डके, प्रसूते जनयति"—अटी० ॥ ११. संगोयमाणी सं १ ला २, ३ ॥ १२. संवेट्टेमागी ला १ हे २, ४ विना । संविट्ठमागी हे १ जे १ । संविट्ठमाणी मु० । "संरक्षन्ती पालयन्ती, संगोपायन्ती स्थगयन्ती, संवेष्टयन्ती पोषयन्ती"—अटी० ॥ १३. "बुद्धिं सं १ ला ३ । "सह बृद्धौ"—अटी० ॥ १४. "मन्नरत्ता हे २ । "अन्योन्यमनुरक्तौ"—अटी० ॥ १५. "मणुव्वयया सं १ खं १ ला ३ । "अन्योन्यमनुव्रजत इत्यन्योन्यानुव्रजौ"—अटी० ॥ १६. कयायी हे २ । कयाई मु० ॥ १७. "एगओ त्ति कच्चिदेकस्मिन् देशे संहितयोः मिलितयोः"—अटी० ॥ १८. सन्नहियाणं खं १ ॥ १९. "वगयागं हे ३ मु० विना । "समुगागतयोरेकतरस्य गृहे"—अटी० ॥

जण्णं देवाणुप्पिया ! अम्हं सुहं वा दुक्खं वा पव्वजा वा विदेसगमणं वा समुप्पज्जति तण्णं अम्हेहि एगयओ समेच्चा णित्थरियव्वं ति कट्ठु अन्नमन्नमेयारूवं^१ संगारं पडिसुणेंति, २ ता सकम्मसंपउत्ता जाया यावि होत्था ।

४६. तत्थ णं चंपाए नयरीए देवदत्ता नाम गणिया परिवसति अट्ठा जाव भत्तपाणा चउसड्डिकलापंडिया चउसड्डिगणिंयागुणोववेया अउणत्तीसं विसेसे रम-
माणी एकवीसरतिगुणप्पहाणा बत्तीसपुरिसोवयारकुसला णवंगसुत्तपडिबोहिया
अट्ठारसदेसीभासाविसारया सिंगारागारचारुवेसा संगयगयहसिय० उसियज्झया
सहस्सलंभा विदिन्नलत्तचामरवालवीयणिया कणीरहप्पयाया वि होत्था, बहूणं
गणियासहस्साणं आहेव्वं जाव विहरति ।

तते णं तेसिं सत्थवाहदारगाणं अन्नया कंदाइ पुव्वावरणहकालसमयंसि जिमिय-
भुत्तुत्तरागयाणं समाणाणं आयंताणं चोक्खाणं परमसुइभूयाणं सुहासणवरगयाणं
इमेयारूवे मिहोक्कहासमुल्लावे समुप्पज्जित्था—सेयं खलु अम्हं देवाणुप्पिया ! कलं
जाव जलंते विपुलं अंसण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खडविच्चा तं विपुलं असण-पाण-
खाइम-साइमं धूव-पुप्फ-गंध-वत्थं गहाय देवदत्ताए गणियाए सद्धिं सुभूमिभागस्स
उज्जाणस्स उज्जाणसिरिं पच्चणुब्भवमाण्णं विहरित्तए^२ ति कट्ठु अन्नमन्नस्स एयमट्ठं
पडिसुणेंति, २ कलं पाँउ० जाव कोडुंबियपुरिसे सद्धिंवेत्ति, २ ता एवं वदासी

१. “समेच्च त्ति समेत्य, पाठान्तरे संहिच्च त्ति संहित्य सह संभूय, संगारं ति सङ्केतं पडिसुणेंति त्ति अभ्युपगच्छतः”—अटी० ॥ २. प्रतिषु पाठाः—संगारं पडिसुणेंति २ लासं० ३ मु० अटी० । सिंगारं परिसुणेंति २ हे २ । सिंगारं सुणेंति २ ता जे १ । सिंगारं सुणेंति २ खंमू० १ । संगारं सुणेंति २ हे १ खंमू० १ सं १ हे ४ ला १, २ लासं० ३ । संगारं सुणिंति २ हे ३ । इत्थतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ * “वात्स्यायनप्रसिद्धाः”—अटी० ॥ ३. एकवीसं रद्दुं जे १ ॥ ४. “सुत्तत्थप” जे १ । “णवंगसुत्तपडिबोहिय त्ति प्राग्वत्, नवयौवनेति भावः”—अटी० ॥ ५. “संगय-गयहसिय इत्यनेनेदं सूचितम्—संगयगयहसियभगियविहियविलासललियसंलावनिउणजुत्तोव-यारकुसला । व्याख्या त्वत्थ पूर्ववत् । वाचनान्तरे त्विदमधिकम्—सुंदरथणजघणवयणचरण-नयगलावणरुवजोव्वणविलासकळिया”—अटी० ॥ ६. कयाई जे १ सं १ ला २ हे २ ॥ ७. हे २ विना—असण ४ उव° खं १ ला २, ३ । असण ४ जाव उव° ला २ । असण ४ उव° जे १ सं १ । असणं । उव° हे ४ । ८. °वेइ २ ता जे १ । °वेत्ति २ ता हे १ ॥ ९. °वत्थ गहाय हे २ । °वत्थम गहाय जे १ । अत्र जे १ अनुसारेण °वत्थम[ल्लालंकारं] गहाय इत्यपि संपूर्णः पाठः स्यात् । एवमग्रेऽपि पृ० ९६ पं० २ मध्ये ज्ञेयम् ॥ १०. ति हे २ ॥ ११. °सुणेइ २ कलं सं १ ला ३ । सुणेत्ति २ कलं हे ३ ॥ १२. पाउ जाव जे १ विना नास्ति । पाउब्भूय को° हे १, ४ ला १ मु० । पाउ को° जे १ विना ॥ १३. °वेत्ति २ एवं हे २ ला १ । °वेइ २ ता एवं जे १ । °वेइ एवं सं १ ला ३ ॥

—गच्छह णं तुंभे देवाणुप्पिया ! विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खंडेह,
 २ तं विपुलं असणं ४ धूव-पुप्फं गहाय जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे जेणेव णंदा
 पुक्खरिणी तेणामेव उवागच्छह, २ नंदाए पुक्खरिणीए अदूरसामंते धूणामंडवं
 आहणह, २ ता आसितसम्मज्जितोवलितं सुगंध जाव कलियं करेह, २ ता अंभे
 ५ पडिवालेमाणा २ चिंदैह, जाव चिद्धंति ।

तए णं ते सत्थवाहदारगा दोचं पि कोहुंभियपुरिसे सदावेति, २ ता एवं
 वेदासी—खिप्पामेव लहुकरणजुत्तजोतियं समखुरवालिहणंसमलिहियतिकर्खंसिगेहिं
 रययामयघंटसुत्तरजुयवरकंचेणखचियणत्थपग्गहोवग्गंहितएहिं नीलुप्पलकया-

१. तुंभे नास्ति हे २ विना ॥ २. असण ४ उव° सं १ ला २, ३, हे ३ विना । असणं ४
 उव° जे १ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—°क्खंडेह २ ता जे १ । °क्खंडेह २ जे १ विना । °क्खंडावेह
 २ हे २ ॥ ४. असणं ४ जे १ मु० ॥ ५. °भागे उज्जाणे नास्ति सं १ ला १ लामू ३,
 हे २, ४ खं १ । उज्जाणे नास्ति ला २ ॥ ६. प्रतिषु पाठाः—उवागच्छह । नंदाए
 पु° हे ४ । उवागच्छह । नंदा पु° हे १ ला १ । उवागच्छति । २ णंदाए पु° खं १ । उवागच्छह
 २ नंदाए पु° सं १ ला २, ३ । उवागया नंदा पु° हे २ । उवाग २ नंदा पु° जे १ । उवाग २
 नंदाए पु° हे ३ ॥ ७. °सामंतेण जे १ ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—आहणहा २ ता आसि° जे १
 मु० । आहणह आसि° जे १ मु० विना । आयणह हे २ । “स्थूणाप्रधानो वक्खाच्छादितो मण्डपः
 स्थूणामण्डपः, आहणह त्ति निवेशयतेति भावः”—अटी० ॥ ९. सम° खं १ हे ४ विना ।
 दस्यतां पु० १३ पं० १५ ॥ १०. प्रतिषु पाठाः—करेह २ ता जे १ । करेह २ हे २ खं १ मु० ।
 करेह अन्यत्र ॥ ११. अंभं सं १ ला २, ३ ॥ १२. ‘२’ नास्ति हे १, २, ३, ४, ला १ विना ॥
 १३. चिद्धं जे १ ॥ १४. सं १ ला २, ३ हे ३ विना—णं से स° हे १ । णं स° अन्यत्र ॥
 १५. क्यासि जे १ ॥ १६. °जुत्तं जो° जे १ । “लहुकरणेत्यादि, लघुकरणं गमनादिका
 शीघ्रक्रिया, दक्षत्वमित्यर्थः, तेन युक्ता ये पुरुषास्तैर्योजितं यन्त्र-यूपादिभिः सम्बन्धितं यत् तत्
 तथा प्रवहणमिति सम्बन्धः । पाठान्तरेण लहुकरणजुत्तएहिं ति, तत्र लघुकरणेन दक्षत्वेन
 युक्तौ यौ तौ तथा, ताभ्याम्, ककार इह स्वार्थिकः”—अटी० ॥ १७. °हणं सम°
 जे १ हे १, ४ सं १ ला १, २, ३ । “समखुरवालवानौ समानशफ-पुच्छौ, समे तुल्ये ङित्वे
 शस्त्रेणापनीतवाद्यत्वेकं तीक्ष्णे शस्त्रे ययोस्तौ तथा, ततः कर्मधारयः, ताभ्याम्, वाचनान्तरे
 जंबूगणामयकलावजोत्तपद्मसिद्धिहं जम्बूनदमयौ सुवर्णमयौ कलापी कण्ठाभरणविशेषौ
 योक्त्रे च यूपेन सह कण्ठसंयमनरज्जु प्रतिविशिष्टे ययोस्तौ तथा, ताभ्याम्”—अटी० ॥
 १८. खं १ विना—तिक्खग्गसिग्गएहिं हे १, ३, ४ सं १ ला १, २, लासं ३ । तिक्ख-
 सिग्गएहिं जे १ हे २ लामू ३ । दस्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १९. °कंचणत्थपग्गहोवग्गहियएहिं
 इति भगवतीसूत्रे पाठः ९।३३, पु० ४५१ । “रजतमय्यौ रूप्यविकारौ घण्टे ययोस्तौ
 तथा, सूत्ररज्जुके कार्पासिकसूत्रद्वारकमय्यौ धरकनकखचिते ये नस्ते नासिकान्यस्तरज्जुके तयोः
 प्रमहेण रश्मिना अवगृहीतकौ बद्धौ यौ तौ तथा, ततः कर्मधारयः, अतस्ताभ्याम्”—अटी० ॥
 २०. °वग्गहियएहिं हे ३ । °वग्गहितेहिं ला १ । दस्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

मेलएहिं पवरगोणजुवाणएहिं नानामणिरयणकंचणघंटियाजालपरिक्खितं पवर-
लक्खणोववेयं जुत्तामेव पवहणं उवणेह । ते वि तहेव उवणेति ।

तते णं ते सत्थवाहदारगा ण्हाया जाव सरीरा पवहणं दुरुहंति, २ ता जेणेव
देवदत्ताए गणियाए 'गिहे तेणेव उवागच्छंति, २ ता पवहणातो पच्चोरुहंति, २
देवदत्ताए गणियाए 'गिहं अणुपविसंति । तते णं सा देवदत्ता गणिया ते सत्थ- ५
वाहदारए एजमाणे पासति, २ ता हट्ठतुड्ढा आसणातो अब्भुट्ठेति, २ ता सत्तट्ठ
पयाइं अणुगच्छति, २ ता ते सत्थवाहदारए एवं वेदासी—संदिसंतु णं देवाणु-
प्पिया ! किमिहागमणपतोयणं ? तते णं ते सत्थवाहदारगा देवदत्तं गणियं एवं
वेदासी—इच्छामो णं देवाणुप्पिए ! तुमे सद्धिं सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स उज्जाण-
सिरिं पच्चणुब्भवमाणा विहरितए । तते णं सा देवदत्ता तेसिं सत्थवाहदारगाणं एतमट्ठं १०
पडिसुणेति, २ ता ण्हाया कंयवल्लिकम्मा किं ते वर जाव 'सिरीसमाणवेसा जेणेव
सत्थवाहदारगा तेणेव उवागया ।

तते णं ते सत्थवाहदारगा देवदत्ताए गणियाए सद्धिं जाणं दुरुहंति", २ ता
चंपाए नयरीए मज्झमज्जेणं जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे जेणेव नंदा पुक्खरिणी तेणेव
उवागच्छंति, २ ता पवहणातो पच्चोरुहंति, २ ता "नंदं पोक्खरिणिं ओगाहंति, १५
२ जलमज्जणं करेति, २ ता जलकीडं करेति, २ ण्हाया देवदत्ताए सद्धिं पच्चुत्त-
रंति, २ ता जेणेव थूणामंडवे तेणेव उवागच्छंति, "२ अणुपविसंति, "२
सव्वालंकारभूसिया आसत्था वीसत्था सुहासणवरगया देवदत्ताए सद्धिं तं विपुलं

१. "प्रवरलक्षणोपेतम्, वाचनान्तरेऽधिकमिदं सुजातजुगजुत्तज्जुगपसत्थसुविरह्यनिर्मितं ति,
तत्र सुजातं सुजातदास्यं युगं यूयः युक्तं संगतम् ऋजुकं सरलं प्रशस्तं शुभं सुविरचितं सुवटितं
निर्मितं निवेशितं यत्र तत्तथा, युक्तमेव सम्बद्धमेव"—अटी० ॥ २. णं से सत्थं सं १ ला ३ ॥
३. गेहे ला २ हे ३ ॥ ४. 'रुभन्ति हे ३ ॥ ५. गिहे जे १ ॥ ६. वयासि जे १ ॥ ७. वयासि जे १ ॥
८. तुम्हे जे १ सं १ लामू ३ ॥ तुम्हेहिं हेसं ४ ला २ लासं ३ ॥ ९. उज्जाणस्स सिरिं हे २
सं १ ला २ ॥ उज्जाणसिरिं हे ३ ॥ १०. हे २ विना—कयवल्लिकम्मा किं ते जाव जे १ अटी० ।
कय किं ते पवर जाव सं १ ला ३ । कय किं ते वर जाव लो० खं १ हे ३ ला १ । कति किं
ते व जाव हे १ । कयकिञ्चा ते व जाव हेमू० ४, कयकिञ्चा किं ते पवर जाव हेसं ४ मु० ।
"किं ते जाव सिरीत्यादि व्याख्यातं धारिणीवर्णके"—अटी० । इत्यर्थां पृ० २२ पं०
७-११ ॥ ११. सिरिं जे १ खं १ हे १, ३, ४ ला १, २ ॥ १२. समागया हे १ ला १ मु० ॥
१३. २ चा जे १ विना नास्ति ॥ १४. सुभूमी सं १ हे १, ३ ॥ १५. पोक्खं सं १
ला ३ ॥ १६. 'रुभंति हे ३ ॥ १७. नंदं पुक्खरणीं हे १ । नंदा पोक्खरिणी जे १ ॥ १८.
ओगाहयंति खं १ ॥ १९. २ थूणामंडवं अणुं मु० ॥ २०. 'विस्संति हे २ ॥ २१. '२'
खं १ मु० विना नास्ति ॥ २२. 'भूया खं १ ॥

असण ४ धूव-पुप्फ-गंध-वत्थं आसाएमाणा वीसाएमाणा परिभुंजमाणा एवं च णं विहरंति । जिमियमुत्ततरागया वि य णं समाणा देवदत्ताए सद्धिं विपुलातिं माणुस्सगाइं कामभोगाइं भुंजमाणा विहरंति ।

४७. तते णं ते सत्थवाहदारगा पुंवावरण्हकालसमयंसि देवदत्ताए गणियाए सद्धिं थूणामंडवाओ पडिनिक्खमंति, २ ता हत्थसंगेलीए सुभूमिभागे बहूसु आलिघरएसु य जाव कुसुमघरएसु य उज्जाणसिरिं पच्चणुब्भवमाणा विहरंति ।

४८. तते णं ते सत्थवाहदारया जेणेव से मालुयाकच्छए तेणेव पैहरेत्थ गमणाए । तते णं सा वणमयूरी ते सत्थवाहदारए एजमाणे पासति, २ ता भीया तत्था महया २ सद्देणं केक्कावं विणिम्मुयमाणी २ मालुयाकच्छओ पडिनिक्ख-
१० मति, २ ता एगंसि रुक्खडालयंसि ठिच्चा ते सत्थवाहदारए मालुयाकच्छयं च अणिमिसाए दिट्ठीए 'देहमाणी' २ चिद्धति ।

तते णं ते सत्थवाहदारगा अण्णमण्णं सद्दवेंति, २ एवं वेदासी—जहा णं देवाणुप्पिया ! एसा वणमयूरी अम्हे एजमाणे पासित्ता भीता तत्था तसिया उव्विग्गा पलाया महता २ सद्देणं जाव अम्हे मालुयाकच्छं च पेच्छमाणी २
१५ चिद्धति, तं भवियव्वमेत्थ कारणेणं ति कट्ठु मालुयाकच्छयं अंतो अणुपेविंसति, तत्थ णं दो पुट्ठे परियागए जाव पासित्ता अन्नमन्नं सद्दवेंति, २ एवं वदासी—सेयं खलु देवाणुप्पिया ! अम्हं इमे वणमयूरीअंडए सौणं साणं जातिमंताणं कुक्कुडियाणं

१. असणं ४ जे १ ला १, २ सु० ॥ २. धूवपुप्फगंधवत्थ हे २ । धूवपुप्फगंधवत्था सं १ । धूव-पुप्फ-वत्थ-गंध जे १ ॥ ३. पुंवां हे १ जे १ । पुंवां हे २, ३ ॥ ४. आलिघरेसु जे १ ॥ ५. जावस्थाने सु० मध्ये 'कयलीघरेसु य लयाघरएसु य अच्छणघरएसु य पेच्छणघरएसु य पसाहणघरएसु य मोहणघरएसु य सालघरएसु य जालघरएसु य' इति पाठः । "हत्थसंगेलीए ति अन्योन्यं हस्तावलम्बनेन 'आलिघरएसु य कयलिघरएसु य' आली-कदत्थौ वनस्पतिविशेषौ 'लताघरएसु य' लता अशोकादिलता 'अच्छणघरएसु य' अच्छणं 'ति आसनं पेच्छणघरएसु य' प्रेक्षणं प्रेक्षणकं पसाहणघरएसु य 'प्रसाधनं मण्डनं मोहणघरएसु य' मोहनं निधुवनं सालघरएसु य 'सालाः शालाः' अथवा शाला वृक्षविशेषाः 'जालघरएसु य' जालग्रहं जालकान्वितं कुसुमघरएसु य कुसुमप्रायवनस्पतिग्रहद्विविधार्थः । क्वचित् कदलीगृहादिपदानि यावच्छब्देन सूच्यन्त इति"—अटी० ॥ ६. पाहं हे १ ला २ खं १ ला ३ लाम् २ । पाहं सं १ ॥ ७. केक्कां हे २ सु० विना ॥ ८. रुक्खमालयंसि हे १ सु० ॥ ९. कच्छं च सं १ ला २, ३ ॥ १०. पेहमाणी हे २ लोमू० सु० लासं २, ३ ॥ ११. '२' नास्ति हे १, २ सु० विना ॥ १२. वदासि हे १ । वयासि जे १ ॥ १३. माणा हे १ ॥ १४. तत्थ । उव्विग्गा पलाया जाव अम्हे हे २ ॥ १५. जाव नास्ति जे १ ॥ १६. देहमाणी जे १ ॥ १७. पेविंसति २ तत्थ सु० ॥ १८. साणं जायमेत्ताणं जे १ ॥

અંહણસુ પક્ષિવાવેત્તણં । તતે ણં તાંઓ જાતિમંતાઓ કુક્કુડિયાઓ એ અંહણ સણ
 ય અંહણ સણં પક્ષિવાણં સારક્ષમાણીઓ સંગોવેમાણીઓ વિહરિસ્સંતિ । તતે ણં
 અમ્હં એત્થં દો કીલાવણગા મયૂરપોયગા ભવિસ્સંતિ તિં કદ્દુ અન્નમન્નસ્સ એતમહં
 પહિસુણેતિ, ૨ તા સણ સણ દાસંચેડે સદાવેતિ, ૨ તા એવં વદાસી—ગંચ્છહ ણં
 તુમ્હે દેવાણુપ્પિયા ! ઇમે અંહણ ગહાય સગાણં સંગાણં જાતિમંતાણં કુક્કુડીણં
 અંહણસુ પક્ષિવહ, જાવં તે વિ પક્ષિવેતિ ।

તતે ણં તે સત્થવાહદારગા દેવદત્તાણ ગણિયાણ સદ્ધિ સુમ્મિમાગસ્સ
 ઉજ્ઞાણસ્સ ઉજ્ઞાણસિરિં પચ્છણુમ્ભવમાણા વિહરિત્તા તમેવ જાણં દુરૂઠા સમાણા
 જેણેવ ચંપા નગરી જેણેવ દેવદત્તાણ ગણિયાણ "ગિહે તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ, ૨ તા
 દેવદત્તાણ ગિહં અણુપવિસંતિ, ૨ તા દેવદત્તાણ ગણિયાણ વિપુલં જીવિયારિહં ૧૦
 "પીતિદાણં દલ્યંતિ, ૨ તા સક્કારેતિ સમ્માણેતિ, ૨ તા દેવદત્તાણ ગિહાતો પહિ-
 નિક્કલમંતિ, ૨ તા જેણેવ સીંહં સાહં ગિહાહં તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ, ૨ તા સકમ્મ-
 સંપત્તા જાયા યાવિ હોત્થા ।

૪૯. તતે ણં જે સે સાગરદંતપુત્તે સત્થવાહદારણ સે ણં કલ્હં જાવ જલંતે
 જેણેવ સે વળમયૂરીઅંહણ તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ૨ તંસિ મયૂરીઅંહણંસિ સંકિતે કંચિતે ૧૫
 "વિતિગિચ્છસમાવણે ભેયસમાવણે કલુસસમાવણે કિણ્ણં મમં એત્થ કીલાવણ
 મયૂરીપોય ભવિસ્સતિ ઉદાહુ ણો ભવિસ્સતિ "તિ કદ્દુ તં મયૂરીઅંહણં અભિક્ષણં
 ૨ ઉચ્ચત્તેતિ પરિયત્તેતિ આસારેતિ "સંસારેતિ ચાલેતિ "ફંદેઝ ઘટ્ટેતિ લોભેતિ
 અભિક્ષણં ૨ કણ્ણમૂલંસિ "ટિટ્ઠિયાવેતિ । તતે ણં સે મયૂરીઅંહણ અભિક્ષણં
 ૨ ઉચ્ચત્તિજ્ઞમાણે જાવ "ટિટ્ઠિયાવેજ્ઞમાણે પોચ્છેડે જાતે યાવિ હોત્થા । ૨૦

૧. તઓ સં ૧ લા ૩ હે ૧ ॥ ૨. જાતિમંતાઓ નાસ્તિ જે ૧ ॥ ૩. અંહણ સણં સપક્ષ
 હે ૨ ॥ ૪. મયૂરીપોં જે ૧ સં ૧ લા ૨, ૩ હે ૩ ॥ ૫. તિ સં ૧ હે ૨ ॥ ૬. "ચેડણ સં ૧ લા ૨,
 ૩ ॥ ૭. પહ ગચ્છહ જે ૧ ॥ ૮. સગાણં ૨ જાતિમંતાણં હે ૨ । સગાણં જાતિમંતાણં હે ૨
 વિના ॥ સંગહાણં જાયમિત્તાણં જે ૧ । દશ્યતાં પૃ ૦ ૧૩૬ ટિ ૦ ૧૩ ॥ ૯. તે પક્ષિં હે ૧,
 ૨ ॥ ૧૦. દ્રઢાં લં ૧ ॥ ૧૧. મેહે જે ૧ ॥ ૧૨. પીલીં સં ૧ લા ૨, ૩ હે ૩, ૪ જે ૧ । પિહં
 હે ૨ ॥ ૧૩. સગાતિં મેહાતિં લં ૧ । સયાહં ગિહાહં હે ૧ ॥ ૧૪. જે ૧ લા ૨ વિના—"દત્તઉત્તે
 લં ૧ હે ૨, ૩ લા ૧ । "દત્તસ્સ પુત્તે સં ૧ હે ૧, ૪ લામૂ ૩ ॥ ૧૫. વિતિગિચ્છસમાવણે
 હે ૧, લા ૧, ૨ । વિતિગિચ્છસમાવણે લં ૧ જે ૧ । વિતિગિચ્છિણ હે ૨ ॥ ૧૬. કીલાવણમયૂરીં
 હે ૧ સં ૧ લા ૧, ૩ ॥ ૧૭. તિ કદ્દુ હે ૨ ॥ ૧૮. ઉચ્ચત્તેતિ । ૨ પરિં લં ૧ । ૧૯. સંસારેતિ ।
 ૨ ચાલેતિ । ૨ લોં લં ૧ ॥ ૨૦. ફંદેતિ હે ૨ ॥ ૨૧. ટિટ્ઠિયાવેહ જે ૧ । ટિટ્ઠિયાવેહ હે ૩ ॥
 ૨૨. ઉચ્ચટ્ઠિજ્ઞં હે ૨ સં ૧ ॥ ૨૩. ટિટ્ઠિયાવેજ્ઞં હે ૩ ॥

तते णं से सागरदत्तपुत्ते सैत्थवाहदारए अण्णया कंदाइ जेणेव 'से वणमयूरी-
अंडए तेणेव उवागच्छति, २ ता तं मयूरीअंडयं पोच्चडमेव पासति, २^१ अहो
णं मम एत्थ कीलावणए मयूरिपोयए ण जाए ति कट्ठु ओहतमण जाव झियाइ ।
एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं निग्गंथो वा निग्गंथी वा अयिरियउवज्झायाणं
५ अंतिए पव्वतिए समाणे पंचमहव्वएसु छज्जीवनिकाएसु निग्गंथे पावयणे संकिते
जाव कलुससमावण्णे से णं इह भवे चेव बहूणं समणाणं बहूणं समणीणं बहूणं
सावगाणं [बहूणं] सावियाणं हीलणिज्जे निंदणिज्जे खिसणिज्जे गरहणिज्जे,
परिभवणिज्जे, परलोए वि य णं आगच्छति बहूणि दंडणाणि य जाव अणुपरियट्ठइ ।

५०. तते णं से जिणदत्तपुत्ते जेणेव से मयूरीअंडए तेणेव उवागच्छति, २
१० तंसि मयूरीअंडयंसि निस्संकिते सुव्वत्तण्णं मम एत्थ कीलावणए मयूरिपोयए
भविस्सति ति कट्ठु तं मयूरिअंडयं अभिक्खणं २ नो उव्वत्तेति जाव नो 'टिट्ठिया-
वेति । तते णं से मयूरीअंडए अणुव्वत्तिज्जमाणे जाव अटिट्ठियाविज्जमाणे कालेणं
समएणं उब्भिन्ने मयूरिपोयए एत्थ जाते । तते णं से 'जिणद[त्तपु]त्ते तं
मयूरपोययं पासति, २ ता दट्ठुं मयूरपोसए सदावेति, २ ता एवं वदासी—
१५ तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! इमं मयूरपोययं बहूहिं मयूरपोसणपांउग्गेहिं दव्वेहिं

१. 'त्तउत्ते हे २ ॥ २. सत्थाइ^० खं १ लो० ॥ ३. अश्रुता हे १ ला १ ॥ ४. कयाइ हे २ ।
कयाइ सं १ ला २ हे ४ ॥ ५. हे २ ला २ विना—से मयूरी अ^० जे १ । से मऊरे
अ^० हे १, ३, ४ लो० सं १ ला १ लामू० ३ खं १ ॥ ६. '२' नास्ति खं १ विना । ७. हे १,
२ लो० विना—ममं सत्थ की^० खं १ । ममं सत्थवाहकी^० अन्यत्र । ८. मयूर पो^० हे ३
ला २ । मयूरीपो^० सु० ॥ ९. श्वायति जे १ विना । श्वायइ हे ३ सु० ॥ १०. जायरिउव^०
लो० सं १ खं १ ॥ ११. बहूणं नास्ति हे २ । बहूणं समणीणं नास्ति खं १ ॥ १२. बहूणं
जे १ विना नास्ति ॥ १३. सावियाणं च ही^० जे १ ॥ १४. गरिह^० सं १ ॥ १५. परभं^० जे १ ॥
१६. मयूरिअ^० खं १ लो० हे ३ । मऊरिअ^० हे २ । मयूरअ^० जे १ सं १ ॥ १७. गिस्संकिए ५ मम
एत्थ इति खं १ मध्ये वर्तते, पूर्वे पृ० ९९ पं० १५ मध्ये संकिते कंखिते वित्तिगिच्छसमावण्णे मेयस-
मावण्णे कलुससमावण्णे इति पाठः, अतो यदि '५' इति संकेतः तानि पदानि लक्ष्यीकृत्य तदा
गिस्संकिए गिक्खिए गिज्जित्तिगिंठे मेयससमावण्णे कलुससमावण्णे इति पाठोऽत्र विवक्षितः
स्यादिति भाति ॥ १८. हे २ विना—सुव्वत्तणं जे १ लो० ला १ । सुव्वत्तणं हे १, ४ ला २,
लामू० ३ सं १ । सुव्वत्तणं णं लासं ३ । सुव्वत्तणं खं १ हे ३ मध्ये नास्ति । दृश्यतामुपरितनं
टिप्पणम् ॥ १९. भविस्सतीति कट्ठु हे १ सु० ॥ २०. नो अभिक्खणं २ उव्वत्तेइ जे १ ॥
२१. टिट्ठियावेइ जे १ । टिट्ठियावेति खं १ । २२. मयूरिअ^० जे १ हे २ विना ॥ २३. अटि-
ट्ठिया^० खं १ ॥ २४. सर्वेषु हस्तलिखितादशेषु जिणदत्ते इत्येव पाठः । जिणदत्तपुत्ते सु० ॥
२५. मयूरिपो^० जे १ ॥ २६. 'तुट्ठु जे १ ॥ २७. पाउग्गेणं जे १ ॥

अणुपुच्वेणं सारक्खमाणा संगोवेमाणा संवडेह नट्टुल्लगं च सिक्खावेह । तते णं ते मयूरपोसगा जिणंदत्तपुत्तस्स एतमहं पडिसुणेंति, २ तं मयूरपोययं गेण्हंति, जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छंति, २ ता तं मयूरपोययं जाव नट्टुल्लगं सिक्खावेति । तते णं से मयूरपोयए उम्मुक्कबालभावे 'विण्णय[परिणयमेत्ते] जोव्वणग[मणुप्पत्ते] लक्खणवज्जण[गुणोववेए] माणुम्माणप्पमाण- ५ पडिपुण्णपक्खपेहुणकलावे विचित्तपिच्छसत्तचंदए नीलकंठए नच्चणसीलए एगाए चप्पुडियाए कयाए समाणीए अणेगाति नट्टलगसयाति केयाइयसयाणि य करेमाणे विहरति ।

तते णं ते मयूरपोसगा तं मयूरपोययं उम्मुक्क जाव करेमाणं पासित्ता तं मयूरपोययं गेण्हंति, २ ता 'जिणंदत्तपुत्तस्स उवणेंति । तते णं से जिणंदत्तपुत्ते १, संत्थवाहदारए मयूरपोययं उम्मुक्क जाव करेमाणं पासित्ता दट्टुट्टे तेसिं विपुलं जीवियारिहं 'पीतिदीणं जाव पडिविसज्जेइ ।

तए णं से मयूरपोतए जिणंदत्तपुत्तेणं एगाए चप्पुडियाए कैदाए समाणीए 'णंगोलाभंगसिरोहरे 'सेयावंगे ओयारियपड्ढणपक्खे उक्खित्तचंदकात्तियकलावे

१. जिणंदत्तस्स एतं हे २ जे १ विना । जिणंदत्तस्स पुत्तस्स सु० ॥ २. विण्णाय हे १, २ विना । विण्णया । जे १ । विण्णायग हे ४ । विण्णायगे खं १ । "विन्नयेऽआदौ 'विन्नय-परिणयमेत्ते जोव्वणगमणुप्पत्ते लक्खणवज्जणगुणोववेए' इत्येवं दृश्यम्"—अटी० । दृश्यतां पृ० १२ पं० १२ ॥ ३. 'लक्खणधं माणु' सं १ ला २, ३ ॥ ४. 'पक्खे ला ३ ॥ ५. हे १ जे १ विना—'पिच्छे सयच' हे २ । 'पिच्छे सत्तचं ला १ । 'पिच्छोसयचं' खं १ । 'पिच्छोसत्तचं' सं १ ला २, हे ४ लो० । 'पिच्छासत्तचं' लामू० ३, 'पिच्छसत्तचं' लासं० ३ । 'पेच्छेसत्तचत्तए हे ३ । "विचित्राणि पिच्छानि शतसंख्यकाश्च चन्द्रका यस्य स तथा, वाचनान्तरे विचित्राः पिच्छेष्ववसक्ताः संवद्धाश्चन्द्रका यस्य स विचित्रपिच्छावसक्तचन्द्रकः"—अटी० ॥ ६. हे १ विना—'केयाइयसं' हे २, ३, ४ । 'केयातिगसं' खं १ सं १ लो० ला २ । 'केयात्तियसं' ला ३ । 'केयाइयसं' ला १ । 'केयाणियगसइयाइं जे १ । ७. जिणंदत्तस्स पुत्तस्स लासं० २ ला १ ॥ ८. जिणंदत्ते सं सं १ खं १ ला ३ हे ३ ॥ ९. सत्थाहं हे २ खं १ ॥ १०. पीती हे २ । पीइं जे १ ॥ ११. 'दाणं जाव जे १ सु० विना नास्ति ॥ १२. कयाए जे १ सु० ॥ १३. णंगूलां जे १ । "णंगोलाभंगसिरोहरे ति लाङ्गुलामङ्गवत् सिंहादिपुच्छवक्त्रीकरणमिव शिरोधरा ग्रीवा यस्य स तथा"—अटी० ॥ १४. सेयावंगे गेण्हइ ओराळियं सं १ लामू० ३ । सेयावङ्गे ओराळियं लासं० ३ । "स्वेदापन्नो जातस्वेदः श्वेतापाङ्गो वा सितनेत्रान्तः, अवतारितौ शरीरात् पृथक्कृतौ प्रकीर्णौ विप्रकीर्णपिच्छौ पक्षौ यस्य स तथा, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः"—अटी० । एतदनुसारेण सेयावङ्गओयारियं इति सेयावङ्गओयारियं इति वा पाठः अटी० सम्मतो भाति ॥ १५. 'चंद-काइयं' जे १ । 'चंदकात्तियं' हे २ । 'चंदकालत्तियं' हे १ ॥ "उक्खित्त ऊर्ध्वीकृतश्चन्द्रकादिकः चन्द्रकप्रभृतिमशूराङ्गकविशेषोपेतः चन्द्रकैराचितो वा कलापः शिखण्डो येन स तथा"—अटी० ॥

केकाइयसंय विमुच्चमाणे णच्चइ । तते णं से जिणदत्तपुत्ते तेणं मयूरपोयएणं चंपाए
नयरीए सिंघाडग जाव पहेसु सैतिएहिं य साहस्सिएहिं य सयसाहस्सिएहिं य
पणिएहिं जयं करेमाणे विहरति । एवमेव समणाउसो ! जो अम्हं निगंथो वा
निगंथी वा पव्वतिए समाणे पंचसु महव्वएसु छंसु जीवनिकाएसु निगंथे
पावयणे निस्संकिते निक्कंसिते निव्वित्तिगिच्छे से णं इह भवे चेव बहूणं समणाणं
समणीणं जाव वीतिवत्तिस्सति ।

एवं खलु जंबू । समणेणं [भगवया महावीरेणं] णायाणं तच्चस्स अज्झयणस्स
अयमट्ठे पणत्ते त्ति वेमि ।

॥ तच्चं नायज्झयणं सम्मतं ॥ ३ ॥

१. °सयाणि मुच्चमाणे हे १, २ ला १ विना । °सयाणि विमुच्चमाणे° मु० । “केकाचित्तशतं
शब्दविशेषशतम्”—अटी० ॥ २. °एणं तं चंपाए लो० ॥ ३. सएहिं जे १ ॥ ४. पणिय-
एहिं जयं जे १ हे ३ विना । पणियएहिं य जयं सं १ हे ४ ला २, ३ । “पणिएहिं ति पणितैः
व्यवहारैर्दोषादिभिरित्यर्थः”—अटी० ॥ ५. °माणे पालेमाणे वि° जे १ ॥ ६. एवामेव सं १
ला २, ३ हेमू० ३ खं १ हे ४ ॥ ७. छज्जीव° सं १ जे १ ला २, ३ ॥ ८. गिब्वित्तिगिच्छे खं १
हे २ हे १, ३ विना ॥

[चउत्थं अज्झयणं 'कुम्भे']

५१. जैति णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं णायाणं तच्चस्स णायज्झय-
णस्स अयमट्ठे पण्णत्ते, चउत्थस्स णं णायाणं के अट्ठे पण्णत्ते ? एवं खलु जंबू !
ते णं काले णं ते णं समए णं वाँणारसी नाम नयरी होत्था, वण्णओ । तीसे णं
वाँणारसीए नयरीए उत्तरपुरत्थिमे दिसीभागे गंगाए महानदीए मयंगतीरइहे नाम
दहे होत्था, अणुपुव्वसुजायवप्पगंभीरसीयलजले अँच्छविमलसलिलपलिच्छन्ने संछन्न-
पत्तपुप्फपलासे बहुउप्पलवउर्मकुसुयनलिणसुभगसोगंधियेपुंडरीयमहापुंडरीयसयपत्त-
सहस्सपत्तकेसंरपुप्फोवचिए < छँप्पपरिमुज्जमाणकमले अँच्छविमलसलिलपत्थपुण्णे
परिहत्थभमंतमच्छकच्छभअणेगसउणगणमिहुणपविचरिए > पौसादीए दरिसणिज्जे
अभिरूवे पडिरूवे । तत्थ णं बहूणं मच्छाण य कच्छमाण य गाहाण य मगराण
य सुंसांमाराण य सँइयाणि य साहस्सियाणि य सयसाहस्सियाणि य जूहाइं
निब्भयाइं निरुव्विग्गाइं सुहंसुदेणं अभिरममाणाइं विहरंति ।

१. तुलना पृ० ७७ पं० २, पृ० ९४ पं० २, पृ० १०७ पं० २ ॥ २. णायाणं नास्ति जे १ ॥
३. वाराणसी सं १ ला ३ ॥ ४. वाराणसीए सं १ ला ३ ॥ ५. नामं खं १ ॥ ६. सीयल
जाव अँच्छविमलसलिलपत्थपुण्णे संछणपत्तं हे १ । दृश्यतामत्र टि० ११ ॥ ७.
सच्छं खं १ । “अनुपूर्वेण परिपाठ्या सुष्ठु जाता वप्राः तटा यत्र स तथा, तथा
गम्भीरमगार्थं शीतलं जलं यत्र स तथा, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः । क्वचिदिदमधिकं
दृश्यते अँच्छविमलसलिलपलिच्छन्ने प्रतीतम्, नवरं भूतत्वात् प्रतिच्छन्न आच्छादितः । क्वचित्तु
संछेन्नत्वादि सूचनादिदं दृश्यम्—संछन्नपत्तमपत्तमिसमुणाले, संछन्नानि आच्छादितानि पत्रैः
पत्रैश्च पद्मिनीदलैः बिसानि पद्मिनीमूलानि मृणालानि च नलिननालानि यत्र स
तथा, क्वचिदेवं पाठः—संछन्नपत्तपुप्फपलासे”—अटी० ॥ ८. कुसुमनळिं सं १ हे ३ ॥
९. “पोंडरियं” जे १ ॥ १०. “केसरकुलोवइए बहुभिक्खपलादिभिः केसरप्रधानैः कुलैः जलपुष्पै
रुपचितः समुद्रो यः स तथा”—अटी० ॥ ११. < > एतदन्तर्गतः पाठो लो० विना नास्ति ।
अँच्छविमलसलिलपत्थपुण्णे इति पाठस्तु लो० मध्येऽपि नास्ति । किन्तु दृश्यतां टि० ६ ।
अटी० मध्ये इत्थं व्याख्यातोऽयं पाठः—“छप्पपरिमुज्जमाणकमले अँच्छविमलसलिलपत्थपुण्णे
अँच्छं च विमलं च यत् सलिलं जलं पत्थं हितं तेन पूर्णं, परिहत्थभमंतमच्छकच्छभअणेगसउण-
गणमिहुणपविचरिए, परिहत्थं चि दक्षाः भ्रमन्तो मत्स्याः कच्छपाश्च यत्र स तथा, अनेकानि
शकुनगणानां मिथुनानि प्रविचरितानि यत्र स तथा, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः”—अटी० ॥
१२. पासादीए ४ । तत्थ इति प्रतिपु पाठः । “पासाइए दरिसणिज्जे अभिरूवे पडिरूवे” इति
प्राग्वत्—अटी० ॥ १३. सुंसांमं हे २, ३ ॥ १४. सयाणि हे ३ ॥ सयाणि य साहस्सयाणि
य सयसाहस्सयाणि य सं १ ला २, ३ हे ४ । सइयाण य साहस्सियाण य सयसाहस्सियाण
य जे १ मु० ॥ १५. ०याण खं १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

तस्स णं मयंगतीरद्वहस्स अदूरसामंते एत्थ णं महं एगे मालुयाकच्छए होत्था, वण्णओ। तत्थ णं दुवे पावसियालगा परिवसंति, पावा चंडा रोद्धा तल्लिच्छा साहसिया लोहितपाणी आमिसत्थी आमिसाहारा आमिसप्पिया आमिसलोला आमिसं गवेसमाणा रत्ति-वियालचारिणो दिया पच्छण्णं यावि चिद्धंति ।

५ तते णं तातो मयंगतीरद्वहातो अन्नया कदाइ सूरियंसि चिरत्थमियंसि लुलियाए संज्ञाए पविरलमाणुसंसि णिसंतपेडिणिसंतंसि समाणंसि दुवे कुम्मगा आहारत्थी आहारं गवेसमाणा सणियं सणियं उत्तरंति । तस्सेव मयंगतीरद्वहस्स परिपेरंतेणं सव्वतो समंता परिघोलेमाणा परिघोलेमाणा वित्तिं कप्पेमाणा विहरंति ।

१० तयणंतरं च णं ते पावसियालगा आहारत्थी जाव आहारं गवेसमाणा मालुयाकच्छगाओ पडिनिक्खमंति, २ ता जेणेव मयंगतीरद्वहे तेणेव उवागच्छंति, २ ता तस्सेव मयंगतीरद्वहस्स परिपेरंतेणं परिघोलेमाणा परिघोलेमाणा वित्तिं कप्पेमाणा विहरंति । तते णं ते पावसियालगा ते कुम्मए पासंति, २ ता जेणेव ते कुम्मए तेणेव पेधारेत्थ गमणाए । तते णं ते कुम्मगा ते पावसियालगा एज्जमाणे पासंति, २ ता भीता तत्था तसिया उव्विग्गा संजातभया हत्थे य पादे य गीवाओ य सएहिं २ काएहिं संहरंति, २ ता निच्चला निष्फंदा तुसिणीया संचिद्धंति ।

तते णं ते पावसियालगा जेणेव ते कुम्मगा तेणेव उवागच्छंति, २ ता ते कुम्मगा सव्वतो समंता उव्वत्तेति परियत्तेति आसारंति संसारंति चालेंति घट्टेंति फंदेंति खोभेंति, नहेहिं आलुपंति, दंतेहि य अक्खोडेंति, नो चेव

१. एगे जे १ हे १ मु० विना नास्ति ॥ २. रुद्धा हे २ सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ३. साहस्सिया सं १ ला ३ हे ३, ४ । साहस्सीया हे २ ला २ ॥ ४. हे २ विना—पच्छण्णयावि हे १ । पच्छण्णयावि खं १ जे १ हे ३ ला २, ३ । पच्छण्णयावि सं १ हे ४ । पच्छण्णियावि लामू० २, पच्छण्णे यावि लासं० २ । “दिवा प्रच्छन्नं चापि तिष्ठतः”—अटी० ॥ ५. परिणिसंसि खं १ ॥ ६. परिघोलेमाणा २ हे १, २ । परिघोलेमाणा २ एवं च णं विहरंति जे १ ॥ ७. कप्पमाणा खं १ ॥ ८. तस्सेय सं १ खं १ हे २, ३ । तस्सय ला १ हे ४ ॥ ८. णं नास्ति सं १ ॥ ९. आहारत्थी आहारं जाव गवेसमाणा मालुया^० सं १ ला ३ । आहारत्थी आहारं गवेसमाणा जाव मालुया^० ला ३ ॥ १०. परिघोलेमाणा २ खं १ हे १ ॥ ११. सियालगा ते हे १ जे १ हे ३ विना ॥ १२. पाहारेत्थ खं १ ॥ १३. तत्थ तसिया खं १ ॥ १४. संहरंति ला ३ हे ४ ॥ १५. चालेंति फंदेंति खोभेंति घट्टेंति नखेहिं जे १ ॥

णं संचाएन्ति तेसिं कुम्मगाणं 'किंचि सरीरस्स आबाहं वा पबाहं वा वाबाहं वा उप्पाइत्तए छविच्छेदं वा करेत्तए । तते णं ते पावसियालगा ते कुम्मए दोच्चं पि तच्चं पि सव्वतो समंता उव्वत्तेति जाव नो चेव णं संचाएन्ति करेत्तए । ताहे संता तंता परितंता निव्विण्णा समाणा सणियं सणियं पच्चोसक्केति, २ ता एगंतमवक्कमंति, २ निच्चल निष्फंदा तुसिणीया संचिद्धंति ।

तत्थ णं एगे कुम्मगे ते पावसियालए चिरगते दूरगए जाणित्ता सणियं सणियं एगं पायं निच्छुभति । तते णं ते पावसियालए तेणं कुम्मएणं सणियं सणियं एगं पायं निणियं पासंति, २ ता सिग्घं चवलं तुरियं चंडं जतिणं वेगितं जेणेव से कुम्मए तेणेव उवागच्छंति, २ तस्स 'णं कुम्मगस्स तं पायं नैक्खेहिं आलुपंति, दंतेहिं अक्खोडेंति, ततो पच्छा मंसं च सोणियं च आहारेंति, २ ता तं कुम्मगं सव्वतो समंता उव्वत्तेति जाव नो चेव णं संचाएन्ति करेत्तए ताहे 'दोच्चं पि अवक्कमंति, एवं चत्तारि विं पाया जाव सणियं सणियं गीवं णीणेति । तते णं ते पावसियालगा तेणं कुम्मएणं गीवं णीणियं पासंति, पासित्ता सिग्घं चवलं तुरियं चंडं जइणं वेइयं जाव नहेहिं दंतेहिं यं कवालं विहाडेंति, २ ता तं कुम्मगं जीवियाओ ववरोवेंति, २ ता मंसं च सोणियं च आहारेंति । एवामेव सैमणाउसो ! जो अम्हं निग्गंथो वा निग्गंथी वा आयरिय उवज्झायणं अंतिए पव्वतिए सैमाणे, पंच य से इंदिया अगुत्ता भवंति से णं इह भवे चेव बहूणं समणाणं ४^१ हीलणिज्जे [निंदणिज्जे खिसणिज्जे गरहणिज्जे परिभवणिज्जे], परलोगे

१. किंचि जे १ विना नास्ति ॥ २. णं हे २ मु० विना नास्ति ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—आबाहं वा उप्पा^० जे १ । आबाहं वा वाबाहं वा उप्पा^० ला १ हे ३ । आबाहं वावोहं वा उप्पा^० खं १ । अबाहं वाबाहं वा उप्पा^० ला २, ३ हेम० १ हे ४ । अबाहं वादाहं वा उप्पा^० सं १ । आबाहं वाबाहं वा उप्पा^० हेसं १ । आबाहं वा पबाहं वा उप्पा^० हे २ । “आबावाम् ईषद् बाधां प्रबाधां प्रकुष्ठां बाधां व्याबाधां वा”—अटी० ॥ ४. कारावित्तए खं १ ॥ ५. परितंता खं १ । “परितान्तौ उभयतः”—अटी० ॥ ६. एगंते अवक्क^० जे १ ॥ ७. दूरं गए हे २ विना ॥ ८. एगपायं खं १ ॥ ९. निच्छुभइ हे २ ॥ १०. णं नास्ति जे १ ॥ ११. नखेहिं सं १ खं १ विना ॥ १२. करेत्तए ताहे नास्ति खं १ ॥ १३. दोच्चं अव^० हे २, ३ जे १ । दोच्चं एगान्तमव^० खं १ ॥ १४. वि नास्ति सं १ ला ३ ॥ १५. नीणेइ २ तए जे १ सं १ ला ३ ॥ १६. तुरियं चंडं जइणं वेइयं जाव खं १ विना नास्ति ॥ १७. य हे २ विना नास्ति ॥ १८. समणाउसो समणीओ जो सं १ ॥ १९. 'याणं वा अंतिए सं १ ला ३ ॥ २०. “समाणे इत्यत्र विहरतीति शेषो द्रष्टव्यः”—अटी० ॥ २१. अत्र '४' इत्यङ्केन 'बहूणं समणाणं बहूणं समणीणं बहूणं सावयाणं बहूणं सान्निधानं' इति पाठो विवक्षितः । दृश्यतां पृ० ९२ पं० १९ ॥

वि य णं आगच्छति बहूणं दंडणानं जाव अणुपरियट्ठति, जहा व से कुम्मए अगुत्तिंदिए ।

५ तते णं ते पावसियालगा जेणेव से दोच्चए कुम्मए तेणेव उवागच्छंति, २ तं कुम्मगं सच्चतो समंता उच्चत्तेति जाव दंतेहिं णिक्खुडेंति जाव 'नो चेव णं सक्का करेतए । तते णं ते पावसियालगा दोच्चं पि तच्चं पि जाव नो संचाएंति तस्स कुम्मगस्स किंचि आवाहं वा पवाहं वा जाव छविच्छेदं वा करेतए । ताहे संता तंता परितंता निव्विण्णा समाणा जामेव 'दिसं पाउभूता तामेव दिसं पडिगया ।

१० तते णं से कुम्मए ते पावसियालए चिरगए दूरगए जाणित्ता सणियं सणियं गीवं नीणेति, २ दिसावलोयं करेति, २ ता जमगसमगं चत्तारि वि पादे नीणेति, २ ताए उक्किट्ठाए कुम्मगतीए वीतीवयमाणे वीतीवयमाणे जेणेव मयंगतीरद्धे तेणेव उवागच्छति, २ ता मित्त-णाति-नियग-सयण-संबंधि-परिजणेण सद्धिं अभिसमन्नागए यावि होत्था । एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं समणो वा समणी वा पंच य से इंदियाइं गुत्ताइं भवंति जाव जहा १५ व से कुम्मए गुत्तिंदिए । एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं चउत्थस्स णायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते ति वेमि ॥

॥ चउत्थं णायज्झयणं सम्मतं ॥ ४ ॥

१. नो चेव णं सक्का जे १ विना नास्ति ॥ २. तच्चं पि नास्ति ला ३ ॥ ३. कुम्मस्स हे १ मु० विना ॥ ४. आवाहं वा पवाहं वा हे २ विना । दइयतां पृ० १०५ पं० १ ॥ ५. विसिं खं १ हे २ विना ॥ ६. उक्किट्ठाए ण्फ कुम्म^० इति प्रतिषु पाठः । “ताए उक्किट्ठाए, इह एवं दइयम्—तुरियाए चवलाए चंडाए सिग्घाए उद्धयाए जइणाए छेयाए ति” —अटी० ॥

[पंचमं अज्झयणं 'सेलगे']

५२. जति णं भंते! समणेणं भगवया महावीरेणं चउत्थस्स नायज्झयणस्स अयमड्ढे पण्णत्ते, पंचमस्स नायज्झयणस्स के अड्ढे पण्णत्ते? एवं खलु जंबू! ते णं काले णं ते णं समए णं बारवती नाम नयरी होत्था, पाईणपडीणायया उदीणदाहिणविस्थिण्णा नवजोयणविस्थिण्णा दुवालसजोयणायामा धणवतिमति-
णिम्माया चामीयरपवरपागारा णाणामणिपंचवण्णकविसीसंगसोदिया अलयापुरि-
संकासा पमुतियपकीलिया पच्चक्खं देवलोगभूता ।

तीसे णं बारवतीए णगरीए बहिया उत्तरपुरस्थिमे दिसीभागे रेवतगे णाम पव्वए होत्था, तुंगे गगणतलमणुलिहंतसिहरे णाणाविहगच्छ-गुम्म-लता-वैलिपरिगते हंस-संस-मिग-मयूर-कोंच-सारस-चक्रवाय-मयणसाल-कोइलकुलोववेए अणेगतँड-
कडग-वियर-उज्झर-पवाय-पम्भार-सिहरपउरे अच्छरगण-देवसंव-चारण-विजाहर-
मिहुणसंविचिण्णे निच्चच्छणए दसारवरवीरपुरिसतेलोकबलव्वगाणं, सोमे सुभगे पियदंसणे सुरूवे पासातीए ४' ।

तस्स णं रेवयगस्स अदूरसामंते एत्थ णं णंदणवणे नाम उज्जाणे होत्था, सव्वोउयपुप्फफलसमिद्धे रम्मे नंदणवणप्पगासे पासातीए ४ । तस्स णं उज्जाणस्स
बहुमज्झदेसभाए सुंरप्पिए नाम जक्खाययणे होत्था, दिव्वे० वण्णओ ।

तत्थ णं बारवतीए णयरीए कण्हे नामं वासुदेवे राया परिवसती । से णं तत्थ समुहविजयपामोक्खाणं दसण्हं दसाराणं, बलदेवपामोक्खाणं पंचण्हं महावीराणं, उग्गसेणपामोक्खाणं सोलसण्हं रीयसहस्साणं, पज्जुन्नपामोक्खाणं अद्दुट्ठाणं कुमारकोडीणं, संबपामोक्खाणं सट्ठीए दुहंतसाहस्सीणं, वीरसेणपामोक्खाणं
एक्कवीसाए वीरसाहस्सीणं, महासेणपामोक्खाणं छप्पन्नाए बैलव्वगासाहस्सीणं,

१. 'सीससोदिया सं १ ला ३ ॥ गुच्छं हे १ लासं ३ ॥ ३. 'वेल्लि' खं १ ॥ ४. 'सस' जे १ विना नास्ति ॥ ५. 'हसारसकोचचक्क' जे १ ॥ ६. "चक्राग चि चक्रवाकः"—अटी० ॥ ७. 'तडागकडग' जे १ । "अनेकानि तटानि कटकाश्च गण्डशैला यत्र स तथा"—अटी० ॥ ८. 'वग्गाणं जे १ । "तेल्लोक्कबलवग्गाणं तेल्लोक्कादपि बलवन्तोऽतुलबलनेमिनाथयुक्तात्वात्"—अटी० ॥ ९. अत्र '४' इत्यङ्केन 'पासातीए दरिसणिजे जमिक्खे पडिक्खे' इति पाठो विवक्षितः, एवमग्रेऽपि सर्वत्र ॥ १०. सुरब्भिण जे १ ॥ ११. रायसं जे १ हे १ विना ॥ १२. महसेणं खं १ ॥ १३. बलं नास्ति खं १ ॥ १४. 'वग्गा' जे १ । दइयतां टि० ८ ॥

रुप्पिणीपामोक्खाणं बत्तीसाए महिलसाहस्सीणं, अणंगसेणापामोक्खाणं अणेगाणं गणियासोहस्सीणं, अत्तेसिं च बहूणं ईसर-तलवर जाव सँत्थवाहप्पँभिईणं वेयडु-गिरिसागरपेरंतस्स यँ दाहिणडुभैरहस्स बारवतीए नयरीए आहेवच्चं जाव पालेमाणे विहरति ।

- ५ ५३. तँत्थ णं बारवईए नयरीए थावच्चा णाम गाहावतिणी परिवसति, अड्डा जाव अपरिभूता । तीसे णं थावच्चाए गाहावतिणीए पुत्ते थावच्चापुत्ते णामं सँत्थवाहदारए होत्था सुकुमालपाणि-पाए जाव सुरूवे । तते णं सँ थावच्चा गाहावङ्गी तं दारगं सातिरेगअड्डवासजाययं जाणित्ता सोहणंसि तिहि-करण-णक्खत्त-मुहुत्तंसि कलयरियस्स उवणेति, जाव भोगसमत्थं जाणित्ता बत्तीसाए
- १० इब्भकुलबालियाणं एगदिवसेणं पाणिं गेण्हावेति, बँत्तीसओ दाओ जाव बत्तीसाए इब्भकुलबालियाहिं^{१३} सद्धिं विपुले सद्धं-फरिस-रस-रूव-गंधे जाव भुंजमाणे विहरति ।

- ते णं काले णं ते णं समए णं अरहा अरिद्धनेमी, ^{१४}सो चेव वण्णओ, दस-धणुस्सेहे नीलुप्पल-गँवल-गुलिय-अयसिकुसुमप्पगासे, अट्टारसद्धिं समणसाहस्सीहिं सद्धिं संपरिवुडे, चत्तालीसाए अज्जियासोहस्सीहिं सद्धिं संपरिवुडे, पुब्बाणुपुव्वि
- १५ चँरमाणे, गामाणुगामं दूइजमाणे जाव जेणेव बाँरवती नगरी, जेणेव रेवयग-पव्वए, जेणेव नंदणवणे उज्जाणे, जेणेव सुरप्पियस्स जक्खस्स जक्खाययणे, जेणेव असोगवरपायवे तेणेव उवागच्छइ, २ ता अहापडिरूवं उरगहं ओगिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति । परिसा निग्गया, धम्मो कहितो ।

- तते णं से कण्हे वासुदेवे इमीसे कहाए लद्धडे समाणे कोढुंबियपुरिसे
- २० सदावेति, २ ता एवं वैदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! सभाए सुहम्माए

१. 'खेणपा' सं १ लामू० ३ ला २ हे ४ विना ॥ २. सहं खं १ ॥ ३. सत्थाहं हे १ जे १ लासं ३ विना ॥ ४. पमिं जे १ विना ॥ ५. 'पेरंतयस्स दाहिं' हे ३ ॥ ६. य नास्ति सं १ ला ३ हे ४ । इत्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ७. 'अरहस्स य बार' हे १, २ ला १, २ ॥ ८. तीसे णं जे १ ॥ ९. 'पुत्ते नास्ति सं १ ला ३ ॥ १०. सत्थाहं' हे १ जे १ ला ३ विना ॥ ११. सा नास्ति जे १ ॥ १२. बत्तीसतो दातो खं १ सं १ । "बत्तीसओ दाओ द्वात्रिंशत् प्रासादाः द्वात्रिंशद् द्विरणकोट्यः द्वात्रिंशत् सुवर्णकोट्य इत्यादिको दायो दानं वाच्यः"—अटी० ॥ १३. 'थाणं सद्धिं' जे १ । १४. सहरसफसरूवगंधे ला २ । सहरसफरिसरूवगंधे सं १ ला २ हे ४ ॥ १५. "सो चेव वण्णओ चि आइगरे तिरथगरे इत्यादियो महावीरस्य अभिहितः"—अटी० ॥ १६. "गवल चि महिषज्जम्, गुलिका नीली, गवलस्य वा गुलिका गुडिका गवल-गुडिका"—अटी० ॥ १७. सहं खं १ ॥ १८. चरमाणे जाव जेणेव हे २ विना ॥ १९. बारवती नाम नगरी खं १ सं १ हे ३, ४ ला २, ३ ॥ २०. वयासि जे १ ॥

मेघोघरसियं गंभीर-महुरसदं कोमुदियं भेरिं तालेह । तते णं ते कोडुंबिय-
पुरिसा कण्हेणं वासुदेवेणं एवं वुत्ता समाणा हँडुतुड्डा जाव मत्थए अंजलिं कट्टु
'एवं सामी ! तदत्ति' जाव पडिसुणेति, २ ता कण्हस्स वासुदेवस्स अंतियाओ
पडिनिक्खमंति, २ ता जेणेव सभा सुहम्मा जेणेव कोमुदिया भेरी तेणेव
उवागच्छंति, २ ता तं मेघोघरसियं गंभीर-महुरसदं कोमुदियं भेरिं तालेति । ५
ततो निद्धमहुरगंभीरपडिसुणं पिव सारइणं बलाहणं अणुरसियं भेरीए ।

तते णं तीसे कोमुदियाए भेरीए तालियाए समाणीए बारवतीए नयरीए
नवजोयणविस्थिण्णाए दुवाल्सजोयणायामाए सिंघाडग-तिय-चउक्क-चच्चर-कंदर-दरी-
वियर-कुहर-गिरिसिहर-नगर-गोउर-पासाय-दुवार-भवण-देउलपंडिसुयासयसहस्सं-
संकुलं करेमाणे बारवतिं नगरिं सैम्भतरबाहिरियं सव्वतो समंता से सहे १०
विप्पसरित्था ।

तते णं बारवतीए नयरीए नवजोयणविस्थिण्णाए बारसजोयणायामाए समुद्ध-
विजयपामोक्खा दस दसारा जाव गणियासहस्साइं कोमुदियाए भेरीए सदं सोच्चा
णिस्संम हँडुतुड्डा जाव ण्हाया आविद्धवर्गघारियमल्लदामकलावा अहतवत्थचंदणो-
ल्लित्तायसरीरा, अप्पेगतिया हयगया, एवं गयगया, रँह-सीया-संदमाणीगँया, १५
अप्पेगतिया पायविहारचारेण पुरिसवग्गुरापरिक्खित्ता कण्हस्स वासुदेवस्स अंतियं
पाउम्भवित्था ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे समुद्धविजयपामोक्खे दस दसारे जाव अंतियं
पाउम्भवमाणे पासित्ता हँडुतुड्डे जाव कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ ता एवं

१. "कोमुदियं ति उःसववायम्, कच्चित्तासुदायिकीमिति पाठः, तत्र सामुदायिकी
जनमीडकप्रयोजना"—अटी० ॥ २. हट्ट जाव हे २ । हट्टा जाव सं १ ला ३ ॥ ३. जाव नास्ति
जे १ ॥ ४. कोमुदिया जे १ ॥ ५. कोमुदितं हे १ ॥ ६. अणुरसियं भेरीए जे १ । "अनुरसितं
शब्दायितं मेर्या"—अटी० ॥ ७. "विवर" हे २ जे १ विना । हट्टयतां पृ० ३३ पं० ९, पृ० ६०
पं० २ ॥ ८. नागगोउर" हे १ ॥ ९. देवकुल" हे २ ॥ १०. पडिस्सुया" हे १, २ । पडिस्सुया"
खं १ सं १ ला ३ ॥ ११. संकुलसदं करे" जे १ । संकुलं सदं करे" मु० । "संकुला या तथा तां
कुर्वन्, कमिथ्याह—दारकावतीं नगरीम्"—अटी० ॥ १२. "माणे हे २ सं १ ॥ १३.
सम्भतर" खं १ । "संभितरबाहिरियं ति सहाभ्यन्तरेण मध्यभागेन बाहिरिकया च प्राकाराद्
बहिर्नगरदेशेन या सा सभ्यन्तरबाहिरिका, ताम्"—अटी० ॥ १४. निसम्मा हे २ सं १ ॥
१५. हट्टतुड्ड जाव हे १ सं १ जे १ ला ३ । हट्ट जाव खं १ ॥ १६. विग्घारियं सं १ ॥ १७.
"चंदणोक्किण्णगाय" खं १ विना ॥ १८. एवं गयगया नास्ति जे १ ॥ १९. रहस्सीया" जे १ ॥
२०. गया जे १ हे १ मु० विना नास्ति ॥ २१. अंतिए सं १ ला ३ ॥ २२. दसारे अंतिए
जे १ ॥ २३. हे २ विना—हट्टतुड्डा हे १ खं १ । हट्टतुड्ड सं १ ला ३ जे १ ।

वैयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया! चाउरंगिणिं^३ सेणं सज्जेह विजयं च गंधहत्थि उवट्ठवेह। ते वि तहत्ति उवट्ठवेति जाव पज्जुवासंति।

५४. थावच्चापुत्ते वि णिगए, जहा मेहे तहेव धम्मं सोच्चा णिसम्म जेणेव थावच्चा गाहावतिणी तेणेव उवागच्छति, २ ता पायग्गहणं करेति, जहा मेहस्स ५ तहा चेव णिवेयणा, जाहे नो संचाएति विसयाणुलोमाहि य विसयपडिकूलाहि य बहूहि आघवणाहि य पण्णवणाहि य सण्णवणाहि य विण्णवणाहि य आघवित्तए वा ४ ताहे अकामिया चेव थावच्चापुत्तस्स दारगस्स निक्खमणमणुमन्नित्थी।

तते णं सा थावच्चा आसणाओ अञ्जुवेति, २ ता महत्थं महग्गं मेहारिहं रैयारिहं पाहुडं गेण्हति, २ ता मित्तं जाव संपरिवुडा जेणेव कण्हस्स वासुदेवस्स १० भवणवरपडिदुवारदेसभाए तेणेव उवागच्छति, २ ता पडिहारदेसिएणं मग्गेणं जेणेव कण्हे वासुदेवे तेणेव उवागच्छति, २ ता कैरयल[परिगहियं दसणहं सिरसावतं मत्थए अंजलिं कट्ठु जएणं विजएणं] वद्धावेति, २ तं महत्थं महग्गं मेहारिहं रैयारिहं पाहुडं उवणेइ, २ ता एवं वेदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया! मम एगे पुत्ते थावच्चापुत्ते नाम दारए इडे जाव से णं संसारभेयु- १५ विग्गे इच्छति अरहतो अरिट्ठनेमिस्स जाव पव्वइत्तए, अहण्णं निक्खमणसक्कारं करेमि, इच्छामि णं देवाणुप्पिया! थावच्चापुत्तस्स निक्खममाणस्स छत्त-मउड-चामराओ य विदिन्नाओ। तते णं कण्हे वासुदेवे थावच्चं गाहावतिणिं एवं वेदासी—अच्छाहि णं तुमं देवाणुप्पिए! सुनिव्वुयवीसत्था, अहण्णं सयमेव थावच्चापुत्तस्स दारगस्स निक्खमणसक्कारं करिस्सामि।

१. वयासि हे १ जे १ खं १ ॥ २. रंगिणी हे १ खं १ जे १ ॥ ३. सेणं खं १ ॥ ४. उट्ठवेह ते वि तहत्ति उट्ठवेति सं १ ॥ ५. णिसम्मा हे १ सं १। णिसम्मं जे १ ॥ ६. दृश्यतां पृ० ४४ पं० ४ ॥ ७. चेव नास्ति खं १ हे १, २, ला १, २, जे १ ॥ ८. अत्र '४' इत्यङ्केन 'आघवित्तए वा पण्णवित्तए वा सण्णवित्तए वा विण्णवित्तए वा' इति पाठो विवक्षितः ॥ ९. 'पुत्तदारगस्स निक्ख' हे १। 'पुत्तस्स निक्ख' सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ १०. इतः परं 'निक्खमणाभिसेयं पासामो, तए णं से थावच्चापुत्ते तुसिणीए संचिट्ठइ' इत्यधिको सु० मध्ये [=मुद्रितमध्ये] पाठः ॥ ११, १५. महरिहं जे १ विना ॥ १२. रायरिहं खं १ ॥ १३. मित्तणार, संपरिवुडा जे १ ॥ दृश्यतां पृ० ३६ पं० ५ ॥ १४. दृश्यतां पृ० १७ पं० ११, पृ० १८ पं० ६ ॥ १६. रायरिहं जे १ हे २ मध्ये नास्ति। रायरिहं खं १ ला १ हेमू० ४ हे ३ ॥ १७. वयासि जे १ ॥ १८. दारए गे इ जाव जे १ ॥ १९. 'भउव्वि' खं १ विना ॥ २०. वयासि जे १ ॥ २१. हे २ ला ३ विना—'वुत्तवीस' खं १। 'वुत्तवीस' सं १ हे ४। 'वुत्तवीस' ला १, २ हे १, ३। 'वुत्तवीस' जे १। दृश्यतां पृ० ३१ टि० ६ ॥

તતે ણં સે કળહે વાસુદેવે ચાઉરંગિણીએ સેણાએ વિજયં હત્થિરયણં દુરુદ્ધે સમાણે જેણેવ થાવચ્છાપુત્તે ગાહાવતિણીએ ભવણે તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ૨ ત્તા થાવચ્છાપુત્તં એવં વદાસી—મા ણં તુમં દેવાણુપ્પિયા ! મુંડે ભવિત્તા પંવ્યાહિં, મુંજાહિ ણં દેવાણુપ્પિયા ! વિઉલે માણુસ્સએ કામભોગે મમ બાહુચ્છાયપરિગ્ગહિએ, કેવલં દેવાણુ-પ્પિયસ્સ અહં ણો સંચાએમિ વાઉકાયં ઉવરિમેણં ગચ્છમાણં નિવારિત્તએ, અણ્ણો ણં દેવાણુપ્પિયસ્સ જં કિંચિ આબાહં વા વાબાહં ઉપ્પાએતિ તં સવ્વં નિવારેમિ ।

તતે ણં સે થાવચ્છાપુત્તે કળહેણં વાસુદેવેણં એવં વુત્તે સમાણે કળહં વાસુદેવં એવં વયાસી—જંદે ણં તુમં દેવાણુપ્પિયા ! મમ જીવિયંતકેરં મચ્ચું એજમાણં નિવારેસિ, જરં વા સરીરુહવિણ્ણંસિણિં સરીરં અિવયમાણિં નિવારેસિ, તતે ણં અહં તવ બાહુચ્છાયપરિગ્ગહિએ વિઉલે માણુસ્સએ કામભોગે મુંજમાણે વિહરામિ ।

તતે ણં સે કળહે વાસુદેવે થાવચ્છાપુત્તેણં એવં વુત્તે સમાણે થાવચ્છાપુત્તં એવં વદાસી—એ ણં દેવાણુપ્પિયા દુરતિક્કમણિજ્ઞા, ણો खलु સક્કા સુબલિણાવિ દેવેણ વા દાણવેણ વા ણિવારિત્તએ, ણેત્થ અપ્પણા કમ્મક્કણં ।

તતે ણં સે થાવચ્છાપુત્તે કળહં [વાસુદેવં] એવં વયાસી—જંદે ણં એતે ણં દુરતિક્કમણિજ્ઞા, ણો खलु સક્કા જાંવ ણણત્થ અપ્પણા કમ્મક્કણં । તં ઇચ્છામિ ણં દેવાણુપ્પિયા ! અપ્પણા-મિચ્છત્ત-અવિરદ્-કસાયસંચિયસ્સ એત્તણો કમ્મક્કણં કરિત્તએ ।

૧. તુમે જે ૧ મુ. ॥ ૨. પંવાહિં સં ૧ લામૂ. ૩. પંવાહિં હે ૨ ॥ ૩. 'અપડિગ્ગ' સં ૧ લા ૩. 'અપરિગ્ગ' જે ૧. 'અ. પરિગ્ગ' હે ૧ ॥ ૪. અણ્ણોણં હે ૧ જે ૧ સં ૧ લા ૩ ॥ ૫. જો કિંચિ આં જે ૧ વિના. જે કિંચિ આં લં ૧ મુ. ॥ જો કિંચિ વિ આં હે ૧ મુ. લા ૧ ॥ ૬. વયાસિ જે ૧ ॥ ૭. જે ણં લં ૧ ॥ ૮. તુમં જે ૧ વિના નાસ્તિ ॥ ૯. સં ૧ લા ૩ વિના—'કરણિયં મહ્વં' હે ૪ જે ૧. 'કરણિં મહ્વં' હે ૨, ૩ લં ૧. 'કરણં મહ્વં' હે ૧ મુ. ॥ 'કરેણં મહ્વં' લા ૧. 'કરણેહિં મહ્વં' લા ૨. ૧૦. 'સણિં' હે ૧ મુ. વિના ॥ ૧૧. 'ચ્છાયપરિ' જે ૧ લો. હે ૨ ॥ ૧૨. થાવચ્છં પુત્તં એવં વયાસી એસ ણં હે ૨ ॥ ૧૩. વયાસિ જે ૧. એવમપ્પેડપિ પ્રાયઃ સર્વત્ર ॥ ૧૪. અણ્ણત્થ સં ૧ હે ૧, ૪ લા ૧, ૨, ૩. ણમેત્થ લં ૧. દશ્યતામધસ્તનં ટિપ્પણમ્ ॥ ૧૫. અપ્પણો લં ૧ હે ૨, ૩. 'નણ્ણત્થ અપ્પણા કમ્મક્કણં' તિ ન હિતિ યદેતન્નમરણાદિવારણશક્તે-નિવેષનં તદ્ અન્યત્ર આત્મના કુતાત્ આત્મનો વા સમ્મન્નિનઃ કર્મક્કણાત્, આત્મના ક્રિયમાણમ્ આત્મીયં વા કર્મક્કણં વર્જયિત્વેત્યર્થઃ. અજ્ઞાનેત્યાદૌ, અપ્પણા અપ્પણો વા કમ્મક્કણં કરિત્તએ તિ કર્મણ હહ વધી દ્રષ્ટ્વા—અટી. ॥ ૧૬. જંદે લં ૧ ॥ ૧૭. એ દુરં જે ૧ વિના ॥ ૧૮. જાવ ણં ણણત્થ સં ૧ લા ૧, ૨, લામૂ. ૩ હે ૧, ૩, ૪. જા ણં ણણત્થ લં ૧ ॥ ૧૯. અપ્પણો લં ૧, હે ૨, ૩ લા ૨. દશ્યતાં ટિ. ૧૫ ॥ ૨૦. અપ્પણો લા ૨, લાસં ૩ ॥ ૨૧. કમ્મસ્સ લ્લયં હે ૨. દશ્યતાં ટિ. ૧૫ ॥

तते णं से कण्हे वासुदेवे थावच्चापुत्तेणं एवं वुत्ते समाणे कोडुंबियपुरिसे सद्दावेति, २ ता एवं वदासी—गच्छह णं देवाणुप्पिया ! बारवतीए नयरीए सिंघाडग-तिग-चउक्क-चच्चर जाव पहेसु हत्थिखंधवरगया महया महया सहेणं उग्घोसेमाणा २ उग्घोसणं करेह—एवं खलु देवाणुप्पिया ! थावच्चापुत्ते संसार-
 ५ भउव्विगगे भीए जम्मणमरणाणं इच्छति अरहतो अरिद्धनेमिस्स अंतिए मुंडे भविता पव्वइत्तए, तं जो खलु देवाणुप्पिया ! राया वा जुवराया वा देवी वा कुमारे वा ईसरे वा तलवरे वा कोडुंबिय-माडंबिय-इब्भ-सेट्ठि-सेणावति-सत्थवाहे वा थावच्चा-
 पुत्तं पव्वयंतमणुपव्वयति तस्स णं कण्हे वासुदेवे अणुजाणति, पँच्छातुरस्स वि य से मित्त-णाति[-णियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स] जोगं-खेमवट्टमाणि पडिवहति
 १० ति कट्ठु घोसणं घोसेह, जाव घोसंति ।

तते णं थावच्चापुत्तस्स अणुराएणं पुरिससहस्सं निक्खमणाभिमुहं ण्हायं सन्वा-
 लंकारविभूसियं पत्तेयं पत्तेयं पुरिससहस्सवाहिणीसु सिवियासु दुरूढं समाणं मित्त-णाति०परिवुडं थावच्चापुत्तस्स अंतियं पाउब्भूयं ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे पुरिससहस्समंतियं पाउब्भवमाणं पासति, २ कोडुं-
 १५ बियपुरिसे सद्दावेति, २ ता एवं वदासी । जहा मेहस्स निक्खमणाभिसेओ तहेव सेयापीएहिं कैलसेहिं ण्हावेति, जाव अरहतो अरिद्धनेमिस्स पडागातिपडागं पासति, २ ता विज्जाहर-चारणे जाव पासित्ता सीयाओ पच्चोरुहति, तते णं से कण्हे वासुदेवे थावच्चापुत्तं पुरतो काउं जेणेव अरहा अरिद्धनेमी सव्वं तं चेव जाव

१. उग्घोसं क० खं १ ॥ २. वा तलवरे वा ईसरे वा जे १ ॥ ३. पव्वायइ जे १ ॥
 ४. रस्सावि हे १ । “पच्छाउरस्सेत्यादि, पश्चात् तरिमन् राजादौ प्रवर्जिते सति आतुरस्यापि च द्रव्याभावाद् दुःस्थस्य से तस्य तदीयस्येत्यर्थः मित्रज्ञातिनिजकस्त्वन्धिपरिजनस्य योगक्षेमवार्तमानी प्रतिवहति, तत्रालब्धस्येष्टितस्य वस्तुनो लाभो योगो लब्धस्य परितालनं क्षेमः, ताभ्यां वर्तमान-कालभवा वार्तमानी वार्ता योगक्षेमवार्तमानी, तां निर्वाहं राजा करोतीति तात्पर्यम्”—अटी० ॥
 ५. “खेमं वट्टमाणी हे २ विना । “खेमं वट्टमाणि पवहति खं १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥
 ६. “पीयण्हिं लो० ॥ ७. कलसेहिं जे १ विना नास्ति । कच्छसेहिं जे १ । दृश्यतां पृ० ५१ पं० २ ॥
 ८. ण्हावेति खं १ ॥ ९. पासंति जे १ खं १ हे ३ ॥ १०. “विज्जाहरचारणे सि इह ‘जंभए थ देवे ओवयमाणे’ इत्यादि द्रष्टव्यम्”—अटी० ॥ ११. “रुहंति हे २ विना । “रुभंति हे १ ॥ १२. अरिहा हे १ ॥ १३. तं चेव जाव आभरणं तते णं सं १ ला २, ३, हे ४ । तं चेव आभरणं तते णं सं १ ला २, ३ हे ४ विना ॥ दृश्यतां पृ० ५५ पं० १७ । तं चेव आभरणं । तते णं खं १ । अत्र आभरणशब्देन आभरणमल्लालंकारं इत्यस्य विवक्षितत्वात् आभरणं इति खं १ पाठोऽस्माभिराहतः ॥

आभरण[मल्लालंकारं] ओमुयति । तते णं सा थावच्चा गाहावइणी हंसलक्खणेणं पडगसाडगेणं आभरणमल्लालंकारं पडिच्छइ, [पंडिच्छित्ता] हार-वारिधार-छिन्न-मुत्तावलिप्पगासतिं अंसूणि विणिमुंचमाणी २ एवं वदासी—जतियव्वं जाया ! घडियव्वं जाया ! पैरक्कमियव्वं जाया ! अस्सि च णं अट्ठे णो पमादेयव्वं जाव जामेव दिसं पाउन्भूता तामेव दिसं पडिगया ।

५

तते णं से थावच्चापुत्ते पुरिससहस्सेण सद्धिं सयमेव पंचमुद्धियं लोयं करेति जाव पव्वतिते । तते णं से थावच्चापुत्ते अणगारे जाते इरियासमिते भासासमिते जाव विहरति । तते णं से थावच्चापुत्ते अरहतो अरिद्धनेमिस्सं तहारूवाणं थेराणं अंतिए सामाड्यमाड्यातिं चोदस पुव्वातिं अहिज्जति, २ ता बहूहिं चउत्थ जाव विहरति । तते णं अरहा अरिद्धनेमी थावच्चापुत्तस्स अणगारस्स तं १० इन्भाड्यं अणगारसहस्सं सीसत्ताए दलयति ।

तते णं से थावच्चापुत्ते अन्नदा कदाइ अरहं अरिद्धनेमिं वंदति नमंसति, २ एवं वदासी—इच्छामि णं भंते ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाते समाणे सहस्सेणं अणगांराणं बहिया जणवयविहारं विहरित्ते । अहासुहं देवाणुप्पिया ! । तते णं से थावच्चापुत्ते अणगारसहस्सेण सद्धिं तेणं उरालेणं उद्दग्गेणं पयत्तेणं पग्गहिणं [विहरिणं] १५ बहिया जणवयविहारं विहरति ।

५५. ते णं काले णं ते णं समए णं सेलगपुरे नाम नगरे होत्था, सुभूमि-भागे उज्जाणे, सेलए राया, पउमावती देवी, महुँए कुमारे जुवराया । तस्स णं सेलगस्स पंथगपामोक्खा पंच मंतिसया होत्था, उप्पत्तियाए वेणइयाए ४ उववेया रज्जधुरं चितयंति ।

२०

१. सं १ ला २, ३, हे ४ विना आभरण हारं इति संक्षिप्तः पाठोऽत्र ॥ *पूर्वानुसारेण पडिच्छित्ता इति पाठः पूरणीयोऽत्र । दृश्यतां पृ० ५५ पं० १९ ॥ २. विणिमुच्यमाणी जे १ ला ३ ॥ ३. परिक्रमियव्वं जाया जतियव्वं जाया अस्सि सं १ लामू० ३ हे ४ ॥ ४. अट्ठे नास्ति हे २ ॥ ५. जाव नास्ति जे १ विना ॥ ६. दिसिं हे १ जे १ सं १ ला ३ ॥ ७. दिसिं हे १ खं १ सं १ ला ३ ॥ ८. जाते रियां हे १, २ ॥ ९. स्स अंतिए तहारूवाणं अंतिए सामां खं १ । स्स अंतिए तहारूवाणं सामां जे १ । १०. बहूहिं जाव चउत्थ हे २ विना ॥ ११. णं से अरहा सं १ ला ३ ॥ १२. अरिहं हे २ जे १ ॥ १३. गारेणं सं १ ला २, ३ हे ४ । गारेणं सद्धिं बहिया लासं० ३ मु० ॥ १४. उग्गेणं जे १ हे २ खं १ विना ॥ १५. दृश्यतां पृ० १२७ पृ० ३ ॥ १६. महुँए सं १ ला ३ ॥ १७. पामोक्खा णं पंच जे १ ॥ १८. उप्पत्तिया । वेणं हे २ । अत्र '४' इत्यङ्केन उप्पत्तियाए वेणइयाए कम्मजाए पारिणामियाए उववेया इति सम्पूर्णः पाठो ज्ञेयः ॥

थावच्चापुते सेलगापुरे समोसडे, राया णिग्गते, धम्मकहा, धम्मं सोच्चा जहा णं देवाणुप्पियाणं अंतिए बह्वे उग्गा भोगा जाव चइत्ता हिरण्णं जाव पव्वतिता तहा णं अहं नो संचाएमि पव्वतित्तए, अहन्नं देवाणुप्पियाणं अंतिए पंचाणुव्वतियं जाव समणोवासए जाए अहिगयजीवाजीवे जाव अप्पाणं भावेमाणे विहरति। पंथगपामोक्खा पंच मंतिसया यं समणोवासया जाया। थावच्चापुते बहिया जणवयविहारं विहरति।

ते णं काले णं ते णं समए णं सोगंधिया नांम नयरी होत्था, वण्णओ। नीलासोए उज्जाणे, वण्णओ। तत्थ णं सोगंधियाए नयरीए सुदंसणे नांम नगरसेट्ठी परिवसति अट्ठे जाव अपरिमूते।

१०. ते णं काले णं ते णं समए णं सुए नांम परिव्वायए होत्था, रिउव्वेय-जजुव्वेय-सामवेय-अथव्वेय-सद्धितंतकुसले, संखसमए लद्धट्ठे, पंचजम-पंचनियमजुत्तं सोयमूलयं दसप्यारं परिव्वायगधम्मं दाणधम्मं च सोयधम्मं च तित्थाभिसेयं च

१. धम्मकहा खं १ विना नास्ति॥ २. पव्वइए जे १॥ ३. “पंचाणुव्वहयं, इह यावत्करणात् एवं दृश्यम्—सत्तसिक्खावइयं दुवाल्सविहं मिहिधम्मं पडिवज्जित्तए। अहासुहं देवाणुप्पिया! मा पडिबंध्यं काहिसि। तए णं से सेलए राया थावच्चापुत्तस्स अणगारस्स अंतिए पंचाणुव्वहयं जाव उवसंपजइ। तए णं से सेलए राया समणोवासए जाए”—अटी०॥ ४. य नास्ति हे १ सं १ ला ३ विना॥ ५. नामं सं १ ला ३॥ ६. नामं सं १ ला ३॥ ७. नामं परिवायए हे २॥ ८. ला १ खं १ विना—अथव्वेय हे २ जे १ सं १ लो० हेमू० ४। अथव्वणवेयं ला ३ हेसं ४॥ “सांख्यसमये सांख्यसमाचारे लब्धार्थः, वाचनान्तरे तु यावत्करणादेवमिदमवगन्तव्यम्—ऋग्वेद-यजुर्वेद-सामवेद-ऽथर्ववेदानामितिहासपञ्चमानाम्, इतिहासः पुराणम्, निर्घण्टवृष्टानाम्, निर्घण्टो नामकोशः, साङ्गोपाङ्गानाम्, अङ्गानि शिक्षादीनि, उपाङ्गानि तदुक्तप्रपञ्चनपराः प्रबन्धाः, सर-हस्यानाम् ऐदम्पर्ययुक्तानां सारकः अध्यापनद्वारेण प्रवर्तकः, स्मारको वा अन्येषां विस्मृतस्य स्मरणार्थः, बारकः अशुद्धपाठनिषेधकः, पारगः पारगामी, षडङ्गचित्, षष्टितन्त्रविशारदः षष्टितन्त्रं कापिलीयशास्त्रम्, षडङ्गवेदकत्वमेव व्यनक्ति—सङ्ख्याने गणितस्कन्धे, शिक्षा-कल्पे, शिक्षा-याम् अक्षरस्वरूपनिरूपके शास्त्रे, कल्पे तथाविधसमाचारप्रतिपादके, व्याकरणे शब्दलक्षणनिरूपके, निरुक्ते शब्दनिरुक्तप्रतिपादके, ज्योतिषामयने ज्योतिःशास्त्रे, अन्येषु च ब्राह्मणकेषु शास्त्रेषु सुपरि-निष्ठित इति वाचनान्तरम्”—अटी०। “रिउव्वेअ-जजुव्वेअ-सामवेअ-अथव्वेअ इतिहास-पंचमाणं निग्घंटछट्ठाणं चउण्हं वेदाणं संगोवंगाणं सरहस्ताणं सारए बारए धारए सडंगवी सद्धितंत-विसारए संखाणे सिक्खाकप्पे वागरणे छंदे निरुक्ते जेतिसामयणे अण्णेसु य बहूसु बंभण्णएसु परिव्वायएसु य नयेसु सुपरिनिष्ठिए”—इति भगवतीसूत्रे २।२।१२॥ ९. “जुत्ते जे १ सं १ ला ३। “पञ्चयम-पञ्चनियमयुक्तम्, तत्र पञ्च यमाः प्राणातिपातविरमणादयः, नियमास्तु शौच-सन्तोष-तपः-स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि, शौचमूलकं यम-नियममलीनाद् दशप्रकारम्”—अटी०॥ १०. “प्यारयं परि” हे २॥ ११. परिव” हे २॥ १२. दाणधम्मं च नास्ति हे २॥ १३. सोयधम्मं च नास्ति खं १॥ १४. च नास्ति हे १॥

आघवेमाणे पण्णवेमाणे धाउरत्तवत्थपवरपरिहिए तिदंड-कुंडिय-छत्त-छण्णालय-
अंकुस-पवित्तय-केसरिहत्थगए परिव्वायगसहस्सेण सद्धिं संपरिवुडे जेणेव सोगंधिया
नगरी जेणेव परिव्वायगावसहे तेणेव उवागच्छति, २ परिव्वायगावसहंसि भंडग-
निक्खेवं करेति, करेत्ता संखसमएणं अप्पाणं भावेमाणे विहरति ।

तते णं सोगंधियाए नयरीए सिंघाडग[-तिग-चउक्क-चच्चर-चउम्मुह- ५
महापह-पहेसु] बहुजणो अन्नमन्नस्स [एवमाइक्खइ, एवं भासइ, एवं पण्णवेइ,
एवं परूवेइ]—एवं खलु सुए परिव्वायगे इहमागते जाव विहरति । परिसा
निग्गया, सुदंसणो वि णीति । तते णं से सुए परिव्वायए तीसे परिसाए
सुदंसणस्स यं अन्नेसिं चै बहूणं संखाणं परिकहेति, एवं खलु सुदंसणा—अम्हं
सोयमूलए धम्मे पण्णत्ते, से वि य सोए दुविहे पण्णत्ते, तंजहा—द्व्वसोए य १०
भावसोए य । द्व्वसोए उदएणं मट्ठियाए य, भावसोए दब्भेहि य मंतेहि य,
जन्नं अम्हं देवाणुप्पिया ! किंचि असुई भवति तं सव्वं सज्जपुढवीए आलिप्पति,
ततो पच्छा सुद्धेण वारिणा पक्खालिज्जति, ततो तं असुई सुई भवति, एवं खलु
जीवा जलाभिसेयपूयप्पाणो अविग्घेणं सग्गं गच्छंति । तते णं से सुदंसणे सुयस्स
अंतिए धम्मं सोच्चा हइ[तुडे] सुयस्स अंतियं सोयमूलयं धम्मं गेण्हति, १५
२ ता परिव्वायए विपुलेणं असण ४ पडिलभेमाणे जाव विहरति ।

तते णं से सुए परिव्वायगे सोगंधियाओ नगरीओ निग्गच्छति, २ ता बहिया
जणवयविहारं विहरति । ते णं काले णं ते णं समए णं थावच्चापुत्तस्स समोसरणं,
परिसा निग्गया, सुदंसणो वि णीइ, थावच्चापुत्तं वंदति नमंसति, २ ता एवं वदासी
—तुम्हाणं किमूलए धम्मे पण्णत्ते ? तते णं थावच्चापुत्ते सुदंसणेणं एवं बुत्ते समाणे २०
सुदंसणं एवं वदासी—सुदंसणा ! विणयमूलए धम्मे पण्णत्ते, से वि य विणए
दुविहे पण्णत्ते, तंजहा—अगारविणए यं अणगारविणए य । तत्थ णं जेसे अगार-

१. 'रत्तपवरवत्थ' हे १, ४ सं १ ला २, ३ । "धातुरत्तानि वत्थाणि प्रवराणि परिहितो यः
स तथा । त्रिदण्डादीनि सप्त हस्ते गतानि व्यवस्थितानि यस्य स तथा । तत्र कुण्डिका कमण्डलुः,
कचित् काञ्चनिका करोटिका चाधीयेते ते च क्रमेण रुद्राक्षकृतमाला मृद्भाजनं चोच्यते । छण्णालकं
त्रिकाष्ठिका । अङ्कुशो वृक्षपल्लवच्छेदार्थः । पवित्रकं ताम्रमयमङ्गलीयकम् । केसरी चीरखण्डं प्रमार्ज-
नार्थम्"—अटी० ॥ * 'वायग' ला २ हे १ ॥ २, ३. 'वायगा' हे २ ॥ ४. विहरंति हे १
खं १ ला ३ ॥ ५. निति हे २ । णिति ला म० ३ । निग्गए ला सं० ३ ॥ ६. य नास्ति सं १ ला २
हे ४ ॥ ७. च नास्ति खं १ ला २ हे ४ ॥ ८. "सज्जपुढवि त्ति कुमारपृथिवी"—अटी० ॥
९. 'प्पाणा खं १ सं १ ॥ १०. 'मूलं धम्मं हे १ ॥ ११. 'व्वाए हे २ ॥ १२. निइ हे २ । णीइ
जे १ । णीओ सं १ ॥ १३. 'मूले जे १ हे ४ ला २ विना ॥ १४. य नास्ति खं १ हे २ विना ॥

विणए से णं पंच अणुव्वयार्ति, सत्त सिक्खावयार्ति, एक्कारस उवासगपडिमाओ । तत्थ णं जेसे अणगारविणए से णं पंच महव्वयाइं पन्नत्ते, तंजहा—सव्वातो पाणातिवायाओ वेरमणं, सव्वाओ मुसावायाओ वेरमणं, सव्वातो अदिन्नादाणातो वेरमणं, सव्वाओ मेहुणाओ वेरमणं, सव्वाओ परिग्गहाओ वेरमणं, सव्वाओ ५ राइभोयणाओ वेरमणं, जाव मिच्छादंसणसल्लओ वेरमणं, दसविहे पच्चक्खणे, चारस भिक्खुपडिमाओ । इच्चेएणं दुविहेणं विणयमूलएणं धम्मणेणं अणुपुव्वेणं अट्ठ कम्मपगडीओ खवेत्ता लोयग्गपइहाणा भवंति ।

तते णं थावच्चापुत्ते सुदंसणं एवं वदासी—तुब्भं णं सुदंसणा ! किंमूलए धम्मे पण्णत्ते ? अम्हाणं देवाणुप्पिया ! सोयमूलए धम्मे पण्णत्ते जाव सर्गं गच्छंति । १० तते णं थावच्चापुत्ते सुदंसणं एवं वदासी—सुदंसणा ! से जेहा नाम ए केइ पुरिसे एगं महं रुहिरकयं वत्थं रुहिरेण चेव धोवेज्जा, तते णं सुदंसणा ! तस्स रुहिरकयस्स वत्थस्स रुहिरेण चेव पक्खालिज्जिमाणस्स अत्थि कोइ सोही ? णो ईणमट्ठे समट्ठे ! एवामेव सुदंसणा ! तुब्भं पि पाणातिवाएणं जाव मिच्छादंसणसल्लेणं नत्थि सोही, जहा तस्स रुहिरकयस्स वत्थस्स रुहिरेण चेव पक्खालिज्जिमाणस्स १५ नत्थि सोही । सुदंसणा ! से जहा नाम ए केइ पुरिसे एगं महं रुहिरकयं वत्थं सज्जियखारेणं अणुलिपति, २ पयणं आरुहेति, २ ता उण्हं गाहेति, २ ता ततो पच्छा सुद्धेणं वारिणा धोवेज्जा, से णूणं सुदंसणा ! तस्स रुहिरकयस्स वत्थस्स सज्जियखारेणं अणुलित्तस्स पयणं आरुहियस्स उण्हं गाहितस्स सुद्धेणं वारिणा पक्खालिज्जिमाणस्स सोही भवति ? हंता भवति । एवामेव सुदंसणा ! अम्हं पि २० पाणाइवायवेरमणेणं जाव मिच्छादंसणसल्लवेरमणेणं अत्थि सोही । जहा वा तस्स रुहिरकयस्स वत्थस्स जाव सुद्धेण वारिणा पक्खालिज्जिमाणस्स अत्थि सोही । तत्थ णं से सुदंसणे संबुद्धे थावच्चापुत्तं वंदति नमंसति, २ ता एवं वदासी— इच्छामि णं भंते ! धम्मं सोच्चा जाणितए जाव समणोवासए जाते अहिगय- जीवाजीवे जाव पडिलभेमाणे विहरति ।

२५ तए णं तस्स सुयस्स परिव्वायगस्स इमीसे कहाते लद्धइस्स समाणस्स अय-

१. पन्नत्ते जे १ विना नास्ति ॥ २. °मूलेणं खं १ हे २, ३ ला १ विना ॥ ३. भाणुं हे १ ला २ ॥ ४. तुब्भं णं हे ३, ४, ला १, २ खं १ ॥ ५. ददयतां पृ० ७२ टि० १० ॥ ६. के पुरिसे सं १ लामू० ३ हे ४ ॥ ७. धोएज्जा सं १ जे १ ला २, ३ हे ४ ॥ ८. चेव नास्ति जे १ विना ॥ ९. का य सोही जे १ ॥ १०. हे २ विना—तिणमट्ठे हे १ ला २, ३ सं १ । तिणट्ठे अन्यत्र ॥ ११. सज्जियां जे १ मु० ॥ १२. आल्लिपइ जे १ ॥

मेयारूवे जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु सुदंसणेणं सोयधम्मं विप्पजहाय विणयमूले धम्मे पडिवन्ने, तं सेयं खलु ममं सुदंसणस्स दिट्ठिं वामेतए, पुणरवि सोयमूलए धम्मं आववित्तए त्ति कट्ठु एवं संपेहेति, २ ता परिव्वायगसहस्सेणं सद्धिं जेणेवं सोगंधिया नगरी जेणेव परिव्वायगावसहे तेणेव उवागच्छति, २ ता परिव्वायगसहंसि मंडगनिकखेवं करेति, २ ता धातुरत्तवत्थपरिहिते पविरलपरिव्वायग सद्धिं संपरिवुडे परिव्वायगावसहाओ पडिनिक्खमति, २ ता सोगंधियाए नयरीए मज्झमज्जेणं जेणेव सुदंसणस्स गिहे जेणेव सुदंसणे तेणेव उवागच्छति ।

तते णं से सुदंसणे तं सुयं एज्जमाणं पासति, २ ता नो अब्भुट्ठेति, नो पञ्चुगच्छति, णो आढाति, नो वंदति, तुसिणीए संचिद्धति । तए णं से सुए परिव्वायए सुदंसणं अणब्भुट्ठियं पासित्ता एवं वदासी—तुमं णं सुदंसणा ! अन्नदा ममं एज्जमाणं पासित्ता अब्भुट्ठेसि जाव वंदसि, इयाणिं सुदंसणा ! तुमं ममं एज्जमाणं पासित्ता जाव णो वंदसि, तं कस्स णं तुमे सुदंसणा ! इमेयारूवे विणयमूलए धम्मे पडिवन्ने ? तते णं से सुदंसणे सुएणं परिव्वायएणं एवं वुत्ते समणे आसणाओ अब्भुट्ठेति, २ ता करयल[परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] सुयं परिव्वायगं एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! अरहतो अरिट्ठेनेमिस्स अंतेवासी थावच्चापुत्ते नामं अणगारे जाव इहमागते, इह चेव नीलसोए उज्जाणे विहरति, तस्स णं अंतिए विणयमूलए धम्मे पडिवन्ने ।

तते णं से सुए परिव्वायए सुदंसणं एवं वदासी—तं गच्छामो णं सुदंसणा !

१. प्रतिषु पाठाः—जेणेव सोगंधी जेणेव परिव्वा^० जे १ विना । जे १ मध्ये जेणेव परिव्वा^० इत्येतावानेव पाठः । जेणेव सोगंधिया नगरी इति पाठो जे १ मध्ये नास्ति ॥ २. 'णं खलु सुवं' सं १ ला ३ ॥ ३. 'मूले धम्मे सं १ ला ३ ॥ ४. अरिहो जे १ ॥ ५. भगवतीसूत्रेऽष्टादशे शतके दशम उद्देशके सोमिलब्राह्मणवक्तव्यतायामपि एतादृशं वर्णनमुपलभ्यते तदत्र तुलनार्थं शुद्धपाठनिर्णयसौकर्यार्थं चोपन्यस्यते—“तए णं तस्स सोमिलस्स माहणस्स... समुप्पज्जित्था—‘एवं खलु समणे णायपुत्ते.. इहमागए जाव दूतिपलासए चेतिए अहापडिरूवं जाव विहरति । तं गच्छामि णं समणस्स नायपुत्तस्स अंतियं पाउब्भवामि, इमाइं च णं एयारूवाइं अट्ठाइं जाव वागरणाइं पुच्छिस्सामि, तं जइ मे से इमाइं एयारूवाइं अट्ठाइं जाव वागरणाइं वागरेहि तौ णं वंदीहामि नमंसीहामि जाव पज्जुवासीहामि । अह मे से इमाइं अट्ठाइं जाव वागरणाइं नो वागरेहि तौ णं एतेहिं जेव अट्ठेहि य जाव वागरणेहि य निप्पट्ठ-पसिणवागरणं करिस्सामि’ त्ति कट्ठु एवं संपेहेइ, ए० सं० २ ण्हाए जाव सरीरे साओ गिहाओ पडिनिक्खमति, पडि० २ पादविहारचारेणं एणेणं खंडियसएणं सद्धिं संपरिवुडे वाणियग्गामं नगरं मज्झमज्जेणं निग्गच्छइ, नि० २ जेणेव दूतिपलासए चेतिए जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छति, उवा० २ समणस्स भगवतो महावीरस्स अदूरसामंते टिच्चा समणं भगवं

तव धम्मायरियस्स थावच्चापुत्तस्स अंतियं पाउब्भवामो, इमाइं च णं एयारूवातिं
अट्ठातिं हेऊतिं पसिणातिं कारणातिं वागरणातिं पुच्छामो, तं जइ मे से इमातिं
अट्ठातिं जाव वाकरेति ततो णं वंदामि नमंसामि, अह मे से इमातिं अट्ठातिं
जाव नो वाकरेति ततो णं अहं एतेहिं चेव अहेहिं हेऊहिं निप्पट्टपसिणवागरणं
५ करिस्सामि ।

तते णं से सुए परिव्वायगसहस्सेणं सुदंसणेण य सेट्ठिणा सद्धिं जेणेव
नीलासोए उज्जाणे जेणेव थावच्चापुत्ते अणगारे तेणेव उवागच्छति, २ ता
थावच्चापुत्तं एवं वदासी—जत्ता ते भंते ! जवणिजं, अब्बाबाहं, फासुयविहारं च ?
तते णं से थावच्चापुत्ते अणगारे सुएणं परिव्वायगेणं एवं वुत्ते समणे सुयं
१० परिव्वायगं एवं वदासी—सुया ! जत्ता वि मे, जवणिजं पि मे, अब्बाबाहं पि
मे, फासुयविहारं पि मे ।

महावीरं एवं वदासि—जत्ता ते भंते ! जवणिजं, अब्बाबाहं, फासुयविहारं ? सोमिला ! जत्ता वि
मे, जवणिजं पि मे, अब्बाबाहं पि मे, फासुयविहारं पि मे ।

किं ते भंते ! जत्ता ? सोमिला ! जं मे तव—नियम—संजम—सज्झाय—साणावस्सगमादीएसु जोएसु
जयणा से चं जत्ता ।

किं ते भंते ! जवणिजं ? सोमिला ! जवणिजे वुविहे पन्नत्ते, तंजहा—इंदियजवणिजे य
नोइंदियजवणिजे य ।

से किं ते इंदियजवणिजे ? इंदियजवणिजे—जं मे सोत्तिंदिय-चर्क्खिंदिय-घाणिंदिय-जिभिंदिय-
फासिंदियाइं निक्खहयाइं वसे वट्ठंति सेचं इंदियजवणिजे ।

से किं तं नोइंदियजवणिजे ? नोइंदियजवणिजे—जं मे कोइ—माण—भाया—लोभा बोच्छिन्ना,
नो उदीरंति, सेचं नोइंदियजवणिजे । सेचं जवणिजे ।

किं ते भंते ! अब्बाबाहं ? सोमिला ! जं मे वातिय—पित्तिय—संभिय—सल्लिवातिया विविहा
रोगार्यका सरीरगया दोसा उवसंता, नो उदीरंति, सेचं अब्बाबाहं ।

किं ते भंते ! फासुयविहारं ? सोमिला ! जं णं आरामेसु उज्जाणेसु देवकुलेसु सभासु पवासु
इत्थी—पसु—पंडगविच्चज्जियासु वसहीसु फासुएसणिजं पीठ—फलग—सेजा—संधारणं उवसंपज्जित्ताणं
विहरामि, सेचं फासुयविहारं ।

सरिसवा ते भंते ! किं भक्खेया, अभक्खेया ? सोमिला ! सरिसवा मे भक्खेया वि,
अभक्खेया वि ।

१. हेऊणि जे १ ॥ २. नो से वा^० जे १ विना ॥ ३. निप्पट्टिप^० सं १ ला ३ । “निप्पट्टपसिण-
वागरणं ति निर्गीतानि स्पष्टानि स्फुटानि प्रश्नव्याकरणानि प्रश्नोत्तराणि यस्य स तथा, तम्”—
अटी० ॥ ४. ला १ हे ३ विना—फासुयं विहारं हे १ सं १ ला २, ३, हे ४ । फासुविहारं खं १
हे २ जे १ ॥ ५. च जे १ विना नास्ति ॥ ६. अणगारे जे १ विना नास्ति ॥ ७. फासुयं विहारं
सं १ हे ४ ला २, ३ । फासुविहारं खं १ हे २ ॥

तते णं से सुए थावच्चापुत्तं एवं वदासी—किं भंते ! जत्ता ?, सुया ! जण्णं मम णाण-दंसण-चरित्त-तव-संजममातिएहिं जोएहिं जयणा, सेतं जत्ता ।

से किं तं भंते ! जवणिज्जं ? सुया जवणिजे दुविहे पण्णत्ते, तंजहा—इंदिय-जवणिजे य नोइंदियजवणिजे य । से किं तं इंदियजवणिज्जं ?, इंदियजवणिज्जं सुया ! जण्णं ममं सोतिंदिय-चक्खिंदिय-वाणिंदिय-जिब्भिंदिय-फासिंदियाइं ५ निरुवहयाइं वसे वट्ठंति, सेतं इंदियजवणिजे । से किं तं नोइंदियजवणिजे ?, सुया ! जण्णं कोह-माण-माया-लोभा खीणा उवसंता, नो उदयंति, सेतं नोइंदियजवणिजे ।

से किं तं भंते ! अच्चावाहं ?, सुया ! जण्णं मम वातिय-पित्तिय-सिंभिय-सन्निवाइयं विविहा रोगातंकादी णो उदीरेंति, सेतं अच्चावाहं ।

से किं तं भंते ! फांसुयविहारं ? सुया ! जण्णं आरामेसु उज्जाणेसु देवउलेसु १० सभासु पवासु इत्थि-पसु-पंडगविवज्जियासु वसहीसु पाडिह^१रियं पीढ-फलग-सेज्जा-संथारयं ओगिणिहत्ताणं विहरामि, सेतं फांसुयविहारं ।

से केण्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ—सरिसवा मे भक्खेया वि, अभक्खेयावि ? से नूणं सोमिला ! बंभण्णएसु नएसु दुविहा सरिसवा पण्णत्ता, तंजहा—मित्तसरिसवा य धन्नसरिसवा य । तत्थ णं जे-ते मित्तसरिसवा ते तिविहा पन्नत्ता, तंजहा—सहजायए सहवड्डियए सहपंसुकीलियए, ते णं समणाणं निर्गंथाणं अभक्खेया । तत्थ णं जेते धन्नसरिसवा ते दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—सत्थपरिणया य असत्थपरिणया य । तत्थ णं जेते असत्थपरिणया ते णं समणाणं निर्गंथाणं अभक्खेया । तत्थ णं जेते सत्थपरिणया ते दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—एसणिज्जा य अणेसणिज्जा य । तत्थ णं जेते अणेसणिज्जा ते णं समणाणं निर्गंथाणं अभक्खेया । तत्थ णं जेते एसणिज्जा ते दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—जाइता य अजाइया य । तत्थ णं जेते अजाइता ते णं समणाणं अभक्खेया । तत्थ णं जेते जायिया ते दुविहा पन्नत्ता, तंजहा—लद्धा य अलद्धा य । तत्थ णं जेते अलद्धा ते णं समणाणं निर्गंथाणं अभक्खेया । तत्थ णं जेते लद्धा ते णं समणाणं निर्गंथाणं भक्खेया । सेतेण्ठेणं सोमिला ! एवं बुच्चइ जाव अभक्खेया वि ।

मासा ते भंते ! किं भक्खेया, अभक्खेया ? सोमिला । मासा मे भक्खेया वि, अभक्खेया वि ।

से केण्ठेणं जाव अभक्खेया वि ? से नूणं सोमिला ! बंभण्णएसु नएसु दुविहा मासा पन्नत्ता, तंजहा—दव्वमासा य कालमासा य । तत्थ णं जेते कालमासा ते णं सावणादीया आसाद-

* दंसणणाचारित्तं सं १ ला ३ ॥ १. जयणा हे १ मू० ॥ २. इंदियजवणिज्जं २ सुया जे १ । इंदियजवणिज्जं सुया जे १ विना । अत्र जे १ अनुसारेण भगवतीसूत्रानुसारेण च 'इंदियजवणिज्जं ? इंदियजवणिज्जं सुया ! इति पाठः प्रतीयते । दृश्यतां पृ० ११८ टि० पं० १८ ॥ ३. से किं तं नोइंदियजवणिजे नास्ति जे १ ॥ ४. उदयंति । २. से जे १ ॥ ५. दृश्यतां पृ० ४८ पं० ६ । "वाइय-पित्तिय-सिंभिय-संनिवाइय त्ति अत्र प्रथमाबहुवचनलोपो दृश्यः" इति भगवतीसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्तौ २।१.३४ ॥ ६. सेयं अच्चा हे २ ॥ ७. फासुविहारं ला ३ हे १, २, ४ ॥ ८. संथारं हे १ ॥ ९. से तं हे २ ॥ १०. फासुविहारं हे १, २, ३, खं १ ॥

- સરિસવયા તે મંતે ! કિં મક્ષેયા અમક્ષેયા ? સુયા ! સરિસવયા મક્ષેયા વિ અમક્ષેયા વિ । સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવં વુચ્છઈ—સરિસવયા મક્ષેયા વિ અમક્ષેયા વિ ? , સુયા ! સરિસવયા દુવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—મિત્તસરિસવયા ધન્નસરિસવયા । તત્થ ણં જેતે મિત્તસરિસવયા તે તિવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—સહજાયયા સહવૈઢિયયા સુહપંસુકીલિયયા । તે ણં સમણાણં નિમ્મંથાણં અમક્ષેયા । તત્થ ણં જેતે ધન્નસરિસવા તે દુવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—સંત્થપરિણયા ય અસત્થપરિણયા ય । તત્થ ણં જેતે અસત્થપરિણયા તે સમણાણં નિમ્મંથાણં અમક્ષેયા । તત્થ ણં જેતે સત્થપરિણયા તે દુવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—ફાસુગા ય અફાસુગા ય । અફાસુયા ણં સુયા ! નો મક્ષેયા । તત્થ ણં જેતે ફાસુયા તે દુવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—જાતિયા ય અજાતિયા ય । તત્થ ણં જેતે અજાતિયા તે અમક્ષેયા । તત્થ ણં જેતે જાતિયા તે દુવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—એસણિજ્ઞા ય

પજ્જવસાળા દુવાલસ, તંજહા—સાવળે મહ્વવ આસોણ ક્ષત્તિણ મળસિરે પોસે માહે ફગ્ગુણે સ્થેતે વહસાહે જેદ્ધમૂલે આસાહે, તે ણં સમણાણં નિમ્મંથાણં અમક્ષેયા । તત્થ ણં જેતે દવ્વમાસા તે દુવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—અત્થમાસા ય ધણ્ણમાસા ય । તત્થ ણં જેતે અત્થમાસા તે દુવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—સુવળ્ણમાસા ય વળ્ણમાસા ય, તે ણં સમણાણં નિમ્મંથાણં અમક્ષેયા । તત્થ ણં જેતે ધન્નમાસા તે દુવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—સત્થપરિણયા ય અસત્થપરિણયા ય । એવં જહા ધન્ન-સરિસવા જાવ સેતેળદ્દેણં જાવ અમક્ષેયા વિ ।

કુલ્લથા તે મંતે ! કિં મક્ષેયા, અમક્ષેયા ? સોમિલ ! કુલ્લથા મે મક્ષેયા વિ અમક્ષેયા વિ ।

સે કેળદ્દેણં જાવ અમક્ષેયા વિ ? સે નૂળં સોમિલ ! બંમળ્ણણસુ નણસુ દુવિહા કુલ્લથા પળ્ણત્તા, તંજહા—ઈત્થિકુલ્લથા ય ધન્નકુલ્લથા ય । તત્થ ણં જેતે ઈત્થિકુલ્લથા તે તિવિહા પળ્ણત્તા, તંજહા—કુલ્લધૂ તિ વા કુલ્લમાડયા તિ વા કુલ્લધૂયા તિ વા, તે ણં સમણાણં નિમ્મંથાણં અમક્ષેયા । તત્થ ણં જેતે ધન્નકુલ્લથા એવં જહા ધન્નસરિસવા જાવ સેતેળદ્દેણં જાવ અમક્ષેયા વિ ।

એગે મવં, દુવે મવં, અક્કલણ મવં, અવ્વણ મવં, અવઢિણ મવં, અણેગભૂયભાવભાવિણ મવં ? સોમિલ ! એગે વિ અહં જાવ અણેગભૂયભાવભાવિણ વિ અહં ।

સે કેળદ્દેણં મંતે ! એવં વુચ્છઈ—જાવ મવિણ વિ અહં ! સોમિલ ! દવ્વઢ્ઢયાણ એગે અહં, નાણ—દંસળઢ્ઢયાણ દુવિહે અહં, પણસઢ્ઢયાણ અક્કલણ વિ અહં, અવ્વણ વિ અહં, અવઢિણ વિ અહં; ઉવયોગઢ્ઢયાણ અણેગભૂયભાવભાવિણ વિ અહં । સેતેળદ્દેણં જાવ મવિણ વિ અહં ।

એત્થ ણં સે સોમિલે માહણે સંબુદ્ધે સમણં મળવં મહાવીરં જહા સંદઓ” ઇતિ મગ્ગતીસૂત્તે ૧૮૧૦ ।

૧. સરિસતા તે મંતે સં ૧ ॥ ૨. મિત્તસરિસવા ય ધન્નસરિસવા ય તત્થ ણં જે તે મિત્તસરિસવા તે જે ૧ વિના ॥ ૩. ‘વુઢિ’ સં ૧ લા ૩ હે ૪ ॥ ૪. સરિસવયા સુ ૦ ॥ ૫. સત્થપરિણયા ય અસત્થપરિણયા । તત્થ જે ૧ ॥ ૬. જાઈયા જે ૧ સં ૧ લા ૩ ॥

अणेसणिज्जा य। तत्थ णं जेते अणेसणिज्जा ते णं अभक्खेया। तत्थ णं जेते एसणिज्जा ते दुविहा पण्णत्ता, तंजहा—लद्धा य अलद्धा य। तत्थ णं जेते अलद्धा ते अभक्खेया। तत्थ णं जेते लद्धा [ते] निग्गंथाणं भक्खेया। एएणं अट्ठेणं सुया ! एवं वुच्चति सरिसवया भक्खेया षि अभक्खेया वि।

एवं कुलत्था वि भाणियव्वा, नवरि इमं णाणत्तं—इत्थिकुलत्था य धन्नकुलत्था य। इत्थिकुलत्था तिविहा पण्णत्ता, तंजहा—कुलवधुया य कुलमाउया इ य कुलधूया इ य। धन्नकुलत्था तहेव।

एवं मासा वि, नवरि इमं नाणत्तं—मासा तिविहा पण्णत्ता, तंजहा—कालमासा य, अत्थमासा य, धन्नमासा य। तत्थ णं जेते कालमासा ते णं दुवालस, तंजहा—सावणे जाव आसाढे, ते णं अभक्खेया। अत्थमासा १० दुविहा—हिरण्णमासा य सुवण्णमासा य, ते णं अभक्खेया। धन्नमासा तहेव।

अस्य भगवतीसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचिता व्याख्या—“इमांश्च णं ति इमानि वक्ष्यमाणानि यात्रा-यापनीयादीनि। जत्तं चि यानं यात्रा संयमयोगेषु प्रवृत्तिः। जवणिज्जं ति यापनीयम्, मोक्षाध्वनि गच्छतां प्रयोजक इन्द्रियादिवश्यतारूपो धर्मः। ज्वावाहं ति शरीरवाचानामभावः। फासुयविहारं ति प्रासुकविहारो निर्जीव आश्रय इति। तव-नियम-संजम-सञ्ज्ञाय-ज्ञाणावस्थयमाहएसु चि इह तपोऽनशनानि, नियमाः तद्विषया अभिग्रहविशेषाः, यथा—एतावत् तपः—स्वाध्याय-वैयाकृत्यादि मयाऽवश्यं रात्रिदिवादौ विषेयमित्यादिरूपाः, संयमः प्रत्युपेक्षादिः, स्वाध्यायो धर्मकथादि, ध्यानं धर्मादि, आवश्यकं षड्विधम्। एतेषु च यद्यपि भगवतः किञ्चिन्न तदानीं विशेषतः संभवति तथापि तत्फलसद्भावात् तदस्तीत्यवगन्तव्यम्। जयणं चि प्रवृत्तिः। इद्वियजवणिज्जं ति इन्द्रियविषये यापनीयं वश्यत्वमिन्द्रिययापनीयम्। एवं नोइन्द्रिययापनीयम्, नवरं नोशब्दस्य मिश्रवचनत्वादिन्द्रियैर्मिश्राः सहायत्वाद्वा इन्द्रियाणां सहचरिता नोइन्द्रियाः कथायादयः। एषां च यात्रादिपदानां सामयिकगम्भीरार्थत्वेन भगवतस्तदर्थपरिज्ञानमसम्भावयता तेनापभ्राजनार्थं प्रश्नः कृत इति। सरिसव चि एकत्र प्राकृतशैल्या सदृशवयसः समानवयसः, अन्यत्र सर्षपाः सिद्धार्थकाः। द्ववमास चि द्वयरूपा मासाः, कालमास चि कालरूपा मासाः। कुलत्थ चि एकत्र कुले तिष्ठन्तीति कुलत्थाः कुलाङ्गनाः, अन्यत्र कुलत्था भान्यविशेषाः। सरिसवादिपदप्रश्नश्च छलग्रहणेनोपहासार्थं कृत इति।” इति भगवतीसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्तौ १८।१०।

ज्ञाताधर्मकथासूत्रवृत्तौ त्विदृशी व्याख्या—“सरिसव चि एकत्र सदृशवयसः समानवयसः, अन्यत्र सर्षपाः सिद्धार्थकाः। कुलत्थ चि एकत्र कुले तिष्ठन्तीति कुलत्थाः, अन्यत्र कुलत्थाः भान्यविशेषाः। सरिसवादिपदप्रश्नश्च छलग्रहणेनोपहासार्थं कृत इति” इति ज्ञाताधर्मकथासूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्तौ ॥

१. लद्धा ते नि° मु०। दृश्यतां पृ० ११९ टि० पं० २२ ॥ २. सरिसवा ला २, ३, हे सं० ४ विना ॥ ३. इत्थीकुं जे १ ॥ ४. इत्थीकुलत्था य ति° जे १ ॥

एगे भवं, दुवे भवं, अक्खए भवं, अव्वए भवं, अवट्ठिए भवं, अणेगभूयभाव-
भविए भवं? सुया! एगे वि अहं, दुवे वि अहं, जाव अणेगभूयभावभविए वि
अहं। से केणट्ठेणं भंते! एगे वि अहं जाव सुया! दव्वड्डयाए 'एगे अहं, नाण-
दंसणड्डयाए दुवे वि अहं, पएसड्डयाए अक्खए वि अहं, अव्वए वि अहं, अवट्ठिए
५ वि अहं, उवओगड्डयाए अणेगभूयभावभविए वि अहं।

एत्थ णं से सुए संबुद्धे थावच्चापुत्तं वंदति नमंसति, २ ता एवं वंदासी—
इच्छामि णं भंते! तुब्भं अंतिए केवलपण्णत्तं धम्मं निसामित्तए। धम्मकहा
भाणियव्वा। तए णं से सुए परिव्वायए थावच्चापुत्तस्स अंतिए धम्मं सोच्चा
णिसम्मा एवं वदासी—इच्छामि णं भंते! परिव्वायगसहस्सेणं सद्धिं संपरिवुडे
१० देवाणुप्पियाणं अंतिए मुंडे भवित्ता पव्वइत्तए, अहासुहं देवाणुप्पिया! जाव
उत्तरपुरत्थिमे दिसीभागे तिडंडं जाव धाउरत्ताओ य एगंते एंढेति, सयमेव
सिहं उप्पाडेति, २ जेणेव थावच्चापुत्ते जाव मुंडे भवित्ता पव्वतिए। सामाइय-
मातियाइं चोदस पुव्वार्तिं अहिज्जति। तते णं थावच्चापुत्ते सुयस्स अणगार-
सहस्सं सीसत्ताए वियरति।

१५ तते णं थावच्चापुत्ते सोगंधियाओ नीलसोयाओ पडिनिक्खमति, २ ता बहिया
जणवयविहारं विहरति। तते णं से थावच्चापुत्ते अणगारसहस्सेणं सद्धिं संपरिवुडे जेणेव
पुंडरीए पव्वते तेणेव उवागच्छइ, २ ता पुंडरीयं पव्वयं सणियं सणियं दुरुहति, २
मेघघणसन्निगासं देवसन्निवायं पुढवि[सिलापट्टयं] जाव पाओवगमणं णुवन्ने।
तते णं से थावच्चापुत्ते बहूणि वासाणि सामन्नपरियागं पाउणित्ता मासियाए
२० संलेहणाए सद्धिं भत्तातिं अणसणाए जाव केवलवरनाण-दंसणं समुप्पाडेत्ता ततो
पच्छा "सिद्धे जाव प्पहीणे।

५६. तते णं से सुए अन्नया कैयाइ जेणेव सेल्लापुरे नगरे जेणेव सुभूमिभागे

१. एगे हं जे १॥ २. दुवे अहं जे १ विना॥ ३. "तथा प्रदेशार्थतया असंख्येयप्रदेशतामा-
श्रित्य अक्षतः"—अटी०॥ ४. वदासि खं १। एवमग्रेऽपि॥ ५. तुब्भे हे २॥ ६. अंतिए
जे १ मु० विना नास्ति॥ ७. देवाणुप्पिया जाव जे १ विना नास्ति॥ ८. तिदंडय जाव जे १
विना। "तिदंडं च कुंडियं च कुंचणियं च करोडियं च भिसियं च केसरियं च छत्रालयं च अंकुसयं
च पवित्र्यं च गणेशियं च छत्तयं च वाहणाओ य पाउयाओ य धाउरत्ताओ य" इति भगवती-
सूत्रे द्वितीये शतके प्रथम उद्देशके॥ ९. एंढेति २ मु०। तथा भगवतीसूत्रेऽपि २।१।३४॥
१०. "पुत्ते मुंडे भवित्ता जाव पव्वतिए जे १ विना॥ ११. सिद्धे पहीणे जे १ विना॥
१२. कयाइ जे १॥

उज्जाणे० समोसरणं, परिसा निग्गया, सेलओ निग्गच्छति, धम्मं सोच्चा, जं पवरं देवाणुप्पिया ! पंथगपामोक्खातिं पंच मंतिसयातिं आपुच्छामि, महुयं च कुमारं रज्जे ठावेमि, ततो पच्छा देवाणुप्पिया[णं अंतिए] मुंडे भवित्ता अगारातो अणगारियं पव्वयामि । अहासुहं देवाणुप्पिया ! । तते णं से सेलए राया सेलगपुरं नयरं अणुपविसति, २ ता जेणेव सए गिहे जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला तेणेव उवागच्छइ, २ ता 'सीहासणे सन्निसण्णे ।

तते णं से सेलए राया पंथयपामोक्खे पंच मंतिसए सदावेइ, सदावेत्ता एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मए सुयस्स 'अंतिए धम्मे णिसंते, से वि य मे धम्मे इच्छिए पडिच्छिए अभिरुइएँ, तए णं अहं देवाणुप्पिया ! संसारभउव्विग्गे जाव पव्वयामि, तुब्भे णं देवाणुप्पिया किं करेह, किं ववसह, किं वा मे हिय-इच्छिते सामत्थे ? तते णं ते पंथयपामोक्खा पंच मंतिसया 'सेलगं रायं एवं वदासी—जइ णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! संसार जाव पव्वयह, अम्हाणं देवाणुप्पिया ! किमन्ने आहारे वा आलंखे वा ? अम्हे वि य णं देवाणुप्पिया ! संसारभउव्विग्गा जाव पव्वयामो । जहा देवाणुप्पिया ! अम्हं बहूसु कज्जेसु य कारणेसु य जाव तहा णं पव्वतियाण वि समाणाणं बहूसु जाव चक्खुभूते ।

तते णं से सेलगो पंथगपामोक्खे पंच मंतिसए एवं वदासी—जति णं देवाणुप्पिया ! तुब्भे संसार जाव पव्वयह, तं गच्छह णं देवाणुप्पिया ! सएसु सएसु कुडुंबेसु जेडुपुत्ते कुडुंबमज्जे ठावेत्ता पुरिससहस्सवाहिणीओ 'सीयाओ दुरूढा समाणा मम अंतियं पाउब्भवह । ते वि तहेव पाउब्भवन्ति । तते णं से सेलए राया पंच मंतिसयाइं पाउब्भवमाणातिं पासति', २ ता हट्ठतुट्ठे कोडुंबिय-पुरिसे सदावेति, २ ता एवं वदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! महुयस्स

१. सीहासणे हे २ विना ॥ २. अंतियं हे १ खं १ । दृश्यतां टि० ४, तथा पृ० ४४ पं० ११ ॥
 ३. पडिच्छिए अभिरुइए पडिच्छिए अभिरुइए खं १ । ४. 'ए अहं णं देवा' जे १ विना । 'ए अहं णं देवा' सं १ ला ३ ॥ तुलना—“एवं खलु देवाणुप्पिया ! मए मुणिसुव्वयस्स अरहओ अंतियं धम्मे निंसंते, से वि य मे धम्मे इच्छिए पडिच्छिए अभिरुयिते । तए णं अहं देवाणुप्पिया ! संसारभयुव्विग्गे जाव पव्वयामि । तं तुब्भे णं देवाणुप्पिया ! किं करेह ? किं ववसह ? के मे हिदइच्छिए ? के मे सामत्थे ?” इति भगवतीसुत्रे १८।२।३ ॥ ५. भयुव्वि' खं १ ॥ ६. सामत्थे नास्ति हे २ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ७. सेलगरायं हे १, २ । सेलं रायं खं १ सं १ ॥ ८. वदास्ति खं १ हे १, २ । एवमग्रेऽपि यथायोगं ज्ञेयम् ॥ ९. तुम्हे जे १ ॥ १०. सिबियाओ जे १ ॥ ११. '२' नास्ति खं १ मु० विना ॥ १२. 'महु' हे २ ला ३ ॥

कुमारस्स महत्थं जाव रायाभिसेयं उवड्ढवेहं, अभिसिंचंति जाव राया जाए विहरति ।

तते णं से सेलए महुयं रायं आपुच्छइ । तते णं से महुए राया कोडुंबिय-
पुरिसे सद्दावेइ, २ ता एवं वदासी—खिप्पामेव सेलगपुरं नगरं आसित्त जाव
५ गंधवट्ठिभूतं करेह य कारवेह यं, २ ता एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह । तते णं से
महुए दोच्चं पि कोडुंबियपुरिसे एवं वदासी—खिप्पामेव सेलगस्स रत्तो महत्थं
जाव—निक्खमणाभिसेओ जहेव मेहस्स तहेव, णवरं पउमावती देवी अगगकेसे
पडिच्छति, सच्चेव—पंडिग्गहं गहाय सीयं दुरुहति । अवसेसं तहेव जाव
सामातियमातियाति एक्कारस अंगाई अहिज्जति, २ ता बहूहि चउत्थ जाव
१० विहरति ।

तए णं से सुए सेलयस्स अणगारस्स ताई पंथयपामोक्खार्ति पंच अणगारसयाई
सीसत्ताए वियरति । तते णं से सुए अन्नया कयाइ सेलगपुराओ नगराओ
सुभूमिभागाओ उज्जाणाओ पडिनिक्खमति, २ ता बहिया जणवयविहारं
विहरति । तते णं से सुए अणगारे अन्नया कयाइ तेणं अणगारसहस्सेणं सद्धिं
१५ संपरिवुडे पुव्वाणुपुर्व्व चरमाणे गामाणुगामं विहरमाणे जेणेव पुंडरीए पव्वए
जाव सिद्धे ।

५७. तते णं तस्स सेलगस्स रायरिसिस्स तेहि अंतेहि य पंतेहि य तुच्छेहि
य लूहेहि य अरसेहि य विरसेहि य सीएहि य उण्हेहि य कालातिक्कंतेहि य

१. महत्थं ३ जाव जे १ । अत्र '३' इत्यङ्केन 'महत्थं महत्थं महरिहं' इति पाठो ग्राह्यः ।
दुल्लना—“महत्थं महत्थं महरिहं विपुलं रायाभिसेयं”—पृ० ४१ पं० १ । दृश्यतां भगवतीसूत्रे
९।३३।४७ ॥ २. 'वेह २ अभि' हे १ ला १ विना० । 'वेह २ ता अभि' जे १ । दृश्यतां
पृ० ४९ पं० २-१० ॥ ३. 'सिंचंति जाव ला ३ विना । 'सिंचइ ता २ जाव जे १ ॥ ४. दृश्यतां
पृ० ४९ पं० १०-१५ ॥ ५. आसिय हे १ विना । दृश्यतां पृ० २३ पं० ६ । “आसियस्समज्जि-
ओवलित्तं ति आसित्तमुदकेन, सम्मार्जितं प्रमार्जनिकादिना, उपलित्तं च गोमयादिना यत् तत्
तया, जहा उववाइए ति” इति भगवतीसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्तौ ९।३३।४६ ।
“आसित्तसंमज्जिओवलित्तं आसित्ताम् उदकच्छटेन, सम्मार्जितां कचवरशोधनेन, उपलितां
गोमयादिना, केव्विरयाह-सिंघाडग-तिग-चउक-चअर-चउम्मुह-महापह-पहेसु । इदं च वाक्यद्वयं
कच्चिन्नोपलभ्यते” इति अभयदेवसूरिविरचितायाम् औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ६१ ॥ ६. य एवमां
हे २ खं १ । य २ एवमां मु० ॥ ७. भिसेयं जे १ विना ॥ ८. दृश्यतां पृ० ५३ पं० ६ ॥
९. उण्हेहि य नास्ति जे १ । दृश्यतामधस्तनं टिप्पणम् ॥

पमाणातिक्रंतेहि य 'णिच्चं च पाणभोयणेहि य पयइसुकुमारलयस्स सुहोचियस्स सरीरगंसि वेयणा पाउब्भूता उज्जला जाव दुरहियासा, कंडु-दाह-पित्तजरपरिगय-सरीरे यावि विहरति । तते णं से सेल्लए तेणं रोगातंकेण सुक्खे जाए यावि होत्था ।

तते णं से सेल्लए अन्नया कंदाइ पुच्चाणुपुत्वि चरमाणे जाव जेणेव सुभू मिमाणे जाव विहरति । परिसा निग्गया, महुओ वि निग्गओ, सेल्लयं अणगारं वंदइ नमंसइ, २ ता पज्जुवासइ, २ ता तते णं से महुए राया सेल्लयस्स अणगारस्स सरीरयं सुक्खं भुक्खं जाव सव्वावाहं सरोगं पासति, २ एवं वंदासी—अहं णं मंते ! तुंभं अहापवत्तेहि "तेगिच्छिण्हिं अहाँपवत्तेणं ओसह-भेसज्ज-भत्त-पाणेणं "तेगिच्छं आउट्टावेमि, तुंभे णं मंते ! मम जाणसालासु समोसरह, फासुएसणिज्जं पीढ-फलग-सेज्जा-संथारगं ओगिण्हित्ताणं विहरह । तते णं से सेल्लए अणगारे महुयस्स रण्णो एयमइं तदत्ति पडिसुणेति । तते णं से महुए सेल्लयं वंदति नमंसति, २ ता जामेव "दिसं पाउब्भूते तामेव "दिसं पडिगते ।

१. अत्रेदमवधेयम्—हे ३ ला १ विना सर्वेष्वपि हस्तलिखितादर्शेषु 'णिच्चं च पाणभोयणेहि य पयइ' इति पाठ उपलभ्यते, किन्तु अत्र चकारद्वयं निरर्थकं भाति । हे ३ ला १ मध्ये तु 'णिच्चं च पाणभोयणेहि पयइ' इति पाठ उपलभ्यते, स च पूर्वपेक्षया समीचीनतरो भाति । तथापि सर्वेषु प्राचीनेषु हस्तलिखितादर्शेषु उपलभ्यमानत्वात् 'णिच्चं च पाणभोयणेहि य' इति पाठोऽस्माभिश्च मुद्रितः । भगवतीसूत्रे तु "तए णं तस्स जमालिस्स अणगारस्स तेहिं अरसेहि य विरसेहि य अंतेहि य पंतेहि य ल्हेहि य तुच्छेहि य कालाइकंतेहि य पमाणाइकंतेहि य पाणभोयणेहि अन्नया कयाइ सरीरगंसि विउले रोगातंके पाउब्भूए उज्जले तिउले पगाडे कक्कसे कहुए चंडे दुक्खे दुग्गे तिक्वे दुरहियासे पित्तजरपरिगतसरीरे दाहवकंतिए यावि विहरइ"—भगवती० ९।३३।९२ ॥ २. 'मालस्स खं १ सं १ जे १ ला ३ । "प्रकृतिसुकुमारकस्येत्यादि"—अटी० ॥ ३. सरीरंसि वे० हे २ । सरीरगंसि य वे० जे १ ॥ ४. "वेयणा पाउब्भूया इत्यस्य स्थाने रोगातंके इति कचित् दृश्यते"—अटी० । दृश्यतामुपरितने १ टिप्पणे भगवतीसूत्रपाठः ॥ ५. सुक्के हे २ ॥ ६. कयाइ जे १ हे २ ॥ ७. जाव नास्ति जे १ मु० विना ॥ ८. प्रतिपु पाठाः—'गारं आव बंदइ णमंसइ २ ता पज्जुवासइ २ ता तए णं इति जे १ मध्ये पाठः । 'गारं वंदति २ पज्जुवासति २ तए णं खं १ । 'गारं वंदति २ पज्जुवासति तते णं हे २ ला १ । 'गारं बंदइ पज्जुवासइ तए णं सं १ ला ३ हे ३, ४ । 'गारं बंदइ नमंसइ पज्जुवासइ तए णं ला २ ॥ ९. सुक्कं भुक्खं जे १ । सुक्खं लुक्खं हे १ ला ३ ॥ १०. वदासि हे १, २ जे १ खं १ ला १ । एवमग्रेऽपि यथायोगम् ॥ ११. तुज्जं सं १ ला ३ ॥ १२. अहापवित्तेहिं हे १ खं १ । अहापवत्तेहिं हे २ । अहापजत्तेहिं ला २ ॥ अहापडत्तेहिं हे ३ ॥ १३. तेगिच्छिण्हिं जे १ । तिगिच्छिण्हिं सं १ । तेगिच्छिण्हिं हे ४ ॥ १४. अहापवित्तेणं हे १, २ खं १ ॥ १५. तेगिच्छं सं १ । "तेइच्छं ति चिकित्ताम्"—अटी० ॥ १६. आउट्टावेमि जे १ विना । "आउट्टावेमि ति आवर्तयामि कारयामि"—अटी० ॥ १७, १८. विसिं हे १ सं १ ला ३ ॥

तते णं से सेलए कलं जाव जलंते समंडमत्तोवगरणमायाए पंथयपामोकखेहिं
 पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं सेलगपुरमणुपविसति, २ ता जेणेव महुयस्स रण्णो
 जाणसालाओ 'तेणेव उवागच्छति, २ ता फासुयं पीढ जाव विहरति । तते णं से
 महुए 'तेगिच्छिए सद्दावेति, २ ता एवं वदासी—तुब्भे णं देवाणुप्पिया ! सेल-
 ५ यस्स फासुएसणिज्जेणं जाव तेगिच्छं आउट्टेह । तते णं ते तेगिच्छिया महुएणं रण्णा
 एवं बुत्ता समाणा हट्ठतुट्ठा सेलयस्स अहाँपवत्तेहिं ओसह-भेसज्ज-भत्त-पाणेहिं तेगिच्छं
 आउट्टेति, मज्जपाणयं च से उवदिसंति । तते णं तस्स सेलयस्स 'तेहिं तेहिं
 अहापर्वत्तेहिं जाव मज्जपाणएण य से रोगायंके उवसंते यावि होत्था, हँडे गल्ल-
 सरिरे जाते ववगयरोगातंके । तते णं से सेलए तंसि रोयातंकेसि उवसंतंसि
 १० समाणंसि तंसि विपुले अँसण ४ मज्जपाणए य मुच्छिए गढिए गिद्धे अज्झोववन्ने
 ओसन्ने ओसन्नविहारी एवं पासत्थे पासत्थविहारी कुसीले कुसीलविहारी पमत्ते
 पमत्तविहारी संसत्ते संसत्तविहारी 'ओबद्धपीढ-फलग-सेज्जा-संधारए पमत्ते यावि
 विहरति, नो संचाएति फासुएसणिज्जं पीढं पच्चप्पिणित्ता महुयं च रायं आपुच्छित्ता
 बहिया जाव विहरित्तए ।

१. तेण उवा^० हे २॥ २. तिगिच्छिए जे १ सं १ । तिगिच्छिए सं १ ला ३॥ ३. आउट्टेह
 जे १ विना ॥ ४. बुत्ता समाणा नास्ति जे १ विना ॥ ५. 'पवित्तेहिं जे १ विना ॥ ६. आउट्टेति
 जे १ विना ॥ ७. तेहिं तेहिं जे १ विना नास्ति ॥ ८. 'पवित्तेहिं जे १ हे १ विना ॥
 ९. 'पाणेण से रो' हे १, २ ला १ । 'पाणएण से सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १०. हट्ठगल्ल^० ला १, २,
 लामू ३ सं १ हे २, ३ । हट्ठमल्ल^० हेमू १, हट्ठमल्लग^० हेसं १ ॥ ११. अत्र '४' इत्यनेन
 असण-पाण-खाहम-साहमे इति ज्ञेयम् । एवमग्रेऽपि ॥ १२. प्रतिषु पाठाः—एवं पासत्थे विहारी
 एव(वं) ओसन्नो कुसीले २ पमत्ते संसत्ते संसत्तविहारी जे १ । एवं पासत्थे कुसीले पमत्ते संसत्ते
 जे १ विना । एवं पासत्थे २ कुसीले २ पमत्ते संसत्ते मु० । अत्र जे १ अनुसारेण 'एवं पासत्थे
 पासत्थविहारी कुसीले कुसीलविहारी पमत्ते पमत्तविहारी संसत्ते संसत्तविहारी' इति सम्पूर्णः
 पाठो भाति । किन्तु 'एवं' इत्यस्य एतत्पाठसूचकत्वात् 'एवं पासत्थे कुसीले पमत्ते संसत्ते'
 इत्यपि पाठः सङ्गतो भाति । "पार्श्वे ज्ञानादीनां बहिस्तिष्ठतीति पार्श्वस्थः गाढरालानत्वादिकारणं
 विना शय्यातारभ्यवद्वृत्तादिपिण्डभोजकत्वाद्यागमोक्तविशेषणः, स च सकृदनुचितकरणेनाल्पकालमपि
 भवति तत उच्यते पार्श्वस्थानां यो विहारो बहूनि दिनानि यावत् तथा वर्तनं स पार्श्वस्थविहारः,
 सोऽस्यास्तीति पार्श्वस्थविहारी, एवमवसन्नादिविशेषणान्यपि, नवरमवसन्नो विवक्षितानुष्ठानालसः
 ...कुत्सितशीलः कुशीलः...प्रमत्तः पञ्चविधप्रमादयोगात्...संसक्तः कदाचित् संविग्नगुणानां
 कदाचित् पार्श्वस्थादिदोषाणां सम्बन्धात्"—अटी० ॥ १३. हस्तलिखितादर्शेषु 'उ-ओ'
 इत्यक्षरद्वयस्य समानप्रायत्वात् ओबद्ध^० इति उबद्ध^० इति शोभयथापि पठितुं शक्यतेऽत्र । क्वचित्
 रसद्वयतया ओबद्ध^० इति पठ्यते, क्वचित् उबद्ध^० इति । दृश्यतां पृ० १२८ टि० ९ । उउबद्ध^० मु०
 हेसं ४ । "ऋतुरद्धेऽपि अवर्षिकालेऽपि पीठफलकानि संस्तारकार्थं यस्य स तथा"—अटी० ॥

५८. तते णं तेसिं पंथयवज्जाणं पंचणहं अणगारसयाणं अन्नया कंदाइ एगतओ सहियाणं जाव पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि धम्मजागरियं जागरमाणानं अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पजित्था—एवं खलु सेलए रायरिसी चइत्ता रज्जं जाव पव्वतिए, विपुले असण-पाण-खाइम-साइमे मज्जपाणए यं मुच्छिए नो संचाएति जाव विहरित्तए, नो खलु कप्पइ देवाणुप्पिया ! समणाणं जाव पमत्ताणं विहरित्तए, तं सेयं खलु देवाणुप्पिया ! अम्हं कल्लं सेलयं रायरिसिं आपुच्छित्ता पाडिहारियं पीढ-फलग-सेज्जा-संथारगं पच्चप्पिणित्ता सेलगस्स अणगारस्स पंथयं अणगारं वेया-वच्चकरं ठवेत्ता बहिया अम्भुज्जएणं जाव विहरित्तए । एवं संपेहेति, २ ता कल्लं जेणेव सेलए० आपुच्छित्ता पाडिहारियं पीढ[-फलग-सेज्जा-संथारगं] पच्चप्पिणंति, २ ता पंथयं अणगारं वेयावच्चकरं ठवेति, २ ता बहिया जाव विहरंति ।

५९. तते णं से पंथए सेलयस्स सेज्जा-संथार-उच्चार-पासवण-खेल-सिंघाण-मत्त-ओसह-भेसज्ज-भत्त-पाणएणं अगिलाए विणएणं वेयावडियं कैरेइ ।

तते णं से सेलए अन्नया कैयाइ कत्तियचाउम्मासियंसि विपुलं असणं ४ आहारमाहारिए सुबहुं च मज्जपाणयं पीए पंचावरण्हकालसमयंसि सुहपसुत्ते । तते णं से पंथए कत्तियचाउम्मासियंसि कयकौउस्सगो देवसियं पडिक्कमणं पडिक्कंते चाउम्मासियं पडिक्कमिउक्कामे सेलयं रायरिसिं खामणइयाए सीसेणं पाएसु संघट्टेति ।

तते णं से सेलए पंथएणं सीसेणं पाएसु संघट्टिए समाणे आसुरुत्ते जाव मिसि-मिसेमाणे उड्डेति, २ ता एवं वेदासी—से केस णं मो एस अपत्थियपत्थिए जाव वज्जिए "जे णं ममं सुहपसुत्तं पाएसु संघट्टेति ? तते णं से पंथए सेलएणं एवं

१. कदाई हे २ ॥ २. य जे १ विना नास्ति ॥ ३. "अभ्युद्यतेन सोद्यमेन प्रवत्तेन गुरुणोपदिष्टेन प्रगृहीतेन गुह्यसकाशादङ्गीकृतेन विहारेण साधुवर्तनेन विहर्त्तुं वर्तितुम्" इति अटी० मध्ये दर्शनात् अटी० कृतां समक्षम् 'अम्भुज्जएणं पयत्तेणं पगगहिणं विहारेणं विहरित्तए' इति सम्पूर्णः पाठ आसीदिति सम्भाव्यते ॥ ४. सेलयं जे १ । अत्र पाठस्य संक्षिप्तत्वात् 'जेणेव सेलए रायरिसी हेणेव उवागच्छंति, उवागच्छित्ता सेलयं रायरिसिं आपुच्छित्ता' इति सम्पूर्णः पाठः प्रतीयते ॥ ५. ०रन्ति । २ ता तएणं जे १ । अत्र '२ ता' निरर्थकं भाति ॥ ६. 'सिंघाणं' जे १ सु० विना नास्ति ॥ ७. करेति २ ता तए जे १ । अत्र '२ ता' निरर्थकं भाति ॥ ८. कयाई हे २ ॥ ९. असण ४ हे १, २, ३, ला १, ३ । अत्र असण-पाण-खाइम-साइमं इति पाठो ज्ञेयः । असणं ४ इत्यत्र तु असणं पाणं खाइमं साइमं इति पाठो ज्ञेयः ॥ १०. पुव्वाव० हे १, ४, जे १ सं १ ला २, ३ । दृश्यतां पृ० ६४ टि० ५ ॥ ११. सुहं पसुत्ते ला ३ ॥ १२. ०काउस्सगो जे १ हे २ खं १ ॥ १३. वयासि जे १ हे १ खं १ । एवमग्रेऽपि ॥ १४. अप्प० जे १ खं १ ॥ १५. ०पत्थिए हे २ ॥ १६. जे णमहं सुहं हे २ ॥

वुत्ते समाणे भीए तत्थे तसिए करयल[परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं] कट्ठु एवं वदासी—अहण्णं भंते ! पंथए कयकौउस्सग्गे देवसियं पडिक्कमणं पडिक्कंते चाउम्मासियं खामेमाणे देवाणुप्पियं वंदमाणे सीसेणं पाएसु संघट्टेमि, तं खमंतु णं देवाणुप्पिया ! खंतुमरुहंतु णं देवाणुप्पिया ! नातिभुजो
 ५ एवं करणयाए ति कट्ठु सेलयं अणगारं एतमट्ठं सम्मं विणएणं भुजो भुजो खामेति । तते णं तस्स सेलयस्स रायरिसिस्स पंथएणं एवं वुत्तस्स अयमेयारूवे अज्झस्थिए जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु अहं रज्जं च[इत्ता] जाव ओबद्धपीढ-
 [फलग-सेज्जा-संधारए पमत्ते यावि] विहरामि, तं नो खलु कप्पति समणाणं णिग्गंथाणं पंसत्थाणं जाव विहरित्तिए, तं सेयं खलु मे कल्लं महुयं रायं आपु-
 १० च्छित्ता पाडिहारियं पीढ-फलग-सेज्जा-संधारणं पच्चप्पिणित्ता पंथएणं अणगारेणं सद्धिं बहिया अब्भुज्जएणं जाव जणवयविहारेणं विहरित्तिए । एवं संपेहेति, २ ता कल्लं जाव विहरति ।

६०. एवामेव समणाउसो ! जावै णिग्गंथो वा णिग्गंथी वा ओसन्ने जाव संधारए पमत्ते विहरति से णं इहलोए चेव बहूणं समणाणं^१ ४ हील्लंणिज्जे०,
 १५ संसारो भाणियव्वो । तते णं ते^२ पंथगवज्जा पंच अणगारसया इमीसे कहाए लद्धट्ठा समाणा अन्नमन्नं सदावैति, २ ता एवं वैयासी—सेलए रायरिसी पंथएणं बहिया जाव विहरति, तं सेयं खलु देवाणुप्पिया ! अम्हं सेल्यं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तिए । एवं संपेहेति, एवं संपेहित्ता सेलयं रायरिसि उवसंपज्जित्ताणं विहरंति ।

१. तत्थतसिए हे २ ॥ २. °काउसग्गे हे २ जो १ सं १ ॥ ३. देवसियं पडिक्कंते चाउम्मासियं पडिक्कंते चउम्मासियं जे १ ॥ ४. संघट्टेति हे २ ॥ ५. खमंतुमरुहंतु मं देवा° हे १ । खमंतुमरुहंतु णं देवा° ला २, ३, । तुलना—भगवतीसूत्रे ३।१।५०, ३।२।३२ खमंतु म(मेऽ-मु०)वराहं तुमं (तुम-ला १) णं देवा° हे ३ मु० ला १ ॥ ६. करणयाए ति हे २ । करणयाए ति जे १ ॥ ७. एमट्ठं हे २ ॥ ८. वुत्तयस्स हे २ ॥ ९. तोबद्धं लो० । उडबद्धं हे २, ३ । दृश्यतां पृ० १२६ टि० १३ ॥ १०. पासत्थाणं नास्ति जे १ ॥ ११. °फलं पच्च° जे १ । °फलं सेज्जासंधारयं पच्च° खं १ हे ३, ४, ला ३ ॥ १२. 'जाव'पदेनात्र किं ग्राह्यमिति न सम्यग् ज्ञायते । 'जाव' स्थाने 'जो' इति पदं पूर्वं प्रयुक्तमत्र, दृश्यतां पृ० १०० पं० ४, पृ० १०२ पं० ३ ॥ १३. अत्र ४ इत्यङ्केन 'बहूणं समणाणं बहूणं समणीणं बहूणं सावयाणं बहूणं सावियाणं इति' विवक्षितम्, दृश्यतां पृ० १०० पं० ६ ॥ १४. दृश्यतां पृ० १०० पं० ७ ॥ १५. पंथावज्जा हे २ सं १ ला १, २, ३ हे ३, ४ ॥ १६. वयासि एवं सेलए राया पंथएण जाव जे १ ॥ १७. सेलए जे १ ॥ १८. °रा उव° हे १ । राय उव° ला १ । रायं उव° हे १ ला १ विना ॥

૬૧. તતે ણં તે સેલ્લયપામોક્ષા પંચ અણગારસયા બહુણિ વાસાણિ સામણ્ણપરિયાગં પાઠણિત્તા જેણેવ પુંડરીણ પવ્વણ તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ, ૨ જહેવ થાવન્નાપુત્તે તહેવ સિદ્ધા ! એવામેવ સમણાસો ! ^૩જો અમ્હં નિગ્ગંથો વા નિગ્ગંથી વા જાવ વીતીવહ્સસિતિ । એવં સ્વલુ જંબૂ ! સમણેણં ભગવયા મહાવીરેણં પંચમસ્સ ણાયજ્ઞયણસ્સ અયમદ્ધે પણ્ણત્તે ત્તિં બેમિ ॥

૫

॥ પંચમં નાયજ્ઞયણં સંમત્તં ॥

૧. પુંડરીયપવ્વણ હે ૨ । પુંડરીણ જે ૧ હે ૧ લં ૧ ॥ ૨. મુ. વિના—તેણેવ ઉવાગચ્છહ્ જહેવ જે ૧ । તેણેવ ૨ જહેવ જે ૧ વિના ॥ ૩. જો નિગ્ગંથો વા ૨ જાવ વિહરિસ્સતિ એવં સ્વલુ હે ૨ વિના । દ્રશ્યતાં પૃ. ૧૦૨ પં. ૬ ॥ ૪. તિ હે ૨ ॥ ૫. સમસં હે ૧ ॥

[छट्टे अज्झयणं 'तुंबे']

६२. जति णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव संपत्तेणं पंचमस्स णायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते, छट्ठस्स णं भंते ! नायज्झयणस्स समणेणं जाव संपत्तेणं के अट्ठे पण्णत्ते ? , एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे समोसरणं, परिसा निग्गया । ते णं काले णं ते णं समए णं समणस्स भगवओ महावीरस्स जेट्ठे^१ अंतेवासी इंदभूती नाम अणगारे अदूरसामंते जाव सुक्कज्झाणोवगए विहरति ।

तते णं से इंदभूती जायसट्ठे जावँ एवं वदासी—कहण्णं भंते ! जीवा गरुयत्तं वा लहुयत्तं वा हव्वमागच्छंति ? गोयमा ! से जहा नामए केइ १० पुरिसे एगं महं सुक्कं तुंबं णिच्छिड्डं निरुवहयं दब्भेहिं य कुसेहिं य वेदेइ, २ ता मट्ठियालेवेणं लिपति, २ ता उण्हे दलयति, २ ता सुक्कं समाणं दोच्चं पि दब्भेहिं य कुसेहिं य वेदेति, २ ता मट्ठियालेवेणं लिपति, २ उण्हे दलयइ, सुक्कं समाणं तच्चं पि दब्भेहिं य कुसेहिं य वेदेति, २ ता मट्ठियालेवेणं लिपति । एवं खलु एणुवाएणं अंतरा वेदेमाणे अंतरा लिपेमाणे अंतः सुक्कवेमाणे १५ जाव अट्ठहिं मट्ठियालेवेहिं लिपति, अत्थाहमतारमपोरिसियंसि उदगंसि पक्खिवेज्जा, से णूणं गोतमा ! से तुंबे तेसिं अट्ठण्हं मट्ठियालेवाणं गैरुययाए भारिययाए गैरुयभारिययाए उप्पिं सलिलमतिवत्ता अहे धरणियलपइड्डाणे भवति, एवामेव गोतमा ! जीवा वि पाणातिवाएणं जाव मिच्छादंसणसल्लेणं अणुपुव्वेणं अट्ठ कम्मपगडीओ समज्जिणिता, तासिं गैरुययाए भारिययाए गैरुयभारिययाए काल- २० मासे कालं किञ्चा धरणियलमतिवत्तिता अहे नरगतलपइड्डाणा भवंति, एवं खलु गोतमा ! जीवा गैरुयत्तं हव्वमागच्छंति ।

१. जेट्ठे य इंद^० हे १ सं १ ला १, २, हे ३, ४ ॥ २. अंतेवासी जे १ सु० विना नास्ति ॥ ३. नाम अणगारे जे १ विना नास्ति ॥ ४. जाव नास्ति हे १ जे १ विना ॥ ५. णाम केइ खं १ ॥ ६. सुक्कं हे २ ॥ ७. विदेइ जे १ ॥ ८. सुक्कं हे २ ॥ ९. पि नास्ति जे १ ॥ १०. विदेइ २ ता जे १ ॥ ११. दलयइ सं १ ला २, ३ हेसं ० ४ विना नास्ति ॥ १२. वेदेइ २ ता जे १ ॥ १३. लिपइ २ ता जे १ ॥ १४. सुक्कवे^० हे १ सं १ ॥ १५. अलिपति जे १ विना ॥ १६. अत्थाहमता-रपोरिसियंसि पक्खिवेज्जा जे १ । “अत्थाहंति लि अरुयावे अगावे इत्यर्थः, पुरुषः परिमाणमस्येति पौरुषिकम्, तन्निषेधादपौरुषिकम्”—अटी० ॥ १७. पक्खिवेज्जसि खं १ ॥ १८. गुरुयत्ताए हे २ । गुरुययाए खं १ ला २, ३ । गुरुयाए हे ४ ॥ १९. भारियाए जे १ सं १ ॥ २०-२३. गुरु^० हे १ ।

अहं णं गोतमा ! से तुंबे तंसि पढमिलुगंसि मट्ठियालेवंसि 'तित्तंसि कुहियंसि परिसडियंसि ईसिं धरणियलाओ उप्पतित्ताणं चिट्ठति, तयणंतरं च णं दोच्चं पि मट्ठियालेवे जाव उप्पतित्ताणं चिट्ठति, एवं खलु एएणं उवाएणं से^१ तेसु अट्ठसु मट्ठियालेवेसु तित्तेसु जाव विमुक्कबंधणे अहे धरणि- यलमइवइत्ता उप्पिं सलिलतलपइट्ठाणे भवन्ति । एवामेव गोतमा ! जीवा पाणाति- ५ वातवेरमणेणं जाव मिच्छादंसणसल्लवेरमणेणं अणुपुब्बेणं अट्ठ कम्मपगडीओ खवेत्ता गगगतलमुप्पइत्ता उप्पिं लोयगपतिट्ठाणा भवन्ति, एवं खलु गोतमा ! जीवा लहुयत्तं हव्वमागच्छन्ति ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवता महावीरेणं छट्ठस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते त्ति वेमि ।

१०

॥ छट्ठं नायज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. अहण्णं जे १ । अहं णं हे १ ला २, ३ ॥ २. तित्तंसि जे १ । 'तित्तंसि त्ति स्तीमित आद्रतां गते'—अटी० ॥ ३. ततेणंतरं हे २ । तयाणंतरं हे १ खं १ ॥ ४. से हे २ विना नास्ति ॥ ५. ंबंधणेसु अहे जे १ ॥ ६. सम्मत्तं हे १, २ ॥

[सत्तमं अज्झयणं 'रोहिणी']

६३. जति णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं छट्ठस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते, सत्तमस्स णं भंते ! नायज्झयणस्स के अट्ठे पण्णत्ते ? एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे *नाम नयरे होत्था, सुभूमिभागे उज्जाणे ।

५ तत्थ णं रायगिहे नगरे धणे *नाम सत्थवाहे परिवसति अट्ठे, भदा भारिया अहीण-पंचेदिय जाव सुरूवा । तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स पुत्ता भदाए भारियाए अत्तया चत्तारि सत्थवाहदारया होत्था, तंजहा—धणपाले धणदेवे धणगोवे धणरक्खिए । तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स चउण्हं पुत्ताणं भारियाओ चत्तारि सुण्हाओ होत्था, तंजहा—उज्झिया भोगवतिया रक्खिया रोहिण्या ।

१० तते णं तस्स धणस्स अन्नया कदाइं पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि इमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु अहं रायगिहे बहूणं इसर जाव प्पभितीणं सयस्स य कुटुंबस्स बहूसु कजेसु य कौरणेसु य कुटुं [बेसु] मंते गुज्जे रहस्से निच्छए ववहारेसु य आपुच्छणिजे पडिपुच्छणिजे मेढी पमाणं आहारे आलंबणं चक्खू *मेढिभूते पमाणभूते आहारभूते आलंबणभूते चक्खुभूते
१५ सव्वकैज्जवट्ठावए, तं ण णज्जति णं मए गयंसि वा चुयंसि वा मयंसि वा भगंसि वा लुगंसि वा सडियंसि वा पडियंसि वा विदेसत्थंसि वा विप्पवसियंसि वा इमस्स कुटुंबस्स के मन्ने आहारे वा आलंबे वा पडिबंघे वा भविस्सति ?, तं सेयं खलु मम कलं जाव जलंते विपुलं असण ४ उवक्खडावेत्ता मित्त-णाति-
[-णियग-सयण-संबंधि-परिजणं] चउण्ह य ण्हुसाणं कुलघरवग्गं आमंतेत्ता तं
२० मित्त-णाइ-णिय[ग-सयण-संबंधि-परिजणं] चउण्ह य ण्हुसाणं कुलघरवग्गं विपुलेणं

*णामं सं १ ॥ १. रक्खितिया जे १ विना ॥ २. सयस्स कुटुंबस्स य वं जे १ ॥ ३. पतिषु पाठाः—कार कोटुंबमंते जे १ ला २ लामू ३ । कार कोटुंबे मंते लासं ३ । कार कोटुं मंते जे १ विना । कार कुटुं मंते हे २ । इत्थंतां पृ० ७८ पं० ९ तथा पृ० ७ पं० ९, तत्र अटी० मध्ये इत्थं व्याख्यातम्—“कार्येषु च...विषयभूतेषु, कुटुम्बेषु च स्वकीय-परकीयेषु विषयभूतेषु ये मन्त्रादयो निश्चयान्तास्तेषु आप्रच्छनीयः...प्रतिप्रच्छनीयः...मेढि ति...मेढी, प्रमाणं... आधारः...आलम्बनं...चक्षुः...। एतदेव प्रपञ्चयति मेढिभूए इत्यादि” —अटी० ॥ ४. चक्खुभूते मेढीभूते हे २ ॥ ५. *कजाव* जे १ । *कज्जुव* लो० खं १ ॥ ६. ‘असण-पाण-खाइम-साइम’ इति ‘४’ इत्यनेन विधक्षितम् ॥ ७. चउण्ह ण्हुसाणं य कुलं हे २ लो० । चउण्ह य सुण्हाणं कुलं जे १ ला ३ । चउण्ह ण्हुसाणं कुलं हे १ ला १ । चउण्ह हुसाणं कुलं खं १ ॥ ८. न्हुस्साणं सं १ ॥

असण ४ धूव-पुफ-वत्थ-गंधं जाव सक्कारेत्ता सम्माणेत्ता तस्सेव मित्त-णाति-
णियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स चउण्ह य ण्हुसाणं कुलवरवग्गस्स पुरतो चउण्हं
ण्हुसाणं परिकखणहयाए 'पंच पंच सालिअक्खए दलइत्ता जाणामि ताव का किह
वा सारक्खइ वा संगोवेइ वा संवडेइ वा । एवं संपेहेइ, २ ता कलं जाव
मित्त-णाति[-णियग-सयण-संबंधि-परिजणं] चउण्ह य ण्हुसाणं कुलवरवग्गं ५
आमंतेइ, २ ता विपुलं असण ४ उवक्खडावेइ ।

ततो पच्छा ण्हाए भोयणमंडवंसि सुहासण[वरगए] मित्त-णाति[णियग-सयण-
संबंधि-परिजणेणं] चउण्ह य सुण्हाणं कुलवरवग्गेण सद्धिं तं विपुलं असण
४ जाव सक्कारेति, २ ता तस्सेवं मित्त-णाति-णियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स
चउण्ह य सुण्हाणं कुलवरवग्गस्स पुरतो पंच सालिअक्खए गेण्हति, २ ता जेइ १०
सुण्हं उज्झियं सदावेति, २ ता एवं वदासी—तुमं णं पुत्ता ! मम हत्थाओ इमे
पंच सालिअक्खए गेण्हादि, २ अणुपुब्बेणं सारक्खमाणी संगोवेमाणी विहरादि,
जया^१ णं अहं पुत्ता ! तुमं इमे पंच सालिअक्खए जाएज्जा तया णं तुमं मम इमे
पंच सालिअक्खए पंडिनिजाएज्जासि ति कड्डु सुण्हाए हत्थे दलयति, २ ता
पडिविसज्जेति । १५

तते णं सा उज्झिया धणस्स तहत्ति एयमइं पडिसुणेति, २ ता धणस्स
सत्थवाहस्स हत्थाओ ते पंच सालिअक्खए गेण्हति, २ ता एगंतमवक्कमति,
एगंतमवक्कमिताए इमेयारूवे अज्झत्थिए चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्प-
ज्जित्था—एवं खलु तैयाणं कोट्ठागारंसि बहवे पल्ल सालीणं पडिपुण्णा चिद्धंति,
तं जया णं ममं ताओ इमे पंच सालिअक्खए जाएसति तया णं अहं पल्लतराओ २०
अण्णे पंच सालिअक्खए गहाय दाहामि^२ ति कड्डु एवं संपेहेइ, २ ते पंच
सालिअक्खए एगंते एडेति, २ ता सकम्मसंजुत्ता जाया यावि होत्था ।

१, ९. दइयतां पृ० ३६ पं० ८-१२ ॥ २, ४. सुण्हाणं जे १ ॥ ३. 'स्स य पुरतो खं १ जे १ ॥
५. पंच सालि' हे १, २ खं १ जे १ ॥ ६. सुण्हाणं खं १ हे १ विना ॥ ७. कुलवरं आमं' जे १
मु० विना ॥ ८. असणं ४ जे १ मु० ॥ १०. अत्र पूर्ववर्णनानुसारेण 'सक्कारेति सम्माणेति,
सक्कारेत्ता सम्माणेत्ता' इति संपूर्णः पाठो भाति ॥ ११. 'व य मित्तं' जे १ ॥ १२. 'स्स य पु'
जे १ खं १ ॥ १३. उज्झित्थं जे १ हे २ विना ॥ १४. णं हं पुत्ता हे २ विना ॥ १५. पडि-
दिजाएज्जासि जे १ । पडिनिजाएसि हे २ । दलएज्जासे सं १ ला ३ हे ४ ॥ १६. एगंतमवक्कमइ,
एगंतमवक्कमिता एयारूवे अज्झत्थिते लो० ॥ १७. अज्झत्थिए ४ एवं इति हस्तलिखितादौषु
पाठः । अत्र ४ इत्यनेन 'चित्तिए' इत्यादिपदानि सूच्यन्ते ॥ १८. खलु एयाणं खं १ ॥ १९. जायस
तहया जे १ ॥ २०. देहामि सं १ ला ३ ॥ २१. ति हे २ ॥

एवं भोगवतियाए वि, णवरं सा छोलेति, २ ता अणुगिलति, २ ता सकम्म-
संजुत्ता जाया ।

एवं रंक्खियाए वि, नवरं गेण्हति, २ ता इमेयारूवे अज्झत्थिए [चिंतिए
पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था]—एवं खलु ममं ताओ इमस्स मित्त-नाति-
५ नियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स चउण्ह य सुण्हाणं कुलधरवग्गस्स पुरतो सदावेत्ता
एवं वदासी—तुमं णं पुत्ता ! मम हत्थाओ जाव पडिनिज्जाएज्जासि ति कट्ठु मम
हत्थंसि पंच सालिअक्खए दल्लयति, तं भवियव्वमेत्थ कारणेणं ति कट्ठु एवं
“संपेहेति, २ ता ते पंच सालिअक्खए सुद्धे वत्थे बंधइ, २ ता रयणकरंडियाए
पक्खिवइ, २ ता मंजूसाए पक्खिवइ, २ ता ऊसीसामूले ठावेइ, २ ता तिसंखं
१० पडिजागरमाणीं २ विहरति ।

तए णं से धणे सत्थवाहे तंस्सेव मित्त जाव चैउत्थं रोहिणीयं सुण्हं सदावेति,
जाव “तं भवियव्वमेत्थ कारणेणं” । तं सेयं खलु मम एए पंच सालिअक्खए
सारक्खमाणीए संगोवेमाणीए संवड्डेमाणीए ति” कट्ठु एवं संपेहेति, २ ता कुलधर-
पुरिसे सदावेति, २ ता एवं वदासी—तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! एते पंच सालि-
१५ अक्खए गेण्हइ, सारक्खमाणा संगोवेमाणा अणुपुव्वेणं संवड्डेइ । पढमपाउंससि
महावुट्ठिकायंसि निवड्डयंसि खुड्ढागं केयारं सुपरिकम्मियं करेह, सुपरिकम्मियं
करेत्ता इमे पंच सालिअक्खए वावेह, वावेत्ता दोच्चं पि तैच्चं पि उक्खयनिहए करेह,
“२ वाडिपरिक्खेवं करेह, २ सारक्खमाणा संगोवेमाणा अणुपुव्वेणं संवड्डेइ ।

१. °वतिया वि सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ २. णवरं संछोलेइ २ ता जे १ । “छोलेइ ति निस्तुभी-
करोति, अणुगिलइ ति भक्षयति, कचित् छोलेइ इत्येतदेव दृश्यते, तत्र च भक्षयतीत्यर्थः” —
अटी० ॥ ३. °संजाया एवं जे १ । °संपउत्ता एवं हे २ । °सं० एवं जे १ विना ॥ ४. रंक्खिअइ
एयाए वि जे १ । रंक्खिया वि सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ५. °स्स य पुरतो हे १, २,
जे १ ॥ ६. दल्लयइ २ ता तं जे १ । दयति । तं हे २ ॥ ७. संपेहि । ते पंच हे २ ॥
८. २ ता मंजूसाए पक्खिवइ हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ९. २ नास्ति जे १ हे १ ॥ १०.
तदेव जे १ ॥ ११. चउण्हं हे २ ॥ १२. तं नास्ति हे २ ॥ १३. °यव्वं णं एत्थ हे १ ॥ १४. णं
ति कट्ठु जे १ ॥ १५. तिकट्ठु जे १ हे २ ॥ १६. गेण्हइ पढमं जे १ हे १ विना ॥ १७. करेह सु २
इमे जे १ हे १ विना । करेह इमे हे १ जे १ ॥ १८. तच्चं पि नास्ति जे १ सं १ ला ३ ॥ १९.
°निकखे जे १ । °निकखए सं १ ला ३ हे १, ४ ॥ २०. °ह उ २ खं १ हे ३ । प्रतदनुसारेण
करेह, उक्खयनिहए करेत्ता इति संपूर्णः पाठः ॥ २१. २ वाडिपरिक्खेवं करेह नास्ति
हे २, ३ खं १ ला १ हे सं ४ विना ॥ २२. वाडियप° खं १ हे मू० २ । इत्यंतां पृ० १३५
टि० २ ॥ २३. °पक्खेवं ला १ हे ३ हे सं ४ ॥

तते णं ते कोडुंबिया रोहिणीए एतमडं पडिसुणेंति, २ ता ते पंच सालि-
अक्खए गेण्हंति, २ अणुपुब्बेणं सारक्खंति संगोवंति विहरंति । तए णं ते
कोडुंबिया पढमपाउसंसि महाबुड्ढिकायंसि णिवइयंसि समाणंसि खुड्ढागं केदारं
सुपरिकम्मियं करेंति, २ ते पंच सालिअक्खए ववंति, [२] दोच्चं पि तच्चं पि
उक्खयनिहए करेंति, २ वाडिपरिक्खेवं करेंति, २ अणुपुब्बेणं सारक्खमाणा ५
संगोवेमाणा विहरंति ।

तते णं ते साली अणुपुब्बेणं सारक्खिज्जमाणा संगोविज्जमाणा संबुड्ढिज्जमाणा
साली जाया किण्हा किण्होभासा जाव निउरंबभूया पासादीया दरिसणिज्जा अभि-
रूवा पडिरूवा । तते णं ते साली पत्तिया वैत्तिया गम्भिया पसूया आंगयगंधा
खीरइया बद्धफला पैक्का पैरियागया सल्लइया पत्तइया हरियपेसंडा जाया यावि १०
होत्था ।

तते णं ते कोडुंबिया ते साली पत्तिए जाव सल्लइए पत्तइए जाणित्ता तिकखेहिं
णंवपज्जणएहिं असियएहिं लुणंति, २ करयल्लमलिते करेंति, २ पुणंति । तत्थ णं
चोक्खाणं सुइयाणं अखंडाणं अफुडियाणं छंडळडापूयाणं सालीणं मागहए पत्थए
जाए । तते णं ते कोडुंबिया ते साली णवएसु चंडएसु पक्खिवंति, २ १५

१. ववंति जे १॥ २. वाडियव° हे २॥ ३. “वत्तिथ त्ति...वत्तिताः अभिचीयन्ते,
पाठान्तरेण तइया व त्ति सज्जातत्वच इत्यर्थः”—अटी० ॥ ४. आगयखंधा सं १ ला ३ ।
“आगतगन्धाः जाउसुरभिगन्धाः आयातगन्धा वा दूरयायिगन्धा इत्यर्थः—अटी० ॥ ५.
खीरइ(ई—जं १)या हे २ विना । “क्षीरकिताः सज्जातक्षीरकाः”—अटी० ॥ ६. पिक्का हे १,
२ जे १॥ ७. “पर्यायागताः पर्यागता वा, सर्वनिष्पन्नतां गता इत्यर्थः । सल्लइपत्तिथ त्ति
सल्लकी वृक्षविशेषः, तस्या इव पत्रकाणि दलानि कुतोऽपि साधर्म्यात् संजातानि येषां ते तथेति,
गमनिकैवेयम् । पाठान्तरेण शल्लकिताः शुष्कपत्रतया संजातशल्लकाः पत्रकिताः संजात-
कुत्सिताल्पपत्राः । हरियपे(फे—अटीजे०)संड त्ति हरितानि हरितालवर्णानि नीलानि पर्वकाण्डानि
नालानि येषां ते तथा, जाताश्चाप्यभूवन्”—अटी० । दइयतां टि० ९॥ ८. °केरंडा हे १ ।
°वेरंडा हे २ । °केरंडा जे १ । °केडा हे ३ । °वेरंडा ला १ । °पव्वकंडा ला २ । दइयतामुपरितनं
टिप्पणम् ॥ ९. सल्लइयपत्तइए हे २ विना । सल्लइपत्तइए खं १ हे १ ला १ । दइयतां टि० ७॥
१०. णवपज्जणएहिं नास्ति जे १ । “नवपज्जणएहिं ति नवं प्रत्यग्रं पायनं लोहकारेण तापित-
कुड्ढि—तीक्ष्णघारीकृत—पुनस्तापितानां जले निबोलनं येषां तानि तथा, तैः, अलिपुहिं ति दात्रैः”—
अटी० ॥ ११. करेंति । २ तएणं तत्थ णं जे १॥ १२. अक्खंडाणं हे १, २ । “अक्खंडाणं ति
सरुलानाम् अस्फुटितानाम् असंजातराजीकानां छड(डु—जे १)छडा इत्येवमनुकरणतः सर्पादिना
रुडुः स्फुटिकृता शोभिता इत्यर्थः स्त्रुष्टा वा, पाठान्तरेण पूरा वा ये ते तथा, तेषाम्”—
अटी० ॥ १३. अणुपुब्बि° हे १॥ १४. छडुडुणां पुयाणं जे १॥ १५. ववेसु हे १॥

- ओलिंपति, लिंपति, २ लंछियमुद्धिते करेति, २ ता कोट्टागारस्स एगदेसंसि ठावेति, २ सारक्खमाणा संगोवेमाणा विहरंति । तते णं ते कोट्टुंबिया दोच्चंसि वासारत्तंसि पढमपाउसंसि महाबुद्धिकायंसि निवइयंसि खुट्ठागं केयारं सुपरिकम्मियं करेति, २ ते साली ववंति, २ दोच्चं पि० उक्खयणिहए जाव लुणंति जाव चलणतलमलिए करेति, २ पुणंति । तत्थ णं सालीणं बहवे मुरया जाव एगदेसंसि ठावेति, २ सारक्खमाणा संगोवेमाणा विहरंति । तते णं ते कोट्टुंबिया तच्चंसि वासारत्तंसि महाबुद्धिकायंसि निवइयंसि बहवे केदारे सुपरि० जाव लुणंति, २ ता संवहंति, २ ता खलयं करेति, २ मेलंति जाव बहवे कुंभा जाया । तते णं ते कोट्टुंबियां साली कोट्टागारंसि पलंति जाव विहरंति । चउत्थे वासारत्ते बहवे कुंभसया जाता ।
- १० तते णं तस्स धणस्स पंचमयंसि संवच्छरंसि परिणममाणंसि पुव्वरत्तावरत्तकाल-समयंसि इमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु मए इओ अतीति पंचमे संवच्छरे चउण्हं सुण्हाणं परिकखणट्ठाए ते 'पंच पंच सालिअक्खया हत्थे दिच्चा, तं सेयं खलु मम कलं जाव जलंते पंच सालिअक्खए पंडिजाइत्तए जाव जाणामि ताव काए किह सारक्खिया वा संगोविया वा संवड्ढिर्यो व त्ति कट्ठु एवं
- १५ संपेहेति, २ ता कलं जाव जलंते विपुलं असण ४ मित्त-नाइ-णियग-सयण-संबंधि-

१. ओलिंपति लिंपति लंछियं हे २ । ओलिंपति २ लंछियं हे २ विना । “उपलिम्पन्ति घटकमुलस्य तत्पिधानकस्य च गोमयादिना रुध्रं मञ्चन्ति । लिम्पन्ति घटमुलं तत्तथानं च छगणादिना पुनर्मसृणीकुर्वन्ति । लाञ्छितं रेखादिना मुद्रितं मृन्मयमुद्रादानेन तत् कुर्वन्ति” — अटी० । २. लंछियमुद्धियाए करेति ॥ २ ता । को० जे १ ॥ ३. कोट्टागारंसि एगं जे १ खं १ ॥ ४. कोट्टुंबियपुरिसा दो० जे १ । ५. लुणंति हे २ ला १ विना ॥ ६. दोच्चं २ पि उक्खं जे १ । दोच्चं पि तच्चं पि उक्खं मु० ॥ ७. हे १ विना—मुरवा हे २ लो० खं १ ला २ । कुट्ठाग ला ३ । कुरवा हेसं० ४ । पुरवा हे ३ । कुट्ठाग सं १ जे १ । “मुरजो मानविशेषः” — अटी० ॥ ८. दइयतां पं० ३-४ ॥ ९. मसलंति ला २ ॥ १०. ०या साली जे १ विना ॥ ११. कोट्टारंसि हे १ ॥ १२. प्रतिपु पाठाः—बलंति २ । जाव जे १ । पलंसि जाव लो० । पलंमि जाव हे २ । पलंति जाव हे १, ३, ४, सं १ खं १ ला २, ३ । पक्खिवंति जाव ला १ मु० । अत्रेदं विचार्यते—बहुषु हस्तलिखितादर्शेषु पलंति इति पाठः, अतः पल्यशब्दं नामधातुं विधाय ‘पलंति’ इत्यस्य ‘पल्ये प्रक्षिपन्ति’ इत्यर्थो यदि विवक्षितः तदा ‘पलंति’ इति पाठः समीचीन एव, अत्राश्चौ तु ‘बलंति’ इति जे १ पाठः, ‘पक्खिवंति’ इति ला १ पाठो वा उपादेयः ॥ १३. संवत्सरे जे १ सं १ ला १ ॥ १४. पंच साळिं जे १ हे १ ॥ १५. ०यक्खए हत्थए दिण्णा जे १ ॥ १६. जलंतए जे १ सं १ हे ४ खं १ ॥ १७. परिजां हे २ ला १ विना ॥ १८. हे १ विना ०या वा कट्ठु हे २ जे १ खं १ । ०या जाव त्ति कट्ठु सं १ ला २, ३ हे ४ । ०या कट्ठु हे ३ ॥ १९. जाव नास्ति जे १ विना ॥ २०. दइयतां पृ० १४ पं० ५-११ ॥

-परिजणं चउण्ह य सुण्हाणं कुलवर जाव सम्माणित्ता तस्सेव मित्त-णाति-
णियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स चउण्ह य सुण्हाणं० पुरओ जेडं उज्झियं सदावेइ,
२ ता एवं वयासी—एवं खलु अहं पुत्ता ! इतो अतीते पंचमंमि संवच्छरे
इमस्स मित्त-णाति-णियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स चउण्ह य सुण्हाणं कुलघरस्स
य पुरतो तव हत्थंसि पंच सालिअक्खए दलयामि, जया णं हं तुमं पुत्ता ! ५
एए पंच सालिअक्खए जाएजा तया णं तुमं मम इमे पंच सालिअक्खए
पडिनिज्जाएसि तिं कट्ठु तव हत्थंसि दलामि । से नूणं पुत्ता ! अत्थे समट्ठे ? इंता
अत्थि । तण्णं तुमं पुत्ता ! मम ते सालिअक्खए पडिनिज्जाएहि ।

तते णं सा उज्झिया एयमड्डं धणस्स पडिसुणेति, २ ता जेणेव कोट्ठांगारे
तेणेव उवागच्छति, २ ता पल्लतो पंच सालिअक्खए गेण्हति, २ ता जेणेव १०
धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छति, २ ता धणं सत्थवाहं एवं वदासी—एए 'णं
ताओ ! पंच सालिअक्खए(क्खय ?) तिं' कट्ठु धणस्स हत्थंसि ते' पंच
सालिअक्खए दलयति । तते णं धणे उज्झियं सवहसावियं करेति, २ ता एवं
वयासी—किण्णं पुत्ता ! ते चेव पंच सालिअक्खए(क्खया ?) उदाहु अन्ने ?
तते णं उज्झिया धणं सत्थवाहं एवं वयासी—एवं खलु तुम्हे तातो ! इओ अतीते १५
पंचमे संवच्छरे इमस्स मित्त-णाति-णियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स चउण्ह य
[णहुसाणं] कुल[घरवग्गस्स] जाव विहराहि । तते णं हं तुम्हं एतमड्डं पडि-
सुणेमि, ते' पंच सालिअक्खए गेण्हामि, २ ता एगंतमवक्कामि । तते णं मम
इमेयारूवे अज्झस्थिए जाव समुप्पज्जित्था—एवं खलु तायाणं कोट्ठांगारंसि जीव
सकम्मसंजुत्ता । तं णो खलु ताओ ! ते चेव पंच सालिअक्खया, एए णं अन्ने । २०

तते णं से धणे उज्झियाए अंतिए एयमड्डं सोच्चा णिसम्म आसुरुत्ते जाव
मिसिमिसेमाणे उज्झियं तस्स मित्त-णाति[-नियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स]

१. तस्सेव य मित्तं जे १ ॥ २. सुण्हाणं कुलघरवग्गस्स पुरओ मु० ॥ ३. उज्झितियं
हे १, २ खं १ । उज्झियं हे ३ ॥ ४. पंचमंमि हे १ ॥ ५. 'घरवग्गस्स मु० ॥ ६. अत्र
पूर्वापरसन्दर्भानुसारेण 'य' इत्यधिकं भाति ॥ ७. हं पुत्ता हे १, २ ॥ ८. तिं कट्ठु तं हत्थंसि
दलयामि मु० ॥ ९. ते मम सालिं जे १ ॥ १०. 'एसि सं १ ला ३ ॥ ११. उज्झितिया हे २
विना ॥ १२. कोट्ठांगारं जे १ विना । कुट्ठां सं १ ॥ १३. णं ते पंच जे १ विना ॥ १४. तिं सं
१ हे २ ला ३ ॥ १५. ते नास्ति जे १ ॥ १६. दलति सं १ ला ३ ॥ १७. 'सुणेमि २ मु० ॥
१८. ते णं पंच हे १ ॥ १९. जाव नास्ति हे २ विना ॥ २०. ताता हे १, २, ३ । ताया ला ३ ।
तात खं १ ॥ २१. 'अक्खए हे २ विना ॥ २२. एए णं तए अण्णे जे १ ॥ २३. उज्झितियाते
हे २ विना ॥ २४. उज्झितियं हे २ विना ॥

चउण्ह य सुण्हाणं कुलवरस्स पुरओ तस्स कुलवरस्स छारुज्झियं च
छाणुज्झियं च कयवरज्झियं च संपुच्छियं च सम्मज्झियं च पाओदयदाइयं
च ण्हाणोदयदाइयं च बाहिरपेसणकारियं च ठवेति । एवामेव समणाउसो !
जो अम्हं निग्गंथो वा निग्गंथी वा जाव पव्वतिते, पंच य से महव्वयातिं
५ उज्झियाइं भवंति, से णं इहभवे चेव बहूणं समणाणं बहूणं समणीणं बहूणं
सावयाणं बहूणं सावियाणं हीलणिजे जाव अणुपरियेद्विस्सइ, जहा सा उज्झिया ।

एवं भोगवइया वि, नवरं तस्स कुलवरस्स कंडेतियं च कोट्टेतियं च पीसंतियं
च एवं रुंचंतियं च रंधंतियं च परिवेसंतियं च परिभायंतियं च अंबंतियं च
पेसणकारिं महाणसिणिं ठवेति । एवामेव समणाउसो ! "जो अम्हं समणो वा समणी
१० वा पंच य से महव्वयाइं फोलियाइं भवंति से णं इह भवे चेव बहूणं समणाणं जाव
हीलणिजे निंदणिजे खिसणिजे गरहणिजे परिभवणिजे, जहा व सा भोगवतिया ।

१. कुलवरवग्गस्स य पुं मु० ॥ २. छाणुज्झियं च नास्ति हे १ अटी० । दृश्यतामत्रेतनं टिप्पणम् ॥
३. पाओव(पाओय—खं १)राइयं च ण्हाणोवदाइयं च हे २ विना ॥ ४. प्रतिषु पाठाः—
कारिं ठवेइ सं १ ला २, ३ हे ४ विना । कारियं च ठवेति सं १ ला २, ३ हे ४ ॥
"क्षारोज्झिकां भस्मपरिष्ठापिकाम्, कचवरोज्झिकाम्, अवकरशोधिकाम्, समुक्षिकां प्रात-
गृहाङ्गणे जलच्छटकदायिकाम्, पाठान्तरेण संपुच्छियं ति तत्र संप्रोच्छिकाम्, पादादिल्लिषिकाम्,
सम्मार्जिकां गृहस्यान्तर्बहिश्च बहुकरिकाबाहिकाम्, पादोदकदायिकां पादशौचदायिकाम्,
स्नानोदकदायिकां प्रतीताम्, बाह्यानि प्रेषणानि कर्माणि करोति या सा बाहिरपेसणकारिय
त्ति भणिया" ॥ "कण्डयन्तिकामेति अनुकम्पिता कण्डयन्ती तन्दुलादीन् उद्वललादौ
क्षोदयन्ती कण्डयन्तिका, ताम्, एवं कुट्टयन्तिकां तिलादीनां चूर्णनकारिकाम्, पेषयन्तिकां
गोधूमादीनां घर्ष्टादौ पेषणकारिकाम्, रुंचंतिकां (त्वचंतिकाम्—अटीजे० अटीहे०, रुंचंति-
काम्—अटीखं० अटीसं०) यन्त्रके व्रीहि-कोद्रवादीनां निस्तुपवकारिकाम्, रन्धयन्तिकाम्
ओदनस्य पाचिकाम्, परिवेषयन्तिकां भोजनपरिवेषणकारिकाम्, परिभाजयन्तिकां पर्वदिने
स्वजनग्रहेषु खण्डखाद्याद्यैः परिभाजनकारिकाम्, महानसे नियुक्ता महानसिकी तां स्थापयति"
—अटी० ॥ ५. "यट्ठइस्सइ हे १ ला १ ॥ ६. जहा उज्झितिया हे १, २, ४ सं १ ला १, २,
३ । जहा उज्झिया खं १ हे ३ ॥ ७. पीसिं हे २ ॥ ८. खं १ विना—रुवं हे १, २, ३
सं १ ला १, लासं० ३ जे १ । रुवं ला २ लामू० ३ हे ४ । रुवं मु० । दृश्यतां टि० ४ ॥
९. पारिं हे २ ॥ १०. आइमं हे १, २ विना ॥ ११. पेसणकारियं च महां ला २ ॥
१२. जो मइ खं १ ॥ १३. खं १ विना—फोलिं हे २ लामू० २ । फालिं जे १ सं १ हे ४
ला ३ । फोलिं हे १ ला १ लासं० २ । दृश्यतां पु० १३४ टि० २ ॥ १४. समणाणं ४ जाव
ला २ विना ॥ १५. प्रतिषु पाठाः—हील ४ जहा हे १ ला १, ३ । हील ६ जहा हे २, ४
सं १ खं १ । हीलहु जहा हे ३ । हीलणिजे जहा जे १ ला २ । अत्रेदं चिन्तयते—पूर्व पु० १००
पं० ७ मध्ये यत्र हीलणिजे इति वर्तते तत्र पञ्च पदानि, सन्ति, कुत्रापि षट् पदान्वस्माभिर्न
दृष्टानि, अतः ६ इत्यङ्को लेखकभ्रान्तेरायात इति भाति, यतः प्राचीनलिप्याम् "५" इत्यधराङ्कः
"६" इत्यङ्कसदृशो भाति ॥

एवं रक्खिया वि, नवरं जेणेव वासघरे तेणेव उवागच्छति, २ ता मंजूसं विहाडेति, २ ता रयणं कण्डगाओ ते पंच सालिअक्खए गिण्हति, २ ता जेणेव धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छति, २ ता पंच सालिअक्खए धणस्स हत्थे दलयति ।

तते णं से धणे रक्खियं एवं वदासी—किण्णं पुत्ता ! ते 'चेव एते पंच सालिअक्खया उदाहु अन्ने ?', तते णं रक्खिया धणं सत्थवाहं एवं वदासी—ते चेव ताओ ! एए पंच सालिअक्खया, णो अन्ने । कहं णं पुत्ता ? एवं खलु ताओ ! तुम्हे इओ 'पंचमंमि जाव भवियेव्वं एत्थ कारणेणं ति कट्ठु ते पंच सालिअक्खए सुद्धे वत्थे जाव तिसंशं पडिजागरमाणी यावि विहरामि ।' तं एएणं कारणेणं ताओ ! ते चेव ते पंच सालिअक्खए(क्खया ?), णो अन्ने ।

तते णं से धणे रक्खियाए अंतियं एयमट्ठं सोच्चा हट्ठतुट्ठे तस्स कुलधरस्स १०
हिरणस्स य कंस-दूस-विपुलधण जाव सावतेजस्स य भंडागारिणि ठवेति ।
एवामेव समणाउसो ! जाव पंच य से महव्वयातिं रक्खियातिं भवंति से णं इह
भवे चेव बहूणं समणाणं बहूणं समणीणं बहूणं सावयाणं बहूणं सावियाणं
अच्चणिज्जे जाव जह सा रक्खितिया ।

'रोहिणीया वि एवं चेव, नवरं तुम्हे ताओ ! मम सुबहुयं सगडीसागडं १५
दलाह जाणं अहं तुम्भं ते पंच सालिअक्खए पंडिणिजाएमि । तते णं से धणे
'रोहिणी एवं वयासि—कहं णं तुमं मम पुत्ता ! ते पंच सालिअक्खए सगडसागडेणं
निज्जाइस्ससि ?', तते णं सा रोहिणी धणं सत्थवाहं एवं वदासि—एवं खलु
तातो ! इओ तुम्हे पंचमे संवच्छरे इमस्स मित्त जाव बहवे कुंभसया जाया
तेणेव कमेणं । एवं खलु ताओ ! तुम्हे ते पंच सालिअक्खए सगडिसागडेणं २०
निज्जाएमि ।

*रक्खितिया हे २ जे १ विना ॥ १. 'णकंड' सं १ ॥ २. रक्खितियं हे १ खं १ ॥ ३. चेव ते पंच जे १ । चेव पंच ला २ ॥ ४. 'अक्खए' जे १ सं १ ला ३ हे ३ ॥ ५. अन्ने ति ला १ मु० ॥ ६. रक्खितिया हे २ विना ॥ ७. ताया जे १ विना ॥ ८. पंचमंमि सं १ खं १ ॥ ९. 'यवणं' एत्थ जे १ ॥ १०. तते एणं कां खं १ । अंते एएणं कां जे १ । तते एएणं कां ला २, ३ हे ४ । ततो एएणं कां हे ३ । तं ते एएणं कां सं १ । तं ते णं कां ला १ । ते ते एतेणं कां क० ॥ ११. तातो खं १ हे २ ॥ १२. रक्खितियाए हे २ विना ॥ १३. समणाणं ४ अच्चणिज्जे इति हस्तलिखितादर्शेषु पाठः ॥ १४. 'णिज्जे' जहा जाव सा सं १ ला ३ खं १ विना । 'णिज्जे' जहा सा खं १ ॥ १५. रक्खिया मु० ॥ १६. रोहिणीया हे १, २ खं १ जे १ ला १ ॥ १७. परिणं हे १, २, ला १ ॥ १८. रोहिणी जे १ सं १ ला ३ खं १ ॥ रोहिणि मु० ॥ १९. कहं णं हे २ जे १ ॥

तते णं से धणे सत्थवाहे 'रोहिणीयाए सुबहुयं सगडीसागडं दलाति । तते णं रोहिणी सुबहुं सगडीसागडं गहाय जेणेव सए कुलघरे तेणेव उवागच्छइ, २ ता कोडागारे विहाडेति, २ ता पळे उब्भिदति, २ ता सगडीसागडं भरेति, २ ता रायगिहं नगरं मज्झंमज्जेणं जेणेव धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छति ।

- ५ तते णं रायगिहे नगरे सिंघाडग जाव बहुजणो अन्नमन्नस्स एवमातिक्खति—
धन्ने णं देवाणुप्पिया ! धणे सत्थवाहे, जस्स णं 'रोहिणीया सुण्हा पंच सालिअक्खए सँगडसागडिणं निज्जाएति । तते णं से धणे सत्थवाहे ते पंच सालिअक्खए सँगडसागडेणं निज्जातिते पासति, २ ता इह जाव पडिच्छति, २ ता तस्सेव भित्त-नाति[-नियग-सयण-संबंधि-परिजणस्स] चउण्ह य सुण्हाणं
१० कुलघरस्स पुरतो रोहिणीयं सुण्हं तस्स कुलस्स बहूसु कजेसु य जाव रहस्सेसु य आपुच्छणिज्जं जाव वट्ठावितं पमाणभूयं ठवेति । एवामेव समणाउसो ! जाव पंच से महव्वया संवड्डिया भवंति से णं इह भवे चेव बहूणं समणाणं जाव वीती-वइस्सति, जहा व सा रोहिणीया ।

- एवं खलु जंजू ! समणेणं भगवया महावीरेणं सत्तमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे
१५ पण्णत्ते ति वेमि ॥

॥ सत्तमं नायज्झयणं सँम्मत्तं ॥ ७ ॥

१. रोहिणीयाए सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ २. सुबहुं स^० जे १ ॥ ३. रोहिणीया सं १ ला ३ ॥
४. सगडसागडेणं ला २, ३ ॥ ५. निज्जाइ ला ३ ॥ ६. सगडसा^० जे १ विना ॥ ७. निज्जाएतिते हे १ ॥ ८. वीवइस्सइ हे १, २ ॥ ९. समत्तं हे २ ॥

[अट्टमं अज्झयणं 'मल्ली']

६४. जति णं भंते ! समणेणं भगवता महावीरेणं सत्तमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते, अट्टमस्स णं भंते ! के अट्ठे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं इहेव जंबुदीवे दीवे महाविदेहे वासे, मंदरस्स पव्वयस्स पच्चत्थिमेणं, निसदस्स वासहरपव्वयस्स उत्तरेणं, *सीतोयाए महाणदीए दाहिणेणं, सुहावहस्स वक्खारपव्वतस्स पच्चत्थिमेणं, पच्चत्थिमलवण-समुदस्स पुरत्थिमेणं, एत्थ णं सलिलावती नामं विजए पण्णत्ते ।

तत्थ णं सलिलावतीविजए वीयसोगा नामं रायहाणी पण्णत्ता नवजोयण-वित्थिण्णा जाव पच्चक्खं देवलोगभूया ।

तीसे णं वीयसोगाए रायहाणीए उत्तरपुरत्थिमे दिसीभागे इंदकुंभे नामं उज्जाणे ।

तत्थ णं वीयसोगाए रायहाणीए बैलो नामं राया । तस्स णं धारिणीपामोक्खं देविसहस्सं ओरोधे होत्था ।

तते णं सा धारिणी देवी अन्नया कदाइ सीहं सुमिणे पासित्ताणं पडिबुद्धा जाव महब्बले नामं दारए जाए उमुक्कबालभावे जाव भोगसमत्थे । तते णं तं महब्बलं अम्मापियरो सरिसियाणं कमलसिरीपामोक्खाणं पंचण्हं रायवरकन्नासयाणं एगदिवसेणं पाणिं गेण्हावेति । पंच पासायसया, पंचसतो दातो जाव विहरति ।

थेरागमणं, इंदकुंभे उज्जाणे समोसदा, परिसा निग्गया, बैलो वि निग्गाओ, धम्मं सोच्चा णिसम्मं, जं नवरं महब्बलं कुमारं रजे ठावेमि जाव एक्कारसंगंवीइ, बहूणि वासाणि परिधाओ । जेणेव चारुपव्वए, मासिएणं भत्तेणं सिद्धे ।

तते णं सा कमलसिरी अन्नदा सीहं सुमिणे पासित्ताणं पडिबुद्धा जाव बलभद्री कुमारो जातो, जुवराया यावि होत्था, तस्स णं महब्बलस्स रण्णो इमे छप्पि य बालवयंसगा रायाणो होत्था, तंजहा—अयले, धरणे, पूरणे, वसू, वेस-

*सीवाए जे १ । “शीतोदायाः पश्चिमसमुद्रगामिन्या दक्षिणे कूले ‘सलिलावती’ इति यदुक्त-
मिह तद् ग्रन्थान्तरे ‘नलिनावती’ इत्युच्यते”—अटी० ॥ १. धीबलो जे १ हे १ ॥ २. णं जे १
विना नास्ति ॥ ३. ओरोधो जे १ ॥ ४. धीबलो वि निं हे १ ला १ । धीबलो निं जे १ ॥
५. °म्मा हे १, २, जे १ ला १ ॥ ६. प्रतिशु पाठाः—‘धीइ ब’ जे १ विना । ‘धीई ब’ जे १ ॥

मणे, अभिचंदे, सहजायया जाव 'संहिच्चा ते णित्थरियवे त्ति कट्ठु अन्नमन्नस्सेय-
मड्डं पडिसुणेंति ।

ते णं काले णं ते णं समए णं इंदकुंमे उज्जाणे थेरा समोसदा, परिसा
निग्गया । महब्बले णं धम्मं सोच्चा० जं नवरं छप्पि य बालवयंसए [आ]-
५ पुच्छामि, बलभदं च कुमारं रज्जे ठावेमि, जाव 'ते छप्पि य बालवयंसए आपुच्छति ।

तते णं ते छप्पि य बालवयंसया महब्बलं रायं एवं वदासी—जति णं
देवाणुप्पिया ! तुब्भे पव्वयह, अम्हं के अन्ने आहारे वा जाव पव्वयामो । तते णं
से महब्बले राया ते छप्पि य बालवयंसए एवं वयासी—जति णं तुब्भे मए सद्धि
जाव पव्वयह, गच्छह, जेडुपुत्ते सँएहिं सएहिं रज्जेहिं ठावेह, २ ता ते पुरिस-
१० सहस्सवाहिणीओ 'सीयाओ दुँरूढा जाव पाउब्भवंति । तते णं से महब्बले
छप्पि य बालवयंसए पाउब्भूते पासति, २ ता हट्ठुट्ठे कोडुंबियपुरिसे सदावेइ,
बलभदस्स अभिसेओ, आपुच्छति ।

तते णं से महब्बले जाव महया इड्डीए पव्वतिए, एक्कारसंगवी, बहूहिं चउत्थ
जाव भावेमाणे विहरति ।

१५ तैते णं तेसिं महब्बलपामोकखाणं सत्तण्हं अणगाराणं अन्नया कैदाइ एगयओ
सहियाणं इमेयारूवे मिहोकहासमुल्लावे समुप्पज्जित्था—जण्णं अम्हं देवाणु-
प्पिया ! एगे तवोकम्मं उव्वसंपज्जित्ताणं विहरति तण्णं अम्हेहिं सव्वेहिं तवोकम्मं
उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए त्ति^१ कट्ठु अण्णमण्णस्स एयमड्डं पडिसुणेंति, २ ता
बहूहिं चउत्थ जाव विहरंति ।

२० तते णं से महब्बले अणगारे 'णं इमेणं कारणेणं इत्थिणामगोयं कम्मं निव्वत्तेंसु
—जति णं ते महब्बलवज्जा छ अणगारा चउत्थं उवसंपज्जित्ताणं विहरंति ततो
से महब्बले अणगारे छट्ठं उवसंपज्जित्ताणं विहरति, जति णं ते महब्बलवज्जा छ
अणगारा छट्ठं उवसंपज्जित्ताणं विहरंति ततो से महब्बले अणगारे अड्डमं उवसंप-

१. समेच्चा जे १ । दृश्यतां पृ० ९५ पं० २ टि० १ ॥ २. 'कुंभए उ' जे १ ॥ ३. णं नास्ति जे १ ॥
४. 'ए आपु' मु० ॥ ५. ते नास्ति जे १ विना ॥ ६. पव्वाह हे २, ४, सं १ ला १ लामू० ३ खं १ ।
पव्वाह तयो णं तुब्भे लासं ३ ॥ ७. सएहिं य रज्जेहिं खं १ ॥ ८. रज्जेहिं रट्ठेहिं ठावेह सं १ ला ३ ॥
९. २ ता ते जे १ विना नास्ति ॥ १०. सिन्नियाओ जे १ ॥ ११. दूढा सं १ ला ३ हे १ खं १ ॥
१२. 'रस अंगाई' बहूहिं जे १ ला १ मु० ॥ १३. जाव जे १ मु० विना नास्ति ॥ १४. तण्णं
तेसिं जे १ ॥ १५. कयाई जे १ हे २ सं १ ॥ १६. ति हे २ ॥ १७. णं जे १ विना नास्ति ॥

जित्ताणं विहरति, एवं अह अट्टमं तो दसमं, अह दसमं तो दुवालसमं । इमेहि पुण वीसाए कारणेहिं आसेवियवहुलीकएहिं तित्थयरनामगोयं कम्मं निव्वत्तिसु, तंजहा—

अरहंत १ सिद्ध २ पवयण ३ गुरु ४ थेर ५ बहुस्सुए ६ तवस्सीसु ७ ।

वच्छल्लयाई तेसिं अभिक्ख णाणोवओगे य ८ ॥ १ ॥

दंसण ९ विणए १० आवस्सए य ११ सीलव्वए निरइयारो १२ ।

खणलव १३ तव १४ चियाए १५ वेयावच्चे १६ समाही य १७ ॥ २ ॥

अपुव्वणाणगहणे १८ सुयमत्ती १९ पवयणे पभावणया २० ।

एएहिं कारणेणं तित्थयरत्तं ल्हइ एसो ॥ ३ ॥

तए णं ते महव्वलपामोक्खा सत्त अणगारा मासियं भिक्खुपडिमं उवसंपज्जित्ताणं विहरंति जाव एगराइयं उवसंपज्जित्ताणं विहरंति ।

तते णं ते महव्वलपामोक्खा सत्त अणगारा खुड्डागं सीहनिक्कीलियं तवोकम्मं उवसंपज्जित्ताणं विहरंति, तंजहा—

चउत्थं करेति,^१ २ ता सव्वकामगुणियं पारेति, २ ता छट्ठं करेति, २ ता चउत्थं करेति, २ ता अट्टमं करेति, २ ता छट्ठं करेति, २ ता दसमं करेति, २ ता अट्टमं करेति, २ ता दुवालसमं करेति, २ ता दसमं करेति, २ ता चोदसमं करेति, २ ता दुवालसमं करेति, २ ता सोलसमं करेति, २ ता चोदसमं करेति, २ ता अट्टारसमं करेति, २ ता सोलसमं करेति, २ ता वीसइमं करेति, २ ता अट्टारसमं करेति, २ ता वीसइमं करेति, २ ता सोलसमं करेति, २ ता अट्टारसमं करेति, २ ता चोदसमं करेति, २ ता सोलसमं करेति, २ ता दुवालसमं करेति, २ ता चोदसमं करेति, २ ता दसमं करेति, २ ता दुवालसमं करेति, २ ता अट्टमं करेति, २ ता दसमं करेति, २ ता छट्ठं करेति, २

१. सो दु^० जे १ खं १ ॥ २. हे २ विना—इमेहि य णं जे १ विना । इमेहि च णं जे १ ॥

३. हे २ विना—वीसाए णं का^० जे १ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ । वीसाएहिं य का^० हे १ ला १ ॥ ४. ^०वाय तेहिं हे १ विना । “इह च सत्तमी षष्ठ्यर्थे द्रष्टव्या, ततोऽर्हत्-सिद्ध-प्रवचन-गुरु-स्थविर-बहुश्रुत-तपस्विनां वत्सलतया वासल्येन...तीर्थकरनामकर्म बद्धवानिति सम्बन्धः”—अटी० ॥ ५. एहिं हे २ ॥ ६. ल्हइ सो उ हे २ अटीया० विना । ल्हइ जीवो हे १ अटी० । खं १ मध्ये ‘जीवो सो उ’ इति लिखितम्, तत्र च जीवो इति लिखित्वा निराकृतम् । “तीर्थ-करत्वाकाणलायामुक्ताया हेतुविशतेः सर्वजीवसाधारणतां दर्शयन्नाह—एतैः कारणैस्तीर्थकरत्वम् अन्योऽपि लभते जीव इति, पाठान्तरेण तु एसो चि एष महाबलो लब्धवानिति”—अटी० ॥

७. २ ता सव्वकामगुणियं पारेति नास्ति खं १ हे २ ॥

ता अट्टमं करेति, २ ता चउत्थं करेति, २ ता छट्ठं करेति, २ ता चउत्थं करेति, २ संव्वत्थ संव्वकामगुणियं पारेति ।

एवं खलु एसा खुड्ढागसीहनिक्कीलियस्स तवोकम्मस्स पढमा परिवाडी छहिं मासेहिं सत्तेहिं य अहोरत्तेहिं अहासुत्ता जाव आराहिया भवइ ।

५ तयाणंतंरं दोच्चाए परिवाडीए चउत्थं करेति, नवरं विगइवज्जं पारेति । एवं तच्चा वि परिवाडी, नवरं पारणए अलेवाडं पारेति । एवं चउत्था वि परिवाडी, नवरं पारणए आंयंबिलेण पारेति ।

तए णं ते महब्बलपामोकखा सत्त अणगारा खुड्ढागं सीहनिक्कीलियं तवोकम्मं दोहिं संवच्छरेहिं अट्ठावीसाए अहोरत्तेहिं अहासुत्तं जाव आणाए आराहेत्ता जेणेव १० थेरा भगवंतो तेणेव उवागच्छंति, २ ता थेरे भगवंते वंदंति नमंसंति, २ ता एवं वयासी—इच्छामो णं मंते ! मंहालयं सीहनिक्कीलियं तहेव जहा खुड्ढागं । नवरं चोत्तीसइमाओ नियत्तइ । एगाए परिवाडीए कालो एगेणं संवच्छरेणं छहिं मासेहिं अट्ठारसहिं यं अहोरत्तेहिं समप्पति । संव्वं पि सीहनिक्कीलियं छहिं वासेहिं दोहि यं मासेहिं बारसहि यं अहोरत्तेहिं समप्पति ।

१५ तए णं ते महब्बलपामोकखा सत्त अणगारा महालयं सीहनिक्कीलियं अहासुत्तं जाव आराहेत्ता जेणेव "थेरा भगवंतो तेणेव उवागच्छंति, २ ता थेरे भगवंते वंदंति नमंसंति, २ ता बहूणि चउत्थ जाव विहरंति । तते णं ते महब्बलपामोकखा सत्त अणगारा तेणं ओरालेणं [विपुलेणं पयत्तेणं पग्गहिणं कल्लणेणं सिवेणं धण्णेणं मंगलेणं सस्सिसरीणं उदग्गेणं उदत्तेणं उत्तमेणं उदारेणं महाणु-

१. "स्थापना चेत्यम्—

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०

"—अटी० ॥

२. संव्वत्थ नास्ति जे १ हे २ ॥ ३. "गुणिएणं पां हे २ विना । "प्रथमपरिपाठ्यां च पारणकं सर्वकामगुणिकम्, सर्वं कामगुणाः कमनीयपर्याया विवृत्त्यादयो विद्यन्ते यत्र तत् तथा"—अटी० ॥

४. "इति य अं सं १ ला ३ ॥ ५. आंयंबिलं पां सं १ ला ३ ॥ ६. थेरे भगवंते हे २ विना ॥

७. अटी० मध्ये—"स्थापना चास्य—

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०

८. य नास्ति जे १ सं १ ला ३ ॥ ९. य नास्ति सं १ ला ३ ॥ १०. य नास्ति हे २ सं १ ला ३ ॥

११. थेरे भगवंते हे २ विना । थेरे भगवंतो जे १ ॥ १२. पाठोऽयं भगवतीसूत्रानुसारेण । अत्र तु कमभेदः, दृश्यतां पृ० ७२ पं० १७ ॥

भागेणं तवोकम्भेणं] सुक्का भुक्खा जहा खंदओ, णवरं थेरे आपुच्छइ, आपु-
च्छित्ता चारुपव्वयं दुरुहंति, २ जाव दोमासियाएँ संलेहणाए [अप्पाणं शोसेत्ता]
सवीसं भत्तसयं [अणसणाए छेदेत्ता] चउराँसीतिं वाससयसहस्सातिं परियागं
पाउणंति, पाउणित्ता चुलँसीतिं पुव्वसयसहस्सातिं सव्वाउयं पालइत्ता जयंते विमाणे
देवत्ताए उववन्ना । तत्थ णं अत्थेगतियाणं देवाणं बत्तीसं सागरोवमाइं ठिती ५
पँणत्ता, तत्थ णं महव्वलवज्जाणं छण्हं देवाणं देसूणाइं बत्तीसं सागरोवमाइं ठिती
[पण्णत्ता], महव्वलस्स देवस्स पडिपुच्चाइं बत्तीसं सागरोवमाइं ठिती पँणत्ता ।

तते णं ते महव्वलवज्जा छप्पि देवां जयंताओ देवलोगाओ आउक्खएँणं
भवक्खएणं ठिइक्खएणं अणंतरं चयं चइत्ता, इहेव जंबुदीवे दीवे, भारहे वासे,
विसुद्धपितिमातिवँसेसु रायकुलेसु पत्तेयं पत्तेयं कुमारत्ताए पच्चायाया, तंजहा— १०
पडिबुद्धी इक्खागराया, 'चंदच्छाए अंगराया, संखे काँसीराया, रुपी कुणालाहिवती,
अदीणंसत्तु कुरुराया, जितसत्तु पंचालाहिवई ।

तते णं से महव्वले देवे तिहिं णाणेहिं समग्गे, उच्चट्ठाणंदिएसु गहेसु, सोमासु
दिसासु वितिमिरासु विसुद्धासु, जइतेसु सउणेसु, पयाहिणाणुकूलंसि भूमिसप्पिसि
मारुतंसि पवायंसि, निर्फेन्नसस्समेइणीयंसि कालंसि, पमुइयपक्कीलिएसु जणवएसु, १५
अट्टरत्तकालसमयंसि, अस्सिणीणक्खत्तेणं जोगमुवागएणं, 'जे से हेमंताणं चउत्थे
मासे अट्टमे पक्खे [फँगुणसुद्धे] तस्स णं फँगुणसुद्धस्स चँउत्थीपक्खे णं

१. मुक्खा हे १ ॥ २. दस्यतां भगवतीसूत्रे २।१।४६ ॥ ३. दुरुहंति जाव जे १ ॥ ४.
°ए थ खं सं १ ला ३ ॥ ५. °सिइ वा° हे २ ॥ ६. °तिइ पु° हे २ । °सीतिपु° खं १ ॥
७. पण्णत्ता नास्ति हे १ जे १ विना ॥ ८. पण्णत्ता जे १ विना नास्ति ॥ ९. देवा ताओ देव°
जे १ हे १ विना ॥ १०. °एणं ठिति(ती-हे २)क्खएणं भवक्खएणं हे १ जे १ विना ॥ ११. चंपाए
सं १ । चच्छाए लामू ३ ॥ १२. कासि° हे २ विना ॥ १३. °सत्ती सं १ लामू ३ ॥ १४.
°णाएसु गं हे २ मु० विना । "उच्चट्ठाणंदिएसु ति"—अटी० ॥ १५. णिप्पण्णं हे २ । निप्पण्णं
हे १ ॥ १६. जे से गिमहाणं पढमे मासे दोधे पक्खे चेतसुद्धे तस्स णं चेतसुद्धस्स चउत्थी(स्थि-
खं १ हे १ ला १)पक्खे णं हे १, २, ३ खं १ ला १ लो० । "हेमंताणं ति, शीतकालमासानां
मध्ये चतुर्थो मासः, षष्ठमः पक्षः, कोऽसावित्याह—फाल्गुनस्य शुद्धः शुक्लः द्वितीय इत्यर्थः,
तस्य फाल्गुनशुद्धस्य पक्षस्य या चतुर्थी तिथिः तस्याः पक्षः पार्श्वः अर्द्धरात्रिरिति भावः, तत्र,
णमित्यलङ्कारे । वाचनान्तरे तु गिमहाणं पढमे इत्यादि दस्यते, तत्रापि चैत्रसितचतुर्थ्या मागशीर्ष-
सितैकादश्यां तज्जननदिने नव सातिरेका मासा अभिवर्धितमासकल्पनया भवन्तीति तदपि संभवति ।
अतोऽत्र तत्त्वं विशिष्टशानिगम्यमिति"—अटी० ॥ १७. पाटोऽयं अटी० लासं ३ मु० मध्ये
एव दस्यते, दस्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १८. चउत्थिप° जे १ । दस्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

जयंताओ विमाणाओ बंत्तीससागरोवमद्वितीयाओ अणंतरं चयं चइत्ता, इहेव जंबुद्वीवे दीवे, भारहे वासे, मिहिलाए रायहाणीए, कुंभगस्स रण्णो पभावतीए देवीए कुच्छिसि आहारवक्कंतीए भववक्कंतीए सरीरवक्कंतीए गम्भत्ताए वक्कंते । तं रयणिं च णं चोदस महासुमिणे, वैण्णओ । भत्तारकहणं, सुंमिणपौढगपुच्छा, जाव विहरति ।

तते णं तीसे पभावतीए देवीए तिण्हं मासाणं बहुपडिपुण्णाणं इमेयारूवे डोहले पाउब्भूते—धन्नाओ णं ताओ अम्मयाओ जाओ णं जल-थलयमूसरप्पभूएणं दंसद्धवण्णेणं मल्लेणं अस्थुयपच्चस्थुयंसि सयणिजंसि सन्निसण्णाओ सन्निवण्णाओ य विहरंति, एगं च णं महं सिरिदामगंडं पाडल-मल्लिय-चंपय-असोग-पुन्नाग-कुंरु-
१० बग-नाग-मरुयग-दमणग-अणोज्जकोज्जयपउरं परमसुहदरिसणिजं महया गंधद्धणिं मुयंतं अग्घायमाणीओ डोहलं विणेंति ।

तते णं तीसे पभावतीए [देवीए] इमेयारूवं डोहलं पाउब्भूतं पासित्ता अहासन्नहििया वाणमंतरा देवा खिप्पामेव जल-थलय जाव दंसद्धवण्णं मल्लं कुंभगसो य भारगसो य कुंभगस्स रण्णो भवणंसि साहरंति, एगं च णं महं
१५ सिरिदामगंडं जाव मुयंतं उवणेंति । तए णं सा पभावती देवी ते णं जल-थलय जाव मल्लेणं डोहलं विणेंति । तए णं सा पभावती देवी पसत्थडोहला जाव विहरइ ।

तए णं सा पभावती देवी नवण्हं मासाणं [बहुपडिपुण्णाणं] अद्धट्ठमाण य रातिंदियाणं [वीतिकंताणं] जे से हेमंताणं पढमे मासे दोच्चे पक्खे मग्गसिरसुद्धे तस्स णं [मग्गसिरसुद्धस्स] एक्कारसीए पुव्वरत्तावरत्त[कालसमयंसि] अस्सिणी-
२० नक्खत्तेणं [जोगमुवागएणं] उच्चट्ठाण जाव पमुइयपक्कीलिएसु जणवएसु

१. बत्तीसं हे २ विना । तुलना—पर्युषणाकल्पसूत्रे १६२ ॥ २. सरीरवक्कंतीए भववक्कंतीए हे २ । “आहारैत्यादि, आहारापक्रान्त्या देवाहारपरित्यागेन भवापक्रान्त्या देवगतिरित्यागेन शरीरापक्रान्त्या वैक्रियशरीररित्यागेन, अथवा आहारव्युत्क्रान्त्या अपूर्वाहारोत्पादेन मनुष्योचितहारग्रहणेनेत्यर्थः, एवमन्यदपि पदद्वयमिति”—अटी० ॥ ३. दइयतां पर्युषणाकल्पसूत्रे ३२-४७ ॥ ४. सिमिणं हे २ ॥ ५. पाडगा सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ६. भासुं हे २ ॥ ७. दसद्धेणं वण्णेणं हे २ ॥ ८. अस्थुयं जे १ ॥ ९. प्रतिपु पाठाः—सन्निवण्णाओ हे २ । सण्णिवण्णाओ लो० । सयणुवण्णाओ जे १ हे ३ ला १, २ । सयणुवण्णाओ हे १, ४ । सयणुवण्णाओ खं १ । सयणुवण्णाओ ला ३ । “शयनीये निषण्णा निविष्टाः, निय(प१ व१)न्नाः सुप्ताः”—अटी० ॥ १०. णं हे २ विना नास्ति ॥ ११. कुरुवगं जे १ हे १ विना नास्ति ॥ १२. सुहप्पासदं जे १ । “परमशुभ-दर्शनीयं परमसुखदर्शनीयं वा”—अटी० ॥ १३. इमं पयां जे १ ॥ १४. वण्णमल्लं हे २ सं १ ला ३ विना ॥ १५. तेणं जे १ हे १ विना नास्ति ॥ १६. पक्कीं हे २ ॥

अरोया अरोयं एंगूणवीसैतिमं तित्थयरं पयाया ।

६६. ते णं काले णं ते णं समए णं अँहोलोगवत्थव्वाओ अँडु दिसाकुँमारी-
मयहरियाओ जँहा जंजुदीवपण्णत्तीए जम्मणं सव्वं, नवरं 'मिहिलाए कुंभयस्स
पभावतीए अभिलावो संजोएयव्वो, जाव नंदीसरवरे दीवे महिमा । तदा णं कुंभए
राया बहूहिं भवणवँति ४ तित्थयरं जायकम्मं जाव नामकरणं, जम्हा णं अँम्हं
इमीए दारियाए मौऊए मल्लसयणिजंसि 'डोहले विणीते तं 'होउ णं णामेणं मल्ली २,
जहा मँहाचले जाव परिवड्डिया ।

सौं वड्डती भगवती दियलोयचुता अणोवमसिरिया ।

दासी-दासपरिवुडा परिकिण्णा पीढमदेहिं ॥ १ ॥

असियसिरिया सुनयणा विंचोद्वी धँवलदंतपंतीया ।

वरकमलकोमलंगी फुँलुप्पलंगंधनीसासा ॥ २ ॥

१. प्रतिषु पाठाः—अरोया अरोयं लो० । आरोगाऽरोगं हे २ । आरोया अरोयं हे १ ।
आरोयाऽरोगं ला १ । आरोया आरोयं ला २ । आरोगा रोगं लासं ३ । आरोयाऽरोगं सं १
जे १ हे ३, ४, खं १ लामू ३ । “अरोया अरोयं (अरोगा अरोयं—जे १, आरोगा आरोयं—
हे १, आरोयाऽरोगं—सं०) ति अनावाधा माता अनाबाधं तीर्थकरम्”—अटी० ॥ २. एककूणं
हे १, ३, खं १ लो० ॥ ३. 'विसत्तिमं हे १ ॥ ४. अहेलो' हे १, ३ ॥ ५. अट्टय दि' जे १ ॥
६. कुमारि' जे १ विना ॥ ७. “जहा जंजुदीवपण्णत्तीए जम्मणं सव्वं ति यथा जम्बूद्वीप-
प्रज्ञप्त्या [पञ्चमे वक्षस्कारे] सामान्यतो जिनजन्मोक्तं तथा मल्लितीर्थकृतो जन्मेति जन्मवत्त्वव्यता
सर्वा वान्धेति”—अटी० ॥ ८. 'महि जे १ हे २ ॥ ९. 'सरवरदीवे सं १ । 'सरदीवे ला ३
हे ४ ॥ १०. 'वई ४ जे १ । अत्र '४' इत्यनेन भवणवति-वागमंतर-जोतिसिय-वेमाणिएहि
देवेहि' इति पाठोऽभिप्रेतः ॥ ११. अम्हे हे १, २ विना ॥ १२. माउं मल्लसयणीयंसि
हे २ । माउए मल्लसयणीये हे १ । माउ मल्ल सयणीयंसि खं १ ला १ । माऊए मल्लसयणीयंसि
हे ३ ॥ १३. डोहलं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १४. होऊ खं १ सं १ ला २, ३ ॥ १५.
मल्ली २ जे १ । मल्ली जे १ विना । अत्र जे १ पाठः समीचीनतरो भाति, दृश्यतां पृ० ३७ पं० २ ।
ततश्च 'तं होउ णं णामेणं मल्ली, होउ णं नामेणं मल्ली' ईदृशः पाठोऽत्र विवक्षितो भाति ।
अथवा 'तं होउ णं नामेणं मल्ली, मल्ली' इत्यपि विवक्षितं भवेत् ॥ १६. इत्यतां भगवतीसूत्रे
११।११।२०—४९ ॥ १७. “सा वड्डइ भगवइत्यादि गाथाद्वयमावश्यकनिर्युक्ति [गा०
१९१—१९२] पञ्चन्धिक्रम-महावीरवर्णकरूपं बहुविशेषणसाधर्म्यादिहाधीतम्, न पुनर्गाथाद्वयो-
क्तानि विशेषणानि सर्वाणि मल्लिजिनस्य घटन्ते, एतच्च दर्शयिष्यामः”—अटी० ॥ १८. 'सिरिया
हे १ ॥ १९. “धवलदन्तपङ्क्तिका, पाठान्तरे धवलदन्तश्रेणिका”—अटी० ॥ २०. “वरकमल-
गर्भगौरी... अथवा वरकमलस्य प्रधानहरिणस्य गर्भं इव गर्भो जटरसम्भूतत्वसा धर्म्यात् वरकमल-
गर्भः कस्तूरिका, तदद् गौरी अवदाता वरकमलगर्भगौरी, इयामवर्णत्वात् कस्तूरिकायाः इयामेत्यर्थः ।
पाठान्तरेण वरकमलगर्भवर्णा, तत्रापि इयामवर्णेत्यर्थः । वाचनान्तरेण वरकमलकोमलाङ्गीत्यनव-
द्यमेव”—अटी० ॥ २१. “फुलं विकसितं यद् उत्पलं नीलोत्पलादि तस्य यो गंधः तद्वन्निःश्वासे
गन्धसाधर्म्याद् यस्याः सा तथा, सुरभिनिःश्वासेऽयर्थः, पाठान्तरेण पडमुप्पलंगंधनीसास ति तत्र पञ्चं
शतत्रादि गन्धद्रव्यविशेषो वा, उत्पलं नीलोत्पलादि उत्पलकुष्ठं वा गन्धद्रव्यविशेष इति”—अटी० ॥

६७. तए णं सा मल्ली विदेहरायवरकन्ना उम्मुक्कबालभावा जाव रूवेण जोव्वणेण य लावण्णेण य अतीव अतीव उक्किद्धा उक्किद्धसरीरा जाता यावि होत्था ।

तते णं सा मल्ली देसूणवाससंयजाया ते छेप्पि य रायाणो विपुलेण ओहिणा
५ आभोएमाणी आभोएमाणी विहरति, तंजहा—पडिबुद्धिं जाव जियसंतुं पंचाला-
दिवई । तते णं सा मल्ली कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, २ ता एवं वयासी—तुम्भे
णं देवाणुप्पिया ! असोगवणियाए एगं महं मोहणघरं करेह अणेगखंभसयसन्नि-
विद्धं, तस्स णं मोहणघरस्स बहुमज्झदेसभाए जालघरयं करेह, तस्स णं
जालघरगस्स बहुमज्झदेसभाए छ गम्भघरए करेह, तेसि णं गम्भघरगाणं
१० बहुमज्झदेसभाए मणिपेढियं करेह, २ ता जाव पच्चप्पिणंति ।

तते णं मल्ली मणिपेढियाए उवरिं अप्पणो सरिसियं सरित्तियं सरिव्वयं
सरिसलावण्णजोव्वणगुणोववेयं कणगामयिं मत्थयच्छिद्धं पउमुप्पलप्पिद्धानं पडिमं
कौरिंति, २ ता जं विपुलं असण ४ आहारेति ततो मणुन्नातो असण ४ कल्लकल्लिं
एगमेगं पिंडं गहाय तीसे कणगामतीए मत्थयच्छिद्धाए जाव पडिमाए मत्थयंसि
१५ पक्खिवर्माणी विहरति, तते णं तीसे कणगामतीए जाव मत्थयच्छिद्धाए पडिमाए
एगमेगंसि पिंडे पक्खिप्पमाणे २ ततो गंधे पाउब्भवति, से जहा नामए अहिमडे
ति वा जाव अणिद्धतराए अमणामतराए ।

६८. ते णं काले णं ते णं समए णं कोसला नाम जणवए । तत्थ णं सागेए
नाम नयरे । तस्स णं उत्तरपुरत्थिमे दिसीभागे एत्थ णं महेगे णागघरए होत्था

१. 'सया जाया हे २ । "देसूणवाससंयजाय त्ति देशोनं वर्षेशतं जाताया यस्याः सा तथा"
—अटी० ॥ २. छप्पि रा° खं १ जे १ विना ॥ ३. 'संतुं पंचालादिवई हे १ । 'सत्तु
पंचालादिवई हे २ ॥ ४. हे २ खं १ विना—तस्स णं जालघरस्स जे १ हे १, ३, ला १, २ ।
तस्स जालघरस्स सं १ ला ३ हे ४ ॥ ५. सरिसयं सं १ ला ३ ॥ ६. कणगामइं ला १ ।
कणगामयं सं १ ला २, ३ हे १, ३, ४ ॥ ७. करेत्ति जे १ हे ३ । करेत्ति ला ३ हेमू० ४ ।
करेति सं १ ॥ ८. असण ४ जे १ विना । एतदनुसारेण असण-पाण-खाइम-साइमं इति
पाठः । असणं ४ जे १ । जे १ अनुसारेण असणं पाणं खाइमं साइमं इति पाठः ॥ ९. अत्र
'४' इत्यनेन असण-पाण-खाइम-साइमातो इति पाठो ज्ञेयः ॥ १०. कणगामइंए जे १ ।
कणगामतीते हे ३ । कणगामतीए हे १ ॥ ११. 'माणी २ वि° सु० ॥ १२. कणगामइंए जे १ ।
कणगामतीए हे २ ला १ । कणगामतीते खं १ ॥ १३. मत्थयच्छिद्धाए सं १ ला ३ हे ४ । मत्थय-
च्छिद्धाए सु० ॥ १४. गंधिए पाउब्भव जे १ ॥

'दिव्वे सच्चे सच्चोवाए संनिहियपाडिहेरे । तत्थ णं सागेए नगरे पडिबुद्धी नाम इक्खागराया परिवसति, पउमावती देवी, सुबुद्धी अमच्चे साम-दंड० ।

तते णं पउमावतीए देवीए अन्नदा कैदाइ नागजन्नए यावि होत्था । तते णं सा पउमावती नागजन्नमुवड्डियं जाणित्ता जेणेव पडिबुद्धी [राया तेणेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता] कैरयल[परिगहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] ५ एवं वदासी—एवं खलु सामी ! मम कल्लं नागजन्नए भविस्सति, तं इच्छामि णं सामी ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाता समाणी नागजन्नयं गमित्तए, तुब्भे वि णं सामी ! मम नागजन्नयंसि समोसरह । तते णं पडिबुद्धी पउमावतीए देवीए एतमड्डं पडिसुणेति ।

तते णं पउमावती देवी पडिबुद्धिणा रण्णा अब्भणुण्णाता समाणी हँड[तुट्ठा] १० कोडुंबिय[पुरिसे] सद्दावेति, २ ता एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मम कल्लं नागजन्नए भविस्सति, तं तुब्भे माल्लगारे सद्दावेह, २ ता एवं वदाह—एवं खलु पउमावतीए देवीए कल्लं नागजन्नए भविस्सइ, तं तुब्भे णं देवाणुप्पिया ! जल-थलय[भासरप्पभूयं] दसद्धवण्णमल्लं णागघरयंसि साहरह, एगं च णं महं सिरिदामगंडं उवणेह । तते णं जल-थलय[भासरप्पभूएणं] दसद्धवण्णेणं १५ मल्लेणं णाणाविहभत्तिसुविरइयं हंस-मिय-मयूर-कोंच-सारस-चंक्काय-मयणसाल-कोइ-लकुलोववेयं ईहामिय जाव भत्तिचित्तं महग्घं महरिहं विपुलं पुप्फमंडवं विरएह, तस्स णं बहुमज्झदेसभाए एगं महं सिरिदामगंडं जाव गंधद्धणिं मुयंतं उल्लोयंसि 'ओलएह, २ ता पउमावतिं देविं पडिवालेमाणा २ चिट्ठह । तते णं ते कोडुंबिय जाव चिट्ठंति । २०

तते णं सा पउमावती देवी कल्लं० कोडुंबिए एवं वदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! सागेयं नगरं सन्निभितरवाहिरियं आसितसम्मज्जितोवलित्तं जाव पच्चप्पिणंति ।

तते णं सा पउमावती देवी दोच्चं पि कोडुंबिय जाव एवं [वयासी—] खिप्पामेव [भो देवाणुप्पिया !] लहुकरणजुत्तं जाव जुत्तामेव उवड्डवेति । २५

१. दइयतां पृ० २ टि० १ ॥ २. दइयतां पृ० ७ पं० ७ ॥ ३. कयाई जे १ ॥ ४. दइयतां पृ० १७ पं० ११ ॥ ५. तं नास्ति हे १, २ ॥ ६. 'सुणेह २ ता जे १ । 'सुणेति २ हे २, ३ खं १ सं १ ला १, २, ३ ॥ ७. जे १ विना—दट्ठा को^० हे १, ४ सं १ ला २, ३ । दट्ठा । को^० हे २ खं १ ला १ ॥ ८. 'जण्णं भ' जे १ विना ॥ ९. 'सक्कायमयण' हे २, ३ जे १ खं १ ॥ १०. तोलएह लो^० ॥

तते णं सा पउमावती [देवी] अंतो अंतेउरंसि ण्हाया जाव धम्मियं जाणं
 दुरुद्धा, तए णं सा पउमावई देवी नियगपरियालसंपरिवुडा सागेयं नगरं
 मज्झंमज्झेणं णिज्जाति, [२ ता] जेणेव पुक्खैरिणी तेणेव उवागच्छति,
 २ ता पुक्खैरिणि ओगाहइ, २ ता जलमज्जणं जाव परमसुइभूया उल्ल-
 ५ पडसाडया जातिं तत्थ उप्पलतिं जाव गेण्हति, २ ता जेणेव नागघरणे तेणेव
 पँहारेत्थ गमणाए । तते णं पउमावतीए दासचेडीओ बहूओ पुप्फपडला-
 हँत्थगयाओ धूवर्कडच्छुगहँत्थगयाओ पिट्ठतो समणुगच्छंति । तते णं
 पउमावती सच्चिदीए जेणेव नागघरणे तेणेव उवागच्छति, २ ता नागघरणं
 अणुपविसति, २ ता लोमहत्थगं जाव धूवं डहति, २ ता पडिबुद्धिं पडिवाले-
 १० माणी २" चिट्ठति ।

तते णं पडिबुद्धी ण्हाए हत्थिलंधवरगते सकोरेंट जाव सेयवरचामरौहिं
 [वीज्जमाणे] हय-गय-रह-जोह[पवरकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धिं
 संपरिवुडे] महया भडचडकरपँहकर[वंदपरिक्खित्ते] साकेयं नगरं मज्झंमज्झेणं
 णिग्गच्छति, २ ता जेणेव नागघरणे तेणेव उवागच्छति, २ ता हत्थिलंधाओ
 १५ पचोरुहति, २ ता आलोए पणामं करेति, २ ता पुप्फमंडवं अणुपविसति, २ ता
 पासति तं एगं महं सिरिदामगंडं ।

तए णं पडिबुद्धी तं सिरिदामगंडं सुइरं कालं निरिक्खइ, २ तंसि सिरिदाम-
 गंडंसि जायविम्हए सुबुद्धिं अमच्चं एवं वयासी—तुमं णं देवाणुप्पिया ! मम
 दोच्चेणं बहूणि गामागर जाव सन्निवेशाइं आहिंडसि, बहूणि राईसर जाव गिहातिं
 २० अणुपविससि, तं अँत्थि णं तुमे कहिंचि एरिसए सिरिदामगंडे दिट्ठपुच्चे जारिसए
 णं इमे पउमावतीए देवीए सिरिदामगंडे ?

१. जाव दुं जे १ ॥ २. णियाइ जेणेव जे १ । णिज्जाति २ जेणेव सु० ॥ ३. 'क्खरिणि' सु०
 विना । 'क्खरिणी' जे १ । ४. 'रणि' हे २ ॥ ५. जाव तत्थ मे' जे १ सं १ खं १ ला २, ३ ॥
 ६. पाहा' जे १ विना ॥ ७, ९. 'हत्थंग' हे १ ॥ ८. कडुच्छुग' हे १ जे १ ॥ १०. 'घरे तेणेव
 हे १ । ११. २ नास्ति हे १, २, जे १ खं १ ॥ १२. जाव नास्ति जे १ सु० विना ॥ दइयतां पृ० ८२
 पं० २ ॥ १३. दइयतां पृ० ३२ पं० २१ ॥ १४. 'जोह' जे १ सु० विना नास्ति ॥ १५. 'पहकर'
 नास्ति हे १, २ ॥ १६. 'घरे तेणेव हे १ सं १ ला ३ ॥ १७. अत्र 'अथि आइं तुमे' इति पाठः
 अटी० कृतां समक्षमासीदिति स्पष्टं भाति, तथाहि—“दोच्चेणं ति दौत्येन दूतकर्मणा । अथि आइं
 ति इह आइंशब्दो भाषायाम् । संबच्छरपडिलेहणगंसि ति जन्मदिनादारभ्य संवत्सरः प्रत्युपेक्ष्यते
 एतावतिषः संवत्सरोऽयं पूर्णं इत्येवं निरूप्यते महोत्सवपूर्वकं यत्र दिने तत् संवत्सरप्रत्युपेक्षणकम्,
 यत्र वर्षे वर्षे प्रति सङ्ख्याज्ञानार्थं ग्रन्थिग्रन्थः क्रियते यदिदानीं वर्षग्रन्थिरिति रुढम्” —अटी० ॥

तते णं सुबुद्धी पडिबुद्धीं रायं एवं वदासी—एवं खलु सामी ! अहं अन्नदा
कंदाइ तुच्चं दोचेणं 'मिहिलं रायहाणिं गते, तत्थ णं मए कुंभगस्स रण्णो धूताए
पभावतीए देवीए अत्तयाए मल्लीए संवच्छरपडिलेहणगंसि दिव्वे सिरिदामगंडे
दिट्ठपुव्वे, तस्स णं सिरिदामगंडस्स इमे पउमावतीए देवीए सिरिदामगंडे
सयसहस्सतिमं पि^१ कलं ण अगघति ।

५

तते णं पडिबुद्धी सुबुद्धिं अमच्चं एवं वदासी—केरिसिया णं देवाणुप्पिया !
मल्ली विदेहरायवरकन्ना, जस्स णं संवच्छरपडिलेहणयंसि सिरिदामगंडस्स पउमावतीए
देवीए सिरिदामगंडे सयसहस्सतिमं पि^१ कलं न अगघति ?

तते णं सुबुद्धी पडिबुद्धिं इक्खागरायं एवं वदासी—एवं खलु सामी !
[मल्ली] विदेहराय[वरकन्ना] सुपइडियकुम्भुन्नयर्चारुचरणा, वण्णओ ।

१०

तते णं पडिबुद्धी सुबुद्धिस्स अमच्चस्स अंतिए सोच्चा णिसम्म सिरिदामगंडज्जणित-
हासे दूयं सदावेइ, २ ता एवं वयासी—गच्छाहि णं तुमं देवाणुप्पिया ! मिहिलं
रायहाणिं, तत्थ णं कुंभगस्स रण्णो धूयं पभावतीए [देवीए] अत्तियं मल्लिं
विदेहवररायकन्नं मम भारियत्ताए वरेहि, जति वि य णं सा सयं रज्जसुंका ।
तते णं से दूए पडिबुद्धिणा रच्चा एवं वुत्ते समाणे हट्ठ[तुट्ठे] पडिसुणेति, २ ता
जेणेव सए "गिहे जेणेव चाउगघंटे आसरहे तेणेव उवागच्छति, २ ता चाउगघंटे
आसरहं पडिकप्पावेति, २ [चाउगघंटे आसरहं] दुरुढे जाव हयगय० महया
भडचडगरेणं साएयाओ णिग्गच्छति, २ ता जेणेव विदेहाजणवए जेणेव
मिहिला रायहाणी तेणेव प्हारेत्थ गमणाए ।

१५

६९. ते णं काले णं ते णं समए णं अंगा नाम जणवए होत्था । तत्थ णं

२०

१. 'बुद्धीरायं जे १ विना । 'बुद्धिं रायं मु० ॥ २. कदाइ ला १ । कयाई हे ४ ॥ ३. महिलं
सं १ ला ३ हे ४ ॥ ४. पि नास्ति हे १ । "शतसहस्रतमानपि कलां शोभाया अंशं नार्धति न
प्राप्नोति"—अटी० ॥ ५. सुबुद्धी जे १ ॥ ६. पि नास्ति सं १ ला ३ ॥ ७. एवं खलु सामी जे १
विना नास्ति ॥ ८. 'चारु वण्णओ जे १ विना । 'चारुचरत्तं वण्णओ जे १ । 'चारुचरणा वण्णओ
मु० । "कूर्मोन्नतचारुचरणा इत्यादिः स्त्रीवर्णको जम्बूद्वीपप्रज्ञप्त्यादिप्रसिद्धो [द्वितीये वक्षस्कारे]
मल्लीविषयेऽध्येतव्यः"—अटी० ॥ ९. अंतिए जे १ मु० विना नास्ति ॥ १०. 'जगियहरिसे जे १ ।
"सिरिदामगंडजगियहासे ति श्रीदामकाण्डेन जनितो हर्षः प्रमोदोऽनुरागो यस्य स तथा"
—अटी० ॥ ११. गेहे जे १ ॥ १२. जे १ विना—पाहारेत्थ हे २ खं १ । पाहारेत्थ हे १ ला २
लासं ३ । पाहारेत्था हे ३, ४ ला १ लामू ३ । प्हारेत्था सं १ । "प्हारेत्थ गमणाए ति
प्रचारितवान् विकल्पितवान् गमनाय गमनार्थम्"—अटी० ॥

चंपा *नाम नयरी होत्था । तत्थ णं चंपाए नयरीए चंदच्छाए अंगराया होत्था । तत्थ णं चंपाए नयरीए अरहन्नगपामोक्खा बहवे संजत्ताणावावाणियगा परिवसंति अड्डा जाव अपरिभूया । तते णं से अरहन्नगे समणोवासए यावि होत्था अहिगयजीवाजीवे, वण्णओ ।

- ५ तते णं तेसिं अरहन्नगपामोक्खाणं संजत्ताणावावाणियगाणं अन्नदा कदाइ एगयओ सहियाणं इमेयारूवे मिहो कहांसमुलावे समुप्पजित्था—सेयं खलु अम्हं गणिमं च धरिमं च मेज्जं च पारिच्छेज्जं च भंडगं गहाय लवणसमुदं पोतवहणेण ओगाहित्तए ति कट्ठु अन्नमन्नस्स एयमड्डं पडिसुणेति, २ गणिमं च ४ गेण्हंति, २ सगडीसागडियं च सज्जेति, २ ता गणिमस्स ४ भंडगस्स सगडीसागडियं भरेति, २ सोहणंसि तिहि-करण-नकखत्त-मुहुत्तंसि विपुलं असण ४ उवक्खडावेति, मित्त-णाइ-[णियग-सयण-संबंधि-परिजणं] भोयणवेलाए भुंजावेति जाव आपुच्छंति, २ ता सगडीसागडियं जोयंति, २ ता चंपाए नयरीए मज्झमज्झेणं णिग्गच्छंति, २ ता जेणेव गंभीरए पोयपट्टणे तेणेव उवाँगच्छंति, २ ता सगडीसागडियं मोयंति, २ ता पोयवहणं सज्जेति, २ ता गणिमस्स यं जाव चउव्विहस्स भंडगस्स भरेति, २ तंदुलाण य समितस्स य तेल्लस्स य घयस्स य गुलस्स य गोरसस्स य उदयस्स य उदयभायणाण य ओसहाण य मेसज्जाण य तणस्स य कट्ठस्स य आवरणाण य पहरणाण य अन्नेसि च बहूणं पोतवहणपाँउग्गाणं दब्बाणं पोतवहणं भरेति, [२] सोहणंसि तिहि-करण-नकखत्त-मुहुत्तंसि विपुलं असण ४ उवक्खडावेति, २ मित्त-णाँति-[णियग-सयण-संबंधि-परिजणं]

*नामं हे २॥ १. संलावे जे १ विना । दृश्यतां पृ० ९४ पं० १४॥ २. च नास्ति हे १, २, जे १ । “गणिमं केयादि”—अटी० ॥ ३. गेण्हं २ सं १॥ ४. “डियं च स” हे २ । “डियं स” सं १ ला ३ हे ४ । “डं स” ला २॥ ५. “डियं भ” खं १ हे १ विना । दृश्यतां पृ० १३९ पं० १५॥ ६. प्रतिषु पाठाः—सगडसागडीयं हे १ । सगडसागडियं खं १ । सागडसागडियं हे २ । सगडसागडियं जे १ ला १ मु० । सगडीसागडीयं सं १ । सगडी-सागडियं ला २, ३ हे ३, ४॥ ७. “गच्छं” सं १॥ ८. मोएति जे १॥ ९. य नास्ति सं १ ला ३॥ १०. भंडस्स जे १ सं १ ला ३॥ ११. समियस्स सं १ जे १ ला ३ । “समियस्स य त्ति कणिकायाश्च”—अटी० ॥ १२. तेल्लस्स य खलस्स य घयस्स य खं १ । तेल्लस्स य गुलस्स य घयस्स य हे २ ला १ । १३. उदगस्स य भायणाण य जे १ सं १ ला ३ हे ३, ४ खं १॥ १४. अव” हे २ । “आवरणानाम् अङ्गक्षकादीनां बोधित्थप्रक्षराणां च”—अटी० ॥ १५. “पाओग्गाणं खं १॥ १६. असणं उवक्खडंति जे १॥ १७. “णाँति अणुपुच्छंति हे २ ला १ । “णाँति आपुच्छंति मु०॥

आपुच्छंति, २ ता जेणेव पोतद्वाणे तेणेव उवागेच्छंति ।

तते णं तेसिं अरहन्नग जाव वाणियगाणं परियणो(णा) जाव ताहिं इद्धाहिं जाव वग्गूहिं अभिणंदंतौ य अभिसंयुणमाणा य एवं वदासी—अज्झ ! तात ! भाय ! माउल ! भागिणेज्ज ! भगवता समुदेणं अभिरक्खिज्जमाणा २ चिरं जीवह, भदं च भे, पुणरवि लद्धे कयकजे अणहसमग्गे नियगं घरं हव्वमागते पासामो त्ति कट्ठु ताहिं सोमाहिं निद्धाहिं दीहाहिं सप्पिवासाहिं पप्पुयाहिं दिट्ठीहिं निरिक्खमाणा मुहुत्तमेतं संचिडंति ।

तओ सँमाणिएसु पुप्फबलिकम्भेसु, दिन्नेसु सरसरत्तचंदणदहरपंचंगुलितलेसु, अणुक्खित्तंसि धूवंसि, पूजितेसु समुदवातेसु, संसारियासु वलयबाहासु, ऊंसिएसु सिएसु झयग्गेसु, पडुप्पवाइएसु तूरेसु, जइएसु सव्वसउणेसु, गहिएसु रायवरसासणेसु, महया उँक्किट्ठिसीहणाय जाव रवेणं पक्खुभितमहासमुदरवभूयं पिव मेइणिं करेमाणा ऐगदिसं जाव वाणियगा णावं दुरूढा ।

ततो पुस्समाणवो वँक्कमुदाहु—^१हं भे ! सव्वेसामँवि अत्थि अत्थसिद्धी, उवट्ठिताइं कल्लाणाइं, पडिहयातिं सव्वपावाइं, जुत्तो पूसो, विजओ मुहुत्तो, अयं

१. उवागच्छंति २ हे ३ विना । उवा २ ता जे १ ॥ २. 'णंदयता हे १, २, ३ खं १ ला १ ॥
३. नियगघरं जे १ । "निजकं गृहं हव्वं शीघ्रमागतान् पदयेमेति कृत्वा इत्यभिधाय"—अटी० ॥ ४. पप्पुयाहिं हे २ । "पप्पुयाहिं ति प्रप्लुताभिः अभ्रुजलाद्राभिः"—अटी० ॥
५. "समाणिएसु सि सँमापितेषु"—अटी० ॥ ६. अणुक्खित्तंसि हे १, २, ४, ला १ खं १ । अभिणियक्खित्तंसि हे ३ । "अणुक्खित्तंसि ति अनूक्षिते पश्चादुत्पादिते धूपे"—अटी० ॥
७. रूवसि हे २ ॥ ८. 'वाएसु खं १ जे १ हे २ । "पूजितेषु समुदवातेषु नौसांयात्रिकप्रक्रियया समुद्राधिपदेवपादेषु वा"—अटी० ॥ ९. संचारिं जे १ । "संसारियासु वलयबाहासु सि स्थानान्तराहुचितस्थाननिवेशितेषु दीर्घकाष्ठलक्षणबाहुषु 'आवेष्टकेषु' इति संभाव्यते"—अटी० ॥ १०. ऊंसिएसु सिएसु सियज्जएसु खं १ । ऊसिएसु झयग्गेसु जे १ । "उच्छित्तेषु ऊर्द्धीकृतेषु वितेषु ध्वजाग्रेषु पताकाग्रेषु"—अटी० ॥ ११. उक्कुट्ठिसीं खं १ । उक्किट्ठिसीं हे १ हेमू० ४ सं १ । उक्किट्ठिसीं ला २, ३, हेसं० ४ ॥ १२. मेइणीं हे २ ला २, ३ मेइणी जे १ हे ३, ४ सं १ ॥ १३. एगदिसं जे १ । एगदिसिं हे २, ३, ४, सं १ ला ३ । एगदिसि हे १ ला १, २ ॥ १४. णावं रूढा खं १ हे ३ । णावं दूढा हे १, २ । णावा दूढा ला १ ॥ १५. वक्क समुदाहु सं १ हे ४ लामू० ३ । "ततो पुस्समाणवो वक्कमुदाहु ति ततोऽनन्तरं मागधो मङ्गलवचनं ब्रवीति श्लेथर्थः, तदेवाह—सर्वेषामेव भे भवतामर्थसिद्धिर्भवतु"—अटी० ॥ १६. हं भो सं १ हे ४ विना । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १७. 'मवि अत्थि सिद्धी जे १ । 'मवि अत्थसिद्धी सं १ हे ३, ४ ला २, ३ खं १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् १४ ॥

देसकांलो । ततो पुस्समाणवेणं वक्के मुदाहिण्णं हट्ठेतुडकुच्छिधारकन्नधारगम्भिज-
संज्जाणावावाणियगा वावरिंसु, तं नावं पुत्तुच्छंणं पुण्णमुहिं बंधणेहिंतो मुंचंति ।

तते णं सा नावा विमुक्कबंधणा पवणबलसमाहया ऊसियसिया, विततपक्ख इव
गरुल्लुवती, गंगासलिलतिक्खसोर्यवेगेहिं संखुब्भमाणी २, उम्मीतरंगमालासहस्साइं
५ समतिच्छमाणा २, कइवएहिं अहोरत्तेहिं लवणसमुद्धं अणेगातिं जोयणसतातिं ओगाढा ।

तते णं तेसिं अरहन्नगपामोक्खाणं संज्जानावावाणियगाणं लवणसमुद्धं अणेगाइं
जोयणसयाइं ओगाढाणं समाणाणं बह्वतिं उप्पातियसतातिं पाउब्भूयाइं, तंजहा—
अकाले गज्जिते, अकाले विज्जुते, अकाले थणियसदे, अभिक्खणं अभिक्खणं
आंगासे देवताओ नञ्चंति ।

१० एगं च णं महं पिसायरूवं पासंति, तालजंघं दिवंगयाहिं बाहाहिं मसि-भूसग-
महिसकालगं भरियमेहवणं लंचोद्धं निग्गयग्गदंतं निल्लालियजमल्लुयलजीहं
आऊसियवयणगंडदेसं चीणं चिमिदं नासियं विगयभुग्गभुग्गभुमयं खज्जोयगदित्त-

१. 'कालो २ हे २, ३ खं १ । "अयं देशकालः २ एष प्रस्तावो गमनस्येति गम्यते"—अटीखं० ।
एतदनुसारेण अयं देशकालो अयं देशकालो इति द्विः पाठोऽत्राभिप्रेतः स्यादिति भाति ॥
२. 'माणएणं जे १ विना ॥ ३. वक्के मुदाहरिण्णं हे १, २ ला १ । वक्कमुदाहरिण्णं जे १ ।
"वक्के उदाहिण्णं चि वाक्ये उदाहृते"—अटी० ॥ ४. हट्ठेतुडं सं १ ला २, ३ हे ४ । "हट्ठेतुडः
कर्णधारो निर्यामकः कुक्षिधारा नौपार्श्वनियुक्तकाः आवेल्लक्काहकादयः, गर्भे भवा गार्भेयाः
नौमध्ये उच्चावचकर्मकारिणः, संयात्रानौवाणिजकाः भाण्डपतयः, एतेषां द्वन्द्वः"—अटी० ॥
५. वावरिंसु तं नावं हे १, २, ३ ला १, २ । वावरिंसु णावं जे १ । "वावरिंसु चि
व्यापृतवन्तः स्वस्वव्यापारेष्विति"—अटी० ॥ ६. बंधणेहिं मुंचंति सं १ ला २ । बंधणेहिंतो
णावं मुंचंति जे १ ॥ ७. उल्लियं सं १ ला २, ३ हे ४ विना । "ऊल्लियसिय चि उच्छित्त-
सितपटा"—अटी० ॥ ८. 'वग्गेहिं सं १ ला ३ हे ४ ॥ ९. संखुब्भं मु० ॥ १०. 'माणी
खं १ मु० । "समतिच्छमाणं चि समतिक्रामन्ती"—अ० ॥ ११. अकालं हे २ ॥ १२. आगास-
देवं सं १ ला ३, हे ४ ॥ १३. 'भूसगं खं १ । "मसिभूसगमहिसकालगं ति, मषी
कज्जलं मूषकः उन्दुरविशेषः, अथवा मषीप्रधाना मूषा ताघ्रादिधातुप्रतापनभाजनं मषीमूषा,
महिषश्च प्रतीत एव, तद्वत् कालकं यत् तत् तथा"—अटी० ॥ १४. आधूसिय खं १ हे १, २,
३ । "आऊसियवयणगंडदेसं ति आऊल्लिय चि आधूसिय चि वा प्रविष्टौ वदने गण्डदेशौ
कपोलभागी यस्य तत्तथा"—अटी० ॥ १५. 'संचीणं जे १ ॥ १६. 'चिचिडं जे १ ला सं ३ ।
'चिपिटं हे १ ला १ । 'चिपिटं हे २ । 'चिमिडं हे ४ । "चीणचिमिडं (चिचिडं—अटीजे०
अटीहे०) नासियं ति चीना ह्रस्वा विपिटा च निम्ना नासिका यस्य तत्तथा"—अटी० ॥
१७. 'णासिकं खं १ लो० हे ३, ४ ला २ । 'णासिगं जे १ ॥ १८. भुग्गभुमयं लो० खं १ ला १ ।
"विगयभुग्गभुमयं ति विकृते विकारवत्यौ भुग्गे भग्ने इत्यर्थः । पाठान्तरेण भुग्गभग्गे अतीव वक्के
भुवौ यस्य तत् तथा"—अटी० ॥

क्खुरागं उत्तासणं विसालक्खं विसालकुच्छिं पलंबकुच्छिं प्हसियपयलियपयडिय-
गतं पणच्चमाणं अण्फोडंतं अभिवग्गंतं अभिगज्जंतं बहुसो २ अट्टट्ठासे विणिम्मुयंतं
नीलुप्पलगवलुलियअयसिकुसुमप्पगासं खुरधारं असिं गहाय अभिमुहमावयमाणं
पासंति ।

तैते णं ते अरहण्णगवज्जा संजत्ताणावावाणियगा ॥ एगं च णं महं तालपिसायं ५
पासंति, तालजंघं दिवंगयाहिं बाहाहिं फुट्टसिरं भमरणिगर-वरमासरासि-महिसकालां
भरियमेहवण्णं सुप्पणहं फालसरिसजीहं लंबोडं धवलवट्टअसिलिट्ठितक्खथिरपीण-
कुडिलदांढावगूढवयणं 'विकोसियधारासिजुंयलसमसरिसतणुयचंचलालतैरस-

१. पलंबकुच्छिं नास्ति जे १ सं १ हेमू० ४। "विशालकुच्छिं विस्तीर्णोदरदेशम्, एवं
प्रलम्बकुच्छिं"—अटी० ॥ २. ला १-२-३ विना—'लियपडिय' खं १ जे १ हे १, २, ३,
४ सं १ लो० । "पहसियपयलियपडिय(पयडिय—अटी० सं०) गत्तं ति प्रहसितानि हसितुमार-
ब्धानि, प्रचलितानि च स्वरूपात् प्रचलिकानि वा प्रजातवलीकानि, प्रपतितानि (प्रयतितानि—
अटीजे०) च प्रकर्षेण श्रुतीकृतानि गात्राणि यस्य तत् तथा"—अटी० । ३. विगयभुग्गं
...गत्तं इति पाठस्य स्थाने वाचनान्तरेऽन्यः पाठ उपलभ्यते इति टीकाकारैः श्री अभयदेवस्-
रिभिर्निर्दिष्टम्—"वाचनान्तरे विगयभग्गभुमयपहसियपयलियपडिय (पयडिय—अटी० सं०)
फुल्लिगलज्जोयदित्तक्खुरागं ति पाठः, तत्र विकृते भग्ने भुवौ प्रहसिते प्रचलिते प्रपतिते च यस्य
स्फुल्लिक्कवत् खद्योतकवच्च दीप्तश्चक्षुरागश्च यस्य तत् तथा"—अटी० । अत्र अटीजे० मध्ये
पाठः पठितुं न शक्यते, अटीहे० मध्ये 'पयलियफुल्लिगं' इति पाठः, अन्यत्र सर्वत्र 'पयलियप-
डियफुल्लिगं' इति पाठो दृश्यते, केवलं मुद्रिते अटी० ग्रन्थे 'पयलियपयडियफुल्लिगं' इति पाठो
दृश्यते, सं १ मध्यात् किमपि पाठान्तरं तत्र न निर्दिष्टम्, अतः अटी० सं १ मध्ये 'पयलियपयडि-
यफुल्लिगं' इति पाठः संभाव्यते ॥ ४. अण्फोडंतं हे २ । अण्फोडंतं सं १ । अण्फोडंतं ला ३ ॥
५. "अभिमुखमापत्त पश्यन्ति सर्वेऽपि सांयानिकाः । तत्र अर्हन्नकवर्जाः यत् कुर्वन्ति तद्
दर्शयितुमुक्तमेव पिशाचस्वरूपं सविशेषं तेषां तद्दर्शनं चानुबदन्निदमाह—तए णमिस्यादि, ततस्ते
अर्हन्नकवर्जाः सांयानिकाः पिशाचरूपं वक्ष्यमाणविशेषणं पश्यन्ति, दृष्ट्वा च बहूनामिन्द्रादीनां बहूनि
उपयाचितशतानि उपयाचितवन्तस्तिष्ठन्तीति समुदायार्थः । अथवा 'तए णं ते अरहण्णगवज्जा' इत्यादि
गामान्तरम् 'आगासे देवयाओ नच्चंति' [पृ० १५४ पं० ९] इतोऽनन्तरं द्रष्टव्यम्, अत एव वाचना-
न्तरे नेदमुपलभ्यते, उपलभ्यते चैवम्—अभिमुहं आवयमाणं पासंति, तए णं ते अरहण्णगवज्जा
नावावाणियगा भीया इत्यादि"—अटी० ॥ ६. टीकाकृतानाचार्यश्री अभयदेवसूरीणां समक्षं
वाचनादयमासीत्—एकस्यां वाचनायां सर्वोऽपि पाठो विद्यते स्म, अपरस्यां तु वाचनायाम् ॥ ॥
एतच्चिह्नान्तर्गतो पाठो नासीत् । अत उभयवाचनापेक्षया आचार्यश्री अभयदेवसूरिभिः पाठसंगति-
विहिता । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ७. दाहोवं हे १ ला ३ विना । "दंष्ट्राभिरवगूढं व्याप्तं
वदनं यस्य"—अटी० ॥ ८. त्रिकालिं सं १ । त्रिकोसिं जे १ । "त्रिकोशितस्य अपनीतकोशस्य
निरावरणस्येत्यर्थः"—अटी० ॥ ९. जुयलं जे १ ॥ १०. तसरसं जे १ ॥

लोलचवलफुरफुरेतनिहलियग्गजीहं अवयच्छियमहलविगयबीभच्छलालापगलंतरत्त-
तालुयं हिंगुलुयसगम्भकंदरबिलं व अंजणगिरिस्स अग्गिजालुगिलंतवयणं
आऊसियअक्खचम्मउड्डुगंडेसं चीणं चिमिडवंकभग्गणासं रोसांगयधमधमेतमारुत-
निडुरखरफरुसल्लुसिरं ओमुग्गणासियपुडं घाडुम्भडरइयभीसणमुहं उड्डमुहकन्नसकुलि-
यमहंतविगयलोमसंखालंगलंबंतचलियकण्णं पिंगलदिपंतलोयणं मिउडित्तं डिनिडालं
नरसिरमालपरिणद्धचिंधं विचित्तगोणससुबद्धपरिकरं अवहोलंतं फुप्फुयायंतसप्प-विच्छु-

१. “अवच्छियं ति प्रसारितमित्येके, अन्ये तु यकारस्य लुप्तत्वात् अवच्छियं प्रसारितमुखत्वेन दृष्टं दृश्यमानमि(दृश्यमि-अटीखं०)त्याहुः, महलं ति महत् विकृतं बीभत्सं लालाभिः प्रगलत् रक्तं च तालु काकुदं यस्य स तथा, तम्”—अटी० । टीकाकृतां श्री अभयदेवसूरीणां समक्षम् ‘अवच्छियं’ इति एक एव पाठ आसीदिति भाति, दृश्यतां टि० ३ । अत्रेदं ध्येयम्—इत्तल्लिखिता-दर्शेषु त्थ-एव इत्यनयोरक्षरयोः समानप्रायत्वात् छि-त्थि इत्यनयोरक्षरयोः किं समीचीनं तत् सुधीभिः स्वयं निर्णेतव्यम् ॥ २. “लालप” जे १ विना ॥ ३. “अग्गिजाला उदिरद् वदनं यस्य स तथा, तम्, अथवा अवच्छियेत्यादि हिंगुलुयेत्यादि च कर्मधारयेण वक्ष्यमाणवदन-पदस्य विशेषणं कार्यम्, ‘यस्य तम्’ इत्येवंरूपश्च वाक्यदेशो द्रष्टव्यः”—अटी० । दृश्यतां टि० १ ॥ ४. “आऊसिय स्ति सङ्कुटितं यद् अक्षचर्म जलाकर्षणकोशः तद्वत् ओ(उ-अटीहे०)-इदं चि अपकुष्ठौ अपकर्षवन्तौ संकुटितौ गण्डदेशौ यस्य स तथा, तम्, अन्ये त्वाहुः—आभूषितानि संकुटितानि अक्षाणि इन्द्रियाणि चर्म च ओष्ठौ च गण्डदेशौ च यस्य स तथा, तम्”—अटी० ॥ ५. “विमिड” जे १ हे १ । विमिडं हे २ । “चीना ह्स्वा चिमिड (विमिड—अटीजे० अटीहे०) चि चिपिटा निम्मा वंका वक्का भग्गेव भग्गा अयोधन-कुटितेवेत्यर्थः, नासिका यस्य स तथा, तम्”—अटी० ॥ ६. “रोषादागतो धमधमेत चि प्रबलतथा धमधमेति शब्दं कुर्वाणो मारुतो वायुर्निष्ठुरो निर्व्वरः खरपरुषः अत्यन्तकर्कशः शुभिरयो रन्ध्रयोर्न तत् तथा, तदेवंविधमवभुग्गं च वक्कं नासिकापुटं यस्य स तथा, तम्, इह च पदानामन्यथा निपातः प्राकृतत्वादिति”—अटी० ॥ ७. “यफुडं हे १ जे १ ॥ ८. घोडु” खं १ । “घाताय पुरुषादिवधाय घाद्यभ्यां वा मस्तकावयवविशेषाभ्यां उज्जटं विकरालं रचितमत एव भीषणं सुखं यस्य स तथा, तम्”—अटी० ॥ ९. “ल्लिमहंत” जे १ विना ॥ १०. “लगललंतचंचलियकण्णं हे १ । “लगललंतचंचलियकण्णं ला १ । “संखालग चि शङ्खवन्तौ च, शङ्खयोरक्षिप्रत्यासन्नावयवविशेषयोरालम्भौ सम्बद्धावित्येके, लम्बमानौ च प्रलम्भौ, चलितौ च चलन्तौ (ललन्तौ—अटीसं०) कर्णौ यस्य स तथा, तम्”—अटी० ॥ ११. “तडनि” खं १ ला २ । “तल्लिनि” हे १ । “श्रुकुटिः कोपकृतो भ्रुविकारः, सैव तडिद् विद्युद् यस्मिंस्तत्तथा, तथाविधम्, पाठान्तरेण श्रुकुटितं कृतश्रुकुटि ललाटे यस्य स तथा, तम्”,—अटी० ॥ १२. हे २ विना—“तपुफुया” हे १ सं १ । “तफुफुया” हे ३ लो० । “तल्लपुफुया” जे १ । “तपुफुया” ला १, ३ हे ४ । “तपुफुया” खं १ । “अवहोलंत चि अवघोलयन्तो डोलायमानाः फुफुया(पुफुया—अटीखं०, पुफुया—अटीहे०)यंत चि फूकुर्वन्तो ये सर्पा वृश्चिकगोथा उन्दुराः नकुलाः सरटाश्च तैर्विरचिता विचित्रा विविधरूपवती वैकक्ष्येण उत्तरासङ्गेन मर्कटबन्धेन स्कन्धलम्बनमात्रतया वा मालिका माला यस्य स तथा, तम्”—अटी० । १३. विच्छुयं हे १ विना ॥

य-गोधुंदर-नउल-सरडविरइयविचित्तवेयच्छमालियागं भोगकूरकण्हसप्पधमधमेत-
लंबंतकण्णपूरं मज्जार-सियाललइयखंधं दित्तंघुग्घुयंतघूयकयचुंमैलसिरं घंटरवणभीम-
भयंकरं कायरजणहिययफोडणं दित्तमट्टट्टहासं विणिम्भुयंतं वसा-रुहिर-पूय-मंस-मल-
मलिणपोच्चडतणुं उत्तासणयं विसालवच्छं पेच्छंताभिन्नणहमुहनयणकण्णवरवगघचित्त-
कैत्तीणियंसणं सरसरुहिरगयचम्मविततजसवियबाहुजुयलं ताहि यं खरफेरुसअणिद्ध-
दित्तंअणिद्धअसुभअप्पियअकंतवग्गूहिं तज्जयंतं पासंति । तं तालपिसायरूवं
एज्जमाणं पासंति २ ता १ भीया जाव संजायमया अन्नमन्नस्स कायं समतुरंगेमाणा
२ बहूणं इंदाण य खंदाण य रुद-सिव-वेसमण-णागाणं भूयाण य जक्खाण य
अज्ज-कोट्टिकिरियाण य बहूणि उवाइयसयाणि उवाइणमाणा २ चिट्ठंति ।

तए णं से अरहन्नए समणोवासए तं दिव्वं पिसायरूवं एज्जमाणं पासति, २ ता १०
अभीते अतथे अचलिए असंभंते अँणाउले अणुव्विग्गे अभिन्नमुहरागणयणवण्णे

१. घुग्घुयंतं हे १ । घुग्घुवंतं हे २, ३ लो० । घुरघुवंतं ला १ खं १ । “घुग्घुयंतं
त्ति घूकारशब्दं कुर्वाणो यो घूकः कौशिकः”—अटी० । २. “अंभल” हे ४ लो० । “अंभल”
ला ३ । “कृतो विहितश्चुंभल चि शोखरकः शिरसि येन स तथा”—अटी० ॥ ३. “रवेणभी-
मभयकरं सं १ जे १ ला २, ३ हे ४ । “घण्टानां रवणं शब्दः तेन भीमो यः स तथा, स चासौ
भयङ्करश्चेति, तम्”—अटी० ॥ ४. पेच्छंतमिं सं १ ला २, ३ हे ४ । “पेच्छंतं चि प्रेक्ष्यमाणा
दृश्यमाना अभिन्ना अलण्डा नखाश्च नखरा मुखं च नयने च कर्णौ च यस्यां सा तथा,
सा चासौ वरव्याघ्रस्य चित्रा कर्जुरा कृत्तिश्च चर्मेति सा तथा, सैव निवसन्तं परिधानं यस्य
स तथा, तम्”—अटी० ॥ ५. “कण्णं वरं” जे १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ६. “कत्तिय-
गिचंखणं लो० ॥ ७. य नास्ति जे १ । “तामिश्च तथाविधाभिः खरपरुषाः अतिकर्कशाः
अस्मिन्धाः स्नेहविहीनाः दीप्ता ज्वलन्य इवोपतापहेतुत्वात् अनिष्टा अभिलाषाविषयभूताः
अशुभाः स्वरूपेण अप्रियाः अप्रीतिकरत्वेन अकान्ताश्च विस्वरत्वेन या वाचः तामिः त्रस्तान्
कुर्वाणं त्रस्तयन्तं तज्जयन्तं वा पश्यन्ति स्म । पुनस्तत् तालपिशाचरूपं एज्जमाणं ति नाव
प्रति आगच्छत् पश्यन्ति”—अटी० ॥ ८. खरपरिसं खं १ ॥ ९. “फरुसअणिद्ध अईवअसुभ
अप्पिय अमणुण्ण अकंतवग्गूहिं जे १ । “फरुअणिद्ध असुभ अप्पिय अकंतवग्गूहिं हे ४ लो० ।
दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ७ ॥ १०. “दित्तंणिद्धं” हे १, २, खं १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥
११. वग्गूहि य तज्जं जे १ विना ॥ १२. तत्थयंतं अटीपा० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ७ ॥
१३. पासंति । २ जाव भीयमया संजां खं १ । पासंति २ भीया संजां जे १ विना ॥ १४.
“कोटिकिं” जे १ । “आर्या प्रशान्तरूपा दुर्गा, कोट्टकिया सैव महिषारूढरूपा”—अटी० ॥
१५. उवां हे २ जे १ ॥ १६. प्रतिधु पाठाः—उवाइणमाणा चिं हे १ । उवातिणमाणा चिं
खं १ हे ३ ला १ । उवागिथयमाणा २ चिं जे १ । उवातिथमाणा चिं हे १ सं १ । उवातिमाणा
चिं ला २, ३, हे ४ । “उपाविन्वन्तो विदधतस्तिष्ठन्ति स्मेति अईन्नकवर्जानामियमितिकर्तव्य-
तोक्ता”—अटी० ॥ १७. अणाउले सं १ लामू० ३ हेमू० ४ । अणातले जे १ ॥

अदीणविमणमाणसे पोयवहणस्स एगदेसंसि वत्थंतेणं भूमिं पमज्जति, २ ता ठाणं ठाइ, २ ता करयलपरिगहियं [दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] एवं वयासि—नमोत्थु णं अरहंताणं जाव संपत्ताणं, जइ णं हं एत्तो उवसग्गातो मुंचामि तो मे कप्पति पारित्तए, अहं णं एत्तो उवसग्गातो ण मुंचामि तो मे तहा पच्चक्खाएँ ति कट्ठु सागारं भत्तं पच्चक्खाँति ।

तते णं से पिसायरूवे जेणेव अरहन्नगे समणोवासए तेणेव उवागच्छति, २ ता अरहन्नगं एवं वदासी—“हं भो ! अरहन्नगा अप्पत्थियपत्थया जाव परिवज्जिया ! णो खलु कप्पति तव सीलव्वय-गुण-वेरमण-पच्चक्खाण-पोसहोववासातिं चालित्तए वा एवं खोभेत्तए वा खंडित्तए वा भंजित्तए वा उज्झित्तए वा पंचिच्चित्तए वा, तं जति णं तुमं सीलव्वय जाव ण परिच्चयसि तो ते अहं एयं पोतवहणं दोहिं अंगुलियाहिं गेण्हामि, २ ता सत्तट्ठतलप्पमाणमेत्तातिं उडुं वेहासं उव्विहामि, २ अंतोजलंसि णिबोलेमि, जाणं तुमं अट्टदुहट्टवसट्टे असमाधिपत्ते अकाले चैव जीवियातो ववरोविज्जसि ।

*एत्तमो उव° सं १ ला ३ ॥ १. अहं हे १, २ जे १ खं १ ला १, २, ३ ॥ २. °एयव्वे त्ति जे १ ला २ विना ॥ ३. ति हे २ ॥ ४. °क्खाइ २ जे १ ॥ ५. अहं जे १ ॥ ६. अप° हे २ ॥ ७. °पत्थिया सं १ ला २, ३ हे ३ । “अपत्थियपत्थ(थि—अटीजे०)य चि अप्राथितं यत् केनापि न प्रार्थ्यते तत् प्रार्थयति यः स तथा, तदामन्त्रणम् । पाठान्तरेण अप्रस्थितः सन् यः प्रस्थित इव मुमुर्षुरित्यर्थः स तथोच्यते, तस्यामन्त्रणं हे अप्रस्थितप्रस्थितः”—अटी० ॥ ८. “तव सीलव्वयपत्त्यादि, तत्र शीलव्रतान्यगुणव्रतानि गुणा गुणव्रतानि त्रिरमणानि रागादिविरतिप्रकाराः प्रत्याख्यानानि नमस्कारसहितादीनि, पौषधोपवासः अष्टम्यादिषु पर्वदिनेषूपवसनम् आहार-शरीरसत्कारा-ऽब्रह्म-व्यापारवर्जनमित्यर्थः एतेषां द्रष्टव्यः । चालित्तए चि भङ्गकान्तरगहीतान् भङ्गकान्तरेण कर्तुम्, क्षोभयितुम् एतानेवं परिपालयाम्युतो ज्ञामीति क्षोभविषयान् कर्तुम्, खण्डयितुं देशतः, भङ्गयितुं सर्वतः, उज्झितुं सर्वस्या देशविरतेस्थानेन, परित्यक्तुं सम्यक्त्वस्यापि त्यागत इति”—अटी० ॥ ९. परिच्चइ° हे १, २, ३ जे १ ॥ १०. °लीहिं सं १ ला ३ । “दोहिं अंगुलियाहिं ति अङ्गुष्ठकर्तृनीभ्याम् अथवा तर्जनी-मध्यमाभ्यामिति”—अटी० ॥ ११. “सत्तट्ठतलप्पमाणमेत्ताहं ति तलो हस्तः, तालाभिधानो वाऽतिदीर्घो वृक्षविशेषः, स एव प्रमाणं मानं तलप्रमाणम्, सप्ताष्टौ वा सप्ताष्टानि तलप्रमाणानि परिमाणं येषां ते सप्ताष्टतलप्रमाणमात्राः, तान् गगनभागान् यावदिति गम्यते, उडुं वेहासं ति ऊर्ध्वं विहायसि गगने उव्विहामि ति नयामि । जाणं तुमं ति येन त्वम् अट्टदुहट्टवसट्टे त्ति आर्त्तस्य ध्यानविशेषस्य दुहट्ट चि दुर्घटः दुःस्थगो दुर्निरोधो वशः पारतन्त्र्यम् तेन कृतः पीडितः आर्त्तदुर्घटवशात्तः, किमुक्तं भवति ? असमाधिप्राप्तः ववरो-विज्जसि ति व्यपरोपधिष्यसे, अपेतो भविष्यसीत्यर्थः”—अटी० ॥ १२. निबोलेमि हे १ । निच्छोलेमि सु० ॥

तते णं से अरहन्नगे समणोवासए तं देवं मणसा चेव एवं वदासी—अहं णं देवाणुप्पिया ! अरहन्नए णामं समणोवासए अहिगयजीवाजीवे, नो खलु अहं सक्का केणइ देवेण वा जाव निग्गंथाओ पावयणाओ चालित्तए वा खोभेत्तए वा विपरिणामेत्तए वा, तुमं णं जां सद्धा तं करेहीति कट्ठु अभीए जाव अभिन्नमुहरागणयणवण्णे अदीणविमणमाणसे निच्चले निष्फंदे तुसिणीए धम्मज्झाणोवगते विहरति । ५

तए णं से दिव्वे पिसायरूवे अरहन्नगं समणोवासगं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वदासी—हं भो अरहन्नगा ! जाव धम्मज्झाणोवगए विहरति ।

तते णं से दिव्वे पिसायरूवे अरहन्नगं धम्मज्झाणोवगयं पॉसति, पासित्ता बलियतरागं आसुरुते तं पोयवहणं दोहिं अंगुलियाहिं गिण्हति, २ ता सत्तट्ठ तलाइं जाव अरहन्नगं एवं वदासी—हं भो अरहन्नगा ! अप्पत्थिय[पत्थिया !] णो खलु १० कप्पति तव सीलव्वय तहेव जाव धम्मज्झाणोवगए विहरति ।

तते णं से पिसायरूवे अरहन्नगं जाहे नो संचाएइ निग्गंथाओ [पावयणाओ] चालित्तए वा तहेव संते जाव निव्विन्ने तं पोयवहणं सणियं सणियं उँवरि जलस्स ठवेति, २ ता तं दिव्वं पिसायरूवं पडिसाहरइ, २ ता दिव्वं देवरूवं विउव्वइ, २ ता अंतलिक्खपडिवन्ने सखिखिणियाइं जाव परिहिते अरहन्नगं समणोवासगं एवं १५ वयासी—हं भो अरहन्नगा ! धंन्ने सि णं तुमं देवाणुप्पिया ! जावं जीवियफले जस्स णं तव निग्गंथे पावयणे इमेयारूवा पडिवत्ती लद्धा पत्ता अभिसमन्नागया । एवं खलु देवाणुप्पिया ! सक्के देविंदे देवराया सोहम्मे कप्पे सोहम्मवडिसए विमाणे सभाए सुहम्माए बहूणं देवाणं मज्झगते महया सहेणं आतिक्खति, भासति, पण्णवेति, परूवेति—एवं खलु जंबुदीवे दीवे भारहे वासे चंपाए नयरीए अरहन्नए २०

*वा नास्ति जे १ सं १ ॥ १. विपरि° हे २ खं १ ॥ २. जा यव सद्धा खं १ ॥ ३. करेहीत्ति हे १, ३ ॥ ४. पासति २ पासित्ता हे २, ३ ॥ ५. दृश्यतां पृ० १५८, पं० ८, पृ० १५९, पं० ५ ॥ ६. अत्र 'तहेव' इत्यनेन खोभेत्तए वा विपरिणामेत्तए वा इति पूर्वपाठो ग्राह्यः, दृश्यतां पं० ३ । ताहे उवसंते सु० । "संते इत्यादौ यावत्करणत् तंते परितंते इति द्रष्टव्यम्, तत्र श्रान्तः शान्तो वा मनसा, तान्तः कायेन खेदवान्, परितान्तः सर्वतः खिन्नः, निर्विण्णः तस्मादुपसर्गकरणादुपरतः"—अटी० ॥ ७. उवरिं सं १ ला ३ हे ४ ॥ ८. जलतस्स ठ° जे १ ॥ ९. सखिखिणियं सं १ ला ३ हे ४ । दृश्यतां पृ० ३० पं० १३ ॥ १०. धन्ने सि तुमं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ११. दृश्यतां पृ० २० पं० १५-१८, पृ० ४४ पं० ६-७ ॥ १२. °रूवे सं १ ला ३ हे ४ जे १ ॥ १३. 'आतिक्खति ४' इति सर्वत्र पाठः, जे १ मध्ये 'आइक्खइ ४' इति पाठः, अत्र ४ इत्यनेन 'भासति पण्णवेति परूवेति' इति विवक्षितम् । "आइक्खइ इत्यादि, आण्णति सामान्येन, भाषते विशेषतः, एतदेव द्वयं क्रमेण पर्यायशब्दाभ्यामुच्यते—प्रज्ञापयति प्ररूपयति"—अटी० ॥

समणोवासगे अहिगयजीवाजीवे, नो खलु सक्का 'केणति देवेण वा दाणवेण वा णिग्गंथाओ पावयणाओ चालित्ते वा जाव विपरिणामेत्ते वा। तते णं अहं देवाणुप्पिया! सक्कस्स णो एयमट्ठं सँदहामि णो पत्तियामि, णो रोएमि। तते णं मम इमेयारूवे अज्झत्थिए [चित्थिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था]—

५. 'गच्छामि णं अरहन्नयस्स अंतियं पाउब्भवामि, जाँणामि ताव अहं अरहन्नगं किं पियधम्मे, णो पियधम्मे? दढधम्मे, नो दढधम्मे? सीलव्वय-गुणव्वय० किं चालेति २^० जाव परिचर्यति णो परिचर्यति ति कट्ठु एवं संपेहेमि, २ ओहिं पउंजामि, २ देवाणु[^{१०}प्पियं] ओहिणा आभोएमि, २ उत्तरपुरत्थिमं [दिसीभागं अवक्कमामि], २ उत्तरविउव्वियं [रूवं विउव्वामि, २ ता] ताए उक्किट्ठाए १०. [तुरियाए चवलाए चंडाए जइणाए छेयाए सीहाए सिग्घाए दिव्वाए उद्धुयाए देवगतीए] जेणेव समुद्धे जेणेव देवाणुप्पिए तेणेव उवागच्छामि, २ ता देवाणु-प्पियाणं उवसगं करेमि, नो चेव णं देवाणुप्पिया भीया वा [तत्था वा तसिया वा उव्विग्गा वा संजायभया वा]। तं जं णं सक्के देविंदे देवराया एवं वदति सच्चे णं एसमट्ठे। तं दिट्ठे णं देवाणुप्पियाणं इड्डी जुई जसे बले वीरिए पुरिसकारपरक्कमे

१. केणह जे १। केणय सं १ ला ३ हे ४॥ २. “देवेण वा दाणवेण वा इत्यादाविदं द्रष्टव्यमपरं किञ्चरेण वा किंपुरिसेण वा महोरणेण वा गंधव्वेण वा त्ति”—अटी० ॥ ३. “नो सद्धहामि इत्यादि, न श्रद्धे प्रत्ययं न करोमि, नो पत्तियामि तत्र प्रीतिकं प्रीतिं न करोमि, नो रोचयामि अस्माकमेवंभूता गुणप्राप्तिभवरत्वेवं न रुचिविषयीकरोमीति”—अटी० ॥ ४. जाणेमि हे २॥ ५. प्रतिषु पाठाः—“गुणव्वय खं १। गुणा सं १ हे १, २, ४ ला १, २, ३। गुणे हे ३ जे १। अत्र खं १ प्रत्यनुसारेण सीलव्वयगुणव्वय-वेरमण-पच्चक्खाण-पोसहोववासाहं इति संपूर्णः पाठो ग्राह्यः। दृश्यतां पृ० २१२ पं० ५। “सीलव्वत-गुणव्वत-वेरमण-पच्चक्खाण-पोसहोववासाहे” इति भगवतीसूत्रे [११।१२।१३]ऽपि पाठो दृश्यते। ६. पालेति २ हे १॥ ७. अत्र ‘२’ इत्यनेन ‘णो चालेति’ इति ग्राह्यम्॥ ८, ९. ‘अवसि जे १॥ १०. यदि मानार्थे बहुवचनमत्र विवक्ष्यते तदा ‘[प्पियं]’ इति पाठः पूरणीयः॥ ११. प्रतिषु पाठाः—“व्वियं ताए उक्किं हे ३। व्वियत्ताए उक्किं हे १। व्वियं सयाए उक्किं सं १ ला २, ३ हे ४। व्वियं च। ताए उक्किं खं १॥ व्वियाए उक्किं हे २ ला १। व्वियत्ताए उक्किं हे १ व्वियाए स ताए उक्किं जे १। १२. भगवतीसूत्रे [३।१।४१]पाठानुसारेण पूरितोऽयं पाठः। अन्यत्र राजप्रभृतीयादी विशेषणेषु क्रमभेदोऽपि दृश्यते॥ १३. जे १ विनान्यत्र—देवाणुप्पिया उव^० खं १। देवाणु उव^० खं १ विना॥ १४. पाठोऽयं पृ० ६१ पं० १३ अनुसारेण पूरितः। यदि तु पृ० १५७ पं० ११ अनुसारेण पूर्यते तदा तदनुसारेण ‘भीया वा तत्था वा चलिया वा’... इत्यादिः पाठो योज्यः॥ १५. देवाणु (देवाणं—हे १) जाव परक्कमे जे १ विना। अटी० कृतां समक्षमपि पाठो योज्यः॥ १६. तथाहि—“यावत्करणान् ऋद्ध्यादिपदानि दृश्यानि, तत्र इड्ढि ईदृश एव पाठ आसीत्, तथाहि—“यावत्करणान् ऋद्ध्यादिपदानि दृश्यानि, तत्र इड्ढि ति गुणद्धिः, सुत्तिः आन्तरं तेजः, यशः ख्यातिः, बलं शारीरम्, वीर्यं जीवप्रभवम्, पुरुषकारः अभिमानविरोधः, पराक्रमः स एव निष्पादितस्वभावः, लब्धादिपदानि तथैव”—अटी० ॥

लद्धे पत्ते अभिसमन्नागए । तं खामेमि णं देवाणुप्पिया ! खमंतु मरिहंतु णं देवाणुप्पिया ! णाइभुज्जो एवं करणयाए त्ति कट्ठु पंजलिउडे पायवडिए एयमडं विणएणं भुज्जो भुज्जो खामेइ, २ ता अरहन्नयस्स सँमणोवासगस्स दुवे कुंडलजुयले दलयति, २ ता जामेव दिसं पाउब्भूए तामेव दिसं पडिगते ।

७०. तते णं से अरहन्नए सँत्थवाहे निरुव्वसग्गमिति कट्ठु पडिमं पारेति । तए ५
 णं ते अरहन्नगणामोकखा जाव वाणियगा दक्खिणाणुकूलेणं वाएणं जेणेव गंभीरए
 पोयट्ठणे तेणेव उवागच्छंति, २ ता पोयं लंबेति, २ ता सँगडिसागडं सज्जेति,
 २ ता तं गणिमं च धरिमं च मेज्जं च पारिच्छेज्जं च सँगडि[सागडं] संकामेति,
 २ ता सगडी[सागडं] जोएति, २ ता जेणेव मिहिला तेणेव उवागच्छंति, २
 मिहिलाए रायहाणीए बहिया अग्गुज्जाणंसि सगडीसागडं मोएति, २ तं महत्थं १०
 महग्गं महरिहं विउलं रायरिहं पाहुडं कुंडलजुयलं च गेण्हंति, २ ता अणुपवि-
 संति, २ ता जेणेव कुंभए तेणेव उवागच्छंति, २ ता करयल[परिग्गहियं] दसण्हं
 सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] तं महत्थं दिव्वं कुंडलजुयलं उवणेति, तते णं
 कुंभए तेसिं संजैत्तगाणं जाव पडिच्छइ, २ मल्लीं विदेहवैररायकन्नं सदावेति, २
 ता तं दिव्वं कुंडलजुयलं मल्लीए विदेहवैररायकन्नगाए पिणद्धति, २ पडिविसज्जेति । १५

तते णं से कुंभए राया ते अरहन्नगणामोकखे जाव वाणियगे विपुलेणं
 असण ४ वत्थगंध-मल्लालंकारेणं जाव उस्सुंकं वियरति, २ रायमग्गमोगाडे

१. तं ख(खा-खं १ हे २)मेसु णं देवाणु जाव एवं करणयाए जे १ विना । एतदनुसारेणं
 तं खमेसु णं देवाणुप्पिया ! खमंतु मरिहंतु णं देवाणुप्पिया ! णाइभुज्जो एवं करणयाए इति पूर्णः
 पाठो भाति ॥ दृश्यतां पृ० १२८ पं० ४ टि० ५ ॥ २. पंजलियडे हे १, २, ३ खं १ । दृश्यतां
 पृ० ५ पं० ८ ॥ ३. अरहण्यस्स खं १ ॥ ४. समणोवासगस्स जे १ विना नास्ति ॥ ५. दिसिं
 जे १ ॥ ६. दिसं जे १ विना नास्ति ॥ ७. सत्थवाहे जे १ विना नास्ति ॥ ८. पोयपट्ठणे मु० ॥
 ९. पोत्तं जे १ ॥ १०. सगडिसागडं हे १, २ ला १ । सगडिसागडिं जे १ ॥ ११. गणिमं
 च ४ सं० हे १, २ जे १ ला १ विना । गणिमं ४ सं० हे १, २ जे १ ला १ ॥ १२.
 सगडिं संकां ला ३ विना ॥ १३. मिहिला जे १ ॥ १४. मोएति । २ मिहिलाए रायहाणीए तं
 महत्थं जे १ । 'महिलाए रायहाणीए' इति जे १ पाठोऽत्र नावश्यकः, यदि तु स पाठोऽप्रेतनपंक्तौ
 'मिहिलाए रायहाणीए अणुपविसंति' इत्येवं स्यात् तदा सम्यक् शोभते ॥ १५. रायरिहं हे २,
 ३ खं १ ॥ १६. तं जे १ विना नास्ति ॥ १७. संजत्ताणं जे १ । संजुत्तगाणं हे २ ॥ १८, १९.
 वरं नास्ति जे १ ॥ २०. पिणद्धं हे १, २ जे १ ॥ २१. असण ४ जे १ विना नास्ति । अत्र
 'असण ४' इत्यनेन असण-पाण-खाइम-साइमेणं इति पाठो ज्ञेयः ॥ २२. 'मल्लालंकारेणं' नास्ति
 सं १ ला २, ३ विना ॥ २३. जावुस्संकं हे २ । जाव उस्संकं जे १ । "उस्सुंकं वियरइ त्ति
 शुक्काभावमनुजानातीत्यर्थः"—अटी० ॥

ये आवैसे वियरति, २ ता पडिविसजेति । तते णं अरहन्नग[पामोक्खा] संजत्तगा
[णावावाणियगा] जेणेव रायमैग्गमोगाढे आवासे तेणेव उवागच्छंति, २ मंडववहरणं
करेंति, २ ता पडिमंडं गेण्हंति, २ ता सगडी[सागडं] भरेंति, जेणेव गंभीरए
पोयपट्टणे तेणेव उवागच्छंति, २ ता पोतवहणं सज्जेति, २ ता मंडं संकामेति,
५ दक्खिणाणु[कूलेणं वातेणं], जेणेव चंपा पोयट्टाणे तेणेव [उवागच्छंति, २ ता]
पोयं लंबेति, २ सगडी[सागडं] सज्जेति, २ तं गणिमं च धरिमं च मेज्जं च
पारिच्छेज्जं च सगडी[सागडं] संकामेति, २ जाव महत्थं पाहुडं दिव्वं च कुंडल-
जुयलं गेण्हंति, २ जेणेव चंदच्छाए अंगराया तेणेव उवागच्छंति, २ ता तं
महत्थं जाव उवणेति ।

- १० तते णं चंदच्छाए अंगराया तं दिव्वं महत्थं च कुंडलजुयलं पडिच्छति,
२ ता ते अरहन्नगपामोक्खे एवं वदासी—तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! बहूणि गौमागर
जाव आहिंडह, लवणसमुद्धं च अभिक्खणं २ पोयवहणेहि ओगाहह, तं अत्थि याइं
मे केइ कहिंचि अच्छेए दिट्ठपुव्वे ? तते णं ते अरहन्नगपामोक्खा चंदच्छायं
अंगरायं एवं वदासी—एवं खलु सामी ! अम्हे इहेव चंपाए नयरीए अरहन्नग-
१५ पामोक्खा बहवे संजत्तगा णावावाणियगा परिवसामो । तते णं अम्हे अण्णदा केँदाइ
गणिमं च धरिमं च मेज्जं च पारिच्छेज्जं च, तहेव अहीणमतिरित्तं, जाव कुंभस्स
रत्तो उवणेमो, तते णं से कुंभए मैल्लीए विदेहरायवरकन्नाए तं दिव्वं कुंडलजुयलं
“पिण्हति, २ ता पडिविसजेति । ”तं एस णं सामी ! अम्हेहि “कुंभगरायभवणंसि
मल्ली विदेहरायवरकन्ना अच्छेए दिट्ठे, ”तं नो खलु अन्ना का वि तारिसियाँ
२० देवकैन्नगा वा जाव जारिसिया णं मल्ली विदेहरायवरकन्ना ।

१. य नास्ति खं १ ॥ २. “वासे य विय” जे १ ॥ ३. “मगोणाढे जे १ विना ॥
४. गणिमं ४ सगडी इति प्रतिषु पाठः । दृश्यतां पृ० १६१ पं० ८ ॥ ५. दृश्यतां
पृ० १६१ पं० ९-१० ॥ ६. दृश्यतां पृ० १६१ पं० १३ ॥ ७. “गामागरेत्यादाविदं द्रष्टव्यम्—
नगर-खेड-कण्ड-मंडव-दोणमुह-पट्टण-निगम-सन्निवेसाहं इति”—अटी० ॥ ८. ‘२’ जे १ मु०
विना नास्ति ॥ ९. “त्तगणावा” सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १०. कयाइं(हे ?) जे १ ॥ ११. “णजति”
ला २, ३ हे ४ ॥ १२. मल्लीविदे” हे ३ विना ॥ १३. हे २ विना—पिण्हति हे १ । पिण्हि
जे १ । पिण्हति ला १ । पिण्हंति ला २ । पिण्हंति खं १ ला ३ । पिण्हंति हे ४ । पिण्हंति
सं १ । पिण्हइ हे ४ ॥ १४. तं ए णं खं १ । त ए णं जे १ ॥ १५. कुंभराय” सं १ ला ३, हे ४ ॥
१६. तं नास्ति जे १ ॥ १७. “सया दे” सं १ ला ३ हे ४ ॥ १८. “कण्णा वा हे १, २, ३ ला
खं १ । कण्णा वा जे १ । “देवकण्णा वा वेत्यादाविदं दृश्यम्—असुरकन्ना वा नागकन्ना वा
अक्खकन्ना वा गंधव्वकन्ना(जगा-अटीजे०) वा रायकन्ना वेति”—अटी० ॥

तते णं चंदच्छाए ते अरहन्नगपामोक्खे सक्कारेति सम्माणेति, २ ता पडिविसज्जेति, तते णं चंदच्छाए वाणियगैजणितहासे दूतं सदावेति, २ तां जाव जइ वि य णं सा सयं रज्जसुंका । तते णं से दूते हँड जाव पँहारेत्थ गमणाए ।

७१ ते णं काले णं ते णं समए णं कुणाला नाम जणवए होत्था । तत्थ णं सावत्थी नाम नगरी होत्था । तत्थ णं रूपी कुणालाहिवई नाम राया होत्था । तस्स णं रुपिस्स धूया धारिणीए देवीए अत्तया सुबाहू नाम दारिया होत्था, सुकुमालपाणिपाया रूवेण य जोव्वणेण य लौव्वणेण य उक्किडा उक्किडसरीरा जाया यावि होत्था ।

तीसे णं सुबाहूए दारियाए अन्नदा चाउम्मासियमज्जणए जाए यावि होत्था । तते णं से रूपी कुणालाहिवई सुबाहूए दारियाए चाउम्मासियमज्जणयं उवड्डियं जाणति, २ ता कोडुंविपपुरिसे सदावेति, २ ता एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! सुबाहूए दारियाए कल्लं चाउम्मासियमज्जणए भविस्सति, तं तुब्भे 'णं रायमग्गमोगाढंसि' चउक्कंसि जल-थलयदसद्धवण्णं महल्लं साहरह जाव सिरिदामगंडं ओलइंति ।

तते णं से रूपी कुणालाहिवती सुवन्नगारसेणि सदावेति, २ ता एवं [वयासी—] सिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! रायमग्गमोगाढंसि पुप्फमंडवंसि णाणाविहपंचवन्नेहिं तंदुल्लेहिं नगरं आलिहह, आलिहिता तस्स बहुमज्झदेसभाए पट्टयं रएह, रएत्ता जाव पच्चप्पिणंति ।

तते णं से रूपी कुणालाहिवई हत्थिखंधवरगए चाउरंगिणीए सेणाए [सद्धि संपरिवुडे] महया भड[चडगरवंदपरिक्खित्ते] अंतेउरपरियालसंपरिवुडे सुबाहुं दारियं पुरतो कट्टु जेणेव रायमग्गे जेणेव पुप्फमंडवे तेणेव उवागच्छति, २ ता

१. ते नास्ति जे १ मु० विना ॥ २. 'गाज' जे १ । "वाणियगज्जणितहासे ति (हास इति-अटीलं०) नैगमोत्पादितमल्लिविषयानुराग इत्यर्थः"—अटी० ॥ ३. पड्डा जाव जे १ ॥ ४. जे १ विना-पावरेत्थ हे २ खं १ । पाहारेत्थ हे ३ सं १ ला २, ३, हे ४ । पाहरिथ हे १ ला १ । ५. जोव्वणेण लाव' हे २ ॥ ६. लायन्नेण जे १ खंसं १ विना । 'वण्णेण खंमू० १ हे ३ । ७. 'यजमणए हे २ ॥ ८. 'याए चाउम्मासियमज्जणए भविस्सति । कल्लं तं तुब्भे हे २ । 'याए कल्लं चाउम्मासियमज्जणए भविस्सह । कल्लं तं तुब्भे हे ३ ॥ ९. ज्जणयं भ' जे १ ॥ १०. णं नास्ति जे १ ॥ ११. 'सिमंडवंसि ज' सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १२. 'वण्णमल्लं जे १ ला ३ विना ॥ १३. ओलेंति जे १ ॥ १४. 'लेहिं य नगरं आलि' जे १ । 'लेहिं नगरं च आलि' खं १ । 'लेहिं नगरयं आलि' हे १, २ ॥

हत्थिखंघातो पच्चोरुहति, २ ता पुप्फमंडवं अणुपविसति, २ ता सीहासणवरगए
पुरत्थाभिमुहे सण्णिसण्णे । तते णं ताओ अंतोरियाओ सुबाहुं दारियं पट्टयंसि
दुरुहंति, २ ता सेयापीतएहिं कलसेहिं ण्हाणंति, २ ता सव्वालंकारंविभूसियं
करंति, २ ता पिउणो पायवंदियं उवाणंति । तते णं सुबाहु दारिया जेणेव रूपी
५ राया तेणेव उवागच्छति, २ ता पायग्गहणं करेति । तते णं से रूपी राया
सुबाहुं दारियं अंके निवेसेति, २ सुबाहुए दारियाए रूवे य जोव्वणे य लावण्णे
य जायंविम्हए वरिसधरं सदावेति, २ एवं वयासी—तुमं णं देवाणुप्पिया ! मम
दोच्चेणं बहूणि गामागरनगरं गिहाणि अणुपविससि, तं अत्थि याइं ते कस्सइ
रत्तो वा 'ईसरस्स वा कहिंचि' एरिसए मज्जणए दिट्ठपुव्वे जारिसए णं इमीसे
१० सुबाहुए दारियाए मज्जणए ?

तते णं से वरिसधरे रूपिं करतल[परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए
अंजलिं कट्ठु] एवं वयासी—एवं खलु सामी ! अहं अन्नया तुच्चं दोच्चेणं 'मिहिलं
गए, तत्थ णं मए कुंभगस्स रण्णो धूयाए पभावतीए देवीए अत्तयाए मल्लीए
विदेहरायकन्नगाए मज्जणए दिट्ठे, तस्स णं मज्जणगस्स ईमे सुबाहुए दारियाए
१५ मज्जणए सयसहस्सइमं पि कलं न अघति । तए णं से रूपी राया वरिसधरस्स
अंतियं एतमहं सोच्चा णिसम्म मज्जणगजणितहासे दूतं सदावेति, २ तौ एवं जाव
—जेणेव 'मिहिला नयरी तेणेव पंहारेत्थ गमणाए ।

७२. ते णं काले णं ते णं समए णं कासी नाम जणवए होत्था । तत्थ णं
वाणारसी नाम नगरी होत्था । तत्थ णं संखे नामं कांसिराया होत्था ।

२० तते णं तीसे मल्लीए विदेहरायवरकन्नाए अन्नया कैयाइ तस्स दिव्वस्स कुंडल-

१. 'मंडवे सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ २. पट्टयंसि दुरुहंति हे २ ला १ । पट्टसि दुरुहंति सं १ ला ३ हे ४ । पट्टयंसि रुहंति खं १ ॥ ३. 'रभूसि' हे २ जे १ ॥ ४. पायवंदियं जे १ । पायं वंदियं हे ४ । पायवंदियं ला २, ३ ॥ ५. उवाणंति खं १ विना ॥ ६. सुबाहु हे १ जे १ खं १ ला १ ॥ ७. 'विभए' हे २ ॥ ८. दृश्यतां पृ० १५० पं० १९, पृ० १६२ टि० ७, पृ० १६ पं० ८ ९. अणुपीयं अत्थि हे २ । अणुपुव्वि तं अत्थि जे १ ॥ १०. इयरस्स हे १, २, ३, ४ ला २ ३ ॥ ११. एयारिसए हे १, २ ला १ ॥ १२. 'बाहुदारि' हे १, २ ॥ १३. महिमं जे १ ॥ १४. मज्जणस्स जे १ ॥ १५. इमी सं १ ला ३ हे ४ ॥ १६. अग्वइ सेसं तद्देव मज्जणगजणितहासे जे १ । तए णं... णिसम्म इतिए पाठो जे १ मत्थे नास्ति, किन्तु तत्स्थाने सेसं तद्देव इति तत्र पाठः ॥ १७. णिसम्मा हे १ सं १ खं १ ॥ १८. ता एवं जाव जे १ विना नास्ति ॥ १९. महिला जे १ ॥ २०. पाहारेत्थ जे १ विना । पावारेत्थ हे २ ॥ २१. वाराणसी सं १ ला ३ ॥ २२. कासीं सु० ॥ २३. 'हवररायकण्णाए जे १ ॥ २४. कयाइ जे १ ॥

जुयलस्स संधी विसंघडिए यावि होत्था, तते णं से कुंभए राया सुवण्णगारसेणिं सहावेति, २ एवं वदासी—तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! इमस्स दिव्वस्स कुंडलजुयलस्स 'संधी संघाडेह । तए णं सा सुवण्णगारसेणी एतमहं तहत्ति पडिसुणेति, २ ता तं दिव्वं कुंडलजुयलं गेण्हति, २ जेणेव सुवण्णगारंभिसियाओ तेणेव उवागच्छति, २ सुवण्णगारभिसियासु णिविसति, २ ता बहूहिं आएहिं ये जाव परिणामेमाणा ५ इच्छति तस्स दिव्वस्स कुंडलजुयलस्स संधिं घडित्तेए, नो चेव णं संचाएति घडित्तेए ।

तते णं सा सुवण्णगारसेणी जेणेव कुंभए तेणेव उवागच्छति, २ ता करयल- [परिगहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु जएणं विजएणं वद्धावेति,] वद्धावेत्ता एवं वदासी—एवं खलु सामी ! अज्ज्ञ तुम्हे अम्हे सहावेदे, २ जाव "संधी संघाडेत्ता एतमाणत्तियं पच्चप्पिणह । तते णं अम्हे तं दिव्वं "कुंडलं गेण्हामो, १० गेण्हित्ता जेणेव सुवण्णगारभिसियाओ जाव नो संचाएमो संधिं संघाडित्तेए । तते णं अम्हे सामी ! एतस्स दिव्वस्स कुंडलजुयलस्स अज्ज्ञं सरिसयं कुंडलजुयलं घडेमो ।

तते णं से कुंभए राया तीसे सुवण्णगारसेणीए अंतिए एतमहं सोच्चा णिसम्म आसुंत्ते तिवलियं मिउडिं निर्डाले साहट्टु एवं वदासी—से "के णं तुम्हे १५ कलायाणं भवह ? जे णं तुम्हे इमस्स दिव्वस्स कुंडलजुयलस्स नो संचाएह "संधिं संघाडेत्तेए ? ते सुवण्णगारे निव्विसए आणवेति ।

१. संधिं मु० ॥ २. संघडेह हे २ । इतः परं वक्ष्यमाणपाठानुसारेण 'संधी संघाडेत्ता एतमा-
णत्तियं पच्चप्पिणह ।' इति अधिकः पाठः स्यात् तदा सम्यक् शोभते । दृश्यतां पृ० १६५
पं० १० ॥ ३. "सुणेत्ति हे ३ ॥ ४. "मिथियाओ त्ति आसनानि"—अटी० ॥ ५. गिविसेत्ति
हे २ विना । गिविसंत्ति ला १ खं १ । गिविसेत्ति हे ३ ॥ ६. दृश्यतां पृ० २६ पं० १७ ॥
७. इच्छंति जे १ विना । इच्छन्ति हे २ । ८. संचाएत्ति खं १ । संचाएत्ति (न्ति ?) हे १ विना ।
संचाणित्ति ला १ ॥ ९. तुम्हे हे १, २ जे १ ला १ ॥ १०. संधिं मु० । दृश्यतां पृ० १६५
पं० १ टि० २ ॥ ११. एवमां जे १ ॥ १२. कुंडलजुयलं मु० ॥ १३. दृश्यतां पं० ४ ॥
१४. "जुयलं" जे १ खं १ विना नास्ति ॥ १५. "यलयं घं सं १ हे ४ ॥ १६. णिसम्मा
सं १ हे ४ ॥ १७. "रस्ते सं १ हे ४ ॥ १८. निळाडे जे १ लो० । "तिवलियं मिउडिं
निडाले (निळाडे-अटीजे०) साहट्टु त्ति त्रिवलीकां वल्लिवयोपेतां भुङ्कुटीं भूविकारं संहृत्य
(संपृत्य-अटीजे० अटीहे०, संमृत्य-अटीखं०) उगनीयेति"—अटी० ॥ १९. केसणं जे १ हे
१ ला ३ हे ४ । "के णं तुम्हे (तुम्हे-अटीखं०) कलायाणं भवहत्ति के यूयं कलादानां सुवर्ण-
काराणां मध्ये भवथ ? न केऽपीत्यर्थः, निर्विज्ञानत्वात् । अथवा के यूयं सुवर्णकाराणां पुत्राद्यन्यतमा
भवथ ? अथवा के यूयं कलादाः ? न केऽपीत्यर्थः, णमिस्थलङ्कारे"—अटी० ॥ २०. संधिं
संघाडेत्तेए हे २ । संधिं घाडेत्ते हे १ खं १ ॥

तते णं ते सुवण्णगारा कुंभएणं [रणा] निव्विसया आणत्ता समाणा जेणेव
 सैयाति २^१ गिह्हाति तेणेव उवागच्छंति, २ सभंडमत्तोवगरणमोयाए मिहिलाए
 रायहाणीए मज्झमज्जेणं निक्खमंति, [२] विदेहस्स जणवयस्स मज्झमज्जेणं जेणेव
 कासी जणवए जेणेव वाणारसी नयरी तेणेव उवागच्छंति, २ ता अग्गुज्जाणंसि
 ५ सगडीसागडं मोएंति, २ ता महत्थं जाव पाहुडं गेहंति, २ ता वाणारसीए
 नयरीए मज्झमज्जेणं जेणेव संखे कासीराया तेणेव उवागच्छंति, २ ता कैरयल-
 प[रिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु] जाव वद्धावेंति, २ ता [एवं
 वयासी—] अम्हे णं सामी ! मिहिलातो नयरीओ कुंभएणं रणा निव्विसया
 आणत्ता समाणा ईहं हव्वमागता, तं इच्छामो णं सामी ! तुब्भं बाहुच्छायापरिग्ग-
 १० हिया निव्विसया निरुव्विग्गा सुहंसुहेणं परिवसितं ।

तते णं संखे कासीराया ते सुवण्णगारे एवं वदासी—किण्णं तुब्भे देवाणु-
 पिया ! कुंभएणं रणा निव्विसया आणत्ता ? तते णं ते सुवण्णगारा संखं एवं
 वदासी—एवं खलु सामी ! कुंभगस्स रण्णो धूयाए पभावतीए देवीए अत्तयाए मल्लीए
 कुंडलजुयलस्स संधी विसंघडिए, तते णं से कुंभए सुवण्णगारसेणं सदावेति, २ ता
 १५ जाव निव्विसया आणत्ता । तं एएणं कारणेणं सामी ! अम्हे कुंभएणं निव्विसया
 आणत्ता । तते णं से संखे ते^१ सुवण्णगारे एवं वदासी—^२“केरिसिया णं देवाणुपिया !
 कुंभगस्स रण्णो धूया पभावतीए देवीए अत्तिया मल्ली^३ “वि[देहरायवरकन्ना]? तते
 णं ते सुवण्णगारा संखं रायं एवं वदासी—णो खलु सामी ! अन्ना काँइ तारिसिया
 देवकण्णगा वा गंधव्वकण्णगा वा जाव जारिसिया^४ णं मल्ली विदेहरायवरकन्ना ।

१. कुंभएणं नास्ति सं १ खं १, ला २, ३, हे ४ लो० ॥ २. साति सं १ ला १, २, ३ हे ३, ४ ॥ ३. ‘२’ हे ३ मु० विना नास्ति ॥ ४. गेहा^५ सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ५. ‘मातादे हे १, २ लो० । ‘मातादो हे ३ । ६. वाणारसीनयरीमज्झमज्जेणं हे १, २, ३ खं १ जे १ ॥ ७. करयलप जे १ विना । करयल जाव जे १ । ८. जाव वद्धावेंतिरत्ता जे १ विना नास्ति । दृश्यतां पृ० १६५ पं० ९ ॥ ९. णं नास्ति सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १०. इह हे २ ॥ ११. सामि जे १ ॥ १२. ते हे २ विना नास्ति ॥ १३. केरिसा जे १ ॥ १४. अत्तिया जे १ ॥ दृश्यतां पृ० १५१ पं० १३ । अत्तया मु० ॥ १५. वि तते इति संक्षिप्तः पाठः सर्वत्र । विदेहरायवरकण्णा इति विदेहरायवरकण्णा इति चोभयविधः पाठ उपलभ्यतेऽन्यत्र, तयोरेकतरः पाठोऽत्र विशान्देन ग्राह्यः । दृश्यतां टि० १९ ॥ १६. काति खं १ लो० । कावि हे ३ जे १ ॥ १७. प्रतिपु पाठाः—कण्णया वा गंधव्वकण्णगा वा जाव हे २ । ‘कण्णगा वा गंधव्वकण्णा वा जाव खं १ । ‘कण्णगा गंधव्वकण्णा वा जाव खं १ । कण्णगा गंधव्वकण्णगा वा जाव हे १ ला १ । ‘कण्णा वा गंधव्वकण्णा वा जाव हे ३ । ‘कण्णा गंधव्वकण्णा वा जाव जे १ । ‘कण्णा वा जाव सं १ ला २, ३ हे ४ । दृश्यतां पृ० १६२ पं० २० ॥ १८. णं विदेहरायवरकण्णा मल्ली जे १ ॥ १९. ‘हवरायकण्णा जे १ विना । ‘हवरायवरकण्णा हे ३ ॥

તતે ણં સે સંલે કુંડલજ્જુઅલજણિતહાસે દૂતં સદાવેતિ, ૨ ત્તા જાવ તદેવ પેહારેત્થ ગમણાં ।

૭૩. તે ણં કાલે ણં તે ણં સમણં ણં કુરુજણવણં હોત્થા, હથિણાઝરે નગરે, અદીણસત્તુ નામં રાયા હોત્થા જાવ વિહરતિ ।

તત્થ ણં મિહિલાણં તસ્સ ણં કુંભગસ્સ પુત્તે પમાવતીણં દેવીણં અત્તણં મહીણં અણુ- ૫
મગ્ગજાયણં મહ્હદિન્નણં નામ કુમારે જાવ જુવરોયા યાવિ હોત્થા । તતે ણં મહ્હદિન્ને
કુમારે અન્નયા કૈયાઈ કોહુંબિયપુરિસે સદાવેતિ, ૨ ત્તા એવં વયાસી—ગચ્છહ ણં
તુન્હે મમ પમદવણંસિ એગં મહં ચિત્તસમં કરેહ અંગેગ જાવ પચ્ચપ્પિણંતિ । તતે ણં
સે મહ્હદિન્ને ચિત્તગરસેણિં સદાવેતિ, ૨ ત્તા એવં વયાસી—તુન્હે ણં દેવાણુપ્પિયા !
ચિત્તસમં હાવભાવંવિલાસવિન્બોયકલિણંદિં રૂવેદિં ચિત્તેહ, ૨ જાવ પચ્ચપ્પિણહ । ૧૦
તતે ણં સા ચિત્તગરસેણી તદ્દત્તિ પડિસુણેતિ, ૨ ત્તા જેણેવ સયાઈ સયાઈ ગિહાઈ
તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ૨ ત્તા તૂલિયાઓ વણ્ણણં ય ગેણ્હતિ, ૨ જેણેવ ચિત્તસમા
તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ૨ ત્તા અણુપવિસંતિ, ૨ ભૂમિભાગે વિરિંચંતિ, ૨ ભૂમિં સંજેતિ,
૨ ચિત્તસમં હાવભાવ જાવ ચિત્તેઽં પંયત્તા યાવિ હોત્થા ।

તતે ણં એગસ્સ ચિત્તગરસ્સ ઇમેયારૂવા ચિત્તગરલદ્ધી લદ્ધા પત્તા અભિસમન્નાગયા ૧૫
—જસ્સ ણં દુપયસ્સ વા ચઉપૈયસ્સ વા અપયસ્સ વા એગદેસમવિ પાસતિ તસ્સ
ણં દેસાણુસારેણં તૈયાણુરૂવં રૂવં નિવ્વત્તેતિ । તણં ણં સે ચિત્તગરદારણં મહીણં જવ-
ણિયંતરિયાણં જાલંતરેણ પાયંગુહં પાસતિ । તતે ણં તસ્સ ણં ચિત્તગરસ્સ ઇમેયારૂવે
અજ્ઞતિયણં જાવ સમુપ્પજિત્થા—સેયં લલુ મમં મહીણં "વિ[દેહરાયવરકણ્ણાણં]
પાયંગુહાણુસારેણં સરિસગં જાવ ગુણોવવેયં રૂવં નિવ્વત્તિત્તણં । એવં સંપેહેતિ, ૨ ૨૦
ત્તા ભૂમિભાગં સંજેતિ, ૨ મહીણં વિ[દેહરાયવરકણ્ણાણં] પાયંગુહાણુસારેણં જાવ
નિવ્વત્તેતિ । તતે ણં સા ચિત્તગરસેણી ચિત્તસમં જાવ હાવ-ભાવ ચિત્તેતિ,

૧. પાઠાં હે ૨ વિના । પાથાં હે ૧ ॥ ૨. 'રાયા વિ હોત્થા જે ૧ મુ. વિના ॥ ૩. કયાઈ જે ૧ વિના નાસ્તિ ॥ ૪. ત્તા એવં વયાસી જે ૧ વિના નાસ્તિ ॥ ૫. દશ્યતાં પૃ. ૩૯ પં. ૧૩ । તદનુસારેણ 'અણેગાલંભસયસંનિવિટ્ઠં...., કરેત્તા એયમાણત્તિયં પચ્ચપ્પિણહ, તે વિ તદેવ પચ્ચપ્પિણંતિ' હૈદશઃ સંપૂર્ણઃ પાઠોઽત્ર પ્રતીયતે ॥ ૬. 'વરવિલા' જે ૧ ॥ ૭. ગુલિં જે ૧ । ૮. ગેણ્હતિ લા. ૨ વિના ॥ ૯. 'પવિસંતિ' હે ૧, ૨ ॥ ૧૦. 'ચંતિ' હે ૨ ॥ ૧૧. સંજેતિ હે ૧, ૨ ॥ ૧૨. પયત્તાઓ યાવિ જે ૧ । પયત્તા વિ હે ૨ ॥ ૧૩. 'પ્પય' હે ૨ ॥ ૧૪. "તદ્વણુરૂવં રૂવં તિ દ્વષ્ટિપદાદ્યુચિત્તમાકારમિતિ"—અટી. ॥ ૧૫. ત્રિવેદે પાયં જે ૧ । વિ પાયં જે ૧ વિના ॥ ૧૬. જાવ હાવભાવં સં ૧ લા. ૨, ૩ । જાવ હાવભાવં જે ૧ । અત્ર 'જાવ' શબ્દઃ પૂર્વે પ્રયુક્તો ભાતિ, તતઃ 'ચિત્તસમં હાવભાવવિલાસવિન્બોયકલિણંદિં રૂવેદિં ચિત્તેતિ' इति સમ્પૂર્ણઃ પાઠઃ પ્રતીયતે ॥

२' जेणेव मल्लदिन्ने कुमारे 'तेणेव उवागच्छति, २ जाव एतमाणत्तियं पच्चप्पिणति । तए णं मल्लदिन्ने चित्तगरसेणिं सँक्कारेइ, २ ता विपुलं जीवियारिहं पीतिदाणं दलयति, २ पडिविसजेति ।

तए णं मल्लदिन्ने अन्नया ण्हाए अंतेउरँपरिवारसंपरिवुडे अम्मधातीए सद्धिं
५ जेणेव चित्तसभा तेणेव उवागच्छति, २ चित्तसभं अणुपविसति, २ ता हाव-भाव-विलास-विब्बोयकलियाइं रूवाइं पासमाणे पासमाणे जेणेव मल्लीए विदेहवररायकन्नाए तयाणुरूवे रूवे णिव्वत्तिए तेणेव पँहारेत्थ गमणाए ।

तए णं से मल्लदिन्ने कुमारे मल्लीए विदेहवररायकन्नाए तयाणुरूवं रूवं निव्वत्तियं पासति, २ ता इमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पजित्था—एस णं मल्ली विदेह-
१० वररायकन्न ति कट्ठु लज्जिए विलिए विँडु सणियं सणियं पच्चोसक्कइ । तए णं तं मल्लदिन्नं कुमारं अम्मधाती सणियं सणियं पच्चोसक्कंतं पासित्ता एवं वदासी—
किन्नं तुमं पुत्ता ! लज्जिए विलिए "विँडु सणियं सणियं पच्चोसक्कसि ? तते णं से मल्लदिन्ने अम्मधातिं एवं वदासी"—जुत्तं णं अम्मो ! मम जेद्दाए भगिणीए गुरुदेवयभूयाए लँज्जणिजाए मम "चित्तसभं अणुपविसित्तए ? तए णं अम्मधाती
१५ मल्लदिन्नं कुमारं एवं वयासी—नो खलु पुत्ता ! एस मल्ली, एस णं मल्लीए विदे-
[हवररायकण्णाए] चित्तगरएणं तयाणुरूवे रूवे णिव्वत्तिए । तते णं मल्लदिन्ने अम्मधातीए एयमइं सोच्चा निसम्म आसुरुत्ते एवं वयासी—केस णं भो "से चित्तारए अप्पत्थिय जाव परिवज्जिए "जे णं मम जेद्दाए भगिणीए

१. '२' मु० विना नास्ति ॥ २. तेणेव उवाग २ जाव जे १ हे ४ । तेणेव २ जाव जे १ हे ४ विना ॥ ३. सक्कारेति २ विं जे १ विना । सक्कारेइ २ ता विं जे १ । अत्र सक्कारेइ २ ता इति पाठेन 'सक्कारेइ सम्माणेइ, सक्कारित्ता सम्माणित्ता' इति संपूर्णः पाठो श्रेयः, दृश्यतां पृ० ३४ पं० १८ ॥ ४. 'परिवारसं' हे २ जे १ विना । 'परियालसं' मु० । "अंतेउरपरियाल ति अन्तःपुरं च परिवारश्च अन्तःपुरलक्षणो वा परिवारो यः स तथा, ताभ्यां तेन वा संपरिवृतः"—अटी० ॥ ५. 'वर' नास्ति सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ६. पाह्वां सं १ ला २, ३ हे ४ विना ॥ ७. 'हरायवरकण्णत्ति जे १ ॥ ८. विँडु हे १ ला १ विना । वेडे जे १ खं १ । "लज्जितो व्रीडितो व्यर्द्धः इत्येते त्रयोऽपि पर्यायशब्दाः लज्जाप्रकर्षाभिधानायोक्ताः"—अटी० ॥ ९. सणियं सणियं हे १, २ विना नास्ति ॥ १०. इतः परम् * * एतच्चिद्धान्त-र्गतः पाठो हे १ मध्ये नास्ति ॥ ११. वेडे हे ३ विना । वेडे जे १ ॥ १२. 'धाई' हे २, जे १ ॥ १३. "लज्जणिजाए ति लज्जते यस्याः सा लज्जनीया"—अटी० ॥ १४. चित्तगरसभं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १५. अम्मधाती हे २ ॥ १६. से नास्ति हे १, ३ ला २ ॥ १७. चित्तगरत्ते अं लो० ला २ । चित्ता अं ला १ ॥ १८. जेण ममं जे १ । जण्णं ममं ला ३ । जेणेव ममं हे ३ ॥

गुरुदेवभूयाए ◁ लज्जणिज्जाए [चित्त]सभाए तयाणुरूवं रूवं ▷ जाव 'निव्वत्तेइ
त्ति कट्ठु तं चित्तगरं वज्झं आणवेति ।

तए णं सा चित्तगरसेणी इमीसे कहाए लद्धट्ठा समाणा जेणेव मल्लदिन्ने कुमारे
तेणेव उवागच्छइ, २ ता करयलपरिग्गहियं जाव वद्धावेत्ता एवं वयासी—एवं
खलु सामी ! तस्स चित्तगरस्स ईमेयारूवा चित्तकरलद्धी लद्धा पत्ता अभिसमन्ना- ५
गया—जस्स णं दुपयस्स वा जाव णिव्वत्तेति । तं मा णं सामी ! तुम्हे तं
चित्तगरं वज्झं आणवेह, तं तुम्हे णं सामी ! तस्स चित्तगरस्स अन्नं तयाणुरूवं
दंडं निव्वत्तेह । तए णं से मल्लदिन्ने तस्स चित्तगरस्स संडासगं छिंदौवेति,
[२] निव्विसयं आणवेति ।

तए णं से चित्तगरए मल्लदिन्नेणं णिव्विसए आणत्ते सँमाणे सभंडमत्तोवगरण- १०
मायाए मिहिल्लओ णयरीओ णिकखमइ, २ विदेहं जणवयं मज्झंमज्झेणं जेणेव
कुरुजणवए जेणेव हत्थिणाउरे नयरे जेणेव अदीणसत्तू राया तेणेव उवागच्छइ,
२ मंडणिकखेवं कोइ, २ चित्तफलगं सज्जेइ, २ मल्लीए विदेह[रायवरकच्चाए]
पायंगुद्धाणुसारेण रूवं णिव्वत्तेइ, २ कक्खंतरंसि छुम्भइ, २ महत्थं महग्घं महरिहं
जाव पाहुडं गेणहइ, २ हत्थिणापुरं नयरं मज्झंमज्झेणं जेणेव अदीणसत्तू राया १५
तेणेव उवागच्छति, २ 'तं करयल जाव वद्धावेइ, २ पाहुडं उवणेति, २ एवं
वदासी—एवं खलु अहं सामी ! मिहिल्लओ रायहाणीओ कुंभगस्स रण्णो पुत्तेणं

१. मम गुरु° हे ४ ॥ २. ◁ ▷ एतदन्तर्गतः 'लज्जणिज्जाए सभाए तयाणुरूवं रूवं' इति
पाठो जे १ विना नास्ति । किन्तु जे १ पाठस्य स्वीकारे 'जाव'शब्देन किं ग्राह्यमिति
विचारणीयम्, यतो 'जाव' शब्देन गृहीतव्यः सर्वः पाठो जे १ मध्ये विद्यत एव । दृश्यता-
मवस्तनं टिप्पणम् ३ ॥ ३. निव्वत्तिए त्ति कट्ठु जे १ मु० । अत्रेदमवधेयम्—यद्येव जे १
पाठः समीचीनः स्वीक्रियते तदा 'जेण मम जेट्ठाए भगिणीए गुरुदेवभूयाए लज्जणिज्जाए
चित्तसभाए तयाणुरूवे रूवे निव्वत्तिए त्ति कट्ठु' इति संपूर्णः पाठो भवेदत्र । यदि तु 'निव्वत्तेइ'
इति खं १ प्रभृतिपाठः स्वीक्रियते तदा 'जे णं मम जेट्ठाए भगिणीए गुरुदेवभूयाए
लज्जणिज्जाए चित्तसभाए तयाणुरूवं रूवं निव्वत्तेइ त्ति कट्ठु' ईदृशः संपूर्णः पाठोऽत्र भवेत् ॥
४. लद्धट्ठे समाणे जेणेव मल्लदिन्नं कुमारं जे १ ॥ ५. इमा एयाख्या चि° खं १ ॥ ६.
णिव्वत्तेइत्ति खं १ ॥ ७. '२' मु० विना नास्ति । दृश्यतां पृ० १७७ । पं० ७ ॥ ८. समाणे
जे १ विना नास्ति ॥ ९. छुम्भति ला ३ हे ४ । छुम्भइ हे ३ ॥ १०. प्रतिषु पाठाः—महत्थं ३
जाव हे १ मु० । महत्थं २ जाव हे २ । महत्थं जाव अन्यत्र । अत्र '३' इत्यनेन 'महत्थं
महग्घं महरिहं' इति पाठो ग्राह्यः, दृश्यतां पृ० १६१ पं० १० ॥ ११. अदीणं खं १ हे ३ ॥
१२. इमं कर° खं १ । तं नास्ति हे १, २ ॥

पभावतीए देवीए अत्तएणं मल्लदिन्नेणं कुमारेणं निव्विसए आणत्ते समाणे इहं हव्वमागए, तं इच्छामि णं सामी ! तुब्भं बाहुच्छायापरिग्गहिए जाव परिवसित्तए । तते णं से अदीणसत्तू राया तं चित्तगरदारयं एवं वदासी—
 ५. क्किणं तुमं देवाणुप्पिया ! मल्लदिण्णेणं निव्विसए आणत्ते ? तए णं से चित्त[यर-
 दारए] अदीणसत्तुं रायं एवं वदासी—एवं खलु सामी ! मल्लदिन्ने कुमारे अण्णया कयाइ चित्तगरसेणं सहावेइ, २ एवं वयासी—तुब्भे णं देवाणुप्पिया ! मम चित्तसभं—तं चेव सव्वं भाणितव्वं—जाव मम संडासगं छिंदावेइ, २ निव्विसयं आणवेइ । तं एवं खलु अहं सामी ! मल्लदिन्नेणं कुमारेणं निव्विसए आणत्ते ।

तते णं अदीणसत्तू राया तं चित्तगरं एवं वदासी—^१से केरिसए णं देवाणुप्पिया !
 १०. तुमे मल्लीए तंदाणुरूवे रूवे निव्वत्तिए ? तते णं से चित्तकरे कक्खंताराओ चित्तफलं णीणेति, २ अदीणसत्तुस्स उवणेइ, २ एवं वयासी—एस णं सामी ! मल्लीए वि[दिहरायवरकण्णगाए] तयाणुरूवस्स रूवस्स केइ आगारभावपडोयारे निव्वत्तिए, णो खलु सक्का केणइ देवेण वा जाव मल्लीए विदेहरायवरकण्णगाए तयाणुरूवे रूवे निव्वत्तिए । तते णं अदीणसत्तू पडिरूवजणितहासे दूयं सहावेति,
 १५. २ एवं वदासी—तहेव जाव प्हारेत्थ गमणाए ।

७४. ते णं काले णं ते णं समए णं पंचाले जणवए, कंपिल्लपुरे नगरे, जिय-सत्तू नाम राया पंचालहिपती, तस्स णं जितसत्तुस्स धारिणीपामोक्खं देविसहस्सं ओरोहे होत्था ।

तत्थ णं मिहिलाए चोक्खा नामं परिव्वाइया ^१रिव्वेद जाव परिणिट्ठिया यावि
 २०. होत्था । तते णं सा चोक्खा ^२परिव्वाइया मिहिलाए बहूणं राईसर जाव सत्थवाहै-पभितीणं पुरतो दाणधम्मं च सोयधम्मं च तित्थाभिसेयं च औघवेमाणी पण्णवेमाणी परूवेमाणी ^३उवदंसेमाणी विहरति ।

तते णं सा चोक्खा परिव्वाइया अन्नदा केँदाइ तिदंडं च ^४कुंडियं च जाव

१. °सत्तुरायं हे १ ॥ २. अहं नास्ति हे १ ॥ ३. चित्तगरं हे २ ॥ ४. से नास्ति हे १, २ ॥
 ५. तहाणु° हे २, ३, जे १ ॥ ६. पाहा° जे १ विना ॥ ७. ओरोहो हत्था जे १ ॥ ८, १०. परिवा° जे १ ॥ ९. रिउव्वेद जे १ ॥ ११. °हप्प° जे १ ॥ १२. आघवेमाणी ४ उवदंसे विहरइ जे १ ॥ १३. उवदिसेमाणी हे १ । उवदिवसेमाणा ला १ । उवदंसेमाणी नास्ति हे २ । उवदंसेमाणी जाव हे ४ ॥ १४. कयाइं जे १ । कयाइं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १५. कुंडलियं हे १ ला ३ ॥

धाउरत्ताओ यं गेण्हइ, २ परिव्वाइगावसहातो पडिनिक्खमइ, २ पविरलपरिव्वाइया सद्धिं संपरिवुडा मिहिलं रायहाणिं मज्झंमज्जेणं जेणेव कुंभगस्स रण्णो भवणे जेणेव कन्नंतेउरे जेणेव मल्ली विदेह[रायवरकण्णा] तेणेव उवागच्छइ, २ ता उदयपरिफोसियाए दम्भोवरि पच्चथुयाए मिसियाए निसीयति, २ ता मल्लीए विदेह[रायवरकण्णगाए] पुरतो दाणधम्मं च जाव विहरति ।

५

तते णं मल्ली वि[देहरायवरकण्णा] चोक्खं परिव्वाइयं एवं वयासी—तुब्भं णं चोक्खे ! किंमूलए धम्मे पँणत्ते ? तते णं सा चोक्खा परिव्वाइया मल्लिं वि[देहरायवर-कण्णं] एवं वदासी—अम्हं णं देवाणुप्पिए ! सोयमूलए धम्मे पँणत्ते, जण्णं अम्हं किंचि असुई भवइ तण्णं उदएण य मट्टियाए य जाव अविग्गेणं सगं गच्छामो ।

१०

तए णं मल्ली वि[देहरायवरकण्णा] चोक्खं परिव्वाइयं एवं वदासी—'चोक्खी ! से जहानामए केइ पुरिसे रुहिरकयं वत्थं रुहिरेण चैव धोवेल्ला, अत्थि णं चोक्खी ! तस्स रुहिरकयस्स वत्थस्स रुहिरेणं 'धोव्वमाणस्स काइ सोही ? नो इण्डे समट्टे । एवामेव चोक्खी ! तुब्भं णं पाणाइवाएणं जाव मिच्छादंसण-सल्लेणं नत्थि काइ सोही, जहा व तस्स रुहिरकयस्स वत्थस्स रुहिरेणं चैव धोव्वमाणस्स ।

१५

तए णं सा चोक्खी परिव्वाइया मल्लीए वि[देहरायवरकण्णगाए] एवं वुत्ता समाणा संकिया कंखिया वितिगिच्छिया भेयसमावण्णा जाया यावि होत्था, मल्लीए विदेह[रायवरकण्णगाए] णो संचाएति किंचि वि 'पमोक्खमाइक्खित्तए, तुसिणीया संचिड्ढति ।

२०

तते णं तं चोक्खं परिव्वाइयं मल्लीए विदेहरायवरकण्णगाए बहूओ दासचेडीओ

१. य नास्ति जे १ सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ २. 'रिफासि' हे १, २ खं १ विना ॥ ३. स्तिवियाए जे १. "भिसियाओ त्ति आसनानि" इति आचार्यश्रीभयदेवसूरिभिः प्राप्तं व्याख्यातम् । दृश्यतां पृ० १६५ टि० ४ ॥ ४. किंमूलए धम्मे हे २ । किंमूलधम्मे सं १ ला ३, हे ४ ॥ ५. पणत्ते खं १ मु० विना नास्ति ॥ ६. अम्हं णं खं १ । अम्हाणं जे १ । अहं हे २ । दृश्यतां टि० ७ ॥ ७. पणवेमि हे २ जे १ ॥ ८. उदएण मट्टियाए जाव सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ९. चोक्खी मु० विना । एवमग्रेऽपि ॥ १०. धोव' हे २ ॥ ११. धुव्व' जे १ खं १ । धोव' हे १, २ ॥ १२. 'गिच्छिया खं १ विना । कचिद् 'गिच्छिया इति पाठः ॥ १३. जाया त्रि हे २ विना ॥ १४. पामो' जे १ सं १ ला २, ३ हे ४ । "प(पा-जे०)मोक्खं ति उत्तरम्, आक्षेपस्य परिहार इत्यर्थः"—अटी० ॥

हीलेंति, निंदंति, खिसंति, गरिहंति, अप्पेगतिया हेसूयालेंति, अप्पेगतिया मुह-
मकडियाओ करेंति, अप्पेगतिया वग्घाडीओ करेंति, अप्पेगतिया तज्जेमाणीओ
तालेमाणीओ निच्छुमंति । तए णं सा चोक्खा मल्लीए विदेह[रायवरकण्णयाए]
दासचेडियाहिं जाव गरहिज्जमाणी हीलिज्जमाणी आसुरुत्ता जाव मिसिमिसेमाणी
५ मल्लीए विदेहरायवरकंनयाए पओसमावज्जति, भिसियं गेण्हति, २ ता कन्नंतेउराओ
पडिनिक्खमति, २ मिहिलाओ निग्गच्छति, २ ता परिव्वाइयासंपरिवुडा जेणेव
पंचालजणवए जेणेव कंपिलपुरे तेणेव उवागच्छति, २ कंपिलपुरे बहूणं राईसर
जाव परूवेमाणी विहरति ।

तए णं से जियसत्तु अन्नदा कदाइ अंतो अंतेउरपरियाल सद्धि संपरिवुडे
१० एवं चावि विहरति । तते णं सा चोक्खा परिव्वाइयासंपरिवुडा जेणेव जितसत्तुस्स
रण्णो भवणे जेणेव जितसत्तु तेणेव उवागच्छइ, २ अणुपविसति, २ जियसत्तुं
जएणं विजएणं वद्धावेति ।

तते णं से जितसत्तु चोक्खं परिव्वाइयं एज्जमाणं पासति, २ सीहासणातो
अब्भुट्ठेति, २ चोक्खं सक्कारेति, २ आसणेणं उवणिमंतेति । तते णं सा चोक्खा
१५ परिव्वाइया उदगपरिफोसियाए जाव भिसियाए "निविसइ २, जितसत्तुं रायं रज्जे
य जाव अंतेउरे य कुसलोदंतं पुच्छइ । तते णं सा चोक्खा जियसत्तुस्स रन्नो
दाणधम्मं च जाव विहरति ।

तते णं से जियसत्तु अप्पणो ओरोहंसि जायविम्हए चोक्खं एवं वदासी—तुमं
णं देवाणुप्पिया ! बहूणि गामागर जाव अडहि, बहूण य रातीसर० गिहातिं
२० अणुपविसहि, तं अत्थि याइं ते कस्स वि रण्णो वा जाव एरिसए ओरोहे दिट्ठपुच्चे

१. गरिहंति जे १ विना नास्ति । 'गहंस्ते तत्समसमेव'—अटी० ॥ २. "हेरुयालेंति
विकोपयन्ति, मुखमकडिकाः असूयया स्वमुखवक्रताः कुर्वन्ति, वग्घाडियाओ चि उहासाथं
रुतविशेषाः"—अटी० ॥ ३. महुमकडिय कं जे १ ॥ ४. वग्घाडियाओ कं—अटी० ।
वग्घारिया कं जे १ । वग्घाडीतो कं खं १ । दृश्यतामुपरितनं टिग्गम् २ ॥ ५. 'त्रियाओ
तं' जे १ ॥ ६. निट्ठुमंति जे १ ॥ ७. 'कन्नाए जे १ विना ॥ ८. एवं चावि हे ३ खं १ लो० ।
एवं जाव वि' जे १ सं १ ला १, २, ३ हे ४ ॥ ९. पज्जुवासइ जे १ । एज्ज० पासति जे १ विना ॥
१०. परिव्वाइया जे १ विना नास्ति । परि उदगपरिफोसियाए जे १ ॥ ११. 'फासि' हे १ हे सं ४
लासं ३ ला २ खं १ ॥ १२. निव' हे १, ४ सं १ ला २, ३ । निवि' हे २ ॥ १३. अडहिं
जे १ । अडहिंजसि हे १ ला १ । दृश्यतां पृ० १६२ पं० १२, पृ० १५० पं० १९ । दृश्यतां
टि० १४ । अडति खं १ ॥ १४. 'पविसिहि सं १ ला ३ हे ४ । 'पविसवि हे १, २ ला १ 'पविसति
खं १ ॥ १५. कस्स ति सं १ हे २ ला २, ३ हे ४ । कस्सइ हे ३ जे १ ॥

जारिसए णं इमे मंह ओरोहे? तए णं सा चोक्खा परिवाइया जियैसत्तुं एवं वदासी (जियसत्तुणा रण्णा एवं वुत्ता समाणा) ईसिं अवहसियं करेति, २ एवं वयासी—सरिसए णं तुमं देवाणुप्पिया! तस्स अगडदहुरस्स। के णं देवाणुप्पिए! से अगडदहुरे? जियसत्तु! से जहा नामए अगडदहुरे सिया, से णं तत्थ जाए तत्थेव वुंढे अण्णं अगडं वा तलागं वा दहं वा सरं वा सागरं वा अपासमाणे मन्नइ—अयं चेव णं अगडे वा जाव सागरे वा। तए णं तं कूवं अण्णे सामुहए दहुरे हव्वमागए, तए णं से कूवदहुरे तं सामुहं दहुरं एवं वदासी—से केस णं तुमं देवाणुप्पिया!, कत्तो वा इह हव्वमागए?, तए णं से सामुहए दहुरे तं कूवदहुरं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया! अहं सामुहए दहुरे। तए णं से कूवदहुरे तं सामुहयं दहुरं एवं वयासी—केमहालए णं देवाणुप्पिया! से समुहे?, तए णं से सामुहए दहुरे तं कूवदहुरं एवं वयासी—महालए णं देवाणुप्पिया! समुहे। तए णं से दहुरे पाएणं लीहं कड्डे, २ एवं वयासी—एमहालए णं देवाणुप्पिया! से समुहे?, णो इण्ढे सेमडे, महालए णं से समुहे। तए णं से कूवदहुरे पुरत्थिमिल्लाओ तीराओ उंफिडित्ताणं गच्छइ, २ एवं वयासी—एमहालए णं देवाणुप्पिया! से समुहे?, णो इण्ढे तहेव। एवामेव तुमंपि जियसत्तु। अन्नेसिं बहूणं राईसर जाव सत्थवाइप्पमितीणं भज्जं वा भैगिणिं वा धूयं वा सुण्हं वा अपासमाणे जाणसि जारिसए मम चेव णं ओरोहे तारिसए णो अण्णस्स, तं एवं खलु जियसत्तु! मिहिलाए नयरीए कुंभगधूता पभावतीए देवीए अत्तिया मल्ली नामं विदेह[रायवरकण्णा] रूवेण य जोव्वणेण जाव नो खलु अण्णा काइ देवकन्ना वाँ० जारिसिया मल्ली विदेह[रायवरकण्णा, मल्लीए विदेहरायवरकण्णाए

१. मम जे १ ॥ २. उवरोहे जे १। उवरोहे हे १ ला १ ॥ ३. अत्रैव षोडशेऽध्ययने १२२ तमे सूत्रे ईदृशं वर्णनं पुनरपि वर्तते—“तं अत्थि याइं...तत्ते णं से कच्छुल्लनारए पउमनामेणं रक्षा एवं वुत्ते समाणे ईसिं बिहसियं करेइ, २ एवं वयासी”। एतदनुसारेण ‘जियसत्तुं एवं वदासी’ इत्यस्य स्थाने ‘जियसत्तुणा रण्णा एवं वुत्ता समाणा। ईसिं अवहसियं करेति, २ एवं वयासी इति पाठोऽत्र शोभनः प्रतीयते। ४. इसिं हे १ ॥ ५. वुंढे तलागं वा दहं वा सरं वा अज्जं वा अगडं वा सागरं वा अपासमाणे जे १ ॥ ६. णं जे १ विना नास्ति ॥ ७. सामुहं दहुरं हे २ ॥ ८. एवमं हे १ ॥ ९. समथे हे १, २ ॥ १०. उफुडिं हे २। उफिडित्ता पच्छइत्ताणं गच्छइ लो० ॥ ११. एं नास्ति हे २। एयमहां हे १ ॥ १२. भगिणिं हे १, २ ॥ १३. रूवेण जोव्व जाव णो खलु जे १। रूवेण य नो खलु जे १ विना। दइयतां पृ० १४८ पं० १, पृ० १६३ पं० ७ ॥ १४. दइयतां पृ० १६२ पं० २० ॥ १५. विदेहरायवरकण्णा लो० ला ३ विना ॥ १६. मल्लीए विदेहरायवरकण्णाए इत्यस्य स्थाने जीए इत्येव पाठो हे १ मध्ये वर्तते, ला ३ मध्ये तु जीते इति वर्तते। खं १ जे १ सं १ ला २ हे ३, ४ मध्ये खण्डितोऽत्र पाठः ॥

छिण्णस्सवि पायंगुट्टस्स इमे तवोरोहे सयसहस्सतिमं पि कलं न अग्घति त्ति कट्ठु
जामेव 'दिसं पाउब्भूता तामेव 'दिसं पडिगया ।

तते णं से जितसत्तू परिव्वाइयाजणितहासे दूयं सदावेति, २ ता जाव पँहारेत्थ
गमणाए ।

- ५ ७४. तते णं तेसिं जियसंतुपामोक्खाणं छण्हं राईणं दूया जेणेव मिहिल
तेणेव पँहारेत्थ गमणाए । तते णं छप्पि दूतका जेणेव मिहिल तेणेव उवागच्छंति,
२ मिहिलाए अग्गुजाणंसि पत्तेयं २ खंधावारनिवेसं करेंति, २ मिहिलं रायहाणि
अणुपविसंति, २ जेणेव कुंभए तेणेव उवागच्छंति, २ पत्तेयं २ करयल[परिग-
हियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] साणं २ राईणं वयणाति निवेदेंति । तते
१० णं से कुंभए तेसिं दूयाणं अंतियं एयमट्ठं सोच्चा आसुरुत्ते जाव तिवलियं भिउडिं
[निडाले साहट्ठु] एवं वयासी—न देमि णं अहं तुब्भं मँलिं विदेहवरकण्णं ति
कट्ठु ते छप्पि दूते असक्कारिय असम्माणिय अवहारेणं णिच्छुभावेति ।

- तते णं ते जितसत्तुपामोक्खाणं छण्हं राईणं दूया कुंभएणं रत्ता असक्कारियों
असम्माणिया अवहारेणं णिच्छुभाविया समाणा जेणेव सगा २ जणवया जेणेव
१५ सयाति २ णगराईं जेणेव सगा २ रायाणो तेणेव उवागच्छंति, २ करयलप[रिग-
हियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] एवं वयासी—'एवं खलु सामी! अम्हे
जितसत्तुपामोक्खाणं छण्णं राईणं दूया जमगसमगं चेव जेणेव मिहिल जाव
अवहारेणं निच्छुभावेति । तं ण देइ णं सामी कुंभए मँलिं विदे[हरायवरकण्णं],
साणं २ राईणं एयमट्ठं निवेदेंति ।

- २० तते णं ते जियसत्तुपामोक्खा छँप्पि रायाणो तेसिं दूयाणं अंतिए एयमट्ठं
सोच्चा निसम्म आसुरुत्ता अणमण्णस्स दूयसंपेसणं करेंति, २ एवं वदासी—'एवं

१. 'गुट्टस्स य इमे सं १ ला २, ३, हे ४ । 'गुट्टगस्स इमे हे २, ३ ॥ २. तिसिं सं १ ला २, ३,
हे ४ १, ॥ ३. दिसिं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ ४. पाहां हे १ जे १ विना ॥ ५. 'त्तूणं' हे ३
ला १ खं १ विना ॥ ६. पाहां हे १, ३, ४ खं १ ला १, ३ ॥ ७. अंतिए ला १ मु० । अंतियं
एयमट्ठं सोच्चा जे १ ला १ मु० विना नास्ति ॥ ८. दृश्यतां पृ० १६५ पं० १५ ॥ ९. मँलिं हे २ ॥
१०. खं १ हे ४ विना—'रिते अग्गुजाणिते ला १ । 'रिय असम्माणिए हे १, ३ सं १ ला २, ३ ।
'रिय असंमाणिया जे १ । 'रिय समाणिए हे २ । अत्र असक्कारिय असम्माणिए इत्यपि पाठः
समीचीनो भवेत् कथञ्चित्, दृश्यतामवस्तनं टिप्पणम् ॥ ११. 'रिय असम्माणिया जेमू० १ मु०
विना । अत्र पं० १२ अनुसारेण 'रिय असम्माणिय' इत्यपि पाठः समीचीनो भवेत्, दृश्यता-
मुपरितनं टिप्पणं तथा पृ० १७६ पं० १६ ॥ १२. रायाणं जे १ ॥ १३. छप्पि य रां जे १ सं १
ला २, ३ हे ४ ॥ १४. रत्ता ४ जे १ ॥

खलु देवाणुप्पिया ! अम्हं छण्हं राईणं दूया जमगसमं चैव जाव निच्छूढा, तं सेयं
खलु देवाणुप्पिया ! अम्हं कुंभगस्स जेतं गिणिहत्तए त्ति कट्ठु अण्णमण्णस्स एतमट्ठं
पडिसुणेंति, २ ता ण्हाया सण्णद्धा हत्थिखंधवरगया सकोरेंटमैल्ल जाव सेयवर-
चामराहिं [वीइज्जमाणे] महया हय-गय-रह-पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए
सेणाए सद्धि संपरिवुडा सन्विड्डीए जाव रवेणं सएहिं २ नगरेहिंतो जाव ५
निग्गच्छंति, २ ऐंगयओ मिलयति, २ जेणेव मिहिल तेणेव पैहारेत्थ गमणाए ।

तते णं कुंभए राया इमीसे कहाए लद्धट्ठे समाणे बल्लवाउयं सद्दावेति, २
एवं वदासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! हय-गय जाव सेणं सन्नाहेह जाव
पच्चिप्पिणति । तते णं से कुंभए ण्हाते सण्णद्धे हत्थिखंधं [वरगए] सकोरेंट-
[मल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं] सेयवरचामर[हिं वीइज्जमाणे] महया [हय- १०
गय-रह-जोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धि संपरिवुडे] मिहिलं मज्झमज्झेणं
णिज्जाति, २ ता विदेहं जणवयं मज्झमज्झेणं जेणेव १३ देसग्गं तेणेव उवागच्छति,
२ खंधावारनिवेसं करेति, २ ता जियसत्तुपामोक्खे छप्पि रायाणो पडिवालेमाणे
जुज्झसज्जे पडिचिद्धति ।

तते णं ते जियसत्तुपामोक्खा छप्पि रायाणो जेणेव कुंभए तेणेव उवागच्छंति, १५
२ कुंभएण रण्णा सद्धि संपलग्गा यावि होत्था । तते णं ते जियसत्तुपामोक्खा
छप्पि रायाणो कुंभयं रायं हयमहियपवरवीरघातिर्यविवडियविधधयपडागं किच्छ-
पाणोवगयं दिसोदिसिं पडिसेहिंति ।

तते णं से कुंभए राया जितसत्तुपामोक्खेहिं छहिं राईहिं हयमहित जाव
पडिसेहिं समाणे अत्थामे अवले अवीरिए जाव अंधारणिज्जमिति कट्ठु सिग्गं २०

१. "जत गिणिहत्तए त्ति यात्रां विग्रहार्थं गमनं ग्रहीतुपादातुं विधातुमित्यर्थः"—अटी० ॥ २. दृश्यतां पृ० ३२ पं० २१ ॥ ३. दृश्यतां पृ० २३ पं० ५ ॥ ४. सएहिंतो जाव निग्गं जे १ ॥ ५. एंगयो य मिं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ६. पाहां हे १ खं १ सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ७. बल्लवाउयं ति बल्लवाउयं तेन्यव्यापारवन्तम्"—अटी० ॥ ८. दृश्यतां पृ० ३२ पं० ९ ॥ ९. औपपातिकसूत्रे कृणिकस्य प्रभुमहावीरवन्दनाय गमने सण्णाहिद्धि इति पाठः, स च समीचीनः, एकवचनान्तस्य प्रस्तावात् । दृश्यतां तृतीयं परिशिष्टमत्र ॥ १०. °प्पिणंति हे २ विना ॥ ११. दृश्यतां पृ० ३२ पं० २० ॥ १२. निज्जायइ हे २ ॥ १३. देसग्गंते तेणेव जे १ हे ३ ॥ १४. उवागच्छति २ नास्ति सं १ ला २, ३ हे ४ विना ॥ १५. छप्पि य रां सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १६. पडि २ चिं जे १ ॥ १७. °त्तुपां सु० विना सर्वत्र ॥ १८. °यनिव° हे २, ३ खं १ विना । °यनिवडियवयज्जत्त-विधधयपडागं जे १ ॥ १९. अथामे हे १, २ ॥ २०. अकरणिं हे २ ॥

तुरियं जाव वेइयं जेणेव मिहिला तेणेव उवागच्छति, २ मिहिलं अणुपविसति, २ मिहिलाए दुवारारिं पिहेइ, २ रोहंसज्जे चिड्ढति ।

तते णं ते जितसत्तुपामोक्खा छप्पि रायाणो जेणेव मिहिला तेणेव उवागच्छंति, २ मिहिलं रायहाणि निस्संचारं णिरुत्तारं सव्वतो समंता ओरुंभित्ताणं चिड्ढति ।

- ५ तते णं से कुंभए मिहिलं रायहाणि ओरुद्धं जाणित्ता अंबंतरीयाए उवट्ठाणसालाए सीद्दासणवरगाए तेसिं जितसत्तुपामोक्खाणं छण्हं रातीणं छिद्दाणि य विरहाणि य मम्माणि य अलभमाणे बहूहिं आएहि य उवाएहि य उप्पत्तियाहि य ४ बुद्धीहिं परिणामेमाणे २ किंचि ओयं वा उवायं वा अलभमाणे ओहतमणसंकप्पे जाव झियायति । ईमं च णं मल्ली विदेह[रायवरकन्ना] ण्हाया जाव बहूहिं
- १० खुज्जाहिं परिखुडा जेणेव कुंभए तेणेव उवागच्छति, २ ता कुंभगस्स पायग्गहणं करेति । तते णं कुंभए राया मल्लिं विदेह[रायवरकन्ना] णो आढाति, नो परिधाणाइ, तुसिणीए संचिड्ढति । तते णं मल्ली विदेह[रायवरकन्ना] कुंभगं एवं वयासी—तुम्भे णं ताओ ! अण्णदा ममं एज्जमाणं जाव निवेसेह । किण्णं तुम्भं अज्ज ओहत जाव झियायह ? तते णं से कुंभए मल्लिं विदेह[रायवरकन्ना]
- १५ एवं वयासी—एवं खलु पुत्ता ! तव कज्जे जितसत्तुपामोक्खेहिं छहिं रातीहिं दूया संपेसिया, ते णं मए असक्कारियां जाव निच्छूढा । तते णं ते जितसत्तु[पामोक्खा छप्पि रायाणो] तेसिं दूयाणं अंतिए एयमद्धं सोच्चा परिकुविया समाणा मिहिलं रायहाणि निस्संचारं जाव चिड्ढति । तते णं १२ हं पुत्ता ! तेसिं जितसत्तुपामोक्खाणं छण्हं राईणं अंतरीणि अलभमाणे जाव झियामि ।

- २० तते णं सा मल्ली विदेह[रायवरकन्ना] कुंभयं रायं एवं वयासी—मा णं तुम्भे

१. रोहसज्जे मु० ॥ २. अर्द्धिं सं १ ला ३ हे १ ॥ ३. छिद्दं वा बिद्धं वा त्रिवरं वा मंमाणि य जे १ । दृश्यतां पृ० ७९ पं० १३, अत्रैव सूत्रेऽग्रे 'अंतराणि अलभमाणे' इति वक्ष्यते इत्यपि ध्येयम् ॥ ४. अत्र '४' इत्यङ्केन उप्पत्तियाहि य वेणइयाहि य कम्मयाहि य पारिणामियाहि य इति संपूर्णः पाठो ज्ञेयः । दृश्यतां पृ० ७ पं० ८, पृ० २६ पं० १८ ॥ ५. उवायं वा आयं वा सं १ ला ३ हे ४ ॥ ६. इयं च णं ला २ । अत्र 'य' कारस्योपरि बिन्दुः अनुस्वाररूपः पाठ निराकरणचिह्नं वेति स्पष्टं निर्णेतुं न शक्यते ॥ ईदृशः 'इमं च णं' इति शब्दप्रयोगः चतुर्दशेऽध्ययने ९६ तमे सूत्रेऽपि वर्तते ॥ ७. आढाति जाव तुसिं सं १ हे ४ । आढाति नो परिजाणइ जाव तुसिं ला ३ ॥ ८. निवेसेह जे १ ॥ ९. जाव जे १ विनानास्ति । ओहतमणसंकप्पा करतल-पल्लव्यमुहा अट्टज्जाणोवगया झियायह इति संपूर्णः पाठः, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८ ॥ १०. झियाह हे १ ॥ ११. दृश्यतां पृ० १७४ पं० १३ ॥ १२. हं ते पुत्ता जे १ ॥ १३. अंबंतराणि जे १ ॥

ताओ ! ओहयमणसंकप्पा जाव श्रियायह, तुब्भे णं ताओ ! तेसिं जियसत्तुपामो-
क्खाणं छण्हं राईणं पत्तेयं २ रहस्सिए दूयसंपेसे करेह, एगमेगं एवं वदह—तव
देमि मल्लिं विदेहरायवरकण्णं ति कट्ठु संज्ञाकालसमयंसि पविरलमणूसंसि निसंत-
पडिनिसंतंसि पत्तेयं २ मिहिलं रायहाणिं अणुप्पवेसेह, २ गन्धवरएसु अणुप्प-
वेसेह, मिहिलाए रायहाणीए दुवाराइं पिधेह, २ रोहासज्जे(जा) चिट्ठह । तते णं ५
कुंभए एवं, तं चेव, जाव पवेसेति रोहासज्जे चिट्ठति ।

तते णं ते जितसत्तुपामोक्खा छप्पि रायाणो कल्लं पाउप्पभा० जाव जलंते
जालंतरेहिं कणगमईं मत्थयच्छिड्डं पउमुप्पलपिहाणं पडिमं पासंति, एस णं मल्ली
विदेहरायवरकण्ण ति कट्ठु मल्लीए विदेह[रायवरकण्णाए] रूवे य जोव्वणे य लावण्णे
यमुच्छिया गिद्धा जाव अज्झोववण्णा अणिमिसाए दिट्ठीए पेहमाणा २ चिट्ठति । १०
तते णं सा मल्ली वि[देहरायवरकण्णा] ण्हाया जाव पायच्छित्ता सव्वालंकार-
विभूसिया बहूहिं खुज्जाहिं जाव परिक्खित्ता जेणेव जालवरए जेणेव कणग[मईं
मत्थयच्छिड्डा पउमुप्पलपिहाणा पडिमा] तेणेव उवागच्छति, २ तीसे कणग जाव
पडिमाए मत्थयाओ तं पउमं अवणेति, तते णं गंधे णिद्धावति से जहा नामए
अहिमडे ति वा जाव असुभतराए चेव । तते णं ते जियसत्तुपामोक्खा [छप्पि १५
रायाणो] तेणं असुभेणं गंधेणं अभिभूया समाणा सएहिं २ उत्तरिज्जेहिं आसाति
पिहेति, २ ता परम्मुहा चिट्ठति ।

तते णं सा मल्ली वि[देहरायवरकण्णा] ते जितसत्तुपामोक्खे [छप्पि
रायाणो] एवं वयासी—किण्णं तुब्भं देवाणुप्पिया ! सएहिं २ उत्तरिज्जेहिं जाव
परम्मुहा चिट्ठह ? तते णं ते जितसत्तुपामोक्खा [छप्पि रायाणो] मल्लीं वि[देह- २०
रायवरकण्णं] एवं वयंति—एवं खलु देवाणुप्पिए ! अम्हे इमेणं असुभेणं गंधेणं
अभिभूया समाणा सएहिं २ उत्तरिज्जेहिं जाव चिट्ठामो । तते णं सां मल्ली
वि[देहरायवरकण्णा] ते जितसत्तुपामोक्खे छप्पि रायाणो एवं वयासी—जइ

१. श्रियाह हे १, २, ३ खं १ । श्रियाया जे १ ॥ २. रहस्सिए खं १ ला १ । रहस्सियं हे १, २
विना । “रहस्सिए ति रहसिकान् गुप्तान् दूतसंप्रेषान् दूतप्रेषणानि” —अटी० ॥ ३. दूए
संपेसेह हेमू० २, दूए संपेसे हेसं० २ । दूयं संपेसे हे ३ । दइयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥
४. विदेहरायवरकण्णं जे १ हे २ विना ॥ ५. °सि य प° जे १ ॥ ६. अणुपविसेहिं जे १ ॥
७. छप्पि य रा° जे १ खं १ ॥ ८. °मयं हे १ ॥ ९. लायणो सं १ ला २, ३ ॥ १०. °रिज्जेहिं
हे २ जे १ ॥ ११. मल्लि हे ३ ॥ १२. सा नास्ति सं १ ला २, ३ हे ४ विना ॥

તાવ દેવાણુપ્પિયા ! इमीसे कैणग जाव पडिमाए कल्लकल्लि ताओ मणुण्णाओ असण-
पाण-खाइम-साइमाओ एगमेगे पिंडे पैक्खिप्पमाणे २ इमेयारूवे असुभे पोँगल-
परिणामे, इमस्स पुण ओराळियसरीरस्स खेलासवस्स वंतासवस्स पित्तासवस्स
सुक्कासवस्स सोणियैपूयासवस्स दूरूयऊसासनीसासस्स दूरूयमुत्तपूतियपुरीसर्पुणस्स
५ संडण जाव धम्मस्स केरिए परिणामे भविस्सति ? तं मा णं तुब्भे देवाणुपिपिया !
माणुस्सएसु कामभोगेसु सज्जह, रज्जह, गिज्जह, मुज्जह, अज्झोववज्जह । एवं खलु
देवाणुपिपिया ! अँम्हे इमाओ तच्चे भवग्गहणे अवरविदेहे वासे सल्लियावैतिमि
विजए वीयसोगाए रायहाणीए महब्बलपामोक्खा सत्त वि य बालवयंसया रायाणो
होत्था सहजाया जाव पव्वतिता । तए णं अहं देवाणुपिपिया ! इमेणं कारणेणं
१० इत्थीनामगोयं कम्मं निव्वतेमि—जति णं तुब्भे चैउत्थं उवसंपज्जित्ताणं विहरह
तते णं अहं छट्ठं उवसंपज्जित्ताणं विहरामि, सेसं तहेवँ सव्वं । तते णं तुब्भे
देवाणुपिपिया ! कालमासे कालं किच्चा जयंते विमाणे उववज्जा, तत्थ णं तुब्भं
देसूणातिं बत्तीसातिं सागरोवमाइं ठिती । तते णं तुब्भे ताओ देवलोगाओ
अणंतरं चयं चइत्ता इहेव जंबुदीवे दीवे भारहे वासे सातिं २ रज्जातिं उवसंपज्जि-

૧. તા દેવા° હે ૩ સુ. । “જહ તાવેત્યાદિ, યદિ તાવદસ્યાહારપિન્ડસ્યાયં પરિણામઃ, અસ્ય પુનરૌદારિકધરીરસ્ય કીદશો ભવિષ્યતીતિ સમ્બન્ધઃ । इह च किमंग पुण त्रि यत् कचिद् दृश्यते ततः इमस्स पुण त्रि पठनीयं वाचनान्तरे तथा दर्शनात्”—अटी० ॥ ૨. કળામઁ જાવ જે ૧ । કળાગા જાવ હે ૧, ૨, ૩ । દૃશ્યતાં પૃ. ૧૪૮ પં. ૧૨ ॥ ૩. પઢિવિલ્લખમાણે જે ૧ ॥ ૪. પોગાલે પં° જે ૧ ॥ ૫. સોગિયા લં ૧ । ઇત્તદનુસારેણ સોગિયાસવસ્સ इत्यपि पाठो भवेत्, दृश्यतां पृ. ४६ पं. ९ ॥ ६. दूरूयऊ° लं १ ॥ ७. दूरूयमुत्तपूइय° हे २ । दूरूयपूइय° જે ૧ । દૃશ્યતાં પૃ. ૪૬ પં. ૯ ॥ ૮. °પુણ સડણ° જે ૧ ॥ ૯. પ્રતિપુ પાઠાઃ—સડણપડણ-છેયણવિદ્વંસણ જાવ ધમ્મસ્સ જે ૧ । સડણ જાવ ધમ્મસ્સ જે ૧ વિના । દૃશ્યતાં પૃ. ૪૫ પં. ૧૦ । “દૂરૂપૌ વિરૂપાદુચ્છાસ-નિઃશ્વાસૌ યસ્ય તત્તયા તસ્ય, તથા દૂરૂપેણ મુત્રેણ પૂતિકેન વાણુમગન્ધવતા પુરીષેણ પૂર્ણં યત્ તત્તયા, તસ્ય । તથા શટનમ્ અજુલ્યાદેઃ કુષ્ઠાદિના, પતનં છેદેન બાહ્યાદેઃ, વિધ્વંસનં ચ ક્ષયઃ એતે ધર્માઃ સ્વભાવા યસ્ય તત્તયા, તસ્ય”—અટી. ૦ । “શટનં કુષ્ઠાદિના અજુલ્યાદેઃ, પતનં બાહ્યાદેઃ સ્વજ્ઞ-છેદાદિના, વિધ્વંસનં ક્ષયઃ, એતે એવ ધર્મા યસ્ય સ તથા” इति अभयदेवसूरिभिः पूर्वे [पृ. ४५ पं. १७ इत्यत्र विद्यमानस्य] सडण-पडण-विद्वंसणधम्मे इति पाठस्य टीकायामभिहितम् ॥ १०. પ્રતિપુ પાઠાઃ—અમ્હે ઇમાતઓ તચ્ચે જે ૧ । અમ્હે ઇમે તચ્ચે હે ૧, ૩ લં ૧ લા ૧, ૨ । અમ્હે ઇમે તચ્ચ હે ૨ । ઇમે અમ્હે તચ્ચ સં ૧ લા ૩, હે ૪ ॥ ૧૧. °વહંસિ જે ૧ ॥ ૧૨. ચોલ્થં જે ૧ વિના ॥ ૧૩. દૃશ્યતાં પૃ. ૧૪૨ પં. ૨૧ ॥ ૧૪. લા ૨ વિના પ્રતિપુ પાઠાઃ—જંબુદીવે ભારહે વાસે સાઈ ૨ લં ૧ । જંબુદીવે ૨ સાતિં હે ૧, ૩ । જંબુદીવે ૨ સાતિં ૨ હે ૨ લા ૧ । જંબુદીવે દીવે સાઈ સં ૧ લા ૩ હે ૪ । જંબુદીવે દીવે જાવ સાઈ જે ૧ ॥

त्ताणं विहरह । तंते णं अहं देवाणुप्पिया ! तातो देवलोगातो आउक्खएणं जाव दारियत्ताए पच्चायाया ।

किं थ तथं पैम्हुट्ठं जं थ तया भो जयंतपवरंमि ।

वुत्था समयनिबद्धं देवा ! तं संभरह जातिं ॥ ९ ॥

तते णं तेसिं जियसत्तुपामोक्खाणं छण्हं राईणं मल्लीए विदेहराय[वरकन्नाए] अंतिए एतमट्ठं सोच्चा णिसम्मा सुभेणं परिणामेणं पसत्थेणं अज्झवसाणेणं लेसाहिं विसुज्झमाणीहिं तंयावर[णिज्जाणं कम्माणं खओवसमेणं] ईहापूह-भग्गण जाव सण्णिजोइस्सरणे समुप्पन्ने, एयमट्ठं सम्मं अभिसमागच्छंति ।

तए णं मल्ली अरहा जितसत्तुपामोक्खे छप्पि रायाणो समुप्पन्नजाइसरणे जाणित्ता गम्भघराणं दाराइं विहाडेति । तते णं ते जितसत्तुपामोक्खा [छप्पि रायाणो] जेणेव मल्ली अरहा तेणेव उवागच्छंति, तते णं महब्बलपामोक्खा सत्त पि य बालवयंसा एग्यओ अभिसमन्नागंता यावि होत्था ।

तते णं मल्ली अरहा ते जितसत्तुपामोक्खे छप्पि रायाणो एवं वयासी—एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! संसारभउव्विग्गा जाव पैव्वयामि, तं तुब्भे णं किं करेह, किं ववसह जाव के भे हियंयसामत्थे ? तते णं जियसत्तुपामोक्खा छप्पि रायाणो मल्लिं अरहं एवं वयासी—जति णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! संसार जाव पैव्वहाह, अम्हाणं देवाणुप्पिया ! के अन्ने आलंघणे वा आहारे वा पडिबंघे वा ? जह चेव णं देवाणुप्पिया ! तुब्भे अम्हं इओ तच्चे भवग्गहणे बहूसु कैज्जेसु य० मेही पमाणं जाव धम्मधुरा होत्था तह चेव णं देवाणुप्पिया ! ईण्ह पि जौव भविस्सह,

१. विहरंति खं १ ॥ २. तओ णं हे २ ॥ ३. पम्हुट्ठा सं १ ॥ ४. "भो इत्यामन्त्रणे"—अटी० ॥ ५. "समयनिबद्धं मनसा निबद्धसङ्केतं यथा प्रतिबोधनीया वयं परस्परणेति समकनिबद्धा वा सहितैर्या उपात्ता जातिस्तां देवाः अनुत्तरसुराः सन्तः तं ति तदेवं तां वा देवसम्बन्धिनीं संस्मरन् जातिं जन्म यूयमिति"—अटी० ॥ ६. लेसाहिं सं १ ला ३ हे ४ ॥ ७. ततावर तीहापूह खं १ ॥ ८. ईहापूह ला २, ३ हे ४ । दइयतां पृ० ६४ पं० १ ॥ ९. सञ्चि जाव जाहं खं १ ॥ १०. जाईसं हे २ । दइयतां पृ० ६४ पं० १-२, ६ ॥ ११. अरिहा जे १ ॥ १२. विहाडवेति खं १ ला १ मु० ॥ १३. उवागच्छंति २ हे १ विना । उवागच्छंति २ सा जे १ ॥ १४. सत्त वि य बां जे १ । सत्त बां सं १ ला ३ ॥ १५. वयंसया ला १ ॥ १६. एगओ जे १ ॥ १७. गय्या वि हों हे १ ला १ विना ॥ १८. पव्वामि खं १ हे २ जे १ ॥ १९. किं भे हे १ ला २, ३ । दइयतां पृ० १२३ पं० १० टि० ४ ॥ २०. हियमत्थे हे १, २ विना ॥ २१. अरिहं जे १ ॥ २२. पव्वह हे १ ॥ २३. अम्हं णं हे १ ला विना ॥ २४. दइयतां पृ० ७ पं० १ १२३ पं० १४ ॥ २५. तहा सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ २६. एण्ह हे १, २ ॥ २७. जाव नास्ति जे १ ॥

अग्हे वि णं देवाणुप्पिया ! संसारभउव्विग्गा जाव भीया जम्मण-मरणाणं देवाणुप्पिएहिं सद्धिं मुंडा भवित्ता जाव पव्वयामो ।

तते णं मल्ली अरहा ते जितसत्तुपामोक्खे [छप्पि रायाणो] एवं वयासी—
जइ णं तुब्भे संसार जाव मए सद्धिं पव्वह, तं गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया !
५ सएहिं २ रज्जेहिं जेइपुत्ते रज्जे ठवेह, २ ता पुँरिससहस्सवाहिणी[ओ] सीयाओ
दुरूहह, [पुरिससहस्सवाहिणीओ सीयाओ] दुरूढा समाणा मम अंतियं पाउब्भ-
वह । तते णं ते जितसत्तुपामोक्खा [छप्पि रायाणो] मल्लिस्स अँरहतो एतमट्ठं
पडिसुणेति ।

तते णं मल्ली अँरहा ते जितसत्तुपामोक्खे [छप्पि रायाणो] गहाय जेणेव
१० कुंभए तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता कुंभगस्स पाएसु पाडेति । तते णं से^१
कुंभए ते जितसत्तुपामोक्खे विपुलेणं असणं ४ पुप्फ-वत्थ-गंध-मल्लालंकारेणं
सक्कारेति सम्माणेति जाव पडिविसजेति । तते णं ते जियसत्तुपामोक्खा [छप्पि
रायाणो] कुंभएणं रण्णा विसज्जिया समाणा जेणेव साइं साइं रज्जातिं जणेव नगरातिं
तेणेव उँवागच्छंति, २ ता सँगाइं सगाइं रज्जातिं उवसंपज्जित्ताणं विहरंति ।

१५ तते णं मल्ली अँरहा संवच्छरावसाणे निक्खमिस्सामि ति मँणं प्हारेति ।
ते णं काले णं ते णं समए णं सक्कस्सँसणं चलति । तते णं से^{१६} सक्के देविंदे
[देवराया] आसणं चलियं पासति, २ ओहिं पउंजति, २ ता मल्लि अरहं ओहिणा
आभोएति, २ ता इमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पजित्था—एवं खलु जंबुदीवे
दीवे भँरहे वासे मिद्धिल्लँए नयरीए कुंभगस्स रज्जो [धूया] मल्ली अरहा निक्ख-

१. प्रतिषु पाठाः—देवाणुप्पिया सद्धिं सं १ ला २, ३, हे ४ । देवाणुप्पि(प्पि—हे ३) । सद्धिं
जे १ हे ३ ला १ । देवाणुप्पिए सद्धिं हे २ । देवाणु सद्धिं हे १ । खं १ मध्ये पाठो नास्ति ॥
२. रज्जे नास्ति जे १ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—पुरिससहस्स सिविया दुरूढा समाणा पाउब्भवह
जे १ । पुरिससहस्स[वाहिणी—हे १ ला २, ३ हे ४] सीयातो दुरूहह २ मम अंतियं पाउब्भवह
खं १ हे १, २, ३, ४ सं १ ला १, २, ३ । दृश्यतां पृ० ११२ पं० १२, पृ० १२३ पं० १८,
पृ० १४२ पं० १० । ४. अरिहतो जे १ ॥ ५. अरिहा जे १ ॥ ६. से सं १ ला २, ३ हे ४ विना
नास्ति ॥ ७. ते नास्ति जे १ हे ३ ॥ ८. अत्र '४' इत्यनेन असण-पाण-खाहम-साहमेणं इति
संपूर्णः पाठोऽत्र ज्ञेयः ॥ ९. सम्माणेति नास्ति हे १, २ ॥ १०. उवा सगाइं २ ता । रज्जाइं
जे १ ॥ ११. सगाइं २ रज्जां खं १ हे १ । सगाइं रज्जां खं १ हे १ विना ॥ १२. °त्ता वि° जे १
विना ॥ १३. अरिहा जे १ ॥ १४. मणं पाहां सं १ ला ३ हे ४ खं १ । मणे संपहां° जे १ ॥
१५. °स्स आसणं हे १ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ १६. से नास्ति जे १ विना ॥ १७. भरहे
खं १ ॥ १८. °छाप कुंभगस्स मल्ली हे २ जे १ विना । °छाप नयरीए कुंभगस्स मल्ली हे २ ॥

मिस्सामि त्ति मणं प्हारेति, तं जीयमेयं तीयपच्चुप्पन्नमणागयाणं सकाणं [देविंदाणं देवरायाणं] अरहंताणं भगवंताणं निक्खममाणाणं इमेयारूवं अत्थसंपयाणं दलइत्तए, तंजहा—

तिण्णेव य कोडिसया अट्ठासीति च होंति कोडीओ ।

असिति च सयसहस्सा इंदा दलयंति अरहाणं ॥ १० ॥

५

एवं संपेहेति, २ वेसमणं देवं सदावेति, २ ता [एवं वयासी—] एवं खलु देवाणुप्पिया ! जंबुदीवे दीवे भारहे वासे जाव असीति च सयसहस्साइं दलइत्तए, तं गच्छह णं देवाणुप्पिया ! जंबुदीवं दीवं भारहं वासं मिहिलं रायहाणि, कुंभगस्स रत्तो भवणंसि इमेयारूवं अत्थसंपयाणं साहराहि, २ खिप्पामेव मम एयमाणत्तियं पच्चप्पिणाहि ।

१०

तते णं से वेसमणे देवे सक्केणं देविंदेणं एवं वुत्ते समाणे हट्ठे करयल जाव पडिसुणेति, पडिसुणेत्ता जंभए देवे सदावेइ, २ एवं वयासी—गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! जंबुदीवं दीवं भारहं वासं मिहिलं रायहाणि, कुंभगस्स रण्णो भवणंसि 'तिन्नि कोडिसया अट्ठासीइं च कोडीओ असिइं च सयसहस्साइं' इमेयारूवं अत्थसंपयाणं साहरह, २ मम एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह । ३ तते णं ते जंभगा देवा वेसमणेणं जाव सुणेत्ता उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं अवक्कमंति, २ जाव उत्तरवेउव्वियाइं रूवाइं विउव्वंति, २ ताए उक्किट्ठाए जाव वीइवयमाणा जेणेव जंबुदीवे दीवे भारहे वासे जेणेव मिहिला रायहाणी जेणेव कुंभगस्स रण्णो भवणे तेणेव उवागच्छंति, २ कुंभगस्स रत्तो भवणंसि तिन्नि कोडिसया जाव साहरंति, २ जेणेव वेसमणे देवे तेणेव उवागच्छंति, २ करयल जाव पच्चप्पिणंति । तते

१५

२०

१. मणं पाहा^० जे १ विना । मणं संपहा^० हे २ । दृश्यतां पृ० १८० टि० १४ ॥ २. °सहस्सं सं १ ला ३ । आद्यास्त्रयः पादा आचाराङ्ग [पृ० २२६] ५पि सन्ति ॥ ३. भरहे खं १ ॥ ४. अत्र हस्तलिखितादर्शेषु संक्षिप्ताः पाठाः सन्ति, तथाहि—जंबु भरहं मिहिलं कुंभगस्स रत्तो भवणंसि—हे २ । जंबु । भर मिहि कुंभग भवणंसि हे १ खं १ । जंबु भर मिहि कुंभए भवणंसि जे १ । जंबु भार मिहि कुंभग भवणंसि सं १ ला १, ३ हे ४ लौ० । जंबु भार मिहि कुंभगा भवणंसि हे ३ । जंबु भारा मिहिलं कुंभगभवणंसि ला २ । दृश्यतां पं० १३ ॥ ५. २ ३ ॥ ६. एतदन्तर्गतपाठस्थाने जे १ मध्ये ईदृशः पाठः—खिप्पामेव पच्चप्पिणंति तए णं से वेसमणे सक्केणं देविंदेणं एवं वुत्ते समाणे हट्ठ जाव साहरित्ता पच्चप्पिणह ॥ ६. समाणे जे १ विना नास्ति ॥ ७. जयसेया^० सं १ हे ४ लामू० ३ विना ॥ ८. इत आरभ्य पृ० १८२ पं० २ पर्यन्तः पाठो नास्ति जे १ ॥ ९. वीइवयमाणा हेसं ४ ला १, २ । वीयमाणा ला ३ खं १ । वीवयमाणा हे २ । वियमाणा हे ३ ॥

णं से वेसमणे देवे जेणेव सक्के देविंदे देवराया तेणेव उवागच्छइ, २ करयल जाव पच्चप्पिणति ।

तते णं मल्ली अरहा कल्लाकल्लिं जाव मांगहओ पातरासो त्ति बहूणं सणाहाण य अणाहाण य पंथियाण य पहियाण य कैरोडियाण य कैप्पडियाण य एंगमेगं
५ हिरण्णकोडिं अड्ड य अण्णारिं सयसहस्सारिं इमेयारूवं अत्थसंपदाणं दलयति ।

तए णं कुंभए राया मिहिलाए रायहाणीए तत्थ तत्थ तहिं तहिं देसे देसे बहूओ महाणससात्ताओ कारेति, तत्थ णं बहवे मणुया दिन्नभइभत्तवेयणा विपुलं असण ४ उवक्खडेंति, २ ता जे जहा आगच्छंति तंजहा—पंथिया वा पहिया
१० वा कारोडिया वा कप्पडिया वा पासंडत्था वा गिहत्था वा तस्स य तहा आसत्थस्स वीसत्थस्स सुहासणवरगतस्स तं विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं परिभाएमाणा परिवसमाणा विहरंति ।

तते णं मिहिलाए सिंघाडग जाव बहुजणो अण्णमण्णस्सेवमातिक्खति—एवं खलु देवाणुप्पिया ! कुंभगस्स रण्णो भवणंसि सव्वकामगुणियं किमिच्छियं विपुलं
१५ असण-पाण-खाइम-साइमं बहूणं समणाण य जाव परिवेसिज्जति ।

१. “जाव मांगहओ पातरासो त्ति मगघदेशसम्भन्धिनं प्रातराशं प्राभातिकं भोजनकालं यावत् प्रहरद्वयादिकमित्यर्थः—अटी० ॥ २. करो^० हे १, ३ खं १ । “करोट्था कपालेन चरन्तीति कारोटिकाः कपालिकाः, तेभ्यः । कचित् कारोडियाणं ति पाठः, तत्र कावो भारोदहनम्, तस्य कोटी भागः कावकोटी, तथा ये चरन्ति कावकोटिकाः, तेभ्यः”—अटी० ॥ ३. “कर्पटैश्चरन्तीति कार्पटिकाः, कापटिका वा कपटचारिणः, तेभ्यः”—अटी० ॥ ४. “एंगमेगं हत्थामासं ति वाचनान्तरे दृश्यते, तत्र हस्तेन हिरण्यस्यामर्शः परामर्शो ग्रहो हस्तामर्शः, तत्परिमाणं हिरण्यमपि स प्रवोच्यते, अतस्तमेकैकमेकैकस्मै ददाति स्म, प्रायिकं चैतत् सम्भाव्यते”—अटी० ॥ ५. णं से कुं मु० ॥ ६. तत्थ तहिं देसे देसे खं १ । “तत्थ तत्थ त्ति अवान्तरपुरादौ देशे देशे शृङ्गाटकादौ तहिं तहिं ति तत्र तत्र महापथादीनां भागे भागे, अतिबहुषु स्थानेष्विति तात्पर्यमिति”—अटी० ॥ ७. करेइ हे १, २, ३ ला १, २ । करेइत्ता जे १ ॥ ८. करो^० खं १ जे १ विना ॥ ९. आसत्थवीसत्थस्स जे १ हे २ खं १ ॥ १०. असणं ४ जे १ मु० । असणं ४ जे १ मु० विना ॥ ११. दृश्यतां पृ० २३ पं० ६ । जाव जे १ मु० विना नास्ति ॥ १२. असणं ४ जे १ मु० ॥ असणं ४ जे १ मु० विना ॥ १३. “बहुभ्यः अमणेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः सनाथेभ्य इत्यादि पूर्ववत् । सुरासुरिणं ति वाचनान्तरे दृश्यते, तत्र भोजने ‘अयं सूरोऽयं च सूरः, भुङ्क्ता च यथेष्टम्’ इत्येवं या परिवेषणक्रिया सा सूरसूरिका, पुटापुटिकादीनामिवात्र समासः, तथा सूरसूरिकया, तृतीयार्थे चेह सूत्रनिर्देशो द्वितीया द्रष्टव्येति”—अटी० ॥

वरवरिया घोसिज्जति, किमिच्छियं दिज्जे बहुविहीयं ।

सुर-असुर-देव-दाणव-नरिंदमहियाण निक्खमणे ॥ ११ ॥

तते णं मल्ली अरहा संवच्छरेण 'तिन्नि कोडिसया अट्टासीतिं च होति कोडीओ असितिं च सयसहस्सा' इमेयारूवं अत्थसंपदाणं दलइत्ता निक्खमामि ति मणं पधारेति ।

७७. ते णं काले णं ते णं समए णं लोगंतिया देवा बंभलोए कप्पे रिठ्ठे विमाणपत्थडे सएहिं सएहिं विमाणेहिं, सएहिं सएहिं पासायवडिंसएहिं, पत्तेयं पत्तेयं चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं, तिहिं परिसाहिं, सत्तहिं अणिएहिं, सत्तहिं अणिया-हिवतीहिं, सोलसहिं आयरक्खदेवसाहस्सीहिं, अन्नेहि य बहूहिं लोगंतिएहिं देवेहिं सद्धिं संपरिवुडा महयाहयनट्टगीयवाइय जाव रवेणं भुंजमाणा विहरंति, तंजहा— १०

सारस्सयमाइच्चा वण्ही वरुणा य गइतोया य ।

तुसिया अच्चावाहा अग्गिच्चा चेव रिट्ठा यं ॥ १२ ॥

तते णं तेसिं लोगंतियाणं देवाणं पत्तेयं पत्तेयं आसणाइं चलंति, तहेव जाव अरहंताणं निक्खममाणानं संबोहणं करेत्तए तिं, तं गच्छामो णं अम्हे वि मल्लिस्स अरहतो संबोहणं करेमो ति कट्ठु एवं संपेहेति, २ उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं १५ [अवक्कमंति, अवक्कमिता] वेउज्वियसमुग्घाएणं सभोहणंति, [२]' संखिजाइं जोयणाइं एवं जंभगा जाव जेणेव मिहिला रायहाणी जेणेव कुंभगस्स रण्णो भवणे जेणेव मल्ली अरहा तेणेव उवागच्छंति, २ अंतलिक्खपडिवच्चा सैंखिखिणियाहिं जाव वत्थाइं पवर परिहिया करयल[परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] ताहिं ईट्ठाहिं० एवं वयासी—'बुज्झाहि भगवं लोगनाहा !, २० पवत्तेहि धम्मतित्थं, जीवाणं हितसुहनिस्सेयसकरं भविस्सति' ति कट्ठु दोव पि

१. 'वाइय हे २ ॥ २. "सारस्सय गाहा, सारस्वताः १, आदित्याः २, बह्वयः ३, वरुणाश्च ४, गर्दतोयाश्च ५, तुषिताः ६, अव्यावाधाः ७, आग्नेयाश्च ८ इत्यष्टौ कृष्णराज्यवकाशान्तरस्थ-विमानाष्टकवासिनो रिष्टाश्चेति रिष्टाख्यविमानप्रस्तववासिनः, कचिद् दशविधा एते व्याख्यायन्ते, अस्माभिस्तु स्थानाङ्गानुसारेणैवमभिहिताः"—अटी० ॥ ३. य ॥ गाहा खं १ हे २ ॥ ४. दृश्यतां पृ० १८० पं० ६ ॥ ५. ति हे २ ॥ ६. करेमि हे १ जे १ ॥ ७. दृश्यतां पृ० १८१ पं० ६, पृ० २९ पं० ९ ॥ ८. 'हणंति हे १, २, ३ ॥ ९. '२' मु० विना नास्ति ॥ १०. दृश्यतां पृ० १८१ पं० ६ ॥ ११. दृश्यतां पृ० ३० पं० ८ ॥ १२. दृश्यतां पृ० ११ पं० २ ॥ १३. निस्सेसकरं खं १ ॥

तच्चं पि एवं वयंति, २ मल्लिं अरहं वंदंति नमंसंति, २ ता जामेव दिसं पाउब्भूया तामेव दिसं पडिगया ।

५ तते णं मल्ली अरहा तेहिं लोगंतिएहिं देवेहिं संबोहिए समणे जेणेव अम्मा-
पियरो तेणेव उवागच्छति, २ करयल[परिगगहिंयं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए
अंजलिं कट्ठु एवं वयासी—] इच्छामि णं अम्मयाओ ! तुब्भेहि अब्भणुण्णाते
मुंडे भवित्ता जाव पव्वतितए । अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबंघं करेहि । तते
णं कुंभए राया कोटुंबियपुरिसे सद्दावेति, कोटुंबियपुरिसे सद्दावेत्ता एवं वदासी—
खिप्पामेव अट्टसहस्सं जाव भोमेज्जाणं ति^१ अण्णं च महत्थ जाव तित्थयराभिसेयं
उवट्टवेह, जाव उवट्टवेति ।

१० तते णं काले णं ते णं समए णं चमरे असुरिंदे असुर[राया] जाव अच्चुयपज्जव-
साणा आगया । तते णं सक्के देविंदे देवराया आभिओगिए देवे सद्दावेति, २ ता
एवं वदासी—खिप्पामेव अट्टसहस्सं सोवण्णियाणं जाव अण्णं च तं विउलं
उवट्टवेह, जाव उवट्टवेति । ते वि कलसा तेसु चेव कलसेसु अणुपविट्ठा ।

१५ तते णं से सक्के देविंदे देवराया कुंभए य राया मल्लिं अरहं सीहासणंसि पुरत्था-
भिमुहं निवेसेति, अट्टसहस्सेणं सोवण्णियाणं जाव अभिसिंचति । तते णं मल्लिस्स
भगवओ अभिसेए वट्टमाणे अप्पेगतिया देवा मिहिलं च [रायहाणिं] सँम्भितरबाहि-
[रियं] जावं सव्वतो समंता पँरिधावन्ति । तए णं कुंभए राया दोच्चं पि
उत्तरावक्कमणं जावं सव्वालंकारं विभूसियं करेति, २ कोटुंबियपुरिसे सद्दावेह, २ ता
एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! मणोरमं सीय^२ उवट्टवेह, ते वि
उवट्टवेति ।

१. अरिहं जे १ ॥ २. करेह हे १, २ ला २ विना ॥ ३. णं ते कुंभए राया सं १ ला २, ३ हे ४ ॥
४. दइयतां पृ० ४९ पं० ५ ॥ ५. ति इत्यधिकं भाति ॥ ६. अच्च जाव महत्थं जाव सं १ ला ३ हे ४ ॥
७. अरिहं सीहा^३ जे १ ॥ अरहं सिंहा^४ सं १ ला ३ हे ४ ॥ ८. अट्ट सहस्से कलसा ते चेव कलसे
अणुपविट्ठा । तए णं से सक्के देविंदे देवराया कुंभए राया मल्लिं अरहं सीहासणंसि पुरत्थाभिमुहं
निवेसेह अट्टसहस्सेणं हे २ ॥ ९. सँम्भितर जाव हे २ । सँम्भितरं जाव जे १ सं १ ॥ १०. दइयतां
जीवाभिगमसूत्रे तृतीयप्रतिपत्तौ “इंदाभिसेगंसि वट्टमाणंसि” इत्यादिः पाठः, राजप्रभ्रीयसूत्रे
“तएणं तस्स सूरियाभस्स देवस्स महया महया इंदाभिसेए वट्टमाणे” इत्यतोऽग्रेतनः पाठः, तथा
जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तौ पञ्चमे वक्खस्कारे “तए णं सामिस्स महया २ अभिसेअंसि वट्टमाणंसि” इतोऽ-
ग्रेतनः पाठः ॥ ११. संपरिआवन्ति हे १ विना । सपरिवारंति हे २ ॥ १२. दइयतां पृ० ५१
पं० १—पृ० ५२ पं० ६ ॥ १३. रभूसियं जे १ हे १, ३ ॥ १४. सिवियं जे १ ॥

तते णं सक्के देविंदे देवराया आभिओगिए देवे [सदावेति, सदावेत्ता एवं वयासी—] खिप्पामेव [भो देवाणुप्पिया] अणेगखंभं [सयसन्निविट्ठं] जाव मणोरमं सीयं उवड्डवेह, जाव सा वि सीया तं चैव सीयं अणुपविट्ठा ।

तते णं मल्ली अरहा सीहासणाओ अब्भुट्ठेति, २ जेणेव मणोरमा सीया तेणेव उवागच्छति, २ मणोरमं सीयं अणुपयाहिणीकरेमाणे मणोरमं सीयं दुरुहति, [२] ५
सीहासणवरगए पुरत्थाभिमुहे सन्निसन्ने । तते णं कुंभए [राया] अट्टारस 'सेणिप-
सेणीओ सदावेति, २ ता एवं वदासी—तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! ण्हाया कयबलिकम्मा
जाव सन्वाळंकारैविभूसिया मल्लिस्स सीयं परिवहह, जाव परिवहंति ।

तते णं सक्के देविंदे देवराया मणोरमाए दक्खिणिलं उवरिलं बाहं गेण्हति,
ईसाणे उत्तरिलं उवरिलं बाहं गेण्हति, चमरे दाहिणिलं हेट्ठिलं, बली उत्तरिलं १०
हेट्ठिलं, अवसेसा देवा जहारिहं मणोरमं सीयं परिवहंति ।

पुंवि उक्खित्ता माणुंसेहिं सा हट्ठरोमकूपेहिं ।

पच्छा वहंति सीयं असुरिंद-सुरिंद-नागिंदा ॥ १३ ॥

चलचवलकुंडलधरा सच्छंदविउव्वियाभरणधारी ।

देविंद-दाणविंदा वहंति सीयं जिणिंदस्स ॥ १४ ॥

१५

तते णं मल्लिस्स अरहओ मणोरमं सीयं दुल्लुट्ठस्स [समाणस्स] इमे अट्ठ
मंगलगा पुरओ अट्ठाणुपुव्वीए संपत्थिया, एवं निग्गमो जहा जेमालिस्सं । तयण-

* दृश्यतां पृ० ५२ पं० ८ ॥ १. सेजिजीवपसेणीओ जे १ ॥ २. 'रभूसिया जे १ हे १, २, ३
खं १ ॥ ३. 'णिह्लेणं उ' सं १ ॥ ४. गाथेयं "समवायाङ्गसूत्रे पृ० ४६६, आवश्यकमूलभाष्ये गा०
९८, तित्थोगालीपइत्यमथ्ये [गा० १०७८] किञ्चिद्वेदेन आचाराङ्गसूत्रे [२।७६०, पृ० २७१]
च दृश्यते ॥ ५. 'णुस्सेहिं हे १, २ जे १ ॥ ६. "हट्ठरोमकूपेहिं ति रोमाञ्चितैः"—अटी० ॥
७. "चलचवलकुंडलधरा ति चलाश्च ते चपलकुण्डलधराश्चेति विग्रहः"—अटी० । गाथेयं
समवायाङ्गं [पृ० ४६६] आवश्यकमूलभाष्ये [गा० ९९] तित्थोगालीपइत्यमथ्ये [गा० १०७९]
च दृश्यते ॥ ८. दूदस्स हे १ खं १ ॥ ९. दृश्यतां पृ० ५४ पं० ६ । भगवतीसूत्रे ९।३३।७२ ।
"जहा जेमालिस्स ति भगवत्यां यथा जमाडेः निष्क्रमणं तथेह वाच्यम्, इहैव वा यथा मेघ-
कुमारस्य, नवरं चमरधारितरुण्यादिषु शक्रेशानादीन्द्रप्रवेशत इह विशेषः"—अटी० ॥
१०. प्रतिषु पाठाः—'स्स तयणंतरं मल्लिस्स अरहतो (अरिहओ—जे १) निक्खममाणस्स जे १
हे १ । 'स्स तए णं अरहतो निक्खममाणस्स खं १ हे ३ । 'स्स अरहओ निक्खममाणस्स हे २
सं १ ला २, ३ हे ४ लो० । 'स्स निक्खममाणस्स । अरहओ निक्खममाणस्स ला १ । तयणंतरं हे १
जे १ विना नास्ति ॥

तरं मल्लिस्स अरहतो निक्खममाणस्स अप्पेगतिया देवा मिहिलं आसिय अर्म्मन्तर

१. “आसिय अर्म्मन्तर वास विहि गाहा इति ‘अप्पेगतिया देवा मिहिलं रायहाणि सार्म्मन्तर-
बाहिरं आसियसम्मज्जियसंमट्ठसुहरत्थं तरावणवीहियं करेति, अप्पेगइया देवा मंचाहमंचकलियं
करेति’ इत्यादेमेषकुमारनिष्क्रमणोक्तनगरवर्णकस्य तथा ‘अप्पेगइया देवा हिरण्णवासं वासिसु
एवं सुवन्नवासं वासिसु, एवं रयण-वहर-पुप्फ-मल्ल-गंध-चुण्ण-आभरणवासं वासिसु’
इत्यादेर्वैषम्यसूहस्य तथा ‘अप्पेगइया देवा हिरण्णविहिं भाइंसु, एवं सुवण्णविहिं भाइंसु’
इत्यादेर्विधिसमूहस्य तीर्थकरजन्माभिषेकोक्तस्य संग्रहार्थं याः क्वचित् गाथाः सन्ति ताः
अनुसृत्य सूत्रमध्येयम् यावत् ‘अप्पेगइया देवा आश्रयेति, परिधयेति’ इत्येतदवसानमित्यर्थः ।
इदं च राजप्रभकृतादौ द्रष्टव्यमिति” —अटी०॥ “तए णं तस्स सूरियाभत्स देवस्स
महया महया इदाभिसेए वट्ठमाणे अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं नच्चोय्यं नातिमट्ठियं
पविरल-कुसियरेणुविणासणं दिव्वं सुरभिगंधोदगं वासं वासंति, अप्पेगतिया देवा हययं
नट्ठरयं भट्ठरयं उवसंतरयं पसंतरयं करेति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं आसिय-
संमज्जिओवलित्तं सुइ-संमट्ठ-रत्थं तरावणवीहियं करेति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं
मंचाहमंचकलियं करेति, अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमाणं णाणाविहराणोसियं झय-
पडागाइपडागमंडियं करेति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं लाउळोइयमहियं गोसीससरस-
रत्तचंदण-दहर-दिण्णपंचंगुलितलं करेति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं उवचियचंदणकलसं
चंदण-घड-सुकय-तोरण-पडिडुवारदेसभागं करेति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं आसत्तेसत्त-
विउळ-वट्ठ-वग्घारिय-मल्लदामकलावं करेति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं पंचवण्णसुरभिमुक्क-
पुप्फपुंजोवयारकलियं करेति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं कालागुद-पवर-कुंदुरुक्क-तुरुक्क-
धूवमधमचंतगंधुदूयाभिरामं करेति, अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमाणं सुगंधमंधियं गंधवट्ठिभूतं
करेति १ । अप्पेगतिया देवा हिरण्णवासं वासंति, सुवण्णवासं वासंति, रयणवासं वासंति, वहरवासं
वासंति, पुप्फवासं वासंति, फलवासं वासंति, मल्लवासं वासंति, गंधवासं वासंति, चुण्णवासं वासंति,
आभरणवासं वासंति २ । अप्पेगतिया देवा हिरण्णविहिं भाएति, एवं सुवन्नविहिं भाएति,
रयणविहिं [वयरविहिं] पुप्फविहिं फलविहिं मल्लविहिं चुण्णविहिं वत्थविहिं गंधविहिं भाएति, ३ ।
तथ अप्पेगतिया देवा आभरणविहिं भाएति, अप्पेगतिया चउव्विहं वाइत्तं वाइति — तत्तं वितत्तं घणं
झुसिरं । अप्पेगइया देवा चउव्विहं गेयं गायंति, तंजहा — उक्खित्तायं पायत्तायं मंदायं रोइतावसाणं
४ । अप्पेगतिया देवा दुयं नट्ठविहिं उवदंसेति, अप्पेगतिया विलंबियणट्ठविहिं उवदंसेति, अप्पे-
गतिया देवा दुतविलंबियं णट्ठविहिं उवदंसेति, एवं अप्पेगतिया अंचियं नट्ठविहिं उवदंसेति,
अप्पेगतिया देवा आरभडं भसोलं आरमडभसोलं उप्पायनिवायपवत्तं संकुचियपसारियं रियारियं
भतसंभतगामं दिव्वं णट्ठविहिं उवदंसेति ५ । अप्पेगतिया देवा चउव्विहं अभिणयं अभिणयंति,
तंजहा — दिट्ठितियं, पाउंति, सामंतोवणिवाइयं, लोगअंतोमज्जावसाणियं । अप्पेगतिया देवा
बुक्कंरेति, अप्पेगतिया देवा पीणंति, अप्पेगतिया भासेंति, अप्पेगतिया हक्कारेति, अप्पेगतिया
विणंति, तंडवैति, अप्पेगइया बग्गंति अफ्फोडेंति, अप्पेगतिया अफ्फोडेंति वग्गंति, अप्पेगतिया
तिवई छिंदंति ६ । अप्पेगतिया हयहेसियं करेति, अप्पेगतिया इत्थिगुलगुलाइयं करेति,
अप्पेगतिया रइधणघगाइयं करेति, अप्पेगतिया हयहेसिय-इत्थिगुलगुलाइय-रइधणघणाइयं
करेति ७ । अप्पेगतिया उच्छलेंति, अप्पेगतिया पोच्छलेंति, अप्पेगतिया उक्किट्ठियं करेति,
अप्पेगतिया उच्छलेंति पोच्छलेंति, अप्पेगतिया तिच्चि वि ८ । अप्पेगतिया उवयंति,

वास विहि गाहा जाव परिधावन्ति ।

तते णं मल्ली अरहा जेणेव सहस्संबवणे उज्जाणे जेणेव असोगवरपायवे तेणेव उवागच्छति, २ सीयाओ पच्चोरुहति, २ आभरणालंकारं [ओमुयति, तते णं मल्लिस्स अरहतो माया] पभावती [हंसलक्खणेणं पडसाडएणं आभरणालंकारं] पडिच्छति । तते णं से मल्ली अरहा सयमेव पंचमुद्धियं लोयं करेति । तते णं सक्के देविंदे [देवराया] मल्लिस्स केसे पडिच्छति, खीरोदंसमुद्दे साहरति ।

तते णं मल्ली अरहा 'णमोत्थु णं सिद्धाणं' ति कट्टु सामाइयचरितं पडिवज्जति । जं समयं च णं मल्ली अरहा चरितं पडिवज्जति तं समयं च णं देवाण माणुसाण य णिग्घोसे तुरियंनिणाए गीयवांतियनिग्घोसे य सँक्खयणसंदेसेणं णिलुँके यावि होत्था । जं समयं च णं मल्ली अरहा सामाइयचरितं पडिवज्जे तं समयं च णं मल्लिस्स अरहतो माणुसधम्माओ उत्तरिए मणपज्जवनाणे समुप्पन्ने ।

मल्ली णं अरहा जे से हेमंताणं दोच्चे मासे, चउत्थे पक्खे, पोससुद्धे, तस्स णं पोससँद्धस्स एक्कारसीपक्खे णं, पुव्वण्हकालसमयंसि, अट्टमेणं भतेणं अपाणएणं, अस्सिणीनक्खतेणं जोगमुवागएणं, तिहि ईत्थीसएहिं अब्भितरियाए परिसाए,

अप्पेगतिया उप्पयंति, अप्पेगतिया परिवयंति, अप्पेगइया तिन्नि वि ९ । अप्पेगइया सीहनायंति, अप्पेगतिया दहरयं करंति, अप्पेगतिया भूमिचवेडं दलयंति, अप्पेगतिया तिन्नि वि १० । अप्पेगतिया गज्जति, अप्पेगतिया विज्जुययंति, अप्पेगइया वासं वासंति, अप्पेगतिया तिन्नि वि करंति ११ । अप्पेगतिया जलंति, अप्पेगतिया तवंति, अप्पेगतिया पतवेंति, अप्पेगतिया तिन्नि वि १२ । अप्पेगतिया इक्कारंति, अप्पेगतिया धुक्कारंति, अप्पेगतिया धक्कारंति, अप्पेगतिया साइं साइं नामाइं साहंति, अप्पेगतिया चचारि वि १३ । अप्पेगइया देवा देवसन्निवायं करंति, अप्पेगतिया देवुजोयं करंति, अप्पेगइया देवुकलियं करंति, अप्पेगइया देवा कइकइग करंति, अप्पेगतिया देवा दुहदुहगं करंति, अप्पेगतिया चेलुकखेवं करंति, अप्पेगइया देवसन्निवायं देवुजोयं देवुकलियं देवकइकइगं देवदुहदुहगं चेलुकखेवं करंति, अप्पेगतिया उप्पलहत्थगया जाव सयसहस्सपच्च-हत्थगया, अप्पेगतिया कलसहत्थगया जाव धूवकहुल्लुयहत्थगया इट्ठट्ठ जाव हियथा सव्वतो समंता आहावन्ति परिधावन्ति १४ ।" इति राजप्रभकृते [राजप्रभ्रीयसूत्रे] ॥

१. 'आवेंति' हे २ ॥ २. 'रुमति खं' ॥ ३. दश्यतां पृ० ५५ पं० १७ ॥ ४. से हे २ विना नास्ति ॥ ५. 'दगसमुद्दे' हे १ ला २, हेसं० ४ ॥ ६. 'दे पक्खिवइ' ला ३ । 'दे परिविक्खवइ' हे १ ला २, हे सं० ४ । 'दे पक्खिवइ' साहरति खं १ ॥ ७. अरिहा जे १ ॥ ८. तुब्धिं हे ३ ४ ला १, २, ३, सं १ लो० ॥ ९. 'यणाए' हे १ जे १ विना ॥ १०. 'वाइय' हे १, २ ॥ ११. सक्कस्स वं ला १ लो० हे १ ॥ १२. "निलुके सि निलुकोऽन्तर्हित इत्यर्थः"—अटी० ॥ १३. 'ईय' हे २ ला १ । 'इयं जे १ ॥ १४. "सुद्धस्स एक्कारसीपक्खे णं ति शुद्धपक्षस्य या एकादशी तिथिस्तत्पक्षे तदर्थं, णमित्थलङ्कारे"—अटी० ॥ १५. 'णीहिं नक्ख' हे २ विना ॥ १६. इत्थिं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥

तिहिं पुरिससएहिं बाहिरियाए परिसाए सद्धिं मुंडे भविता पव्वइए । मल्लिं अरहं
इमे अह नयकुमारा अणुपव्वइंसु, तंजहा—

णंदे य १ णंदिमित्ते २ सुमित ३ बलमित्त ४ भाणुमित्ते य ५ ।

अमरवति ६ अमरसेणे ७ महसेणे चेव ८ अट्टमए ॥ १५ ॥

- ५ तए णं ते भवणवैति-वाणमंतर-जोतिसिय-वेमाणिया [देवा] मल्लिस्स अरहतो
निक्खमणमहिमं करेति । जेणेव नंदीसरे [दीवे तेणेव उवागच्छति, उवागच्छिता]
अट्ठाहियं करेति, २ जामेव दिसिं पाउब्भूया तामेव दिसिं पडिगया । तए णं मल्ली
अरहा जं चेव दिवसं पव्वतिए तस्सेव दिवसस्स पच्चावरण्हकालसमयंसि असोण-
वरपायवस्स अहे पुढविसिलापट्टयंसि सुहासणवरगयस्स सुभेणं परिणामेणं पसत्येहिं
१० अज्झवसाणेहिं पसत्याहिं लेसाहिं विमुज्झमाणीहिं तयावरणकम्मरयविकरणकरं
अपुव्वकरणं अणुपविट्ठस्स अणंते जाव समुप्पन्ने ।

७८ ते णं काळे णं ते णं समाए णं सव्वदेवाणं आसणातिं चलंति,

१. बाहिरियाते हे १ ॥ २. “णायकुमारं ति ज्ञाता इक्ष्वाकुवंशविशेषभूताः, तेषां कुमारं
राज्यार्हा ज्ञातकुमाराः”—अटी० ॥ ३. “वइंसु खं १ ॥ ४. “वइं मं” जे १ । “वति ४ मं”
जे १ विना । अत्र ‘४’ इत्यङ्केन भवणवति-वाणमंतर-जोतिसिय-वेमाणिया इति पाठो ग्राह्यः ॥
५. प्रतिषु पाठाः—करेति २ जाव पडिगया जे १ हे १ । करेति २ पडिगया जे १ हे १ विना ।
करेति जामेव दिसिं पाउब्भूया तामेव दिसिं पडिगया ला १ ॥ ६. अरिहा जे १ ॥ ७. पव्वइए
हे २ ॥ ८. पुढाव” खं १ हे २ विना । “तस्सेव दिवसस्स पच्चावरण्हकालसमयंसि ति यत्र
दिवसे दीक्षां जग्राह तस्यैव पौषमासशुद्धैकादशीक्षयस्य प्रत्यपराह्णकालसमये पश्चिमे भागे, इदमेव
आवश्यके पूर्वाह्णे मार्गशीर्षे च श्रूयते, यदाह—“तेवीसाए नाणं उप्पन्नं जिणवरणं पुव्वणहे”
[आवश्यकनि० २५३] ति तथा “मगाधिरसुद्धएकारसीए मल्लिस्स असिणीजोगे”
[आवश्यकनि० २५०] ति । तथा तत्रैव अत्य अहोरात्रं यावच्छस्त्रपर्यायः श्रूयते, तदत्राभिप्रायं
बहुश्रुता विदन्तीति”—अटी० ॥ ९. पसत्येहिं अज्झवसाणेहिं नास्ति खं १ हे २, ३, ४ सं १
ला १, २ ॥ १०. विमुज्झमाणीहिं सं १ ला ३ हे ४ विना नास्ति ॥ ११. तयावरणजाकम्म हे २ ।
“कम्मरयविकरणकरं ति कर्मजोविक्षेपणकारि”—अटी० । तुलना—“तए णं तस्स भरहस्स
रणगे सुभेणं परिणामेणं पसत्येहिं अज्झवसाणेहिं लेसाहिं विमुज्झमाणीहिं २ ईहापोहमगाणगवेसणं
करेमाणस्स तयावरणजाणं कम्मणं खएणं कम्मरयविकरणकरं अपुव्वकरणं पविट्ठस्स अणंते
अणुसरे निव्वापाए निरावरणे कसिणे पडिपुण्णे केवलवरनाणदंसणे समुप्पन्ने” इति जम्बूद्वीप-
प्रज्ञप्तौ तृतीये वक्ष्यकारे ॥ १२. जाव केवलनाणे समुप्पन्ने जे १ । “अनन्तं विषयानन्तत्वात्,
यावत्करणत् इदं द्रष्टव्यम्—अनुत्तरं समस्तज्ञानप्रधानं निर्व्याघातम् अप्रतिहतं निरावरणं
क्षायिकं कृत्स्नं सर्वार्थग्राहकत्वात् प्रतिपूर्णं सकलस्वांशयुक्तत्वात् पौर्णमासीचन्द्रवत्, केवलवर-
ज्ञानदर्शनं संशुद्धं वरं विशेषग्रहणं सामान्यग्रहणं चेत्यर्थः”—अटी० ॥

समोसदा सुणेंति, अट्ठाहियामहिमं० नंदीसरं० जामेव दिसं पाउ जाव पडिगया । कुंभए वि निग्गच्छति । तते णं ते जितसत्तुपामोक्खा छप्पि रायाणो जेड्डपुत्ते रज्जे ठवेत्ता पुरिससहस्सवाहिणीयाओ [सीयाओ] दुरूढा [समाणा] सव्विड्ढीए जेणेव मल्ली अरहा जाव पज्जुवासंति ।

तते णं मल्ली अरहा तीसे महतिमहालिआए [परिसाए] कुंभगस्स [रण्णो] तेसिं च जियसत्तुपामोक्खाणं [छण्हं पि रायाणं] धम्मं परिकहेति, परिसा जामेव दिसं पाउब्भूया तामेव दिसं पडिगया, कुंभए समणोवासए जाते, पडिगते, पभावती य । तते णं जितसत्तुपामोक्खा छप्पि रायाणो धम्मं सोच्चा [एवं वयासी—] आलित्तए णं भंते ! जाव पव्वइया, जाव चोदसपुव्विणो, अणंते केवल[वरणाण-
दंसणे समुप्पाडेत्ता तओ पच्छा] सिद्धा । तते णं मल्ली अरहा सहसंबवणातो
निकखमति, २ बहिया जणवयविहारं विहरति ।

मल्लिस्स णं भिसगपामोक्खा अट्ठावीसं गणा अट्ठावीसं गणहरा होत्था । मल्लिस्स णं अरहओ चत्तालीसं समणसाहस्सीओ उक्कोसिया समणसंपया होत्था । बंधुमतिपामोक्खाओ पणपणं अजियासाहस्सीओ उक्कोसिया अजियासंपया होत्था । सावयाणं एगा सतसाहस्सी चुलसीतिं सहस्सा, सावियाणं तिन्नि सय-
साहस्सीओ पण्णट्ठिं च सहस्सा, छस्सया चोदसपुव्वीणं, बीसं सया ओहिनाणीणं,

१. अट्ठाहियं महा नंदीसरं हे २ विना । “अट्ठाहियामहिमं ति अट्ठानामहं समाहारोऽष्टाहम्, तदस्ति यस्यां महिमायां साऽष्टाहिका, इदं च व्युत्पत्तिमात्रम्, प्रवृत्तिस्तु महिमामात्र एवेति दिवसस्य मध्ये तद्द्रव्यं न विरुध्यते इति”—अटी० ॥ “तए णं ते बहवे भवणवइ जाव वेमाणिया देवा तित्थगस्स परिनिव्वाणमहिमं करेंति, २ ता जेणेव नंदीसरवरे दीवे तेणेव उवागच्छंति । तए णं से सक्के देविदे देवराया पुरत्थिमिल्ले अजणगपव्वए अट्ठाहियं महामहिमं करेति” इति जम्बूद्वीपप्रज्ञसौ द्वितीये वक्षस्कारे । पूर्वावरविविधग्रन्थसन्दर्भानुसारेण अटी० हे २ विना अन्य-हस्तलिखितादर्शानुसारेण चात्र ‘समोसदा सुणेंति, सुणेत्ता जेणेव नंदीसरे दीवे तेणेव उवा-गच्छंति, उवागच्छित्ता अट्ठाहियं महामहिमं (अट्ठाहियामहिमं—हे २) करेंति, करेत्ता जामेव दिसं पाउब्भूया तामेव दिसं पडिगया’ इति संपूर्णः पाठो भाति । २. जाव पडिगया जे १ ला ३ विना नास्ति ॥ ३. ‘णीओ दूढा हे १ । णियातो दुरूढा हे २ । णी दुरूढा जे १ । णियाओ दूढा हे ३ सं १ लाम् ३ । णियातो रूढा खं १ । ४. दइयतां पृ० १२३ पं० १८ ॥ ५. दइयताम् औपशतिकादिसूत्रेषु ॥ ६. जाव पव्वइत्ता हे १, २ । दइयतां पृ० ५६ पं० ६ ॥ ७. जाव नास्ति हे २ ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—अणंते वरणाणदंसणे केवले सिद्धा सं १ ला ३ हे ४ । अणंते केवल सिद्धा हे २, ३ जे १ खंसं १ । अणंते केवल(ले—ला १) सिद्धा खं० १ ला १, २ । हे १ मध्ये पाठोऽयं नास्ति । दइयतां पृ० १२२ पं० १८ ॥ ९. तीसं जे १ ॥

वत्तीसं सया केवलणाणीणं, पणतीसं सया वेउव्वियाणं, अट्ठ सया मणपज्जवनाणीणं, चोद्दस सया वादीणं, वीसं सया अणुत्तरोववातियाणं ।

- मल्लिस्स अरहओ दुविहा अंतकरभूमी होत्था, तंजहा—जुयंतकरभूमी परियायंतकरभूमी य, जाव वीसतिमाओ पुरिसजुगाओ जुयंतकरभूमी, दुवासपरियाए
- ५ अंतमकासी । मल्ली णं अरहा पैणुवीसं धणूतिमुट्ठं उच्चैत्तेणं, वण्णेणं पियंगुसामे, समचउरंससंठाणे, वज्जरिसमणा[रायसंघयणे] मज्झदेसे सुहंसुहेणं विहरित्ता जेणेव सम्मेए पव्वए तेणेव उवागच्छइ, २ संमेयसेलसिहरे पाओवगमणं गुवन्ने । मल्ली णं अरहा एगं वाससतं अगारवांसम[ज्झावसित्ता] पणपणं वाससहस्साति वाससऊणाति केवलिपरियागं पाउणित्ता, पणपणं वाससहस्साइं सव्वाउयं पालइत्ता, जे से
- १० गिम्हाणं पढमे मासे दोचे पक्खे चेतसुद्धे तस्स णं चेतसुद्धस्स चउत्थीए पक्खे णं, भरणीए णक्खत्तेणं [जोगमुवागएणं], अट्ठरत्तकालसमयंसि, पंचहिं अज्जियासएहिं अम्भितरियाए परिसाए, पंचहिं अणमारसएहिं बाहिरियाए परिसाए, मासिएणं भत्तेणं अपाणएणं, वग्घारिपपाणी, खीणे वेयणिज्जे आउए नांमगोए ^१सिद्धे । एवं परिनिव्वाणमहिमा भाणितव्वा जहा जंबुद्वीपपण्णत्तीए,
- १५ नंदीसरे ^२अट्ठाहियाओ पडिगयाओ ।

एवं खलु जंजू ! समणेणं भगवता महावीरेणं अट्ठमस्स जायज्झयणस्स अयमट्ठे पणत्ते ति वेमि ।

॥ ‘मल्ली’णायं संमत्तं ॥

१. ‘वाती’ सं १ ला २, ३ हे ४॥ २. दुवालसपं हे १ लामू ३ । “दुवासपरियाए चि द्विवर्षपययि केवलिपरियापेक्षया भगवति जिने सति अन्तमकार्णील भवान्तमकरोत् तत्तीर्थे साधुः, न आरात् कश्चिदपीति । दुमासपरियाए इति क्वचित्, क्वचित् चउमासपरियाए इति दृश्यते”—अटी० । ३. पणं सं १ ला २, ३ हे ४॥ ४. ‘सणेणं सं १ ला २, ३ हे ४॥ ५. ‘वासमज्जे पणं हे ३ । दृश्यतां पृ० ५७ पं० १६, पृ० ५८ पं० १०, १४ । ‘वासं पणं हे १, २ जे १ खं १ । ६. चउत्थीए भरं जे १ हे १ विना । चउत्थीय भरं हे २ । ७. भरणीनक्खं हे ३॥ ८. अम्भंतं हे २॥ ९. नामागोए खं १ हे २॥ १०. सिद्धा खं १॥ ११. दृश्यतां जम्बूद्वीपप्रज्ञसौ द्वितीये वक्षस्कारे॥ १२. “तए णं ते बहवे भवणवह्वाणमंतर जाव अट्ठाहियाओ महामहिमाओ करेति” इति जम्बूद्वीपप्रज्ञसौ द्वितीये वक्षस्कारे॥ यदि पडिगया इत्यस्य देवा इत्यनेन सम्बन्धस्तर्हि अत्र ‘अट्ठाहियाओ, पडिगया ।’ इति सम्यक् प्रतिभाति॥ १३. प्रतिषु पाठाः—मल्लीणायज्झयणं जे १ सं १ लो० ला १, २, ३ हे ४ । मल्लीणाजं हे १, २, ३ खं १॥ १४. समत्तम् हे २॥

[णवमं अज्झयणं 'मायंदी']

७९. जइ णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं अडमस्स णायज्झयणस्स अयमद्धे पण्णत्ते, नवमस्स णं भंते ! नायज्झयणस्स समणेणं जाव संपत्तेणं के अद्धे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं चंपा नामं नयरी, पुण्णभहे चेइए । तत्थ णं माकंदी नामं सत्थवाहे परिवसत्ति, अँडु [दित्ते वित्थिण्णविउल- ५
भवणसयणासणजाणवाहणाइण्णे बहुदासदासीगोमहिसगवेलगप्पभूए बहुधण-
बहुजायरूवरयए आओग-पओगसंपउत्ते विच्छड्डियविउलभत्तपाणे] । तस्स णं भदा
नामं भारिया, तीसे णं भदाए अत्तया दुवे सत्थवाहदारया होत्था, तंजहा—
जिणपालिए य जिणरक्खिए य ।

तते णं तेसिं मागंदियदारगाणं अण्णया कयाइ एगयओ इमेयारूवे मिहो १०
कदासमुल्लावे समुप्पज्जित्था—एवं खलु अम्हे लवणसमुदं पोयवहणेणं एक्कारस
वाँरा ओगाढा, सव्वत्थ वि य णं लद्धद्धा कयकज्जा अणहसमग्गा पुणरवि
नियंघरं हव्वमागया । तं सेयं खलु अम्हं देवाणुप्पिया ! दुवालसमं पि
लवणसमुदं पोतवहणेणं ओगाहित्तए त्ति कड्डु अण्णमण्णस्सेतमड्डं पडिसुणेंति,
२ ता जेणेव अम्मापितरो तेणेव उवागच्छंति, २ ता एवं वदासी—एवं खलु अम्हे १५
अम्मयाओ ! एक्कारस वारा तं चेव जाव नियघरं हव्वमागया, तं इच्छामो णं
अम्मयाओ ! तुब्भेहिं अब्भगुण्णया समाणा दुवालस[मं पि] लवणसमुदं पोयवह-
णेणं ओगाहित्तए ।

तते णं ते मागंदियदारए अम्मापियरो एवं वदासी—इमे 'ते जाया ! अज्जग
जाव पैरिभाएत्तए । तं अणुहोह ताँव जाया ! विउले माणुस्सए इड्डीसक्कार- २०
समुदए, किं भे सैपच्चवाएणं निरालंबणेणं लवणसमुदोत्तारेणं ? एवं खलु पुत्ता !
दुवालसमी जत्ता सोवसग्गा यावि भवति, तं मा णं तुब्भे दुवे पुत्ता ! दुवालसमं

१. दइयतां पृ० ७७ पं० १५ ॥ २. मागंदियारं जे १ हे १ ॥ ३. अण्णया ला १ मु० विन
नास्ति ॥ ४. वाराओ ओगाढा जे १ हे १ ॥ ५. नियघरं जे १ हे १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ ६.
लसं पि खं १ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ ७. लवणं सं हे १ ॥ ८. स्स एयमड्डं जे १ हे २ ॥
९. खलु ते अम्मं लो० ॥ १०. मे हे १, ३ हे सं ४ ला ३ । भो जे १ हे २ । दइयतां पृ० ४६
पं० १९ ॥ ११. परियाभां सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ १२. जाव जाया हे २ । ताव
जावया हे ३ । दइयतां पृ० ४७ पं० २ ॥ १३. सपच्चवां खं १ हे २, ४ ला १, ३ जे १ ॥
१. लसं पि सं १ ला २, ३ हे ४ ॥

पि लवणसमुदं जाव ओगाहेह, मा हु तुब्भं सरीरस्स वावत्ती भविस्सति ।

तते णं मागंदियदारगा अम्मापियरो दोच्चं पि तच्चं पि एवं वदासी—एवं खलु अम्हे अम्मताओ ! एकारस वारा लवणसमुद(हं) जाव ओगाहित्तए । तते णं ते मागंदियदारए अम्मापियरो जाहे नो संचाएन्ति बहुहिं आघवणाहिं यं पणवणाहि
५ य आघवित्तए [वाँ] पणवित्तए वा ताहे अकामा चेव एयमडुं अणुमन्नित्था । तते णं ते मागंदियदारगा अम्मापिऊहिं अब्भणुण्णाया समाणा गणिमं च धरिमं च मेज्जं च पारिच्छेज्जं च जहा अरहण्णगस्स जाव लवणसमुदं बहूइं जोर्यणसयाइं ओगाढा ।

तते णं तेसिं मागंदियदारगाणं अणेगाइं जोयणसयाइं ओगाढाणं समाणाणं अणेगाइं उप्पातियसयातिं पाउब्भूयातिं, तंजहा—अयाले गज्जियं जाव थणियसदे,
१० काँलियावाते यत्थ संमुच्छिए । तते णं सा णावा तेणं काँलियवातेणं अँहुणिज्ज-

१. तच्चं पि नास्ति जे १ सं १ लामू० ३ हे ४ ॥ २. लवण जाव ओगां जे १ हे १ विना । लवण ओगां हे २ ॥ ३. मागंदियारए ला १ खं १ विना । मागंदियारए हे २, ३ ॥ ४. य नास्ति जे १ विना । दृश्यतां पृ० ४८ पं० १७ ॥ ५. वा सु० विना नास्ति ॥ ६. अणुजाणित्था जे १ हे १ ॥ ७. बहुहिं हे २ । बहुहिंति खं १ ॥ ८. जोयणाइं सयाइं जे १ ॥ ९. अयाले खं १ हे २, ३ विना । दृश्यतां पृ० १५४ पं० ८ ॥ १०. प्रतिषु पाठाः—काँलियावाते अत्थ संमुच्छित्ते हे २ । काँलियवाए यत्थ संमुच्छिए खं १ ला १ । काँलियवाए जाव समुच्छिए हे १, ४ जे १ सं १ ला २, ३ । “काँलियावाए यत्थ (एत्थ—अदीलं०) ति काँलिकावातः प्रतिकूल-वायुः”—अटि० ॥ ११. “आहुणिज्जमाणीःयादि, आधूयमाना कम्प्यमाना ‘विद्रवमुपगता’ इति सम्बन्धः । संचाल्यमाना स्थानात् स्थानान्तरणनेन, संक्षोभ्यमाना अधोनिमज्जनतः तद्रतलोकक्षोभोधादादा, सलिलतीक्ष्णवेगैरतिवर्त्यमाना आक्रम्यमाणा, कुट्टिमे करतलेनाहतो यः स तथा स इव तैर्दूषणं ति कन्दुकः, तत्रैव तत्रैव प्रदेशेऽधः पतन्ती च अघोगच्छन्ती, उत्पतन्ती च ऊर्ध्वं यान्ती, तथा उत्पतन्तीव धरणीतलात् सिद्धविद्या विद्याधरकन्यका, तथा अधः पतन्तीव गगनतलाद् अष्टविद्या विद्याधरकन्यका, तथा विपलायमानेव भयाद् धावन्तीव महागरुडवेगवित्रासिता भुजगरकन्यका, धावन्तीव महाजनस्य रसितशब्देन वित्रस्ता स्थानअष्टा अश्वकिशोरी, तथा निगुजन्तीव अव्यक्तशब्दं कुर्वन्तीव अवनमन्तीव वा गुरुजनदृष्टा-पराधा पित्राधुरलब्धव्यलीका सुज्जनकुलकन्यका कुलीनेति भावः, तथा घूर्णन्तीव वेदनया थरथराय-माणेव बीचीप्रहारशतताडिता सती, ताडिता हि स्त्री वेदनया घूर्णतीति वेदनयेव घूर्णन्तीत्येव-मुपमानं द्रष्टव्यम्, गलितलम्बनेव आलम्बनाद् भ्रष्टेव गगनतलाद् आकाशात् पतितेति गम्यते, यथा क्षीगबन्धनं फडादि आकाशात् पतति एवं सापीति, क्वचित्तु गलितलम्बना इत्येतावदेव दृश्यते, तत्र लम्बयन्ते इति लम्बनाः नङ्गराः, ते गलिता यस्यां सा तथा, तथा रुदन्तीव, कैः केत्याह—सलिलभिन्ना ये ग्रन्थयस्ते सलिलग्रन्थयः, ते च ते विवद्वरमाणं ति विप्रकिरन्तश्च सलिलं क्षरन्त इति समासः, त एव स्थूराभुपाताः तैर्नववधूरपरतभर्तृका, तथा विलपन्तीव, कीदृशी केत्याह—परचक्रराजेन अपरसैन्यदृपतिना अभिरोधिता सर्वतः कृतविरोधा या सा तथा, परम-महाभयाभिद्रुता महापुरवरी, तथा क्षणिकस्थिरत्वसाधय्यात् ध्यायन्तीव, कीदृशी केत्याह—कपटेन

माणी २ संचालिजमाणी २ संखोभिजमाणी २ सलिलतिक्खवेगेहिं अतियट्टिज्ज-
माणी २ कोट्टिमकरतलाहते विव तिंदूसए तत्थेव २ ओवयमाणी य उप्पयमाणी
य, उप्पयमाणी विव धरणियलाओ सिद्धविज्जा विज्जाहरकन्नगां, ओवयमाणी

वेधाद्यन्यथात्वेन यद्वद्वानः प्रयोगः परंप्रतारणव्यापारः, तेन युक्ता या सा तथा, योगपरिव्राजिका
समाधिप्रधानव्रतिनीविशेषः, तथा निःश्वसन्तीव अधोगमनसाधर्म्यात् तद्रतजननिःश्वाससाधर्म्याद्वा
निःश्वसन्तीव, कीदृशी केत्याह—महाकान्तारविनिर्गता परिश्रान्ता च या सा तथा, परिणत-
व्याः विगतयौवना, अम्मय चि अम्मा पुत्रजन्मवती, एवंभूता हि स्त्री श्रमप्रचुरा भवति, ततश्चात्यर्थं
निःश्वसितीत्येवं सा विशेषितेति, तथा तद्रतजनविषादयोगात् शोचन्तीव, कीदृशी केत्याह
—तपश्चरणं ब्रह्मचर्यादि, तत्फलमपि उपचारात् तपश्चरणं स्वर्गसम्भवभोगजातं तस्य क्षीणः
परिमोहो यस्याः सा तथा, च्यवनकाले देववरबभूवुः। अथवा उप्पयमाणी विवेत्यादौ त्रिवशब्द-
स्थान्यत्र योगादुत्पत्तन्ती नौः, केव? सिद्धविद्या विद्याधरकन्यकेवेत्यादि व्याख्येयमिति। तथा
संवूर्णितानि काष्ठानि कूवरं च तुण्डं यस्याः सा तथा, तथा भग्ना मेढी सकलफलकाधारभूत-
काष्ठरूपा यस्याः सा तथा, मोडितो (मोडितो—अटीसं०) भग्नः सहसा अकस्मात् सहज-
संख्यजनाश्रयभूतो वा झालो मालकः उपरितनभागो जनाधारो यस्याः सा तथा, ततः पद-
द्वयस्य कर्मधारयः। तथा शूलाचित्तेव शूलाप्रोतेव गिरिशङ्कारोहणेन निरालम्बनतां गतत्वा-
च्छूलाचिता, वंको वक्रः परिमर्शो जलधिजलस्पर्शो यस्याः सा तथा, ततः कर्मधारयः, अथवा
शूलायितः आचरितशूलरूपप्लुटितपरिकरत्वात्, सूलाइतं चि पाठे तु शूलायमानो वंक्श्च वक्रः
पा(प—अटीहे०)रिमासो चि नौगतकाष्ठविशेषो नाविकप्रसिद्धो यस्यां सा तथा, तथा फलकान्तरेषु
संघटितफलकविवरेषु तटतटायमानाः तथाविधध्वनिं विदधानाः स्फुटन्तो विघटमानाः सन्धयो
मीलनानि यस्यां सा तथा, त्रिगलन्त्यो लोहकीलिका यस्यां सा तथा, ततः कर्मधारयः, तथा
सर्वाङ्गैः सर्वावयवैः विजृम्भिता विवृततां गता या सा तथा, परिशटिता रज्जवः फलकसंघातनदवरिकाः
यस्याः सा तथा, अत एव विसरंति विशीर्यमाणानि सर्वाणि गात्राणि यस्याः सा तथा, ततः
कर्मधारयः। आमकमल्लभूता अपक्वशरावकल्या, जलसम्पर्के क्षणेन विलयनात्। तथा अकृत-
पुण्यजनमनोरथ इव चिन्त्यमाना कथमियमेतामापदं निस्तरिष्यतीत्येवं विकल्प्यमाना, गुर्वी गुरुका,
आपदः सकाशाद् दुःसमुद्धरणीयत्वात्, निष्पुण्यजनेनापि स्वो मनोरथः 'कथमयं पूरयिष्यते'
इत्येवं चिन्त्यमानो दुर्निर्वहत्वात् गुरुरेव भवतीति तेनोपमेति, तथा हाहाकृतेन हाहाकारेण
कर्णधारणां निर्यामकाणां नाविकानां कैवर्तानां वाणिजकजनानां कर्मकराणां च प्रतीतानां
विक्रपितं विलापो यस्यां सा तथा, तथा नानाविधै रत्नैः पण्यैश्च भाण्डैः संपूर्णा या सा तथा,
रोयमाणेहिं ति सशब्दमश्रुणि विमुञ्चसु, कंदमाणेहिं ति शोकाद् महाध्वनिं मुञ्चसु, सोयमाणेहिं
शोचन्तु मनसा खिद्यमानेषु, तिप्पमाणेहिं ति भयात् प्रस्वेदलालादि तेपसु क्षरन्तु, विलपन्तु
आर्तं जल्पन्तु एकं महत् अंतोजलगयं ति जलान्तर्गतं गिरिशिखरमासाद्य संभग्नः कूपकः
कूपकस्तम्भो यत्र सितपटो निवध्यते तोरणानि च यस्यां सा तथा, तथा मोडिता ध्वजदण्डा यस्यां
सा तथा, तथा बलकानां दीर्घदारूपाणां शतानि खण्डितानि यस्यां सा तथा, अथवा बल्यशतैः
बलयाकारखण्डशतैः खण्डिता या सा तथा, करकरस्स चि करकरेति शब्दं विदधाना तत्रैव
जलधौ विद्वं विलयमुपगतेति"—अटी०॥

१. °गातो। ओव° खं १। °गा तोव° हे ३॥

- विव गगणतलाओ भट्टविज्जा 'विज्जाहरकन्नगा, विपलायमाणी विव महागरुल-
वेगवित्तासियाँ सुयगकन्नगा, धावमाणी विव महाजणरसियसद्वित्त्या ठाणभट्टा
आसकिसोरी, णिगुंजमाणी विव गुरुजणदिट्ठावराहा सुयणकुलकन्नगा, धुण्णमाणी
विव 'वीइपहारसततालिया, गलियलंबणा विव गगणतलाओ, रोयमाणी विव
५ सलिल्लंगंठिविप्परमाणधोरंसुवाएहिं नववहू उवरतभत्तुया, विलवमाणी विव
परचक्करायाभिरोहिया परममहम्मयाभिहुया महापुरवरी, शायमाणी विव कवड-
च्छोमणपओगजुत्ता जोगपरिच्चाइया, णीससमाणी विव महाकंतरविणिग्गयपरिस्सता
परिणयवया अम्मया, सोयमाणी विव तवचरणखीणपरिभोगा चयणकाले देव-
वरवहू, संचुण्णियकडुकूवरा, भग्गमेढिमोडियंसहस्समाला, सूलाइयवंकंपारिमासा,
१० फलहंतरतडतंडेतफुट्टंतंसंधिवियलंतलोहंखीलिया, सव्वंगवियंभिया, परिसडियरंजु-
विसरंतसव्वगत्ता, आमगमल्लगभूया, अकयपुण्णजणमणोरहो विव चित्तिज्जमाणगुंसुई,
होहाकयकण्णधार-णाविय-त्राणियगज्जण-कम्मगारविलविया णाणाविहंरयणपणिय-
संपुण्णा, बहूहिं पुरिससएहिं रोयमाणेहिं कंदमाणेहिं सोयमाणेहिं तिप्पमाणेहिं
विलवमाणेहिं एगं महं अंतो जलगयं गिरिसिहरमंसायइत्ता संभग्गकूंवतोरणा
१५ मोडियइयदंडा वलयसयखंडिया करकरस्स तत्थेव विद्वं उवगया । तते णं तीए
णावाएँ विवज्जमाणीए ते बहवे पुरिसा विपुलपणियमंडमायाए अंतोजलंमि णिमंज्जा-
विया यावि होत्था ।

८०. तते णं ते मागंदियदारगा छेया दक्ख्वा पत्तड्डा कुसल ^{११}मेहाविणो

१. विज्जा^१ नास्ति जे १ हे १, २ ॥ २. 'जिय सु' जे १ सं १ ॥ ३. सुयगवरकन्नगा जे १ सं १
लो० विना ॥ ४. 'वित्तट्ठाणभट्टा जे १ । "त्रस्तस्य हित्य-तट्ठो"—सि० ८।२। १३६ ॥
५. आसि^२ जे १ हे १ ॥ ६. धुम्ममाणी खं १ सं १ हे २ विना । धुम्ममाणी हे २ ॥ ७. वीथी^३
जे १ । वीती^४ खं १ । वीति^५ सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ ८. 'गंधिविप्परमाण' जे १ ।
'गंधिविवहरमाण' हे १ ॥ ९. 'डकोमण' खं १ ॥ १०. 'मोडिय' खं १ जे १ ॥ ११. परि^६ सं १
ला २, ३ हे ४ ॥ १२. 'संधिवियलंत' हे २ । 'संधिविलयंत' जे १ ॥ १३. 'हखीलिया' सं १ ला २, ३
हे ४ विना ॥ १४. 'रज्ज' खं १ ॥ १५. 'गह' लो० ॥ १६. हाहकय^७ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥
१७. 'हपणियरयणसंपुण्णा जे १ हे १ ॥ १८. प्रतिषु पाठाः—'मासाययित्ता हे १ । 'मासायइत्त
ला १ । 'मासाययित्ता जे १ लो० । 'मासाइत्ता सं १ ला २, ३ हे २, ३, ४ । 'मासायित्ता
खं १ ॥ १९. 'कुवतो' हे २ । 'कुवेरतो' जे १ ॥ २०. 'ए भिज्जमाणीए जे १ हे १ विना ॥ २१.
प्रतिषु पाठाः—'निवज्जाविया यावि हे २ ला १ । 'निमज्जाविया वि हे १ । 'निवज्जाविया वि सं १
लामू० ३ हे ३, ४ । 'निज्जाविया वि ला २ लासं० ३ । 'निवज्जामिया वि खं १ ॥ २२. हे १
जे १ विना—मेहावी निड^८ सं १ ला १, २, ३ हे २, ३, ४ । मेहावि निड^९ खं १ ॥

णिउणसिण्णोवगया बहुसु 'पोतवहणसंपराएसु कयकरणा लद्धविजया अमूढा
अमूढहत्था एगं महं फलगखंडं आसादेति, जंस्सि' च णं पदेसंसि से पोयवहणे
विवन्ने तंसि' च णं पदेसंसि एगे महं रयणदीवे णामं दीवे होत्था, अणेगाइं
जोयणातिं आयामविकखंभेणं, अणेगाइं जोयणाइं परिकखेवेणं, णाणादुमसंडमंडिउदेसे
सस्सिरीए पासातीए दरिसणिजे अभिरूवे पडिरूवे ।

५

तस्स णं बहुमज्झदेसभाए एत्थ णं महं एगे पासायवडेंसए याँवि होत्था
अब्भुगयमूसिए जाव सस्सिरीयरूवे पासातीए दरिसणिजे अभिरूवे पडिरूवे । तत्थ
णं पासायवडेंसए रयणदीवदेवया नामं देवया परिवसति पावा चंडा रुद्धा खुद्धा
साहंसिया । तस्स णं पासायवडेंसयस्स चउद्धिसिं चत्तारि वणसंडा किण्हा किण्ढो-
मासा० । तते णं ते मागंदियदारगा तेणं फलयखंडेणं ओवुंज्झमाणा २ रयणंदीवं १०
तेणं संवूढा यावि होत्था ।

तते णं ते मागंदियदारगा थाहं लभंति, २ ता मुहुत्ततरं आससंति, २ ता
फलगखंडं विसंजेति, २ ता रयणदीवं उत्तरंति, २ ता फलाणं मगगणवसेणं
करंति, २ ता फलातिं आहारंति, २ ता णालिएराणं मगगणवसेणं करंति, २ ता
नालिएराइं फोडेंति, २ ता नालिएरतेल्लेणं अण्णमण्णस्स गंताइं अब्भंगेति, २ ता १५
पोक्खरणी ओगाहंति, २ जलमज्जणं करंति, २ जाव पच्चुत्तरंति, पुढविसिल्ल-
पट्टयंसि निदीयंति, २ आसत्था वीसत्था सुहासणवरगया 'चंपं नगरिं, अम्मोपिऊण
आपुच्छणं च, लवणसमुद्धोत्तरं च, कालियाँवायसमुच्छणं च, पोतवहणविवर्तिं च,
फलयखंडस्स आसायणं च, रयणंदीवुत्तरं च, अणुचितेमाणं २ ओहतमणसंकम्पा
जाव शियायंति ।

२०

१. "पोयवहणसंपराएसु चि सम्परायः संग्रामः, तद्धद् यानि मीषणानि पोतवहनकार्याणि तानि
तथोच्यन्ते, तेपु" — अटी० ॥ २. अमूढामूढहत्था हे १ खं १ ॥ ३. 'स्सि खं १ ॥ ४. तत्थ हे १
जे १ ॥ ५. यावि सं १ ला २, ३ हे ४ विना नारित ॥ ६. 'मूसिय जाव लो० । 'मूसिये जाव
खं १ । दइयतां पृ० ३९ पं० ८-१२ टि० ७ ॥ ७. 'स्सिया जे १ सं १ ला ३ ॥ ८. दइयतां
पृ० ७७ पं० १० टि० ७ ॥ ९. फलयाखं' हे १ । फलायखं' खं १ ॥ १०. उवु' जे १ । उवु'
खं १ विना ॥ ११. 'हीवं सं १ लो० ला २, ३ हे ४ ॥ १२. संकूढ हे २, ३ खं १ ॥ १३. विसजंति
खं १ जे १ ॥ १४. 'रस्स तेल्लेणं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १५. हे २ विना — गातातिं हे ३, ४ ला २
सं १ । गाय्हाइं जे १ लो० हे १ ला १, ३ ॥ १६. 'लावट्ट' जे १ लो० हे १ ॥ १७. चंपं नयरं हे १
जे १ । चंपानयरिं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १८. 'पिउ आपु' जे १ हे १ विना ॥ १९. 'यवा'
हे २ ला १ विना ॥ २०. 'णुही' जे १ लो० सं १ हे ३, ४ ला १ ॥ २१. 'ण ३ ओ' हे २ ॥

- तते णं सा रयणदीवदेवया ते मागंदियदारए ओहिणा आभोएति, २
 असिखेडगवग्गहत्था सत्तडुतलप्पमाणं उड्डं वेहासं उप्पयति, २ ता ताते उक्किट्ठाए
 जाव देवगतीए वीईवयमाणी २ जेणेव मागंदियदारए तेणेव उवागच्छति, २
 आसुरुत्ता ते मागंदियदारए खरफरुसनिट्ठुरवयणेहिं एवं वदासी—हं भो
 ५ मागंदियदारया ! अप्पत्थियपत्थिया ! जति णं तुम्हे मए सद्धिं विउलातिं भोगभोगाई
 भुंजमाणा विहरह तो भे अत्थि जीवियं, अहं णं तुम्हे मए सद्धिं विउलातिं
 [भोगभोगाई भुंजमाणा] नो विहरह तो भे अहं इमेणं नीलुप्पलगवलगुलिय जाव
 खुरधारेणं असिणा रत्तगंडमंसुयाई माउयाहिं उवसोहियाई तालफलाणीव सीसाई
 एगंते एडेमि । तते णं ते मागंदियदारगा रयणदीवदेवताअंतिए एयमहं सोच्चा
 १० निसम्म भीया करयैल[परिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] एवं वयासी
 —जण्णं देवाणुप्पिया वतिस्सति तस्स आणाउववायवयणनिदेसे चिट्ठिस्सामो ।
 तते णं सा रयणदीवदेवता ते मागंदियदारए गेण्हति, जेणेव पासायवडेंसए तेणेव
 उवागच्छइ, २ ता असुभोगगलावहारं करेति, २ ता सुभोगगलपक्खेवं करेति,
 २ ता ततो पच्छ तेहिं सद्धिं विपुलाई भोगभोगाई भुंजमाणी विहरति, कल्लकल्लि
 १५ च अमयफलातिं उवणेति ।

८१ तते णं सा रयणदीवदेवया सक्कवैयणसंदेसेणं सुट्ठिएणं लवणाहिवइणा

* असिफलगव^० जे १ हे १ विना । “असिखेडगवग्गहत्थ चि खड्ग-फलकाभ्यां व्यग्रौ हस्तौ यस्याः सा तथा”—अटी० ॥ १. वीवयमाणी हे २ । वीवयमाणी खं १ । वयमाणी हे ३ । वीवयमाणी ला ३ ॥ २. तेणेव जागच्छति हे २ सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ३. ता सं १ ॥ ४. अहण्णं सं १ ला २, ३ हे ४ । अह ण हे २ खं १ । अहं णं जे १ हे १ ॥ ५. अहं जे १ विना नास्ति ॥ ६. अयसिकुसुमप्पगासेणं इति पाठो जावशब्देनात्र ग्राह्यः । दृश्यतां पृ० १०८ पं० १३ ॥ ७. “रत्तगंडमंसुयाई ति रत्तौ रजितौ गण्डौ यैस्तानि रत्तगण्डानि, तानि इमंश्रूणि कूर्चकेशा ययोस्ते रत्तगण्डश्मश्रुके, माउयाहिं उवसोहियाई ति इह माउया उत्तरीष्ठरोमाणि सम्भाव्यन्ते, अथवा माउया सख्यो मातरो वा ताभिः उपशोभिते समारचितकेशत्वादिना बनितशोभे उपशोभिते वा निर्मलीकृते शिरसी मस्तके ‘छित्वा’ इति वाक्यशेषः”—अटी० ॥ ८. ‘याहिं हे २ ॥ ९. तालफलाणि व ला २, ३ हे ४ । तालिचफलाणि व सीसाणि एगंते पाडेमि जे १ हे १ ॥ १०. ‘वयाए अंतिए सु० ॥ * ‘यल जाव एवं जे १ हे १ ॥ ११. “जण्णं देवाणुप्पियेत्यादि, यं कञ्चन प्रेष्याणामपि प्रेष्यं देवानुप्पिया वदिष्यति उपदेस्यति यदुतायमाराध्यः तस्स चि तस्यापि, आस्तां भवत्याः, आज्ञा अवश्यं विधेयतया आदेशः, उपपातः सेवा, वचनम् अनियमपूर्वक आदेश एव, निर्देशः कार्याणि प्रति प्रश्ने कृते यद् नियतार्थमुत्तरम्, एतेषां समाहारद्वन्द्वः, तत्र । अथवा यद् देवानां प्रिया वदिष्यति तस्स चि तत्र आज्ञादिरूपे स्थास्यामः वर्तिष्याम इति । अमयफलाई ति अमृतोपमफलानि”—अटी० ॥ १२. “सक्कवयणसंदेसेणं ति शक्रवचनं चासौ सन्देसाश्च भाषकान्तरेण देशान्तरस्थस्य भणनं शक्रवचनसंदेसः, तेन”—अटी० ॥

लवणसमुद्दे तिसत्तखुत्तो अणुपरियट्टियव्वे त्ति जं किंचि तत्थ तणं वा पत्तं वा कट्ठं वा कयवरं वा असुइ पूतियं दुरभिगंधमचोक्खं तं सव्वं आहुणिय २ तिसत्तखुत्तो एगंते एडेयव्वं त्ति कट्ठ णिउत्ता ।

तते णं सा रयणदीवदेवता ते मागंदियदारए एवं वदासी—एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! सक्कवयणसंदेसेणं सुट्ठिएणं तं चेव जाव णिउत्ता, तं जाव तौव अहं देवाणुप्पिया ! लवणसमुद्दे जाव एडेमि ताव तुब्भे इहेव पासायवडेंसए सुहंसुहेणं अभिरममाणा चिट्ठह । जति णं तुब्भे एयंसि अंतरंसि उव्विग्गा वा उस्सुया वा उप्पुया वा भवेज्जाह तो णं तुब्भे पुरत्थिमिल्लं वणसंडं गच्छेज्जाह, तत्थ णं दो उदू सया साहीणा, तंजहा—पाउसे य वासारत्ते य,

तत्थ उ कंदलसिलिंधदंतो णिउरवरपुप्फपीवरकरो ।

कुड्यज्जुणणीवसुरभिदाणो पाउसउंदू गयवरो साहीणो ॥ १६ ॥

तत्थ य सुरगोवमणिविचित्तो ददुरकुलरसियउज्जररओ ।

वरिहिणविंदपरिणद्धसिहरो वासारत्तउउपव्वतो साहीणो ॥ १७ ॥

तत्थ णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! बहूसु वावीसु य जाव सरसरपंतियासु

१. असुइ हे १ । २. सुट्ठिय तं खेव हे २ विना ॥ ३. ताव हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ४. प्रतिषु पाठाः—उव्विग्गा वा उप्पिया वा उस्सुया वा भं लो० । उव्विग्गा वा उस्सुया वा उप्पुया वा भं हे २, ३, ४ सं १ ला २, ३ खं १ । उव्विग्गा वा उस्सुया वा उप्पुया वा भं हे १ जे १ । उव्विग्गा वा उस्सुया वा उप्पुया वा भं ला १ । “एयंसि अंतरंसि त्ति एतस्मिन्नवसरे विरहे वा उव्विग्गा त्ति उद्विग्नो उद्वेगन्तौ, उव्विच्छ त्ति भीतौ, पाठान्तरेण उस्सुल्लुत्तौ भीतावेव, उस्सुय त्ति उस्सुकौ अस्सत्समागमनं प्रति”—अटी० । अटी० अनुसारेण उव्विग्गा वा उप्पुया वा उस्सुया वा इति पाठोऽत्र भाति ॥ ५. तत्थ य जे १ हे १ । “अनयोरेव रूपकालङ्कारेण वर्णनाय गीतिकाद्वयम्—तत्थ उ इत्यादि”—अटी० ॥ ६. “यज्ज” जे १ हे १ ॥ ७. “प्रावुइ ऋतुरेव गजवरः प्रावुइऋतुगजवरः स्वाधीनः, इह सिलिन्नादिबनस्पतीनां कालान्तराकृतकुसुमानां सदा कुसुमितानां भावादात्मवशोऽस्तीति भावः”—अटी० । अटी० अनुसारेण “उदुगय” इति पाठोऽत्र भाति ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—वरिहिणवंदपरिं खं १ । वरिहिणवंदपरिं हे २, ३ लासं ३ । वरिहिणवंदपरिं लो० । वरिहिणवंदपरिं सं १ लामू ३ हे ४ । वरिहिणवदपरिं हे १ । वरिहिणिवद्धपरिं जे १ । वरिहिणिविद्धपरिं ला १ । “वरिहिणवन्देन शिखण्डिसमूहेन परिणद्धानि परिगतानि शिखराणि ऋतुपक्षे वृक्षसम्बन्धीनि पर्वतपक्षे कूटानि यत्र स तथा, वर्षारान्नऋतुरेव पर्वत इति विग्रहः”—अटी० ॥ ९. प्रतिषु पाठाः—रत्तउऊपं हे २, ३, ४, सं १ लो० ला १, २, ३ । रत्तोउउपं जे १ । रत्तोउऊपं हे १ । रत्ततोउपं खं १ । दश्येतामुपरितने टिप्पणे ॥ १०. दश्यतां पृ० ६० पं० ६ ॥

यं बहूसु आलीघरएसु य मालीघरएसु य जाव कुसुमघरएसु य सुहंसुहेणं
अभिरममाणा २ विहरेज्जाह । जति णं तुब्भे तत्थ वि उव्विग्गा वा उस्सुया
वा उप्पुया वा भवेज्जाह तो णं तुब्भे उत्तरिल्लं वणसंडं गच्छेज्जाह, तत्थ णं दो उऊ
सया साहीणा, तंजहा—सरदो य हेमंतो य,

- ५ तैत्थ उ सण-सैत्तिवण्णकउहो नीलुप्पल-पउम-नल्लिणसिं गो ।
सारस-चैक्कायरवितघोसो सरयउंउगोवती साहीणो ॥ १८ ॥
तत्थ य सियकुंदधवलजोण्हो कुसुमितलोद्धवणसंडमंडलतलो ।
तुसारदगधारपीवरकरो हेमंतउंससी संया साहीणो ॥ १९ ॥

- तत्थ णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! वावीसु य जाव विहरेज्जाह । जति णं तुब्भे
१० देवाणुप्पिया तत्थ वि उव्विग्गा वा जाव उस्सुया वा भवेज्जाह, तो णं तुब्भे
अवरिल्लं वणसंडं गच्छेज्जाह, तत्थ णं दो उऊ साहीणा, तंजहा—वसंतं य गिम्हे य,

तैत्थ उ सहकारचारुहारो किंसुय-कणियारा-उसोगमउडो ।
उसिततिलग-बउलायवत्तो वसंतउंऊ गरवती साहीणो ॥ २० ॥
तत्थ य पाडलसिरीसलिलो मल्लियवासंतिय धवलवेलो ।
१५ सीयलसुरंभिनिमगरचरिओ गिम्हउंऊ सागरो साहीणो ॥ २१ ॥

तत्थ णं बहूसु जाव विहरेज्जाह । जति णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! तत्थ वि

१. य बहूसु मालीघरएसु य आलीघरएसु य हे १ । य मालीघरएसु य आलीघरएसु य हे १ ।
दृश्यतां पृ० ९८ पं० ६ टि० ५ । राजप्रसीयसूत्रानुसारेणात्र 'बहूसु आलीघरएसु य माली-
घरएसु य कयलिघरएसु य लयाघरएसु य अच्छणघरएसु य पेच्छणघरएसु य मज्जणघरएसु य
पसाहणघरएसु य गम्भवरएसु य मोहणघरएसु य सालघरएसु य जालघरएसु य कुसुमघरएसु
य' इति सम्पूर्णः पाठः ॥ * "इहापि गीतिकाद्वयं तत्थ उ इत्यादि" —अटी० ॥ २. 'सत्त-
वण्णककुडो हे १ । "सन-समगणानि, तान्येव ककुडं स्कन्धदेशविशेषो यस्य स तथा" —अटी० ॥
३. चक्कायरं ला ३ ॥ ४. 'ऊउ' जे १ । 'उऊ जे १ विना । "शरदुत्तरेव गोपतिः गवेन्द्रः
शरदुत्तगोपतिः" —अटी० ॥ ५. "पाठान्तरे सितकुंदविमलजोण्हो ति" —अटी० ॥ ६. 'उऊ
हे १ जे १ विना । "हेमन्तऋतुरेव शशी चन्द्र इति विग्रहः" —अटी० ॥ ७. सय जे १ ।
८. "तत्थ उ इत्यादि गीतिकाद्वयम्" —अटी० ॥ ९. कंसुयं हे २ ॥ १०. अटी० अनुसारेणात्र
'उडणरवती इति पाठो भाति । "वसन्तऋतुनरपतिः स्वाधीन इति प्रतीतम् ॥" —अटी० ॥
११. 'मल्लियावा' हे ३ ला ३ ॥ १२. 'भिनिमलमगरचरिओ हे १ जे १ । 'भिनिमलमगर
चरिओ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ । "इह च अनिलशब्दस्य अकारलोपः प्राकृतत्वात् 'अरणां रणं,
अलाबुयं लाबुयं' इत्यादिबत्" —अटी० ॥ १३. 'उडसा' इति पाठोऽत्र अटी० अनुसारेण
भाति, "ग्रीष्मऋतुसागरः स्वाधीनः" —अटी० ॥ १४. दृश्यतां पृ० १९८ पं० १४ ॥

उव्विग्गा [वा] उस्सुया वा उप्पुया वा भवेज्जाह तओ णं तुब्भे जेणेव पासाय-
वडेंसए तेणेव उवागच्छेज्जाह, ममं पडिवालेमाणा पडिवालेमाणा चिडेज्जाह ।
मा णं तुब्भे दक्खिणिलं वणसंडं गच्छेज्जाह, तत्थ णं महं एगे उग्गविसे चंडविसे
घोरविसे महाविसे अइकायमहाकाए, जहा तेयणिसग्गे, मसिमहिंसमूसाकालए
नयणविस-रोसपुण्णे अंजणपुंजनियरप्पगासे रत्तच्छे जमलजुयलचंचलचलंतजीहे ५
धरणियलवेणिभूए उक्करफुडकुडिलजंडुलकंक्खडवियडकंडाडोवकरणदच्छे लोहागर-
धम्ममाणधमधमेंतघोसे अणागलियचंडतिव्वरोसे समुद्धिं तुरियंचवलं धमेंते दिट्ठीविसे
संपे परिवसति, मा णं तुब्भं सरीरगस्स वावत्ती भविस्सइ । ते मागंदियदारए
दोच्चं पि तच्चं पि एवं वदति, २ ता वेउव्वियसमुग्घाएणं सँमोहण्णति, २ ता
ताए उक्किट्ठाए लवणसमुद्धं तिसत्तखुत्तो अणुपरियट्ठेउं पयत्ता यावि होत्था ।

१०

८२. तए णं ते मागंदियदारया तओ मुहुत्तंतरस्स पासायवडेंसए सइं वा
रतिं वा धितिं वा अलभमाणा अणमण्णं एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया !
रयणदीवदेवया अम्हे एवं वदासी—एवं खलु अहं सक्कवयणसंदेसेणं सुट्ठिएणं
लवणाहिंवईणा जाव वावत्ती भविस्सइ, तं सेयं खलु अम्हं देवाणुप्पिया !

१. “चण्डं जगिति व्यापकत्वात्, पाठान्तरे तु ‘भोगविषः’ इति, तत्र भोगः शरीरं स एव
विषं यस्येति”—अटी० ॥ २. जहा तेयनिसग्गे लो० अटी० मु० विना नास्ति । “जहा
तेयनिसग्गे ति शेषविशेषणानि यथा गोशालकचरिते [भगवतीसूत्रे १५।६५] तथेहाध्येतव्यानी-
त्यर्थः, तानि चैतानि—महिंस-महास-मूसाकालगे...”—अटी० । अटी० अनुसारेणात्रेदं भाति—
अटी० कृतां समक्षं विद्यमानायां वाचनार्थां ‘जहा तेयनिसग्गे’ इत्येतावानेव पाठ आसीत्,
‘मसिमहिंसमूसाकालए’ इत्यादीनि तु सर्पविशेषणानि भगवतीसूत्रे विद्यमानाद् गोशालकचरिता-
दुद्धृत्येह टीकायामपीतानि अटी० कृद्भिः आचार्यश्री अभयदेवसूरिभिः ॥ ३. ‘साम्’ हे २,
३, ४ जे १ खं १ । “मणी च महिषश्च मूषा च स्वर्गादितापनभाजनविशेषः इति द्वन्द्वः,
एता इव कालको यः स तथा”—अटी० ॥ ४. उक्खडं जे १ लो० ॥ ५. ‘जडिल’ मु० ।
“जडिलः स्कन्धदेशे केसरिणामिवाहीनां केसरसद्भावात्”—अटी० ॥ ६. ‘कक्कड’ हे १, २,
३ जे १ । “कक्केशो निष्ठुरः बलवत्त्वात्”—अटी० ॥ ७. ‘फुडा’ जे १ ॥ ८. “अणागलिय-
चंडतिव्वरोसे ति अनर्गलितः अनिवारितः अनाकलितो वा अप्रमेयः चण्डतीव्रः अत्यर्थतीव्रो
रोषो यस्येति स तथा”—अटी० ॥ ९. “समुद्धिं तुरियचवलं धमेंते, शुनो मुखं श्रमुलम्,
तस्येवाचरणं श्रमुखिका, कौलेयकस्येव भणणम्, ताम् त्वरितचपलम् अतिचटुलतया धमन्
शब्दयन्, कुर्वन्नित्यर्थः”—अटी० ॥ १०. ‘यं चवलं हे २, ३ ॥ ११. धम्मंते, हे १ जे १ ।
धमेंते हे ३ । धमधमेंते हे ४ । १२. सप्पे य परिं हे २ ॥ १३. तुब्भे जे १ ॥ १४. ‘हणइ जे १ ॥
१५. पयट्ठा हे १ । “वृत्त-प्रवृत्त-मृत्तिका-पत्तन-कदर्थिते टः । [सि० ८।२।२९] एषु संयुक्तस्य
टो भवति । वट्ठो । पयट्ठो । मट्ठिआ । पट्ठणं । कवट्ठिओ ।” इति सिद्धहेमशब्दानुशासने सवृत्तिके ॥
१६. रयणुदीं जे १ ॥ १७. ‘वईणा हे २ ॥

१५

२०

पुरत्थिमिल्लं वणसंडं गमितए, अण्णमण्णस्स एयमड्डं पडिसुणेंति, २ जेणेव पुरत्थि-
मिल्ले वणसंडे तेणेव उवागच्छंति, २ ता तत्थ णं वावीसु य जाव आलीघरएसु
य जाव अभिरममाणा विहरंति ।

- तते णं ते मागंदियदारया तत्थ वि सतिं वा जाव अलभमाणा जेणेव उत्तरिल्ले
५ वणसंडे तेणेव उवागच्छंति, २ ता तत्थ णं वावीसु य जाव आलीघरएसु य०
विहरंति । तते णं ते मागंदियदारया तत्थ वि सतिं वा जाव [अलभमाणा] जेणेव
पच्चत्थिमिल्ले वणसंडे तेणेव उवागच्छंति, २ जाव विहरंति । तते णं ते मागंदिय-
दारया तत्थ वि सतिं वा जाव अलभमाणा अण्णमण्णं एवं वदासी—एवं खलु
देवाणुप्पिया ! अम्हे रयणदीवदेवता एवं वयासी—एवं खलु अम्हे (अहं)
१० देवाणुप्पिया ! सक्कस्स वयणसंदेसेणं सुट्टिएण लवणाहिंवइणा जाव मा णं तुब्भं
सरीरगस्स वावत्ती भविस्सति । तं भवियच्चं एत्थ कारणेण । तं सेयं खलु अम्हं
दक्खिणिल्लं वणसंडं गमितए त्ति कट्ठु अण्णमण्णस्स एतमड्डं पडिसुणेंति, २ ता
जेणेव दक्खिणिल्ले वणसंडे तेणेव पहरेतथ गमणाए ।

- ततो णं गंधे निद्धाति से जहा नाम ए अहिमडे ति वा जाव अणिट्ठतराए चेव ।
१५ तते णं ते मागंदियदारया तेणं असुभेणं गंधेणं अंभिभूया समाणा सएहिं सएहिं
उत्तरिज्जेहिं आसातिं पिहेंति, २ ता जेणेव दक्खिणिल्ले वणसंडे तेणेव उवागया ।
तत्थ णं महं एगं आघतणं पासंति अट्टियरासिसतसंकुलं भीमदरिसणिज्जं, एगं
च तत्थ सूलाइयं पुरिसं कलुणातिं कट्ठातिं विस्सरातिं कुवमाणं पासंति,
२ ता भीता जाव संजातभया जेणेव से सूलातियए पुरिसे तेणेव उवागच्छंति,
२० २ ता तं सूलाइयं पुरिसं एवं वदासी—एस णं देवाणुप्पिया ! कस्साघयणे, तुमं
च णं के कओ वा इहं हव्वमागए, केणं वा इमेयारूवं आवतिं पाँविए ?

१. दइयतां पृ० १९८ पं० १ ॥ २. आलिं जे १ हे १ । दइयतां पृ० १९८ पं० १ ॥ ३.
दइयतां पृ० १९९ पं० ११ ॥ ४. दइयतां पृ० १९७ पं० ४ ॥ ५. सक्कस्स देविं वयणं हे १ ।
सक्कस्स देविंदा वयणं जे १ । हे १ जे १ अनुसारेण 'सक्कस्स देविंदास्स देवरण्णे वयणं' इति
पूर्णः पाठोऽत्र भाति ॥ ६. वइणा हे २ ॥ ७. तुब्भे जे १ ॥ ८. सरीरस्स सं १ ला २, ३
हे ४ ॥ ९. पाहां लो० ला २, ३ हे २ ॥ १०. अहिद्वया लो० ॥ ११. "आघयणं ति वधस्थानम्"
—अटी० ॥ १२. सूलाइयं ला २, ३ हे ४ । सूलाइयं सं १ । "सूलाइयं ति सूलाभिन्नम्"
—अटी० ॥ १३. कुजमाणं ला ३ । कुवमाणं जे १ हे १ विना । "कुजन्तम् अव्यक्तं शब्दाय-
मानम्"—अटी० ॥ १४. खं १ ला १ लो० विना—सूलात्रियपुरिसे हे १, २ । सूलात्रियसे
पुरिसे जे १ । सूलाइए पुरिसे सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ १५. कस्साघयणे जे १ हे १ खं १ ।
कस्स घयणे हे २ ॥ १६. केण वा हे १ जे १ ॥ १७. पाविएसि जे १ ॥

તતે ણં સે સૂલાતિયે પુરિસે તે માગંદિયદારણે એવં વદાસી—એસ ણં દેવાણુ-
પિયા ! રયણદીવદેવ્યાય આઘયણે, અહં ચ ણં દેવાણુપિયા । જંબુદીવાઓ દીવાઓ
મારહાઓ વાસાઓ કાંગંદણે આસવાણિયણે વિપુલં પણિયમંડમાયાણે પોતવહણેણં
લવણસમુદં ઓયાણે । તતે ણં અહં પોયવહણવિવત્તીણે નિબ્બુદ્ધમંડસારે ઇયં ફળગલ્લં
આસાણમિ । તતે ણં અહં ઔલુજ્જમાણે ૨ રયણદીવં તેણં સંવૂહે । તતે ણં સા રયણદીવ- ૫
દેવ્યા મમં [ઓહિણા] પાસહ, ૨ ત્તા મમં ગેણહ, ૨ મણ સદ્ધિં વિપુલાતિં મોગ-
મોગાંતિં મુંજમાણી વિહરતિ । તતે ણં સા રયણદીવદેવ્યા અણ્ણદા કયાહ અહાર્લ-
હુસગંસિ અવરાહંસિ પરિકુવિયા સમાણી મમં એતારૂવં આવતિં પાવેતિ, તં ણ ણજ્ઞતિ
ણં દેવાણુપિયા ! તુભં 'પિ ઇમેસિં સરીરગાણં કા મણ્ણે આવતી ભવિસ્સહિતિં' ? ।

તતે ણં તે માગંદિયદારણા તસ્સ સૂલાહ્યસ્સ અંતિયે ઇયમહં સોચ્છા ણિસંમ્મા ૧૦
વલિયતરં મીતા જાવ સંજાયમયા સૂલાહ્યતયં પુરિસં એવં વદાસી—કહણ્ણં દેવાણુ-
પિયા ! અમ્હે રતણદીવદેવતાણે હંત્થાઓ સાહત્થિય ણિત્થરિજ્ઞામો ?

તતે ણં સે સૂલાહ્યણે પુરિસે તે માગંદિયદારણે એવં વદાસી—એસ ણં દેવાણુ-
પિયા ! પુરત્થિમિલ્હે વણસંઢે સેલગસ્સ જક્ખવસ્સ જક્ખાયયણે સેલણે નામં આસરૂવ- ૧૫
ધારી જક્ખે પરિવસતિ । તણે ણં સે સેલણે જક્ખે ચાહસકુમુંદિદ્ધુપુણ્ણમાસિણીસુ
આગયસમણે પત્તસમયે મહયા ૨ સદેણં એવં વદતિ—કં તારયામિ, કં
પાલયામિ ? તં ગચ્છહ ણં તુભે દેવાણુપિયા ! પુરત્થિમિલ્લં વણસંઢં સેલગસ્સ
જક્ખવસ્સ મહરિહં પુપ્ફવણિયં કરેહ, ૨ ત્તા જણ્ણુપાયવડિયા પંજેલિહા વિણેણં
પજ્જુવાસમાણા 'ચિટ્ઠહ, ૨ જાહે ણં સે સેલણે જક્ખે આગતસમણે પત્તસમણે એવં
વદેજ્ઞા—કં તારયામિ, કં પાલયામિ ? તાહે તુભે એવં વદહ—અમ્હે તારયાહિ, ૨૦
અમ્હે પાલયાહિ । સેલણે 'મે જક્ખે પરં રયણદીવદેવ્યાણે હત્થાઓ સાહત્થિ

૧. સૂલાહ્યપુરિસે હે ૧ જે ૧ ॥ ૨. અહં દે° જે ૧ હે ૧ વિના ॥ ૩. "કાકંવણે ત્તિ, કાકન્દી
નગરી, તદ્વત્તઃ । ઓયાણે ત્તિ ઉપયાતઃ, ઉપાગતઃ"—અટી° ॥ ૪. ણં હં જે ૧ હે ૧ વિના ॥
૫. ણં હં સં ૧ લા ૨, ૩ હે ૪ ॥ ૬. ઔવું જે ૧ લં ૧ વિના । દચ્ચતાં પૃ° ૧૯૫ પં° ૧૦ ॥
૭. 'ગાતિં ચ મુંજ' લં ૧ ॥ ૮. 'લહુસ' હે ૧ ॥ ૯. પિ નાસ્તિ લો° ॥ ૧૦. તિ હે ૨
વિના નાસ્તિ ॥ ૧૧. સૂલાહ્યગસ્સ હે ૨ । સૂલાહ્ય(ય-હે ૧)સ્સ હે ૨ વિના । સૂલાહ્યગત્તસ્સ
લો° ॥ ૧૨. ણિસંમ્મા લા ૧ ॥ ૧૩. "હત્થાઓ ત્તિ હસ્તાદ્ મહણપ્રવૃત્તાત્ સાહત્થિય તિ સ્વહ-
સ્તેન"—અટી° ॥ ૧૪. "ઉદ્ધિત્તિ અમાવસ્યા । આગયસમણે ત્તિ આસન્નીમૂતોડવસરો યસ્ય
સ હયર્યઃ, પ્રાસસ્તુ સાક્ષાદેવ"—અટી° ॥ ૧૫. 'લિયહા હે ૨, ૩ લો° લં ૧ લા ૧ ॥ ૧૬.
ચિટ્ઠહ જાહે હે ૨ । વિહરહ ૨ જાહે સં ૧ હે ૪ । વિહરહ જાહે લા ૨, ૩ હે ૩ ॥ ૧૭. એવં
નાસ્તિ સં ૧ લા ૨, ૩ હે ૪ વિના ॥ ૧૮. મે નાસ્તિ સં ૧ લા ૨, ૩ હે ૪ લો° ॥

णित्थारेज्जा, अण्णहा भे न याणामि इमेसिं सरीरगाणं का मण्णे आवती^१ भविस्सइ ?

८३. तते णं ते मार्गदियदारया तस्स सूलाइयस्स अंतिए एयमडुं सोच्चा निसम्मा सिग्घं चंडं चपलं तुरियं वेइयं जेणेव पुरत्थिमिल्ले वणसंडे जेणेव पोक्ख-
रिणी तेणेव उवागच्छंति, २ ता पोक्खरिणि ओगाहेति, २ ता जलमज्जणं करेति,
५ २ जाइं तत्थ उप्पलाइं जाँव गेण्हंति, २ ता जेणेव सेलगस्स जक्खस्स जक्खाययणे
तेणेव उवागच्छंति, २ ता आलोए पणामं करेति, २ ता महरिहं पुप्फच्चणियं
करेति, २ ता जण्णुपायवडिया सुत्तसमाणा णमंसमाणा पज्जुवासंति । तते णं से
सेलए जक्खे आगतसमए पत्तसमए एवं वदासी—कं तारयामि, कं पालयामि ?
तते णं ते मार्गदियदारया उट्ठाए उट्ठेति, २ ता करयल[परिग्गहियं दसणहं
१० सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] एवं वदासी—अंम्हे तारयाहि, अंम्हे पालयाहि !
तए णं से सेलए जक्खे ते मार्गदियदारए एवं वैयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया !
तुब्भं मए सद्धिं लवणंससुहं मज्झमज्जेणं वीइवयमाणानं सा रयणदीवदेवया पावा
चंडा रुद्धा खुद्धा साहस्सिया बहूहिं खरएहि य मँउएहि य अणुलोमेहि य
पडिलोमेहि य सिंगारेहि य कलुणेहि य उवसग्गेहि य उवसग्गं कैरेहि, २
१५ तं जति णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! रयणदीवदेवयाए एतमडुं आढाह वा, परियाणह
वा, अवयक्खह वा, तो भे अहं पट्ठातो विधुणामि, अहं णं तुब्भे रयणदीव-
देवयाए एतमडुं णो आढाह, णो परियाणह, णो अवयक्खह, तो भे रयणदीवदेवया-
हत्थातो साहत्थिं णित्थारेमि । तए णं ते मार्गदियदारया सेलगं जक्खं एवं
वदासी—जण्णं देवाणुप्पिया वेइस्संति तस्स णं उववायवयणणिहेसे चिद्धि-
२० स्सामो ।

१. णित्थारेज्जा जे १ हे १ ॥ २. आवह हे २ ॥ ३. पुक्खं जे १ हे १ ॥ ४. परिणि सं १ हे ३
ला ३ । ५. रणीं हे २ । ६. रणि हे ४ ला २ ॥ ७. पोक्खरिणि ओं हे २ । पुक्खरिणी ओं जे १ हे १,
४ सं १ ला २, ३ ॥ ८. तोगां लो ० ॥ ९. दयतां पृ ० ८२ पं ३ ॥ १०. पुप्फणिचयं हे १ ॥
११. वडिया य सुं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १२. अंम्हे पालयाहि तारयाहि जे १ ॥ १३. वयइ जे १
हे १ ॥ १४. लवणं नास्ति हे १ जे १ विना ॥ १५. समुहमज्झं सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥
१६. हे २ विना—वीइवयं । वीवयं खं १ ला ३ हे ३ हेमू ४ ॥ १७. खुद्धा लुद्धा सां सं १
ला २, ३ हे ४ ॥ १८. मज्झं सं १ ला ३ ॥ १९. करेहीति हे ३, ४ सं १ ला १, २, ३ ॥
२०. तुब्भं सं १ ला २ हे ४ ॥ २१. आढाभवा वा परियाणभ अवयक्खभ वा हे २ ॥ २२.
“अवयक्खह अपेक्षेथे”—अटी ० ॥ २३. भे हं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ २४. विधुणामि जे १
हे १ विना ॥ २५. अहणं ला ३ हे ४ । अहंतुं खं १ । अहं हे २ । अहं णं लो ० ॥ २६. वत्ति
ला १ हे २, ३ खं १ । वत्ति सं १ ला २, ३ हे ४ ॥

तते णं से सेलए जक्खे उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं अवक्कमति, [२ ता] वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहण्णति, २ ता संखेज्जातिं जोयणाइं दंडं निसिरइ, दोव्वं पि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहण्णति, २ ता एगं महं आसरूवं विउव्वइ, २ ता ते मागंदियदारए एवं वदासी—हं भो मागंदियदारगा ! आरुह णं देवाणुप्पिया ! मम पड्डंसि । तते णं ते मागंदियदारया हड्डं [तुड्डा] सेलगस्स ५ जक्खस्स पणामं कोरंति, २ सेलगस्स पेड्डं दुल्लुद्धा । तते णं से सेलए ते मागंदिय-दारए दुल्लुद्धे जाणिता सत्तड्डतलप्पमाणमेत्ताति उड्डं वेहासं उप्पयति, २ ताए उक्किट्ठाए तुरियाए देवंगईए लवणसमुहं मज्झमज्जेणं जेणेव जंबुदीवे दीवे, जेणेव भारहे, जेणेव चंपा नयरी, तेणेव पंदारेत्थ गमणाए ।

८४. तते णं सा रयणदीवदेवया लवणसमुहं तिसत्तखुत्तो अणुपरियट्ठति, जं १० तत्थ तणं वा जाव एडेति, २ ता जेणेव पासायवड्डेसए तेणेव उवागच्छति, २ ता ते मागंदियदारए पासायवड्डेसए अपासमाणी जेणेव पुरत्थिमिल्ले वणसंडे जाव सव्वतो समंता मगगणगवेसणं करोति, २ तेसिं मागंदियदारगाणं कत्थइ सुतिं वा खुइं वा पउत्तिं वा अलभमाणी जेणेव उत्तरिल्ले एवं चेव पच्चत्थिमिल्ले वि जाव अपासमाणी ओहिं पउजति, २ ते मागंदियदारए सेलएणं सद्धिं लवणसमुहं १५ मज्झमज्जेणं "वीतिवयमाणे २ पासति, २ आसुरुता असिखेडगं गेण्हति, २ सत्तड्ड जाव उप्पयति, २ ता ताए उक्किट्ठाए [देवगतीए] जेणेव मागंदियदारगा तेणेव उवागच्छति, २ एवं वदासी—हं भो मागंदियदारगा अप्पत्थियपत्थिया किण्णं तुब्भे जाणइ ममं विप्पज्जाय सेलएणं जक्खेणं सद्धिं लवणसमुहं मज्झमज्जेणं "वीतिवयमाणा २ ? तं "एवमवि गए जइ णं तुब्भे ममं अवयक्खइ तो भे अत्थि २० जीवियं, अहं णं णावयक्खइ तो भे इमेणं नीलुप्पलदल्लगवल जाव एडेमि ।

तते णं ते मागंदियदारया रयणदीवदेवयाए अंतिए एयमड्डं सोच्चा णिसम्म अभीया अतत्था अणुव्विग्गा अक्खुभिया असंभंता रयणदीवदेवयाए एयमड्डं नो

१. °हणति हे २ जे १ ला १ ॥ २. निस्सरइ हे १ । णिसिरइ जे १ ॥ ३. °हणति हे २ ॥ ४. हड्डा सेल° हे ३ ॥ ५. पाट्टिं हे १ ॥ ६. दूढा सं १ ला ३ हे ४ लो° । रुद्धा खं १ । दूढा हे ३ ॥ ७. दूढे हे २ खं १ ला १ विना ॥ ८. °माणमेत्तं उड्डं हे २ । °माणाइं उड्डं हे ३ । दव्वयतां पृ० १५८ पं० ११ ॥ ९. उक्किट्ठियाए हे १ जे १ ॥ १०. °गहग उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं अवक्कमति लवण° लो° ॥ ११. भारहे ला २, ३ हे ३, ४ विना ॥ १२. पाहा° सं १ ला १, २, ३, ४ खं १ ॥ १३. वीतीव° हे २ खं १ विना ॥ १४. तुब्भं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १५. विती° हे २ । वीति° खं १ विना ॥ १६. एवमहगए हे २ ॥ १७. अहण्णं खं १ हे २, ३ विना । अहं णं हे १ जे १ । १८. नावइक्खइ हे २ ॥ १९. °दल्ल° नास्ति हे २, ३ खं १ ला १ ॥

आदायंति, नो परियाणंति, णो अवयक्खंति, अणादायमीणा अपरियाणमीणा
अणवयक्खमीणा सेलएण जक्खेण सद्धिं लवणसमुदं मज्झमज्जेणं वीतिवयंति ।

तते णं सा रयणदीवदेवया ते मागंदियदारगे जाहे नो संचाएति बहूहिं
[खरएहि य मउएहि य अणुलोमेहि य] पडिलोमेहि य उवसग्गेहि य चालितए
५ वा खोभितए वा लोभितए वा विपरिणामितए वा ताहे महुरेहि यं सिंगारेहि य
कलुणेहि य उवसग्गेहि य उवसग्गेउं पयत्ता यीवि होत्था ।

हं भो मागंदियदारगा ! जैतिं णं तुम्भेहिं देवाणुप्पिया ! मँए सद्धिं हसियाणि
य रमियाणि य ललियाणि य कीलियाणि य हिंडियाणि य मोहियाणि य तौइच्चं
तुम्भे सव्वातिं अँगोमाणा ममं विपजहाय सेलएणं सद्धिं लवणसमुदं मज्झमज्जेणं
१० वीतिवयह ।

तते णं सा रयणदीवदेवया जिणरक्खियस्स मणं ओहिणा आभोएति, आभोएत्ता
एवं वदासी—णिच्चं पि य णं अहं जिणपालियस्स अँणिट्ठा अकंता अप्पिया अमणुण्णा
अमणामा, निच्चं मम जिणपालिए अणिट्ठे अकंते अप्पिए अमणुण्णे अमणामे, निच्चं

१. आहंति जे १ हे १, २ विना ॥ २. णावइक्खंति सं १ ला २, ३ हे ४ । णोवयक्खंति खं १ ।
नावक्खंति हे २ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—अणादामीणा हे २ हेमू० ४ । अणादायमीणा
खं १ सं १ ला २ हेसं ० ४ । अणादायमाणा जे १ हे १ ला १ । अणादामाणा ला ३ । अणादेमाणा
हे ३ ॥ ४. अपरियायमाणा ला १ । अन्यत्र सर्वत्र अपरि० इति संक्षेपतः पाठो वर्तते ॥
५. ०माणा हे २, ४ सं १ ला २ विना ॥ ६. विह्वं हे २ । वीतीवं खं १ विना ॥
७. दृश्यतां पृ० २०२ पं० १३ ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—चालितए वा लोभितए वा खोभितए
वा विपरिणामितए वा ताहे सं १ ला ३ । चालितए वा लोहितए वा विपरिणामेत्तए वा ताहे
लो० खं १ । चालितए वा खोभितए वा विपरिणामेत्तए वा ताहे हे २, ३ ला १, २ । चालितए
वा विपरिणामेत्तए वा लोभितए वा ताहे हे १ । चालितए वा लोभितए वा ताहे जे १ ।
चालितए वा खोभितए वा लोभितए वा विपरिणामेत्तए वा ताहे हे ४ ॥ ९. य हे २ विना
नास्ति ॥ १०. उवसग्गेहि य उवसग्गेहि य पत्ता जे १ ॥ ११. पडत्ता ला ३ ॥ १२. यावि या
होत्था सं १ ला २ हे ४ ॥ १३. जहं णं हे २ विना ॥ १४. “मए सद्धिं हसियाणि इत्यादि । इह
क्तप्रत्ययो भावे, तस्य चोपाधिभेदेन भेदस्य विवक्षणाद् बहुवचनम्, अन्यथा यद् युवाभ्यां
मया सार्धं हसितं चेत्यादि वाच्यं स्यात् । तथा रतानि च अक्षादिभिः, ललितानि च ईप्सितानि
लीला वा, कीलियाणि य त्ति जठान्दोलनक्रीडादिभिः, हिण्डितानि च वनादिषु विहृतानि,
मोहितानि च निधुवनानि, एतच्च वाक्यं काकाऽध्येयम्, तत उपालम्भः प्रतीयते”—
अटी० ॥ १५. ताहे णं हे २ विना । ताहं नं (ताहं णं) इति पाठोऽत्र हे २ अनुसारेण ज्ञेयः ॥
१६. अगणिय ममं लो० । अगणोमाणाहं ममं जे १ ॥ १७. वीइवं खं १ विना । बिह्वं हे २ ॥
१८. अणिट्ठा ५ इति जे १ हे १ हस्तलिखितादर्शयोर्वैतते, अतः ‘अकंता’ इत्यादीनि पदानि अत्र
तदनुसारेण पूरितानि, एकम् अणिट्ठे ५, इट्ठा ५, इट्ठे ५ इत्यत्रापि ज्ञेयम् ॥

पि य णं अहं जिणरक्खियस्स इद्धा कंता पिया मणुण्णा मणामा, निच्चं पि य णं
ममं जिणरक्खिए इद्धे कंते पिए मणुण्णे मणामे । जति णं ममं जिणपात्तिए
रोयमाणिं कंदमाणिं सोयमाणिं तिप्पमाणिं विलवमाणिं णावयक्खति, किण्णं
तुमं जिणरक्खिया ! ममं रोयमाणिं जाव णावयक्खसि ?

तैत्ते णं

सा पवररयणदीवस्स देवया ओहिणा उं जिणरक्खियस्स ।

नाऊण वधनिमित्तं उवरिं मागंदियदारगाणं दोण्हं पि ॥ १ ॥ २२ ॥

दोसकलिया सैललियं णाणाविहचुण्णवासमीसं दिव्वं ।

घाणमणनिव्वुइकरं सव्वोउयसुरभिकुसुमवुट्ठिं पमुंचमाणी ॥ २ ॥ २३ ॥

णाणामणि-कणग-रयणंधंटिया-खिखिणि-णेउर-मेहलभूसणखेणं ।

दिसाओ विदिसाओ पूरयंती वयणमिणं बेति सा सकलुसा ॥ ३ ॥ २४ ॥

१. नावक्खसि हे २ । णावयक्खसि ति हे १ ॥ २. तए णं सा रयणदीवदेवया ओहिणा जिणं
हे १ जे १ ला १ । “तए णं सा रयणदीवदेवयादि सूत्रं वाचनान्तरे रूपकविशेषद्वयभ्रान्तिं करोति,
तथाहि—सा पवररयणदीवस्स देवया ओहिणा उं जिणरक्खियस्स । नाऊण वधनिमित्तं उवरिं
मायंदियदारगाणं दोण्हं पि ॥ इत्येकम्, दोसकलिया सललियं णाणाविहचुण्णवासमीसं (मीसियं—
अटीहे०) दिव्वं । घाणमणनिव्वुइकरं सव्वोउयसुरभिकुसुमवुट्ठिकरं पमुंचमाणी ॥ इति द्वितीयम् ।
एवमन्यान्यपि परिभाषनीयानि पद्यानि, पद्यबन्धं हि विना तुकारादिनिपातानां पादपूरणार्थानां
निर्देशो न षट्ते, अपरिमितानि च छन्दःशास्त्राणि इति । अर्थस्त्वेवम्—सा देवता जिनरक्षितस्य
ज्ञात्वा ‘भावम्’ इति शेषः, वधनिमित्तं तस्यैव वचनमिदं ब्रवीति स्मेति सम्बन्धः, दोसकलिय
सि द्वेषयुक्ता सललियं ति सलीलं यथा भवतीत्यर्थः । लुण्णवास ति चूर्णलक्षणा वासाः चूर्णवासाः
तैर्मिश्रा या सा तथा, तां दिव्यां घ्राणमनोनिर्वृत्तिकरीं सर्वलोकानां सुरमीणां च कुसुमानां वा वृष्टिः
सा तथा, तां प्रमुञ्चन्ती, तथा नानामणिकनकरत्नानां सम्बन्धीनि घण्टिकाश्च किङ्किण्यश्च क्षुद्र-
घण्टिका नूपुरौ च प्रतीतौ मेखला च रसना, एतल्लक्षणानि यानि भूषणानि तेषां यो रवस्तेन इति
रूपकार्थम् । दिसाओ विदिसाओ पूरयंति वयणमिणं बेह सि दिशो विदिशश्च पूरयन्ती वचनमिदं
ब्रवीति सा देवता सकलुस ति सह कल्लुषेण पापेन वर्तते या सा तथेति तृतीयम्” —अटी० ॥
३. °दीवदेवया सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ४. उ हे २ विना नास्ति ॥ ५. °स्स मणं नां हे १, ३
जे १ ला १ ॥ ६. सलिलियं हे १ । सलिलिय जे १ ॥ ७. °मीसियं दिव्वं खं १ ॥ ८. पमुंचमाणी
सं १ ला २ हे ४ । पमुंचमाणी लो० ॥ ९. °घंटियं लो० विना ॥

हाल वसुल गोल णाह दइत पिय रमण कंत सामिय णिग्घिण 'णित्थक्क ।
थिण्ण णिक्किव अकयण्णुय सिद्धिलभाव 'निलज्ज लुक्ख अकलुण जिणरक्खिय
मज्झं हिययरक्खग ! ॥ ४ ॥ २५ ॥

५ ण हु जुज्जसि एक्कियं अणाहं अबंधवं तुज्झ चैलणओवायकारियं उज्झिउमधण्णं ।
गुणसंकर ! 'हं तुमे विहूणा ण समत्थी जीविउं खणं पि ॥ ५ ॥ २६ ॥

इमस्स उ अणेगइस-मगर-विविधसावयसयाउलघरस्स ।
रयणागरस्स मज्झे अप्पाणं वैहेमि तुज्झ पुरओ एहि णियत्ताहि जइ सि
कुवितो खमाहि एक्कावराहं मे ॥ ६ ॥ २७ ॥

तुज्झ यं विगयधणविमलससिमंडलागारसस्सिरीयं सारदनवकमल-कुमुदं-
१० कुवलयदलनिकरसरिसनिभनयणं ।
वैयणं पिवासागयाए सद्धा मे पेच्छिउं 'जे अवेलोएहि तौ इओ मं णाह जा

१. होल खं १ हे १ जे १ विना । "हे हाल ! हे गोल ! हे वसुल । एतानि च पदानि नानादेशा-
पेक्षया पुरुषाद्यामन्त्रणवचनानि गौरव-कुत्सादिगर्भाणि वर्तन्ते, 'हाल' इति दशकालिके 'होल'
इति दृश्यते । तथा नाथ ! योगक्षेमकारिन् ! दयित ! बलभ रक्षित इति वा । प्रिय ! प्रेमकर्तः ।
रमण ! भर्तः ! कान्त ! कमनीय ! स्वामिक ! भविष्यते ! निर्धुण ! निर्दय ! सस्नेहाया वियोग-
दुःस्थाया मम परित्यागात् । नित्थक्क त्ति अनवरसः । अनुरक्ताया मम अकाण्ठे एव त्यागादित्यर्थम्"
—अटी० ॥ २. नित्थक्क जे १ । णिमुक्क हे १ ॥ ३. "थिण्ण त्ति स्यान् । कठिन ।
मदीयात्यनुकूलचरितार्थवीकृतहृदयत्वात्"—अटी० ॥ ४. 'यण्णय ला १ ॥ ५. णिज्जल लुक्ख
हे १ । णिज्ज लुक्ख जे १ ॥ ६. लुक्क हे २ लो० । "रुक्ख स्नेहकार्याकरणात्"—अटी० ॥ ७.
'रक्खण लो० ॥ ८. चलणोववाय' हे १ । "चलनोपपातकारिकां पादसेवाविधायिनीमुज्झि-
तुमधन्यामिति"—अटी० ॥ ९. उज्झियमधण्णं हे १ । उज्झियमधम्मं जे १ ॥ १०. अहं
जे १ । "हं इति अकारलोपदर्शनाद् अहमिति दृश्यम्"—अटी० ॥ ११. 'एया पि जी' हे १ जे १
"न समत्थी जीवितुं क्षणमपीति पञ्चमम्"—अटी० ॥ १२. विहेमि हे २ । हवेमि जे १ ॥
१३. एगाव' सं १ ला ३, हे ४ ॥ १४. य नास्ति लो० । "तव च विगतघनं विमेषं विमलं च
यच्छशिमण्डलं तस्येवाकारो यस्य श्रिया च सह यद् वर्तते तत् तथा । पाठान्तरेण विगतघन-
विमलशशिमण्डलेन उपमा यस्य सश्रीकं च यत् तत् तथा"—अटी० ॥ १५. 'दकुवलयविम-
उलदलणिकरसरिसनिभनयणं' हे ३ । 'दकुवलयविमउलदलतिसनिभनयणं' जे १ । 'दकुवलय-
विमउलदलनियरसरिसनिभनयणं' हे १ । 'दवलयविमउलदलणिकरसरिसनिभनयणं' खं १ ।
'दवलयदलनिकरसरिसनिभनयणं' लो० । "शारदं शरत्कालसम्भवं यद् नवं प्रत्यग्रं कमलं च
सूर्यबोध्यं कुमुदं च चन्द्रबोध्यं कुवलयं च नीलोत्पलं तेषां यो दलनिकरः दलवृन्दं तत्सदृशो
नितरां भात इति निमेषे च नयने यत्र तत् तथा, पाठान्तरेण शारदनवकमलकुमुदे च ते विमुकुले
च ते विकसिते, शेषं तथैव"—अटी० ॥ १६. "वदनं मुखं 'प्रति' इति वान्यशेषः, पिवासा-
गताया मुखदर्शनजलपानेच्छया आयातायाः, तां वा गतायाः प्राप्तायाः ॥ १७. जेण ज' लो० ।

ते पेच्छामि वयणकमलं ॥ ७ ॥ २८ ॥

एवं सप्पणयसरलमहुरातिं पुणो पुणो कलुणाइं वयणातिं ।

जंपमाणी सा पावा मग्गओ समण्णेइ पावहियया ॥ ८ ॥ २९ ॥

तते णं से जिणरक्खिए चैलमणे तेण य भूसणरवेणं कण्णसुहमणहरेणं तेहि य सप्पणयसरलमहुरभणिएहिं सँजायविउणराए रयणंदीवदेवयाए तीसे सुंदरथणजहण-
वयण-कर-चरण-नयण-लौवणरूव जोव्वणसिंरं च दिव्वं सरभसउवगूहियाइं
विन्धोयविलसियाणि य विहसियं-सकडक्खंदिट्ठि-निस्ससिय-मंलिय-उवललिय-
थियं-गमण-पणयखिज्जिय-पसादियाणि य सरमाणे रागमोहियमई अवसे कम्मवसगाए
अवयक्खति मग्गतो सविलियं । तते णं तं जिणरक्खियं समुप्पन्नकलुणभावं
मच्चुगल्लथल्लणोल्लियमई अवयक्खंतं तदेव जक्खे उ सेलए जाणिऊण सणियं

“जे इति पादपूरणे निपातः”—अटी० ॥ १८. °लोयय ला १ ॥ १९. ता हओ ममं हे २ विना । ता हय ममं हे १ । “ता इति ततस्तावदिति वा, इतः अस्यां दिशि मां नाथ जा इति येन यावदिति वा”—अटी० ॥

१. चलमणे जे १ लो० । “चलमणा अभ्युपगमाच्चलितचेताः”—अटी० ॥ २. तेणेव हे १, २ विना । तेणेव ला १ खं १ । “तेन च पूर्वोक्तेन भूषणरवेण कर्णसुखो मनोहरश्च यस्तेन”—अटी० ॥ ३. कणसुहमं जे १ हे १ ॥ ४. °विउण्णं हे २ । “सञ्जातद्विगुणरागः पूर्वकालापेक्षया, कस्याम्? रत्नदीपदेवतायाम्”—अटी० ॥ ५. °दीवस्स दे० हे १ विना ॥ ६. °लायणं हे १, २ जे १ ॥ ७. °यकडं खं १ हे २ लो० ला १ विना ॥ ८. °दिट्ठियनिस्सं लो० ॥ ९. °मणियं खं १ हे १, २ । “विहसितानि च अर्द्धहसितादीनि सकटाक्षाः सापाङ्गदर्शना इष्टयथावलोक्तानि निःश्रितानि च कामक्रीडायाससमुद्भवानि मलितानि च पुरुषाभिलषणीययोषिदङ्गमर्दनानि च, पाठान्तरेण भगित्तानि च रत्नूजितानि उपललितानि च क्रीडितविशेषरूपाणि, पाठान्तरेण ललितानि ईप्सितानि क्रीडितानि वा स्थितानि च स्वभवनेषु उत्सङ्गासनादिषु वा अवस्थानानि गमनानि च हंसगत्या चक्रमणानि प्रणयलेहितानि च प्रणयरोषणानि प्रसादितानि च क्रोप्रसाद-
नानीति द्वन्द्वः, तानि च स्मरन् चिन्तयन् रागमोहितमतिः अवश आत्मन इति गम्यते, कर्मवशं कर्मणः पारतन्त्र्यं गतो यः स तथा, पाठान्तरे कर्मवशाद् बैगेन मोहस्य नदितो विडम्बितो यः स कर्मवशवैगनदितः अवयक्खइ ति अवक्षेपे निरीक्षते स्म मार्गतः पृष्ठतः, अवलोकयति तामा-
गच्छन्तीमित्यर्थः, सविलियं ति सत्रीहं सलजमित्यर्थः”—अटी० ॥ १०. °ठियं ला ३ हे ४ ॥ ११. °पासां जे १ हे १ ला २ ॥ १२. °गल्लथणोजे १ हे २ ला १, २ ॥ १३. °मई हे १, ३, ४ जे १ सं १ खं १ लामू० ३ । “मच्चुगल्लथल्लणोल्लियमई ति मृत्युना यमराक्षसेन गल्लथल्ला(ल) चि—हे १, ल चि—जे १, लो—खं १) हस्तेन गलग्रहणरूपा, तथा नोदिता स्वदेशगमनवैमुख्येन यमपुरीषमनाभिमुखीकृता भविर्यस्य स तथा, तम्, अवक्षेपमाणं तथैव यक्षस्तु शैलको ज्ञात्वा शनैः २ उन्विहइ चि उद्विज्जहाति उद्धू क्षिपति, तदेव सणियं इत्येतत् पदद्वयं वाचनान्तरे नोपलभ्यते, निजकपृष्ठात् शरीरावयवविशेषात् विगयसत्थं ति विगतस्वास्थ्यम्, पाठान्तरे विगतश्रद्धो यक्षः शैलक इति”—अटी० ॥

सणियं उव्विहति नियगपंडाहि विगयसुहे ।

तते णं सा रयणदीवदेवया निस्संसा कलुणं जिणरक्खियं सकलुसा सेलग-
पड्डाहि ओवयंतं दास ! मओ सि त्ति जंपमाणी अप्पतं सागरसलिलं गेण्हिय
बाहाहिं आरसंतं उड्डं उव्विहति अंबरतले, ओवयमाणं च मंडलग्गेण पडिच्छिता
नीलुप्पलगवलअयसिप्पगासेण असिक्खेण खंडाखंडिं करेति, २ ता तैत्थेव विलवमाणं
तस्स य सरसवहियस्स घेतूण अंगमंगातिं सरुहिराडं उक्खित्तबलिं चउद्धिसिं
करेति सा पंजली पंडा ।

८५. एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं निगंथाण वा निगंथीण वा अंतिए
पव्वतिए समाणे पुणरवि माणुस्सए कामभोगे आसयति पत्थयति पीहेति अभि-
१० लसति से णं इह भवे चेव बहूणं समणाणं ४ जाव संसारं अणुपरियट्टिस्सति,
जहा वा से जिणरक्खिए ।

छलिओ अवयक्खंतो निरावयक्खो गओ अविग्घेण ।

तम्हा पवयणसारे निरावयक्खेण भवियच्चं ॥ ३० ॥

भोगे अवयक्खंता पडंति संसारसागरे घोरे ।

१५ भोगेहि निरवयक्खा तरंति संसारकंतारं ॥ ३१ ॥

८६. तते णं सा रयणदीवदेवया जेणेव जिणपालिए तेणेव उवागच्छति,
२ ता बहूहिं अणुलोमेहि य पडिलोमेहि य खरमउयसिगारेहिं य कलुणेहि य

१. "पिड्डाहि ला २ ॥ २. "यं अकलुणा सेलग" जे १ ॥ ३. तथ त्रिलं जे १ हे १ विना ॥
४. सरिस" सं १ जे १ हेमू ४ ला २, ३ । "सरसवहियस्स त्ति सरस्स अभिमानरसोपेतं
वधितो हतो यः स तथा, तस्य, अंगमंगाडं ति शरीरावयवान् उक्खित्तबलिं ति उत्तिस्स
उद्धमाकाशे क्षितो न भूमिपट्टादिषु निवेशितो यो बलिः देवतानामुपहारः स तथा, तं चतुर्दिशि
करोति सा देवता पंजलि त्ति प्रकृताञ्जलिः प्रहृष्टा तोषवती"—अटी० ॥ ५. चाउद्धिसिं करेह ॥
२ सा जे १ ॥ ६. पडिद्धा सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ७. "एवा(व—हे १ जे १)मेवेत्यादि
निगमनम्"—अटी० ॥ ८. आसा" सं १ ला २, ३ हे ४ । "आसयह त्ति प्राप्तानाश्रयति भजते,
अप्राप्तान् प्रार्थयते ऋद्धिमन्तं याचते, स्मृहयति 'अप्रार्थित एव यद्ययं श्रीमान् भोगान् मे ददाति
तदा साधु भवति' इत्येवंरूपां स्पृहां करोति, अभिलषति दृष्टादृष्टेषु शब्दादिषु भोगेच्छां करो-
तीत्यर्थः"—अटी० ॥ ९. "णाणं २ जाव जे १ । "णाणं जाव हे १ विना । दस्यतां पृ० १००
पं० ७, पृ० १०५ पं० १८ ॥ १०. "अत्रायं छलिओ गाहा, छलितो व्यंसितोऽनर्थं प्राप्तः
अवकाङ्क्षन् पश्चाद्भागमवलोकयन् जिनरक्षित इति प्रस्तुतमेव, निरावयक्खो निरवकाङ्क्षः
पश्चाद्भागमनवेक्षमाणः तन्निस्पृह इत्यर्थः"—अटी० ॥ ११. निरवेक्खो सं १ ला २ हे ४ ।
निरावक्खो लामू ३ ॥ १२. "सारेण नि" सं १ लामू ३ ॥ १३. "मडसिं" हे २ ॥

उवसग्गेहि य जाहे नो संचाएइ चालित्ते वा खोभित्ते वा विप्परिणामेत्ते वा ताहे संता तंता परितंता निव्विण्णा समाणा जामेव 'दिसं पाउम्भूता तामेव 'दिसं पडिगया ।

तते णं से सेलए जक्खे जिणपालिएण सद्धिं लवणसमुदं मज्झमज्झेणं 'वीति-
वयति, जेणेव चंपानगरी तेणेव उवागच्छति, २ ता चंपाए नयरीए अग्गुज्जाणंसि
जिणपालियं पट्ठातो ओयारेति, २ ता एवं वदासी—एस णं देवाणुप्पिया !
चंपानयरी दीसति त्ति कट्ठु जिणपालियं आपुच्छति, २ जामेव 'दिसं पाउम्भूए
तामेव 'दिसं पडिगए ।

८७. तते णं जिणपालिए चंपं अणुपविसति, २ जेणेव सए 'गिहे जेणेव
अम्मापियरो तेणेव उवागच्छइ, २ अम्मापिऊणं रोयमाणे जाव विल्वमाणे जिण-
रक्खियवावर्त्ति निवेदेति । तते णं जिणपालिए अम्मापियरो य मित्त-णाति जाव
परिजणेण सद्धिं रोयमाणातिं बहूइं लोईयाइं मयक्किआइं करेति, २ ता कालेणं
विगतंसोगा जाया ।

तते णं जिणपालियं अन्नया कैयाइ सुहासणवरगतं अम्मापियरो एवं वदासी—
कैहणं पुत्ता ! जिणरक्खिए कालगते ? तते णं से जिणपालिए अम्मापिऊणं
लवणसमुदोत्तारं च कालियवायसमुच्छणं च पोतवहणविवर्त्तिं च फैलहखंडआसा-
तणं च रयणदीवुत्तारं च रयणदीवदेवयागेण्हणं च भोगविभूइं च रयणदीवदेवया-
अप्पाहणं च सूलाईयपुरिसदरिसणं च सेल्लजक्खआरुहणं च रयणदीवदेवयाउव-
सगं च जिणरक्खियविवर्त्तिं च लवणसमुदउत्तरणं च चंपांगमणं च सेल्लजक्ख-
आपुच्छणं च जहाभूतमवितहमसंदिद्धं परिकहेति । तते णं से जिणपालिए जाव
अणसोगे जाव विपुलातिं भोगभोगाइं भुंजमाणे विहरति ।

१. दिसिं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ २. वीतीं हे २ खं १ विना ॥ ३. 'लियं पुच्छति जे १ सं १
ला २, ३, हे ४ ॥ ४. दिसिं खं १ ॥ ५. गेहे जे १ हे १, २ ॥ ६. 'पिडणं हे २ ॥ ७. 'अपवर्त्ति
वावर्त्ति लो० । 'यवावर्त्ति सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ८. लोईयाइं हे २ ॥ ९. 'सोए जे १ हे १ ॥
१०. कयाइं हे २ । कयाइं जे १ । कयाति खं १ ॥ ११. कट्ठ णं खं १ ॥ १२. पिडण हे २ ॥
१३. समुच्छलणं जे १ हे १ । दस्यतां पृ० १९२ पं० १० ॥ १४. भलहं हे २ ॥ १५. 'णुदीवत्तारं
हे १ जे १ ॥ १६. 'इगपुं जे १ हे १ ॥ १७. 'जक्खस्स आ' सं १ ला ३ हे ४ ॥ १८. च सेल्ल-
जक्खआपुच्छणं च चंपांगमणं च जे १ ॥ १९. चंपांगमणं च नास्ति सं १ ला २ हे ४ लामू० ३ ॥
२०. से जे १ विना नास्ति ॥ २१. अत्र जावशब्देन 'कैण्ह कालंतरेण' इति पाठो ग्राह्यो भति,
दस्यतां पृ० ८७ पं० ९ ॥ २२. अनेन जावशब्देन 'उरालाइं माणुस्सगाइं' ईदृशः पाठो ग्राह्यो भति ॥

८८. ते णं काले णं ते णं समए णं समणे भगवं महावीरे समोसदे, [जिण-
पालिए] धम्मं सोच्चा पव्वतिए, एक्कारसंगवी, भोसिएणं [भत्तेणं अपाणएणं
कालमासे कालं किच्चा] सोहम्मे कप्पे [देवत्ताए उववन्ने], दो सागरोव्वमाइं [ठिई],
महाविदेहे सिज्झिहिति, एवामेव समणाउसो ! जाव माणुस्सए कामभोए णो
५ पुणरवि आसयइ [पत्थयति पीहेति अभिलसति] से णं जाव वीतिवतिस्सति,
जहा वाँ से जिणपालिए ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं नवमस्स गायज्झयणस्स अयमद्वे
पण्णत्ते त्ति वेमि ।

॥ नवमं अज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. “मासिएणं भत्तेणं अपाणएणं” इत्यादयः पाठाः पर्युषणाकल्पसूत्रादिषूपलभ्यन्ते ॥ २. ला १
विना—“वमा महा हे १, २ । “वम महा” हे १, २ विना ॥ ३. आसाति हे १ विना । दृश्यतां
पृ० २०८ पं० ९ ॥ ४. वीती° हे २ खं १ विना ॥ ५. व खं १ हे १ २, ३ ला १ विना ॥
६. नवमज्झयणं जे १ हे १ । नवमं गायज्झयणं ला १ ॥

[दसमं अज्झयणं 'चंदिमा']

८९. जति णं भंते! समणेणं भगवया महावीरेणं नवमस्स णायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते दसमस्स णं णायज्झयणस्स के अट्ठे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे नयरे गोयंमे एवं वदासी—कहणं भंते! जीवा वडुंति वा हायंति वा? गोयमा! से जहा नामए बहुलपक्खस्स पाँडिवयाचंदे पुण्णिमाचंदं पणिहाय हीणे वण्णेणं, हीणे सोममाए, हीणे निद्धयाए, हीणे कंतीए, एवं दित्तीए जुत्तीए छायाए पभाए ओयाए लेस्साए मंडलेणं, तयाणंतरं च णं बीयाचंदे पाँडिवयं चंदं पणिहाय हीणतराए वण्णेणं जाव मंडलेणं, तयाणंतरं च णं तैतियाचंदे वितियाचंदं पणिहाय हीणतराए वण्णेणं जाव मंडलेणं, एवं खलु एएणं कमेणं परिहायमाणे २ जाव अंमावसाचंदे चाँउदसिचंदं पणिहाय नट्ठे वण्णेणं जाव नट्ठे मंडलेणं, एवामेव समणाउसो जो अमहं निगंथो वा निगंथी वा जाव पव्वइए समाणे हीणे खंतीए एवं सुत्तीए गुत्तीए अज्जेवणं मद्देवणं लाधेवणं सज्जेणं तवेणं चियेयाए अकिं'चैणयाए बंभचेरवासेणं, तैयाणंतरं च णं हीणतराए खंतीए जाव हीणतराए बंभचेरवासेणं, एवं खलु एएणं कमेणं परिहायमाणे २ णट्ठे खंतीए जाव णट्ठे बंभचेरवासेणं ।

से जहा वा सुक्कपक्खस्स पाँडिवयाचंदे अंमावसाचंदं पणिहाय अहिए वण्णेणं जाव अहिए मंडलेणं, तैयाणंतरं च णं बिइयाचंदे पाँडिवयाचंदं पणिहाय अहिय-

१. गोयमो सं १ विना ॥ २. कह णं ला १ । अह णं खं १ ॥ ३. पडिवयचंदे जे १ हे १ । पडिवयाचंदे ला १ हे ३ ॥ ४. सोमताए हे १, २ । सोम्माए सं १ ला ३, हे ३, ४ । “पणिहाए त्ति पणिहाय अपेक्ष्य, वर्णेन शुक्रालक्षणेन, सौम्यतया सुखदर्शनीयतया, स्निग्धतया अरुक्षतया, कान्तया कपनीयतया, दीप्या दीपनेन, वस्तुप्रकाशनेनेत्यर्थः, जुत्तीय त्ति युक्त्या, आकाशसंयोगेन, खण्डेन हि मण्डलेनात्यतरमाकाशं युज्यते, न पुनर्धावत् संपूर्णेनेति, छायाया जलादौ प्रतिबिम्ब-लक्षणया शोभया वा, प्रभया उद्गमनसमये यद् वृत्तिस्फुरणं तया, ओयाए त्ति ओजसा दाहापन-यनादिस्वकार्यकरणशक्त्या, लेइयया किरणरूपया, मण्डलेन वृत्ततया” —अटी० ॥ ५. कंतिए खं १ ॥ ६. बिइयाए चंदे हे २ ॥ ७. खं १ विना—पडिवयं चंदं ५^० हे २ । पडिवयं ५^० सं १ ला २, ३ हे ४ । पाडिवयचंदं ५^० हे १, ३ जे १ ॥ ८. तइयाए चंदे हेमू० २ ॥ ९. अमावासाचंदे खं १ । अमावसाचंदे हे २ ॥ १०. चाउदिसिं चंदं हे २ ला ३ । चाउदिसिचंदं ला २ हे ४ ॥ ११. तियाए जे १ ॥ १२. चणाए सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १३. तयणं जे १ हे १ ॥ १४. ‘एवं खलु’ इत्यत आरभ्य ‘बंभचेरवासेणं’ [पं० १५] इत्यन्तः पाठः सं १ लामू० ३ हेमू० ४ मध्ये नास्ति ॥ १५. पडिं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १६. अमावासाचंदे खं १ । अमावसं चंदं हे २ । दइयतां टि० ९ ॥ १७. तस्सणं सं १ ला २, लामू० ३, हे ४ ॥ १८. बीयाए चंदे सं १ ला २ हेमू० २ हे ४ ॥ १९. पडिं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥

यराए वण्णेणं जाव अहियतराए मंडलेणं, एवं खलु एएणं कमेणं परिवड्डेमाणे २ जाव पुण्णिमाचंदे चाउद्दंसिचंदं पणिहाय पडिपुण्णे वण्णेणं जाव पडिपुण्णे मंडलेणं, एवामेव समणौउसो । जाव पव्वतिए समाणे अहिए खंतीए जाव बंमचेर-वासेणं, तयाणंतरं च णं अहिययराए खंतीए जाव बंमचेरवासेणं, एवं खलु एएणं ५ कमेणं परिवड्डेमाणे २ जाव पडिपुण्णे बंमचेरवासेणं ।

एवं खलु जीवा वड्ढंति वा हायंति वा ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवता महावीरेणं दंसमस्स णायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते त्ति वेमि ।

॥ दसमं नायज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. °द्विस्ति° ला २, ३ । °द्विस्ति° सं १ हे ४ ॥ २. °णत्तोसो सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ३. नाव-
ज्झयणस्स दसमस्स अयं° हे २ ॥ ४. समत्तं हे २ ॥

[एकारसं अज्झयणं 'दावदवे']

९०. जति णं भंते! समणेणं भगवया महावीरेणं दसमस्स णायज्झणस्स अयमद्वे पण्णते, एकारसमस्स णं णायज्झयणस्स के अद्वे पण्णते?

एवं खलु जंबू! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे 'गोयमे एवं वदासी—
कहण्णं भंते! जीवा आराहगा वा विराहगा वा भवंति? गोयमा! से जहा णामए ५
एगंसि समुदकूलंसि दावदवा नामं रुक्खा पण्णत्ता किण्हा जाव निउसुंभूया
पत्तिया पुप्फिया फलिया हरियगरेरिज्जमाणा सिरीए अंतीव २ उवसोभेमाणा २
चिट्ठंति।

जया णं 'दीविच्चगा ईसिं पुरेवाया पच्छा वाया मंदा वाया महावाया वायंति
तदा णं बहवे दावदवा रुक्खा पत्तिया जाव चिट्ठंति, अप्पेगत्तिया दावदवा रुक्खा १०
जुण्णा झोडा परिसडियपंडुपत्तपुप्फफला सुक्कुरुक्खओ विव मिलायमाणा २ चिट्ठंति,
एवमेव समणोउसो! जो अम्हं निगंगथो वा निगंगथी वा जाव पव्वत्ति ते समणे
बहूणं समणानं" ४ सम्मं सहति जाव अहियासेति, बहूणं अण्णउत्थियाणं बहूणं
गिहत्थानं नो सम्मं सहति जाव नो अहियासेति, एस णं मए पुरिसे देसविराहए
पण्णत्ते समणोउसो!

१५

जया णं सामुदगा ईसिं पुरेवाया पच्छा वाया मंदा वाया महावाया वायंति
तदा णं बहवे दावदवा रुक्खा जुण्णा झोडा जाव मिलायमाणा २ चिट्ठंति,
अप्पेगइया दावदवा रुक्खा पत्तिया पुप्फिया फलिया जाव उवसोभेमाणा २

१. गोयमो हे १ ॥ २. निउसुंभू जे १ हे १ ला १ खं १ भां० लो० विना। इत्यंतां पु० ७७
टि० ७ ॥ ३. 'माणा २ सिरीए जे १ ॥ ४. अंतीव उव' हे १ खं १ विना ॥ ५. 'माणा वि' सं १
ला २, ३ हे ४ ॥ ६. "दीविच्चगा द्वैष्या द्वीपसम्भवा ईषत् पुरेवाताः मनाक् सन्नेहवाता इत्यर्थः,
पूर्वदिकसम्बन्धिनो वा, पथ्या वाता वनस्पतीनां सामान्येन हिताः वायवः, पश्चाद्वाता वा, मन्दाः
शनेः संचारिणः, महावाता उदण्डवाता वान्ति तदा अप्पेगइय स्ति अप्पेके, केचनापि, स्तोका
इत्यर्थः, जुण्ण स्ति जीर्णं इव जीर्णः, झोडाः पत्रादिशाटनम्, तथोगात् तेऽपि झोडाः, अत
एव परिशटितानि कानिचित् कानिचिच्च पाण्डूनि पत्राणि पुष्पफलानि च येषां ते तथा, शुष्क-
वृक्षक इव म्लायन्तस्तिष्ठन्ति इत्येष दृष्टान्तः, योजना त्वस्यैवम्—एवमेवेत्यादि"—अटी० ॥
७. मंदवाया सं १ ॥ ८. 'वाया वा वायंति सं १ ॥ ९. एवमेव हे २ खं १ ॥ १०. 'णातोसो सं १
ला २, ३ ॥ 'णाओसो हे ४ ॥ ११. अत्र ४ इत्यनेन बहूणं समणानं बहूणं समणीणं बहूणं सावियाणं
बहूणं सावियाणं इति संपूर्णः पाठो ज्ञेयः ॥ १२. 'णातोसो सं १ ला २, ३ ॥ 'णाओसो हे ४ ॥

चिद्धंति, एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं निग्गंथो वा निग्गंथी वा पव्वतिए समाणे बहूणं अण्णउत्थिय-गिहत्थाणं सम्मं सहति [जाव अहियासेति], बहूणं समणाणं ४ नो सम्मं सहति [जाव नो अहियासेति], एस णं मए पुरिसे देसाराहए पणत्ते । समणाउसो !

५ जया णं नो दीविच्चगा णो सामुद्दगा ईसिं पुरेवाया पच्छा वाया जाव महावाया वायंति तदा णं सव्वे दावद्वा रुक्खा जुण्णा झोडा [परिसडियपंडुपत्त-पुप्फ-फला सुक्करुक्खओ विव मिलायमाणा २ चिद्धंति], एवामेव समणाउसो ! जाव पव्वतिए समाणे बहूणं समणाणं ४ बहूणं अन्नउत्थिय-गिहत्थाणं नो सम्मं सहति [जाव नो अहियासेति], एस णं मए पुरिसे सव्वविराहए पणत्ते समणाउसो !

१० जया णं दीविच्चगा वि सामुद्दगा वि ईसिं [पुरेवाया] पच्छा वाया जाव वायंति तदा णं सव्वे दावद्वा रुक्खा पत्तिया जाव चिद्धंति, एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं पव्वतिए समाणे बहूणं समणाणं ४ बहूणं अन्नउत्थिय-गिहत्थाणं सम्मं सहति [जाव अहियासेति], एस णं मए पुरिसे सव्वाराहए पणत्ते ।

एवं खलु गोयमा ! जीवा आराहगा वा विराहगा वा भवंति ।

१५ एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवता महावीरेणं एक्कारसमस्स णायज्झयणस्स अयमट्ठे पणत्ते ति चेमि ।

॥ एक्कारसमं णायज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. समणागे समणीणं ४ नो सम्मं सहति सं १ ला २, ३ । समणाणं समणीणं नो सम्मं सहति ४ हे ४ । दृश्यतां पृ० २१३ टि० ११ ॥ २. ईसिं मां० ॥ ३. सम्मं ४ सहति लो० ॥ ४. प्रतिपु पाठाः—ईसिं पि जाव हे १ जे १ मां० । ईसिं पा जाव हे २ खं १ । ईसिं प जाव लो० । ईसिं परि ला १ । ईसिं जाव अन्यत्र ॥ ५. समत्तं हे २ मां० ॥

[बारसमं अज्झयणं 'उदगे']

११. जति णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव संपत्तेणं एक्कारसमस्स नायज्झयणस्स अयमद्वे पण्णत्ते, बारसमस्स णं नायज्झयणस्स के अद्वे पण्णत्ते ? एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं चंपा नाम नयरी, पुण्णभदे चेइए, जितसत्तू राया, धारिणी देवी, अदीणसत्तू नामं कुमारे जुवराया यावि होत्था । सुबुद्धी अमच्चे जाव रज्जधुराचिंतए समणोवासए ।

तीसे णं चंपाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए एत्थ णं एगे फरिहोइए याँवि होत्था, मेय-वँसा-मंस-रुहिर-पूयपडलपोच्चडे मयगकलेवरसंछण्णे अमणुण्णे वण्णेणं जाव अमणुण्णे फासेणं, से जहा नामए अहिमडे ति वा गोमडे

• अदीणं लो० ॥ १. दृश्यतां पृ० ७ पं० १२ ॥ २. प्रतिषु पाठाः—^१स्थिमे दिसी एत्थ ण एगे जे १ । ^२स्थिमे एत्थ णं एगे मां० । ^३स्थिमेणं एत्थ णं एगे हे ४ जे २ । ^४स्थिमेणं एगे जे १ हे ४ लो० विना ॥ ३. बाबि खं १ । “चापीति समुच्चये, ततः ‘चम्पादिकोऽर्थोऽभूत् एकं परिलोदकं चाभूत्’ इत्येवं चः समुच्चय इति”—अटी० ॥ ४. ‘वसारुहिरमंसपूय’ सं १ जे २ ला २, ३, हे ३, ४ । “मेय-वँसादि, अत्र ‘मेदःप्रभृतीनां पटलेन समूहेन पोच्चडं विलीनं मृतकानां द्विपदादीनां कडेवरैः संछन्नं यत् तत् तथा”—अटी० ॥ ५. अहिमंडले इ वा गोमंडले इ वा खं १ । अस्यैव शताधर्मकथाङ्गपूत्रस्य अष्टमे मल्लीनामकेऽध्ययनेऽपि ईदृशः पाठो विद्यते, दृश्यतां पृ० १४८ पं० १६ । तत्र आचार्यश्री जमयदेवसूरिभिर्यादृशी व्याख्या विहिता सात्र स्पष्टार्थावबोधार्थमुपन्यस्यते—“से जहा नामए अहिमडे इ व त्ति स गन्धो यथेति दृष्टान्तोपन्यासे, यादृश इत्यर्थः, नामए इत्यलङ्कारे, अहिमृते मृतसर्पे, सर्पकडेवरस्य गन्ध इत्यर्थः, अथवा अहिमृतं सर्पकडेवरम्, तस्य यो गन्धः सोऽप्युपचारात् तदेव, इतिस्पष्टदर्शने, वा विकल्पे । अथवा से जह त्ति उदाहरणोपन्यासोपक्षेपार्थः, अहिमडे इव त्ति अहिमृतकस्येव अहिमृत-कमिव वेति । यावत्करणादिर्दं दृश्यम्—गोमडे इ वा, सुगगमडे इ वा, मज्जारमडे इ वा, मणुस्समडे इ वा, महिसमडे इ वा, मूसगमडे इ वा, भासमडे इ वा, हथिमडे इ वा, सीहमडे इ वा, वगधमडे इ वा, विगमडे इ वा, वीगिमडे इ वा । द्वीपिकः चित्रकः । किंभूते अहिकडेवरादौ किंभूतं वा तदित्याह—मयकुडियविणट्टदुरभिवावण्णदुरमिगंघे, मृतं जीवविमुक्तमात्रं सद् यत् कुथितं कोयमुपगतं तत् मृतकुथिउमीषदुर्गन्धमित्यर्थः, तथा विनष्टम् उच्छूनत्वादिभिर्विकारैः स्वरूपादपेतं सत् यद् दुरभितीव्रतरदुष्टगन्धोपेतं तत् तथा, तथा व्यापन्नं शकुनि-शगालादि-भिर्मक्षणाद् विरूपां बीभत्सामवस्थां प्राप्तं सद् यद् दुरभिगन्धं तीव्रतमाशुभगन्धं तत् तथा, ततः पदत्रयस्य कर्मधारयः, तत्र तदेव वा किमिजालाउल्लसंसत्ते कृमिजालैराकुलैः व्याकुलैः आकुलं वा संकीर्णं यथा भवतीत्येवं संसक्तं सम्बद्धं यत् तत्तथा, तत्र तदेव वा असुह-विलीण-त्रिगय-बीभत्स-दरिसणिजे अशुचि अशुचिअशुच्यत्वात् विलीनं जुगुप्सासमुत्पादकत्वात् विकृतं विकारवत्त्वात् बीभत्सं द्रष्टुपशोयत्वात्, एवंभूतं दृश्यत इति दर्शनीयम्, ततः कर्मधारयः, तत्र तदेव वा भवेत्तारुचे सिया, यादृशः सर्पादिकडेवरं गन्धो भवेत् यादृशं वा सर्पादिकडेवरं गन्धेन भवेत्

ति वा जाव मय-कुहिय-विण्ह-किमिण-वावण-दुरभिगंधे किमिजालाउले 'संसते असुइविगयँबीभत्थदरिसणिजे भवे एयारूवे सिया? गो इण्हे समडे, एत्तो अणिट्ठतराए चेव जाव गंधेणं पण्णत्ते।

१२. तते णं से जितसत्तू राया अण्णदा कयाइ ण्हाए कयबलिकम्मे जाव
 ५ अप्पमहग्घाभरणालंकियसरीरे बहूहि ईसर जाव सत्थवाहप्पमितीहिं सद्धि भोयण-
 मंडवंसि भोयणवेलाए सुहासणवरगए विपुलं असणं ४ जाव विहरति, जिमित-
 भुत्तुत्तरागए जाव सुइभूते तंसि विपुलंसि असणं ४ जायविम्हए ते बहवे ईसर जाव
 पमिती एवं वयासी—अहो णं देवाणुप्पिया! इमे मणुण्णे असण-पाण-खाइम-साइमे
 वण्णेणं उववेए जाव फासेणं उववेए आसायणिजे वीसायणिजे पीणणिजे दीवणिजे
 १० दप्पणिजे मयणिजे बिहणिजे सन्विदियगायपल्हायणिजे। तते णं ते बहवे ईसर जाव
 सत्थवाहप्पभियओ जितसत्तुं एवं वदासी—तदेव णं सामी! जण्णं तुंभे वदह—
 'अहो णं इमे मणुण्णे असण-पाण-खाइम-साइमे वण्णेणं उववेए जाव पल्हायणिजे'।

- एतद्वपः तद्वपो वा स्याद् भवेत् तस्य भक्तकवलस्य गन्ध इति सूत्रकारस्य विकल्पोल्लेखः। नो
 इण्हे समडे, नायमर्थः समर्थं सङ्गत इत्यर्थं तु तस्यैव निर्णयः। निर्णीतमेव गन्धस्वरूपमाह—
 १५ एत्तो अणिट्ठतराए चेव इतः अधिकडेवरादिगन्धात् सकाशाद्विनिष्टतर एव अभिलाषस्याविषय एव,
 अकान्तरकः अकमनीयतरस्वरूपः, अभियतरः अप्रीत्युत्पादकावेन, अमनोऽन्यतरकः कथयाप्यनिष्ट-
 त्वात्, अमनोऽन्यतरः चिन्तयापि मनसोऽनभिगम्य इत्यर्थः—अटी० ॥ ६. त्ति जे २ ॥
 १. 'विणिट्ठ' सं १ ला २, ३, हे २, ४। 'विण्णम् उच्छुनत्वादिविकारवत्, किमिणं ति
 कतिपयकुमिवत्'—अटी० ॥ २. 'जालं उल्ले जे १। 'जालं उल्ले हे १ ॥ ३. 'संभत्ते हे २ ॥
 २० ४. 'विमय' ला १ ॥ ५. 'बीभत्स' हे १ जे १ सं १ ला २, ३ ॥ ६. भवेयारूवे खं १ सं १
 ला १, २, ३, हे ४ लो० ॥ ७. जाव नास्ति खं १ ॥ ८. कयाई हे १, २ जे १ ॥ ९. हे १
 जे १ विना—असण ४ विह' ला २, ३ हे २, ३। असणं ४ विह' सं १ हे ४ लो० खं १।
 'असणं पाणं खाइमं साइमं आसायमाणे परिभाएमाणे परिमुंजमाणे एवं च णं विहरति' इति
 संपूर्णः पाठोऽत्र, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ८ ॥ १०. 'असण-पाण-खाइम-साइमंसि' इति संपूर्णः पाठः
 ४ इत्यनेन विवक्षितः। असणं ४ जाव जायविम्हए हे १ जे १। असण ४ जाव विम्हए हे ३ ॥
 ११. हे १ विना—आसायणिजे विसाय' ला १। आसायणिजे विसाय' जे १। आसायणिजे
 विस्साय' हे १ ला १ जे १ विना ॥ १२. दीवणिजे पीणणिजे दप्प' हे १ जे १। वीयणिजे
 दीवणिजे पीयणिजे दप्प' सं १ ला ३ हे ४। पीयणिजे दप्प' ला २। बीसणिजे दीवणिजे दप्प'
 हे ३। दृश्यतां पृ० १५ पं० २ ॥ १३. बिहणिजे हे १ विना। बिहणिजे नास्ति हे २, ३ ॥
 १४. प्रतिषु पाठाः—जाव सत्थवाहप्पभिइओ जे १। जाव प्पभिइओ हे २। जाव प्पभियओ
 हे १। जाव पभियतो खं १। जाव पभिइओ ला ३। जाव पभिओ ला १। जाव पभिइयइउ
 हे ३। जाव पभियओ लो० हेमू० ४, जाव पभिइओ हेसं० ४ ॥ १५. तुमं वयह सं १ ला ३,
 हे ४ ॥ १६. मणुण्णे ४ भां० ॥ १७. असण ४ इति सर्वत्र पाठः। एवमग्रेऽपि प्रायः सर्वत्र ॥

तते णं जितसत्तु सुबुद्धिं अमच्चं एवं वदासी—अहो णं देवाणुप्पिया सुबुद्धी !
इमे मणुण्णे असण-पाण-खाइम-साइमे जाव पल्हायणिजे । तए णं सुबुद्धी जित-
सत्तुस्सेयमड्डं नो आढाइ जाव तुसिणीए संचिड्ढति ।

तते णं जितसत्तु सुबुद्धिं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वयासी—अहो णं सुबुद्धी !
इमे मणुण्णे, तं चेव जाव पल्हायणिजे । तए णं से सुबुद्धी अमच्चे जितसत्तुणा
रणा दोच्चं पि तच्चं पि एवं वुत्ते समाणे जितसत्तुं रायं एवं वदासी—नो खलु
सामी ! अम्हं एयंसि मणुणंसि असण-पाण-खाइम-साइमंसि 'केइ विम्हए, एवं
खलु सामी ! सुब्भिसद्दा वि पोग्गला दुब्भिसद्दाए परिणमंति, दुब्भिसद्दा वि
पोग्गला सुब्भिसद्दाए परिणमंति, सुरूवा वि पोग्गला दुरूवत्ताए परिणमंति,
दुरूवा वि पोग्गला सुरूवत्ताए परिणमंति, सुब्भिगंधा वि पोग्गला दुब्भिगंधत्ताए
परिणमंति, दुब्भिगंधा वि पोग्गला सुब्भिगंधत्ताए परिणमंति, सुरसा वि पोग्गला
दुरसत्ताए परिणमंति, दुरसा वि पोग्गला सुरसत्ताए परिणमंति, सुहफासा वि
पोग्गला दुहफासत्ताए परिणमंति, दुहफासा वि पोग्गला सुहफासत्ताए परिणमंति ।
पओग-वीससापरिणया वि य णं सामी ! पोग्गला पणत्ता ।

तते णं से जितसत्तु सुबुद्धिस्स अमच्चस्स एवमातिक्खमाणस्स एवं भासमाणस्स
एवं पण्णवेमाणस्स एवं परूवेमाणस्स एतमड्डं नो आढाति, नो परियाणाइ,
तुसिणीए संचिड्ढइ ।

तए णं से जितसत्तु अज्झया कयाइ ण्हाए ओसखंधवरगते महयाभडचडंगेरं
आसवाहणियाए निजायमाणे तस्स फरिहोदगस्स अदूरसामंतेणं वीतीवयइ, तते णं
जितसत्तु तस्स फेरिहोदगस्स असुभेणं गंधेणं अभिभूते समाणे सएणं उत्तरिज्जेणं

* देवाणुप्पिया हे १ जे १ विना नास्ति ॥ १. असण १ पाण २ खाइम ३ साइम ४ केइ हे २ ॥ २. केति डि° सं १ ला २, ३, हे ४। के वि° खं १ ॥ ३. विम्हिए लो° ॥ ४. "सुब्भिसद्दा वि ति शुभशब्दा अपि दुब्भिसद्दाए ति दुष्टशब्दतया"—अटी° ॥ ५. "ति जाव सुइ° हे १ जे १ ॥ ६. "पओगवीससापरिणय ति प्रयोगेण जीवव्यापारेण विस्सया च स्वभावेन परिणता अवस्थान्तरमारजा ये ते तथा"—अटी° ॥ ७. "माणस्स ४ एतमड्डं इति जे १ हे १ विना सर्वत्र पाठः । "माणस्स एवमड्डं जे १ हे १ ॥ ८. कयाइ सं १ ला २। कयाइ जे १। कयावि लो° ॥ ९. "हायए लो° ॥ १०. "आसखंधवरगए ति अश्व एव स्कन्धः पुद्गलप्रचयरूपो वरः प्रधानोऽश्वस्कन्धवरः, अथवा स्कन्धदेशप्रत्यासत्तेः पृष्ठमपि स्कन्ध इति व्यपदिष्टमिति"—अटी° ॥ ११. "भडचडगरवंदपरिच्छिन्ने" इति सम्पूर्णः पाठोऽत्र भाति । दृश्यतां पृ० ३३ पं० ३ ॥ १२. "वाहि° लो° ॥ १३. तस्स नास्ति हे १ जे १ ॥ १४. परि° हे २ लो° ॥

आसगं पिइति, २ ता एगंतं अवक्कमति, २ ता ते बहवे ईसर जाव पभितओ एवं वदासी—अहो णं देवाणुप्पिया ! इमे फरिहोदए अमणुण्णे वण्णेणं ४, से जहा नामए अहिमडे ति वा जाव अमणामतराए चेव [गंधेणं पण्णत्ते] । तए णं ते बहवे ईसर जाव पभितयो एवं वदासी—तहेव णं तं सामी ! जं णं तुम्हे एवं वयह ‘अहो णं इमे फरिहोदए अमणुण्णे वण्णेणं ४ से जहा णामए अहिमडे इ वा जाव अमणामतराए चेव गंधे[णं] पण्णत्ते ।’

तए णं से जियसत्तू सुबुद्धिं अमच्चं एवं वदासी—अहो णं सुबुद्धी ! इमे फरिहोदए अमणुण्णे वण्णेणं ४, से जहा नामए अहिमडे इ वा जाव अमणामतराए चेव [गंधेणं पण्णत्ते] । तए णं से सुबुद्धी अमच्चे ‘जियसत्तुणा रत्ता एवं वुत्ते समाणे नो आढाइ, नो परिआणाइ जाव तुसिणीए संचिइइ । तए णं से जियसत्तू राया सुबुद्धिं अमच्चं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वदासी—अहो ‘णं तं चेव । तए णं से सुबुद्धी अमच्चे जियसत्तुणा रत्ता दोच्चं पि तच्चं पि एवं वुत्ते समाणे एवं वदासी—नो खलु सामी ! अहं एयंसि फरिहोदगंसि केइ विम्हए । एवं खलु सामी ! सुब्भिसदा वि पोग्गला दुब्भिसदत्ताए परिणमंति, तं चेव जाव पओगवीससा-परिणया वि य णं सामी ! पोग्गला पण्णत्ता ।

तते णं जितसत्तू सुबुद्धिं एवं वयासी—मा णं तुमं देवाणुप्पिया ! अप्पाणं च परं च तदुभयं च बहूहिं य अंसम्भावुम्भावणाहिं मिच्छत्ताभिणिवेसेण य वुग्गाहेमाणे वुप्पाएमाणे विहराहि ।

तते णं सुबुद्धिस्स इमेयारूवे अज्झत्थिए चितिए पत्थिए मणोगए संकप्पे

१. अत्र ४ इत्यनेन ‘अमणुण्णे वण्णेणं अमणुण्णे रत्तेणं अमणुण्णे गंधेणं अमणुण्णे फालेणं’ इति ‘अमणुण्णे वण्णेणं रत्तेणं गंधेणं फालेणं’ इति वा पाठो ग्राह्यः, एवमप्येऽपि ॥ २. बहवे राईसरपभिइ जाव एवं वं हे २ । बहवे राईसरपभिइ जाव एवं वं ला १ । बहवे राईसरणं पभित्तिं जाव एवं वं जे १ । बहवि गईपभिइ जाव एवं वं हे १ । बहवे राईसर जाव पभि एवं वं हे ३ खं १ । बहवे राईसर पभिइ । एवं वं लो० ॥ ३. जहच्चं तुम्हे हे २ । जं तुम्हे लो० । दइयतां पृ० २१६ पं० ११ । ४. अमणुण्णतराए जे १ हे १ ॥ ५. गंधे पण्णत्ते जे १ विना नास्ति । दइयतां पृ० २१६ पं० ३ ॥ ६. अमणुण्णतराए जे १ हे १ ॥ ७. दइयतां पृ० २१६ पं० ३ ॥ ८. जियसत्तुणा परिआणाइ जे १ विना नास्ति ॥ ९. ‘यागेइ जे १ ॥ १०. णं तहेव लो० ॥ ११. “असम्भावुम्भावणाहिं ति असतां भावानां वस्तूनां वस्तुधर्माणां वा या उद्भावना उपेक्षणाणि तास्तथा, ताभिः, मिथ्यात्वाभिनिवेशेन च विपर्यासाभिमानेन व्युद्ग्राहयन् विविधत्वेन आधिवयेन च ग्राहयन् व्युत्पादयन् अव्युत्पन्नमिति व्युत्पन्नं कुर्वन्”—अटी० ॥ १२. प्रतिषु पाठाः—अज्झत्थिए ५ समुं जे १ हे १ विना । अज्झत्थिए जाव समुं जे १ हे १ ॥

समुपपजित्था—अहो णं जितसत्तु संते तच्चे तहिए अवितहे सम्भूते जिणपण्णत्ते भावे 'णो उवलमति, तं सेयं खलु मम जितसत्तुस्स रण्णो संताणं तच्चाणं तहियाणं अवितहाणं सम्भूताणं जिणपण्णत्ताणं भावाणं अभिगमणद्वयाए एयमट्ठं उवाइणा- वेत्तए। एवं संपेहेति, २ ता पच्चतिएहिं पुरिसेहिं सद्धिं 'अंतरावणाओ नवए घडए पडए य गेण्हति, २ ता संशोकालसंमयंसि पविरलमणुस्संसि णिसंतपडि- ५
'निसंतंसि जेणेव फरिहोदए तेणेव उवागच्छइ, २ ता तं फरिहोदगं गेण्हवेति, २ ता नवएसु घडएसु गालावेति, २ नवएसु घडएसु पक्खिवावेति, २ सज्जखारं पक्खिवावेति, २ ता लंछियमुद्धिते कारावेति, २ ता सत्तरत्तं पेरिवावेति, २ ता दोच्चं पि नवएसु घडएसु गालावेति, २ नवएसु घडएसु पक्खिवावेति, २ ता सज्जखारं पक्खिवावेति, २ ता लंछियमुद्धिते कारावेति, २ ता सत्तरत्तं १०
पेरिवावेति, २ ता तच्चं पि नवएसु घडएसु जाव संवसावेति। एवं खलु एएणं उवाएणं अंतरा गालावेमाणे अंतरा पक्खिवावेमाणे 'अंतरा संवसावेमाणे २ सत्त सत्तए रातिंदियाइं पेरिवावेति। तते णं से फरिहोदए सत्तमसत्तयंसि परिणममाणंसि उदगरयणे जाए यावि होत्था अच्छे पच्छे जच्चे तणुए फोलियवण्णाभे वण्णेणं उववेते १४ आसायणिजे जाव सव्विदियगायपल्हायणिजे। १५

तते णं सुबुद्धी अमच्चे जेणेव से उदगरतणे तेणेव उवागच्छइ, उवागच्छित्ता करयलंसि आसादेति, २ तं उदगरतणं वण्णेणं उववेयं ४ आसायणिज्जं जाव सव्विदियगायपल्हायणिज्जं जाणित्ता हट्ठतुडे बहूहिं उदगसंभारणिजेहिं दव्वेहिं

१. णो सहइह उवलमभइ जे १ ॥ २. "अभिगमणद्वयाए ति अवगमनलक्षणाय अर्थित्यर्थः, एतमट्ठं ति एवं पुद्गलानामपरापरपरिणामलक्षणमर्थम् उवाइणावित्तए ति उवादापयितुं ग्राहयितुमित्यर्थः"—अटी० ॥ ३. 'जहिंभत' जे १ हे १ ॥ "अंतरावणाओ ति परिखोदकमार्गान्तरा- लवर्तिनो हट्ठात् कुम्भकारसम्बन्धिन इत्यर्थः"—अटी० ॥ ४. इत्यतां पृ० १७७ पं० ३ ॥ ५. 'मणुस्संसि' हे २ विना ॥ ६. 'निसंतंसि' हे १ जे १ ॥ ७. णवसु हे १ जे १ लो० ॥ ८. 'खारं' हे १ ॥ "सज्जखारं ति सद्योभसम्"—अटी० ॥ ९. 'मुद्धियं' सं १ ला २, ३, हे ४ मां० जे २ ॥ १०. 'परिवासा' खं १ ॥ ११. 'खारं' जे १ ॥ १२. 'मुद्धितं' हे २, ३, जे १ खं १ विना ॥ १३. 'करा' हे १ ला २, ३ ॥ १४. 'परिवावेति' तच्चं ला २ मां० हे १ ॥ १५. 'वेति' २ एवं हे २ ला १ लो० विना ॥ 'वेह' २ ता एवं हे १ जे १ ॥ १६. 'अंतरा य(पलो०)वसा' हे १ जे १ ला १ मां० विना ॥ १७. 'सत्त सत्त राइं' जे १ हे ३ ला १ ॥ १८. 'वेति' २ तते णं हे १, २ विना ॥ 'वेह' २ ता तए णं जे १ ॥ 'वेति' २ लंछितमुद्धिए कारावेति ॥ तए णं ला १ ॥ १९. 'फलिय' खं १ ॥ २०. '४' नास्ति जे १ खं १ हे १, २ ॥ अत्र ४ इत्यनेन 'वण्णेणं उववेते रसेणं उववेते गंभेणं उववेते फासेणं उववेते' इति संपूर्णः पाठो ज्ञेयः ॥

संभरेति, २ ता जितसत्तुस्स रण्णो पाणियघरियं सद्दावेति, सद्दावेत्ता एवं वदासी—तुमं णं देवाणुप्पिया ! इमं उदगरतणं गेण्हाहि, २ जितसत्तुस्स रण्णो भोयण-वेलाए उवणेज्जासि । तते णं से पाणियघरिए सुबुद्धिस्स एतमडुं पडिसुणेति, २ तं उदगरतणं गेण्हति, २ जितसत्तुस्स रण्णो भोयणवेलाए उवडुवेति । तते णं से

५ जितसत्तू राया तं विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं आसाएमाणे वीसाएमाणे जाव विहरति, जिमियभुत्तुत्तरागते वि य णं जाव परमसुइभूए तंसि उदगरयणंसि जायविम्हए ते बह्वे ईसर जाव एवं वदासी—अहो णं देवाणुप्पिया ! इमे उदगरयणे अच्छे जाव सव्विदियगायपल्हायणिजे । तते णं ते बह्वे ईसर जाव एवं वदासी—तदेव णं सामी ! जण्णं तुम्भे वदह जाव तं चेव पल्हायणिजे ।

१० तते णं जितसत्तू राया पाणियघरियं सद्दावेति, २ ता एवं वदासी—एस णं तुमे देवाणुप्पिया ! उदगरतणे कतो आसादिते ? तते णं से पाणियघरिए जितसत्तुं एवं वदासी—एस णं सामी ! मए उदगरयणे सुबुद्धिस्स अंतियाओ आसादिते । तते णं जितसत्तू सुबुद्धिं अमच्चं सद्दावेति, २ ता एवं वदासी—अहो णं केणइ कारणेणं सुबुद्धी ! अहं तव अणिट्ठे अकंते अपिए अमणुण्णे अमणामे

१५ जेणं तुमं मम कल्लअकल्लिं भोयणवेलाए इमं उदगरतणं न उवडुवेसि ? तं एस णं तुमे देवाणुप्पिया ! उदगरतणे कओ उवलद्धे ?

तते णं से सुबुद्धी जितसत्तुं एवं वदासी—एस णं सामी ! से फरिहोदए । तते णं से जितसत्तू सुबुद्धिं एवं वदासी—केणं कारणेणं सुबुद्धी ! एस से फरिहोदए ? तते णं सुबुद्धी जितसत्तुं एवं वदासी—एवं खलु सामी ! तुम्भे

२० तया मम एवमातिकखमाणस्स एवं भासमाणस्स एवं पण्णवेमाणस्स एवं

१. 'हेहिंति खं १ । "उदगसंभारजिजेहिंति उदक्कासकैः बालक-मुस्तादिभिः संभारयति संभृतं करोति"—अटी० ॥ २. वीसाएमाणे नास्ति हे १, २, जे १ ॥ ३. बह्वे राईसर" ला १ विना ॥ ४. जाव एवं चेव पल्हा" सं १ ला २, ३, हे ४ लो० । जाव पल्हा" हे २ ॥ ५. 'घरयं जे १ । 'घरं हे १ ॥ ६. 'घरण ला १ हे ४ ॥ ७. णं ते जि" सं १ ला ३ हे ४ ॥ ८. अहो णं केणइ कारणेणं सुबुद्धी अहं तव अणिट्ठे ला १ । अहो णं सुबुद्धी केणं कारणेणं अहं तव अणिट्ठे मु० । अहो (अहे-जे १) णं सुबुद्धी अहं तव अणिट्ठे हे १, २ भा० जे १ खं १ लो० । अहो णं सुबुद्धिं अहं तव अणिट्ठे हे २ । केणं कारणेणं अहं तव अणिट्ठे सं १ ला ३ जे २ हे ४ ॥ ९. प्रतिषु पाठाः—अणिट्ठे ५ जेणं हे २, ३, सं १ ला १, २, ३ । अणिट्ठे २ जेणं खं १ । अणिट्ठे जेणं हे १, ४, जे १ । अत्र '५' इत्यनेन अणिट्ठे अकंते अपिए अमणुण्णे अमणामे इति संपूर्णः पाठोऽभिप्रेतः ॥ १०. 'मागस्स ४ एतमडुं इति प्रतिषु पाठाः । अतः '४' इत्यङ्केन एवं भासमाणस्स इत्यादिः पाठोऽत्र निर्दिष्टोऽस्माभिः । संक्षेपचिकीर्षायाम् 'एवमातिकखमाणस्स भासमाणस्स पण्णवेमाणस्स पवेरुमाणस्स' इत्यपि निर्दिष्टं शक्यते ॥

परूवेमाणस्स एतमड्डं णो सद्दहह, णो पत्तियह, णो रोयह, ततो णं मम इमेयारूवे
अज्झत्थिते चित्ति ए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—अहो णं जितसत्तु
संते जाव भावे नो सद्दहति, नो पत्तियति, नो रोएति, तं सेयं खलु मम
जियसत्तुस्स रण्णो संताणं जाव सन्भूताणं जिणपणत्ताणं भावाणं अभिगमण-
ड्डयाए एतमड्डं उवाइणावेत्तए । एवं संपेहेमि, २ तं चेव जाव पाणियघरियं
सद्दावेमि, २ एवं वदामि—तुमं णं देवाणुप्पिया ! उदगरतणं जितसत्तुस्स
रण्णो भोयणवेलाए उवणेहि । तं एतेणं कारणेणं सामी ! एस से फरिहोदए ।

तते णं 'से जितसत्तु राया सुबुद्धिस्स अमच्चस्स एवमातिक्खमोणस्स एवं
भासमाणस्स एवं पणवेमाणस्स एवं परूवेमाणस्स एतमड्डं नो सद्दहति, नो
पत्तियति, नो रोएति, असद्दहमाणे अपत्तियमाणे अरोएमाणे अन्भितरद्वाणिजे १०
पुरिसे सद्दावेति, २ एवं वदासी—गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! अंतरावणातो
नैवए घडए पडए य गिण्हह, २ जाव उदगसंभारणिजेहिं दव्वेहिं संभारेह । ते वि
तहेव संभारेति, २ जितसत्तुस्स उवणेति, तते णं से जितसत्तु राया तं उदगरयणं
करयलंसि आसाएति, २ ता आसातणिज्जं जाव सव्विदियगायपल्हायणिज्जं
जाणिता सुबुद्धिं अमच्चं सद्दावेति, २ ता एवं वदासी—सुबुद्धी ! एए णं तुमे १५
'संता तच्चा जाव सन्भूया भावा कतो उवलद्धा ? तते णं सुबुद्धी जितसत्तु एवं
वदासी—एए णं सामी ! मए संता जाव भावा जिणवयणातो उवलद्धा । तते
णं जितसत्तु सुबुद्धिं एवं वदासि—तं इच्छामि णं देवाणुप्पिया ! तव अंतिए
जिणवयणं निसामेत्तए ।

तते णं सुबुद्धी जितसत्तुस्स विचित्तं केवलपणत्तं चाउज्झांमं धम्मं परिकहेति, २०
तमाइक्खति जहा 'जीवा बज्झंति जाव पंच अणुव्वयाइं [सत्त सिक्खवयाइं] । तते

१. प्रतिषु पाठाः—णो सद्दहह ३ तन्नो णं हे १ । नो त सद्दहह ततो णं हे २ । णो सद्दहह तन्नो
णं जे १ । नो सद्दहह ३ तए णं खं १ । णो सद्दहह तते णं सं १ ला १, २, ३, हे ४ । नो सद्दहा-
ह । २ तते णं हे ३ ॥ २. अज्झत्थिते ४ अहो णं इति हस्तलिखितादर्शेषु पाठः ॥ ३. 'इयावे'
खं १ ॥ ४. से नास्ति हे १, २, ३ जे १, ला १ खं १ ॥ ५. 'माणस्स ४ एतमड्डं इति हस्त-
लिखितादर्शेषु पाठः । इत्यतां पृ० २२० टि० १० ॥ ६. सद्दहति ३ असद्दहमाणे ३ अन्भिं इति
प्रतिषु पाठः ॥ ७. नव घडए हे १ जे १ लो० विना ॥ ८. संता जाव भूता भावा हे १ जे १ ॥
९. एस णं जे १ हे १ ॥ १०. 'ज्जामधम्मं हे २ ॥ ११. जीवा सिज्झंति बुज्झंति ला १ ॥
१२. 'वयाणि तए णं सं १ जे २ ला २, ३, हे ४ । 'व्वयाइं सत्त सिक्खवयाइं तते णं ला १ । ला १
अनुसारेण पंच अणुव्वयाइं सत्त सिक्खवयाइं । तए णं इत्यपि पाठोऽत्र स्यात् ॥

जितसत्तू णं सुबुद्धिस्स अंतिए धम्मं सोच्चा णिसम्म हँडुतुडे सुबुद्धिं अमच्चं एवं वदासि—सदहामि णं देवाणुप्पिया ! निग्गंथं पावयणं, पत्तियामि णं देवाणुप्पिया निग्गंथं पावयणं, रोएमि णं देवाणुप्पिया ! निग्गंथं पावयणं जाव से जहेयं तुब्भे वयह । तं इच्छामि णं तव अंतिए पंचाणुव्वतियं सत्तसिक्खावतियं जाव उवसंप-
५ जित्ताणं विहरित्तए । अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबंघं करेह ।

तए णं से जियसत्तू सुबुद्धिस्स अमच्चस्स अंतिए पंचाणुव्वइयं जाव दुवालस-
विहं धम्मं पडिवज्जइ । तते णं जितसत्तू समणोवासए जाते अभिगयजीवाजीवे
जाव पडिलभेमाणे विहरति ।

ते णं काले णं ते णं समए णं थेरागमणं, जियसत्तू राया सुबुद्धी य निग्गच्छति,
१० सुबुद्धी धम्मं सोच्चा जं नवरं जितसत्तुं आपुच्छामि जाव पव्वयामि । अहासुहं
देवाणुप्पिया ! तते णं सुबुद्धी जेणेव जितसत्तू तेणेव उवागच्छति, २ ता एवं
वदासि—एवं खलु सामी ! मए थेराणं अंतिए धम्मे निसंते, से वि य धम्मे ईच्छिए
पडिच्छिए इच्छिय-पडिच्छिए । तए णं अहं सामी ! संसारमउव्विग्गे भीए जाव
इच्छामि णं तुब्भेहिं अन्भणुत्ताएँ समाणे जाव पव्वइत्तए । तते णं जितसत्तू सुबुद्धिं
१५ एवं वदासी—अच्छामु ताव देवाणुप्पिया ! कतिवयातिं वासातिं उरालातिं जाव
भुंजमाणा, तत्तो पच्छा एग्यओ थेराणं अंतिए मुंडे भवित्ता जाव पव्वइस्सामो ।
तते णं सुबुद्धी जितसत्तुस्स एतमहं पडिसुणेति । तते णं तस्स जितसत्तुस्स रण्णो
सुबुद्धिणा सद्धिं विपुलाइं माणुस्स जाव पच्चणुभवमाणस्स दुवालस वासाइं
वीतिकंताइं ।

१. निसम्मा सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ २. हट्ट सुबुद्धिं जे १ हे १ विना ॥ ३. पावयणं ३ जाव
इति हस्तलिखितादशेषु पाठः ॥ ४. करेह जे १ हे १ मां० विना नास्ति । दृश्यतां पृ० ४३
पं० १६ टि० ११, पृ० ७४ पं० १०, पृ० ८३ पं० १० ॥ ५. व्वइयं स जाव हे १ । ६. च्छंति
जे १, २, मां० सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ७. जाव पव्वामि जे २ ला २ । जाव व्वामि खं १ ॥
८. निसण्णे सं १ ला २ ॥ ९. अत्र 'इच्छिए पडिच्छिए इच्छियपडिच्छिए' इति पाठः
समीचीनो भाति । प्रतिषु पाठाः—इच्छिय पडिच्छिए ३ तए हे १, २ मां० लो० जे १
खं १ । इच्छियपडिच्छिय ३ ला १ । इच्छियपडिच्छिय तए सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १०. ए स
जाव हे २ लो० खं १ ॥ ११. प्रतिषु पाठाः—अच्छामं...भुंजमाणा खं १ । अच्छामु...भुजमाणा
लो० लामु० ३, अच्छं...भुंजमाणा लासं० ३ । अच्छामु...भुंजमाणे हे २ ला १ । अच्छामु...
भुंजमाणा हे ३ । अच्छामु...भुंजमाणे हे ४ । अच्छं...भुंजमाणे ला २ । तथ्य...भुंजमाणा
जे १ मां० । अच्छामु...भुंजमाणा हे १ ॥ १२. एगतो थे° सं १ ला २, ३, जे २ हे ४ ॥
१३. जाव नास्ति जे १ हे १ विना ॥

ते णं काले णं ते णं समए णं थेरागमणं, तते णं जितसत्तू धम्मं सोच्चा एवं वयासी—जं नवरं देवाणुप्पिया ! सुबुद्धिं अमच्चं आमंतेमि, जेडुपुत्तं रज्जे ठेवेमि, तए णं तुब्भं णं जाव पव्वयामि । अहासुहं देवाणुप्पिया !

तते णं जितसत्तू जेणेव सए 'गिहे तेणेव उवागच्छति, २ ता सुबुद्धिं सदावेति, २ ता एवं वयासी—एवं खलु मए थेराणं जाव पव्वामि, तुमं णं किं करेसि ? ५ तते णं सुबुद्धी जितसत्तुं एवं वदासी—जाव के अन्ने आहारे वा जाव पव्वामि । तं जति णं देवाणुप्पिया ! जाव पव्वाहि, गच्छह णं देवाणुप्पिया ! जेडुपुत्तं च कुडुंवे ठावेहि, २ ता सीयं दुरुहित्ताणं ममं 'अतिए० सीया जाव पाउब्भवति ।

तते णं जितसत्तू कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ ता एवं वदासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! अदीणसत्तुस्स कुमारस्स रायाभिसेयं उवडुंवेह जाव अंभि- १० सिंचति जाव पव्वतिए ।

तते णं जितसत्तू एक्कारस अंगाइं अहिज्जति, बहूणि वासाणि परियाओ, मासियाए जाव सिद्धे । तते णं सुबुद्धी एक्कारस अंगाइं अहिज्जति, बहूणि वासाणि परियाओ, मासियाए जाव सिद्धे ।

एवं खलु 'जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं बारसमंस्स णायज्झयणस्स १५ अयमट्ठे पणत्ते त्ति वेमि ।

॥ बारसमं णायज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. ठावेमि जे १ हे १ ॥ २. 'तुब्भं णं अतिए मुंढे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वयामि' इति सम्पूर्णः पाठोऽत्र माति ॥ ३. गेहे हे २ जे १ ॥ ४. दइयतां पृ० २२२ पं० १२ ॥ ५. दइयतां पृ० १२३ पं० १० ॥ ६. दइयतां पृ० १२३ पं० १२-१४ ॥ ७. पव्वयामि हे १ ॥ ८. दइयतां पृ० १२३ पं० १६ ॥ ९. मज्झं लो० ॥ १०. अतिए सीया जाव पाउब्भवह जे १ । अतिए सीया जाव पाउब्भवह हे १ । अत्र पृ० १२३ पं० १९ अनुसारेण 'अतिए पाउब्भवहि, से वि तहेव पाउब्भवति' ईदराः सम्पूर्णः पाठो भवेत् । यदि तु सीया इति पाठस्यैव कथमपि संगतिश्चि- कीर्षिता तर्हि 'अतिए पाउब्भवहि, सीयादुरूढे से वि सुबुद्धी अमच्चे तहेव पाउब्भवति' ईदराः सम्पूर्णः पाठः कल्पनीयः । दइयतामधस्तनं टिप्पणम् ॥ ११. इतः परं 'तए णं सुबुद्धीए सीया जाव पाउब्भवह' इत्यधिकः पाठो मु० मध्ये वर्तते, किन्तु हस्तलिखितादौषु कुत्रचिदपि नास्ति ॥ १२. 'ठवेहि खं १ ॥ १३. जाव नास्ति जे १ हे १ विना । दइयतां पृ० १२४ पं० १ टि० २ ॥ १४. अंभिसिंचति खं १ जे १ ला २ हे ३ । दइयतां पृ० १२४ पं० १ टि० ३ ॥ १५. जाव नास्ति सं १ ला २ हे ३, ४ खं १ । दइयतां पृ० ७५ पं० १० ॥ १६. वासाणि वा जाव सिद्धे सं १ लापू० २ हे ४ । वासाणि वा सिद्धे खं १ ॥ १७. जंबू जाव वेमि हे १ जे १ विना । जंबू जाव त्ति वेमि ला १, २ ला सं ३ ॥ १८. 'समज्झयणस्स जे १ ॥ १९. बारसमं अज्झयणं सम्मत्तं हे १ जे १ विना ॥ २०. सम्मत्तं ३९१७ सं १ हे ४ । सम्मत्तं ग्रंथाग्रं ३९१७ ला २ । सम्मत्तं ग्रंथाग्रं ३३१७ हे ३ ॥

[तेरसमं अज्झयणं 'दहुरे']

९३. जति णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं बारसमस्स णायज्झयणस्स अयमद्वे पण्णत्ते, तेरसमस्स णं भंते ! नायज्झयणस्स के अद्वे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे णामं नयरे होत्था,
 ५ गुणसिलए चेतिए, समोसरणं, परिसा निग्गया । ते णं काले णं ते णं समए णं
 सोहम्मे कप्पे, दहुरवडिसए विमाणे, सभाए सुहम्माए, दहुरंसि सीहासणंसि, दहुरे
 देवे चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं, चउहिं अग्गमहिसीहिं संपरिसाहिं, एवं जहा
 सूरियाभो जाव दिव्वातिं भोगभोगाइं भुंजमाणे विहरइ । इमं च णं केवलकप्पं
 जंबुदीवं दीवं विपुलेणं ओहिणा आभोएमाणे २ जाव नट्टविहिं उवदंसित्ता पडिगते,
 १० जहा सूरियाभे ।

भंते ! त्ति भगवं गोतमे समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति, २ एवं वदासी-
 अहो णं भंते ! दहुरे देवे महिड्डिए महज्जुईए महब्बले महायसे महासोक्खे
 महाणुभागे । दहुरस्स णं भंते ! देवस्स सा दिव्वा देविड्डी ३ कहिं गैया कहिं
 अणुपविट्ठा ? गोयमा ! सरीरं गया, सरीरं अणुपविट्ठा, कूडागारदिट्ठतो ।

१५ दहुरेणं भंते ! देवेणं सा दिव्वा देविड्डी ३ किणा लद्धा जाव अभिसम-
 न्नागया ?

एवं खलु गोयमा ! इहेव जंबुदीवे दीवे, भारहे वासे, रायगिहे [णयरे], गुण-
 सिलए चेतिए, सेणिए राया । तत्थ णं रायगिहे णगरे णंदे णामं मणियारसेट्ठी
 अद्वे दित्ते० ।

२० ते णं काले णं ते णं समए णं अहं गोतमा ! समोसदे, परिसा निग्गया,
 सेणिए राया निग्गए । तते णं से नंदे मणियारसेट्ठी इमीसे क्हाए लद्धडे समाणे
 ण्हाए पायचारेणं जाव पज्जुवासति, णंदे धम्मं सोच्चा समणोवासए जाते, तते णं

१. सपरिवाराहिं इति राजप्रभोये पाठः ॥ २. महिड्डिए जे १ । अत्र 'महिड्डिए इ दहुरे' इति
 हस्तलिखितादर्शेषु पाठः ॥ ३. देविड्डीभो कहिं जे १ । अत्र ३ इत्यङ्केन 'सा दिव्वा देविड्डी, सा
 दिव्वा देवज्जुई, से दिव्वे देवाणुभागे' इति सम्पूर्णाः पाठो राजप्रभोयानुसारेण शातव्यः ॥
 ४. गया २ गोयमा इति हस्तलिखितादर्शेषु पाठः ॥ ५. 'पपविट्ठा हे २ ॥ ६. केणा जे १ ।
 'किणा लद्धा किणा पत्ता किणा अभिसमन्नागया' इति सम्पूर्णाः पाठः ॥ ७. दृश्यतां पृ० ७७
 पं० १५ ॥ ८. ण्हाए जे १ हे १ विना नास्ति ॥

हं रायगिहातो पडिनिक्खंते बहिया जणवयविहारं विहरामि ।

तते णं से णंदे मणियारसेट्ठी अन्नया कयाति असाधुदंसणेण य अपज्जुवासणआए य अणणुसासणताए य असुस्ससणताए य सम्मतपज्जवेहिं परिहायमाणेहिं परिहाय-
माणेहिं मिच्छत्तपज्जवेहिं परिवड्डमाणेहिं परिवड्डमाणेहिं मिच्छत्तं विप्पडिवन्ने जाते
यावि होत्था ।

५

तते णं नंदे मणियारसेट्ठी अन्नया गिम्हकालसमयंसि जेट्टामूलंसि मासंसि
अट्टमभत्तं परिगेण्हति, २ ता पोसहसालाए जाव विहरति । तते णं णंदस्स
अट्टमभत्तंसि परिणममाणंसि तण्हाए छुहाए य अभिभूतस्स समाणस्स ईमे एता-
रूवे अज्झत्थिते चितिते पत्थिते मणोगते संकप्पे समुप्पज्जित्था—धन्ना णं ते
ईसर जाव पभितओ जेसिं णं रायगिहस्स बहिया बहूओ वावीतो पोक्खरणीओ १०
जाव सरसरंपंतिआओ जत्थ णं बहुजणो ण्हाति य पियति य पाणियं च संवहति ।
तं सेयं खलु ममं कलं पाँउ० सेणियं रायं आपुच्छित्ता रायगिहस्स बहिया
उत्तरपुरत्थिमे दिसीभागे ^{१२}वेम्भारस्स पव्वयस्स अदूरसामंते वत्थुपाढगरोइयंसि
भूमिभागंसि णंदं ^{१३}पोक्खरिणिं खणावेत्तए त्ति कट्ठु एवं संपेहेति, २ ता कलं
पाउप्पमायाए जाँव पोसहं पारेति, २ ण्हाते कयवलिकम्मे मित्त-णाइ जाँव संपरिखुडे १५
महत्यं जाँव पाहुडं रायारिहं गेण्हति, २ ता जेणेव सेणिए राया तेणेव उवा-

१. 'विहारेणं हे २, ३ खं १ ला १ विना । दृश्यतां पृ० १२८ पं० ११ । "जणवयविहारं
विहरइ" इति भगवतीसूत्रे पृ० ७६ पं० २०, पृ० १०५ पं० ९, पृ० ३१५ पं० १८, पृ०
४७५ पं० १६, पृ० ५५७ पं० १२, पृ० ७२७ पं० १९, पृ० ८१७ पं० ११ ॥ २. अपज्जु-
वासणाए खं १ विना ॥ ३. अणणुसासणाए खं १ जे १ भां० विना ॥ ४. भां० जे १ विना-
असूसणायाए खं १ । असूसणाए हे १ । असुस्समाणाए हे २ । असुस्ससणाए हे ३, ४, सं १ ला
२, ३ जे २ । असुस्ससूणाए ला १ ॥ ५. इमेयारूवे हे २ विना ॥ ६. दृश्यतां पृ० २० पं० १५ ॥
७. प्रतिपु पाठाः—ईसर जाव पभित्यओ हे २ । जाव राईसरपभित्यओ हे १ । जाव ईसरप-
भित्यओ जे १ । जाव ईसरपभित्यओ हे ३, ला १ । जाव ईसरपभित्यओ सं १ ला २, ३, हे ४ । जाव
ईसरपभित्यओ खं १ । दृश्यतां पृ० ११२ पं० ७ । अत्र 'ईसर-तलवर-माडंबिय-कोडुंबिय-मंति-
महाभंति-गणग-दोवारिय-अमच्च-चेड-पीढमद्-णगर-गिगम-सेट्ठि-सेणावत्ति-सत्थवाह-द्वय-संधि-
वालपभित्यओ' इत्यपि पूर्णः पाठो भवेत् । दृश्यतां पृ० १६ पं० १० ॥ ८. 'रिणीतो सं १ ला २,
३ हे ४ ॥ ९. 'पंतीओ जत्थ सं १ ला २, ३ हे ४ । 'पंतिआणं जत्थ जे १ ॥ १०. ण्हाइ पियइ
जे १ हे १ ॥ ११. दृश्यतां पृ० १४ पं० ५ ॥ १२. वेम्भारपव्वयस्स हे १ जे १ विना ॥ १३.
पुक्खरिणिं हे २ ॥ १४. दृश्यतां पृ० १४ पं० ५ ॥ १५. मित्त-णाइ-नित्थ-सयण-संबंधि-परिजणेणं
सखिं इति सम्पूर्णः पाठोऽत्र जावशब्देनाभिप्रेतः ॥ १६. दृश्यतां पृ० ११० पं० १३ ॥

गच्छति, २ ता जाव पाहुडं उवट्टवेति, २ ता एवं वदासी—इच्छामि णं
सामी ! तुम्हेहि अब्भणुन्नाए समाणे रायगिहस्स वहिया जाव खणवित्तए ।
अहासुहं देवाणुप्पिया !

तते णं णंदे सेणिएणं रत्ता अब्भणुण्णाते समाणे हट्ठ[तुट्ठे] रायगिहं मज्झं-
५ मज्जेणं निग्गच्छति, २ वत्थुपाढ्यरोइयंसि भूमिभागंसि णंदं पोक्खरिणिं खणावेउं
पयत्ते यावि होत्था । तते णं सा णंदा पोक्खरिणी अणुपुव्वेणं खम्ममाणा २
पोक्खरिणी जाया यावि होत्था चाउक्कोणा सभंतीरा अणुपुव्वसुजायवप्पसीयल-
जला संछन्नपत्त-भिस-मुणाला बहुउप्पल-पउम-कुमुद-नलिण-सुभग-सोगंधिय-
पुंडरीय-महापुंडरीय-सयपत्त-सहस्सपत्त-पप्फुल्लकेसरोवचिया परिहत्थभमंतमच्छ-
१० छप्पय-अणेगसउणगणमिहुणवियरियंसहुन्नइयमहुरसरनाईया पौसाईया दरिसणिज्जा
अभिरूवा पडिरूवा ।

तते णं से णंदे मणियारसेट्ठी णंदाए पोक्खरणीए चउदिसिं चत्तारि वणसंडे

१. पोक्खरणि हे १, २ ॥ २. पोक्खरणी हे १, ३ । पोक्खरणि हे २ ॥ ३. पोक्खरणि हे २, ४ ।
पोक्खरणि सं. १ ला ३ ॥ ४. तीरा य अणुं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ५. पुव्वं सुं हे २ विना ।
पुव्वि सुं हे ३ ॥ दृश्यतां पृ० १०३ पं० ६ ॥ ६. वत्तं हे ३ विना ॥ ७. वत्तं हे २ खं १
सं १ ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—पुप्फफल्लके जे १ मां० । पुप्फफल्लके हे १ । पुप्फुल्लके हे २ ।
पुप्फल्लके हे ३ । पप्फुल्लके ला ३ । पप्फुल्लके सं १ ला १, २, हे ४ लो० खं १ । दृश्यतां
पृ० १०३ पं० ८ । यद्यप्यत्र पुप्फफल्लके इति जे १ हे १ पाठः सुशोभनतरो भाति तथापि
राजप्रश्रीयस्त्रे केसरफुल्लोवचियाओ इति पाठः, जीवाभिगमस्त्रे तृतीयायां प्रतिपत्तौ फुल्लकेसरो-
वचियाओ इति पाठः जम्बूद्वीपप्रज्ञेतौ तृतीये वक्षस्कारे च पप्फुल्लकेसरोवचिए इति पाठो दृश्यते,
अतस्तदनुसारेण पप्फुल्लके इति पाठोऽत्र स्वीकृतोऽस्माभिः । “बहुउप्पल-कुमुद-गलिण-सुभग-
सोगंधिय-पौंडरीय-महापौंडरीय-सयपत्त-सहस्सपत्तपप्फुल्लकेसरोवचिए बहूनामुत्पल-कुमुद नलिन-
सुभगसौगंधिक-पुण्डरीक-महापुण्डरीक-शतपत्र-सहस्रपत्राणां प्रफुल्लानां विकस्वराणां केसरेः
किञ्चलैरपशोभितं भूतम्, विशेषणस्य व्यस्ततया निपातः प्राकृतत्वात्”—इति जम्बूद्वीपप्रज्ञेतौ
शान्तिचन्द्रीयवृत्तिसहितायाम्, पृ० २८९ A, २९२ A ॥ ९. केसरोवचिया हे १ । केसरोवचिया
जे १ ॥ १०. प्रतिषु पाठाः—मच्छप्पयं सं १ ला २, हे ३, ४ खं १ । मच्छप्पयं हे २ ला १,
३ । महच्छप्पयं हे १ जे १ । महच्छप्पयं लो० । राजप्रश्रीयदिषु मच्छ-कच्छभं इति पाठः ।
दृश्यतां पृ० १०३ पं० ९ । “पडिहत्था अतिप्रभूताः देशीशब्दोऽयम्, अमन्तो मत्स्य-कच्छपा
यत्र तत् तथा, अनेकशकुनिमिश्रुनकानां प्रविचरितम् इतस्ततो गमनं यत्र तत् तथा, ततः पूर्वपदेन
विशेषणसमासः, तथा शब्दोद्भूतिकम् उन्नतशब्दकं सारसादिजलचररतापेक्षया मधुरस्वरं च
हंस-भ्रमरादिकृजितापेक्षया एवंविधं नादितं विलपितं यत्र तत् तथा”—इति जम्बूद्वीपप्रज्ञेतः
शान्तिचन्द्रसूरिविरचितायां वृत्तौ चतुर्थे वक्षस्कारे पृ० २९२ A ॥ ११. सहंनइयं लो० ।
सदुमइयं जे १ हे १ ॥ १२. नाईया हे २ । नायया जे १ । नाई ला १ ॥ १३. पासइया हे २ ॥

रोवावेति । तए णं ते वणसंडा अणुपुव्वेण सारक्खिज्जमाणा संगोविज्जमाणा संव-
डिज्जमाणा य वणसंडा जाया किण्हा जाव 'निकुरुंभवूया पत्तिया पुप्फिया जाव
उवसोभेमाणा २ चिट्ठंति ।

तते णं नंदे पुरत्थिमिले वणसंडे एगं महं चित्तसमं कारावेति अणेगखंभसय-
संनिविट्ठं पासादीयं दरिसणिज्जं अभिरूवं पडिरूवं । तत्थ णं बहूणि किण्हाणि ५
य जाव सुकिलाणि य कट्टकम्माणि य पोत्थकम्माणि य चित्त-लेप्प-गंधिम-वेडिम-
पूरिम-संचातिम[कम्माणि य] उवदंसिज्जमाणाइं २ चिट्ठंति । तत्थ णं बहूणि
आसणाणि य सयणाणि य अत्थुयपत्थुयाइं चिट्ठंति । तत्थ णं बहवे णडा य णट्ठा य
जाव दिन्नभइभत्तवेयणा तालायरकम्मं करेमाणा २ विहरंति, रायगिहविणिग्गोओ
य तत्थ बहू जणो तेसु पुव्वणत्थेसु आसण-सयणेसु संनिसज्जो य संतुयट्ठो य १०
सुणमाणो य पेच्छमाणो य सोहेमाणो य सुहंसुहेणं विहरति ।

तते णं णंदे मणियारसेट्ठी दाहिणिले वणसंडे एगं महं महाणससालं कारावेति
अणेगखंभ० जाव पडिरूवं । तत्थ णं बहवे पुरिसा दिन्नभइभत्तवेयणा विपुलं
असण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खडेंति, बहूणं समण-माहण-अतिहि-किविणं-
वणीमगाणं परिभाएमाणा २ विहरंति ।

१५

तते णं णंदे मणियारसेट्ठी पंचत्थिमिले वणसंडे एगं महं तेगिच्छियसालं
कारेति, अणेगखंभसय० जाव पडिरूवं । तत्थ णं बहवे वेज्जा य वेज्जपुत्ता य

१. रोयावेइ हे २ ॥ २. निउरंबं हे १, २ खं १ लो० विना । दृश्यतां पृ० २१३ पं० ६ ॥ ३. 'माणा
चि' हे १, २, खं १ विना ॥ ४. कारवेइ हे १ हे १ ॥ ५. बहूणं हे १ जे १ ॥ ६. किण्हाण
य जाव सुकिलाण य जे १ ॥ ७. "काष्ठकमाणि दासमयपुत्रिकादिनिर्मापणानि, एवं सर्वत्र,
नवरं पुस्तं बलं चित्रं लेप्यं च प्रसिद्धम्, ग्रन्थिमानि यानि सूत्रेण ग्रन्थन्ते मालावत्, वेडिमानि
यानि वेष्टनतो निष्पद्यन्ते पुष्पमालाउम्बूसकवत्, पूरिमानि यानि पूरणतो भवन्ति कनकादिप्रतिमा-
वत्, सञ्जातिमानि सञ्जातनिष्पाद्यानि तथादिवत्, उपदर्श्यमानानि लोकैरन्योन्यमित्यर्थः"—
अटी० ॥ ८. 'माणइं चि' हे २, ३ खं १ विना ॥ ९. अत्थुयपत्थुयाइं हे १, २ जे १ ॥
१०. 'भयभ' हे १ जे १ । "दिणभइभत्तवेयण सि दत्तं वितीर्णं भृतिभक्तलक्षणं द्रव्यभोजनस्वरूपं
वेतनं मूल्यं येभ्यस्ते तथा"—इति अटी० मध्येऽष्टमेऽध्ययने व्याख्यातम् । दृश्यतां पृ० १८२
पं० ८ ॥ ११. प्रतिपु पाठाः—'गगो य तत्थ हे १ जे १ लो० । 'गगो यत्थ हे २ । 'गतो
एत्थ सं १ ला २, ३, हे ४ । 'गतो जत्थ ला १ । 'गतो तत्थ खं १ । दृश्यतां पृ० २२९ पं० २ ॥
१२. खं १ विनान्यत्र—पुव्वण' जे १ । पुव्वण' जे १ विना ॥ १३. 'सु उच्चत्थुय संनि' जे १ ॥
१४. सुयमाणो हे २ खं १ विना । सुहमागो ला २ ॥ १५. सोहे' हे ४ ला ३ ॥ १६. दृश्यतां
पृ० २२७ पं० ४ ॥ १७. 'किवण' हे ३, ४, लो० ला १, २, ३, सं १ ॥ १८. अवरिल्ले लो० ॥

जाणुया य जाणुयपुत्ता य कुसला य कुसलपुत्ता य दिन्नभैइभत्तवेयणा बहूणं
वाहियाण य गिलाणाण य रोगियाण य दुब्बलाण य तेगिच्छकम्मं करेमाणा
२ विहरंति, अण्णे य एत्थ बहवे पुरिसा दिन्नभइभत्तवेयणा तेसिं बहूणं
वाहियाण य गिलाणाण य रोगियाण य दुब्बलाण य ओसैह-भेसज्ज-भत्त-पाणेणं
५ पडियारकम्मं करेमाणा २ विहरंति ।

तते णं णंदे मणियारसेट्ठी उत्तरिल्ले वणसंडे एणं महं अलंकारियसभं कारवेति,
अणेगखंभसय० जाव पडिरूवं, तत्थ णं बहवे अलंकारियपुरिसा दिन्नभइभत्त-
वेयणा बहूणं सण्णाहाण य अण्णाहाण य गिलाणाण य रोगियाण य दुब्बलाण य
अलंकारियकम्मं करेमाणा २ विहरंति ।

१० तते णं तीए णंदाए पोक्खरणीए बहवे सणाहा य अणाहा य पंथिया य
पहिया य कारोडिया य कारवा[हिया] य तणहारा [य] पत्तहारा [य] कट्टहारा
[य] अप्पेगतिया ण्हायंति, अप्पेगतिया पाणियं पियंति, अप्पेगतिया पाणियं

१. जाणगा य जाणगपुत्ता य हे १ । “तेगिच्छिसालं ति चिकित्साशालाम् आरोग्य(अरोग-
खं १)शालाम्, वैद्या भिषग्वा आयुर्वेदपाठकाः, वैद्यपुत्राः तपुत्रा एव, जाणुय ति ज्ञायकाः,
शास्त्रानध्यायिनोऽपि शास्त्रज्ञप्रवृत्तिदर्शनेन रोगस्वरूप-तत्त्विकिः सावेदिनः, कुशला स्ववितर्काच्चि-
कित्सादिप्रवीणाः । वाहियाणं ति व्याधितानां विशिष्टचित्तपीडावतां शोकादिविप्लुतचित्तानामित्यर्थः,
अथवा विशिष्टा आधिर्यस्मात् स व्याधिः स्थिररोगः कुष्ठादिः, तद्वताम्, ग्लानानां क्षीणहर्षा-
णामशक्तानामित्यर्थः, रोगितानां संजातज्वरकुष्ठादिरोगाणामाश्रुवातिरोगाणां वा” —अटी० ॥
२. “भयभत्त” हे १, २ जे १ । “भत्तिभत्ति” खं १ ॥ ३. तेइच्छं कम्मं हे १ जे १ ॥
४. य रोगि गिला दुब्ब हे २ खं १ ॥ ५. “ओसहमित्थादि औषधमेकद्रव्यरूपम्, भैषजं
द्रव्यसंयोगरूपम्, अथवा औषधमेकानेकद्रव्यरूपम्, भैषजं तु पथ्यम्, भत्तं तु भोजनमात्रम्,
प्रतिचारककर्म प्रतिचारकत्वम्” —अटी० ॥ ६. “अलंकारियसहं ति नापितकर्मशालाम्” —
अटी० ॥ ७. जे १ विना — कारवेइ हे १ । कारेइ हे २ ला १ लासं ३ । करेइ सं १ ला २,
लाम् ३, हे ३, ४. खं १ ॥ ८. दइयतां पृ० २२७ पं० ४ ॥ ९. “यमणुस्सा हे १ विना ।
“यमाणुस्सा ला १ ॥ १०. समणाण हे २ विना ॥ ११. अणा रोगि गिलाण दुब्बल ला १ विना ।
अणा रोगि गिलाणाण य रोगि दुब्ब खं १ ॥ १२. प्रतिषु पाठाः — कारोडिया य तणं हे १
जे १ । कारोडि कारवा तणं हे १ जे १ लासं ३ विना । कारोडि कारवा तणं खं १ हे ३ ।
दइयतां पृ० ५४ टि० ७ । “कारोडिकाः कापालिकाः, कारो राजदेयं द्रव्यम्, तद् वहन्ति ये
ते कारवाहिकाः कारेण वा बाधिताः पीडिता ये ते कारबाधिताः” इति अटी० मध्ये प्रथमेऽ-
ध्ययनेऽत्रैव व्याख्यातम् पृ० ५९ A । “कारोडिकाः कापालिकाः ताम्बूलस्थगिकावाहका वा,
कारवाहिया कर्पीडिता नृपामाव्यवाहिनो वा” इति औपपातिकसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां
टीकायाम् ॥

संवहंति, अप्पेगतिया विसंजितसेय-जल्ल-मल-परिस्सम-निद-खुप्पिवासा सुहंसुहेणं विहरन्ति । रायगिहविणिग्गओ वि य एत्थ बहुजणो, किं ते ? जलरमण-विविह-मज्जण-कयलि-लयाघरय-कुसुमसत्थरय-अणेगसउणगणं रयरिभितसंकुलेसु सुहंसुहेणं अभिरममाणो २ विहरति ।

तते णं णंदाए पोक्खरिणीए बहुजणो णंहायमाणो यं पियमाणो य पाणियं च ५
संवहमाणो य अन्नमन्नं एवं वदासी—वह्ने णं देवाणुप्पिया णंदे मणियारसेट्ठी,
कयत्थे जाव जम्मजीवियफले जस्स णं इमेयारूवा णंदा पोक्खरिणी चाउंक्कोणा
जाव पडिरूवा, जस्स णं पुरत्थिमिल्ले, तं चेव सव्वं, चउसु वि वणसंडेसु जाव
रायगिहविणिग्गओ यत्थ बहुजणो आसणेसु य सयणेसु य सणिसण्णो य
संतुयट्ठो य पेक्खमाणो य साहेमाणो य सुहंसुहेणं विहरति । तं धन्ने कयत्थे १०
कयपुन्ने कया णं लोया ! सुलद्धे माणुस्सए जम्मजीवियफले णं नंदस्स
मणियारस्स ।

तते णं रायगिहे सिंघाडग जाव बहुजणो अन्नमन्नस्स एवमातिक्रवन्ति, एवं

१. संवाहंति जे १ । संवाहयन्ति हे १ ॥ २. “वीसज्जित्यादि विसुष्टस्वेद-जल्ल-मल-परिश्रम-निद्रा-श्रुत्-पिगासाः, तत्र जल्लोऽस्थिरो मालिन्यहेतुः मलस्तु स एव कठिनीभूत इति”—अटी० ॥
३. लो० विना—“हकिणिग्गओ धि यत्थ हे २, ३, खं १ । हविणिग्गओ वि यत्थ सं १ ला २, ३, हे ४ । हविणिग्गओ वि जत्थ हे १ भा० जे १ । दृश्यतां पृ० २२७ पं० ९ । “राजगृहवि-निर्गतोऽपि चात्र बहुजनः किं ते त्ति किं तद् यत् करोति ? उच्यते—जलरमणैः जलक्रीडाभिः त्रिविधमज्जनैः बहुप्रकारस्नानैः, कदलीनां लतानां च गृहकैः कुसुमश्रस्तैः अनेकशकुनिगणहस्तैश्च रिभितैः स्वरवोलनाविर्ममधुरैरित्यर्थः, सङ्कुलानि यानि तानि तथा, तेषु, पुष्करिणी-वनखण्ड-लक्षणेषु पञ्चसु वस्तुष्विति प्रक्रमः”—अटी० ॥ ४. “णकयरिभियं” जे १, २ भा० लो० सं १ ला १, २, ३, हे ३, ४ । “णकयत्तिरियं” खं १ ॥ ५. पुक्खं हे २ ॥ ६. ण्हाणमाणो हे २ ॥ ७. य पाणियं वा संवहं हे १ जे १ ॥ ८. धन्ने सि णं हे १ जे १ ॥ ९. “रूवा इमा णंदा सं १ ला १, २, ३, खं १ हे ३ । “रूवा इ णंदा जे १ ॥ १०. “कोणा हे १, २, जे १ खं १ ॥ ११. “ग्गओ जत्थ हे २ विना । “ग्गओ सत्थ ला १ । “ग्गओ जत्थ लो० । लो० अनुसारेण “ग्गओ य जत्थ इत्यपि पाठः स्यात् ॥ १२. संतुयट्ठो हे २ खं १ । “संतुयट्ठो य त्ति शयितः”—अटी० ॥ १३. पेक्खमाणो हे २ ला १ । दृश्यतां पृ० २२७ पं० ११ ॥ १४. “साहेमाणो य सि प्रति-पादयन्”—अटी० ॥ १५. प्रतिपु पाठाः—कयत्थे कयपुन्ने कया णं (ण-लो०) लोय (लोया-हे २ विना, लोयं—ला २) सुलद्धे माणुस्सए जम्मजीवियफले हे १ जे १ विना । कयत्थे जाव जीवियफले हे १ जे १ भा० ॥ १६. अत्र सम्यक् पाठो न ज्ञायते, यदि तु कयलक्खणे इत्यस्य कया इति संश्रितं रूपं जातं भवेत् तर्हि कयलक्खणे इति पूर्णः पाठोऽत्र संभाव्यते, दृश्यतां पृ० २० पं० १६-१७ ॥ १७. णं नास्ति जे १ भा० सं १ लामू० ३ हे ३, ४ विना ॥ १८. जाव हे १ जे १ विना नास्ति ॥ १९. “क्खति ध धन्ने इति प्रतिपु पाठः ॥

भासति, एवं पणवेति, एवं परूवेति—धन्ने णं देवाणुप्पिया ! णंदे मणियारे, सो चेव गमओ जाव सुहंसुहेणं विहरति । तते णं से णंदे मणियारे बहुजणस्स अंतिए एतमहं सोच्चा निसम्म हँटुत्तुं धाराहतकलंगं पिव सँमूसवियरोमकूवे परं सँयासोक्खमणुभवमाणे विहरति ।

५ ९४. तते णं तस्स नंदस्स मणियारसेट्ठिस्स अन्नया कँयाइ सरीरगंसि ईमे सोलस रोगातंका पाउब्भूता, तंजहा—

सांसे कासे जरे दाहे, कुच्छिसूले भगंदरे ।

अरिसा अजीरणं^१ दिट्ठी-मुद्धसूले अँकारण ॥ ३२ ॥

अच्छिवेयणा कणवेयणा कंडू दँओदरे कोट्टे ॥

१० तते णं से णंदे मणियारसेट्ठी ईमेहिं सोलँसहिं रोगातंकेहिं अभिभूते समाणे कोडुंबियपुरिसे सद्देवेति, २ ता एवं वदासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! रायगिहे सिंघाडग जाव पहेसु महता सदेण उग्घोसेमाणा २ एवं वदह—एवं खलु देवाणुप्पिया ! णंदस्स मणियारसेट्ठिस्स सरीरगंसि सोलस रोगायंका पाउब्भूता, तंजहा—सासे जाव कोट्टे । तं जो णं इच्छति देवाणुप्पिया !

१५ वेज्जो वा वेज्जपुत्तो वा जाणुओ वा जाणुयपुत्तो वा कुसलो वा कुसलपुत्तो वा नंदस्स मणियारस्स तेसिं च णं सोलसण्हं रोयायंकाणं एगमपि रोयायंकां उवसामेत्तए तस्स णंदे मणियारे विउलं अत्थसंपदाणं दँलयति त्ति कट्ठु दोचं पि

१. “गमओ त्ति पूर्वोक्तपाठः”—अटी० ॥ २. हट्टुत्तु धारां हे १ जे १ ला १ । हट्टु धारां हे १ जे १ विना । हट्टा २ धारां खं १ । हट्ट २ धारां हे ३ । अत्र संक्षेपविवक्षायां ‘हट्टुत्तु धाराहत’ इति पाठो भवेत्, विस्तरविवक्षायां तु ‘हट्टुत्तुचित्तमागंदिए पीत्तिमणे परमसोमणस्सिए धाराहत’ इति संपूर्णः पाठो ज्ञेयः, दृश्यतां पृ० १० पं० ६ टि० ४ ॥ ३. ‘सखियं’ सं १ ला २, ३ हे ४ । दृश्यतां पृ० ११ टि० १९, पृ० १० पं० ८ ॥ ४. ‘कूवे २ हे १ जे १ ॥ ५. सातासुक्खं’ हे १ । “सायासोक्खं ति सातात् सातावेदनीयोदयात् सौख्यं सुखम्”—अटी० ॥ ६. ‘मणुब्भव’ सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ७. कयाइ हे १ विना । कयाती खं १ ॥ ८. इमे जे १ हे १ विना नास्ति ॥ ९. सासे खासे सं १ ला २, ३, हे ४ । कासे सासे हे २ । “सासे इत्यादिश्लोकः प्रतीतार्थः, नवरम् अजीरणं त्ति आहारापरिणतिः, दिट्ठी-मुद्धसूले त्ति दृष्टिशूलं नेत्रशूलं मूर्धशूलं मस्तकशूलम् अकारणं त्ति भक्तद्वेषः । अच्छिवेयणेत्यादि श्लोकातिरिक्तम्, कंडु त्ति खजूरः, दओरे त्ति दकोदरं जलोदरमित्यर्थः”—अटी० ॥ १०. ‘दिट्ठिसुद्धिसूले जे १ ॥ ११. यकारण खं १ ॥ १२. दउदरे कोट्टे हे ४ ला २ । दउदरे कोट्टे हे २, ३ । उदरे कोट्टे जे १ । उदरे कोट्टे ला १ ॥ १३. ‘यारे सोल’ सं १ ला २ ला० ३ हे ४ ॥ १४. इमेहिं हे १ विना नास्ति ॥ १५. सोलसेहिं हे १ जे १ खं १ ॥ १७. कोट्टे सं १ हे ४ ॥ १८. दउइ त्ति कट्ठु हे १ । दलयति कट्ठु खं १ । दलय त्ति कट्ठु ला २, ३, हे ४ ॥

तच्चं पि घोसणं घोसेह, २ जाव पच्चप्पिणह । ते वि तहेव पच्चप्पिणंति ।

तते णं रायगिहे नगरे इमेयारूवं घोसणं सोच्चा णिसम्म बहवे वेजा य वेज्जपुत्ता य जाव कुसलपुत्ता य सैत्थकोसहत्थगया य सिलियाहत्थगया य गुल्याहत्थगया य ओसहमेसज्जहत्थगया य सएहिं २ गिहेहिंतो निक्खमंति, २ रायगिहं मज्झमज्जेणं जेणेव नंदस्स मणियारसेट्टिस्स गिहे तेणेव उवा- ५ गच्छंति, २ णंदस्स मणियारसेट्टिस्स सरीरं पासंति, २ ता तेसिं रोयातंकाणं णिदाणं पुच्छंति, २ ता णंदस्स मणियारस्स बहूहिं उव्वलणेहि य उव्वट्टणेहि य सिणेहपाणेहि य वमणेहि य विरेयणेहि य सेयणेहि य अव्वदहणेहि य अव्वणहणेहि य अणुवासणाहि य वत्थिकम्मेहि य निरूदेहि य सिरावेहेहि य तच्छणेहि

१. जाव हे १ जे १ विना नास्ति ॥ २. णिसम्मा ला १ विना ॥ ३. "सत्थकोसेयादि, सत्थकोशः क्षुरनत्वरदनादिमाजनम्, स हस्ते गतः स्थितो येषां ते तथा, नवरं शिलिकाः किराततिक्तका-
दिनृणरूपाः प्रतलशाषणरूपा वा, तथा गुट्टिका द्रव्यसंयोगनिष्पादितगोलिकाः, औषध-भेषजे तथैव"—अटी० ॥ ४. "यारस्स जे १ हे १ ॥ ५. "यारस्स हे १ ॥ ६. "उव्वलणेहीत्यादि, उद्वेलनानि देहोपलेपनविशेषाः यानि देहाद्वस्तामर्शनेन अपनीयमानानि मलादिकमदायोद्वेल-
न्तीति, उद्वर्तनानि तान्येव, विशेषस्तु लोकरुद्धिसमवसेय इति, स्नेहणानि द्रव्यविशेषव-
क्ववृतादिपानानि, वमनानि प्रसिद्धानि, विरेचनानि अधोविरेकाः, स्वेदनानि सप्तधान्यकादिभिः, अव्वदहणानि दग्धनानि, अपस्नानानि स्नेहापनयनहेतुद्रव्यसंस्कृतजलेन स्नानानि, अनुवासनाः चर्मयन्त्रप्रयोगेण अपानेन जठरे तैलविशेषप्रवेशनानि, वस्तिक्कर्माणि चर्मवेष्टनप्रयोगेण शिरःप्रभृ-
तीनां स्नेहपूरणानि गुदे वा वर्त्यादिक्षेपणानि, निरूहा अनुवासना एव, केवलं द्रव्यकृतो विशेषः, शिरावेधा नाडीवेधनानि, रुधिरमोक्षणानीत्यर्थः, तक्षणानि त्वचः क्षुरप्रादिना तनूकरणानि, प्रक्षणानि ह्रस्वाणि त्वचो विदारणानि, शिरोवस्तय शिरसि बद्धस्य चर्मकोशस्य संस्कृततैलापूरलक्षणाः, प्रागुक्तानि वस्तिक्कर्माणि सामान्यानि अनुवास-निरूह-शिरोवस्तयस्तु तज्जेदाः, तर्पणानि स्नेहद्रव्य-
विशेषैर्वृद्धानि, पुटपाकाः कुष्ठिकानां कणिकावेष्टितानामग्निता पचनानि, अथवा पुटपाकाः पाकविशेषनिष्पन्ना औषधविशेषाः, छल्लयो रोहिणीप्रभृतयः, वल्लयो गुडूचीप्रभृतयः, कन्दारीनि प्रसिद्धानि, एतैरिच्छन्ति एकमपि रोगमुपशमयितुमिति"—अटी० । विराक्मूत्रे प्रथमेऽध्ययनेऽ-
पीदृशानि पदानि दृश्यन्ते ॥ ७. अव्वदहणेहि सं १ । अव्वदहणेहि हे ४ लामू ३ । अव्वदहणेहि लासं ३ । अव्वदहणाहिं ला १ । अव्वदहणाहिं ला २ । अव्वदहणाहिं लं १ ॥ ८. अव्वणहणाहि य हे २ । अव्वणहणेहि सं १ ला २, ३ हे ४ । अव्वट्टणाहि य अव्वणहवणाहि य जे १ । अव्वट्टणाहि य अव्वणहवणेहि य हे १ ॥ ९. "वासणेहि लं १ ॥ १०. सिरा^० लं १ ॥ ११. प्रतिपु पाठाः—तच्छणाहि य सिरावत्थीहि य तप्पणाहि य लं १ हे ३ । तच्छणाहि य पच्छणीहि य सिरावेहेहि य तप्पणाहि य जे १ । तप्पणाहि य तच्छणाहि य पच्छणाहि य सिरावत्थीहिं य तप्पणाहि य ला १ । तच्छणाहि य पच्छणाहि य सिरावेहेहि य तप्पणाहि य हे १ । तच्छणेहि य पच्छणाहि य सिरावत्थीहिं य तप्पणाहिं य तच्छणाहि य पच्छणाहि य सिरावत्थीहिं य तप्पणाहि य ला ३ हे ४ हे २ । तच्छणाहि य प(पे-ल्लो)च्छणाहि य सिरा(सिरा लो) वत्थीहि य तप्पणाहि य सं १ लो० । तच्छणाहि य । पच्छणाहि य सिरावेहीहि य तप्पणाहि य ला २ ॥

- य पच्छणेहि य सिरोवत्थीहि य तप्पणाहि य पुट्वाएहि य छल्लीहि य वल्लीहि य मूलेहि य कंदेहि य पत्तेहि य पुप्फेहि य फलेहि य बीएहि य सिलियाहि य गुलियाहि य ओसहेहि य भेसजेहि य ईच्छंति तेसिं सोलसण्हं रोयातंकाणं एगमवि रोयातकं उवसांमिच्च, नो चेव णं संचाएति उवसांमिच्च ।
- ५ तते णं ते बहवे वेज्जा य वेज्जपुत्ता य जाणुया य जाणुयपुत्ता य कुसला य कुसलपुत्ता य जाहे नो संचाएति तेसिं सोलसण्हं रोगाणं एगमपि रोगायकं उवसांमिच्च, ताहे संता तंता जाव पडिगया ।

- तते णं णंदे तेहिं सोलसेहिं रोगायकेहिं अभिभूते समाणे णंदाए पोक्खरिणीए मुच्छिए गडिए गिज्जे अज्झोववन्ने तिरिक्खजोणिएहिं निबद्धाउते बद्धपएसिए
- १० अट्टदुहट्टवसट्टे कालमासे कालं किच्चा नंदाए पोक्खरिणीए दहुरीए कुच्छिसि दहुर-त्ताए उववन्ने । तए णं णंदे दहुरे गम्भाओ विणिम्मक्के समाणे उम्मुक्कचालभावे विन्नयपरिणयमित्ते जोव्वणगमणुपत्ते नंदाए पोक्खरिणीए अभिरममाणे २ विहरति ।

९५. तते णं नंदाए पोक्खरिणीए बंहुजणो ण्हायमाणो य पियमाणो य पाणियं च संवहमाणो य अन्नमन्नस्स एवमातिक्खति, एवं भासति, एवं पणवेति, एवं परूवेति
- १५ —धन्ने णं देवाणुप्पिया ! णंदे मणियारे, जस्स णं इमेतारूवा णंदा पोक्खरिणी चाउक्कोणा जाव पडिरूवा, जस्स णं पुरत्थिमिल्ले वणसंडे चित्तसभा अणेगखंभं० तहेव चत्तारि संभातो जाव जम्मजीवियफले ।

तते णं तस्स दहुरस्स तं अभिक्खणं २ बहुजणस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिंस्सम्म इमेयारूवे अज्झत्थिए चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे संमुप्पजित्था

१. य आसजेहि य जे १ ला ३ ॥ २. इच्छामि तेसिं जे १ ॥ ३. 'समि' हे २, ३, ४ खं १ लो० ॥ ४. तहेव ते बहवे जे १ ॥ ५. दृश्यतां पृ० १०६ पं० ७ ॥ ६. पोक्खरिणीए हे २ खं १ । पुक्खरिणीए जे १ ॥ ७. "निबद्धाउए ति प्रकृतिस्थित्यनुभागवन्धापेक्षया, बद्धपएसिए ति प्रदेशवन्धापेक्षयेति"—अटी० ॥ ८. पोक्खरिणीए हे २ खं १ । पुक्खरिणीए जे १ हे १ ॥ ९. पोक्खरिणीए हे २ ॥ १०. बद्ध ला १ ॥ ११. य जे १ भां० हे १ विना नास्ति, दृश्यतां पृ० २२९ पं० ६ ॥ १२. 'क्खति' धन्ने इति प्रतिषु पाठः । 'क्खए' धन्ने जे १ ॥ १३. 'रूवे' जे १ खं १ ॥ १४. पोक्खरिणी हे २ । पुक्खरिणी खं १ हे ३ ॥ १५. जसे लो० । दृश्यतां पृ० २२९ पं० ८ । अत्र जास इति पाठोऽपि चिन्त्यः ॥ १६. दृश्यतां पृ० २२७ पं० ४ ॥ १७. सभा जाव खं १ ॥ १८. तं नास्ति जे १ सं १ हे ४ ॥ १९. णिप्पम्मा हे २ जे १ ला १ लो० ॥ २०. समुप्पजित्था इत्यस्य स्थाने स इति संक्षिप्तः पाठः जे १ हे १ विना सर्वप्रतिषु वर्तते, स च कासुचित् प्रतिषु से इति संजातः । अतः 'से कहिं मन्ने' इत्यपि कासुचित् प्रतिषु पाठो दृश्यते । सा हे २ । स नास्ति जे १ हे १ ॥

—कहिं मन्ने मए इमेयारूवे सहे णिसंतपुव्वे त्ति कट्ठु सुभेणं परिणामेणं जाव जातीसरणे समुप्पन्ने, पुव्वजातिं सम्मं समागच्छति । तते णं तस्स दहुरस्स इमेयारूवे अज्झत्थिए चिंतिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था— एवं खलु अहं इहेव रायगिहे नगरे णंदे णामं मणियारे अंडू० । ते णं काले णं ते णं समए णं समणे भगवं महावीरे समोसहे । तए णं मए समणस्स भगवओ महा- ५
वीरस्स अंतिए पंचाणुव्वइए सत्तसिक्खावइए जाव पडिवन्ने । तए णं अहं अन्नया कैयाति असाहुदंसणेण य जाव मिच्छत्तं विप्पडिवन्ने । तए णं अहं अन्नया कैयाइ गिम्हकालसमयसि जाव उवसंपज्जित्ताणं विहरामि, एवं जेहेव चिंता, आपुच्छणा, नंदा पुक्खरिणी, वणसंडा, सभाओ, तं चेव सव्वं जाव नंदाए पोक्खरिणीए दहुरत्ताए उववन्ने । तं अहो णं अहं अधन्ने अपुन्ने अकयपुन्ने निगगंथाओ पावय- १०
णाओ नडे भडे परिब्भडे । तं सेयं खलु मम सयमेव पुव्वपडिवन्नातिं पंचाणुव्वयातिं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्ते, एवं संपेहेति, २ पुव्वपडिवन्नातिं पंचाणुव्वयाइ आरुहेति, इमेयारूवं अभिग्गहं अभिगिण्हति—कप्पति मे जावजीवं छट्ठंछट्ठेणं अणिकिखत्तेणं तवोकम्मेणं अप्पाणं भावेमाणस्स विहरित्ते, छट्ठस्स वि य णं पारणगंसि कप्पइ मे णंदाए पोक्खरिणीए परिपेरंतसे फासुएणं ण्हाणोदएणं १५
उम्महणालोल्लियाहि य वित्तिं कप्पेमाणस्स विहरित्ते । इमेयारूवं अभिग्गहं अभिगेण्हति, २ जावजीवाए छट्ठंछट्ठेणं जाव विहरति ।

ते णं काले णं ते णं समए णं अहं गोयमा ! गुणसिलए समोसहे, परिसा निगया । तते णं नंदाए पुक्खरिणीए बहुजणो ण्हायमाणो य पियमाणो य पाणियं च संवहमाणो य अन्नमन्नं जाव समणे भगवं महावीरे इहेव गुणसिलए [चेइए २०
समोसहे], तं गच्छामो णं देवाणुप्पिया ! समणं भगवं महावीरं वंदामो नमंसामो जाव पज्जुवासामो, एयंणे इहेभवे परभवे य हियाए जाव आणुगामियत्ताए भविस्सति ।

१. अट्ठो खं १ । इत्थत्तां पृ० ७७ पं० १५ ॥ २. कयाइ हे १ जे १ ला १ । कयाइ हे २ । कयावि लो० ॥ ३. कयाइ हे २ जे १ ॥ ४. जं चेव भां० जे १ हे १ ॥ ५. अपुन्ने नारित लो० ॥ ६. अ। त। अप्पाणं खं १ । अंते अप्पाणं जे १ ॥ ७. पुक्खं हे २ ॥ ८. णालोल्लियाहि ला १ । णालोल्लियाहि सं १ जे १ हे १, ४ ला २, लामू० ३ ॥ ९. 'माणं विह' जे १ ॥ १०. ण्हाय ३ अन्नमन्नं इति प्रतिपु पाठः ॥ ११. अत्र जावशब्देन 'एवमाश्कखइ, एवं भासेइ, एवं पणवेइ, एवं परूवेइ, एवं खलु' इति पाठो विवक्षितो भाति । १२. प्रतिपु पाठः—एयं ने हे २ लो० । अय णे ला १ । एवं णे हे ३ । एवं ते खं १ । एवं णं जे १ हे १, ४ सं १ ला २, ३ । १३. इहं भां० ॥

तए णं तस्स ददुरस्स बहुजणस्स अंतिए एयमडं सोच्चा णिंस्सम अयमेयारूवे
अञ्जलिथिए चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—एवं खलु समणे भगवं
महावीरे इहेव गुणसिलए चेइए समोसढे तं गच्छामि णं, वंदामि, एवं संपेहेति,
२ ता णंदाओ पोक्कणरिणीओ सैणियं २ पच्चुत्तरति, २ जेणेव रायमग्गे तेणेव
५ उवागच्छति, २ ता ताए उक्किट्ठाएँ ६ ददुरगतीए वीतीवयमाणे २ जेणेव ममं
अंतिए तेणेव पैहारेत्थ गमणाए । इमं च णं सेणिए राया भिंसिसारे ण्हाए कय-
बलिकम्मे कयकोउय जाव सव्वालंकारविभूसिए हत्थिखंधवरगते सकोरेंटमल्लदामेणं
छतेणं [धरिज्जमाणेणं] सेयवरचामरा[हिं वीइज्जमाणे] हंय-गय-रह० महया
भडचडगर० चाउरंगिणीए सेणाए सद्धिं संपरिखुडे मम पायवंदते हव्वमाणच्छति ।

१० तते णं से ददुरे सेणियस्स रण्णो एगेणं आसैंकिसोरएणं वामपाएणं अँकते
समाणे अंतनिग्घातिए कते यावि होत्था । तते णं से ददुरे अथामे अबले
अवीरिए अपुरिसक्कारपरक्कमे अधारणिज्जमिति कट्ठु एगंतमवक्कमति, करयल-
परिग्गहियं [सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु एवं वयासी—] नमोत्थु णं जाव
संपत्ताणं, नमोत्थु णं मम धम्मायसियस्स जाव संपाविउक्कामस्स, पुत्थि पि य
१५ णं मए समणस्स भगवतो महावीरस्स अंतिए थूलए पाणातिवाए पच्चक्खाए जाव
थूलए परिग्गहे पच्चक्खाए, तं इयाणिं पि तस्सेव अंतिए सँव्वं पाणातिवायं

१. गित्समा हे ३ ॥ २. पोक्खरिणितो सं १ । पुक्खरणीतो खं १ । पुक्खरिणीओ हे ३ ॥
३. सणियं २ उच्चं हे २, ३, हेमू० ४ ला २ लो० ॥ ४. अत्र प्रतिपु ५ इति पाठो वर्तते,
दृश्यतां पृ० ३० पं० ९-१०, पृ० १०६ टि० ६, अत्र अटी० अनुसारेण 'उक्किट्ठाए तुरियाए
चवलाए चंडार सिग्घाए उद्धुयाए जइणाए छेयाए' इति अष्टौ पदानि दृश्यन्ते । किन्तु तत्र
[पृ० १०६] मूले प्फ इत्यनेन षट् पदान्येव सूचितानि, प्फ इत्यक्षरसंकेतस्य '६' सूचकत्वात् ।
अतः यदि षट् पदानि अत्र विश्रितानि तर्हि कानि षट् पदानि ग्राह्याणि इति सुधीमिर्विचारणीयम् ॥
५. विइव० हे २ ॥ ६. पाहा० जे १ लो० ॥ ७. भिंम० हे २ ॥ ८. दृश्यतां पृ० २७ पं० २,
पृ० ३२ पं० २० ॥ ९. प्रतिपु पाठाः—सेयवरचामरा सं १ ला २ हे ३, ४ विना ।
सेयचउचामरा सं १ ला २ हे ३, ४, एतदनुसारेण 'सेयचउचामराहिं वीइज्जमाणे' इत्यपि
पाठोऽत्र भवेत्, दृश्यतां पृ० ३२ पं० २१ ॥ १०. अत्र 'हंय-गय-रह-जोहकलियाए
चाउरंगिणीए सेणाए सद्धिं संपरिखुडे महया भडचडगरवंदपरिखिल्ले' इति संपूर्णः पाठः
प्रतीयते, दृश्यतां पृ० ३२ पं० २-३ ॥ ११. तेणं से सं १ हे ४ ॥ १२. 'किसोरेणं ला १ ॥
१३. अवक्कते सं १ हे ४ ॥ १४. अंतिए निं सं १ हेमू० ४ । "अंतनिग्घाइए त्ति
निर्घातितान्तः"—अटी० ॥ १५. थूलगपाणां लो० ॥ १६. 'ग्गहे य पं लो० ॥ १७. "सव्वं
पाणाइचायं पच्चक्खामि' इत्यनेन यत्रपि सर्वग्रहणं तथापि तिरश्चां देशविरतिरेव"—अटी० ॥

पच्चक्खामि जाव सव्वं परिग्गहं पच्चक्खामि जावज्जीवं, सव्वं असण-पाण-खाइम-
साइमं पच्चक्खामि जावज्जीवं, जं पि य इमं सरीरं इट्ठं कंतं जाव मा फुसंतु एयं पि
यं णं चरिमेहिं ऊसासेहिं वोसिरामि ति कट्ठु । तते णं से ददुरे कालमासे कालं
किच्चा जाव सोहम्मे कप्पे ददुरवडेंसए विमाणे उववायसभाए ददुरदेवत्ताए
उववन्ने ।

एवं खलु गोयमा ! ददुरेणं देवेणं सा दिव्वा देविट्ठी लद्धा पत्ता अभिसमन्ना-
गया ।

ददुरस्स णं भंते ! देवस्स केवतियं कालं ठिई [पण्णत्ता] ? गोयमा !
चत्तारि पलिश्रोवमाईं ठिती पण्णत्ता । से णं ददुरे देवे महाविदेहे वासे 'सिज्झिहिति
बुज्झिहिति जाव अंतं करेहिति ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवता महावीरेणं तेरसमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे
पण्णत्ते ति बेमि ।

॥ तेरसमं नायज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. दश्यतां पृ० ७२ पं० ३ ॥ २. य नास्ति हे २ ॥ ३. उवाच्यं हे २ ॥ ४. प्रतिषु पाठाः—
लद्धा ३ ददुं सं १ ला १, २ हे ३, ४ । लद्धा ददुं अन्वत्र । दश्यतां पृ० ३१४ टि० ४,
राजप्रश्रीयसूत्रानुसारेण '३' इत्यङ्केन 'लद्धा पत्ता अभिसमन्नागया' इति पूर्णकृतोऽत्र
पाठोऽस्माभिः ॥ ५. सिज्झिहिति बुज्झिहिति जावत्तं करेहिइ खं १ । सिज्झिही बुज्झिहिइ
जाव अंतं करेहिइ हे १ जे १ ला ३ । सिज्झिहिति बुज्झिही जावत्तं करेहिति हेमू० ४,
सिज्झिही बुज्झिही जाव अंतं करेहिति हेसं० ४ । सिज्झिहिति बुज्झिही जावत्तं करेहिति हे ३ ।
सिज्झिहिति जावत्तं करेहिति हे २ लो० ॥ ६. 'समं अज्झयणं' हे २ खं १ ॥ ७. सम्मत्तं भा० ॥

[चोदसमं अज्झयणं 'तेतली']

९६. जति णं भंते ! तेरसमस्स णायज्झयणस्स अयमड्ढे पण्णत्ते चोदसमस्स णं णायज्झयणस्स के अड्ढे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं तेयलिपुरं नाम नगरं, पमय-
वणे णाम उज्जाणे, कणगरहे राया, तस्स णं कणगरहस्स पउमावती देवी, तस्स णं
कणगरहस्स तेयलिपुत्ते णामं अमच्चे सॉम-दंड ० । तत्थ णं तेयलिपुत्ते कलादे नामं
मूसियारदारए होत्था अड्ढे जाँव अपरिभूते । तस्स णं भद्दा नाम भारिया । तस्स णं
कलायस्स मूसियारदारगस्स धूया, भद्दाए अत्तिया, 'पोट्टिला' नामं दारिया होत्था
रूवेण जोव्वणेण य लावणेण य उक्किट्ठा उक्किट्सरीरा ।

१० तते णं पोट्टिला दारिया अन्नदा कदाइ ण्हाता सव्वालंकारंविमूसिया चेडिया-
चक्कवालसंपरिवुडा उप्पि पासायवरगया आगासतलंगंसि कणगतिंदूसएणं
'कीलमाणी' २ विहरति, इमं च णं तेयलिपुत्ते अमच्चे ण्हाए आसखंधवरगते
महया भडं'चडगर[वंदपरिक्खिते] आसवाहणियाए णिज्जायमाणे कलायस्स
मूसियारदारगस्स गिहस्स अदूरसामंतेणं 'वीतिवयति । तते णं से तेयलिपुत्ते
अमच्चे मूसियारदारग[स्स] गिहस्स अदूरसामंतेणं 'वीतिवयमाणे २ पोट्टिलं
दारियं उप्पि पासायवरगयं आगासतलंगंसि कणगतिंदूसएणं कीलमाणिं पासति,
२ पोट्टिलाए दारियाए रूवे य जोव्वणे य लावणे य जाँव अज्झोववन्ने
कोडुंनियपुरिसे सहावेति, २ ता एवं वदासी—एस णं देवाणुप्पिया ! कस्स

१. चउहं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ २. दइयतां पृ० ७ पं० ७ ॥ ३. 'पुरे णं मू' जे १ ॥ ४. मूसिया-
दारए हे २ ला १ विना । मूसियारए खं १ । "कलाए त्ति कलादे नाम्ना मूषिकारदारक इति
पितृव्यपदेशेन"—अटी० ॥ ५. दइयतां पृ० १०८ पं० ५ ॥ ६. मूसियारदारगस्स जे १ हे १ लो० ॥
७. पोट्टिला हे २ खं ४ । एवमप्रेऽपि प्रायः सर्वत्र । अत्रेदं ध्येयम्—हे १ जे १ भा० मध्ये तु कचित्
'पोट्टिला' इति क्वचिच्च 'पोट्टिला' इति उभयविधः पाठो दृश्यते ॥ ८. रूवेण जोव्वणेण य
उक्किट्ठा हे २, ३, ला १ लो० । रूवजोव्वणेण य उक्किट्ठा खं १ । रूवेण जोव्वणेण उक्किट्ठा जे १ हे १ ।
रूवेण लावणेण य उक्किट्ठा ला २, ३, हे ४ ॥ ९. उक्किट्ठा २ तए खं १ विना । उक्किट्ठा तए
खं १ ॥ १०. 'रभू' खं १ भा० हे २ ॥ ११. 'गतंसि जे १ हे १ ॥ १२. कीलमाणे पासति सं १
ला २, ३, हे ४ ॥ १३. '२' हे ३ मु० विना नास्ति ॥ १४. इदं च खं १ ॥ १५. दइयतां
पृ० ३३ पं० ३ ॥ १६. वीतीं खं १ विना ॥ १७. प्रतिषु पाठाः—पासायवरगयं जे १ हे १ विना
नास्ति । पासायवरगया जे १ हे १ । पासायवरगयं मु० ॥ १८. 'तलंसि हे १, २ जे १ ला १ ॥
१९. जाववन्नेन 'मुन्डिए गडिए गिज्जे' इति पाठो ग्राह्यः ॥

दारिया किं नामवेज्जा वा ? तते णं ते कोटुं वियपुरिसा तेयलिपुत्तं एवं वदासी—
एस णं सामी ! कलायस्स मूसियारदारयस्स धूया, भद्दाए अत्तया, पोड्डिला नामं
दारिया रूवेण य जाव सरीरा ।

तते णं से तेयलिपुत्ते अमच्चे आसवाहणियाओ पडिनियत्ते समाने अब्भितर-
ट्ठाणिज्जे पुरिसे सद्दावेति, २ ता एवं वदासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! ५
कलादस्स मूसियारदारयस्स धूयं भद्दाए अत्तयं पोड्डिलं दारियं मम भारियत्ताए
वरेह । तते णं ते अब्भितरट्ठाणिज्जा पुरिसा तेतलिणा एवं वुत्ता समाना हट्ठ[तुट्ठा]
करयल[परिगंघियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु एवं देवो] तहत्ति
[आणाए विणएण वयणं पडिसुणेंति, पडिसुणेत्ता तेयलिपुत्तस्स अमच्चस्स
अंतियातो पडिणिक्खमंति, पडिणिक्खमेत्ता तेयलिपुरस्स नगरस्स मज्झमज्झेण] १०
जेणेव कलायस्स मूसियारदारयस्स गिहे तेणेव उवागया ।

तते णं से कलाए मूसियारदारए ते पुरिसे एज्जमाणे पासति, २ ता हट्ठतुट्ठे
आसणाओ अब्भुट्ठेति, २ ता सत्तट्ठपदातिं अणुगच्छति, २ ता आसणेणं
उवणिमंतेति, २ आसत्थे वीसत्थे सुहासणवरगए एवं वदासी—संदिसंतु णं
देवाणुप्पिया ! किमागमणपओयणं ? तते णं ते अब्भितरट्ठाणिज्जा पुरिसा कलायं १५
मूसियारदारयं एवं वदासी—अम्हे णं देवाणुप्पिया ! तव धूयं भद्दाए अत्तयं
पोड्डिलं दारियं तेयलिपुत्तस्स भारियत्ताए वरेमो । तं जति णं जाणसि
देवाणुप्पिया ! जुत्तं वा पत्तं वा सलाहणिज्जं वा, सरिसो वा संजोगो,
दिज्जउ णं पोड्डिला दारिया तेयलिपुत्तस्स । ता भण देवाणुप्पिया ! किं दलामो
सुंके ? तते णं कलाए मूसियारदारए ते अब्भितरट्ठाणिज्जे पुरिसे एवं वदासी— २०
एस चेव णं देवाणुप्पिया ! मम सुंके जच्चं तेतलिपुत्ते मम दारियानिमित्तेणं
अणुगहं करेति । ते अब्भितरट्ठाणिज्जे पुरिसे विपुलेणं असण-पाण-खाइम-साइमेणं
पुप्फ-वत्थ जाव मल्लालंकारेणं सक्कारेति सम्माणेति, २ पडिविसज्जेति ।

१. अत्तिया जे १ सं १ ला १, २, हे ४ ॥ २. “अब्भितरट्ठाणिज्जे त्ति आभ्यन्तन्तरान्,
आतातित्यर्थः”—अटी० ॥ ३. अत्तियं जे १ हे १ ॥ ४. [] एतदन्तर्गतः पाठः पृ० १७
पं० ११-१२ अनुसारेण पूरितः ॥ ५. उवागच्छह हे १ ॥ ६. प्रतिपु पाठाः—मूसिये एवं हे
१, २, जे १ भा० । मूसियारं लो० । मूसि एवं-अन्यत्र ॥ ७. सुयं हे २ ॥ ८. अत्तियं जे १
हे १ ॥ ९. जाणादि सं १ ला २ हे ४ । जाणेसि लामू ३ ॥ १०. जाव नास्ति हे १ जे १ ।
पुप्फवत्थमल्लालंकारेणं इति हे १ जे १ मध्ये पाठः । जावशब्देनात्र ‘गंध’ इति ग्राह्यम् ॥

तए णं ते कलायस्स मूसियारदारगस्स गिहातो पडिनिक्खमंति, २ जेणेव तेयलिपुत्ते अमच्चे तेणेव उवागच्छंति, २ तेयलिपुत्तस्स अमच्चस्स एयमडुं 'निवेतिति । तते णं कलाए मूसियारदारए अन्नया कयाइ सोहणंसि तिहि-करण-नक्खत्त-मुहुत्तंसि पोट्टिलं दारियं ण्हायं सव्वालंकारमूसियं सीयं दुरुहइ, २ ता मित्त-णाइ-[नियग-
 ५ सयण-संबंधि-परिजण]संपरिवुडे सातो गिहातो पडिनिक्खमति, २ ता सव्विड्डीए तेयलिपुरं मज्झमज्झेणं जेणेव तेतलि[पुत्त]स्स गिहे तेणेव उवागच्छति, २ ता पोट्टिलं दारियं तेतलिपुत्तस्स सयमेव भारियत्ताए दैल्यति । तते णं से तेतलिपुत्ते पोट्टिलं दारियं भारियत्ताए उवणीयं पासति, २ ता हइ[तुडे] पोट्टिलाए सद्धि पट्ठयं दुरुहति, २ ता सेतापीतएहिं कलसेहिं अप्पाणं मज्जाविति, २ ता अग्गिहोमं
 १० करेति, २ ता पाणिग्गहणं करेति, २ ता पोट्टिलाए भारियाए मित्त-णाति जाव परिजणं विपुलेणं असंण-पाण-खातिम-सातिमेणं पुप्फ-वत्थ जाव पडिविसज्जेति, २ तते णं से तेतलिपुत्ते पोट्टिलाए भारियाए अणुरत्ते अविरत्ते ओरालाइं जाव विहरति ।

९७. तते णं से कणगरहे राया रज्जे य रट्ठे य बले य वाहणे य कोसे य कोट्ठागारे य अंतेउरे य मुंच्छित्ते" गहिए गिज्जे अज्झोववन्ने जाते जाते पुत्ते
 १५ "वियंगेति, अप्पेगतियाणं हत्थंगुलियाओ छिंदति, अप्पेगतियाणं हत्थंगुड्डए छिंदति, एवं पायंगुलियाओ पायंगुड्डए वि[यंगेति], कण्णसकुलीओ वि[यंगेति], नासापुडाइं फालेति, अंगमंगाइं वियंतेति । तते णं तीसे पउमावतीए देवीए अन्नया पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि अयमेयारूवे अज्झत्थिए चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—एवं खलु कणगरहे राया रज्जे य जाव पुत्ते वियंगेति जाव अंग-
 २० मंगाइं "वियंतेति, तं जति णं अहं दारयं पर्यायामि सेयं खलु ममं तं दारगं कणगरहस्स

१. निवेतिति हे २ । निवेइति जे १ हे १ । णिवेदिति ला १ । गिवेयन्ति हे ३ ॥ २. कयाइ हे १, २ जे १ । कयाति खं १ सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—दुरुहिता मित्तं हे २ ला १ । द्रूत्ता मित्तं सं १ ला २, ३ खं १ हे ३, ४ । दुरुहइ २ मित्तं जे १ । दुरुहइ मित्तं हे १ ॥ ४. सव्विड्डीए हे १ ॥ ५. दल्लइ हे १ ॥ ६. द्रूहति सं १ ला २, ३ हे ३, ४ खं १ ॥ ७. °पीएहिं हे १ जे १ ला १ । हयतां पृ० ५१ पं० २ ॥ ८. करेइ हे १, ३ ला १ । कारति खं १ । कारवेइ ला ३ । कारवेति सं १ ला २ हे ४ ॥ ९. असण ४ पुप्फं हे ३ विना ॥ १०. हयतां पृ० ८४ पं० २२ ॥ ११. मुच्छित्ते ४ जाते २ पुत्ते विं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । मुच्छिए य जाए पुत्ते य विं जे १ हे १ ॥ १२. "वियंगेइ ति व्यञ्जयति, विगतकर्णं—नाशा—हस्ताद्यङ्गान् करोतीत्यर्थः"—अटी० ॥ १३. °गुडे वि हे १ जे १ । १४. °लियाओ वि हे १ जे १ ॥ १५. फाडेइ हे १ । फालेइ २ जे १ । १६. °गाइं वियंगेइ हे १ ला १ जे १ ला सं० ३ । °गाइं विनियंतति खं १ । "वियंतेति ति विक्रन्तति, छिनत्तीत्यर्थः"—अटी० ॥ १७. वियंगेइ हे २ विना । खं १ हे ३ मध्ये नास्त्ययं पाठः ॥ १८. पयामि हे २ ॥

रहस्सिययं चेव सारकखमाणीए संगोवेमाणीए विहरित्ति त्ति कट्टु एवं संपेहेति, २
 तेयलिपुत्तं अमच्चं सदावेति, २ एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! कणगरहे
 राया रज्जे य जाव वियंगेति, तं जति णं अहं देवाणुप्पिया ! दारगं पयायामि, तते
 णं तुमं कणगरहस्स रहस्सिययं चेव अणुपुव्वेणं सारकखमाणे संगोवेमाणे संवुद्धेहि,
 तते णं से दारए उम्मुक्कवालभावे जाव जोव्वणगमणुप्पत्ते तव य मम य भिक्खा- ५
 भायणे भविस्सति । तते णं से तेयलिपुत्ते अमच्चे पउमावतीए एयमट्ठं पडिसुणेति, २
 ता पडिगए ।

तते णं पउमावती य देवी पोड्डिला य अमच्ची सैममेव गब्भं गेण्हंति, सममेव
 परिवहंति । तते णं सा पउमावती नवण्हं मासाणं जाव पियदंसणं सुरूवं दारगं
 पयाया । जं रयणिं च णं पउमावती दारयं पयाया तं रयणिं च णं पोड्डिला वि १०
 अमच्ची नवण्हं मासाणं विणिहायमावच्चं दारियं पयाया ।

तते णं सा पउमावती देवी अम्मधातिं सदावेति, २ ता एवं वदासी—गच्छह
 णं तुमे अम्मो ! तेयलिपुत्तं रहस्सिययं चेव सदावेहि । तते णं सा अम्मधाती
 तहत्ति पडिसुणेति, २ ता अंतेउरस्स अवदारेणं निग्गच्छति, २ ता जेणेव
 तेयलि[पुत्त]स्स गिहे, जेणेव तेयलिपुत्ते तेणेव उवागच्छति, २ करयल जाव एवं १५
 वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! पउमावती देवी सदावेति । तते णं तेयलिपुत्ते
 अम्मधातीए अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्मा हट्ठुट्ठे अम्मधातीए सद्धिं सातो
 गिह्हातो णिग्गच्छति, २ अंतेउरस्स अवदारेणं रहस्सिययं चेव अणुपविंसेति, २
 ता जेणेव पउमावती तेणेव उवागच्छति, २ ता करयल[परिग्गहियं दसण्हं
 सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु] एवं वदासी—संदिंसंतु णं देवाणुप्पिया ! जं मए २०
 कायव्वं । तते णं पउमावती तेतलिपुत्तं एवं वदासी—एवं खलु कणगरहे राया जाव
 वियंगेति, अहं च णं देवाणुप्पिया ! णवण्हं मासाणं दारगं पयाया, तं तुमं णं
 देवाणुप्पिया ! एतं दारगं गेण्हाहि जाव तव य मम य भिक्खाभायणे भविस्सति

१. रहस्सिगतं चेव जे १ । रहस्सगतं चेव हे १ । रहस्सिययं चेव सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ २.
 “सारकखमाणीए त्ति संरक्षन्त्याः आपदः, संगोपायन्त्याः प्रच्छादनतः”—अटी० ॥ ३. तव मम
 य जे १ हे १ विना ॥ ४. भिक्खाभायणे सं १ लाम् ० ३ । “भिक्खाभायणे त्ति भिक्षाभाजनमिव
 भिक्षाभाजनम्, तदस्माकं भिक्षोरिव निर्वाहकारणमित्यर्थः”—अटी० ॥ ५. सयमेव गब्भं गेण्हति ।
 तए णं हे २ ॥ ६. अंबधाई हे २ ॥ ७. अंबधाई हे २ ॥ ८. गेहातो हे २ ॥ ९. विस्सह
 हे २ ॥ १०. णवण्हं मासाणं जे १ हे १ विना नास्ति ॥ ११. तव मम य हे १, २ जे १ विना ।
 दृश्यतां पृ० २३९ टि० ३ ॥

त्ति कट्ठु तेयलिपुत्तस्स हत्थे दलयति । तते णं तेयलिपुत्ते पउमावतीते हत्थाओ
 दारगं गेण्हति, २ ता उत्तरिज्जेणं पिहेति, २ ता अंतेउरस्स रहस्सिययं अवहारेणं
 निग्गच्छति, २ ता जेणेव सए^१ गिहे, जेणेव पोड्डिला भारिया, तेणेव उवाग-
 च्छति, २ पोड्डिलं एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! कणगरहे राया रज्जे य जाव
 ५ वियंगेति, अयं च णं दारए कणगरहस्स पुत्ते पउमावईए अत्तए, तं णं तुमं
 देवाणुप्पिया ! इमं दारगं कणगरहस्स रण्णो रहस्सिययं चैव अणुपुव्वेणं
 सारक्खाहि य संगोवेहि य संवड्ढेहि य । तते णं एस दारए उम्मुक्कवालभावे तव
 य मम य पउमावतीए य आहारे भविस्सति त्ति कट्ठु पोड्डिलाए पासे^२ णिक्खिवति,
 २ ता पोड्डिलाए पासाओ तं विणिहायमावन्नियं दारियं गेण्हति, २ ता
 १० उत्तरिज्जेणं पिहेति, २ ता अंतेउरस्स अवहारेणं अणुपविसति, २ ता जेणेव
 पउमावती देवी तेणेव उवागच्छति, २ ता पउमावतीए देवीए पासे ठाँवेति,
 २ जाव पडिनिगते । तते णं तीसे पउमावतीए अंगपडियारियाओ पउमावतिं
 देविं विणिहायमावन्नियं च दारियं पयायं पासंति, २ ता जेणेव कणगरहे राया
 तेणेव उवागच्छंति २ ता करयल [परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं
 १५ कट्ठु] एवं वदासी—एवं खलु सामी ! पउमावती देवी मएलियं दारियं पयाया ।
 तते णं कणगरहे राया तीसे मएलियाए दारियाए नीहरणं करेति, बहूणि
 लोईयाइं मयक्खिआइं [करेति, २ ता] कालेणं विगयसोगे जाते ।

तते णं से तेतलिपुत्ते कलं कोडुंविपुुरिसे सदावेति, २ ता एवं वदासी—
 खिप्पामेव चारगसोहणं जाव ठित्तिपंडियं० जम्हा णं अम्हं एस दारए कणग-
 २० रहस्स रज्जे जाए तं होउ णं दारए नामेणं कणगज्जए जाव भोगसमत्थे जाते ।

९८. तते णं सा पोड्डिला अत्तया कैयाइ तेतलिपुत्तस्स अण्णिट्ठा अकंता अप्पिया
 अमणुण्णा अमणामा जाया यावि होत्था, णेच्छति णं तेतलिपुत्ते पोड्डिलाए
 नामगोयमवि सवणयाए, किं पुण दंसणं वा परिभोगं वा ? तते णं तीसे

१. °हारेणं हे १, ३ जे १ ॥ २. गेहे हे १ जे १ ॥ ३. °स्सिययं जे १ ॥ ४. सारक्खेहि खं १ ॥
 ५. णिवक्खमति खं १ हे ३ ॥ ६. °दारेणं हे १, ३ जे १ ॥ ७. ठवेइ हे २ ॥ ८. लोईयाइं
 हे २ । लोणियाइं खं १ ला १ । लोणियार्ति सं १ ला २, ३ हे ४ । दश्यतां पृ० ८७ पं० ८ ॥
 ९. दश्यतां पृ० ३५ पं० ५ ११ ॥ १०. ला १ विना—ठितीवडियं हे २ । ठित्तिगडिया खं १
 सं १ ला २, ३, हे ४ । ठिइवडिया जे १ । ठिइपडिया हे १ । ठिइपडिया हे ३ । दश्यतां
 पृ० ३५ पं० ११ पृ० ३६ पं० १२ ॥ ११. कयाइं जे १ हे १ ॥ १२. अण्णिट्ठा ५ जाया इति
 हे २ प्रभृतिप्रतिषु पाठः । एवमग्रेऽपि सर्वत्र ॥

पोट्टिलाए अन्नया कयाइ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि इमेयोरूवे अज्झस्थिए चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—एवं खलु अहं तेतलिपुत्तस्स पुर्व्वि इड्ढा कंता पिया मणुण्णा मणामा आसि, इयाणि अण्डिआ अकंता अप्पिया अमणुण्णा अमणामा जाया, नेच्छति णं तेतलिपुत्ते अमच्चे मम नामं जाव परिभोगं वा । ओहयमणसंकप्पा जाव श्रियाति ।

५

तए णं तेतलिपुत्ते पोट्टिलं ओहयमणसंकप्पं जाव श्रियायमणिं पासति, २ ता एवं वदासि—मा णं तुमं देवाणुप्पिया ! ओहयमण[संकप्पा करयलपल्हत्थमुही अट्टज्झाणोवगया श्रियाहि], तुमं णं मम मद्दाणसंसि विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खडावेहि, २ बहूणं समण-माहण जाव वणीमगाणं देर्माणी य दवावेमाणी य विहराहि । तते णं सा पोट्टिला तेयलिपुत्तेणं अमच्चेणं एवं वुत्ता सैमाणा हट्ठतुड्ढा तेतलिपुत्तस्स एयमट्ठं पडिसुणेति, २ ता कल्लं कल्लं मद्दाणसंसि विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं जाव दवावेमाणी य विहरति ।

१०

९९. ते णं काले णं ते णं समए णं सुव्वयाओ नामं अज्जाओ इरियासमियातो जाव गुत्तबंभचारिणीतो बहुस्सुयातो बहुपरिवारातो पुव्वाणुपुर्व्वि जेणामेव तेतलिपुरे नगरे तेगेव उवागच्छंति, २ अहापडिरूवं उगगहं ओगिण्हंति, २ संजमेण तवसा अप्पाणं भावेमाणीतो विहरंति ।

१५

तते णं तासिं सुव्वयाणं अज्जाणं एगे संघाडए पढमाए पोरिसीए सज्झायं करेति, २ ता जाव अडमाणीतो तेतलिस्स ^{११} गिहं अणुपविट्ठातो । तते णं सा पोट्टिला तातो अज्जातो एज्जमाणीतो पासति, ^{१२} ता हट्ठतुड्ढा आसणातो अब्भुट्ठेति, ^{१३} ता वंदति नमंसति, २ विपुलेणं असण-पाण-खाइम-साइमेणं पडिलाभेति, २ एवं वदासी—एवं खलु अहं अज्जातो ! तेतलिपुत्तस्स अमच्चस्स पुर्व्वि इड्ढा कंता पिया मणुण्णा मणामा आसि, इयाणि अण्डिआ अकंता अप्पिया अमणुण्णा अमणामा जाव दंसणं वा परिभोगं वा, तं तुब्भे णं अज्जातो बहुनायातो बहुसिक्खियातो

२०

१. अण्णया य पुव्वरत्ता^० हे १ जे १ ॥ २. 'रूवे जाव समु^० जे १ हे १ ॥ ३. अण्डिआतो जाया खं १ ॥ ४. जाव निच्छइ हे १ । जाव निच्छए जे १ ॥ ५. जावशब्देन 'करयलपल्हत्थमुही अट्टज्झाणोवगया' इति पाठो ग्राह्यः ॥ ६. जावशब्देन 'करयलपल्हत्थमुहि अट्टज्झाणोवगयं' इति पाठो ग्राह्यः ॥ ७. तुमे हे १ जे १ ॥ ८. देयमाणी हे २, ३ हेमू० ४ खं १ ला १ विना ॥ ९. समाणी जे १ हे १ ॥ १०. 'कल्लं' खं १ हे २, ३ । 'कल्ल ला १ ॥ ११. प्रतिषु पाठाः—असण ४ जाव जे १ लो० हे १ विना । असण ४ जाव जे १ लो० हे १ ॥ १२. गेहं सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १३. ता २ जे १ ॥ १४. बहुणायाओ हे १ जे १ ॥

बहुपढियातो, बहूणि गामागर जाव आहिंडह, बहूणं राईसर जाव गिहातिं
अणुपविसह, तं अत्थि याइं मे अज्जातो ! 'केइ कहिंचि' चुण्णजोगे वा कम्मजोगे
वा कम्मजोगे वा हियउड्ढावणे वा काउड्ढावणे वा आभिओगिए वा वसीकरणे
वा कोउयकम्मे वा भूइकम्मे वा मूले कंदे छली वली सिलिया वा गुलिया वा
ओसहे वा भेसजे वा उवलद्धपुव्वे जेणाहं तेतलिपुत्तस्स पुणरवि इट्ठा भवेज्जामि ।

तते णं ताओ अज्जाओ पोड्डिए एवं वुत्ताओ समाणीओ दो वि कन्ने ठेवेति,
२ ता पोड्डिलं एवं वदासी—अम्हे णं देवाणुप्पिया ! समणीतो निग्गंथीतो जाव
गुतबंभचारिणीतो, नो खलु कप्पति अम्हं एयप्पयारं कन्नेहि वि णिसामित्तए,
किमंग पुण उवदिसित्तए वा आयरित्तए वा । अम्हे णं तव देवाणुप्पिया !
१० विचित्तं केवलपिन्नत्तं धम्मं परिकहेज्जामो ।

तते णं सा पोड्डिल ताओ अज्जातो एवं वदासी—इच्छामि णं अज्जाओ ! तुम्हं
अंतिए केवलपिन्नत्तं धम्मं निसामित्तए । तते णं तातो अज्जातो पोड्डिए
विचित्तं केवलपिन्नत्तं धम्मं परिकहेति । तते णं सा पोड्डिल धम्मं सोच्चा
निसम्म हट्ठुट्ठा एवं वदासी—सद्दहामि णं अज्जाओ ! निग्गंथं पावयणं, पेत्ति-
१५ [यामि णं अज्जाओ ! निग्गंथं पावयणं] जाव से जहेयं तुम्हे वयह । इच्छामि णं
अज्जाओ ! अहं तुम्हं अंतिए पंचाणुव्वइयं सत्तसिक्खावइयं जाव धम्मं पडिवज्जित्तए ।
अहासुहं [देवाणुप्पिया ! मा पडिबंभं] । तए णं सा पोड्डिल तासिं अज्जाणं अंतिए
पंचाणुव्वइयं जाव धम्मं पडिवज्जइ, २ तातो अज्जातो वंदति नमंसति, २

*बहूणि लो० ॥ १. केणइ कहिंचि हे १ । केणं कहिंचि जे १ ॥ २. चुण्णजोए वा मंतजोगे वा
कम्मजोगे वा हियउड्ढावणे हे १ जे १ । चुण्णजोगे वा कम्मजोए वा हियउड्ढावणे वा हे २ ।
“अत्थि याइं मे ति, आइं ति देशभाषायाम्, मे ति भवतीनाम्, चुण्णजोए ति द्रव्यचूर्णानां
योगः स्तम्भनादिकर्मकारी, कम्मजोए ति कुष्ठादिरोगहेतुः, कम्मजोए ति काम्ययोगः
कमनीयताहेतुः, हियउड्ढावणे ति हृदयोद्भावनं चित्ताकर्षणहेतुः, काउड्ढावणे ति कायाकर्षणहेतुः,
आभिओगिए ति परामिभवनहेतुः, वसीकरणे ति वस्यताहेतुः, कोउयकम्मे ति सौभाग्यनिमित्तं
स्नपनादि, भूइकम्मे ति मन्त्राभिसंस्कृतभूतिदानम्” —अटी० ॥ ३. हियउड्ढावणे वा काउड्ढावणे
वा अभिओगे वा लो० ॥ ४. कायउड्ढावणे वा आभि० हे १, २ । कायउड्ढावणे वा निण्हवणे
वा आभि० जे १ ॥ ५. ठएति लो० विना ॥ ६. आयरित्तए हे १ जे १ ॥ ७. परि० नास्ति सं
१ ला २ लामू० ३ हे ४ ॥ ८. तुम्हं हे १ जे १ ॥ ९. हइयतां पृ० ४३ पं० ११-१५ ॥ १०.
हइयतां पृ० ४३ पं० १६ ॥ ११. ०वइयं हे २ ॥ १२. तओ हे १ जे १ । ततो सं १ ला २,
३ हे ४ ॥

पडिविसजेति । तए णं सा पोड्डिला समणोवासिया जाया जाव पडिल्लमेमाणी २ विहरइ ।

१००. तते णं तीसे पोड्डिलाए अन्नया कैयाइ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि, कुटुंबजागरियं [जागरमाणीए] अयमेयारूवे अज्झत्थिते चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—एवं खलु अहं तेतलिपुत्तस्स पुर्व्वि इट्ठा कंता पिया मणुण्णा मणामा आसि, इदाणिं अणिट्ठा अकंता अप्पिया अमणुण्णा अमणामा जाव परिभोगं वा, तं सेयं खलु मम सुव्वयाणं अज्जाणं अंतिए पव्वत्तिए । एवं संपेहेति, २ ता कहं पाउ० जेणेव तेतलिपुत्ते तेणेव उवागच्छइ, २ करयलपरि[ग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मए सुव्वयाणं [अज्जाणं] अंतिए धम्मे णिसंते जाव अब्भणुण्णाया पव्वइत्तए । १०

तते णं तेतलिपुत्ते पोड्डिलं एवं वदासी—एवं खलु तुमं देवाणुप्पिए ! मुंडा भवित्ता पव्वइया समानी कालमासे कालं किच्चा अन्नतरेसु देवलोएसु देवत्ताए उववज्जिहिसि, तं जति णं तुमं देवाणुप्पिया ! ममं ताओ देवलोगातो आगम्म केवलिपन्नते धम्मे बोहेहि तो हं विसज्जेमि, अहं णं तुमं ममं ण संचोहेसि तो ते ण विसज्जेमि । तते णं सा पोड्डिला तेतलिपुत्तस्स एयमट्ठं पडिसुणेति ! तते णं तेतलिपुत्ते विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खडवेति, २ मित्त-णाति जाव आमंतेइ, २ जाव सम्माणेइ, २ पोड्डिलं ण्हायं जाव पुरिससहस्सवाहिणीयं सीयं दुरुहेता मित्त-णाति जाव परिवुडे सव्विड्डीए जाव रवेणं तेतलिपुरं मज्झं-मज्जेणं जेणेव सुव्वयाणं उवस्सए तेणेव उवागच्छइ, २ सीयाओ पच्चोरुहति, २ ता पोड्डिलं पुरतो कट्ठु जेणेव सुव्वया अज्जा तेणेव उवागच्छति, २ ता वंदति नमंसति, २ एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! मम पोड्डिला भारिया इट्ठा कंता पिया मणुण्णा मणामा, एस णं संसारमउव्विग्गा जाव पव्वत्तिए, पडिच्छंतु णं देवाणुप्पिया ! सिस्सिणिमिक्खं । अहासुहं, मा पडिबंथं । २०

१. 'माणी २ जाव वि' जे १ । 'माणी वि हे १ जे १ विना ॥ २. कयाई हे २ ॥ ३. दइयतां पृ० ८० पं० २ ॥ ४. अहं भंते तेतलि' हे २ ॥ ५. दइयतां पृ० १४ पं० ५-११ ॥ ६. तुडभं हे १ जे १ ॥ ७. ता हे ३, १, ४, जे १ सं १ ला २, ३ ॥ ८. अहं तुमं हे २ । अहं णं तुमं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ९. ता हे १ ॥ १०. सीयं दुरुहइ २ ता मित्त' हे १ जे १ । सीयं दुरिहत्ता भां० लो० सं १ ला २, ३, हे ३, ४ खं १ ॥ ११. 'मित्त-णाति-नियग-सयण-संबन्धि-परिज्जेण सद्धि' इति आवश्यकप्राह्यः पाठः ॥ १२. दइयतां पृ० ३३ पं० ३ ॥ १३. दइयतां पृ० ५५ पं० ६-१२ ॥

तते णं सा पोड्डिला सुव्वयाहिं अज्जाहिं एवं वुत्ता संमाणा हड्ड[तुड्डा] उत्तरपुर-
 [त्थिमं दिसीभागं अवक्कमति, अवक्कमिता] सयमेव आभरण-मल्लालंकारं ओमुयति,
 २ सयमेव पंचमुड्डियं लोयं करेइ, २ जेणेव सुव्वयाओ अज्जाओ तेणेव उवागच्छइ,
 २ वंदति नमंसति, २ ता एवं वदासी—आलित्ते णं भंते ! लोए, एवं जहा
 ५ देवाणंदा जाव एक्कारैस अंगाइं [अहिज्जति,] बहूणि वासाणि सामन्नपरियागं पाउणइ,
 मासियाए संलेहणाए अत्ताणं शोसेत्ता सड्ढिं भत्ताइं अणसणाए छेदेत्ता आलोइयपडिकंता
 समाहिपत्ता कालमासे कालं किच्चा अन्नतरेसु देवलोएसु देवत्ताए उववच्चा ।

१०१. तते णं से कणगरहे राया अन्नया कैयाइ कालधम्मणा संजुत्ते यावि
 होत्था । तते णं ते ईसर जाव णीहरणं करेति, २ अन्नमन्नं एवं वदासी—एवं
 १० खलु देवाणुप्पिया ! कणगरहे राया रज्जे य जाव पुत्ते वियंगित्था, अम्हे णं
 देवाणुप्पिया ! रायाहीणा रायाहिड्डिया रायाहीणकज्जा, अयं च णं तेतली अमच्चे
 कणगरहस्स रत्तो सव्वट्ठाणेसु सव्वभूमियासु लद्धपच्चए दिन्नवियारे सव्वकज्जवट्ठावए
 यावि होत्था, तं सेयं खलु अम्हं तेतलिपुत्तं अमच्चं कुमारं जातित्तए त्ति कट्ठु
 अन्नमन्नस्स एयमट्ठं पडिसुणेति, २ जेणेव तेतलिपुत्ते अमच्चे तेणेव उवागच्छंति,
 १५ २ तेयलिपुत्तं एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! कणगरहे राया रज्जे य
 रट्ठे य जाव वियंगेइ, अम्हे य णं देवाणुप्पिया ! रायाहीणा जाव रायाहीणकज्जा,
 तुमं च णं देवाणुप्पिया ! कणगरहस्स रण्णो सव्वट्ठाणेसु जाव रज्जधुराच्चित्तए ।
 तं जइ णं देवाणुप्पिया ! अत्थि केइ कुमारे रायलक्खणसंपन्ने अभिसेयारिहे तं णं
 तुमं अम्हं दलाहि, जाणं अम्हे महया २ रायाभिसेएणं अभिसिंचामो ।

२० तए णं तेतलिपुत्ते तेसिं ईसर—[तलवर-माडंबिय-कोडुंबिय-इव्व-सेट्ठि-सेणावड-
 सत्थवाहपभिईणं] एतमट्ठं पडिसुणेति, २ ता कणगज्जयं कुमारं प्हायं जाव सस्सिरीयं
 करेत्ता तेसिं ईसर जाव उवणेति, २ ता एवं वदासी—एस णं देवाणुप्पिया !
 कणगरहस्स रण्णो पुत्ते पउमावतीए देवीए अत्तए कणगज्जए नामं कुमारे अभिसेयारिहे

१. समणा हे २ ॥ २. हत्थयां भगवतीसुत्ते ९।३३।१६ ॥ ३. 'रसंगाहं सं १ ला १, २, ३, हे ३, ४ ॥ ४. कयाइं हे १। कयाइं हे २ जे १। कयाति खं १ सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ५. वियंगेइ इति पाठो यद्यपि हस्तलिखितादर्शेषु अत्र वर्तते, तथापि पु० २४४ पं० १० अनुसारेण वियंगित्था इति पाठोऽत्र शोभनः प्रतीयते ॥ ६. अम्हे णं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ ७. रायलक्खणसंपन्ने अभिसेयारिहे रायलक्खणसंपन्ने तं जे १। रायलक्खणसंपन्ने अभिसेयारिहे तं हे १। रायलक्खणसंपन्ने रायभिसेयारिहे तं ला १ ॥ ८. तं तुमं ला १। तए णं तुमं हे १ जे १ ॥ ९. जण्ण हे १। जज्जं जे १ ॥ १०. अत्तिए जे १ ॥

रायलक्खणसंपन्ने, मए कणगरहस्स रज्जो रहस्सिययं संवड्ढिए । एवं णं तुम्हे महता
२ रायाभिसेएणं अभिसिंचह । सव्वं च से उट्ठाणपरियावणियं परिकहेइ । तते
णं ते ईसर[-तलवर-माडंबिय-कोडुंबिय-इच्च-सेट्ठि-सेणावइ-सत्थवाहपभितओ]
कणगज्झयं कुमारं महैया २ रायाभिसेएणं अभिसिंचन्ति । तते णं से कणगज्झए
कुमारे राया जाए महयाहिमवंतमलय० वण्णओ जाव रज्जं पसासेमाणे विहरति । ५

तते णं सा पउमावती देवी कणगज्झयं रायं सहावेति, २ एवं वदासी—एस
णं पुत्ता ! तव [पिता कणगरहे राया] रज्जे यं जाव अंतेउरे य०, तुमं च तेतलि-
पुत्तस्स अमच्चस्स पहावेणं । तं तुमं णं पुत्ता ! तेतलिपुत्तं अमच्चं आढाहि, परिजाणाहि,
सक्कारेहि, सम्माणेहि, इंतं अब्भुट्ठेहि, ठियं पज्जुवासाहि, वयंतं पडिसंसाहेहि,
अद्धासणेणं उवणिमंतेहि, भोगं च से अणुवड्ढेहि । तते णं से कणगज्झए १०
पउमावतीए [वयणं] तहत्ति पडि[सुणेति, २ ता] जाव भोगं च से वड्ढेति ।

१०२. तते णं से पोड्डिले देवे तेतलिपुत्तं अभिक्खणं २ केवलपण्णत्ते धम्मे
संबोहेति, नो चेव णं से तेतलिपुत्ते संबुज्झति । तते णं तस्स पोड्डिलदेवस्स
इमेयारूवे अज्झत्थिते चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—एवं खलु
कणगज्झए राया तेतलिपुत्तं आढाति जाव भोगं च से वड्ढेति, तते णं से १५
तेतलि[पुत्ते] अभिक्खणं २ संबोहिज्जमाणे वि धम्मे नो संबुज्झति, तं सेयं खलु
मम कणगज्झयं तेतलिपुत्तातो विप्परिणामित्तए त्ति कट्ठु एवं संपेहेति, २ ता
कणगज्झयं तेतलिपुत्तातो विप्परिणामेइ ।

तते णं तेतलिपुत्ते कल्लं ण्हाते जाव पायच्छित्ते आसखंधवरगए बहूहिं पुरिसेहिं
सद्धिं संपरिवुडे सातो १३ गिहातो १४ निग्गच्छति, जेणेव कणगज्झए राया तेणेव पद्दारेत्थ २०

*सव्वं च तेसिं उ० हे १ जे १ । सव्वं तेसिं उ० सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । “सव्वं च से उट्ठाण-
परियावणियं ति सर्वं च से तस्य उत्थानं चोत्पत्ति(त्तिः) परिपामिका च कालान्तरं यावत्
स्थितिरित्युत्थानपरियापनिकम्, तत् परिकथयतीति”—अटी० ॥ १. परिपामि० सं १ ला २, ३,
हे ३, ४ ॥ २. महया जाव अभि० हे १ जे १ ॥ ३. हिमवंत जाव रज्जं हे १ जे १ विना ॥
४. दश्यतां पृ० ३ टि० ३, पृ० ६ पं० ४ ॥ ५. य नास्ति जे १ हे १ विना ॥ ६. पुत्ता जे १
हे १ विना नास्ति ॥ ७. एवंतं हे १ जे १ ॥ ८. ०ट्ठेहिं २ जे १ हे १ ॥ ९. वासेहिं जे १
ला १ ॥ १०. वचंतं ला १ विना । “वयंतं पडिसंसाहेहि ति विनयप्रस्तावात् व्रजन्तं प्रतिसंसाधय
अनुव्रज, अथवा वदन्तं प्रतिसंश्लाघय साधूक्तं साध्वित्येवं प्रशंसां कुर्वि-यर्थः”—अटी० ॥ ११.
पडिसाहेहि हे २ ला १ विना ॥ १२. “भोगं वर्तनम्”—अटी० ॥ १३. गेहाओ हे १, २ ॥
१४. पडिनिग्ग० जे १ हे १ ॥ १५. पाहा० सं १ ला २, ३, हे ४ ॥

गमणाए। तते णं तेतलिपुत्तं अमच्चं जे जहा बहवे राईसर-तलवर जाव पंमियओ पासंति ते तदेव आढयंति, पेरियाणंति, अब्भुद्धेति, अंजलिपरिगहं करेंति, इड्डाहिं कंताहिं जाव वग्गूहिं आलवमाणा य संलवमाणा य पुरतो य पिड्डतो य पासतो य मग्गतो य समणुगच्छंति ।

- ५ तते णं से तेतलिपुत्ते जेणेव कणगज्झए तेणेव उवागच्छति । तते णं से कणगज्झए तेतलिपुत्तं एज्जमाणं पासति, २ ता नो आढाति, नो पेरियाणाति, नो अब्भुद्धेति, अणाढायमीणे ३^० परम्मुहे संचिद्धति । तते णं से तेतलिपुत्ते कणगज्झ-
यस्स रण्णो अंजलिं करेइ, ततो य णं से कणगज्झए राया अणाढायमीणे ३^० तुसिणीए
परम्मुहे संचिद्धति । तते णं तेतलिपुत्ते कणगज्झयं विप्परिणयं जाणित्ता भीते जाव
१० संजातभए एवं वदासी—^१रुद्धे णं मम कणगज्झए राया, हीणे णं मम कणगज्झए
राया, अवज्झए णं मम कणगज्झए राया, तं ण नज्जइ णं मम केणइ कुंमारेण
मारेहिति ^२त्ति कट्ठु भीते तत्थे य जाव सणियं २ पच्चोसक्कति, २ ता तमेव आसखंधं
डुंरुहति, २ तेतलिपुरं मज्झमज्झेणं जेणेव सए ^३गिहे तेणेव पंहारेत्थ गमणाए ।

- तते णं तं तेतलिपुत्तं जे जहा ईसर जाव पासंति ते तहा नो आढयंति, नो
१५ परियाणंति, नो अब्भुद्धेति, नो अंजलि[परिगहं करेंति] इड्डाहिं जाव नो संलवंति,
नो पुरओ य पिड्डओ य पासओ य मग्गओ य समणुगच्छंति ।

तते णं तेतलिपुत्ते जेणेव सए गिहे तेणेव उवागए । जा वि य से तत्थ
बाहिरिया परिसा भवति, तंजहा—दासे ति वा पेसे ति वा भाइलए ति वा सा वि
य णं नो आढाति, नो परियाणति, नो अब्भुद्धेति । जा वि य से अर्भितरिया

१. पभित्तयो जे १। पभिइओ हे १ ला ३। पभिइयओ हे २॥ २. परियाणंति हे २॥
३. अंजलिं परिगहं करेंति जे १। अंजलिपरिगहं करेंति हे १॥ ४. आयाणति जे १॥
५. परिजाणइ हे २। परियाणति जे १॥ ६. अणाढायमाणे हे १ ला १। अणाढायमाणे
जे १। अणाढायमाणे ला २। अणाढायमाणे लामू ३ हे ४॥ ७. अत्र '३' इत्यङ्केन
'अणाढायमीणे अपरियाणमीणे अण्भुद्धेमीणे' इति पाठो ग्राह्यः॥ ८. पकरेइ हे २॥ ९. ततो
णं खं १। तए णं हे १ जे १॥ १०. अणाढाज्जमाणे जे १। अणाढायिज्जमाणे हे १॥ ११. "रुद्धे
णमित्थादौ, हीनोऽयं मम प्रीत्येति गम्यते, अपध्यातो दुष्टचिन्तावान् ममेति ममोपरि कनकध्वजः,
पाठान्तरेण दुर्ध्यातोऽहं दुष्टचिन्ताविषयीकृतोऽहं कनकध्वजेन राज्ञा, तत् तस्माद् न ज्ञायते
केनापि कुमारेण विरूपमारणप्रकारेण मारयिष्यतीति"—अटी०॥ १२. मम हे २ विना नास्ति॥
१३. 'ज्झए राया तं नज्जइ हे १। 'ज्झयं न नज्जइ जे १। 'ज्झयं ण नज्जति खं १॥ १४.
कुमारेण वा मां हे १ जे १॥ १५. मारेहिति खं १॥ १६. ति हे २॥ १७. डूहति हे १, २
जे १ विना। रुहति ला १॥ १८. गोहे हे १, २, जे १॥ १९. पाह्वां हे १, २ जे १ विना॥

परिसा भवति, तंजहा—पिया इ वा माता ति वा जाव सुण्हा ति वा सा वि य
णं नो आढाति, नो परियाणाति, नो अन्भुट्ठेति ।

तते णं से तेतलिपुत्ते 'जेणेव वासघरे' जेणेव सयणिज्जे तेणेव उवागच्छति, २
त्ता सयणिज्जंसि णिसीयति, २ ता एवं वदासी—एवं खलु अहं सयातो 'गिहातो
निम्माच्छामि, तं चेव जाव अम्भितरिया परिसा नो आढाति, नो परियाणाति, नो ५
अन्भुट्ठेति । तं सेयं खलु मम अप्पाणं जीवियातो ववरोवित्तए त्ति कट्ठु एवं
संपेहेति, २ तालउडं विसं आसगंसि पक्खिवति, से' य विसे नो कमति । तते
णं से तेतलिपुत्ते नीलुप्पल जाव असिं खंधंसि उवहरति, तत्थ वि यं से
धारा 'ओएण्णा (ओइण्णा ?) । तते णं से तेतलिपुत्ते जेणेव असोगवणिया
तेणेव उवागच्छति, २ ता पासगं गीवाए बंधति, २ रुक्खं दुँरुहति, २ १०
पाँसगं रुक्खे बंधति, २ अप्पाणं मुयति, तत्थ वि य से रज्जू छिन्ना । तते णं से
तेतलिपुत्ते महतिमहाल्लियं सिलं गीवाए बंधति, अत्थाहमतारमँपोरुसेयंसि
उदगंसि अप्पाणं मुयति, तत्थ वि से याहे जाते । तते णं से तेतलिपुत्ते सुक्कंसि

१ जेणेव सए गेहे जेणेव सयणिज्जे हे २॥ २. जेणेव सए सयं मु० ॥ ३. गेहाओ हे २॥
४. णति खं १ ला १ विना ॥ ५. अप्पाणं हे २॥ ६. कट्ठु २ हे २॥ ७. से य से नो
कमति हे १ जे १ विना । से वि य से णो कमति ला १ । से य नो संकमति हे ३ । से य वि से
णो संकमति मु० ॥ ८. खंधंसि जे १॥ ९. ओहरह हे २ विना । ओयरह हे १ । "खंधंसि
उवहरह त्ति स्कन्धे उपहरति विनिवेशयतीति"—अटी० ॥ १०. य नास्ति सं १ ला २, ३, हे ४॥
११. प्रतिषु पाठाः—ओएण्णा हे १ । ओएल्ला हे २, ४ जे १ । ओपल्ला सं १ जे २, लो० ।
ओपल्ला ला २, ३ । उपत्ता हे ३ । उत्तल्लाए ला १ । तोल्ला खं १ । "धारा ओपण्णय (—अटं हे०,
ओपल्लिय—अटीजे १, ओपल्लिय—अटीमां०, ओपल्लह—अटीला १, ओपल्ल—अटीलो०, ओएल्ल—
अटीसं०) त्ति अपदीर्णा कुण्ठीभूतेत्यर्थः"—अटी० । दृश्यतां पृ० २४८ पं० १० टि० ७ ।
अत्रेदमवधेयम्—उ—ओ, ए—प—य, ल—ण इत्यधराणां हस्तलिखितादशेषु समानप्रायात्वात्
अत्र ओइण्णा इति ओपण्णा इति ओयण्णा इति वा पाठः शुद्धो भाति । हे २ मध्ये ओइल्ला
इति पाठोऽत्र पृ० २४८ पं० १० मध्ये दृश्यते इत्यपि ध्येयम् । अटी० मध्येऽपि 'ओपण्णया,
ओपल्लिया, ओपल्लिया, ओपल्ला, आपल्ला, ओएल्ला' इति विविधाः पाठा हस्तलिखितादशेषु
दृश्यन्ते, ते ओपरि निर्दिष्टा एव, अटीखं० मध्येऽत्र पत्रमेव नास्ति । इ—य इत्यनयोर्विपर्ययोऽपि
प्राचुर्येण हस्तलिखितादशेषु दृश्यते ॥ १२. दूति हे १, २, ला १ जे १ विना ॥ १३. पासं गी०
हे १ ॥ १४. 'पोरुसियंसि हे १ जे १ । 'पोरुसियंसि खं १ । 'पोरुसियंसि सं १ ला १, २, ३
हे ३, ४ । दृश्यतां पृ० १३० पं० १५ टि० १६ । "अत्थाहं ति अस्तं निरस्तमविद्यमानमधस्तलं
प्रतिष्ठानं यस्य तदस्ताधः, स्ताधो वा प्रतिष्ठानम्, तदभावादस्ताधम्, अतारं यस्य तरण न स्ति,
पुरुषः परिमाणं यस्य तत् पौरुषेयम्, तदभावादपौरुषेयम्, ततः पदत्रयस्य कर्मधारयः, मकारौ
च प्राकृतत्वात्, अतस्तत्र"—अटी० ॥

तणकूडंसि अगणिकार्यं पक्खिवति, २ ता अप्पाणं सुयति, तत्थ वि यं से अगणिकाए विज्झाए ।

- तते णं से तेतलि[पुत्ते] एवं वदासी—सद्धेयं खलु भो ! समणा वयंति, सद्धेयं खलु भो ! माहणा वयंति, सद्धेयं खलु भो ! समणा माहणा वयंति, ५ अहं खलु एगो असद्धेयं वयामि, एवं खलु अहं सह पुत्तेहिं अपुत्ते, को मेदं सहहिस्सति ? सह मित्तेहिं अमित्ते, को मेदं सहहिस्सति ? एवं अत्थेणं, दासेणं, दासेहिं, पेसेहिं, परिजणेणं, एवं खलु तेतलिपुत्तेणं अमच्चेणं कणगज्झएणं रत्ता अवज्झाएणं समाणेणं तालपुडगे विसे आसगंसि पक्खिवत्ते, से वि य णो कैमति, को मेयं सहहिस्सति ? तेतलिपुत्ते[णं अमच्चेणं] नीलुप्पल जाव खंधंसि ओहरिए, १० तत्थ वि यं से धारा ओइल्ला (ओइण्णा ?), को मेदं सहहिस्सति ? तेतलिपुत्ते पासगं गीवाए बंधेइ, २ जाव रज्जू छिन्ना, को मेदं सहहिस्सति ? तेतलिपुत्ते महालियं जाव बंधित्ता अत्थाह जाव उदगंसि अप्पा मुक्के, तत्थ वि यं णं थाहे जाए, को मेयं सहहिस्सति ? तेतलिपुत्ते मुक्कंसि तणकूडे० अग्गी विज्झाए, को मेदं सहहिस्सति ? ओहतमणसंकप्पे जाव श्रियाइ ।

- १५ तते णं से पोडिले देवे पोडिलारूवं विउव्वति, तेतलिपुत्तस्स अदूरसामंते ठिच्चा एवं वदासी—हं भो तेतलिपुत्ता ! पुरतो पवाए, पिडुओ हत्थिभयं, दुहओ

१. य नास्ति सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ २. ला १ हेसं ४ लो० विना—सद्धेयं खलु भो समणमाहणा वयंति [२-हे ३] अहं एगो हे १, ३। सद्धेयं खलु भो माहणा वयंति सद्धेयं खलु भो सामण वयंति अहं एगो जे १। सद्धेयं खलु भो समणा वयंति सद्धेयं खलु भो समणा माहणा वयंति अहं एगो खं १। सद्धेयं खलु भो समणा वयंति सद्धेयं खलु भो माहणा वयंति अहं एगो—हे २ हेमू० ४। सद्धेयं खलु भो समणा वयंति अहं एगो ला २। “सद्धेयमित्यादि, श्रद्धेयं श्रमणा वदन्ति आत्म-परलोक-पुण्य-पापादिकमर्थजातम्, अतीन्द्रियस्यापि तस्य प्रमाणा-बाधितत्वेन श्रद्धानगोचरत्वात्, अहं पुनरेकोऽश्रद्धेयं वदामि पुत्रादिपरिवारयुक्तस्यात्यर्थे राजसम्मतस्य च अपुत्रादित्वमराजसम्मतत्वं च विष-खड्ग-पाशक-जला-ऽग्निभिरहिंस्यत्वं चात्मनः प्रतिपादयतो मम युक्तिबाधितत्वेन जनप्रतीतेरविषयत्वेनाश्रद्धेयत्वादिति प्रस्तुतसूत्रभावनम्” — अटी० ॥ ३. समणमाहणा सं १ ला ३। ४. खलु नास्ति लो० विना ॥ ५. मेयं हे १ जे १ ॥ ६. कम्मइ जे १ हे १ ॥ ७. से नास्ति हे १ जे १ ॥ ८. हे २ विना ओपल्ला जे २। उएल्ला हे १, ४ जे १। तोइल्ला लो०। तोपल्ला सं १ ला ३। तोतेल्ला ला १। खं १ हे ३ ला २ मध्येऽत्र पाठो नास्ति। दृश्यतां पृ० २४७ पं० ९ टि० ११ ॥ ९. बंधेत्ता जाव हे १ विना ॥ १०. अत्थाहे हे १, २ ॥ ११. य नास्ति हे २ ॥ १२. दृश्यतां पृ० २४८ पं० १ ॥ १३. विउव्वत्ता जे १। विउव्वित्ता हे १ ॥

अचक्खुफासे, मज्जे सँरा णिवयंति, गामे पलित्ते रत्ने झियाति, रत्ने पलित्ते गामे झियाति, आउसो ! तेतलिपुत्ता ! कओ वयामो ?

तते णं से तेतलिपुत्ते पोट्टिलं एवं वयासी—भीयस्स खलु भो ! पँवज्जा, उक्कंठियस्स सदेसगमणं, छायस्स अन्नं, तिसियस्स पाणं, आउरस्स भेसज्जं, माइयस्स रहस्सं, अभिजुत्तस्स पच्चयकरणं, अद्धाणपैरिस्संतस्स वाहनगमणं, तरिउकामस्स पँवणकिच्चं, परं अभिउंजितुकामस्स सहायकिच्चं । खंतस्स दंतस्स जित्तिदियस्स एत्तो एगमवि ण भवति । तते णं से पोट्टिले देवे तेतलिपुत्तं अमच्चं एवं वदासी—सुट्ठु २ णं तुमं तेतलिपुत्ता ! एयमट्ठं आयाणाहि ति कट्ठु दोच्चं पि तच्चं पि एवं वयइ, २ जामेव दिसं पाउब्भूए तामेव दिसं पडिगए ।

१०३. तते णं तस्स तेयलिपुत्तस्स सुभेणं परिणामेणं जातीसरणे समुप्पन्ने । तते णं तस्स तेतलिपुत्तस्स अयमेयारूवे अज्झत्थिते चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—एवं खलु अहं इहेव जंबुदीवे दीवे महाविदेहे वासे पोक्खलवतीविजए पोंडरिगिणीए रायहाणीए महापउमे नामं राया होत्था । तते णं हं थेराणं अंतिए मुंडे भवित्ता जाव चोदस पुव्वार्ति [अहिजित्ता] बहूणि वासाणि सामन्न[परियागं पाउणित्ता] मासियाए संलेहणाए महासुक्के कप्पे देवे । तते णं हं ताओ

* सराणि वरिस्संति हे ३, ४ सं १ ला २, ३ । “शरा बाणा निपतन्ति, ततश्च सर्वतो भयं वर्तते इत्यर्थः । तथा ग्रामः प्रदीप्तोऽग्निना ज्वलति अरण्यं तु ध्मायतेऽनुपशान्तदाहं वर्तते, अथवा ध्यायतीव ध्यायति, अग्नेरविध्यानेन जागर्त्तवित्यर्थः, अथवा अरण्यं प्रदीप्तं ग्रामो ध्मायते न विध्यायति, एवं सर्वथापि भयानकत्वात् स्थानान्तरस्य चाभावादायुष्मस्तेतलिपुत्र । कओ चि वव व्रजामः, मीतैर्नन्तव्यमस्माभिरिवान्येनापि भवतीति प्रश्नः । उत्तरं च भीतस्य प्रव्रज्या ‘शरणं भवती’ति गम्यते, यथोत्कण्ठतादीनां स्वदेशगमनादीनि, तत्र ‘छायस्स’ति बुभुक्षितस्य मायिनो वंचकस्य रहस्यं गुप्तत्वं शरणमिति सर्वत्र गमनीयम्, अभियुक्तस्य सभादितदूषणस्य प्रत्ययकरणं दूषणापोहेन प्रतीयुत्पादनं तरीतुकामस्य नद्यादिकं प्लवनं तरणं कृत्यं कार्यं यस्य तत् प्लवनकृत्यं तरकाण्डम्, परमभयोक्तुकामस्य अभिभवितुकामस्य सहायकृत्यं मित्रादिकृतं सहायकामेति । अथ कथं भीतस्य प्रव्रज्या शरणं भवति, अत उच्यते—‘खंतेत्यादि’—अटी० ॥ १. पँवज्जा सरणं सं १ ला २, ३, हे ४ । ‘सरणं’ इति पाठोऽत्राध्याहारेण ज्ञातव्य इति अटी० अनुसारेण भाति । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ २. ‘परिस्सं’ हे १ जे १ ॥ ३. पवहणं हे २ खं १ जे १ विना ॥ ४. अभिउंजियकामस्स हे २ विना ॥ ५. इति हे २ ॥ ६. तेयलिस्स हे १ जे १ विना ॥ ७. पुंडरिं हे २ । पोंडरं हे १ खं १ ॥ ८. चउडं सं १ ला २, ३, हे १, ४ ॥ ९. सामणं मासिं हे १ जे १ । सामणपरियाए मासिं ला १ मु० ॥ १०. दे । इति संक्षिप्तः पाठो हे २ खं १ ला १ मध्ये वर्तते, ततः ‘देवत्ताए उववन्ने’ इति संपूर्णः पाठोऽत्र विवक्षितो भाति ॥ ११. हं हे २ मध्ये नास्ति ॥

देवलोयाओ आउक्खएणं भवक्खएणं ठिइक्खएणं इहेव तेयलिपुरे तेतलिस्स अमच्चस्स
 भदाए भारियाए दारगत्ताए पच्चायाते । तं सेयं खलु मम पुब्बुद्धिद्वाइं महव्वयाइं
 सयमेव उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तिए । एवं संपेहेति, २ ता सयमेव महव्वयाइं
 आरुहेति, २ जेणेव पमयवणे उज्जाणे तेणेव उवागच्छति, २ असोगवरपायवस्स
 ५ अहे पुढविसिलापट्टयंसि सुहणिसन्नस्स अणुचितेमाणस्स पुव्वाधीताइं सामाइयमाइयाइं
 चोदस्स पुव्वाइं सयमेव अभिसमन्नागयाइं । तते णं तस्स तेतलिपुत्तस्स अणगारस्स
 सुभेणं परिणामेणं जाव तयावरणिज्जाणं कम्माणं खओवसमेणं कम्मरयविकरणकरं
 अपुव्वकरणं पविट्ठस्स केवलवरणाणदंसणे समुप्पन्ने ।

१०४. तए णं तेतलिपुरे नगरे अहासन्निहिएहिं वाणमंतरेहिं देवेहिं देवीहि
 १० य देवदुंदुभीओ समाहयाओ, दसद्धवन्ने कुसुमे निवाइए, चेलुक्खेवे दिव्वे
 गीयगंधव्वनिनाए कए यावि होत्था ।

तते णं से कणगज्झए राया इमीसे कहाए लद्धडे एवं वदासी—एवं खलु
 तेतलि[पुत्ते] भए अवज्झाते मुंडे भवित्ता पव्वतिते, तं गच्छामि णं तेतलिपुत्तं
 अणगारं वंदामि नमंसामि, २ एयमट्ठं विणएणं भुज्जो भुज्जो खामेमि, एवं
 १५ संपेहेति, २ ता प्हाए चौउरंगिणीए सेणाए जेणेव पमयवणे उज्जाणे जेणेव
 तेतलिपुत्ते अणगारे तेणेव उवागच्छति, २ तेतलिपुत्तं अणगारं वंदति नमंसति,
 एयमट्ठं च णं विणएणं भुज्जो भुज्जो खामेति, नच्चासन्ने जाव पज्जुवासति । तते णं से
 तेयलिपुत्ते अणगारे कणगज्झयस्स रत्तो तीसे य महइ[महालियाए परिसाए]
 धम्मं परिकहेइ । तते णं से कणगज्झए राया तेतलिपुत्तस्स केवलिस्स अंतिए
 २० धम्मं सोच्चा णिंसम्म पंचाणुव्वइयं सत्तसिक्खावइयं सावगधम्मं पडिवज्जइ, २
 समणोवासए जाते अहिगयजीवांजीवे० । तते णं तेतलिपुत्ते केवली बहूणि वासाणि
 केवलिपरियागं पाउणित्ता जाव सिद्धे ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं चोदसमस्स णायज्झयणस्स
 अयमट्ठे पण्णत्ते ति वेमि ।

॥ चोदसं णायज्झयणं समत्तं ॥

२५

१. पुब्बुद्धिं जे १ हे १ । पुब्बिद्धिं हे २ ॥ २. जाव नास्ति हे १ जे १ ॥ ३. देविहि हे २ ॥
 ४. चेलुक्खेवे हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ५. चउरिं हे १ ॥ ६. च विणं हे १ जे १ । च णं
 नास्ति सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ७. णिसम्मा हे १ ला १ विना ॥ ८. सए जाव अभिं हे १
 जे १ ॥ ९. दइयतां पृ० १५२ पं० ४ ॥ १०. सत्तं अज्झयणं समत्तं हे २ ॥

[पन्नरसमं अज्झयणं 'णंदिफले']

१०५. जति णं भंते ! चोदसमस्स णायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते, पन्नरस-
मस्स [णं णायज्झयणस्स] के अट्ठे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं चंपा नाम नयरी होत्था ।
पुण्णभदे चेइए । जियसत्तू राया । तत्थ णं चंपाए नयरीए धणे णामं सत्थवाहे
होत्था अट्ठे जाव अपरिभूए । तीसे णं चंपाए नयरीए उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए
अहिच्छत्ता नाम नयरी होत्था, रिद्धत्थिमियसमिद्धा, वण्णओ । तत्थ णं
अहिच्छत्ताए नयरीए कण्णकेऊ नामं राया होत्था, महैया०, वन्नओ ।

तए णं तस्स धणस्स सत्थवाहस्स अन्नदा कैदाइ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि
इमेयारूवे अज्झत्थिते चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—सेयं खलु
मम विपुलं पणियभंडमायाए अहिच्छत्तं नगरिं वैणिज्जाए गमित्तए, एवं संपेहेति,
२ गणिमं च धरिमं च मेज्जं च पारिच्छेज्जं च चउत्विहं भंडं गेण्हइ,
२ संगडीसागडं सज्जेइ, २ सगडीसागडं भरेति, २ कोडुंबियपुरिसे सदावेति,
२ एवं वदासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! चंपाए नगरीए सिंधाडग
जाव पहेसुं [महयां महया सहेणं उग्घोसेमाणा उग्घोसेमाणा उग्घोसणं
करेह—] एवं खलु देवाणुप्पिया ! धणे सत्थवाहे विपुलं पैणियं [भंडमायाए]
इच्छति अहिच्छत्तं नगरिं वैणिज्जाए गमित्तते । तं जो 'णं देवाणुप्पिया ! चरए वा

१. दृश्यतां पृ० २३६ ॥ २. दृश्यतां पृ० १०८ पं० ५ ॥ ३. ला १ विना—रिद्धिश्चिं हे १, २, जे १
खं १ । रिद्धत्थं ला २, ३, हे ३, ४ सं १ । दृश्यतां पृ० १ । “वण्णओ चि चम्पानगर्या वर्णक-
ग्रन्थोऽत्रावसरे वाच्यः, स चायम्—रिद्धत्थिमियसमिद्धा, ऋद्धा भवनादिभिर्वृद्धिसमुपगता, स्तिमिता
भयवर्जितत्वेन स्थिरा, समृद्धा धन-धान्यादियुक्ता, ततः पदत्रयस्य कर्मधारयः” —अटी० पृ० १ B ॥
४. दृश्यतां पृ० ७ पं० ४ ॥ ५. कयाई हे १ । कयाई जे १ ॥ ६. मायाय ला २, ३ ॥ ७. वागिज्ज-
त्ताए हे २ ॥ ८. गणिमं च ४ चउत्विहं इति प्रतिषु पाठः । दृश्यतां पृ० १६१ पं० ८ ॥ ९.
सगडिसां सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १०. सिंधाडग-तिग-चउक्क-चउक्क-चउम्मुह-महापह-पहेसु इति
संपूर्णः पाठः ॥ ११. दृश्यतां पृ० ११२ पं० ३-४ ॥ १२. पणियं अइच्छइ सं १ ला २, लामू०
३, हे ४ ॥ १३. वाणिज्जत्ताए हे २ ॥ १४. णं इच्छाह देवां हे १ जे १ ॥ १५. “चरए वेत्थादि,
तत्र चरको धादिभिक्षाचरः, चीरिको रथापतितचीवरपरिधानः, चीरोपकरण इत्यन्ये, चर्मखण्डकः
चर्मपरिधानः, चर्मोपकरण इति चान्ये, भिक्षाण्डो भिक्षाभोजी, सुगतशासनस्थ इत्यन्ये, पाण्डुराङ्गः
शैवः, गौतमः लघुतराक्षमालाचर्चितविचित्रपादपतनादिशिक्षाकलापवदृषभकोषायतः कणभिक्षा-
प्राही, गोवत्तिकः गोश्वर्यानुकारी, उक्तं च—गावीहिं समे निग्गम-पवेस-ठाणा-ऽऽसणां पकरेति ।

चीरिए वा चम्मखंडिए वा भिच्छुंडे वा पंडुरंगे वा गोतमे वा गोव्वतिते वा
 गिहधम्मे वा धम्मचित्तिए वा अविरुद्ध-विरुद्ध-वुडु-सावग-रत्तपड-निगंगयप्पमिती
 पासंडथे वा गिहत्थे वा धणेणं सद्धिं अहिच्छत्तं नगरिं गच्छइ तस्स णं धणे
 अच्छत्तगस्स छत्तगं दलाति, अणुवाहणस्स उवाहणाओ दलयति, अकुंडियस्स
 ५ कुंडियं दलयति, अपत्थयणस्स पत्थयणं दलयति, अपक्खेवगस्स पक्खेवं दलयति,
 अंतरा वि य से पडियस्स वा भग्गेलुग[स्स वा] साहेजं दलयति, सुहंसुहेण
 य णं अहिच्छत्तं संपावेति ११ति कट्टु दोचं पि तच्चं पि १२घोसणयं घोसेह, २ मम
 एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह ।

तते णं ते कोडुंबियपुरिसा जाव एवं वदासी—हंदि सुणंतु भवंतो चंपानगरी-
 १० वत्थवा वहवे चरगा यं जाव पच्चप्पिणंति । तते णं तेसिं कोडुंबियपुरिसाणं
 [अंतिए] एयमहं सोच्चा चंपाए नयरीए वहवे चरगा य जाव गिहत्था य जेणेव
 धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छंति । तते णं धणे सत्थवाहे तेसिं चरगाण य जाव
 गिहत्थाण य अच्छत्तगस्स छत्तगं दलयइ, जाव पत्थयणं दलाति, १२ गच्छह
 णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! चंपाए नयरीए वहिया अग्गुजाणंसि ममं पडिवालेमाणा

१५ मुञ्जंति जहा गावी तिरिक्खवासं विभावता ॥ गृहिधर्मा गृहस्थधर्म एव श्रेयान्तिवभिसन्धाव
 तथोक्तकारी, धर्मचिन्तको धर्मसंहितापरिज्ञानवान् सभासदः, अविरुद्धो वैनयिकः, उक्तं च—
 अविरुद्धो विनयकारी देवाङ्गं पराए भत्तीए । जह वेसियायणमुओ एवं अन्ने वि नायवा ॥
 विरुद्धः अक्रियावादी, परलोकानभ्युपगमात् सर्ववादिभ्यो विरुद्धः, एवं वृद्धः तापसः प्रथममुत्पन्न-
 त्वात् प्रायो वृद्धकाले च दीक्षाप्रतिपत्तेः श्रावकः ब्राह्मणः, अन्ये तु वृद्धश्रावक इति व्याचक्षते,
 स च ब्राह्मण एव, रत्तपटः परिवाजकः निर्ग्रन्थः साधुः, प्रभृतिग्रहणात् कापिलादिपरिग्रहः
 इति १—अटी० ॥

१. चीरियाए वा चम्मसंडियाए वा लो० ॥ २. हे २ विना-धम्मखंडिए हे १ जे १ । चम्मखंडिए
 सं १ ला २, ३ हे ४ । चम्मकंडिए खं १ । धम्मकंडिए हे ३ । चम्मकंड ला १ ॥ ३. भिच्छुंडे खं १ ॥
 ४. पंडुरंगे हे १ विना ॥ ५. गोव्वरए वा गोव्वइए वा जे १ ॥ ६. हे २ विना-गिहधम्म-
 चित्तिए वा लो० हे १ । गिहधम्मचित्तिए वा खं १ । हिहधम्मचित्तिए वा हे ३ । गिहधम्मचित्तिए
 वा सं १ ला २, ३, हे ४ । गिहधम्मचित्तिए वा जे १ ॥ ७. 'वुडु' नास्ति लो० ॥ ८. वा
 नास्ति जे १ हे १ ॥ ९. भग्गस्स लुगसां लो० । भग्गलुगस्स सां लासं ३ । "पत्थयणं
 ति पत्थदनं शम्बलम्, पक्खेवं ति अर्द्धपथे वृट्तिशम्बलस्य शम्बलपूर्णं द्रव्यं प्रक्षेपकः, पडियस्स
 चि वाहनात् पतितस्य रोगे वा पतितस्य भग्गलुगस्स चि वाहनात् स्खलनाद्वा पतने भग्गस्य
 रुग्णस्य च जीर्गतां गतस्येत्यर्थः"—अटी० ॥ १०. 'सुहेणं अहि' सं १ ला २, ३, हे १, ४ ।
 सुहेण य अहि' जे १ ॥ ११. ति हे २ जे १ ॥ १२. घोसणयं जे १ हे १ विना नास्ति ॥ १३.
 भगवंतो हे २ ला १ विना ॥ १४. य नास्ति सं १ ला २, ३, हे ४ खं १ ॥ १५. अत्र '२'
 इत्यनेन 'दलइत्ता एवं वयासी' इति पाठोऽत्र विवक्षितः प्रतीयते ॥

२ चिद्धह । तते णं ते चरंगा य० धणेणं सत्थवाहेणं एवं वुत्ता समाणा जाव चिद्धंति ।

तते णं धणे सत्थवाहे सोहणांसि तिहि-करण-नक्खत्तंसि विपुलं असणं ४
 उवक्खडावेइ, २ मित्त-नाइ-णियग-सयण-संबंधि-परिजणं आमंतेति, २ भोयणं
 भोयावेति, २ आपुच्छति, २ ता सगडीसागडं जोयावेति, २ ता चंपाओ नगरीओ ५
 निग्गच्छति, २ णाईविगिद्धेहिं अद्धाणेहिं वसमाणे २ सुहेहिं वसहि-पायरासेहिं
 अंगं जणक्यं मज्झमज्जेणं जेणेव देसगं तेणेव उवागच्छति, २ सगडीसागडं मोया-
 वेति, २ सत्थणिवेसं करेति, कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ एवं वदासी—तुम्हे णं
 देवाणुप्पिया । मम सत्थनिवेसंसि महया २ सदेणं उग्घोसेमाणा २ एवं वदह—एवं
 खलु देवाणुप्पिया ! इमीसे आगमियाए छिन्नावायाए दीहमद्धाए अडवीए बहुमज्झ- १०
 देसभाए एत्थ णं बहवे नंदिफला नामं रुक्खा पन्नत्ता किण्हा जाव पत्तिया पुप्फिया
 फलिया हरिया रेरिज्जमाणा सिरीए अतीव अतीव उवसोभेमाणा चिद्धंति, मणुण्णा
 वन्नेणं जाव मणुन्ना फासेणं, मणुन्ना छायाए, तं जो णं देवाणुप्पिया ! तेसिं
 नंदिफलाणं रुक्खाणं मूलाणि वा कंद-तय-पत्त-पुप्फ-फलाणि वा बीयाणि वा
 हरियाणि वा आहारेति छायाए वा वीसमति तस्स णं आवाए भदए भवति, ततो १५
 पच्छा परिणममाणा २ अकाले चेव जीवियातो ववरोवेति । तं मा णं देवाणुप्पिया !
 "केइ तेसिं नंदिफलाणं मूलाणि वा जाव छायाए वा वीसमउ, मा णं से वि
 अकाले चेव जीवियातो ववरोविज्जति । तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! अन्नेसिं रुक्खाणं
 मूलाणि य जाव हरियाणि य आहारेह छायासु वीसमह ति घोसणं घोसेह जाव
 पच्चप्पिणंति ।

१. दृश्यतां पृ० २५२॥ २. अत्र '४' इत्यनेन 'असणं पाणं खाइमं साइमं' इति पाठो ग्राह्यः॥
 ३. 'विप्पणि' हे २ विना । "णाइविगिद्धेहिं अद्धाणेहिं ति नातिविक्कट्टेषु नातिदीवेषु अन्धसु
 प्रयाणकमारोषेषु वसन् शुभैरनुकूलैः वसति-प्रातराशैः आवासस्थानैः प्रातर्भोजनकालैश्चेत्यर्थः, देसगं
 ति देशान्तम्"—अटी०॥ ४. आगमिं ला १ हे २॥ ५. एत्थ णं जे १ हे १ विना नास्ति॥
 ६. वन्नेणं ४ जाव जे १ हे १॥ ७. प्रतिषु पाठाः—कंद-तय-पत्त-पुप्फ-फलाणि वा बीयाणि वा
 जे १ हे १ । कंद-तय-पत्त-पुप्फ-फल-बीयाणि वा जे १ हे १ विना । अत्र 'कंदाणि वा तयाणि
 वा पत्ताणि वा पुप्फाणि वा फलाणि वा बीयाणि वा' इत्यपि सम्पूर्णः पाठो भवेत्॥
 ८. आहारंति जे १ हे १॥ ९. वीसमंति जे १॥ १०. केवि सं १ ला २, ३, हे ४॥ ११. वीस-
 मओ तं मा णं जे १ हे १ । वीसमतो मा णं खं १ । वीसमओ मा णं हे २॥ १२. ववरोविज्जस्सइ
 हे १ विना । ववरोविज्जस्सति खं १ ला ३ हे ३ । ववरोविज्जंसि ला १॥

तते णं धणे सत्थवाहे सगडीसागडं जोएति, २ जेणेव नंदिफला रुक्खा तेणेव उवागच्छति, २ ता तेसिं नंदिफलाणं अदूरसामंते सत्थणिवेसं करेति, दोव्वं पि तच्चं पि कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ ता एवं वदासी—तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! मम सत्थनिवेसंसि महता सदेणं उग्घोसेमाणा २ एवं वयह—एए णं देवाणुप्पिया !

- ५ ते नंदिफला किण्हा जाव मणुन्ना छायाए । तं जो णं देवाणुप्पिया ! एएसिं णंदिफलाणं रुक्खाणं मूलाणि वा कंद-तया-पत्त-फलं जाव अकाले चेव जीवियाओ ववरोवेति, तं मा णं तुम्हे जाव वीसमह, मा णं अकाले चेव जीवितातो ववरोवि-स्संति, अन्नेसिं रुक्खाणं मूलाणि य जाव वीसमह ति कट्टु घोसणं पच्चप्पिणंति ।

- तत्थ णं अत्थेगइया पुरिसा धणस्स सत्थवाहस्स एयमड्डं सद्दहंति जाव रोयंति, १० एयमड्डं सद्दहमाणा पत्तियमाणा रोएमाणा तेसिं नंदिफलाणं दूरंदरेण परिहर-माणा अन्नेसिं रुक्खाणं मूलाणि य जाव वीसमंति, तेसिं णं आवाए नो भद्दए भवति, ततो पच्छा परिणममाणा २ सुभरूवत्ताए ५ भुज्जो भुज्जो परिणमंति, एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं निग्गंथो वा निग्गंथी वा जाव पंचसु कामगुणेषु नो सज्जति नो रज्जति ३ से णं इह भवे चेव बहूणं समणांणं ४ अच्चणिज्जे, परलोए १५ नो आगच्छति जाव वीतीवत्तिस्सति ।

- तत्थ णं अप्पेगतिया पुरिसा धणस्स एयमड्डं नो सद्दहंति नो पत्तियंति नो रोयंति, धणस्स एयमड्डं असद्दहमाणा अपत्तियमाणा अरोएमाणा जेणेव ते नंदिफला तेणेव उवागच्छंति, २ ता तेसिं नंदिफलाणं मूलाणि य जाव वीसमंति, तेसिं णं आवाए भद्दए भवति, ततो पच्छा परिणममाणा जाव ववरोवेति, एवामेव २० समणाउसो ! जो अम्हं निग्गंथो वा निग्गंथी वा पच्चति पंचसु कामगुणेषु सज्जति ३ जाव अणुपरियट्ठिस्सति, जहा व ते पुरिसा ।

१. तं नास्ति जे १ हे १ ॥ २. कंद-तय-पत्त-फल हे २ ला १ । कंद तथा पत्ते फले हे १ । कंदतयपत्तेफले जे १ ॥ ३. दृश्यतां पृ० २५३ पं० १४ ॥ ४. 'रोवेति जे १ हे १ ॥ ५. ववरोविस्सति जे १ हे १ ॥ ६. रोएति हे २ खं १ ॥ ७. 'माणा ३ तेसिं इति प्रतिषु पाठः ॥ ८. अत्र ५ इत्यङ्केन 'सुभरूवत्ताए सुभरसत्ताए सुभगंथत्ताए सुभफासत्ताए सुभछायत्ताए' इति पाठो विवक्षितो भाति ॥ ९. रज्जति २ से णं हे ३ । रज्जति से णं हे १, २, खं १ । अत्र '३' इत्यङ्केन 'नो सज्जति नो रज्जति नो मुच्छति' ईदृशः पाठो विवक्षितो भाति ॥ १०. दृश्यतां पृ० ९१ पं० १४ ॥ ११. दृश्यतां पृ० ९२ पं० २०, पृ० १०० पं० ७, पृ० १०६ पं० १ ॥ १२. सद्दहंति ३ धणस्स इति प्रतिषु पाठः ॥ १३. 'माणा ३ जेणेव इति प्रतिषु पाठः ॥ १४. 'रोएति हे १ ॥ १५. सज्जति ३ जाव इति प्रतिषु पाठः । अत्र '३' इत्यङ्केन 'सज्जति रज्जति मुच्छति' ईदृशः पाठो विवक्षितो भाति ॥ १६. दृश्यतां पृ० ९१ पं० १२, पृ० १०० पं० १, पृ० १०६ पं० १ ॥

तते णं से धणे सगडीसागडं जोयावेति, २ जेणेव अहिच्छत्ता नगरी तेणेव उवागच्छति, २ अहिच्छत्ताए नयरीए बहिया अग्गुज्जाणे सत्थनिवेसं करेति, २ सगडीसागडं मोयावेइ । तए णं से धणे सत्थवाहे महत्थं महग्घं महरिहं रायरिहं पाहुडं गेण्हइ, २ बहूहिं पुरिसेहिं सद्धिं संपरिवुडे अहिच्छत्तं नगरिं मज्झंमज्जेणं अणुपविसइ, २ जेणेव कणगकेऊ राया तेणेव उवागच्छति, २ करयल जाव वद्धावेइ, २ तं महत्थं महग्घं महरिहं पाहुडं उवणेति । तए णं से कणगकेऊ राया हट्टुडे धणस्स सत्थवाहस्स तं महत्थं महग्घं महरिहं जाव पडिच्छइ, धणं सत्थवाहं सक्कारेति सम्माणेति, २ उस्सुकं वियरति, २ पडिविसजेइ ।

तए णं से धणे भंढविणिमयं करेइ, २ परिमंडं गेण्हति, २ सुहंसुहेणं जेणेव चंपानयरी तेणेव उवागच्छति, २ भित्त-नाति[-णियग-सयण-संबंधि-परिजणेण सद्धिं] अभिसमन्नागते विपुलाइं माणुस्सगाइं जाव विहरति ।

ते णं काले णं ते णं समए णं थेरागमणं, धणे धम्मं सोच्चा जेडुपुत्तं कुडुंवे ठवेत्ता पव्वइए, सामाईयमाइयाइं एक्कारस अंगाइं [अहिजित्ता], बहूणि वासाणि [सामण्णपरियागं पाउजित्ता] मासियाए सं[लेहणाए अप्पाणं शोसेत्ता] अन्नतरेसु देवलोएसु देवत्ताए उववन्ने, महाविदेहे वासे सिज्झिहिति जाव अंतं करेहिति ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं पन्नरसमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते ति बेमि ।

॥ पन्नरसमं नायज्झयणं संमत्तं ॥

१. महत्थं ३ राय^० इति प्रतिषु पाठः । दृश्यतां पृ० ४१ पं० १ । पृ० १२४ टि० १ ॥
 २. बहूपुरिसेहिं हे २ विना ॥ ३. महत्थं ३ इति प्रतिषु पाठः । दृश्यतां पृ० ४१ पं० १ ॥
 ४. उस्सुकं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ५. तए णं से धणे हे २ विना नास्ति ॥ ६. सामाईय-
 माइयाइं एक्कारस हे २ ला १ । एक्कारसमाइयाइं खं १ ॥ ७. अंगागि हे २ ॥ ८. वासाणि
 जाव मासियाए हे १ जे १ ॥ ९. करेहि हे १ ॥ १०. संमत्तं । अं ४३३८ ॥—सं १ । संमत्तं ।
 अं ४३३७—हे ४ ॥

सोलसमं अज्झयणं 'अवरकंका'

१०६. जति णं भंते ! [समणेणं भगवता महावीरेणं] पन्नरसमस्स णाय-
ज्झयणस्स अयमड्ढे पन्नत्ते, सोलसमस्स णं णायज्झयणस्स के अड्ढे पन्नत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं चंपा नाम नयरी होत्था ।

५. तीसे णं चंपाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए सुभूमिभागे नाम उज्जाणे
होत्था । तत्थ णं चंपाए नयरीए तओ माहणा भातरो परिवसंति, तंजहा—सोमे,
सोमदत्ते, सोमभूती, अड्डा जाव 'रिव्वेद ४ जाव सुपरिनिट्ठिया । तेसि णं
माहणाणं तओ भारियातो होत्था, तंजहा—नागसिरी, भूयसिरी, जक्खसिरी,
सुकुमाल जाव तेसि णं माहणाणं इड्डाओ विपुले माणुस्सए जाव विहरंति ।

१०. तते णं तेसि माहणाणं अन्नया कैयाइ एगयओ समुवागयाणं जाव इमेयारूवे
मिहो कहासमुल्लावे समुप्पजित्था—एवं खलु देवाणुप्पिया ! अम्हं इमे विपुले धँण
जाव सावतेज्जे, अल्लहि जाँव आसत्तमाओ कुलवंसाओ पकामं दाउं पकामं भोतुं
पकामं परिभाएउं, तं सेयं खलु अम्हं देवाणुप्पिया ! अन्नमन्नस्स गिहेसु कल्लाकल्लि
विपुलं अँसण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खडेउं पँरिभुंजमाणाणं विहरित्ति । अन्नमन्नस्स
१५. एयमड्ढं पडिसुणेंति, २ कल्लाकल्लि अन्नमन्नस्स गिहेसु विपुलं अँसण-पाण-खाइम-
साइमं उवक्खडावेत्ति, २ पँरिभुंजमाणा विहरंति ।

तते णं तीसे नागसिरीए माहणीए अन्नदा भोयणवारए जाते यावि होत्था ।
तते णं सा नागसिरी विपुलं अँसण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खडेत्ति, २ एगं महं
सालतियं तित्तालाउयं बहुसंभारसंजुत्तं णेहावगाढं उवक्खडावेत्ति, २ एगं बिंदुयं

१. रिउव्वेइ^१ खं १ हे २, ३ विना । दइयतां पृ० ११४ पं० १० टि० ८ ॥ २. इट्ठा विउले
जे १ । दइयतां पृ० ८ पं० २ टि० १ ॥ ३. कयाइं हे १ । ४. दइयतां पृ० ९५ पं० १०—१२ ॥
५. अम्हे हे १ जे १ ॥ ६. प्रतिपु पाठाः—अणवन्न जाव साव^२ ला १ । धण जाव साव^३ हे १,
३ जे १ खं १ । धण साव^४ हे २ । धणे जाव साव^५ सं १ ला २, ३, हे ४ । दइयतां पृ० ४०
पं० १९ ॥ ७. दइयतां पृ० ४६ पं० २०—पृ० ४७ पं० २ ॥ ८. असण ४ उव^६ जे १ विना ।
असणं ४ उव^७ जे १ ॥ ९. उवक्खडावेउं २ पडिभुं^८ ला १ ॥ १०. परिभुंजे^९ हे २ खं १ ला १ विना ॥
११. असण ४ उव^{१०} हे २, ३ खं १ ला १ । असणं ४ उव^{११} हे २, ३ ला १ खं १ विना ॥
१२. परिभुंजे^{१२} हे १, २ खं १ ला १ विना ॥ १३. असणं ४ उव^{१३} हे १ जे १ ॥ १४. तित्ताला^{१४}
सं १ ला २, ३, हे ४ । “सालाहयं ति शारदिकम्, सारेण वा रसेन चित्तं युक्तं सारचित्तम्,
तित्तालाउयं कटुकतुम्बकं बहुसंभारसंजुत्तं बहुभिः सम्भारद्रव्यैः उपरि प्रक्षेपद्रव्यैः त्वगेलाप्रभृतिभिः
संयुक्तं यत् तत् तथा स्नेहावगाढं स्नेहव्याप्तम्”—अटी० ॥

करंतलम्मि आसाएइ, २ तं खारं कडुयं अखज्जं विसंभूयं जाणित्ता एवं वदासि—
 धिरत्थु णं मम नागसिरीए अहन्नाए अपुण्णाए दूभगाए दूभगसत्ताए दूभग-
 णिबोलियाए, जाए णं मए सालइए बहुसंभारसंभिण्णं नेहावगाढे उवक्खडिए,
 सुबहुदव्वक्खए यं नेहक्खए य कए, तं जति णं ममं जाउयाओ जाणित्संति तो
 णं ममं खिसिस्संति ४ । तं जाव ममं जाउयाओ ण जाणंति ताव मम सेयं एयं ५
 सौलतियं तित्थलाउयं बहुसंभारणेहकयं एगंते गोवेत्तए, अन्नं सौलइयं महुलालाउयं
 जाव नेहावगाढं उवक्खडेत्तए, एवं संपेहेति, २ ता तं सालतियं जाव गोवेइ, २
 अन्नं सालतियं महुलालाउयं उवक्खडेइ, २ तेसिं माहणाणं ण्हायाणं जाव सुहासण-
 वरगयाणं तं विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं परिवेसेति । तते णं ते माहणा
 जिमित्तुत्तरागया समाणा आयंता चोक्खा परमसुइभूया सकम्मसंपउत्ता जाया यावि १०
 होत्था । तते णं ताओ माहणीओ ण्हायाओ जाव विभूसियाओ तं विपुलं असण-
 पाण-खाइम-साइमं आहारेति, २ जेणेव सयाइं सयाइं गेहाइं तेणेव उवागच्छंति,
 २ सकम्मसंपउत्तातो जायातो ।

१०७. ते णं काले णं समए णं धम्मघोसा नाम थेरा जाव बहुपरिवारा जेणेव
 चंपा नाम नगरी जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे तेणेव उवा[गच्छंति], २ अहापडिरुवं १५
 जाव विहरंति । परिसा निग्गया, धम्मो कहिओ, परिसा पडिगया । तए णं तेसिं
 धम्मघोसाणं थेराणं अंतेवासी धम्मरुई नाम अणगारे ओराले जाव तेयल्लेस्से मासं-
 मासेणं खममाणे विहरति । तते णं से धम्मरुई अणगारे मासखमणपारणगंसि

१. करयलंसि जे १ ॥ २. अखज्जं हे १ ॥ ३. विसंभूयं हे ३ खं १ । विसंभूयमिति हे १
 जे १ ॥ ४. “दूभगसत्ताए त्ति दुर्भगः सत्त्वः प्राणो यस्याः सा तथा, दूभगनिबोलियाए
 त्ति निम्बगुलिकेव निम्बफल्मिव अत्यनादेयत्वसाधर्म्यात् दुर्भगानां मध्ये निम्बगुलिका दुर्भगनि-
 म्बगुलिका, अथवा दुर्भगानां मध्ये निर्बलितानि निमज्जितानि दुर्भगनिर्बलितानि” —अटी० ॥ ५. “संभीए
 हे २ ॥ ६. य जे १ हे १ विना नास्ति ॥ ७. जायाओ लो० । “जाउयाओ त्ति देवराणां जाया
 भार्या इत्यर्थः” —अटी० ॥ ८. तो णं मए खं १ । ता णं मए लो० ॥ ९. अयं ‘४’ इत्यङ्कः
 खं १ हे १ ला १ विना नास्ति । अत्र ४ इत्यङ्केन खिसिस्संति निदिस्संति गरहिस्संति परिभविस्संति
 इति पाठो विवक्षितो भाति ॥ १०. जाव ताव मम जातोउयाओ ला १ जे १ । जाव ताव
 ममं जातोउयाओ खं १ ॥ ११. सालइयं हे २ । एवमग्रेऽपि । सालइयं जे १ ॥ १२. सालाइयं
 हे १ जे १ । एवमग्रेऽपि ॥ १३. महुलालाउयं नास्ति हे १, २, खं १ जे १ ॥ १४. असणं ४ परि°
 जे १ हे १ । असणं पाणं खाइमं साइमं परि° हे २ । असणं ४ परि° जे १ हे १, २ विना ॥
 १५. असणं ४ जाव आहा° जे १ हे १ । असणं ४ आहा° जे १ हे १ विना ॥ १६. उवा २ अहा°
 इति प्रतिषु पाठः ॥ १७. तेउल्लेस्से सं १ ला ३ हे ४ ॥

पढमाए 'पोरुसीए सज्जायं करेइ, बीयाए 'पोरुसीए, एवं जहा गोयमसामी तहेव उग्गाहेति, तहेव धम्मघोसं थेरं आपुच्छइ, २ जाव चंपाए नयरीए उच्च-नीच-मज्झिमकुलाइं जाव अडमाणे जेणेव नागसिरीए माहणीए गिहे तेणेव अणुपविट्ठे ।

- ५ तते णं सा नागसिरी माहणी धम्मरुइं अणगारं ऐजमाणं पासति, २ ता तस्स सालइयस्स 'तित्तलाउयस्स बहु[संभारसंभियस्स] नेहा[वगाढस्स] एडणट्टयाए हँटुट्टा उट्टाए उट्टेति, २ ता जेणेव भत्तघरे तेणेव उवागच्छति, २ तं सालतियं तित्तालाउयं बहु[संभारसंभियं] नेहा[वगाढं] धम्मरुइस्स अणगारस्स पँडिग्ग-हगे सव्वमेव निसिरति । तते णं से धम्मरुइं अणगारे अहापज्जतमिति कट्ठु
- १० नागसिरीए माहणीए गिहातो पडिनिक्खमति, २ ता चंपाए नगरीए मज्झमज्जेणं पडिनिक्खमति, २ जेणेव सुभूमिभागे उज्जाणे 'तेणेव उवागच्छति, जेणेव धम्मघोसा थेरा तेणेव उवागच्छति, २ ता धम्मघोसस्स अदूरसामंते अन्न-पाणं पडिलेहेति', २ अन्न-पाणं से करयलंसि पडिदंसेति । तते णं ते धम्मघोसा थेरा तस्स सालइतस्स नेहावगाढस्स गंधेणं अभिभूया समाणा ततो सालइयातो नेहावगाढाओ एगं 'बिंदुगं
- १५ गहाय करयलंसि आसादेंति, २ 'तं तित्तगं खारं कडुयं अखज्जं अँभोज्जं विसभूयं जाणित्ता धम्मरुइयिं अणगारं एवं वदासी—जति णं तुमं देवाणुप्पिया ! ऐयं सालइयं जाव नेहावगाढं आहारेसि 'तो णं तुमं अकाले चेव जीवितातो ववरोविज्जसि, तं मा णं तुमं देवाणुप्पिया ! इमं जाव आहारेसि, मा णं तुमं अकाले चेव जीविताओ ववरोविज्जसि । तं गँच्छ णं तुमं देवाणुप्पिया ! इमं सालतियं एगंत-मणावाए अँचित्ते थंडिले परिट्ठवेहि, २ अन्नं फासुयं एसणिज्जं अँसण-पाण-खाइम-साइमं पडिगाहेत्ता आहारं आहारेहि ।
- २०

१. पोरुसीए जे १ विना । पोरुसीयाए सं १ ला ३ ॥ २. पोरुसीए एवं जहा जे १ विना । पोरुसीए परं जहा जे १ ॥ ३. दृश्यतां भगवतीसूत्रे २।५।२२ ॥ ४. इज्जं हे १ ॥ ५. सालाइं जे १ हे १ ॥ ६. तित्तकडुयस्स हे २ विना ॥ ७. हिट्ठं हे १ ॥ ८. सालां हे १ जे १ । एवमग्गेऽपि सर्वत्र ॥ ९. तित्तकडुयं हे २ विना ॥ १०. 'गहंसि हे १ जे १ ॥ ११. तेणेव उवागच्छति नास्ति जे १ हे १ ॥ १२. 'इ ३ अं हे १ ॥ १३. हे १ विना—'पाणं सि करं' जे १ । 'पाणं करं' हे १ जे १ विना ॥ १४. बिंदुं गहाय हे १ जे १ ॥ १५. तं हे १ जे १ विना नास्ति ॥ १६. अपिज्जं विषभूयमिति (विभूयमिति ति जे १) जाणित्ता हे १ जे १ ॥ १७. खं १ विना—'रुतिं अणं' सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । 'रुइअणं' हे २ । 'रुइअणं' हे १ जे १ ला १ ॥ १८. एवं हे १ जे १ ॥ १९. ते णं हे १ जे १ ॥ २०. गच्छह णं तुमं हे १ जे १ । गच्छह तुमं ला १ ॥ २१. अचित्ते हे २ खं १ ॥ २२. असण ४ पडिं हे १ जे १ विना । असणं ४ पडिं हे १ जे १ ॥

तते णं से धम्मरूई अणगारे धम्मघोसेणं थेरेणं एवं वुत्ते समाणे धम्मघोसस्स थेरस्स अंतियाओ पडिनिक्खमति, २ ता सुभूमिर्भागउज्जाणाओ अदूरसामंते थंडिलं पडिलेहेति, २ ता तातो सालइयातो एगं बिंदुं गहाय थंडिलंसि निसिरति । तते णं तस्स सालतियस्स तित्तकडुयस्स बहु[संभारसंभियस्स] नेहावगाढस्स गंधेणं बहूणि पिपीलिगासहस्साणि पाउब्भूयाणि, जा जहा य णं पिपीलिका आहां-
रेति सा तहा अकाले चेव जीवितातो ववरोविज्जति । तते णं तस्स धम्मरू-
इस्स अणगारस्स इमेयारूवे अज्झत्थिए चित्थिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था
—जइ ताव इमस्स सालतियस्स जाव एगंमि बिंदुगंमि पक्खित्तंमि अणेगांति
पिपीलिकासहस्साइं ववरोविज्जंति, तं जति णं अहं एयं सालइयं थंडिलंसि सव्वं
निसिरामि^१ तो णं बहूणं पाणानं भूयाणं जीवाणं सत्ताणं वहकरणं भविस्सति, तं
सेयं खलु ममेयं सालइयं जाव गाढं सयमेव आहारेत्तए, ममं चेव एएणं सरीरणं
णिज्जाउ त्ति कट्टु एवं संपेहेति, २ ता मुहपोत्तियं पडिलेहेति, २ ता ससीसो-
वरियं कायं पमज्जेति, २ ता तं सालइयं तित्तकडुयं बहु[संभारसंभियं] नेहावगाढं
बिलेमिव पन्नगभूतेणं अप्पाणेणं सव्वं सरीरं^२ कोट्टुगंसि पक्खिवति । तते णं तस्स
धम्मरूइस्स तं सालइयं जाव नेहावगाढं आहारियस्स समाणस्स मुहुत्तंतरेणं परिणम-
माणंसि सरीरगंसि वेयणा पाउब्भूता उज्जला जाव दुरहियासा । तते णं से
धम्मरूई अणगारे अथामे अबले अवीरिए अपुरिसंक्कारपरक्कमे अधारणिज्जमिति कट्टु
आयारमंडगं एगंते ठवेइ, २ ता थंडिलं पडिलेहेति, [२] दंभसंथारगं^३ संथरेइ, २
दंभसंथारगं दुरुहति, २ ता पुरत्थाभिमुहे संपत्थियं कनिसण्णे करयलपरिगगहियं
[दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु] एवं वदासी—नमोऽत्थु णं अरहंताणं

१. 'भाग' नास्ति हे २ खं १ ॥ २. थंडिलं हे १ जे १ ॥ ३. ततो हे ३, ४ सं १ ला १, २, ३ ॥
४. बिंदुगं ला १ ॥ ५. थंडिलं निसिरइ हे २ ॥ ६. पाउ जा जहा हे १ विना ॥ ७. सालइयस्स हे २ ॥ ८. बिंदुमि सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । बिंदुवियंमि खं १ ॥ ९. 'गाणि' हे २ ॥
१०. सालइयं हे २ ॥ ११. ता णं जे १ ॥ १२. पाणानं ४ वह^४ इति प्रतिषु पाठः ॥ १३. "बिल-
मिवेत्यादि, बिले इव रन्ध्रे इव पन्नगभूतेन सर्वकल्पेन आत्मना करणभूतेन सर्वं तदलाबु
शरीरकोष्ठके प्रक्षिपति, यथा किल बिले सर्प आत्मानं प्रक्षिपति पार्श्वान् असंस्पृशन् एवमसौ बदन-
कन्दरपार्श्वान् असंस्पृशन् आहारेण तदसञ्चारणतः तदलाबु बडरबिले प्रवेशितवानिति भावः"—
अटी० ॥ १४. 'कोट्टंसि' हे १, २, ला १ खं १ ॥ १५. दस्यतां पृ० ६२ पं० १४ टि० २० ॥ अत्र
'उज्जला विडला पगाढा कंकसा कडुया फरुसा निटुरा चंडा तिब्बा दुक्खा दुग्गा दुरहियासा'
इति संपूर्णः पाठो भाति, दस्यतां भगवतीसूत्रे पृ० २०९ टि० १ ॥ १६. 'सकार' हे २ ॥
१७. 'संथारं' हे १, ४ ला ३ ॥ १८. 'संथा' ला ३ हे ४ ॥

जाव संपत्ताणं, नमोऽत्थु णं धम्मघोसाणं थेराणं मम धम्मायरियाणं धम्मोवएसयाणं, पुंवि पि णं मए धम्मघोसाणं थेराणं अंतिए सव्वे पाणातिवाए पच्चक्खाए जाव-
ज्जीवाए जाव परिग्गहे, इयाणि पि णं अहं तेसिं चेव भगवताणं अंतिए सव्वं
पाणातिवायं पच्चक्खामि जाव परिग्गहं पच्चक्खामि जावज्जीवाए, जेहा खंदओ
५ जाव चरिमेहि उस्सास[नीसासेहि] वोसिरामि ति कट्ठु आलोइयपडिक्कंते समाधि-
पत्ते कालगए ।

तते णं ते धम्मघोसा थेरा धम्मरुइं अणगारं चिरगयं जाणित्ता समणे निग्गंधे
सदावेति, २ ता एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! धम्मरुइं अणगारे मास-
खमणपारणगंसि सालइयस्स जाव गाढस्स णिसिरणइयाए बहिया निग्गते चिरावेति,
१० तं गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! धम्मरुइस्स अणगारस्स सव्वतो समंता मग्गण-
गवेसणं करेह ।

तते णं ते समणा निग्गंधा जाव पडिसुणेंति, २ ता धम्मघोसाणं थेराणं
अंतियाओ पडिनिक्खमंति, २ धम्मरुइस्स अणगारस्स सव्वतो समंता मग्गण-
गवेसणं करेमाणा २ जेणेव थंडिल्लं तेणेव उवागच्छंति, २ धम्मरुइस्स अणगारस्स
१५ सरीरगं निप्पाणं निचेट्ठं जीवविप्पजडं पासंति, २ ता हा हा अहो अकज्जमिति कट्ठु
धम्मरुइस्स अणगारस्स परिणिव्वाणवत्तियं काउस्सगं करेंति, २ ता धम्मरुइस्स
आयारभंडगं गेण्हंति, २ ता जेणेव धम्मघोसा थेरा तेणेव उवागच्छंति, २ ता
गमणागमणं पडिक्कमंति, २ ता एवं वदासी—एवं खलु अम्हे तुम्हं अंतियाओ
पडिनिक्खमामो, सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स परिपेरंतेणं धम्मरुइस्स अणगारस्स
२० सव्वतो जाव करेमाणा जेणेव थंडिल्ले तेणेव उवाग[च्छामो] जाव इहं हव्वमागया,
तं कालगए णं भंते ! धम्मरुइं अणगारे, इमे से आयारभंडए । तते णं ते धम्मघोसा

१. पुण्वं सं १ हे ४ ॥ २. अंतियं हे २ विना ॥ ३. दृश्यतां भगवतीसूत्रे २।१।५० ॥ ४. उस्सास
हे २ ॥ ५. प्रतिपु पाठाः—^०रुइ अ मासं हे २ । ^०रुइ मासं हे १ जे १ ला ३ । ^०रुइस्स
मासं ला १ । ^०रुइस्स मासं खं १ । ^०रुइ मासं सं १ ला २ हे ४ । रुइ मासं हे ३ ॥
६. णिसरं हे २ ॥ ७. चिराइते (चिराइवे?) जेसं १ ॥ ८. ^०माणा जेणेव हे १ जे १ विना ॥
९. थंडिल्लं हे १ जे १ ॥ १०. प्रतिपु पाठाः—उवागया । धम्मं हे २ । उवागच्छंति २ ता धम्मं
जे १ । उवागच्छंति २ धम्मं ला १ लो० । उवा० २ धम्मं हे २ जे १ ला १ विना ॥ ११.
“गमणागमणाए(णं ?) पडिक्कमंति ति गमणागमनमीर्यापयिकाम्”—अटी० ॥ १२. थंडिल्ले जे
१ हे १ ॥ १३. उवा २ जाव हे २ विना । उ २ जाव खं १ ला १ । उवाग जाव हे २ । अत्र
‘उवागया २ जाव’ इत्यपि संपूर्णः पाठो भवेत्, दृश्यतां टि० १० ॥ १४. ^०रुइ हे १, २ जे १ ॥

थेरा पुव्वगए उवओगं गच्छंति, २ ता समणे निग्गंथे निग्गंथीओ यं सद्धान्तेति,
२ ता एवं वदासी—एवं खलु अज्जो ! मम अंतेवासी धम्मरुई नाम अणगारे
पगइभए जाव विणीए मासंमासेणं अणिक्खित्तेणं तत्रोकम्मेणं जाव नागसिरीए
माहणीए गिहं अणुप्पविडे । तए णं सा नागसिरी माहणी जाव निसिरइ । तए
णं से धम्मरुई अणगारे अहापजत्तमिति कड्डु जाव कालं अणवकंखमाणे विहरति । ५

से णं धम्मरुई अणगारे बहूणि वासाणि सामन्नपरियागं पाउणिता आलोइय-
पडिक्कंते समादिपत्ते कालमासे कालं किच्चा उड्डं सोहंम्म जाव सव्वदुसिद्धे महा-
विमाणे देवत्ताए उवक्खे । तत्थ णं अजहण्णमणुक्कोसेणं तेत्तीसं सागरोवमाइं ठिती
पन्नता, तत्थ णं धम्मरुइस्स वि देवस्स तेत्तीसं सागरोवमाइं ठिती पन्नता । से णं
धम्मरुई देवे ताओ देवलोगाओ जाव महाविदेहे वासे 'सिज्झिहिति बुज्झिहिति १०
मुच्चिहिति परिणिव्वाहिति सव्वदुक्खाणमंतं काहिति ।

१०८. तं धिरत्थु णं अज्जो ! नागसिरीए माहणीए अधन्नाए अपुन्नाए जाव
णिबोलियाए, जाए णं तहारूवे साहू साहुरूवे धम्मरुई अणगारे मासखमण-
पारणगंसि सालइएणं जाव गाढेणं अकाले चेव जीवितातो ववरोविए ।

तते णं ते समणा निग्गंथा धम्मघोसाणं थेराणं अंतिए एतमड्डं सोच्चा णिसम्मा
चंपाए सिंघाडग-तिग जावँ बहुजणस्स एवमातिक्खंति ४—धिरत्थु णं १५
देवाणुप्पिया ! नागसिरीए माहणीए जाव णिबोलियाए जाए णं तहारूवे साहू
साहुरूवे धम्मरुई सालतिएणं जाव जीवियाओ ववरोविते ।

तए णं तेसिं समणाणं निग्गंथाणं अंतिए एयमड्डं सोच्चा णिसम्मा जाव बहुजणो
अन्नमन्नस्स एवमातिक्खति, एवं भासति, [एवं पण्णवेति, एवं परूवेति—] धिरत्थु

२०

१. य नास्ति हे २, ४ सं १ ला ३ ॥ २. 'रुइ हे २ ॥ ३. जणुपं सं १ ला १, २, ३, हे ४ ॥
४. 'मिति जे १ विना ॥ ५. दृश्यतां पृ० ७६ पं० १२ ॥ ६. सिज्झिहिति ५ हे २ । सिज्झिही
सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । जिज्झिहइ हे १ । '५' हे २ विना नास्ति । '५' इत्यङ्गेन ग्राह्यः पाठः
पृ० ७६ पं० १९ अनुसारेणात्रास्माभिर्निर्दिष्टः ॥ ७. जावशब्देन 'सिंघाडग-तिग-चउक्क-चच्चर-
चउम्मुह-महापह-पहेसु' इति सम्पूर्णः पाठोऽत्र ज्ञेयः । दृश्यतां पृ० २३ पं० ५ ॥ ८. 'क्खंति ४
इति प्रतिषु पाठः । अत्र '४' इत्यङ्गेन 'एवमातिक्खंति, एवं भासंति, एवं पण्णवेति, एवं
परूवेति' इति सम्पूर्णः पाठो ज्ञेयः । दृश्यतां पं० २० तथा अधस्तनं टिप्पणम् ११ ॥ ९. प्रतिषु
पाठाः—साहुरूवे धम्मरुई सालइय जाव जीविं हे १ । साहुरूवे धम्मरु लाइय जाव जीविं
जे १ । साधुरूवे सालाइएणं जीविं ला १ । साहुरूवे सालइएणं जीविं हे १ जे १ ला १ विना ॥
१०. जाव सं १ ला २, ३ हे ४ विना नास्ति ॥ ११. अत्र दृश्यतां पृ० १५९ पं० १९-२०
टि० १३ ॥

णं नागसिरीए माहणीए जाव ववरोविते । तते णं ते माहणा चंपाए नगरीए बहुजणस्स अंतिए एतमइं सोच्चा निसम्मा आसुरुत्ता जाव मिसिमिसेमाणा जेणेव नागसिरी माहणी तेणेव उवागच्छंति, २ ता नागसिरीं माहणिं एवं वदासी—हं भो नागसिरी ! अपत्थियपत्थिए दुरंतपंतलक्खणे हीणपुण्णचाउदसे ! धिरत्थु णं तव अधन्नाए अपुण्णाए जाव णिबोलियाते, जाए णं तुंमे धम्मरुई अणगारे ५ मासखमणपारणगंसि सालतिएणं जाव ववरोविते, उच्चावयाहिं अक्कोसणाहिं अक्कोसेंति, उच्चावयाहिं उद्धंसणाहिं उद्धंसेंति, उच्चावयाहिं णिच्छुहणाहिं णिच्छुभंति, उच्चावयाहिं णिच्छोडणाहिं निच्छोडेंति, तज्जेति, तालेंति, तज्जित्ता तालित्ता सयातो गिहातो निच्छुभंति ।

तते णं सा नागसिरी सयातो गिहातो निच्छुहा समाणी चंपाए नगरीए १० सिंघाडग-तिग-चंउक्क-चच्चर-चउम्मुह जाव बहुजणेणं हीलिज्जमाणी खिसिज्जमाणी निंदिज्जमाणी गरहिज्जमाणी तज्जिज्जमाणी^१ पव्वहिज्जमाणी धिक्कारिज्जमाणी शुक्कारिज्जमाणी कत्थइ ठाणं वा निलयं वा अलभमाणी^२ दंडिखंडनिवसणा खंडमल्लय-खंडघडगहत्थगया फुट्टइडाहडसीसा मच्छियाचडगरेणं अन्निज्जमाणमग्गा गेहंगेहेणं^३ देहंबलियाए वित्तिं कप्पेमाणी विहरति ।

१. सिरीं माहणिं हे २ । सिरी माहणी ला १, ३ खं १ हे ४ । सिरीए माहणीए ला २ हे ३ ॥
 २. अण्णं सं १ ला ३, हे ३, लो० खं १ ॥ ३. जाव नास्ति हे २ खं १ ॥ ४. प्रतिषु पाठाः—
 तुमे धम्मरुई अणगारे मासं हे १ । तुमे धम्मरुई अणगरस्स मासं जे १ । तुमे तहारूवे साहू साहुरूवे मासं हे १ जे १ विना ॥ ५. उच्चावयाहिं अक्कोसेहिं जे १ । “उच्चावयाहिं ति असमज्ज-
 सामिः, अक्कोसणाहिं ति मृतासि त्वमित्यादिभिर्वचनैः, उद्धंसणाहिं ति ‘दुष्कुलीने’ इत्यादिभिः
 कुलाद्यभिमानपातनार्थैः, निच्छुहणाहिं ति ‘निसरास्मद्गोहात्’ इत्यादिभिः, निच्छोडणाहिं ति
 ‘त्यन्नास्मदीयं वस्त्रादि’ इत्यादिभिः, तज्जेति ति ‘ज्ञास्यसि पापे !’ इत्यादिभणनतः, तालेंति ति
 चपेटादिभिः” —अटी० ॥ ६. उक्कोसेति सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ ७. उद्धंसंति हे १ । उद्धंसंति
 जे १ ॥ ८. उच्चावयाहिं जे १ ॥ ९. हे १ विना—निच्छुभण्णाहिं निच्छुभंति हे २ । णिब्भ-
 च्छणाहिं णिब्भच्छंति हे १, २ विना सर्वत्र । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ५ ॥ १०. चच्चरचउक्क
 बहुं खं १ ॥ ११. जाव जे १ हे १ विना नास्ति ॥ १२. पवहिं हे १ जे १ ॥ १३. माणा ला १ ॥
 १४. दण्डिखंडनिवसणा हे २ विना । “दण्डी कृतसन्धानं जीर्णवस्त्रम्, तस्य खण्डं निवसनं परिधानं
 यस्याः सा तथा, खण्डमल्लकं खण्डशरावे भिक्षाभाजनं खण्डघटकश्च पानीयभाजनं ते हस्तयोरगते
 यस्याः सा तथा, फुट्टं ति स्फुटितं स्फुटित-केशसञ्चयत्वेन विकीर्णकेशं हडाहडं ति अत्यर्थे शीर्षं
 शिरो यस्याः तथा, मक्षिकाचटकरेण मक्षिकासमुदायेन अन्वीयमानमार्गां अनुगम्यमानमार्गां,
 मलाविठं हि वस्तु मक्षिकामिवैव्रथते एवेति, ‘देह बलिम्’ इत्येतस्याख्यानं देहं (देह—अटीजे०)-
 बलिंका, तथा, अनुस्वारो नैपातिकः” —अटी० ॥ १५. देहबं जे १ हे १ ॥

तते णं तीसे नागसिरीए माहणीए तब्भवंसि चेव सोलस रोयातंका पाउब्भूया,
तंजहा—सासे कासे जोणिसूले जाव कोढे ।

तए णं सा नागसिरी माहणी सोलसहिं रोयातंकेहिं अभिभूता संमाणी अट्ट-
दुहट्टवसट्ठा कालमासे कालं किच्चा छट्ठाए पुढवीए उक्कोससागरोवमट्ठितीएसु "नेरइएसु
नेरइयत्ताए उववज्जा । सा णं तओऽणंतरं उव्वट्ठित्ता मच्छेसु उववज्जा, तत्थ णं ५
सत्थवज्जा दाहवकंतीए कालमासे कालं किच्चा अहेसत्तमाए पुढवीए उक्कोस-
सागरोवमट्ठितीएसु नेरइएसु उववज्जा । सा णं ततोऽणंतरं उव्वट्ठित्ता दोच्चं पि
मच्छेसु उववज्जति, तत्थ वि य णं सत्थवज्जा दाहवकंतीए दोच्चं पि अहे
सत्तमाए पुढवीए उक्कोससागरोवमट्ठितीएसु "नेरइएसु उववज्जति । सा णं तओहिंतो
जाव उव्वट्ठित्ता तच्चं पि मच्छेसु उववज्जा, तत्थ वि य णं सत्थवज्जा दाहवकंतीए १०
जाव कालमासे कालं किच्चा दोच्चं पि छट्ठाए पुढवीए उक्कोस[सागरोवमट्ठितीएसु
नेरइएसु उववज्जा] । तओऽणंतरं उव्वट्ठित्ता उरगेसु, एवं जहा "गोसाले तहा
नेयव्वं जाव रयणप्पभातो सण्णीसु उववज्जा । ततो उव्वट्ठित्ता जाइं इमाइं
खंहरविहाणाइं जाव अदुत्तरं च णं खरबायरपुढविकाइयत्ताते तेसु अणेगसतसहस्स-

१. कासे सासे जे १ हे १ । दृश्यतां पृ० २३० पं० ७ ॥ २. समाणा सं १ ला २, ३, हे ४ ॥
३. पुढवीए बावीससागरोवमट्ठितीएसु हे १ । पुढवीए बावीसं सागरोवमाइं ठितीएसु जे १ ।
पुढवीए उक्कोससागरोवमबावीससागरोवमट्ठितीएसु ला १ ॥ ४. नेरइएसु नेरइयत्ताए हे २ विना ॥
५. उववज्जं जे १ हे १ ॥ ६. "सत्थवज्जा ति शस्त्रवज्जा 'जाता' इति गम्यते ॥ ७. "दाहव-
कंतीए । चे दाहव्युत्क्रान्त्या दाहोत्पत्त्या"—अटी० ॥ ८. उक्कोसं तेत्तीसं सागरो" ला १ ॥
९. नेरइएसु नास्ति हे २ ॥ १०. उक्कोसं तेत्तीसगरोवम" ला १ ॥ ११. "ट्ठितीएसु हे २ खं
१ । "ट्ठितीएसु जे १ ॥ १२. नेरइएसु हे २ ला १ । नेरइयत्ताए जे १ हे १ । अत्र 'नेरइएसु
नेरइयत्ताए' इत्यपि संपूर्णः पाठो भवेत्, दृश्यतां पृ० २६३ पं० ४ ॥ १३. दाहवकंतीए जे १
विना नास्ति ॥ १४. कालमासे सं १ ला २, ३, हे ३, ४ विना नास्ति ॥ १५. उक्कोसेणं हे २
विना ॥ १६. दृश्यतामघस्तनं टिप्पणम् १८ ॥ १७. जाव इमाइं जे १ । दृश्यतामघस्तनं
टिप्पणम् १८ ॥ १८. "खंहरविहाणाइं जाव अदुत्तरं चेत्थं गोशालकाध्ययनसमानं सूत्रं तत्
एव दृश्यम्, बहुत्वात् न लिखितम्"—अटी० । भगवतीसूत्रे पञ्चदशे शतके गोशालकाध्ययनं
वर्तते, तत्र ईदृशं वर्णनमुपलभ्यते—

"विमलवाहणे णं राया सुमंगलेण अणगारेणं सहये जाव भासरासंकेद समाणे अहेसत्तमाए
पुढवीए उक्कोसकालट्ठितीयंसि नरांसि नेरइयत्ताए उववज्जिहिंति ।

से णं ततो अणंतरं उव्वट्ठित्ता मच्छेसु उववज्जिहिंति । तत्थ वि णं सत्थवज्जे दाहवकंतीए कालमासे
कालं किच्चा दोच्चं पि अहेसत्तमाए पुढवीए उक्कोसकालट्ठितीयंसि नरांसि नेरइयत्ताए उववज्जिहिंति ।

से णं ततो अणंतरं उव्वट्ठित्ता दोच्चं पि मच्छेसु उववज्जिहिंति । तत्थ वि णं सत्थवज्जे जाव

खुत्तो [उद्वाइत्ता उद्वाइत्ता तत्थेव भुज्जो भुज्जो पच्चायाता] ।

किच्चा छट्ठाए तमाए पुढवीए उक्कोसकालद्धितीयंसि नरगंसि नेरइयत्ताए उव्वज्जिहि ।

से णं तओहिंतो जाव उव्वट्ठित्ता इत्थियासु उव्वज्जिहि । तत्थ वि णं सत्थवज्जे दाहं जाव दोच्चं पि छट्ठाए तमाए पुढवीए उक्कोसकाल जाव उव्वट्ठित्ता दोच्चं पि इत्थियासु उव्वज्जिहि । तत्थ वि णं सत्थवज्जे जाव किच्चा पंचमाए धूमप्पमाए पुढवीए उक्कोसकाल जाव उव्वट्ठित्ता उरएसु उव्वज्जिहि । तत्थ वि णं सत्थवज्जे जाव किच्चा दोच्चं पि पंचमाए जाव उव्वट्ठित्ता दोच्चं पि उरएसु उव्वज्जिहि जाव किच्चा चउत्थीए पंकप्पमाए पुढवीए उक्कोसकालद्धितीयंसि जाव उव्वट्ठित्ता सीहेसु उव्वज्जिहि । तत्थ वि णं सत्थवज्जे तहेव जाव किच्चा दोच्चं पि चउत्थीए पंकं जाव उव्वट्ठित्ता दोच्चं पि सीहेसु उव्वज्जिहि जाव किच्चा तच्चाए वालुयप्पमाए पुढवीए उक्कोसकाल जाव उव्वट्ठित्ता पक्खीसु उव्वज्जिहि । तत्थ वि णं सत्थवज्जे जाव किच्चा दोच्चं पि तच्चाए वालुयं जाव उव्वट्ठित्ता दोच्चं पि पक्खीसु उव्वं जाव किच्चा दोच्चाए सक्करप्पमाए जाव उव्वट्ठित्ता सिरीसिवेसु उव्वं । तत्थ वि णं सत्थं जाव किच्चा दोच्चं पि दोच्चाए सक्करप्पमाए जाव उव्वट्ठित्ता दोच्चं पि सिरीसिवेसु उव्वज्जिहि जाव किच्चा इमीसे रतणप्पमाए पुढवीए उक्कोसकालद्धितीयंसि नरगंसि नेरइयत्ताए उव्वज्जिहि, जाव उव्वट्ठित्ता सण्णीसु उव्वज्जिहि । तत्थ वि णं सत्थवज्जे जाव किच्चा असण्णीसु उव्वज्जिहि । तत्थ वि णं सत्थवज्जे जाव किच्चा दोच्चं पि इमीसे रयणप्पमाए पुढवीए पलिओवमस्स असंखेज्जभागद्धितीयंसि नरगंसि नेरइयत्ताए उव्वज्जिहि । से णं ततो उव्वट्ठित्ता जाइ इमाइं खह्वरविहाणाइं भवंति, तंजहा—चम्मपक्खीणं लोमपक्खीणं समुग्गपक्खीणं विततपक्खीणं तेसु अणेगसयसहस्सखुत्तो उद्वाइत्ता उद्वाइत्ता तत्थेव भुज्जो भुज्जो पच्चायाहि । सव्वत्थ वि णं सत्थवज्जे दाहवक्कंतीए कालमासे कालं किच्चा जाइ इमाइं भुयपरिसप्पविहाणाइं भवंति; तंजहा—गोहाणं नउलाणं जहा पणवणापदे जाव जाहगाणं चाउप्पाइयाणं, तेसु अणेगसयसहस्सखुत्तो, सेसं जहा खह्वराणं, जाव किच्चा जाइ इमाइं उरपरिसप्पविहाणाइं भवंति, तंजहा—अहीणं अयगराणं आसालियाणं महोरगाणं, तेसु अणेगसयसहं जाव किच्चा जाइ इमाइं चउप्पयविहाणाइं भवंति, तंजहा—एगखुराणं दुखुराणं गंडीपदाणं सणप्पदाणं, तेसु अणेगसयसहं जाव किच्चा जाइ इमाइं जलचरविहाणाइं भवंति, तंजहा—मच्छाणं कच्छभाणं जाव सुंसुमारणं, तेसु अणेगसयसहस्सं जाव किच्चा जाइ इमाइं चउरिदियविहाणाइं भवंति, तंजहा—अंधियाणं पोत्तियाणं जहा पणवणापदे जाव गोमयकीडाणं, तेसु अणेगसयं जाव किच्चा जाइ इमाइं तेइंदियविहाणाइं भवंति, तंजहा—उवचियाणं जाव हत्थिसोडाणं, तेसु अणेगसयं जाव किच्चा जाइ इमाइं वेइंदियविहाणाइं भवंति तंजहा—पुलाकिमियाणं जाव समुदल्लिकवाणं, तेसु अणेगसयं जाव किच्चा जाइ इमाइं वणस्सतिविहाणाइं भवंति, तंजहा—रक्खलाणं गच्छाणं जाव कुहुगाणं, तेसु अणेगसयं जाव पच्चायाइस्सइ, उस्सणं च णं कहुयस्सखेसु कहुयवल्लीसु सव्वत्थ वि णं सत्थवज्जे जाव किच्चा जाइ इमाइं वाउकाइयविहाणाइं भवंति, तंजहा—पाईणवाताणं जाव सुद्धवाताणं, तेसु अणेगसयसहस्सं जाव किच्चा जाइ इमाइं तेउक्काइयविहाणाइं भवंति, तंजहा—इंगालाणं जाव सूरकंतमणिनिस्सियाणं, तेसु अणेगसयसहं जाव किच्चा जाइ इमाइं आउक्काइयविहाणाइं भवंति, तंजहा—उरसाणं जाव खातोदगाणं, तेसु अणेगसयसहं जाव पच्चायाइस्सति, उस्सणं च णं खारोदएसु खातोदएसु, सव्वत्थ वि णं सत्थवज्जे जाव किच्चा जाइ इमाइं पुढविकाइयविहाणाइं भवंति, तंजहा—पुढवीणं सक्कराणं जाव सूरकंताणं, तेसु अणेगसयं जाव पच्चायाहि, उस्सणं च णं खरबादरपुढविकाइएसु ।”

इति भगवतीसूत्रे १५।१३५-१३८॥

१. पाठोऽयं भगवतीसूत्रानुसारेण पूरितः ॥

१०९. सा णं तओऽणंतरं उव्वट्ठित्ता इहेव जंबुदीवे दीवे, भारहे वासे, चंपाए नयरीए, सागरदत्तस्स सत्थवाहस्स भद्दाए भारियाए कुच्छिसि दारियत्ताए पच्चा-याया । तते णं सा भद्दा सत्थवाही णवण्हं मासाणं [बहुपडिपुण्णाणं] दारियं पयाया सुकुमालकोमलियं गयतालुयसमाणं । तँए णं तीसे दारियाए निव्वत्तवारसा-हियाए अम्मापियरो इमं एतारूवं गोण्णं गुणनिप्फन्नं नामधेज्जं करेति—जम्हा णं ५
अम्हं एँसा दारिया सुकुमाल[कोमलिया] गयतालुयसमाणा तं होउ णं अम्हं इमीसे दारियाए नामधेज्जं सुकुमालिया २ । तते णं तीसे दारियाए अम्मापितरो नामधेज्जं करेति सुकुमालिय ति ।

तए णं सा सूमालिया दारिया पंचंधाईपरिग्गहिया. तंजहा—खीरधाईए जौव गिरिकंदरमहीणा इव चंपकलया निव्वायनिव्वाधायंसि जाव परिवड्डइ । तते णं सा १०
सूमालिया दारिया उम्मुक्कवालभावा जौव रूवेण य जोव्वणेण य लावण्णेण य उक्किट्ठा उक्किट्ठसरीरा जाता यावि होत्था ।

११०. तँथ णं चंपाए नयरीए जिणदत्ते नामं सत्थवाहे अँडू० । तस्स णं जिणदत्तस्स भद्दा भारिया सूमाला इट्ठा जौव माँणुस्सए कामभोगे पच्चणुब्भवमाणा

१. भरहे खं १ हे २ ॥ २. 'मालं को' खं १ ला १ । "सुकुमालककोमलिकाम् अत्यर्थं सुकुमारां गजतालुकसमानाम्, गजतालुकं ह्यत्यर्थं सुकुमारं भवति"—अदी० ॥ ३. 'तालुसमाणं' हे २ ॥ ४. तए णं हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ५. दृश्यतां ११६ तमे सूत्रे । निव्वत्ते वारसां जे १ सं १ ला २, लामू० ३ । निव्वत्ताए वारसां लासं० ३ । निव्वत्ता[ए?]वारसां हे ४ ॥ ६. अम्हं जे १ हे १ विना नास्ति ॥ ७. एस हे २ । "वैसेणमिणमो सिन्ना [८।३।८५] एतदः सिन्ना सह एस इणम् इणमो इत्यादेशा वा भवन्ति । सव्वस्स वि एस गर्हं ।...एस सहाओ ससहरस्स । एस सिरं ।" इति सिद्धहेमप्राकृतव्याकरणे ॥ ८. 'धेजे ला १ विना ॥ ९. '२' हे ३ ला २, ३ विना नास्ति । दृश्यतां पृ० ३७ पं० २, पृ० १४७ पं० ६ । अत्र '२' इत्यङ्गेन 'सुकुमालिया सुकुमालिया' इति पाठो विवक्षितो भाति ॥ १०. सूमां जे १ विना ॥ ११. पंचधाविपं जे १ हे १ लासं० २, ३ । पंचधाइपं खं १ ला १ । पंचधाविपं हे ३, ४ सं १ लामू० २, ३ ॥ १२. दृश्यतां पृ० ३७ पं० ३-११ ॥ १३. निवायं जे १ हे १, २, ३ ला १ । दृश्यतां पृ० ३७ पं० १० टि० ९ । "यथा क्षीपो निवातस्थो नेङ्गते सोपमा स्मृता" इति भगवद्गीतायां ६।१९ ॥ १४. जाव नास्ति सं १ ला २, ३, हे ४ । जावशब्देनात्र 'विणयपरिणयमेत्ता जोव्वणगमणुत्ता' इति पाठो ग्राह्यो भाति । दृश्यतां पृ० १२ पं० १२ ॥ १५. रूवेण जोव्वणेण लावण्णेण य हे २ । रूवेण जोव्वणेण य लावण्णेण य हे ३, ४ ला १ ॥ १६. तए णं जे १ हे १ ॥ १७. नामं जे १ हे १ ॥ १८. दृश्यतां पृ० ७० पं० १५ ॥ १९. अत्र 'सूमाला' पाठः स्यादिति भाति, ततश्च 'सूमाल-पाणिपाया' इत्यादिः सर्वः पाठोऽत्र विवक्षितो भाति, दृश्यतां पृ० ८ टि० १ ॥ २०. जाव हे १ जे १ विना नास्ति । जावशब्दग्राह्यः पाठः पृ० ८ टि० १ इत्यत्र द्रष्टव्यः ॥ २१. मणुं जे १ ॥

विहरति । तस्स णं जिणदत्तस्स पुत्ते भद्दाए भारियाए अत्तए सागरए नामं दारए
सूमाल जाव सुरूवे । तते णं से जिणदत्ते सत्थवाहे अन्नदा कैयाइ सातो गिहातो
पडिनिक्खमति, २ ता सागरदत्तस्स सत्थवाहस्स गिहस्स अदूरसामंतेणं
वीतिवयइ, इमं च णं सूमालिया दारिया ण्हाया चेडियाचक्कवाल सद्धिं
५ संपरिवुडा उप्पि आगासतलमंसि कणगतेदूसएणं कीलमाणी २ विहरति । तते णं
से जिणदत्ते सत्थवाहे सूमालियं दारियं पासति, २ ता सूमालियाए दारियाए रूवे य
जोव्वणे य लावण्णे य जायविम्हए कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ एवं वदासी—एसं
णं देवाणुप्पिया ! कस्स दारिया, किं वा णामधेज्जं से ? तते णं ते कोडुंबियपुरिसा
जिणदत्तेणं सत्थवाहेणं एवं वुत्ता समाणा हट्ठुंदा करयल जाव एवं वयासी—एस
१० णं देवाणुप्पिया ! सागरदत्तस्स सत्थवाहस्स धूया भद्दाए अत्तया सूमालिया नाम
दारिया सुकुमालपाणिपाया जाव उक्किडा [उक्किडसरीरा] ।

तते णं से जिणदत्ते सत्थवाहे तेसिं कोडुंबियाणं अंतिए एयमट्ठं सोच्चा जेणेव
सए गिहे तेणेव उवागच्छति, २ ण्हाए जाव मित्त-नाइ-[णियग-सयण-संबंधि-
परिजणसं]परिवुडे चंपाए मज्झमज्झेणं जेणेव सागरदत्तस्स गिहे तेणेव उवागए ।

१५ तए णं से सागरदत्ते सत्थवाहे जिणदत्तं सत्थवाहं एजमाणं पासइ, २ ता
आसणाओ अबुट्ठेइ, २ ता आसणेणं उवणिमंतेति, २ आसत्थं वीसत्थं
सुहासणवरगयं एवं वयासी—भण देवाणुप्पिया ! किमागमणपओयणं ?

तते णं से जिणदत्ते सत्थवाहे सागरदत्तं सत्थवाहं एवं वयासी—एवं खलु
अहं देवाणुप्पिया ! तव धूयं भद्दाए अत्तयं सूमालियं सागरस्स भारियत्ताए वेमि,

१. सुमाले हे १ जे १ ॥ २. दृश्यतां पृ० ८ टि० १ ॥ ३. कयाई हे २ ॥ ४. गेहाओ हे २ ॥ ५.
वीतीं खं १ विना ॥ ६. इमं च णं नास्ति जे १ । दृश्यतां पृ० १७६ पं० ९ ॥ ७. ला १ विना—
चेडिया जाव संपरिं हे १ जे १ । चेडिया संपरिं हे २ । चेडियासंघपरिं हे ३, ४, सं १ ला २, ३
खं १ । दृश्यतां पृ० २३६ पं० १२ ॥ ८. पासइ पासइत्ता सोमां जे १ । पासइ २ ता सोमां
हे १ ॥ ९. रूवे य ३ जायं हे २ विना । रूवेण य ३ जायं हे २, अत्र ३ इत्यङ्गेन रूवे य
जोव्वणे य लावण्णे य इति संपूर्णः पाठो ज्ञेयः, दृश्यतां पृ० २३६ पं० १७ ॥ १०. दृश्यतां पृ० २६५
टि० ७ ॥ ११. °दत्तसत्थवाहेणं हे २ । °दत्तसत्थवाहेणं खं १ । सत्थवाहं शब्दस्थाने सत्थाहं शब्द एव
खं १ मध्ये इतोऽग्रे सर्वत्रोपलभ्यते ॥ १२. °तुट्ठा हे १ जे १ विना नास्ति ॥ १३. देवाणुप्पिया
नास्ति हे २ ॥ १४. दृश्यतां पृ० २३६ पं० ९ ॥ १५. सत्थाहे हे २ खं १ ॥ १६. गेहे हे १, २
जे १ ॥ १७. तेणेव उवा हे १ जे १ विना नास्ति ॥ १८. जाव नास्ति हे २, ३ खं १ ला १ ।
दृश्यतां पृ० २७ पं० २ ॥ १९. गेहे हे २ ॥ २०. सत्थाहं सं १ ला २, ३, हे ४ खं १ ॥ २१.
अस्तिथं हे २ विना ॥

जति णं जाणह देवाणुप्पिया ! जुत्तं वा, पत्तं वा, सलाहणिज्जं वा, सरिसो वा संजोगो, ता दिज्जउ णं सूमालिया सागरगस्स दारगस्स, तते णं देवाणुप्पिया ! भण—किं दल्लामो सुकं सूमालियाए ?

तए णं "से सागरदत्ते सत्थवाहे जिणदत्तं सत्थवाहं एवं वदासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! सूमालिया दारिया मम एगा धूया एगंजाया इड्डा कंता पिया मणुण्णा मणामा जाव किमंग पुण पासण्याए ? तं नो खलु अहं इच्छामि सूमालियाए दारियाए खणमवि विप्पओगं, तं जति णं देवाणुप्पिया ! सागरए दारए मम घरजामाउए भवति तो णं" अहं सागरस्स दारगस्स सूमालियं दलयामि ।

तते णं से जिणदत्ते सत्थवाहे सागरदत्तेणं सत्थवाहेणं एवं वुत्ते समाणे जेणेव सए "गिहे तेणेव उवागच्छइ, २ सागरगं दारगं सदावेति, २ ता एवं वयासी—एवं खलु पुत्ता ! सागरदत्ते सत्थवाहे मम एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! सूमालिया दारिया इड्डा कंता पिया मणुण्णा मणामा, "तं चेव, तं जति णं सागरए दारए मम घरजामाउए भवति जाव दल्लयामि ।

तते णं से सागरए दारए जिणदत्तेणं सत्थवाहेणं एवं वुत्ते समाणे तुसिणीए [संचिद्धति] । तते णं जिणदत्ते सत्थवाहे अन्नदा कैयाइ सोहंणंसि तिहि-कैरण-[णखत्त-मुहुत्तंसि] विउलं अंसण ४ उवक्खडावेति, २ मित्त-पाँइ[-णियग-सयण-संबंधि-परिजणं] आमंतेइ, २ जाव सम्माणित्ता सागरगं दारगं ण्हायं जाव

१. "जुत्तं वेत्थादि, युक्तं सङ्गतं पत्तं ति प्राप्तं प्राप्तकालं पात्रं वा गुणानामेष पुत्रः श्लाघनीयं वा सदृशो वा संयोगो विवाहयोरिति"—अटी० । दृश्यतां पृ० २३७ पं० १८ ॥ २. तो खं १ सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । दृश्यतां पृ० २३७ पं० १९ ॥ ३. सागरस्स खं १ विना ॥ ४. पिया हे २ खं १ ॥ ५. भण जे १ विना नास्ति ॥ ६. दल्लयामो जे १ विना । दृश्यतां पृ० २३७ पं० १९ ॥ ७. से नास्ति जे १ लो० ॥ ८. मम जे १ विना नास्ति ॥ ९. धूया जे १ विना नास्ति ॥ १०. एगं नास्ति सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ ११. इड्डा ५ जाव इति हस्तलिखितादशेषु पाठः । दृश्यतां पृ० ४५ पं० ५-७ ॥ १२. णं हं सां हे २, ३ ॥ १३. सागरदत्ता सूमालियं जे १ ॥ १४. सत्थाहेणं जे १ हे १, ३ खं १ ॥ १५. मेहे हे १, २ खं १ ॥ १६. पुत्ता देवाणुप्पिया मम सागरं हे १ ॥ १७. तं चेव नास्ति जे १ हे १ विना ॥ १८. ममं जे १ खं १ ॥ १९. भवइ तो दल्लं जे १ हे १ ॥ २०. दलयामि सं १ ला २, ३, हे ४ लो० ॥ २१. सत्थाहेणं हे १ जे १ ॥ २२. दृश्यतां पृ० ४८ पं० २१, पृ० ८९ पं० २ ॥ २३. कयाइ जे १ हे १ विना नास्ति ॥ २४. णंमि हे १ जे १ ॥ २५. करणंसि विउलं हे २ । दृश्यतां पृ० ४० पं० ८ ॥ २६. असणं ४ हे १ । दृश्यतां पृ० ८३ पं० ६ टि० ८ ॥ २७. णाइयाणिमंतेति खं १ ॥

सव्वालंकारविभुसियं करेइ, २ पुरिससहस्सवोहिणीयं सीयं दुँरुहावेति, २ ता मित्त-णाइ जाँव संपरिखुडे सव्विड्डीए सौतो गिह्हाओ निग्गच्छति, २ ता चंपं नयरिं मज्झंमज्जेणं जेणेव सागरदत्तस्स गिहे तेणेव उवागच्छति, २ ता सीयाओ पच्चोरुहति, २ ता सागरगं दारगं सागरदत्तस्स सत्थवाहस्स उवणेति । तते णं से
 ५ सागरदत्ते सत्थवाहे विपुलं असण ४ उवक्खडावेइ, २ जाव सम्माणेत्ता सागरगं दारगं सूमालियाए दारियाए सद्धिं पट्टयं दुँरुहावेइ, २ सेयांपीतएहिं कलसेहिं मज्जावेति, २ अँगिहोमं करीवेति, २ ता सागरगं दारयं सूमालियाए दारियाए पाणिं गेण्हावेति ।

१११. तते णं से सागरए दारए सूमालियाए दारियाए ईमं एयारूवं पाणि-
 १० फासं पंडिसंवेदेति—से जहानामए अँसिपत्ते इ वा जाव मुम्मुरे इ वा एत्तो अणिट्ठतराए चेव अकंततराए चेव अप्पियतराए चेव अमणुण्णतराए चेव अमणामतराए चेव पाणिफासं संवेदेति । तते णं से सागरए अकामए अवसवसे मुहुत्तमेत्तं संचिद्धंति ।

तते णं सागरदत्ते सत्थवाहे सागरगस्स दारगस्स अम्मापियरो मित्त-णाइ-

१. 'रभू' ला १ विना ॥ २. 'वाहिगियं खं १ जे १ ॥ ३. 'दूहा' जे १ खं १ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ । 'दुहा' ला १ ॥ ४. जाव परिं हे १ विना ॥ ५. सयाओ हे १ ॥ ६. गेहाओ हे २ ॥ ७. गेहे हे २ ॥ ८. सागरं दां जे १ ॥ ९. 'दूहा' खं १ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ १०. 'पीतेहिं हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० ५१ पं० २ ॥ ११. 'वेति हे १ जे १ ॥ १२. 'अगि' हे १ विना नास्ति । दृश्यतां पृ० २३८ पं० ९ ॥ १३. करंति हे १ । करावेति सं १ जे १ ला २, ३ हे ४ । "केचित्तु 'आवे-आवि' आदेशयोरप्यात्वमिच्छन्ति कारावेइ । हासाविओ जणो सामलीए" इति हेमचन्द्रसूरिविरचितायां प्राकृतन्याकरणस्वोपशृत्तौ ८।३।१५३ ॥ १४. सागरस्स सूमां जे १ हे १ ॥ १५. एयं एयारूवं सं १ ला २, ३ ॥ १६. संपडिबेदेति सं १ ला २, ३ हे ३ ॥ १७. "असिपत्ते इ वा इत्यत्र यावत्करणादिदं द्रष्टव्यम्—करपत्ते इ वा खुरपत्ते इ वा कलंबची-रिगपत्ते इ वा सत्तिअग्गे ति वा कौतग्गे ति वा तोमरग्गे ति वा भिडिमालग्गे इ वा सूविकलावए ति वा विच्छूयडके इ वा कविकच्छू इ वा हुंगाले इ वा मुम्मुरे ति वा अची इ वा जाले इ वा अलाए ति वा सुद्धागणी इ वा अवेतारूवे? नो इण्ठे समट्ठे, एत्तो अणिट्ठतराए चेव अकंततराए चेव अप्पियतराए चेव अमणुण्णतराए चेव अमणामतराए चेव ति"—अटी० ॥ १८. चेव ५ पाणिं हे २ ला १ खं १ । चेव पाणिं हे २ ला १ खं १ विना । इतोऽग्रे 'पाणिफासं संवेदेति' इति पाठो वर्तते, अतो यदि 'अणिट्ठतरागं चेव ५' इति पाठं विवक्ष्य अग्रेतनपाठेन सम्बन्धो विधीयते तदा सम्यग् भाति, दृश्यतामग्रे पृ० २६९ पं० ६ ॥ १९. फासं वेदेइ हे १ जे १ ॥ २०. अवसवसे सं १ ला १, २, ३ हे ३, ४ खं १ । "अकामए त्ति अकामकः निरभिलाषः अवसवसे त्ति अपस्ववशः अपगतात्मतन्त्रत्व इत्यर्थः"—अटी० ॥ २१. 'ट्ठति । २ खं १ ॥ २२. सत्थाहे जे १ हे २ खं १ ॥

[णियग-सयण-संबंधि-परिजणं च] विपुलं(लेणं) असण ४ पुप्फ-वत्थ जाव सम्माणेत्ता पडिविसज्जेति ।

तते णं सागरए दारए सूमालियाए सद्धि जेणेव वासघरे तेणेव उवागच्छति, २ सूमालियाए दारियाए सद्धि तल्लिमंसि ^१निवज्जति । तते णं से सागरए दारए सूमालियाए दारियाए इमं एयारूवं अंगफासं पडिसंवेदेति, से जहा नामए ५ असिपत्ते इ वा जाव अमणामतराणं चैवं अंगफासं पञ्चणुब्भवमाणे विहरति । तते णं से सागरए दारए ^२तं अंगफासं असहमाणे अवसवसे मुहुत्तमेत्तं संचिद्धति ।

तते णं से सागरए दारए सूमालियं दारियं सुहपसुत्तं जाणित्ता सूमालियाए दारियाए पासातो उट्टेति, २ जेणेव सए सयणिजे तेणेव उवागच्छति, २ सयणीयंसि निवज्जइ । तते णं सा सूमालिया दारिया तओ मुहुत्तंतरस्स पडिबुद्धा समाणी १० ^१पतिवया पतिमणुरत्ता पतिं पासे अपस्समाणी तल्लिमाओ उट्टेति, २ जेणेव से सयणिजे तेणेव उवागच्छति, २ सागरस्स दारगस्स ^२पासे णुवज्जइ ।

तते णं से सागरए दारए सूमालियाए दारियाए दोच्चं पि इमं एयारूवं अंगफासं पडिसंवेदेति जाव अकामए ^३अवसवसे मुहुत्तमेत्तं ^३संचिद्धति । तते णं से सागरए दारए सूमालियं दारियं सुहपसुत्तं जाणित्ता सयणिज्जाओ ^४उट्टेइ, २ वासघरस्स १५

१. यद्यपि विपुलं इति पाठः सर्वत्र हस्तलिखितादर्शेषूपलभ्यते तथापि अत्र विपुलेणं इति पाठः शुद्धः, दृश्यतां पृ० २३७ पं० २२ । एवं च विपुलेणं असण-पाण-खातिम-सातिसेणं पुप्फ-वत्थ-गंध-मल्लालंकारेणं सकारेत्ता सम्माणेत्ता इति संपूर्णः पाठोऽत्र ॥ २. दारए तं अंगफासं असहमाणे अवसवसे (अवसिन्वसे—जे १) मुहुत्तमेत्तं संचिद्धइ तए णं सागरए दारए सूमा० हे १ जे १ । अत्र 'तं अंगफासं...दारए' इति अधस्तनः पाठ उपरि पुनः समायातो भाति, दृश्यतां पं० १३ ॥ ३. तल्लिमंसि सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ ४. णिमज्जति खं १ ॥ ५. दृश्यतां पृ० २६८ पं० १२ टि० १७ ॥ ६. चेव नास्ति हे २ ॥ ७. ंफासं खं १ ॥ ८. रदत्ते दारए जे १ हे १ ॥ ९. तं जे १ हे १ विना नास्ति ॥ १०. ंसवसे हे १ विना । ंसिन्वसे जे १ । दृश्यतां पृ० २६८ टि० २० ॥ ११. निविज्जइ खं १ । "तल्लिमंसि निवज्जइ त्ति तत्थे शयनीये निपयते शेते"—अटी० ॥ १२. ला १ हेमू० ३ विना—पइवया हे २ । पइवया हे १ । पइवया खं १ । पतिवया ला २, ३ हे ४, हेसं ३ । दृश्यतां पृ० २७० पं० ४ । "पइवय त्ति पतिं भर्तारं व्रतयति 'तमेवाभिगच्छामि' इत्येवं नियमं करोतीति पति-व्रता, पतिमणुरत्ता भर्तारं प्रति रागवतीति"—अटी० ॥ १३. तल्लियगातो सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १४. पासे अ णुवज्जइ खं १ । पाणा अ णुवज्जइ जे १ । १५. इमेयां जे ॥ १६. अत्र पूर्ववत् अवसवसे इति पाठः स्यात् तदा शोभनम् । हे १ मध्येऽत्र पतितः पाठः । दृश्यतां पृ० २६८ पं० १२ टि० २०, पृ० २६९ पं० ७ ॥ १७. संवेइ हे २ ॥ १८. अमुट्टेति हे २ ॥

दारं विहाडेति, २ ता मारांमुक्के विव काए जामेव दिसं पाउब्भूए तामेव दिसं पडिगते ।

११२. तते णं सा सूमालिया दारिया ततो मुहुत्तंतरस्स पडिबुद्धा समाणी पतिवया जाव अपासमाणी सयणिजाओ उड्ढेति, २ सागरस्स दारगस्स सव्वतो समंता मग्गणगँवेसणं करेमाणी २ वासघरस्स दारं विहाडियं पासइ, २ एवं वयासी—गए णं से सागरए त्ति कट्ठु ओहयमणसंकप्पा जाव श्रियायति ।

तते णं सा भद्दा सत्थवाही कलं पाउ० दासंचेडिं सदावेति, सदावेत्ता एवं वयासी—गच्छह णं तुमं देवाणुप्पिए ! बहुवरस्स मुहँधोवणियं उवणेहि । तते णं सा दासचेडी भद्दाए सत्थवाहीए एवं वुत्ता समाणी एयमडुं तह त्ति पडिसुणेति, पडिसुणेत्ता मुहधोवणियं गेण्हति, २ जेणेव वासघरे तेणेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता सूमालियं दारियं जाव श्रियायमाणं पासति, पासेत्ता एवं वयासी—किन्नं तुमं देवाणुप्पिए ! ओहयमण जाव श्रियाहि ?

तते णं सा सूमालिया दारिया तं दासंचेडिं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिए ! सागरए दारए ममं सुहपसुत्तं जाणिता मम पासाओ उड्ढेति, उड्ढेत्ता वासघरदुवारं अवंगुणति, वासघरदुवारं अवंगुणिता जाव पडिगए । तते णं हं ततो मुहुत्तंतरस्स जाव विहाडियं पासामि, पासेत्ता गए णं से सागरए त्ति कट्ठु ओहयमण जाव श्रियायामि । तते णं सा दासचेडी सूमालियाए दारियाए एयमडुं सोच्चा जेणेव सागरदत्ते सत्थवाहे तेणेव उवागच्छइ, २ ता सागरदत्तस्स एयमडुं निवेएइ । तते णं से सागरदत्ते सत्थवाहे दासचेडीए अंतिए एयमडुं सोच्चा

१. तारा^० हे २ । “मारांमुक्के विव काए त्ति मार्यन्ते प्राणिनो यस्यां शालायां सा मारा शूता, तस्या मुक्तो यः स मारामुक्तः, माराद्वा मरणाद् मारकपुष्पाद्वा मुक्तो विच्छुटितः काको वायसः” —अटी० ॥ २. दिखिं सं १, ला २, ३, हे ४ ॥ ३. २ सागरस्स दारगस्स नास्ति हे २ ॥ ४. गवेसमाणी १ माणी २ हे २ ॥ ५. दारगं हे २ ॥ ६. णं हे २ खं १ नास्ति ॥ ७. जाया झि^० जे १ ॥ ८. झियाइ हे १ ॥ ९. पाउप्पमाए हे १ । दस्यतां पृ० १४ पं० ५ ॥ १०. चेडिं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ ११. प्रतिपु पाठः—“धोवणियं ला १ । “सोवणियं हे १, २, जे १ । “सोहणियं ला २ सं १ । “सोयणियं ला ३ हे ३, ४ । हस्तलिखितादर्शेषु “व-ध” इत्यक्षरयोः समानरूपत्वात् “सोवणियं इति हे १ प्रभृतिप्रत्यनुसारेण पाठो भाति, तथापि अग्रेतनपाठानुसारेण “धोवणियं इति पाठोऽत्रास्माभिर्मूले स्वीकृतः । १२. झियाइ हे १ । झियाए जे १ । झियाहिं हे ४ । दस्यतां पृ० १७२ पं० १९ टि० १३ ॥ १३. चेडं जे १ ॥ १४. हे २ विना—अवंगुणह जाव जे १ । अवंगुणति २ जाव सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । अवंगुणति २ जाव ला १ । अवंगुणेह जाव हे १ । १५. पासेमि हे १ ॥ १६. झियामि हे २ ॥ १७. अंतिए नास्ति हे २ ॥

નિસમ્મા આસુરુત્તે રુદ્ધે કુવિણે ચંડિકિણે મિસિમિસેમાણે જેણેવ જિણદત્તસ્સ સત્થવાહસ્સ ગિદ્દે તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ૨ ત્તા જિણદત્તં સત્થવાહં એવં વયાસી—કિણ્ણં દેવાણુપ્પિયા ! એયં જુત્તં વા પત્તં વા કુલાણુરુવં વા કુલસરિસં વા જણ્ણં સાગરણે દારણે સૂમાલિયં દારિયં અદિટ્ઠદોસવડિયં પંડવયં વિપ્પજહાયં^૧ ઇહમાગતે ? વહૂહિં^૨ સ્થિજ્જણિયાહિં^૩ ય રુંટણિયાહિં^૪ ય ઉવાલભતિ । તણે નં જિણદત્તે સત્થવાહે સાગરદત્તસ્સ સત્થવાહસ્સ એયમહં સોઙ્ગા ણિસમ્મા જેણેવ સાગરણે દારણે તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ૨ સાગરયં દારયં એવં વયાસી—દુદ્ધુ નં પુત્તા ! તુમે કયં સાગરદત્તસ્સ સત્થવાહસ્સ ગિદ્દાઓ ઇહં હવ્વમાગચ્છંતેણં, તં ગચ્છહ નં તુમં પુત્તા ! એવમવિ ગતે સાગરદત્તસ્સ ગિદ્દે ।

તતે નં સે સાગરણે દારણે જિણદત્તં સત્થવાહં એવં વયાસી—અંવિ યાતિં અહં તાઓ ! ગિરિપડણં વા તરુપડણં વા મરુપ્પવાયં વા જલપ્પવેસં વા વિસમ્ભક્કણં વા સત્થોવાડણં વા વેહાણસં વા ગદ્ધપિટ્ઠં વા પવ્વજ્જં વા વિદેસગમણં વા અમ્ભુવગચ્છેજ્જા, નો સ્સલુ અહં સાગરદત્તસ્સ ગિદ્દં ગચ્છેજ્જા ।

તતે નં સે સાગરદત્તે સત્થવાહે કુંહંતરિણે સાગરયસ્સ એયમહં નિસામેતિ, ૨ ત્તા લક્કિણે વિલિણે વિઢ્ઠે જિણદત્તસ્સ સત્થવાહસ્સ ગિદ્દાતો પઢિનિર્વિલ્લમહ, ૨ ત્તા જેણેવ સણે ગિદ્દે તેણેવ ઉવાગચ્છતિ, ૨ ત્તા સુકુમાલિયં દારિયં સદ્ધાવેદ, ૨ અંકે નિવેસેદ, ૨ ત્તા એવં વયાસી—કિણ્ણં તંવ પુત્તા ! સાગરણં દારગેણં ? અહં નં તુમં તસ્સ દાહામિ જસ્સ નં તુમં ઇદ્ધા જાવ મણામા ભવિસ્સસિ ત્તિ સૂમાલિયં દારિયં તાહિં ઇદ્ધાહિં કંતાહિં પિયાહિં મણુણાહિં મણામાહિં વગ્ગૂહિં સમાસોંસેદ, ૨ પઢિ-

૧. આસુરુત્તે ૫ જેણેવ ઇતિ પ્રતિષ્ઠા પાઠઃ । દ્રવ્યતાં ૬૨ પં ૧૦ ॥ ૨. કિં નં હે ૨ ॥ ૩. અદિ-ટ્ઠદોસં હે ૧ લો ૦ લા સં ૩ વિના । “અદિટ્ઠદોસવડિયં તિ ન દષ્ટે ઉપલભ્યસ્વરૂપે દોષે દૂષણે પતિતા સમાપન્ના અદ્દષ્ટદોષપતિતા, તામ્” —અટી ૦ ॥ ૪. સ્વં ૧ વિના—પહ્વચ્ચં લા ૧ । પહ્વચ્ચં હે ૨ જે ૧ । પહ્વચ્ચં સં ૧ લા ૨, ૩, હે ૩, ૪ ॥ ૫. “હાચ દ્ય ઇહ” જે ૧ ॥ ૬. “જિજ્ઞાહિ સ્વં ૧” । “સ્થિજ્જણિયાહિં તિ સ્થેદક્રિયામિ; રુટ્ઠનિકામિ; રુદિત્તક્રિયામિ;” —અટી ૦ ॥ ૭. કંટં સ્વં ૧ લા ૩ ॥ ૮. “મહિણુ હે ૧ ॥ ૯. અવિયાહ અહં જે ૧ । અવિ ચ અહં હે ૧ ॥ ૧૦. મરુપ્પડણં હે ૧ । મરુપ્પવેસં જે ૧ । “મરુપ્પવાયં વ ત્તિ નિર્જલદેશપ્રપાતમ્, સત્થોવાડણં તિ શલ્લેણાવપાટનં વિદારણમાત્મનમ્” —અટી ૦ ॥ ૧૧. યા વેહાણસં વા સત્થો વાડણં વા ગદ્ધં હે ૨ ॥ ૧૨. ગિદ્ધપટ્ઠં હે ૨ । ગિદ્ધપટ્ઠં હે ૧ જે ૧ ॥ ૧૩. ગિદ્ધં અણુગચ્છેજ્જા જે ૧ હે ૧ ॥ ૧૪. કુંહંતં હે ૨ ॥ ૧૫. વિલણુ જે ૧ હે ૩ ॥ ૧૬. “નિક્કમ” સ્વં ૧ ॥ ૧૭. ગોહે હે ૧ જે ૧ ॥ ૧૮. તુમં જે ૧ ॥ ૧૯. ઇદ્ધાહિં ૫ વગ્ગૂહિં ઇતિ પ્રતિષ્ઠા પાઠઃ ॥ ૨૦. “સાસેહિં જે ૧ ॥

विसज्जेइ । तए णं से सागरदत्ते सत्थवाहे अन्नया उरिं आगासतलंगसि सुहनिसण्णे रायमग्गं ओलोएमाणे २ चिंइति ।

तते णं से सागरदत्ते एगं महं दमगपुरिसं पासइ ^१दंडिखंडनिवसणं खंडमल्लग-खंड-
घडगहत्थगयं मच्छियासहस्सेहिं जाव अन्निज्जमाणमग्गं । तते णं से सागरदत्ते
५ सत्थवाहे कोटुंबियपुरिसे सद्दावेति, २ ता एवं वयासी—तुब्भे णं देवाणुप्पिया ! एयं
दमगपुरिसं विउलेणं असण-पाण-खाइम-साइमेणं पलोभेह, २ गिहं अणुपवेसेह, २
खंडमल्लगं खंडघडगं च से एगंते एडेह, २ अलंकारियकम्मं करेह, २ दमगं प्हायं
कयबलिकम्मं जाव सव्वालंकारविभूसियं करेह, २ मणुणं असण-पाण-खाइम-साइमं
भोयावेह, २ ममं अंतियं उवणेह ।

१० तए णं ते कोटुंबियपुरिसा जाव पडिसुणेंति, २ जेणेव से दमगपुरिसे तेणेव
उवागच्छंति, २ तं दमगं असण-पाण-खाइम-साइमेणं ^२उवप्पलोभेंति, २ सयं
^३गिहं अणुपवेसंति, तं खंडमल्लगं खंडघडगं च तस्स दमगपुरिसस्स एगंते एडेंति ।
तते णं से दमगे तंसि खंडमल्लगंसि खंडघडगंसि यं एडिज्जमाणंसि महया महया
सदेणं आरसति ।

१५ तए णं से सागरदत्ते तस्स दमगपुरिसस्स तं महंता २ आरसियसइ सोच्चा
निसम्मा कोटुंबियपुरिसे सद्दावेति, सद्दावेत्ता एवं वयासी—किण्णं देवाणुप्पिया !
एस दमगपुरिसे महया २ सदेणं आरसति ? तते णं ते कोटुंबियपुरिसा एवं वयासी
—एस णं सामी ! ^४तंसि खंडमल्लगंसि खंडघडगंसि य एडिज्जमाणंसि महया २
सदेणं आरसइ । तते णं से सागरदत्ते सत्थवाहे ते कोटुंबियपुरिसे एवं वयासी—
२० मा णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! एयस्स दमगस्स तं ^५खंड जाव एडेह, पासे से ठवेह,

१. °ल्लातंसि हे १ ॥ २. चिंइति २ जे १ हे १ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—^६दंडखंडनिवसणं
हे २ । दंडिखंडवसणं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । वंडखंडवसणं हे १ । वंडखंडवसणं खं १
ला १ । वंडि जे १ । दृश्यतां पृ० २६२ पं० १३ टि० १४ ॥ ४. असण ४ पलो° इति प्रतिषु
पाठाः ॥ ५. अणुपवेसेह खं १ हे १ हे २ विना ॥ ६. °मल्लं खंडं हे २ ॥ ७. करेह हे २, ३
खं १ विना ॥ ८. दमगं हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ९. असण ४ भोया° हे १ विना । असणं ४
भोया° हे १ ॥ १०. ममं अंतिया हे १ ॥ ११. असणं ४ जे १ । असणं ४ जे १ विना । असणपा
४ सं १ हे ४ ॥ १२. उवलोभेंति हे १ जे १ ॥ १३. गेहं ला २, ३, हे ३, ४ ॥ १४. °पविंसंति
खं १ ला १ हे ३ ॥ १५. °मल्लगं च तस्स खं १ ॥ १६. दमगस्स पुरिसस्स हे १ जे १ ॥
१७. एडेंति सं १ ला १, २, ३, हे ३, ४ ॥ १८. य नास्ति हे १ जे १ ॥ १९. दमगस्स पुरि°
हे १ ॥ २०. महया आरसि° हे १ जे १ विना । महया रसि° हे २ ॥ २१. सद्दावेति, सद्दावेत्ता
जे १ हे १ विना नास्ति । स २ ता हे १ । सद्दा २ ता जे १ ॥ २२. वंसि हे २ ॥ २३. खंडं हे १ ॥

जहा अपत्तियं ण भवति । ते वि तहेव ठावेति, २ तस्स दमगस्स अलंकारियकम्मं करेति, २ सयपाग-सहस्सपागेहिं तेलेहिं अब्भंगेति, अब्भंगिए समाणे सुरभिणा गंधट्टेणं गायं उव्वहेति, २ ता उसिणोदगगंधोदगेणं ण्हाणेति, २ सीतोदगेणं ण्हाणेति, २ पम्हलसुकुमालाए गंधकासाईए गायाइं लूहेति, २ ता हंसलक्खणं पडगसाडगं परिहेति, २ ता सव्वालंकारभूसियं करेति, २ विउलं असण-पाण-खाइम-साइमं भोयावेति, २ ता सागरदत्तस्स उव्वणेति । तए णं से सागरदत्ते सत्थवाहे सूमालियं दारियं ण्हायं जाव सव्वालंकारभूसियं कारेत्ता तं दमगपुरिसं एवं वयासी—एस णं देवाणुप्पिया ! मम धूया इट्ठा कंता पिया मणुण्णा मणामा, एयं णं अहं तव भारियत्ताए देलामि, भेदियाए भदतो भवेज्जासि ।

तते णं से दमगपुरिसे सागरदत्तस्स एयमड्डं पडिसुणेति, पडिसुणेत्ता सूमालियाए दारियाए सद्धिं वासघरं अणुपविसति, २ सूमालियाए दारियाए सद्धिं तालिमंसि निव्वज्जइ । तते णं से दमगपुरिसे सूमालियाए दारियाए इमेयारूवं अंग-फासं पडिसंवेदेति, सेसं जहा सागरगस्स जाव सयणिज्जा उट्टेइ, २ ता वासघराओ निग्गच्छति, वासघराओ निग्गच्छित्ता खंडमल्लगं खंडवडगं च गहाय मारांमुक्के विव काए जामेव "दिसं पाउब्भूए तामेव "दिसं पडिगए । तते णं सा सूमालिया जाव गए णं से दमगपुरिसे त्ति कट्टु ओहयमण जाव शियायति ।

११३. तते णं सा भद्दा कैल्लं पाउप्पभाया० दासचेडिं सदावेति, सदावेत्ता एवं वयासी—जाव सागरदत्तस्स एयमड्डं निवेदेति ।

१. जहा णं पत्तियं भवति हे १ जे १ विना ॥ २. अप्प^० हे १ ॥ ३. हे २ ला १ विना—ठावेति २ तस्स दमगस्स सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । उव्वहेति २ तस्स दमगस्स खं १ । ठावेति तए णं ते कोडुंबिय(या—हे सं १)पुरिसा तस्स दमगस्स हे १ । ठावेति तए णं ते कोडुंबियपुरिसा दमगस्स जे १ ॥ ४. करेति हे २ विना ॥ ५. गंधोदुण्णं जे १ ॥ ६. २ ता उसिणोदगगंधोदगेणं ण्हाणेति खं १ हे २ मध्ये नास्ति ॥ ७. ण्हायंति हे १ ॥ ८. पडसाडगं हे १, २ । दइयतां पृ० ५१ पं० ४ ॥ ९. रविभूसियं ला १ । दइयतां पं० ७ ॥ १०. प्रतिषु पाठाः—असणं ४ जाव भो^० हे १ । असण ४ जाव भो^० जे १ । असण ४ भो^० जे १ हे १ विना ॥ ११. दल्लयामि हे १ ॥ १२. भदियाएयाए भदओ हे २ । भदियातो भदतो खं १ ॥ १३. भवेज्जाहि ला ३ ॥ १४. तल्लियंदि सं १ ला २, ३ हे ४ ॥ १५. निव्वज्जइ २ हे १ । निव्वज्जइ २ ता जे १ । निव्ववति खं १ ॥ १६. प्रतिषु पाठाः—णिज्जा उट्टेइ हे १ । णिज्जातो अब्भुंटेति हे ३ ला १ । णिज्जातो पच्चुट्टेइ हे २, ४ खं १ सं १ ला २, ३ । णिज्जाए पब्भु(चु?)ट्टेइ जे १ । दइयतां पृ० २६९ पं० १५ टि० १८ ॥ १७. मुक्खे हे १ जे १ ॥ १८. दिस्सि खं १ सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ १९. दिस्सि हे २ ॥ २०. कल्लकल्लं हे २ । दइयतां पृ० १४ पं० ५ ॥ २१. दइयतां पृ० २७० पं० ८—१९ ॥

तते णं से सागरदत्ते तहेव संभंते समाणे जेणेव वासघरे तेणेव उवागच्छति,
 २ ता सूमालियं दारियं अंके निवेसेति, निवेसित्ता एवं वयासी—अहो णं तुमं
 पुत्ता ! पुरा पोरणाणं जाव पच्चणुंभवमाणी विहरसि, तं मा णं तुमं पुत्ता !
 ओहयमण जाव श्रियाहि, तुमं णं पुत्ता ! मम महाणसंसि विपुलं असण-पाण-खाइम-
 ५ साइमं जहा 'पोट्टिला जाव परिभाएमाणी विहराहि । तते णं सा सूमालिया दारिया
 एयमइं पडिसुणेति, पडिसुणेत्ता महाणसंसि विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं जाव
 दलमाणी विहरइ ।

ते णं काले णं ते णं समए णं गोवालियाओ अज्जाओ बहुस्सुयाओ जहेव
 तेतांलिणाए सुव्वयाओ तहेव समोसदाओ, तहेव संघाडओ जाव अणुपविट्ठो, तहेव
 १० जाव सूमालिया पडिलाभेत्ता एवं वदासी—एवं खलु अज्जाओ ! अहं सागरस्स
 दारगस्स अणिट्ठा जाव अमणामा, नेच्छइ णं सागरए दारए मम नामं वा जाव
 परिभोगं वा, जस्स जस्स वि य णं दिज्जामि तस्स तस्स वि य णं अणिट्ठा जाव
 अमणामा भवामि, तुच्चे यं णं अज्जाओ ! बहुनायाओ एवं जहा 'पोट्टिला जाव
 उवलद्धे 'जेणं अहं सागरस्स दारगस्स इट्ठा कंता जाव भवेज्जामि, अज्जाओ तहेव
 १५ भणंति, तहेव साविया जाया, तहेव चिंता, तहेव सागरदत्तं सत्थवाहं आपुच्छति,
 जाव गोवालियाणं 'अंतिए पव्वइया ।

१. "पुरा पोरणाणमित्थं पावकरणादेवं द्रष्टव्यं दुष्णिण्णाणं दुप्परकंताणं कडाणं पावाणं
 कम्माणं पावगं कलवित्तिविसेसं ति, अयमर्थः—पुरा पूर्वभवेषु पुराणानाम् अतीतकालभाविनाम्,
 तथा दुश्चरिणं दुश्चरितं मृषावादनपाददार्पादि, तद्धेतुकानि कर्माण्यपि दुश्चरिणानि व्यपदिश्यन्ते,
 अतस्तेषाम्, एवं दुष्पराक्रान्तानां नवरं दुष्पराक्रान्तं प्राणिघातादत्तापहारादि, कृतानां प्रकृत्या-
 दिभेदेन, पुराशब्दस्येह सम्बन्धः, पापानाम् अपुण्यरूपाणां कर्मणां ज्ञानावरणादीनां पापकम् अशुभं
 फलवृत्तिविशेषम् उदयवर्तनभेदं प्रत्यनुभवन्ती वेदयन्ती विहरसि वर्तसे"—अटी० ॥ २. 'णुभव'
 हे २ ॥ ३. असणं ४ जहा हे १ जे १ । असण ४ जहा हे १ जे १ विना ॥ ४. पोड्डिला
 खं १ हे २ । दस्यतां पृ० २३६ पं० ८ टि० ७ ॥ ५. जाव नास्ति सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥
 ६. परिसाएमाणी खं १ ॥ ७. असणं ४ जाव हे १ । असण ४ जाव हे १ विना ॥ ८.
 दलयमाणी हे ३, ४ सं १ ला २ । दलयइमाणी हे १ जे १ ॥ ९. 'याओ एवं जहेव हे २ विना ॥
 १०. दस्यतां पृ० २४१ पं० १४ ॥ ११. 'ढाओ तहेव संघाडतो जाव अणु' खं १ । 'ढाओ तहेव
 जाव अणु' हे २ । 'ढाओ जाव अणु' ला १ । दस्यतां पृ० २४१ पं० १७-१८ ॥ १२. 'पविट्ठे
 हे ३ ॥ १३. देजाहि जे १ ॥ १४. य नास्ति हे १, २ जे १ ॥ १५. पोड्डिला खं १ हे २ । दस्यतां
 पृ० २३६ टि० ७ ॥ १६. जं नं अहं खं १ । दस्यतां पृ० २४२ पं० ५ ॥ १७. जाता खं १ ॥
 १८. प्रतिषु पाठाः—'दत्तं स आपुच्छति जाव हे २ खं १ ला १ । 'दत्तं आपुच्छति जाव सं १
 ला २, ३, ४ । 'दत्तं वा आपुच्छित्ता जाव हे १ । 'दत्ताय आपुच्छित्ता जाव जे १ ॥ १९. अंतियं
 हे १, २ जे १ विना ॥ २०. 'इया हे २, ला १ ॥

तते णं सा सूमालिया अज्जा जाया इरियासमिया जाव गुत्तबंभयारिणी बहूहिं चउत्थ-छट्ठ-ट्ठम जाव विहरति, तते णं सा सूमालिया अज्जा अन्नया कैयाइ जेणेव गोवालियाओ अज्जाओ तेणेव उवागच्छति, २ ता वंदति नमंसति, २ एवं वयासी —इच्छामि णं अज्जाओ ! तुभेहिं अब्भणुन्नाया समाणी चंपाए बाहिं सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स अदूरसामंते छट्ठंछट्ठेणं अणिक्खित्तेणं तवोकम्मेणं सूराभिमुंही आयावे- ५
माणी विहरित्ते । तते णं ताओ गोवालियाओ अज्जाओ सूमालियं अज्जं एवं वयासी—अम्हे णं अज्जे ! सँमणीओ निग्गंथीओ ईरियासमियाओ जाव गुत्तबंभ-
चारिणीओ, नो खलु अम्हं कप्पति बहिया गामस्स वा जाव सण्णिवेसस्स वा छट्ठंछट्ठेणं जाव विहरित्ते, कप्पति 'णं अम्हं अंतो उवस्सयस्स वतिपरिक्खित्तस्स
"संवाडिबद्धियाए णं समतलपतियाए आयावेत्ते । तते णं सा सूमालिया गोवालियाए १०
एयमट्ठं नो सदहति, नो पत्तियति," नो रोएति, एयमट्ठं असदहमाणी अपत्तियमाणी
अरोएमाणी सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स अदूरसामंते छट्ठंछट्ठेणं जाव विहरति ।

११४. तत्थ णं चंपाए लल्लिया नाम गोड्डी परिवसति, णरवइदिण्णवियारा

१. दृश्यतां पृ० ७१ पं० १ ॥ २. कयाथी हे २ ॥ ३. सुहा ला १ ॥ ४. समाणीओ खं १
जे १ ॥ ५. ईरिया ला १ ॥ ६. या जाव हे १, २ जे १ ॥ ७. शुत्तं नास्ति हे २ खं १ ॥
८. खलु म्हे खं १ । "त्यदाद्यव्ययात् तस्वरस्य लुक् ८।१।४० । त्यदादेरव्ययाच्च परस्य तयोरेव
त्यदाद्यव्यययोरादेः स्वरस्य बहुलं लुग् भवति । अम्हेऽथ । अम्हे एत्थ । जइमा । जइ इमा ।
जइ हं । जइ अहं ।" इति प्राकृतव्याकरणस्वोपशृत्तौ ॥ ९. दृश्यतां पृ० १६२ टि० ७ ॥
१०. णं नास्ति हे १ जे १ । "कप्पइ णं अम्हं इत्यादि, अम्हं ति अस्माकं मते 'प्रवज्जितायाः'
इति गम्यते, अन्तः मध्ये उपाश्रयस्य वसतेर्बृत्ति(त्ति—अटीजे० अटीहे०). परिक्खित्तस्य
परिषामनालोकवत् इत्यर्थः"—अटी० ॥ ११. उवस्सयस्स जे १ हे २ । उवस्सगस्स खं १ ॥
१२. "संवाडी निग्रंथिकाप्रच्छद्विशेषः, सा बद्धा निवेक्षिता 'काये' इति गम्यते यथा सा
संवाडीबद्धिका, तस्याः, णमित्तलङ्कारे, समतले द्वयोरपि भुवि विन्यस्तत्वात् पदे पादौ यस्याः
सा समतलपदिका, तस्याः, आतापयितुम् आतापनां कर्तुं कप्पत इति योगः"—अटी० ॥
१३. लवत्तिं जे १ खं १ ॥ १४. हे १ विना—सूमालि गों जे १ । सूमाली गों सं १
ला २, ३, हे ३, ४ लों० । सूमाणी गों खं १ ॥ १५. णो अप्पणा रोवेत्ति हे १ जे १ ।
नो रोवेत्ति हे २ लों० ला १ ॥ १६. प्रतिषु पाठाः—असदह ३ सुभू—हे १, २ । असदह ३
सुभू जे १ । अ ३ सुभू सं १ ला २, ३ हे ३, ४ खं १ । दृश्यतां पृ० २२१ पं० १० ॥
१७. छट्ठं जाव खं १ । हस्तलिखितादर्शेषु अपूर्णपाठनिर्देशार्थम् ० ईदृशो बिन्दुः पुरा प्रयुज्यते
स्म । छट्ठं जाव हे १ जे १ ॥ १८. प्रतिषु पाठाः—णरवइदिण्णवियारा खं १ हे २, ३ लों० ।
णरवइविदिण्णवियारा हे १ । णरवइदिण्णवियारा हे ३ । णरवइदिण्णवियारा जे १ । णरवइ-
दिण्णवियारा सं १ ला १, २, ३ हे ४ । दृश्यतां पृ० ७ पं० १२ टि० १४ । "लल्लियं चि
क्रीडाप्रधाना, गोड्ढिं चि जनसमुदायविशेषः, नरवइदिण्णवियारं चि वृषानुज्ञातकामचारा, अम्मा-

अम्मापिडिनियगनिप्पिवासा वेसविहारकयनिकेया नाणाविहअविणयप्पहाणा अड्डा जाव अपरिभूया । तत्थ णं चंपाए नयरीए देवदत्ता नामं गणिया होत्था सूमाला जहा अंडणाए । तते णं तीसे ललियाए गोड्डीए अन्नया पंच गोड्डिल्लगपुरिसा देवदत्ताए गणियाए सद्धिं सुभूमिभागस्स उज्जाणस्स उज्जाणसिं पच्चणुब्भवमाणा विहरंति । तत्थ णं एगे गोड्डिल्लगपुरिसे देवदत्तं गणियं उच्छंगे धरेति, एगे पिड्डओ आयवत्तं धरेइ, एगे पुप्फपूरयं रएइ, एगे पाए रएइ, एगे चामरुक्खेवं करेइ ।

तते णं सा सूमालिया अज्जा देवदत्तं गणियं तेहिं पंचहिं गोड्डिल्लपुरिसेहिं सद्धिं ओरालाइं माणुस्सगाइं भोगभोगाइं भुंजमणी(णिं) पासति, २ ता इमेयारूवे संकपे समुप्पज्जित्था—अहो णं इमा इत्थिया पुरा पोरानां जाव विहरइ । तं जति १० णं केइ इमस्स सुचरियस्स तव-नियम-वंमचेरवासस्स कल्लाणे फलवित्तिविसेसे अत्थि तो णं अहमवि आंगमेस्सेणं भवग्गहणेणं इमेयारूवाइं ओरालाइं जाव विहरैज्जामि ति कट्ठु नियानं करेति, २ ता आयावणंभूमीओ पच्चोरुंभति ।

११५. तते णं सा सूमालिया अज्जा सरीरबाउसा जाया यावि होत्था, अभिक्खणं २ हत्थे धोवति, पाए धोवति, सीसं धोवति, मुंखं धोवति, थणंतराइं धोवति,

पिड्डिनियगनिप्पिवासा ति मात्रादिनिरपेक्षा, वेसविहारकयनिकेय ति वेदधाविहारेषु वेदयामन्दिरेषु कृतो निकेतो निवासो यथा सा तथा—अटी० ॥

१. लो० विनान्यत्र—अम्मापीति० खं १ । अम्मापिडिं हे १, जे १ । अम्मापीतीं जे १ हे १ विना । अम्मापिडिं अटी०, दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ २. निकेया खं १ हे २ । निक्खेया जे १ ॥ ३. भूयाया हे २ । दृश्यतां पृ० ५३ पं० ५ ॥ ४. दृश्यतां पृ० ७७ पं० १६ ॥ ५. दृश्यतां पृ० ९५ पं० ४ ॥ ६. गोड्डिल्लपुं हे १ ॥ ७. गोड्डिल्लपुं हे १ जे १ ॥ ८. उत्तंसं हे १ ॥ ९. “पुप्फपूरयं रएइ ति पुप्फशेखरं करोति, पाए रएइ पादावल्लककादिना रज्जयति, पाठान्तरे रावेइ ति घृत-जलाभ्यामाद्रयति”—अटी० । “रज्जे रावः । ८।४।४९। रज्जेयन्तस्य राव इत्यादेशो वा भवति—रावेइ, रज्जेइ ।” इति प्राकृतव्याकरणे स्वोपश्रुतिसहिते ॥ १०. माणी २ पां० हे १ जे १ । अत्र अनुस्वाररूपो बिन्दुः कालान्तरेण ‘२’ इत्यङ्गरूपो जातः स्यात् इति भाति । माणी पां० हे १ जे १ विना ॥ ११. णाणं कम्ममाणं हे १ जेमू० १ । णाणं सुकम्ममाणं जेसं० १ । दृश्यतां पृ० २७४ पं० ३ ॥ १२. आगां ला ३ ॥ १३. विहरामि सं १ ला २ लामू० ३, हे ३, ४ ॥ १४. णंभूमीओ जे १ । णंभूमीए सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ १५. रुभइ २ ता सा सूमां हे १ । रुभइत्ता । तए णं सा सूमां जे १ ॥ १६. “सरीरबाउसियं ति (य ति), बकुशः शबल-चरित्रः, स च शरीरत उपकरणतश्चेत्युक्तम्—शरीरबकुशा तद्विभूषानुवर्तिनीति”—अटी० ॥ १७. मुहं हे १ विना ॥ १८. धोवइ तयंताइं धोवइ गुज्जंतराइं धोवति कक्खंतराइं धोवइ सुज्जंतराइं जत्थ खं १ । तुलना—“तते णं सा भूता अज्जा अण्णदा कदाइ सरीरबाओसिया जाया यावि होत्था, अभिक्खणं अभिक्खणं हत्थे धोवति, पादे धोवति, एवं सीसं धोवति, मुहं धोवति, थणंतराइं धोवति, कक्खंतराइं धोवति, गुज्जंतराइं धोवति, जत्थ जत्थ वि य णं ठाणं वा सिज्जं

ककखंतराईं धोवति, गुज्जंतराईं धोवति, जत्थ यं णं ठाणं वा सेज्जं वा निसीहियं वा चेतेति तत्थ वि य णं पुव्वामेव उदएणं अब्भुक्खेइ, २ ता ततो पच्छा ठाणं वा सेज्जं वा निसीहियं वा चेतेति ।

तते णं तातो गोवालियाओ अज्जाओ सूमालियं अज्जं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिए ! अज्जे ! अम्हे समणीओ निगंथीओ इरियासमियाओ जाव ५
बंभचेरधारिणीओ, नो खलु कप्पति अम्हं सरीरबाउसियाए होत्तए । तुमं च णं अज्जे ! सरीरबाउसिया अभिक्खणं २ हत्थे धोवसि जाव चेतेसि, तं तुमं णं देवाणुप्पिए ! एतस्स ठाणस्स आलोएहि जाव पडिवज्जाहि ।

तते णं सूमालिया गोवालियाणं अज्जाणं एयमट्ठं नो आढाइ, नो परिजाणाति,

निसीहियं वा चेतेति तत्थ वि य णं पुव्वामेव पाणएण अब्भुक्खेति, ततो पच्छा ठाणं वा सिज्जं वा निसीहियं वा चेतेति ” इति निरयावडिकासूत्रे चतुर्थे वर्गे प्रथमेऽध्ययने ॥

१. य नास्ति जे १ विना । दृश्यतासुरितनं टिप्पणम् ॥ २. “ठाणं ति कायोत्सर्गस्थानं निषदनस्थानं वा शयनं त्ववर्तनं नैवेदिकीं स्वाध्यायभूमिं चेत्यति करोति ”—अटी० ॥ ३. अब्भुक्खेत्ता ततो हे १ जे १ विना ॥ ४. पच्छा णं ठाणं हे १ ॥ ५. खलु दे । अज्जे हे २ । खलु अज्जे हे २ विना । दे इति संक्षिप्तशैल्या देवाणुप्पिए इत्यस्य सूचकम्, अतो देवाणुप्पिए इति पाठो मूलेऽस्माभिरादृतः ॥ ६. ०या हुत्तए हे १ जे १ ॥ ७. धोवसि हे १ जे १ विना ॥ ८. “आलोएहि जावेत्थय यावत्करणात् निंदाहि, गरिहाहि, पडिक्कमाहि, विउट्ठाहि, भिसेहेहि, अकरणयाए अब्भुद्धेहि, अहारिं तवोक्कम्मं पायच्छित्तं पडिवज्जाहि चि द्दश्यमिति । तत्रालोचनं गुरोर्निवेदनम्, निन्दनं पश्चात्तापः, गर्हणं गुरुसमक्षं निन्दनमेव, प्रतिक्रमणं मिथ्यादुष्कृतदानलक्षणम्, अकृत्याद् निवर्तनं वा, वित्रोटनम् अनुबन्धच्छेदनम्, विशोधनं व्रतानां पुनर्नवीकरणम्, शेषं कण्ठ्यमिति ”—अटी० ॥ ९. अज्जाणं अंतिए एयमट्ठं हे १ जे १ ॥ तुलना—“तते णं सा सुमहा अज्जा सुव्वयाणं अज्जाणं एयमट्ठं नो आढाति नो परिजाणति, आणाढायमाणी अपरिजाणमाणी विहरति । तते णं तातो समणीओ निगंथीओ सुभहं अज्जं हीलेति निंदति खिसंति गरहंति अभिक्खणं अभिक्खणं एयमट्ठं निवरेति । तते णं तीसे सुभहाए अज्जाए समणीहिं निगंथीहिं हीलिज्जमाणीए जाव अभिक्खणं अभिक्खणं एयमट्ठं निवारिज्जमाणीए अयमेयारुवे अव्वहत्थिए जाव समुप्पज्जित्था—जया णं अहं अगारवासं वसामि तथा णं अहं अप्पवसा, जप्पमिहं च णं अहं सुडा भवित्ता आ(अ)भाराओ अणगारियं पव्वइता तथमिहं च णं अहं परवसा, पुव्वि च समणीओ निगंथीओ आदेति परिजाणेति, इयाणि नो आढाइति नो परिजाणति, तं सेयं खलु मे कळं जाव जळंते सुव्वयाणं अज्जाणं अंतियाओ पडिनिक्खमिच्चा पाडियकं उव्वसंयं उव्वसंपज्जित्ताणं विहरिच्चाए, एवं संपेहेति, संपेहिच्चा कळं जाव जळंते सुव्वयाणं अज्जाणं अंतियातो पडिनिक्खमेति, पडिनिक्खमिच्चा पाडियकं उव्वसंयं उव्वसंपज्जित्ताणं विहरति । तते णं सा सुमहा अज्जा अज्जाहिं अणोहट्ठिया अणिवारिता सच्छंदमती...पच्चणुब्भवमणी विहरति ।” इति निरयावडिकासूत्रे तृतीयवर्गे चतुर्थे अध्ययने ॥ १०. परिजाणइ सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । परिजाणइ जे १ ॥

अणोदायमीणा अपरिजाणमीणा विहरति । तए णं ताओ अज्जाओ सूमालियं अज्जं अभिक्खणं २ हीलंति जाँव परिभवन्ति, अभिक्खणं २ एयमहं निवारंति ।

तते णं तीसे सूमालियाए समणीहिं निग्गंथीहिं हीलिज्जमाणिए जाँव वारिज्ज-
माणीए इमेयारूवे अज्झत्थिए जाँव समुप्पज्जित्था—जदा णं अहं अगारमंज्जे
५ वसामि तया णं अहं अप्पवसा, जय्यां णं हं मुंडा [भविता] पव्वइया तया णं हं
परवसा, पुव्वि च णं ममं समणीओ आढंति, परिजाणंति, इयाणि नो आढंति, नो
परिजाणंति, तं सेयं खलु ममं कल्लं पाँउप्प० गोवालियाणं अज्जाणं अंतियाओ
पडिनिक्खंमिता पाँडिएक्कं उँवस्सयं उवसंपज्जित्ताणं विहरितिए त्ति कडु एवं
संपेहेति, २ कल्लं पाँउप्प० गोवालियाणं अज्जाणं अंतियाओ पडिनिक्खमति, २
१० पाँडिएक्कं उँवस्सयं उवसंपज्जित्ताणं विहरति ।

तते णं सा सूमालिया अज्जा अणोहट्ठिया अनिवारिया सच्छंदमंती अभिक्खणं
२ हत्थे धोवइ जाँव चेएति । तत्थ वि य णं पासत्था पासत्थविहारी ओसन्ना

१. °ढाइमीणा हे २ जे १ । °ढायमाणा ला १, २, हे ३, ४, सं १ । °ढायमाणी ला ३ ॥
२. °णमाणा हे २ खं १ विना । °णेमाणी ला ३ ॥ ३. हेलेति हे २ ॥ ४. अत्र जावशब्देन
हीलंति निंदंति खिसंति गरिहंति परिभवन्ति इति संपूर्णः पाठो ज्ञेयः, दृश्यतां पृ० १०० पं० ८ ॥
५. तीए से खं १ ॥ ६. जावशब्देनात्र 'हीलिज्जमाणीए निंदिज्जमाणीए खिसिज्जमाणीए गरिहि-
ज्जमाणीए परिभविज्जमाणीए अभिक्खणं अभिक्खणं एयमहं निवारिज्जमाणीए' इति पूर्णः पाठो
ज्ञेयः ॥ ७. अज्झत्थिए ५ जाव खं १ । अज्झत्थित्ते ४ जाव हे ४ ॥ ८. जावशब्देनात्र 'अज्झत्थिए
चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे' इति पूर्णः पाठो ज्ञेयः ॥ ९. °मज्जे परिवसामि हे १ जे १ ॥
१०. णं अहं हे १ जे १ ॥ ११. परवसा हे २, ३ ला १ खं १ जे १ ॥ १२. प्रतिषु पाठाः—आढंति
जे १ खं १ हे ३ । आढंति २ हे २ । आढंति ३ सं १ ला १, २, ३, हे ४ । आढाइति हे १ ॥
अत्र २ इत्यङ्केन आढंति परिजाणंति इति संपूर्णः पाठो विवक्षितः । दृश्यतां पृ० २७७ पं० ९ ॥
१३. ममं जे १ ला १ विना ॥ १४. दृश्यतां पृ० १४ पं० ५—११ ॥ १५. °क्खमेति पाँडिं जे १ ।
°क्खमइ २ पाँडिं हे १ । १६. "पाँडिएक्कं ति पृथक्"—अटी० ॥ १७. उवसगं हे २ ।
उवस्सगं खं १ ॥ १८. उवस्सगं हे २ । उवसगं सं २ ला २, ३, हे ४ ॥ १९. "अणोहट्ठियत्ति
अविद्यमानोऽपवट्ठको यदृच्छया प्रवर्तमानाया हस्तग्राहादिना निवर्तको यस्याः सा तथा, तथा
नास्ति निवारको 'मैवं कार्थीः' इत्येवं निषेधको यस्याः सा तथा"—अटी० ॥ २०. °दगइ जे १ ॥
२१. धोवेति सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ २२. दृश्यतां पृ० २७ पं० १४ पृ० २७७ पं० ३ ॥ २३.
प्रतिषु पाठाः—ओसण्णा २ कुसीला २ संसत्ता २ हे १ जे १ । ओसन्ना २ विहारी कुसीला २
संसत्ता २ हे १, जे १ विना । दृश्यतां पृ० १२६ पं० ११ । तुलना—"तए णं सा सुभइ अज्जा
पासत्था पासत्थविहारी ओसण्णा ओसण्णविहारी कुसीला कुसीलविहारी संसत्ता संसत्तविहारी
अहान्छंदा अहान्छंदविहारी बहूइ वासाइ सामन्नपरियागं पाउणति, पाउणित्ता अद्धमासियाए
संलेहणाए अत्ताणं तीसं भत्ताइ अणसणाए छेदिता तस्स ठाणस्स अणालोइयप्पडिक्कंता काल-
मासे कालं किच्चा सोइम्मे कप्पे...उववणा ।" इति निरयावळिकासुत्रे तृतीयवर्गे चतुर्थे अध्ययने ॥

ओसन्नविहारी कुसीला कुसीलविहारी संसत्ता संउत्तविहारी बहूणि वासाणि सामण्णपरियागं पाउणंति, २ अद्धमासियाए संलेहणाए तस्स ठाणस्स अणालोइय-पडिकंता कालमासे कालं किञ्चा ईसाणे कप्पे अण्णतरंसि विमाणंसि देवगणियत्ताए उववण्णा । तत्थेगतियाणं देवीणं नव पलिओवमाइं ठिती पण्णत्ता । तत्थ णं सूमालियाए देवीए नव पलिओवमाइं ठिती पन्नत्ता ।

११६. ते णं काले णं ते णं समए णं इहेव जंबुदीवे दीवे भारहे वासे पंचालेसु जणवएसु कंपिलपुरे नामं नगरे होत्था, वण्णओ । तत्थ णं दुवए नामं राया होत्था, वण्णओ । तस्स णं चुलणी देवी, धट्टज्जुणे कुमारे जुवराया । तए णं सा सूमालिया देवी ताओ देवलोगाओ आउक्खएणं जाव चइत्ता इहेव जंबुदीवे दीवे भारहे वासे पंचालेसु जणवएसु कंपिलपुरे नगरे दुपयस्स रण्णो चुलणीए देवीए कुच्चिसि दारियत्ताए पंचायाया । तते णं सा चुलणी देवी नवण्हं मासाणं जाव दारियं पयाया । तते णं तीसे दारियाए निव्वत्तचारसाहियाए इमं एयारूवं [गोण्णं गुणनिप्फण्णं] नामं [नामधेज्जं करेति] जम्हा णं एसा दारिया दुवयस्स रण्णो धूता चुलणीए अंतया तं "होउ णं अम्हं इमीसे दारियाए नामधेजे दोवती दोवती । तए णं तीसे अम्मापियरो इमं एयारूवं गोण्णं गुणनिप्फण्णं नामधेज्जं करेति— दोवती दोवती । तते णं सा दोवती दारिया पंचर्धाईपरिग्गहिया जाव गिरिकंदर-मलीणा इव चंपगलया निव्वायनिव्वाघायंसि सुहंसुहेणं परिवड्डइ । तते णं सा

१. 'णति । तस्स ठाणस्स हे २ ॥ २. 'इयमपडि' हे २, ४ सं १ ला २, ३ ॥ ३. दुवदे हे २ ॥ ४. वण्णओ तस्स णं नारित हे २ ॥ ५. धट्टज्जुणे हे १ जे १ खं १ । "धृष्टद्युम्ने णः । ८।२।९४। धृष्टद्युम्नशब्दे आदेशस्य णस्य द्वित्वं न भवति । धट्टज्जुणे ।" इति आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचिते प्राकृतव्याकरणे ॥ ६. सोमां जे १ ॥ ७. दुपयस्स खं १ । दुवयस्स हे १ जे १ ॥ ८. पचाया ला १ । पयाया हे १ जे १ ॥ ९. दश्यतां पृ० ३४ पं० ९ ॥ १०. यद्यपि सर्वेषु हस्तलिखितादर्शेषु अत्र नामं इति संक्षिप्तः पाठः, तथापि पूर्वशैत्यनुसारेण नामधेज्जं करेति इति पाठः शोभते, अतोऽत्रास्माभिः नामधेज्जं इति पाठः स्थापितः, दश्यतां पृ० ३७ पं० २ पृ० २६५ पं० ५ ॥ ११. अत्तिया हे २ ॥ १२. होउ हे १ खं १ ॥ १३. प्रतिषु पाठाः—दोवई दो २ तए हे १ । दोवई दो ३ तए जे १ । दोवती । तते हे २ । दोवई २ तए ला १ । दोवती २ तए सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । दोवतीए तते खं १ ॥ १४. दोवती २ इति प्रतिषु पाठाः ॥ १५. 'वाटि' खं १ । 'धाइ' सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ १६. दश्यतां पृ० ३७ पं० ३—११ ॥ १७. निवाय' हे १ जे १ विना । दश्यतां पृ० ३७ पं० १० टि० ९ पृ० २६५ पं० १० टि० १३ ॥ १८. सुहंसुहेणं त्रिद्वरइ । परिवड्डइ । हे १ । दश्यतां पृ० ३७ पं० १०, पृ० २६५ पं० १० ॥ १९. 'वड्डइ सा दुवई जे १ ॥

दोवई रायवरकन्ना उम्मुक्कबालभावा जाव उक्किट्टसरीरा जाया यावि होत्था ।

तते णं तं दोवतिं रायवरकन्नं अण्णया कैयाइ अंतेउरियाओ ण्हायं जाव विभूसियं करेति, २ ता दुपयस्स रण्णो पाँयवंदियं पेसेति । तते णं सा दोवती रायवरकन्ना जेणेव दुँपए राया तेणेव उवागच्छइ, २ दुँपयस्स रण्णो पायग्गहणं ५ करेति । तए णं से दुँपए राया दोवतिं दारियं अंके निवेसेति, २ ता दोवतीए रायवरकन्नाए रूवे य जोव्वणे य लावण्णे य जायविम्हए दोवइ रायवरकन्नं एवं वयासी—जस्स णं अहं तुमं पुत्ता ! रायस्स वा जुवरायस्स वा भारियत्ताए सयमेव दलइस्सामि तत्थ णं तुमं सुहिया वा दुँहिया वा भवेज्जासि । तते णं मम जाव- १० जीवाए हिययडाहे भविस्सइ । 'तं णं अहं तव पुत्ता ! अज्जयाए सयंवरं वियगामि, अज्जोपाए णं तुमं दिण्णसयंवरा जण्णं तुमं सयमेव रायं वा जुवरायं वा वरेहिसि से णं तव भत्तारे भविस्सति ति कट्ठु ताहिं इडाहिं जाव आसासेइ, २ पडिविस्सजेइ ।

११७. तते णं से दुवए राया दूतं सदावेति, २ ता एवं वयासी—गच्छ णं तुमं देवाणुप्पिया ! बारवैइं नगरिं, तत्थ णं तुमं कैहं वासुदेवं, समुद्विजय- १५ पामोक्खे दस दसारे, बलदेवपामोक्खे पंच महावीरे, उग्गसेणपामोक्खे सोलस रायसहस्से, पज्जुणपामोक्खाओ अद्धुडाओ कुमारकोडीओ, संबपामोक्खाओ सैट्ठिं दुदंतसाहस्सीओ, वीरसेणपामोक्खाओ एकवीसं वीरपुरिससाहस्सीओ, महसेण- पामोक्खाओ छेप्पन्नं बलवगसाहस्सीओ, अज्जे य बहवे राईसर-तलवर-माडंबिय- कोडुंबिय-इम्म-सेट्ठि-सेणावति-सत्थवाहँप्पभित्तँओ करतलपरिग्गहियं दसनहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु जएणं विजएणं वेद्धावेहि, २ एवं वैयाहि—एवं

१. उमुक्कं खं१ हे२ । दश्यतां पृ० १४८ पं० ३, पृ० १२ पं० १२ ॥ २. कयाइ हे१ । कयाइ सं१ हे४ ॥ ३. जाव भूसियं हे१ जे१ विना ॥ ४. पायं वं० खं१ ॥ ५. पेसंति हे१ ॥ ६. दुवं जे१ ॥ ७. दुवं खं१ ॥ ८. करेति २ हे१ जे१ ॥ ९. दुवते हे२ । दुवए खं१ ॥ १०. जोवणे हे२ ॥ ११. वा नास्ति जे१ हे१ ला१ ॥ १२. दुम्भिय्या हे१ जे१ ला१ विना ॥ १३. भवेज्जसि खं१ । भज्जसि हे१ । भविज्जासि जे१ ॥ १४. ममं जे१ हे१ विना ॥ १५. 'जीवाए हे१ लो० ला१ विना ॥ १६. जं अहं तव पुत्ता हे२ ॥ १७. "अज्जयाए (अज्जप्पए—अटीजे० १, अटीहे० १) ति अद्य प्रवृत्ति"—अटी० ॥ १८. हस्तलिखितप्रतिपु पाठाः—अज्जोपाए णं हे२ खं१ । अज्जोपाएण हे२ खं१ विना । दश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १९. दश्यतां पृ० २७ पं० ९ ॥ २०. आसेइ हे२ ॥ २१. गच्छह णं खं१ ॥ २२. वईए नयरीए हे१ जे१ ॥ २३. दश्यतां पृ० १०७ पं० १७—२१ ॥ २४. सट्ठि जे१ ॥ २५. 'सेणु' हे२ ॥ २६. छप्पन्न हे१ जे१ ॥ २७. 'हप' हे१ जे१ विना ॥ २८. 'भित्तँओ हे१ । 'भिइओ जे१ ॥ २९. वद्धावेह ला१ । सदावेह खं१ ॥ ३०. वयह हे१ जे१ मां० ॥

खलु देवानुप्पिया ! कंपिलपुरे नगरे दुपयस्स रण्णो धूयाए चुलणीए अत्तयाए
धट्टज्जुणकुमारस्स भगिणीए दोवईए रायवरकण्णाए सयंवेरे भविस्सइ, तं णं तुब्भे
देवानुप्पिया ! दुपयं रायं अणुगिण्हमाणा अकालपरिहीणं चेव कंपिलपुरे नगरे
समोसरह ।

तए णं से दूए करयल जाव कट्टु दुपयस्स रण्णो एयमडं पडिसुणेति, २ ५
जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ, २ कोडुंभियपुरिसे सदावेति, २ एवं वयासी
—खिप्पामेव भो देवानुप्पिया ! चाउग्घटं आसरहं जुत्तामेव उवड्डवेह, जाव
उवड्डवेति ।

तए णं से दूए ण्हाते जाव सरीरे चाउग्घटं आसरहं दुरुहति, २ बह्विहिं
पुरिसेहिं सन्नद्ध जाव गहियाउहपहरणेहिं सद्धिं संपरिखुडे कंपिलपुरं नगरं १०
मज्झमज्झेणं निगगच्छति, २ पंचालजणवयस्स मज्झमज्झेणं जेणेव देसपंतं तेणेव
उवागच्छइ, २ सुंरट्टाजणवयस्स मज्झमज्झेणं जेणेव बारवती नगरी तेणेव उवा-
गच्छइ, २ बारवइं नगरिं मज्झमज्झेणं अणुपविसइ, २ जेणेव कण्हस्स वासुदेवस्स
बाहिरिया उवट्टाणसाला तेणेव उवागच्छइ, २ चाउग्घटं आसरहं ठवेइ, २
रहाओ पचोरुहति, २ मणुस्सवगुरापरिखित्ते पायचारविहारेणं जेणेव कण्हे १५
वासुदेवे तेणेव उवागच्छइ, २ कण्हं वासुदेवं समुद्विजयपामोक्खे य दस दसारे
जाव बलवगसाइस्सीओ करयल तं चेव जाव समोसरह ।

१. अत्तियाए जे १ लो० ॥ २. 'जुण' हे २ । 'ज्जण' जे १ लो० । 'जण' हे १ ॥ ३. देवानुप्पिया
हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ४. रायाणं हे १ जे १ ॥ ५. इत आरभ्य पृ० २८४ पं० ८ पर्यन्तम्
० ८ एतच्चिह्नान्तर्गतपाठस्थाने हे १ जे १ मध्ये ईदृशः पाठ उपलभ्यते—[तं—हे १] गच्छह
णं तुमं देवानु रायगिहं नगरं तथ णं तुमं सहदेवं रायाणं [जरासंधसुअं—हे १] अन्ने य जाव
बहवे जाव वड्डवेत्ता एवं वयह । एवं खलु देवानुप्पिया कंपिलपुरे जाव समोसरह । एवं
महुराए उग्गेणं उग्गासेणं रायं । हयिणाउरे पंडुं सपुत्तयं । वहराडए णगरे दुज्जोहणं भाइसत-
समगं सज्जणिसल्लगिं च जयहहं दोणं आसत्थामं अन्ने य । दंतपुरी[ए—हे १] दंतवक्के ।
चंपाए पउमराया । तए णं से दूते तहत्ति जाव पडिसुणेइ हे १ जे १ भा० । अत्र 'गच्छह' इत्यस्य
अधस्तात् 'दूतास्तु भिक्षा भिक्षा' इति टिप्पणं जे १ मध्ये वर्तते ॥ ६. एवं खलु देवानु
लो० ॥ ७. उवड्डवेह ला १ ॥ ८. दइयतां पृ० ४२ पं० १०, पृ० ११० पं० २ ॥
९. दइयतां पृ० १७ पं० १७ ॥ १०. दइयतां पृ० ८६ पं० ५ ॥ ११. पंचालाजं खं १
ला १ । दइयतां पृ० १४८ पं० १८, पृ० १५१ पं० १८, २० ॥ १२. सुरट्टं ला ३ ॥
१३. अणुप्पं सं १ हे २, ३ ला ३ ॥ १४. उव्वं हे २ ॥ १५. चाउग्घटं हे २ खं १ ॥
१६. 'रापरिखित्ते हे २ । 'राए परिखित्ते लो० ॥ १७. दइयतां पृ० ११७ पं० १८—२१ ॥

तते णं से कण्हे वासुदेवे तस्स दूयस्स अंतिए एयमडं सोच्चा 'निसम्म हड्ढ जाँव हियए तं दूतं सक्कारेति सम्माणेति, २ पडिविसजेति ।

तए णं से कण्हे वासुदेवे कोडुंबियपुरिसं सदावेति, २ एवं वयासी—गँच्छ णं तुमं देवाणुप्पिया ! सभाए सुहम्माए साँमुदाइयं भेरिं तालेहि । तए णं से
५ कोडुंबियपुरिसे करयल[परिग्गहिं दसणहं सिरसावतं मत्थए अंजलिं कट्टु]
कण्हस्स वासुदेवस्स एयमडं पडिसुणेति, २ जेणेव सभाए सुहम्माए साँमुदाइया
भेरी तेणेव उवागच्छति, २ साँमुदाइयं भेरिं महया २ सद्देणं तालेति । तए
णं ताए साँमुदाइयाए भेरीए तालियाए समाणीए समुद्धविजयपामोकखा दस
दसारा जाव मँहसेणपामोकखाओ छप्पणं बलवगसाहस्सीओ ण्हाया जाव
१० विभूसिया जहाविभवइड्डिसक्कारसमुदएणं अप्पेगइया हयगया अप्पेगतिया जाँव
पाँयचारविहारेणं जेणेव कण्हे वासुदेवे तेणेव उवागच्छति, २ करयल जाव कण्हं
वासुदेवं जएणं विजएणं वद्धाँवेति ।

तए णं से कण्हे वासुदेवे कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ एवं वयासी—
१५ खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! अँभिसेकं हत्थिरयणं पडिकप्पेह हय-गय जाँव
पच्चपिणंति । तते णं से कण्हे वासुदेवे जेणेव मज्जणघरे तेणेव उवागच्छति, २
सँमुत्तजालाकुलाभिरामे जाव अंजणगिरिकूडसन्निभं गयवइं नरवई दुरुद्ध । तते णं से

१. निसम्मा खं १ सं १ ला ३ हे ४ ॥ २. दृश्यतां पृ० १० पं० ६ ॥ ३. गच्छ णं सं १ ला १ ३, हे ४ ॥ ४. 'णुपि' हे २ खं १ ॥ ५. सामुदा' खं १ हे २ । समुदा' हे ३ । दृश्यतां पृ० १०९ टि० १ ॥ ६. तालेहिं खं १ हे २, ३ ला १, २ । तालेह ला ३ ॥ ७. सामुदा' हे २ । समुदा' खं १ ॥ ८. समुदा' हे २ खं १ ॥ ९. महा' हे २ ला ३ । दृश्यतां पृ० १०६ पं० २१, पृ० २८० पं० १६ ॥ १०. दृश्यतां पृ० १०९ पं० १५ ॥ ११. पायविहारेणं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । दृश्यतां पृ० २८१ पं० १५ ॥ १२. 'वेति २ खं १ ला १ हे ३ ॥ १३. अभि' खं १ ला १ विना । तुलना—“तए णं से कूणिए राया मंभसारपुत्ते बलवाउयं आमंतेइ, आमंतेत्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! अभिसेकं हत्थिरयणं पडिकप्पेहि, हय-गय-रह-पवर-जोहकलियं च चाउरंगिणिं सेणं सज्जाहेहि, ...करेत्ता कारेत्ता एयमाणत्तियं पच्चप्पिणाहि” इति औपपातिकसूत्रे सू० २९ । “अभिसेकं ति अभिवेकमर्हतीति अभिवेक्यं हत्थिरयणं ति प्रधान-द्वस्तिनं पडिकप्पेहि ति प्रतिकल्पय सज्जं कुरु” इति औपपातिकसूत्रस्य अभयदेवसूरिविरचितायां टीकायाम् । “तते णं से कूणिए राया कोडुंबियपुरिसे सदावेति, सदाविता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! अभिसेकं हत्थिरयणं पडिकप्पेह, हय-गय-रह० चातुरंगिणिं सेणं सज्जाहेहि, ममं एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह जाव पच्चपिणंति” इति निरयावल्लिकासूत्रे प्रथमे वर्गे प्रथमेऽध्यायने ॥ १४. 'कप्पेहि' ला १ ॥ १५. जावशब्देनात्र 'हय-गय-रहपवरजोहपरिकलियं च चाउरंगिणिं सेणं सज्जाहेहि, सज्जाहेत्ता एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह, ते वि तहेव पच्चपिणंति' ईदृशः पाठो भाति, दृश्यतां पृ० ३२ पं० ६, ९-१०, पृ० १७५ पं० ४ ॥ १६. दृश्यतां पृ० १५ पं० ९ टि० ११ ॥

कण्हे वासुदेवे समुद्विजयपामोक्खेहिं दसहिं दसारेहिं जाव अणंगसेणापामोक्खाहिं
अणेगाहिं गणियासाहस्सीहिं सद्धिं संपरिवुडे सव्विड्डीए जाव रवेणं चारवइं नगरिं
मज्झमज्जेणं निग्गच्छइ, २ सुरद्धाजणवयस्स मज्झमज्जेणं जेणेव देसप्यंते तेणेव
उवागच्छइ, २ पंचालजणवयस्स मज्झमज्जेणं जेणेव कंपिलपुरे नगरे तेणेव
पंहारेत्थ गमणाए ।

तए णं से दुवए राया दौच्चं दूयं सदावेइ, २ एवं वयासी—गच्छ णं तुमं
देवाणुप्पिया ! हत्थिणौउरं नगरं । तत्थ णं तुमं पंडुरायं सपुत्तयं, जुहिड्डिलं, भीमसेणं,
अज्जुणं, नउलं, सहदेवं, दुज्जोहणं भाइसयसमगं, गंगेयं, विदुरं, दौणं, जयहहं,
सउणिं, कीवं, आसत्थामं करयल जाव कट्टु तहेव जाव समोसरह । तए णं से दूए
एवं वयासी—जहा वासुदेवे, नवरं मेरी नत्थि, जाव जेणेव कंपिलपुरे नयरे तेणेव
पंहारेत्थ गमणाए ।

एतेणेव कमेणं तच्चं दूयं चंपं नयरिं । तत्थ णं तुमं कण्णे अंगरायं सल्लं
नंदिरायं करयल तहेव जाव समोसरह ।

चउत्थं दूयं सुत्तिमइं नयरिं । तत्थ णं तुमं सिसुपालं दमघोससुयं पंचभाइ-
सयसंपरिवुडं करयल तहेव जाव समोसरह ।

पंचमं दूयं हत्थिसीसयं नगरं । तत्थ णं तुमं दमदंतं रायं करयल जाव
समोसरह ।

छट्ठं दूयं महुं नगरिं, तत्थ णं तुमं धेरं रायं करयल जाव समोसरह ।

सत्तमं दूयं रायगिहं नगरं । तत्थ णं तुमं सहदेवं जरोसिंधसुयं करयल जाव
समोसरह ।

१. दृश्यतां पृ० २३ पं० ५ टि० ६ ॥ २. पाहां खं १ ला २ हे ४ । पाहं हे ३ ॥ ३. दोच्चं पि
दूयं खं १ ला १ विना ॥ ४. वयासी खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया हत्थिणा(ण-हे ३)पुरं तत्थ
ला २ हे ३ । वयासी [गच्छ णं तुमं देवा-लासं ३] खिप्पामेव हत्थिणपुरं नयरं तत्थ ला ३ ।
वयासी खिप्पामेव [भो देवा-हेसं ४] हत्थिणापुरं नयरं तत्थ हे ४ ॥ ५. णपुरं खं १ हे २ ॥
६. भायसयसमगं हे २ खं १ । भाइसयसमेयं ला १ ॥ ७. दौणं जहहह सउणिं कीवं हे २ ॥
८. असं ला १ ॥ ९. पाहां खं १ ॥ १०. दूयं २ सं १ ला ३ हे ३, ४ ॥ ११. कण्हं ला १
विना । “कण्णश्चयाधियोऽङ्गराट् ॥ ७११ ॥” इति अभिधानचिन्तामणौ ३।३७५ ॥ १२. सोत्तिं
हे २ विना ॥ १३. हत्थिसीसयं लामू ३ । हत्थिसीसं सं १ । हत्थिसीसं हे ३ ॥ १४. नयरिं सं १
ला २, ३, हे ४ ॥ १५. धररायं खं १ ॥ १६. हे ३ सं १ लो० विना—“सिंधुं” हे २, ला १,
४ । “संधुं” खं १ ला २ लामू ३ ॥

अट्ठमं दूयं कोडिणं नयरिं । तत्थ णं तुमं रुप्पिं भेसगसुयं करयल तहेव जाव समोसरह ।

नवमं दूयं विराडं नयरं । तत्थ णं तुमं कीयगं भाउसयसमगं करयल जाव समोसरह ।

५ दसमं दूयं अवसेसेसु गामा-ऽऽगर-नगरेसु, अणेगाइं रायसहस्साइं जाव समोसरह । तए णं से दूए तहेव निग्गच्छइ जेणेव गामा-ऽऽगर-नगर तहेव जाव समोसरह । तए णं ताइं अणेगाइं रायसहस्साइं तस्स दूयस्स अंतिए एयमडं सोच्चा निसम्म हैडुं तं दूयं सक्कोरेंति सम्माणेंति, २ पडिविसज्जिति ।

१० तए णं ते वासुदेवपामोक्खा बहवे रायसहस्सा पत्तेयं २ ण्हाया सैन्नद्ध(द्धा) हत्थिखंधवरगया हय-गय-रहं-[पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धि संपरिवुडा] महयाभडचडकर-पहकरं-[वंदपरिक्खित्ता] सएहिं २ नगरेहिं तो अभिनिग्गच्छंति, २ ता जेणेव पंचाले जणवए तेणेव पद्दारेत्थ गमणाए ।

१५ ११८. तए णं से दुवए राया कोडुंबियपुरिसे सद्दवेइ, २ ता एवं वयासी-गच्छह णं तुमे देवाणुप्पिया ! कंपिलपुरे नगरे, बहिया, गंगाए महानदीए अदूरसामंते एगं महं सयंवरमंडवं करेह अणेगखंभसतपन्नविडुं लीलडियसौलभंजियागं जाव पच्चप्पिणंति ।

२० तए णं से दुपदे राया ^{१३}दोच्चं पि कोडुंबियपुरिसे सद्दवेइ, २ एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! वासुदेवपामोक्खाणं बहूणं रायसहस्साणं आवासे करेह । ते वि करेत्ता पच्चप्पिणंति । तए णं से दुवए राया वासुदेवपामोक्खाणं बहूणं रायसहस्साणं आगमणं जाणिता पत्तेयं २ हत्थिखंध जाव परिखुडे अंगं च

१. °डिणिं से १ हे ३ ला ३॥ २. निसम्मा हे २ विना॥ ३. दह्हा खं १ । दश्यतां पृ० २८२ पं० १, पृ० १० पं० ६॥ ४. °रेंति २ सम्मां हे २॥ ५. दश्यतां पृ० १७५ पं० ३, ९॥ ६. दश्यतां पृ० १५० पं० १२-१३, पृ० १७५ पं० ४, १०, पृ० ३३ पं० २॥ ७. दश्यतां पृ० १५० पं० १३ । °पहकरं नास्ति खं १ । दश्यतां पृ० ३३ पं० ३ । “महयाभडचडकर-वंदपरिक्खित्तं त्ति महाभयानं यच्चकरपधानं विच्छेदप्रधानं वृन्दं तेन संपरिक्षिता” —इति ज्ञाताधर्मकथासूत्रस्य प्रथमाध्ययनस्य अमयदेवसूरिविरचितायां टीकायाम्॥ ८. पाहां हे १ जे १ विना॥ ९. जे १ विना—दुवए हे १ । दुवत्ते हे २ । दुवए हे १, २ जे १ विना॥ १०. राया दुच्चं पि को° जे १॥ ११. °सालिं हे १, २ जे १ खं १॥ १२. दुव° हे १ जे १ विना॥ १३. दोच्चं पि हे १ ला १ विना नास्ति॥ १४. दुवए हे १ जे १ विना॥ १५. “अगं च त्ति अर्थं पुण्णदीनि पूजाद्रव्याणि पजं च त्ति पादहितं पाद्यं पादप्रक्षालन-स्नेहोद्वर्तनादि” —अटी० ॥

पज्जं च गहाय सव्विड्डीए कंपिलपुराओ निग्गच्छइ, २ जेणेव ते वासुदेवपामोक्खा बहवे रायसहस्सा तेणेव उवागच्छइ, २ ताइं वासुदेवपामोक्खाइं अग्घेण य पजेण य सक्कारेति सम्माणेइ, २ ता तेसिं वासुदेवपामोक्खाणं पत्तेयं २ आवासे वियरति ।

तए णं ते वासुदेवपामोक्खा जेणेव सया २ आवासा तेणेव उवागच्छंति, २ हैत्थिखंधाहिंतो पच्चोरुहंति, २ पत्तेयं पत्तेयं खंधावारनिवेसं करेति, २ सएसु सएसु आवासेसु अणुपविसंति, २ सएसु २ आवासेसु य आसणेसु य सयणेसु य सण्णिसण्णा य संतुयद्वा य बहूहिं गंधवेहि य नाडएहि य उवगिज्जमाणा य उवर्णच्चिज्जमाणा य विहरंति ।

तते णं से दुवए राया कंपिलपुरं नगरं अणुपविसति, २ विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खवावेति, २ ता कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ एवं वयासी—गच्छइ णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं सुरं च मज्जं च महुं च सीधुं च पसण्णं च सुबहुं पुप्फ-वत्थ-गंध-मल्लालंकारं च वासुदेवपामोक्खाणं रायसहस्साणं आवासेसु साहरइ । ते वि साहरंति । तते णं ते वासुदेवपामोक्खा तं विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं जाव पसन्नं च आसाएमाणा विस्साएमाणा परिभाएमाणा परिभुंजेमाणा विहरंति, जिमियभुत्तुत्तरागया वि य णं समाणा आयंता जाव सुहासणवरगया बहूहिं गंधवेहि य जाव विहरंति ।

तते णं से दुपदे राया पंचावरणहकालसमयंसि कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, २ ता

१. प्रतिषु पाठः—^०रेइ २ ता संमाणेइ २ ता तेसिं जे १ । ^०रेइ २ संमाणेइ २ तेसिं हे १ । ^०रेति २ तेसिं सं १ खं १ हे ३, ४ ला १, २, ३ । ^०रेति सम्माणेति तेसिं हे २ ॥ २. ^०खंधेहिंतो हे २ ला २ विना ॥ ३. खंधारं हे १, २ जे १ खं १ ॥ ४. सए सए आवासे हे २ खं १ ॥ ५. ^०गिज्जमाणा य विहरंति [२-हे १] उवर्णच्चि(वि-हे १)ज्जमाणा य तए णं जे १ हे १ ॥ ६. ^०णमिज्जं खं १ ॥ ७. असणं ४ उव^० जे १ हे १ ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—मज्जं च महुं च सिंधुं च हे २ । मज्जं च मंसं च सीधुं च ला १ । मज्जं च मंसं च सिंधुं च हे २ ला १ विना । “मय-मधु-प्रसन्नाख्याः सुराभेदा एव”—अटी० ॥ ९. असणं ४ जाव हे १ जे १ ॥ १०. प्रतिषु पाठाः—आसाएमाणा ४ विहरंति सं १ ला २, ३, हे ३, ४ खं १ । आसाएमाणा जाव विहरंति जे १ । आसाएमाणा विहरंति हे २ । दृश्यतां पृ० ३६ पं० ६, पृ० ९८ पं० १ । “तए णं अभ्हे तं विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं आसाएमाणा विस्साएमाणा परिभाएमाणा परिभुंजेमाणा पक्खियं पोसइं पडिजागरमाणा विहरिस्सामो” इति भगवतीसूत्रे १२।१।१० ॥ ११. आयंता(आयण्णा—जे १) चोक्खा सुहा^० हे १ जे १ । अत्र ‘आयंता जाव’-शब्देन आयंता चोक्खा परमसुहृद्भूया इति सम्पूर्णः पाठो ज्ञेयः । दृश्यतां पृ० ९५ पं० ११ ॥ १२. पुब्बाव^० सं १ ला १, २, ३ हे १, ४ ॥

एवं वयासी—गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! कंपिल्लपुरे सिंघाडग जाव पहेसु वासुदेवपामोक्खाण य रायसहस्साण आवासेसु हत्थिखंधवरगया महया २ सहेणं उग्घोसेमाणा २ एवं वेदह—एवं खलु देवाणुप्पिया ! कलं पाउ० दुपदस्स रण्णो धूयाए चुलणीए देवीए अत्तयाए धट्ठज्जुणस्स भगिणीए दोवतीए रायवर-
 ५ कण्णाए सयंवरे भविस्सति, तं तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! दुपदं रायाणं अणुगि-
 ण्हमाणा ण्हाया जाव विभूसिया हत्थिखंधवरगया सकोरेंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं] सेयचामर[राहिं वीइज्जमाणा] हय-गय-रह-[पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धिं संपरिवुडा] महयाभडचंडगर जाव पैरिखित्ता जेणेव सयंवराभंडवे तेणेव उवागच्छह, २ पत्तेयं पत्तेयं नामंकेसु आसणेसु निसीयह,
 १० २ दोवतिं रायवरकण्णं पडिवालेमाणा २ चिड्डह, घोसणं घोसेह, [२] मम एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह । तए णं ते कोडुंविय० तहेव जाव पच्चप्पिणंति ।

तए णं से दुवए राया कोडुंवियपुरिसे सदावेइ, २ एवं वयासी—गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! सयंवराभंडवं आसियसम्मज्जिभोवलित्तं सुगंधवरगंधियं पंचवण्ण-
 १५ पुप्फोवयारकलियं कालागरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्क जाव गंधवट्ठिभूयं मंचाइमंचकलियं
 करेह, २ वासुदेवपामोक्खाणं बहूणं रायसहस्साणं पत्तेयं २ नामंकाइं आसणाइं अत्थुयपच्चत्थुयाइं एहह, २ एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह । ते वि जाव पच्चप्पिणंति ।

तते णं ते वासुदेवपामोक्खा बहवे रायसहस्सा कलं पाउ० ण्हाया जाव विभूसिया हत्थिखंधवरगया सकोरेंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं सेयवरचामराहिं [वीइज्जमाणा] हय-गय जाव परिवुडा सव्विड्डीए जाव रवेणं जेणेव सयंवरा[भंडवे]
 २० तेणेव उवागच्छंति, २ अणुपविसंति, २ पत्तेयं २ नामंकेसु निसीयंति, २ दोवइं रायवरकण्णं पडिवालेमाणा २ चिड्डंति ।

१. 'पुरं हे १ जे १ विना । 'पुरिं हे २ ॥ २. लो० विना—जाव पहे वासु० हे २ । जाव वासु० लो० हे २ विना । दृश्यतां पृ० २३ पं० ५ ॥ ३. 'क्खाणं रायसहस्साणं हे १ जे १ ॥ ४. उवज्जो० लो० ॥ ५. वयाह त्ति एवं जे १ । वयाहे त्ति एवं हे १ । वेदह त्ति एवं खं १ सं १ हे ३, ४ ॥ ६. दृश्यतां पृ० १४ पं० ५ ॥ ७. अत्तियाए हे १ जे १ ॥ ८. दृश्यतां पृ० ३२ पं० २१ ॥ ९. दृश्यतां पृ० १७५ पं० ४ ॥ १०. 'गरेणं जाव सं १ ला १, २, ३ हे ३, ४ ॥ ११. परिखित्ता हे २ ॥ १२. सुगंधिव० हे २ ला १ विना ॥ १३. 'कुंदरु० खं १ । दृश्यतां पृ० ९ पं० ३-४ ॥ १४. अत्थयपच्चत्थयाइ जे १ ॥ १५. एवमा० हे १ जे १ ॥ १६. रायवरसहस्सा हे १ जे १ ॥ १७. दृश्यतां पृ० १४ पं० ५ ॥ १८. सेयवर० नास्ति सं १ ला २, ३ हे ३, ४ । सेयचाम० हे २ खं १ ला १ । दृश्यतां पृ० २८६ पं० ७ ॥ १९. दृश्यतां पृ० २८६ पं० ९ ॥ २०. हे २ खं १ ला १ विना—नामंकेसु हे १, ३, ४ जे १ सं १ ला २, ३ । दृश्यतां पृ० २८६ पं० ९ ॥

तए णं से दुए राया कल्लं० ण्हाए जाव विभूसिए हत्थिखंधवरगए सकोरेंटे-
[मल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं] हय-गय-[रह-पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए
सेणाए सद्धिं संपरिवुडे] कंप्पिलपुरं णयरं मज्झंमज्जेणं निग्गच्छति, [२] जेणेव
सयंवरामंडवे जेणेव वासुदेवपामोक्खा बहवे रायसहस्सा तेणेव उवागच्छति, २
तेसिं वासुदेवपामोक्खाणं करतल[परिग्गहिंयं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं ५
कट्टु जएणं विजएणं वद्धावेति,] वद्धावेत्ता कण्हस्स वासुदेवस्स सेयवरचामरं
गहाय उववीयमाणे २ चिद्धति ।

११९. तए णं सा दोवती रायवरकन्ना कल्लं पाउपमाए जेणेव मज्जणघरे
तेणेव उवागच्छति, २ ता मज्जणघरं अणुपविसति, २ ण्हाया कयबलिकम्मा
कयकोउयमंगलपायच्छित्ता सुद्धण्णावेसाइं मंगलाइं वत्थाइं पवर परिहिया १०
मज्जणघराओ पडिनिक्खमइ, २ जेणेव जिणघरे तेणेव उवागच्छइ, २ जिणघरं
अणुपविसइ, २ "जिणपडिमाणं आलोए पणामं करेति, २ लोमहत्थयं
परामुसति, २ एवं जहा सूरियाभो जिणपडिमाओ अच्चेति तहेव भाणियच्चं जाव

१, ५. दृश्यतां पृ० १४ पं० ५ ॥ २. रायवरसहस्सा जे १ । दृश्यतां पृ० २८६ टि० १६ ॥
३. सेयचा० हे १ जे १ विना । दृश्यतां पृ० २८६ पं० ७, १८ टि० १८ ॥ ४. कल्लं पाउप-
माए ला १ जे १ हे १ विना नास्ति ॥ ६. "जिणपडिमाणं अच्चेणं करेइ ति एकरयां
वाचनायमेतावदेव दृश्यते, वाचनान्तरे तु ण्हाया जाव सन्वाल्कारविभूसिया मज्जणघराओ
पडिनिक्खमइ, २ जेणामेव जिणघरे तेणामेव उवागच्छति, २ जिणघरं अणुपविसइ, २ जिणपडि-
माणं आलोए पणामं करेइ, २ लोमहत्थयं परामुसइ, २ एवं जहा सूरियाभो जिणपडिमाओ
अच्चेति तहेव भाणियच्चं जाव धूवं बहइ ति, इह यावत्करणात् अर्थत इदं दृश्यम्—लोमहस्त-
केन जिनप्रतिमाः प्रमार्ष्टि, सुरभिणा गन्धोदकेन स्नपयति, गोशीर्षचन्दनेनानुलिम्बति, वस्त्राणि
निवासयति, ततः पुष्पाणां माल्यानां ग्रथितानामित्यर्थः गन्धानां चूर्णानां वस्त्राणामाभरणानां
पारोपणं करोति स्म, मालाकलापावलम्बनं पुष्पप्रकरं तन्दुलैर्दर्पणाद्यष्टमङ्गलालेखनं च करोति,
वामं जाणुं अच्चेइ ति उत्क्षिपतीत्यर्थः, दाहिणं जाणुं धरणीतल्लंसि निहट्टु निहत्थं स्थापयित्वेत्यर्थः,
तिक्खुत्तो मुद्धाणं धरणीतल्लंसि निवेसेइ निवेशयतीत्यर्थः, ईसिं पञ्चुन्नमति, २ करतलपरिग्गहिंयं
अंजलिं मत्थए कट्टु एवं वयासी—नमोत्थु णं अरहंताणं जाव संपत्ताणं । वंदति नमंसति, २
जिणघराओ पडिनिक्खमइ ति, तत्र वन्दते चैयवन्दनविधिना प्रसिद्धेन, नमस्यति पश्चात् प्रणि-
धानादियोगेनेति वृद्धाः"—अटी० ॥ ७. 'पावे' हे २ खं १ । 'प्पवे' जे १ ला १ ॥ ८.
मंगलाइं हे २ ॥ ९. वत्थायं हे २ ॥ १०. जिणपडिमाणं नास्ति खं १ ला १ विना ॥ ११.
'हत्थं परा' खं १ ॥ १२. सूरियामे जे १ । "तए णं से सूरियामे देवे...जेणेव सिद्धायतणे
तेणेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता सिद्धायतनं पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसति, अणुपविसित्ता
जेणेव देवगच्छइ, जेणेव जिणपडिमाओ, तेणेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता जिणपडिमाणं आलोए
पणामं करेति, करित्ता लोमहत्थयं गिण्हति, गिण्हित्ता जिणपडिमाणं लोमहत्थयणं पमजइ,

धूवं डहइ, २ वामं जाणुं अंचेति, दाहिणं जाणुं धरणितलंसि निहट्टु तिकखुत्तो मुद्धाणं धरणितलंसि णिमेइ, २ ईसिं पच्चुण्णमैति, २ करयल जाव कट्टु एवं वयासी—नमोऽत्थु णं अरहंताणं भगवंताणं जाव संपत्ताणं। वंदइ नमंसइ, २ जिणधराओ पडिनिक्खमति, २ ता जेणेव अंतेउरे तेणेव उवागेच्छइ।

५ १२०. तते णं तं दोवइं रायवरकन्नं अंतेउरियाओ सन्वालंकारंविभूसियं करेंति, किं ते? वरपायपत्तेणेर जाव चेडियाचक्कवालमयहरिगंवंपरिक्खित्ता अंतेउराओ पडिनिक्खमति, २ जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला जेणेव

पमजित्ता जिणपडिमाओ सुरभिणा गंधोदएणं ण्हाणेइ, ण्हाणित्ता सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायार्इ अणुलिंयइ, अणुलिपित्ता सुरभिगंधकासाइएणं गायार्इ लूहेति, लूहित्ता जिणपडिमाणं अहयाइं देवदूसजुयळाइं नियंसेइ, नियंसित्ता पुप्फारुहणं, मल्लारुहणं, गंधारुहणं, चुण्णारुहणं, वनारुहणं, बत्थारुहणं, आभरणारुहणं करेइ, करित्ता आसत्तोसत्तविउल्लवट्ठवग्घारिथ-मल्लदामकळावं करेइ, मल्लदामकळावं करेत्ता कयग्घाहगहियकरयलपम्भट्ठविपमुक्केणं दसद्ववत्तेणं कुमुमेणं मुक्कपुप्फपुंजोवयारकलियं करेति, करित्ता जिणपडिमाणं पुरतो अच्छेहि सण्हेहि रययामएहि अच्छरसातंदुलेहि अट्टऽट्ट मंगले आलिहइ, तंजहा—सोत्थिय जाव दप्पणं। तयानंतरं च णं चंदप्पभवइरवेदलियविमल्लदंडं केचणमणिरयणभत्तिचित्तं कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूवमधम-धंतगंधुत्तमागुविद्धं च धूववट्ठिं विणिम्मुयंत वेदलियमयं कट्टुत्तुयं पगहिय पयत्तेणं धूवं दाऊण जिणवराणं अट्टसयविमुद्धगंयजुत्तेहिं अत्थजुत्तेहिं अपुणरुत्तेहिं महावित्तेहिं संथुणइ, संथुणित्ता सत्तऽट्ट पयाइं पच्चोसकइ, पच्चोसकित्ता वामं जाणुं अंचेइ, अंचित्ता दाहिणं जाणुं धरणितलंसि निहट्टु तिकखुत्तो मुद्धाणं धरणितलंसि निवाडेइ, निवाडित्ता ईसिं पच्चुण्णमइ, पच्चुण्णमित्ता करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु एवं वयासी—नमोऽत्थु णं अरिहंताणं भगवंताणं आदिगराणं तित्थगराणं सयंसंबुद्धाणं पुरिसुत्तमाणं पुरिससीहाणं पुरिसवरपुंडरीआणं पुरिसवरागंध-हत्थीणं लोगुत्तमाणं लोगनाहाणं लोगहिआणं लोगपईवाणं लोगपजोअगराणं अभयदयाणं चक्खु-दयाणं मग्गदयाणं सरणदयाणं बोहिदयाणं धम्मदयाणं धम्मदेसयाणं धम्मनायगाणं धम्मसारहीणं धम्मवरत्ताउरंतचक्कवट्ठीणं अप्पडिहियवरनाणंदसणधराणं विअट्टच्छडमाणं जिणाणं जावयाणं तिन्नाणं तारयाणं बुद्धाणं बोहयाणं मुत्ताणं मोअगाणं सब्वचूणं सब्वदरिसीणं सिवं अयलं अरुअं अणंतं अक्खयं अत्थाबाहं अपुणरावित्तिसिद्धिगइनामधेयं ठाणं संपत्ताणं। वंदइ नमंसइ।” इति श्रीराजप्रभ्रीयसूत्रे सिद्धायतने जिनप्रतिमानां सूरियाभदेवकृतायां पूजायाम्॥

* धूयं हे २ खं १ जे १॥ १. नियमेइ हे २। नित्सेइ ला १। “मुद्धाणं धरणितलंसि निवेसेइ” इति औपपातिकसूत्रे पयुषणाकल्पसूत्रे [१४] च॥ २. इसिं जे १। ईसिं हे २॥ ३. मइ हे २॥ ४. परिनिं हे २ खं १॥ ५. गच्छइ २ हे २ विना॥ ६. रभूसियं हे १ जे १॥ ७. दइयतां पृ० २२ पं० ७॥ ८. मयहरणं हे १ जे १ विना। दइयतां पृ० ३७ पं० ८, अस्स व्याख्या आचार्यश्री जमयदेवसूरभिः तत्रैतथं विहिता—“चेडिकाचक्कवालेन अर्थात् स्वदेशसम्भवेन वर्षधराणां वर्धितकरिंथनरुन्धनप्रयोगेण नपुंसकीकृतानामन्तःपुरमहल्लकानां कंचुइज्जं त्ति कंचुकिनामन्तःपुरप्रयोजननिवेदकानां प्रतीकाराणां वा महत्तरकाणां च अन्तःपुरकार्यचिन्तकानां वृन्देन परिशिक्तो यः स तथा”—अटी०॥ ९. विंदं ला २॥ १०. परिखित्ता हे २॥ ११. बाहिया खं १॥

चाउघंटे आसरहे तेणेव उवागच्छइ, २ किड्ढावियाए लेहियाए सद्धिं चाउघंटं आसरहं दुसहति ।

तते णं से धट्ठज्जुणे कुमारे दोवतीए कण्णाए सारस्थं करेति । तते णं सा दोवती रायवरकण्णा कंपिलपुरं नयरं मज्झंमज्झेणं जेणेव सयंवरमंडवे तेणेव उवागच्छति, २ ता रहं उवेति, २ रहाओ पचोरुहति, २ ता किड्ढावियाए लेहियाए सद्धिं सयंवरमंडवं अणुपविसति, २ करयलप[रिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] तेसिं वासुदेवपामोक्खाणं बहूणं रायसहस्साणं पणामं करेति ।

तते णं सा दोवती रायवरकन्ना एगं महं सिरिदामगंडं, किं ते ? पांडल-मल्लिय-चंपय जाव सत्तच्छयाईहिं गंधद्धणिं मुयंतं परमसुहफासं दैरिसणिज्जं गेणहति । तते णं सा किड्ढावियां सुरूवा जाव वामहत्थेण चिल्लगं दप्पणं गेहेऊण सल्लियं दप्पणसंक्रंतविबसंदंसिए यं से दाहिणेण हत्थेण दैरिसए पवररायसीहे,

१. चाउघंटे खं १ । चाउघंटं हे २ ॥ २. चाउघंटं खं १ हे २ जे १ ॥ ३. दूहति हे १ जे १ ला १ विना ॥ ४. "सारस्थं ति सारस्थं सारधिकर्म"—अटी० ॥ ५. कंभिळं मज्झं हे १ जे १ मां० विना । कंपिलपुरं नाम मज्झं मां० हे १ जे १ ॥ ६. किड्ढाविं हे १ ॥ ७. पय सद्धिं हे १ जे १ मां० विना । दस्यतां पं० १ ॥ ८. रायवरसहं हे २ विना ॥ ९. पाडलिमं हे १ जे १ ॥ १०. जा सत्तच्छयाईहिं गंधद्धणिं मुयंतं खं १ । दस्यतां पृ० १४६ पं० ९, पृ० २२ पं० १, एतदनुसारेण पांडल-मल्लिय-चंपय-असोग-पुच्छाग-कुरुवग-नाग-मरुथग-दमणग-अणोज-कोजय-सत्तच्छयाईहिं गंधद्धणिं मुयंतं इति पूर्णः पाठोऽत्र भाति । "सिरिदामगंडं" ति श्रीदाम्नां शोभावन्मालानां काण्डं समूहः श्रीदामकाण्डं, अथवा गण्डो दण्डः तद्वद् यत्तद् गण्ड एवोच्यते, श्रीदामां गण्डः श्रीदाम-गण्डः, पाटलाद्याः पुष्पजातयः प्रसिद्धाः... परमशुभदर्शनीयं परमसुखदर्शनीयं वा महत्या गंधद्धणिं मुयंतं ति महता प्रकारेण गन्धध्राणिं भुग्भिगन्धगुणं तृप्तिहेतुं पुद्गलसमूहं सुखत्वं" इति अष्टमेऽध्ययने अटी० मध्ये व्याख्यातम् ॥ ११. "बाईगंधद्धणिं लो० । अयमपि पाठः समीचीनो भाति, दस्यतां पृ० २२ पं० १ ॥ १२. दरसं हे १ ॥ १३. "या जाव सुरूवा जे १ हे १ ॥ १४. जाव महत्थेण चिल्लगं सं १ ला २, ३, हे ४ । "तएणं सा किड्ढावियादौ यावत्करणदेवं दस्यम्—साभावियघंसं बोहह-जणस्स ऊसुयकरं विचित्तमणिरयणबद्धच्छरुहं ति, तत्र क्रीडापिका क्रीडनघात्री साभावियघंसं ति साम्राजिकः अकैतवकृतो घणो वर्षणं यस्य स तथा, तं 'दर्पणम्' इति योगः, बोहहजणस्स ऊसुयकरं ति तरुणलोकस्य औत्सुक्यकरं प्रेक्षणलम्पटत्वकरं विचित्तमणिरयणबद्धच्छरुहं ति विचित्रमणिरत्नैर्बद्धः छरुको मुखिग्रहणस्थानं यस्य स तथा, तम्, चिल्लगं दीप्यमानं दर्पणम् आदर्शम्"—अटी० ॥ १५. गहिऊण हे २ । मिहेऊण ला १ ॥ १६. सा सल्लियं हे २ लो० । सल्लियं ला १ ॥ १७. "सयंसिए हे २ ॥ १८. य नासि हे २ । "दप्पणसंक्रंतविबसंदंसिए य से चि दर्पणे संक्रान्तानि यानि राज्ञां बिम्बानि प्रतिबिम्बानि तैः सन्दर्शिता उपलम्बिता ये ते तथा, तांश्च से तस्या दक्षिणहस्तेन दर्शयति स्म द्रौपया इति प्रक्रमः प्रवररात्रसिंहान्"—अटी० ॥ १९. दरसिए हे २ खं १ ॥

फुडविसंयविसुद्धरिभियगंभीरमहुरभणिया सा तेसिं सच्चपत्थिवाणं अम्मापिऊ-
वंस-सत्त-सामत्थ-गोत्त-विकंति-कंति-बहुविहआगम-माहप्प-रूव-कुल-सीलजाणिया
कित्ताणं करेति ।

पढमं ताव वण्हिपुंगवाणं दसारवरवीरपुरिसतेलोकबलवगाणं सत्तुसयसहस्समाणा-
५ वमद्दगाणं भवसिद्धियवरपुंडरीयाणं चिल्लागाणं बलं-वीरिय-रूव-जोव्वण-गुण-लौवन्न-
कित्तिया कित्ताणं करेति । ततो पुणो उग्गसेणमाइयाणं जायवाणं । भणति
य सोहग्गरूवकलिते वैरहि वरपुरिसगंधहत्थीण 'जो हु ते होति हिययदइओ ।

तते णं सा दोवई रायवरकल्ला वट्ठणं रायसहस्साणं मज्झमज्झेणं सैमत्तिच्छ-
माणी २, पुव्वकयणियाणेणं चोइज्जमाणी २, जेणेव पंच पंडवा तेणेव उवागच्छति,
१० २ ता ते पंचपंडवे तेणं दसद्धवण्णेणं आवेद्धित-परिवेद्धि करेति, २ ता एवं
वयासी—एए णं मए पंच पंडवा वरिया । तते णं ताइं वासुदेवपामोक्खाइं
बहूणि रायसहस्साणि महया २ सदेणं उग्घोसेमाणाइं २ एव वयंति—सुवरियं
खलु भो ! दोवतीए रायवरकल्लाए ति कट्ठु संयंवरमंडवाओ पडिनिक्खमंति, २

१. 'विसह्वि' हे १ । "स्फुटमर्थतो त्रिशदं वर्णतः विशुद्धं शब्दार्थदोषरहितं रिभितं स्वरघोल-
नाप्रकारोपेतं गम्भीरं मेघशब्दवत् मधुरं कर्णमुखकरं भणितं भाषितं यस्या क्रीडापिकायाः सा
तथा, तेषां माता-पितरौ वंशं हरिवंशदिकम्, सत्त्वं आपत्स्ववैकल्यकरमध्यवसानकरम् च
सामर्थ्यं बलम्, गोत्रं गौतमादि, विक्रान्तिं विक्रमम्, कान्तिं प्रभाम्, पाठान्तरेण कीर्तिं वा
प्रख्यातिम्, बहुविधागमं नानाविधशास्त्रविशारदतामित्यर्थः, माहात्म्यं महानुभावताम्, कुलं
वंशस्यावान्तरभेदम्, शीलं च स्वभावं जानाति या सा तथा, कीर्तनं करोति स्मेति"—अटी० ॥
२. तेहिं हे १ जे १ ॥ ३. 'विकलंतकंतिबहु' हे १ जे १ । 'विकंतिबहु' हे २ ॥ ४.
"वृष्णिपुङ्गवानां यदुपुङ्गवानां यदुप्रधानानाम्, दशाराणां समुद्रविजयादीनाम्, दशारस्य वा
वासुदेवस्य ये वरा वीराश्च पुरुषास्ते तथा, ते च ते त्रैलोक्येऽपि बलवन्तश्चेति विग्रहस्ततस्तेषाम्,
शत्रुशतसहस्राणां रिपुलक्षाणां मानमवमृन्वन्ति ये ते तथा तेषाम्, तथा भविष्यतीति भवा
भाविनी सा सिद्धयैषां ते भवसिद्धिकास्तेषां मध्ये वरपुण्डरीकाणीव वरपुण्डरीकाणि ये ते तथा
तेषाम्, चिल्लागाणं ति दीप्यमानानां तेजसा तथा बलं शारीरम्, वीर्यं जीवप्रभवम्, रूपं
शरीरसौन्दर्यम्, बौबनं तारुण्यम्, गुणान् सौन्दर्यादीन् लावण्यं च स्पृहणीयतां कीर्तयति या
सा तथा, क्रीडापिका कीर्तनं करोति स्म, पूर्वोक्तमपि किञ्चिद्विशेषामिधानायाभिहितमिति न
दुष्टम्"—अटी० ॥ ५. 'विरिय' हे १ जे १ ॥ ६. 'लावण्य' लो० ॥ ७. पुण लो० ॥ ८. 'माइण
हे १ जे १ विना ॥ ९. 'वरोहिं जे १ विना ॥ १०. जो हु ए होई हियय' हे २ । जोह ते लोते
हियय' हे १ जे १ ॥ ११. रायवरस' हे १ जे १ ॥ १२. समयद्ध' जे १ । "समइच्छमाणी
ति समत्क्रामन्ती"—अटी० ॥ १३. 'वण्णेणं कुसुमवामेणं आवे' हे १ जे १ । "दसद्धवण्णेणं
तीह श्रीदामगण्डेन पूर्वगृहीतेनेति सम्बन्धनीयम्"—अटी० ॥ १४. 'स्साइं हे २ ॥ १५. उग्घोस'
लं १ ॥ १६. एयं हे २ ॥ १७. 'वराओ मं' हे १ जे १ ॥

ता जेणेव सया सया आवासा तेणेव उवागच्छंति ।

तते णं धंढुज्जेणे कुमारे पंच पंडवे दोवतिं च रायवरकण्णं चाउग्घटं आसरहं
द्रूहेति, २ ता कंपिलपुरं णैयरं मज्झमज्जेणे जाव सयं भवणं अणुपविसति । तते
णं दुवए राया पंच पंडवे दोवतिं रायवरकण्णं पट्टयं द्रूहेति, २ सेयापीयएहिं
कलसेहिं मज्जावेति, २ ता अग्गिहोमं कॅरेति, २ पंचण्हं पंडवाणं दोवतीए ५
पाणिग्गहणं कॅरेति । तते णं से दुवए राया दोवतीए रायवरकण्णाए इमं
एयारूवं पीतिदाणं दलयति, तंजहा —अट्ट हिरण्णकोडीओ जाव अट्ट पेसण-
कारीओ दासचेडीओ, अण्णं च विपुलं धणकणग जाव दलयति ।

तते णं से दुवए राया ताइं वासुदेवपामोक्खाइं रायसहस्साइं विपुलेणं असण-
पाण-खाइम-साइमेणं वत्थ-गंध जाव पडिविसज्जेति । १०

१२१. तते णं से "पंडू राया तेसिं वासुदेवपामोक्खाणं बहूणं रायसहस्साणं
करयल[परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु] एवं वयासी—एवं
खलु देवाणुप्पिया ! हत्थिणाउरे नगरे पंचण्हं पंडवाणं दोवतीए य देवीए कल्लण-
कॅरे भविस्सति । तं तुम्हे णं देवाणुप्पिया ! ममं अणुगिण्हमाणा अकालं परिहीणं
चेवं समोसरह । तते णं ते वासुदेवपामोक्खा पत्तेयं २ जाव पॅहारेत्थ गमणाए । १५

तते णं से "पंडू राया कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, २ एवं वयासी—गच्छह णं
तुम्हे देवाणुप्पिया ! हत्थिणाउरे पंचण्हं पंडवाणं पंच पासायवडेंसए कॅरेह
अंबुगयमूसियं वण्णओ जाव पडिरूवे । तते णं ते कोडुंबियपुरिसा पडिसुणेति
जाव कॅरार्वेति ।

१. विट्ठं हे ३॥ २. दुरुहह हे १ जे १॥ ३. णयरं हे १ विना नास्ति । णाम मज्झं
जे १॥ ४. वए णं ते दुवते हे २॥ ५. दुरुहेइ हे १॥ ६. खं १ हे २ विना—कारवेति सं १ ला
२, ३ हे ४। कारवेति हे ३। कारवेइ हे १॥ ७. °ए य पाणिं हे २ खं १ विना॥ ८. हे २
विना—कारेति २ तते सं १ ला १, ३, हे ४। करेइ २ ता तए हे १। करेइ ता तए जे
१। कारवेति २ तते ला २। हे ३ मध्येऽत्र पाठ एव नास्ति॥ ९. पीईवाणं हे १ जे १॥ १०.
दृश्यतां पृ० ४० पं० १३-१४॥ ११. पंडुराया हे २ खं १। पंडुए राया ला १॥ १२. °कारी
भं हे १ जे १। °करे भं हे ३ ला २, ३। °काए भं खं १। "कल्लणकारे ति कल्याणकरणं
मज्जलकरणमित्यर्थः"—अटी०॥ १३. °लहीणं हे १ जे १ ला १ विना॥ १४. खेव जे १ हे १ विना
नास्ति॥ १५. पाहां हे १, ३ खं १ ला २। पाहं ला १॥ १६. पंडुराया कों खं १ विना। पंडु
कों हे १॥ १७. करेइ हे १ जे मू० १॥ १८. अंबुगय...जाव कारवेंति इत्यस्य स्थाने जे १
मध्ये 'ते वि कारवेंति' इति पाठः॥ १९. दृश्यतां पृ० ३९ पं० ८॥ २०. कारवेंति खं १ विना॥

- तते णं से 'पंडू राया पंचहिं पंडवेहिं दोवतीए देवीए सद्धिं हय-मय[-रह-पवर-
जोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धिं] संपेरिबुडे कंफिल्लपुंराओ पडिनिक्खमइ,
२ ता जेणेव हत्थिणाउरे तेणेव उवागते । तते णं से 'पंडू राया तेसिं वासुदेव-
पामोकखाणं आगमणं जाणित्ता < 'कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, २ एवं वयासी—
५ गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! हत्थिणाउरस्स नयरस्स बहिया वासुदेवपामो-
कखाणं बहूणं रायसहस्साणं आवासे करेह अणेगखंभसय्यं० तदेव जाव पच्चप्पिणंति ।
तते णं ते वासुदेवपामोकखा बहवे रायसहस्सा जेणेव हत्थिणाउरे णयर तेणेव
उवागच्छंति । तते णं से 'पंडू राया 'ते वासुदेवपामोकखा जाव आगए
जाणित्ता इडुतुडे ण्हाए कयवलिकम्मे जहा दुपंओ जाव जहारिहं आवासे दलयति ।
१० तते णं ते वासुदेवपामोकखा बहवे रायसहस्सा जेणेव सया २ आवासा तेणेव
उवागच्छंति, २ तदेव जाव विहरंति । तते णं से 'पंडू राया हत्थिणाउरं णयरं
अणुपविसति, २ कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ एवं वयासी—तुम्हे णं देवाणुप्पिया !
विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं तदेव जाव उवणेति । तते णं ते वासुदेवपामोकखा
बहवे रायसहस्सा ण्हाया कयवलिकम्मा तं विपुलं असण-पाण-खाइम-साइमं तदेव
१५ जाव विहरंति । >

तते णं से 'पंडू राया ते पंचं पंडवे दोवतिं च देविं पट्ठयं दुंसहेति, २ ता 'सेया-
पीएहिं कलसेहिं ण्हावेति, २ ता कल्लाणकारं करेति, २ 'ते वासुदेवपामोकखा
बहवे रायसहस्से विपुलेणं असण-पाण-खाइम-साइमेणं पुप्फ-वत्थ[-गंध-

१. प्रतिषु पाठाः—पंडू पंचहिं हे २, ३ जे १ विना । पंडू पंचहिं जे १ । पंडुराया पंचहिं
हे २, ३ । पंडुए पंचहिं ला १ ॥ २. 'संपेरिबुडे नास्ति जे १ हे १ ॥ ३. 'पुर पडि' हे २ ॥
४. हे २ विना—पंडुराया तेसिं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । पंडुए राया तेसिं ला १ । पंडू तेसिं
हे १ । पंडू तेसिं जे १ ॥ ५. < > एतच्चिह्नान्तर्गतपाठस्थाने हे १ जे १ मध्ये ईदृशः पाठः—
कोडुंबिय तदेव गंधव-नाडएहिं असण ४ तदेव निगच्छह, २ ता जाव सकारेइ, २ जाव
नाडएहिं चिद्धति ॥ ६. 'णउरस्स बहिया हे २ ॥ ७. करेह हे २ लासं ३ विना ॥ ८. दृश्यतां
पृ० ३९ पं० १३ ॥ ९. उवा २ तते खं १ विना ॥ १०. पंडुराया हे २, ३ ॥ ११. तेसिं वासुदेव-
पामोकखाणं आगमणं जाणित्ता सं १ हे ३ ॥ १२. जाव उवागए हे ४ । जावशब्देनात्र 'बहवे
रायसहस्से' इति पाठो ब्राह्मः ॥ १३. दुपए सं १ ला ३ ॥ १४. पंडुराया सं १ ला २ हे ४ ॥ १५.
तुम्हे हे २ ॥ १६. असणं ४ खं १ ॥ १७. पंडू पंच हे १ जे १ ॥ १८. पंच पंच पंडवे हे २ ॥
१९. दूहेह जे १ ॥ २०. सीया' जे १ ॥ २१. ण्हावेति हे २ खं १ ला १ विना ॥ २२. करेति हे २
ला १ विना ॥ २३. ताइं वासुदेवपामोकखाइं पडिबिसजेह । तते णं हे १ जे १ ॥ २४. 'पामोकखे
हे २ खं १ विना । "जस्-शस्-डसि-त्तो-दो-दामि दीर्वः ८।४।१२ । एषु अतो दीर्वो भवति । जसि
शसि च—वच्छा ।" इति स्वोपपत्तियुते प्राकृतव्याकरणे । दृश्यतां पृ० २९२ पं० ८ ॥

मञ्जालंकारेण] सक्करोति सम्माणेति जाव पडिच्चित्तजेति । तते णं तार्ति वासुदेव-
पामोक्खाति बहूति जाव पडिगयाति ।

१२२. तते णं ते पंच पंडवा दोवतीए देवीए सद्धि कञ्जाकलि वारंवोरेण
ओरालाति भोगभोगाति जाव विहरंति । तते णं से पंडू राया अन्नया कयाइ
पंचहि पंडवेहि, कोतीए देवीए, दोवतीए य देवीए सद्धि अंतो अंतोउरपरियाल
सद्धि संपरिवुडे सीद्दासणवरगते यावि विहरति ।

इमं च णं कञ्जुलगरए < दंसणेणं अतिमदए विणीए अंतो २ य कलुसहियए
मज्झत्योवस्थिए य अज्जीगतोमपियदंसणे सुरूवे अमइलसगलपरिहिए कालमिय-
चम्मउत्तरासंगरइयवच्छे दंड-कमंडलुहत्थे जडामउडदित्तसिए जन्नोवइयगणेत्तिय-
मुंजमेइलवांगलधरे हत्थकयकच्छभीए पियगंधवे धरणिगोयरप्पहाणे संचरणावरणि-

१०

१. परि० हे १ जे १ ॥ २. पंडुराया हे २ ॥ ३. "इमं च णं ति इतश्च"—अटी० । दृश्यतां
पृ० १७६ पं० ९, पृ० २३६ पं० १२ ॥ ४. कञ्जुलगरए जाव पंडुरस रत्नो भवणंसि क्षति वेगेण
समोवहए हे १ जे १ । < > एतच्चिह्नान्तर्गतः पाठो हे १ जे १ मध्ये नास्ति । "कञ्जुल-
नारए ति एतन्नामा तापसः । इह कचिद् यावत्करणादिदं दृश्यम्—दंसणेणं अइमदए भद्रदर्शन
इत्यर्थः, विणीए अंतो अंतो य कलुसहियए अन्तरान्तरा दुष्टचित्तः केलीकिलःवादित्यर्थः,
मज्झत्योवस्थिए य माध्वस्यं(स्थं १) सनतामभ्युत्तगतो व्रतप्रहृत इति भावः, अल्लीणसोमपियदंसणे
सुरूवे, आलीनानामाश्रितानां सौम्यमरीदं प्रियं च दर्शनं यस्य स तथा, अमइलसगलपरिहिए
अमलिनं सकलं अखण्डं शकलं वा खण्डं वत्सकलवास इति गम्यते परिहितं निवसितं येन स तथा,
कालमियचम्मउत्तरासंगरइयवच्छे कालमृगचर्म उत्तरासङ्गेन रचितं वक्षसि येन स तथा, दंडकमंडलु-
हत्थे जडामउडदित्तसिए जन्नोवइयगणेत्तियमुंजमेइल(ला हे १)वांगलधरे, गणेत्रिका रुद्राक्षकृतं
कलाचिकामरणं मुञ्जमेइला मुञ्जनयः कशीदवरकः वलकलं तरुवकु, हत्थकयकच्छभीए, कच्छपिका
तदुत्तरावशिष्टः, पियगंधवे गीतप्रियः, धरणिगोयरप्पहाणे आकाशगमित्वात्, संचरणावरणि-
ओवत्रगुण्यगिलेनगोसु य संरामणिआमिओगपणत्तिगमगिधंमगीसु य बहूसु विज्जाहरीसु
विज्जापु विस्सुयजसे, इह सञ्जरण्यादिविद्यानामर्थः शब्दानुसारतो वाच्यः, विज्जाहरिसु चि
विद्याघासम्भविनीषु, त्रिभुक्त्यशाः खरातकीर्तिः, इट्टे रामस्स केसवस्स य पञ्जुल-पड्व-संव-
अनिरुद्ध-निपड-उम्मुय-सारण-गय-सुसुह-हुम्मुहाईं जायवां अंबुट्ठाणं कुमारकोडीणं हिययदइए
वल्लभ इत्यर्थः, संयवए तेषां संस्तावरकः, कलुइ-जुद्ध-कोलाहलपिपए, कलहो वायुद्धम्, युद्धं तु
अयुधयुद्धम्, कोलाहलो बहुजनमहाध्वनिः, भंडणामिलासी भंडनं पिष्टातकादिभिः, बहूसु
य समसंस्सारासु समरणसङ्गमेष्वित्यर्थः, दंसणए, समंततो कलहं सद्रभिल्लणं सदानमित्यर्थः
अगुगवे नमणे, असमाहिकरे दवारवरवीरपुरिसतेलोकबलवगाणं, आमेतेऊणं ते भगवति पक्कमणि
गगणामणदच्छं उपपड्ढो गागतउभिलंघयतो गामागर-नगर-खेड-कब्बड-मंडव-दोणमुह-पट्ठण-
संगइत्तरमंडियं विभिद्यनेइणीयं निमेषजनपदां वसुहं ओलोयंते रम्म हत्थियपुरं उवागए"—
अटी० ॥ ५. 'वलकल' खं १ । 'वाला' लो० ॥ ६. हत्थकच्छभीए हे २ खं १ लो० ॥

ओवयणुप्पयणि-लेसणीसु य संकामणि-अभिओग-पण्णत्ति-गमणी-थंभणीसु य बहूसु विज्जाहरीसु विज्जासु विस्सुयजसे, इडे रामस्स य केसवस्स य पज्जुन्न-पईव-संबै-अनिरुद्ध-णिसद-उम्मुय-सारण-गय-सुमुह-दुम्मुहातीण जायवाणं अद्दुट्ठाण य कुमारकोडीणं हिययदइए, संथवए, कलह-जुद्ध-कोल्लोहलप्पिए, मंडणाभिलासी,
 ५ बहूसु य समरसयसंपराएसु दंसणए, समंततो कलहं सदैक्खिणं अणुगवेसमाणे, असमाहिकरे दसारवरवीरपुरिसतेलोकवलवगाणं, आमंतेऊण तं भगवतिं पैक्कमणिं गगणगमणदच्छं उण्णइओ गगणमभिलंघयंतो गामा-गर-नगर-खेड-कब्बड-मडंयं-दोणमुह-पट्टण-संवाहसहस्समंडियं थिमियमेइणीतं वसुहं ओलोइंते रम्मं हत्थिणाउरं उवागए ॥ पंडुरायभवणंसि अइवेगेण समोवइए ।

१० तते णं से पंडू राया कच्छुल्लनारयं एजमाणं पासति, २ ता पंचहिं पंडवेहिं कुंतीए य देवीए सद्धिं आसणातो अब्भुइति, २ ता अग्गेण य पजेण य आस-णेण य उवणिमंतेइ । तते णं से कच्छुल्लनारए उदगपरिफोसियाए दब्भोवरिपंच-त्थुयाए भिसियाए णिसीयति, २ पंडुं रायं रज्जे य जाव अंतेउरे य कुसलोदंतं पुच्छइ ।

१५ तते णं से पंडू राया कुंती देवी पंच य पंडवा कच्छुल्लनारयं आदंति जाव पज्जुवासंति । तए णं सा दोवई देवी कच्छुल्लनारयं अस्संजय-अविरय-अप्पडिहय-

१. दश्यतां सूत्रकृताङ्गे पृ० १६५ पं० ११ टि० २० ॥ २. °आभि°—अटी० । दश्यतामुपरितनं टिप्पणम् १ ॥ ३. °संवसेवाअनिरुद्धा उंमय। सारणा। गय। सुमुहुह। दुंमुहाईण हे २ ॥ ४. °कोल्लोहल° लो ॥ ५. °दम्भिल्लं हे २ ॥ ६. दश्यतां सूत्रकृताङ्गे पृ० १६६ पं० १, पृ० १६५ टि० २१ ॥ ७. °दच्छिं—अटीखं० ॥ ८. °पट्टणं हे २ ॥ ९. °मेइणीतलं वसुहं सं १ ला २, ३, हे ४ ॥ १०. अत्रेदमववेयम्—अत्र हे १, ३ जे १ मध्ये '२ ता अग्गेण य पजेण [य—हे १] आसणेण य उवणिमंतेइ' इति पाठः । किन्तु एतत्स्थाने खं १ जे २ सं १ ला १, २, ३ हे २, ४ लो० प्रतिषु '२ कच्छुल्लनारयं सत्तट्ठपयाइं पच्चुग(ग-हे २ खं १ जे २) च्छति, २ तिकखुत्तो जायाहिणपया-हिणं करेति, २ वदति णमंसति, २ महरिहेणं आसणेणं उवणिमंतेति' इति पाठः ॥ ११. °पच्चुत्थुयाए भिसी° हे २ । दश्यतां पृ० १७१ पं० ४ ॥ १२. पंडुरायं सं १ हे ४ विना ॥ १३. दश्यतां पृ० ७ पं० १३ ॥ १४. पंडुराया खं १ विना । पंडूए राया ला १ ॥ १५. हे १ जे १ विना—कुंती य देवी हे २ । कुंती य देवी खं १ । कुंती देवी हे ३ । कुंती या देवी लो० । कुंतीए देवीए सं १ ला २, ३ हे ४ । कुंतीए देवीए ला १ ॥ १६. प्रतिषु पाठाः—अस्संजय(यं ला ३) अविरय(यं खं १ ला ३) अप्प(अप खं १ हे २ विना)डिहयअप (डिहयअप्प हे २, डिहयप-हे ३ ला २)अस्संजयपावकम्मं ति हे १ जे १ विना । "अस्संजय-अविरय-अप्पडिहयअप(हयप—अटीखं०)अस्संजयपावकम्मं ति कट्ठ, अस्संयतः संयनरहितत्वात्, अविरतो विशेषतस्तपसि अस्तात्वात्, न प्रतिहतानि न प्रतिषेधितानि अतीत-

अस्सक्खायपावकम्मे त्ति कट्ठु नो आढाति, नो पंरियाणति, नो अब्भुड्ढेति, नो पज्जुवासति ।

१२३. तते णं तस्स कच्छुल्लणारयस्स इमेयारूवे अज्झत्थिए चित्तिं पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—अहो णं दोवती देवी रूवेण य जाव लावण्णेण य पंचहिं पंडवेहिं अवयद्धा समाणी ममं णो आढाति जाव नो पज्जुवासइ तं सेयं खलु मम दोवतीए देवीए विप्पियं करेत्तए त्ति कट्ठु एवं संपेहेति, २ पंडुं रायं आपुच्छइ, २ ता उपपयणिं विज्जं आवाहेति, २ ता ताए उक्किडाए जाव विजाहर- गतीए लवणसमुदं मज्झंमज्जेणं पुरत्थाभिमुहे वीतिवतिउं पयत्ते यावि होत्था ।

ते णं काले णं ते णं समए णं धायइसंडे दीवे पुरत्थिमद्वदाहिणद्धभारहे वासे अवरकंका णाम रायहाणी होत्था । तत्थ णं अवरकंकाए रायहाणीए पउमणाभे णाम राया होत्था महताहिमवंतं, वण्णओ । तस्स णं पउमणाभस्स रण्णो सत्त देवी- सतात्तिं ओरोहे होत्था । तस्स णं पउमणाभस्स रण्णो सुताभे नांमं पुत्ते जुवरया यावि होत्था । तते णं से पउमणाभे राया अंतो अंतेउरंसि ओरोहसंपरिवुडे सीहासणवरगते विहरति ।

तए णं से कच्छुल्लणारए जेणेव अवरकंका रायहाणी, जेणेव पउमणाभस्स भवणे तेणेव उवागच्छति, २ ता पउमणाभस्स रण्णो भवणांसि झित्ति वेगेण समोवतिते । तते णं से पउमणाभे राया कच्छुल्लनारयं एज्जमाणं पासति, २ ता

कालकृतानि निन्दनतः न प्रत्याख्यातानि च भविष्यत्कालभावीनि पापकर्माणि प्राणातिपातादिक्रिया येन, अथवा न प्रतिहतानि सागरोपमकोटीकोट्यन्तःप्रवेशनेन सम्यक्त्वलाभतः न च प्रत्या- ख्यातानि सागरोपमकोटीकोट्याः संख्यातसागरोपमैर्न्यूनताकरणेन सर्वविरतिलाभतः पापकर्माणि ज्ञानावरणादीनि येन स तथेति पदत्रयस्य कर्मधारयः"—अटी० ॥

* परिजानेति हे २ ॥ १. दृश्यतां पृ० २३६ पं० ९ ॥ २. अवयद्धा सं १ । अवयद्धा जे १ ॥ ३. पंडुरायं सं १ खं १ विना ॥ ४. आवाहेति खं १ ॥ ५. दृश्यतां पृ० ३० पं० ११ ॥ ६. वीती° खं १ हे २ विना ॥ ७. प्रतिपु पाठाः—धायतिसंडे दीवपुरत्थिमद्वदाहिणद्धभारहे वासे हे २ । धायइसंडे दीवे पुरत्थिमद्वदाहिणद्धभारहे वासे हे १ । धायइसंडे दीवे पुरत्थिमद्व- द्दाहिणद्धभारहे वासे जे १ । धायतिसंडे दीवपुरत्थिमद्वदाहिणद्ध(द्ध—डा १)भ(भा-खं० १)- रहवासे हे १, २ जे १ विना ॥ ८. अमर° हे १ जे १ खं १ विना ॥ ९. दृश्यतां पृ० ७ पं० ४, पृ० ३ टि० २ ॥ १०. णाहस्स हे २ जे १ खं १ । एवमग्रेऽपि णाभ° स्थाने णाह° इति पाठः कामुचित् कामुचित् प्रतिपु लभ्यत इति ध्येयम् ॥ ११. ओरोहो हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० १४१ टि० ३ ॥ १२. नामेग पुत्ते हे २ ॥ १३. राया वि जे १ विना ॥ १४. झत्ति हे १ । झइ खं १ । झत्ति जे १ ॥

आसणातो अब्भुद्धेति, २ अंग्घेणं जाव आसणेणं उवणिमंतेति । तए णं से कच्छुल्लनारए उदयपरिफोसियाए दम्भोवरिपच्चत्थुयाए भिसियाए निसीयइ जाव कुसलोदंतं पुच्छति । तते णं से पउमनाभे राया णियमओरोहे जायविम्हए कच्छुल्ल-
 ५ अणुपविससि, तं अत्थि याइं ते कद्धिंचि देवाणुप्पिया ! बहूणि गामाणि जाव गिहाणि जारिसए णं मम ओरोहे ?

तते णं से कच्छुल्लनारए पउमनाभेणं रण्णा एवं वुत्ते समाणे ईसिं विहसियं करेइ, २ ता एवं वयासी—सरिसे णं तुमं पउमणांम ! तस्स अगडददुरस्स । के णं देवाणुप्पिया ! से अगडददुरे ? एवं जहा मंलिणाए । एवं खलु देवाणुप्पिया !
 १० जंबुदीवे दीवे भारहे वासे हत्थिणाउरे नयरे दुपयस्स रण्णो धूया चुलणीए देवीए अंत्या पंडुस्स सुण्हा पंचणं पंडवाणं भारिया दोवती णाम देवी रूवेण य जाव उक्किडुसरीरा । दोवईए णं देवीए छिन्नस्स वि पायंगुडुस्स अयं तव ओरोहे सतिमं पि कलं ण अघति ति कट्टु, पउमणांम आपुच्छति, २ ता जाव पडिगते ।

तते णं से पउमनाभे राया कच्छुल्लनारय[स्स ?] अंतियं एयमडं सोच्चा
 १५ णिसम्म दोवतीए देवीए रूवे य जोव्वणे य त्रवण्णे य मुच्छिए गढिए गिद्धे अज्झोववन्ने जेणेव पोसहसाल तेणेव उवागच्छति, २ पोसहसालं जाव पुव्व-संगतियं देवं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! जंबुदीवे दीवे भारहे वासे हत्थिणाउरे नयरे जाव सरीरा । तं इच्छामि णं देवाणुप्पिया ! दोवईं देविं इहमाणीयं ।

१. अंग्घेणं आसणेणं जाव उव^० हे १ ॥ २. दृश्यतां पृ० २९४ पं० ११ ॥ ३. आपुच्छति हे १ विना । दृश्यतां पृ० १७२ पं० १६ ॥ ४. णं हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ५. गिहातं हे १ जे १ विना ॥ ६. प्रतिपु पाठाः—एण पउमेणं रण्णा एवं हे १ जे १ । एण पउम । एवं हे २ खं १ ला १ । एण एवं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ ७. ईसिं खं १ । हसि हे २ ॥ ८. णाभा हे २ खं १ विना ॥ ९. दृश्यतां पृ० १७३ पं० ४ ॥ १०. अत्तिया हे १, २ जे १ ॥ ११. दृश्यतां पृ० १६३ पं० ७ ॥ १२. दुपयस्स हे २ ला १ सं १ । दृश्यतां पृ० १७४ पं० १ टि० १ ॥ १३. सयमं पि कलं हे १ । समं पि कलं जे १ । सतितं पि कलं खं १ । सतिमं कलं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । दृश्यतां पृ० १७४ पं० १ ॥ १४. नारयंतियं खं १ । नारयअंतिय जे १ । नारयं अंतिए हे १ । नारयं अंतियं ला १ ॥ १५. गिसम्मा हे १ खं १ विना ॥ १६. रूवे य ३ मुच्छिए ४ जेणेव पोसहसाल तेणेव उवागच्छति २ पोसहसालं हे १ जे १ विना । रूवे य ३ मुच्छिए ४ जेणेव पोसहसाल तेणेव उवागच्छइ दोवईए अज्झोववन्ने पोसहसालं जे १ । रूवे य अज्झोववन्ने पोसहसालं हे १ ॥ १७. दृश्यतां पृ० २८ पं० २३ ॥ १८. दृश्यतां पृ० ९६ पं० ८ ॥ १९. दोवइ ला १ । दोवती हे १ विना ॥

तते णं से पुव्वसंगतिए देवे पउमनाभं एवं वयासी—नो खलु देवाणुप्पिया !
एनं भूतं वा भव्वं वा भविस्सं वा जं णं दोवती देवी पंच पंडवे मोत्तूण अन्नेण
पुरिसेण सद्धिं ओरालातिं जाव विहरिस्सति । तहा वि य णं अहं तव पियड्डताए
दोवतिं देविं इहं हव्वमाणेमि ति कट्ठु पउमणाभं आपुच्छइ, २ ता ताए उक्किट्ठाए
जाव लवणसमुद्धं मज्झमज्जेणं जेणेव हत्थिणाउरे णयरे तेणेव पैहारेत्थ गमणाए । ५

ते णं काले णं ते णं समए णं हत्थिणाउरे जुह्मिड्डिले राया दोवतीए देवीए
सद्धिं उँण्णि आगासतलंसि सुँदपसुत्ते यावि होत्था । तए णं से पुव्वसंगतिए देवे
जेणेव जुह्मिड्डिले राया, जेणेव दोवती देवी तेणेव उवागच्छइ, २ ता दोवतीए
देवीए ओसोवणिं दल्लयति, २ ता दोवतिं देविं गेण्हइ, २ ता ताए उक्किट्ठाए
जाव जेणेव अवरकंका जेणेव पउमणाभस्स भवणे तेणेव उवागच्छइ, २ ता १०
पउमणाभस्स भवणंसि असोगवणियाए दोवतिं देविं ठावेति, २ ओसोवणिं अव-
हरति, २ ता जेणेव पउमणाभे तेणेव उवागच्छति, २ एवं वयासी—एस णं देवा-
णुप्पिया ! मए हत्थिणाउराओ दोवती देवी इहं हव्वमाणीया तव असोगवणियाए
चिद्धति, अतो परं तुमं जाणसि ति कट्ठु जामेव "दिसं पाउन्भूते तामेव "दिसं
पडिगते । १५

तते णं सा दोवती देवी ततो मुहुत्तंतरस्स पडिबुद्धा समीणी तं भवणं असोग-
वणियं च अच्चभिजाणमाणी एवं वयासी—नो खलु अम्हं एसे सए भवणे, णो
खलु एसा अम्हं सगा असोगवणिया, तं ण णज्जति "णं अहं केणइ देवेण वौ
दाणवेण वा किंपुरिसेण वा किन्नरेण वा महोरगेण वा गंधव्वेण वा अन्नस्स रण्णो
असोगवणियं साहरिय ति कट्ठु ओहयमणसंकप्पा जाव श्रियायति । २०

तते णं से पउमणाभे राया ण्हाए जाव सव्वालंकारविभूसिए अंतैउरपरियाल-
संपरिवुडे जेणेव असोगवणिया जेणेव दोवती देवी तेणेव उवागच्छति, २ ता
दोवतिं देविं ओहयमण जाव श्रियायमाणं पासति, २ ता एवं वयासी—किं णं

१. दृश्यतां पृ० ३० पं० १०॥ २. पाहा^० हे १ जे १ विना॥ ३. जुह्मिड्डिले हे १॥ ४. उप्पि
आगासतलंसि जे १॥ ५. सुँदप^० हे २॥ ६. ओसोवणिं हे १। ओसोवणिं जे १। दृश्यतां टि० ९॥
७. दल्लयइ ता २ जे १। दल्लइत्ता हे १॥ ८. अमर^० हे १ जे १ विना॥ ९. ओसोवणिं हे १।
दृश्यतां टि० ६॥ १०. दिस्सिं जे १ विना॥ ११. दिस्सिं हे १ जे १ विना॥ १२. णी यं भवणं
हे २॥ १३. णं अहं नास्ति हे १ जे १॥ १४. वा किंपुरिसेण वा महोरगेण वा खं १। वा
दाणवेण वा किंपुरिसेण वा महोरगेण वा हे २। वा दाणवेण वा किन्नरेण वा महोरगेण वा
हे १ जे १॥ १५. दृश्यतां पृ० २९९ पं० १॥

तुमं देवाणुप्पिए ! ओहयमण जाव श्रियांसि ? एवं खलु तुमं देवाणुप्पिए ! मम पुच्चसंगतिएणं देवेणं जंबूदीवाओ दीवाओ भारहाओ वासाओ हत्थिणापुराओ नगराओ जुहिट्टिलस्स रण्णो भवणाओ साहरिया, तं मा णं तुमं देवाणुप्पिए ! ओहय जाव श्रियांहि, तुमं णं देवाणुप्पिए ! मए सद्धिं विपुलाइं भोगभोगाईं जाव विहराहि ।

तते णं सा दोवती देवी पउमणांमं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! जंबुदीवे दीवे भारहे वासे बारवतीए णगरीए कण्हे णांमं वासुदेवे मम पियंभाउए परिवसति । तं जति णं से छण्हं मासाणं मम कूवं नो हव्वमागच्छइ, तते णं हं देवाणुप्पिया ! जं तुमं वदसि तस्स आणाओवायवयणणिदेसे चिट्ठिस्सामि ।

१० तते णं से पउमे दोवतीए देवीए एतमडं पडिमुण्णै, २ ता दोवतिं देविं कण्णंतेउरे उवेति । तते णं सा दोवती देवी छट्ठंछट्ठेणं अनिक्खित्तेणं आयंभिल-पंगहिणं तवोकम्मेणं अप्पाणं भावेमाणीं विहरति ।

१२४. तते णं से जुहुट्टिले राया तओ मुहुत्तंतरस्स पंडिबुद्धे समाणे दोवतिं देविं पासे अपासमाणे सयणिज्जाओ उट्ठइ, २ ता दोवतीए देवीए सव्वतो समंता मग्गणगवेसणं करेइ, २ ता दोवतीए देवीए कत्थइ सुइं वा खुत्तिं वा पउत्तिं वा अलभमाणे जेणेव पंडू राया तेणेव उवागच्छइ, २ ता पंडुं रायं एवं वयासी—एवं खलु तातो ! ममं आगासतलगंसि सुहपसुत्तस्स पासातो दोवती देवी ण गज्जति केणइ

१. श्रियाहि हे १ जे १ विना ॥ २. जंबुदी° हे २ विना ॥ ३. भर° हे २ ॥ ४. हत्थिणपु° हे १, २, जे १ खं १ ॥ ५. श्रियाहिं हे १ ॥ ६. पिए भाउए खं १ जे १ ॥ ७. कूपं जे १ । “कूवं ति कूजकं व्यावर्तकवलमिति भावः”—अटी० ॥ ८. °सुणइ ता २ खं १ हे २ । °सुणेत्ता हे ४ ॥ ९. °उरंसि हे १ जे १ ॥ १०. ठावेति सं १ लामू ३ हे ४ ॥ ११. °त्तेणं तवोकम्मेणं आयं° हे १ जे १ ॥ १२. °परिगहिं° हे १ जे १ ला १ । “प्रगृहीतेन बहुमानप्रकर्षाद् गृहीतेन” इति अभयदेवसूरिविचितायां ज्ञाताधर्मकथाङ्गप्रथमाध्ययने ३० तमसूत्रस्य टीकायाम् ॥ दृश्यतां पृ० ७२ पं० १८ ॥ १३. °माग जे १ ॥ १४. पडिबुद्धे जे १ ॥ १५. उट्ठइत्ता २ खं १ । उट्ठइत्ता २ ता हे २ । उट्ठइ २ ता सं १ ला १, २, ३ हे ३, ४ ॥ १६. करइ खं १ ॥ १७. हे २ विना—कत्थइ सुइं वा पउत्तिं वा हे १ । कत्थइ अ सुइं वा पउत्तिं वा जे १ ॥ कत्थइ सुइं वा खुत्तिं वा पवत्तिं वा खं १ । कत्थइ सुइं वा खइं वा पवत्तिं वा ला १ । कत्थइ सुइं वा खुइं वा पवत्तिं वा हे ३, ४ सं १ ला २, ३ । “सुइं व त्ति श्रूयत इति श्रुतिः शब्दः, ताम्, खुत्तिं व त्ति श्रुतिः छीत्कारादिशब्दविशेष एव, ताम्, प्रयुक्तिं वार्ताम्, वार्तापर्याया वृत्ते”—अटी० ॥ १८. पंडुरायं सं १ ला १, २, ३, हे ३, ४ ॥ १९. ता २ हे २ खं १ ॥ २०. ला १ विना—पंडुरायं सं १ ला ३ जे १ हे १ । पंडुरायं खं १ हे ३, ४ ला २ । पंडू राया हे २ ॥

देवेण वा दाणवेण वा किंपुरिसेण वा किन्नरेण वा महोरगेण वा गंधवेण वा हिया वा ^१णिया वा अक्खित्ता वा ! ते इच्छामि णं तातो ! दोवतीए देवीए सव्वतो समंता मग्गणगवेसणं कैयं ।

तते णं से ^१पंडू राया कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, सदावेत्ता एवं वयासी—
गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! हत्थिणाउरे नयरे सिंघाडग-तिग-चउक्क-चच्चर-
महापह-पहेसु महया महया सदेणं उग्घोसेमाणा २ एवं वयह—एवं खलु देवाणु-
प्पिया ! जुहिड्डिलस्स रण्णो आगासतलंगंसि सुहपसुत्तस्स पासातो दोवती देवी ण
णज्जति केणइ देवेण वा दाणवेण वा किंपुरिसेण वा ^२किन्नरेण वा महोरगेण
वा गंधवेण वा हिया वा निया वा अक्खित्ता वा, तं जो णं देवाणुप्पिया !
दोवतीए देवीए सुत्ति वा जाव पँउत्ति वा परिकहेति तस्स णं ^३पंडू राया विउलं
अत्थसंपदाणं दल्लयति त्ति कट्ठु घोसणं घोसावेह, २ ता एयमाणत्तियं पच्चप्पि-
णह । तते णं ते कोडुंबियपुरिसा जाव पच्चप्पिणंति ।

तते णं से ^३पंडू राया दोवतीए देवीए कँत्थ वि सुत्ति वा जाव अलभमाणे
^४कौंत्ति देवि सदावेति, २ ता एवं वदासी—^५गच्छ णं तुमं देवाणुप्पिए ! बारवत्ति
णयरिं, कण्हस्स वासुदेवस्स एयमइं णिवेदेहि । कण्हे णं परं वासुदेवे दोवतीए
देवीए मग्गणगवेसणं करेज्जा, अन्नहा न नज्जति दोवतीए देवीए सुत्ती वा खुत्ती वा
पवत्ती वा । तते णं सा ^६कौंती देवी पंडुणा रत्ता एवं वुत्ता समाणी जाव पडिसुणेति,
२ ता ण्हाया कयबल्लिकम्मा हत्थिखंधवरगया हत्थिणाउरं णगरं मज्झमज्झेणं

१. वा दाणवेण वा किन्नरेण वा किंपुरिसेण वा महो^० हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० १६० टि० २,
पृ० २९७ पं० १८ । वा दाणवेण वा किंपुरिसेण वा महो^० खं १ । वा किंपुरिसेण वा किन्नरेण
वा महो^० हे २ ॥ २. नीया हे १ । दृश्यतां पं० ९ । “हिया व त्ति हत्ता प्रदेशा तरे स्थापिता,
नीता नेत्रा स्वस्थानं प्रापिता, आक्षिप्त्वा आकूटैवेति”—अटी० ॥ ३. अभिक्खित्ता खं १ ॥
४. करित्तए हे १ जे १ ॥ ५. पंडुराया सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ ६. तल्लं हि हे १ जे १ ॥
७. किन्नरेण वा नास्ति हे १ जे १ ॥ ८. वा जाव अक्खित्ता हे १ जे १ ॥ ९. जाव हे १
जे १ विना नास्ति ॥ १०. पवित्ति ला १ विना । दृश्यतां पृ० २९८ पं० १५ ॥ ११. पंडुराया
ला १ ॥ १२. दल्लयति त्ति कट्ठु खं १ । दल्लयति कट्ठु हे २, ३, ४, सं १ ला २, ३ । दल्लयति
कट्ठु ला १ ॥ १३. पंडुराया हे १, जे १ खं १ ॥ १४. कत्थइ खं १ विना ॥ १५. कुंतीदेवी ला १ ।
कौंती देवी खं १ हे २ । कौंती देवीं हे ३, ४ सं १ ला २, ३ ॥ १६. गच्छह णं हे १, ४, जे १
सं १ ला ३ ॥ १७. ला १ विना—सुत्ति वा खुत्ति वा पवत्ती वा हे २ । सुत्ती वा खुत्ती वा पवत्ती
वा सं १ ला २, ३, हे ४ । सुई वा खुई वा पवत्ती वा हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० २९८ पं० १५
टि० १३ ॥ १८. कुंती हे १ जे १ ॥ १९. हत्थिणउरं हे ३, ४ । हत्थिणपुरं हे १, २ जे १ खं १ ॥

णिग्गच्छति, २ कुरुजणवयं मज्झमज्झेणं जेणेव सुरद्वाजणवए जेणेव बारवती नगरी जेणेव अणुज्जाणे तेणेव उवागच्छति, २ ता हत्थिखंधाओ पच्चोरुहति, २ ता कोडुंबियपुरिसे सदावेति, २ ता एवं वदासि—गच्छह णं तुम्हे देवानु-
 ५ [परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] एवं वयह—एवं खलु सामी ! तुम्हं पिउच्छ कोती देवी हत्थिणाउरातो नयरातो इहं हच्चमागया तुम्हं दंसणं कंखति । तते णं ते कोडुंबियपुरिसा जाव कहेंति ।

तते णं कण्हे वासुदेवे कोडुंबियपुरिसाणं अंतिए [एयमड्डं] सोच्चा णिसम्मा हँडुतुडे हत्थिखंधवरगए हय-गय[रह-पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धि
 १० संसरिबुडे] बारवतीए नयरीए मज्झमज्झेणं जेणेव कोती देवी तेणेव उवागच्छइ, २ ता हत्थिखंधातो पच्चोरुहति, २ ता कोतीए देवीए पायग्गहणं करेति, २ कोतीए देवीए सद्धि हत्थिखंधं दुँरुहति, २ ता बारवतीए णयरीए मज्झमज्झेणं जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ, २ सयं गिहं अणुपविसति । तते णं से कण्हे वासुदेवे कोतिं देवि ण्हायं कयवलिकम्मं जिमियमुत्ततरागयं जाव सुहासणवरगयं
 १५ एवं वयासी—^१संदिसउ णं पिउच्छ ! किमागमण^२ओयणं ?

तते णं सा कोती देवी कण्हं वासुदेवं एवं वयासी—एवं खलु पुत्ता ! हत्थिणाउरे णयरे जुहिडिलस्स आगासतलए सुहपसुत्तस्स पासातो दोवती देवी ण णज्जति केणइ अवहिया जाव अक्खित्ता वा, तं इच्छामि णं पुत्ता ! दोवतीए^३ देवीए मग्गणगवेसणं कयं ।

२० तते णं से कण्हे वासुदेवे कुंतिं पिउच्छि एवं वयासी—जं णवरं पिउच्छा !

* वयस्स मज्झं^१ हे १ जे १ ॥ १. ला १ विना—जेणेव बारवती नगरी अणुपविसइ २ कण्हं खं १ । जेणेव बारवति अणुपविसइ २ कण्हं हे २ । जेणेव बारवति नगरि अणुपविसइ २ कण्हं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । बारवइ नयरी जाव अणुपविसइ ता कण्हं हे १ जे १ ॥ २. पुरिसा कहति हे २ ॥ ३. पुरिसे अं^२ जे १ ॥ ४. हट्ठा हत्थि^३ खं १ हे २ ॥ ५. कुंती हे २ ला १ ॥ ६. कुंतीए ला १ ॥ ७. द्रुहति हे १ जे १ ला १ विना ॥ ८. गेहे हे १ ॥ ९. गिहं पविसति २ हे १ जे १ ॥ १०. कुंति हे २ ला १ ॥ ११. कयवलिकम्मं नास्ति हे १, २ जे १ खं १ ला १ ॥ १२. संदिसंतु णं हे १ । संदिसं णं जे १ ॥ १३. पातोयणं हे २ ॥ १४. णयरे आगासतले सुहपसुत्तस्स जुहिडिलस्स रण्णो सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ १५. सुहप्पं हे २ ॥ १६. 'दोवती देवी पासातो' लो० विना ॥ १७. देवीए जाव मं^४ हे १ जे १ ॥ १८. प्रतिषु पाशः—कोती पिउच्छं हे १, २, ४ जे १ ला ३ । कोती पिउच्छे खं १ । कुंति पिउच्छि ला १ । कोती पिउच्छि हे ३ । कोती पिउच्छि सं १ ला २ ॥

दोवतीए देवीए कत्थइ सुति वा जांव लभामि, तो णं अहं पायालाओ वा भवणाओ वा अद्भरहाओ वा समंततो दोवतिं देविं साहत्थि उवणेमि ति कट्ठु 'कोतिं पिउच्छि सक्कारेति सम्माणेति, २ जाव पडिविसज्जेति । तते णं सा 'कोती देवी कण्हेणं वासुदेवेणं पडिविसज्जिया समाणी जामेव दिसिं पाउब्भूया तामेव दिसिं पडिगया । तते णं से कण्हे वासुदेवे कोट्टुवियपुरिसे सदावेइ, २ एवं ५ वयासी—गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! बारवतिं, एवं जहा पंडू, तहा घोसणं घोसावेति जाव पच्चप्पिणंति, पंडुस्स जहा । तते णं से कण्हे वासुदेवे अन्नया अंतो अंतेउरगए ओरोह जाव विहरति । इमं च 'णं' 'कच्छुल्लनारए' जाव समो-वतिए जाव 'निसीयइ, णिसीइत्ता कण्हं वासुदेवं कुसलोदंतं पुच्छति ।

तते 'णं' से कण्हे वासुदेवे कच्छुल्लं [नारयं] एवं वयासी—तुमं णं देवाणु- १० प्पिया ! बहूणि गांमा जाव अणुपविससि, तं अत्थि याइं ते कहिंचि 'दोवतीए देवीए सुती वा जाव उवलद्धा ? तते णं से कच्छुल्ल[नारए] कण्हं वासुदेवं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! अन्नया धायइंसंडदीवपुरत्थिमद्धं दाहिणडु-भारहवासं अवरकंकारायहाणि गए, तत्थ णं मए पउमनाभस्स रत्तो भवणंसि दोवती देवी जारिसिया दिट्ठुव्वा यावि होत्था । तते णं कण्हे वासुदेवे कच्छुल्ल- १५ णारयं एवं वयासी—तुम्भं चेव णं देवाणुप्पिया ! एयं पुव्वकम्मं । तते णं से कच्छुल्लनारए कण्हेणं वासुदेवेणं एवं तुत्ते समाणे उप्पयणि विज्जं आवाहेति, २ त्ता जामेव 'दिसं पाउब्भूए तामेव 'दिसं पडिगए ।

१. दृश्यतां पृ० २९८ पं० १५॥ २. भुव° हे २॥ ३. अहु° हे २ खं १ विना॥ ४. साहत्थि हे २ । दृश्यतां पृ० २०२ पं० १८ । ५. प्रतिषु पाठाः— कोतिं पिउच्छि ला १ खं १ । कोती पिउच्छं हे २, ४ ला ३ । कोति पिउच्छं हे १ जे १ । कोती पिउच्छि हे ३, ला २॥ ६. को(कु—हे १)ती जाव पडिगया हे १ जे १॥ ७. पा जाव पडिगया हे २ ला १ । पा जाव गया खं १॥ ८. ओरोहे सं १ ला २, ३, हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० २९५ पं० १२॥ ९. णं नास्ति हे १ जे १ विना । दृश्यतां पृ० १७६ पं० ९, पृ० २९३ पं० ७॥ १०. कच्छुल्लए जाव ला १ विना । कच्छुल्ल जाव हे १॥ ११. दृश्यतां पृ० २९३ पं० ३॥ १२. निसीयइ जे १ विना नास्ति॥ १३. णं कण्हे हे १, २ जे १॥ १४. गाम जाव ला १ । गामाणि जाव जे १ हे १ । दृश्यतां पृ० १५० पं० १९ पृ० १७२ पं० १९॥ १५. देवीए दोवतीए खं १ हे २ ला १॥ १६. कच्छुल्लए ला १ जे १ । कच्छुल्ले सं १ ला २, ३, हे ३, ४॥ १७. धायति-संडपुरत्थिमदीवं दाहिं सं १ ला २, ३, हे ३, ४॥ १८. दाहिणडुभरहवासं हे २ विना । दाहिणडु भारह वासं ला १ सं १ ला २, ३, हे ३, ४॥ १९. अवरकंका° खं १ । अवरकंका° ला १॥ २०. तए णं जे १॥ २१. तुम्हं च ण हे १ जे १॥ २२. एवं खं १॥ २३. कच्छु-ल्लए हे १ जे १॥ २४. दिसिं खं १ ला २, ३ हे ३, ४॥ २५. दिसिं ला २, ३, हे ३, ४॥

तते णं से कण्हे वासुदेवे दूयं सदावेइ, २ ता एवं वदासि—गच्छह णं तुमं देवानुप्पिया ! हत्थिणाउरं पंडुस्स रण्णो एयमइं निवेदेहि—एवं खलु देवानुप्पिया ! धायइंसंडदीवपुरत्थिमद्धे अवरकंकाए रायहाणीए पउमणाभस्स भवणंसि दोवतीए देवीए पउत्ती उवलेंद्धा, तं गच्छंतु णं पंच पंडवा चाउरंगिणीए
५ सेणाए सद्धिं संपरिवुडा, पुरत्थिमवेयालीए ममं पडिवाल्लेमाणा चिडंतु । तते णं से दूए जाव भणति, पडिवाल्लेमाणा चिड्ह । ते वि जाव चिडंति ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे कोडुंबियपुरिसे सदावेइ, २ ता एवं वयासी—गच्छह णं तुम्हे देवानुप्पिया ! सन्नाहियं भेरिं तालेह । ते वि तालेंति । तते णं
१० तीसे सण्णाहियाए भेरीए सइं सोच्चा समुद्धविजयपामोकखा दस दसारा जाव छप्पणं बलवयसाहस्सीओ सनद्धबद्ध जाव गहियाउहपहरणा, अप्पेगितिया हयगया, अप्पेगइया गयगया, जाव वग्गुरापरिक्खित्ता जेणेव सभा सुधम्मा, जेणेव कण्हे वासुदेवे, तेणेव उवागच्छंति, २ करयल जाव वद्धावेंति ।

तते णं कण्हे वासुदेवे हत्थिखंधवरगए सकोरेंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिजमाणेणं सेयवरचामराहिं वीइजमाणे हय-गय-[रह-पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए
१५ सद्धिं संपरिवुडे] महताभडचडगरपहकरेणं बारवईए णयरीए मज्झमज्झेणं णिगच्छति, २ ता जेणेव पुरत्थिमवेयाली तेणेव उवागच्छति, २ ता पंचहिं पंडवेहिं सद्धिं एगयओ मिलइ, २ खंधावारणिवेसं करेति, २ ता पोसहसालं करेति, २ पोसहसालं अणुपविसति, २ सुद्धियं देवं मणसी करेमाणे २ चिडंति ।

* अत्र 'गच्छ णं' इति 'गच्छाहि णं' 'गच्छह णं' इति वा पाठः सम्यग् भाति, दृश्यतां पृ० २८० पं० १२, पृ० २७० पं० ८ ॥ १. तुम्हे हे १ जे १ ॥ २. निवेइह हे १ जे १ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—खलु देवा दोवतीए धायं खं १। खलु देवा[णु—जे १] दोवई देवी धायं हे १ जे १। खलु देवा दोवतीए देवीए धायं हे २। खलु देवा दोवई देवीए धायं ला १। खलु दोवती धायं सं १ ला २, ३ हे ३, ४ ॥ ४. अमरं खं १ ॥ ५. लद्धा साहिया तं हे १ जेमू० १ ॥ ६. णं हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ७. बालं हे १ ॥ ८. चिडंति हे २ ॥ ९. ताडेह हे ३, ४ सं १ ला २, ३ ॥ १०. तीए खं १ जे १ हे २ ॥ ११. दृश्यतां पृ० १०७ पं० १८ ॥ १२. दृश्यतां पृ० ८६ पं० ५ ॥ १३. अप्पेगइया खं १ विना नास्ति ॥ १४. "अप्पेगइया हयगया एवं गयगया रहगया सिबियागया संइमाणियागया अप्पेगइया पायविहारचारिणो पुरिसवग्गुरा-परिक्खित्ता" इति औपपातिकसूत्रे पाठः ॥ १५. प्रतिषु पाठाः—दामेणं छत्त सेयवरचा हयं हे १। दामेणं सेयवर[चा—जे १] हयं हे १ विना ॥ १६. खंधारं खं १ हे २ ला १ ॥ १७. करेति सं १ ला ३ ॥ १८. पोसहसालं करेति नास्ति जे १, हे ३ ॥ १९. करेति हे १, २ ॥

तते णं कण्हस्स वासुदेवस्स अट्ठमभत्तंसि परिणममाणंसि सुद्धितो जाव आगतो ।
मैण देवाणुप्पिया ! जं मए कातव्वं । तते णं से कण्हे वासुदेवे सुद्धियं देवं एवं
वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! दोवती देवी जाव पउमणाभस्स भवणंसि
साँहिया, तं णं तुमं देवाणुप्पिया ! मम पंचहिं पंडवेहिं सद्धिं अप्पलद्धस्स छण्हं
रहाणं लवणसमुद्धे मग्गं वियराहि जाणं अहं अवरकंकां रायहाणिं दोवतीए कूवं
गच्छामि ।

तते णं से सुद्धिए देवे कण्हं वासुदेवं एवं वयासी—'किं णं देवाणुप्पिया !
जहा चेव पउमणाभस्स रत्तो पुव्वसंगतिएणं देवेणं दोवती जाव साहिया तँहा चेव
दोवतिं देविं धायतिसंडातो दीवातो भरहातो जाव हत्थिणापुरं साहरामि, उदाहु
पउमणाभं रायं सपुरचलवाहणं लवणसमुद्धे पक्खिवांमि ? तते णं कण्हे वासुदेवे
तं सुद्धियं देवं एवं वयासी—मा णं तुमं देवाणुप्पिया ! जाव साहराहि । तुमं णं
देवाणुप्पिया ! मम लवणसमुद्धे अप्पलद्धस्स छण्हं रहाणं मग्गं वितराहि । सयमेवा
णं अहं दोवतीए कूवं गच्छामि । तए णं से सुद्धिए देवे कण्हं वासुदेवं एवं
वयासी—एवं होउ । पंचहिं पंडवेहिं सद्धिं अप्पलद्धस्स छण्हं रहाणं लवणसमुद्धे
मग्गं वितरति ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे चाउरंगिणिं सेणं पडिविसज्जेति, २ ता पंचहिं
पंडवेहिं सद्धिं अप्पलद्धे छहिं रहेहिं लवणसमुद्धं मज्झमज्जेणं वीतीवयति, जेणेव
अवरकंका रायहाणी तेणेव उवागच्छइ, २ जेणेव अवरकंकाए रायहाणीए
अग्गुज्जाणे तेणेव उवागच्छइ, २ रहं ठवेइ, २ ता दारुयं सारहिं सदावेति, २
ता एवं वयासी—'गच्छ णं तुमं देवाणुप्पिया ! अवरकंकां रायहाणिं अणु-
पविर्साहि, २ ता पउमणाभस्स रण्णो वमिणं पाएणं पौदपीढं अक्कमित्ता कुंतगणेणं

१. णं से कण्हस्स हे १ जे १ ॥ २. जाव नास्ति सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । दृश्यतां पृ० २९
पं० ३ ॥ ३. भणंतु णं देवां जे १ हे १ ॥ ४. सद्धता इत्यर्थो भाति ॥ ५. ममं हे १ जे १ ॥
६. जाण हं लो० विना । जेणाहं जे १ हे १ ॥ ७. किं णं देवां हे २ खं १ । किं देवां हे १
जे १ ॥ ८. तह खेव ला २ हे ४ विना । तहेव ला २ ॥ ९. दोवइदेविं हे १, २ । दोवइदेविं
ला १ ॥ १०. गच्छिस्सामि हे १ जे १ ॥ ११. चाउरंगिणीसेणं ला १ विना ॥ १२. अमरं
सं १ ला १, २, हे ३, ४ ॥ १३. तेणेव उवागच्छइ २ नास्ति जे १ हे १ विना ॥ १४. अमरं
हे १, २ जे १ ला ३ विना ॥ १५. जाणे व उवट्ठवेति २ दारुयं हे २ ॥ १६. गच्छह णं तुमं
ला १, २, ३ हे ३ । गच्छ तुमं हे १ जे १ ॥ १७. अमरं हे १, २ खं १ विना ॥ १८. स्साहि
हे १ जे १ ॥ १९. वामपाएणं हे १ जे १ ॥ २०. पायवीढं खं १ जे १ ला १ ॥ २१. कुंतगएणं
खं १ जे १ हे १, २ ला १ ॥

लेहं पणामेहि, २ ता तिवल्लियं भिउडिं णिडाले साहट्टु आसुरुत्ते रुद्धे कुविए चंडिकिए एवं वेदाहि—हं भो पउमणाहा ! अप्पत्थियपत्थिया दुँरुत्तपंतलक्खणा हीणपुत्तचाउदसा सिरि-हिरि-धित्तिपरिवज्जिया अजं ण भवसि, किन्नं तुमं ण यणसि कण्हस्स वासुदेवस्स भगिणिं दोवतिं देविं इहं हव्वमाणमाणे, तं एवमवि
५ गए पच्चप्पिणाहि णं तुमं दोवतिं देविं कण्हस्स वासुदेवस्स, अहव णं जुँज्जसँजे णिग्गच्छाहि । एस णं कण्हे वासुदेवे पंचहिं पंडवेहिं सद्धिं अप्पळ्ळे दोवतीए देवीए कूवं हव्वमागए ।

तते णं से दारुए सारही कण्हेणं वासुदेवेणं एवं वुत्ते समाणे हँडे[तुडे] पडिसुणेइ, २ ता अँवरकंकं रायहाणिं अणुपविसति, २ ता जेणेव पउमनाभे तेणेव
१० उवागच्छति, २ ता करयल जाव वद्धावेत्ता एवं वयासी—एस णं सामी ! मम विणयपडिवत्ती, इमा अन्ना मम सामिस्स समुहार्णेत्ति ति कट्टु आसुरुत्ते रुद्धे कुविए चंडिकिए मिसिमिसेमाणे वामपादेणं पाँयपीडं अक्कमति, २ ता कुंतग्गेणं लेहं पणामेति, २ ता जाव कूवं हव्वमागए ।

तते णं से पउमणाभे राया दारुएणं सारहिणा एवं वुत्ते समाणे आसुरुत्ते रुद्धे
२० कुविए चंडिकिए मिसिमिसेमाणे तिवलिं भिउडिं निडैले साहट्टु एवं वयासी—

१. ०मेहि हे २॥ २. वयह हे १, जे १। वदाति खं १। वयासी ला २॥ ३. अपं सं १ ला २ हे ३, ४॥ ४. दुरन्तहन्तरहंक्खणा हे २॥ ५. ०धित्तिपं ला १, २, ३ हे ३, ४ सं १॥ ६. भवति सं १ ला २, ३, हे ३, ४॥ ७. याणासि ला २। यणासि ला १॥ ८. ०माणेसि सं १ हे ४। ०माणेसि ला १॥ ९. एयमवि हे १ जे १ विना॥ १०. ०प्पिणेहि हे २॥ ११. तुमं हे १ जे १ विना नास्ति॥ १२. जुद्धं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ लों ०॥ १३. ०सज्जो वा णिं हे १ जे १॥ १४. देवीए तं कूवं जे १। देवी तं कूवं खं १। देवी त कूवं हे २॥ १५. प्रतिषु पाठाः—हट्ट जाव पडिं हे १ जे १। हट्ट पडिं हे १ जे १ विना॥ १६. अमरं हे २ खं १ विना॥ १७. करयल जाव वद्धावेत्ता २ एवं हे २ खं १ ला ३ सं १। ०करयलपरिग्गहियं हसणहं सिरिसावत्तं मत्थए अँजलिं कट्टु जएणं विजएणं वद्धावेइ, वद्धावेत्ता एवं वयासी इति संपूर्णः पाठोऽत्र भाति॥ १८. ०णत्ति ति हे २। ०णत्ति ति हे १ जे १। “इमा अणेत्यादि, इयमन्या अपरा मदीयस्वामिनः सम्बन्धिनी विनयप्रतिपत्तिरिति वर्तते, समुहार्णत्ति(णत्ति-अटीखं ० अटीजे ०) ति कट्टु स्वमुखेन स्वकीयवदनेन भणिता आहसिः आदेशः स्वमुखाहसिरिति कृत्वा एवमभिधाय” —अटी०॥ १९. प्रतिषु पाठाः—०रुत्ते ५ वामं हे १ जे १। ०रुत्ते वामं हे १ जे १ विना। अत्र ५ इत्यङ्केन पृ० ६२ पं० १० अनुसारेण आसुरुत्ते कुविए चंडिकिए मिसिमिसेमाणा इति पूर्णः पाठोऽत्रास्माभिर्निदिष्टः। “आसुरुत्ते ति क्रुद्धः” —अटी०॥ २०. पायवीडं हे १ जे १॥ २१. कौत्तं हे १, २ जे १ विना॥ २२. ०णामह ता २ जाव कूवं हे २ खं १। ०णामह २ ता कूवं जे १॥ २३. निळाडे हे १॥

णं अप्पिणामि णं अहं देवाणुप्पिया ! कण्हस्स वासुदेवस्स दोवति, एस णं अहं सयमेव जुज्झसजे णिग्गच्छामि त्ति कट्ठु दारुयं सारहिं एवं वयासी—केवलं भो ! रायसत्थेसु दूते अवज्जे त्ति कट्ठु असक्कारियअसम्माणियं अव्वहारेणं णिच्छुभावेति । तते णं से दारुए सारही पउमणाभेणं असक्कारिय जाव णिच्छूढे समाणे जेणेव कण्हे वासुदेवे तेणेव उवागच्छइ, २ करयल[परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलि कट्ठु] कण्हं वासुदेवं एवं वयासी—एवं खलु अहं सामी ! तुब्भं वयणेणं जाव णिच्छुभावेति ।

तते णं से पउमणाभे बलवाउयं सहावेति, २ ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! आंभिसेकं हत्थिरयणं पेडिकप्पेह । तैयाणंतरं च णं छेयायरिय-उवदेसमइविकप्पणाहिं जाव उवणेति । तते णं से पउमनाहे

१. णप्पिणामि जे १ । ण अप्पणामि हे २ । णो अप्पिणामि ला १ । ण पणामि खं १ ॥
 २. अहं नास्ति हे १ जे १ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—^०रिय असम्माणियं हे १ जे १ विना ।
^०रिय असमाणिए हे १ जे १ । ^०रियं असम्माणियं ला ३ । अत्र 'असक्कारिय असम्माणिय'
 इति 'असक्कारियअसम्माणियं' इति वा पाठो भवेत् । दृश्यतां पृ० १७४ पं० ११-१३
 टि० १०-११ ॥ ४. अवप्पारेणं हे २ । अव्वहारेण हे १ जे १ खं १ ला १ ॥
 ५. ^०भावेति खं १ ॥ ६. अत्र जावशब्देन 'असक्कारिय असम्माणिय अव्वहारेणं'
 इति 'असक्कारियअसम्माणिए अव्वहारेणं' इति वा पूर्णः पाठो ज्ञेयः । दृश्यतां टि०
 ३ ॥ ७. कण्हं जाव एवं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ ८. तुम्ह खं १ । तुम्हं ला १ ।
 तुमं ला ३ हेसं ४ ॥ ९. "बलवाउए त्ति बलव्यापृतः सैन्यव्यापारवान्"—अटी० ॥
 १०. अभिं खं १ । "अभिसेकं त्ति अभिवेकमईतीति अभिवेक्यं मूर्धाभिषिक्तमित्यर्थः"—
 अटी० ॥ ११. परिकं हे २ ॥ १२. तयणं हे १ ॥ १३. छेयायरियउव^० हे १ । छेयायरियउव^० हे २,
 ३, ४ ला ३ सं १ । "छेयायरियउवप्समइविकप्पणाविकप्पेहिं त्ति छेको निपुणो य आचार्यः
 कलाचार्यः तस्योपदेशात् तत्पूर्विकाया मतेः बुद्धेयं कल्पनाविकल्पाः कलुप्तिमेदास्ते तथा, तैरिति"
 —अटी० । "छेयायरियोवप्समइविकप्पणाविकप्पेहिं सुनिउणेहिं एवं जहा उववातिए" इति
 भगवतीसूत्रे पाठः ७।९।७ । "छेयायरियउवप्समइविकप्पणाविकप्पेहिं" इति औपपातिकसूत्रे
 पाठः । "छेयायरिओवप्समइविकप्पणाविकप्पेहिं त्ति छेको निपुणो य आचार्यः शिल्पोपदेशदाता
 तस्योपदेशाद् या मतिः बुद्धिस्तस्या ये कल्पनाविकल्पाः कलुप्तिमेदास्ते तथा, तैः" इति भगवतीसूत्रस्य
 औपपातिकसूत्रस्य च अभयदेवसूरिविरचितायां वृत्तौ ॥ १४. "इह भावत्करणादिदं दृश्यम्—
 सुनिउणेहिं त्ति सुनिपुणैर्नरेः उज्जलनेवच्छद्व्यपरिवच्छियं त्ति उज्ज्वलनेपथ्येन निर्मलवेष्टेण हृद्यं
 त्ति शीघ्रं परिपक्षितः परिपहीतः परिवृतो यः स तथा तम्, सुसज्जं सुष्ठु प्रगुणम्, वम्मियसन्नद्ध-
 बद्धकवचियउप्पीकियकच्छवच्छद्व्यवेज्जगलयवरभूतणविरायत्तं, वर्मणि नियुक्ता वार्मिकास्तैः
 सन्नद्धः कृतसन्नाहो यः स वार्मिकसन्नद्धः, बद्धं कवचं सन्नाहविशेषो यस्य स बद्धकवचः, स एव
 बद्धकवचिकः, अथवा वार्मितः सन्नद्धः बद्धत्ववन्नागवन्धनात् कवचित्तश्च यः स तथा, भेदश्चेतेषां
 लोकोतोऽवसेयः, एकार्थां वैते शब्दाः सन्नद्धताप्रकर्षाभिधानायाक्ता इति, तथा उत्प्रीडिता गादीकृता

सन्नद्धं [बद्धवम्भियकवए उप्पीलियसरासणपट्टीए पिणद्धगेवेजे बद्धआविद्ध-
त्रिमलवरचिंधपट्टे गहियाउहपहरणे] अभिसेयं [हत्थिरयणं] द्रूहति, २ ता हय-गय-
[रहं-पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धिं संपरिखुडे महताभडचडगरवंद-
परिक्खित्ते] जेणेव कण्हे वासुदेवे तेणेव पँहारेत्थ गमणाए ।

- ५ तते णं से कण्हे वासुदेवे पउमणाभं रायाणं एजमाणं पासति, २ ता ते पंच
पंडवे एवं वयासी—‘हं भो दारगा ! किण्णं तुब्भे पउमणाभेणं सद्धिं जुंज्झिदिह,
उदाहु पेच्छिदिह ? तते णं ते पंच पंडवा कण्हं वासुदेवं एवं वयासी—अम्हे
णं साभी ! जुज्झामो, तुब्भे पेच्छह । तते णं ते पंच ‘पंडवा सण्णद्ध जौव पहरणा
रहे दुरुहंति, २ ता जेणेव पउमनाभे राया तेणेव उवागच्छंति, २ एवं वयासी
१० —अम्हे वा पउमणाभे वा राय त्ति कट्ठु पउमनाभेणं सद्धिं संपलग्गा यावि

कक्षा हृदयरज्जुवैक्षसि यस्य स तथा, प्रैषेयकं ग्रीवाभरणं बद्धं गले कण्ठे यस्य स तथा, वरभूषणै-
र्विराजमानो यः स तथा, ततो वर्मितादिपदानां कर्मधारयोऽतस्तम्, अहियतेयञ्चत्तं सललितवर-
कण्णपूरविराजितं पल्लवओज्जलमहुयरकयंधगारं, प्रलम्भानि अवचूलानि टागकन्यस्ताधोमुखकूर्चकाः
यस्य सः प्रलम्भावचूलः मधुकरैः भ्रनरैर्मंदजलगन्वाकुष्ठैः कृतमन्धकारं येन स तथा, ततः कर्मधारयो-
१५ ऽतस्तम्, वित्तपरिच्छेद्यपच्छदं, चित्रो विचित्रः परिच्छोको लघुः प्रच्छदो वल्लविशेषो यस्य स
तथा तम्, पहरणावरणभरियजुद्धसज्जं, प्रहरणानां कुन्तादीनामावरणानां च कट्ठुटानां भृतो यः
स तथा, स च युद्धसज्जश्चेति कर्मधारयः, अतस्तम्, सच्छत्तं सज्जत्वं सघटं पंचामेऽवपरिमंडिया-
भिरामं, पञ्चभिरामीडैः शोखरैः परिमण्डितोऽत एवाभिरामश्च रम्यो यः स तथा, ओसारियजमल-
जुयलघटं, अवसारितम् अवलम्बितं यमलं समं युगलं द्रव्यं घण्टयोर्वत्र स तथा तम्, विज्जुरि-
(ण्णि-अटीजे० अटीहे०)णद्धं व कालमेहं, घण्टाप्रहरणादीनामुज्ज्वलत्वेन विद्युत्कल्पत्वात्
हस्तिदेहस्य कालत्वेन महत्त्वेन वा मेघकलात्वादिति, उप्पाइयपव्वयं व चक्रमंतं चङ्क्रममाणमि-
वौत्पातिकपर्वतम्, पाठात्तरेण औत्पातिकं पर्वतमिव सखं ति साक्षात्, भत्तं ति मदवन्तम्,
गुल्लुगुल्लुल्लं, मणवरणजड्ढणवेगं मनःपवनजयी वेगो यस्य स तथा तम्, भीमं, संगामिया-
योगं साङ्गामिक आयोगः परिकरो यस्य स तथा तम्, आभिसेकं हत्थिरयणं पडिक्खेति, २
उवणेंति” —अटी० ॥

१. दृश्यतां पृ० ८६ पं० ५॥ २. दुरुहति हे१ ला१॥ ३. दृश्यतां पृ० ३३ पं० २-३॥
४. पाहा० हे१ जे१ विना ॥ ५. रायं हे१ जे१ ॥ ६. हं हो दा० खं १॥ ७.
जुज्झिहव हे१ जे१॥ ८. पेच्छिहव हे१ जे१ खं १॥ ९. णं से हे२॥ १०. पंडवा
[सण्णद्ध जाव पहरणा-हे१] अम्हे [वा-जे१] पउमनाभे वा राय त्ति कट्ठु रहे दुरुहंति [२त्ता
-हे१] जेणेव पउमनाभे राया तेणेव उवा २ सण्णद्ध जाव पहरणा पउमनाभेणं [सद्धि-१]
संपलग्गा यावि होत्था हे१ जे१॥ ११. दृश्यतां पृ० ८६ पं० ५॥ १२. अत्रेदं ध्येयम्—
उवा २ एवं व० इति सर्वावु प्रतिषु अत्र पाठः, केवलं ला ३ मध्ये उवा २ एवं वयासी
इति पाठः, जे१ हे१ मध्ये त्वत्र अन्य एव पाठः दृश्यतां टि० १०, अतोऽत्र ‘उवागच्छा,
२ एवं वयासी’ इति, ‘उवागच्छंति, २ एवं वयंति’ इत्यपि संपूर्णः पाठः कदाचित् संभवेत्॥

होत्था । तते णं से पउमनाभे राया ते पंच पंडवे खिप्पामेव हयमहियपवरविवडिय-
चिंधधयपडागे जाव 'दिसोदिसि पंडिसेहेति ।

तते णं ते पंच पंडवा पउमनाभेणं रण्णा हयमहियपवरविवडिय जाव
पडिसेहिया समाणा अत्थामा जाव आधारणिज्जमिति कट्ठु जेणेव कण्हे वासुदेवे
तेणेव उवागच्छंति ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे ते पंच पंडवे एवं वयासी—कहं णं तुम्हे देवाणु-
प्पिया ! पउमनाभेणं रण्णा सद्धि संपलगा ? तते णं ते पंच पंडवा कण्हं
वासुदेवं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! अम्हे तुम्हेहिं अन्मणुन्नाया
समाणा सनद्ध[बद्धवम्मियकवया उप्पीलियसरासणपट्टीया पिणद्धमेवेजा बद्ध-
आविद्धविमलवरचिंधपट्टा गहियाउहपहरणा] रहे दुरुहामो, २ जेणेव पउमनाभे तेणेव १०
उवा[गच्छामो], २ एवं व[यामो] अम्हे वा पउमनाभे वा जाव पडिसेहेति ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे ते पंच पंडवे एवं वदासी—जति णं तुम्हे देवाणुप्पिया !
एवं वयंता 'अम्हे, णो पउमनाभे राय' ति कट्ठु पउमनाभेणं सद्धि
संपलगंता 'तो णं तुम्हे णो पउमनाभे हयमहियपवर जाव पंडिसेहंते, तं

१. ला १ विना—'रविचडियचिंधधयपडागा हे २, ३, ४, सं १ ला २, ३ । ° रविचडियधय-
चिंधपडागे हे १ । ° रपवडिधयचिंधधयपडागा जे १ । "हयमहियपवरविवडियचिंधधयपडागे,
हतमयिना अत्यर्यं हताः, अथवा हताः प्रहारतो मयिनाः मानमथनात् हतमयिताः, तथा प्रवरा
विवरितवाश्चिद्धपट्टाः कपिभ्रजादयः पताकाश्च तदन्था येषां ते तथा, ततः कर्मवारयोऽतस्तान्,
थावःकरणात् किञ्चोवगयप्पाणे ति हयम्, कष्टगतनीवितव्यानिस्वर्थः"—अटी० ॥ दृश्यतां
पृ० १७५ पं० १७ टि० १८ ॥ २. दिसोदिसि हे १ ॥ ३. पडिसेहेति हे २ सं १ ला २, ३,
हे ३, ४ ॥ ४. °वरपुसि जाव हे १ जे १ ॥ ५. अत्थामा खं १ हे १ । आत्थामा हे २ । वामा
जे १ ॥ ६. दृश्यतां पृ० १७५ पं० २०, पृ० २३४ पं० ११, पृ० ३०८ पं० ९ । जाव आधारणिज्ज-
मिद् हे २ । जाव अवधारणिज्जमिति हे १ जे १ ॥ ७. प्रतिपु पाठाः—उवा० २ हे १
जे १ विना । उवा २ ला हे १ जे १ ॥ ८. पंडवा जे १ ॥ ९. उवागच्छ एवं व हे २ ॥
१०. °नाहे ति कट्ठु हे १ जे १ । "अम्हे वा पउमनाभे वा राय ति कट्ठु इति, अस्माकं पञ्चनाभस्य
च बलवत्वादिह संग्रामे वयं वा भवामः पञ्चनाभो वा, नोभयेषामप्रीह संयुगे त्राणमस्ति इति कृत्वा
इति निश्चयं विधाय सम्प्रलम्भा योद्धुमिति शेषः । अम्हे, नो पउमनाभे राय ति कट्ठु इति वयमेवेह
रणे जयामः, न पञ्चनाभो राजेति । यदि स्वविषये विजयनिश्चयं कृत्वा पञ्चनाभेन सार्धं योद्धुं सम्प्राल-
भिष्यथ ततो न पराजयं प्राप्स्यथ, निश्चयसारत्वात् फलप्राप्तेः"—अटी० ॥ ११. ता णं तुम्हे ण
पडं जे १ ॥ १२. °णाहो हे १, २, खं १ । दृश्यतामधस्तनं टिप्पणम् ॥ १३. पडिसेहेन्ता खं १
जे १ । पडिसेहेन्तो हे १ । पडिसेहेत्था हे २ । पडिसेहेत्था ला १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

पेच्छहं णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! 'अहं', नो पउमणाभे राय ' ति कट्ठु पउमनाभेणं रत्ता सद्धिं जुञ्जामि । रहं दुरुहति, २ ता जेणेव पउमनाभे राया तेणेव उवागच्छइ, २ तां सेयं गोखीरहारधवलं तणसोल्लियसिंदुवारकुंदेंदुसन्निगासं निययस्स बलस्स हरिसज्जणं रिउसेण्णविणासकरं पंचजन्नं संखं परामुसति, २ ता मुहवायपूरियं करेति । तते णं तस्स पउमणाहस्स तेणं संखसद्धेणं बलतिभाए हयं जाव पडिसेहिए । तते णं से कण्हे वासुदेवे धणुं परामुसति, 'वेढो, धणुं पूरेति, २ ता धणुसदं करेति । तते णं तस्स पउमनाभस्स 'दोच्चे बलतिभाए तेणं धणुसद्धेणं हयमहिय जाव पडिसेहिए । तते णं से पउमणाभे राया तिभागबलावसेसे अत्थामे अबले अवीरिए अपुरिसक्कारपरक्कम्मे अंधारणिज्जमिति कट्ठु "सिग्गं तुरियं

१०

१. पिच्छ णं हे १ । पेच्छतु णं जे १ ॥ २. अहं हे २ ॥ ३. अहं राया नो पउमणाभे ति कट्ठु हे १ जे १ ॥ ४. ता पंचजन्नं संखं परामुसति हे १ अटी० । "शङ्खविशेषाणि क्वचिद् दृश्यन्ते सेयं गोखीरहारधवलं तणसोल्लियसिंदुवारकुंदेंदुसन्निगासं, तणसोल्लिय चि मल्लिका, सिंदुवारो निर्गुण्डः, निययस्स बलस्स हरिसज्जणं रिउसेण्णविणासकरं पंचजणं ति पञ्चजन्मभिधानम्" — अटी० ॥ ५. करेति २ ता हे १ जे १ ॥ ६. प्रतिषु पाठाः—हए हे १ जे १ ला १ विना । भए खं १ । हते सं १ ला २, ३, हे ३ । य-ए इत्यनयोश्चरयोर्हस्तलिखितादर्थेण समानप्रायत्वात्

१५

हयमहियपवरवीरवाइयच्चिधयपडामे किञ्चोवगयपाणे दितोदिसिं पडिसेहिए इति संपूर्णः पाठोऽत्र ज्ञेयः ॥ ७. "वेढो ति वेष्टकः एकवस्तुविषयपदपद्धतिः, स चेह धनुर्विषयो जम्बूदीप-प्रकृतिप्रसिद्धो [वक्ष० ३] ऽध्येतव्यः, तद्यथा—अहङ्गायबालचंदइद्वणुसज्जिकासं, अचिरोद्गतो यो बालचन्द्रः शुक्लपक्षद्वितीयाचन्द्रः तेनेन्द्रधनुषा च वक्रतया सज्जिकासं सदृशं यत्तथा, वरमहिस-दरियदग्गियवृद्धवणसिंगगारइयसारं वरमहिषस्य दसवर्षितस्य सञ्जातदर्पातिशयस्य यानि दृढानि धनानि च शृङ्गाप्राणि तैः रचितं सारं च यत्तथा, उरगवरपवरगवलपवरपरहुयभमरकुलनीलि-निद्धवंतधोयपट्टं, उरगवरो नागवरः प्रवरगवलं वरमहिषशृङ्गं प्रवरपरभृतो वरकोकिलो भ्रमरकुलं मधुकरनिकरो नीली गुलिका एतानीव स्निग्धं कालकान्तिमत् ध्मातमिव ध्मातं च तेजसा ज्वलत् धौतमिव धौतं च निर्मलं पृष्ठं यस्य तत्तथा, निउणोवेयमिसिमिसितमणिरयणधंठियाजालपरिक्खितं, निपुणेन शिल्पिना ओषितानां उज्ज्वालितानां मणिरत्नघण्टिकानां यजालं तेन परिक्खितं वेष्टितं यत्तथा, तडितरुणकिरणतवणिज्जच्छद्विधं, तडित्तिव विद्युदिव तरुणाः प्रत्यग्राः किरणाः यस्य तत्तथा, तस्य तपनीयस्य सम्बन्धीनि बद्धानि विद्धानि लाञ्छनानि यत्र तत्तथा, दइरमल्लयगिरि-सिहरकेसरचामरबाल्यद्वचंदविंवं ददर-मल्लयाभिधानौ यौ गिरी तयोर्वाणि शिखराणि तत्सम्बन्धिनो ये केसरचामरबालाः सिंहस्कन्धचमरपुच्छकेशाः अर्धचन्द्राश्च तल्लक्षणानि चिह्नानि यत्र तत्तथा, कालहरियरत्तपीयसुक्खिबहुणहारगिंसपनद्धजीवं कालादिवर्णा याः स्नायवः शरीरान्तर्वर्णाः ताभिः सम्पिणद्धा बद्धा जीवा प्रत्यञ्चा यस्य तत् तथा, जीवियंतकरणं ति शत्रूणामिति गम्यते"— अटी० ॥ ८. दोच्चे व बलं जे १ ॥ ९. सेहेति हे १ जे १ खं १ ॥ १०. अयामे हे २ ॥ ११. अवधां खं १ ॥ १२. ५ सिग्गं खं १ । अत्र पूर्ववर्तिना '५' अङ्केन यदि पञ्च पदानि ध्वस्तितानि तर्हि सिग्गं तुरियं चवलं चंडं जइणं इति पाठोऽत्र सम्पूर्णो भवेत् ॥

[चवलं चंडं जइणं] जेणेव अवरकंका तेणेव उवागच्छति, २ अवरकंकां रायहाणि
अणुपविसति, २ ता वौरातिं पिहेति, २ ता रोहोसजे चिड्ढति ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे जेणेव अवरकंका तेणेव उवागच्छति, २ ता रंहं
ठवेति, २ रहातो पचोरुहति, २ ता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहण्णति, एणं महं
णरसीहरुवं विउव्वति, २ ता महया महया सहेणं पाददहरणं करोति । तते णं
कण्हेणं वासुदेवेणं महया महया सहेणं पाददहरणं कएणं समाणेणं अवरकंका
रायहाणी संभग्गपायारगो उराट्ठालयचरियतोरणपल्हत्थियपवरभवणसिरिघरा सर-
सरस्स धरणीतले सन्नविइया । तते णं से पउमणाभे राया अवरकंकां रायहाणि
संभग्ग जाव पासित्ता भीए दोवतिं देविं सरणं उवेति ।

तते णं सा दोवती देवी पउमनाभं रायं एवं वयासी—किं^{१८} णं तुमं
देवाणुप्पिया ! जाणसि कण्हस्स वासुदेवस्स उत्तमपुरिसस्स विप्पियं करेमाणे ममं
इहं हव्वमाणेमाणे, तं एवमवि गते गच्छ णं तुमं देवाणुप्पिया ! ण्हाते उल्लपडसाडए
ओचूलगवत्थणियथे अंतोरपरियालसंपरिखुडे अग्गाइं वराइं रयणाइं गहाय ममं
पुरतो काउं कण्हं वासुदेवं करतल[परिग्गहियं दसण्हं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं
कट्टु] पायवडिए सरणं उवेहि, पणिवइयवैच्छला णं देवाणुप्पिया ! उत्तमपुरिसा ।

तते णं से पउमनाभे राया दोवतीए^{१९} देवीए एयमड्डं पडिसुणेति, २ ण्हाए

१. अमरं जे १, २ खं १ विना । २. अमरं हे २ विना ॥ ३. वाराइं जे १ ।
वाराइं हे १ ॥ ४. पिहइ जे १ ॥ ५. दइयतां पृ० १७६ पं० २ ॥ ६. अमरं हे २, ४
ला ३ विना ॥ ७. रंहं ठवेति हे १ जे १ मथ्ये नास्ति ॥ ८. °हणइ जे १ ॥ ९. महया
सहेणं २ जे १ ॥ १०. °दहरं कं हे १ जे १ ॥ ११. णं से कं हे १ जे १ ॥ १२. अमरं हे २
विना ॥ १३. “संभग्गएत्यादि, संभग्गानि प्राकारो गोपुराणि च प्रतोत्यः अट्ठालकाः प्राकारोपरि
स्थानविशेषाः चरिका च नगरप्राकारान्तरेऽष्टहस्तो मार्गः तोरणानि च यस्यां सा तथा, पर्वस्तितानि
पर्यस्तीकृतानि सर्वतः क्षित्तानीत्यर्थः प्रवरभवनानि श्रीगृहाणि च भाण्डागाराणि यस्यां सा तथा,
ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः, सरसरस्स चि अनुकरणशब्दोऽयमिति” —अटी० ॥ १४. धरणिछले
हे २, ३, ४ सं १ ला २, ३ ॥ १५. अवरकंकां रायं खं १ हे २ विना । अवरकंकारायं हे २ ॥
१६. संभग्गं हे २ खं १ ॥ १७. उवेइ २ जे १ ॥ १८. किं ण ला १ ॥ १९. ममं इहं हव्वमा-
णेमाणे हे १ जे १ ला १ विना नास्ति ॥ २०. गच्छ तुमं हे १ जे १ ॥ २१. उल्लपडं हे २ ।
उल्लपडं जे १ । “उल्लपडसाडए चि सद्यःस्नानेन आद्रौ पट्ट्याटकीं उत्तरीयपरिधाने यस्य स
तथा, ओज्जलगवत्थनियथे चि अवचूलम् अधोमुखचूलं सुकलाञ्जलं यथा भवतीत्येवं वक्षं निव-
सितं येन स तथा” —अटी० ॥ २२. पुरो काउं हे १ । पुरे काउं जे १ ॥ २३. °वच्छला हे १
जे १ ॥ २४. देवीए एवं बुत्ते समाणे ण्हाए हे १ जे १ ॥

जाव सरणं उवेति, २ करयल[परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु] एवं वयासी—दिट्ठा णं देवाणुप्पियाणं इड्डी जाव परक्कम्मे, तं खामेमि णं देवाणुप्पिया ! खमंतु णं देवाणुप्पिया ! जाव णाहं मुज्जो एवंकरणयाए त्ति कट्ठु पंजलिउडे पायवडिए कणहस्स वासुदेवस्स दोवतिं देविं साहत्थि उवणेति ।

- ५ तते णं से कण्हे वासुदेवे पउमणांमं एवं वयासी—हं भो पउमणांमा ! अप्पत्थियपत्थिया दुरंतपंतलक्खणा हीणपुन्नचाउदसा सिरि-हिरि-धित्तिपरिवज्जिया "किं णं तुमं जाणसि मम भगिणिं "दोवतिं देविं इहं हव्वमाणेमाणे ? "तं एवमवि गए णत्थि—ते ममाहिंतो इदाणिं भयमत्थि "त्ति कट्ठु पउमणांमं रायं पडिविसज्जेति, २ ता दोवतिं देविं गिण्हति, २ ता रहं दुरुहेति, २ ता जेणेव पंच पंडवा तेणेव उवागच्छइ, २ ता पंचण्हं पंडवाणं दोवतिं देविं साहत्थि उवणेति । तते णं से कण्हे पंचहिं पंडवेहिं सद्धिं अप्पच्छे छहिं रहेहिं लवणसमुद्धं मज्झमज्झेणं जेणेव जंबुदीवे दीवे जेणेव भारहे वासे तेणेव पंहारेत्थ गमणाए ।

१२५. ते णं काले णं ते णं समए णं धायतिसंडे दीवे पुरत्थिमंद्धे भारहे वासे चंपा णांमं नयरी होत्था । पुण्णभदे चेतिए । तत्थ णं चंपाए नयरीए कविले णांमं वासुदेवे रीया होत्था, महताद्धिमवंतं वण्णओ । ते णं काले णं ते णं समए णं मुणिसुव्वते अरिहा चंपाए पुण्णभदे समोसडे । कविले वासुदेवे धम्मं सुणेति । तते णं से कविले वासुदेवे मुणिसुव्वयस्स अरहतो धम्मं

१. करयल जाव एवं हे १ जे १ ॥ २. दस्यतां पृ० १६० पं० १४ ॥ ३. 'प्पिया जाव खमंतु हे १ जे १ विना ॥ ४. दस्यतां पृ० १६१ पं० १, पृ० १२८ पं० ४ ॥ ५. णातिमुज्जो इति णाहमुज्जो इति वा पृ० १६१ पं० १ मध्ये पृ० १२८ पं० १ मध्ये च पाठः ॥ ६. मुज्जो २ एवं स १ ला १, २, ३ ॥ ७. उवणेह खमेमो णं देवाणुप्पिया जाव खमेमो णं देवाणुप्पिया हे १ जे १ ॥ ८. 'णाओ हे १ ॥ ९. अप्पत्थियप ४ किं हे १ जे १ विना । अप्पत्थिय जाव किं हे १ जे १ ॥ दस्यतां पृ० ३०४ पं० २, पृ० १५८ पं० ७ ॥ १०. कियणं तुमं याणास्ति हे १ । किं णं तुमं न याणसि जे १ । किं णं तुमं न जाणासि ला १ । दस्यतां पृ० ३०९ पं० १० ॥ ११. दोवइदेविं खं १ ॥ १२. "तं एवमवि गए णत्थि ते ममाहिंतो भयमत्थि त्ति तत् तस्मादित्थमरि गते अस्मिन् कार्ये नास्ति अयं पक्षो यदुत—ते तव मत्तो भयमस्ति भवति"—अटी० ॥ १३. ति कट्ठु हे १ जे १ ॥ १४. दोवइदेविं हे १ जे १ ॥ १५. पंचपंडवाणं हे १ जे १ ॥ १६. साहत्थि नास्ति खं १ हे १ ॥ १७. उवणेति २ ता हे १ । उवणेति ता जे १ ॥ १८. भरहे खं १ ॥ १९. पाहा हे १ जे १ विना ॥ २०. 'महे हे १ जे १ ॥ २१. राया हे २ ला १ विना नास्ति ॥ २२. वण्णओ हे १ जे १ विना नास्ति । दस्यतां पृ० ७ पं० ४ ॥ २३. अरिहा हे १ जे १ ॥ २४. अरिहाओ जे १ ॥

सुणेमाणे कण्हस्स वासुदेवस्स संखसदं सुणेति । तते णं तस्स कविलस्स वासुदेवस्स इमेयारूवे अज्झत्थिते चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था—^१किं मण्णे धायइसंडे दीवे भारहे वासे दोच्चे वासुदेवे समुप्पण्णे जस्स णं अयं संखसदे ममं पिव मुहवायपूरिते ^२वियंभति ?

कविला वासुदेवभदा ! ति मुणिसुव्वते अरहा कविलं वासुदेवं एवं वयासी—
 से णूणं ते कविला वासुदेवा ! मम अंतिए धम्मं णिसामेमाणस्स संखसदं आकण्णिता
 इमेयारूवे अज्झत्थिते [चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था]—किं
 मन्ने जाव वियंभति, से णूणं कपिला वासुदेवा ! अडे समडे ? इंता ! अत्थि । तं नो
 खलु कविला ! एयं भूयं वा भव्वं वा भविस्सं वा जं णं एंगखेत्ते एगजुगे एगसमएणं
 दुवे अरहंता वा चक्कवट्ठी वा बलदेवा वा वासुदेव वा उप्पज्जिसु वा उप्पज्जंति
 वा उप्पज्जिस्संति वा । एवं खलु वासुदेवा ! जंबूदीवाओ दीवाओ भारहाओ
 वासाओ हत्थिणाउराओ णगराओ पंडुस्स रण्णो सुण्हा पंचण्हं पंडवानं भारिया
 दोवती देवी तव पउमनाभस्स रण्णो पुव्वसंगतिएणं देवेणं अवरकंकं णयरिं साह-
 रिया । तते णं से कण्हे वासुदेवे पंचहिं पंडवेहिं सद्धिं अप्पल्लडे छहिं र्हेहिं
 अवरकंकं रायहाणि दोवतीए देवीए कूवं हव्वमागते । तते णं तस्स कण्हस्स
 वासुदेवस्स पउमणाभेणं रण्णा सद्धिं संगामं संगामेमाणस्स अयं संखसदे तव
 मुहवायाइडे इव वियंभति ।

१. सुणेति २ ता हे १ जे १ ॥ २. °त्थिते ५ हे १ जे १ विना । समुप्पज्जित्था हे १ जे १
 विना नास्ति । °त्थिए जाव समुप्पज्जित्था जे १ । °त्थिए समुप्पज्जित्था हे १ ॥ ३. किमण्णे
 हे १ जे १ खं १ ला ३ हे ३ ॥ ४. वियंभेइ जे १ ॥ ५. प्रतिपु पाठाः—कविल वासुदेव
 भदाति हे २ । कविल वासुभदा ति खं १ । कविला वासुभदा इ हे १ जे १ । कविल
 वासु ला १ । कविले वासु सदाति सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ ६. अरिहा हे १ जे १ ॥
 ७. एवं वयासि एवं से नूणं कविला हे १ जे १ ॥ ८. धम्मं सोच्चा णिसा° हे २ ॥ ९.
 आकण्णिता हे २ ॥ १०. प्रतिपु पाठाः—इमेयारूवे (एयारूवे—जे १) अज्झ किमन्ने जाव हे १
 जे १ । इमेयारूवे (इमेरूवे—हे २) किमन्ने जाव हे २, ३, ४ खं १ । इमेयारूवे संखसदे जाव
 किमन्ने जाव ला १ । इमेयारूवे कि मन्ने जाव ला २, ३ । दय्यतां पृ० ३११ पं० ३ टि० ३ ॥
 ११. एवं हे २ ला २ विना ॥ १२. हे २ खं १ ला १ विना—एगे खेत्ते एगे जुगे एगा(एगं—ला २,
 हे ३) समए सं १ ला २, ३ हे ३, ४ । एगखेत्ते एगे जुगे एगसमए हे १ जे १ ॥ १३. वा उप्पज्जंति
 वा उप्पज्जिसु वा उप्पज्जिस्संति वा हे १ ॥ १४. जंबूदीवाओ भारहाओ वासाओ हे २ विना । जंबूदीवे
 २ भारहे वासे हे १ जे १ ॥ १५. अवरकंकं हे १, २ विना ॥ १६. अमर° सं १ ला २, ३ हे ३,
 ४ ॥ १७. क्ववि खं १ ॥ १८. °इडे इहेव वियंभति खं १ । °इडे कंते इहेव वियंभति सं १
 ला २, ३ हे ३, ४ ॥

तए णं से कपिले वासुदेवे मुणिसुव्वयं वंदति नमंसइ, २ ता एवं वयासी—गच्छामि णं अहं भंते ! कण्हं वासुदेवं उत्तमपुरिसं सरिसपुरिसं पासामि । तए णं मुणिसुव्वते अरहा कविलं वासुदेवं एवं वयासी—नो खलु देवाणुप्पिया ! एयं भूयं वा भव्वं वा भविस्सं वा जण्णं अरहंता वा अरहंतं पासंति, चक्कवट्ठी वा चक्कवट्ठी पासंति, बलदेवा वा बलदेवं पासंति, वासुदेवा वा वासुदेवं पासंति । तहवि य णं तुमं कण्हस्स वासुदेवस्स लवणसमुदं मज्झमज्झेणं वीतिवयमाणस्स सेयापीयाइं धयग्गाइं पासिहसि ।

तते णं से कविले वासुदेवे मुणिसुव्वयं वंदति नमंसइ, २ ता हत्थिखंधं दुरुहति, २ सिग्घं तुरियं चवलं चंडं जइणं जेणेव वेलाउले तेणेव उवागच्छति, २ ता कण्हस्स वासुदेवस्स लवणसमुदं मज्झमज्झेणं वीतिवयमाणस्स सेयापीयाइं धयग्गाइं पासति, २ ता एवं वयइ—एस णं मम सरिसपुरिसे उत्तमपुरिसे कण्हे वासुदेवे लवणसमुदं मज्झमज्झेणं वीतिवयंति ति कट्ठ पंचेज्जं संखं परामुसति, २ ता मुहवायपूरियं करेति ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे कविलस्स वासुदेवस्स संखसदं आकस्सेति, २ पंचयज्जं जाव पूरियं करेति । तते णं दो वि वासुदेवा संखसदसांमायारिं करेति । तते णं से कविले वासुदेवे जेणेव अवरकंका तेणेव उवागच्छति, २ अवरकंका रायहाणि संभग्गतोरणं पासति, २ ता पउमणाभं एवं वयासी—किं णं देवाणुप्पिया ! एसा अवरकंका संभग्गा जाव सन्निवइया ? तते णं से पउमणाभे कविलं वासुदेवं एवं वयासी—एवं खलु सामी ! जंबुदीवातो दीवातो भारहातो वासातो इहं हव्वमागम्म कण्हेणं वासुदेवेणं तुम्हे परिभूय अवरकंका जाव सन्नि-

१. सरिसपुरिसं नास्ति हे १ जे १ खं १ ला २॥ २. एवं ला ३ ला १ विना । दृश्यतां पृ० २९७ पं० २, पृ० ३११ पं० ९॥ ३. समुदस्स हे १ जे १॥ ४. वीतीव° खं १॥ ५. पीयाइं हे २ खं १ । दृश्यतां पृ० ५१ पं० २॥ ६. पासहिस्सि सं १ ला २, ३, हे ३, ४॥ ७. सिग्घं ५ जेणेव इति प्रतिषु पाठः॥ ८. वीइव° हे १ जे १ । वीतीव° सं १ ला १, २, ३, हे ३, ४॥ ९. सेयापी° हे १ जे १॥ १०. सरिसे पुरिसे हे १ जे १ । पुरिसपुरिसे हे २॥ ११. वत्तिम° हे २॥ १२. वीतीव° हे १, २, खं १ विना । १३. तीत्तिकट्ठु हे १ जे १॥ १४. पंचयज्जं ला २ हे ४ विना॥ १५. कविलयस्स खं १॥ १६. आयस्सेदि खं १॥ १७. समा° हे ३, ४ ला ३॥ १८. अमर° हे २ खं १ विना॥ १९. तोरणं जाव पासति हे १ जे १ विना । दृश्यतां पृ० ३०९ पं० ७॥ २०. संभग्गा हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० ३०९ पं० ७॥ २१. जंबुदी° हे २॥ २२. भूयं हे २॥

वाडिया । तते णं से कपिले वासुदेवे पउमणाभस्स अंतिए एयमडुं सोच्चा पउमणाभं एवं वयासी—हं भो पउमणाभा अण्पत्थियपत्थिया दुरंतपंतलक्खणा हीणपुण्णचाउदसा सिरि-हिरि-धितिपरिवज्जिया ! किं णं तुंमं जाणसि मम सरिसपुरिसस्स कण्हस्स वासुदेवस्स विप्पियं करेमाणे ? आसुरुत्ते जाव पउमणाभं णिव्विसयं आणवेति, पउमणाभस्स पुत्तं अवरकंकाए रायहाणीए महया २ रायाभिसेएणं अभिसिंचति, जाव पडिगते ।

१२६. तते णं से कण्हे वासुदेवे लवणसमुदं मज्झमज्जेणं वीतिवयति, २ ते पंच पंडवे एवं वदासी—गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! 'गंगं महानदिं उत्तरह जाव ताव अहं सुडियं लवणाहिवतिं पासामि । तते णं ते पंच पंडवा कण्हेणं वासुदेवेणं एवं बुत्ता समाणा जेणेव गंगा महानदी तेणेव उवागच्छंति, २ एगंडि-याए मग्गणगवेसणं करेति, २ एगडियाए 'गंगं महानदिं उत्तरंति, २ ता अण्णमण्णं एवं वदंति—पभू णं देवाणुप्पिया ! कण्हे वासुदेवे गंगं महाणदिं बाहाहिं उत्तरित्तए, उदाहु णो पभू उत्तरित्तए त्ति कट्टु एगंडियं णूमेति, २ कण्हं वासुदेवं पडिवालेमाणा २ चिडंति ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे सुडियं लवणाहिवतिं पासति, २ जेणेव गंगा महाणदी तेणेव उवागच्छति, २ ता एगडियाए सव्वतो समंता मग्गणगवेसणं करेति, २ ता एगडियं अपासमाणे एगाए बाहाए र्हं सतुरंगं ससारहिं गेण्हति, २ एगाए बाहाए गंगं महाणदिं आंसहिं जोयणाइं अद्धजोयणं च वित्थिण्णं उत्तरिउं पयत्ते यावि होत्था । तते

१. 'णाभ हे २ ॥ २. अपत्थि° हे १, २, ३, ४ ला २, ३ ॥ ३. 'या ५ किं हे २, ४ खं १ ला ३ । 'या किं हे २, ४ खं १ ला ३ विना । अत्र ५ अङ्को विद्यते, किन्तु चत्वार्येव पदान्यन्यत्रास्माभिर्दृष्टानि, तदनुसारेण दुरंतपंतलक्खणा इत्यादीनि त्रीणि पदानि पूरयित्वा चतुष्पदात्मकः पाठोऽत्रास्माभिर्निर्दिष्टः । दृश्यतां पृ० ३०४ पं० २, पृ० १५८ पं० ७, पृ० ४३८ टि० ११ ॥ ४. तुमं न जाणसि हे १ ॥ ५. सरिसस्स पुरिसस्स कण्हस्स वा° ला १ । सरिसस्स वा° जे १ हे १ ॥ ६. अवर° हे २ खं १ विना ॥ ७. लवणसमुदस्स मज्झं ला १ । लवणस्स मज्झं खं १ ॥ ८. 'मज्जेणं २ हे १ ॥ ९. वीड्वं खं १ विना ॥ १०. गंगामं हे २ ॥ ११. एगडियाए नावाए मग्गणं हे १, २ विना । "एगडियं त्ति नोः"—अटी० । दृश्यतां पृ० ३१४ पं० १४ ॥ १२. हे १ जे १ विना—'याए नावाए णं गंगं हे २ । 'याए नावाए गंगं हे २ विना । नावाए नास्ति हे १ जे १ ॥ १३. गंगामं हे १ ॥ १४. कण्हे णं वा° हे २ ॥ १५. "एगडियं त्ति नोः, नूमेति (नूमेति—अटीखं०) त्ति गोपयन्ति"—अटी० ॥ प्रतिपु पाठाः—एगडियं णावं ण सुयंति हे १ जे १ । एगडियाओ णूमेति हे २ । एगडियाओ णूमेति हे १, २ जे १ विना ॥ १६. सतुरंगं हे १, ४ ला ३ ॥ १७. बासहिं सं १ ला २, ३ हे ३, ४ विना ॥

णं से कण्हे वासुदेवे गंगाए महाणदीए बहुमज्झदेसभागं संपत्ते समाणे संते तंते परितंते बद्धसेए जाते यावि होत्था ।

- तते णं तस्स कण्हस्स वासुदेवस्स ईमेयारूवे अज्झत्थिते जाव समुप्पज्जित्था
—अहो णं पंच पंडवा महाबलवगा, जेहिं गंगा महाणदी बावट्ठिं जोयणाइं
५ अद्धजोयणं च वित्थिण्णा बाहाहिं उत्तिण्णा । इच्छंतएहिं णं 'पंचहिं पंडवेहिं
पउमणाभे हयमहिय जाँव णो पडिसेहिए । तते णं गंगा देवी कण्हस्स वासुदेवस्स
इमं एयारूवं अज्झत्थियं जाव जाणित्ता थाहं वितरति । तते णं से कण्हे वासुदेवे
मुहुत्तंतरं सैमाससति, २ ता 'गंगं महाणदिं बावट्ठिं जाव उत्तरति, २ जेणेव पंच
पंडवा तेणेव उवागच्छति, २ ता पंच पंडवे एवं वयासी—अहो णं तुब्भे देवा-
१० णुप्पिया ! महाबलवगा, जेहिं णं तुब्भेहिं गंगा महाणदी बावट्ठिं जाव उत्तिण्णा,
इच्छंतएहिं तुब्भेहिं पउमनाहे जाव णो पडिसेहिए । तते णं ते पंच पंडवा कण्हेणं
वासुदेवेणं एवं वुत्ता समाणा कण्हं वासुदेवं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया !
अम्हे तुब्भेहिं विसज्जिया समाणा जेणेव गंगा महाणदी तेणेव उवागच्छामो, २
ता एगट्ठियाँए मग्गणगवेसणं तं चेव जाँव णूमेमो, तुब्भे पडिवालेमाणा २ चिद्धामो ।
१५ तते णं से कण्हे वासुदेवे तेसिं पंचण्हं पंडवाणं एयमड्डं सोच्चा णिसैम्म
आसुरुत्ते जाव तिवैलियं [भिउडिं णिडाले साहट्ठु] एवं वयासी—अहो णं जया
मए लवणसमुद्धं दुँवे जोयणसयसहस्सा वित्थिण्णं वीतीवइत्ता पउमणाभं हयमहिय
जाँव पडिसेहेत्ता अँवरकंका संभग्गें[पायारगोउराट्ठालयचरियतोरणपल्हत्थियपवर-
भवणसिरिधरा सरसरस्स धरणीतले सन्निवाइया] दोवती साहत्थि उँवणीया तदा णं

१. बहुमज्झं देसभागं हे १ जे १ । बहुमज्झदेसं भागं हे २ ॥ २. इमे एयां सं १ ला २, ३,
हे ३, ४ ॥ ३. बावट्ठी जे १ ॥ ४. पंचपंडं हे १ जे १ ॥ ५. 'वेहिं थ प' हे १ ॥ ६. दृश्यतां
पृ० ३०७ पं० १ ॥ ७. समासासइ हे १ जे १ ॥ ८. गंगामहां हे १, २ जे १ ॥ ९. बावट्ठी
खं १ ॥ १०. 'एहिं णं तु' जे १ ॥ ११. 'या मग्ग' जे १ । दृश्यतां पृ० ३१३ पं० १०-१३ ॥ १२.
जाव नोमेमो हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० ३१३ पं० १३ ॥ १३. णिसग्गमा हे २, ३, ४ सं १
ला २, ३ ॥ १४. आसुरुत्ते सं १ ला २, हे ३, ४ ॥ १५. तिवलीयं जे १ खं १ हे २ ला १ ॥
१६. अहो णं जया णं मए हे १ । अहो णं मए जे १ ॥ १७. जे २ ला १ विना—दुवे जोयणसय-
सहस्सवित्थिण्णं हे २, ३, ४ खं १ सं १ ला २, ३ । दुण्णि जोयणसयसहस्साइं वित्थिण्णं जे १ हे २
दुण्णि जोयणसहस्सा वित्थिण्णं ला १ विना । इत आरभ्य जे २ प्रतिरप्युपयुक्ताऽव संशोधने ॥
१८. 'हयमहियपवरविबडियसिंघयपद्दमं किच्छोवगयपाणं विसोदिसिं' इति जावशब्दग्राह्यः
पाठः, दृश्यतां पृ० ३०७ पं० १ ॥ १९. अमरं हे २ खं १ विना ॥ २०. संभग्गा हे २ खं १
जे १ ला १ विना । दृश्यतां पृ० ३०९ पं० ७ ॥ २१. उवगिवा हे १ जे १ । उणीता हे २ ॥

तुम्हेहिं मम माहप्यं ण विण्णायं, इयाणि जाणिस्सह ति कहु लोहदंडं परामुसति,
२ पंचण्हं पंडवाणं रहे मुसुमूरेति, २ ता णिव्विसए आणवेति, तत्थ णं रह-
महणे णामं कोट्टे णिव्विडे ।

तते णं से कण्हे वासुदेवे जेणेव सए खंधावारे तेणेव उवागच्छति, २ ता
सएणं खंधावारेणं सद्धिं अभिसमन्नामए यावि होत्था । तते णं से कण्हे वासुदेवे
जेणेव बारवती णयरी तेणेव उवागच्छति, २ ता अणुपविसति ।

१२७. तते णं ते पंच पंडवा जेणेव हत्थिणाउरे णयरे तेणेव उवागच्छंति, २
जेणेव पंडू राया तेणेव उवागच्छंति, २ ता करयल जाव एवं वयासी—एवं खलु
तातो ! अम्हे कण्हेणं णिव्विसया आणत्ता । तते णं पंडू राया ते पंच पंडवे
एवं वयासी—कहण्णं पुत्ता ! तुम्हे कण्हेणं वासुदेवेणं णिव्विसया आणत्ता ?

तते णं ते पंच पंडवा पंडु [रायं] एवं वयासी—एवं खलु तातो ! अम्हे अवरकंकातो
पडिणियता लवणसमुदं दोन्नि जोयणसयसहस्साइं वीतीवत्तिता । तए णं से कण्हे
अम्हे एवं वयति—गच्छह णं तुम्हे देवाणुप्पिया ! गंगं महानदिं उत्तरह जाव ताव
अहं, एवं तहेव, जाव चिड्डामो । तते णं से कण्हे वासुदेवे सुड्डियं लवणाहिवइं
दहूण, तं चेव सव्वं, नवरं कण्हस्स चिंता—णं बुज्जति जाव अम्हे णिव्विसए
आणवेति ।

तए णं से पंडू राया ते पंच पंडवे एवं वयासी—हुंहु णं तुम्हेहिं
पुत्ता ! कयं कण्हस्स वासुदेवस्स विप्पियं करेमाणेहिं । तते णं से पंडू राया कोत्तिं

१. “भज्जेवमय-मुसुमूर-मूर-सूड-विट-पविरञ्ज-करञ्ज-नीरञ्जाः” — सिद्धहेमप्राकृतव्याकरणे
८।४। १०६ ॥ २. वेति २ तत्थ हे १, २, जे १ वेना ॥ ३. कोट्टे हे १, २, जे १ खं १ लो० ॥
४. निविडे हे २ ॥ ५. णं से पंच खं १ ॥ ६. जाव नास्ति हे १ जे १ विना ॥ ७. पंडवा जे १
सं १ ला २, ३, हे २, ४ ॥ ८. तुम्हे पुत्ता कण्हे णं हे १ जे १ । पुत्ता नास्ति सं १, ला २, ३,
हे २, ४, जे २ ॥ ९. पंडू हे १, ४ ला १ विना ॥ १०. अम्हे खलु अवरं खं १ ॥ ११. अमरं
हे २ खं १ विना ॥ १२. वीहवहत्ता हे २ ॥ १३. तुम्हे खं १ ॥ १४. जाव ताव एवं अहं
एवं तहेव हे २ । जाव चिड्डा जाव ताव अहं तहेव हे १ जे १ । दस्यतां पु० १३३ पं० ३ ॥
१५. लवणसमुदाहिवइं हे १ जे १ ॥ १६. नेव नवरं सव्वं हे १, २ जे १ ला १ लो०
विना ॥ १७. प्रतिपु पाठाः—ण बुज्जति जाव णिव्विं हे २, ४, सं १ ला २, ३ जे २ । बुचइ
जाव णिव्विं हे २ खं १ ला १ । ण रुचइ जाव णिव्विं लो० । बुज्जइ जाव ताव अम्हे णिव्विं
हे १ जे १ ॥ १८. दहूणं हे २ जे १, २ । दहूणं खं १ ॥ १९. तुम्हेहिं लो० विना नास्ति ॥
२०. पंडुराया हे १ जे १ ॥ २२. कुत्तिं हे १ ॥

देविं सदावेति, २ ता एवं वयासी—गच्छ णं तुमं देवाणुप्पिण्ण! बारवतिं, कण्हस्स वासुदेवस्स णिवेदेहि—एवं खलु देवाणुप्पिया! तुमे पंच पंडवा णिवि-
सया आणत्ता, तुमं च णं देवाणुप्पिया! दाहिण्डुभरहस्स सामी, संदिसंतु णं
देवाणुप्पिया! ते पंच पंडवा कैयरं देसं वा दिसं वा गच्छंतु?

५ तते णं सा कौंती पंडुणा एवं वुत्ता समाणी हत्थिखंघं दुरुहंति, २ जहा हेहो
जाव संदिसंतु णं पिउच्छातो! किमागमणपओयणं? तते णं सा कौंती कण्हं वासुदेवं
एवं वयासी—एवं खलु तुमे पुत्ता! पंच पंडवा णिविसया आणत्ता, तुमं च णं
दाहिण्डुभरह जाव दिसं वा गच्छंतु?

तते णं कण्हे वासुदेवे कौंतिं देविं एवं वयासी—अण्डवयणा णं पिउच्छा!

१० उत्तमपुरिसा वासुदेवा बलदेवा चक्रवट्ठी, तं गच्छंतु ^१णं पंच पंडवा दौहिणिलं
वेयालिं, तत्थ पंडुमहुरं नगरिं णिवेसंतुं, ममं अदिहसेवगा भवंतु त्ति कहु ^२कौंतिं
देविं सक्करोति सम्माणेति, २ जाव पडिविसजेति। तते णं सा कौंती देवी जाव
पंडुस्स एयमहं ^३णिवेदेति। तते णं ^४पंडू पंच पंडवे सदावेति, २ ता एवं वयासी
—गच्छह ^५णं ^६तुम्हे पुत्ता! दौहिणिलं वेयालिं, तत्थ णं तुम्हे पंडुमहुरं
१५ णिवेसेह। तते णं ते पंच पंडवा पंडुस्स रण्णो जाव तहति पडिसुणेंति, २ ता
सबल-वाहणा हय-गय[रह-पवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए सद्धिं संपरिखुडा
मह्याभडचडगररहपहकरविंदपरिखित्ता] हत्थिणाउरातो पडिणिक्खमंति, २
जेगेव दक्खिणिल्लेवेयाली तेणेव उवागच्छंति, २ पंडुमहुरं नगरिं ^७निवेसेंति, २
तत्थ वि णं ते विपुलभोगसमितिसमण्णागैया यावि होत्था।

१. गच्छह णं हे १ जे १॥ २. तुमं हे १ जे १॥ ३. कयरं देसं वा दिसं गं हे १ जे १। कयरं
दिसं वा देसं वा गं ला १॥ ४. गच्छंतु। कुं। तते खं १ हे २॥ ५. ^१हति जहा हे १ जे १॥
६. दस्यतां पृ० २९९ पं० १८—पृ० ३०० पं० १५॥ ७. जाव सं दिसं वा हे २। दस्यतां
पं० ४॥ ८. ^२तु वा हे १ जे १॥ ९. कौंतिदेविं हे २। कौंती देवी खं १ जे १। कौंती
देविं हे १। १०. अगमह्वं हे २। आपह्वं जे १। अण्डवयं जे २ सं १ ला २, ३ हे ३, ४॥
११. उत्तमं खं १ विना॥ १२. णं देवा पंच जाव दाहिं हे १ जे १॥ १३. दाहिणिल्लेवं
हे २ विना॥ १४. नगरिं खं १ विना नास्ति॥ १५. ^३संतु खं १॥ १६. कौंतीदेविं हे २।
कौंतिदेविं खं १॥ १७. ^४रेह २ ता जाव हे १। ^५रेह ता जाव जे १॥ १८. णिवेदेह २
हे १ जे १॥ १९. पंडू पंच जे १ विना॥ २०. णं तुमे जे १ हे १॥ २१. तुमे जाव पंडुमहुरं
हे १॥ २२. दाहिणिल्लिं खं १। दाहिणिल्लं ला १॥ २३. दक्खिणिल्लेवं ला १। दक्खिणिल्ले हे १
जे १॥ २४. निवेसेंति खं १। निवेसंति हे १ जे १॥ २५. ^७गया वि हे २ ला १ विना॥

१२८. तते णं सा दोवती देवी अन्नया कयाइ आवणसत्ता जाया यावि होत्था। तते णं सा दोवती देवी णवण्हं मासाणं जाव सुरूवं दारगं पयाया स्र्माल[कोमळं गयतालुयसमाणं। तए णं तस्स णं दारगस्स] णिव्वत्तचारसाहस्स [अम्मापियरो] एयारूवं इमं [गोणं गुणणिप्फन्नं नामधेज्जं करेति—] जम्हा णं अम्हं एस दारए पंचण्हं पंडवाणं पुत्ते दोवतीए देवीए अत्तए, तं होउ णं अम्हं इमस्स दारगस्स णामधेज्जं पंडुसेणे पंडुसेणे ।

तते णं तस्स दारगस्स अम्मापितरो णामधेज्जं करेति पंडुसेणे ति। आवत्तरि कलातो जाव भोगसमत्थे जाते जुवराया जाव विहरति।

थेरा समोसढा, परिसा निग्गया, पंडवा वि' निग्गया, धम्मं सोच्चा एवं वयासी —जं णवरं देवाणुप्पिया! दोवतिं देवि आपुच्छामो, पंडुसेणं च कुमारं रज्जे ठावेमो," ततो पच्छा देवाणुप्पियाणं अंतिए मुंडे भविता जाव पव्वयामो। अहामुहं देवाणुप्पिया! तते णं ते पंच पंडवा जेणेव सए "गिहे तेणेव उवागच्छंति, २ ता दोवतिं देविं सदावेति, २ ता एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिए! अम्हेहिं थेराणं अंतिए धम्मे णिसंते जाव पव्वयामो, तुमं देवाणुप्पिए! किं करेसि? तते णं सा दोवती देवी ते पंच पंडवे एवं वयासी—जति णं तुम्हे देवाणुप्पिया! संसार-भउव्विग्गा जाव पव्वयह, ममं के अण्णे आलंवे वा जाव भविस्सति? अहं पि य णं संसारभउव्विग्गा देवाणुप्पिएहिं सार्द्धं जाव पव्वत्तिस्सामि।

१. सूमाळं हे १ विना। अत्र [] एतच्चिह्नान्तर्गतः पाठः पृ० २६५ पं० ४ अनुसारेण पूरितः, यदि तु पृ० ३४ पं० १०, पृ० ४५ पं० ५, ७, पृ० ८४ पं० ३ अनुसारेण पूर्यते तदा [सूमाळपाणिपायं अहीणपांविदियसरीरं लक्खणवंजगगुणोववेतं माणुग्माणपमागपडिपुण्णसुजाय-सव्वंगसुंदरं सत्तिसोमाकारं कंतं पियदंणं। तए णं तस्स दारगस्स] इति पाठोऽत्र भवेत्॥ २. अम्हे खं १॥ ३. 'जेज्जं खं १ सं १ ला २, ३ हे ३, ४, जे २॥ ४. प्रतिषु पाठाः—पंडुसेणे २ तते हे १, २ जे १ ला १ खं १। पंडुसेणे तए सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २। दृश्यत पृ० १४७ पं० ६ टि० १५॥ ५. प्रतिषु पाठाः—'धेज्जं क पंडु' हे १। 'धेज्जं कयं पंडु' जे १। धेज्जं पंडु हे १ जे १ विना॥ ६. 'त्तरि खं १॥ ७. दृश्यतां पृ० ३८ पं० २—पृ० ३९ पं० ६॥ ८. जाव जुव' हे १ जे १॥ ९. "तस्स णं पणसिस्स रण्णो जेट्ठे पुत्ते सूरियकंताए देवीए अत्तए सूरियकंते नामं कुमारे होत्था, सुकुनालगाणिपाय जाव पडिरूवे। से णं सूरियकंते कुमारे जुवराया वि होत्था, पणसिस्स रज्जे रज्जं च रद्धं च बलं च वाहणं कोसं च कोडागारं च पुरं च अंतउरं च सयमेव पन्नुवेक्खमाणे पन्नुवेक्खमाणे विहरइ" इति राजप्रभ्रीयसूत्रे ॥ १०. वि हे २ विना नास्ति॥ ११. 'पिआ स दोवतिं हे २॥ १२. 'मो तो पच्छा सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २॥ १३. पव्वामो हे १ विना॥ १४. मेहे जे १ खं १॥ १५. पव्वामो खं १ हे २ ला १। पव्वायामो जे १॥ १६. 'णुप्पिया हे १ जे १॥ १७. जाव हे १ जे १ विना नास्ति। अत्र जावशब्देन मुंडा भविता अगाराभो अण्णारिचं इति पाठो ग्राह्यो भाति॥

तते णं ते पंच पंडवा पंडुसेणस्स अभिसेओ जाव राया जाते जाव रज्जं पंसासे-
माणे विहरति । तते णं ते पंच पंडवा दोवती य देवी अन्नया कैयाइ पंडुसेणं
रायाणं आपुच्छंति । तते णं से पंडुसेणे राया कोटुंबियपुरिसे सदावेति, २ ता एवं
वयासी—खिप्पामेव भो ! देवाणुप्पिया ! निक्खमणाभिसेयं जाव उवड्डवेह, २
५ पुरिससहस्सवोहिणीओ सिवियाओ उवड्डवेह जाव पच्चोरुहंति, २ जेणेव थेरा
[भगवंतो तेणेव उवागच्छंति, उवागच्छिता थेरे भगवंते तिकखुत्तो आयाहिण-
पयाहिणं करेंति, करित्ता वंदंति नमंसंति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वदासी—]
आलित्ते णं जाव समणा जाया चोदस पुव्वाइं अहिज्जंति, २ ता बहूणि वासाणि
छट्ठमदसमदुवाल्लेहिं मांसद्धमासखमणेहिं अप्पाणं भावेमाणा विहरंति ।

१० १२९. तते णं सा दोवती देवी सीयातो पच्चोरुहति, २ ता जाव पंन्वतिया,
सुव्वाताए अज्जाए सिस्सिणियत्ताए दलयंति, ऐंकारस अंगाइं अहिज्जंति, २ ता
बहूणि वासाणि छट्ठमदसमदुवाल्लेहिं मांसद्धमासखमणेहिं अप्पाणं भावेमाणा
विहरति ।

१३०. तते णं ते थेरा भगवंतो अन्नया कैयाइ पंडुमहुरातो णयरीतो सहसंब-
१५ वणाओ उज्जाणातो पंडिणिकखमंति, २ बहिया जणवयविहारं विहरंति ।

ते णं काले णं ते णं समए णं अरिहा अरिद्धनेमी जेणेव सुरद्धाजणवए तेणेव
उवागच्छति, २ सुरद्धाजणवयंसि संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति, तते
णं बहुजणे अन्नमन्नस्स एवमातिकखंति ४—एवं खलु देवाणुप्पिया ! अरहा
अरिद्धनेमी सुरद्धाजणवए जाव विहरति । तते णं ते जुहिट्टिलपामोक्खा पंच
२० अणगारा बहुजणस्स अंतिए एयमड्डं सोचा अन्नमन्नं सदावेति, सदावेत्ता एवं

१. पसाहेमाणे हे १, २ जे १ ॥ २. कयाइं हे १ जे १ ॥ ३. रायं हे १ जे १ ॥ ४. च्छंति २
जे १ ल १ विना ॥ ५. °वाहणीओ हे १ ॥ ६. पु० ५६ पं० ४-६ अनुसारेण पूरितोऽयं पाठः ॥
७. मासद्धमासखमणेहिं हे १ जे १ विना नास्ति ॥ ८. °माणा जाव विह° सं १ ॥ ९. पवइत्ता
हे २ ॥ १०. एकारसंगातिं अहि° खं १ हे २ । एकारस अंगाइं जाव अहि° जे १ । एकार अंगाइं
जाव अहि° हे १ ॥ ११. °जति बहूणि हे १ जे १ लो० विना ॥ १२. °छेहिं जाव विहरति
हे १ जे १ विना । दस्यतां पं० ९ ॥ १३. कयाती खं १ । कयाइं हे १, ४, जे १ । कयाइं हे ३
जे २ ॥ १४. पंडिणिगच्छंति बहिया हे १ जे १ ॥ १५. अरिहा हे १ ॥ १६. सुरद्धा° हे २ जे १ ॥
१७. सुरद्धजणवयंसि जे २ । सुर(र-हे १)द्धाविसयंसि जे १ हे १ ॥ १८. अत्र ४ इत्यनेन 'एवं
भासति एवं पण्णवेति एवं परूवेति' इति पूर्णः पाठो ज्ञेयः ॥ १९. °वेति अ २ ता जे १ ।
एतदनुसारेण '°वेति, अन्नमन्नं सदावेत्ता' इति सम्पूर्णाः पाठोऽत्र विवक्षितः ॥

वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! अरहा अरिद्धनेमी पुव्वाणुपुर्व्वि जाव विहरति । तं सेयं खलु अम्हं थेरा आपुच्छिता अरहं अरिद्धनेमिं वंदणाए गमित्तए । अन्न-मन्नस्स एयमट्ठं पडिसुणेंति, २ ता जेणेव थेरा भगवंतो तेणेव उवागच्छंति, २ ता थेरे भगवंते 'वंदंति णमंसंति, २ ता एवं वयासी—इच्छामो णं तुम्भेहिं अब्भणुत्ताया समाणा अरहं अरिद्धनेमिं जाव गमित्तए । अहासुहं देवाणुप्पिया ! ५

तते णं ते जुहिद्धिलपामोक्खा पंच अणगारा थेरेहिं अब्भणुत्ताया समाणा 'थेरे भगवंते 'वंदंति णमंसंति, २ थेराणं अंतियातो पडिणिक्खमंति, २ ता मासंमासेणं अणिक्खित्तेणं तवोक्कमेणं गामाणुगामं दूतिज्जमाणा जाव जेणेव हत्थकप्पे [नयरे] तेणेव उवागच्छंति, २ ता हत्थकप्पस्स बहिया सहसंबवणे उज्जाणे जाव विहरंति ।

तते णं ते जुहिद्धिलवज्जा चत्तारि अणगारा मासखमणपारणए पढमाए 'पोरिसीए १०
सज्जयं केंति, बीयाए, एवं जहा गोयमसामी, णवरं जुहिद्धिलं आपुच्छंति जाव
अडमाणा बहुजणसहं णिसामेंति, एवं खलु देवाणुप्पिया ! 'अरहा अरिद्धनेमी
उज्जितसेलसिहरे मासिएणं भत्तेणं अपाणएणं पंचहिं छत्तीसेहिं अणगारसएहिं सद्धिं
कालगते जाव पहीणे । तते णं ते जुहिद्धिलवज्जा चत्तारि अणगारा बहुजणस्स
अंतिए [एयमट्ठं] सोच्चा णिसम्मा हत्थकप्पातो पडिणिक्खमंति, २ ता जेणेव १५
सहसंबवणे उज्जाणे, जेणेव जुहिद्धिले अणगारे तेणेव उवागच्छंति, २ भत्तपाणं
'पेच्चुवेक्खंति, २ गमणागमणस्स पडिक्कमंति, २ ता एसणमणेसणं आलोएंति,
२ भत्तपाणं पडिदंसेंति, २ ता एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! जाव
कालगते, तं सेयं खलु अम्हं देवाणुप्पिया ! इमं पुव्वगहियं भत्तपाणं परिद्वेत्ता
'सेत्तुज्जं पव्वयं सणियं सणियं 'दुरुदित्तए, संलेहणाशोसणाशोसियाणं कालं २०

१. 'नेमि वंदं' जे १ । 'नेमीवंदं' ला १ खं १ सं १ । 'नेमी वंदं' ला ३ ॥ २. वंदंति २
णमंसंति २ ता एवं हे १ । वंदंति २ णमंसंति २ ता एवं जे १ । वंदंति २ एवं खं १ हे २ ॥
३. 'नेमी' खं १ हे २ । 'नेमी' लो० ॥ ४. जुहिद्धिलं' हे ४ ॥ ५. थेरा हे २ ॥ ६. वंदंति
णमंसंति थेराणं खं १ । वंदंति थेराणं हे २ ॥ ७. दुतिज्जं' हे २ । दुप्पज्जं' सं १ ला २, ३, हे ३,
४ जे २ ॥ ८. हत्थि' जे १ ॥ ९. जुहिद्धिलं' ला १ हे ४ ॥ १०. पोरिसी' खं १ ॥ ११. अरिहा
जे १ ॥ १२. पच्चवे' हे सं २ ॥ १३. प्रतिपु पाठाः—सेत्तुज्जं' हे १ । सेत्तुज्जं लो० हे ३, ४ ।
सेत्तुज्जं ला १, २ जे १ हे २ । सित्तुज्जं' हे ४ जे २ । सेत्तुज्जं ला ३, सेत्तुज्जं ला सं ३ ।
"किं जीविणए एतो जिणविरहकरालजलणदहेण । कायव्वमओ गंतुं सेत्तुज्जे अणसणं कुणिमो ॥
३४०॥" इति हरिमद्रसूरिविरचितस्य उपदेशपदस्य [गा० ६४९] मुनिचन्द्रसूरिविरचितायां
टीकायाम् पृ० ३०८ ॥ १४. दूदित्तए हे २ खं १ ॥ १५. 'सोसणासोसियाणं लो० ॥

અળવેક્ષમાણાં વિહરિત્તે તિ કટ્ટુ અળમળ્લસસ એતમહં પહિસુણેતિ, ૨ તં પુવ્વગહિયં ભત્તપાણં એગંતે પરિટ્ઠેવેતિ, ૨ ત્તાં જેણેવ સેતુજ્ઞે પવ્વે તેણેવ ઉવા-
ગચ્છંતિ, ૨ ત્તા સેતુજ્ઞં પવ્વયં દુરુહંતિ, ૨ જાવ કાલં અળવકંક્ષમાણા વિહરંતિ ।

૫ તંતે ણં તે જુહિહિલપામોક્ષા પંચ અળગારા સામાડ્યમાડ્યાઈં ચોદસ પુવ્વાઈં
[અહિજ્ઞિત્તા], બહૂણિ વાસાણિ સામળ્લપરિયાગં પાઠણિત્તા, દોમાસિયાએ સંલેહ્ણાએ
અત્તાણં જ્ઞોસિત્તા, જસસદ્ધાએ કીરતિ ણમ્મભાવે જાવ તમહમ્મારા[હેતિ], ૨ અણંતે
ણાણે સમુપ્પન્ને જાવ સિદ્ધા ।

૧૩૧. તતે ણં સા દોવતી અજ્ઞા સુવ્વયાણં અજ્ઞિયાણં અંતિએ સામાડ્યમાડ્યાઈં
એક્કારસ અંગાઈં અહિજ્ઞિતિ, ૨ બહૂણિ વાસાણિ માસિયાએ સંલેહ્ણાએ [અત્તાણં
૧૦ જ્ઞોસેત્તા] આલોડ્યપહિકંતા કાલમાસે કાલં કિચ્ચા બંભલોએ ઉવવન્ના । તત્થ ણં
અત્થેગતિયાણં દેવાણં દસ સાગરોવમાઈં ઠિતી પન્નત્તા । તત્થ ણં દુવ્વયસસ વિ દેવસસ
દસ સાગરોવમાઈં ઠિતી પન્નત્તા । સે ણં મંતે ! દુવ્વે દેવે તાંઓ દેવલોગાઓ જાવ
મહાવિદેહે વૈસે સિજ્ઞિહિદ્ધિ જાવંતં કાહિતિ ।

૧૫ એવં સ્થલુ જંબૂ ! સંમણેણં મગવયા મહાવીરેણં સોલસમસસ ણાયજ્ઞયણસસ
અયમદ્ધે પન્નત્તે ૧૩ તિ વેમિ ।

॥ ૧૩ સોલસમં નાયજ્ઞયણં સંમતં ॥ ૧૬ ॥

૧. પરિટ્ઠાવે ૨ હે ૨ ॥ ૨. ત્તા જેણેવ સેતુજ્ઞે પવ્વે તેણેવ ઉવાગચ્છંતિ, ૨ ત્તા હે ૧ જે ૧
વિના નાસ્તિ ॥ ૩. સેતુજ્ઞં લા ૩ ॥ ૪. તતે ણં સે જુ^૦ હે ૧ લં ૧ જે ૨ ॥ ૫. સામળ્લપરિયાગં
પાઠણિત્તા લા ૧ વિના નાસ્તિ ॥ ૬. ભૂલેત્તા હે ૨ ॥ ૭. પ્રતિષ્ઠ પાઠાઃ—મારાહેત્તા ૨ અણંતે
ણાણે સમુપ્પન્ને જાવ સિદ્ધા જે ૧ હે ૧ । મારા ૨ અણંતે સમુપ્પન્ને જાવ સિદ્ધા જે ૧ હે ૧ વિના ॥
૮. પ્રતિષ્ઠ પાઠાઃ—દોવઈંદેવસસ હે ૧ જે ૧ । દુવ્વયસસ વિ દેવસસ લો^૦ સં ૧ લં ૧ હે ૨, ૩, ૪
લા ૧, ૨, ૩ । દુવ્વહસસ વિ દેવસસ જે ૨ ॥ ૯. પ્રતિષ્ઠ પાઠાઃ—દુવ્વે દેવે હે ૧ જે ૧ વિના ।
દુવ્વઈંદેવે હે ૧ જે ૧ ॥ ૧૦. તતે જાવ હે ૧ જે ૧ વિના ॥ ૧૧. પ્રતિષ્ઠ પાઠાઃ—વાસે સિજ્ઞિહિદ્ધિ
૨ પવ્વ હે ૧ જે ૧ । વાસે જાવંતં કાલં કાહિતિ પવ્વ લા ૧ । વાસે જાવંતં કાહિતિ પવ્વ સં ૧
લા ૨, ૩, હે ૨, ૩, ૪, જે ૨ લો^૦ । વાસે જાવ મંતં કાહિતિ પવ્વ લં ૧ ॥ ૧૨. સમણેણં સોલ-
સમસસ અયમદ્ધે હે ૧ જે ૧ લા ૨ વિના ॥ ૧૩. તિ હે ૧ ॥ ૧૪. સોલસમં નાયજ્ઞયણં સંમતં
હે ૧ જે ૧ લો^૦ વિના નાસ્તિ ॥

[सत्तरसमं अज्झयणं 'आइण्णे']

१३२. जति णं भंते ! सोलसमस्स णायज्झयणस्स अयमड्ढे पण्णत्ते, सत्तरस-
मस्स णं णायज्झयणस्स के अड्ढे पन्नत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं हत्थिसीसे णामं नगरे होत्था,
वण्णओ । तत्थ णं कणगकेऊ णामं राया होत्था, वण्णओ ।

तत्थ णं हत्थिसीसे नगरे बहवे 'संजत्ताणावावाणियगा परिवसंति अड्ढा जाव
बहुजणस्स अपरिभूता याँवि होत्था । तते णं तेसिं 'संजत्ताणावावाणियगाणं अन्नया
एगयओ जहा अरहण्णए जाव लवणसमुद्धं अणेगाइं जोयणसयाइं ओगाढा याँवि
होत्था । तते णं तेसिं जाँव बहूणि उप्पातियसयातिं जहा मागंदियदारगाणं जाँव
कालियवाएँ यत्थ संमुच्छिए । तते णं सा णावा तेणं कालियवाएणं आँहुणिज्जमाणी १०
२ संचालिज्जमाणी २ संखोभिज्जमाणी २ तत्थेवँ २ परिभमति ।

तते णं से णिज्जामए णट्ठमँतीए णट्ठसुतीए णट्ठसण्णे मूढदिसाभाए जाते यावि
होत्था, ण जाणइ कयरं देसं वा दिसं वा पोयवहणे अवहिते ति कट्ठु
ओहयमणसंकप्पे जाव झियायति । तते णं ते बहवे कुच्छिधारा य कण्णधारा य
गम्भेज्जगा य 'संजत्ताणावावाणियगा य 'जेणेव से णिज्जामए तेणेव उवागच्छंति, १५
२ एवं वयासी—किन्नं तुमं देवाणुप्पिया ! 'ओहयमण[संकप्पा जाव झियायह] ?
तते णं से निज्जामए ते बहवे कुच्छिधारा य कण्णधारा य गम्भेज्जगा य
संजत्ताणावावाणियगा य एवं वयासी—एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! णट्ठमँतीए
जाव अवहिए ति कँट्ठु ओहयमणसंकप्पे जाव झियामि ।

१. हत्थं हे १ ॥ २. संजुत्तां खं १ ला २, ३ हे ४ सं १ जे २ । दृश्यतां पृ० १५२ पं० २ ॥
३. याँ नास्ति हे २ ॥ ४. संजुत्तां खं १ ला २, ३, हे ३, ४ सं १ जे २ ॥ ५. 'णावाँ ला १
विना नास्ति ॥ ६. एगओ हे २ ॥ ७. अरहण्णओ सं १ ला २, ३ हे ३ जे २ । अरहण्णवण्णओ
जे २ । अरहण्णवओ हे ४ । दृश्यतां पृ० १५२ पं० ६ ॥ ८. याँ नास्ति जे २ ॥ ९. जाव
नास्ति हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० १५४ पं० ६ ॥ १०. दृश्यतां पृ० १९२ पं० ९ ॥ ११. 'वाए
य अय्य हे २ । 'वाए य समुत्थिइ हे १ । 'वाए इ समुत्थिइ जे १ । 'वाए त्थ समुच्छेळिते
खं १ ॥ १२. आणुणिं हे १ जे १ विना । आणुलिज्जं जे २ ॥ १३. 'व परिं हे १, २, जे १, २ ॥
१४. 'मइए हे २ ॥ १५. झियाति हे १, २ जे १ खं १ ॥ १६. संजुत्तां सं १ ला २, ३, हे ३, ४,
जे २ । दृश्यतां पृ० १५४ पं० १ टि० ४ ॥ १७. जेगाप्पेव हे १ जे १ ॥ १८. तोतइमणं खं १ ॥
१९. 'मइए हे १ जे १ ॥ २०. कट्ठु ततो ओहयं जे १ हे १ विना । दृश्यतां पं० १३ ॥

तते णं ते कण्णधारा य कुच्छिधारा य गम्भेज्जगा य संजत्ताणावावाणियगा य तस्स णिज्जामयस्स अंतिए एयमहं सोच्चा णिसम्मा भीयां तत्था तसिया उव्विग्गा संजातभया ण्हाया कयवल्लिकम्मा करयल[परिग्गहिंयं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलि कट्टु] बहूणं ईदाण य खंदाण य जहा मल्लिनाए जाव उवायमाणा २ चिद्धंति ।

५ तते णं से णिज्जामए ततो मुहुत्तंतरस्स लद्धमतीए लद्धसुतीए लद्धसण्णे अमूढदिसाभाए जाते यावि होत्था । तते णं से णिज्जामए ते बहवे कुच्छिधारा य कण्णधारा य गम्भेज्जगा य संजत्ताणावावाणियगा य एवं वयासी—एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! लद्धमतीए जाव अमूढदिसाभाए जाए । अम्हे णं देवाणुप्पिया ! कालियदीवं तेणं संछूढा, एस णं कालियदीवे आलोकति । तते णं ते कुच्छिधारा

१० य कण्णधारा य गम्भेज्जगा य संजत्ताणावावाणियगा य तस्स णिज्जामगस्स अंतिए [एयमहं] सोच्चा णिसम्मा हट्टतुट्ठा पयक्खिण्णानुकूलेण वाएणं जेणेव कालियदीवे तेणेव उवागच्छंति, २ ता पोयवहणं लंघेति, २ ता एगट्ठियाहिं कालियदीवं उत्तरंति, तत्थ णं बहवे हिरण्णागरे य सुवण्णागरे य रयणागरे य वैरागरे य वैवे यत्थ आसे पोंसेंति । किं ते ? हरिरेणुसोणिसुत्तग० आइण-

१. धारया ४ तस्स जे १ ॥ २. स्संतिए खं १ ॥ ३. भीया ५ ण्हाया इति प्रतिषु पाठः । दृश्यतां पृ० ६१ पं० १३ ॥ ४. दृश्यतां पृ० १५७ पं० ८ ॥ ५. उव्वायं खं १ ॥ ६. चिद्धंति २ हे २ ॥ ७. मइए लो० ॥ ८. यादीवं जे १ । दृश्यतां पृ० १९५ पं० १० ॥ ९. संबुद्धा ला १ । दृश्यतां पृ० १९५ पं० १० टि० १२, तत्रापि हे २, ३, खं १ लो० मध्ये संछूढा इत्येव पाठः, स च समीचीनतरो भाति । “वृक्ष-क्षितयो वक्ख-छूढौ” इति सिद्धहेम-प्राकृतव्याकरणे ८।२।१२७ ॥ १०. णं से कुं खं १ ॥ ११. तए णं ते बहवे हे १ ॥ १२. वयरां हे १ जे १ ॥ १३. बहवे तत्थ हे २ लो० विना । “हिरण्णागरेत्यादि, हिरण्यकरांश्च सुवर्णाकरांश्च रत्नाकरांश्च वैराकरांश्च तत्तदुत्पत्तिभूमीरित्यर्थः, बहुंश्चात्र अश्वान् घोटकान् पश्यन्ति स्म । किं ते त्ति किंभूतान् ? अत्रोच्यते—हरीत्यादि”—अटी० ॥ १४. पासंति हे २ विना ॥ १५. प्रतिषु पाठाः—आइणं लो० । आइणं लो० विना । आइणं अटी० । “आइणवेदो त्ति आकीणं जायाः अश्वाः, तेषां वेदो त्ति वर्णनार्था वाक्यरदितिः आकीणवेदकः, स चायम्—हरिरेणुसोणि-सुत्तगसकविलमजारपायकुक्कुडबोडसमुगयसामवत्ता । गोहुमगोरंगोरपाडल्लगोरा पवालवण्णा य धूमवण्णा य केई ॥ १ ॥ तलरत्तरिट्ठवण्णा साजीवण्णा य भासवण्णा य केई । जंपिय-तिलकीडगा य सोळोयट्ठगा य पुंडपइया य कणगपट्ठा य केई ॥ २ ॥ चक्कागपट्ठवण्णा सासरवण्णा य हंसवण्णा य केई । केइत्थ अम्भवण्णा पक्कतल्लमेहवण्णा य बाहुवण्णा य केई ॥ ३ ॥ संज्ञाणुरागसरिसा सुयमुहगुंजद्धरागसरिसत्थ केई । एलापाडल्लगोरा सामल्लयगवल्लसामल्ल पुणो केई ॥ ४ ॥ बहवे अस्से अण्णहेसा सामा कालीसरत्तपीया अञ्जतविसुद्धा वि य णं आइणजा-इकुलविगीयगयमच्छरा हयवरा जहोवपसकमवादिणो वि य णं सिक्खाविणीयविणिया लंघणवग्ग-णधावणधोरणत्तिवईजईणसिक्खियगई, किं ते ? मणसा वि उव्विहंताई अणेगाई भाससयाई पासंति त्ति, तत्र हरिद्वेगवश्च नीलवर्णरांसवः, श्रोणिसूत्रकं च बालकानां चर्मादिदवरकरूपं कटीपूत्रम्, तद्धि प्रायः कालकं भवति, सह कपिलेन पक्षिविशेषेण यो मार्जारो बिडालः

वेढो । तते णं ते आसा ते वाणियए पासंति, २ तेसिं गंधं अङ्घायंति, २

स च, तथा पादकुक्षुः कुक्षुविशेषः स च, तथा बौडं कार्पासीफलं तस्य समुद्रकं सम्पुट-
मभिन्नावस्थं कार्पासीफलमित्यर्थः, तच्चेति द्वन्द्वस्तत एषामिव इयामो वर्णो येषां ते तथा, इह
च सर्वत्र द्वितीयार्थे प्रथमा, अतस्तानिति, तथा गोधूमो धान्यविशेषः, तद्वद् गौरमङ्गं येषां
ते तथा, गौरी या पाटला पुष्पजातिविशेषस्तद्वदे गौरास्ते तथा, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः
गोधूमगौराङ्गगौरपाटलागौराः, तान्, तथा प्रबालवर्णाश्च विद्रुमवर्णान् अभिनवपल्लववर्णान् वा
रक्तानित्यर्थः, धूमवर्णा यः ति धूमवर्णाश्च धूमवर्णान् वा पाण्डुरानित्यर्थः, केई ति कांश्चिन्न
सर्वानित्यर्थः, इदं च हरीत्यत आरभ्य बोण्डशब्दे कल्पितार्थे रूपकं भवति १ । तलपत्राणि
तालाभिधानवृक्षवर्णानि रिद्धा च मदिरा तद्वद्वर्णो येषां ते तलपत्ररिद्धावर्णाः तान्, तथा
शाडिवर्गाश्च शुक्लानित्यर्थः, भासवर्णा यः ति भस्मवर्णाश्च भासो वा पक्षिविशेषस्तद्वर्णाश्च
कांश्चिदित्यर्थः, जंपियतिलकीडगा यः ति याभिताः कालान्तरं प्रापिता (प्राता-खंटी०) ये
तिलाः धान्यविशेषास्तेषु ये कीटकाः जीवविशेषास्तद्वद् ये वर्णसाधर्म्यात्ते तथा, तांश्च
यापिततिलकीटकान् च, सोलोयविट्ठगा यः ति साबलोके सोद्योतं यद्रिष्टकं रत्नविशेषस्तद्वदे
वर्णसाधर्म्यात् ते साबलोकरिष्टकाः तांश्च, पुंडपड्या यः ति पुण्ड्राणि धवलानि पद्मानि पादा येषां ते
तथा, ते एव पुण्ड्रपट्टिकाः, तांश्च, तथा कनकट्टणान् कांश्चिदिति रूपकम् । २ । चक्रागपट्टवर्णं चि
चक्राङ्कः पक्षिविशेषस्तत्पुष्टयेव वर्णो येषां ते तथा, तान्, सारतवर्णाश्च हंसवर्णान् कांश्चिद् इति
पदार्थम्, केचित् अश्ववर्णं चि कांश्चिदश्ववर्णान्, पक्कतलमेहवर्णा यः ति पक्कः पक्कपत्रो
यः तलः तालवृक्षः स च मेवश्चेति विग्रहस्तस्यैव वर्णो येषां ते तथा, तान्, पत्रिरलमेहवर्णं चि
वत्रचित् पाठः, तथा बाहुवर्णा केई चि बभ्रुवर्णान् कांश्चिन्, पिङ्गानित्यर्थः, बहुवर्णानिति वचचिद्
दृश्यते, रूपकमिदम् । ३ । तथा संज्ञापुराणसरित् चि सन्धानुरागेण सदृशान् वर्णत इत्यर्थः,
सुयमुड-गुनद्वारागसरित्य केई चि शुक्लमुखस्य गुजार्धस्य च प्रतीतस्य रागेण सदृशो रागो येषां ते
तथा, तान्, अत्र इह कांश्चिदित्यर्थम्, एलापाडलगोर चि एलागट्टा पाटलाविशेषोऽयवा एला
च पाटला च इत्येलागट्टे, तद्वद् गौरा ये ते तथा, तान्, सामलया-गवलसामला पुणो केई चि
श्यामलता प्रियङ्गुता गत्रलं च महिषशृङ्गं तद्वत् श्यामलान् दयामान्, पुनः कांश्चिदिति रूपकम्
। ४ । बह्वे अण्णे अण्णिदेस चि एहवर्गेनाभ्यपदेश्यानित्यर्थः, अत एवाह—सामाकासीसरत्तपीय
चि श्यामकाश्च काशीसं रागद्वयं तद्वदे ते कासीसास्ते च रक्ताश्च पीताश्च ये ते तथा, तान्,
शवलानित्यर्थः, अञ्चंतविसुद्धा वि य णं ति निर्दोषाश्चित्यर्थः, गमित्यलङ्कारे आङ्गणजाइकुल-
विणीथगायमच्छर चि आकीर्णानां जवादियुगयुक्तानां सम्प्रविनी जातिकुले येषां ते तथा, ते च
ते विनीताश्च गजमत्सराश्च परस्परसहनवर्जिता निर्मल(श)का वेति ते तथा, तान्, हयवर चि
हयानां अश्वानां मध्ये वरान् प्रधानानित्यर्थः, जहोवदेसकमवाहिणो वि य णं ति यथोप-
देशक्रमेण उपदिष्टपरिपाठ्यनतिक्रमेणैव वोढुं शीलं येषां ते तथा, तानपि च, गमित्यलङ्कारे,
सिग्खाविगीयविगिश् चि शिक्षशा इव अश्वदमकपुष्पशिक्षाकरणादिव विनीतः अवातः विनयो
यैस्ते तथा, तान्, लंजगवगणनावगघोरणतिवईजइणसिन्निखमगइ चि लङ्घनं गर्तादीनाम्,
वल्लगनं कूर्दनं धावनं वेगवद् गमनं घोरणं चतुरारं गतिविषयं त्रिपदी मल्लत्येव रङ्गभूम्यां
गतिविशेषः एतद्वा जविनी वेगवती शिक्षिता इव शिक्षिता गतिर्यैस्ते तथा, तान्, किं ते ?
इति किंपरम् ? मगसा वि उव्विहंताई ति मत्सयाऽपि चेतसाऽपि, न केवले वपुषा, उव्विहंताई
ति उत्तरतन्ति, अगेणई आपसयाई ति न केवलमश्वानेकैक्यः, अपि तु अश्वशतानि पश्यन्ति
श्चेति, गमनिकामात्रमेतदस्य वर्णरूपं, भावार्थस्तु बहुश्रुतबोध्य इति — अटी० ॥

१. णं से आसा जे १ ॥ २. आघा^० हे २ जे १ ॥

भीया तत्था उच्चिगा उच्चिगमणा ततो अणेगाइं जोयणाइं उंन्ममंति। ते णं तत्थ पउरगोयरा पउरतणपाणिया निम्भया निरुच्चिगा सुहंसुहेणं विहरंति।

तए णं ते संजत्तानावाणियगा अण्णमण्णं एवं वयासी—^१किण्णं अम्हं देवाणुप्पिया! आसेहिं? इमे णं बहवे हिरण्णागरा य सुवण्णागरा य रयणागरा य वइरागरा य, तं सेयं खलु अम्हं हिरण्णस्स य सुवण्णस्स य रयणस्स य वइरस्स य पोयवहणं भरित्ते^२ ति कट्ठु अन्नमन्नस्स एतमड्डं पडिसुणेंति, २ ता हिरण्णस्स य सुवण्णस्स य रयणस्स य वइरस्स य तँणस्स य कट्ठस्स य अन्नस्स य पाणियस्स य पोयवहणं भेरंति^३, २ ता दक्खिणाणुकूलेणं वाएणं जेणेव गंभीरए पोतं^४ पट्टणे तेणेव उवा-
गच्छंति, २ पोयवहणं^५ लंबेंति, २ सगडीसागडं सँजेंति, २ तं हिरण्णं च जाव वइरं
१० च एगट्ठियाँहिं पोयवहणातो संचारेंति, २ सगडीसागडं^६ जोएंति, २ जेणेव हत्थि-
सीसँए नगरे तेणेव उवागच्छंति, २ ता हत्थिसीसँयस्स नगरस्स बहिया अगुज्जाणे
सत्थणिवेसं कोरंति, २ ता सगडीसागडं मोरंति, २ ता महत्थं महग्घं महग्घं
जाव पाहुडं गेण्हंति, २ ता हत्थिसीसँगं नगरं अणुपविसंति, २ ता जेणेव कणग-
केऊ तेणेव उवागच्छंति, २ ता जाव उवणेंति।

१५ १३३. तते णं से कणगकेऊ तेहिं संजत्तावाणियगाणं तं महत्थं जाव पडिच्छति, २ ता ते संजत्तावाणियगे एवं वयासी—तुम्हे णं देवाणुप्पिया! गामागर जाव आहिंडह, लवणसमुदं च अभिक्खणं २ पोयवहणेणं^७ ओगाहह, तं अत्थि यौइं थ केइ मे कहिंचि अच्छेरए दिड्डुप्पुवे? तते णं ते संजत्तावाणियगा कणगकेऊं एवं वदासि—एवं खलु अम्हे देवाणुप्पिया! इहेव हत्थिसीसे नगरे

१. ओभमंति हे १। उभमंति जे १॥ २. तए णं हे २॥ ३. मण्णं च एवं जे १॥ ४. किं णं तुमं देवां हे १ जे १॥ ५. गरा य जाव वइं हे १ जे १॥ ६. ति हे २॥ ७. तणकट्ठस्स य हे १॥ ८. अन्नस्स य कट्ठस्स य सं १ ला २, ३॥ ९. अन्नस्स य नास्ति हे २ खं १ लो०॥ १०. पदक्खिं हे १, २, जे १ लो० ला १। दइयतां पृ० १६१ पं० ६, पृ० १६२ पं० ५॥ ११. पोयवहणपट्टणे सं १ ला २, ३, हे ३, ४ जे २। पोयवहणे खं १। दइयतां पृ० १६२ पं० ४॥ १२. वहणे हे १ जे १॥ १३. लंबंति खं १॥ १४. सजंति हे २॥ १५. थाइं पोयवहणाइं सं लो०। अहिं पोयवहणाहिं तो सं हे १ जे १॥ १६. संजो सं १ ला ३, ॥ १७. सीसे न हे १॥ १८. सीसस्स य न हे २। सीसगनं जे १। सीसनं हे १॥ १९. महत्थं ३ जाव इति प्रतिष्ठु पाठः। दइयतां पृ० १६१ पं० १०॥ २०. लो० विना सीसं च नगरं जे २ सं १ ला २, ३, हे ३, ४। सीसगं च नगरं खं १। सीसं नगरं हे १, २ जे १॥ २१. वाणियागे खं १ लो०॥ २२. उगाहह हे १ जे १। ओगाहह सं १ ला ३ जे २ हे ४॥ २३. थाइं व लो०। थाइं व ला २, ३, हे १, ४ सं १ जे १, २॥ २४. केऊ हे १ जे १॥

परिवसामो तं चेव जाव कालियदीवं तेणं सँछूढा । तत्थ णं बहवे हिरण्णागरा य जाव बहवे यैत्थ आसे, किं ते ? हरिरेणु जाव अणेगाइं जोयणाइं उब्भमंति । तं एस णं सामी ! अम्हेहिं कालियदीवे ते आसा अच्छेरए दिट्ठपुब्बे । तते णं से कणगकेऊ राया तैसिं संजँत्तगाणं अंतिए एयमइं सोच्चा णिसम्मा ते संजँत्तए एवं वयासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! मम कोटुंबियपुरिसेहिं सद्धिं कालिय-दीवातो ते आसे आणेह । तते णं ते संजत्तावाणियगा कणगकेऊ एवं वयासी—एवं सामि त्ति आणाए विणएणं पडिसुणेंति । तते णं से कणगकेऊ कोटुंबियपुरिसे सदाथेति, २ ता एवं वयासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! संजँत्तएहिं सद्धिं कालियदीवातो मम आसे आणेह । ते वि पडिसुणेंति ।

तते णं ते कोटुंबियपुरिसा संगडीसागडं सज्जेति, २ ता तत्थ णं बहूणं वीणाण य वल्लकीण य भामरीण य कँच्छभीण य भंभाण य छँभामरीण य चित्त-वीणाण य अन्नेसिं च बहूणं सोत्तिंदियपाँउग्गाणं दव्वाणं संगडीसागडं भरेति, २ बहूणं किण्हाण य जाव सुक्किलाण य कट्टकम्माण य चित्तकम्माण य पोत्थकम्माण य लेप्पकम्माण य गंधिमाण य जाव संघाइमाण य अन्नेसिं च बहूणं चर्क्खि-दियपाँउग्गाणं दव्वाणं संगडीसागडं भरेति, २ बहूणं कोट्टपुडाण य केयडपुडाण

१. संछूढा ला १ ॥ २. य तत्थ खं १ । तत्थ हे १ जे १ ॥ *ति ३ लो० ॥ ३. हे २ विना—त एस णं खं १ ला १ । तए णं सं १ ला २, ३, हे १, ३, ४ जे १, २, लो० ॥ ४. दीव ते आसा हे २ । दीवे आसा खं १ लो० हे १ ॥ ५. एहिं हे २ ॥ ६. संजुत्ताणं हे १ जे १ विना । संजत्ताणं खं १ ॥ ७. संजुत्तए सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ ॥ ८. प्रतिपु पाठाः—तए णं ते संजु(ज-लो०)ता कणगं जे १ हे १ विना । तए णं संजत्ता वाणि कणगं हे १ जे १ ॥ ९. संजुत्तएण सद्धिं हे २ ॥ १०. मम हे १ जे १ विना ॥ ११. सगडिस्सं जे २ । सगडिस्सं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥ १२. वल्लकीण हे १ । पल्लकी जे १ । वल्लकीण हे २ । थल्लकीण खं १ । १३. कट्टभीसण जे १ ॥ १४. वज्जां जे १ ॥ १५. विचित्तं हे १ जे १ ॥ १६. पाओग्गाणं खं १ । एवमग्गेऽपि ॥ १७. सगडसागडं हे १ जे १ । सगडसागडं जे २ । सगडिसागडं लो० ॥ १८. य ४ गं हे २ लो० ला १ विना । य गं हे २, लो० ला १ । इत्थतां पु० ५२ पं० ५ ॥ १९. गंधिमाण जे १ हे २ खं १ ला १ । गंधिकम्माण लो० । गंधिमाण हे १ ॥ २०. सगडसागडं हे १ । सगडिसागडं जे १ । सगडसागडं जे २ ॥ २१. “कोट्टपुड्यादि, कोष्ठपुटे ये पच्यन्ते ते कोष्ठपुटा वासविशेषाः, तेषां च, इह यावत्कणादिदं दृश्यम्—पत्तपुडाण य, पत्राणि तमालपत्रादीनि, चोयपुडाण य, चोय त्ति त्वक्, पुटे पत्रादिमयं तद्भाजनम्, तगरपुडाण य प्लापुडाण य इरिबेरपुडाण य चंदणपुडाण य कुकुमपुडाण य ओसीरपुडाण य चंपगपुडाण य मरुयगपुडाण य दमणगपुडाण य जातिपुडाण य जूहियापुडाण य मल्लियापुडाण य नोमालियापुडाण य वासंतियापुडाण य केयडपुडाण य कण्णपुडाण य पाडलपुडाण य स्ति । इह तगरादीनि गन्धद्रव्याणि गान्धकप्रसिद्धानि, इरिबेरं बालकः, उसीरं वीरणीमूलम्, केचित्तु पुष्पजातिविशेषा लोकप्रसिद्धाः, पुष्पजातयश्च प्रायो यद्यपि बहुदिनक्षमा न भवन्ति, तथाप्युपयुक्तः कतिपयदिनक्षमाः सम्भाव्यन्ते, न च शुक्लतायामपि तासां सर्वथा सुगन्धाभाव इति तद्गृहणमिहाकुर्वमिति”—अटी० ॥

- य जाव अन्नेसिं च बहूणं घाणिंदियपाउग्गाणं दब्बाणं सगडीसागडं भरेति, २
 बहुस्स खंडस्स य गुलस्स य सक्कराए य मच्छंडियाए य पुप्फुत्तरा[ए य] पउ-
 मुत्तरा[ए य] अन्नेसिं च बहूणं जिब्भंदियपाउग्गाणं दब्बाणं सगडीसागडं
 भरेति, २ बहूणं कोयवाण य कंबलाण य पावाराण य नवतयाण य मलयाण य
 ५ मसूराण य सिलावट्टाण य जाव हंसगन्भाण य अन्नेसिं च फांसिंदियपाउग्गाणं
 दब्बाणं जाव भरेति, २ सगडीसागडं जोएति, २ जेणेव गंभीरए पोयड्डाणे "तेणेव
 उवागच्छंति, २ ता सगडीसागडं मोएति, २ पोयवहणं सेंजेति २ तेसिं
 उक्किट्ठाणं सह-फरिस-रस-रूव-गंधाणं कट्ठस्स य तणस्स य पाणियस्स य
 तंदुलाण य समियस्स य गोरसस्स य जाव अन्नेसिं च बहूणं पोयवहणपाउग्गाणं
 १० पोयवहणं भरेति, २ ता दक्खिणाणुकूलेण वाएण जेणेव कालियंदीवे तेणेव उवा-
 गच्छंति, २ ता पोयवहणं लेबेति, २ ता ताइं उक्किट्ठाइं सह-फरिस-रस-रूव-
 गंधाइं एगट्ठियाहिं कालियंदीवं उत्तारेति, २ ता जहिं जहिं च णं ते आसा
 ओसयंति वा सयंति वा चिडंति वा [निसीयंति वा] तुयट्ठंति वा तहिं तहिं च

१. "पातोग्गाणं खं १ ॥ २. "तथा बहुस्स त्ति बहोः खण्डादेः, पुप्फोत्तरा पओत्तरा च
 शर्करामेदावेव"—अटी० ॥ ३. खंडस्स य गुलस्स य सक्करातणस्स य पाणियस्स य गोरसस्स
 य तंदुलाण य समियस्स य जाव अन्नेसिं च पोयवहणपाउग्गाणं य पुप्फुत्तर पउमुत्तर अन्नेसिं
 जे १। दृश्यतां पं० ८ ॥ ४. प्रतिपु पाठाः—पुप्फुत्तर। पउमुत्तर। अन्नेसिं खं १।
 पुप्फुत्तर पउमुत्तर ए अन्नेसिं ला २, ३। पुप्फुत्तर पउमुत्तर अन्नेसिं खं १ ला २,
 ३ विना ॥ ५. य जाव भरेति हे १ जे १ ॥ ६. "कोयगाणं य त्ति वतपूरितपटका(ला-जे०)-
 नाम्, प्रावाराः प्रावरणविशेषाः, नवतानि जीनानि, मलयानि मसूराणि चासनविशेषाः, अथवा
 मलयानि मलयदेशोत्पन्ना वस्त्रविशेषाः, पाठान्तरेण मसूराणं य त्ति मशकाकृतिमण्डिता वस्त्रविशेषाः,
 शिलापट्टा मसूणशिलाः"—अटी० ॥ ७. प्रतिपु पाठाः—नवयाण हे १ ला १। सवतयाण
 जे १। नवत्तयाण सं १ ला २, ३, हे ३, ४ जे २। नवतयाण मु०। नम्मयाण हे २ खं १।
 दृश्यतां पृ० ९ पं० ७, तत्रापि "नवत्तस्तु उर्गाविशेषमयो जीनमिति लोके यदुच्यते" इति
 अभयदेवसूरिभिः स्वरूपातम् ॥ ८. फांसिंदिय भरेति हे १ जे १ विना ॥ ९. सगडिसागडं ला १
 विना। सगडिसागडिं जे १ हे १ ॥ १०. ट्टाणए हे २ ॥ ११. तेणेव आगच्छंति लो० ॥
 १२. सगडिसागडिं हे १ ॥ १३. मुयंति जे १ हे १। मोयंति लो० ॥ १४. सजंति खं १ ॥
 १५. समियाण खं १। "समियस्स त्ति कणिकायाः"—अटी० ॥ १६. गोरसस्स जे १ ॥ १७. दीवे
 हे २ ॥ १८. लेबेति खं १ ॥ १९. आसायंति सं १ जे २ हे ४, ला १, ३ ॥ "तस्य णं बहुवे
 वेमाणिया देवा य देवीओ य आसयंति सयंति चिडंति निसीयंति तुयट्ठंति" इति रायप्पसेण-
 इज्जसूने पाठाः। "तत्र...णमिति पूर्ववत् बहवः सूर्याभविमानवासिनो देवा देव्यश्च यथासुख-
 मासते, शेते दीर्घकायपरारणेन वर्तन्ते, न तु निद्रां कुर्वन्ति तेषां देवयोनिक्त्वेन निद्राया
 अभावात्, तिष्ठन्ति ऊर्ध्वस्थानेन वर्तन्ते, निषीदन्ति उपविशन्ति, तुयट्ठंति त्वम्बर्तनं कुर्वन्ति,
 वामपार्श्वतः परावृत्त्य दक्षिणपार्श्वनावतिष्ठन्ति दक्षिणपार्श्वतो वा परावृत्त्य वामपार्श्वेनेति भावः"
 इति आचार्यश्री मलयगिरिसूरिविरचितायां वृत्तौ ॥ २०. वा उट्ठंति वा तहिं जे १ ॥

णं ते कोडुंबियपुरिसा ताओ वीगाओ य जाव चित्तवीणातो य अन्नाणि य बहूणि सोइंदियपाउग्गाणि दब्बाणि समुदीरेमेणा चिडंति, तेसिं चं पॅरिपेरंतेणं पांसए ठवेंति, [२] णिच्चला णिप्फंदा तुसिणीया चिडंति ।

जत्थ जत्थ ते आसा आसयंति वा जाव तुयडंति वा तत्थ तत्थ णं ते कोडुंबियपुरिसा बहूणि किण्हाणि य नीलाणि य लोहियाणि य हालिहाणि य सुक्किलाणि य कडुकमाणि य जाव संचाइमाणि य अन्नाणि य बहूणि चर्बिखदियपाउग्गाणि दब्बाणि ठवेंति, २ तेसिं परिपेरंतेणं पासए ठवेंति, २ णिच्चला णिप्फंदा तुसिणीया चिडंति ।

जत्थ जत्थ ते आसा आसयंति वा सयंति वा चिडंति वा निसीयंति वा तुयडंति वा तत्थ तत्थ णं ते बह्वे कोडुंबियपुरिसा कोडुपुडाण य अन्नेसिं च घाणिदियपाउग्गाणं दब्बाणं पुंजे य णिगरे य करेंति, २ तेसिं परिपेरंते जाव चिडंति ।

जत्थ जत्थ णं ते आसा आसयंति वा सयंति वा चिडंति वा निसीयंति वा तुयडंति वा तत्थ तत्थ गुलस्स य जाव अन्नेसिं च बहूणं जिब्भियपाउग्गाणं दब्बाणं पुंजे य निगरे य करेंति, २ वियरए खणंति, २ गुलपाणगस्स खंडपाणगस्स पोपेणगस्स अन्नेसिं च बहूणं पाणगाणं वियरए भरेंति, २ तेसिं परिपेरंतेणं पासगे ठवेंति जाव चिडंति ।

जहिं जहिं च णं ते आसा आसयंति वा सयंति वा चिडंति वा निसीयंति वा तुयडंति वा तहिं तहिं च "ते [कोडुंबियपुरिसा] बह्वे कोयवया जाव सिलावट्टया अण्णाणि य फासिंदियपाउग्गाइं दब्बाइं अत्थुयपच्चत्थुयाइं ठवेंति, २ तेसिं परिपेरंतेणं जाव चिडंति ।

तते णं ते आसा जेणेव ते उक्किट्ठा सद-फरिस-रस-रूव-गंधा तेणेव उवा-

१. 'भाणा ठवेंति [२-हे२] तेसिं हे१ खं१ लो० ला१ विना ॥ २. च हे१ जे१ विना नास्ति ॥ ३. पारि० खं१ ॥ ४. पासे ठं हे१ जे१ विना ॥ ५. 'पातोग्गाणि य दब्बाणि खं१ ॥ १२. ठवेंति हे१ ॥ ७. प्रतिपु पाठाः—आसयंति ५ तत्थ हे२ खं१ लो० जे२ ला१ । आसयंति तत्थ हे१, ३, ४, ला२, ३ सं१ ॥ ८. णं तेसिं बहूणं (बहूणि-खं१) कोडुं हे१ विना ॥ ९. आसयंति ५ तत्थ जे१ ला१ । आसयंति तत्थ हे१ । आसायंति ५ तत्थ जे१ ला१ हे१ विना । दृश्यतां पृ० ३२६ पं० १३ टि० १९ ॥ १०. पारयागस्स हे३ । पोपेणगस्स हे२ जे१ खं१ लो० विना नास्ति ॥ ११. ते णं दूरंदूरेण अवक्कमंति खं१ । बह्वे इयत आरभ्य गंधाणं [पृ० ३२८ पं० ३] इत्यन्तः पाठः खं१ मध्ये पठितः ॥

गच्छंति, २ ता तत्थ णं अत्थेगतिआ आसा अपुब्बा णं इमे सद-फरिस-रस-रूव-गंधं ति कट्ठु तेसु उक्किडेसु सद-फरिस-रस-रूव-गंधेसु अमुच्छिया अगढिया अगिद्धा अणज्झोववण्णा तेसिं उक्किट्ठाणं सद जाव गंधाणं दूरंदूरेणं अवक्कमंति । ते णं तत्थ पउरगोयरा पउरतणपाणिया आसयंति वा ५ सयंति वा चिट्ठंति वा निसीयंति वा तुयट्ठंति वा, पउरतणपाणिया णिब्भया णिरुव्विग्गा सुहंसुहेणं विहरंति । एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं णिगंथो वा णिगंथी वा सद-फरिस-रस-रूव-गंधेसु णो सज्जति से णं इहलोए चेव बहूणं समणाणं बहूणं समणीणं बहूणं सावयाणं बहूणं सावियाणं य अच्चणिजे जाव वीतीवतिस्सति ।

१० १३४. तत्थ णं अत्थेगतिआ आसा जेणेव ते उक्किट्ठा सद-फरिस-रस-रूव-गंधा तेणेव उवागच्छंति, २ ता तेसु उक्किडेसु सद-फरिस-रस-रूव-गंधेसु मुच्छिया जाव अज्झोववण्णा आसेविउं पयत्ता यावि होत्था । तते णं ते आसा ते उक्किडे सद-फरिस-रस-रूव-गंधे आसेवणा तेहिं बहूहिं कूडेहि य पासेहि य गलएसु य पाएसु वज्झंति ।

१५ तते णं ते कोटुंबियपुरिसा ते आसे गेण्हंति, २ एगट्ठियाहिं पोतवहणे संचारंति, २ तणस्स य कट्ठस्स य जाव भरंति । तते णं ते संजत्ताणावा-वाणियगा दक्खिणाणुकूलेणं वाएणं जेणेव गंभीरए पोयपट्टणे तेणेव उवागच्छंति, २ पोयवहणं लंबेति, २ ता ते आसे उत्तारंति, २ ता जेणेव हत्थिसीसे नगरे जेणेव कणगकेऊ राया तेणेव उवागच्छंति, २ करयल जाव वद्धावेंति, २ ता ते आसे उवणेंति ।

१. गंधा ति हे १, २, लो० ॥ २. तेसु अपुब्बेसु सदं हे १ ॥ ३. अमुच्छिया २ जाव अणज्झो हे १ ॥ ४. समणाणं ४ अच्चं हे १ जे १ विना सर्वासु प्रतिषु पाठः । हे १ जे १ मध्ये तु 'से णं.....अच्चणिजे' इति पाठ एव नास्ति । दृश्यतां पृ० ९२ पं० २० ॥ ५. जाव वीतीवयति हे २ । अत्र जावशब्देन 'अच्चणिजे वंदणिजे नमंसणिजे पूयणिजे सक्कारणिजे सम्माणणिजे कल्लणं मंगलं चेतियं पज्जुवासणिजे' इति पूर्णः पाठो ग्राह्य इति भाति । तुलना— "देवाण य देवीण य अच्चणिजाओ वंदणिजाओ नमंसणिजाओ पूयणिजाओ सक्कारणिजाओ सम्माणणिजाओ कल्लणं मंगलं देवयं चेतियं पज्जुवासणिजाओ भवंति" इति भगवतीसूत्रे १०।५।५ ॥ ६. आसा ए उं हे २ ॥ ७. तते णं से को लो० ॥ ८. भरंति हे १ ॥ ९. णं से संजं जे १ ॥ १०. लंबंति खं १ ॥ ११. जाव हे १ सं १ ला २, ३ विना नास्ति ॥

तते णं से कणगकेऊ राया तेसिं संजत्तावाणियगाणं उंस्सुकं वितरति, २ ता सक्कारेति संमाणेति, २ पडिविसज्जेति । तते णं से कणगकेऊ [राया] कोडुंबिय-
पुरिसे सद्देवेति, २ ता सक्कारेति [संमाणेति, २] पडिविसज्जेति । तते णं से
कणगकेऊ राया आसमद्दए सद्देवेति, २ ता एवं वदासी—तुब्भे णं देवाणुप्पिया !
मम आसे विणएह । तते णं ते आसमद्दगा तहत्ति पडिसुणेंति, २ ता ते आसे
बहूहिं मुहबंघेहिं य कण्णबंघेहिं य णासाबंघेहिं य वालबंघेहिं य खुरबंघेहिं य
कडगबंघेहिं य खल्लिणबंघेहिं य अहिल्लणेहिं य पडयाणेहिं य अंकणाहिं य वेत्त-
प्पहारेहिं य लयप्पहारेहिं य कसप्पहारेहिं य छिवप्पहारेहिं य विणयंति, २ कणग-
केउस्स रण्णो उवणेंति । तते णं से कणगकेऊ ते आसमद्दए सक्कारेति सम्माणेइ,
२ ता पडिविसज्जेति । तते णं ते आसा बहूहिं मुहबंघेहिं य जाव छिवप्पहारेहि य
बहूणि सांरीरमाणसाइं दुक्खाइं पावेंति ।

एवामेव समाणाउसो ! जो अम्हं णिग्गथो वा णिग्गथी वा पव्वइए
समाणे इट्ठेसु सद्द-फरिस जाव गंधेसु सज्जति रज्जति गिज्जति मुज्जति
अज्झोववज्जति से णं इहलोए चेव बहूणं समणाण य जाव सावियाण य
दीलणिजे जाव अणुपरियट्ठिस्सति ।

१३५. कैलरिभियमहुरतंती-तलताल-वंस-कैउहाभिरामेसु ।
सहेसु रज्जमाणा रमंति सोइंदियवसट्ठा ॥ ३३ ॥

१. उस्सुकं खं १ हे २ । उस्सुकं लो० ॥ २. वितरेति जे १ ॥ ३. प्रतिषु पाठः—
सक्कारेति २ पडिविसज्जेति खं १ जे १, २, ला १ । सक्कारेति पडिविसज्जेति अन्यत्र ॥
४. विणह खं १ ॥ ५. खलीगं हे १ । “खल्लिगेहि य त्ति खलीनैः कविकैः ओवील्लणेहि
य त्ति अवपीडनाभिर्बन्धनविशेषैः, पाटान्तरेण अहिल्लणेहिं मुखबन्धनविशेषैः, पडयाणएहि य
त्ति पटान्तरे पर्याणस्याधो यद् दीयते इति, शेषं प्रायः प्रसिद्धम्” —अटी० ॥ ६. अविल्लणेहि
जे १ । अविल्लणेहि खं १ हे २ जे २ ला १ । अहिण्णागेहि ला २ । अवेल्लणेहि लो० ।
अविल्लणबंघेहि हे १ ॥ ७. वित्तं खं १ जे १ हे २ विना ॥ ८. उवणेंति २ हे १, २, खं १ ला १
जे २ विना ॥ ९. ज्जेति २ हे १ ॥ १०. सरीरमाणसाणि जे १, २ । सरीरमाणसाइं हे १ ॥
११. दुक्खातिं जे १, २ ॥ १२. गंधेसु य सज्जति हे २, लो० ला १ विना ॥ १३. इमा विंशतिराया
हे १ भा० मध्ये न सन्ति । “अथेन्द्रियासंवृतानां स्वरूपस्य इन्द्रियासंवरदोषस्य चाभिधायकं
गाथाकदम्बकं वाचनान्तरेऽधिकमुपलभ्यते । तत्र—“कलरिभियमहुरतंति तलतालवंसककुहा (क-
उहा — अटी उं०, ककुहा — अटी उं०) भिरामेसु त्ति, कल्लाः अत्यन्तश्रवणद्वयद्वाराः अव्यक्तध्वनि-
रूपाः, अथवा कलावन्तः परिणामवन्त इत्यर्थः, रिमिताः स्वरबोलनाप्रकारवन्तः, मधुराः श्रवण-
सुवक्रपाः ये तन्त्री-तलताल-वंशाः ते तथा, तत्र तन्त्री वीणा, तलतालाः हस्ततालाः, अथवा तलाः

हस्ताः, तालाः कंसिकाः, वंशाः वेणवः, इह च तन्वाद्यः कलादिभिः शब्दधर्मेर्विशेषिताः शब्द-
कारणत्वात्, ते च ते ककुदाः प्रधानाः स्वरूपेण, अभिरामाश्च मनोज्ञा इति कर्मधारयोऽनस्तेषु,
रमन्ति रतिं कुर्वन्ति इति योगः, सहेसु रज्जमाणा रमन्ति सोऽद्वियवसट्ति शब्देषु मनोज्ञध्वनिषु
श्रोतोविषयेषु रज्जमाणा रागवन्तः श्रोत्रेन्द्रियस्य वशेन बलेन क्रताः पीडिता इति विग्रहः, ये शब्देषु
रज्यन्ते ते तत्कारणेषु तन्वादिषु श्रोत्रेन्द्रियवशाद् रमन्ते इति वाक्यार्थः, अनेन च कार्यतः
श्रोत्रेन्द्रियस्वरूपमुक्तम् ॥ १ ॥ सोऽद्वियदुहंतत्तणस्स अह एत्तिओ हवइ दोसो । दीवियरुयम-
(^०रुवम^०-हे१)संतो वह-बंधं तित्तिरो पत्तो ॥ २ ॥ कण्ठ्या, नवरं शाकुनिकपुरुषसम्बन्धी
पञ्जरस्थतित्तिरिः दीपिक (^०तित्तिर दीपक-जे०) उच्यते, तस्य यो रवः तमसहमानः स्थनिलयात्रि-
गतो बन्धं मरणं बन्धं च पञ्जरबन्धनं प्राप्त इति । थण-जघण-वयण-कर-चरण-नयण-गन्धियविला-
सियगईसु चि स्तनादिषु तथा गर्वितानां सौभाग्यमानवतीनां स्त्रीणां या विलसिता जातविलासाः
सविकारा गतयः तासु चेत्यर्थः । रुवेसु रज्जमाणा रमन्ति चर्चिखदियवसट्ति प्रतीतमेव । चर्चिखदिय-
दुहंतत्तणस्स अह एत्तिओ हवइ दोसो । जं जलणमि जलंते पडइ पयंगो अबुद्धीओ ॥ ४ ॥
कण्ठ्या । अगरु(अगलु—खं० लो० जे०, अगुरु—हे०)वरपरधूवणउडय(ओउय—हे०
खं०, उओय—जे०, उउ—लो०)मल्लणुलेवणविहीसु । गंधेसु रज्जमाणा रमन्ति घाणिदिय-
वसट्ति ॥ ५ ॥ कण्ठ्या, नवरम् अगरु(अगुरु—हे० जे० लो०)वरः कृष्णागरः (गुरुः—खं० जे०
लो०) प्रवरधूपनानि गन्धयुक्तय(तयो—खं०)पदेशविरचिता धूपविशेषाः, उउय (ओउय—
हे० जे०) चि ऋतौ ऋतौ यान्युचितानि तानि आर्तवानि माह्वानि जात्यादिकुसुमानि
अनुलेपनानि च श्रीखण्ड-कुङ्कुमादीनि, विधय एतत्प्रकारा इति । घाणिदियदुहंतत्तणस्स
अह एत्तिओ हवइ (भवइ जे० हे०) दोसो । जं ओसहिगंधेण वि शिलाओ
निद्धावई उरगो ॥ ६ ॥ कण्ठ्या । तित्तकडुकसायंखिलमहुरबहुखज्जपिजलेज्जेसु । (कसायंमहुर-
बहुखज्जपेज्जलेसेसु—लो०) । आसायमि ज निद्धा रमन्ति जिर्म्मदियवसट्ति ॥ ७ ॥ पूर्ववत्, नवरम्
तित्तानि निम्बवट्कादीनि, कटुकानि शृङ्गबेरादीनि, कषायाणि मुद्गादीनि, अम्लानि तक्रादि-
संस्कृतानि, मधुरानि खण्डादीनि, खाद्यानि खर्जूर(कूर-खं० हे० लो०)मोदकादीनि, पेयानि
जल-मय-दुग्धादीनि, लेह्यानि मधु-शिलरिणीप्रभृतीनि, आस्वादे रसे । जिर्म्मदियदुहंतत्तणस्स
अह एत्तिओ हवइ (भवइ-हे०) दोसो । जं गम्लगुन्निवत्तो फुरइ थलविरलिओ (^०विरलिओ-
जे० लो० हे०) मज्जे ॥ ८ ॥ कण्ठ्या, नवरं गलं वडिंशं तत्र लम्भः कण्ठे विद्धत्वात् उक्षिप्तो
जलादुद्धृतः, ततः कर्मधारयः, स्फुरति स्पन्दते स्थले भूतले विरलिओ (विरलिओ जे०) चि
प्रसारितः क्षिप्त इत्यर्थः, यः स तथा ॥ उउभयमाणसुहेसु य सविभवदिययमणनिबुहकरेसु । फासेसु
रज्जमाणा रमन्ति फासिंदियवसट्ति ॥ ९ ॥ कण्ठ्या, नवरं ऋतुषु हेमन्तादिषु भज्यमानानि सेव्यमानानि
यानि सुखानि सुखकराणि तानि तथा तेषु, सविभवानि समृद्धियुक्तानि महाधनानि इत्यर्थः,
हितकानि प्रकृत्यनुकूलानि सविभवानां वा श्रीमतां हितकानि यानि तानि तथा, मनसो निर्वृति-
कराणि यानि तानि तथा, ततः पदत्रयस्य तद्वयस्य वा कर्मधारयः, अतस्तेषु सक्-चन्दना-ऽङ्गना-
वसन-तृत्यादिषु द्रव्येष्विति गम्यते । फासिंदियदुहंतत्तणस्स अह एत्तिओ हवइ दोसो । जं खण्ड
मत्थयं कुंजरस्स लोहकुसो तिक्खो ॥ १० ॥ भावना प्रतीतैव । अथेन्द्रियाणां संवरे गुणमाह—
कल्लभिभयमहुरतंतिरललललवंसककुहाभिरामेसु । सहेसु जे न गिद्धा वसट्मरणं न ते मरण ॥ ११ ॥
पूर्ववत्, नवरमिह तन्वाद्यः शब्दकारणत्वेनोपचाराच्छब्दा एव विवक्षिताः, अतः शब्देस्त्वित्ये-
तस्य विशेषगत्या व्याख्येयाः, तथा वशेन इन्द्रियपारतन्त्र्येण क्रताः पीडिताः वशार्ताः, वशं वा

सोइंदियदुइंतत्तणस्स अह एत्तिओ हवति दोसो ।

दीविगस्यमसहंतो वहैबंधं तित्तिरो पत्तो ॥ ३४ ॥

थण-जहण-वयण-कर-चरण-णयण-गव्वियविलासियगैतीसु ।

रूवेसु रजमाणा रमंति चर्क्खिदियवसट्ठा ॥ ३५ ॥

चर्क्खिदियदुइंतत्तणस्स अह एत्तिओ भवति दोसो ।

जं जलणंमि जलंते पडति पयंगो अबुद्धीओ ॥ ३६ ॥

अंगरुवरपवरधूवण-उउय-मल्लाणुलेवणविहीसु ।

गंधेसु रजमाणा रमंति घाणिंदियवसट्ठा ॥ ३७ ॥

घाणिंदियदुइंतत्तणस्स अह एत्तिओ हवइ दोसो ।

जं ओसहिगंधेणं बिलातो निद्धावती उरगो ॥ ३८ ॥

तित्तकैड्डयकसायं [ब] महुँरबहुखज्जपेज्जलेज्जेसु ।

आसायंमि उ गिद्धा रमंति जिर्म्मिदियवसट्ठा ॥ ३९ ॥

जिर्म्मिदियदुइंतत्तणस्स अह एत्तिओ हवति दोसो ।

जं गललगुक्खित्तो फुरइ थलविरल्लितो मच्छो ॥ ४० ॥

उउमयमाणसुँहेसु य सविभवहिययमणै निव्वुइकैरेसु ।

फासेसु रजामाणा रमंति फासिंदियवसट्ठा ॥ ४१ ॥

विषयपारतन्त्यम् कृताः प्राप्ताः वशर्ताः, तेषां मरणं वशर्तमरणं वशर्तमरणं वा, न ते मरणं चि
प्रियन्ते, छान्दसखादेकवचनप्रयोगेऽपि बहुवचनं व्याख्यातमिति । थण-जघण-वयण-कर-चरण-
नयण-गव्वियविलासियगैतीसु । रूवेसु जे न रत्ता वसट्ठमरणं न ते मरणं ॥ १२ ॥ एवमन्यास्तिस्रो
गाथाः पूर्वोक्तार्था बाध्याः । उपदेशमिन्द्रियाश्रितमाह—सहेसु य भइयपावएसु सोयत्रिसयं
उवगएसु । तुट्ठेण व रुट्ठेण व समणेण सया न होयव्वं ॥ १६ ॥ कण्ठ्या, नवरं भद्रकेषु मनोसेषु
पापकेषु अमनोसेषु, क्रमेण तुट्ठेन रागवता रुट्ठेन रोषवता इति, एवमन्या अपि चतस्रोऽध्येतव्या
इति—अटी० ॥ ४ कवुहा° हे २ ला १ लो० । कदुहा° जे १ ॥

१. तत्तिओ जे १ ॥ २. तह° जे १ खं १ ॥ ३. °यमतीसु जे १ ॥ ४. °ततणस्स हे २ ॥ ५. सं
जलणंसि जे १ ॥ ६. अबुद्धीतो खं १ ॥ ७. अगुरु° खं १ ॥ ८. ओउयम° जे १ । उओयम°
खं १ । तओयम° हे २ लो० ॥ ९. °तवणस्स हे २ ॥ १०. इत्तिओ जे १ ॥ ११. °कड्डयं
का १ विना ॥ १२. ला १ विना—°महुँरबहुखज्ज° हे २ । °महुँरबहुँखज्ज° जे २ । °महुँर-
बहुखज्ज° सं १ लो० ला २, ३, हे ३, ४ जे १ ॥ १३. °सुहेहिं ला १ हेसं ४ विना ।
दइयतां टि० १५ ॥ १४. °णेव्वुइ° खं १ जे १ ॥ १५. °करेहिं ला १ विना । दइयतां टि० १३ ॥

फासिंदियदुद्धंतत्तणस्स अह एत्तिओ भवति दोसो ।
जं खणइ मत्थयं कुंजरस्स लोहंकुसो तिकखो ॥ ४२ ॥

कलरिभियमहुरंतंति-तलताल-वंस-कैउद्दामिरामेसु ।
सद्देसु जे न गिद्धा वसट्टमरणं न ते मरए ॥ ४३ ॥

५ यण-जहण-वयण-कर-चरण-नयण-गव्वियविलासियगंतीसु ।
रूवेसु जे न रत्ता वसट्टमरणं न ते मरए ॥ ४४ ॥

अगरुवरपवरधूवण-उउय-मल्लाणुलेवणविहीसु ।
गंधेसु जे न गिद्धा वसट्टमरणं न ते मरए ॥ ४५ ॥

१० तित्तंरुद्धयं कसायं महुरं बहुखज्जपेज्जलेज्जेसु ।
आसायम्मि अगिद्धा वसट्टमरणं न ते मरए ॥ ४६ ॥

उउभयमाणसुद्देसु य सविभवहिययमणंणिन्नुइकरेसु ।
फासेसु जे न गिद्धा वसट्टमरणं न ते मरए ॥ ४७ ॥

सद्देसु य भद्गपावएसु सोयविसयं उवगतेसु ।
तुडेण व रुडेण व समणेण सया ण होयव्वं ॥ ४८ ॥

१५ रूवेसु य भद्गपावएसु चक्खुविसयं उवगतेसु ।
तुडेण व रुडेण व समणेण सया ण होयव्वं ॥ ४९ ॥

गंधेसु य भद्गपावएसु घाणं विसयं उवगतेसु ।
तुडेण व रुडेण व समणेण सया ण होयव्वं ॥ ५० ॥

१. तंतीं ला १ ॥ २. कडुहां लो० । कडुहां हे २ । दृश्यतां पृ० ३२९ टि० १४ ॥ ३. ते खमइ हे २ ॥ ४. गइसु लो० । मतीसु जे २ । मइसु हे २ । दृश्यतां पृ० ३३१ टि० ३ ॥ ५. मत्ते जे १ खं १ ॥ ६. तजोयं हे २ । तजोयं खं १ । तउयं लो० ॥ ७. तित्तं खं १ । अत्र तित्तं(त्रित्तं-खं १)रुद्धयं कसायं महुरं बहुखज्जं इति पाठः सर्वेषु हस्तलिखितादशेषु दृश्यते तथापि पृ० ३३१ पं० ११ पाठानुसारेण तित्तंरुद्धयंकसायंमहुरं(बहुखज्जं) इति पाठोऽत्र समीचीनतरो भाति ॥ ८. लेज्जेसु जे विना । लोणेसु लो० ॥ ९. णेन्नुइं हे २ खं १ जे १ ॥ १०. विसयमुवं ला ३ विना ॥

रंसेसु य भद्गपावएसु जिब्भविसैयं उवगएसु ।

तुट्ठेण व रुट्ठेण व समणेण सया ण होयव्वं ॥ ५१ ॥

फासेसु य भद्गपावएसु कायविसैयं उवगतेसु ।

तुट्ठेण व रुट्ठेण व समणेण सया ण होयव्वं ॥ ५२ ॥

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं जाँव संपत्तेणं सत्तरसमस्स णाय- ५
ज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते त्ति चेमि ।

॥ सत्तरसमं नायज्झयणं सम्मत्तं ॥ १७ ॥

१. रसएसु हे २॥ २. विसयसुव' खं १॥ ३. जाव संपत्तेणं हे १ जे १ मध्ये नास्ति ॥
४. सत्तरसमं णायज्झयणं सम्मत्तं नास्ति सं १ खं १ हे २॥ ५. '॥ १७ ॥' जे १ विना नास्ति ॥

[अट्टारसमं अज्झयणं 'सुंसुमा']

१३६. जति णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं सत्तरसमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते, अट्टारसमस्स णं [भंते ! नायज्झयणस्स समणेणं जाव संपत्तेणं] के अट्ठे पन्नत्ते ?

५ एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे णामं नगरे होत्था, वण्णओ । तत्थ णं धणे सत्थवाहे, भद्दा भारिया, तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स पुत्ता भद्दाए अत्तया पंच सत्थवाहदारगा होत्था, तंजद्दा—धणे, धणंपाले, धणदेवे, धणगोवे, धणरक्खिए । तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स धूया भद्दाए अत्तया पंचण्हं पुत्ताणं अणुमग्गजातिया सुंसुमा णामं दारिया होत्था सुंसालपाणिपाया० ।

१० तस्स णं धणस्स सत्थवाहस्स चिलाए नामं दासचेडे होत्था, अहीणपंचेदि-यसरीरे मंसोवचिते बालकीलावणकुसले यावि होत्था । तते णं से दासचेडे सुंसुमाए दारियाए बालंगाहे जाते यावि होत्था । सुंसुमं दारियं कडीए गेण्हति, २ ता बहूहिं दारण्हिं य दारियाहिं य डिमण्हिं य डिभियाहिं य कुमारण्हिं य कुमारियाहिं य सद्धिं अभिरममाणे २ विहरति ।

१५ तते णं से चिलते दासचेडे तेहिं बहूणं दारयाण य दारियाण य डिभयाण य डिभियाण य कुमारयाण य कुमारियाण य अप्पेगतियाणं खुंछए अवहरति, एवं वट्टए, आडोलियातो, तेंदूसए, पोतुल्लए, साडोल्लए, अप्पेगतियाणं आभरणमल्लालंकारं अवहरति, अप्पेगतिए ओंसति, एवं अवहसति, निच्छोडेति, निम्भच्छेति, तज्जेति, अप्पेगतिए तालेति ।

१. णं हे १ विना नास्ति । दृश्यतां पृ० ७७, १३०, १३२, १९१, २११, २१३, २१५, २२४, २३६, २५१, २५६, ३२१ ॥ २. सत्थाहदां खं १ विना ॥ ३. धणवाले हे १ जे १ लो० ॥ ४. अत्तिया जे १ ॥ ५. अणुमग्गं जाइया जे १ हे १ । अणुमग्गए जाइया हे २ ॥ ६. सुकुमला । तस्स हे १ जे १ ॥ ७. ग्गाहिजाए लो० । दृश्यतां पृ० ८४ पं० ९ ॥ ८. कुमारिहिं जे २ ॥ ९. विहरइ २ जे १, २ ॥ १०. दारयाण य ६ हे १ जे १ विना । दारगाणं ५ हे १ जे १ ॥ ११. खलुए खं १ । “खलुए (खलुए—अटीलं०) चि कपडंविशेषान् अर्तकान् जवादिमयगोलकान् आडोलियाओ (आडोलियाओ—ला १ जे २, आडोलियाओ—जे १ हे १) चि ऋयू (ऋट्टा सं १ जे २, ऋयू खं०, अद्दा जे १, हे १, ऋयू ला १) उअइया इति च योन्यते, तेंदूसए चि कन्दुकान्, पोतुल्लए (पोतुल्लए—हे १ जे १) चि वस्त्रमयपुत्रिका अथवा परिधानवस्त्राणि, साडोल्लए चि उत्तरीयवस्त्राणि”—अटी० ॥ ३. अडोयालीयाओ जे १ । आडोलीयाओ हे १ । अडोलीयाओ लो० । अडोलियातो खं १ सं १ ला १, २, ३, हे ४, जे २ ॥ १२. पुत्तल्लए हे १ जे १ । पोतुल्लए हे २ लो० । पोतुल्लए जे २ ला ३ हे ४ ॥ १३. अप्पेगइया आउसइ जाव तालेइ [५—जे १] हे १ जे १ ॥ १४. आतोसति खं १ ॥

तते णं बह्वे दारगा य दारिया य डिंभया य डिंभिया य कुमारया य कुमारिया य रोयमाणा य कंदमाणा य तिप्पमाणा य सोयमाणा य विलवमाणा य साणं साणं अम्मापिऊणं णिवेदेति । तते णं तेसिं बहूणं दारगाण य दारियाण य डिंभयाण य डिंभियाण य कुमारयाण य कुमारियाण य अम्मापियरो जेणेव धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छंति, २ धणं सत्थवाहं बहूहिं खिज्जणाहि य रुंटाणाहि य उवलंभणाहि य खिज्जमाणा य रुंटाणा य उवलभमाणा य धणस्स सत्थवाहस्स एयमड्डं णिवेदेति । तते णं से धणे सत्थवाहे चिल्लायं दासचेडं एयमड्डं भुज्जो २ णिवारेति, णो चेव णं चिल्लए दासचेडे उवरमति ।

तते णं से चिल्लए दासचेडे तेसिं बहूणं दारगाण य दारियाण य डिंभयाण य डिंभियाण य कुमारयाण य कुमारियाण य अप्पेमतियाणं खुलए अवहरति जाव तालेति । तते णं ते बह्वे दारगा य दारिया य डिंभया य डिंभिया य कुमारया य कुमारिया य रोयमाणा य जाव अम्मापिऊणं णिवेदेति । तते णं ते आसुरुता रुद्धा कुविया चंडिक्रिया मिसिमिसेमाणा जेणेव धणे सत्थवाहे तेणेव उवागच्छंति, २ बहूहिं खिज्जणाहि जाव एयमड्डं णिवेदेति । तते णं से धणे सत्थवाहे बहूणं दारगाणं दारियाणं डिंभयाणं डिंभियाणं कुमारयाणं कुमारियाणं अम्मापिऊणं अंतिए एयमड्डं सोबा आसुरुते रुद्धे कुविए चंडिक्रिए मिसिमिसेमाणे चिल्लायं दासचेडं उवावयाहिं आओसणाहिं आओसति, उद्धंसति, णिंमच्छेति, निच्छोडेति, तज्जेति, उवावयाहिं तालणाहिं तालेति, सातो गिहातो णिच्छुमति ।

१३७. तते णं से चिल्लए दासचेडे सातो गिहातो निच्छूडे समणे रायगिहे

१. °माणा य ५ सागं इति प्रतिषु पाठः । दृश्यतां पृ० ४५ पं० ३ ॥ २. अत्र दारियाण इत्यादिपदानां स्थाने ६ अङ्क एव हस्तलिखितादर्शेषु वर्तते । एवमप्येऽपि सर्वत्र ॥ ३. “खिज्जणाहि य ति खेज्जनाभिः खेज्जंसूचिकाभिः वाग्भिः, रुंटाभिः रुदित(रुंटा-जे २)प्रायाभिः उपाळभमाभिः ‘युक्तेतद् भवद्दशाम्?’ इत्यादिभिरिति” — मटी० ॥ ४. रुंटाणाहि खं १ । रुंटाणाहि लो० ॥ ५. उवलंभणियाहि लो० हे १ विना । उवलंभणाहि ला १ ॥ ६. उवलभे-माणा खं १ । उवालभमाणा हे १ जे १ ॥ ७. णिवेदेति २ हे १ ॥ ८. चिल्लायदासं हे १ जे १ ॥ ९. रोयमाणा य अम्मा° खं १ ॥ १०. एयमड्डं जे २ ॥ ११. चिल्लायदासं जे १ ॥ १२. °चेडयं हे २ ॥ १३. °वयाहिं हे १ जे १ ॥ १४. आउसं ला १ । हस्तलिखितादर्शेषु उ-ओ इत्यनयोश्चरयोः समानप्रायत्वात् कासुचित् प्रतिषु आउसं इति कासुचिच्च प्रतिषु आओसं इति पठ्यते । एवमप्येऽपि सर्वत्र ज्ञेयम् ॥ १५. गिहंमच्छे हे २ ॥ १६. णिच्छोडेइ तालेइ साओ गिहाओ हे १ । णिच्छोडेइ साओ गिहाओ जे १ ॥ १७. णिच्छुमइ हे २ खं १ । णिच्छुमइ हे १ जे १ । णिच्छुमइ लो० ॥

नगरे सिंवाडग जाव पहेसु देवकुलेसु य सभासु य पवासु य जूयखलएसु य वेसावरएसु य पाणियवरएसु य पाणघरएसु य सुहंसुहेणं परिवड्ढति । तते णं से चिलाए दासचेडे अणोहट्टिए अणिवारिए सच्छंदमई सइरप्पयारी मज्झप्पसंगी चोज्ञप्पसंगी जूयप्पसंगी वेसप्पसंगी परदारप्पसंगी जाते यावि होत्था ।

५ तते णं रायगिहस्स नगरस्स अदूरसामंते दाहिणपुरत्थिमे दिसीभाए सीहगुहा नामं चोपल्ली होत्था, विसमगिरिकडगकोलंबसन्निविद्धा वंसीकलंकपागारपरिक्खित्ता छिग्गसेलविसमप्पवायफरिहोवगूढा एगदुवारा अणेगखंडी विदितजणणिग्गमप्पवेसा अंबितरैपाणिया सुदुलभजंलोरेता सुवहुस्स वि कूवियवलस्स आगयस्स दुप्पहसो यावि होत्था ।

१. °खलेसु जे १॥ २. वेसव° खं १॥ ३. पाणियवरएसु य हे १ जे १ विना नास्ति ॥ °पाणघरेसु सं १ जे २ ला ३, हे ४॥ ४. अगाह° हे १ । “अगो(णा-सं०)इट्टए त्ति अकयै प्रवर्तमानं तं हस्ते यदीत्वा योऽपहरति व्यावर्तयति तदभावादनपहवृत्तः, अनपघट्टको वा, वाचा निवारयितुरभावादनिवारकः, अत एव स्वच्छन्दमतिः निर्मूलबुद्धिः, अत एव स्वैरप्रचारी स्वच्छन्दविहारी, चोज्ञसंगि त्ति चौर्यमसक्तः अथवा चोज्ञ त्ति आश्रयेषु कुहेटकेषु प्रसक्त इत्यर्थः ।” —अटी० ॥ ५. सइरप्पयारे हे १ जे १॥ ६. °पसंगी जे २, सं १ ला १, ३, हे ३, ४॥ ७. ओज्ज° खं १ । इत्यतां पु० ७९ पं० ३॥ ८. °पसंगी हे २॥ ९. °विट्ठा इत्यत आरभ्य साङ्गं उ [पु० ३३८] इत्यन्तः पाठः [=एकं पत्रं] हे २ मध्ये नास्ति ॥ १०. “विसमगिरिकडगकोलंबसन्निविद्धा त्ति विषमो योऽसौ गिरिकटकश्च पर्वतनितम्बस्य कोलम्बः प्रान्तः तत्र सन्निविद्धा निवेशिता या सा तथा, कोलम्बो हि लोकेऽवनतं वृक्षशाखाप्रमुच्यते, इह चोरचारतः कटकप्रं कोलम्बो व्याख्यातः, वंसीकलंकपागारपरिक्खित्ता त्ति वंशीकलङ्का वंश-जात्रीनयी वृत्तिः, सैव प्राकारः, तेन परिक्खित्ता वेष्टिता या सा तथा, पाठान्तरे तु वंशीकृत प्राकारेति । छिन्नसेलविसमप्पवायफरिहोवगूढा त्ति छिन्नो विमकोऽवयवान्तरेपेक्षया यः शैलस्तस्य सम्बन्धिनो ये विषमाः प्रपाता गर्ताः त एव परिक्खा तथा उपगूढा वेष्टिता या सा तथा, एकद्वारा एकप्रवेश-निर्गममार्गा, अणेगखंडि त्ति अनेकनक्षत्रनिर्गमपद्मारा(मद्वारा-जे १ हे १) विदितानामेव प्रतीतानां जनानां निर्गम-प्रवेशौ(शो-लो० विना) यस्यां हेतिकादिभयात् सा तथा, अभ्यन्तरे पानीयं यस्याः सा तथा, सुदुलभं जलं पर्यन्तेषु बहिःपार्श्वेषु यस्याः सा तथा, सुवहोरपि कूचेष्वलस्य त्ति मोरव्यावर्तकसैन्यस्यागतस्य दुष्प्रभंस्या, वाचनान्तरे पुनरेवं पठ्यते—तत्थ (जय हे १) चउरंगवलनित्ता वि कूवियवला हयमहिषरवावीघाडयनिवडियचिंधयपडागा- (वडाया हे १ जे १ विना) कीरंति त्ति, तत्र (अत्र-जे २) चतुर्गोमङ्गानां हस्त्यश्व-रथ-पदाति-लक्षणां यद् बलं सामर्थ्यं तेन नियुक्तानि नितरां संगतानि यानि तानि तथा, कूवियवल त्ति निवर्तकसैन्यानीति” —अटी० ॥ १०. °परिहो° हे १॥ ११. अंबितर° खं १ हे १ लो० ला १ विना ॥ १२. °पागीया हे १ जे १॥ १३. °जगने° सं १ हे १ जे २ लापू० ३, हे ३, ४॥ १४. कुवि° जे १॥ १५. °इंस हे १ जे १॥

तत्थ णं सीहगुहाए चोरपल्लीए विजए णाम चोरसेणावती परिवसति अहम्मिए जाव अधम्मकेऊ समुट्टिए बहुणगरणिग्गयजसे सूरु दढप्पहारी साहसिए सद्वेही । से णं तत्थ सीहगुहाए चोरपल्लीए पंचण्हं चोरसयाणं आदेवच्चं जाव विहरति ।

१. नामं हे१ ला१ ॥ २. 'सेणाहिबई हे१ जे१ ॥ ३. आहं हे१ जे१ । "अधम्मिए चि अधर्मेण चत्तीत्यधार्मिकः, यावत्कारणात् अधम्मिद्वे अधर्मिष्ठः, अतिशयेन निर्धर्मा निस्त्रिश-कर्मकारित्वात्; अधम्ममखासी अधर्ममाख्यातुं शीलं यस्य स तथा, अधम्माणुए अधर्मे कर्तव्ये अनुज्ञा अनुमोदनं यस्य असौ अधर्मानुज्ञः, अधर्मानुगो वा; अधम्मपलोई अधर्ममेव प्रलोकयितुं शीलं यस्य असौ अधर्मप्रलोकी, अधम्मपलज्जणे अधर्मप्रायेषु कर्मसु प्रकर्षेण रस्यते इति अधर्म-प्रज्जनः, 'रलयोरैक्यम्' इति कृत्वा रस्य स्थाने लकारः, अधम्मसीलसमुदायारे अधर्म एव शीलं स्वभावः समुदाचारः च यत्किञ्चनानुष्ठानं यस्य स तथा, अधम्मेण चैव वित्ति कप्पेमाणे विहरति, अधर्मेण पापेन सावयानुष्ठानेनैव दहनाङ्कननिर्लाङ्गनादिना कर्मणा वृत्तिं वर्तनं कल्पयन् कुर्वाणो विहरति, आस्ते स्म, हण-छिंद-भिंदविधत्तए, हन विनाशय, छिन्द द्विधा कुर, भिंद कुन्तादिना भेदं विवेहि इत्येवं परानपि प्रेरयन् प्राणिनो विक्रान्ततीति हनच्छिन्दभिन्दविकर्तकः, हनेत्यादयः शब्दाः संस्कृतेऽपि न विख्याताः, अनुकरणरूपत्वादेष्टाः; लोडियपाणी प्राणिविकर्तने (०तेनेना—जे १ हे १) लोहितौ रक्तरक्ततया पाणी हस्तौ यस्य स तथा, चंछे चण्डः उत्करोत्त्वात्, रुदे (रुदे—हे१ जे१ विना नास्ति) रौद्रो निस्त्रिशत्वात्, खुदे (खुदे—जे १ हे१ विना नास्ति) क्षुद्रः क्षुद्रकर्मकारित्वात्, साहसिए (साहसिए—खं, साहसिए लों० मध्ये नास्ति) साहसिकः असमीक्षितकारित्वात्, उक्कचण वंचण-माया नियडि-कवड-कूड-साहसंपभोग-बहुले, उत्कञ्चनं उक्कोचा, मुग्गं (मूले—लें० जे० २) इति तत्प्रतिरूपदानादिकपसद्वयवहारं कर्तुं प्रवृत्तस्य पार्श्ववर्तिविवक्षणमयात् क्षणं यत्तदकरणं तदुत्कञ्चनमित्यन्ये, वञ्चनं प्रतारणम्, माया परवञ्चनबुद्धिः, निरुत्तिः बहवृत्त्या कुक्कुटादिकरणम्, अधिक्रोपचारकरणेन परञ्छलनमित्यन्ये, मायाप्रञ्छादनार्थं मायान्तरकरणमित्यन्ये, कपटं वेपादिविपर्ययकरणम्, कूटं कार्पाणतुलाव्यव-स्थापनादीनामन्यथाकरणम्, साह चि अविश्रम्भः, एषां सम्प्रयोगः प्रवर्तनम्, तेन बहुलः स वा बहुलो यस्य स तथा, निस्सीले अपगतशुभस्वभावः, निव्वए अणुव्रतरहितः, निग्गुणे गुणव्र-तरहितः, निप्पञ्जलाणशोउदोव्वासे अवियमानपौड्यादिप्रत्याख्यानोऽसत्पर्वदिनोपवासश्चेत्यर्थः, बहुणं दुपय-चउपय-मिय-पमु-पविज-सिरीसिवाणं घायाए वहाए उच्छायणयाए अधम्मकेऊ समुट्टिए चि प्रतीतम्, नवरम्—घातः प्रहारो, ववो हिंसा भ्यत्ययो वा, उच्छादना जातेरपि व्यवच्छेदनम्, तदर्थम् अधम्मकेतुः पापप्रधानकेतुः ग्रहविशेषः, स इव यः स तथा, द्विपदादिसंखानां हि क्षयाय यथा केतुर्ग्रहः समुद्रञ्छति तथाऽयं समुत्थित इति भावना, बहुणगरेषु निर्गतं जनमुखाजिःसुतं यशः ख्यातिर्यस्य स तथा, सूरु विक्रमी, दढ(दढं—जे १ हे१)प्रहारी गाढप्रहारः, शब्दं लक्ष्मीकृत्य विध्वति यः सः शब्दवेधी"—अटी० ॥ ४. साहसिए हे१ जे १ ॥ ५. जावशब्देन 'आदेवच्चं पोरेवच्चं भट्टित्तं सामित्तं महत्तरगत्तं आणाई सरसेगावच्चं करेमाणे पालेमाणे' इति पाठोऽत्र समवायाङ्गसूत्राग्रनुसारेण ग्राह्यः, किन्तु समवायाङ्गसूत्रे [सू० ७८] 'महत्तरगत्तं' इत्यस्य स्थाने महारायत्तं इति पाठः, अन्यत्र तु औपशतिक-पर्युषगाकल्पसूत्रादिषु 'महत्तरगत्तं' इति पाठो दृश्यत इति ध्येयम् ॥

तते णं से विजए तक्करसेणावती बहूणं चोरेण य पारदारियाण य गंठिभेयगाण
य संधिच्छेयगाण य खत्तखणगाण य रायावगारीण य अणधारगाण य
बालघायगाण य वीसंभवायगाण य जूयकराण य खंडरक्खाण य अज्जेसिं च
बहूणं छिन्नभिन्नबाहिराहयाणं कुंडंगे यावि होत्था । तते णं से विजए
५ चोरसेणावती रायगिहस्स दाहिणपुरत्थिमं जणवयं बहूहिं गामघाएहि य
नगरघाएहि य गोमगहणेहि य बंदिग्गहणेहि य पंथकोट्टणेहि य खत्तखणणेहि
य ओवीलेमाणे २ विद्धंसेमाणे २ णित्थाणं णिट्ठणं करेमाणे २ विहरति ।

तते णं से चिलाए दासचेडे रायगिहे बहूहिं अत्थाभिसंकीहि य चोजाभि-
संकीहि य दारामिसंकीहि य धंणिएहि य जूइकरेहि य परंभवमाणे २ रायगिहातो
१० नगरातो णिगंछति, २ जेणेव सीहगुहा चोरपल्ली तेणेव उवागच्छइ, २ ता
विजयं चोरसेणावतिं उवसंजित्ताणं विहरति ।

तते णं से चिलाए दासचेडे विजयस्स चोरसेणावतिस्स अंगअसिलट्टिग्गाहे
जाते यावि होत्था । जाहे वि य णं से विजए चोरसेणावती गामघायं वा जाव
“पंथकोट्टिं वा काउं वच्चति ताहे वि य णं से चिलाते दासचेडे सुबहुं पि कूँविय-
१५ बलं हंयमहिय जाव पडिसेहेति, २ ता पुणरवि लद्धे कयकजे अणहसमग्गे

१. “चोरादीन्येकादश पदानि प्रतीतानि, नवरम्—ग्रन्थिमेवका न्यासकान्वयाकारिणः, घुर्धु-
वका (०रका-२)दिना ये ग्रन्थीः (ग्रन्थि-वं) छिन्दन्ति, सन्धिच्छेदका ये गृहभित्तिवन्धीन् विदारयन्ति,
अत्रखानका ये सन्धानवर्जितभित्तिः काणयन्ति, अणधारयं ति ऋणं व्यवहरकदेयं द्रव्यं तथे तेषां
धारयन्ति, खण्डरक्षा दण्डपाशिकाः, तथा छिन्ना हस्तादिषु भिक्षा नासिकादौ बाह्याः देशात् आहता
दण्डादिभिः, ततो द्वन्द्वः, कुडंगं वंशादिगहनम्, तद्वयो दुर्गमत्वेन रक्षार्थमाश्रयणीयत्वेन (०त्व-
जे२ खं)साधयन्ति स तथा” —अटी०॥ २. ०भेदगाण हे १ जे १ ॥ ३. ०खणगाण खं १ ॥ ४. हे ४
विना—जूइकराण हे १ जे १, २, ला १ सं १ खं १ । जूइकराण हे ३ । जूयकराण ला ३ ।
जूयिकाराण ला २ । जूयकराण लो० मध्ये नास्ति ॥ ५. कुंडंगे जे १ ॥ ६. तक्करसेणावई हे १
जे १ ॥ ७. य पंथकोट्टणेहि य खत्तखणणेहि य बंदिग्गहणेहि य हे १ जे १ ॥ ८. पंथकोट्टं
हे १ जे १ विना । पंथकोट्टं लो० ॥ ९. उवीले जे १, २, सं १ ला १, २, हे ३, ४ ।
उपवीले जे १ ॥ १०. णिट्ठाणं हे १ जे १ ला १ । “नित्थाणं ति स्थानभ्रष्टम्” —अटी० ॥
११. ०माणे विहं हे १ जे १ विना ॥ १२. दारामिसंकीहि य नास्ति लो० ॥ १३. घणिएहि
य नास्ति खं १ ॥ १४. जूइकरेहि हे १ जे १ विना । जूइकरेहि खं १ ॥ १५. परंभवमाणे जे १ ।
परंभवमाणे हे १ ला २ ॥ १६. णिगं हे १ ॥ १७. अगगालिलट्टिं लो० । अगगालिलट्टं जे १
“अगगालिलट्टिगादि चि पुरस्तात् खड्गपट्टिग्राहः, अथवा अग्नयः प्रधानः” —अटी० ॥ १८.
पंथिकोट्टिं हे १ जे १ ॥ १९. कुट्टिं जे १ ॥ २०. हयविहयं सं १ ला २ लामू ३, हे ३ ।
हयविहयं हेमू ४, हयविहयं हेसं ४ । हययतां पृ० ३०७ पं० १ ॥ २१. यणहं हे १ ॥

सीहगुहं चोरपल्लीं हव्वमागच्छति । तते णं से विजए चोरसेणावती चिलायं तक्करं
बहूओ चोरविज्जाओ य चोरमंते य चोरमैयाओ य चोरनिगडीओ य सिक्खावेति ।
तते णं से विजए चोरसेणावई अन्नया कैयाइ कालधम्मणा संजुत्ते यावि होत्था ।

तते णं तार्ति पंचचोरसयार्ति विजयस्स चोरसेणावइस्स मंहया २ इड्डीसक्कार-
समुदएणं णीहरणं करेति, २ बहूति लोइयार्ति मयकिंचार्ति करेति, २ जाव ५
विगयसोया जाया यावि होत्था । तते णं ताई पंच चोरसयाई अन्नमन्नं सदावेति,
२ ता एवं वयासी—एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! विजए चोरसेणावती
कालधम्मणा संजुत्ते, अयं च णं चिलाते तक्करे विजएणं चोरसेणावइणा बहूओ
चोरविज्जाओ य जाव सिक्खाविए, तं सेयं खलु अहं देवाणुप्पिया ! चिलायं तक्करं
सीहगुहाए चोरपल्लीए चोरसेणावइत्ताए अभिसिंचित्तए ति कट्टु अन्नमन्नस्स एयमइं १०
पडिसुणेंति, २ ता चिलायं सीहगुहाए चोरपल्लीए चोरसेणावइत्ताए अभिसिंचति ।

तते णं से चिलाते चोरसेणावती जाते अहम्मिए जाव विहरति । तते णं से
चिलाए चोरसेणावती चोरणायगे जाव कुंडंगे यावि होत्था । से णं तत्थ सीह-
गुहाए चोरपल्लीए पंचेणं चोरसयाण य एवं जहा विज्जाओ तहेव सव्वं जाव
रायगिहस्सै णगरस्स दाहिणपुरत्थिमिल्लं जणवयं जाव णित्थाणं निद्धणं करेमाणे १५
विहरति ।

१३८. तते णं से चिलाते चोरसेणावती अन्नदा कैयाइ विपुलं अंसण-पाण-
खाइम-साइमं उवक्खंडावेइ, २ ता ते पंच चोरसए आमंतेइ । तओ पच्छा ण्हाए

१. सेणादिवई हे १ जे १ ॥ २. विलायतक्करं हे १ । ३. मातालो खं १ । माताओ
लो० ॥ ४. वेति २ जे २ हे ४ विना ॥ ५. सेणादिवई हे १ ॥ ६. कयाई जे १ ।
कयावि लो० । ७. महुया इड्डीं हे १ जे १ खं १ । दइयतां पृ० ८७ पं० ७ ॥ ८. लोयाई
सुयं लो० ॥ ९. प्रतिषु पाठाः—किंचाई (किंचार्ति खं १) करेति जाव हे १ जे १ खं १
लो० ला १ । किंचाई २ जाव हे १ जे १ खं १ लो० ला १ विना ॥ १०. धम्मसंजुत्तो हे १
जे १ ॥ ११. णादिवई हे १ ॥ १२. आहं जे १ । दइयतां पृ० ३३७ पं० १ टि० ३ ॥ १३.
कूटो जे १ ॥ १४. ण्ह य चोरं हे १ जे १ ला १ लो० ॥ १५. दइयतां पृ० ३३७ पं० ३ ॥
१६. स्स णं णगरस्स दाहिं हे १ जे १ । स्स दाहिं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ जे २ ॥ १७. जाव
निद्धाणं २ हे १ । दइयतां पृ० ३३८ पं० ७ ॥ १८. माणे विहरइ २ जे १ । माणे २ विहरइ
इति जे १ अनुसारेणं सम्भगं भाति, दइयतां पृ० ३३८ पं० ७ ॥ १९. कयाई हे १ ला २ । कयावि
लो० ॥ २०. असणं ४ उवं हे १ जे १ ला ३ । असण ४ उवं हे १ जे १ ला ३ विना ॥
२१. वक्खंडावेत्ता ते पंच हे १ विना । इतः हे २ इत्यस्य पुनः प्रारम्भः ॥ २२. आमंतेइ २ तओ
पच्छा हे १ । आमंतेइ २ पच्छा सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ ॥

कयबलिकम्मे भोयणमंडवंसि तेहि पंचहिं चोरसएहिं सद्धिं विपुलं असण-पाण-
खाइम-साइमं सुरं च जाव पसणं च आसाएमाणे विसाएमाणे परिभाएमाणे परिभुंजे-
माणे विहरति, जिमियभुत्तुत्तरागते ते पंच चोरसते विपुलेण असण-पाण-खाइम-
साइमेण धूव-पुप्फ-गंध-मल्लालंकारेण सक्कारेति सम्माणेति, २ ता एवं वयासि—
५ एवं खलु देवाणुप्पिया ! रायगिहे नगरे धणे णांमं सत्थवाहे अड्डे० । तस्स णं धूया
भदाए अंतया पंचण्हं पुत्ताणं अणुमग्गजातिया सुंसुमा णामं दारिया होत्था अहीणा
जाव सुरूवा । तं गच्छामो णं देवाणुप्पिया ! धणस्स सत्थवाहस्स गिहं विलुंपामो,
तुम्भं विपुले धण-कणग जाव सिलप्पवाले, ममं सुंसुमा दारिया । तते णं ते पंच
चोरसया चिलायस्स [चोरसेणावतिस्स एयमड्डं] पडिमुंणेति ।

- १० तते णं से चिलाते चोरसेणावती तेहिं पंचहिं चोरसएहिं सद्धिं अल्लं चम्मं
दुरुहति, २ पंचावरण्हकालसमयंसि पंचहिं चोरसएहिं सद्धिं सण्णद्ध जाव
गहियाउहपहरणे मंडियगोमुहिएहिं फलएहिं, णिकेड्ढाहिं असिलड्डीहिं, 'अंसगतेहिं
तोणेहिं, सज्जीवेहिं धणूहिं, समुक्खित्तेहिं सरेहिं, समुल्लालियाहिं दाहाहिं,
'ओसारियाहिं ऊरुवण्टियाहिं, छिप्पतूरेहिं वज्जमाणेहिं, महता २ उक्किट्टिसीहणीय

१. कयबलिकम्मे नास्ति हे १, २ जे १ खं १ लो० ॥ २. असणं ४ सुरं हे १ । असण ४ सुरं हे १
विना ॥ ३. जाव नास्ति हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० २८५ पं० १२ ॥ ४. 'माणे जाव जिमिय' हे १
जे १ ॥ ५. णामं नास्ति हे १ जे १ ॥ ६. अतिया हे १ ॥ ७. 'मुंणेति २ जे १ ला १ विना ॥
८. अल्लं चम्मं हे १ ला १ विना । "अल्लं चम्मं दुरुह (दुरुह—जे ३ ला १) ति आद्रं चर्मारोहति
मङ्गल्यार्थमिति"—अटी० ॥ ९. पुच्चावरणं हे १, २, ३ खं १ जे १ लो० विना ॥ १०. सण्णद्धे
हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० ८६ पं० ५ ॥ ११. 'हण्ह' जे १ ॥ १२. "माहय चि ककारस्य स्वार्थि-
कत्वात् माइ चि क्खादिवालयुक्तत्वात् पक्षमलानि, तानि च तानि गोमुहिय चि गोमुखवदुरः प्रच्छा-
दकत्वेन कृतानि गोमुखितानि चेति कर्मधारयः, ततस्तैः फलकैः स्फुरकैः, अत्रायं वाचनान्तराण्यपि
सन्ति, तानि च विमर्शनीयानीति, शमनिकेव वेयम् । निष्कृष्टाभिः कोशाद् बहिष्कृताभिरस्तिषिभिः
अंसगतैः स्फुरवावस्थितैस्तोणैः शरभस्त्रादिभिः, सज्जीवैः कोट्यारोपितप्रत्यञ्चैर्धनुर्भिः, समुक्खितैः
नितर्गार्थमाकृष्टैः शस्त्रैः सकाशाच्छरैः बाणैः समुल्लालियाहिं दाहाहिं ति, दाह चि प्रहरणविशेषः,
ओसारियाहिं प्रलम्बीकृताभिः ऊरुवण्टाभिः जडुवाघण्टाभिः छिप्पतूरेण ति क्षिप्रतयेण द्रुतं वाद्यमानेन
तूयेणेत्यर्थः, प्रतिनिःकामन्ति, इह बहुवचनं चौरव्यक्त्यपेक्षया, अन्यथा चौरसेनापतिप्रक्रमादेक-
वचनमेव स्यादिति"—अटी० ॥ १३. निकट्ठाहिं हे २ ला १ विना ॥ १४. असिहिं हे १ जे १ ॥
१५. अंसागं हे १, २ जे १, २ लो० ला १ ॥ १६. दावाहिं हे २, खं १ जे १ लो० ॥ १७. 'हिं
लंबियाहिं छिप्यं तूरेहिं जे १ ॥ १८. उक्किट्टं हे २ खं १ विना । दृश्यतां पृ० १५३ पं० ११ ॥
१९. प्रतिषु पाठाः—'णाय जाव समुहरवभूयं करेमाणा सीहं' हे १ जे १ विना । 'णायबोळ-
कलकलरवं करेमाणा पञ्चवरण्हकालसमयंसि सीहं' हे १ जे १ । अत्र जावशब्देन 'णायबोळ-
कलकलरवेण पक्खुभियमद्वासमुहरवभूयं इति पूर्णः पाठो विवक्षितः ॥

जाव समुद्रवभूयं करेमाणा सीहगुहातो चोरपल्लीतो पडिनिक्खमंति, २ ता जेणेव रायगिहे नगरे तेणेव उवागच्छंति, २ रायगिहस्स अदूरसमंते एगं महं गहणं अणुपविसंति, २ दिवसं खवेमाणा चिद्धंति ।

तते णं से चिलाए चोरसेणावती अदूरत्तकालसमयंसि 'निसंतपडिनिसंतंसि पंचहिं चोरसएहिं सद्धि माइयगोमुहितेहिं फलएहिं जाव मूइयाहिं ऊरुघंटियाहिं ५ जेणेव रायगिहे पुरत्थिमिल्ले दुवारे तेणेव उवागच्छइ, २ उदगवत्थि परामुसति, २ ता चोक्खे परमसुइभूए आंयंते तालुग्वाडणिविज्जं आवाहेति, २ ता रायगिहस्स दुवारकवाडे उदएणं अच्छोडेति, २ कंवाडे विहाडेति, २ रायगिहं अणुपविसति, २ ता महता २ सदेणं उगवोसेमाणे २ एवं वयासी—एवं खलु अहं देवाणुप्पिया ! चिलाए णामं चोरसेणावती पंचहिं चोरसएहिं सद्धि सीहगुहातो १० चोरपल्लीतो इहं हवमागते, धणस्स सत्थवाहस्स गिहं घाउकामे, तं जे' णं णवियाए माउयाए दुद्धं पाउकामे से णं निग्गच्छंउ त्ति कद्धु जेणेव धणस्स सत्थवाहस्स गिहे तेणेव उवागच्छइ, २ धणस्स गिहं विहाडेति ।

तते णं से धणे चिलाएणं चोरसेणावतिणा पंचहिं चोरसएहिं सद्धि गिहं घातिज्जमाणं पासति, २ ता भीते तैत्थे तसिए उच्चिग्गे पंचहिं पुत्तेहिं सद्धि एगंतं १५ अवक्कमति । तते णं से चिलाए चोरसेणावती धणस्स सत्थवाहस्स गिहं घाएति, २ ता सुबहुं धणे-कणग जाव सावतेज्जं सुंसुमं च दारियं गेण्हति, २ ता रायगिहातो पडिनिक्खमति, २ ता जेणेव सीहगुहा तेणेव प्हारेत्थ गेमणाए ।

१३९. तते णं से धणे सत्थवाहे जेणेव सए 'गिहे तेणेव उवागच्छति, २

१. रायगिहस्स नास्ति हे १ जे १ ॥ २. खोषे° हे १ जे १ ॥ ३. निसण्णपडिनि-
लणंगंसे जे १ ॥ ४. "मूइयाहिं ति मूकीकृताभिः निःशब्दीकृताभिरित्यर्थः"—अटी० ॥
५. 'गिहपुरत्थिमिल्ले हे १ जे १ ॥ ६. °वत्थि हे १ । "उदगवत्थि ति अलभृतदतिम्,
जलाधारचर्ममयभाजनमित्यर्थः"—अटी० ॥ ७. आंयंते ३ तालु° इति प्रतिषु पाठः ॥
८. दुवारे कवाडे णं उदएणं जे १ ॥ ९. कंवाडं हे १ जे १ विना ॥ १०. °माण जे १ खं १ ॥
११. "जे णं नवियाए (नवियाते—लो०) इत्यादि, यो हि नविकाया अग्नेतनभवभाविन्या
मादुर्गुणं पातुक्कामः स निर्गच्छतु यो मुमूर्षुरित्यर्थः" अटी० ॥ १२. °च्छइ ति जे १ ॥ १३
विलाएणं सद्धि चोर° जे १ ॥ १४. तत्थे ४ पंचहिं इति प्रतिषु पाठः ॥ १५. °कमइ २ हे १ ॥
१६. धमं जाव हे १ जे १ । धगकगमं जाव खं १ ला १ ॥ १७. सावतेयं हे २ ॥ जावशब्देन धण-
कणग-रयग-मणि-मोत्थि-संख-त्रिलप्यवाल-रत्तरयणसंतसारसावतेज्जं इति पूर्णः पाठोऽत्र विवक्षितः,
द्वयतां पृ० ४० पं० १९ ॥ १८. पाहा° हे २ खं १ लो० ॥ १९. गमणे हे २ ॥ २०. गोहे जे १ ॥

सुबहुं धण-कणगं सुंसुमं च दारियं अवहरियं जाणित्ता महत्थं महग्घं महग्घं महग्घं पाहुडं गहाय जेणेव णगरगुत्तिया तेणेव उवागच्छइ, २ तं महत्थं महग्घं महग्घं पाहुडं उवणेति, २ ता एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! चिलाए चोरसेणावती सीहगुहातो चोरपल्लीतो इहं हव्वमागम्म पंचहिं चोरसएहिं सद्धिं मम गिहं घाएत्ता सुबहुं धण-कणगं सुंसुमं च दारियं गहाय जाव पडिगते। तं इच्छामो णं देवाणुप्पिया ! सुंसुमाए दारियाए कूवं गमित्ते, तुब्भे णं देवाणुप्पिया ! से विपुले धण-कणग-[रयण-मणि-मोत्तिय-संख-सिल-प्पवाल-रत्तरयण-संत-सार-सावतेज्जं], ममं सुंसुमा दारिया ।

तते णं ते णगरगुत्तिया धणस्स एयमहं पडिसुणेंति, २ ता सन्नद्ध १० जाव गहियाउहंपहरणा महया २ उक्किट्ठि० जाव समुहरवभूयं पिव करेमाणा रायगिहांतो णिगगच्छंति, २ ता जेणेव चिल्लते चोरे तेणेव उवागच्छंति, २ चिलाएणं चोरसेणावतिणा सद्धिं संपलम्भा यावि होत्था । तते णं ते णगरगुत्तिया चिल्लयं चोरसेणावतिं हयमहिय जाव पडिसेहेंति । तते णं ते पंच चोरसया णगरगुत्तिएहिं हतमहिय जाव पडिसेहिया समाणा तं विपुलं धण-कणग- १५ [रयण-मणि-मोत्तिय-संख-सिलप्पवाल-रत्तरयणसंतसारसावतेज्जं] विच्छेदमाणा य विपेकिरेमाणा य सव्वतो समंता विप्पलाइत्था । तते णं ते णगरगुत्तिया तं विपुलं धण-कणगं गेण्हंति, २ ता जेणेव रायगिहे नगरे तेणेव उवागच्छंति ।

तते णं से चिलाए तं चोरसेणं तेहिं णगरगुत्तिएहिं हयमहियपवरवीरघाइय जाव

१. 'कणग' जे १ । अत्र 'रयण-मणि' इत्यादिकोऽवशिष्टः पाठोऽपि विवक्षितो भवेत्, दृश्यतां पृ० ३४१ टि० १७ ॥ २. पृ० ४९ पं० १ ॥ ३. महत्थं ३ पाहुडं हे १ जे १ विना । महत्थं जाव पाहुडं हे १ जे १ ॥ ४. प्रतिपु पाठाः—महत्थं ३ उव' हे २ । महत्थं उव' हे २ विना । महत्थं पाहुडं जाव उव' हे १ जे १ ॥ ५. तुब्भं णं हे १, २, जे २ विना ॥ ६. 'मोत्ति' ला १ । एवमपेऽपि ॥ ७. 'हपहरणा' महया उक्किट्ठ हे १ जे १ ॥ ८. उक्किट्ठ हे २ खं १ विना ॥ ९. 'गिहातो' २ जेणेव हे २ । अत्र 'गिहातो' णगरगुत्तो इत्यपि विवक्षितं भवेत् ॥ १०. 'मोत्ति' जे २ ला १ ॥ ११. पडिसेहिया हे १ जे १ विना नास्ति ॥ १२. कणगं हे १ जे १ ला २ ॥ १३. विच्छेद' हे १ जे १ लो० । विच्छेद' ला १ ॥ १४. 'किरमाणा' लो० विना ॥ १५. 'गच्छंति' २ हे १ जे १ ॥ १६. 'सेणं' ला १ ॥ १७. प्रतिपु पाठाः—हय पवर भीते हे २ लो० जे २ ला १, २, ३, हे ३, ४ । हयमहिय पवरजाव भीते हे १ । हयपवरवीरघाइय भीते खं १ । हयमहियपवरगुत्तिएहिं जाव भीए जे १ । अत्र जावशब्देन 'हयमहियपवरवीरघाइय-विच्छेदविचित्रयशसां किच्छपाजोवगयं दितोदित्तिं पडिसेहियं पाजित्ता' इति पूर्णः पाठो विवक्षितः । दृश्यतां पृ० १७५ पं० १७ ॥

भीते तस्ये सुंसुमं दारियं गहाय एगं महं अंगामियं दीहमद्धं अडविं अणुपविट्ठे ।
तते णं धणे सत्थवाहे सुंसुमं दारियं चिलाएणं अडवीमुहिं अवहीरमाणं पासित्ताणं
पंचहिं पुत्तेहिं सद्धिं अप्पच्छे सनद्धवद्ध[वम्मियकवए उप्पीलियसरासणपट्टीए
गहियाउहपहरणे] चिलायस्स पदमग्गविहिं अणुगच्छमाणे अभिगज्जंते हक्कारेमाणे
पुक्कारेमाणे अभितजेमाणे अभितासेमाणे पिट्ठतो अणुगच्छति ।

तते णं से चिलाए तं धणं सत्थवाहं पंचहिं पुत्तेहिं सद्धिं अप्पच्छं संचद्ध-
वद्ध[वम्मियकवयं उप्पीलियसरासणपट्टीयं गहियाउहपहरणं] समणुगच्छमाणं पासति,
२ अथामे अबले अवीरिए अपुरिसक्कारपरक्कमे जाहे णो संचाएति सुंसुमं दारियं
णिग्वाहेत्तए ताहे संते तंते परितंते नीलुप्पल[गवेलगुलिय-अयसिकुसुमप्पगासं
खुरधारं] असि परामुसति, २ ता सुंसुमाए दारियाए उत्तमंगं छिंदति, २ तं १०
गहाय तं अंगामियं अडविं अणुपविट्ठे । तते णं से चिलाते तीसे अंगामियाए
अडवीए तण्हाते अभिभूते समाणे पम्हुद्धदिसाभाए सीहगुहं चोरपेलिं असंपत्ते
अंतरा चेव कालगते ।

एवामेव समणाउसो ! 'जो जाव पव्वतिए समाणे इमस्स ओराळियंस्स सरीरस्स
वंतासवस्स जौव विद्धंसणधम्मस्स वण्णहेउं वा जाव आहारमाहारेति, से १५

१. आगा° हे १ जे १ विना । "आगा(आगा जे १, २ हे १)मियं ति अग्रामिकां दीहमद्धं
ति दीर्घमार्गाम्"—अटी० ॥ २. अणु° नास्ति हे १ जे १ ॥ ३. 'मुद्ध हे १, २ ॥
४. 'गच्छीहि हे २ । "पयमग्गविहिं ति पदमार्गप्रचारम्"—अटी० । ५. अभिगच्छंते
अणुगिज्जेमाणे हक्कारेमाणे सं १ ला २, ३, हे ३, ४ जे २ ॥ ६. पुक्कारेमाणे
नास्ति खं १ हेमू० २ लो० ॥ ७. णं से चि° ला २ । णं ति चि° ला १ ॥
८. से जे २ हेसं ४ विना नास्ति ॥ ९. अप्पच्छं हे २ ॥ १०. सनद्धवद्ध हे १ जे १
मस्ये नास्ति ॥ ११. समणुग पासति इति प्रतिषु पाठः ॥ १२. अथामे ४ जाहे इति प्रतिषु
पाठः ॥ १३. परिसंते हे १ जे १ विना । परिसंते खं १ । दृश्यतां पृ० १०५ पं० ४ ॥
१४. दृश्यतां पृ० १०८ पं० १३, पृ० १९६ पं० ८ ॥ १५. उत्तिमंगं हे १ जे १ ॥ १६-
आगा° ला १ विना ॥ १७. आगा° ला १ विना । आगं हे २ जे १ ॥ १८. पम्हुद्ध° हे १ जे १ ।
"पम्हुद्धरिसाभाए ति विष्मृतदिग्भागः, अंतरा चेव कालगए ति इह एतावदेवोपयोगीति जाव-
इयकादिप्रविद्धं तदीयं शेषचरितं साधुदर्शनोपशमाद्युपदेशनसम्यक्त्वरिभावनवज्रतुण्डकीटिकाभक्षण-
देवलोकगमनलक्षणं नोक्तमिति न विरोधः सम्भावनीयः"—अटी० ॥ १९. 'पडिमसंपत्ते हे २ ॥
२०. जो जे १ हे १ विना नास्ति, दृश्यतां पृ० १०० पं० ४ ॥ २१. 'यसरीरस्स हे १ जे १ विना ।
दृश्यतां पृ० ९२ पं० १७ ॥ २२. दृश्यतां पृ० १७८ पं० ३ ॥ २३. आहारं आहा° हे १ विना ।
दृश्यतां पृ० ९२ पं० १८ ॥

णं इहलोए चेव बहूणं समणानं बहूणं समणीणं बहूणं सावयाणं बहूणं सावियाणं य हीलणिजे जाव अणुपरियट्ठिस्सति, जहा वा से चिलते तक्के ।

तते णं से धणे सत्थवाहे पंचहिं पुत्तेहिं अप्पच्छे चिलायं पंरिधाडेमाणे संते तंते परितंते नो संचाएति चिलातं चोरसेणावतिं साहत्थिं गिण्हित्तए । से णं ततो
५ पडिनियत्तति, २ जेणेव सा सुंसुमा [दारिया] चिलाएणं जीवियाओ ववरोविएल्लिया तेणेव उवागच्छति, २ सुंसुमं दारियं चिलाएणं जीवियातो ववरोवियं पासति, २ परसुनियत्ते व्व चंपगपायवे [धस ति धरणीयलंसि सव्वंगेहिं सन्नियइए] । तते णं से धणे सत्थवाहे अप्पच्छे आसत्थे कूवमाणे कंदमाणे विलवमाणे महया २ सदेणं कुहकुहस्स परुत्ते सुचिरं कालं वाहमोक्खं करेति ।

१० तते णं से धणे सत्थवाहे पंचहिं पुत्तेहिं अप्पच्छे चिलायं तीसे अंगामियाए अडवीए सव्वतो समंता परिधाडेमाणे तण्हाए छुहाए य पंरिभाहते समाणे तीसे अंगामियाए अडवीए सव्वतो समंता उदगस्स मग्गणगवेसणं करेति, २ संते तंते परितंते णिव्विण्णे तीसे आ(अ)गामियाए [अडवीए] उदगं अणासाएमाणे जेणेव सां सुंसुमा [दारिया] जीवियातो ववरोएल्लिया तेणेव
१५ उवागच्छति, २ जेहं पुत्तं धणे सदावेति, २ एवं वयासी—एवं खलु

१. समणानं ४ हीलं इति प्रतिषु पाठः ॥ २. परिधाडेमाणे जेणेव सा सुंसुमा [दारिया] हे १] चिलाएणं जीवियाओ ववरोविएल्लिया तेणेव उवागच्छइ संते तंते परितंते नो संचाएइ चिलायं चोरसेणावइ साहत्थिं गिण्हित्तए, से णं ततो पडिनियत्तए सुंसुमं दारियं चिलाएणं जीवियाओ ववरोवियं पासइ हे १ जे १ ॥ ३. 'नियत्तेति २ जेणेव जे २ । 'नियत्तइ जेणेव हे २ खं १ ला १ ॥ ४. '२' नास्ति हे २ खं १ ॥ ५. 'त्ते व चंपगलयायवे सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ । दइयतां पृ० ८५ पं० १८ ॥ ६. आल्ले हे १ जे १ । दइयतां पृ० ८५ पं० १९ ॥ ७. कंदमाणे नास्ति हे १, २, जे १ ॥ ८. कुहुं हे २ ॥ ९. "वाहपामोक्खं ति अभुविमोचनम्"—अटी० ॥ १०. करेति २ जे १ विना ॥ ११. आगां हे २ ला १ खं १ विना ॥ १२. तण्हाए छुहाए य जे १ विना । दइयतां पृ० ६१ पं० १३ ॥ १३. हे २ विना—परिभमंते लो० हे १ जे १ । परभमंते जे २ सं १ खं १ ला २, ३ हे ३, ४ । परिभमंते ला १ । परभमए ला ४ ॥ ३ । दइयतां पृ० ६१ पं० १३ । "परभाइए चि पराभाइतो बाधितः" इति ज्ञाताधर्मकथाङ्गप्रथमाध्ययनटीकायाम् ॥ १४. समणे व तीसे हे २ ॥ १५. आगां हे २ विना ॥ १६. समंतातो उं खं १ ॥ १७. करेति २ जे १ । करेति ला १, २ । करेति हे २ खं १ ला ३ हे ४ ॥ १८. अत्र सर्वेषु हस्तलिखितादर्शेषु आगामियाए इत्येव पाठः, अतः परं 'अडवीए उदगस्स मग्गणगवेसणं करमाणे नो चेव णं उदगं आसादेति, तत्ते णं' इत्यधिकः पाठो मुद्रिते उलभ्यते, किन्तु हस्तलिखितादर्शेषु कुत्रापि नोपलभ्यते ॥ १९. सा नास्ति हे १ विना ॥ २०. जेहपुत्त जे १ ला १ ॥

पुता ! सुसुमाए दारियाए अड्डाए चिलायं तक्करं सच्चतो समंता परिधाडेमाणा
तण्हाए छुहाए यं अभिभूया समाणा इमीसे अंगामियाए अडवीए उदगस्स
मग्गणगवेसणं करेमाणा णो चेव णं उदगं आसादेमो, तते णं उदगं अणासाएमाणा
णो संचाएमो रायगिहं संपावित्तए, तं णं तुब्भे ममं देवाणुप्पिया ! जीवियातो
ववरोवेह, मम मंसं च सोणियं च आहारेह, तेणं आहारेणं अँवट्ठद्धा समाणा ततो
पच्छा इमं अंगामियं अडविं णित्थैरिह्हिह, रायगिहं च संपाविह्हिह, मित्तं-[णाइ]-
णियय[-सयण-संबंधि-परिजणेण सद्धिं] अभिसमागंच्छिह्हिह, अत्थस्स य धम्मस्स
य पुण्णस्स य आभागी भविस्सह ।

तते णं से जेडुपुत्ते धणेणं सत्थवाहेणं एवं वुत्ते समाणे धणं सत्थवाहं
एवं वदासी—तुब्भे णं तातो ! अम्हं "पिया गुरुजणया देवैयभूया ठवका १०
पतिट्ठवका संरक्खणीं संगोवगा, तं कँहं णं अम्हे तातो ! तुब्भे जीविताओ
ववरोवेमो, तुब्भं णं मंसं च सोणियं च आहारेमो ? तं तुब्भे णं तातो !
ममं जीवियातो ववरोवेह, मंसं च सोणियं च आहारेह, अंगामियं अडविं
णित्थैरह, तं चेव सँव्वं भँणति जाव अँत्थस्स य धम्मस्स य पुण्णस्स य आभागी
भविस्सह । तते "णं तं धणं सत्थवाहं दोच्चे पुत्ते एवं वयासी—मा णं तातो ! १५

१. य नास्ति हे १, २, जे १ लो० ला १ ॥ २. आगां खं १ ला १ विना ॥ ३. 'रोवेह २
मंसं च सोणियं च आसाइत्ता तओ पच्छा हे १ । 'रोवेहिं मंसं च सोणियं च आसाइत्तएतओ
पच्छा जे १ ॥ ४. अवयद्धा ला २ हे ४ । अवयद्धा ला ३ । अवट्ठद्धा खं १ । अवट्ठद्धा हे २ ॥
५. आगां हे २ खं १ लो० सं १ विना ॥ ६. 'रिह्ह हे १ जे १ । 'रह हे २ । 'रिह्हि ला २ ॥
७. 'वेह्ह हे १ जे १ । 'विह्ह लो० जे २ खं १ ला ३ हे मू० ४ हे ३ ॥ ८. प्रतिपु पाठाः—
मित्तणिययभिसमां जे १ । मित्तणिययभिसमां हे १, २, ३, ४, ला १, जे २ लो० । मित्तणाणि-
यभिसमां ला २ । मित्त[णाइ-लासं ३]णिययभिसमां लामू ३ । मित्तणिययभिसमां
खं १ । दृश्यतां पृ० १०६ पं० १३ ॥ ९. 'गच्छिह्ह हे १ जे १ ॥ १०. "पिया इत्यादी पिता
उपचारतो लोकेऽन्योऽपि रुढः । यदाह—'जनेता चोपनेता च यश्च विद्यां प्रयच्छति । अज्जदाता
भयत्राता पञ्चैते पितरः स्मृताः ॥' इति जनकग्रहणम्, स्थापकाः गृहस्थवर्मे दारादिसंग्राहणात्,
प्रतिष्ठापकाः राजादिसमक्षे स्वपदनिवेशनेन, संरक्षकाः नानाव्यसनेभ्यः, संगोपकाः यदच्छाचारि-
तायां संवारेणात्—अटी० ॥ ११. देवयरूपा हे १ ॥ १२. 'गा वा संगो जे १ ॥ १३. कह
णं अम्हे तातो जे २ लो० हे २, ३ ला १ । कहं ताओ हे १ जे १ ॥ १४. तुब्भं मंसं जे १ ॥
१५. आगां हे १ जे १ ला १ विना ॥ १६. 'रेह हे १ जे १ ॥ १७. पुव्वं जे २ हे ४ ॥ १८.
भणेति हे २ । भञ्जति खं १ । भञ्जइ ला २, ३ । भण्णइ जे २ हे ४ ॥ १९. प्रतिपु पाठाः—
जाव अत्थ ३ आभागी हे १ जे १ विना । जाव अत्थ ३ आगी लो० । जाव पुण्णभागी हे १
जे १ ॥ २०. प्रतिपु पाठाः—'तं धमं हे १ । णं धणं हे १ विना । णं से धणे जे १ ॥

अम्हे 'जेडं भायरं गुं देवयं जीवियातो ववरोवेमो, तुम्मे णं तातो! ममं जीवियातो ववरोवेह जाव आभागी भविस्सह। एवं जाव पंचमे पुत्ते।

तते णं से धणे सत्थवाहे पंचपुत्ताणं हियइच्छियं जाणित्ता ते पंच पुत्ते एवं वयासी—मा णं अम्हे पुत्ता! एगमवि जीवियातो ववरोवेमो, एस णं सुंसुमाए दारियाए सैरीए णिप्पाणे जाव जीवविप्पजडे, तं सेयं खलु पुत्ता! अम्हं सुंसुमाए दारियाए मंसं च सोणियं च आहारेत्तए। तते णं अम्हे तेणं आहारेणं अवद्धा समाणा रायगिहं संपाउणिस्सामो। तते णं ते पंच पुत्ता धणेणं सत्थवाहेणं एवं पुत्ता समाणा एयमडं पडिसुणेंति।

तते णं से धणे सत्थवाहे पंचहिं पुत्तेहिं सद्धिं अरणिं करेति, २ सरगं १० करेति, २ ता सरएणं अरणिं महेति, २ ता अरिगं पाडेति, २ अरिगं संधुंकेति, २ दासुयांतिं पंक्खिवेति, २ अरिगं पंजालेति, २ सुंसुमाए दारियाए 'मंसं पइत्ता' 'मंसं च सोणियं च आहारेति। तेणं आहारेणं अवद्धा समाणा रायगिहं नयरं संपत्ता भित्त-णाह[-णियय-सयण-संबंधि-परिजणेण सद्धिं] अभि-समण्णागता, तस्स थं विपुलस्स धण-कणम-रयण जाव आभागी जाया 'वि होत्था। तते णं से धणे सत्थवाहे सुंसुमाए दारियाए बहूइं लोइयाइं जाव विगयसोए जाते यावि होत्था। १५

१४०. ते णं काले णं ते णं समए णं समणे भगवं महावीरे रायगिहे णगरे

१. अम्हे नास्ति जे १ हे १। २. जेडमायरं जे १ लो०॥ ३. गुं जाव आभागी हे १ जे १॥ ४. णं तुम्मे पुत्ता हे २॥ ५. सरीरे गिं हे १ जे १॥ ६. प्रतिपु पाठाः—अवद्धा खं १ जे १। अवथद्धा लो०। अवथद्धा हे १, ३, ४ ला १, २, ३, जे २। दइयतां पृ० ३४५ पं० ५ टि० ४, पृ० २९५ पं० ५॥ ७. 'गिहं पाडं' हे १ जे १॥ ८. 'अरणिं ति अरणिग्गोः उत्पादनार्थं निर्मय्यते यद्वा, सरगं करेइ ति शरको निर्मय्यते तच्चेनेति'—अटी०॥ ९. 'अव्हेइ जे १॥ 'प्रदीपेस्तेअव - सन्दुम - संधुका - ऽम्भुत्ताः ८।४।१५२। प्रदीप्यतेरेते चत्वार आदेशा वा भवन्ति, तेअवइ, सन्दुमइ, संधुकइ, अम्भुत्तइ, पजीवइ" इति सिद्धहेममाकृतव्याकरणे॥ १०. 'आइ हे १। 'याति लो०॥ ११. पक्खिवति हे २ खं १ विना। पक्खिवति जे १॥ १२. पज्जालिति जे १॥ १३. मंसं पइत्ता हे १ जे १ विना नास्ति॥ १४. मंसं च जे १ मध्ये नास्ति॥ १५. अवथद्धा हे २ विना। अवथद्धा खं १। अवथद्धा लो०। दइयतां पं० ७॥ १६. च नास्ति हे १ जे १॥ १७. जाव शब्देन 'मगि-मोत्तिय-संख-सिलप्पवाल-रत्तरयण-संसारभावतेजस्स' इति पाठो ग्राह्यः। दइयतां पृ० ३४२ पं० ७॥ १८. विडोत्था हे १, २ जे १ लो० ला १ मध्ये नास्ति॥ १९. दइयतां पृ० ८७ पं० ८॥

गुणसिए चेइए समोसडे । तए णं धणे सत्थवाहे सपुत्ते धम्मं सोच्चा पव्वइया,
एक्कारसंगवीइ, मासियाए संलेहणाए सोहम्मे उववण्णा, महाविदेहे वासे 'सिज्झि-
हिंति ।

जहा वि य णं जंबू ! धण्णेणं सत्थवाहेणं णो वण्णेहेउं वा नो रूवहेउं
वा णो बलहेउं वा नो विसयहेउं वा सुंसुमाए दारियाए मंस-सोणिए आहारिए ५
नैज्जत्थ एगाए रायगिहं संपावणइयाए, एवामेव समणाउसो ! जो अम्हं निगगंथो
वा निगगंथी वा इमस्स ओरालियस्सै सरीरस्स वंतासवस्स पित्तासवस्स सुक्कासवस्स
सोणियासवस्स जाव अवस्सविप्पजहियव्वस्स नो वण्णेहेउं वा नो रूवहेउं वा
नो बलहेउं वा नो विसयहेउं वा आहारं आहारेंति नैज्जत्थ एगाए सिद्धिगमण-
संपावणइयाए, से णं इहमवे चेव बहूणं समणाणं बहूणं समणीणं बहूणं सावगाणं १०
बहूणं साविगाणं अच्चणिज्जे जाव वीतिवतिस्सति ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवता महावीरेणं अट्टारसमस्स णायज्झयणस्स
अयमट्ठे पण्णत्ते ति' बेमि ।

॥ अट्टारसमं णायज्झयणं संमतं ॥ १८ ॥

१. चेइए जाव समो^० हे १ जे १ ॥ २. 'सडे तए णं धणे सत्थवाहे सपुत्ते धम्मं सोच्चा पव्वइए
एक्कारसंगवी मासियाए संलेहणाए सोहम्मे उववण्णा महाविदेहे वासे सिज्झिहिंति हे १ जे १ ।
अत्र हे १ जे १ पाठः समीचीनतरो भाति तथापि सिज्झिहिंति इति बहुवचनान्तः पाठः हे १
जे १ मध्येऽन्येषु च हस्तलिखितादर्शेषु प्रायः सर्वत्रोपलभ्यत इति हे १ जे १ पाठं विहाय अपर
एव पाठोऽत्र मूलेऽस्माभिः सहतः ॥ २. 'गवी मासि' लो० विना । दृश्यतां पृ० १४१ पं० १९ ॥
३. सिज्झिहिंति ला १ ॥ ४. धणेणं समणेणं सत्थ^० जे १ ॥ ५. नज्जत्थ रायगिहं संपावणइयाए
हे १ जे १ लो० ॥ ६. 'यसरीस्स हे १ जे १ विना । दृश्यतां पृ० ९२ पं० १७, पृ० १७८ पं०
३, पृ० ३४३ पं० १४ ॥ ७. नो वीरियहेउं जे १ ॥ ८. "नज्जत्थ ति एकस्याः सिद्धिगमनप्रापणा-
र्थतया अन्यत्र नाहारमाहारयति, तां वर्जयित्वा कारणान्तरेण नाहारयतीत्यर्थः, तत्र सिद्धिगमनस्य
सिद्धिगत्यर्थः प्रापणवृत्त्यर्थः प्राप्तिरित्यर्थः, तस्य भावस्तत्ता, तस्या इति"—अटी० ॥ ९.
वीतिवतिस्सति खं १ हे १ लो० विना ॥ १०. ति बेमि हे १ ॥

[एगूणवीसइमं अज्झयणं 'पुंडरीए']

१४१. जति णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं अट्टारसमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते, एगूणवीसतिमस्स नायज्झयणस्स के अट्ठे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं इहेव जंबुदीवे दीवे, पुव्वविदेहे वासे, सीताए महाणदीए उत्तरिल्ले कूले, 'नीलवंतस्स दाहिणेणं, उत्तरिल्लस्स सीता-मुहवणसंडस्स पंचत्थिमेणं, एगसेल्लंगस्स वक्खारपव्वतस्स पुरत्थिमेणं, एत्थ णं पुंखलावती णामं विजए पण्णत्ते । तत्थ णं 'पुंडरिगिणी णामं रायहाणी पण्णत्ता णवजोतणवित्थिण्णा दुवालसजोयणायामा जाव पंचक्खं देवलोगभूया पासातीया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा । 'तीसे णं पुंडरिगिणीए नयरीए उत्तरपुंरत्थिमे

१०. "दिसीभागे णल्लिणिवणे णामं उज्जाणे । तत्थ णं "पुंडरिगिणीए रायहाणीए महापउमे णामं राया होत्था, तस्स णं पउमावती णामं देवी होत्था, तस्स णं महापउमस्स रण्णो पुत्ता पउमावतीए देवीए अत्तया दुवे कुमारा होत्था—तंजहा—'पुंडरीए य कंडरीए य—सुकुमालपाणिपाया । 'पुंडरीए जुवराया ।

ते णं काले णं ते णं समए णं थेरागमणं, महापउमे राया णिगते, धम्मं सोच्चा पुंडरीयं रज्जे ठवेत्ता पव्वतिए, 'पुंडरीए राया जाते, कंडरीए जुवराया । महापउमे अणगारे चोदस्स पुव्वाइं अहिज्झइ, तते णं थेरा बहिया जणवयविहारं विहरंति, तते णं महापउमे बहूणि वासाणि जाव सिद्धे ।

१४२. तते णं ते थेरा अन्नया कैयाइ पुणरवि पुंडरिगिणीए नयरीए

१. 'स्स अयं के अट्ठे जे १ ॥ २. नेल्लं खं १ ॥ ३. पच्छिमेणं सं १ ला २, ३, हे ३, ४ जे २ ॥ ४. 'सिलस्स जे २ ॥ ५. पोक्खं लो० ॥ ६. पुंडरिगिणी हे १ ॥ ७. नामं नयरी रायहाणी पण्णत्ता हे १ जे १ । नामं नयरी पण्णत्ता लो० ॥ ८. पंचक्खं दे० लो० ॥ ९. तत्थ णं हे १ जे १ ॥ १०. त्थिमिल्ले हे २ ॥ ११. दिसिभागे हेमू० २ ॥ १२. णल्लिणं जे १ ॥ १३. उज्जाणं खं १ ॥ १४. पुंडरं हे १ ॥ १५. तत्थ णं खं १ ॥ १६. पुंडरिए य कंडरिए य हे २ ॥ १७. पाणिपाया हे १ जे १ मध्ये नास्ति ॥ १८. पोंडं लो० । एवमग्गेऽपि क्वचित् पुंडं इति पाठः, क्वचिच्च 'पोंडं इति पाठो हस्तलिखितादर्शेषूपलभ्यत इति ध्येयम् ॥ १९. 'ए य जुव' खं १ ॥ २०. पोंडरीयं जे १ खं १ विना । पोंडरियं हे १ ॥ २१. पोंडरियं हे १ ॥ २२. कंडरिए हे २ ॥ २३. 'राया होत्था महा' हे १ जे १ ॥ २४. पउमे राया चोदस्स' हे १ ॥ २५. विहरति सं १ ला १, ३, हे ३, ४, जे २ ॥ २६. कैयाइ नास्ति हे १ जे १ ॥ २७. हे २ विना—'ए नयरीए रायहाणीए णल्लिणं हे १ जे १ । 'ए रायहाणीए णल्लिणं सं १ ला १, २, ३, हे ३, ४, जे २ खं १ ॥

णलिणीवणे उज्जाणे समोसद्धा, पोंडरीए राया णिग्गते, कंडरीए महाजणसद्धं सोच्चा जहा महब्बलो जाव पज्जुवासति, थेरा धम्मं परिकहेति, पुंडरीए समणोवासए जाते जाव पडिगते ।

तते णं से कंडरीए उट्ठाए उट्ठेति, उट्ठाए उट्ठेत्ता जाँव से जहेयं तुम्हे वदह जं णवरं पुंडरीयं रायं आपुच्छामि, ॐ तँ णं जाँव पव्वयामि । अहासुहं ५ देवाणुप्पिया ! मा पडिबंघं करेहि । तए णं से कंडरीए जाँव थेरे नमंसइ, अंतियाओ पडिनिक्खमइ, तमेव चाउग्घंटं आसरहं दुरुहति जाँव पच्चोरुहइ, जेणेव पुंडरीए राया तेणेव उवागच्छति, २ करयल ॐ जाव पुंडरीयं रायं एवं वयासी—एवं खलु 'देवाणुप्पिया ! मए थेराणं' अंतिए धम्मे निसंते, से धम्मे अभिरुइए, तए णं देवाणुप्पिया ! जाव पव्वइत्तए । १०

तए 'णं से पुंडरीए कंडरीयं एवं वयासी—मा णं तुमं भाउया ! इदाणिं मुंडे जाव पव्वइहि, अहं 'णं तुमं महया २ रायाभिसेएणं अभिसिंचामि । तए णं से कंडरीए पुंडरीयस्स रण्णो एयमट्ठं णो आढाति जाव तुसिणीए संचिद्धति । तते णं पुंडरीए राया कंडरीयं दोच्चं पि तँच्चं पि एवं वयासी जाव तुसिणीए संचिद्धति । तते णं पुंडरीए कंडरीयं कुमारं जाहे नो संचाएति बहूहि औघवणाहि य १५ पणवणाहि य सणवणाहि य विणवणाहि य ताहे अकामए 'चेव एयमट्ठं अणु-

१. महाबलो हे १, २, जे १ । दइयतां भगवतीसुत्रे ११।११।५४।, ९।३३।२८ ॥
२. धम्मं कहेंति हे १ जे १ ॥ ३. उट्ठाए उट्ठाइ, उट्ठाए उट्ठाइत्ता जाव हे २ । दइयतां भगवतीसुत्रे ९।३३ । ३०-३३ ॥ ४. जाव णवरं पोंडरी(रि-हे १)यं हे १ जे १ । दइयतां पृ० ४३ पं० १०-१५ ॥ ५. ॐ ॐ एतच्चिह्नान्तर्गतः पाठः खं १ हे १, २ जे १ लो० मध्ये नास्ति ॥ ६. णं जहा पव्वं ला १ । दइयतां पृ० ४३ पं० १५-१६ ॥ ७. मा पडिबंघं करेहि ला १ विना नास्ति । किञ्च, ला १ मध्येऽपि करेहि इत्यस्य स्थाने करेइ इत्यशुद्धः पाठो लिखित इत्यपि ध्येयम् ॥ ८. जाव नमंसइ ला १ । दइयतां पृ० ४३ पं० १७ । ९. दइयतां पृ० ४३ पं० १९ ॥ १०. देवाणुप्पिया जे २ ला २, ३ हे ३, ४ विना नास्ति ॥ ११. प्रतिषु पाठाः— अंतिए जाव धम्मे निसंते से धम्मे अभिरुइए तए णं देवा जाव पव्वइत्तए सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ । अंतिए धम्मे निसंते जाव पव्वइत्तए हे १, २ खं १ जे १, लो० ला १ । दइयतां पृ० ४४ पं० ११-१४ ॥ १२. से नास्ति हे १, २, खं १ लो० जे १ ला १ ॥ १३. तुमं देवाणुप्पिया जाव पव्वयाहि ला २ हे ३ ॥ १४. पव्वयाहि सं १ ला २, ३, हे ३, ४ जे २ ॥ १५. णं नास्ति हे १, २, खं १, लो० जे १ ला १ ॥ १६. महारायाभिसेएणं हे १, २, खं १ जे १ लो० । दइयतां पृ० ४९ पं० ९ ॥ १७. रण्णो नास्ति हे १, २, खं १ जे १ लो० ॥ १८. तच्चं पि नास्ति हे १ जे १ ॥ १९. दइयतां पृ० ४८ पं० १७ ॥ २०. अकामे चेव हे १ जे १ ॥ २१. चेव एवं अणुं हे १ । चेव तमट्ठं अणुं खं १ ॥

मन्नित्था जाव णिक्खमणाभिसेएणं अभिसिंचति जाव थेराणं सीसभिकखं दैलयति । पव्वतिए अणगारे जाँए एक्कारसंगवी । तते णं "थेरा भगवंतो अन्नया कयाइ पुंडरि-
गिगीओ नयरीओ णलिणीवणाओ उज्जाणाओ पडिणिक्खमंति, बहिया जणवयविहारं
विहरंति ।

- ५ १४३. तते णं तस्स कंडरीयस्स अणगारस्स तेहिं अंतेहि य पंतेहि य जहा
सेलगस्स जाव दाहवक्कंतीए यावि विहरति । तते णं ते थेरा अन्नया जेणेव पोंड-
रिगिणी तेणेव उवागच्छंति, २ णलिणिवणे समोसद्धा, पोंडरीए णिगते, धम्मं
सुणेति । तए णं पोंडरीए राया धम्मं सोच्चा जेणेव कंडरीए अणगारे तेणेव
उवागच्छति, २ ता कंडरीयं वंदति णमंसति, २ ता कंडरीयस्स अणगारस्स
१० सरीरगं सव्वावाहं सरोयं पासति, २ ता "जेणेव थेरा भगवंतो तेणेव उवागच्छति,
२ थेरे भगवंते वंदति णमंसइ, २ ता एवं वयासी—अहणं भंते ! कंडरीयस्स
अणगारस्स अहापवतेहिं ओसहमेसजेहिं जाव तेइच्छं ओउट्टामि, तं तुब्भे णं
भंते ! मम जाणसालासु समोसरह ।

- १५ तते णं थेरा भगवंतो "पुंडरीयस्स [एयमड्डं] पडिमुंणेति, २ जाव उवसंपज्जि-
त्ताणं विहरंति । तते णं "पुंडरीए राया जहा महुए सेलगस्स जाव बलियसरीरे
जाते । तते णं थेरा भगवंतो "पुंडरीयं रायं आपुच्छंति, २ ता बहिया जणवय-
विहरंति । तते णं से कंडरीए ताओ रोयायंकाओ विप्पमुक्के समाणे तंसि
मणुणंसि असण-पाण-खाइम-साइमंसि मुच्छिए "गिद्धे गदिए अज्झोववत्ते णो
संचाएइ "पोंडरीयं आपुच्छिता बहिया अब्भुज्जएणं जाव विहरित्तए, तत्थेव

१. दइयतां पृ० ११२ पं० १५ । दइयतां भगवतीसूत्रे ९।३३।४५-४९ ॥ २. दइयतां
पृ० ५५ पं० २-१३ ॥ ३. दइइ पव्वं हे १ ॥ ४. जाव एं हे १ जे १ लो० विना ।
दइयतां पृ० ११३ पं० ७, भगवतीसूत्रे २।१।३७-३९ ॥ ५. थेरा जाव जणवयविहारं
विहरइ हे १ जे १ ॥ ६. दइयतां पृ० १२४ पं० १७, पृ० १२५ टि० १, ४ ॥ ७. पुंडरगीं
ला १ । पोंडरगीं हे १ ॥ ८. तेणेव समोसद्धा पोंडरीए हे १ जे १ ॥ ९. पुंडं हे २ ॥
१०. सख्यं खं १ । सख्यं ला १ लो० । दइयतां पृ० १२५ पं० ७ ॥ ११. जेणेव थेरा
भगवंतो तेणेव उवागच्छति, २ नास्ति हे १ जे १ ॥ १२. अणगारस्स सरीरगं सव्वावाहं सरोयं
अहापवत्तेहिं हे १ ॥ १३. "पव्वत्तेहिं जे १ ॥ १४. दइयतां पृ० १२५ पं० ८ ॥ १५. आउट्टामि
खं १ ॥ १६. पोंडरियस्स हे १ जे १ ॥ १७. दइयतां पृ० १२५ पं० ९ ॥ १८. "सुणंति
हे १ खं १ ॥ १९. पोंडं हे १ जे १ खं १ लो० ॥ २०. पोंडं लो० ॥ २१. गिदिए हे १
जे १ ॥ २२. पोंडं खं १ हे २ ॥ २३. दइयतां पृ० १२७ पं० ८ ॥

ओसण्णे जाते । तते णं से 'पुंडरीए इमीसे कहाए लद्धडे समाणे ण्हाते अंतेउर-
परियालसार्द्धिं संवरिवुडे जेणेव कंडरीए अणगारे तेणेव उवागच्छइ, २ ता कंडरीयं
तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ, २ ता वंदति णमंसति, २ ता एवं वयासी-
धन्ने सि णं तुमं देवाणुप्पिया ! कयत्थे, कयपुंने, कयलक्खणे, सुलद्धे णं देवा-
णुप्पिया ! तव माणुस्सए जम्मजीवियफले जे णं तुमं रज्जं च जाव अंतेउरं चं विच्छ- ५
इइता 'विगोवइता जाव पव्वतिए, अहं णं अहण्णे अपुण्णे अकयपुण्णे रज्जे य
जाव अंतेउरे य माणुस्सएसु य कामभोगेसु मुच्छिते जाव अज्झोववन्ने नो संचा-
एमि जाव पव्वतित्तए । तं धन्ने सि णं तुमं देवाणुप्पिया ! जाव जीवियफले ।

तते णं से कंडरीए अणगारे 'पुंडरीयस्स एयमड्डं णो आदाति जाव संचिद्धति ।
तते णं कंडरीए 'पोंडरीएणं दोच्चं पि तच्चं पि एवं बुत्ते समाणे अकामए अवसवसे १०
लज्जाए गारवेण य पोंडरीयं आपुच्छति, २ थेरेहिं सद्धिं चहिया जणवयविहरं
विहरति । तते णं से कंडरीए थेरेहिं सद्धिं कंचि कालं उग्ग-उग्गेणं विहरंति ।
ततो पच्छा समणत्तणपरितंते समणत्तणणिव्विण्णे समणत्तणणिव्विच्छिते समणगुण-
मुक्कजोगी थेराणं अंतियाओ सणियं सणियं पच्चोसकति, २ ता जेणेव 'पुंडरिणिणी
णगरी जेणेव 'पुंडरीयस्स भवणे तेणेव उवागच्छति, २ ता असोगवणियाए १५
असोगवरपायवस्स अहे पुढविसिल्लपट्टगंसि णिसीयति, २ ता ओहयमणसंकप्पे
जाव शियायमाणे संचिद्धति ।

तते णं तस्स पोंडरीयस्स अम्मधाती जेणेव असोगवणिया तेणेव उवागच्छति,
२ कंडरीयं अणगारं असोगवरपायवस्स अहे पुढविसिल्लपट्टयंसि ओहयमणसंकप्पं
जाव शियायमाणं पासति, २ ता जेणेव पोंडरीए राया तेणेव उवागच्छति, २ ता २०

१. पोंड° लो० ॥ २. °बाळ सद्धिं संप° हे १ जे १ ॥ ३. तुमे हे १ ॥ ४. कयत्थो कयपुंनो
जे १ ॥ ५. °पुंने (पुंनो जे १) । जाव सुलद्धे णं माणुस्सए हे १ जे १ ॥ दइयतां पृ० २०
पं० १५-१८ ॥ ६. दइयतां पृ० ७ पं० १३ ॥ ७. च छड्डुं हे १ जे १, २ ला २, ३, हे
३, ४, सं १ ॥ ८. विगो° ला २ ॥ ९. अपुण्णे हे १ जे १ लो० विना नास्ति ॥ १०.
माणुस्सएहिं कामभोगेहिं हे १ जे १ ॥ ११. पोंड° खं १ जे १ ॥ १२. °रीए णं हे १ जे १ ॥
१३. पोंड° लो० ॥ १४. प्रतिषु पाठाः—अवसवसे हे १ जे १ ला १ । अवसवसे लो० खं १ ।
असवसे जे २ हे २, ३, ४ सं १ ला २, ३ । दइयतां पृ० २६८ पं० १२ टि० २० ॥ १५. °विहारी
जे १ ॥ १६. विहरिता तओ हे १ जे १ लो० ॥ १७. पोंडरि° जे १ खं १ । पोंडरि° हे १ ।
१८. पोंड° खं १ ॥ १९. °लावट्ट° हे १ जे १ खं १ लो० ॥ २०. °माणे णं चि° जे १ ।
°माणे चि° लो० ॥ २१. अम्मा° हे १ ॥ २२. °लावट्टयंसि खं १ विना । °लावट्टसि लो० ॥

- पोंडरीयं रायं एवं वदासि—एवं खलु देवाणुप्पिया! तव पियभाउए कंडरीए अणगारे असोगवणियाए असोगवरपायवस्स अहे पुढविसिला[पट्टयंसि] ओइयमण जाव श्रियायति। तते णं पोंडरीए अम्मधाँतीए अंतिए एयमट्ठं सोच्चा णिसम्मं तदेव संमंते समाणे उट्ठाए उट्ठेति, २ अंतेउरपरियालसंपरिवुडे जेणेव असोगं—
 ५ वणिया जाव कंडरीयं तिकखुत्तो २ जाव एवं वयासी—धण्णे सि णं तुमं देवाणु-
 प्पिया! तमेव जाँव पव्वतिते, अहं णं अधण्णे अपुण्णे अकयपुण्णे जाँव पव्वइत्तए,
 तं धन्ने सि णं तुमं देवाणुप्पिया! जाव जीवियफले। तते णं कंडरीए पुंडरीएणं एवं
 वुत्ते समाणे तुसिणीए संचिइत्ति, दोच्चं पि तच्चं पि जाँव चिइत्ति। तते णं "पुंडरीए
 कंडरीयं एवं वदासि—अट्ठो भंते! भोगेहिं? हंता! अट्ठो। तते णं से पोंडरीए
 १० राया कोटुंबियपुरिसे सद्देवेति, २ ता एवं वदासि—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया!
 कंडरीयस्स महत्थं जाव रायाभिसेअं उवड्ढवेइ जाव रायाभिसेएणं अभिसिंचंति।

१४४. तते णं "पुंडरीए सयमेव पंचमुट्ठियं लोयं करेति, २ सयमेव चाउ-
 ज्जामं धम्मं पडिक्कज्जति, २ ता कंडरीयस्स "संतियं आयारमंडयं गेण्हति, २ ता
 इमं एयारूवं अभिगगहं अभिगिण्हइ—कप्पति मे थेरे वंदित्ता णमंसित्ता थेराणं
 १५ अंतिए चाउज्जामं धम्मं उवसंपज्जित्ताणं ततो पच्छा आहारं आहारित्तए ति कट्ठु।
 इमं एतारूवं अभिगगहं अभिगिण्हित्ताणं "पोंडरिगि"णीतो पडिनिक्खमति, २ ता
 पुव्वाणुपुव्वि चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे जेणेव थेरा भगवंतो तेणेव पैहारेत्थ
 गमणाए।

१. पोंडरियं जे १॥ २. हे १ जे १ ला १ विना—तव पिय भाउए खं १। तव भाउए लो०। तव पिउभाउए सं १ ला २, ३, जे २, हे २, ३, ४॥ ३. "धात्रीए एयमट्ठं हे १ विना। "धात्रीए थ एय" खं १। ४. "मा सं १ ला १, २, ३, जे २॥ ५. "गवरव" हे १॥ ६. प्रतिषु पाठाः—तिकखुत्तो २ एवं लो० जे २ हे २, ३, ला २, ३ खं १। तिकखुत्तो एवं ला १ हे ४। तिकखुत्तो २ जाव एवं हे १ जे १। अत्र 'तिकखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ, २ ता वंदति णमंसति, २ ता एवं वयासी' इति संपूर्णः पाठः, दृश्यतां पृ० ३५१ पं० ३॥ ७. तुमे हे १, २॥ ८. तमेव हे १ जे १ विना नास्ति॥ ९. दृश्यतां पृ० ३५१ पं० ४॥ १०. दृश्यतां पृ० ३५१ पं० ४—६। ११. "रीए णं पोंड" खं १॥ १२. जाव नास्ति हे १ जे १। अत्र जावशब्देन 'एवं वुत्ते समाणे तुसिणीए' इति पाठो ग्राह्यः॥ १३. पोंड" हे १ जे १ खं १॥ १४. "सिंचंति जे १ खं १॥ १५. प्रतिषु पाठाः—संतियं सं १ ला २, ३, हे २, ३, ४ जे २। अंतियं लो० खं १। सक्कीयं हे १ जे १॥ १६. अभिं नास्ति जे १ लो०॥ १७. इमं च ए" सं १ ला २॥ १८. पोंडर" हे १॥ १९. णीए" पडि" हे १ खं १ लो० ला १ विना॥ २०. पाहा" खं १ लो० ला १, २, हे ४। पाह" हे ३॥

१४५. तते णं तस्स कंडरीयस्स रण्णो तं पणीयं पाणभोयणं आहारियस्स समा-
णस्स अतिजागेरण य अइभोयणप्पसंगेण य से आहारे णो सम्मं परिणंते । तते
णं तस्स कंडरीयस्स रण्णो तंसि आहारसि अपरिणममाणंसि पुँवरत्तावरत्तकाल-
समयंसि सरीरगंसि वेदणा पाउब्भूया उज्जला विउला पगाढा जाव दुरहियासा,
पित्तजरपरिगयसरीरे दाहवक्कंतीए यावि विहरति । ५

तते णं से कंडरीए राया रज्जे य रट्ठे य अंतेउरे य जाव भज्झोववन्ने अट्ठ-
दुहट्ठवसट्ठे अकामए अँवसवसे कालमासे कालं किच्चा अहे सत्तमाए पुढवीए उक्कोस-
कार्लड्डितियंसि नरयंसि नेरइयत्ताए उववण्णे ।

एवामेव समणाउसो ! जाव पव्वतिए समाणे पुणरवि माणुस्सए कामभोगे
ओसादेति जाव अणुपरियट्ठिस्सति, जहा व से कंडरीए राया । १०

१४६. तते णं से "पुंडरीए अणगारे जेणेव थेरा भगवंतो तेणेव उवागच्छति,
२ थेरे भगवंते वंदति नमंसति, २ थेराणं अंतिए दोच्चं पि चाउज्जामं धम्मं पडि-
वज्जति, छट्ठखमणपारणगंसि पढमाए पोरिसीए सज्झायं करेति, २ जाव अडमाणे
सीयलुक्खं पाण-भोयणं पडिगाहेति, २ अहापज्जत्तमिति कट्ठु पडिणियत्तति, जेणेव
थेरा भगवंतो तेणेव उवागच्छति, २ भत्तपाणं पडिदंसेति, २ थेरेहिं भगवंतेहिं १५
अब्भणुत्ताए समाणे अमुच्छित्ते अगिद्धे अगढिए अणज्झोववन्ने बिलमिव
पण्णगभूणं अप्पाणेणं तं फासुएसणिज्जं अँसण-पाण-खाइम-साइमं सरीरकोटुगंसि
पक्खिवति । तते णं तस्स "पुंडरीयस्स अणगारस्स तं कालाइक्कंतं अरसविरसं
"सीयलुक्खं पाणभोयणं आहारियस्स समाणस्स "पुँवरत्तावरत्तकालसमयंसि
धम्मजागरियं जागरमाणस्स से आहारे णो सम्मं परिणमति । तते णं तस्स २०
"पुंडरीयस्स अणगारस्स सरीरगंसि वेदणा पाउब्भूया उज्जला जाव दुरहियासा,
पित्तजरपरिगयसरीरे दाहवक्कंतीए विहरति । तते णं से "पुंडरीए अणगारे अथामे

१. 'गरिण' हे १ जे १ लो० ला ३ विना ॥ २. 'भोयप्प' हे १ लासं० ३ विना ॥ ३. ण य
सम्मं हे १ जे १ ॥ ४. 'णमइ' हे १ जे १ ॥ ५. पुढावरत्तकालं हे १ ॥ ६. सरीरंति
सं १ ला २, ३, हे ३, ४ जे २ ॥ ७. अवसवसे हे १ विना ॥ ८. 'ट्ठियंसि' हे १ जे १ विना ।
'थिइंसि' लो० ॥ ९. आसादेति ला १ । आसाइए जाव सं १ ला २ जे २ हे ४ । दइयतां पृ० २०८
पं० ९-१० ॥ १०. पों' खं १ विना ॥ ११. असणं ४ सरीरं जे १ ॥ १२. पोंड' हे १ जे १ खं १ ॥
१३. सीयलुक्खं सं १ खं १ ला १, २, हे ३, ४, जे २ ॥ १४. पुढावरत्तकालं हे १ ॥
१५. पोंड' खं १ जे १ ॥ १५. सरीरंसि सं १ ला ३ हे २, ४, जे २ ॥ १६. उज्जला जाव
परिगयसरीरे विहरइ हे १ जे १ । दइयतां पृ० १२५ पं० २ टि० १ ॥ १७. पोंड' हे १ खं १ ॥

अबले अवीरिए अपुरिसंकारपरकमे करयल जाव एवं वदासि—णमोऽत्थु णं
अरहंताणं जाव संपत्ताणं, णमोऽत्थु णं थेराणं भगवताणं मम धम्मायरियाणं
धम्मोवदेसयाणं, पुंविं पि य णं मए थेराणं अंतिए सव्वे पाणातिवाते पच्चक्खाए
जाव मिच्छादंसणसहे पच्चक्खाए जाव आलोइयपडिक्कंते कालमासे कालं किञ्चा
५ सव्वद्वसिद्धे उववन्ने, ततो अणंतरं उव्वट्ठिता महाविदेहे वासे सिज्झिहिति जाव
सव्वदुक्खाणंमंतं काहिति ।

एवामेव समणाउसो ! जाव पव्वतिए समाणे माणुस्सएहिं कामभोगेहिं णो
सज्जति रज्जति जाव नो विप्यडिघायमावज्जति से णं इहभवे चेव बहूणं समणाणं
बहूणं समणीणं बहूणं सावयाणं बहूणं सावियाणं अच्चणिजे वंदणिज्जे पूयणिजे
१० सक्कारणिजे सम्माणणिजे कल्लाणं मंगलं देवयं चेइयं पज्जुवासैणिजे ति कट्ठु
परलोए वि य णं णो आगच्छति बहूणि दंडणाणि य मुंडणाणि य तज्जणाणि य
तालणाणि य जाव चाउरंतं संसारकर्तारं वीतीवइस्सति, जहा व से "पुंडरीए
अणगारे ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं आदिगरेणं तित्थगरेणं जाव
१५ "सिद्धिगइणामधेज्जं ठाणं संपत्तेणं एगूणवीसइमस्स नायज्झयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते ।

एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया [महावीरेणं] जाव "सिद्धिगइणामधेज्जं ठाणं
संपत्तेणं छट्ठस्स अंगस्स पढमस्स सुयक्खंधस्स अयमट्ठे पण्णत्ते ति बेमि ।

॥ पढमो सुतक्खंधो सम्मतो ॥

तस्स णं सुयक्खंधस्स एगूणवीसं अज्झयणाणि एक्कसरगाणि एगूणवीसाए
२० "दिवसेसु समप्पंति ।

१. "सगारं" हे १ ॥ २. पुव्वं वि य णं हे १ सं १ जे २ ला २, ३, हे २, ३, ४ । पुव्वं वि वा णं
हे १ जे १ ॥ ३. कालमासे नास्ति हे १ जे १ ॥ ४. यणंतरं हे १ ॥ ५. "ण अंतं" करेहिति
जे १ । "णमंतं करेहिं" हे १ । "णमंतं काही लो" ॥ ६. विणिग्घायं जे १ । विणिग्घायं हे १ ॥
७. दइयतां पृ० ९२ पं० २० ॥ ८. "कंतारं जाव वीहं" हे १ जे १ विना ॥ ९. वीहव" लो० ॥
१०. पौडं जे १ विना ॥ ११. सिद्धिणामं हे १, जे १, २ खं १ लो० ला १ ॥ १२. सिद्धिणामं
जे १, २, खं १ लो० ला १, ३ हे २, ३ ॥ १३. गायाणं धम्मकहाणं पढमो हे १ जे १ ॥
१४. "कंजो जे १, २ लो० ला १ ॥ १५. एयस्स सुयं हे १ जे १ ॥ १६. पढमसुयक्खंधस्स
ला २ । सुयक्खंधस्स हे १, २, ४, खं १ जे १ लो० । १७. नायज्झं हे १ जे १ ॥ १८. एक्का-
रसगाणि लो० विना । एक्कारसाणि हे १ जे १ ॥ १९. दिवसेहिं समप्पंति । पढमो
सुयक्खंधो सम्मतो—हे १ । दिवसेहिं समप्पंति । पढमो सुयक्खंधो ॥ छ ॥—जे १ ॥

[बीओ सुयक्खंधो]

[पढमो वग्गो]

१४७. ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे नामं नगरे होत्था, वण्णओ । तस्स णं रायगिहस्स णयरस्स बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभागे तत्थ णं गुणसिलए णामं चेइए होत्था, वण्णओ । ते णं काले णं ते णं समए णं समणस्स भगवतो ५ महावीरस्स अंतेवासी अज्जसुहम्मा णामं थेरा भगवतो जातिसंपन्ना कुलसंपन्ना जाव चउदसपुब्बि चउणाणोवगया पंचहिं अणगारसएहिं सद्धिं संपरिवुडा पुब्बाणुपुब्बि चरमाणा गामाणुगामं दूइज्जमाणा सुहंसुहेणं [विहरमाणा] जेणेव रायगिहे णगरे जेणेव गुणसिलए चेइए जाव संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणा विहरंति । परिसा निग्गया, धम्मो कहितो, परिसा जामेव दिसं पाउब्भूता तामेव दिसं पडिगया । १०

ते णं काले णं ते णं समए णं अज्जसुहम्मस्स अणगारस्स अंतेवासी अज्जजंबू णामं अणगारे जाव पज्जवासमाणे एवं वयासि—जति णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं छट्ठस्स अंगस्स पढमस्स सुयक्खंधस्स णायाणं अयमट्ठे पण्णत्ते, दोच्चस्स णं भंते सुयक्खंधस्स धम्मकहाणं समणेणं जाव संपत्तेणं के अट्ठे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं धम्मकहाणं दस वग्गा पण्णत्ता, १५ तंजहा—चमरस्स अग्गमहिंसीणं पढमे वग्गे १, बलिस्स वड्ढोयणिंदस्स वड्ढोयणरत्तो अग्गमहिंसीणं बीए वग्गे २, असुरिंदवज्जियाणं दाहिणिल्लाणं इंदाणं अग्गमहिंसीणं तइए वग्गे ३, उत्तरिल्लाणं असुरिंदवज्जियाणं भवणैवासिइंदाणं अग्गमहिंसीणं चउत्थे वग्गे ४, दाहिणिल्लाणं वाणमंतराणं इंदाणं अग्गमहिंसीणं पंचमे वग्गे ५, उत्तरिल्लाणं वाणमंतराणं इंदाणं अग्गमहिंसीणं छट्ठे वग्गे ६, चंदस्स २० अग्गमहिंसीणं सत्तमे वग्गे ७, सूरस्स अग्गमहिंसीणं अट्ठमे वग्गे ८, सकस्स अग्गमहिंसीणं णवमे वग्गे ९, ईसाणस्स अग्गमहिंसीणं दसमे वग्गे १० ।

१४८. जति णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं धम्मकहाणं दस वग्गा पण्णत्ता,

१. तत्थ णं नास्ति हे १ ॥ २. °सिल्लए सं १ ॥ ३. सुहम्मे ला ३ । ४. °वता जे १ ॥ ५. चोइस्° खं १ हे २ लो० ला १ ॥ ६. गामाणुगा जाव सुहंसुहेणं हे १ जे १ ॥ ७. °माणे विहरंति लो० । °माणे विहरति खं १ । °माणा विहरइ जे १ ॥ ८. दिसिं खं १ ला ३ हे ४ ॥ ९. दिसिं ला ३, हे ४ ॥ १०. पढम सुय° हे १ जे १ लो० ला १ विना ॥ ११. °खंधस्स हे २ जे १ लो० ॥ १२. °वज्जाणं सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ ॥ १३. अग्गमहिंसीणं हे २ ला ० ३ विना नास्ति ॥ १४. °णवइइंदाणं हे १ जे १ ॥

पढमस्स णं भंते ! वग्गस्स समणेणं जाव संपत्तेणं के अट्टे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं पढमस्स वग्गस्स पंच अज्झयणा पण्णत्ता, तंजहा—काली, राई, रयणी, विज्जू, मेहा ।

जइ णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं पढमस्स वग्गस्स पंच अज्झयणा पण्णत्ता,

५ पढमस्स णं भंते ! अज्झयणस्स समणेणं जाव संपत्तेणं के अट्टे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे णगरे, गुणसिलए चेइए, सेणिए राया, चैल्लणा देवी, सामी सँमोसडे, परिसा णिग्गया, जाव परिसा पज्जुवासति ।

- ते णं काले णं ते णं समए णं काली [नामं] देवी चमरचंचाए रायहाणीए,
- १० कालवडिंसँगभवणे, कालंसि सीहासणंसि, चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं, चँउहिं मैयहरियाहिं सपरिवाराहिं, तिहिं परिसाहिं, सत्तहिं अणिएहिं, सत्तहिं अणियाहि-वतीहिं, सोलपहिं आयरक्खदेवसाहस्सीहिं, अण्णेहिं य बहूहिं कालवडिंसँगभवण-वासीहिं असुरकुमारेहिं देवेहिं देवीहिं य सद्धि संपरिबुडा महयाहय जाव विहरइ, इमं च णं केवलरुपं जंबुदीवं दीवं विउलेणं ओहिणा आभोएमाणी २ पासइ,
- १५ एत्थ णं समणं भगवं महावीरं जंबुदीवे दीवे भारदे वासे रायगिहे नगरे गुणसिलए चेइए अहापडिरूवं उग्गहं ओगिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणं पासति, पासित्ता इट्ठतुड्ढचित्तमाणंदिया "पीतिमणा जाव हियया सीहासणातो अन्नुट्ठेति, २ ता पायपीढाओ पच्चोरुहति, २ ता पाउयाओ ओमुयति, २ ता तित्थगराभिमुही सत्तइ पयाइं अणुगच्छति, २ ता वामं जाणुं अंचेति, २ दाहिणं जाणुं धरणितलंसि
- २० निहट्ठु तिकखुत्तो मुद्धाणं धरणितलंसि "निमेति, २ ता ईसि पच्चुण्णमइ, २ ता कडयतुडियथंभियातो भुयातो साहरति, २ ता करयल जाव कट्ठु एवं वयासी—णमोऽत्थु णं अरहंताणं जाव संपत्ताणं णमोऽत्थु णं समणस्स भगवओ [महावीरस्स]

ॐ राती जे २ सं १ ला २, ३, हे ३, ४ । रायी खं १ ॥ १. विज्जा हे १ जे १ । विज्ज लो० ला १ ॥ २. चिल्लणा हे १ ला १ ॥ ३. समोसरिए हे १ जे १ विना ॥ ४. "सगे भवणे हे १ ॥ ५. चउहिं २ जे १ ॥ ६. महयहरियाहिं हे १ ॥ ७. अण्णेहिं बहूहिं य ला १ ॥ ८. बहूएहिं सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ ॥ ९. प्रतिषु पाठाः—पासति एत्थ णं हे २ ला २ । पासइ २ ता जत्थ जे १ । पासइ २ जत्थ हे १ । पासइ जत्थ खं १ लो० सं १ ला ३, हे ३, ४ जे २ । पासइ तत्थ ला १ ॥ १०. पीईमणा हे १ जे १ । इत्यंतं पृ० १० पं० ७ ॥ ११. पायवी-ढाओ हे १ जे १ । पायवीढाइ लो० ॥ १२. "न्यसो णिम-णुमौ । ८।४।१९९। न्यस्यतेरेतावादेशौ भवतः, णिमइ, णुमइ" इति सिद्धदेमप्राकृतव्याकरणे ॥ १३. जावचान्दप्राद्यः पाठ औपपातिके द्रष्टव्यः ॥ १४. णमु जे १ ॥

जाव संपाविउकामस्स, 'वंदामि णं भगवंतं तत्थगयं इह गया, पासउ मे समणे भगवं [महावीरे] तत्थ गए इह गयं ति कट्ठु वंदति [नमंसति], २ सीहासणवरंसि पुरत्थाभिमुहा निसण्णा । तते णं तीसे कालीए देवीए इमेयारूवे जाव समुप्प-जित्था—सेयं खलु मे समणं भगवं महावीरं वंदित्ता जाव पज्जुवासित्तए 'त्ति कट्ठु एवं संवेहेति, २ आभिओगियँदेवे सद्दावेति, २ ता एवं वयासी—एवं खलु देवानुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे एवं जहा सूरियाभो तहेव आणत्तियं देति जाँव दिव्वं सुरवराभिगमणजोगं 'खेतं करेह, करेता जाव पच्चप्पिणह । ते वि तहेव करेता जाव पच्चप्पिणंति, णवरं जोयणसहस्सवित्थिण्णं जाणं, सेसं तहेव, तहेव णाँमगोयं साहेति, तहेव नट्टविहिं उवदंसेति जाँव पडिगता ।

भंते ! त्ति भगवं गोयमे समणं भगवं महावीरं वंदति णमंसति, २ ता एवं वयासी—कालीए णं भंते ! देवीए सा दिव्वा देविडी ३ कहिं गया [कहिं अणु-प्पविट्ठा ?], कूडागारसालादिट्ठंतो ।

अहो णं भंते ! काली देवी मैहिड्डियाँ महज्जुइया महब्बल महायसा महासोक्खा महाणुभागा । कालीए णं भंते ! देवीए सा दिव्वा देविड्डी ३ किँणा लद्धा, किणा पत्ता, किणा अभिसमण्णागया ? एवं जहा सूरियाभस्स जाव एवं खलु गोयमा ! ते णं काले णं ते णं समए णं इहेव जंबुद्वीवे दीवे मारहे वासे आमलकप्पा णामं णयरी होत्था, वण्णओ । अंबसालवणे चेइए, जियसत्तू राया । तत्थ णं आमल-कप्पाए नयरीए काले नामं गाँहावती होत्था अड्डे जाव अपरिभूते । तस्स णं कालस्स गाहावतिस्स कालसिरी णामं भारिया होत्था, सुकुमाल जाव सुरूवा । तस्स णं कालस्स गाहावतिस्स धूया कालसिरीए भारियाए अत्तया काली णामं दारिया

१. 'कामस्स सिद्धिसुहं वं' हे १ । दृश्यतां पृ० ३५६ टि० १३ ॥ २. वंदामि णमंस्तामि भगवंतं जे १ । वंदामि णं स्तामि भगवंतं हे १ ॥ ३. इहं हे २ ॥ ४. ति कट्ठु २ एवं हे २ ॥ ५. 'य देवं हे २ खं १ ला १ लो० ॥ ६. देइ २ हे १ जे १ ॥ ७. दृश्यतां तृतीयं परि-शिष्टम् ॥ ८. खेतं हे २ विना नास्ति ॥ ९. तहेव नास्ति हे १ जे १ ॥ १०. णामागोयं खं १ ॥ ११. जाव नास्ति हे १ जे १ ॥ १२. अत्र '३' अङ्केन 'दिव्वा देविड्डी दिव्वा देवजुइ दिव्वे देवानुभागे' इति सम्पूर्णः पाठो ग्राह्यो राजप्रश्रीयसूत्रानुसारेण ॥ १३. महड्डिया जे २ लो० ॥ १४. 'ड्डिया कु कालीए इति प्रतिषु पाठः । कु इत्यक्षरस्य ६ इत्यर्थः ॥ १५. "किणा लद्धं त्ति प्राकृतत्वात् केन हेतुना लब्धा भवान्तरे उपाजिता प्राप्ता देवभवे उपनता, अभिसमन्वागता परिभोगत उपयोगं प्राप्तेति"—अटी० ॥ १६. गहवती खं १ ॥ १७. कालगस्स जे १ ला १ ॥ १८. कालगस्स जे १, २ सं १ ला २, ३, हे ३, ४ ॥

होत्था, वड्डा वड्डकुमारी जुण्णा जुण्णकुमारी पडियपुयत्थणी निर्विण्णवरा वैरग-
वज्जिया यावि होत्था ।

ते णं काले णं ते णं समए णं पासे अरहा पुरिसादाणीए आदिगरे, जहा वद्ध-
माणसामी, णवरं णंवहत्थुस्सेहे सोलसहिं समणसाहस्सीहिं अट्टतीसाए अज्जिया-
५ साहस्सीहिं सद्धिं संपरिबुडे जाव अंबसालवणे समोसडे । परिसा णिग्गया जाव
पज्जुवासति । तते णं सा काली दारिया इमीसे कहाए लद्धट्ठा समाणी हट्ठ जाव
हियया जेणेव अम्मापियरो तेणेव उवागच्छइ, २ ता करयल जाव एवं वयासी-
एवं खलु अम्मताओ ! पासे अरहा पुरिसादाणीए आदिगरे जाव विहरति, तं
इच्छामि णं अम्मताओ ! तुब्भेहिं अब्भणुज्जाया समाणी पासस्स अरहतो पुरिसा-
१० दाणीयस्स पायवंदिया गमित्तए । अहासुहं देवाणुप्पिए ! मा पडिबंभं करेहि ।

तते णं सा काली दारिया अम्मोपितीहिं अब्भणुज्जाया समाणी हट्ठ जाव हियया
ण्हाया कयबलिकम्मा कयकोउयमंगलपायच्छित्ता सुद्धप्पावेसाइं मंगल्लाइं वत्थाइं
पवर परिहिया अप्पमहग्घाभरणालंकियसरीरा चेडियाचकपालपरिक्किण्णा सातो
गिहांतो पडिणिक्खमति, २ ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाल जेणेव धम्मिए
१५ जाणपवरे तेणेव उवागच्छति, २ धम्मियं जाणपवरं दुरूढा । तते णं सा काली
दारिया धम्मियं जाणपवरं एवं जहा देवईं तहा पज्जुवासति ।

तते णं पासे अरहा पुरिसादाणीए कालीए दारियाए तीसे य महतिमहालियाए
परिसाए धम्मं कहेइ । तते णं सा काली दारिया पासस्स अरहतो पुरिसादाणी-
यस्स अंतिए धम्मं सोच्चा णिस्सम्म हट्ठ जाव हियया पासं अरहं पुरिसादाणीयं

१. वड्डा वड्डकुमारी जे १ । “वड्डु त्ति वड्ढती वयसा, सेव वड्ढत्वात्परिणीतत्वाच्च वड्डकुमारी,
जीर्णा शरीरजरणाद् वड्ढेत्यर्थः, सेव जीर्णत्वापरिणीतत्वाभ्यां जीर्णकुमारी, जीर्णशरीरत्वादेव
पतितपुत्रस्तनी अवनतिगतनितम्बदेश-बसोबा, निर्विण्णाश्च वराः परिणेतारो यस्याः सा
निर्विण्णवरा, अत एव चरकवर्जितेति” — अटी० ॥ २. वरगपरिविज्जिया लो० विना ।
द्वयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ३. णवुस्सेहे हे १ जे १ विना ॥ ४. अट्टतीसाए हे १ जे १
खं १ ला १, २ हे ३, ४ ॥ ५. करेहिं हे २ ॥ ६. कालिया दां सं १ ला २, ३, हे ३, ४,
जे २ ॥ ७. “सिद्धिं लो० । पीतीहिं हे १ खं १ जे २ ॥ ८. “इपां” हे १ जे १ ला २ विना ।
“इप्पं” ला १ ॥ ९. चेडीं हे २ ॥ १०. मोहाओ हे २ ॥ ११. “णप्पं” लो० ॥ १२. “णप्पं” खं १
लो० ॥ १३. हे २ लो० विना । देवती जहा हे ४ जे २ लामू० ३ । दोवती जहा सं १ ला २
लासं० ३ खं १ । दोवई जाव जे १ । देवई जाव ला १ हे १ । दव्यदाम् अन्तकृद्दशाङ्गे तृतीये
वर्गेऽष्टमेऽध्ययने ॥ १४. अरिहा जे १ ॥ १५. कालीयाए हे २ ॥ १६. धम्मकहा । तए हे १ जे १
लो० विना ॥ १७. “दाणियस्स हे २ लो० ॥ १८. णिस्सम्मा खं १ हे २ जे २ ॥

तिक्खुत्तो वंदति नमंसति, २ एवं वयासी—सद्दहामि णं भंते ! णिग्गंयं पावयणं जाव से जहेयं तुब्भे वदह, जं णवरं देवाणुप्पिया ! अम्मापियरो आपुच्छामि । तते णं अहं देवाणुप्पियाणं अंतिए जाव पव्वयामि । अद्दासुहं देवाणुप्पिए !

तते णं सा काली दारिया पासेणं अरहया पुरिसादाणीएणं एवं बुत्ता समाणी हँदुत्तुद्दा जाव हियया पासं अरहं वंदति नमंसति, २ ता तमेव धम्मियं जाणपवरं दुँरुहति, २ पासस्स अरहतो पुरिसादाणीयस्स अंतियातो अंबसालवणातो चेतियातो पडिणिकखमति, २ ता जेणेव आमलकप्पा नयरी तेणेव उवागच्छति, २ आमलकप्पं नगरिं मज्झंमज्झेणं जेणेव बाहिरिया उवद्दाणसाला तेणेव उवागच्छति, २ धम्मियं जाणपवरं ठवेति, २ ता धम्मियातो जाणप्पवरातो पच्चोरुहति, २ जेणेव अम्मापियरो तेणेव उवागच्छति, २ ता करयलपरिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु एवं वयासी—एवं खलु अम्मतातो ! मए पासस्स अरहतो अंतिए धम्मे णिसंते, से वि य धम्मे इच्छिते पडिच्छिते अभिरुइए । तते णं अहं अम्मयातो ! संसारभउव्विग्गा, भीया जम्मणमरणाणं, इच्छामि णं तुब्भेहिं अम्भणुत्ताया समाणी पासस्स अरहतो अंतिए सुंडा भवित्ता अगारातो अणगारियं पव्वइत्तए । अद्दासुहं देवाणुप्पिए ! मा पडिबधं करेह ।

तते णं से काले गाँहावती विपुलं अँसण-पाण-खाइम-साइमं उवक्खडावेति, २ ता मित्त-णाति-णियग-सयण-संबंधि-परिजणं आमंतेति, २ ततो पच्छा ण्हाए जाव विपुलेणं पुप्फ-वत्थ-गंध-मल्लालंकारेणं सक्कारेत्ता सम्माणेत्ता तस्सेव मित्त-णाति-णियग-सयण-संबंधि-परिणजस्स पुरतो कालिं दारियं सेयापीएहिं कलसेहिं ण्हावेति, २ सव्वालंकारविभूसियं करेति, २ ताँ पुरिससहस्सवाँहिणिं सीयं दुँरुहेति, २ मित्त-णाति-णियग-सयण-संबंधि-परिजणेण सद्धिं संपरिवुँडे सव्विड्डीए जाव रवेणं आमलकप्पं नगरिं मज्झंमज्झेणं णिग्गच्छति, २ ता जेणेव अंबसालवणे चेतिए तेणेव

१. जाव नास्ति हे २॥ २. अरहा पुरिं हे १ जे १॥ ३. हँदु जाव जे १ विना॥ ४. जाणप्पं हे १, २ जे १ विना॥ ५. दुँरुहेति हे २॥ ६. वयाइ लो०॥ ७. जाणप्पं लो०॥ ८. अम्मापियतो ला ३। अम्मापियातो जे २ सं १ हे ४॥ ९. अम्मापियातो लामू ३ जे २। अम्मापियातो सं १॥ १०. णुप्पिया हे २॥ ११. वति हे २ ला १ विना॥ १२. असणं ४ उवं हे १ जे १। असणं उवं लो०॥ १३. कालियं वां सं १ ला २, ३, हे ३, ४॥ १४. ता मित्तं जे १॥ १५. णिणीं सीयं हे १ खं १ जे २। णिणीयं सीयं ला १, ३। १६. दुँरुहति हे १, २ खं १ लो० ला १। जे १ मध्ये पाठोऽत्र पतितः। इत्थता-मुपरितनं टिप्पणम् २॥ १७. णुड्डा हे १॥

उवागच्छति, २ छत्तादीए तिथ्यगराइसए पासति, २ ता सीयं ठवेति, २ ता कालिं दारियं सीयाओ पच्चोरुहेति, २ तए णं तं कालिं दारियं अम्मापियरो पुरतो काउं जेणेव पासे अरहा पुरिसादाणीए तेणेव उवागच्छति, २ ता वंदंति [नमंसंति,] २ एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिया ! काली दारिया अम्हं धूया इहा कंता जाव
 ५ किमंग पुण पासण्याए ? एस णं देवाणुप्पिया ! संसारभउव्विग्गा इच्छति देवाणुप्पियाणं अंतिए मुंडा भवित्ताणं जाव पव्वइत्तए, तं एयं णं देवाणुप्पियाणं 'सिस्सिणिभिक्खं दल्ल्यामो, पडिच्छंतु णं देवाणुप्पिया ! सिस्सिणिभिक्खं । अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पंडिबधं करेह ।

तते णं सा काली कुमारी पासं अरहं वंदति नमंसति, २ ता उत्तरपुरत्थिमं
 १० दिसीभागं अवक्कमति, २ ता सयमेव आभेरणमल्लालंकारं ओमुयति, २ सयमेव लोयं करेति, २ जेणेव पासे अरहा पुरिसादाणीए तेणेव उवागच्छति, २ पासं अरहं तिवखुत्तो वंदति नमंसति, २ एवं वयासी—आलित्ते णं मंते ! लोए, एवं जहा देवाणंदा, जाव सयमेव पव्वीवियं, तते णं पासे अरहा पुरिसादाणीए कालिं सयमेव पुप्फचूलाए अज्जाए सिस्सिणिण्यत्ताए दल्लयति । तते णं सा पुप्फचूला
 १५ अज्जा कालिं कुमारिं सयमेव पव्वावेति, जाव उवसंपज्जित्ताणं विहरति । तते णं सा काली अज्जा जाया ईरियासमिया जाव गुत्तबंभचारिणी । तते णं सा काली अज्जा पुप्फचूलाए अज्जाए अंतिए सामाइयमोइयाइं एक्कारस अंगाइं अहिज्जइ, २ बहूहिं चउत्थ जाव विहरति ।

तते णं सा काली अज्जा अन्नया कैयाइ सरीरबाउसिया जाया यावि होत्था,

१. छत्ताइए लो० ॥ २. कालियं दा० लो० हे १ ॥ ३. 'रुहइ हे २ जे १ विना । 'रुमति ला १ ॥ ४. दइयतां पृ० ५५ पं० ७, पृ० ४५ पं० ५-७ ॥ ५. मुहे हे २ ला १, २ हे ३, ४ ॥ ६. भवित्ताणं जाव सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ । दइयतां पृ० ५५ पं० १३ ॥ ७. तए णं हे १ जे १ ॥ ८. सिस्सिणि भिक्खं जे २ ॥ ९. पाडिं खं १ ॥ १०. करेह हे २ विना नास्ति ॥ ११. 'रणालंकारं हे २ ॥ १२. 'कारा जे २ सं १ ला ३ हे ३, ४ ॥ १३. दइयतां भगवतीसूत्रे ९३३।१६ ॥ १४. 'बिडं सं १ ला २, ३, हे १, ३, ४, जे २ ॥ १५. कालियं सं लो० ॥ १६. 'णीयं हे १ जे १ ॥ १७. 'यत्तिस्ति हे २ ॥ १८. रिया जे १ खं १ ॥ १९. 'माइयाइं हे २ ॥ २०. बहूहं हे २ लो० ला १, २ । बहूति खं १ । बहूणं हे १ जे १ । दइयतां पृ० ७१ पं० १, पृ० ११३ पं० ९ ॥ २१. कयाइं हे १ जे १ ॥ २२. जाया वि सं १ हे १, ३ जे १ ला १ लासं २ विना ॥

अभिकखणं २ हत्थे 'धोवेति, पाए 'धोवेति, सीसं धोवेति, मुहं धोवेति, थणं-
तराणि धोवेति, कक्खंतराणि धोवेति गुज्जंतराणि धोवेइ, जत्थ जत्थ वि य णं
ठाणं वा सेज्जं वा णिसीहिं वा 'चेतेति तं पुव्वामेव अब्भुक्खित्ता ततो पच्छा
आसयति वा सयति वा ।

तते णं सा पुप्फचूला अज्जा कालिं अज्जं एवं वयासी—नो खलु कप्पति ५
देवाणुप्पिए ! समणीणं णिग्गंथीणं सरीरवाउसियाणं 'होत्तए, तुमं च णं देवाणु-
प्पिए ! सरीरवाउसिया जाया अभिकखणं २ हत्थे धोवसि जाव आसयाहि वा
सयाहि वा, तं तुमं देवाणुप्पिए ! एयस्स ठाणस्स आलोएहि जाव पायच्छित्तं
पडिवैज्जाहि । तते णं सा काली अज्जा पुप्फचूलाए अज्जाए एयमड्डं नो आढाति
जाव तुसिणीया संचिड्ढति । तते णं ताओ पुप्फचूलाए अज्जाओ कालिं अज्जं १०
अभिकखणं २ 'हीलेंति, णिंदंति, खिसंति, गेरहंति, अवमण्णंति, अभिकखणं २
एयमड्डं निवारेंति ।

तते णं तीसे कालीए अज्जाए समणीहिं णिग्गंथीहिं अभिकखणं २ हीलिज्ज-
माणीए जाव वारिज्जमाणीए इमेयारूवे अज्जत्थिते जाव समुप्पज्जित्था—जया णं अहं १५
अंगारवासमज्जे वैसित्था तदा णं अहं सयंवसा, जप्पभिइं च णं अहं मुंडा भवित्ता
अगारातो अणगारियं पव्वतिया तप्पभिइं च णं अहं परव्वसा जाया, तं सेयं खलु
मम कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए जाव जलंते पौडिक्कयं उवस्सयं उवसंपज्जित्ताणं
विहरित्तए 'ति कट्ठु एवं संपेहेति, २ कल्लं जाव जलंते पौडिक्कं उवस्सयं गिण्हति,
२ तत्थ णं अणिवारिया अणोहट्ठिया सच्छंदमती अभिकखणं २ हत्थे धोवति जाव
आसयइ वा सयइ वा । २०

- * धोवइ हे १, २, जे १ विना ॥ १. धोवइ हे १, २, जे १ विना । एवमग्रेऽपि ॥
२. 'राइं हे १, २ जे १ खं १ विना । लो० मध्ये सर्वत्राग्रेऽपि 'राइं इति पाठः ॥
३. वेणइ हे १ जे १ लो० । दृश्यतां पृ० २७० पं० २ ॥ ४. आसायति जे २ हे १ ।
आसवि हे २ । आसाइ ला १ ॥ ५. होत्तए खं १ । होत्तए हे २ । ओत्तए लो० ॥
६. 'दिया जे १ ॥ ७. 'वज्जाहिं हे २ ॥ ८. जाव नास्ति हे १ जे १ । दृश्यतां पृ० २४
पं० १३ ॥ ९. 'चूलाओ हे १ विना । 'चूलाइ लो० ॥ १०. हीलेंति हे १ जे १ ॥
११. गरिं ला १ ॥ १२. 'क्खणं ति २ खं १ ॥ १३. अगारमज्जे हे १ ॥ १४. वसित्था
हे १, २ ॥ १५. पाडिक्खं जे १ । पाडिक्खं हे १ ॥ १६. 'स्सयं एधं उव' हे १
जे १ ॥ १७. ति कट्ठु हे २ ॥ १८. पाडिक्खं हे १ जे १ ॥ १९. दृश्यतां पृ० २७८ पं० ११ ॥
२०. आसइ हे २ ॥

तते णं सा काली अज्जा पासत्था पासत्थविहारी ओसण्णा ओसण्णविहारी
कुसीला कुसीलविहारी अहाच्छंदा अहाच्छंदविहारी संसत्ता संसत्तविहारी बहूणि
वासाणि सामन्नपरियागं पाउणति, २ अद्धमासियाए संलेहणाए अण्णाणं झेसेति,
२ तीसं भत्ताइं अणसणाए छेदेति, २ तैस्स ठाणस्स अणालोईयपडिक्कंता काल-
५ मासे कालं किच्चा चमरचंचाए रायहाणीए कालवडिंसए भवणे उववायसभाए
देवसयणिज्जंसि देवदूसंतरिया अंगुलस्स असंखेज्जभागमेत्ताए ओगाहणाए कालीदेवि-
त्ताए उववण्णा। तते णं सा काली देवी अहुणोववण्णा समाणी पंचविहाए
पज्जतीए जहा सूरियाभो जाव भासामणपज्जतीए। तते णं सा काली देवी
चउण्हं सामाणियसाहस्सीणं जाव अण्णेसिं च बहूणं कालीवडेंसगभवणवासीणं
१० असुरकुमारणं देवीणं य देवीणं य आदेक्खं जाव विहरति। एवं खलु गोयमा!
कालीए देवीए सा दिव्वा देविड्डी ३^१ लद्धा पत्ता अभिसमण्णागया।

कालीए णं भंते! देवीए केवतियं कालं ठिती पण्णत्ता? गोयमा! अड्डाइज्जाइं
पलिओवमाइं ठिती पण्णत्ता। काली णं भंते! देवी ताओ देवलोगाओ अणंतरे
उव्वट्ठिता कहिं गच्छिहिति कहिं उव्वज्जिहिति? गोयमा! महाविदेहे वासे
१५ "सिज्जिहिति बुज्जिहिति मुच्चिहिति परिणिव्वाहिति सव्वदुक्खाणमंतं क्वहिति।

एवं खलु जंबू! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव संपत्तेणं पढमस्स वग्गस्स
पढमस्स अज्जयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते।

१४९. जति णं भंते! समणेणं जाव संपत्तेणं धम्मकहाणं पढमस्स वग्गस्स
पढमस्स अज्जयणस्स अयमट्ठे पण्णत्ते, वित्तियस्स णं भंते! अज्जयणस्स
२० समणेणं [भगवया महावीरेणं] जाव संपत्तेणं के अट्ठे पण्णत्ते?

१. उवसण्णा खं१ ॥ २. परिवाए जे१ ॥ ३. पाउगित्ता अद्धं हे१ ॥ ४. अत्ताणं हे२
विना ॥ ५. झेसेति खं१ ॥ ६. णाइ जे१ ॥ ७. जस्स ठाणा अणां खं१ ॥
८. 'इयअगडि' लो० हे१ जे१ ला१, २ विना ॥ ९. रायसयं हे१ ॥ १०. 'लअसं'
जे१ ॥ ११. हे२ विना—'ज्जाए भागं' जे१। 'ज्जाए भागं' जे२ हे२, ४ ला२, ३।
'ज्जइभागं' ला१ लो० हे१ खं१ ॥ १२. दइयतां राजप्रभ्रीयसूत्रप्रान्तभागे ॥ १३. पूर्व 'कालव'
इति पाठो वर्तते, दइयतां पृ० ३५६ पं० ११ ॥ १४. देवाणं देवीणं य हे१ जे१ ॥ १५. खलु
सामी गो' जे१ ॥ १६. दइयतां पृ० ३५७ टि० १२ ॥ १७. गच्छिहइं हे१ जे१ खं१ ॥
१८. 'वज्जिहइं' हे१ जे१ ॥ १९. सिज्जिहिति ५ एवं हे१ जे१ विना। सिज्जिहइं एवं हे
१ जे१ ॥ २०. पढमज्जं हे१ जे१ विना। पढमअज्जं लो० ॥ २१. पढमस्स अज्जयणस्स
हे२। २२. पढमअज्जयणस्स हे१। पढमज्जयणस्स हे१ विना। दइयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे नगरे गुणसिलए चेतिए सामी समोसढे, परिसा णिग्गया जाव पज्जुवासति, ते णं काले णं ते णं समए णं राई देवी चमरचंचाए रायहाणीए एवं जहा काली तहेव आगता, णट्टविहिं उवदंसेत्ता पडिगया ।

भंते तिं भगवं गोयमे [समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति, ५
वंदित्ता नमंसित्ता] पुव्वभवपुच्छा, एवं खलु गोयमा ! ते णं काले णं ते णं समए णं आमलकप्पा नयरी, अंबसालवणे चेइए, जियसत्तू राया, राई गाहावती, राईसिरी भारिया, राई दारिया, पासस्स समोसरणं । राई दारिया जहेव काली तहेव निक्खंता, तहेव सरीरचाउसिया, तं चेव सव्वं जाव अंतं कांहिति । एवं खलु जंबू ! "वितियस्सऽज्झयणस्स, १०
'निक्खेवओ ।

जति णं भंते ! तइयस्स अज्झयणस्स, उंक्खेवओ । एवं खलु जंबू ! रायगिहे णगरे, गुणसिलए चेइए, एवं जहेव राई तहेव रयणी वि । णवरं आमलकप्पा नयरी, रयणी गाहावती, रयणीसिरी भारिया, रयणी दारिया, सेसं तहेव जौव अंतं कांहिति ।

एवं विज्जू वि । आमलकप्पा नयरी, विज्जू गाहावती, विज्जुसिरी भारिया, विज्जू दारिया, सेसं तहेव । एवं "मेहा वि, आमलकप्पा नयरी, मेहे गाहावती, मेहसिरी भारिया, मेहाँ दारिया सेसं तहेव । एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं धम्मकहाणं पद्मस्स वग्गस्स अयमट्ठे पण्णत्ते ।

१. वि हे १ ॥ २. दइयतां पृ० ७५ पं० २२ ॥ ३. अमं हे २ ॥ ४. राइ लो० । एवमग्गेऽपि सर्वत्र । राडी खं १, एवमग्गेऽपि सर्वत्र ॥ ५. राइसिरी हे २ । राइसरी लो० । रातीसरी खं १ । राईसरी हे १, ३, ४ जे १, २ ला २ ॥ ६. करेहिई हे १ जे १ ॥ ७. हे २ विना-वितियज्झयं लं १ ला २ जे २ सं १ । वितियज्झं ला ३ । वीयज्झयं ला १ ॥ वियज्झयं हे १, ३, ४ जे १ । वियज्झयं लो० ॥ ८. दइयतां पृ० ३६२ पं० १६ ॥ ९. तइयज्झयं हे २ विना । तइयज्झयं ला १ । "पानीयादिष्वित् । ८।१।१०१। पानीयादिषु शब्देषु ईत इद् भवति, पाणिअं ।...तइयं... ।" इति सिद्धहेमप्राकृतव्याकरणे ॥ १०. दइयतां पृ० ३६२ पं० १८ ॥ ११. एवं नास्ति हे २ ॥ १२. वइ हे २ जे १ लो० ॥ १३. सिरि हे १ जे १ ॥ १४. जावंतं खं १ जे १ ॥ १५. काहिई हे १ जे १ । काहीति लो० ॥ १६. मेहा बी हे १ जे १ ॥ १७. कप्पाए नयरीए हे १, २ जे १ ला १ विना ॥ १८. मेही जे १ । मेहा हे १ ॥

[बीओ वग्गो]

१५० जति णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं दोच्चस्स वग्गस्स, उक्खेवओ । एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं दोच्चस्स वग्गस्स पंच अज्झयणा पण्णत्ता, तंजहा—सुंभा, निसुंभा, रंभा, निरंभा, मदणा ।

५ जति णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं धम्मकहणं दोच्चस्स वग्गस्स पंच अज्झयणा पण्णत्ता, दोच्चस्स णं भंते ! वग्गस्स पढमज्झयणस्स के अट्ठे पण्णत्ते ?

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे णगरे, गुणसिलए चेइए, सामी समोसडे, परिसा णिग्गता जाव पज्जुवासति । ते णं काले णं ते णं समए णं सुंभा देवी, बलिच्चंचाए रायहाणीए सुंभवडेंसए भवणे सुंभंसि सीहासणंसि काली-
१० गमएणं जाव णट्ठविहिं उवदंसेत्ता जाव पडिगया, पुव्वभवपुच्छा, सावत्थी णयरी, कोइए चेइए, जियसत्तू राया, सुंभे गाहावती, सुंभसिरी भारिया, सुंभा दारिया, सेसं जहा कालीए, णवरं अद्धुद्धातिं पलिओवमातिं ठिती । एवं खलु जंबू !, निकखेवगो अज्झयणस्स । एवं सेसा वि चत्तारि अज्झयणा, सावत्थीए, नवरं माया पिया धूया सँरिनामया । एवं खलु जंबू !, निकखेवओ बितियस्स वग्गस्स ।

१५

[तइओ वग्गो]

१५१. उक्खेवओ तइयवग्गस्स । एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव संपत्तेणं तइयस्स वग्गस्स चँउप्पणं अज्झयणा पण्णत्ता, तंजहा—
पढमे अज्झयणे जाव चँउप्पणत्तिमे अज्झयणे, जति णं भंते ! समणेणं जाव
संपत्तेणं धम्मकहणं तइयस्स वग्गस्स चउप्पणं अज्झयणा पण्णत्ता, पढमस्स णं
२० भंते ! अज्झयणस्स समणेणं जाव संपत्तेणं के अट्ठे पण्णत्ते ?

१. कंभा जे २ हे ३ ॥ २. निहंभा सं १ ला ३, हे ३, ४ जे २ ॥ ३. °ए विमाणे सुं° हे २ ॥
४. जाव नास्ति हे २ ॥ ५. धूय° हे १ जे १ विना ॥ ६. °तिरिनामया जे १ ला १, २ ।
सरिसनामया लो० । “दशः किप्-टक्-सक्ः । ८।१।१४२ । किप् टक् सक् इत्येतदन्तस्य दशोर्धा-
तोर् ऋतो रिरादेशो भवति । सट्क्—सरिवण्णो, सरिरुवो, सरिवन्दीणं, सट्शः—सरिसो ।”
इति सिद्धहेमप्राकृतव्याकरणे । ७. जंबू सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ विना नास्ति ॥ ८.
°यवग्गस्स हे १ जे १ ॥ ९. °पणं लो० ॥ १०. चउप्पणत्तिमे जे १ । चउप्पणत्तिमे लो० ।
११. °यवग्गस्स हे १ जे १ ॥ १२. °पञ्च अज्झयणा खं १ । °पञ्चज्झयणा ला ३ ॥

एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे णगरे, गुणसिलए चेइए, सामी समोसदे, परिसा णिग्गया जाव पज्जुवासति । ते णं काले णं ते णं समए णं अल देवी, धरणाए रायहाणीए अलावडेंसए भवणे अलंसि सीहासणंसि, एवं कालीगमएणं, जाव णट्टविहिं उवदंसेत्ता पडिगया, पुव्वभवपुंच्छा, वाणारसीए णयरीए, काममहावणे चेइए, अले गाहावँती, अँलसिरी भारिया, अला दारिया, ५
सेसं जहा कालीए, णवरं धरणस्स अग्गमहिस्सित्ताए उववातो, सातिरेगं अद्ध-
पलिओवमं ठिती, सेसं तहेव । एवं खलु, णिक्खेवओ पढमस्स अज्झयणस्स ।

एवं मैका २ सतेरा ३ सोयामणी ४ इंदा ५ घणविज्जुया वि ६ । सव्वाओ एताओ धरणस्स अग्गमहिस्सीओ । एवेते छ अज्झयणा वेणुदेवस्स वि अँविसेसिया भाणियव्वा । एवं जाँव घोसस्स वि एते चेव छ अज्झयणा । एवेते दाहिणिल्लणं १०
इंदाणं चैउप्पणं अज्झयणा भवंति । सव्वाओ वि वाणारसीए काममहावणे चेइए ।
तइयवग्गस्स णिक्खेवओ ।

[चउत्थो वग्गो]

१५२. चैउत्थस्स उक्खेवओ । एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं धम्मकहाणं चउत्थस्स वग्गस्स चैउप्पणं अज्झयणा पण्णत्ता, तंजहा—पढमे १५
अज्झयणे जाव चैउप्पण्णइमे अज्झयणे । पढमस्स णं भंते ! अज्झयणस्स, उँक्खेवगो ।
एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे समोसरंणं जाव परिसा पज्जुवासति । ते णं काले णं ते णं समए णं रूँया देवी, रूयाणंदा रायहाणी,

१. °सती हे २ ॥ २. धरणीए ला १ लासं ४ सं १ ॥ ३. पुच्छणा वाणारसीनयरीए लो० ॥ ४. °बइ लो० ॥ ५. अलभसिरि खं १ । अलतसिरी लो० । अलभसिरी ला १, हे ४ जे २ । अलभसिरि लामू ३ ॥ ६. हे २ विना—धरण अग्ग° लो० जे २ ला १, २, ३ हे ३, ४ खं १ । धरणग्ग° हे १ जे १ ॥ ७. कामसतेरा लो० । कमा सतेरा हे १ जे १, २ ला २, ३ हे ३, ४ । दइयतां स्थानाङ्गे सू० ५०८, भगवत्तां १०५।१३ ॥ ८. एछेए हे १ । इछेए जे १ । दइयतां पं० ८ ॥ ९. अविसेसा लो० । सेसिया हे १ जे १ ॥ १०. जावशब्देन 'हरिस्स अगिसीइस्स पुण्णस्स जलकंतस्स अभियगविस्स वेळंइस्स' इति पाठो ग्राह्यो भाति ॥ ११. दइयतां पं० ६ ॥ १२. चउपणं खं १ ॥ १३. चउयवग्गस्स हे २ लो० विना ॥ १४. चउपणं खं १ । चउप्पण्णा हे १ जे १ ॥ १५. चउपण्ण° खं १ ॥ १६. उक्खेवो हे १ जे १ ॥ १७. °रणं परिसा जाव पज्जु° हे १ जे १ ॥ १८. रूवा खं १ । रुवा जे १, एउमग्गेऽपि रू° स्थाने जे १ मध्ये रु° इति ज्ञेयम् ॥

रूयगवडेंसए भवणे, रूयगंसि सीहासणंसि, जहा कालीए तहा, नवरं पुच्चमवे
चंपाए पुण्णभदे चेतिए, रूयगे गाहावती, रूयगसिरी भारिया, रूया दारिया, सेसं
तहेव, णवरं भूयाणंदअग्गमहिसिताए उववातो, देसूणं पलिओवमं ठिती, णिक्खे-
वओ । एवं सुँरूया वि रूयंसा वि रूयगावती वि रूयकंता वि रूयप्पमा वि,
५ ऐवेयाओ चेव उत्तरिल्लणं इंदणं भाणियव्वाओ जाव महाघोसंस्स । णिक्खेवओ
चउत्थवग्गस्स ।

[पंचमो वग्गो]

१५३. पंचमवग्गस्स उक्खेवओ । एवं खलु जंबू ! जाव संपत्तेणं वंत्तीसं
अज्झयणा पणत्ता, तंजहा—

- १० कमला कमलप्पमा चेव, उप्पला य सुदंसणा ।
रूववती बहुरूवा, सुरूवा सुभगा वि य ॥ ५३ ॥
पुँन्ना बहुपुत्तिया चेव, उत्तमा तारगा वि य ।
पउमा वसुमती चेव, कणगा कणगप्पमा ॥ ५४ ॥
वडेंसा केउमती चेव, रइसेणा रइप्पिया ।
१५ रोहिणी नवमिया चेव, हिरी पुप्फवती ई य ॥ ५५ ॥
भुयगा भुयगवती चेव, महाकच्छा फुडा ई य ।
सुघोसा विमला चेव, सुस्सरा य सँस्सती ॥ ५६ ॥

उक्खेवओ पढमस्स अज्झयणस्स । एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं
समए णं रायगिदे समोसरणं जावँ परिसा पज्जुवासति । ते णं काले णं ते णं

१. रूवगंसि खं १ ॥ २. भवे ला २, ३, हे १, ३, ४ जे २ ॥ ३. एवं खलु हे १ हेमू०
२, ला १ विना ॥ ४. रूया वि सुरूया वि हे १ जे १ । रूवा वि सुरूवा वि खं १ ॥
५. रूवंसा खं १ ॥ ६. रूयगाहावई हे १ जे १ । रूवगावइ लो० । रूवगावती खं १ ।
७. रूवकंता वि रूवप्पमा खं १ ॥ ८. एयाओ चेव ला १ । एया चेव हे १ । दइयतां
पृ० ३६५ पं० ९, १० ॥ ९. सस्स वि खं १ ॥ १०. पंचमगस्स हे १ जे १ खं १ ।
पंचमस्स हे २ लो० लामू० २ हेमू० ४ जे २ ॥ ११. वंत्तीसा हे १ जे १ ॥ १२. पुण्णा
हे १ खं १ विना । अत्र स्थानाज्जसूत्रे [पृ० २७३] पुत्ता इति पाठो लभ्यते, किन्तु
हस्तलिखितादर्शेषु, 'त्ता-च्चा' इत्यक्षरयोः समानप्रायत्वात् पाठनिर्णयो दुष्करो भवति ।
किञ्च, भगवतीसूत्रादौ 'पुत्ता' इति पाठो लभ्यते, दइयतां स्थानाज्जसूत्रे पृ० १०५ टि० ११ ॥
१३. ईय लो० । विय जे १ ला २, ३, हे ३, ४ । चैय खं १ ॥ १४. गावँ सं १ जे २ ला
२, ३, हे ३, ४ ॥ १५. ई य ला १ ॥ १६. सुरँ हे १ जे १ ॥ १७. णं जाव रायँ हे २ ॥

समए णं कमला देवी, कमलाए रायहाणीए, कमलवडेंसए भवणे, कमलंसि सीहा-
सणंसि, सेसं जहा कालीए तहेव, णवरं पुव्वंभवे नागपुरे नगरे, सहसंबवणे उज्जाणे,
कमलस्स गाहावतिस्स कमलसिरीए भारियाए कमला दारिया, पासस्स णं अंतिए
निक्खंता । कालस्स पिसायकुमारिंदस्स अग्गमहिसी, अद्धपलिओवमं 'ठिती, एवं
सेसा वि अज्झयणा दाहिणिल्लणं वाणेंमंतरिंदाणं भाणियंवा । सव्वाओ नागपुरे ५
सहसंबवणे उज्जाणे, मायापियरो धूयासैरिनामया, 'ठिती अद्धपलिओवमं । पंचमो
वग्गो सम्मत्तो ।

[छट्टो वग्गो]

१५४. छट्टो वि वग्गो पंचमवग्गसरिसो । णवरं महाकालादीणं उत्तरिल्लणं
इंदाणं अग्गमहिसीओ, पुव्वंभवे सागेए नगरे, उत्तरकुरु उज्जाणे, मायापियरो १०
धूयासैरिनामया, सेसं तं चेव । छट्टो वग्गो सम्मत्तो ।

[सत्तमो वग्गो]

१५५. सत्तमस्स वग्गस्स उक्खेवओ । एवं खलु जंबू ! जौव चत्तारि अज्झ-
यणा पण्णता, तंजहा—सूरप्पभा, आयवा, अच्चिमाली, पभंकरा । पढमस्स अज्झ-
यणस्स उक्खेवओ । एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे १५
समोसरणं जाव परिसा पल्लुवासति । ते णं काले णं ते णं समए णं सूरप्पभा देवी,
सूरंसि विमाणंसि, सूरप्पमंसि 'सीहासणंसि, सेसं जहा कालीए तहेव, णवरं पुव्वंभवे
अरक्खुरीए नयरीए, सूरप्पमस्स गाहावडिस्स सूरसिरीए भारियाए सूरप्पभा दारिया ।

१. 'भवो हे १, २, लो० खं १ ला १ हे ३ ॥ २. 'संबउज्जाणे हे १ ॥ ३. णं हे १ विना
नास्ति ॥ ४. ठिइ लो० हे २ । ठिइ (इ-हे १) पञ्चत्ता एवं हे १ जे १ ॥ ५. 'मंतरियाणं
६. 'व्वाओ हे २ विना ॥ ७. धूयं खं १ हे २ लो० ला २ ॥ ८. 'सरिसना' हे १
लो० । 'सरिसना' सं १, ला ३, हे ४ जे २ ॥ ९. ठिती य अद्धं खं १ । ठिइ अद्धं लो० ॥
१०. समत्तो जे १ ॥ ११. छट्टो वग्गो हे १ जे १ ॥ १२. महाकालिंदाणं उत्तराणं अग्गं
लो० ॥ १३. उवरिं जे १ हे १ ॥ १४. 'भवो हे २, खं १ ला १, ३, हेसं ०४ जे २ ॥
१५. धूयं हे १ ला १ विना ॥ १६. सरिवणांमया लो० । सरिणांमया सं १ ला १, ३, हे
३, ४, जे २ ॥ १७. जाव नास्ति हे २ ला १ ॥ १८. सिंहा' हे २ ॥ १९. तहा णवरं जे १
विना ॥ २०. पुव्वंभवो ला १ विना ॥ २१. अरक्खु' हे १ । अरक्खं लो० ॥ २२. सूरसिरी-
भारियाए हे १ जे १ । सूरसिरीभारियाए खं १ लो० ॥

सूरस्स अग्गमहिंसी, ठिती अद्धपलिओवमं पंचहिं वाससएहिं अब्भहियं, सेसं जहा कालीए। एवं सेसाओ वि सव्वाओ अरक्खुरीए णयरीए। सत्तमो वग्गो सम्मत्तो।

[अट्ठमो वग्गो]

- ५ १५६. अट्ठमस्स उक्खेवओ। एवं खलु जंबू! जाव चत्तारि अज्झयणा पण्णत्ता, तंजहा—चंदप्पभा, दोसिणाभा, अच्चिमाली, पभंकरा। पढमस्स अज्झयणस्स उक्खेवओ। एवं खलु जंबू! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे समोसरणं जाव परिसा पज्जुवासति। ते णं काले णं ते णं समए णं चंदप्पभा देवी, चंदप्पभंसि विमाणंसि, चंदप्पभंसि सीहासणंसि, सेसं जहा कालीए, णवरं
- १० पुव्वंभवे महुराए णयरीए, मंडीरवडेंसए उज्जाणे, चंदप्पभे गाहावती, चंदसिरी भारिया, चंदप्पभा दारिया। चंदस्स अग्गमहिंसी, ठिती अद्धपलिओवमं पण्णासाए वाससहस्सेहिं अब्भहियं, सेसं जहा कालीए। एवं सेसाओ वि, महुराए णयरीए, मायापियरो धूयासरिनामा, अट्ठमो वग्गो सम्मत्तो।

[णवमो वग्गो]

- १५ १५७. णवमस्स उक्खेवओ। एवं खलु जंबू! जाव अट्ठ अज्झयणा पण्णत्ता, तंजहा—पउमा, सिवा, सुंती, अंजू, रोहिणी, णवंमिया, अयला, अच्छरा। पढमज्झयणस्स उक्खेवओ। एवं खलु जंबू! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे समोसरणं जाव परिसा पज्जुवासति। ते णं काले णं ते णं समए णं पउमा देवी, सोहम्मे कप्पे, पउमवडेंसए विमाणे, सभाए सुहम्माए, पउमंसि सीहासणंसि,

१. अरक्खुं हे १॥ २. समत्तो जे १ लो०॥ ३. अब्भो हे १ विना॥ ४. मंडीरवडें हे २ विना। चंदवाडिं ला १। “मयुरायां...मण्डीरवनयथयात्रायै” इति कल्पसूत्रटीकायां विनयविजयोपाध्यायविरचितायाम्॥ ५. ठिह लो० जे १॥ ६. पियरो वि हे १। पियरो वि य जे १॥ ७. प्रतिषु पाठाः—धूयासरिनामा हे १। धूयसरिनामा लो०॥ धूयसिरीनामा ला १, २, ३ सं १ हे ४, जे २। धूयसरिनामा खं १ हे। २, ३॥ ८. समत्तो लो०॥ ९. सई ला १। स्थानाङ्गसूत्रे [सू० ३०७, ६१२] भगवतीसूत्रे [१०।५।३१] च सुत्ती इति पाठः॥ १०. ला २ विना—मिया इया अयला जे १ खं १ हे १, २, सं १। मिया इया अयला लो०। मिया इया अयली हे ४ जे २। मियाया अयला हे ३। स्थानाङ्गसूत्रे [सू० ३०७, ६१२] भगवतीसूत्रे [१०।५।३१] च अमला इति पाठः॥ ११. पढमावई देवी लो० हे १, जे १। पढमावई लो० हे २ जे २॥

जहा कालीए, एवं अट्ट वि अज्झयणा कालीगमएणं नेयव्वा । णवरं सावत्थीए दो जणीओ, हत्थिणाउरे दो जणीओ, कंपिलपुरे दो जणीओ, सागेए दो जणीओ, पउमा पियरो, विज्जेया मायरो, सव्वाओ वि पासस्स अंतिए पव्वइयाओ, सक्कस्स अग्गमहिंसीओ, ठिती सत्त पलिओवमाइं, महाविदेहे वासे अंतं काहिंति । णवमो वग्गो सम्मत्तो ।

[दसमो वग्गो]

१५८. दसमस्स उक्खेवओ । एवं खलु जंबू ! जाव अट्ट अज्झयणा पण्णत्ता, तंजहा —

कण्हा र्यं कण्हराती रामा तह रामरेक्खिया वसू य ।

वसुगुत्ता वसुमिता वसुधरा चेव ईसाणे ॥ ५७ ॥

१०

पढेमस्स अज्झयणस्स उक्खेवओ । एवं खलु जंबू ! ते णं काले णं ते णं समए णं रायगिहे समोसरणं जाव परिसा पल्लुवासति । ते णं काले णं ते णं समए णं कण्हा देवी, ईसाणे कप्पे, कण्हवड्डेए विमाणे, समाए सुहम्माए, कण्हंसि सीहा-सणंसि, सेसं जहा कालीए, एवं अट्ट वि अज्झयणा कालीगमएणं नेयव्वा । णवरं पुव्वभेवे वाणारसीए नयरीए दो जणीओ, रायगिहे नगरे दो जणीओ, सावत्थीए नयरीए दो जणीओ, कोसंबीए नगरीए दो जणीओ, रामे पिया, धम्मो माया, सव्वाओ वि पासस्स अरहओ अंतिए पव्वइयाओ, पुप्फचूलाए अज्जाए सिस्सि-णिय्याओ । ईसाणस्स अग्गमहिंसीओ, ठिती णव पलिओवमाइं, महाविदेहे वासे

१५

१. एवं जहा कालीए अट्ट जे १ ॥ २. नायव्वा लो० ॥ १२. पउमे हे २ विना ॥ ३. विज्जेया मायारो हे १ । विज्जए मायारो जे १ । विज्जेया मायारो सं १ ला ३ हे ४ जे २ ॥ ५. अंतिपं हे २ जे १ लो० ला १ ॥ ६. हे २ विना—कादिदि खं १ ला १ । काहीति लो० सं १ ला २, ३, हे ३, ४ जे २ । काहिई हे १ जे १ ॥ ७. सम्मत्तो लो० जे १ ॥ ८. य नास्ति हे १ जे १ ॥ ९. प्रतिपु पाठाः—^०रन्निखया वसू या हे १ ला २ । ^०रन्निखय वसू य जे १ खं १ लो० । ^०रन्निखय वसू वि हे २ । ^०रन्निखय वसू या जे २ ला ३ हे ४ सं १ ॥ १०. वसुगु^० इत्येतत्पर्यन्तमेव हे २ प्रतिवर्तते, इतः परमेकमवशिष्टं पत्रं हे २ मध्ये नास्ति ॥ ११. पढमज्ज^० हे १ विना ॥ १२. णायव्वा सं १ ला २, ३, हे ३, ४, जे २ ॥ १३. भवो हे १ जे १ ला १ खं १ ॥ १४. धम्मो ला १ धम्म जे १ ॥ १५. ला १ विना—^०णियत्ते लो० जे १ हे १ । ^०णीयत्ते हे ३, ४, जे २ सं १ ला २, ३ ॥ १६. ^०स्स य अग्ग^० लो० ॥

सिज्झिंहिति बुज्झिंहिति मुच्चिंहिति सव्वदुक्खौणं अंतं कांहिति । एवं खलु जंबू !, निक्खेवगो दसमवग्गस्स । दसमो वग्गो सम्मत्तो ।

१५९. एवं खलु जंबू ! समणेणं भगवया महावीरेण आदिगरेण तित्थगरेण सयंसंबुद्धेणं पुरिसोत्तमेणं पुरिससीहेणं जाव संपत्तेणं [छंडस्स अंगस्स वियस्स सुयक्खंधस्स अयमट्ठे पण्णत्ते त्ति वेमि ।]

धम्मकहा वियसुयक्खंधो दसहिं वग्गेहिं सम्मत्तो ।

एवं नायाधम्मकहाओ सम्मत्ताओ ।

१. °इति बुज्झिंहिति जे १ । °हिइ बुज्झिहिइ लो० । °हिती बुज्झिहिती खं १ ॥ २. मुच्चिंहिति खं १ । मुच्चिहिइ लो० । मुच्चिंहिति नास्ति हे १ मां० जे १ । ३. °क्खाण अंतं हे १ मां० जे १ लो० । °क्खाणमंतं खं १ । °क्खाणमंतं ला १ । ४. कांहिती जे २ हे २, ४ । करिंहिति हे १ । करेहिइति मां० जे १ । काहिइति खं १ ला २ । काहिइ लो० ॥ ५. °ओ वग्गो दस° मां० जे १ ॥ ६. °सोत्तिमेणं हे १ जे १ मां० खं १ लो० । ७. जाव संपत्तेणं जे १ हे १ मां० विना नास्ति ॥ * इत्यतां पृ० ३५४ पं० १७ ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—°कहाए बि[स-जे १]यसुयक्खं- (खं-हे १)धो दसहिं वग्गेहिं सम्मत्तो एवं णाय-धम्मकहाओ सम्म(म जे-१) ताओ हे १ जे १ । °कहाए बि सुयक्खंधो दसहिं वग्गेहिं समत्तो । एवं णायधम्मकहाओ सम्मत्ताओ मां० । °कहा सुयक्खंधो सम्म(सम-लो०)त्तो । दसहिं वग्गेहिं णाया(य-खं १)धम्मकहाओ सम्मत्ताओ हे १ जे १ विना ॥ ९. ग्रंथाग्रं सहस्र ५००० पंचसहस्रेति ॥ छ ॥—हे १ । ग्रंथसंख्या ५०६५ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥—खं १ । ग्रंथस्य श्लोकसंख्या परिमाणमिदं ५०६१—लो० । ग्रंथाग्रं श्लोकसंख्या ५४६४ । श्रीभूयात् ॥ छ ॥—जे २ । ग्रंथसंख्या ५४६४—हे ३ सं १ । ग्रंथाग्रं ५४६४ श्लोकसंख्याप्रमाणं । शुभं भवतु लेखक-वाचकयोः ।—हे ४ । ग्रंथाग्रं श्लोकसंख्या ६००० संवत् १५८८ वर्षे ॥ श्री ॥ छ ॥—ला २ । मंगलं महाश्रीः ॥ छ ॥—जे १ । श्रीरस्तु । संवसय (स्य ?) कला । छ । छ । छ ।—ला १ । मंगलं महाश्री ॥ शुभं भूयात् ॥ छ ॥—सं १ । शुभं भवतु । मंगलं भूयात् श्रीसंवभट्टारक ॥ श्रीरस्तु ॥—हे ३, एतदनन्तरं हे ३ मध्ये ईदृशी प्रशस्तिर्वर्तते—

“श्री लोकनालिकमलाशिरसि प्रशस्ते यः कामकुम्भति विभुः करुणासुधाभृत् ।

तं चित्तकामितफलप्रदमादिदेवं भव्याङ्गिनो नमत रामगिरिस्थचैत्ये ॥ १ ॥

कल्याणाङ्कुरपूरितं प्रकुस्ते विश्वं यदीयाद्भुता वषेव प्रतिभोरशेषरफणाकादम्बिनीमण्डिता ।

वर्षन्ती सुकृताम्बुदं प्रतिदिनं श्री चित्रकूटचले वन्देऽहं विनयेन तं जिनपतिं श्रीसोमचिन्तामणिम्

॥ २ ॥

पुरत्नैर्बहुजातिभिर्गुप्तैरैर्विभ्राजमानान्तरः सत्कारुण्यरसः कलावदुदयः शश्वन्महागोत्रभृत् ।

गम्भीरः कमलालयो विजयते मर्यादया संयुतः ऊकेशाभिषवंश एष विदितः क्षीराब्जिना संनिभः

॥ ३ ॥

गोत्रं कलाक्यं शशिविम्बतुल्यं तत्राभवद् दूराङ्गनामधेयम् ।
 दीपन्तु नानाकुलतारकासु नेत्राभिरामं कुतकं निरुद्धम् ॥ ४ ॥
 तत्किरणोपमस्यो ज्ञांश्च सुश्रावकोऽस्ति तत्र सुधीः ।
 ज्ञांश्चलदेवी नाम्ना विदिता तस्यास्ति वरपत्नी ॥ ५ ॥
 करे दधानोऽद्भुतदानमुद्रिकां पुनर्मुखाब्जे मधुरां सरस्वतीम् ।
 तदङ्गजोऽर्हद्गुरुदेवभक्तिभाक् पासाभिधानोऽस्त्युदयी महामनाः ॥ ६ ॥
 तस्य पद्मलदेवीति समभूदुत्तमा प्रिया ।
 तत्कुक्षिप्रभवावेतौ तनयौ द्वौ बभूवतुः ॥ ७ ॥
 उदारचेता नृपमान्यभाषितः प्रकृष्टभाग्योदय आसपूजकः ।
 देदीप्यमानाद्भुतबुद्धिदीपिको वस्ताभिधानः प्रथमोऽस्ति पुण्यभाक् ॥ ८ ॥
 दानादिधर्मद्विरदै यदीयं मनोऽधिरुढं शरदभ्रशुभ्रम् ।
 देवाभिधानः स उदारकीर्तिः पुनर्द्वितीयोऽस्त्यनलीकवक्ता ॥ ९ ॥
 जज्ञे वीरहणदेवीति वस्ताकस्य प्रिया शुभा ।
 तथा दाढिमदेवीति देवाकस्य च वल्लभा ॥ १० ॥

..... ।
 ॥ ११ ॥

इत्थं निजपरिवारलिङ्कृत औदार्यधीपरीतमनाः ।
 श्रीचित्रकूटदुर्गाङ्गदकुलवतीं समायातः ॥ १२ ॥
 श्रीमन्मण्डपिकोपरि नयविचारजनपरः प्रकृतिसौम्यः ।
 देवाकस्तु पयाविति गुरुपदेशामृतं मिष्टम् ॥ १३ ॥
 तथाहि—स्वाभ्यां कराम्यां समयं लिखित्वा यो लेखयित्वास्तविभोः परांश्च ।
 ददाति धीमान् सुनिपुणवेभ्यः सर्वे तमेवान्वभवे स धत्ते ॥ १४ ॥

तेषां नैव दरिद्रतान जडतानो मूकतानान्वता, न भ्रान्तिर्न च कुञ्जता बधिरता नो नीचता शोच्यता ।
 नाऽकीर्तिर्न किञ्चाऽशोऽप्यविजयो नो दुर्भगत्वं क्वचित् जेनेन्द्रस्य लिखन्ति चास्वचर्चनं ये
 लेखयन्तेऽपि वा ॥ १५ ॥

किन्त्वारोग्यमुदारता सुभगता भूमीन्द्रतैश्वर्यता, विद्वत्ता विरुसत्कलाकुशलता सरश्छाद्यता वाग्मिता ।
 लावण्येन सुरुपता स्फुटतरं पञ्चेन्द्रियत्वं तथा तेषां स्यादिह लेखयन्ति समयं ये वा लिखन्त्युज्ज्वलम्
 ॥ १६ ॥

प्रायेण पुस्तकाधारं श्रुतं जज्ञे कलौ युगे ।
 लेखयन्त्यागमं तेन श्रीवीराज्ञान्यवस्थिताः ॥ १७ ॥
 श्रुत्वोपदेशमेवं देवाकोऽलेखयत् स्वपुण्यार्थम् ।
 ज्ञाताधर्मकथायाः सूत्रं सौब्रप्रमोदेन ॥ १८ ॥

श्री श्री श्री जिनसमुद्रसूरिषु खरतरगच्छेऽत्र विजयमानेषु ।
 आचार्यशान्तिसागरमुनीश्वरेषु च गुणाम्बुधिषु ॥ १९ ॥

..... ।

.....प्रददौ स तु लेखयित्वाऽमुम् ॥ २० ॥

निधि—वेद—तिथि १५४९ प्रमिते विक्रमसंवत्सरे व्यतिक्रान्ते ।

नवकूलवतीपुर्या ग्रन्थमिमं वीरमो व्यलिखत् ॥ २१ ॥

इति श्री ज्ञाताधर्मकथाप्रशस्तिः ॥ सं० १५४९ वर्षे चैत्रसुदि १० दिने गुरौ ॥ श्रीपृथ्वीराज-
कुमारराज्ये । ”

हे ४ मध्ये ईदृशी प्रशस्तिर्वर्तते—

“वर्षाद्वादशकं विधाय विविधं तीव्रं तपो दुस्तपं दुष्टादृष्टचतुष्टयं प्रविततं निर्मूलमुन्मूल्य च ।

विशालोत्ककैवलं च विमलं सम्प्राप्य सन्दर्शितो धर्मो येन चतुर्विधः स भगवान् वीरोऽस्तु वः

श्रेयसे ॥ १ ॥

श्रीमतीर्थाधिनाथैरसुरसुरनरैः सङ्कुलायां सभायां पूर्वं व्याख्यायि याऽर्थाचरनुगगधरैः सूततः

सन्दिदेशे ।

निश्शेषाङ्गिन्नजानामुपकृतिकृतये न्यक्कृतान्यप्रवादा जीवादेकादशाङ्गी शिवपदसुखदा सा सदा

विश्वविश्वे ॥ २ ॥

मोक्षज्ञात्युदयक्षमाधरशिखाभूषाविविद्योमणिर्जज्ञे ठक्कुररत्नसिंह इति ह श्राद्धः सदा प्रसिद्धः पुरा ।

पुत्रस्तस्य बभूव बन्धुरगुणः श्रीजैनवर्माध्वगः साव्हाको दयिता च तस्य समभूद् बूझीति नाम्ना

श्रुता ॥ ३ ॥

मेघाद्दः प्रथमः समस्तजनतास्तुत्यो द्वितीयस्तथा वाघाख्यो व्यवहारिवर्गविदितो रामस्तृतीयः पुनः ।

तुर्यः पर्वतनामकश्च विविधश्रीधर्मवद्धादराश्वत्वारस्तनयांस्तयोः समभवन्नेते क्रमाद्विश्रुताः ॥ ४ ॥

पूर्वाभुचूः सोमसमानशीला सतीषु रेखा ललकूद्वितीया । रुदिस्तथा देमत्तिका च जाये रञ्जुरमीषां

दयिता अभूवन् ॥ ५ ॥

मेघाकस्याऽभूत् सुतो नर्मदाख्यः ख्यातः क्षमायां न्यक्षदक्षेषु मुख्यः । रामाकस्यायाऽभवद् वत्सराजः

स्वच्छस्वान्तः सज्जनानां प्रशस्यः ॥ ६ ॥

रामाद्दः पर्वतश्च प्रथितगुणगणौ तेषु वासं सृजन्तौ प्रौढश्रीस्तम्भतीर्थाद्वयवरनगरे प्रोद्धस्तकीर्तिभाजौ ।

इभ्यश्रेणीषु मुख्यौ जिनगुरुचरणाम्भोजभृङ्गायमानौ मानातीतोत्सवौधैः प्रवचनमभितो भासयन्ताव-

भूताम् ॥ ७ ॥

अष्टादशादिवर्षत्रितयमनु महाभीषणे सप्रवृत्ते दुर्मिक्षे लोकलक्षक्षयकृति नितरां कल्पकालोपमाने ।

सत्रागारत्रयं यौ प्रतिदिनमभिमोक्तुष्टमभ्यमप्रभेदान्मोदात् प्रावर्तयेतां निजविभवभरैः सहयावासना-

भ्याम् ॥ ८ ॥

श्रीमच्छगुञ्जयाद्रौ प्रवतरगिरौ रैवते चार्द्धदे च श्रीजीरापल्लिपार्श्वप्रभृतिषु निखिलेष्वन्यतीर्थेषु

भावात् । वापं वापं प्रकामं प्रचुरतरधनं स्वीयमात्मीय आत्मा चक्रे याम्यां पवित्रः प्रविततसुकृतैश्चा-

परैरप्युदारैः ॥ ९ ॥

अथ च—तत्राऽप्यभूद् पर्वतनामधेयः समस्तलोकोत्तमभागधेयः ।

विशेषसूक्ष्मार्हतधर्मकर्मासक्तः समासन्नसमस्तधर्मा ॥ १० ॥

गार्हस्थ्येऽपि स्थितो यः श्रमगणन इवात्यन्तनिस्सङ्गवृत्तिः, व्यावृत्त्यापिमोहप्रमुखसममहान्तर्भवारि-
प्रवृत्तिः ।
सच्चित्त्यागकारी परिमितविकृति-द्रव्यसंख्याधिकारी, रागद्वेषापसारी परिहृतविषयः पापपङ्काप-
हारी ॥ ११ ॥

आवश्यकं द्विः सततं सृजेद् यत् पूजां त्रिसन्ध्यं च जिनेश्वरस्य ।
सदागमार्थं च गुरोः समीपे शृणोत्युभाकर्णं गुणानुरागी ॥ १२ ॥
विशेषपर्वण्यनिशं विधत्ते चतुर्दशीमुख उपोषणाद्यम् ।
तपोविशेषं विधिपौषधं च त्यक्त्वा गृहारम्भभरं समं यः ॥ १३ ॥
साधर्मिकाणां विविधान् महोत्सवान् श्रीसङ्घवात्सल्यमुखांस्तनोति यः ।
श्रीजैनसन्ध्यासनभासनप्रथाप्रभाकरांशुप्रतिमान्महीयसः ॥ १४ ॥
गार्हस्थ्यभावे स्थितवानपीति श्रीधर्म्यकर्माणि निरन्तरं सः ।
तनोति यद्भद्रं भवमध्यसंस्थो योगी निर्जं यौगिककर्मजातम् ॥ १५ ॥
इतश्च — श्रीमत्पागणनभोजनभोगमानुकल्पश्रीसोमसुन्दरगुरुप्रवरोपदेशम् ।
पीयूषयूषकमनीयसुधामयूलप्रख्यं निनाय विषयं निजकर्णयोः सः ॥ १६ ॥
तथाहि — न ते नरा दुर्गतिमाप्नुवन्ति न मूकतां नैव जडस्वभावम् ।
न चान्धतां बुद्धिविहीनतां च ये लेखयन्तीह जिनस्य वाक्यम् ॥ १७ ॥

लेखयन्ति नरा धन्या ये जिनागमपुस्तकम् ।
ते सर्वे वाङ्मयं ज्ञात्वा सिद्धिं यान्ति न संशयः ॥ १८ ॥
पठति पाठयते पठतामसौ वसन-भोजन-पुस्तकवस्तुभिः ।
प्रतिदिनं कुरुते य उपग्रहं स इह सर्वविदे भवेन्नरः ॥ १९ ॥
तेषां निशम्येति वक्तो गुरुणां सुधासमानं भवतारहेतु ।
समुद्यतान्तःकरणो बभूव सैकादशाङ्गीपरिलेखनादौ ॥ २० ॥
एकादशाङ्गानि ततः शुभाय प्राप्तील्लिखद् स्तम्भपुरे प्रधाने ।
वर्षेऽश्विनीपुत्रमहर्षिविद्या १४७२ संख्ये स्वलक्ष्म्या श्रुतमन्त्रितोऽयम् ॥ २१ ॥
आकाशातपवारणं परिलसत्तारावलीमौक्तिकं मेरुदण्डसुदण्डकाण्डममृतशुत् पूर्णकुम्भोज्ज्वलम् ।
श्रीसङ्घोपरि धारयेद् विधिरसौ यावच्चिरं नन्दतात् तावत् पुस्तक एष कोविदकुलैर्वाविन्यमानः
सदा ॥ २२ ॥

इति श्रीस्तम्भनीर्थनगरवास्तव्यश्रीजैनधर्ममार्गावरणप्रवीणतत्त्वातत्त्वविवेकाकलनाऽरीण सा०
पर्वतलेखितश्रीएकादशाङ्गीप्रशस्तिः समाप्ता ॥”

॥ अथ परिशिष्टानि ॥

१

प्रथमं परिशिष्टम्

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रान्तर्गतविशिष्टशब्दसूचिः

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अइकायमहाकाय	१९९	अंगुलिय	१५८, १५९
अइभोयणपसंग	३०३	अंगुलेजग	१६
अइयाकुच्छी	५९	अंचेति	३५६
अइवयंत	११	अंजण	२९
अइवयमाणिं	१११	अंजणगिरि	१५६
अइवेग	२९४	अंजणगिरिकूडसन्निभं	२८२
अईए	५८	अंजणपुंजनियरप्पगास	१९९
अउणतीस	९५	अंजणपुलग	२९
अंक	२९, १६४, २७१, २७४, २८०	अंजलि	११, १७, ७४, १०९, ११०, २४६, २८०, ३५९
अंकणाहिं	३२९	अंजलिपग्गह	४३
अंकघाती	३७	अंजलिपरिग्गह	२४६
अंकुस	११५	अंजू	३६८
अंग	६, ७०, ७५, ७६, १२४, २२३, २४४, २५३, २५५, ३५४, ३५५	अंडणाए	२७६
अंगपडिचारिगा	२४	अंडय	९९
अंगरडियारिया	३४, २४०	अंडे	६
अंगफास	२६९, २७३	अंत	१२४, २३५, २५५
अंगमंगाई	२३८	अंतकरभूमि	१९०
अंगमंगातिं	२०८	अंतगमण	२७
अंगयातिं	५२	अंतनिग्घातिए	२३४
अंगरायं	२८३	अंतमकासी	१९०
अंगराया	१४५, १५२, १६२	अंतर	६२, ६७, ६९, ७९, १३०, १९७, २१९, २५२
अंगमुहफासयं	१७	अंतरावण	२१९, २२१
अंगाई	३१८, ३२०, ३६०	अंतरिकखपडिवन्न	३०
अंगुलस्स	३६२	अंतलिखपडिवन्न	३०, ३१, १५९, १८३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अंतिप	५५, ६९, ७०, ७५, ७६, ९१, ९२, १००, ११२, ११३, ११४, ११५, १२२, १२३, १३७, १५१, १७६, १७९, २०१, २०२, २०८, २२१, २२२, २२३, २३०, २३२, २३३, २३४, २३९, २४३, २४९, २५०, २६१, २६६, २७०, २७४, २८२, २८४, ३००, ३११, ३१३, ३१७, ३१८, ३२०, ३२२, ३२५, ३५२, ३६७, ३६९
अंतिय	२८, ५५, १०९, ११८, १३९, १६०, १७४, १८०, २२०, २५९, २६०, २७२, २७८
अंतियाओ	३१९, ३४९, ३५९
अंतेउर	१५०, १७२, २३८, २३९, २४०, २०५, २८८, २९४, २९५, ३५१, ३५३
अंतेउरगए	३०१
अंतेउरपरिजण	४५
अंतेउरपरियाल	१७२, २९३
अंतेउरपरियालसंपरिवुड	१६३, २९७, ३०९, ३५२
अंतेउरपरियालसद्धि	३५१
अंतेउरपरिवारसंपरिवुड	१६८
अंतेउरिया	१६४, २८०
अंतेवाही	३, ४, ७५, ७६, ११७, १३०, २५७, २९१, ३५५
अंतेहि	३५०
अंतो	२९३
अंतोजल	१५८, १९४
अंधयार	१४
अंधधाती	५३
अंनरतल	२२, ६१, २०८
अंनसालवण	३५७, ३५८, ३५९, ३६३
अंसुयं	३२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अंसूणि	५०, ५५, ११३
अकंत	४४, २२०
अकंततरा	२६८
अकंता	२०४, २४०, २४१, २४३
अकयण्णय	२०६
अकयण्णजणमणोरह	१९४
अकयण्ण(ण)	२३३, ३५१, ३५२
अकयलकलणा	८०
अकलुण	२०६
अकामए	२६८, ३४९, ३५१, ३५३
अकामकाई	४८
अकामा	१९२
अकामिया	११०
अकारए	२३०
अकाल	१५४, १५८, २५३, २५४, २५८, २५९, २६१
अकालदोइल	२६, २८, ३१, ३२, ३४
अकालदोइलमणोरहसंपत्ति	२८
अकालपरिहीण	२८१, २९१
अकालमेह	२०, २६, २८, ३६
अकुंडिय	२५२
अकंत	२३४
अकमिच्चा	३०३
अकौसण	२६२
अखए	१२१, १२२
अखय	६
अखयणिहि	८१
अखयनिहि	८४
अखिखत्त	८५, २९९, ३००
अखुमिया	२०३
अखोडेंति	१०४, १०५
अखंड	१३५
अखजं	२५७, २५८
अगड	१७३
अगडदुहुर	१७३, २९६
अगडिए	३२८, ३५३
अगणिकाय	२४८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अगणेमाणा	२०४
अगरुपवर	८
अगरुवरपवरधूषण	३३१, ३३२
अगामियं	३४३, ३४४, ३४५
अगार	४५, ५५, ५६, ५७, ५८, ६९, ९१, १२३
अगारमञ्ज	२७८
अगारमञ्जावसामि	५७, ५८
अगारवास	१९०, ३६१
अगारविणष्ट	११५
अगारातो	३५९, ३६१
अगिद्धा	३२८, ३३२, ३५३
अगिलाष्ट	७५, १२७
अगुत्ता	१०५
अगुत्तिदिय	१०६
अगूहमाणा	२७
अग्गअसिलद्धिगाहे	३३८
अग्गकेस	५०, १२४
अग्गमहिती	२२४, ३५५, ३६५, ३६७, ३६८, ३६९
अग्गाइं	३०९
अगिग	७९, ३४६
अगिग्घा	१८३
अगिगालुगिलंतवयणं	१५६
अग्गिभयविहुया	६७
अग्गिभयविप्पमुक्क	६८
अग्गिसुंभम	६३, ६४
अग्गिसाम्भे	४७
अग्गिसाहिष्ट	४७
अग्गिहोम	२३८, २६८, २९१
अग्गी	२४८
अग्गुज्जाण	१६१, १६६, १७४, २०९, २५२, २५५, ३००, ३०३, ३२४
अग्गार्थंति	३२३
अग्गार्थति	२७
अग्गार्थमाणी	३३, १४६

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अग्वायह	२७
अग्घेण	२८५, २९४, २९६
अग्घं	२८४
अच्चक्खुफास	२४९
अच्चलिष्ट	१५७
अच्चवलं	१०
अच्चित्त	४२, २५८
अच्चणिज्ज	९२, १३९, २५४, ३२८, ३४७, ३५४
अच्चिमाली	३६७, ३६८
अच्चिय	१८
अचीसहस्समालणीय	४०, ५२
अच्चुयपज्जवसाणा	१८४
अच्चेति	२८७
अच्छ	६७, २१९
अच्छत्तग	२५२
अच्छमाणी	३३
अच्छराण	१०७
अच्छरा	३६८
अच्छविमलसल्लिपरथपुण्णे	१०३
अच्छविमलसल्लिपल्लिच्छन्ने	१०३
अच्छिदकुच्छी	५९
अच्छिवयणा	२३०
अच्छी	५७, ५८, ७०
अच्छे	२२०
अच्छेरष्ट	१६२
अच्छेरय	३२४, ३२५
अच्छोडेति	३४१
अजहणमणुक्कोस	२६१
अजातिया	१२०
अजिय	४९, ५४
अजीरष्ट	२३०
अज्ज	१३, ३८, १५३, १५७, ३०४
अज्जग	१९१
अज्जगपज्जगपिउ	४७
अज्जजंबू	३५५
अज्जजंबूणाम	४, ५, ६

વિશિષ્ટશબ્દા:	પૃષ્ઠાઠ્ઠા:
અઞ્જયપઞ્જયપિપઞ્જયાગણ	૪૬
અઞ્જયા	૨૮૦
અઞ્જવ	૩, ૨૧૧
અઞ્જસુહૃમ્	૩, ૪, ૫, ૬, ૩૫૫
અઞ્જા	૨૪૧, ૨૪૨, ૨૪૩, ૨૪૪, ૨૭૪, ૨૭૫, ૨૭૬, ૨૭૭, ૨૭૮, ૩૧૮, ૩૨૦, ૩૬૦, ૩૬૧, ૩૬૨, ૩૬૯
અઞ્જિયા	૩૨૦
અઞ્જિયાસંવયા	૧૮૧
અઞ્જિયાસય	૧૯૦
અઞ્જિયાસાહસ્તી	૧૦૮, ૧૮૯, ૩૫૮
અઞ્જળ	૨૮૨
અઞ્જો!	૨૬૧
અઞ્જોપાણ	૨૮૦
અઞ્જસ્થિણ	૨૭, ૫૭, ૫૮, ૮૦, ૯૨, ૧૨૮, ૧૩૨, ૧૩૩, ૧૩૬, ૧૩૭, ૧૩૮, ૧૬૦, ૧૬૭, ૧૬૮, ૧૮૦, ૨૧૮, ૨૩૨, ૨૩૩, ૨૩૪, ૨૩૮, ૨૪૧, ૨૫૯, ૨૭૮, ૨૯૫
અઞ્જસ્થિતે	૭૪, ૨૨૧, ૨૨૫, ૨૪૩, ૨૪૫, ૨૫૧, ૩૧૧, ૩૧૪, ૩૬૧
અઞ્જસ્યળ	૬, ૧૦૨, ૩૫૪, ૩૫૬, ૩૬૨-૩૬૯
અઞ્જસ્યળા	૬
અઞ્જવસાળ	૬૩, ૬૯, ૧૭૯, ૧૮૮
અઞ્જોવલ્લજહ	૧૭૮
અઞ્જોવલ્લળ	૧૭૭, ૩૨૮, ૩૨૯, ૧૨૬, ૨૩૨, ૨૩૬, ૨૩૮, ૨૯૬, ૩૫૦, ૩૫૧, ૩૫૩
અઞ્જિયાવિઞ્જમાળ	૧૦૦
અઞ્જજ્ઞાળોવગયા	૨૫
અઞ્જહાસ	૧૫૫, ૧૫૭
અઞ્જળાલા	૧૪, ૧૫
અઞ્જદુહૃવસદ્	૧૫૮, ૨૩૨, ૨૬૩, ૩૫૩

વિશિષ્ટશબ્દા:	પૃષ્ઠાઠ્ઠા:
અઞ્જદુહૃવસદ્માળસ	૫૮
અઞ્જદુહૃવસદ્માળસગણ	૫૭
અઞ્જવસદ્દુહૃદ્	૬૨
અઞ્જાલ્ય	૩૦૯
અઞ્જ	૬, ૧૬, ૧૧૩, ૧૧૪, ૧૧૬, ૧૧૮, ૧૩૦, ૧૩૧, ૧૪૭, ૧૯૦, ૨૩૫, ૨૩૬, ૩૬૯
અઞ્જગમહાળિમિત્તસુત્તથપાઢણ	૧૭
અઞ્જકમ્મસૂ	૫૪
અઞ્જદ્	૫૪, ૧૮૫
અઞ્જળં	૧૩૦
અઞ્જત્તીસાણ	૩૫૮
અઞ્જમ	૭૨, ૧૪૧, ૧૪૨, ૧૪૩, ૧૪૪, ૧૪૫, ૧૯૦, ૧૯૧, ૨૮૪, ૩૫૫, ૩૬૮
અઞ્જમણ	૧૮૮
અઞ્જમં-અઞ્જમેળં	૭૧
અઞ્જમમત્તં	૨૮, ૨૯, ૨૨૫, ૩૦૩
અઞ્જસય	૪૯
અઞ્જસદ્દસ	૧૮૪
અઞ્જાહં	૫૭
અઞ્જાણ	૩૪૫
અઞ્જારસ	૧૦૮, ૧૪૪, ૧૮૫
અઞ્જારસળ્હ	૭૮
અઞ્જારસદેસીભાસાવિસારયા	૯૫
અઞ્જારસમ	૧૪૩, ૩૩૪, ૩૪૭, ૩૪૮
અઞ્જારસમં-અઞ્જારસમેળં	૭૨
અઞ્જારસવિહિપ્પગારદેસીભાસાવિસારણ	૩૯
અઞ્જારસુત્તર	૭૬
અઞ્જાવય	૩૮
અઞ્જાવિસતિમં-અઞ્જાવીસતિમેળં	૭૨
અઞ્જાવીસ	૧૪૪, ૧૮૯
અઞ્જાસીતિ	૧૮૧, ૧૮૩
અઞ્જાહિય	૧૮૮, ૧૯૦
અઞ્જાહિયામહિમ	૧૮૯
અઞ્જિવમ્માવળદ્વે	૭૨
અઞ્જિજુદ્ધં	૩૮

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अष्टिमुष्टिनाणुकोप्परपहारसंभगमहियगत्तं	८६
अष्टियरासिस्तसंकुल	२००
अष्टिसुहाए	१५
अष्टे	३११
अष्टेणं	१२१
अष्टो	३५२,
अडमाण	२५८, ३१९, ३५३
अडमाणी	२४१
अडवी	२५३, ३४३, ३४४, ३४५
अडवीमुहिं	३४३
अडहि	१७२
अड्डु	७७, १३२, १५२, १९१, २२४, २३६, २५१, २६५
अड्डुस्तकालसमय	३४, १४५, १९०, ३४१,
अड्डा	९५, १०८, २५६, २७६, ३२१
अड्डाइज्ज	६८, ३६२,
अड्डे	३५७
अणंगसेणापामोक्खा	१०८, २८३
अणंत	६, १८८, १८९, ३२०
अणंतर	७६, ९२, १४५, १४६, १७८, २६३, २६५, ३५४, ३६२
अणगार	४, ७१, ७३, ७४, ७५, ७६, ११३, ११७, ११८, १२३, १२४, १२५, १२७, १२८, १३०, १४२, १४३, १४४, २५०, २५७, २५८, २५९, २६०, २६१, २६२, ३१८, ३१९, ३२०, ३४८, ३५०, ३५१, ३५२, ३५४.
अणगारवणओ	७०
अणगारविणय	११५, ११६
अणगारसय	१२६, १२८, १२९, १९०, ३१९, ३५५
अणगारसहस्स	११३, १२२
अणगारियं	४५, ५५, ९१, ३५९, ३६१,
अणज्जोवन्न(ण)	३२८, ३५३
अणणुसासणताए	२२५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अणधारग	३३८
अणभुमुष्टिय	११७
अणभिलसमाणी	२४
अणरिहे	२६
अणवक्कलमाण	७४, ७५, २६१, ३२०,
अणवदग्ग	९१, ९३
अणवयक्खमीणा	२०४
अणवरय	५४
अणवेक्खमाण	३२०
अणसण	७५, ७६, ९२, १२२, २४४, ३६२
अणहसम्मग	१५३, १९१, ३३८
अणाउल	१५७
अणगालियचंडतिव्वरोस	१९९
अणाढायमाणी	९०
अणाढायमीणा	२४, २५, २०४, २४६, २७८
अणादि	९१
अणालोइयपडिक्कंता	२७९, ३६२
अणासाएमाण	३४४, ३४५
अणाह	१८२, २०६, २२८
अणिए	१८३
अणिएहिं	३५६
अणिकिखत्त	७१, ७२, २३३, २६१, २७५, ३१९
अणिच्च	४५
अणिट्ठ	४४, २०४, २२०, २४०, २४१, २७४
अणिट्ठतरा	१४८, २१६, २६८, २८०
अणितिए	४५
अणितिया	४६
अणिमिस	९८, १७७
अणियाहिवति	१८३, ३५६
अणिवारिया	३३६, ३६१
अणुकंपणट्ठा	३४
अणुकंपनाण	२९
अणुकूल	१४१, १४५
अणुकिखत्त	१५३

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अणुगच्छति	३५६
अणुगच्छमाण	८६, ३४३
अणुगवेषमाण	२९४
अणुगिण्हमाणा	२८१, २८६, २९१
अणुगिलति	१३४
अणुग्याह	२३७
अणुचितेमाण	२६, १९५, २५०
अणुत्तर	४७, ५४
अणुत्तरोववातिय	१९०
अणुदुयमुद्गं	३५
अणुपत्त	१२, २३२, २३९
अणुपयाहिणीकरेमाण	१८५
अणुपरियट्ठति	२०३
अणुपरियट्ठियञ्च	१९७
अणुपरियट्ठिसइ	१३८
अणुपरियट्ठिस्सति	२०८, २५४, ३२९, ३४४, ३५३
अणुपरियट्ठेउं	१९९
अणुपविद्ध	६८, १८४, १८८, २२४, २४१, २५८, २७४, ३४३
अणुपविसति	१५, १६७, ३०९, ३१५
अणुपविससि	२९६, ३०१
अणुपविसह	२४२
अणुपविसहि	१७२
अणुपविसाहि	३०३
अणुपविसिच्छए	१६८
अणुपस्वइंसु	१८८
अणुपुव्व	३७, ६९, ७५, १०१, ११६, १३०, १३१, १३३, १३५, २२६, २२७, २३९, २४०
अणुपुव्वसुजायवप्पगंभीरसीयलजल	१०३
अणुपुव्वसुजायवप्पसीयलजल	२२६
अणुप्पत्त	६३, ६९
अणुप्पवैस	१७७
अणुबद्ध	७९
अणुभूयकल्लाण	४७
अणुभूयपुव्व	६३

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अणुमए	४५
अणुमग्गजातिया	३३४, ३४०
अणुमग्गजायए	१६७
अणुमन्निस्था	११०, १२, ३५०
अणुरत्त	२३८
अणुरसियं	१०९
अणुराएण	११२
अणुलिपति	५१
अणुलित्त	११६
अणुलिहंतसिहर	१०७
अणुलोम	२०२, २०८
अणुवड्ढेमि	८१
अणुवड्ढेहि	२४५
अणुवत्तमाण	४८
अणुवासण	२३१
अणुवाहण	२५२
अणुवूहति	१३
अणुवूहमाण	१२
अणुवूहेति	१९
अणुव्वतिज्जमाण	१००
अणुव्वय	२२१
अणुव्विग्ग	१५७, २०३
अणुहोह	१९१
अणुहोहि	४७
अणूणाति	१८२
अणेग	१०८, १५४, १९२, १९५, २८३, २८४
अणेगखंडी	३३६
अणेगखंम०	१८५, २२७, २३२
अणेगखंमसतसन्निविद्धं	२८४
अणेगखंमसय०	२२७, २२८, २९२
अणेगखंमसयसन्निविद्धं	३९, ५२, १४८, २२७
अणेगगणवायग	१६
अणेगहस	२०६
अणेगतड	१०७
अणेगताल्लवराणुचरित	३५
अणेगभूयभावभविष्ट	१२१, १२२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अणेगमणिकणगरतणपहकरपरिमंडित-		अतिभट्ट	२९३
मतिचिठविणिउत्तगमणुगुणजणियहरिसो	३०	अतियट्टिजमाणी	१९३
अणेगवायामजोग	१४	अतिरित्तं	१६२
अणेगवालसयसंकणिज	७७	अतिहि	२२७
अणेगसउणगणमिहुणवियरियसदुघ्नइय-		अतीत	१३६, १३७
महुरसरनाइया	२२६	अतीव	७३, १४८, २१३, २५३
अणेगसउणगणरुयरिमितसंकुल	२२९	अतुरियं	१०
अणेगसतसहस्र	२६३	अत्तए	७, १६७, २४०, २४४, २६६, ३१७
अणेगहृत्थिसयसंपरिवुड	६३	अत्तएण	१७०
अणेगाई	३२१, ३२४, ३२५	अत्तणो	१११
अणेगात्ति	१०१, १५४, ३५९	अत्तया	१३२, १५१, १६३, १६४, १६६, १९१, २७९, २८१, २९६, ३३४, ३४०, ३४८
अणेसणिजा	१२१	अत्ताणं	२४४, ३२०
अणोजकोजयपउर	१४६	अत्तिया	१७३, २३६, २३७
अणोवमसिरीया	१४७	अत्थ	३८, ५८, १३७, २४८, ३४५
अणोहट्टिए	३३६	अत्थत्थिया	५४
अणोहट्टिया	२७८, ३६१	अत्थमासा	१२१
अण्ण	१३३, १७३, १८४, २२८, २९१	अत्थरगमउयमसूरओत्थइयं	१७
अण्णउत्थिय	२१३, २१४	अत्थरय	९
अण्णतरंसि	२७९	अत्थल्लभ	१२, १९
अण्णदा	१६२, १७६, २०१	अत्थसत्थमइविसारए	७
अण्णमण्ण	९८, १४२, १७४, १७५, १८२, १९५, १९९, २००	अत्थसंपदाण	१८२, १८३, २३०, २९९
अण्णमण्णस्त	१९१, ३१३, ३२०, ३२४	अत्थसंपयाण	१८१
अण्णया	८, ८०, १००, १९१, २८०	अत्थसार	८९, ९०
अण्णहा	२०२	अत्थसिद्धी	१५३
अण्णाई	३२७	अत्थाभिसंकीहिं	३३८
अण्णेसिं	३६२	अत्थाम	६८, १७५, ३०७, ३०८, ३४३, ३५३
अण्णेहिं	३५६	अत्थाह	२४७, २४८
अण्णो	१११	अत्थाहमत्तारमपोरिसिय	१३०
अतत्थ	१५७, २०३	अत्थुयपच्चुय	१४६, २२७, २८६
अतारं	२४७	अत्थेगइया	७६, २५४
अतिकंत	६५	अत्थेगत्थिया	९२, १४५, ३२०, ३२८
अतिगच्छमाण	५७, ६९	अत्थोगाह	११
अतिगमण	८६	अत्थव्वेय	११४
अतिगयं	१०		
अतिगागरेण	३५३		
अत्तिय	६२		

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अथाम	२३४, २५९	अन्न	६७, १०८, १८३, २५८, ३२४
अदंढिमकुडंढिमं	३५	अन्नतर	२४३, २४४, २५५
अदिह्दोसवडियं	२७१	अन्नमन्न	९४, ९५, ९९, ११५, १२८, १४०, १५२, १५७, २२९, २३२, २३३, २४४, २५६, २६१, ३१८, ३३९
अदिह्दसेवगा	३१६		
अदिनादाण	७४, ११६	अन्नमन्नच्छंदागुवत्तया	९४
अदीणविमणमाणस	१५८, १५९	अन्नमन्नमणुरत्तया	९४
अदीणसत्तु	१४५, १६७, १६९, १७०, २१५, २२३	अन्नमन्नमणुव्या	९४
अदुत्तरं	५७, ८२, २६३	अन्नमन्नमेयारूवे	९५
अदूरसामंत	४, १६, ६५, १०४, १०७, १३०, २१७, २२५, २३६, २४८, २५४, २५८, २५९, २६६, २७५, २८४, ३३६, ३४१	अन्नमन्नस्तेयमहं	१४२
		अन्नमन्नहियइच्छियकारया	९४
अद्वजोयण	३१३, ३१४	अन्नया	१४१, ३४८
अद्वहमाण	१२, ८४, १४६	अन्नविहिं	३८
अद्वपलिओवम	३६५, ३६७, ३६८	अन्नजिमाणमग्ग	२६२, २७२
अद्वभरह	३०१	अन्नैसिं	३३८
अद्वमासिया	२७९, ३६२	अपक्खेवग	२५२
अद्वहार	५२	अपक्खभिजाणमाणी	२९७
अद्वाण	२५३	अपक्खाएमाणा	२७
अद्वाणपरिस्संत	२४९	अपक्खिम	५०
अद्वाखण	२७, २४५	अपज्जुवासणआए	२२५
अद्वुह	१०७, २८०, २९४, ३६४	अपडिलद्वसम्मत्तरयणलंभ	६९
अधन्न	२३३	अपत्तिर्यं	२७३
अधन्ना	८०, २६१, २६२	अपत्तिवमाण	२२१, २५४
अधम्मकेऊ	३३७	अपत्तिवमाणी	२७५
अधरिमं	३५	अपत्थयण	२५२
अधारणिज	३५, १७५, २३४, २५९, ३०७, ३०८	अपत्थरयण	२५२
		अपत्थियपत्थिए	२६२
अधुवा	४६	अपय	१६७
अधुवे	४५	अपरक्कम	६८
अनिक्खित्त	२९८	अपरिजाणमाणी	९०
अनिण्हवमाणा	२७	अपरिजाणमीणा	२७८
अनिरुद्ध	२९४	अपरिणममाण	३५३
अनिवारिया	२७८	अपरिभूत	३२१, ३५७
		अपरिभूय	१५२, २३६, २५१, २७६
		अपरियाणमीणा	२४, २५, २०४
		अपस्समाणी	२६९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अपाण्णं	१८७, १९०, ३१९
अपासमाण	८५, १७३, २९८, ३१३.
अपासमाणी	२०३, २७०
अपुणरावत्तयं	६
अपुण	८०, २५७, २६२, ३५१, ३५२
अपुत्त	२४८
अपुत्त	२३३, २६१
अपुरिस्कारपरकम्	२३४, २५९, ३०८, ३४३, ३५४
अपुव्व	३२८
अपुव्वकरण	१८८, २५०
अपुव्वणाणगहण	१४३
अपूइवयणा	३१६
अपोरुस्यं	२४०
अप्पछट्ठ	३०३, ३१०, ३११, ३४३, ३४४
अप्पडिहयअपव्वक्खायपावकम्	२९४
अप्पडिहयवरणाणदंसणधर	५
अप्पणा	१११
अप्पणो	११, १६, ८७, १४८, १७२
अप्पत्त	२०८
अप्पत्थिय	१५९, १६८
अप्पत्थियपत्थिया	१५८
अप्पत्थियपत्थिया	१९६, २०३, ३०४, ३१०, ३१३
अप्पमार	५६
अप्पमत्त	५४
अप्पमहग्ग	५३
अप्पमहग्गभाभरणालंक्रियसरीर	१८, ५०, २१६, ३५८
अप्पवसा	२७८
अप्पसोग	२०९
अप्पाणं	४, ५, २४, ७१, ७२, ७३, ७५, ७६, ८९, ९०, ९१, १०८, ११४, ११५, २०६, २१८, २३३, २३८, २४१, २४७,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अप्पिए	२४८, २५९, २९८, ३१८, ३५३, ३५५, ३५६, ३६२
अप्पिणामि	२२०
अप्पिय	३०५
अप्पियतरा	४४
अप्पियया	२६८
अप्पेगइया	२०४, २४०, २४१, २४३
अप्पेगतिया	२८२
अप्पेगतिया	५७, ५८, १०९, १७२, १८४, १८६, २१३, २२८, २२९, २३८, २५४, ३०२, ३३४, ३३५
अप्पोदय	६२
अप्पोलंभनिमित्त	७६
अप्फोडंत	१५५
अफासुगा	१२०
अफुडिय	१३५
अवंधव	२०६
अवल	६८, १७५, २३४, २५९, ३०८, ३४३, ३५४
अबीय	२८
अबुद्धीओ	३३१
अब्भंग	१५
अब्भंगपरिमह्णुव्वलणकरणगुणणिग्गाएहिं	१५
अब्भंगिए	१५
अब्भंगैति	१९५, २७३
अब्भंतर	८
अब्भक्खाण	७४
अब्भक्खेया	१२०, १२१
अब्भगुण्णाए	७५
अब्भगुण्णात	४५, ७१, ७४, ७६, ११३, १८४
अब्भगुण्णाता	१३, ८१, ८३, १४९
अब्भगुण्णाय	७३, ८०, १९१, १९२, २४३, ३०७, ३१९, ३५३, ३५८, ३५९,
अब्भगुण्णाए	२२२, २२६
अब्भगुण्णाया	११, २७५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अब्महिंयं	३६८	अभिगम	४२
अब्महिंयभीमभेरवरवप्यगार	६६	अभिगमणक्याए	२२१
अब्मिंतर	१८६	अभिगमणक्याए	२१९
अब्मिंतरक्याणिज	२२१, २२७	अभिगयजीवाजीवे	२२२
अब्मिंतरपाणिय	३३६	अभिगयद्या	१८
अब्मिंतरवाहिरए	३५	अभिगिण्हइ	३५२
अब्मिंतरिय	९०, १३८, १७६, १८७ १९०, २४६, २४७	अभिगहं	२३३, ३५२
अब्भुक्खित्ता	३६१	अभिचंद	१४२
अब्भुक्खेइ	२७७	अभिजुत्त	२४९
अब्भुगत	२०	अभिणंदता	५४, १५३
अब्भुगाय	५२	अभिणंदिजमाणी	२३, ३३
अब्भुगायमूसिय	१९५, २९१	अभितजेमाण	३४३
अब्भुग्गयमूसियपहसिए	३९	अभितासेमाण	३४३
अब्भुग्गयमुकयवइरवेतियातोरणवरइय-		अभिथुणंता	५४
साउमंजियासुसिलिह्विसिह्वल्लसंठित-		अभिनिग्गच्छंति	२८४
पसत्थवेरुलियलंभणाणामणिक्कणगरयण-		अभिन्नमुहरामणयणवण	१५७, १५९
खचितउजलं	४०	अभिभूत	२१७, २२५, २३०, २३२, ३४३
अब्भुज्जय	२०, १२८, ३५०	अभिभूता	४४, २६३
अब्भुद्धिय	२१	अभिभूया	१७७, २००, २५८, ३४५
अब्भुद्धेति	२४१, २४६, २९५, ३५६	अभिमुह	५, ४३, ७४
अब्भुद्धेमि	४३	अभिमुहमावयमाण	१५५
अब्भुद्धेहि	२४५	अभिरक्खिजमाणा	१५३
अब्भुदय	५०, ७९	अभिरममाण	१०३, २२९, २३२, ३३४
अब्भुज्जत	२१	अभिरममाणा	१९७, १९८, २००
अब्भुवगच्छेजा	२७१	अभिराम	५२
अभडप्पवेस	३५	अभिरइए	४४, १२३, ३४९, ३५९
अभय	७, २८, ३२, ३३	अभिरुइयमेयं	४३
अभयकुमार	२७, २८	अभिरुव	४०, १०३, १९५, २२७
अभयदणं	५	अभिरुवा	१३५, २२६, ३४८
अभिउंजितुकाम	२४९	अभिलंघमाणसिहर	३९
अभिओग	२९४	अभिलसति	२०८
अभिकख	१४३	अभिलाव	७१, ७२, १४७
अभिकखण	१५४, १६२, २४५, २७६, २७८, ३६१	अभिवग्गंत	१५५
अभिगजंत	१५५, ३४३	अभिसमन्नागए	१०६, १६१
		अभिसमन्नागत	१७९, २५५
		अभिसमन्नागय	१५९, १६७, १६९, २२४, २३५, २५०, ३१५, ३४६, ३५७, ३६२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अभिसमागच्छिहिह	३४५
अभिसमेति	६९
अभिसमेसि	६४
अभिष्मणाति	८०
अभिसंश्रुणामाणा	१५३
अभिसिञ्चति	४९, २२३, ३१३, ३५०
अभिसिञ्चित्	३४९
अभिसेष्ट	१८४
अभिसेओ	१४२, ३१८
अभिसेकं	२८२
अभिसेय	१९, ३०६
अभिसेयारिह	२४४
अभीष्ट	१५९
अभीत	१५७
अभीया	२०३
अभोजं	२५८
अमहलसगलपरिहिष्ट	२९३
अमच	१६, १४९, १५१, २१५, २१७, २१८, २१९, २२०, २२१, २२२, २२३, २३६, २३७, २३८, २३९, २४१, २४४, २४५, २४६, २४८, २४९, २५०
अमची	२३९
अमणाम	४४, २२०
अमणामतरा	१४८, २१८, २६८
अमणामतराणं	२६९
अमणामा	२०४, २४०, २४१, २४३, २७४
अमणुण्ण	४४, २१५, २१८, २२०
अमणुण्णतरा	२६८
अमणुण्णा	२४०, २४१, २४३
अमय	२३, ५३
अमयफलाति	१९६
अनयमहियफेणपुंजसण्णिगास	३२
अमरराहुवणे	७८
अमरवति	१८८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अमरसेण	१८८
अमावसाचंद	२११
अमिचे	२४८
अमुच्छित	३५३
अमुच्छिया	३२८
अमूढदिसाभाष्ट	३२२
अमूढहृथा	१९५
अमूढा	१९५
अम्मो	१६८, २३९
अम्मताओ	४४, ४५, १९२, ३५८
अम्मतातो	३५९
अम्मघाती	१६८, २३९, ३५१, ३५२
अम्मया	२८, ४४, ८३, १४६, १८४, १९४
अम्मयाओ	२०, २६, ३१, ८०, १९१
अम्मयातो	३५९
अम्मा	२९०
अम्मापिहिनियगनिप्पिवासा	२७६
अम्मापिज्जग	३८, ४४, ४५, १९५, ३३५
अम्मापितरो	३९, ४६, ४९, ५१, १९१, ३१७
अम्मापितीहि	३५८
अम्मापियरो	३६, ३७, ३८, ४०, ४३, ५५, ५६, ८४, १४१, १८४, १९२, २०९, २६८, २७९, ३५८, ३६०
अम्मो	१६८
अयमहे	७६, ७७, ९३, १०२, १०६, १०७, १२९, १३०, १३१, १४०, १४१, २१०, २१२, २१३, २३५, २३६, २५१, ३२०, ३४८, ३५४
अयमेयारुवं	१०, २८, ८४
अयमेयारुत्ते	२८, ३१, ७३, ७४, ८०, १२८, २३४, २३८, २४३, २४९
अयलं	५, ५४, १४१
अयला	३६८
अयसिक्कुसुमप्पगास	१०८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अरक्खुरीए	३६७, ३६८
अरणिं	३४६
अरतिरति	७५
अरस	१२४
अरसविरसं	३५३
अरहओ	१९०, ३६९
अरहं	१८४, १८८
अरहंत	७४, १४३, १५८, १८१, २५९, २८८
अरहंतंसि	१९
अरहंतमायरो	१९
अरहंता	३११
अरहंतार्ण	३५४, ३५६
अरहण्णए	३२१
अरहण्णग	१९२
अरहण्णगवज्जा	१५५
अरहत्तो	११०, ११२, ११३, ११७, १८६
अरहत्तए	१५७
अरहत्तग	१५२, १५३, १५८, १५९, १६२
अरहत्तगपामोक्खा	१५४, १६१, १६२, १६३
अरहत्तय	१६०, १६१
अरहया	३५९
अरहा	१०८, १७९, १८०, १८१, १८२, १८३, १८५, १८७, १८९, ३१०, ३११, ३१२, ३१९, ३५८, ३६०
अरि	८८
अरिद्धनेमी	१०८, ११०, ११२, ११३, ११७, ३१८, ३१९
अरिसा	२३०
अरिहा	३१८
अरुयं	५
अरोएमाणा	२२१, २५४
अरोएमाणी	२७५
अरोया	१४७
अलंकार	८०, १६१, १८०, १८७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अलंकारविभूसा	९२
अलंकारियकम्म	९०, २२८, २७२, २७३
अलंकारियपुरिसा	२२८
अलंकारियसभा	९०, २२८
अलंकितविभूसिय	५२
अलंकिय	५३
अलंबकुच्छी	५९
अलंबलंबोयराहरकर	५९
अलंसि	३६५
अलसिरी	३६५
अलद्धा	१२१
अलभमाण	८५, १७६, १९९, २००, २९८, २९९
अलभमाणी	२०३, २६२
अलयापुरिसंकासा	१०७
अला	३६५
अलाहि	४०, ४७, २५६
अले	३६५
अलेवाड	१४४
अल्लं	३४०
अल्लियावेति	८४
अल्लीणपमाणजुत्तपुत्त	५९
अल्लीणपमाणजुत्तवट्टियपीवरगत्तावरे	५९
अल्लीणसोमपियदंसण	२९३
अवउडगबंधण	८६
अवक्कमति	२१८, २३४
अवक्कमामो	८९
अवगयतणप्पएसरुक्ख	६६
अवगयपरिस्समे	१५
अवगयसोय	८७
अवगुणति	२७०
अवचित	३७
अवज्झाए	२४६, २४८
अवज्झात	२५०
अवज्झे	३०५
अवट्ठद्धा	३४५, ३४६
अवट्ठिए	१२१, १२२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अवण्हाण	२३१
अवयद्वा	२९५
अवदहण	२३१
अवदार	८४, ८५
अवदालियवयणविवरणिलालियगजीह	६१
अवद्वार	८४, १७४, २३९, २४०, ३०५
अवजार	७९
अवमर्नति	३६१
अवयक्वत	२०७, २०८
अवयक्वति	२०४
अवयक्वह	२०२, २०३
अवयच्छियमहल्लविगयबीभच्छलाला-	
पगलंतरत्तलुयं	१५६
अवयासिय	९०
अवर	६
अवरकंका	६, २९५, २९७, ३०२, ३०३, ३०४, ३०९, ३११, ३१२, ३१३, ३१४, ३१५
अवरकंकारायहाणि	३०१
अवरविदेह	१७८
अवराह	२०१
अवरिल्ल	१९८
अवलोएमाणी	२३
अवलोएहि	२०६
अवस	२०७
अवसवस	२६८, २६९, ३५१, ३५३
अवसव्वस	२६९
अवसेस	७०, १२४, १८५, २८४
अवस्सविप्पजहणिज	४५, ४६, ४७.
अवस्सविप्पजहियव्व	३४७
अवक्कमिता	८९
अवहरियं	३४२
अवहिते	३२१
अवदिया	८५, ३००
अवहीरमाणी	३४३
अवहोलंतकुण्डुययितसप	१५६
अवाउडएण	७१, ७२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
अविउसरणया	४२
अविंदमाण	२७, २८
अविण्ण	५४, ११५, १७१, २०८
अविणिजमाण	२४, २६
अवितण्ह	५९
अवितहं	१३, २७, ४३, २०९, २१९
अवि याइं	८८, २७१
अवियागरी	७८
अविरह	१११
अविरत्त	२३८
अविरय	२९४
अविरिण	१७५, २३४, २५९, ३०८, ३४३, ३५४
अविरुद्ध	२५२
अविलंबियाए	१०
अविसेसिया	३६५
अव्वए	१२१, १२२
अव्वाबाह	६, ११८, ११९, १८३
अव्वायमल्लदाम	३५
असंक्रमाणा	२७
असंखपरिमाणनामवेज	३०
असंखेजभागमित्त	३६२
असंगते	३४०
असंदिद्ध	१३, २७, २०९
असंपत्त	६२
असंपत्तदोहला	२४
असंपुडितउट्टे	७८
असंपुण्णदोहला	२४
असंभत	१०, १५७, २०३
असंमाणियदोहला	२४
असक्कारिय	१७४, १७६, ३०५
असण (४)-	७५, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८७, ८८, ८९, ९१, ९२, ९८, ११५, १२६, १२७, १३२, १३३, १३६, १४८, १५२, १६१, १८०, १८२, २१६, २१७, २२०, २५३,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

	२५७, २५८, २६७, २६८, २६९, २७२
असण-पाण-खादिम-सादिमं	९५, ९६, १७८, २३७, २२७, २३५, २४१, २४३, २५६, २७३, २७४, २८५, २९१, २९२, ३३९, ३४०, ३४१, ३५०, ३५३, ३५९
असण-पाण-खातिम-सातिम	२३८
असण-पाण-खादिम-सादिम	२०, ३६
असत्थपरिणया	१२०
असद्दहमाण	२२१, २५४
असद्दहमाणी	२७५
असद्धेयं	२४८
असम्भावुम्भावणा	२१८
असमाहिकर	२९४
असमाहिपत्त	१५८
असम्माणिय	१७४, ३०५
असद्दमाण	२६९
असाधुदंसण	२२५
असासए	४५
असासता	४६
असासया	४६
असाहुदंसण	२३३
असि	१५५, १९६, २४७, ३४३
असिखेडग	२०३
असिखेडगःगाहत्या	१९६
असिति	१७१
असिधारावय	४७
असिपत्त	२६८, २६९
असियएहिं	१३५
असियसिरया	१४७
असिलक्खण	३८
असिलद्धीहिं	३४०
असिवर	२०८
असुइ	१९७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

असुइविगयबीमत्थदरिसणिज्ज	२१६
असुइ	४६, ११५, १७१
असुभ	१७७, १७८, २००, २१७
असुभगोमालावहार	१९६
असुयपुव्वं	४४
असुर	१८३, १८४
असुरकुमार	३५६, ३६२
असुरिंद	१८४, १८५
असुरिंदवज्जिय	३५५
असुस्सूणताए	२२५
असोग	१४६
असोगवणिय	१४८, २४७, २९७, ३५१, ३५२
असोगवरपायव	१०८, १८७, १८८, २५०, ३५१, ३५२
अस्संजय	२९४
अस्सिणीणक्खत्त	१४५
अस्सिणीनक्खत्त	१४३, १८७
अह	१४
अहण्ण (अधण्ण)	११०, ३५०, ३५१, ३५२
अहतवत्थचंदणोद्धित्तायसरीरा	१०९
अहतसुमहम्भदूसरयणमुसंसुत	१५
अहन्न	८१, २५७, ३५१, ३५२
अहम्मिए	३३७
अहाक्कपं	७१, ७२
अहाछंदविहारी	३६२
अहाछंदा	३६२
अहाणुपुक्खी	५४, १८५
अहापजत्त	२५८, २६१, ३५३
अहापडिरूव	४, ७३, ९१, १०८, २४१, २५७, ३५६
अहापवत्त	१२५, १२६, ३५०
अहाबायर	२९
अहामग्ग	७१
अहालहुसण	२०१
अहासन्निहिया	१४६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

अहामुत्त	७१, ७२, १४४
अहामुहं	७१, ७४, ८३, ११३, १२२, १२३, १८४, २२२, २२३, २२६, २४२, २४३, ३१७, ३१९, ३४९, ३५८, ३५९, ३६०
अहामुद्धम	२९
अहिण	२११, २१२
अहिणय	११६
अहिणयजीवाजीवे	११४, १५२, १५९, १६०, २५०
अहिच्छत्त	२५१, २५२, २५५
अहिजंति (अहिजइ)	३१८
अहिजति	२२३, ३२०, ३४८, ३६०
अहिणवगिहसमय	६५
अहिमड	१४८, १७७, २००, २१५, २१८
अहियतराए	२१२
अहियपेच्छणिजरूव	१७
अहिययराए	२११
अहियरूवसस्तिरीए	१६
अहिलाणेहिं	३२९
अहीण	७
अहीणपंचेदिय	१३२
अहीणपंचेदियसरीरे	३३४
अहीणपडिपुण्णपंचिदियसरीरा	७८
अहीणमतिरित्तं	१६२
अहीणा	३४०
अहुणोववन्ना	३६२
अहे	३५१
अहेसत्तमाए	२६३
अहोरेत्त	१४४, १५४
अहोराइयाए	७१
अहोलोगवत्त्यन्वाओ	१४७
अहोसिरे	५
आइकर	४२
आइक्खह	२७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

आइक्खियं	७०
आइगर	५, ७३
आइणम	१०
आइणवेढो	३२२
आउए	१९०
आउक्खय	७६, ९२, १४५, १७९, २५०, २७९
आउट्टति	३५०
आउट्टावेमि	१२५
आउर	२४९
आउसति	३३४
आउसियअक्खचम्मउट्टगंडदेस	१५६
आउसियवयणगंडदेस	१५४
आउसो	२४९
आएहिं	२६, १७६
आओसणाहिं	३३५
आक्खित्ता	३११
आक्खेति	३१२
आक्खिचणया	२११
आकुंस्वियथोरपीवरकर	६६
आगतसमय	२०२
आगमण	२८४
आगमणपओयण	३१६
आगमणप्पतोयणं	९७
आगमेस्स	२७६
आगय	३३६
आगयगंधा	१३५
आगयसमए	२०१
आगर	२८४, २९४
आगामियाए	२५३
आगारभावपडोयार	१७०
आगास	१५४
आगासतल	२९७, ३००
आगासतल्ल	२३६, २६६, २७२, २९८, २९९
आगासफलियसमप्पं	३२
आगासफलिइसरिसप्पं	२२

विशिष्टशब्दः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दः	पृष्ठाङ्काः
आघतण	२००	आपुच्छणा	२३३
आघयण	२०१	आपुच्छणिज	७, १३२, १४०
आघवण	४७, ४८, ११०, १९२, ३४९	आपुच्छामि	४३
आघवित्तण	४७, ४८, ११०, ११७, १९२	आपुच्छामो	३१७
आघवेमाण	११५, १७०	आपुच्छित्ता	२२५, ३१९, ३५०
आडोलिया	३३४	आवाह	१०५, १०६, १११
आढंति	२७८, २९४	आभरण	५३, ८६, ११३, १८७, २४४
आढाइ	२१७, २१८, २७७	आभरणमलालंकार	५५, ११३, ३३४, ३६०
आढाति	२७, ९०, १७६, २१७, २४७, २९५, ३४९, ३५१, ३६१	आभरणविहिं	३८
आढायंति	५७, २०४, २४६	आभरणालंकार	८४, ८५
आढाह	२७	आभागी	३४५, ३४६
आढाहि	२४५	आभिओगिण	१८४, १८५, २४२
आणंद	९१	आभिओगियदेवे	३५७
आणंदयंसुपुण्णमुहे	६९	आभिसेकं	३०५
आणत्ता	१६६, ३१५, ३१६	आभोएति	१८०, २०४
आणत्तियं	१४, ३२, ३५, १६५, १६८, १८१, २८६, ३५७	आभोएमाण	७९, ८४, २२४
आणत्ते	१७०	आभोएमाणी	१४८, ३५६
आणवेति	१६५, ३१३, ३१५	आभोएमि	१६०
आणवेह	१६९	आमंतेऊग	२९४
आणा	५६, १४४	आमंतेत्ता	२१३
आणाउववायवयणनिहेस	१९६	आमंतेमि	२२३
आणाओवायवयणनिहेस	२९८	आमगमल्लगभूया	१९४
आणिय	४९	आमलकप्पा	३५७, ३५९, ३६३
आणियल्लिया	४०, ४६	आमिस	१०४
आणुगामियत्त	५६, २३३	आमिसतल्लिच्छे	७९
आणेह	३२५	आमिसत्थी	१०४
आतिक्खमाण	२१७, २२०	आमिसप्पिया	१०४
आतिक्खंति	९२	आमिसमक्खी	८७
आतिक्खति	३१८	आमिसल्लोला	१०४
आतिण्णे	६	आमिसाहारा	१०४
आतुर	६१	आमेलगजमलजुयलवट्टिय-	
आदाहिणपदाहिण	४३, ७४	अब्भुन्नयपीणरतियसंठितपओहरा	५३
आदिगर	७६, ३५४, ३५८, ३७०	आयरक्खदेवसाहस्सी	१८३
आधावमाण	६२	आयरित्तण	२४२
आपुच्छण	१९५	आयरिय	१०५
		आयरियउवज्जाय	९१, १००

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
आयं	२६, १७६
आयंत	८९, १५, ३४१
आयंता	३६, २५७, २८५
आयंबिल	१४४
आयंबिलपगहिय	२९८
आयरक्खवेवसाहसीहिं	३५६
आयवत्त	५३, २७६
आयवा	३६७
आयवालयमहंततुंबइयवुत्तकण्णो	६६
आशणाहि	२४९
आयाभंड	५६
आयामविकखंभ	१९५
आयार	५६
आयारगोयर	७०
आयारगोयरविणयवेणइयचरणजाया-	
मायावत्तिय	५६
आयारभंडए	२६०
अःयारभंडय	२५९, २६०
आयारभंडयं	७५
आयावणभूमि	७१, ७२, २७६
आयावेत्तए	२७५
आयावेमाण	७१, ७२
आयावेमाणी	२७५
आयाहिणपयाहिणं	५, ४३, ५५, ५६, ५८, ३५१
आरत्तपालियत्तय	६३
आरवि	३७
आरसंत	२०८
आरसियसइ	२७२
आराम	३३, ७९, ११९
आराहगा	२१३, २१४
आराहिया	१४४
आराहेत्ता	१४४
आरुसियदित्तरत्तनयणे	७८
आरूह	२०३
आरूहिय	११६
आरूहेति	२३३

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
आरोग	१९
आरोगतुट्ठि	१९
आरोगतुट्ठिदीहाउकल्लणमंगलकारण	१३
आरोगतुट्ठिदीहाउकल्लणमंगलकारण	१२
आलंब	१२३, १३२, ३१७
आलंबणं	७, १३२, १७९
आलंबणभूए	७
आलंबणभूत	१३२
आलवति	२७
आलवमाणा	२४६
आलवेति	५७
आलि	९८
आलिवरणसु	१९८, २००
आलित्त	१८९, ३१८, ३६०
आलित्तपलित्ते	५६
आलित्ते	५६, २४४
आलिवगतित्थमेयलहुत्थसंपउत्ते	७९
आलिहिता	१६३
आलुंयति	१०४, १०५
आलोइयपडिक्कंता	७६, २४४, २६०, २६१, ३२०, ३५४
आलोए	८२, १५०, २०२, २८७
आलोएमाणे	४१
आलोएहि	२७७
आलोक्कति	३२२
आलोतियपडिक्कंत	७५
आलोयंति	३१९
आवज्जति	३५४
आवति	२००, २०२
आवन्नसत्ता	८२, ३१७
आवयमाण	६०
आवरण	१५२
आवस्सय	१४३
आवाए	२५३, २५४
आवास	१६२, २८५, २८६, २९१, २९२
आविद्धमणिसुवण्ण	१६
आविद्धवग्गारियमल्लदामकलावा	१०९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
आवेदित	२९०	आसायम्नि (आसायम्नि)	३३१, ३३२
आसकिसोरणं	२३४	आसायण	१९५
आसकिसोरी	१९४	आसायणिज	२१६, २१९, २२१
आसखंध	२४६	आसारेति	९९, १०४
आसखंधवराते	२१७, २३६, २४५	आसासिया	४५
आसगं	२१८, २४७, २४८	आसासेह	२८०
आसण	२७, २९, ९०, ९१, ९७, ११०, ११७, १७२, १८०, १८३, २२७, २२९, २३७, २४१, २६६, २८५, २८६, २९४, २९५	आसित	३२, १२४
आसणाति	१८८	आसितसम्मज्जितोवल्लि	९६, १४९
आसत्तमाओ	४०, ४७, २५६	आसित्तसिच्चसुचियसम्मज्जितोवल्लि	२३
आसत्थ	११, ८५, ९७, १८२, १९५, २३७, २६६, ३४४	आसिय	३५, १८६
आसत्थामं	२८३	आसियसम्मज्जिओवल्लि	२८६
आसमह	३२९	आसुक्त	६२, ८९, १२७, १३७, १५९, १६५, १६८, १७२, १७४, १९६, २०३, २६२, २७१, ३०४, ३१३, ३१४, ३३५
आसथइ	२१०	आसेवमाणा	३२८
आसर्यति	३२६, ३२७	आसेविउं	३२८
आसयति	२०८, ३६१	आसेवियबहुलीकय	१४३
आसरह	४२, ४३, १५१, २८१, २८९, २९१, ३४९	आहणह	९६
आसरुव	२०३	आहाकम्मिए	४८
आसरुवधारी	२०१	आहार	७, ७५, १०४, १२३, १३२, १४२, १७९, २२३, २४०, २५८, ३४३, ३४६, ३४७, ३५३
आसवाणियए	२०१	आहारथी	१०४
आसवाहणिया	२३६, २३७	आहारमंडग(य)	२५९, ३५२
आसाइइ	२५७	आहारभूत	७, १३२
आसाएमाण	३६, ९८, २२०, २८५, ३४०	आहारवक्कीए	१४६
आसाएमाणी	८२, ८३	आहारातिणिया	५७
आसाएमि	२०१	आहारिय	८८, २५९, ३४७, ३५३
आसाढ	१२१	आहारेति	१९५, २५३
आसाति	१७७	आहारेत्तए	२५९, ३४६
आसादित	२२०	आहासन्निहिए	२५०
आसादेति	१९५	आहिंडति	३३
आसादेति	३५३	आहिंडमाणी	२४, २६
आसादेमो	३४५	आहिंडह	२४२, ३२४
		आहुणिजमाणी	१९२, ३२१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

आहुणिय	६४
आहेवच	४९, ९५, १०८, ३६२
इंगालसगडिया	७३
इंगिय	३७
इंद	८०, १५७, १८१, ३२२, ३५५, ३६५, ३६६, ३६७
इंदकुंभ	१४१, १४२
इंदगोवग	२१
इंदभूती	१३०
इंदमहे	४१, ४२
इंदलद्धी	४४
इंदा उहवद्ध चिंधपद्ध	२२
इंदिय	५४, १०५, १०६, ११९
इक्लागसाया	१४५, १४९, १५१
इच्छंतएहि	३१४
इच्छामि	२४२
इच्छामो	३४२
इच्छिए	१२३, २२१
इच्छित	४४, ३५९
इच्छितपडिच्छियमेअं	४३
इच्छितमेयं	४३
इच्छियपडिच्छियमेयं	१३
इच्छियमेयं	१३
इद्ध	८, ११, २६, २७, २८, ४५, ५४, ८५, १५३, २०५, २३५, २४१, २४२, २४३, २४६, २५६, २६५, २६७, २७१, २७३, २७४, २८०, ३६०
इड्डिसकारसमुदय	४७, ३३९
इड्डो	१४२, १६०, ३१०
इड्डोसकार	८७
इड्डोसकारसमुदय	३८, १९१, ३३९
इणद्धे	२१६
इणमद्धे	११६
इत्थि	११९
इत्थिकुलत्था	१२१
इत्थिणामगोयं	१४२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

इत्थिया	२७६
इत्थीनामगोयं	१७८
इत्थीलक्खण	३८
इत्थीसय	१८७
इदाणि	३४९
इम्म	११२, २८०
इम्मकुलवालिया	१०८
इम्माइयं	११३
इमं च णं	१७६, २३६, २६६, २९३
इमेया(ता)रूव	८३, ९२, ९४, ९५, १३२, १३३, १३४, १३६, १३७, १४२, १४६, १५२, १५९, १६०, १६७, १६८, १६९, १७८, १८०, १८१, १८२, १८३, १९१, २००, २१८, २२१, २२९, २३१, २३२, २३३, २४१, २४५, २५१, २५६, २५९, २७३, २७६, २७८, २९५, ३११, ३१४, ३५७, ३६१
इरियासमिते	७०, ११३
इरियासमिया	२४१, २७५, २७७, ३६०
इसिणि	३७
इहभवे	२३३, ३४७, ३५४
इहमागया	९२
इहलोगपडिबद्ध	४८
इहलोय	९२, ३२८, ३२९, ३४४
ईसत्थं	३८
ईसर	१०८, ११२, १३२, १६४, २१६, २१८, २२०, २२५, २४४, २४५, २४६
ईसाण	१८५, २७९, ३४९, ३५५
ईसिं	१३१, २१३, २१४, ३५६
ईहं	१८
ईहा	७
ईहापूह	१७९
ईहापूहमगगवेसण	६४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
ईहामिग	५२
ईहामिय	१७, ४०
ईहाब्रूहमगागवेसण	६९
उउभयमाणसुह	३३१, ३३२
उउय	३३१, ३३४
उउयकुसुमकयचामरकण्णपूर-	
परिमडियाभिराम	६५
उउवसमयजणियतरुणसहयरिपगचित्तु	२१
उउसमत्तजणितसोम	६५
उउ	६७, १९८
उंवरपुष्फ	४५, ५५, ८६
उकंचग	७९
उकंठिय	२४९
उक्कर	३५
उकरकुडकुडिलजडुलकनलडवियड-	
फडाडोवकरणदच्छे	१९९
उकिट्टपरीरा	१४८, १६३, २३६, २६५, २८०, २९६
उकिट्टा	३०, १०६, १४८, १६०, १६३, १८१, १९६, १९९, २०३, २३४, २३६, २६५, २६६, २९५, २९७, ३२६, ३२७, ३२८
उकिट्टिसीहणाय	१५३, ३४०
उक्कुडियाए	८८
उक्कोसकालठितिय	३५३
उक्कोससागरोवमडितीएसु	२६३
उक्कोसिया	१८९
उक्कयणिहए	१३६
उक्कयणिहए	१३४, १३५
उक्किलत्तचंदकायितकलाव	१०१
उक्किलत्तणाए	६
उक्किलत्तचलि	२०८
उक्किलत्ता	१८५
उक्किलेवओ	३६३, ३६४, ३६६
उक्किलेवग	४५
उग्ग-उग्गेणं	३५१

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
उग्गविस	१९९
उग्गसेणपामोक्कल	१०७, २८०
उग्गसेणमाहयाणं	२९०
उग्गह	४, ७३, ९१, १०८, २४१, ३५६
उग्गा	४१, ४२, ११४
उग्गोसेमाणा	८६, ११२, २५४, २८६, २९०, २९९, ३४१
उच्चट्टाण	१४६
उच्चट्टाणट्टिए	१४५
उच्चत्त	१९०
उच्चनीच	२५८
उच्चार	५७, ६९, ८८, १२७
उच्चारपासवण	८८, ८९
उच्चारपासवणभूमि	२८, ७४
उच्चारमाणा	१८
उच्चावय	४८, २६२, ३३५
उच्छंग	२७६
उच्छंगनिवेसियाणि	८०
उच्छूटसरीर	४
उज्जलं	६९
उज्जला	६२, ६९, १२५, २५९, ३५३
उज्जाण	३३, ४१, ७९, ९४, ९५, ९६, ९७, ९९, १०७, १०८, ११३, ११४, ११७, ११८, ११९, १२३, १२४, १३२, १४१, १४२, १८७, २३६, २५०, २५६, २५७, २५८, २६०, २७५, २७६, ३१८, ३१९, ३४९, ३५०, ३६७, ३६८
उज्जाणसिरि	९५, ९७, ९८, ९९, २७६
उज्जितसेलसिहर	३१९
उज्झर	२१, ६०, १०७
उज्झितमधण्ण	२०६
उज्झित्तए	१७८
उज्झिय	१३२, १३३, १३७
उद्धवेसि	६५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
उद्गाए	५, ७४, ३४९, ३५२	उत्तासणय	१५७
उद्गाण	७३	उत्तिष्णा	३१४
उद्गाणपरियावणिय	२४५	उदण	११५, १७१, २७७, ३४१
उद्गाणबलवीरियपुरिसगारपरकमसंजुत्त	६९	उदग	६२, १३०, २४७, २४८, ३४४, ३४५
उद्धियंमि	१४	उदगणाए	६
उद्धेति	५	उदगधारा	८२
उद्धेत्ता	२७०	उदगपरिफोसिय	१७२, २९४
उडुलच्छिसमतजा४सोह	३०	उदगरतण	२१९, २२०, २२१
उडुणबलागपंतिसोभेतमेहवंदे	२२	उदगरयण	२१९
उडु	७६, १५८, १९६, २०३, २०८, २६१	उदगवर्त्ति	३४१
उडुंजाणू	५	उदगसंभारणिज	२२१
उण्णाए	९	उदग	५९, ७२, ११३, १४४
उण्ह	४८, ६१, ७३, ११६, १२४, १३०	उदत्तेणं	१४४
उत्तम	१३, ५४, ७२, १४४, ३६६	उदय	१५२
उत्तमंग	३४३	उदयपरिफोसिया	१७१, २९६
उत्तमपुरिस	३०९, ३१२, ३१६	उदयभायण	१५२
उत्ता	९४, १४१	उदार	७२, १४४
उत्तरंति	३१३, ३२२	उदाहु	९९, १३७, १३९, ३०३, ३०६, ३१३
उत्तरकुम्भ	३६७	उदिणो	४८
उत्तरपुरत्थिम	२, १६, ३१, ५५, ७७, ९४, १०३, १०७, १२२, १४१, १४८, १६०, १८१, १८३, २०३, २१५, २२५, २४४, २५१, २५६, ३५५, ३६०	उदित	१४, ३०
उत्तरविउल्वियं	१६०	उदीणदाहीणवित्थिष्णा	१०७
उत्तरवेउल्विय	१८१	उदुमजमाणसुह	३४
उत्तरह	३१३	उदू	६०, १९७
उत्तरावक्रमण	५१, १८४	उदाहंतत्तइंदगोवयथोवयकारुणविलवित	२२
उत्तरिए	१८७	उदिय	८७
उत्तरिज	८४, १७७, २८०	उद्वेसिए	४८
उत्तरिजग	२१७	उद्वंसण	२६२
उत्तरित्तए	३१३	उद्वंसति	३३५
उत्तरिल्ल	१८५, १९८, २००, २०३, २२८, ३४८, ३५५, ३६६, ३६७	उद्वमुहकनसक्कुलियमहंतविगयलोम-	
उत्तासणग	१५५	संखाल्यालंबंतचलियक्कणं	१५६
		उद्वियसल्ल	७५, ७६
		उद्वयपहणलंबंतमुद्वए	७८
		उद्वयाए	३०, १६०
		उन्नत	२१
		उपसंपजित	२७८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
उपपदो	२९४	उभुक्कमणिमुवण	२८
उपपत्ता	७६, १३१	उम्मुय	२९४
उपपज्जिमु	३११	उरग	२६३, ३३१
उपपणकोउहल्ल	५	उरब्भससकहिर	२१
उपपणसंसय	५	उराल	७२, ११३
उपपणसद्धे	५	उरालति	२२२
उपपत्तिचाण	१३१	उल्लेहेति	८८
उपपत्ति	२७, २८	उल्लपडसाडए	३०९
उपपत्तिषाए	७, ११३	उल्लपडसाडगा	८३
उपपत्तिवाहिं	२६, १७३	उल्लपडसाडया	१५०
उपपयणि	२९५, ३०१	उल्लपडसाडिगा	८२
उपपयमाण	४२	उल्लोय	८
उपपयमाणी	१९३	उवएस	५६, ७०
उपपल	५५, ८२, २०२	उवओग	२६१
उपपलरत्तसूमाल	६३	उवओगद्वयाए	१२२
उपपला	३६६	उवक्खडावेति	८१, ८४, ३४९
उपपाइत्त	१०५	उवक्खडावेत्ता	८०, १३२
उपपातियसताति	१५४	उवक्खडावेहि	२४१
उपपातियसयाति	१९२, ३२१	उवक्खडिए	२५७
उपपाय	१११	उवक्खडेउं	२५६
उपि	१३०, १३१, २३६, २६६, २७२, २९७	उवगत	६, ६९, ३३२, ३३३
उपपीलियसरासणपट्टीया	८६	उवगिजमाण	४१, २८५
उपपुया	१९७, १९८, १९९	उवज्जाय	१०५
उपिडित्ता	१७३	उवडवेह	४२, १८४, १८५, २२३, २८१, ३१८, ३५२
उव्वाहिस्था	८८	उवट्ठाणसाला	११, १६, १८, ३५, १२३, १७६, २८१, २८८, ३५८, ३५९
उवममंति	३२४, ३२५	उवट्ठियं	१६३
उव्भिदति	१४०	उवणच्चिजमाण	२८५
उव्भिन्न	१००	उवणिमंतेइ	२९४
उवओ	५३	उवणिमंतेति	२७, २३७, २९६
उवयोविन्वोयण	९	उवणिमंतेह	२७
उवमह्णालोलिया	२३३	उवणिमंतेहि	२४५
उवमीतरंगमालासहस	१५४	उवणीय	२३८, ३१४
उवमुक्क	१०१	उवणेंति	३२४
उवमुक्कबालभाव	१२, १९, ६३, ६९, १०१, १४१, १४८, २३२, २३९, २४०, २६५, २८०		

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

उवणेति	३८, ३१०
उवदंसिजमाण	२२७
उवदंसिच्चा	२२४, ३६३, ३६४,
उवदंसेति	३६५, ३५७
उवदंसेमाणी	१७०
उवदिसिच्चा	२४२
उवदेसमइविकप्पणा	३०५
उवप्पयाण	७
उवप्पलोमैति	२७२
उवरतभत्तुया	१९४
उवरय	६८
उवरि	८६, १५९, २०५
उवरिम	१११
उवरिल्ल	१८५
उवलंभणा	३३५
उवलद्ध	२२०, २२१, २७४, ३०१, ३०२
उवलद्धपुव्व	२४२
उवलभति	२१९
उवललिय	२०७
उवलालिजमाण	३७, ४१
उवल्लिप्पइ	५७
उववज्जिहिति	३६२
उववज्जिहिसि	२४३
उववण	२१, २२
उववण्ण(म)	१७८, २६३, ३४७, ३५३, ३५४, ३६२
उववायवयणिद्वेस	२०२
उववायसभा	२३५, ३६२
उववीयमाणे	२८७
उववेए	२१६
उववेया	११३
उववकमित्ता	८९
उवसंत	६८, ११९, १२६
उवसंपज्जित्ताणं	७१, १२८, १४२, १४३, १७८, २२२, २३३, २५०, ३३८, ३६०, ३६१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

उवसग्ग	१५८, १६०, २०२, २०४, २०९
उवसामित्त	२३२
उवसामेत्ता	२३०
उवसोभेमाण	७३, २१३, २२७, २५३
उवसोहियाइ	१९६
उवस्सय	२४३, २७५, २७८, ३६१
उवहिए	७९
उवाइणावेत्तए	२१९, २२१
उवाइयं	८१
उवाइयलद्धे	८४
उवाएणं	१३०, १३१, २१९
उवाएहि	२६, १७६
उवागच्छइ(ति)	४, ५, ३०९, ३१०
उवागच्छंति	३०६
उवागच्छित्ता	१८०
उवातिथं	८१, ८२
उवाय	२६, १७६
उवायमाण	३२२
उवालभति	२७१
उवासगपडिमा	११५
उवाइणा	२५२
उवेति	३०९, ३१०
उव्वट्ठण	२३१
उव्वट्ठित्ता	२६३, २६५, ३५४, ३६२
उव्वत्तिजमाण	९९
उव्वलण	२३१
उव्वाहिजमाण	८९
उव्विथा	६१, ९८, १०४, १९७, १९८, १९९, ३२२, ३२८, ३४१
उसभ	१७, १९, ५२
उसिणोदगगंधोदग	२७३
उसियज्झया	९५
उस्सव	५०, ७९
उस्सास	२६०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

उम्सीसामूल	५०
उम्सुक्कं	३५, १६१, २५५
उम्सुया	१९७, १९८, १९९
ऊर्ध्वटिया	३४०, ३४१
ऊसवियरोमकूवे	११
ऊसास	२३५
ऊसासनीसास	७५
ऊसिततिलग	१९८
ऊसिय	१५३
ऊसियलंगूल	६१
ऊसियसिया	१५४
ऊसीसामूल	१३४
एकल्लणं	५९
एक	६७
एकवीस	१०७, २८०
एकवीसरतिगुणप्पहाणा	९५
एकसरगणि	३५४
एकारस	७०, ७५, ७६, ११५, १२४, १९१, १९२, २५५, २२३, २४४, ३१८, ३२०, ३६०
एकारसंगवी	१४२, २१०, ३५०
एकारसंगवीइ	१४१, ३४७
एकारसम	७२, २१३, २१४, २१५
एकारसीए	१४६
एकारसीपक्ख	१८७
एकावराह	२०६
एकिय	२०६
एग	२८, ९८, १४६
एगंत	६५, ८४, ८९, १२२, १३४, २३४, २५७, ३२०
एगंतदिट्ठिए	४७, ७८
एगंतधाराए	४७, ७८
एगंतमणावाए	२५८
एगंतमवक्कमामो	८८
एगखेत्ते	३११

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

एगजाया	२६७
एगजुगे	३११
एगट्टिया	३१२, ३२२, ३२४
एगतओ	१८
एगत्तीकरण	४३
एगदिवस	४०, ४८, १०८, १४१
एगदिसाभिमुह	४१
एगदिसिं	४१, ४२
एगदुवारा	३३६
एगदेस	९४, १३६, १५८, १६७
एगमेगाए	४१
एगयओ	६७, ९५
एगराइय	७१, १४३
एगसमएणं	३११
एगसाडियउत्तरासंगकरण	४३
एगसेल्लगस्स	३४८
एगाए	१०१, ३१३
एगाभरणगहितणिज्जोया	५३
एगाभिमुहा	४१, ४२
एगावलि	५२
एगूणवीसं	६, ३५४
एगूणवीसतिम	६, १४७, ३४८, ३५४
एगूणवीसाए	३५४
एजंत	९०
एज्जमाण	९०, १०४, १११, ११७, १७२, १७६, २५८, २६६
एज्जमाणी	२४१
एडण्हयाए	२५८
एडह	२७२
एडिजमाण	२७२
एडेति	१२२, १३४
एडेमि	१९६, १९७
एडेयव्वं	१९७
एडेसि	६५
एतमहं	८५, ८९, ९२, १३५, १४९
एतारुवे	२०१, २५२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
एत्तिओ	३३१, ३३२
एमहालए	१७३
एमहालियं	५७, ५८
एयंसि	१९७
एयप्पयारं	२४२
एयमद्वं	८१, ८९, ९५, १२५, १३३, १३७, १३९, १४२, १६०, २३९, २७०, २७१, २७३, २७५, २७७, २८२, २८४, २९६, ३१३, ३३९, ३४२, ३४६
एयारुव	२१६, २६८, २६९, २७९, २९१, ३१७, ३५२
एरंडसगडिया	७३
एरिसए	१५०, १६४, १७२, २९६
एवंकरणयाए	३१०
एवमेयं	१३, ४३
एसणमणेसणं	३१९
एसणिजा	१२०, १२१
एसमद्वे	१३
ओइछा (ओइणा)	२४८
ओएणा	२४७
ओगाढा	१५४, १९१, १९२, ३२१
ओगाहणा	३६२
ओगाहति	९०
ओगाहह	३२४
ओगाहत्तए	१५२, १९१, १९२
ओगाहेह	१९२
ओगिण्हह	७३
ओगिण्हति	११
ओगिण्हित्ता	४, ९१, ११९, १२५
ओचूलगवत्थनियथे	३०९
ओणयतणमंडिएसु	२२
ओबद्धपीढ	१२६
ओभुग्गणासियपुडं	१५६
ओमंथियवयणनयणकमला	२४
ओमुयति	३५६

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
ओयंसी	३
ओयविय जोम	९
ओयाए	२११
ओयारियपइण्णपक्खे	१०१
ओराल	३, १०, ११, १२, २७, ७३, ७४, १४४, २३८, २५७, २७६
ओरालाति	२९३, २९७
ओरालिय	११, ९२, ३४३, ३४७
ओरालियसरीर	१७८
ओरंभित्ताणं	१७६
ओरुद्वं	१७६
ओरोवे	१४१
ओरोह	१७०, १७२, १७३, २९५, २९६, ३०१
ओरोहसंरिखुड	२९५
ओलहंति	१६३
ओलएमाण	२७२
ओलंडेंति	५७
ओलंबण	९३
ओलुग्ग	२४, २५
ओलुग्गसरीरा	२४, २५
ओलोहंते	२९४
ओवयंत	२०८
ओवयमाण	४२, २०८
ओवयमाणी	१९३
ओवाइयसयाणि	१५७
ओवीलेमाण	३३८
ओभुज्जमाण	२०१
ओसन्न	१२६, १२८, २७८, ३५१, ३६२
ओसन्नविहारी	१२६, २७९, ३६२
ओसह	१२५, १२६, १२७, १५२, २२८, २३२, २४२
ओसहमेसज्ज	३५०
ओसहमेसज्जहत्थगय	२३१
ओसहिगंधेणं	३३१
ओसारियाहिं	३४०

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
ओसोवणि	२९७	कंतारमत्ते	४८
ओहत	१७६	कंति	२११, २९०
ओहतमण	१००	कंद	२३२, २४२, २५३, २५४
ओहतमणसंकप्प	१७६, १९५, २४८, ३२१, ३५१, ३५२	कंदप्परती	५९
ओहयमण	२७०, २७३, २७४, २९७, २९८, ३२१	कंदभोयण	४८
ओहयमणसंकप्पा	२४, २९, २८, १७७, २४१, २७०, २९७	कंदमाण	८५, १९४, २०५
ओहरिए	२४८	कंदमाणी	४५, ५०, ५५, ३३५, ३४४
ओहारेमाणी	५३	कंदर	३३, ६०, १०९
ओहि	२९, १४८, १६०, १८०, १९६, २०३, २०४, २२४, ३५६	कंदलसिलिधर्दत	१९७
ओहिनाणी	१८९	कंपयंत	६१
ओहीरमाणी	१०	कंपिल्लपुर	१७०, १७२, २७९, २८१, २८३, २८४, २८५, २८६, २८७, २८९, २९१, २९२, ३६९
कउहाभिराम	३२९, ३३२	कंबल	३२६
कएण	३०९	कंस	४६, १३९
कंखति	३००	कक्खंतर	१६९, १७०, २७७, ३६१
कंखिते	९९	कक्खंसि	८४
कंखिया	१७१	कक्खडा	६२
कंचणभिगारमुहविणिग्गयसीयलजल-		कक्खदेसमाग	८०
विमलधारा	४४	कच्छ	३३
कंचण-मणि-रयणथूमियागं	४०	कच्छभ	१०३
कंचुइजपुरिस	४१, ४२	कच्छभीण	३२५
कंटए	६४	कच्छुल्लणारय	२९३, २९४, २९५, २९६, ३०१
कंठाकंठि	९१	कज्ज	७, ७८, १२३, १३२, १४०, १७९
कंठाकंठिय	९०	कज्जलसमप्यभ	२१
कंडरीय	३४८-३५३	कट्ठ	६४, १५२, १९७, ३२४, ३२६, ३२८
कंडु	१२५, २३०	कट्ठकम्म	२२७, ३२५, ३२७
कंडुइत्ता	६८	कट्ठसगडिया	७३
कंडुइस्सामि	६७	कट्ठहारा	२२८
कंडैतियं	१३८	कट्ठाति	२००
कंत	११, २६, २७, २८, ४५, ५२, ५५, ५७, २०५, २०६, २३५, २४१, २४३, २४६, २७१, २७३, २७४, ३६०	कडग	५२, ६०, १०७
		कडगपल्ल	६०
		कडगबंध	३२९
		कडच्छेजं	३८
		कडयतुडियंभियातो	३५६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

कडाई	७३
कडादि	७४
कडिसुत्तय	५२
कडीए	८४, ३३४
कडुय	२५७, २५८
कडुइ	१७३
कणग	९१, १७७, १७८, २०५, ३४०, ३४३
कणगकेऊ	२५१, २५५, ३२१, ३२४, ३२५, ३२८, ३२९
कणगज्झए(य)	२४०, २४४, २४५, २४६, २४८, २५०.
कणगतिंदूसएणं	२३६
कणगतेंदूसएणं	२६६
कणगप्पमा	३६६
कणगमइ	१७७
कणगरह	२३६, २३८, २३९, २४०, २४४, २४५
कणगा	३६६
कणगामयिं	१४८
कणगावलि	५२
कणियारा	१९८
कण्णतेउरे	२९८
कण्णच्छेयण	९२
कण्णधारा	३२१, ३२२
कण्णबंध	३२९
कण्णमूल	९९
कण्णवेयणा	२३०
कण्णसकुली	२३८
कण्णसुहमणहर	२०७
कण्णाए	२८९
कण्णीरहप्पयाया	९५
कण्ह	१०७, १०८, १०९, ११०, १११, ११२, २८०, २८१, २८२, २८३, २८७, २९८, २९९, ३००, ३०१,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

	३०२, ३०३, ३०४, ३०५-३१६, ३६९
कण्हराती	३६९
कण्हवडेंसए	३६९
कतकोउयमंगलपायच्छिता	३२
कतवलिकम्मा	१७, ३२
कति	६
कतिवयातिं	२२२
कत्तिवचाउग्मासिय	१२७
कत्थइ	८५, २६२
कदाए	१०१
कल	२४२
कल्लतेउर	१७१, १७२
कपिल	३१२, ३१३
कप्प	५०, ९२, १५९, १८३, २१०, २२४, २३५, २७९, ३६८, ३६९
कप्पडिय	१८२
कप्पति	१५८, २७५, २७७
कप्पक्खलए	१६
कप्पक्खलगा	५२
कप्पितहारद्वहारतिसरयपालंबपलंब-	
माणकडिसुत्तमुक्कयसोदे	१६
कप्पूरलवंगमलयचंदणकालागरू-	
पवरकुंदुक्कतुरुक्कधूवडज्झंत-	
सुरभिमघमवैतगंधुदुयाभिरामे	९
कप्पेति	३५
कप्पेमाण(णी)	१०४, २३३, २६२
कब्बड	२९४
कमल	३६७
कमलप्पभा	३६६
कमलमाला	४४
कमलवडेंसए	३६७
कमलसिरी	१४१, ३६७
कमलसिरीपामोक्ख	१४१
कमला	३६६, ३६७
कमलागरसंडोहए	१४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

कमियत्वं	४७
कमेण	१४, ६०, ६५, ६७, २११, २१२, २८३
कम्म	६४, ६९, ७३, ८७, १४३, २५०
कम्मवत्तय	१११
कम्मगारविलविया	१९४
कम्मजोगे	२४२
कम्मगजोगे	२४२
कम्मपगडी	११६, १३०, १३१
कम्मयाए	७
कम्मरयविकरणकरं	२५०
कम्मवत्तगय	२०७
कम्मियाहिं	२६
कय	१०१, २७२
कयकज	१५३, १९१, ३३८
कयकरण	१९५
कयकाउरुसग	१२७, १२८
कयकोउय	३६, २३४
कयकोउयमंगलपायच्छिस्त	२२, ५०, ८४, २८७, ३५८
कयत्थ	२०, २६, ४४, २२९, ३५१
कयपडिक्कह्या	९१
कयपुण्ण	२०, ३५१
कयपुत्त	२२९
कयवलिकम्म	२२, २७, ३२, ३६, ५३, ८२, ८३, ८४, ९०, ९७, १८५, २१६, २२५, २३४, २७२, २८७, २९२, २९९, ३००, ३२२, ३४०, ३५८
कयर	३१६
कयलक्खण	२०, ४४, ८३, ३५१
कयवर	८६, १९७, २२९
कयवत्तज्झिय	१३८
कयविह्वाओ	२०
कयाइ	८, ६०, ३४८
कयाभरण	१६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

कर	६२, २०७, ३३१, ३३२
करकर	१९४
करण	३, ३८, ४०, १०८, १५२, २३८, २५३, २६७
करणओ	३८
करण्याए	१६१
करणिज	५०
करणेहिं	१५
करतल	१६४, २५७, २८७, ३०९
करतलपरिगहियं	१३, २८०
करयल	११०, १२८, १४९, १६१, १६६, १७४, १८१, १८२, १८३, १८४, १९६, २०२, २१९, २२१, २३७, २३९, २४०, २४३, २५५, २६६, २८१, २८२, २८३, २८४, २८८, २८९, २९१, ३००, ३०२, ३०४, ३०५, ३१०, ३१५, ३२२, ३२८, ३४९, ३५४, ३५६, ३५८
करयलपरिगहियं	११, १७, २७, ३४, ७४, १५८, १६९, २३४, २५९, ३५९
करयलपरिमियतिवत्थियवत्थियमज्झा	७८
करयलमंजलि	५०
करयलमलित	१३५
करयलमलियत्त्व	२४, ४४
करयलवद्धावेत्ता	१६५
करेइ	१२७
करेणुपारिवारिय	६५
करेत्तए	१०५
करेमाण	६४, ६९, १०१, ३०९
करेह	३५
कलं	१५१, १७४, २९६
कलभ	५९, ६२
कलभिया	५९, ६३, ६४
कलरिभियमहुरत्तंती	३२९, ३३२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
कलवित्तिवित्तस	१८	कसाय	३३२
कलस	४९, ५१, ५४, ११२, १६४, १८४, २३८, २६८, २९१, २९२, ३५९	कसायसंचिय	१११
कलह	२२, ७४, २९४	कस्सावयण	२००
कलाओ	३८, ३१७	कहणं	९१, १३०, २०९, २११, २१३, ३१५
कलादे	२३६	कहा	१३, १२८, १७५, २२४, २५०, ३५८
कलाय	२३६, २३७, २३८	कहासमुल्लान	१५२, १९१, २५६
कलायरिय	३८, ३९, १०८	कहिओ	४
कलायाण	१६५	काउं	११२, ३०९, ३६०
कलिय	९६	काउञ्जावण	२४२
कलुण	२०२, २०४, २०८	काउसग्ग	७५, २६०
कलुणविमणदीणा	४५	काएणं	७१, ७२, ७६, १०४, १३६, २७०
कलुणाइं	२०७	कागंदए	२०१
कलुणार्ति	२००	कागणिलक्खण	३८
कलुससमावण	९९	काणण	३३, ६०
कलुससमावन्न	१००	कातव्वं	३०३
कलुसहियए	२९३	कापुरिस	४८
कल	१४, ५७, ५८, ७३, ७४, ८०, ८१, ८३, ८७, ८९, ९५, ९९, १२६, १३२, १३३, १३६, १४९, १६३, १७७, २२५, २४०, २४५, २७०, २७३, २७८, २८७, ३६१	काम	५५
कलाकलि	१४८, १७८, १८२, १९६, २२०, २४१, २५६, २९३	कामगुण	२५४
कल्लाण	१०, ११, १२, १८, १९, ७२, १५३, २७६, ३५४	कामभोग	४१, ४६, ८०, ९८, १११, १७८, २०८, २१०, २६५, ३५१, ३५४
कल्लाणकार	२९१, २९२	कामभोगतिसिए	६०
कल्लाणगपवरमज्जणविही	१५	काममहावणे	३६५
कल्लाणगपवरमज्जणवासणे	१५	कामरय	५५
कवढच्छोमणपओगजुत्ता	१९४	काय	६२, ७०, ८८, १५७, २४९, २५९.
कवढसाइसंरओगअहुल	७९	कायंसि	५७
कवाड	३४१	कायविसयं	३३३
कवाल	१०५	कायव्वं	२३९
कविले	३१०, ३११	कायर	४८
कसप्पहार	८६, ८७, ८८, ९१, ३२९	कायरज्जणहिययफोडणं	१५७
		कारंडग	२२
		कारण	५७, १२३, १३२, १३४, १४३, १७८, २२१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

कारवा	२२८
कारोडिया	१८२, २२८
काल	३४, ६२, ६५, ७४, ७५, ९१, ९४, १००, १०३, १०७, ११३, ११४, ११५, १३०, १३२, १४१, १४५, १४८, १५०, १६३, १६४, १६७, १७०, १८०, १८३, १८४, १८८, १९१, २०९, २१०, २११, २१२, २१५, २२२, २२३, २२४, २३२, २३३, २३५, २३६, २४०, २४१, २४३, २४४, २५१, २५५, २५६, २५७, २६३, २७४, २७९, २९५, २९७, ३१०, ३१९, ३२०, ३३४, ३४४, ३४६, ३५३, ३५४, ३५९, ३६३, ३६५, ३६७-३६९
कालंतर	८२, ८७
कालगत	४५, २०९, २६०, ३१९, ३४३
कालधम्मुणा	६३, २४४, ३३९
कालमास	६२, ७६, ९१, १२१, १३०, १७८, २३२, २३५, २४३, २४४, २६१, २६३, २७९, ३१०, ३५३, ३५४, ३६२
कालमियचग्मउत्तरासंगरइयवच्छे	२९३
कालवडिसए	३६२
कालवडिसगभवण	३५६
कालसिरी	३५७
कालाङ्कत	३५३
कालागरुधूबधूविशाओ	२२
कालागरुपवरकुंदुरुकुरुक	२८६
कालागरुपवरकुंदुरुकुरुकधूवडज्झंत-	
मघमपेतगंधुदुयाभिराम	१४
कालातिकंत	१२४
कालियदीव	३२२, ३२५, ३२६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

कालियवाय	३२१
कालियवायसंमुच्छणं	२०९
कालियावात	१९२
कालियावायसंमुच्छण	१९५
काली	३५६-३५९, ३६१-३६९
कालीगमएणं	३६४, ३६५, ३६९
कालीदेविचाए	३६२
कालीवडेंसगभवणवासी	३६२
कालोभास	९१
कास	२३०, २६३
कासव	४
कासवग	४९
कासवय	५०
कासिराया	१४५, १६४, १६६
कासी	१६४, १६६
किंपुरिस	२९७, २९९
किंसुय	१४, १९८
किच्छपाणोवगय	१७५
किट्टेइ	७२
किट्टेति	७१
किट्टेत्ता	७६
किडिकिडियाभूए	७२
किडुमारमणकिरियं	२४
किडुवियाए	२८९
किणा	३५७
किण्ण	९०, ९९, १३७, २७१
किण्ह	३२५, ३२७
किण्हा	१३५, १९५, २२७, २५३, २५४
किण्होभासा	७७, १३५, १९५
किण्णं	२९०
किन्नर	१७, ५२, २९७, २९९
किमंग	४५
किमिजालाउल	२१६
किमिण	२१६
किलंता	२४, ६१, ६८,
किलमाणी	२६६
किलावणय	९९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

किविण	२२७
किसे	७२
किह	१३३
कीयग	२८४
कीयगड	४८
कीरति	३२०
कीलमाणी	२३६
कीलावणगा	९९
कीलावणघाती	३७
कीलावणय	१००
कीलियाणि	२०४
कीव	४८, २८३
कुंकुम	६३
कुंबर	१७, ५२, ३३२
कुंडलउज्जोवियाणग	२२
कुंडलजुअलजणितहासे	१६७
कुंडलजुयल	१६१, १६२, १६४, १६५, १६६
कुंडलति	५२
कुंडलजोवियाणग	१६
कुंडलुलिहियगंडलेहा	७८
कुंडियं	११५, २५२
कुंतग	३०३, ३०४
कुंती	२९४
कुंय	२३, ५३
कुंदलोद्धउद्धतनुसारपठर	६५
कुंभ	१९, १३६, १४७, १६१, १६२, १६५, १६६, १७४, १७५, १७६, १७७, १८०, १८२, १८५, १८९
कुंभग	१४६, १५१, १६४, १६७, १६९, १७१, १७५, १८१, १८३
कुंभगधूता	१७३
कुंभगरायभवन	१६२
कुंभगसो	१४६
कुंभय	१४७
कुंभराया	१३६, १३९
कुक्कुडलक्ष्मणं	३८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

कुक्कुडिया	९८, ९९
कुन्लि	६३, ६९, १४६, २३२, २६५, २७९
कुन्लिधारा	३२१, ३२२
कुन्लिमूल	२३०
कुटुंब	१३२
कुटुंबजागरियं	२४३
कुडंग	३३८, ३३९
कुडयकंदल	२१
कुडयज्जुणणीवसुरभिदाणो	१९७
कुडियं	१७०
कुडुंब	७, ७८, १२३, १३२, २२३, २५५
कुडुंबजागरियं	८०
कुडुंबजम्भ	१२३
कुडुंतरिए	२७१
कुणाला	१६३
कुणालाहिवई(ती)	१४५, १६३
कुत्तियावण	४९, ५०
कुमार	७, २८, ३२, ४३, ४९, ५०, ५१, ५३, ५४, ५५, ५६, ५७, ५८, ७०, ११२, ११३, १२३, १४१, १४२, १६७, १६८, १६९, १७०, २१५, २२३, २४४, २४५, २४६, २७९, २८९, २९१, ३१७, ३४८, ३४९
कुमारकोडी	१०७, २८०, २९४
कुमारत्त	६९, १४५
कुमारय	८४, ३३४, ३३५
कुमारिया	८४, ३३४, ३३५
कुमारी	३६०
कुमुद	५५, २२६
कुमुदकुवलयदलनिकरसरिसनिभनयण	२०६
कुम्भग	१०४, १०५
कुम्भय	१०६
कुम्भे	६
कुरुजणवय	१६७, १६९, ३००

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

कुम्भराया	१४५
कुम्भग	१४६
कुल	१४०, २९०
कुलकित्तिकर	१२
कुलकैउं	१२
कुलवर	१३७, १३८, १३९, १४०
कुलवरपुरिस	१३४
कुलघरवग	१३२, १३३, १३४
कुलजसकरं	१२
कुलगदिकरं	१२
कुलतिलकं	१२
कुलत्था	१२१
कुलदीवं	१२
कुलधूया	१२१
कुलपव्वयं	१२
कुलपायवं	१२
कुलमाउया	१२१
कुलवंस	४०, ४७, २५६
कुलवडिंसयं	१२
कुलवधुया	१२१
कुलवित्तिकरं	१२
कुलविवदणकरं	१२
कुलसंपण्ण	३, ३५५
कुलसरिस	२७१
कुलाणुरुव	२७१
कुलाधारं	१२
कुविए	६२, २७१, ३०४
कुवितो	२०६
कुविया	३३५
कुस	७७, १३०
कुसग्गजलविंदुसन्निभे	४५
कुसत्त	९
कुसल	१५, ५३, १९४, २२८, २३०, २३२
कुसलपुत्त	२२८, २३०, २३२
कुसलोदंत	१७२, २९४, २९६, ३०१
कुसील	१२६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

कुसीलविहारी	१२६, २७९, ३६२
कुसीला	२७९, ३६२
कुसुम	२५०
कुसुमघर	९८, १९८
कुसुमसत्थरय	२२९
कुसुमितलोद्धवणसंडमंडलत्तल	१९८
कुहकुहस्स	३४४
कुहर	६०, १०९
कुहिय	१३१, २१६
कूड	६०, ७९, ३२८
कूडागारदिट्ठंत	२२४
कूडागारसाळादिट्ठतो	३५७
कूल	६३, ६४, ६५, ३४८
कूव	१७३, २९८, ३०३, ३०४
कूवं	३११, ३४२
कूवददुर	१७३
कूवमाण	२००, ३४४
कूवियबल	३३६, ३३८
केउमती	३६६
केऊराति	५२
केकारव	९८
केक्काइयसय	१०२
केणइ	८७
केणट्टेग	१२२
केदार	१३५, १३६
केयइपुडाण	३२५
केयाइयसयाणि	१०१
केमहालय	१७३
केयार	१३४, १३६
केरिसए	१७०
केरिसिया	१५१, १६६
केवतियं	२३५, ३६२
केवलं	५४, १११, १८९, ३०५
केवलकपं	२२४, ३५६
केवलगाणी	१९०
केवलवराणागईसण	१२२, २५०

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
केवलि	४७, २५०
केवलिपण्णत्त	१२२, २२१, २४५
केवलिपन्नत्त	२४२, २४३
केवलिपरियाग	१९०, २५०
केसरिहत्थगय	११५
केसव	२९४
कोइलकुलोववेय	१०७, १४९
कोउयक्कम	२४२
कोउयसत्त	१५
कोच्च	१०७, १४९
कोत्ती	२९३, २९९, ३००, ३०१, ३१५, ३१६
कोकंतिय	६७
कोटुंविउपुरिस	१०८, १०९, १८४, ३०१, ३१८, ३२५, ३२७, ३५२
कोट्ट	३१५
कोट्टंतियं	१३८
कोट्टकिरिया	१५७
कोट्टिमकत्तलाहत्त	१९३
कोट्टिमत्तल	४४
कोट्टपुडान	३२५, ३२७
कोट्टागार	७, १३३, १३६, १३७, १४०, २३८
कोट्टिणं	२८४
कोट्टिसया	१८१, १८३
कोडीओ	१८१
कोडुंबिय	१६, ११२, १२३, १३५, १३६, १४९
कोडुंबियपुरिस	१३, १४, ४२, ५२, ५३, ९५, ९६, १०९, ११२, १२४, १४२, १४८, १६३, १६७, २२३, २३०, २३६, २३७, २४०, २५१, २५२, २५३, २५४, २६६, २७२, २८१, २८२, २८४, २८५, २८६, २९१, २९२, २९९, ३००, ३०२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
कोडुंबियवरतरुणसहस्स	५४
कोणिण	३
कोमलकमलोवम	८०
कोमुदिय	१०९
कोमुदिरयणियरपडिपुण्णसोमवयणा	७८
कोमुदीणिसाण	३०
कोयवया	३२७
कोयवाण	३२६
कोला	६७
कोलाहलपिय	२९४
कोस	७, २३८
कोसंबीण	३६९
कोसला	१४८
कोह	७४, ११९
खओवसम	६४, ६९, २५०
खंड	३२६
खंडवडगहत्थगय	२७२
खंडपाणग	३२७
खंडमल्लग	२७२, २७३
खंडमल्लयखंडवडगहत्थगया	२६२
खंडरक्खाण	३३८
खंडाखंडि	२०८
खंडित्तण	१५८
खंडीओ	७९
खंत	२४९
खंती	३, २११, २१२
खंद	८०, १४५, १५७, २६०, ३२२
खंदमहे	४१
खंधंसि	२४७, २४८
खंधारमाणं	३८
खंधावार	३१५
खंधावारणिवेस	३०२
खंधावारनिवेस	१७४, १७५, २८५
खंभुग्गय	८
खंभुग्गयवहरवेइयापरिगहियाभिरामं	४०
खचित्ते	१४
खज्जोयगदित्तचक्खुरागं	१५४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

खण	५७, २६७
खणइ	३३२
खणंति	३२७
खणलव	१४३
खणावित्तए	२२६
खणावेत्तए	२२५
खण्णुएहि	७७
खत्तखणगाण	३३८
खत्तखण	३३८
खमंति	३१०
खमंतु	१२८, १६१
खममाण	२५७
खमसि	६९
खमा	५६, २०६
खम्ममाणा	२२६
खरएहि	२०२
खरफरुसअणिट्ठरिद्धवाहितविदुमंग	६०
खरफरुसअणिद्धित्तअणिद्धअसुभ-	
अप्पियअकंतवग्गु	१५७
खरफरुसनिट्ठुरवयण	१९६
खरफरुसमहल्लविगयभीमच्छदाडिए	७८
खरवायरपुढविकाइयत्ताते	२६३
खरमउयसिंगार	२०८
खलिणबंध	३२९
खलु	६
खवेत्ता	१३१
खवेमाण	८५
खहयरविह्णिण	२६३
खाइम	७५, ८१, १२७, २१७, २२०, २७२, २५७, २५८
खाणु	६४
खातिम	८०
खामणद्धयाए	१२७
खामेउ	३१०
खामेत्ता	७३, ७४
खामेमाण	१२८
खामेसि	२५०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

खार	२५७, २५८
खिखिणि	२०५
खिसंति	१७२
खिसणिज	१००, १३८
खिसिज्जमाणी	२६२
खिसिस्संति	२५७
खिज्जणाहिं	३३५
खिज्जणियाहिं	२७१
खिप्पामेव	१३, १७, ४९, ५२, ५३, ९६, १०८, ११०, १२३, १२४, १४३, १४९, १६३, १८१, ३५२
खीण	११९, १९०
खीरइया	१३५
खीरघाईए	२६५
खीरघातीए	३७
खीरोदसमुद्	१८७
खुइं	२०३
खुज	३७, १७७
खुड्ढाग	१३४, १३५, १३६, १४३, १७६
खुड्ढागसीहनिक्कीलिय	१४४
खुत्ती	८५, २९८, २९९
खुत्तो	२६४
खुदा	१९५, २०२
खुप्पिवासा	२२९
खुर	४७, ७८
खुरधार	१५५, १९६
खुरबंधेहिं	३२९
खुल्लए	३३४, ३३५
खुव	६४
खुहं	४८
खेड	२९४
खेत्त	३५७
खेमकुसल	९०, ९१
खेल	१२७
खेलासवा	४६, १७८
खोमित्तए	२०४, २०९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
खोमेति	९९, १०४
खोमेत्तए	१५८, १५९
गईदभाव	६५
गंगा	४७, ६३, ६४, ६५, १०३, २८४, ३१३, ३१४, ३१५
गंगापुलिणवालुयअवदालसालिसए	९
गंगा महानदी	३१३
गंगासलिलतिक्खसोयवेग	१५४
गंगेयं	२८३
गंठिमेयगाण	३३८
गंतव्व	५६
गंधिम	५२, २२७, ३२५
गंध	५२, ८०, ८१, ८२, ८३, ९२, ९५, ९८, १०८, १३३, १४८, १६१, १७७, १८०, २००, २१६, २१७, २१८, २५८, २५९, २८५, २९१, ३२३; ३२६-३२९, ३३१, ३३२, ३५९
गंधकासाइय	५१
गंधकासाई	८२, २७३
गंधट्टएणं	२७३
गंधद्धणि	१४६, १४९, २८९
गंधमल्लालंकार	३९
गंधवट्ठिभूत	९, १४, ४०, १२४
गंधवट्ठिभूय	२३, २८६
गंधव्व	२८५, २९७, २९९
गंधव्वक्कणगा	१६६
गंधव्वनट्टकुसले	३९
गंधहत्थि	३२, ३३, ११०
गंधहत्थिरयण	२३
गंधारुहण	८२
गंधोदग	१५, ५०
गंधोदगसिक्तपुइयसग्गजितोवल्लितं	१३
गंभीर	७७, १०९
गंभीरए	१५२, १६१, १६२, ३२४, ३२६, ३२८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
गगगगमणदच्छं	२९४
गगणतल	१०७, १३१, १९४
गगणममिलंघयत	२९४
गच्छ	२३, ३३, ७७
गज्जित	१५४
गज्जिय	१९२
गद्धिए	८४, १२६, २३२, २३८, २९६, ३५०
गण	१८९
गणग	१६
गणणायरा	३६, ४९
गणहरा	१८९
गणितप्पहाण	३८
गणिम	१५२, १६१, १६२, १९२, २५१
गणियं	३८
गणियप्पहाण	३८
गणिया	९५, ९७, ९८, ९९, २७६
गणियारकणेक्कोत्थहरधी	६३
गणियावरणाडइज्जकलियं	३५
गणियासहस्स	९५, १०९
गणियासाहस्सी	१०८, २८३
गतीए	११
गत्तं	६७
गहतोया	१८३
गद्धपिद्ध	२७१
गन्म	८३, २३२, २३९,
गन्मवर	१४८, १७९
गन्मवरएसु	१७७
गन्महमे	३८
गन्मत्ताए	१४६
गन्मत्थ	३६
गन्मवास	६३, ६९
गन्मिया	१३५
गन्मेज्जगा	३२१, ३२२
गमओ	२३०
गमण	४६, ६७, १६३, १६४, १६८, १७४, १७५, २०७, २९४, ३०६, ३४१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

गमणागमण	२६०, ३१९
गमिचण	३१९, ३४२, ३५८
गय	१०, ११, १९, १३२, १५०, २२४, २३४, २८४, २८६, २८७, २९२, २९४, ३००, ३०२
गयकलभ	६३
गयगया	३०२
गयणतल	३९
गयतालुयसमाणा	२६५
गयलकलण	३८
गयवइ	२८२
गयवर	१९७
गयवरकरेणु	६३
गयवरलुवाणए	६२
गयाणीएणं	२३
गरहंति	३६१
गरहणिज	१००, १३८
गरहिजमाणी	१७२, २६२
गरिहंति	१७२
गरुई	४४
गरुभारिया	१३०
गरुयं	४७
गरुयत्त	१३०
गरुयथा	१३०
गरुलुवती	१५४
गरुलुवुई	३८
गलएमु	३२८
गललगुबिलत्तो	३३१
गलियलंबणा	१९४
गल्लसरीर	१२६
गवळ	२१, १०८
गवेसण	७, २६०
गवेसमाण	७९, ८४, १०४
गव्वियविलसियगतीसु	३३१, ३३२
गह	१४५
गहगण	७६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

गहगणदिप्पंतरिक्खतारागण	१६
गहण	३४१
गहाय	३४३
गहिए	१५३
गहियद्धा	१८
गहियाडय	३०२
गहियाडहपहरण	८६, २८१, ३४०, ३४२
गहियागमणपविती	४२
गहेऊण	२८९
गाढ	२५९, २६०, २६१
गाम	२४९, २७५, २८४, २९४, २९६, ३०१
गामकंटए	४८
गामधाएहि	३३८
गामागर	१५०, १६२, १७२, २४२, ३२४
गामागरनगर	४९, १६४
गामाणुगाम	४, ४१, ७३, १०८, १२४, ३१९, ३५२, ३५५
गाय	६७, ८२, २७३
गायातिं	५१
गारवेण	३५१
गालावेमाण	२१९
गाह	३८, १०३
गाहाणुसार	४०
गाहावइ (गाहावति)	५६, ३५७, ३५९, ३६३, ३६८
गाहावइणी	११३
गाहावतिणी	१०८, ११०, १११
गिज्झ	२३२-२३८
गिज्झति	३२९
गिज्झह	१७८
गिण्हमाणी	३३
गिण्हऊण	८०
गिण्हत्तए	१७५, ३४४
गिद्ध	७८, ८४, ८७, १२६, १७७, २९६, ३३१, ३३२, ३५०
गिम्ह	६६, १९०, १९८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
गिम्हकालसमय	६०, ६३, ६७, २२५, २३३
गिम्हुम्हउण्हवायत्तरफसचंङमाकय-	
सुकृतणपक्कयवरवाउलिभमंतदित्त-	
संभंतसाववाउलमिगतण्हाबद्धविधपट्ट	६१
गिरा	११
गिरिकंदर	७९
गिरिकंदरमल्लीण	३७, २६५, २७९
गिरिकाणण	६३
गिरिजत्ता	४२
गिरिणदी	२१
गिरिपडण	२७१
गिरिवर	६१
गिरिसिहर	१०९
गिरिसिहरमासायइत्ता	१९४
गिरी	६०, ६५
गिलाणभत्त	४८
गिलाणाण	२२८
गिह	८१, ८२, ८५, ८७, ८९, ९०, ९४, ९७, ९९, ११७, १२३, १५१, १६४, १६७, २०९, २२३, २३१, २३६, २३७, २३८, २३९, २४०, २४१, २४५, २४६, २४७, २५६, २५८, २६१, २६६, २६८, २७१, २७२, २८१, २९६, ३००, ३१७, ३३५, ३४०, ३४१, ३४२, ३५८
गिहत्थ	१८२, २१३, २१४, २५२
गिहधम्म	२५२
गिहेहिंतो	२३१
गीतियं	३८
गीयं	३८
गीयगंधव्वनिनाए	२५०
गीयरई	३९
गीयवातियनिग्गोस	१८७
गीवा	८६, १०४, १०५, १०६, २४७, २४८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
गुंबद्ध	१४
गुंजालिय	६०, ७९
गुच्छोच्छइयं	२३
गुञ्ज	७, १३२
गुञ्जंतर	२७७, ३६१
गुण	१५८, २९०
गुणनिष्फन्नं	३७, ८४, २७९.
गुणप्पहाण	३
गुणरतणसंवच्छर	७१
गुणरयणसंवच्छर	७२, ७६
गुणव्वय	१६०
गुणसंकर	२०६
गुणसिल	७, ४१, ४२, ५५, ७१, ७३, ७५, ७७, ९१, ९२, २२४, २३३, २३४, ३४७, ३५५, ३५६, ३६३, ३६४, ३६५
गुणोववेय	१६७
गुत्त	१०६
गुत्तवंमचारिणी	२४१, २४२, २७५, ३६०
गुत्ति	३, २११
गुत्तिदिय	१०६
गुम्म	२३, ३३, ७७, १०७
गुरु	१४३, ३४६
गुरुज्जण	१३
गुरुज्जणदिह्वावहारा	१९४
गुरुज्जणया	३४५
गुरुदेवभूया	१६८, १६९
गुल	१५२, ३२६, ३२७
गुलपाणग	३२७
गुलिया	२१, १०८, २३२, २४२
गुलियाहत्थगय	२३१
गेवेज्जविमाणावाससए	७६
गेह	१८, २५७
गेहंगेहेणं	२६२
गोउर	१०९, ३०९
गोखीर-हारधवल	३०८
गोगाहणेहिं	३३८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

गोद्विलगपुरिषा	२७६
गोद्वी	२७५, २७६
गोणलकखण	३८
गोर्ण	३७, २७९
गोतम	७६, १३१, २२४, २५२
गोतमाति	७५
गोतमा दि	७६
गोत्त	४, २९०
गोथुंदर	१५७
गोत्रं	८४
गोमडे	२१५
गोयम	७३, १३०, २११, २१३, २१४, २३३, २३५, ३५७, ३६२, ३६३
गोयमसामी	२५८, ३१९
गोयमाति	७४
गोरस	१५२, ३२६
गोल	२०६
गोवती	१९८
गोवालिय	२७४, २७५, २७७, २७८
गोवेत्तए	२५७
गोव्वलित	२५२
गोसाल	२६३
गोसीसचंदण	५०, ५१
घंटखनमीमभयंकर	१५७
घंटवालिमहुरणहरसर	५२
घट्टेति	१०४
घट्टेति	९९
घडए	१३५, २१९, २२१
घडित्तए	१६५
घडियव्व	५५, ११३
घडेमो	१६५
घणविज्जुया	३६५
घय	१५२
घर	१५३
घरजामाउए	२६७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

घाइत्तए	६४
घाउकामे	३४१
घाएति	३४१
घाएत्ता	३४२
घाएसि	६५
घाडियए	९१
घाडुम्भडरइयभीसणमुहं	१५६
घाणमणनिव्वुइकर	२०५
घाणविसय	३३२
घाणिदिय	११९
घाणिदियदुहंतत्तण	३३१
घाणिदियपाउभा	३२६, ३२७
घाणिदियवसट्टा	३३१
घातिज्जमाणं	३४१
घुण्णमाणी	१९४
घोर	३, २०८
घोरतवस्सी	४
घोरत्रंभञ्जेवासी	४
घोरविस	१९९
घोरव्वय	३
घोस	११२, ३६५
घोसंति	११२
घोसण	२३१, २५३, २५४, २८६, २९९, ३०१
घोसणयं	२५२
घोसिज्जति	१८३
चउ	१८३, २२४, २२९
चउक	२३, ३२, ३३, ७९, ८६, १०९, ११२, १६३, २६२, २९९
चउचामर	३२
चउचामरवाल्वीइयंगे	१६
चउणाणोवगत	४, ३५५
चउण्हं	१३२, १३३, १३४, १३६, १३७, १३८, १४०, ३६२
चउत्तीसतिमं-चउत्तीसतिमेणं	७२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
चउथ	७१, ७२, १०३, १०६, १०७, १०८, ११३, १२४, १३४, १३६, १४२, १४३, १४४, १४५, १८७, २७५, २८३, ३५५, ३६०, ३६५
चउथवग्ग	३६६
चउथीए	११०
चउथीपक्ख	१४५
चउदंत	६३, ६४
चउदसपुत्वी	४, ३५५
चउदिसि	१९५, २०८, २२६
चउपय	१६७
चउप्पण	३६४, ३६५
चउप्पणतिम	३६४
चउप्फलाए	५०
चउग्गुह	२३, २६२
चउरंगुलवज्ज	५०
चउरासीति	१४५
चउवीसतिमं-चउवीसतिमेणं	७२
चउव्विह	७, १५, ५२, ७५, १५२, २५१
चउसट्ठिकलापंडिया	९५
चउसट्ठिगणियागुणोववेया	९५
चउहि	३५६
चंड	२०२, ३१२
चंडविस	१९९
चंडा	३०, १०४, १६०, १९५, २०२
चंडिकिए	६२, २७१, ३०४
चंडिकिया	३३५
चंद	२११, ३५५, ३६८
चंदच्छाए	१४५, १५२, १६२, १६३
चंदप्पभ	२३, ५३, ३६८
चंदप्पभा	३६८
चंदसिरी	३६८
चंदसूरदंसिणं	३६
चंदिमा	६, ७६
चंवकऊया	२६५
चंपग	२१

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
चंपगपायव	३७, ८५, ३४४
चंपगमाला	२४
चंपगलया	४४, २७९
चंपय	१४६, २८९
चंपा	१, २, ३, ४, ९४, ९५, ९७, ९९, १०२, १५२, १५९, १६२, १९१, १९५, २०३, २१५, २५१, २५२, २५३, २५६, २५७, २५८, २६१, २६२, २६५, २६८, २७५, २७६, २८३, ३१०, ३६६
चंपानगरी	२०९
चंपानयरी	२५५
चक्कवट्टि	१९, ३११, ३१२, ३१६
चक्कवट्टिमात्तो	१९
चक्कवाय	२२, १०७, १४९
चक्कवूहं	३८
चक्कायारवित्तोस	१९८
चक्खिदिय	११९
चक्खिदियदुद्धंतसग	३३१
चक्खिदियपाउग्ग	३२५, ३२७
चक्खिदियवसट्ठा	३३१
चक्खुदंय	५
चक्खुफास	४३
चक्खुभूत	७, ७८, १३२
चक्खुल्लोयणलेसं	४०
चक्खुल्लोयणलेस्स	५२
चक्खुविसयं	३३२
चक्खुहरं	२२
चक्खू	७, १३२
चच्चर	२३, ३२, ३३, ७९, ८६, १०९, ११२, २६२, २९९
चच्चाओ	५०
चत्तारि	९२, १०५, १०६, १३२, १९५, २२६, २३२, २३५, ३१९, ३६४, ३६७, ३६८
चत्तालीस	१०८, १८९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
चपलं	२०२
चप्पुडिय	१०१
चमर	१७, ५२, १८४, १८५, ३५५
चमरचंचाए	३५६, ३६२, ३६३
चमरवाल	२३
चग्मं	३४०
चग्मलंड	२५२
चयणकाल	१९४
चरण	२५१
चरगा	२५२, २५३
चरण	३, ६२, २०७, ३३१, ३३२
चरम	७५, २६०
चरमाण	४, ४१, ७३, ९१, १०८, १२४, १२५, ३५२, ३५५
चरित्त	३, ११९, १८७
चरिम	२३५
चरिमवरिसारत्तं	६५
चरिय	३०९
चरियब्बं	४७
चलचलकुंडलधरा	१८५
चलणओवायकारिय	२०६
चलणतलमलिय	१३६
चलति	२९
चलमण	२०७
चलित्थए	१६०
चलिय	१८०
चवल	३४, ५२, ८५, १०५, ३१२
चवला	३०, १६०
चाउक्कोणा	२२६, २२९, २३२
चाउघंट	४२, ४३, ४४, १५१, २८१, २८९, २९१, ३४९
चाउज्जामं	२२१, ३५२, ३५३
चाउइसइमुदिठ्ठपुण्णमासिणी	८२, २०१.
चाउइसिचंद	२११, २१२
चाउम्मासिय	१२७
चाउम्मासियमज्जण	१६३
चाउरंगिणी	२३, ३२, ३३, ११०, १११,

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
	१६३, १७५, २३४, २५०, ३०२, ३०३.
चाउरंत	९१, ३५४
चामर	५२, ११०
चामरुक्खेवं	२७६
चामीयरपवरपागारा	१०७
चार	३८
चारग	८७, ८९
चारगसाला	८७, ८८, ८९, ९१
चारगसोहणं	२४०
चारण	१०७, ११२
चारगारसोहणं	३५
चारुपव्वय	१४१, १४५
चालिचए	१५८, १५९, २०४, २०९.
चाले(लें)ति	९९, १०४
चावेयब्बा	४७
चिउर-हरियालभेय-चंग-सण-कोरेंटग-	
सरिसव-पउमयसमप्यम	२१
चित्तयंति	११३
चिता	२३३, २७४, ३१५
चित्तिए	१३३, १३४, २१८, २२१, २३२, २३३, २३४, २३८, २४१, २४३, २४५, २४९, २५१, २५९, ३११
चित्तिजमाणगुरुई	१९४
चित्तिते	२७, २२५, २९५
चित्तिय	३७
चिद्धंति	३२६, ३२७
चिद्धंतु	३०२
चिद्धति	२९७
चिद्धामो	१७७
चिद्धितब्ब	५६
चित्त	६७, १६७, २२७
चित्तकम्माण	३२५
चित्तकर	१७०
चित्तकरलद्धी	१६९
चित्तगर	१६९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
चित्तारदारय	१६७, १७०
चित्तारलद्धी	१६७
चित्तारसेणी	१६७, १६८, १६९, १७०
चित्तफलगा(य)	१६९, १७०
चित्तमाणदिया	१०
चित्तवीणाण	३२५, ३२७
चित्तवभा	१६७, १६८, १७०, २२७, २३२
चित्तारण	१६८
चित्तियतल	८
चित्तेउं	१६७
चियाए	२११
चिर	१५३
चिरगत	१०५, १०६, २६०
चिरयं	१०४
चिरनगरविणद्धुद्धसीलायारचरित्त	७९
चिरनिज्जुद्धए	६२
चिलाइयाहिं	३७
चिलाएणं	३३६, ३३८, ३४१, ३४२, ३४३
चिलाते	३४२, ३४४
चिलायं	३३५, ३३९, ३४३, ३४५
चिल्ला	२८९, २९०
चिल्लल	६०, ६७, ६८
चिल्लएहि	६७
चिल्लियाओ	५३
चियाए	१४३
चीणचिमिदनासियं	१५४
चीणचिमिदवकभग्गणासं	१५६
चीरिए	२५१
चुंढीसु	३३
चुण्णजोग	२४२
चुन्नजुत्ति	३८
चुन्नारुहण	८२
चुयंसि	१३२
चुलणी	२७९, २८१, २८६, २९६
चुलसीति	१४५, १८९
चुल्लमाउवाए	२७, २८, ३१, ३२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
चूडामणि	५२
चेइय	७५, १९१, २१५, २३४, २५१, ३४७, ३५४-३५७, ३६३, ३६४
चेड	१६
चेडियाचक्रवाल	२६६
चेडियाचक्रवालपरिकिणा	३५८
चेडियाचक्रवालमयहरिगवंदपरिक्खिता	२८८
चेडियाचक्रवालसंपरिवुडा	२३६
चेतिय	२, ४, ७, ४१, ४२, ५५, ७१, ७३, ९१, ९२, २२४, ३१०, ३५९, ३६३, ३६४, ३६५
चेतेति	२७७
चेत्तसुद्ध	१९०
छेलुक्खेवे	२५०
छेलुणा	३५६
चोइज्जमाणी	२९०
चोक्खला	३६, ९५, ८९, १३५, १७०, १७१, १७२, १७३, २५७, ३४१
चोक्खसंगी	३३६
चोक्खामिसंकीहि	३३८
चोक्खीसइमाओ	१४४
चोइस	११३, १२२, १४६, १९०, २४९, २५०, ३१८, ३२०, ३४८
चोइसपुत्ति	१८९
चोइसम	७२, १४३, २३६, २५०, २५१
चोइसमं-चोइसमेणं	७२
चोर	३३८, ३४२
चोरणायग	३३९
चोरनिगडीओ	३३९
चोरपल्ली	३३६, ३३७, ३३८, ३३९, ३४१, ३४२, ३४३
चोरमंते	३३९
चोरमायाओ	३३९
चोरविजाओ	३३९
चोरसएहिं	३४१, ३४२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
चोरसयाणं	३३७
चोरसाहिए	४७
चोरसेणं	३४२
चोरसेणावती	३३७-३३९, ३४१, ३४२, ३४४
चोलोवणयणं	३८
छ	१०२, १४४, ३१०, ३११
छंद	८८
छकटकलद्वमद्वसंठिय	८
छजीवनिकाय	१००
छट्ट	६, ७२, १३०, १३१, १३२, १४२, १४३, १४४, १७८, २३३, २६३, २८३, ३५४, ३५५, ३६७
छट्ट-छट्टेणं	७१, २३३, २९८
छट्टखमणपारणगंसि	३५३
छट्टम	२७५
छट्टम-दसम-दुवालस	७१, ७२, ३१८
छट्टछटापूयाण	१३५
छट्टेजा	८८
छण	५०, ७९
छण्णालय	११५
छण्ह	१४५, १७४, १७५, १७७, १७९, २९८, ३०३
छत्त	१६, २३, ३२, ४२, ११०, ११५, २३४, २८६, ३०२
छत्तयं	२५२
छत्तलम्बणं	३८
छत्तातिछत्तं	४२
छत्तादीय	३६०
छत्तीस	३१९
छद्धंत	५९
छध्यणं	२८२, ३०२
छपन्नं	१०७, २८०
छप्यपरिभुजमाणकमले	१०३
छप्पि	१४१, १४२, १४५, १४८,

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
	१७१, १७६, १७७, १८९
छन्मामरीण	३२५
छम्मासियाए	७१
छसप्पवाय	३८
छलिओ	२०८
छल्ली	२३२, २४२
छविच्छेद	१०५, १०६
छम्बीसतिमं-छम्बीसतिमेणं	७२
छस्सया	१८९
छाणुज्झियं	१३८
छाया	२११, २४९, २५३, २५४
छार	८६
छागज्झियं	१३८
छिंदति	२३८
छिंदमाण	६१
छिंदावेति	१६९
छिंटीओ	७९
छिद	७९, १७६
छिन्न	२४७, २४८, २९६, १७४
छिन्नजाल	६०
छिन्नभिन्नवाहिगहयाणं	३३८
छिन्नमुत्तावलिप(प्प)गास	५०, ५५, ११३
छिन्नसेलविसमपवायकरिहोवगूढा	३३६
छिन्नावायाए	२५३
छिप्पतूरेहिं	३४०
छिवग्गहार	३२९
छिवागहार	८६
छुम्मइ	१६९
छुहा	६१, ६८, ८८, ९१, २२५, ३४४, ३४५
छेएहिं	१५
छेदेत्ता	७५, ७६, ९२, २४४
छेया	३०, १६०
छेयायरिय	३०५
जइएसु	१५३
जइणं	३१२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

जइणा	३०, १६०
जइत	१४५
जंपमाणी	२०७, २०८
जंबुदीव	२९६
जंबुदीव	७, २९, ६२, ६४, ६९, १४१, १४५, १४६, १५९, १७८, १८०, १८१, २०१, २०३, २२४, २४९, २६५, २७९, ३१०-३१२, ३४८, ३५६, ३५७
जंबुदीवपण्णत्ती	१४७, १९०
जंबु	७, ७६, ७७, ९१, ९२, ९३, ९४, १०२, १०३, १०६, १०७, १२९, १३०, १३१, १३२, १४०, १४१, १९०, १९१, २१०, २११, २१२, २१३, २१४, २१५, २२३, २२४, २३५, २३६, २५०, २५१, २५५, २५६, ३२०, ३२१, ३३३, ३३४, ३४७, ३५४, ३५५, ३५६, ३६२-३७०
जंबूरीव	२९८
जंभए	१८१
जंभगा	१८३
जंभायमाण	१०
जंति	१९५
जखल	४१, ८०, १०८, १५७, २०१, २०२, २०३, २०४, २०७, २०९
जखलदेउल	७९
जखलसिरी	२५६
जखलाययण	१०७, १०८, २०१, २०२
जखेजण	२१
जजुवेय	११४
जडामउडदित्तिसिरए	२९३
जणवय	१४५, १४६, १४८, १६३, १६४, १६६, १६९, १७०, १७४, १७५, २५३, २७९, २८४, ३३८
जगवयविहार	७१, ११३, ११४, ११५,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

	१२२, १२४, १२८, १८९, २२५, ३१८, ३४८, ३५०, ३५१
जणवाय	३८
जणसइ	४१
जणीओ	३६९
जण्ण	५०
जण्णं	५४, ११९, १७१, २२०, २७१, ३१२
जण्णुपायपडिया	८०, ८२
जण्णुपायवडिया	२०१, २०२
जति	७७, १०५
जतियव्व	५५, ११३
जत्ता	५०, ११९, १७५
जह्विसं	५७
जल्ल	७९
जल्लं	११५, २३७
जल्लोवइयगणेत्तियमुं जमेहल्लागलधरे	२९३
जप्पभिइं	३६१
जप्पभित्ति	५७, ५८
जम्मगसमगं	१०६, १७४, १७५
जमलजुयलच्चलचलंतजीहे	१९९
जमालि	१८५
जम्मजीवियफले	२०, ८०, २२९, २३२, ३५१
जम्मग	१४७, १८०
जम्मगजरमरण	५५
जम्मगमरण	११२, ३५९
जय	१८, २७, ३४, ११०, १७२, २८०, २८२
जयंत	१४५, १४६
जयंतपवरंभि	१७९
जय जय णंदा	४९, ५४
जय जय मद्दा	४९, ५४
जय जय सइ	४९
जयणा	११९
जयइइ	२८३
जया	३१४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

जरा	५६, १११, २३०
जराजजरियदेह	६१, ६८
जरासिंहसुयं	२८३
जल	५५, ७९, १४६, १४९, १५९, १६३
जलंत	१४, ५७, ५८, ७३, ७४, ८०, ८१, ८३, ८७, ८९, ९५, ९९, १२६, १३२, १३६, १७७, २३१, ३६१
जलक्रीडा	८२, ९७
जलगव	१९४
जलण	३३१
जलप्यवेस	२७१
जलबुबुयसमान	४५
जलमजण	८२, ९०, ९७, १५०, १९५, २०२
जलरमण	२२९
जलरय	५५
जलाभिसेयपूयप्याण	११५
जलितजयण	१४
जल्ल	२२९
जव	४७
जवणिज	११८, ११९
जवणियं	१७
जवणियंतरिय	१८, १६७.
जसंसी	३
जस्सडाए	३२०
जहण	३३१, ३३२
जहाणाम	५६
जहानाम	५५, ७२, १७१
जहाभूतं	२७, २०९
जहारिहं	३५, १८५, २९२
जहाविभवश्छिसकः रसमुदय	२८२
जहासुहं	७१
जहेयं	४३
जहोचियपुष्पगंधमल्लालंकाराहारं	२४
जाउया	२५७
जाए	५५

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

जाएआ	१३७
जागरमाण	७३, ७४, ३५३
जागरमाणी	८०
जागरियं	३६
जाणएणं	५
जाणपवर	३५८, ३५९
जाणसाला	१२५, १२६, ३५०
जाणिऊण	२०७
जाणित्ता	१०५, १०८, १७९, २०३, २१९, २२१, २४६, २५७, २५८, २६०, २६९, २८४, २९२, ३१४, ३४२, ३४६.
जाणिस्संति	२५७
जाणिस्सह	३१५
जाणु	२८८, ३५६
जाणुकोप्परमाया	७८
जाणुय	२२८, २३०, २३२
जाणुयपुत्त	२२८, २३०, २३२
जात	२३८
जातकम्म	३६, ८४
जातिच्चए	२४४
जातिमंत	९८, ९९
जातिया	१२०
जातिसंपण्ण(न्न)	३, ९१, ९२, ३५५
जातिहिं गुलय	२१
जातीसरण	६४, ६९, २३३, २४९
जाय	८१, ८२, ८४
जायकम्म	१४७
जायकोउहल्ल	५
जायमायाउत्तिथ	७०
जायरुव	२९
जायवाणं	२९०, २९४
जायविम्हय	१५०, १६४, १७२, २१६, २६६, २२०, २८०, २९६
जायसंसय	५
जायसुहे	५
जाया	४५, ४६, ४९, ५५, ८२, ९९,

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
११३, ११४, १३५, १६३, १७१, १९१, २४३, २५७, ३१८	
जारिसण	१५०, १६४, १७३
जारिसिया	१६२, १६६, १७३, ३०९
जालंतर	१६७, १७७
जालंतरयणपंजरमिल्लिए	३९
जालघरय	१४८, १७७
जालालोवियनिरुद्धधूमधकारभीओ	६६
जावजीव	७५, २३३, २३५, २६०, २८०, २९९
जावप्पमिती	१३२
जासुमण	६३
जासुमणकुसुम	१४
जिह्दिय	३
जिण	५, ४९
जिणघर	२८७, २८८
जिणदत्त	२६५, २६६, २६७, २७१
जिणदत्तपुत्त	९४, १००, १०१, १०२
जिणपडिमा	२८७
जिणपणत्त	२१९, २२१
जिणपालिय	१९१, २०४, २०५, २०८, २०९, २१०
जिणरक्खिय	१९१, २०४, २०५, २०६, २०७, २०८, २०९
जिणवयण	२२१
जिणिद	१८५
जिणुजाण	७७, ७९, ८५, ८६
जितसत्तु	१४५, १७०, १७४, १७६, २१५, २१६, २१७, २१९, २२०, २२१, २२२, २२३
जितसत्तुपामोक्ख	१७४, १७६, १७९, १८०, १८९
जित्तिदिय	२४९
जिम्भविस्सय	३३३
जिम्भिय	११९
जिम्भियदुद्दत्तण	३३१
जिम्भियपाउमाण	३२६, ३२७

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
जिम्भियवसट्ठा	३३१
जिमितभुत्तुत्तगगता(या)	३६, ९५, ९८, २१६, २२०, २५७, २८५, ३००, ३४०
जिमिया	८२
जिय	५४
जियकोह	३
जियनिह	३
जियपरिस्सम	१५
जियपरीसह	३
जियमज्जे	४९
जियमाण	३
जियमाथ	३
जियलोह	३
जियविग्ग	५४
जियसत्तु	१४८, १७०, १७२, १७३, २१८, २२१, २५१, ३५७, ३६३, ३६४
जियसत्तुपामोक्ख	१७४, १७५, १७७, १७९
जीयमेयं	१८१
जीव	५६, ७०, ११५, १३०, १३१, १८३, २११, २१२, २१३, २१४, २२१, २५९, २६०
जीवजीवेणं	७२
जीवगाहं	८६
जीवनिकाय	१०२
जीवलोय	१४
जीवविप्पजढ	८६, २६०, ३४६
जीवाजीव	११६
जीवाणुकंपा	६८
जीविउं	२०६
जीवित	२५८, २५९, २६१, ३४५
जीविय	८५, १०५, १५८, १९६, २०३, २४७, २५३, २५४, ३४४-३४६
जीवियउस्सास	४५
जीवियऊसास	५५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
जीवियन्तकर	१११	जेद्व मूल	६३, २२५
जीवियफल	१५९, ३५१, ३५२	जेद्वामूलमास	६०, ६७
जीवियविष्यजद्व	८५	जेणामेव	११
जीवियारिहं	२०, ३९, ९९, १०१, १६८	जेणव	१५, १०१
जीवियासा	३	जोए	११९
जुइगुण	९	जोगखेमवट्टमाणि	११२
जुजसि	२०६	जोगपरिवाइया	१९४
जुजसज	१७५	जोगमुवागएणं	१४५, १८७
जुजसामि	३०८	जोणिय	३७
जुजिहहिह	३०६	जोणिसूळ	२६२
जुण(जुन्न)	६१, ६८, २१३, २१४	जोतिसय	१८८
जुणकुमारी	३५८	जोतीरस	२९
जुण्णा	३५८	जोर्यति	३२४
जुत्त	९७, २३७, २६७, २७१	जोयण	२९, ७६, १८३, १९५, २०३, ३१३, ३२४, ३२५
जुत्तामेव	४२, २८१	जोयणकोडाकोडी	७६
जुत्ती	२११	जोयणकोडी	७६
जुद्ध	३८, २९४	जोयणपरिमंडल	६४
जुद्धसज	३०४, ३०५	जोयणसतार्ति	१५४
जुद्धातिजुद्धं	३८	जोयणसय	७६, १५४, १९२, ३२१
जुद्धंतकरभूमी	१९०	जोयणसयसहस्स	७६, ३१४, ३१५
जुवराया	११२, ११३, १४१, १६७, २१५, २७९, २८०, २९५, ३१७, ३४८	जोयणसहस्स	७६
जुइ	१०३	जोयणसहस्सविस्तिण्ण	३५७
जुहिद्विलगामोक्खा	३१८-३२०	जोव्वण	६३, १०१, १४८, १६३, १६४, १७३, १७७, २३६, २६५, २६६, २८०, २९०
जुहिद्विल्ल	२८३, २९७, २९८, २९९, ३००	जोव्वणग	१२, १९, ६९, २३२, २३९
जूहकर	३३८	जोव्वणसिरि	२०७
जूय	३८	जोइ	१५०
जूयकराण	३३८	जोहकलिय	१७५
जूयखल्य	७९, ३३६	झंक्षिए	६१
जूयप्पसंगी	७९, ३३६	झय	१९
जूह	३३, ६०, ६२, ६४	झयग्ग	१५३
जूहवइ	६३	झाण	५४
जूहवती	५९	झाणकोटोवगत	५
जेद्व	४, १३०, १३७, १६८, ३४४, ३४६	झामिन्ना	६८
जेद्वपुत्त	१२३, १४२, १८०, १८९, २२३, २५५, ३४५	झायमाणी	१९४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
क्षियायति	१९५	इभसंयारग	२८
क्षियायति	१७६, ३२१	इहइ	२८८
क्षियायमाण	५६, ६०, २४१, ३५१	डिभएहि	८४, ३३४, ३३५
क्षियायमाणि	२४, २७०	डिभया	३३४, ३३५
क्षियायह	१७७	डिभिया	३३४, ३३५
छुसिए	६८	डोहल	१४६, १४७
छुसिर	७७	गंगोलाभंगसिरोधर	१०१
छुसेति	३६२	गंदणवण	१०७
छुमेत्ता	७६	गंदा	७, ९६, १८८, २२४, २२५, २२६, २२८, २२९, २३०, २३२, २३३, २३४
झोडा	२१३, २१४	गंदिफला	६, २५३
झोसिच्छा	७५, ३२०	गंदिमित्त	१८८
झोसेत्ता	२४४	गंदियावत्ते	५४
ठंक	६०	गकलत्त	४०, ७६, १०८, १९०.
टिड्डियावेजमाण	९९	गगर	१६, ४१, ६९, १७४, ३११, ३२८.
ठवका	३४५	गगरगुत्तिया	३४२
ठविए	४८	गगरवणओ	७७
ठवेइ	३०३	गगरी	२९८, ३१६, ३५१
ठवेति	५०, १२७	गगवर	३०
ठवेत्ता	२५५, ३४८	गगभाव	३२०
ठवेमि	२२३	गच्चासन्ने	५, ४३
ठाण	६, ८९, १५८, २६२, २७७, २७९, ३५४, ३६१, ३६२	गज्जति	२९८
ठाणभट्टा	१९४	गट्टविहि	३६३-३६५
ठाणुकडे	६८	गट्टा	२२७
ठाणुकुडुए	७१, ७२	गट्टपत्तीए	३२१
ठावेति	२९७	गट्टसण्णो	३२१
ठावेत्ता	१८९	गट्टसुत्तीए	३२१
ठावेमो	३१७	गडा	२२७
ठिइ	२६, २३५	गण्णत्थ	८७
ठिइखय	७३, १४५, २५०	गलत्थ	१११
ठिइवडियं	३५	गमंसति	५
ठिच्चा	९८, २४८	गमंसमाण	५, २०२
ठितिकल्लय	९२	गमंसमाणी	८२
ठितिपडियं	२४०	गमंसित्ता	३५२
ठिती	७६, १४५, १७८, २३५, २६१, २७९, ३२०, ३६२, ३६४-३६९	गमोत्थु	१८७, ३५६
ठियं	२४५		

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

णयगंभीर	९
णयण	३३१
णयणाणंदो	३०
णयर	२८७, २९१, २९७
णयरी	१, १६९, २९९, ३०२, ३१०, ३१५, ३१८, ३४८, ३५७, ३५९, ३६३-३६५, ३६८
णयविहण्णू	७
णर	१७
णरवइदिणवियारा	२७५
णरवती	१६, १९८
णरवरिंद	६१
णरसीहरुव	३०९
णरिंद	१५, १६
णलिणीवण	३४९, ३५०
णव	३६९, ३७०
णवए	१३५
णवंगसुत्तपडिबोहिण(या)	३९, ९५
णवजोतणविरिथण	३४८
णवणीय	१०
णवण्ह	६३, ८४, ३१७
णवपज्जणएहिं	१३५
णवम	३६५, ३६८
णवमिया	३६८
णवर	१४५
णवरि	४३
णवसुरभिसिलिंधकुडयकंदलकयंबगंधद्वणिं	२२
णवहत्थुस्सेह	३५८
णवायए	५९
णविथाए	३४१
णाइ	१५२, २२५, २३८, २६७
णाइचित्तं	३४
णाइपरित्तासं	३४
णाइभयं	३४
णाइभुजो	१६१
णाइमोहं	३४
णाहविगिह	२५३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

णाइसोगं	३४
णाए	६
णाग	८०, १५७
णागवर	१४८
णागर	८३
णाण	३, ११९, १४५
णाणदंसणचरित्ताण	९२
णाणादुमसंडमंडिउहेस	१९५
णाणादेसीहिं	३७
णाणामणिकडगतुडिययंभियभूए	१६
णाणामणिकणगरयणभतिचित्त	११, १३
णाणामणिकणगरयणविमलमहरिहणित्तो-	
वियमिसिमिसितविरइयसुसिलिह्विसिह्वलह-	
संठियपसत्थआविह्वीरवलए	१६
णाणामणिपंचवण्णकविसीसगसोहिया	१०७
णाणामणिरयणभत्तिचित्त	१५
णाणामणिरयणमंडिय	१७
णाणाविह्वगच्छ	१०७
णाणाविह्वचुण्णवासमीसं	२०५
णाणाविह्वपंचवण्णघंटापडागपरिमंडियया-	
सिहरं	४०
णाणाविह्वपंचवण	१६३
णाणाविह्वपत्तकठतणकयवरुदुत्तपइमारुया-	
इह्वनहयलदुमगणे	६६
णाणाविह्वभत्तिमुविरइय	१४९
णाणाविह्वरयणपणियसंपुण्णा	१९४
णाणोवओग	१४३
णाति	८०, १०६, ११२, १३२, १३३, २०९, २४३, ३५९
णातिअंविळ	३४
णातिकडुयं	३४
णातिकसायं	३४
णातिवित्तं	३४
णातिदूरे	४३
णातिभुजो	१२८
णातिमहुर	३४
णाम	१४७, ३१०, ३४८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
गामगोय	३५७
गामवेज	२६६, ३१७
गायज्ञाण	२१३
गायज्ञयण	७७, १०३, १०६, १०७, १२९, १३०, १९०, १९१, २१०, २११, २१२, २१३, २१४, २२३, २२४, २३६, २५०, २५१, २५६, ३२०, ३२१, ३३३, ३४७
गाया	६, १०२, १०३
गायाणं	३५५
गायाधम्मकहा	६
गावयक्खति	२०५
गावाए	१९४
गावावाणियशा	१६२
गाविय	१९४
गालं	४८
गालिएरणं	१९५
गासावंधेहि	३२९
गाह	२०६
गिउण	१५
गिउणकुसल	३७
गिउणसिप्पोवगय(त)	१५, १९५
गिउत्ता	१९७
गिउरवरपुष्पपीवरकर	१९७
गिंदंति	३६१
गिंदोलिया	२६१, २६२
गिकद्धाहि	३४०
गिक्किव	२०६
गिक्के	५०
गिक्खमणपाओग्ग	५०
गिक्खमणाभिसेएणं	३५०
गिक्खित्तसत्थमुसल	२८
गिक्खिवति	२४०
गिक्खुडेंति	१०६
गिक्खेवओ	३६५, ३७०
गिगाम	१६

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
गिगर	३२७
गिगुंजमाणी	१९४
गिग्गाए	११०
गिग्गंध	७०, १२०, १२८, १६०, ३२८ ३२९, ३५९
गिग्गंधी	१२८, ३२८, ३२९, ३६१
गिग्गच्छमाण	४१
गिग्गच्छामि	३०५
गिग्गत	११४, ३४९
गिग्गाया	२२४, ३१७, ३५८, ३६३-३६५
गिग्गिण	२०६
गिग्गोस	१८७
गिग्गप्पमत्त	५९
गिग्गळा	३२७
गिग्गळय	३, ७
गिग्गळुं	१३०
गिग्गुब्भंति	२६२
गिग्गुमाविया	१७४
गिग्गुमावेति	३०५
गिग्गुहण	२६२
गिग्गूढे	३०५
गिग्गोडण	२६२
गिज्जामए	३२१, ३२२
गिज्जायमाण	२३६
गिडाल	३०४
गिजेया	२४, ४४
गित्थक	२०६
गित्थरह	३४५
गित्थरिए	५६
गित्थरिज्जामो	२०१
गित्थरियव्व	९५, १४२
गित्थरिहिह	३४५
गित्थाण	३३८
गित्थारेज्जा	२०२
गिदाण	२३१
गिद्वण	३३८
गिप्पाण	३४६

વિશિષ્ટશબ્દા:	પૃષ્ઠાઠ્ઠા:	વિશિષ્ટશબ્દા:	પૃષ્ઠાઠ્ઠા:
ણિપ્ફંદા	૩૨૭	ણિસમ્મા	૨૬૧
ણિબ્મચ્છેતિ	૩૩૫	ણિસામિત્તણ	૨૪૨
ણિબ્મયા	૩૨૮	ણિસામેતિ	૩૧૯
ણિમજ્ઞાવિયા	૧૯૪	ણિસામેમાણ	૩૧૧
ણિમ્મંસા	૨૪	ણિસિરણદ્વયાણ	૨૬૦
ણિયગ ૬૩, ૮૦, ૧૩૩, ૧૩૭, ૨૫૩, ૩૫૯		ણિસીહિતા	૩૦૧
ણિયગાઓરોહે	૨૯૬	ણિસીયતિ	૧૧
ણિયગકુચ્છિસંભૂયાતિ	૮૦	ણિસીયવ્વ	૫૬
ણિયન્ત	૨૦૬	ણિસીહિયં	૩૬૧
ણિયય	૩૪૫	ણિસ્સેયસ	૫૬
ણિયા	૨૯૯	ણીતિ	૭
ણિરયપહિરુવિય	૫૮	ણીસસમાણી	૧૯૪
ણિચ્ચાર	૧૭૬	ણીહરણં	૨૪૪, ૩૨૯
ણિચ્ચિગ્ગ	૩૨૪	ણૂમેતિ	૩૧૩
ણિચ્છિ	૩૧૫	ણૂમેમો	૩૧૪
ણિવેદેમો	૩૪	ણેતર	૨૦૫
ણિવેયણા	૧૧૦	ણેયાઉણ	૪૭
ણિવેસંતુ	૩૧૬	ણેહાવગાદ	૨૫૬
ણિવ્વત્તારસાહસ્સ	૩૧૭	ણહાણ ૩૨, ૯૦, ૧૬૮, ૨૧૬, ૨૨૪, ૨૩૪, ૨૫૦, ૨૯૨, ૩૫૮, ૩૫૯	
ણિવ્વસિયણામધેજ	૫૮	ણહાણપીઠંસિ	૧૫
ણિવ્વાયણિવ્વાધાયંસિ	૩૭	ણહાગમંડવ	૧૫
ણિવ્વાહેત્તણ	૩૪૩	ણહામેતિ	૧૬૪
ણિવ્વિળ્લ	૩૪૪	ણહાણોદય	૨૩૩
ણિવ્વિળ્લવરા	૩૫૮	ણહાણોદયદાર્ણ્ય	૧૩૮
ણિવ્વિસણ ૩૧૩, ૩૧૫, ૩૧૬		ણહાત ૨૭, ૩૨, ૩૬, ૫૦, ૫૩, ૯૨, ૨૩૬, ૨૪૫	
ણિવ્વોલ	૧૫૮	ણહાયમાળ ૨૨૯, ૨૩૨, ૨૩૩	
ણિસંત ૪૪, ૨૪૩, ૩૧૭		ણહાયા ૫૩, ૮૨, ૮૩, ૮૪, ૮૫, ૮૬, ૯૧, ૯૭, ૧૦૯, ૧૧૨, ૧૫૦, ૧૭૫, ૧૮૫, ૨૩૮, ૨૪૩, ૨૫૭, ૨૬૭, ૨૭૨, ૨૮૪	
ણિસંતપહિણિસંત	૧૦૪	ણહાવેતિ ૫૧	
ણિસંતપહિણિસંત	૨૧૯	ણહાવેતિ ૨૯૨	
ણિસંતપુવ્વ	૨૩૩	ણહુસા ૧૩૨, ૧૩૩	
ણિસદ્ધ	૨૯૪	તણ ૩૫૫, ૩૬૩, ૩૬૪	
ણિસમ્મ ૬૯, ૯૨, ૧૦૯, ૧૧૦, ૧૨૨, ૧૩૭, ૧૪૧, ૧૬૫, ૧૭૯, ૨૦૧, ૨૦૩, ૨૨૨, ૨૩૧, ૨૩૨, ૨૩૪, ૨૩૯, ૨૫૦, ૨૬૧, ૨૭૧, ૨૯૬, ૩૦૦, ૩૧૪, ૩૨૨, ૩૨૫, ૩૫૨, ૩૫૮		તણયવગ્ગા ૩૬૪, ૩૬૫	

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

तंता	१०५, १०६, २०९, २३२
तंते	३१४, ३४३, ३४४
तंदुल	१५२, १६३, ३२६
तक्रर	७८, ७९, ८४, ८६, ८७, ८८, ८९, ९१, ९२, ३३९, ३४४, ३४५
तक्ररघर	७९
तक्ररसेनावती	३३८
तक्षलगओलुगादुब्बलसरीरलायण-	
मुननिच्छायगयसिरीया	४४
तच्च	७१, १३४, १३५, १५९, २१९, ३५१, ३५२
तच्चसत्तरातिदिय	७१
तच्छण	२३१
तज्जण	३५४
तज्जयंत	१५७
तज्जिज्जाणी	२६२
तज्जिता	२६२
तज्जेति	२६२
तज्जेति	३३४, ३३५
तज्जेमाणी	१७२
तडी	६०
तण	७७, १५२, ३२४, ३२६, ३२८
तणकूड	२४८
तणसोल्लियसिंदुवारकुंदेंदुसंनिगासं	३०८
तणहारा	२२८
तणु	२१९
तण्णं	९५, १४२
तण्हा	६१, ६८, ८८, ९१, २२५, ३४३, ३४४, ३४५
तण्हावसदोसदूसियभमंतविविह-	
सावयसमाउले	६६
तण्हावसमुक्कपक्खपायडियजिन्मतालुय-	
असंपुडिततुंडपक्खिसंघ	६१
ततिए	८३
ततियाचंद	२११
तत्थ	
तत्थगयं	७४, ३५७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

तत्थमियपसयसरीसिव	६१
तत्थे	३४१
तत्थेगतिया	२७९
तदाणुरुव	१७०
तदुभय	२१८
तप्पणा	२३२
तप्पमिई	३६१
तप्पमिति	५७, ५८
तन्मवंसि	२६३
तय	२५३
तयणंतर	१३१, १८५
तयसुहाए	१५
तया	३५४
तयाणंतर	१४४, २११, २१२, ३०५
तयाणुरुव	१६७, १६८, १६९, २१२
तयावरणकम्मरयविकरणकर	१८८
तयावरणिज	६४, ६९, १७९, २५०
तरंति	२०८
तरच्छ	६७
तरिउक्काम	२४९
तरुणीपडिकम्म	३८
तरुपडण	२७१
तलताल	३२९, ३३२
तलवर	१६, १०८, ११२, २४६, २८०
तलाई	१५९
तलाग	१७३
तलाय	४१
तलिमंसि	२६९, २७३
तलिमा	२६९
तल्लिच्छा	१०४
तव	४, ५, ७३, ९१, १०८, ११९, १४३, २११, २४१, २७६
तवचरणखीणपरिमोगा	१९४
तवणिजकलस	१४
तवणिजवहरवाल्लयापत्थरे	३९
तवतेयसिरीए	७३
तवप्पहाण	३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

तबसा	३१८, ३५५, ३५६
तवस्ती	१४३
तवोकम्म	७१, ७२, ७६, १४२, १४५, २३३, २६१, २७५, २९८, ३१९
तवोरोहे	१७४
तसिए	१२८, ३४१
तसिया	९८, १०४, ३२२
तहमेयं	१३, ४३
तहारूव	७०, ७३, ७४, ७६, ११३, २६१
तहिए	२१९
ताहने	२०४
तात	८९, १५३, २५९
तातो	३१५, ३४५, ३४६
तायाणं	१३३, १३७
तारएणं	५
तारगा	३६६
तारयाभि	२०१
तारयाहि	२०२
तारारूव	७६
तारिसए	१७३
तारिसगंसि	८, ९, ११
तारिसिया	१६२, १६६
तालउडं	२४७
तालबघ	१५४, १५५
तालणाणि	३५४
तालणाहि	३३५
तालपिसाय	१५५
तालपिसायरूव	१५७
तालपुडग	२४८
तालफलाणीव	१९६
तालवेंट	४५
तालायरकम्मं	२२७
तालियंट	५३
तालिया	१०९
ताळुवाडणविजं	३४१
तालेंति	२६२, ३०२
तालेति	३३४, ३३५

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

तालेमाणी	१७२
तालेहि	२८२
तिंदूसए	१९३
तिक्ख	४७, १३५
तिक्खुत्तो	५, ४३, ५५, ५६, २८८ ३५१, ३५२, ३५६, ३५९
तिक्खो	३३२
तिग	२३, ३२, ३३, ८६, ११२, २६१, २६२, २९९
तिडंडं	१२२
तिण्णि	७६
तिण्णेणं	५
तिण्णोव	१८१
तिण्हं	१४६
तित्त	१३१
तित्तंसि	१३१
तित्तकडुकसायं बिलमहुरबहुखज	३३२
तित्तकडुय	२५९, ३३२
तित्तकडुयकसायं [ब] महुरबहुखज - पेजलेज्जेसु	३३१
तित्तग	२५८
तित्तछाउय	२५७, २५८
तित्तालाउयं	२५६
तित्तिरो	३३१
तित्थकर	५, ४२
तित्थगर	७३, ७६, ३५४, ३७०
तित्थगराइसए	३६०
तित्थगराभिमुही	३५६
तित्थयर	१४७
तित्थयरत्त	१४३
तित्थयरनामगोय	१४३
तित्थयराभिसेय	१८४
तित्थ्याभिसेय	११४, १७०
तिदंड	११५, १७०
तिप्पमाण	१९४, ३३५
तिप्पमाणी	४५, २०५
तिभागबलावसेस	३०८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
तिय	७९, १०९
तिरिक्खजोगि	२३२
तिरिक्खजोगियभावं	६९
तिलंढासगडिया	७३
तिलयरयणद्धचंदच्चिए	३९
तिवलि	३०४
तिवलियं	१६५, १७४, ३०४, ३१४
तिविहा	१२०, १२१
तिव्वेर	७९
तिसंक्षं	८७, १३४, १३९
तिसच्चुचो	१९७, १९९, २०३
तिसिय	२४९
तिहि	३८, ४०, १०८, १४५, १५२, २३८, २५३, २६७
तिहिं	३५६
तिही	५०, ७९
तीए	१९४
तीयपच्चुप्पन्नमणागयाण	१८१
तीर	८१, १७३
तीरमत्तिगते	६२
तीरेइ	७२
तीरेरिति	७१
तीस	२०, ८०, ८२, १०३, १४८, १६५, १७७, २४३, ३६२
तीसतिमं-तीसतिमेणं	७२
तीसे	३६१, ३४४, ३५७
तुंग	१०७
तुंव	६, १३०, १३१
तुच्छ	१२४
तुडी	१९, ९०, ९१
तुडेण	३३२, ३३३
तुडिय	५२
तुन्मे	२७
तुयइति	३२६, ३२७
तुयट्टियव्व	५६
तुरय	१७, ५२
तुरित	५२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
तुरिय	३०, ३४, ८५, १०५, १७६, २०२, २०३, ३०८, ३१२
तुरियच्चवल	१९९
तुरियनिणाए	१८७
तुरियपधावियपलोद्धेणाउलं	२१
तुल्लकास	१०
तुसारदगवास्पीवरकरो	१९८
तुसिणीए	४८, ८५, ८९, ११७, १५९, १७६, २१७, २१८, २४६, २६७, ३४९, ३५२
तुसिणीया	२४, १०४, १०५, १७१, ३२७, ३६१
तुसिया	१८३
तूर	१५३
तुलियाओ	१६७
तेइच्छं	३५०
तेदूसए	३३४
तेगिच्छ	१२५
तेगिच्छकम्म	२२८
तेगिच्छिएहिं	१२५
तेगिच्छियसालं	२२७
तेणासेव	११
तेणेव	१५
तेतलि	२३८, २४८, २५०, २७४
तेतलिपुत्त	२४१, २४२, २४३, २४४, २४५, २४६, २४७, २४९, २५०
तेतलिपुर	२४१, २४३, २४६
तेतली	२४४
तेचीस	७६, २६१
तेयंसी	३
तेयणिसग्ग	१९९
तेयलिपुत्त	२३६, २३७, २३८, २३९, २४०
तेयलिपुर	२३६, २५०
तेयली	६
तेयलेस्से	२५७
तेयसा	१४, ५७, ७३

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
तेरसम	७२, २२४, २३५, २३६
तेल्ल	१५२, २७३
तेल्लवम्म	१५
तेल्लमादिणहिं	१५
तोणेहिं	३४०
तोरण	७७, ३०९
थंडिल	२५८
थंडिल्ल	२५९, २६०
थंभणी	२९४
थज्झंति	३२८
थण	३३१, ३३२
थणंतर	२७६, ३६१
थणकुद्धलुद्धयातिं	८०
थणमूला	८०
थणय	८०
थणियसद्	१५४, १९२
थलय	१४९
थलयदसद्धवण	१६३
थलयभासरप्पभूएण	१४६
थलविरल्लितो	३३१
थारुणिणि	३७
थावच्चा	१०८, ११०, १११, ११३
थावच्चापुत्त	१०८, ११०, १११, ११२, ११३, ११४, ११५, ११६, ११७, ११८, ११९, १२२, १२९
थाह	१९५, २४७, २४८, ३१४
थिण्ण	२०३
थिमियमेहणीतं	२९४
थिय	२०७
थुक्करिजमाणी	२६२
थूणामंडव	९६, ९७, ९८
थूलए	२३४
थेजे	४५
थेर	३, ४, ५, ७०, ७३, ७४, ७५, ७६, ९१, ९२, ११३, १४२, १४३, १४४, १४५, २३२,

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
	२२३, २४९, २५८, २५९, २६०, २६१, ३१७, ३१९, ३४८, ३४९, ३५०, ३५३, ३५४, ३५५
थेरागमण	१४१, २२२, २२३, २५५, ३४८
दइत	२०६
दओदर	२३०
दंड	७, २९, १६९, २०३, २३६
दंड-कर्मंडलुद्धये	२९३
दंडण	१००, १०६, ३५४
दंडणायग	१६, ४९
दंडलक्खण	३८
दंडिल्लंडनिवसण	२६२, २७२
दंत	६२, १०४, १०५, १०६, २४९
दंतमुसल	६२
दंसण	३, ११९, १४३, १८९, २४०, २४१, २९३, ३००
दंसणरह	२९४
दक्खा	१५, १९४
दक्खिण	१६१
दक्खिणाणुकूल	१६२, ३२४, ३२६, ३२८
दक्खिणिळ्ळ	१८५, १९९, २००
दक्खिणिळ्ळवेयाली	३१६
दग्गमट्टिय	३८
दगरय	२३, ५३
दगवारय	८७
दङ्गण	३१५
दढधम्म	१६०
दढप्पहारी	३३७
दहुरमलयसुगंधि	५२
दहुर	१७३, २२४, २३२, २३३, २३४, २३५
दहुरकुल्लसियउज्जरओ	१९७
दहुरगती	२३४
दहुरदेवत्ताए	२३५
दहुरपयंपिणसु	२२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
ददुरवडिसए	२२४
ददुरवडिसए	२३५
दप्प	२२१
दप्पण	५४, २८९
दप्पणसंकृतविंवसंदसिए	२८९
दप्पणिज्ज	१५, २१६
दम्भ	११५, १३०
दम्भसंधारग	७४, ७६, २५९.
दम्भसंधारोगय	२८
दम्भोवरि	१७१
दम्भोवरिपच्चधुयाए	२९४, २९६
दमग	२७२, २७३
दमगपुरिस	२७२, २७३
दमघोससुय	२८३
दमणग	१४६
दमदंत	२८३
दमिलि	३७
दरिसए	२८९
दरिसण	५०
दरिसणयाए	५५
दरिसणिज्ज	४०, ५२, १०३, १३५, १९५, २२६, २२७, २८९, ३४८
दरी	३३, ६०, १०९
दलइत्तए	१८१
दलइत्ता	१३३, १८३
दलइस्सामि	२८०
दलएज्जा	८८
दलमाणी	२७४
दलयंति	३१८
दलयति	५०
दलयमाण	३५, ३६
दलयामि	२६७
दलयामो	४९, ५५, ३६०
दलामि	३१, २७३
दलामो	२३७, २६७
दलाह	१३९
दवग्भिभयभीयहियं	६६

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
दवगिसंताणकारणट्ठा	६४, ६६
दवावेमाणी	२४१
दव्व	४२, १००, १५२, २१९, ३२५, ३२६, ३२७
दव्वट्ठयाए	१२२
दव्वसोए	११५
दव्वहण	७९
दस	१०९, २८०, २८१, २८२, २८३, ३०२, ३२०, ३५५, ३५६, ३७०
दसणहं	१७, २३९, २८९, ३५९
दसणहं	१०७
दसदेवसियं	३५
दसद्धवण्ण	३०, १४६, २९०
दसद्धवण्णमल्ल	१४९
दसद्धवज्ज	३०, २५०
दसधणुस्सेह	१०८
दसनहं	२८०
दसपरिणाह	५९
दसप्पयार	११४
दसम	७२, १४३, २११, २१२, २१३, २८४, ३५५, ३६९
दसमं-दसमेणं	७२
दसमवग्ग	३७०
दसमुद्धियाणंतग	५२
दसविह	११६
दसार	१०७, १०९, २८०, २८१, २८२, २८३, ३०२
दसारवरवीरपुरिसतेलोकबलवग	१०७, २९०, २९४
दह	१०३, १७३
दहेमाणी	९८
दाइयसाहिए	४७
दाउं	४०, ४७, २५६
दाएहिं	३५
दाओ	१०८
दाणघम्म	११४, १७०, १७१, १७२
दाणव	१११, १६०, १८३, २९७, २९९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
दाणविदा	१८५	दासपरिवुडा	१४७
दात	१४१	दासी	१४७
दान	१९	दाह	१२५, २२०
दायं	८१, ८४	दाहवक्कंतिण	६२, ६९, २६३, ३५०, ३५३
दार	१७९, २७०	दाहाहिं	३४०
दारग(दारय)	३४, ३७, ८०, ८१, ८२, ८४, ८६, ८७, १०८, ११०, २३९, २४०, २६७, २६८, २७०, २७४, ३०६, ३१७, ३३४, ३३५	दाहिण	६३, १४१, २८८, २८९, ३५६, ३४८
दारगचाए	२५०	दाहिणडुमराह	७, २९, ३०, ६३, १०८, ३१६
दारभाए	९	दाहिणपास	५३
दारय	१२, ८५, ११०, १४१, २३८, २६६, २६९, २७१	दाहिणपुरस्थिमं	३३६, ३३८
दारा	२४८	दाहिणपुरस्थिमिल्ल	३३९
दाराभिस्कीहिं	३३८	दाहिणिल्ल	६४, ६५, १८५, २२७, ३०१, ३१६, ३५५, ३६५, ३६७
दारिग	८०, ८१, ८२	दिज्जउ	२३७, २६७
दारियचाए	१७९, २४५, २७९	दिज्जए	१८३
दारिया	८४, १४७, १६३, १६४, २३६, २३७, २३८, २३९, २४०, २६५, २६६, २६८, २६९, २७१, २७३, २७४, २८०, ३३४, ३३५, ३४०-३४९, ३५७-३६०, ३६३-३६८	दिज्जामि	२७४
दारियानिमित्त	२३७	दिट्ठपुव्व	१५०, १५१, १६२, १६४, १७२, २९६, ३०१, ३१४, ३२५
दारुण	३०४	दिट्ठा	३१०
दारुणं	६६, ७८, ७९	दिट्ठी	९८, ११७, १५३, १७७, २२०
दारुय	३०३, ३०५	दिट्ठीविस्	१९९
दारुयाति	३४६	दिणकरपरंपरोधारपरद्धमि	१४
दावहव	६, २१३, २१४	दिणयर	१४, १९
दास	९०, २०८, २४६, २४८	दिणयरकरपयंडे	६५
दासचेड	७८, ८५, ८७, ८८, ८९, ९९, ३३४-३३६, ३३८	दिणसयंवरा	२८०
दासचेडय	८४	दित्त	७७, १५७
दासचेडिया	२४, २५, १७२	दिस्सुग्गुयंतघूयकथचुंमत्तसिरं	१५७
दासचेडी	१५०, १७१, २७०, २७३, २९१	दिस्सतरसकुलिंग	६६
		दिस्ती	२११
		दिन्न	७३, ८६, १३६, १५३
		दिन्नभइभत्तवेयणा	१८२, २२७, २२८
		दिन्नवियार	६०, २४४
		दियलोयसुता	१४७
		दिया	७१, ७२, १०६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

दिवंगय	१५४, १५५
दिवस	५७, ६४, ८४, ८५, १८८, ३४१, ३५४
दिवागर	१४
दिब्ब	३०, ५२, १४९, १५१, १५७, १५९, १६०, १६१, १६२, १६४, १६५, २०५, २०७, २२४, २३५, २५०, ३५७, ३६२
दिब्बरुवषारी	३०
दिन्वार्ति	२२४
दिब्बोसहिपज्जल्लियदंशणाभिरामो	३०
दिसा(सि)	४, ५६, ६०, ६२, ६३, ६७, ६८, ८३, ८८, १०६, ११३, १२५, १४५, १६१, १७४, १८४, १८८, १८९, २०५, २०९, २४९, २७०, २७३, २९७, ३०१, ३२१, ३१६, ३५५
दिसाकुमारीमयहरिया	१४७
दिसालोय	८४
दिसावलोय	१०६
दिसीभाए	२, ७७, ९४, २१५, २५१ २५६, ३३६
दिसीभाग	१६, ५५, १०३, १०७, १२२, १४१, १४८, १८१, १८३, २०३, २२५, ३५५, ३६०
दिसोदिसि	६१, ६३, १७५, ३०७
दीणविमणवयणा	४४
दीणविबज्जणवयणा	२४
दीणा	२४
दीव	७, ६४, ६९, १४१, १४५, १४६, १४७, १५९, १७८, १८०, १८१, १९५, २०१, २०३, २२४, २४९, २६५, २७९, २९५, २९६, २९८, ३०३, ३१०, ३१२, ३४८, ३५६, ३५७
दीवणिज	१५, २१६
दीवसमुदा	३०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

दीविगरुय	३३१
दीविच्चगा	२१३, २१४
दीविय	६७
दीह	९३, १५३
दीहमद्ध	९१, २५३, ३४३
दीहाउ	१९
दीहिय	६०, ७९
दुंदुभिनिग्घोसणादितरख	३३, ४९
दुक्कर	४८
दुक्कल	९५
दुग्गुणाणियसंवेग	६९
दुग्गुलसुकुमालउत्तरिज	२२
दुग्गुलपट्टपडिच्छयणे	९
दुग्गुलसुकुमालउत्तरिज्जाओ	२२
दुजोहण	२८३
दुहु	२७१
दुत्तरे	४७
दुद्धंतसाहसी	१०७, २८०
दुद्ध	३४१
दुपद	२८६
दुपय	१६७, १६९, २८०, २८१, २८७, २९२, २९६
दुप्पदंसा	३३६
दुब्बल	६१, ६८, २२८
दुब्बिमक्खभत्ते	४८
दुब्बिमगंधत्ताए	२१७
दुब्बिमगंधा	२१७
दुब्बिमसद्धत्ताए	२१७, २१८
दुमम्मा	६१
दुम्भणा	२४
दुम्मुद्धातीण	२९४
दुरंतपंतलक्खणा	२६२, ३०४, ३१०, ३१३
दुरणुचर	४८
दुरतिककम्मणिज्ज	१११
दुरभिगंध	१९७, २१६
दुरभिगंधमचोक्खं	१९७

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
दुरसत्ताए	२१७
दुरसा	२१७
दुरहियास	६२, ६९, १२५
दुरहियासा	२५९, ३५३
दुरससासनीसासा	४६
दुरहृति	३०६, ३२०
दुरहति	३०८, ३१२, ३१६, ३४९, ३५९
दुरहह	१८०
दुरहामो	३०७
दुरहिसए	३१९
दुरहिता	५३, २२३
दुरहेति	२९२
दुरहेता	२४३
दुरुदा	३२, ५४, ९९, १११, ११२, १२३, १४२, १५०, १५१, १५३, १८०, १८५, १८९, २०३, २८२, ३५८
दुरुयऊसासनीसास	१७८
दुरुयमुत्तपुरिसपूयबहुपडिपुण्णा	४६
दुरुयमुत्तपूतियपुरिसपुण्ण	१७८
दुरुवत्ताए	२१७
दुलहे	५५
दुलभ	४५
दुलह	८६
दुवए	२७९, २८३, २८४, २८५, २९१
दुवय	३२०
दुवार	१०९, १७६, १७७, ३४१
दुवारकवाड	३४१
दुवालस	७५, १२१, १९१, २२२
दुवालसजोयणावामा	१०७, १०९, ३४८
दुवालसम	१४३, १९१
दुवालसमं-दुवालसमेणं	७२
दुवालसमी	१९१
दुवालसविहं	२२२
दुवासपरियाए	१९०
दुविह	११५, ११६, ११९, १२०, १२१

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
दुवे	५३, ९४, १०४, १२१, ३११, ३४८
दुहओ	९
दुहफास	२१७
दुहफासत्ताए	२१७
दुहसमुच्चिए	४८
दुहिय	७९, २८०
दूहज्जमाण	४१, ७३, १०८
दूए	२८१
दूत	१६३, १६४, १६७, २८०, ३०५
दूतिज्जमाण	४, ३१९, ३५२, ३५५,
दूमग	२५७
दूमगणिबोलिया	२५७
दूमगसत्ता	२५७
दूमियघट्टमट्टे	८
दूय	१५१, १७०, १७४, १७६, २८२, २८३, २८४, ३०२
दूयसंविवाल	१६
दूयसंपेस	१७७
दूयसंपेसणं	१७४
दूरदूरेण	२५४, ३२८
दूरगए	१०५, १०६
दूस	१३९
देउल	१०९
देमाणी	२४१
देमि	१७७
देव	८६, ९२, १११, १४५, १४६, १५९, १६०, १७०, १७९, १८१, १८२, १८३, १८४, १८६, १८७, २२४, २३५, २४८, २४९, २५०, २६१, २९६, २९७, २९८, २९९, ३०२, ३११, ३२०, ३५६, ३६२
देवई	३५८
देवउल	७९, ११९
देवकण्णागा	१६६
देवकन्नगा	१६२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

देवकन्ना	१७३
देवकुल	३३६
देवगई	२०३
देवगणियत्ता	२७९
देवगती	१९६
देवता	१५४, २४४
देवत्ताए	७६, ९२, १४५, २४३, २५५, २६१
देवदत्ता	९५, ९७, ९८, ९९, २७६
देवदिन	८४, ८५, ८६, ८७
देवदुन्दुभी	२५०
देवदूसतरिया	३६२
देवयभूया	३४५
देवया	१३, १९५, २०५, ३४६, ३५४
देवराया	१५९, १६०, १८२, १८४, १८५
देवरूव	१५९
देवलोण	९२, १४५, १७८, १७९, २६१, २७९, ३२०, ३६२
देवलोणभूता	१०७, ३४८
देवलोय	७६, २४३, २४४, २५०, २५५
देववरवहू	१९४
देवसंघ	१०७
देवसन्निवाय	१२२
देवसयणिज्ज	३६२
देवसिय	१२७, १२८
देवाणंदा	२४४, ३६०
देवाणुप्पिया	११, १२, ५३, १५९, १७५, १८०, ३०५, ३०७-३१०, ३१२-३१४, ३१६-३१९, ३२१, ३२२, ३२४, ३२५, ३२९, ३३९-३४२, ३४५, ३४९, ३५१, ३५२, ३५७, ३५९, ३६०, ३६१
देविंद	१५९, १६०, १८०, १८२, १८४, १८५, १८७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

देविष्ठी	२२४, २३५, ३५७, ३६२
देविसह	१४१
देविसहस्र	१००
देवी	७, ८, १०, ५७, ६९, ११२, ११३, १२४, १४१, १४६, १४९, १५०, १५१, १६३, १६४, १६६, १६७, १७०, १७३, २१५, २३६, २३८, २३९, २४४, २४५, २५०, २७९, २८६, २९२, २९३, २९४, २९५, २९७, २९८, २९९, ३००, ३०१, ३०२, ३०३, ३०४, ३०९-३११, ३१४, ३१६-३१८, ३४८, ३५६, ३५७, ३६२-३६५, ३६७-३६९
देस	३४, ५९, ३१६, ३२१
देसकाल	१५४
देसम्मा	१७५, २५३
देसप्यंते	२८१, २८३
देसविराहए	२१३
देसाणुसार	१६७
देसाराहए	२१४
देसूणं	३६६
देसूणवाससयजाया	१४८
देसूणाई	१४५
देसूणार्ति	१७८
देहंजलियाए	२६२
दो	८२, १५८
दोच्च	६४, ७१, ९३, १०६, १२४, १३४, १३५, १३६, १४९, १५१, १५९, ३११, ३४५, ३५१, ३५२, ३६४
दोच्चसत्तरातिदियाए	७१
दोण	२८३
दोणमुह	२९४
दोणि	३१५

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

दोमासिय	७१, १४५, ३२०
दोवई	२८०, २८१, २८८, २९०, २९४
दोवती	२७९, २८६, २८७, २८९, २९१, २९२, २९३, २९५, २९६, २९७, २९८, २९९, ३००, ३०१, ३०२, ३०३, ३०४, ३०९, ३१०, ३१४, ३१७, ३१८, ३२०
दोवारिय	१६
दोस	७४
दोसकलिया	२०५
दोसिणामा	३६८
दोसु	८२
दोहल	२०, २४, ३६, ८३
दोहलकालसमय	२०, २८
दोहि	१५८
दूहति	३०६
धेतधोतरुपपट्टअंक-संख-चंद-कुंद-	
सालिपिठरासिसमपपम	२१
धट्ठजुण	२७९, २८६, २८९, २९१
धट्ठजुणकुमार	२८१
धण	७७, ७८, ८०, ८१, ८३, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९१, ९२, ९३, १३२, १३३, १३६, १३७, १३९, १४०, २५१, २५२, २५३, २५४, २५५, २५६, ३३४-३३५, ३४०-३४७
धणकणग	४१, २९१, ३४१, ३४२
धणकणगरयणमणिमोतियसंखसिलप-	
वात्तरत्तरयणसंतसारसावतेज्जं	४०
धणगोव	१३२, ३३४
धणदेव	१३२, ३३४
धणपाल	१३२, ३३४
धणरक्खिण	१३२, ३३४
धणवतिमतिणिग्माया	१०७
धणिणहि	३३८
धणु	३०८, ३४०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

धणुगद्वागितिविसिद्धपुट्टे	५९
धणुवेय	३८
धणुसद्	३०८
धणूति	१९०
धण्ण	१४४, ३५२
धन्न	१०, ११, १२, २८, ३१, ७२, ८३, १४६, १५९, २२५, २२९, २३०, २३२, ३५३
धन्नकुलथा	१२१
धन्नमासा	१२१
धन्नसरिसवा	१२०
धमेत	१९९
धमणिस्तण	७२
धम्म	४, ७०, ९२, १०८, ११०, ११५, ११७, १२२, १२३, १४२, १७१, १७८, १८९, २१०, २२१, २२२, २२३, २४२, २४३, २४५, २५०, २५५, २५७, ३१०, ३११, ३१७, ३४५, ३४७-३५०, ३५२, ३५५
धम्मकहा	६, ४३, ११४, १२२, ३६२-३६५, ३७०, ३५५ ३५६
धम्मवोस	२५७, २५८
धम्मचित्तण	२५२
धम्मजगरियं	७३, ७४, ३५३
धम्मज्झाणोवगत	१५९
धम्मतित्थ	१८३
धम्मदण्णं	५
धम्मदेसणं	५
धम्मधुरा	१७९
धम्मकई	२५७, २५८, २५९, २६०, २६१, २६२
धम्मवरचाउरंतचक्रवट्टि	५
धम्माणुओगचिता	५७, ६९
धम्मायरिय	७३, ७४, ११८, २३४, २६०, ३५४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
धम्मिय	१३, ५६, ७०, १५०, ३५८, ३५९
धम्मोवदेसक	७३, २६०, ३५४
धयग्गाइं	३१२
धर	२८३
धरण	१४१, ३६५
धरणाए	३६५
धरणिगोयरएवहाण	२९३
धरणितल	६८, २८८, ३०९, ३५६
धरणियल	८५, १३१, १९३
धरणियलगमणतुरितसं जणितगमणपयार	२९
धरणियलपइट्ठाण	१३०
धरणियलमइवइत्ता	१३१
धरणियलमतवितित्ता	१३०
धरणियलवेणिभूत	१९९
धरिज्जमाण	१६, २३, ३२, ४२, २८६, ३०२
धरिम	१५२, १६१, १६२, १९२, २५१
धवल	५३
धवलकणयत्तचिन्तकम्म	२२
धवलदंतपंती	१४७
धवलमरीचिकवय	४०
धवलमहामेहणिग्गाए	१६
धवलवट्टअखिलिद्धितकत्तथिरपीणकुडिल- दाढावगूढवयण	१५५
धवलवांथपच्चथुय	१७
धवलवेल	१९८
धसत्ति	४४, ८५
धाउरत्त	१२२, १७१
धाउरत्तवत्थपवरपरिहिण	११५
धातुरत्तवत्थपरिहित	११७
धायइ(ति)संड	२९५, ३०३, ३१०-३११
धायइसंडदीवपुरस्थिमद	३०१, ३०२
धारा	२४७, २४८
धारापइकरणिवायनिब्बवियमेइणितल	२१
धाराइतकलंबग	२३०
धाराइयकलंबकं	७०

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
धाराइयकलंबपुप्फगं	१०
धाराइयनीवसुरभिकुसुमलुंचुमालइयतणू	११
धारिणी	८, १०, ११, १३, १८, २४, २५, २७, ३२, ३३, ४४, ५७, ६९, १४१, १६३, २१५
धारिणीपामोक्ख	१४१, १७०
धावमाणी	१९४
धिकारिजमाणी	२६२
धिति	७३, १९९
धित्तिधणियवदकच्छ	५४
धित्तिपरिवज्जिय	३०४, ३१०, ३१३
धिरत्थु	२५७, २६१
धीर	४८
धूता	१५१, २७९
धूममालाउल	६६
धूमाउला	६०, ६३
धूया	१६३, १६४, १६६, १७३, २३६, २३७, २६६, २७३, २८१, २८६, २९६, ३३४, ३४०, ३५७, ३६०, ३६४
धूयासरिनामया	३६७
धूयासरिनामा	३६८
धूलि	८६
धूव	८२, ८३, ९५, ९८, १३३, १५०, १५३, २८८
धूवकडक्कुगहत्थगय	१५०
धूवपुप्फगंधमल्लालंकार	३४०
धोयमट्टिय	९०
धोवति	२७६, २७७
धोवेजा	११६, १७१
धोवेति	३६१
नउल	१५७, २८३
नंद	२२७, २३१, ९४, १०८
नंदणवण	१०७
नंदणवणप्पगास	१०७
नंदा	९७
नंदिफला	२५३, २५४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

नंदिशय	२८३
नंदीसर	१८८, १८९, १९०
नंदीसरवर	१४७
नक्खत्त	१५२, २३८, २५३
नख	१०५
नगर	७, ४२, ४९, ७१, ७२, ७८, ७९, ८१, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८९, ९०, ९१, १०९, ११३, १२२, १२४, १४०, १४९, १५०, १६७, १७०, १७५, १८०, २३१, २३३, २३६, २४१, २५०, २७९, २८१, २८३, २८४, २९४, २९८, ३२१, ३२४, ३३४, ३३६, ३४१, ३४६, ३५५, ३५६, ३६३-३६५, ३६७
नगरगुप्तिया	८५, ८६, ८७
नगरघाण्हि	३३८
नगरनिद्धमण	७९
नगरमहिला	८३
नगरमाणं	३८
नगरसेट्ठी	११४
नगरी	४, १४, ९५, ९९, ११५, ११७, १६३, १६४, १९५, २५२, २५३, २५५, २५७, २६२, २८०, २८१, २८३, ३००
नच्चणसील	१०१
नच्चासन्ने	७४, २५०
नज्जइ	२४६
नट्ट	८३
नट्टविहिं	२२४, ३५७
नट्टुल्लग	१०१
नट्ट	२३३
नट्टसुवीए	६१
नदी	३३, ४१, ६०
नदीकच्छ	६०
नन्नरथ	९१, ९२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

नमंसमाण	४३, ७४
नमोऽस्थु	७४, १५८, २३४, २५९, २६०, २८८
नय	३
नयण	२०७, ३३२
नयणविस	१९९
नयर	७७, १२३, १३२, १४८, १६९, २११, २४४, २८४, २८९, २९६, २९९, ३००
नयरी	४, ९७, १०२, १०३, १०७, १०८, १०९, ११२, ११४, १५२, १५९, १६२, १६४, १६६, १७३, १८०, १९१, २०३, २१५, २५१, २५६, २५८, २६५, २६८, २७६, ३५०, ३६९
नर	५२
नरगतल्लइट्ठाणा	१३०
नरय	९१, ३५३
नरवई	२८२
नरसिरमालपारेणद्धचिध	१५६
नरिंदमहिय	१८३
नल्लिण	२२६
नल्लिणसिंग	१९८
नल्लिणिवणविहवणकर	६५
नव	२१९, २२१, २७९
नवजोयणविस्थिणा	१०७, १०९, १४१
नवण्हं	१२, ३४, १४६, २३९, २७९
नवतय	९, ३२६
नवम	७२, १९१, २१०, २११, २८४
नवमिया	३६६
नवर	१३८
नववहू	१९४
नवसिरीसकुसुमणवसहलसमण्यभ	२१
नह	१०४
नहयल	१०
नाइ	१३६, २५३, २६६

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
नाऊण	२०५
नाग	४१, ८२, १४६
नागधर	७९, ८२, ८३, १५०
नागज्जल	१४९
नागपडिमा	८०, ८२, ८४
नागपुर	३६७
नागरज्जण	३३
नागसिरी	२५६, २५७, २५८, २६१, २६२, २६३
नागिदा	१८५
नागपहि	४१, २८५
नाण	५४
नाणंद	९०
नाणत्तं	१२१
नाणंदसण्हयाए	१२२
नाणामणिकणगरयणमहरिद्वतवणिज्जल-	
विचित्तदंडाओ	५३
नाणामणिमयदामालंकित	३९
नाणाविह	८
नाणाविहअविणयप्पहाणा	२७६
नाणाविहगच्छ	७७
नाति	८३, ८७, ८९, १३४, १४०, २५५
नानामणिरयणकंचणवटियाजालपरिक्खित्तं	९७
नाम	६४
नामंक	२८६
नामकरण	३७, १४७
नामगोय	१९०
नामगोयमवि	२४०
नामवेज्ज	८४, २३७, २७९
नायए	९१
नायकुमारा	१८८
नायज्जयण	७६, ९३, १३०, १३१, १३२, १४०, १४१, २१५, २३५, २५५, ३३४, ३४८, ३५४
नाया	६
नालिणरतळे	१९५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
नालियाखेडुं	३८
नावा	१५४
नासाच्छेयण	९२
नासानीसासवायवोञ्जं	२२, ५१
नासापुडाई	२३८
निउणोवियमिसिमिसित्तमणिरयणवटिया-	
जालपरिक्खित्त	५२
निउरंबभूया	१३५
निउरंबभूया	२१३
निंदति	१७२
निंदणिज्ज	१००, १३८
निंदिज्जमाणी	२६२
निकुंढभूया	२२७
निकखंता	३६७
निकखमण	११०, १८३
निकखमणमहिमा	१८८
निकखमणसकार	११०
निकखमणाभिमुह	११२
निकखमणाभिसेओ	११२, १२४, ३१८
निकखममाण	१८१, १८६
निकखमिस्सामि	१८०
निकखेव	११५
निकखेवओ	३६३-३६६
निगम	७८, ९०
निगंथ	४७, ५७, ५८, ६९, ७३, ७४, ७५, ९१, ९२, १००, १०२, १०५, १२१, १२९, १३८, १५९, २०८, २११, २१३, २१४, २२२, २३३, २५४, २६०, २६१, ३४७
निगंथप्पमिती	२५२
निगंथी	९१, ९२, १२९, १३८, २०८, २११, २१३, २१४, २४२, २५४, २६१, २७५, २७७, २७८, ३४७
निगच्छउ	३४१
निगच्छमाण	५७, ६९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
निगम	१८५
निगम्यगर्दत	१५४
निग्गया	४, ९१, १०८, ११५, १२३, १२५, १३०, १४१, १४२, २२४, २३३, २५७, ३५५, ३५६
निग्गह	३
निग्घोसणादितरव	२३
निच्च	७९
निच्चच्छणय	१०७
निच्चल	८५, १०४, १०५, १५९
निच्चेद्ध	८५, ८६, २६०
निच्छय	१३२
निच्छियववसिय	४८
निच्छुभंति	१७२
निच्छूदा	१७५, १७६, २६२
निच्छोडेति	३३४, ३३५
निजुद्ध	३८
निजाणमग्ग	४७
निजायमाण	२१७
निजीव	३८
निज्झर	६०
निट्ठिए	६८
निडाल	१६५
निट्थारिए	५६
निद्	२२९
निद्धमहुरगंभीरपडिसुएणं	१०९
निद्धयाए	२११
निद्धाति	२००
निद्धावति	३३१
निद्धाहि	१५३
निप्पट्ठरसिणवागएण	११८
निप्पाण	८५, ८६, २६०
निप्पंद	८५, १०४, १०५, १५९
निप्फन्नसस्समेइणीय	१४५
निबद्धाउत	२३२
निब्बुद्धुभंडसार	२०१
निम्भच्छेति	३३४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
निम्भय	६०, १०३, १६६, ३२४
निमीळित्त	५७
निमेति	३५६
निग्मंस	७२
निम्मलक्खारिधारापगलियपयंड-	
माखयसमाहयसमोत्थरंतउवरि-	
उवरितुरियवासं	२१
नियए	६४, २७६
नियसेंति	५१
नियग	७८, ८३, ८७, ८९, १०६, १३४, १३६, १५३
नियगवर	१९१
नियगपट्टा	२०८
नियगगरियालसंपरिवुडा	१५०
नियगवयणं	११
नियघर	१९१
निघडि	७९
निघत्था	३२
निघम	३, २७६
नियय	३०८
निरइयार	१४३
निरंभा	३६४
निरणुक्कंपा	७८
निरणुक्कोस	७८
निरणुताव	७८
निरवसेस	२८
निरस्साए	४७
निराणंदा	२४
निरालंबण	१९१
निरावयकल	४५, २०८
निरिकलमाणा	१५३
निरवसग्ग	१६१
निरवहए(य)	९४, ११९, १३०
निरवहयसरीरपत्तलद्धपंचिदि	६९
निरव्विग्ग	६०, १०३, १६६, ३२४
निरूह	२३१
निलय	२६२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
निलुप्यल	१९८
निलुप्यलनियर	२१
निलुञ्ज	२०६
निष्कालियजमलजुयलजीहं	१५४
निवश्य	१३४, १३६
निवट्टण	७९
निवापमाणा	८६, ८७
निवारित्तए	१११
निवारैति	३६१
निबिन्न	१५९
निवेसित्ता	२७४
निव्वण	९४
निव्वत्त	३६, ४४
निव्वत्तबारसाहिया	२७९
निव्वत्तिए	१७०
निव्वत्तिनामधेज	६३
निव्वत्तैसु	१४२
निव्वत्तेह	१६९
निव्वानमग्ग	४७
निव्वायनिव्वायसि	२६५, २७९
निव्विण्णा	१०५, १०६, २०९
निव्वित्तिगिच्छे	१०२
निव्वित्ति	१४३
निव्विसय	१६५, १६६, १६९, १७०
निसंतपडिनिसंत	१७७, ३४१
निसड	१४१
निसण्णा	३५७
निसग्ग	११, १६८, १७४, १९६, २०२, २३०, २४२, २६२, २७१, २७२, २८२, २८४
निसामिच्चए	२४२
निसामेत्तए	२२१
निसिरति	२९, २५९
निसिरामि	२५९
निसीयइ	२९६
निसीयंति	१९५, ३२७
निसीहियं	२७७

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
निसुंभा	३६४
निस्संकिंत	१००, १०२
निस्संचार	१७६
निस्संसतिए	७८
निस्संसा	२०८
निस्ससिय	२०७
निहड्डु	३५६
निहणाहि	५४
नील	२१, ३२७
नीलकंठ	१०१
नीलवंत	३४८
नीलासोए	११४, ११७, ११८
नीलासोय	१२२
नीलुप्यल	१०८, २४७, २४८, ३४३
नीलुप्यलगवलअयसिप्पगसेण	२०८
नीलुप्यलगवलगुलिय	१९६
नीलुप्यलगवलगुलियअयसिक्कुसुमप्पगास	१५५
नीलुप्यलदलगवल	२०३
नीव	२१
नीहरण	८७, २४०
नेयव्वं	२६३
नेरइयत्ताए	९१, ३५३
नेरइएसु	२६३
नेरइयत्ताए	२६३
नेहक्खय	२५७
नेहावगाढ	२५७, २५८, २५९
नोविलप्पइ	५५
पह	२३०
पइट्ठगंधुडुवाभिराम	३०
पइत्ता	३४६
पइवय	२७१
पईव	२९४
पउंजति	२९, २०३
पउंजामि	१६०
पउत्ति	८५, २०३, २९८, ३०२
पउम	९, ५५, १७७, १९८, २२६, २९८, ३६८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पञ्चमणाम	२९५, २९७, २९८, ३०२, ३०३, ३०५-३१४
पञ्चमणाह	३०४
पञ्चमनाभ	२९६, २९७, ३०१, ३०३, ३०४
पञ्चमलय	१७
पञ्चमलयभक्षिचित्त	५२
पञ्चमलया	८
पञ्चमबडैसए	३६८
पञ्चमसर	१९
पञ्चमा	३६६, ३६८, ३६९
पञ्चमावती	११३, १२४, १४९, १५०, १५१, २३६, २३८, २३९, २४०, २४४, २४५, २४८
पञ्चमुचरा	३२६
पञ्चमुष्णलविहाण	१४८, १७७
पञ्चरगोयरा	३२४, ३२८
पञ्चरतणपाणिग्या	३२४, ३२८
पञ्चसद्वयाए	१२२
पञ्चओग	२१७, २१८
पञ्चओयण	२६६, ३००
पञ्चओसमावज्जति	१७२
पञ्चओहर	४५
पञ्चक	५५, ६२
पञ्चकबहुल	६२
पञ्चकरणं	५५
पञ्च	६०, ६७, ७३, ७४, १०२, १०५, १०६, ११३, ११६, १२४, १२६, १३३, १३४, १३५, १३६, १३७, १३८, १३९, १४०, १४१, १९०, २२१, २५४, २८०, २९०, २९२, २९३, २९५, २९७, ३०३, ३०४, ३०६, ३०७, ३१०, ३१३, ३१५, ३१६, ३१८, ३२०, ३३४, ३३९, ३४१-३४३, ३५५, ३५६, ३६४, ३६८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पञ्चजण	३०८, ३१२
पञ्चजम	११४
पञ्चणहं	१०७, १४१, २११, २९६, ३११, ३७३, ३१७
पञ्चदसम	७२
पञ्चधाईपरिग्गहिया	२६७, २७९
पञ्चधातीपरिग्गहित	३७
पञ्चनियमजुत्त	११४
पञ्चपंडवा	२९०
पञ्चपुत्ताणं	३४६
पञ्चभाइसयसंपरिखुडं	२८३
पञ्चम	६, १०७, १२९, १३०, १३७, १३९, २८३, ३४६, ३५५, ३६७
पञ्चमं मासं	७२
पञ्चमंमि	१३९
पञ्चमयंसि	१३६
पञ्चमवमासरिसो	३६७
पञ्चमवमास्स	३६६
पञ्चमहव्वय	१००
पञ्चमाए	७१
पञ्चमुद्धिय	५६, ११३, १८७, २४४, ३५२
पञ्चवण	८
पञ्चवणपुप्फोवयारकलिय	२८६
पञ्चवणमेहणिणाओवसोभियं	३१
पञ्चवणसरससुरभिमुक्कपुप्फोवयारकलियं	१३
पञ्चवणमेहोवसोहियं	३४
पञ्चविह	४२, ३६२
पञ्चसत	१४१
पञ्चाणुअइयं	२२२, २३३, २४२, २५०
पञ्चाणुव्वतिय	११४, २२२
पञ्चाणुव्वयातिं	२३३
पञ्चाल	१७०, २७९, २८४
पञ्चालजणवय	१७२, २८१, २८३
पञ्चालाहिपती	१७०
पञ्चालाहिबइ	१४५, १४८
पञ्चावरण्डकालसमय	६४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पञ्जलि	२०८
पञ्जलिउड	५, ८२, १६१, २०१, ३१०
पञ्चलियड	४३
पंडगविवजिया	११९
पंडर	१४
पंडव	२९०, २९१, २९२, २९३, २९४, २९५, २९६, २९७, ३०२, ३०३, ३०४, ३०६- ३०७, ३१०, ३११, ३१३- ३१८
पंडु	२९२, २९३, २९४, २९५, २९६, २९८, २९९, ३०१, ३०२, ३११, ३१५, ३१६
पंडुइयमुही	२४
पंडुमहुरा	३१६, ३१८
पंडुरंग	२५२
पंडुरसुविमुद्रगिद्धगिरुवहयविसतिणह	५९
पंडुराय	२८३
पंडुरायभवण	२९४
पंडुसेण	३१७, ३१८
पंत	१२४, ३५०
पंथकोट्टण	३३८
पंथकोट्टि	३३८
पंथग	८६
पंथगपामोक्खा	११३, ११४, १२६
पंथगपामोक्खति	१२३
पंथय	७८, ८४, ८५, ८७, ८८, ८९, १२७, १२८
पंथयपामोक्खति	१२४
पंथिय	१८२, २२८
पकाम	४०, २५६
पकिरमाणा	८६
पकणि	३७
पकमणि	२९४
पका	१३५
पक्ख	१४५, १४६, १८७, १९०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पक्खवाएणं	९४, ९९
पक्खालिज्जति	११५
पक्खालिज्जमाण	११६
पक्खालेहि	५०
पक्खित्त	२५९
पक्खित्तपमाण	१७८
पक्खित्तवति	५०, ३४६, ३५३
पक्खित्तवमाणी	१४८
पक्खित्तवावेसए	९९
पक्खित्तवेज्जा	१३०
पक्खित्तवेति	३४६
पक्खित्तसिरीसिव	६७
पक्खुमित्तमहासमुद्धरवभूय	१५३
पक्खेव	२५२
पगद्धमदए	७५, २६१
पगतिमदए	७६
पगाढ	३५३
पगाम	४७
पगिण्हित्ता	२८
पग्गहिय	७२, ११३
पच्चकमणगं	३७
पच्चकल	१०७, १४१, ३४८, ३५४
पच्चकलाए	७४, २३४, २६०
पच्चकलाण	११६, १५८
पच्चकलामि	२३५, २६०
पच्चणुभवमाण(णी)	४१, ८०, ९१, ९४, ९५, ९७, ९८, ९९, २२२, २६५, २६९, २७४, २७६
पच्चतिण्हि	२१९
पच्चत्थिम	१४१, ३४८
पच्चत्थिमलवणसमुद्ध	१४१
पच्चत्थिमिल्ल	२००, २०३, २२७
पच्चत्थुयाए	१७१
पच्चप्पिणए	३२
पच्चप्पिणति	१६३, १६७, १६८, १७५, २५४, २८४, ३०१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पञ्चपिणह	३५, १६५, २३१, २५२, २८६, २९९, ३०४.
पञ्चपिणित्ता	१२६, १२८,
पञ्चयकरण	२४९
पञ्चाग्यपाणे	८५
पञ्चामित्त	८८, ८९, ९१
पञ्चायाया	१४५, १७९, २६५, २७९
पञ्चावरणहकालसमय	५७, १२७, १८८, २८५, ३४०
पञ्चुणमति	२८८
पञ्चुत्तरंति	१९५
पञ्चुत्तरति	२३४
पञ्चुत्थिए	९
पञ्चद्वरिस्सामि	६२
पञ्चुभमइ	८२, ३५६
पञ्चवेकखंति	३१९
पञ्चसकालसमय	१३
पञ्चोरुमति	५५, २७६
पञ्चोरुहंति	३१८
पञ्चोरुहति	१०, ४२, ४४, १८७, २६८, ३०९, ३४९, ३५६, ३६०
पञ्चोसकइ	१६८
पञ्चोसकति	१०५, २४६, ३५१
पञ्चुण	२३२
पञ्चुण्ण	१०४
पञ्छा	४५, ५६, १०५, ११६, १२२, १२३, १३३, १८५, १९६, २१३, २१४, २१९, २५३, २५४, २७७, ३५९
पञ्छातुर	११२
पजेमणगं	३७
पज	२८५, २९४
पजत्ती	३६२
पजालेति	३४६
पज्जुणपामोक्ख	२८०
पज्जुल	२९४
पज्जुनपामोक्ख	१०७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पज्जुवासइ	२९५, ३४९, ३५८
पज्जुवासणिज्ज	९२, ३५४
पज्जुवासति	४३, २२४
पज्जुवासमाण	५, २०१, ३५५
पज्जुवासामो	२३३
पज्जुवासित्तए	३५७
पट्ठण	२९४
पट्ठय	१६३, १६४, २३८, २६८, २९१, २९२
पट्ठ	१५, २०२, २०९
पट्ठंसि	२०३
पट्ठवए	५९
पट्ठए	२१९, २२१
पट्ठंति	२०८
पट्ठगसाढग	५१, ११३
पट्ठणीय	८८
पट्ठयाणेहिं	३२९
पट्ठसाढए	५५
पट्ठागातिपडागं	४२, ११२
पट्ठिकप्पेह	२८२, ३०५
पट्ठिककंते	१२७
पट्ठिककमण	१२७, १२८
पट्ठिककमिडकामे	१२७
पट्ठिगय	४, ४३, ११३, २०९, २५७, ३१३
पट्ठिगाहेत्ता	२५८
पट्ठिगाह	१२४
पट्ठिगाहग	४९, ५०, ५३, २५८
पट्ठिचार	३८
पट्ठिचिद्धति	१७५
पट्ठिच्छंतु	२४३, ३६०
पट्ठिच्छमाण	३६
पट्ठिच्छिए	४४, १२३, २२२, ३५९
पट्ठिच्छिआ	२०८
पट्ठिच्छियमेयं	१३
पट्ठिआइत्तए	१३६
पट्ठिआगरमाणी	१३, १३४, १३९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पडिणिक्खमति	१५, ३४१
पडिदंसेति	३१९
पडिदंसेति	३५३
पडिनिक्खंते	२२५
पडिनिक्खमइ	१७१, २९२, ३४९
पडिनिक्खमति	२८८, ३५९
पडिनिक्खमिच्चा	२७८
पडिनिक्खविस्सामि	६८
पडिनिग्गत	२४०
पडिनिज्जाएज्ज	१३३, १३४
पडिनियत्त	२३७, ३१५, ३५३
पडिनियत्तति	३५३
पडिपुंजिय	९
पडिपुच्छणिज्ज	७, १३२
पडिपुण्ण	४७, १३३
पडिपुण्णपाणिपायसुकुमाल-	
कोमलतल	१५
पडिपुल्लमुचारुकुम्भचलण	५९
पडिबंध	४३, ७१, ७४, ८३, १३२, १७९, १८४, २४३, ३४९, ३५८, ३६०
पडिबुद्धा	१०, ११, १४१, २६९, २७०, २९७, २९८
पडिबुद्धी	१४५, १४८, १४९, १५०, १५१
पडिभंड	१६२
पडिमा	१४८, १६१, १७७, १७८
पडिय	२५२
पडियंसि	१३२
पडियपुयत्थणी	३५८
पडियारक्कम्म	२२८
पडिरूवजणितहास	१७०
पडिरूवा	३९, ४०, १३५, १९५, २२६, २२७, २२८, २२९, २३२, २९१, ३४८
पडिलामेत्ता	२७४
पडिलामेमाण	११५, ११६, २२२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पडिलामेमाणी	२४३
पडिलोम	२०२, २०४, २०८
पडिवज्जति	१८७, ३५३
पडिवज्जाहि	३६१
पडिवालेमाण	९६, १४९, १७५, १९९, २५२, ३०२, ३१३, ३१४
पडिविसज्जेति	३१६
पडिवूह	३८
पडिसंवेदेति	२६८
पडिसंसाहेहि	२४५
पडिसाडग	२७३
पडिसाहरति	३४
पडिसुणेंति	३३९
पडिसुणेति	३०९, ३१९
पडिसुणेत्ता	२७४
पडिसुयासयसहस्स	१०९
पडिसेहिय	१७५, ३०८, ३१४, ३४२
पडिसेहेति	३०७, ३३८
पडिसोयगमण	४७
पडिहम्मिहिति	१३
पडिहारदेसिय	११०
पडिहारिय	१२७
पडुप्पवाइए	१५३
पढम	६, ७१, ७६, ७७, ८४, १४६, १९०, २९०, ३१९, ३५३- ३५६, ३६२-३६७
पढमज्झयण	३६८
पढमपाडस	६४, १३४, १३५, १३६
पढमसत्तराईंदिय	७१
पढमा	५४, ७१, १४४, २४१, २५८
पढमिल्लुग	१३१
पणच्चमाण	१५५
पणत्तीसं	१९०
पणपण्ण	१८९, १९०
पणयखिजिय	२०७
पणाम	८२, ८३, १५०, २०२, २०३, २८७, २८९, ३०४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पणिप	१०२
पणिय	२५१
पणियभङ्गमाया	२०१, २५१
पणियसाला	७९
पणिवहयवच्छला	३०९
पणिहाय	२११
पणीय	३५३
पणुवीस	१९०
पणोलिजमाण	६७
पण्णभूय	३५३
पण्णद्धि	१८९
पण्णत्त	६, १०३, १४०, १४१, १७१, २१०, २१२, २१३, २१५, २२३, २२४, २३५, २३६, २५५, २७९, २९४, ३५५, ३५६, ३६७, ३६८
पण्णवणा	४७, ४८, ११०, १९२, ३४९
पण्णवित्तर	४७, १९२
पण्णवेति	२३०, २३२
पण्णवेमाण	११५, २१७, २२०, २२१
पण्णवेमाणी	१७०
पण्णासाए	३६८
पतिवया	२६९, २७०
पतिहवका	३४५
पतिमए	७८
पत्त	३३, ६४, ६५, १६१, १६७, १९७, २३२, २३७, २५३, २५४, २६७, २७१, ३५७
पत्तइए	१३५
पत्तइया	१३५
पत्तच्छेज	३८
पत्तद्धा	१९४
पत्तसगडिया	७३
पत्तसमथ	२०१, २०२
पत्तहारा	२२८
पत्तियति	२७५
पत्तियमाणा	२५४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पत्तियह	२२१
पत्तिया	१३५, २१३, २२७, २५३
पत्तियामि	४३, १६०, २२२
पत्तेय	११२, १७४, १८३, २८४, २८५, २८६, २९१
परथं	३४
परथयण	२५२
परथयति	२०८
परिथए	२७, ३७, १३३, १३४, १३५, २१८, २२१, २२५, २३२, २३३, २३४, २३८, २४१, २४३, २४५, २४९, २५१, २५९, २९५, ३११
पदमग्गविहि	३४३
पदेस	१९५
पघारेति	१८३
पघारेत्थ	१०४
पज्जभूत	२५९
पज्जत्ता	२५३
पज्जरसम	२५१, २५५, २५६
पण्णुया	१५३
पण्णुल्लकेसरोवचिया	२२६
पबाह	१०५, १०६
पब्भार	६०, १००
पभंक्का	३६७, ३६८
पभात	१४, २११
पभावणया	१४३
पभावती	१४६, १४७, १५१, १६४, १६६, १६७, १७०, १७३, १८७, १८९
पमिती	९०, २१६, २१८, २२५, २४६
पभू	३१३
पमइलदुब्बला	२४
पमज्जति	२८
पमत्त	८४, १२६, १२८
पमत्तविहारी	१२६
पमदवण	१६७

प्रथमं परिशिष्टम्

४४५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
पमयवण	२३६, २५०
पमाण	७, १३२, १७९
पमाणभूत	७, १३२, १४०
पमाणातिक्रंत	१२५
पमादेयव	५५, ५६, ११३
पमुदयपक्कीलिय	१४५, १४६
पमुदयपक्कीलियाभिरामं	३५
पमुंचमाण	६१
पमुंचमाणी	२०५
पमुतियपक्कीलिया	१०७
पमोक्खमाइक्खित्तए	१७१
पम्हलसुकुमालगंधक्कासाइल्लहियंगे	१५
पम्हलसुकुमाला	२७३
पम्हलसूमाला	५१, ८२
पम्हुट्ट	१७९
पम्हुट्टदिसाभाए	३४३
पय	५४, ३५६
पयइसुकुमालय	१२५
पयंगो	३३१
पयक्खिणाणुकूलेणं	३२२
पयच्छामि	३१
पयच्छामो	४९
पयण	११६
पयत्त	७२, ११३, १६७, १९९, २०४, २२६, २९५, ३१३, ३२८
पयममं	८६
पयरगलंबेत	९
पयाएजासि	८१
पयामि	८०, ८१, ८२
पयाया	३४, २४०, ३१७
पयायामि	२३८, २३९
पयाहिण	१४५
पयाहिसि	१२
पर	७९, २१८
परंजिजमाण	३७
परक्कमियव	५५, ११३
परक्कमे	३१०

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
परचकरायाभिरोहिया	१९४
परदारप्पसंगी	३३६
परपरिवाय	७४
परम्भमाण	८८, ९१, ३३८
परम्भाहय	६१, ६८, ३४४
परम्भव	२३३
परम	५४
परममहम्मयाभिहुया	१९४
परमरम्म	१३
परमसुइभूत	८९, ३४१
परमसुइभूय	३६, ९५, १५०, २२०, २५७
परमसुहदरिसणिज	१४६
परमसुहफास	२८९
परमसोमणंसिया	१०
परमाउ	६२, ६९
परम्मुह	१७७, २४६
परम्मुही	९०
परलोग	१०५
परलोगनिप्पिवास	४८
परलोय	९२, १००, २५४, ३५४
परवसा	२७८
परव्वसा	३६१
परसुणियत्त	८५, ३४४
परसुनियत्तव्व	४४
परहुत्तसुत्तलोयण	१४
परहुत्तसुत्तलोयण	२२
परामुसति	२८७, ३०८, ३१२, ३१३, ३४३
परासर	६७
परिकहेति	३४९
परिकहेति	१८९
परिकिण्णा	१४७
परिकुविया	१७६, २०१
परिक्खणद्धयाए	१३३
परिक्खणद्धाए	१३६
परिक्खित्ता	१७७, २८६
परिक्खेव	१९५

विशिष्टशब्दः	पृष्ठाङ्काः
परिगिज्जमाण	३७
परिगीयं	३५
परिगगह	७४, ११६, २३५, २६०
परिघोलेमाण	१०४
परिचहत्तए	१५८
परिचयति	१६०
परिच्छन्न	७७
परिजण	१०६, १३३, १३४, १३७, २०९, २३८, २४८, २५३, ३५९
परिजनमहिला	८०
परिजाणति	२७
परिजाणाहि	२४१
परिद्धवेति	३२०
परिद्धवेत्ता	३१९
परिणममाण	२९, १३६, २१९, २२५, २५३, २५४, २५९, ३०३
परिणयक्या	४५, १९४
परिणाम	६३, ६९, १७८, १७९, १८८, २३३, २४९
परिणामिय	२६
परिणामेमाण	१६५, १७६
परिणिद्धिया	१७०
परिणिष्वाणवत्तिय	२६०
परिणिष्वाहिति	२६१, ३६२
परितंत	१०५, १०६, २०९, ३१४, ३४३, ३४४
परिचीकृत	६८
परिधाडेमाण	३४४, ३४५
परिधावति	१८७
परिधावमाण	६२
परिनिष्वाणमहिमा	१९०
परिनिष्वाणवत्तिय	७५
परिपेरंत	१०४, २३३, २६०, ३२७
परिबम्भ	२३३
परिभंड	२५५
परिभवंति	२७८

विशिष्टशब्दः	पृष्ठाङ्काः
परिभवजिज्ज	१००, १३८
परिभाएउं	४०, ४७, २५६
परिभाएत्तए	१९१
परिभाएमाण	३६, १८२, २२७, २८५, ३४०
परिभाएमाणी	३३, २७४
परिभार्यतियं	१३८
परिभुंजमाणी	३३, ८३
परिभुंजेमाण	२८५, ३४०
परिभुजमाण	३६, ३७, ३८, २५६
परिभूय	३१२
परिभोग	२४०, २४१, २४३, २७४
परियट्टणा	५७
परियण	८७, ८९, १५३
परियणमहिलिय	८३
परियाओ	२२३
परियान	१४५
परियागया	९८, १३५
परियाणंति	२०४, २४६
परियाणह	२०२
परियाणाइ	१७६, २१७, २१८
परियाणाति	९०, २४७
परियार्यंतकरभूमी	१९०
परिवज्जिया	१५८, १६८
परिवहुइ	२६५, २७९, ३३६
परिवहुमाण	२१२, २२५
परिवसामो	३२५
परिवसिचए	१७०
परिवाडी	१४४
परिवुड	१७६, २४३, २६६, २८४, २८६
परिवेदिए	२९०
परिवेसंतियं	१३८
परिवेसमाण	१८२
परिव्वाइगावसहातो	१७१
परिव्वाइया	१७०, १७१, १७२, १७३
परिव्वाइयाजणितहास	१७४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
परिच्चाइयासंपरिवुडा	१७२
परिच्चायण	११४, १२२
परिच्चायग	११५, ११७
परिच्चायगाधम्म	११४
परिच्चायगासहस्र	११७, ११८, १२२
परिच्चायगावसहस्र	११५, ११७
परिसडिय	७७
परिसडियपंडुपत्तपुष्पफला	२१३
परिसडियरञ्जुविसरंतसव्वगत्ता	११४
परिसा	४, ४३, ९०, ९१, १०८, ११५, १२३, १२५, १३०, १४१, १४२, १८३, १८७, १८८, १८९, १९०, २२३, २२४, २३३, २४६, २४७, २५७, ३१७, ३५५, ३५६, ३६३ -३६५, ३६८
परिसाडेइ	२९
परिसामियचंदसूगहगगणद्ध	
नक्खत्तारागपहे	२२
परिलोसियतरुवरसिहरभीमतर-	
दंसणिज्ज	६६
परिस्संते	१५
परिस्सम	२२९
परिहत्थभर्मंतमच्छकच्छभअणेगसउणगण-	
मिहुणपविचरिए	१०३
परिहत्थभर्मंतमच्छछप्पय	२२६
परिहरमाण	२५४
परिहायमाण	२११, २२५
परिहावेमाणी	२४
परिहिया	३०, १८३, २८७, ३५८
परीसहचमू	५४
परीसहोवसया	४८, ५४, ७५
परुल्ल	३४४
परुवेति	२३०, २३२
परुवेमाण	२१७, २२१
परुवेमाणी	१७०, १७२
पल्लबकुच्छि	१५५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
पललि	५३
पलाया	९८
पलिओवम	९२, २३५, २७९, ३६२, ३६४, ३६६, ३६८
पलित्ते	५६, २४९
पलोमेइ	२७२
पल्ल	१३३, १३७, १४०
पल्लंतर	१३३
पल्लंति	१३६
पल्लल	६०
पल्लवाणि	३३
पल्लवियपायवगण	२१
पल्हत्थिय	३०९
पल्हवि	३७
पल्हायणिज्ज	२१६, २१७, २२०
पवजा	९५
पवणक्खिं	२४९
पवणवल्लसमाहया	१५४
पवत्ती	२९९
पवत्तेइ	१८३
पवयण	१४३
पवयणसार	२०८
पवर	१७, १८३, २८७, ३५८
पवरगोणजुवाणए	९७
पवरजोइकलिया	१७५
पवरपरिहि	९२
पवरभवण	३०९
पवररयणदीव	२०५
पवररायसीह	२८९
पवरलक्खण	९७
पवरवरथ	३०
पवरवरसालभंजियउज्जलमणिक्कणग-	
रतणथूपियविडंक्कालद्धचंदणि-	
ज्जुइतरक्कणयालिचंदसालियावि-	
भत्तिकलिए	८
पवहण	९७
पवा	११९, ३३६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पवाए	२४८
पवाणि	७९
पवाय	१०७, १४५
पवासिए	२१
पवासु	८६
पविट्ठ	२५०
पवित्तय	११५
पविरलपरिस्वाहया	१७१
पविरलपरिस्वायम	११७
पविरलमणुस्संसि	१०४, १७७, २१९
पविसति	११
पव्वइए	२११, २५५, ३२९
पव्वइत्तए	११०, ११२, २२२, ३४९
पव्वइया	१८९, २४३, २७४, २७८, ३४७, ३६९
पव्वइस्सामो	२२२
पव्वए	१२४
पव्वजा	२४९
पव्वण	७९
पव्वणी	५०
पव्वत	१२२, ३१९, ३२०
पव्वतिए	५८, ९१, ९२, १०२, १०५, १२३, १४२, १८८, २०८, २१०, २१२, २१४, २५४, ३४३, ३४८, ३५०, ३५१, ३५३, ३५४
पव्वतित	९२, ११४, १७८, २१३
पव्वतित्तए	१८४, २४३, ३५१
पव्वतिस्सामि	३१८
पव्वय	४१, ७३, ७४, ७५, ७६, १०७, १११, १२९, १४२, १९०, २२५
पव्वयंतमणुपव्वयति	११२
पव्वयइ	१२३, १४२
पव्वयामि	३५९
पव्वयामो	१४२, ३१७
पव्वइ	१८०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पव्वहिज्जमाणी	२६२
पव्वाविय	५६, ७०, ३६०
पव्वाहि	२२३, ३४९
पसण्ण	२८५, ३४०
पसत्तमुच्चिलिहियचित्तकम्म	८
पसत्थ	१३, ६९, १७९, १८८
पसत्थडोहला	१४६
पसन्न	२८५
पसव	५०, ७९
पसादियाणि	२०७
पसारेमाण	६८
पसासेमाण	२४५, ३१८
पसाहणट्ठंगअविहवट्ठओवयण-	
मंगलसुजंपितेहि	४०
पसिदिलभूसणपडंतखुग्गिमयसंचुणिय-	
धवलवल्लयपग्गमट्ठउत्तरेज्जा	४४
पसिणाति	५७
पसु	६७, ११९
पसूया	१३५
पह	२३, ८६, ११२, २५१, २८६, २९९, ३३६
पहकर	२८४
पहट्ठा	२०८
पहरण	१५२, ३०२, ३०६
पहरित्थ	६७, ९०, ९८, १५०, १५१, १६३, १६४, १६७, १६८, १७०, १७४, १७५, २००, २०३, २३४, २४५, २४६, २८३, २८४, २९१, २९७, ३०६, ३१०, ३४१, ३५२
पहसियपयलियपयडियगंत	१५५
पहाण	१३
पहाव	२४५
पहिया	१८२, २२८
पहीण	३१९
पहेलियं	३८
पाईणपडीणायया	१०७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पाउकामे	३४१
पाउणह	२४४
पाउणति	२७९, ३६२
पाउणिता	७५, १२२, १२९, १४५, १९०, २५०, २६१, ३२०
पाउणेत्ता	७६
पाउपभाए	२८७
पाउप्पभा	१७७
पाउप्पभाताए	१४
पाउप्पभायाए	५७, ५८, ७३, ७४, ८०, २२५, २७३, ३६१
पाउम्भवति	१२३
पाउम्भवमाण	११२
पाउम्भवह	१८०
पाउम्भवामो	११८
पाउम्भवित्था	२०
पाउम्भूत	४, ५६, ६९, ८३, ८८, १०६, ११३, १२५, १४२, १४६, १७४, २०९, २३०, २५९, २९७, ३५३, ३५५
पाउम्भूय	६२, ११२, १६१, १८४, १८८, १८९, २४९, २६३, २७०, २७३, ३०१
पाउम्भूयति	१९२
पाउयाओ	३५६
पाउस	२२, ६०, १९७
पाउसउदू	१९७
पाउससिरी	३१, ३२, ३४
पाए	६८, ६९, २७६
पाएण	६४, ६७, १७३
पाएसु	३२८, ३६१
पाओदयदाईय	१३८
पाओवगमण	१२२, १९०
पाओवगय	७४, ७५
पागढी	५९
पागयज्जण	४८
पाडल	१४६, २८९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पाडलसिरीसलिल	१९८
पाडिएक	२७८
पाडिकयं	३६१
पाडिवय	२११
पाडिवयाचंद	२११
पाडिहारिय	११९
पाण	५६, ७०, ७२, ८०, ८१, १२६, १२७, २१७, २२०, २५७, २५८, २५९, २७२
पाणएणं	१२७
पाणगाण	३२७
पाणघरएसु	३३६
पाणनिरोह	८७
पाणभोषण	१२५, ३५३
पाणविहि	३८
पाणाइवाय	१७१
पाणागार	७९
पाणागुक्कंपणया	६९
पाणागुक्कंसा	६८
पाणातिवातवेरमण	१३१
पाणातिवाय	७४, ७५, ११६, १३०, २३४, २३०, ३५४
पाणि	४०, १०८, १४१, २६८
पाणिग्गाहण	२३८, २९१
पाणिपाय	१०८
पाणिफासं	२६८
पाणिय	६२, २२५, २२८, २२९, २३२, २३३, ३२४, ३२६
पाणियघरएसु	३३६
पाणियघरियं	२२०, २२१
पाणियपाए	६२
पाणीयपाए	६२
पाणेज	१२५
पातरासो	१८२
पाद	१०४, १०६
पाददहरयं	३०९
पादपीढ	३०३

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
पादुम्भूत	३६	पारैति	१४४
पाय	४८, ५७, ६८, १०५, १८०, २७६, ३०३	पालइत्ता	६९
पायंगुष्ठ	१६७, १७४, २३८, २९६	पालंब	५२
पायंगुष्ठाणुसार	१६७, १६९	पालंबपलंबमाणसुकयपडउत्तरिजे	१६
पायंगुलिय	२३८	पालयाहि	४९
पायगाहण	११०, १६४, १७६, २८०, ३००	पालेइ	७२
पायचार	२२४	पालेति	७१
पायचारविहार	२८१, २८२	पालेमाण	१०८
पायच्छित्त	९१, १७७, २४५, ३६१	पालेहि	४९, ५४
पायत्ताणीएणं	२३	पावचंडालरुव	७८
पायदहरय	६१	पावय	५४
पायपलं	५२	पावयण	४७, ९२, १००, १०२, १५९, १६०, २२२, २३३, २४२, ३५९
पायपीढ	१०, ३०४, ३५६	पावसिमेणेहिं	१३
पायरयरेणुगुंडिय	५७, ५८	पावसियालगा	१०४, १०५, १०६
पायरस	२५३	पावहिइया	२०७
पायवेदए	२७	पावा	१०४, १९५, २०२, २०७
पायवंदते	२३४	पावाराण	३२६
पायवंदिथ	१६४, २८०, ३५८	पास	३५८-३६०, ३६३, ३६७, ३६९
पायवचंससमुद्धिय	६०, ६७	पासउ	७४, ३५७
पायवडणं	४४	पासए	३२७
पायवडिय	८६, ९०, १६१, ३०९, ३१०	पासओ	२४६
पायविहारचार	१२, १०९	पासंडत्थ	१८२, २५२
पायसंचट्टण	६९	पासंति	६८
पायार	३०९	पासगं	२४७, २४८
पायाल	३०१	पासणया	४५, ८६, २६७, ३६०
पारणए	१४४	पासति	२०३, २४१
पारणगं	२३३	पासतो	२४६
पारदारियाण	३३८	पासत्थ	१२६, १२८, २७८, ३६२
पारसीहिं	३७	पासत्थविहारी	१२६, २७८, ३६२
पारावयचलणयण	१४	पासमाण	१६८
पारिच्छेज	१५२, १६१, १६२, १९२, २५१	पासयं	३८
पारिणामियाए	७	पासवण	५७, ६९, ८८, १२७
पारिचप	१५८	पाससि	६८
		पासाईया	२२६
		पासाओ	२४०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पासातीए	१०७, १९५
पासातीथा	३४८
पासातो	२६९, २९८, २९९, ३००
पासाद	१०३
पासादीय	३९, ४०, १३५, २२७
पासामि	३१२, ३१३
पासामो	१५३
पासाय	१०९
पासायवडिसए	१८३
पासायवडैसए	३९, १९५, १९६, १९७, १९९, २०३, २९१
पासायवरगते	४१
पासायवरगया	२३६
पासायसया	१४१
पासि	५३
पासिच्चा	३०९, ३५६
पासिच्चाण	१०, ११, १४१, ३४६
पासिहिसि	३१२
पासेच्चा	२७०
पासेहि	३२८
पाहुड	८५, ११०, १६१, १६२, १६६, १६९, २२५, २२६, २५५, ३२४, ३४२
पिड	१६४
पिडच्छा	३००, ३१६
पिडच्छि	३०१
पिऊ	२९०
पिए	४५, ८०
पिखोलमागवरललिठकुंडलजलिय-	
वयणगुणजणितसोभरूवो	३०
पिंगलदिपंतलोयण	१५६
पिंड	१४८, १७८
पिड्डो	२४६, २४८, २७६
पिड्डो	३२, १५०, २४६, ३४३
पिड्डुडीपंडुर	९४
पिगड्डगेवेज	१६
पिणद्धति	५२, १६१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

पिणिद्धति	१६२
पिता	९०
पित्तजरपरिगयसरीर	६२, १२५, ३५३
पित्तासव	४६, १७८, ३४७
पित्तिय	११९
पिपीलिका	२५९
पिपीलिकासहस्स	२५९
पिपीलिगासहस्स	२५९
पियंगुसामे	१९०
पियगंधव्व	२९३
पियट्टताए	२९७
पियट्टयाए	३१
पियति	८०, २२५
पियदंसण	१६, १०७, २३९
पियधम्म	१६०
पियमाउए	२९८, ३५२
पियमाण	२२९, २३२, २३३
पियरो	३६९
पिया	११, २६, २७, ३४, ५३, ५६, ७५, २०५, २०६, २४१, २४३, २४७, २७१, २७३, ३४५, ३६४, ३६९
पिव	७०
पिवासा	४८
पिवासागया	२०७
पिवासिए	६१
पिसायकुमारिंद	३६७
पिसायरूव	१५४, १५७, १५८, १५९
पिहेति	३०९
पीढ	११९, १२५, १२६, १२७, १२८
पीढमह	१६, १४७
पीणणिज	१५, २१६
पीतिदाण	२०, ३९, ९९, १०१, १६८, २९१
पीतिमणा	१०, ३५६
पीसंतियं	१३८
पीहेति	२०८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
पुंजे	३२७
पुंङ्गरिणिणी	३४८, ३५१
पुंढरीय	६, १२२, १२४, १२९, २२६, ३४८, ३४९, ३५१, ३५४
पुकारेमाणे	३४३
पुक्खरिणी	६०, ८१, ८२, ८३, ९०, ९६, ९७, १५०, २३३
पुक्खलावती	३४८
पुब्बङ्गणा	५७, ५८
पुच्छियद्वा	१८
पुटवाय	२३२
पुट्ट	९४, ९८
पुट्टवि	१२२, २६३, ३५३
पुट्टविसिलं	७५
पुट्टविसिलापट्टय	७३, ७४, १८८, १९५, २५०, ३५१, ३५२
पुणरवि	६२, १५३, १९१, २०८, २१०, २४२, ३४८
पुणो	१५
पुण्ण	३४५
पुण्णभट्ट	२, ४, १९१, २१५, २५१, ३१०, ३६६
पुण्णमुहि	१५४
पुण्णिमाचंद	२११, २१२
पुत्त	७, ५५, ५७, ८५, १०८, ११०, १३२, १३३, १३४, १३७, १३९, १६७, १६८, १६९, १७६, १९१, २०९, २३८, २४०, २४४, २४५, २४८, २६५, २७१, २७४, २८०, २९५, ३००, ३१३, ३१५-३१७, ३३४, ३४०, ३४१, ३४३-३४६, ३४८
पुत्तवायग	८८, ८९, ९१
पुत्तदुक्ख	४४
पुत्तमारग	८८
पुत्तलाभ	१२, १९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
पुत्तसोपणाभिभूत	८५
पुत्ताणुपुत्तिय	३५
पुत्ता	३६६
पुत्ताग	१४६
पुत्तुब्बङ्गा	१५४
पुत्त	३३, ८०, ८१, ८२, ८३, ९२, ९५, ९८, १३३, १८०, २३२, २३७, २३८, २५३, २६९, २८५, २९२, ३५९
पुत्त-गंध-मल्लालंकार	३४
पुत्तचूला	३६०, ३६१, ३६९
पुत्तच्चणियं	८०, २०१, २०२
पुत्तमडलगाहत्थगय	१५०
पुत्तपूरयं	२७६
पुत्तफलपडिपुण्णहत्थ	१८
पुत्तवल्लिकम्म	१५३
पुत्तमंडव	१४९, १५०, १६३, १६४
पुत्तवती	३६६
पुत्तिया	२१३, २२७, २५३
पुत्तुत्तरा	३२६
पुत्तोदग	१५
पुरओ	१३८, १८५, २०६, २४६
पुरतो	११२, १३३, १३४, १३७, १४०, १७०, १७१, २४३, २४६, २४८, ३०९, ३६०
पुरांथाभिमुह	१६, २६, ३५, ५३, ७४, १६४, १८४, १८५, २०१, २५९, २९५, ३५७
पुरत्थिम	५३, १४१, ३४८
पुरत्थिमद	३१०
पुरत्थिमददाहिणद्वभारद्व	२९५
पुरत्थिमवेयाली	३०२
पुरत्थिमिल्ल	१७३, १९७, २००, २०२, २०३, २२७, २२९, २३२, २४१
पुरा	५६
पुरिस	१५, ११६, १३०, १७१, १९४, २००, २०१, २१३,

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
२१४, २१९, २२१, २२७, २२८, २३७, २४५, २५४, २५५, २८१, २९७	
पुरिसकारपरक्रम	७३, १६०
पुरिसजुग	१९०
पुरिसलक्षण	३८
पुरिसवगुणपरिक्लिता	१०९
पुरिससर्हि	१८८, १९४
पुरिससहस्र	११२, ११३
पुरिससहस्रमंतिय	११२
पुरिससहस्रवाहिणी	५२, ५४, ५५, ११२, १२३, १४२, १८०, ३१८, ३५९
पुरिससहस्रवाहिणीय	१८९, २४३, २६८
पुरिससीहेणं	३७०
पुरिसादानीय	३५८-३६०
पुरिसोत्तमेणं	३७०
पुरेवाया	२१३, २१४
पुलग	२९
पुलिदि	३७
पुल्व	४६, ७४, २५०, ३१८, ३२०, ३४८
पुवकम्म	३०१
पुवक्यणियाण	२९०
पुव्वाए	२६१
पुव्वगमेणं	३१
पुव्वगहिय	३१९, ३२०
पुव्वजाति	२३३
पुव्वणार्थ	२२७
पुव्वणहकालसमय	१८७
पुव्वदक्खिण	५३
पुव्वनार्थ	१८
पुव्वपडिक्खति	२३३
पुव्वपविद्धा	६७
पुव्वभव	३६३-३६९
पुव्वभवन्नणियनेहपीतिबहुमाणजाय-	
सोग	२९
पुव्वरत्तावरत्त	१४६, ३५३

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
पुव्वरत्तावरत्तकालसमय	१०, ५७, ५८, ६९, ७३, ७४, ८०, १३२, १३६, २३८, २४१, २४३, २५१
पुव्वविदेह	३४८
पुव्ववेर	६२
पुव्वसंगतिय	२८, २९, ३१, ३३, २९६, २९७, २९८, ३०२, ३११
पुव्वसयसहस्रसति	१४५
पुव्वसति	२४९
पुव्वानुपुल्लि	४, ४१, ७३, ९१, १०८, १२४, १२५, २४१, ३१९, ३५२, ३५५
पुव्वचीत	२५०
पुव्वामेव	२७७, ३६१
पुव्वारण्हकालसमय	५७, ९५, ९८
पुल्लि	४५, १८५, २३४, २४१, २४३, २७८, ३५४
पुल्लिद्ध	२५०
पुल्लमाणव	१५३, १५४
पूढत	१५३
पूढय	१८
पूतिय	१९७
पूय	१५७
पूयणिज	३५४
पूयपडलपोवडे	२१५
पूरण	१४१
पूरयंति	२०५
पूरिम	५२, २२७
पूस	१५३
पेच्छए	३०८
पेच्छंताभिन्नहसुहनयणकण्णवर-	
वगच्चित्तकत्तीणियंसणं	१५७
पेच्छमागी	३३, २२७, २२९
पेच्छिउ	२०७
पेच्छिदिह	३०६
पेज	७४
पेणाइयविरसरडियसदे	६१

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
पेरंतदेसभाग	१७
पेस	२४६, २४८
पेसणकारी	४०, ४१, १३८, २९१
पेसुन्न	७४
पेस्स	९०
पोए	६१
पोडरिगिणी	२४९, ३५०, ३५२
पोडरीय	३४९, ३५२
पोक्खर	७९
पोक्खरगय	३८
पोक्खरणी	९०, १९५, २२५, २२८
पोक्खरिणी	२०२, २२६, २२९, २३२, २३४
पोक्खलावतीविजय	२४९
पोमाल	२९, १७८, २१७, २१८
पोम्बड	९९
पोट्ट	५७
पोट्टिलदेव	२४५
पोट्टिला	२३६, २३७, २३८, २३९, २४०, २४१, २४२, २४३, २४४, २४८, २४९, २७४
पोट्टिलारुव	२४८
पोतट्ठाण	१५३
पोतपट्ठाण	३२४
पोतवहण	१५२, १५८, १६२, २०१, २०९, ३२८
पोतवहणपाउग्गाण	१५२
पोतवहणविबत्ति	१९५
पोतवहणसंपराय	१९५
पोत्ती	५०
पोत्तुल्लए	३३४
पोत्थक्कम्म	२२७, ३२५
पोय	१६१, १६२
पोयट्ठाण	१६१, १६२, ३२६
पोयपट्ठाण	१५२, १६२, ३२८
पोयवहण	१५८, १५९, १६२, १९१, १९५, ३२१, ३२२, ३२४, ३२६

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
पोयवहणपाउग्गाण	३२६
पोयवहणविबत्ती	२०१
पोरपाणम	३२७
पोराण	२७४, २७६
पोरिसीए	२४१, ३१९, ३५३
पोरुसीए	२५८
पोरिक्खं	३८
पोल्लंहेति	५७
पोल्लक्ख	६०
पोसुद्ध	१८७
पोसह	२२५
पोसहसाला	२८, २९, ३३, २२५, २९६, ३०२
पोसहिय	२८, २९
पोसहोववासाति	१५८
फंदेइ(ति)	९९, १०४
फग्गुणमुद्ध	१४५
फरिस	८०, १०८, ३२६-३२९
फरिहोदए	२१५, २१८, २१९, २२०, २२१
फरिहोदग	२१७
फरस	४४
फल	३३, १९५, २३२, २५३, २५४
फलएहिं	३४०, ३४१
फलग	११९, १२५, १२६, १२७, १२८
फलगखंड	१९५, २०१
फलभोयण	४८
फलवित्तिविसेस	११, २७६
फलहंततरतडंतडंतकुहंतसंधिवियलं-	
तलोहखीलिया	१९४
फलहखंडआसातणं	२०९
फलाति	१९५
फलिया	२१३, २५३
फलिहाणं	२९
फालसरिसजीह	१५५
फालियवण्णाभ	२१९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
फास	२१५, २१६, २५३, ३३१, ३३३
फासिदिय	११९
फासिदियदुर्हतक्षण	३३२
फासिदियपाङ्ग	३२६, ३२७
फासिदियवसडा	३३१
फासुएसणिज	१२६, ३५३
फासुग	१२०
फासुय	१२६, २५८
फासुयविहार	११८, ११९
फासेइ	७२
फासेति	७१
फासेत्ता	७६
फुट्टमाण	४१
फुट्टसिर	१५५
फुट्टइडाहडसीया	२६२
फुडविसयविसुद्धरिभियगंभीरमहुरभणिथा	२९०
फुडा	३६६
फुरइ	३३१
फुरंतविजुतसगजिय	२१
फुल्लवलि	८
फुल्लपलकमलकोमलुम्मिलिय	१४
फुल्लपलगंधनीसासा	१४७
फुसंतु	७५, २३५
फेणपुंज	२३
फेणपुंजसन्निगास	५३
बउळायवत्तो	१९८
बउसि	३७
बंदिग्गहणेहि	३३८
बंघ	९१
बंघण	१५४
बंधुजीवग	१४
बंधुमतिपामोक्ख	१८९
बंधेत्ता	५०
बंभ	३, ७६
बंभचारी	२८
बंभचेरधारिणी	२७७

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
बंभचेरवास	२११, २१२, २७६
बंभचारी	२९
बंभलोए	३२०
बंभलोय	१८३
बज्झंति	४३, २२१
बत्तीस	१०८, १४५, १९०, ३६६
बत्तीसतिबद्ध	४१
बत्तीसतिमं-बत्तीसतिमेणं	७२
बत्तीसपुरिसोवयारकुसला	९५
बत्तीससागरोवमद्धितीया	१४६
बत्तीसाति	१७८
बद्धपएस	२३२
बद्धफला	१३५
बद्धसेए	३१४
बब्बारि	३७
बरहिण	२१
बरहिणविंदपरिणद्धसिहर	१९७
बल	३, ३६, ७३, १४१, १६०, २३८, २९०, ३०८
बलतिभार	३०८
बलदेव	१९, ३११, ३१२, ३१६
बलदेवपामोक्ख	१०७, २८०
बलदेवमायरो	१९
बलभद्द	१४१, १४२
बलमित्त	१८८
बलवंत	६७
बलवगसाहस्सी	२८०, २८१, २८२, ३०२
बलवगसाहस्सीणं	०१७
बलवात्तए	३०५
बलवात्तयं	१७५
बलहेउं	३२७
बलाहएणं	१०९
बलि	३५५
बलिचंचाए	३६४
बलियतरं	२०१
बलियतराग	८९, १५९
बलियतराय	६२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
बलियसरीरे	३५०
बली	१८५
बहिया	११३, ३२४, ३४८
बहु	७, ३२०, ३२२, ३२५-३२९, ३३४, ३३५, ३४८, ३६२
बहुउपल	२२६
बहुउपलपउमकुमुयनलिगसुभग- सोगंभियपुंडरीयमहापुंडरीयसय-	
पत्तसहस्सपत्तकेसरपुण्णोवच्चिए	१०३
बहुखज्जपेज्जलेज्जेसु	३३२
बहुजण	७९, ९२, ११५, १४०, १८२, २२५, २२९, २३०, २३२, २३३, २३४, २६१, २६२, ३१८, ३२१
बहुजणसद्	३१९
बहुनगरणिगयजसे	३३७
बहुनाय	२४१, २७४
बहुपडिपुण्ण	१९, ३४, ८४, १४६
बहुपडिपुत्र	१२, २६, ७५
बहुपडिय	२४२
बहुपरिवार	२४१, २५७
बहुपुत्तिय	३६६
बहुमए	४५
बहुमअशदेसभाए	७७, १०७, १४८, १४९, १६३, १९५, २५३
बहुमअशदेसभाग	३१४
बहुरूवा	३६६
बहुलपक्ख	२११
बहुविह	१५
बहुविहभागम	२९०
बहुविहत्तव्वल्लवपउरपाणियतण	६०
बहुविहीय	१८३
बहुसंभारणेहकयं	२५७
बहुसंभारसंजुत्तं	२५६
बहुसंभारसंभिए	२५७
बहुसमसुविभत्तनिचितरमणिज- भूमिभाग	४०

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
बहुसिबिलया	२४१
बहुस्सुय	१४३, २४१, २७४
बहुत्ति	२९३
बाथलीस	१९, २०
बार	७९
बारमूल	५७
बारवई	१०८, २८०, २८३, ३०२
बारवती	१०७, १०८, १०९, ११२, २८१, २९८, २९९, ३००, ३०१, ३१५, ३१६
बारस	७१, ७६, ११६
बारसजोयणायामा	१०९
बारसम	७२, २१५, २२३
बारसहि	१४४
बारसाहदिवस	३६
बाराणि	८४
बालकीलावणकुसले	७८, ३३४
बालभाही	८४, ३३४
बालबाय	८७
बालबायणाण	३३८
बालमार	८७
बालवयंसगा	१४१
बालवयंसा	१४२, १७८, १७९
बालातवकुंकुम	१४
बावत्तरि	३८, ३१७
बावत्तरिकलापंडित	३९
बावीस	४८
बावीसतिमं-बावीसतिमेणं	७२
बासडि	३१३
बाह्णमोक्खण	९०
बाहा	१५४, १५५, १८५, २०८, ३१३
बाहिर	८, १२३
बाहिरपेसणकारियं	१३८
बाहिरिय	१३, १६, ३५, ९०, १८८, १९०, २४६, ३५८, ३५९
बाहुच्छायापरिमाहिय	१११, १६६, १७०
बाहुजुद्ध	३८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
बाहुजोही	३९
बाहुप्पमदी	३९
बिंदुग	२५९
बिंदुय	२५६
बिंबोही	१४७
बिहमिज	२१६
बितिय	७७, ३६२-३६४
बितियाचंद	२११
बियसुयकवंधो	३७०
बिल	२५९, ३३१, ३५३
बिलभम्म	६७
बीए	३५५
बीय	२३२, २५३, २५८, ३१९
बीयभोयण	४८
बीयाचंद	२११
बुझति	३१५
बुझिहिंति	३७०
बुझिहिंति	९२, २३५, २६१, ३६२
बुद्ध	५
बुद्धि	७, २६, १७६
बुद्धिविष्णाण	११
बूर	१०
बोहएणं	५
बोहेहि	२४३
भंजितए	१५८
भंड	५६, १६२, २५१
भंडकरंडगसमाणे	४५
भंडग	११५, १५२
भंडगनिक्खेव	११७
भंडणाभिलासी	२९४
भंडणिकखेव	१६९
भंडववहरण	१६२
भंडविणिमय	२५५
भंडागारिणिं	१३९
भंडीरवडंसए	३६८
भंते	१०७, १४१, १९१, २११, २१३, २१५, २३६, २४४,

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
	३२०, ३३४, ३४८, ३५०, ३६२, ३६४, ३६८
भंभाण	३२५
भक्खेया	१२०, १२१
भगंदर	२३०
भगवओ	३, ४२, ४४, ४७, १८४
भगवं	४२, ४३, ५५, ५६, ५८, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७६, १८३, २१०, २११, २२४, २३३, २३४, ३४६, ३५६, ३५७, ३६३
भगवंत	७५, ९१, ९२, १४४, १८१, २६०, २८८, ३१८, ३१९, ३५०, ३५४, ३५७
भगवता	५, ६, १३१, १४१, १५३, १९०, २१२, २१४, ३४७
भगवती	१४७, २९४
भगवतो	४३, ४४, ४५, ६९, २३४, ३५५, ३५७
भगवया	७७, ९३, ९४, १०३, १०६, १०७, १२९, १३०, १४०, २१३, २१५, २२३, २२४, २५०, २५५, ३२०, ३३३, ३३४, ३४८, ३५४, ३६२, ३६४, ३७०
भगिणी	९०, १६८, १७३, २८१, २८६, ३०४, ३१०
भग्ग	३२
भग्गकूवए	७७, ७९, ८५, ८६
भग्गमेढिमोडियसहस्समाला	१९४
भग्गलुग्ग	२५२
भज्ज	१७३
भट्ठ	२३३
भट्ठविज्जा	१९४
भट्ठ	१६३
भट्ठचडकरपहकर	१५०
भट्ठचडगर	१५१, २३६, २३८
भट्ठचडगरपहकर	४३

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
भण	४९
भणामा	२४१, २४३
भमरणिगर	१५५
भमरावलि	२१
भक्त	७५, ७६, ८७, ९२, १२५, १२६, १२७, १४१, १५८, १८७, १९०, २४४, ३१९, ३६२
भक्तघर	२५८
भक्तवाण	९५, २२८, ३१९, ३२०, ३५३
भक्तवाणपडियाइक्खित	७३, ७५
भक्तसय	१४५
भक्तार्ति	१२२
भक्तार	२८०
भक्तारकहण	१४६
भक्तिचित्त	४०, १४९
भद्	४९, ५४, ८१, ९१, १५३
भद्दए	२५३, २५४
भद्दगपावणसु	३३२, ३३३
भद्दतो	२७३
भद्दा	७७, ८०, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८९, ९०, १३२, १९१, २३६, २३७, २५०, २६५, २६६, २७०, ३३४, ३४०
भद्दाखण	११, १३, १६, १८, ५३, ५४
भद्दिया	२७३
भय	३१०
भयवसभयंतदिक्खनयणो	६६
भरणी	१९०
भरह	४९, ३०३
भरित्तए	३२४
भरियमेहवण्ण	१५४, १५५
भरेंति	१६२
भव	१२१, १३८, २०८
भवक्खय	७६, ९२, १४५, २५०
भवग्गहण	५८, ६४, १७८, १७९, २७६
भवण	१९, १०९, १११, १४६, १७२, १८१, १८३, २९१, २९५, २९७,

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
भवणवडैसगहुवार	२९८, ३०१, ३०२, ३०३, ३५१, ३६२, ३६४, ३६५, ३६७
भवणवति	१८८
भवणवरपडिहुवारसभा	११०
भवणवासिहंदाणं	३५५
भववक्कंती	१४६
भवसिद्धियवरपुंडरीय	२९०
भविच्चा	२२२, २४३, ३१७
भवियस्वम्	९८
भवियव्व	१३४, २००, २०८
भविस्सं	२९७, ३११, ३१२
भविस्सति	११
भविस्सह	१७९
भवेज्जाह	१९७, १९८, १९९
भव्व	२९७, ३११, ३१२,
भाइल्लए	२४६
भाइल्लगा	९०
भाइसयसमग्ग	२८३
भाडया	३४९
भाउसयसमग्ग	२८४
भाग	१४५
भागिणेज्ज	१५३
भाणितव्व	१७०, १९०
भाणियव्व	१२१, २८७
भाणुमित्त	१८८
भातरो	२५६
भामरीण	३२५
भायण	८८
भायरं	३४६
भाया	८१, ८४, ९०, १५३
भारग्गसो	१४६
भारह	७, ६२, ६४, ६९, ७७, १४५, १४६, १५९, १७८, १८०, १८१, २०१, २०३, २२४, २६५, २७९, २९६, २९८, ३१९-३१२, ३५६, ३५७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

भारियत्ताए	१५१, २३८, २६६, २७३, २८०
भारिया	४६, ८०, ८१, ८५, ८७, ८९, ९०, १३०, १३२, १९१, २४०, २४३, २५०, २५६, २६०, २६५, २९६, ३११, ३३४, ३५७, ३६३-३६८
भाव	२१९
भावतोए	११५
भावेमाण	४, ५, ७१, ७२, ७३, ९१, १०८, ११४, ११५, १४२, २३३, ३१८, ३५५, ३५६
भावेमाणी	२४१, २९८
भास	७२, ७३
भासति	२३२, २६१
भासमाण	२१७, २२०, २२१
भासरासिपरिच्छन्न	७३
भासामणपञ्जत्तीए	३६२
भासासमिए	७०
भासासमिते	११३
भासियव्व	५६
भिउडि	१६५, १७४, ३०४
भिउडितडिनिडालं	१५६
भिगपत्त	२१
भिगमेय	२१
भिगार	५३
भिगारकदीणकंदीयख	६०
भिगाररवंतभेरवरव	६६
भिभिसार	२३४
भिक्षाभायण	२३९
भिक्षुपडिमा	७१, ७६, ११६, १४३
भिक्षुंढे	२५२
भिन्नसुद्धिप्यमाण	९४
भिन्भिसमीण	४०, ५२
भियगा	९०
भिस	२२६
भिसगणामोक्ख	१८९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

भिसमीण	४०, ५२
भिसियाए	१७१, १७२, २९४, २९६
भीए	५५, १२८, २२१
भीत	६१, ६३, १०४, २००, २०१, ३०९, ३४१, ३३४
भीमतरक्कम्म	७८
भीमदरिसणिज	६६, २००
भीमसेण	२८३
भीया	९८, ११२, १५७, १६०, १८०, १९६, २४९, ३२२, ३२४, ३५९
भुंज	४५, १११
भुंजमाण	४१, १०८, १८३, १९६, २०९, २२२, २२४
भुंजमाणी	९१, २०१, २७६
भुंजियव्व	५६
भुक्खा	२४, १२५, १४५
भुज्जे	१२, १३, १६१, २५०, २५४, ३१०
भुत्तभोग	४६
भुत्तभोगी	४८
भुयगकन्नगा	१९४
भुयगवती	३६६
भुयगा	३६६
भुया	४७, ३५६
भूइकम्म	२४२
भूत	५६, २९७
भूमि	१५८
भूमिगयदिङ्कीया	२४
भूमिभाग	१६७, २२५, २२६
भूमिसप्पि	१४५
भूय	४१, ७०, ८०, १५७, २५९, ३११, ३१२
भूयसर	७९
भूयसिरी	२५६
भूयाणंदअगमहि सित्ताए	३६६
भूयाणुकंया	६८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
भूषणरव	२०५, २०७
भेष	७
भेषसमावण	९९, १७१
मेरी	१०९, २८२, २८३, ३०२
भेषगसुयं	२८४
भेषज	१२५, १२६, १२७, १५२, २२८, २३२, २४२, २४९
भोग	४१, ५५, ११४, २०८, २४५, ३५२
भोगकूरक०हसप्पधम०मेतल०बंतकणपूरं	१५७
भोगभोगाई	३३, ९१, १९६, २०९, २२४, २७६, २९८
भोगभोगाति	२०१, २९३
भोगरय	५५
भोगलाभ	१२
भोगवडया	१३८
भोगवतिया	१३२, १३४
भोगविभूह	२०९
भोगसमथ	३९, १०८, १४१, २४०, ३१७
भोजप्यसंगी	७९
भोत्तए	४८
भोत्तुं	४०
भोमेज	४९, १८४
भोयण	८७, २५३
भोयणपिडग	८८
भोयणपिडय	८७, ८८, ८९
भोयणमंडव	३६, १३३, २१६, ३४०
भोयणवार	२५६
भोयणवेला	१५२, २१६, २२०, २२१
भोयावेत्ता	८४
मइपुव्व	११
मउएहि	२०२
मउड	५२, ११०
मउडदित्तिसिए	१६
मए	१२३, १३२, २१४, २३३
मएल्लियं	२४०
मंगल	११, ५४, १४४, २८७, ३५४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
मंगलकारक	१९
मंगलगा	१८५
मंगलजयसद्	५४
मंगलजयसद्कयालोए	१६
मंगल्ल	१०, ११, १२, १३, ७२, ९२, ३५८
मंच	६०
मंचाइमंचकलियं	२८६
मंजुलप्यभणिते	८०, ८१
मंजूसा	५०, १३९
मंडणधातीए	३७
मंडल	६४, ६५, ६६, ६७, ६८, २११, २१२
मंडलगा	२०८
मंडलघाय	६५
मंडलवाए	६१, ६३
मंडलिय	१९
मंडलियमायरो	१९
मंडुके	६
मंत	३, ७, ७८, ११५
मंति	१६
मंतिसया	११३, ११४
मंतिसयाह	१२३
मंतिसयाति	१२३
मंदर	१४१
मंदा	२१३
मंस	७३, १०५, १५७, २१५, ३४५, ३४६
मंसप्यसंगी	७९
मंससुहाए	१५
मंससोणिए	३४७
मंसोवचित	३३४
मका	३६५
मगर	१७, ५२, १०३, २०६
मगा	५६, ७९, १०, २०७, २४६, ३०३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

मग्गण	७, १७९, २६०
मग्गणगवेणण	८५, ८६, १९५, २०३, २७०, २९९, ३००, ३१३, ३१४, ३४४, ३४५
मग्गदएणं	५
मग्गमाण	७९, ८४
मग्गसिरमुद्ध	१४६
मच्चु	१११
मच्चुगल्लस्यल्लणोल्लियमई	२८७
मच्चुसामने	४७
मच्चुसाहिए	४७
मच्छ	५४, १०३, २६३, ३३१
मच्छंडियाए	३२६
मच्छियाचडगर	२६२
मच्छियासहरस	२७२
मज्ज	२४९, २८५
मज्जण	१६४, २२९
मज्जणगज्जितहास	१६४
मज्जणघर	१५, १६, ३२, २८२, २८७
मज्जणधाती	३७
मज्जपाणय	१२६, १२७
मज्जप्पसंगी	७९, ३३६,
मज्जमाणी	३३
मज्जार	१५७
मज्जिए	१५
मज्झ	९, २०६
मज्झंमज्जेणं	४२, ४४, ५४, ८१, ८३, ८७, ८९, ९०, ९७, ११७, १४०, १५०, १५२, १६६, १६९, १७१, १७५, २०२, २०३, २०४, २०९, २२६, २३१, २४३, २४६, २५३, २५५, २५८, २६६, २६८, २८१, २८३, २८७, २८९, २९०, २९१, २९५, २९७, २९९, ३००, ३०२, ३०३, ३१०, ३१२, ३१३, ३५९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

मज्झकारेणं	३०
मज्झगए	४३
मज्झगत	१५९
मज्झस्थोवत्थिए	२९३
मज्झदेस	१९०
मज्झिमए	६५
मज्झिमकुल	२५८
मट्टिया	११५, १७१
मट्टियालेव	१३०, १३१
मडंव	२९४
मडंवदोणमुह	२९४
मड्डा	६०
मण	१८०, १८१
मणपज्जवनाण	१८७
मणपज्जवनाणी	१९०
मणसा	१५९
मणसी	३०२
मणसीकरेमाण	२९, ३०
मणाम	११, २६, २७, ४५, ५६, २०५, २६७, २७१, २७३
मणिकणगधूमियाए	३९
मणिकणगरयणमत्तिचित्ते	३९
मणिकिरणपणासियंघकारे	९
मणिकोट्टिमत्तल	३७
मणिपेडिय	१४८
मणिमय	४९
मणिमुत्तदाम	९
मणिमोत्तिय	४६
मणियार	२३०
मणियारसेट्ठी	२२४, २२५, २२६, २२७, २२८, २२९, २३०, २३१
मणिरयणकोट्टिमत्तले	८
मणिलक्खणं	३८
मणुण्ण	११, ४५, ५६, १७८, २०५, २१६, २१७, २४१, २४३, २५३, २६७, २७१, २७२, २७३
मणुल्ल	२६, २७, १४८, २५४, ३५०
मणुया	४९, १८२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

मणुस्ववगुरापरिक्लिप्ते	२८१
मणोगण	१३३, १३४, २१८, २३२, २३३, २३४, २३८, २४१, २४३, २४५, २४९, २५१, २५९, २९५, ३११
मणोगत	२७, २११, २२५
मणोमाणसिय	२६, ४४
मणोरम	१८४, १८५
मणोरहसंपत्ती	२६, २८
मणोहर	८१
मण्णे	२०१, २०२, ३११
मत्त	१२७
मत्तगयमहामुहाकितिसमाण	५३
मत्तपमत्त	७९
मत्तवरंगधहत्थि	६३
मत्थय	११, १७, २७, ७४, १०९, ११०, १७४, १७७, २८०, ३३२, ३५९
मत्थयच्छिदु	१४८
मत्थयच्छिदु	१७७
मत्थयधोयाओ	३५
मदणा	३६४
मदव	३, २११
महाहि	५४
मद्युय	११३, १२३, १२४, १२६, ३५०
मधुर	३९
मन्ने	१८, ६३, ८०, १३२, २३३
मभमणपयंपियाति	८०
मभ्भाणि	१७६
मय	३२, ३४, ६३, २१६
मयंगतीरदह	१०३, १०४, १०६
मयकिच्च	८७, २०९, २४०, ३३९
मयकुहितविणि(ण)द्व किमियकदम-	
नदीवियरगञ्जीणपाणियंत	६०
मयगकलेवरसंछण्ण	२१५
मयणसाल	१०७, १४९
मयणिज्ज	१५, २१६

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

मयवसविगसंतकडतडकिलिन्नगंध-	
मदवारिणा	६५
मयहरिया	३५६
मयूर	१०७, १४९
मयूरपोयण	१०२
मयूरपोयग	१९
मयूरपोयय	१०१
मयूरपोसगा	१०१
मयूरपोषणपाउग्ग	१००
मयूरीअंड	९४
मयूरीअंडय	९९, १००
मयूरीपोय	९९, १००
मरए	३३२
मरण	५६, १८०
मरणभय	३
मरिहंतु	१६१
मरूपवाय	२७१
मरूपग	१४६
मल	८२, १५७, २२९
मलय	९, ३२६
मल्लिणपोचडतणु	१५७
मल्लिय	२०७
मल्ल	५२, ८०, ९२, १४६, १४९, १६१, १६३, १८०
मल्लजुज्झ	१५
मल्लदिन्न	१६७, १६८, १६९, १७०
मल्लसयणिज्ज	१४७
मल्लानुलेवणविहीसु	३३१, ३३२
मल्लारुहण	८२
मल्लालंकार	८१, ८२, ८३, २३७, २४४, २८५, ३५९
मल्लिणाय	२९६, ३२२
मल्लिय	१४६, २८९
मल्लियवासंतिय	१९८
मल्ली	६, १४७, १४८, १५१, १६१, १६२, १६४, १६६, १६७, १६८, १६९, १७०, १७१,

निशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

	१७२, १७३, १७४, १७६, १७७, १७९, १८०, १८२, १८३, १८४, १८५, १८६, १८७, १८८, १८९, १९०
मसारगल्ल	२९
मसि	१५४
मसिमहिसमूसाकालए	१९९
मसूगण	३२६
महइ	२५०
महं	७७, १०४, ११६, १४६, १५४, १५५, १९४, १९९, २२७, ३४१, २७२, २८४, ३०९, १४६
महंततुंबयइयपुन्नकल	६१
महगंघ	४९, ११०, १४९, १६१, १६९, २५५, ३२४, ३४२
महगंधवरपट्टण्णायं	१७
महज्जुइया	३५७
महज्जुई	२२४
महता	२३०, २७२, ३४०
महताभडचडगरपहकर	३०२
महताभडचडगरवंदपरिविखत्ता	३३
महताहिमवंत	७, २९५, ३१०
महति	६४
महतिमहालय	३६, ६४
महतिमहालिया	४३, १८९, २४७, ३५८
महाथ	४९, ८५, ११०, १२४, १६१, १६२, १६६, १६९, १८४, २२५, २५५, ३२४, ३४२, ३५२
महदह	६२
महन्नल	१४१, १४२, २२४, ३४९, ३५७
महन्नलपामोक्ख	१४२, १४३, १४४, १७८, १७९
महन्नलवजा	१४२, १४५
महया	४३, ८५, ८६, ८७, ९८, ११२, १४२, १५०, १५३, १५९,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

	१६३, १७५, २०१, २३६, २४४, २७२, २८२, २८६, २९९, ३०९, ३१३, ३४९
महयाभडचडकर	२८४
महयाभडचडगर	२३४, २८६
महयाभडचडगरआसवाहणियाए	२१७
महयाभडचडगरखंदपरियालसंपरिवुड	४२
महयाहयनट्टगीयवाइय	१८३, ३५६
महयाहिमवंतमलय	२४५
महरिह	४९, ५०, ८०, ८१, १४९, १६१, १६९, २०१, २०२, २५५, ३२४, ३४२
महव्वय	७३, ७४, ७६, १०२, ११६, १३८, १३९, २५०
महसेण	१८८
महसेणपामोक्ख	२८०, २८२
महाकंतारविणिग्गयपरिस्सता	१९४
महाकच्छा	३६६
महाकालादीर्ण	३६७
महागल्लवेगवित्तासिया	१९४
महाघोस	३६६
महाजणरसियसहवित्तथा	१९४
महाज्जणसह	३४९
महाणदी	६३, ३१३-३१५, ३४८
महाणसंसि	२४१, २७४
महाणससाला	१८२, २२७
महाणसिणि	१३८
महाणुभाग	१४४, २२४, ३५७
महाणुभाव	७२
महानदी	४७, ६४, ६५, १०३, १४१, २८४
महापउम	२४९, ३४८
महापह	२३, ८६, २९९
महापहपहेसु	३३
महापुंडरीय	२२६
महापुरवरी	१९४
महावल	१४७

વિશિષ્ટશબ્દા:	પૃષ્ઠાક્રા:
મહાબલવગા	૩૧૪
મહાભયકર	૬૦
મહામંતિ	૧૬
મહામેહ	૬૬
મહામેહનિરંબૂત	૭૭
મહાયસ	૨૨૪, ૩૫૭
મહારિહ	૧૧૦
મહાલય	૬૪, ૧૪૪, ૧૭૩
મહાલિયં	૨૪૮
મહાવાય	૨૧૩, ૨૧૪
મહાવાયવેગ	૬૦
મહાવિદેહ	૭૬, ૯૨, ૧૪૧, ૨૧૦, ૨૩૫, ૨૪૯, ૨૫૫, ૨૬૧, ૩૨૦, ૩૪૭, ૩૫૪, ૩૬૨, ૩૬૯
મહાવિમાન	૭૬, ૨૬૧
મહાવિસ	૧૯૯
મહાવીર	૩, ૫, ૬, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૭, ૫૫, ૫૬, ૫૮, ૬૯, ૭૦, ૭૧, ૭૨, ૭૩, ૭૪, ૭૫, ૭૬, ૭૭, ૯૪, ૧૦૩, ૧૦૬, ૧૦૭, ૧૨૯, ૧૩૦, ૧૩૧, ૧૪૦, ૧૪૧, ૧૯૦, ૨૧૦, ૨૧૧, ૨૧૨, ૨૧૩, ૨૧૪, ૨૧૫, ૨૨૩, ૨૨૪, ૨૩૩, ૨૩૪, ૨૩૫, ૨૫૦, ૨૫૫, ૨૮૦, ૩૨૦, ૩૩૩, ૩૩૪, ૩૪૬-૩૪૮, ૩૫૪-૩૫૭, ૩૬૨, ૩૬૪, ૩૭૦
મહાબુદ્ધિકાય	૬૪, ૬૫, ૧૩૪, ૧૩૫, ૧૩૬
મહાસમુદ્ર	૪૭
મહાસુક્ક	૭૬, ૨૪૯
મહાસુખાણં	૧૯
મહાસુમિળ	૧૦, ૧૮, ૧૯, ૨૦, ૨૬, ૧૪૬
મહાસેનવામોક્ષ	૧૦૭
મહાસોક્ષ	૨૮, ૨૨૪, ૩૫૭

વિશિષ્ટશબ્દા:	પૃષ્ઠાક્રા:
મહિષ્ટિ	૨૨૪, ૩૫૭
મહિષ્ટિ	૨૮
મહિમા	૧૪૭
મહિય	૨૩
મહિલાસાહસ્તીણ	૧૦૮
મહિસકાલ્યા	૧૫૪, ૧૫૫
મહુ	૨૮૫
મહુધારાપટિયસિત્તુદ્ધાયમાણધગ- ધર્મેતસંદુરણં	૬૬
મહુર	૩૪, ૨૦૪, ૨૮૩, ૩૩૨, ૩૬૮
મહુરસદ્	૧૦૯
મહુરસમુલ્લાભગાતિ	૮૦
મહુરાલાડયં	૨૫૭
મહેમે	૧૪૮
મહોરગ	૨૯૭, ૨૯૯
માદ્ય	૨૪૯
માદ્યગોમુહિત	૩૪૦-૩૪૧
માડ્યાદ	૩૪૧
માડ્યાદિ	૧૯૬
માડલ	૧૫૩
માઝ	૧૪૭
માર્કંડી	૧૯૧
માર્ગદિયદારગ	૧૯૧, ૧૯૨, ૧૯૪, ૧૯૫, ૨૦૧, ૨૦૪, ૨૦૫
માર્ગદિયદારય	૧૯૬, ૧૯૭, ૧૯૯, ૨૦૦, ૨૦૩, ૩૨૧
માગદ્	૧૩૫
માગદ્ઓ	૧૮૨
માગદિયં	૩૮
માડંવિય	૧૬, ૧૧૨
માડંવિયકોહુંવિય	૨૮૦
માળ	૭૪, ૧૧૯
માણિય	૧૮
માગુમાળપમાળપટિપુળસુજાત- સઘ્વંગસુંદરંગી	૭૮
માગુમાળપમાળપટિપુળવક્ત્ર- પેહુળકલાવે	૧૦૧

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

माणुम्माणवकुणं	३५
माणुष	१८५, १८७
माणुसचाम	१८७
माणुस्स(ए)	२०, ४१, ८०, १११, १७८, १९१, २०८, २१०, २२२, २२९, २५६, २६५, ३५१, ३५३, ३५४
माणुस्सग	४६, ८०, ९८, २५५, २७६
माणुस्साड	६८
माणेमाणी	३३
माता	२४७
मार्यदी	६
मायरो	३६९
माया	५०, ५३, ५५, ७४, ७९, ९०, ११९, ३६४, ३६९
मायापियरो	३६७, ३६८
मायामोस	७५
मारामुक्क	२७०
मास्त	१४५
मास्तवसपसरिपसरियवियंमिणं	६६
मारेदिति	२४६
माल	६०
मालागार	१४९
मालीघर	१९८
मालुयाकच्छण	७७, ७९, ८५, ८६, ९४, ९८, १०४
मास	१२, ६३, ७१, ७२, ८२, ८३, ८४, १२१, १४४, १४५, १४६, १८७, १९०, २२५, २३९, २७९, २९८, ३१७
मासंमासेणं	२५७, २६१, ३१९
मासखमणवारणग	२५७, २६०, २६१, २६२, ३१९
मासद्धमासखमण	७१, ७२, ३१८
मासमुक्के	२७३
मासिय	७१, ७५, ७६, ९२, १२२, १४१, १४३, २१०, २२३,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

माहण	२४४, २४, २५५, ३१९, ३२०, ३४७
माहणी	२२७, २४१, २४८, २५६, २५७, २६२
माहण्य	२५६, २५७, २५८, २६१, २६२, २६३
माहिंद	२९०, ३१५
मिउमहुररिभित्तगंभीरसस्तिरीयाहिं	७६
मिग	१२
मिच्छत्त	१०७
मिच्छत्तपज्ज	२३३
मिच्छत्ताभिणिवेस	२२५
मिच्छादंसणसल्ल	२१८
मिच्छादंसणसल्लवेरमण	७५, ११६, १३०, १७१, ३५४
मित्त	१३१
मित्त	८०, ८३, ८७, ८९, १०६, ११०, ११२, १३२, १३३, १३४, १३६, १४०, १५२, २०९, २२५, २३८, २४३, २४८, २५३, २५५, २६६, २६७, २६८, ३४५, ३५९
मित्तणाति	१३७
मित्त-णाति-गियग-सयण संबंधि-	
परिज्जणं	३६
मित्तणातिपरिवुड	११२
मित्तणाति	८४
मित्तपक्खं	४९
मित्तसरिसवया	१२०
मिय	६७, १४९
मियमहुररिभियगंभीरसस्तिरीयाहिं	११
मिल्लयमाणा	२१३
मिसिमिसेमाण	६१, १२७, १३७, २६२, २७१, ३०४, ३३५
मिसिमिसेमाणी	८९, १७२
मिहिला	१४६, १४७, १५१, १६१, १६४, १६६, १६७, १६९,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

१७०, १७१, १७२, १७३	
१७४, १७५, १७६, १७७,	
१८०, १८१, १८२, १८३,	
१८४, १८६	
मिहुणसंविचिणा	१०७
मिहोकहासमुल्लाव	९४, ९५, १४२
	१५२, १९१, २५६
मुर्गमत्यएहिं	४१
मुंड	४५, ५५, ५७, ५८, ६९, ९१,
	१११, ११२, १२२, १२३,
	१८०, १८४, १८८, २२२,
	२४३, २४९, २५०, २७८,
	३१७, ३४९, ३५९-३६१
मुंडणाणि	३५४
मुंडाविय	५६, ७०
मुक्के	२४८
मुखं	२७६
मुच्चंति	४३
मुचिंहिति	३७०
मुचिंहिति	२६१, ३६२
मुच्छावसणट्टचेयसि	४४
मुच्छि	१२६
मुच्छिण	२३२, २९६, ३५०, ३५१
मुच्छित	२३८
मुच्छिया	१७७, ३२८
मुञ्जति	३२९
मुञ्जह	१७८
मुड्डिजुड्डं	३८
मुणाल	२२६
मुणिमुन्वते	३१०-३१२
मुत्त	५
मुत्तावलि	५२
मुत्तावलिठन्निगासपवडंतअंमुधारा	४५
मुत्ति	३, २११
मुत्तिमग्ग	४७
मुद्दय	१२५
मुद्दाहिण	१५४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

मुद्दियापिगलंगुली	१६
मुद्ध	२८८, ३५६
मुद्धयाइं	८०
मुद्धसूल	२३०
मुग्गुर	२६८
मुयंत	२१, २२, १४६, १४९, २८९
मुयति	२४७, २४८
मुरया	१३६
मुर्वडि	३७
मुसल्लपहार	६२
मुसावाय	७४, ११६
मुसुमूरेति	३१५
मुह	१०, ५०, ३६१
मुहधोयणिय	२७०
मुहपोत्तिय	२५९
मुहवंधेहिं	३२९
मुहमकडिया	१७२
मुहवायगूरिय	३०८, ३११, ३१२
मुहवायाइडे	३११
मुहुत्तं	३८, ४०, ५८, १०८, १५२,
	१५३, २३८
मुहुत्तंतर	८५, ८९, १९५, १९९, २५९,
	२६९, २७०, २९७, २९८,
	३१४, ३२२
मुहुत्तमेत्त	१५३, २६८, २६९
मूहयाहिं	३४१
मूढदिणए	६१
मूढदिणभाए	३२१
मूल	२३२, २४२, २५३, २५४
मूलभोयणे	४८
मूसग	१५४
मूसियादारग	२३६
मूसियारदारए	२३६, २३७
मेइणि	१५३
मेइणितल	६१
मेववणसन्निगास	७५, १२२
मेधोवरसिय	१०९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

मेज	१५२, १६१, १६२, १९२, २५१
मेडी	७, १३२, १७९
मेडीभूष	७
मेडीभूत	१३२
मेदं	२४८
मेय	२१५
मेरु	३०
मेरुपथ	६३, ६४
मेह	२०, ३८, ४३, ४९, ५०, ५१, ५३, ५४, ५५, ५६, ५७, ५८, ५९, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६७, ६८, ६९, ७०, ७१, ७३, ७४, ७५, ७६, ११०, ११२, १२४, ३५६, ३६३
मेहकुमार	४०
मेहबणसन्निगास	७३, ७४
मेहरसियहृदुद्धचिह्नियहरिसवस-	
पमुककंठकेकारवं	२१
मेहल	२०५
मेहसिरी	३६३
मेहाविण	१९४
मेहावी	१५
मेहुण	७४, ११६
मोएति	३२४
मोक्ख	५४
मोडियस्यदंडा	१९४
मोत्तिय	९१
मोत्तुं	४७
मोत्तुणं	७०, २९७
मोयगेणं	५
मोयावेह	२५५
मोयावेति	८९, २५३
मोळगण	५६
मोहणघर	१४८
मोहणसील	५९
मोहियाणि	२०४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

याणसि	३०४
रह्पियया	३६६
रह्यए	४८
रहसेणा	३६६
रणइ	२७६
रणइ	१६३
रंघंतिर्यं	१३८
रंभा	३६४
रक्खिया	१३२, १३४, १३९
रज	१२३, १२७, १४१, १४२, १७२, १८०, १८९, २२३, २३८, २३९, २४०, २४४, २४५, २९४, ३१७, ३१८, ३४८, ३५३
रज्जति	२५४, ३२९, ३५४
रज्जधुरचित्तए	७
रज्जधुरा	११३
रज्जधुराचित्ता	२४४
रज्जलाभ	१२, १९
रज्जवती	१२, १९
रज्जसुंका	१५१, १६३
रज्जइ	१७८
रज्जधुराचित्तए	२१५
रज्ज	२४७, २४८
रद्ध	७, २३८, २४४, ३५३
रणो	७, ५३, ५७, ६९, १२६, १४१, १४६, १५१, १६४, १६९, १७१, १७२, १८३, २१७, २१९, २२०, २२१, २८०, २८१, २८६, २९७, २९८, ३०२, ३०३, ३११, ३१६, ३५६
रति	१९९
रत्त	६३, ३३२
रत्तमुयसंबुए	१०
रत्तगंडमंमुयाइ	१९६
रत्तच्छे	१९९
रत्तपड	२५२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
रत्ताभोगपगास	१४
रत्ति	५७, ७१, ७२, १०४
रत्नो	१४९, १७४, १८१, २२६, २४५, २४८, २५०, ३०१, ३०३
रमण	२०६
रमणिज	१५
रममाणी	९५
रमियाणि	२०४
रम्भ	७७, १०७, २९४
रयण	२९, ४५, ३०९, ३२४, ३४६
रयणकरंडग	१३९
रयणकरंडिय	१३४
रयणकूडसन्निहं	१०
रयणघंटिया	२०५
रयणदीव	१९५, २०१
रयणदीवदेवता	१९७, २००
रयणदीवदेवया	१९९, २०१, २०२, २०३, २०४, २०७, २०८
रयणदीवदेवया अप्याहणं	२०९
रयणदीवदेवयाडवसया	२०९
रयणदीवदेवयागेणहणं	२०९
रयणदीवुत्तार	२०९
रयणहीवदेव	१९६
रयणहीवदेवया	१९५
रयणप्पभा	२६३
रयणभूत	४५
रयणभूसियंगी	२२
रयणसमुगाय	५०
रयणसार	९१
रयणसिरी	३६३
रयणागर	२०६, ३२२, ३२४
रयणावलि	५२
रयणी	१४, ५७, ५८, ७३, ८०, १४६, २३९, ३५६, ३६१, ३६३
रयणुकड	५२
रयणुच्चय	१९
रयणुत्तमाओ	२९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
रयतगिरिपम्भार	६८
रययामय	५३
रययामयघंटसुत्तरज्जुयवरकंचण- खचियणत्थपग्गहोवग्गहित- निलुप्पलक्यामेल्लएहि	९६
रयरेणुगुंडण	६९
रयहरण	४९, ५०, ५३
रयावेत्ति	५१
रय	१५३, १७५, १८३, २४३, २८३, २८६, ३५९
रस	८०, १०८, ३२६-३२८, ३३३
रह	१०९, १३२, १४०, १५०, १७५, १७७, २३४, २८१, २८४, २८६, २८९, ३०३, ३०६- ३११, ३१३, ३१५
रहजोही	३९
रहमहण	३१५
रहरस	७
रहस्सिययं	२३९, २४०
रहस्सीकरेसि	२६
रहणीएणं	२३
राहंदिय	६८, ६९, ८४
राइभोयण	११६
राइसहस्स	२८७
राई	३५६, ३६३
राईण	१७४, १७५, १७७, १७९
राईसर	१६, १५०, १७०, १७२, १७३, २४२, २४६, २८०
राईसिरी	३६३
राओ	७३, ७४
रागदोसमल्ल	५४
रागमोहियमई	२०७
रातिदिय	१२, १४६, २१९
रातीसर	१७२
राम	२९४
रामरक्खिया	३६९
रामा	३६९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

रायकज	८९, ९०
रायकुल	४०, ४६, १४५
रायगिह	७, २९, ३५, ४१, ४२, ४३, ४९, ५४, ६९, ७१, ७३, ७७, ७९, ८१, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८९, ९०, ९१, १३०, १३२, १४०, २११, २१३, २२४, २२५, २२६, २२९, २३०, २३१, २३३, २८३, ३३४-३३६, ३३८, ३४१, ३४३, ३४५-३४८, ३५५, ३५६, ३६३-३६६, ३६८, ३६९
रायगिहविणिग्माओ	२२७, २२९
रायमगा	४१, ८४, १६३, २३४, २७२
रायमगामोगाढ	१६१, १६२, १६३
रायरिसि	१२७, १२८
रायरिहं	१६१, २५५
रायलक्ष्मणसंपन्न	२४४, २४५
रायवरकण्ठा	२८१, २८६, २८९, २९१
रायवरकजगा	२९०
रायवरकज्जा	४०, २८०, २८७, २८८
रायवरकज्जासय	१४१
रायवरसासण	१५३
रायसत्थ	३०५
रायसहस्स	१०७, २८४, २८५, २८६, २८९, २९०, २९१, २९२
रायसाहिण	४७
रायसिरि	४८
रायहंससरिसाण	११
रायहाणी	१४१, १४६, १५१, १६१, १६६, १६९, १७१, १७४, १७६, १७७, १७८, १८१, १८२, १८३, २४९, २९५, ३०२-३०३, ३०४, ३०९, ३११-३१३, ३४८, ३५६, ३६२-३६५, ३६७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

राया	३, ७, १२, ३२, ४९, ५२, ५३, ५४, ८७, ११२, ११३, ११४, १२३, १२५, १४१, १४२, १४७, १४८, १५१, १६३, १६४, १६५, १६७, १६९, १७०, १७५, १७६, १७८, १८२, १८४, १८९, २१५, २१६, २२२, २२४, २२५, २३४, २३६, २३८, २३९, २४०, २४४, २४९, २५०, २५१, २५५, २७९, २८०, २८३, २८५, २८७, २९१, २९२, २९३, २९४, २९५, २९६, २९७, २९८, २९९, ३०४, ३०६-३१०, ३१५, ३१८, ३२१, ३२५, ३२८, ३२९, ३४८, ३४९, ३५२, ३५६, ३५७, ३६३, ३६४
रायामिसेय	४९, १२४, २२३, २४४, २४५, ३१३, ३४९, ३५२
रायारिह	११०, २२५
रायावगारेण	३३८
रायावराह	८७
रायाहिडिया	२४४
रायाहीणकज्जा	२४४
रायाहीणा	२४४
रिउव्वेय	११४
रिउसेण्णविणासकर	३०८
रिद्ध	२९, १८३
रिद्धग	२१
रिद्धत्थिमियसमिद्धा	२५१
रिब्बेद	१७०, २५६
संचतियं	१३८
संटणाहिं	३३५
संटणियाहिं	२७१
सकल	२३, ३३, ४१, ६४, ७७, २१३, २१४, २४७, २५३, २५४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
रक्त्वडालय	९८
रक्त्वसहस्यार्ति	६१
रक्त्वोद्देश	६६
रह	६२, ८९, २४६, २७१, ३०४, ३३२, ३३३, ३३५
रह	८०, १५७, १९५, २०२
रहमहे	४१
रूपमणिमय	४९
रूपमय	४९
रूपिणीपामोक्त्व	१०८
रूपी	१४५, १६३, १६४, २८४
रु	१७, ५२
रुहिर	११६, १५७, १७१, २१५
रुहिरकथ	११६, १७१
रुय	१०
रुयंसा	३६६
रुयकंता	३६६
रुयगंसि	३६६
रुयगसिरी	२६६
रुयगावती	३६६
रुयगो	३६६
रुयणवडेंसए	३६६
रुयणभा	३६६
रुया	३३५-६६
रुयाणंदा	३६५
रुव	३, ३८, ८०, १०८, १४८, १६३, १६७, १६८, १७३, १७७, १८१, २३६, २३७, २६५, २८०, २९०, २९५, २९६, ३२६-३२८, ३३१, ३३२
रुवगसहस्रकलिय	४०, ५२
रुववती	३६६
रुवहेउं	९२, ३४७
रुवाइरेग	१४
रेरिजमाण	२५३
रेवतग	१०७

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
रेवयगपन्वय	१०८
रेहंत	१४
रोएति	२७५
रोएमाण	२५४
रोएमि	४३, १६०, २२२
रोम	२३२
रोगातंक	१२५, २३०
रोगातंकादी	११९
रोगायंक	४८, ७५, १२६
रोगियाण	२२८
रोहा	१०४
रोममुह	१५
रोयंति	२५४
रोयमाण	८५, ८७, १९४, २०९, ३३५
रोयमाणी	४५, ५०, ५५, १९४, २०५
रोयह	२२१
रोयातंक	२३१, २३२, २६३, ३५०
रोसपुण्ण	१९९
रोतागयधमधर्मेतमास्त निहुरस्तर-	
फरससुसिरं	१५६
रोहासज	१७६, १७७, ३०९
रोहिण्या	१३२
रोहिणी	६, १३५, ३६६
रोहिणीया	१३४, १३९, १४०
लउसिय	३७
लंछिय	८७
लंछियमुहित	१३६, २१९
लंतग	७६
लंवेति	१६१, १६२, ३२४
लंवेति	३२६, ३२८,
लंवेयव	४७
लंबोद्ध	१५४, १५५
लम्बवणवंजण	१०१
लम्बवणवंजणगुणोववेया	७८
लम्बवारस	६३
लम्बवारस-सरस-सुरत्तर्किसुय-जासुमण-	
रत्तवंधुजीवग	२१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

लज्जणिजा	१६८, १६९
लजाए	३५१
लजिए	१६८, २७१
लता	१०७
लद्ध	३५७, ३६२
लद्धड	१८, १०८, ११७, १२१, १२८, १५३, १६१, १६९, १७५, १९१, २२४, २५०, ३३८, ३५१, ३५८
लद्धपच्चय	७, २४४
लद्धमतीए	३२२
लद्धविजया	१९५
लद्धसण्णे	३२२
लद्धसुतीए	३२२
लभामि	३०१
लयण	७९
लयप्पहार	८६, ३२९
ल्या	२३, ३३, ६४, ७७
ल्यावरय	२२९
ल्याजुद्ध	३८
ल्यापहार	८८
ललिय	१६
ललियंगय	१६
ललिया	२०४, २७५, २७६
लवणसमुद्	१५२, १५४, १६२, १९१, १९२, १९७, १९९, २०१, २०२, २०३, २०४, २०९, २९५, २९७, ३०३, ३१०, ३१२-३१५, ३२१, ३२४
लवणसमुद्दोचार	१९२, २०९
लवणाहिबह	१९६, १९९, २००, ३१३, ३१५
लसिय	३७
लहुकरणजुत्त	१४९
लहुकरणजुत्तजोतियं	९६
लहुयत्त	१३०, १३१
लहूसयंसि	८७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

लाउल्लोइयमहियं	४०
लावव	३, २११
लावण	१४८, १६३, १६४, १७७, २३६, २६५, २८०, २९५, २९६
लावणरूव	२०७
लावन्न	२९०
लिङ्गणियर	६१
लिपेमाण	१३०
लिब	९
लीलद्धियसालभंजियाग	३९, ५२, २८४
लीलायत्तं	१०
लीह	१७३
लुम्ब	७२, २०६
लुम्भंसि	१३२
लुलिया	१०४
लूह	१२४
लूहेंति	५१, २७३
लेप्प	२२७
लेप्पकम्माण	३२५
लेसणीसु	२९४
लेसा	१७९, १८८
लेस्सा	६३, ६९, २११
लेहं	३८, ३०४
लेहाइयाओ	३८
लेहियाए	२८९
लोइय	८७, २०९, २४०, ३३९, ३४६
लोए	५६, २४४
लोगंतिय	१८३, १८४
लोगजत्ता	९१
लोगणाह	५
लोगनाह	१८३
लोगपईव	५
लोइए	५९
लोभ	७४, ११९
लोमिच्चए	२०४
लोमहत्थग	८२, १५०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

लोमहृत्थय	८२, २८७
लोय	५६, ११३, १८७, २४४, ३५२, ३६०
लोयगापहृद्वाण	११६
लोयम्पतिष्ठाण	१३१
लोयणविसयागुतास	१४
लोयपजोयगर	५
लोया	२२९
लोहंकुसो	३३२
लोहदंड	३१५
लोहमया	४७
लोहागरधम्ममाणधमधर्मेतधोस	१९९
लोहितपाणी	१०४
लोहित्यक्ख	२९
लोहित्याणि	३२७
वइर	२३, २९, ५३, ३२४
वइरवेतियापरिगय	५२
वइरागर	३२२, ३२४
वइरोयणरन्नो	३५५
वइरोयणिद	३५५
वइस्संति	२०२
वंच्चण	७९
वंत्ता	७८
वंतासव	४६, २७८, ३४३, ३४७
वंदणवरक्कणगकलस	८
वंदणाए	३२९
वंदणिज्ज	३५४
वंदति	५
वंदपरिववुए	५९
वंदिता	३५२
वंदिय	१८
वंस	२९०, ३२९, ३३२
वक्क	१५३
वक्खारपव्वत	१४१, ३८८
वक्खित्त	७९
वग्ग	३५५, ३५६, ३६२-३६४, ३६७, ३६८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

वग्गण	१५
वग्गु	१२, २६, २७, ५७, १५३, २४६, २७१
वग्गुरापरिकित्ता	३०२
वग्ग	६७
वग्गडी	१७२
वग्गारियपाणी	१९०
वग्गंसी	३
वच्छच्छाइए	७७
वच्छलया	१४३
वज्जमाण	३४०
वज्जरिसभणारायसंघयणे	१९०
वज्ज	१६९
वड्डए	३३४
वड्डंते	६६
वट्ठल्लुं	३८
वट्ठमाण	६५, ८३, १८४
वडमि	३७
वड्ढेसा	३६६
वड्ढुकुमारी	३५८
वड्ढु	३५८
वड्ढुंति	२११, २१२
वड्ढुती	१४७
वड्ढियकुलवंसंतंतुकज्जंमि	४५
वण	३३, ६०, ६५, ६८
वणंत	६०, ६३
वणकरेणुविविह्विण्णकयपसवधाओ	६५
वणदव	६३, ६६, ६८
वणदवज्जालपलित्त	६३
वणदवज्जालसंयलित्त	६०
वणदवज्जालपरद्ध	६१
वणमयूरी	९४, ९८
वणमयूरीअंडय	९८, ९९, १००
वणयर	६०, ६३
वणयरय	५८
वणराई	६०
वणलय	१७, ५२

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

वणसंज्ञ	३३, ६०, १९५, १९७, १९८, १९९, २००, २०१, २०२, २०३, २२६, २२७, २२८, २२९, २३२, २३३
वणीमग	२२७, २४१
वण्ण	१९०, २११, २१२, २१५, २१६, २१८, २१९
वण्णओ	१, २, ३, ७, ७७, ९४, १०३, १०४, १०७, १०८, ११४, १४६, १६७, २४५, २५१, २७९, २९१, २९५, ३१०, ३२१, ३३४, ३५५, ३५७
वण्णफरिसंज्ञुत	२२
वण्णहेउं	९२, ३४३, ३४७
वण्हपुंगव	२९०
वण्ही	१८३
वत्तिपरिक्खत्त	२७५
वत्तिस्ससि	१९६
वत्तिया	१३५
वत्थ	५०, ८०, ८१, ८२, ८३, ९२, ९५, ९८, ११६, १३३, १३४, १३९, १६१, १७१, १८०, १८३, २३७, २३८, २६९, २८५, २८७, २९१, २९२, ३५८, ३५९
वत्थतेण	१५८
वत्थगंधमल्लालंकार	२०
वत्थविहि	३८
वत्थव्वा	२५२
वत्थारुहण	८२
वत्थिकम्म	२३१
वत्थुपादगरोहयंसि	२२५
वत्थुपादयरोहयंसि	२२६
वत्थुविजं	३८
वदलियाभत्ते	४८
वद्धमाणग	५४
वद्धमाणसामी	३५८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

वद्धावेह	१६९
वद्धावेति	१६६, २८२, ३०२, ३२८
वद्धावेत्ति	२७, १७२
वद्धावेत्ता	१६९, २८७, ३०४
वद्धावेहि	२८०
वद्धनिमित्त	२०५
वद्ध	२५३
वद्धावहण	८२
वमण	२३१
वम्मियक्कवया	८६
वयंतं	२४५
वयंता	३०७
वयण	३४, ३९, २८५, २०७, ३३१, ३३२
वयणकमल	२०७
वयणमिणं	२०५, ३०५, ३३१, ३३२
वयणसंज्ञेत्त	२००
वयणाति	१७४
वर	९७, ३०९
वरकणग	१७
वरकमलकोमलंगी	१४७
वरगवज्जिया	३५८
वरण	६२
वरतरणी	५३
वरपायपत्तणेउर	३२, २८८
वरपायपत्तणेउरमणिमेहलहाररइय-	
ऊचियक्कडगल्लुयविचित्तवर-	
वलयरथंभियमुयाओ	२२
वरपुप्फजाति	८
वरपुरिसंगवहत्थी	२९०
वरमासरासि	१५५
वरवरिया	१८३
वरहिणेषु	२१
वराह	५९
वरिस	७५
वरिसधरं	१६४
वरिसारत्त	६०, ६५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
वरुणा	१८३	वसुमिच्छा	३६९
वलयबाहा	१५३	वसुल	२०६
वलयसयखंडिया	१९४	वसुहा	२९४
वल्लकीण	३२५	वसू	१४१, ३६९
वलि	२३, ३३, ६४, ७७, २३२, २४२	वह	९१
वलिपरिगत	१०७	वहकरण	२५९
वल्लिवियाण	२१, ६१	वहणद्वयाए	९२
ववगयचित्त-सोय-मोह-भय-परिचासा	३४	वहबंध	३३१
ववगयणहाणुम्महण	९२	वहलि	३७
ववगयमालावणगविलेवण	२८	वहुवर	२७०
ववगयरोगातंक	१२६	वाइयं	३८
ववरोविण्डिया	३४४	वाउकाय	१११
ववरोविज्जसि	२५८	वाउदुत्तविजयवेजयंतीपडागल्लत्ता-	
ववरोविच्छए	२४७	इल्लत्तकलिए	३९
ववरोवेइ	३४५	वाउल	७९
ववरोवेति	२५४	वाउलिदारुणतरे	६६
ववरोवेमो	३४५, ३४६	वाएणं	१६१, ३२२, ३२४, ३२६, ३२८
ववहार	१३२	वागरण	५७
वस	११९	वायुणिगतविमलकणगपयरगवडेंसगमउडु-	
वसंत	६०, १९८	कडाडोवदंसणिजो	२९
वसंतउऊ	१९८	वाडिपरिक्खेवं	१३४, १३५
वसंतमास	६३	वाणमंतर	१४६, १८८, २५०, ३५५
वसट्टमरण	३३२	वाणमंतरिंद	३८७
वसण	७९	वाणारसी	१०३, १६४, १६६, ३६५, ३६९
वसणसउबद्धाभिभूते	४५	वाणिजाए	२५१
वसणुप्पाडण	९३	वाणियए	३२३
वसमाण	२५३	वाणियग	१५३, १६१
वसहि	२५३	वाणियगजण	१९४
वसही	११९	वाणियगजणितहास	१६३
वसा	१५७, २१५	वातिय	११९
वसामि	२७८	वातिय-पित्तिय-सिंभिय-सन्निवाइय	४८
वसाहि	४९, ५४	वादी	१९०
वसिस्था	३६१	वानाह	१०५, १११
वसीकरण	२४२	वाम	५३, २८८, ३०३, ३५६
वसुंधरा	३६९	वामणि	३७
वसुगुत्ता	३६९	वामहण	१५
वसुमती	३६६	वामपाएणं	२३४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
वामपाद	३०४
वामहृत्थ	२८९
वामेक्ष्ण	११७
वायणा	५७, ५८, ६९
वायणोल्लिख्यमहल्लरुव	६६
वायवसविपुलभागणचवल्परिसकिरेसु	२१
वाया	२१३, २१४
वायाइद्ध	६१
वारंवारणं	२९३
वारा	१९१
वारति	३०९
वारिजमाणीए	२७८, ३६१
वारिणा	११५, ११६
वारिधार	५०, ५५, ११३
वाल	१७
वालगा	५२
वालजंघेहिं	३२९
वालुयाकबलो	४७
वावण्ण	२१६
वावत्ती	१९२, १९९, २००
वावरिसु	१५४
वावी	६०, ७९, १९७, १९८, २००, २२५
वावेत्ता	१३४
वास	७, ३८, ६३, ६४, ६९, ७६, ८०, ८१, ९२, १२२, १२९, १४१, १४४, १४६, १५९, १७८, १८१, १८७, २०१, २२२, २२३, २२४, २३५, २४४, २४९, २५५, २६१, २६५, २७९, २९५, २९६, २९८, ३१०-३१२, ३१८, ३२०, ३४७, ३४८, ३५६, ३५७, ३६२, ३६९
वासवर	२४७, २६९, २७०, २७३, २७४
वासवरदुवार	२७०

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
वाससऊणाति	१९०
वाससत	६२, ६९, १९०, ३६८
वाससयसहस्वाति	१४५
वाससहस्वाति	१९०
वासहरपव्वय	१४१
वासारत्त	१३६, १९७
वासारत्तउपव्वतो	१९७
वासुदेव	१०७, १०८, १०९, ११०, १११, ११२, २८०, २८१, २८२, २८३, २८७, २९८, २९९, ३००, ३०१, ३०२, ३०३, ३०४, ३०५-३१६
वासुदेवपामोकल	२८४, २८५, २८६, २८७, २८९, २९०, २९१, २९२, २९३
वासुदेवभद्र	३११
वासुदेवमातरो	१९
व हण	२३८, ३१६,
वाहणगमणं	२४९
वाहमोकल	३४४
वाहियाण	२२८
विङ्णवियारे	७
विउल	३३, ४१, ४९, ६२, ७३, ७५, ८३, ८९, १११, १६१, १८४, १९१, १९६, २३०, २६७, २७२, २७३, २९९, ३५३, ३५६
विउलभत्तपाण	७७
विउल्वह	२०३
विउल्वति	३०९
विउसरणयाए	४२
विंझगिरिपायमूल	६३, ६४, ६५
विंहुणिज	१५
विक्कोसियधारासिजुयलसमसरिस-	
तणुयचंचलगलंतरसलोलचवल-	
फुरफुरेंतनिह्णलियगजीह	१५५
विकंति	२९०
विकंते	१२, १९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
विगाहवज्र	१४४	विज्जूसिरी	३६३
विगतसोगा	२०९	विजो	३०१
विगयघणविमलससिमंडला-		विज्ज्जाय	६८, २४८
गारससिरीयं	२०६	विज्जे	१६८
विगयसुगमगभुमयं	१५४	विणएह	३२९
विगयसङ्घ	२०८	विणद्ध	२१६
विगयसोग	२४०, ३४६, ३३९,	विणद्धदेवउल	७७
विगसंतविसदंसियंसि	१४	विणय	३, ५, १८, ७४, ११५, १२७, १४३, १६१, २०१, २५०, ३२५
विगा	६७	विणयपडिबत्ती	३०४
विगुल्लियविचित्तवेस	३०	विणयमूल	११५, ११७
विगोवइचा	३५१	विणयमूलएण	११६
विचित्त	४३, ७२, ९२, २२१, २४२	विणित्ति	२४, २८
विचित्तगोणससुबद्धपरिकरं	१५६	विणिच्छियद्वा	१८
विचित्तपिच्छसतचंदए	१०१	विणिज्जामि	६१
विचित्तमणिरयणकोट्टिमत्तले	१५	विणिमुंचमाणी	११३
विच्छङ्खुइचा	३५१	विणिम्मुक्क	२३२
विच्छङ्खेमाण	३४२	विणिम्मुयंत	४०, १५५, १५७
विच्छुय	१५६	विणिम्मुयमाण	६१
विजय	१८, २७, ३४, ७६, ७८, ८४, ८६, ८७, ८८, ८९, ९१, ९२, ११०, १११, १४१, १५३, १७२, १७८, २८०, २८२, ३३७-३३९, ३४८	विणिम्मुयमाणी	५०, ५५, ९८
विजया	८८, ३६९	विणिहायमावन्नं	२३९
विजं	२९५	विणिहायमावन्नियं	२४०
विज्जा	३, २९४	विणीए	७६, २६१, २९३
विज्जाहर	१०७, ११२	विणीत	७५, १४७
विज्जाहरकलगा	१९३, १९४	विणीयंसि	३४
विज्जाहरगती	२९५	विणीयदोहला	३३
विज्जाहर-चारणजंभगे	४२	विणीयार्हि	३७
विज्जाहरजमलजंतजुत्तं	५२	विणेमाणी	३३
विज्जाहरजमलजुयलजंतजुत्तं	४०	विणेहिंति	२८
विज्जाहरी	२९४	विणय	१०१
विज्जुते	१५४	विणयपरिणयमेत्ते	१२, १९
विज्जुलयाचंचल	४५	विण्णवणा	४७, ४८, ११०, ३४९
विज्जुहत्त	६८	विण्णवित्तए	४७
विज्जु	३५६, ३६८	विण्णाय	३१५
		विततपक्ख	१५४
		वितरति	३१४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
वितिकंत	१२
वितिगिळसमावण	९९
वितिगिळिया	१७१
वितिमिर	५४, १४५
वित्ति	३५, १०४, २३३, २६२
वित्तिष्ण	३१३, ३१४
वित्तिष्णविपुलबलवाहणे	१२, १९
विदितजणगिगामपवेसा	३३६
विदिन्न	११०
विदिन्नलुत्तचामरवालवीयणिया	९५
विदिसा	२०५
विदुर	२८३
विदेसगमण	९५, २७१
विदेसत्थ	७९, १३२
विदेसपरिमंढिय	३७
विदेह	१६६, १६९, १७१, १७५
विदेहराय	१५१
विदेहरायकनगा	१६४,
विदेहरायवरकणगा	१७०, १७१
विदेहरायवरकणगा	१७३, १७७
विदेहरायवरकनगा	१४८, १५१, १६२,
	१६६, १७२, १७६,
विदेहवरकणगा	१७४
विदेहवररायकनगा	१६१, १६८
विदेहाज्जणवय	१५१
विह्वं	१९४
विद्धंसणधम्म	३४३
विद्धंसेमाण	३३८
विधुणामि	२०२
विन्नयपरिणयमित्त	२३२
विपरिणामित्तए	२०४
विपरिणामेत्तए	१५९, १६०
विपलायमाणी	१९४
विपुल	२०, ३४, ७२, ७४, ७६, ८०,
	८१, ८२, ८४, ८७, ८८, ९१,
	९२, ९५, ९६, ९७, ९९, १०१,
	१०८, ११५, १२६, १२७,

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
	१३२, १३३, १३६, १४८,
	१४९, १५२, १६१, १६८,
	१८०, १८२, २०१, २१६,
	२२०, २२२, २२४, २२७,
	२३७, २३८, २४१, २४३,
	२५१, २५३, २५५, २५६,
	२५७, २६८, २६९, २७४,
	२८५, २९१, २९२, २९८,
	३४०, ३४२, ३४६, ३५९
विपुलकुलसमुम्भव	६९
विपुलधण	१३९
विपुलपणियभंडमायाए	१९४
विपुलभोगसमितिसमणगाय	३१६
विपुलमणि	९१
विपुलाति	९१, २०१, २०९
विप्पओग	४५, २६७
विप्पकिरेमाण	३४२
विप्पजहाय	११७, २०३, २०४, २७१
विप्पडिवाय	३५४
विप्पडिबन्न	२२५, २३३
विप्पमुक्क	३५०
विप्परद्ध	६२
विप्परिणयं	२४६
विप्परिणामित्तए	२४५
विप्परिणामेत्तए	२०९
विप्पलाइत्था	३४२
विप्पलायमाण	६७
विप्पवसिय	७९, १३२
विप्पियं	२९५, ३०९, ३१३, ३१५
विब्बोयकलिय	१६८
विब्बोयविलसिय	२०७
विभज्जमाण	५७
विभूसिया	२५७, २८०, २८२, २८६, २८७
विमलसलिलपुन्न	५३
विमला	३६६
विमाण	१९, १४५, १४६, १५९, १८३,
	२२४, २३५, २७९, ३६७-३६९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
विमाणपदार्थ	१८३	विस	२४७
विमाणवरपुंडरीय	२९	विसंघट्टिए	१६५, १६६
विमुक्कसंघण	१३१, १५४	विसजितसेय	२२९
विमुक्कसंघिबंधणा	४४	विसज्जिया	१८०, ३१४
विग्ध्य	२१८	विसज्जेमि	२४३
वियंगित्था	२४४	विसभक्खण	२७१
वियंगेह	२४४	विसभूय	२५७, २५८
वियंगेति	२३९	विसम	७९
वियंभति	३११	विसमगिरिकडकोलंजगसन्निविद्धा	३३६
वियट्टमाण	६५	विसयपडिकूल	४७, ४८, ११०
वियडी	६०	विसयहेउं	९२, ३४७
वियर	३३, ६०, १०७, ३०३	विसयाणुलोम	४७, ४८, ११०
वियरण	३२७	विसाएमाण	३४०
वियसितसयपत्तपुंडरीए	३९	विसायणिज्ज	२१६
वियाणिय	३७	विसालकुच्छि	१५५
वियालचारी	३९, १०४	विसालवच्छ	१५५, १५७
विरस	१२४	विसुज्जमाणी	६३, ६९, १७९, १८८
विरह	७९, १७६	विसुद्ध	१४५
विराड	२८४	विसुद्धपितिमातिवंस	१४५
विराल	६७	विसेसे	९५
विगहगा	२१३, २१४	विस्संभवाती	७९
विरिंचति	१६७	विस्सरति	२००
विरुद्ध	२५२	विस्साएमाण	२८५
विरेयण	२३१	विस्सुयजस	२९४
विलवमाण	८७, १९४, २०८, २०९, ३३५, ३४४	विहग	१७, ५२
विलवमाणी	४५, ५०, ५५, १९४, २०५	विहरति	४, ५, १२७, १२८
विल्लिए	१६८, २७१	विहरमाण	४, १२४
विल्लुंयामो	३४०	विहरह	१७८
विल्लेवणविहिं	३८	विहराहि	४९
विवज्जमाणी	१९४	विहरित्तए	२७५, ३२०, ३६१
विवन्न	१९५	विहरेज्जाह	१९८
विवर	१०९	विहसिय	२०७, २९६
विविधसावयसयाउल्लवर	२०६	विहाडिय	२७०
विविह	७५, ११९, २२९	विहाडेति	३४१
विविहसत्थकुसल	१७	विहि	१८७
		विहुर	७९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

विहूणा	२९६
वीहज्जमाण	३२, ३०२
वीहज्जमाणी	३२
वीहपद्दारसततालिया	१९४
वीहवह्ता	७६
वीहवयमाण	१८१, २०२
वीह्वयमाण	३०
वीह्वयमाणी	१९६
वीणा	३२५, ३२७
वीतिकंत	८२, २२२
वीतिवतिउं	२९५
वीतिवतिच्चा	३१४, ३१५
वीतिवतिस्सति	९३, २१०
वीतिवयति	२०४, २०९, ३१३
वीतिवयमाण	२०३, ३१२
वीतीवतिस्सति	२५४, ३४७, ३५४
वीतीवयमाण	१०६, २३४
वीयण	४५
वीयसोग	१४१, १७८
वीर	१२
वीरपुरिससाहस्सी	२८०
वीरसाहस्सीण	१०७
वीरसेणपामोक्ख	१०७, २८०
वीरासण	७१, ७२
वीरिय	७३, १६०, २९०
वीस	१४३, १८९, १९०
वीसइम	१४३
वीसंभयायग	३३८
वीसतिमं-वीसतिमेणं	७२
वीसतिमाओ	१९०
वीसत्य	११, ९७, १८२, १९५, २३७, २६६
वीसमउ	२५३
वीसमति	२५३.
वीससापरिणया	२१७, २१८
वीसायमाण	९८, २२०
वुग्गाहेमाण	२१८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

वुड्डु	१७३, २५२
वुत्त	५०, ५४, ५५, ८६, १०९, १११, ११२, २३७, २४१, २४२, २४४, ३१४
वुत्था	१७९
वुत्थायमाण	२१८
वृह	७, ३८
वेइय	१७६, २०२
वेउव्विय	१९०
वेउव्वियसमुग्घाय	२९, ३१, १८३, १९९, २०६, ३०९
वेएमाण	६९
वेग	६६, ६८, २९५
वेगितं	१०५
वेज्ज	२२७, २३०, २३१, २३२
वेज्जपुत्त	२२७, २३०, २३१, २३२
वेढिम	५२, २२७
वेढेमाण	१३०
वेढो	३०८
वेणइय	७, २६, ११३
वेणुदेव	३६५
वेतिब	३४, ५२, ८५
वेत्तप्पहारेहिं	३२९
वेदणा	३५३
वेम्भार	२२५
वेम्भारगिरिपायमूलं	२६
वेम्भारगिरिकडगतडपायमूल	३३
वेम्भारगिरिकडगायमूल	२३
वेम्भारगिरिपायमूल	३३
वेम्भारगिरिप्पवाततड-कडगविमुक्क	२१
वेम्भारप्पव्वण	३१
वेमाणिया	१८८
वेय	३
वेयड्डुगिरिपायमूल	५८, ६०, ६४
वेयड्डुगिरिसागरपेरंत	१०८
वेयणा	६२, ६९, ९१, १२५, २५९, ३५३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

वेयणिज	१९०
वेयालि	३१६
वेयावच	१४३
वेयावचकर	१२७
वेयावडिय	७५, १२७
वेरमण	११६, १५८
वेरिय	८८
वेरुलिय	२९
वेरुलियविमलदंढ	२३, ५३
वेलाडले	३१२
वेसप्पसंगी	३३६
वेसमण	४१, ८०, १४१, १५७, १८१, १८२
वेसमणवर	८२
वेसमणपडिमा	८०, ८२, ८४
वेसविहारकयनिकेया	२७६
वेसागार	७९
वेसाघरणसु	३३६
वेसासिण	४५
वेहाणस	२७१
वेहास	१५८, १९६, २०३
सइयाण	१०३
सइरण्यारी	३३६
सउण	१४५
सउणरुतपज्जवसाण	३८
सउणरुय	३८
सउणि	२८३
सए	१३, ८२, ८५, ८९, ९०, ९९, १२३
सएणं	६४, ८९, ९०, ९४, २१७, ३१५
सएसु	२८५
सएहिं	१०४, १४२, १८०, १८३, २००, २८४
संकप्प	२७, १३३, १३४, २१८, २२१, २२५, २३२, २३३, २३४, २३८, २४१, २४३, २४५, २४९, २५१, २५९, २७६, २९५, ३११

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

संकामणि	२९४
संकामेंति	१६१
संकिन्त	९९, १००
संकिंया	१७१
संक्किलिस्संति	४३
संकुचियथोरपीवरकर	६१
संकुल	१०९
संख	२३, ५३, ११५, १४९, १६४, १६६, १६७, ३०८, ३१२
संखडलविमलणिम्मलदहिघणगो-	
खीरफेणरयणियरणगासे	५८
संखसद्द	३०८, ३११, ३१२
संखसद्दसामायारिं	३१२
संखसमय	११४, ११५
संखसिलप्पवालरत्तरयणसंतसार-	
सावतेज्जे	४७
संखिज्जाइं	१८३
संखिज्जातिं	२०३
संखित्तविडलतेयलेस्स	४
संखोभिज्जमाणी	१९३
संगम	३३, ६०
संगयगयहसिय	९५
संगयगयहसियमणियभेड्डियविलास-	
संलावुल्लावनिउणजुत्तोवयार-	
कुसला	५३
संगाम	३११
संगार	९५
संगिण्हिताण	३०
संगोवगा	३४५
संगोवमाणी	९४
संगोविज्जमाणा	२२७
संगोविया	१३६
संगोवेइ	१३३
संगोवेमाण	१०१, १३५, १३६, २३९
संगोवेमाणी	९९, १३३, १३४, २३९
संगोवेहि	२४०
संघट्टिय	६०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

संघाहम्	३२५, ३२७
संघाड	६, २४१, २७४
संघाडिबद्धियाए	२७५
संघाडेह	१६५
संघातिम	२२७
संचरणावरणिओवयणुप्ययणिलेखणीसु	२९३
संचाए	१११
संचाएइ	२०९, ३४३, ३४४
संचाएंति	४८, १०५, २३२
संचाएमो	३४५
संचारेंति	३२४
संचालिजमाणी	१९१, ३२१
संचिद्धति	३५२
संचुण्णिककठकूवरा	१९४
संचेडेमाणी	९४
संछन्न	७७
संछन्नपत्त	२२६
संछन्नपत्तपुष्फपलासे	१०३
संछुम्भमाणी	१५४
संछूदा	३२२, ३२५
संजत्तए	३२५
संजत्तग	१६१, १६२, ३२५
संजत्ताणावावाणियगा	१५२, १५५, ३२१, ३२२, ३२४, ३२८
संजत्तावाणियगा	३२४, ३२५
संजम	४, ५, ५६, ७०, ९१, १०८, २४१, ३१८, ३५५, ३५६
संजमभयउव्वेयकारियाई	४७
संजममातिए	११९
संजमितव्व	५६
संजातभय	६१, ६३, १०४, २००, २४६
संजायकोउहल्ले	५
संजायविडणराए	२०७
संजायभया	१५७, २०१, ३२२
संजायसंसए	५
संजायसडे	५
संजुत्ते	२४४, ३३९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

संजोएयव्व	१४७
संजोग	२३७, २६७
संजोतिम	५२
संज्ञम्भरागवण्ण	६३
संज्ञम्भरागसरिसे	४५
संज्ञा	१०४
संज्ञाकालसमय	१७७, २१९
संज्ञासरां	१६९, १७०
संत	१५, ५४, १०५, १०६, १५९, २०९, २१९, २२१, २३२, ३१४, ३४३, ३४४
संतियं	३५२
संतुयट्ठ	२२७, २२९, २८५
संथवए	२९४
संथार	१२६, १२७, १२८
संथाराग	१२५, १२७, १२८
संथारय	११९
संदमाणीगया	१०९
संदिसड	३००
संदिसंतु	९७, २३७, ३१६
संदिसह	५०, ५४
संदिसाहि	३०
संधारिए	६८
संधारित	६९
संधि	१६५, १६६
संधिच्छेयए	७९
संधिच्छेयगाण	३३८
संधुकेति	३४६
संनिहियपाडिहेरे	१४९
संनिसजो	२२७
संपउत्त	४१
संपत्त	६, ३६, ४२, ७४, ९२, १३०, १३२, १५८, १९१, २१५, २३४, २६०, २८८, ३१४, ३३३, ३५४-३५६, ३६२, ३६४, ३७०
संपत्तदाहेला	३३
संपत्थिया	५४, १८५

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

संपरिवृद्ध	१६, ८०, ८३, ८४, १०८, ११०, ११५, ११७, १२२, १२४, १७१, १७२, १७५, १८३, २२५, २३४, २३८, २४५, २५५, २६६, २६८, २८१, २८३, २९२, २९३, ३०२, ३५१, ३५५, ३५६, ३५८, ३५९
संपलगा	१७५, ३०६, ३०७, ३४२
संपलत्ते	८७
संपलियंकनिसण्ण	७४, २५९
संपाउणिस्सामो	३४६
संपावण्हयाए	३४७
संपाविउकाम	७४, २३४, ३५७
संपाविच्छए	३४५
संपाविद्धिह	३४५
संपिडियदरियभमरमहुकरिपहकर- परिलित्तमतच्छप्पयकुसुमासव- लोलमधुरगुंजतदेसभाएसु	२२
संपुच्छिय	१३८
संपुण्ण	२०
संपुण्णडोहला	८३
संपुण्णदोहला	३३
संपुण्णो	४४
संपेसिया	१७६
संपेहेति	२२५, २५०, ३५७
संपेहेसि	५८
संबंधि	८०, ८३, ८७, ८९, १०६, १३३, १३४, १३६, १३७, २५३, ३५९
संबद्ध	१३
संबपामोक्ख	१०७, २८०
संबाहसहस्समंडियं	२९४
संबुद्ध	१२२
संबोहण	१८३
संबोहिण	१८४
संबोहेसि	२४३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

संभंत	२५, २७४, ३५२
संभग्ग	३०९, ३१४
संभग्गकूवतोरणा	१९४
संभग्गतोरण	३१२
संभरह	१७९
संभारियपुव्वजातीसरणे	६९
संभारैति	२२१
संभत	८५
संमुच्छिण	८४, १९२, ३२१
संमेयसेलसिहर	१९०
संरक्खणा	३४५
संलवंति	२४६
संलवति	२७
संलवमाणा	२४६
संलवमाणी	११
संलवैति	५७
संलेहणा	७५, ७६, ९२, १२२, १४५, २४४, २४९, २७९, ३२०, ३४७, ३६२
संलेहणासूसणासूसिते	७५
संलेहणासूसणासूसिय	७३
संलेहणासोसणासूसिय	३१९
संवच्छर	१३६, १३७, १३९, १४४, १८३
संवच्छरपडिलेहणा	१५१
संवच्छरावसाण	१८०
संवट्टह	६१
संवट्टण	७९
संवट्टिय	६७
संवट्टिजमाणा	१३५, २२७
संवट्टिय	५५, १३६, १४०, २४५
संवट्टेति	१३३
संवट्टेमाणी	१३४
संवट्टेह	१०१
संवट्टेहि	२३९, २४०
संवट्टमाण	२२९, २३२, २३३
संवासावेति	२१९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

संवाहणा	१५
संवाहिए	१५
संविभाग	८८, ८९, ९१
संवृद्ध	१९५, २०१
संवेग	७३
संयत्त	१२६, २१६, २७९, ३६२
संयत्तविहारी	१२६, २७९, ३६२
संसार	६८, १२३, १७९, १८०, २०८
संसारकन्तार	९१, २०८, ३५४
संसारभयविविग	५५, ११२, १२३, १७९, १८०, २२२, २४३, ३१७, ३१८, ३५९, ३६०
संसारभयविविग	११०
संसारबोच्छेयकर	५६
संसारसागर	२०८
संसारिय	१५३
संसारैति	१०४
संसारैति	९९
संसुद्ध	४७
संहिष्ठा	१४२
सकडक्खविट्ठि	२०७
सकम्मसंजुत्ता	१३४, १३७
सकम्मसंपत्ता	९९, ९५, २५७
सकलुसा	२०५, २०८
सकुसिएसु	२१
सकोरेंट	१५०, १७५, २८६, २८७
सकोरेंटमल्ल	१७५
सकोरेंटमल्लदाम	१६, २३, ३२, ४२, ५३, २३४, ३०२
सक	१०६, १११, १५९, १६०, १७०, १८१, १८२, १८४, १८५, १८७, २००, ३५५, ३६९
सकराए	३२६
सकवयणसंदेस	१८७, १९६, १९७, १९९
सकसासण	१८०
सकार	१६३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सकारणिजे	३५४
सकारिय	१८
सकारियसम्माणियपडिविसजिए	२८
सकारेति	२७, १८०, २३७, २५५, २८२, २८४, २८५, २९३, ३०१, ३१६, ३४०
सकारेत्ता	१३३, ३५९
सकारेहि	२४५
सखिखिणियाइ	१५९, १८३
सखिखिणीयाइ	३०
सगजितसकुसितसविजुता	३१
सगजिय	२१, ३१
सगडवूह	३८
सगडसागड	१३९
सगडी	१६२
सगडीसागड	१३९, १४०, १६१, १६६, २५१, २५३, २५४, २५५, ३२४-३२६
सगडीसागडय	१५२
सगा	२९७
सगाइ	१८०
सगाओ	६२
सगाण	९९
सगेवेज	८६
सगा	११५, ११६, १७१
सचित्त	४२
सच्च	३, ४७, २११
सच्चोवाए	१४९
सच्छंदमती	२७८, ३३६, ३६१
सच्छंदविउज्जियाभरणधारी	१८५
सज्जखार	२१९
सज्जजुण	२१
सज्जति	२५४, ३२९, ३५४
सज्जपुढवी	११५
सज्जह	१७८
सज्जियखार	११६
सजीवं	३८, ३४०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सज्जति	३२४
सज्जेह	११०
सज्ज्माय	२४१, २५८, ३१९, ३५३
सद्धि	७५, ७६, ९२, १०७, १२२, २४४, २८०
सद्धितंतकुसल	११४
सडण	१७८
सडणपडणविद्धंसणधम्म	४५, ४६, ४७
सडियांसे	३२
सण	१९८
सणकुमार	७६
सणाह	१८२, २२८
सणिच्छरंगारकुण्डलियमज्झभागत्थ	३०
सणिय	७३, ७४, ७५, १०४, १०५, १०६, १२२, १५९, १६८, २०७, २३४, २४६, ३१९, ३५१
सण्णद्ध	१७५, ३०६, ३४०
सण्णवणा	४७, ४८, ११०, ३४९
सण्णवित्तए	४७
सण्णाहियाए	३०२
सण्णिजाइस्सरण	१७९
सण्णिपुब्बे	६९
सण्णिवेस	२७५
सण्णिसण्णे	२६, ३५, १६४, २२९, २८५
सण्णी	२६३
सण्ह	३९
सण्हबहुभत्तिसयचित्तद्वाणं	१७
सतसाहस्सी	१८९
सताति	२९५
सति	२००
सतिए	३५, १०२
सतिमं	२९६
सतुरंग	३१३
सतेरा	२६५
सत्त	५६, ६४, ६७, ७०, ११५, १४४, १७९, १८३, २१९, २५९, २९०, २९५, ३५६, ३६९

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सत्तंगपतिद्धित	५९
सत्तंगपतिद्धिय	६३
सत्तच्छयाह	२८९
सत्तद्ध	९७, १५९, २०३, ३५६
सत्तद्धतल्लप्पमाण	१९६
सत्तद्धतल्लप्पमाणमेत्ताति	१५८, २०३
सत्तद्ध पदाति	२३७
सत्तण्ह	१४२
सत्तम	७२, १३२, १४०, १४१, २६३, २८३, ३५३, ३५५, ३६७, ३६८
सत्तमसत्तयंसि	२१९
सत्तमासियाए	७१
सत्तरसं	२१९
सत्तसम	३२१, ३३३, ३३४
सत्तराहंदिद्य	६२
सत्तसइय	६३
सत्तसिक्खावइयं	२३३, २४२, २५०
सत्तसिक्खावतियं	२२२
सत्ताणुक्कपा	६८
सत्तिवण्णकउहो	१९८
सत्तुपक्ख	४९
सत्तुसयसहसमाणवमइय	२९०
सत्तुस्सहे	४, १०, ५९, ६४
सत्थकोसहत्थगय	२३१
सत्थणिएसु	२१
सत्थणिवेस	२५३, २५४
सत्थनिवेस	२५४, २५५, ३२४
सत्थपरिणया	१२०
सत्थवज्झा	२६३
सत्थवाह	१६, ७७, ७८, ८०, ८१, ८३, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९१, ९२, ९३, ११२, १३२, १३३, १३७, १३९, १६१, १९१, २५१, २५२, २५३, २५४, २५५, २६५, २६६, २६७, २६८, २७१, २७२,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सःथवाहदारणा	२७३, २७४, ३३४, ३३५, ३४०, ३४१, ३४३-३४७
सःथवाहदारय	९४, ९५, ९६, ९७, ९९, ३३४
सःथवाहपभित्तीं	१००, १०१, १०८, १३२, १९१
सःथवाहपभित्तीं	१७०
सःथवाहपभित्तीं	१०८
सःथवाहपभित्तीं	२८०
सःथवाहपभित्तीं	१७३
सःथवाहपभित्तीं	२१६
सःथवाहपभित्तीं	२१६
सःथवाह	८१, ८२, ८४, ८५, ८७, ८९, २६४, २७०
सःथवाह	२७१
सःथवाह	२९४
सःथवाह	२४९
सःथवाह	३७
सःथवाह	८०, ८६, ९८, १०८, १०९, ११२, १५९, २७२, २९०, ३०९, ३२६-३२९, ३३२, ३४१
सःथवाह	३३७
सःथवाह	२७५
सःथवाह	२५४
सःथवाह	४३, ९२, १६०, २४२, ३५९
सःथवाह	४९
सःथवाह	५२, २९२, ३०५, ३१६
सःथवाह	२७०, २७२, २७३, २९९, ३१८
सःथवाह	१०८, ३०६-३०८, ३१०, ३१५, ३३४, ३४१, ३४३
सःथवाह	२४८
सःथवाह	२८१, २८४, ३०६, ३०७, ३४२
सःथवाह	८६, ३०२, ३४३
सःथवाह	३०२
सःथवाह	३२, १७५
सःथवाह	६४

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सःथवाह	६४
सःथवाह	६४, ३०९, ३१२,
सःथवाह	६५
सःथवाह	१४६
सःथवाह	११९
सःथवाह	३१२
सःथवाह	९४
सःथवाह	४९, १५०
सःथवाह	१६, १२३, १४६
सःथवाह	९४, १८५
सःथवाह	१९१
सःथवाह	३५६
सःथवाह	२२४
सःथवाह	२८३
सःथवाह	३४७
सःथवाह	३०३
सःथवाह	१९९
सःथवाह	२०७
सःथवाह	२०७
सःथवाह	१५३
सःथवाह	३१, ४५
सःथवाह	३१
सःथवाह	३७
सःथवाह	३१६
सःथवाह	१८४
सःथवाह	१०९, १४९
सःथवाह	२१९, २२१
सःथवाह	२२१
सःथवाह	१२६, १६६, १६९
सःथवाह	७९, १०८, १०९, ११९, १५९, २२४, २३२, २३३, २८२, ३०२, ३३६, ३६८, ३६९
सःथवाह	२९४, ३०१
सःथवाह	८६, १०४, १०५, १०६, १०९, १७६, १८४, २०३, २६०, २७०, २९९, ३४४, ३४५
सःथवाह	२९८

વિશિષ્ટશબ્દા:

પૃષ્ઠાઠ્ઠા:

સમચુરવાલિહાણસમલિહિયતિકલ-

સિંગ

૧૬

સમચરસસંઠાળ

૧૧૦

સમજિણિત્તા

૧૩૦

સમઢે

૧૧૬, ૧૩૭, ૨૧૬, ૩૧૧

સમળ

૩, ૪, ૫, ૬, ૪૨, ૪૩, ૪૪,
૪૫, ૪૭, ૫૫, ૫૬, ૫૭, ૫૮,
૭૦, ૭૧, ૭૨, ૭૩, ૭૬, ૭૭,
૯૨, ૯૩, ૯૪, ૧૦૦, ૧૦૩,
૧૦૭, ૧૨૦, ૧૨૮, ૧૨૯,
૧૩૦, ૧૩૧, ૧૩૨, ૧૩૮,
૧૩૯, ૧૪૦, ૧૪૧, ૧૮૨,
૧૯૦, ૧૯૧, ૨૦૮, ૨૧૦,
૨૧૧, ૨૧૨, ૨૧૩, ૨૧૪,
૨૧૫, ૨૨૩, ૨૨૪, ૨૨૭,
૨૩૪, ૨૪૧, ૨૪૮, ૨૫૦,
૨૫૧, ૨૫૪, ૨૫૫, ૨૬૦,
૨૬૧, ૩૧૮, ૩૨૦, ૩૪૪,
૩૪૬, ૩૫૫, ૩૫૬, ૩૬૨, ૩૬૪

સમળગુણમુક્કજોગી

૩૫૧

સમળત્તગણિમ્મચ્છિતે

૩૫૧

સમળત્તગણિવિવિળ

૩૫૧

સમળત્તગણપરિસંતે

૩૫૧

સમળધમ્મ

૫૪

સમળસંપયા

૧૮૯

સમળસાહરસી

૧૦૮, ૧૮૯, ૩૫૮

સમળાડસો !

૧૦૦, ૧૦૨, ૧૦૫, ૧૦૬,
૧૨૮, ૧૨૯, ૧૩૮, ૧૩૯,
૧૪૦, ૨૦૮, ૨૧૦, ૨૧૧,
૨૧૨, ૨૧૩, ૨૧૪, ૨૫૪,
૩૨૮, ૩૨૯, ૩૪૩, ૩૪૭,
૩૫૩-૩૫૪

સમળી

૯૨, ૧૦૦, ૧૦૨, ૧૦૬, ૧૩૮,
૧૩૯, ૨૪૨, ૨૭૫, ૨૭૭, ૨૭૮,
૩૨૮, ૩૨૯, ૩૩૨-૩૩૪,
૩૪૪, ૩૪૭, ૩૪૮, ૩૫૪,
૩૫૬, ૩૫૭, ૩૬૧, ૩૭૦

વિશિષ્ટશબ્દા:

પૃષ્ઠાઠ્ઠા:

સમળુગચ્છંતિ

૨૪૬

સમળુગચ્છમાળ

૩૪૩

સમળુગમ્મમાળમળા

૩૩

સમળુવદ્ધ

૯૪

સમળુભૂય

૬૪

સમળોવાસળ

૧૫૯, ૧૬૦, ૧૬૧

સમળોવાસય

૧૧૪, ૧૧૬, ૧૫૨, ૧૫૭,
૧૫૮, ૧૫૯ ૧૮૯, ૨૧૫,
૨૨૨, ૨૨૪, ૨૫૦, ૩૪૯

સમળોવાસિયા

૨૪૩

સમળોહ

૨૦૭

સમતલપતિયાપ

૨૭૫

સમતાલં

૩૮

સમતિકંત

૬૦, ૬૭

સમતિચ્છમાળ

૧૫૪

સમતિચ્છમાળી

૨૯૦

સમતીરા

૨૨૬

સમતુરંગેમાળા

૧૫૭

સમત્તજાલભિગમે

૧૫

સમત્થ

૫૮, ૨૦૬

સમપ્પંતિ

૩૫૪

સમય

૯૪, ૧૦૦, ૧૦૩, ૧૦૭, ૧૧૩,
૧૧૪, ૧૧૫, ૧૩૦, ૧૩૨,
૧૪૭, ૧૪૮, ૧૬૩, ૧૬૪,
૧૬૭, ૧૭૦, ૧૮૦, ૧૮૩,
૧૮૪, ૧૮૭, ૧૮૮, ૧૯૧,
૨૧૦, ૨૧૧, ૨૧૩, ૨૧૫,
૨૨૨, ૨૨૩, ૨૨૪, ૨૩૩,
૨૩૬, ૨૪૧, ૨૫૫, ૨૫૬,
૨૫૭, ૨૭૪, ૨૭૯, ૨૯૫,
૨૯૭, ૩૧૦, ૩૧૮, ૩૩૪,
૩૪૬, ૩૪૮, ૩૫૫, ૩૫૮,
૩૬૩-૩૬૫, ૩૬૭-૩૬૯

સમયનિબદ્ધ

૧૭૯

સમરસયસંપરાય

૨૯૪

સમાળ

૫૪, ૫૫, ૫૬, ૬૯, ૭૧, ૭૩,
૮૫, ૮૭, ૮૮, ૮૯, ૧૦૦,

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

१०२, १०४, १११, ११२,	
११३, ११७, १२३, १३५,	
१५४, १७०, १७५, १८४,	
२०८, २१२, २१३, २१४,	
२१७, २१८, २२४, २२५,	
२२६, २३२, २३४, २३७,	
२४८, २५९, २६०, २६७,	
२७३, २७४, २९६, २९८,	
३०१, ३०४, ३०५, ३०९,	
३२९, ३३५, ३४३, ३५२,	
३५३	
समाणा	५३, ६८, ८६, ९५, ९८, ९९,
	१०५, १०६, १०९, १२६,
	१६६, १६९, १७१, १७४,
	१७६, १७७, १८०, १९१,
	१९२, २००, २०९, २३७,
	२४१, २४४, २५३, २५८,
	२५९, २८५, ३०७, ३१४,
	३१९, ३४५, ३४६
समाणी	१०, ७३, ८०, ८१, ८३, ९१,
	१०१, १०९, १५३, २०१,
	२४२, २४३, २६२, २६३,
	२६९, २७०, २७५, २८२,
	२९५, २९७, २९८, २९९,
	३०१, ३१६, ३५८, ३५९,
	३६२
समाधिपत्त	२६०
समाससति	३१४
समासासेह	२८, २७१
समासासेति	२६
समाहया	२५०
समाहि	१४३
समाहिपत्त	७५, ७६, २४४, २६१.
समित	१५२
समिय	३२६
समुक्त्वत्त	३४०
समुद्धि	३३७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

समुत्तजालाकुलाभिरामे	२८२
समुदय	८७
समुदीरेमाण	३२७
समुद्	१५३, १६०
समुद्कूल	२१३
समुद्गरवभूय	३४१, ३४२
समुद्वात	१५३
समुद्दविजयपामोक्त्व	१०७, १०९, २८०,
	२८१, २८२, २८३, ३०२
समुप्यजित्या	५७, ९४, २२१, २३२,
	२३४, ३११, ३१४, ३५७, ३६१
समुप्यण	३११
समुप्यणकोउहले	५
समुप्यणसंसय	५
समुप्यणसङ्गे	५
समुप्यन्न	१७९
समुप्यन्नकलुणभाव	२०७
समुत्पन्नजाइसरणे	१७९
समुप्याडेचा	१८९
समुल्लाळियाहिं	३४०
समुल्लाव	८०, ८१
समुवागया	९४, २५६
समुवेक्त्वमाण	७
समुहाणत्ति	३०४
समुहिं	१९९
समूसवियरोमकूव	१०, ७०, २३०
समूसियसिर	५९
समेच्चा	९५
समोवतिण	३०१
समोवतित	२९५
समोसद	४२, ११४, १४१, १४२, १८९,
	२१०, २२४, २३३, २३४,
	२७४, ३१०, ३१७, ३४७,
	३४९, ३५०, ३५६, ३५८
समोसरण	११५, १२३, १३०, २२४,
	३६३, ३६५, ३६६, ३६८, ३६९
समोसरह	३५०

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
समोहणति	२९
समोहणित्वा	२९
समोहणति	१८३, १९९, २०३, ३०९
सम्पद	४५
सम्म	५५, ६९, ७१, १९०, २१४, २३३, ३५३
सम्मज्जिय	१३८
सम्मत्तपज्जव	२२५
सम्मत्तो	३५४
सम्माण	१६३
सम्माणजिज	३५४
सम्माणिच्चा	१३७, २६७
सम्माणियदोह्ला	३४
सम्माणिया	१८
सम्माणेति	२७, २३७, ३१६, ३४०
सम्माणेत्ता	१३३, २६८, २६९, ३५९
सम्माणेहि	२४५
सम्भुपाडेत्ता	१२२
सय	१३२, १६३
सयंति	३२६, ३२७
सयंवरमंडव	२८४, २८९, २९०
सयंवरा	२८०, २८१, २८६
सयंवरामंडव	२८६, २८७
सयंबसा	३६१
सयंसंबुद्ध	३७०
सयण	८०, ८३, ८७, ८९, १०६, १३६, १३७, २२७, २२९, २३३, २३४, २५३, २८५, ३५९
सयणविह	३८
सयणिज	९, ११, १३, १४, १४६, २४७, २६९, २७०, २७३, २९८
सयणीयंसि	२६९
सयति	३६१
सयपच	२२६
सयपाग	१५, २७३
सयमेव	७, ५६, ३५२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सयसहस्स	४९, १८१, १८३
सयसहस्सइमं	१६४
सयसहस्सतिमं	१५१, १७४
सयसहस्सति	१८२
सयसाहस्सिय	३५, १०२, १०३
सयसाहस्सी	१८९
सया	८१, ८४, ८७, १८९, १९०, १९७, १९८, २४७, २५७, २६२, २९१
सयाइ	१६७
सयाति	८७
सर	६०, ६२, १७३, २४९
सरमं	३४६
सरगयं	३८
सरडविरइयविचित्तवेयच्छमालियागं	१५७
सरणं	३०९, ३१०
सरणदण्णं	५
सरद	१९८
सरपंतिय	६०, ७९
सरभ	१७, ५२
सरभसउवगूहियाइ	२०७
सरमाण	२०७
सरय	३३, ६०
सरयचंदो	३०
सरस	९, ५१, ६३
सरसकुंकुम	२१
सरसच्छवाडवलवण्णरइए	८
सरसरत्तचंदणदइरपंचंगुलितल	१५३
सरसरपंतिया	६०, ७९, १९७, २२५
सरसरस्स	३०९
सरसरहिरगयचम्मविततऊसवियबाहुजुयलं	१५७
सरसवहिय	२०८
सरससुरभिगोसीसचंदणाणुलित्तगचे	१५
सरस्सती	३६६
सरित्तय	४०, ४६, ५३, १४८
सरिनामया	३६४
सरिन्वय	४०, ४६, ५३, १४८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सरिस	४६, १७३, २३७, २६७
सरिसप्रहितो	४०
सरिसग	१६७
सरिसपुरिसं	३१२
सरिसय	५३, १६५
सरिसलावणाजोव्वणगुणोववेय	१४८
सरिसलावणारूवजोव्वणगुणोववेय	४०, ४६
सरिसवया	१२०, १२१
सरिसिया	४०, ४६, १४१, १४८
सरीर	३२, ५३, ७५, ८७, ९२, ९७, १०५, १११, १९२, २२४, २३१, २३५, २५९, २८१, २९६, ३४३, ३४७
सरीरकुसल	९०
सरीरकोट्टगं	२५९, ३५३
सरीराग	६२, ६९, ८५, ८६, १२५, १९९, २००, २०१, २०२, २३०, २६०, ३४६, ३५०, ३५३
सरीरचिता	९१
सरीरबाउसा	२७६
सरीरबाउसिया	२७७, ३६०, ३६१, ३६३
सरीररूवविणासिणि	१११
सरीरवकंतीए	१४६
सरीरसारक्खणद्धाए	९२
सकहिर	२०८
सरेहिं	३४०
सरोग	१२५, ३५०
सललिय	२०५, २८९
सलाहणिज	२३७, २६७
सलिलमांठिविप्पहरमाणयोरंसु- वापहिं	१९४
सलिलतलपइट्ठाण	१३१
सलिलतिक्खवेग	१९३
सलिलमतिवइत्ता	१३०
सलिलावदी	१४१, १७८
सलील	५३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सल्ल	२८३
सल्लइय	१३५
सल्लगात्तण	४७
सवणमाण	८६
सवणयाए	२६, ४५, ५५, ५७, २४०
सवहसाविया	२६, १३७
सविजुय	२१, ३१
सविमवहिययमणतिव्हुइकरेसु	३३१, ३३२
सविसेस	१३
सवीस	६२, १४५
सव्व	७५, १४२, १४७, २२९, २३५, २५८, २६०
सव्वओ	८६
सव्वंग	४४, ६८, ८५
सव्वंगविंमिया	१९४
सव्वंगसुंदरं	३४
सव्वकज्ज	७
सव्वकज्जवट्ठावए	१३२, २४४
सव्वकामगुणिय	१४३, १४४, १८२
सव्वगंध	४९
सव्वगाही	७९
सव्वजुई	३३, ४९
सव्वहसिद्ध	२६१, ३५४
सव्वह्माण	२४४
सव्वतो	८५, १०४, १०५, १०६, १०९, १७६, १८४, २०३, २६०, २७०, २९८-२९९, ३४४,
सव्वत्थ	१४४, १९१
सव्वदुक्खप्पहीणमगा	४७
सव्वदुक्खलाणं अंतं	३७०
सव्वदुक्खलाणमंतं	७६, ९२, २६१, ३५४, ३६२
सव्वदेव	१८८
सव्वपत्थिव	२९०
सव्वपाव	१५३
सव्वपुफ	४९
सव्वबल	४९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः	विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सर्वभक्ती	७९	ससीसोवरिय	२५९
सर्वभूमियासु	७, २४४	सस्तिरीय	१०, ११, १२, १४, १८, ७२, १४४, १९५, २४४
सर्वमद्विय	४९	सस्तिरीयरुव	३९, ४०, ५२
सर्वमल्ल	४९	सहकारचावहार	१९८
सर्वविराहए	२१४	सहजाया	९४, १२०, १४२, १७८
सर्वसउण	१५३	सहदारदरिसी	९४
सर्वसुमिणा	१९	सहदेव	२८३
सर्वोउय	१४५, १९०	सहपंसुकीलियया	९४
सर्वोति	२०४	सहवड्डिया	९४, १२०
सर्वोतो	११६	सहसंबवण	१८९, ३१८, ३१९, ३६७
सर्वोबाह	१२५, ३५०	सहसंबुद्धेण	५
सर्वालंकारभूसिता	३६	सहसि	६९
सर्वालंकारभूसिया	९७, २३८, २७२, २७३	सहस्स	५३
सर्वालंकारविभूसित	२७, ३५९	सहस्संबवण	१८७
सर्वालंकारविभूसिया	८३, ८४, ८६, ११२, १६४, १७७, १८४, १८५, २३४, २३६, २६८, २८८	सहस्सपत्त	८२, २२६
सर्विदियगबायपरहायणिज्ज	१५, २१६, २१९, २२०, २२१	सहस्सपाग	१५, २७३
सर्विद्धी	३३, ४९, १५०, १७५, १८९, २४३, २६८, २८३, २८५, २८६, ३५९	सहस्सरस्सिमि	१४
सर्वोउय	९४	सहस्सलंभा	९५
सर्वोउयपुष्पफलसमिद्धे	१०७	सहस्साराणयपाणयारणच्युते	७६
सर्वोउयसुरभिकुसुमबुद्धि	२०५	सहाए	९१
सर्वोदय	४९	सहायकिं	२४९
सर्वोसहिसिद्धयय	४९	सहियाण	९४, १४२, १५२
सस	१०७	सहोदं	८६
ससंतेसु	६१	साइ	९९
ससंभमोवत्तियाए	४४	साइम	७५, ८१, १२७, १८०, २१७, २२०, २५७, २५८, २७२, २८५
ससक्खं	८६	साएय	१५१
ससदं	७३	साकेय	१५०
ससय	६७, ६८	सागर	१९, १७३, १९८, २६६, २६९, २७०, २७१, २७४
ससा	६७	सागरग	२६७, २६८, २७३
ससारहिं	३१३	सागरदत्त	२६५, २६६, २६८, २७१, २७२, २७३, २७४
ससि	१६, १९, १९८	सागरदत्तपुत्त	९४, ९९, १००
ससिसोमागारकंतपियदंसणा	७८	सागरसल्ल	२०८

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सागरोवम	७३, १४५, १७८, २१०, २६१, ३२०
सागार	१५८
सागेय	१४८, १४९, १५०, ३६७, ३६९
साडोल्लण	३३४
साणं	९८, १७४, ३३५
सातिम	८०
सातिरेगड्वासजातमं	३८
सातिरेगड्वासजायथ	१०८
सातो	२३८, २३९, २४५, २६५, २६८, ३३५, ३५८
साभाविषणं	११
साम	७, २३६
सामणपरियाग	७६, ९२, १२९, २७९
सामर्थ	४९, २४९, २९०
सामलपरियाग	७५, १२२, २४४, २६१, ३२०, ३६२
सामवेय	११४
सामाह्यचरित्त	१८७
सामाह्यमाइयाइं	७०, ७५, ७६, २५०, २५५, ३२०, ३६०
सामाह्यमाइयातिं	११३
सामाह्यमातियाह	१२२
सामाणियसाहस्सी	१८३, ३५६, ३६२
सामातियमातियाति	१२४
सामि	३९४
सामिय	२०६
सामी	८५, १०९, १४९, १५१, १६२, १६४, १६५, १६६, १६९, १७०, १७४, २१६, २१७, २१८, २२०, २२१, २२६, २३७, २४०, २७२, ३००, ३०४, ३०५, ३०६, ३१२, ३१६, ३२५, ३५६, ३६३-३६५
सामुदाह्यं	२८२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सामुद्	१७३
सामुद्गा	२१३-२१४
सायासीक्खमणुभवमाण	२३०
सारइणं	१०९
सारक्खइ	१३३
सारक्खमाण	१०१, १३५, १३६, २३९
सारक्खमाणी	९४, ९९, १३४, २३९
सारक्खाहि	२४०
सारक्खिज्जमाण	२२७
सारक्खिया	१३६
सारण	२९४
सारर्थं	२८९
सारदनवकमल	२०६
सारस	१०७, १४९, १९८
सारस्समाइच्चा	१८३
सारहि	३०३, ३०४, ३०५
सारीमाणसाइं	३२९
सालइय	२५७, २५८, २५९, २६०, २६१
सालतिय	२५६, २५७, २६१, २६२
सालिअस्सवय	१३३, १३४, १३५, १३६, १३७, १३९, १४०
साल्लिगणवट्टिण	९, ११
सालीण	१३३
सावग	९२, १००, २५२
सावगधम्मं	२५०
सावतेज्ज	४७, १३९, २५६, ३४१
सावत्थी	१६३, ३६४, ३६८
सावय	१३८, १३९, १८९, ३२८, ३४४, ३४७, ३५४
सावयस्यंतकरणेण	६६
साविगा	९२, ३४७
साविया	१००, १३८, १३९, १८९, २७४, ३२८, ३२९, ३४४, ३५४
सास	२३०, २६३
सासग	२१
सासय	६, ५४

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
साहस्र	१६५, ३०४
साहस्रि	२०१, २०२, ३०१, ३१०, ३१४, ३४४
साहरंति	१०४
साहराहि	१८१
साहरिय	२९७, २९८, ३११
साहरेजमाणे	३७
साहसिय	३९, ७९, १०४, १९५, ३३७
साहसिय	३५, १०२, १०३, २०२
साहिया	३०३
साहीण	१९७, १९८
साहुरुव	२६१
साहू	२६१
साहेज	२५२
साहेमाण	२२७, २२९
सिंगार	५३, २०२, २०४
सिंगारागारचारुवेसा	५३, ७८, ९५
सिंघाडग	२३, ३२, ३३, ७९, ८६, १०२, १०९, ११२, ११५, १४०, १८२, २२९, २३०, २५१, २६१, २६२, २८६, २९९, ३३६
सिंघाण	१२७
सिंचमाणी	४५
सिंदुवार	५०, ५५
सिमिय	११९
सिंहलि	३७
सिक्खाविय	५६, ३३९
सिक्खावेति	३८
सिग्घ	३४, ५२, ८५, १०५, १६०, १७५, २०२, ३०८, ३१२
सिञ्जिहिति	९२, २१०, २३५, २५५, २६१, ३२०, ३४७, ३५४, ३६२
सिद्धिलभाव	२०६
सिद्धिलवलितयपिण्डगत	६८
सिणेहपाण	२३१
सित	३२

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सिद्ध	१४३, १८७, १८९
सिद्धस्थमंगलोवयारकतसंतिकम्माई	१७
सिद्धविजा	१९३
सिद्धिगङ्गामधेज	३५४
सिद्धिगमणसंपावणद्वयाद्	३४०
सिद्धिमग्गे	४७
सिद्धिमज्जे	५४
सिबियाओ	३१८
सिमिगजागरियं	१३
सिय	१५३, १७३
सियकुंदधवलजोण्हो	१९८
सियाल	६७
सियाललइयत्वंधं	१५७
सिरसावत्तं	११, १७, २७, ३४, ७४, ११०, १७४, २०२, २३९, २८०, २८९, ३५९
सिराओ	२२
सिरावेह	२३९
सिरि	३०४, ३१०, ३१३
सिरिघर	४९, ५०, ३०९
सिरिदामगंडं	१४६, १४९, १५०, १५१, १६३, २८९
सिरिवच्छ	५४
सिरीए	२१३, २५३
सिरीसमाणवेसाओ	२२, ९७
सिरोवत्थी	२३२
सिल	२४७
सिलप्पवाल	३४०
सिलावट्टया	३२७
सिलावट्टण	३२६
सिलिंधकलिप्पसु	२१
सिलिया	२३२, २४२
सिलियाहत्थगय	२३९
सिलोगं	३८
सिव	५, १०, ११, ७२, ८०, १४४, १५७
सिवमहे	४१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सिवा	३६८
सिविया	११२
सिसुपाल	२८३
सिरिषणिभिरुवं	२४३, ३६०
सिस्त्रिणियत्ता	३१८
सिस्त्रिणियाओ	३६९
सिह	१२२
सिहर	६०
सिहरपउर	१०७
सिहिं	१९
सीता	३४८
सीतामुहवणसंडस्स	३४८
सीतोदग	२७३
सीतोया	१४१
सीधुं	२८५
सीयह	६१
सीयं	४८, १२४, ३५९, ३६०
सीयलसुरभिनिलमगरचरिओ	१९८
सीयलुक्कलं	३५३
सीया	५३, ५४, ५५, १०९, ११२, १२३, १४२, १८०, १८४, १८५, १८७, २२३, २३८, २४३, २६८, ३१८
सीलजाणिया	२९०
सीलव्वय	१४३, १५८, १५९, १६०
सीष	१९६, २७६, ३६१
सीसत्ताए	११३, १२२, १२४
सीसभिकल	५५, ३५०
सीइ	१९, ३०, ६७, ६८, १४१, १६०
सीहक्केसर	९
सीहगुहा	३३६-३३९, ३४१-३४३
सीहनिक्कीलिय	१४३
सीहासण	२०, ५१, १२३, १७२, १८४, १८५, २२४, ३५६, ३५७, ३६४-३६९
सीहासणवरगाए	३५, १६४, १७६, १८५

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सीहासणवरगत	१६, ५३, २९३, २९५
सुअलंकियविभूसिए	१६
सुइ	२९८
सुइजातकम्मकरणे	३६
सुइभूते	२१६
सुइभूया	८२
सुइमालावण्णगविलेवण	१६
सुइर	१५०
सुइं	११५
सुए	११४, ११५, ११७, ११९, १२२, १२४
सुंक्कं	२३७
सुंदरथणजहणवयण	२०७
सुंभंखि	३६४
सुंभवडेंसए	३६४
सुंमसिरी	३६४
सुंभा	३६४
सुंभे	३६४
सुंसुमा	६, ३३४, ३४०-३४७
सुंसुमार	१०३
सुकुमाल	१०८, २५६, ३५७
सुकुमालकोमलिय	२६५
सुकुमालपाणिपादं	८४
सुकुमालपाणिपाय	१२, ३४, ७७, १६३, २६६, ३४८
सुकुमालिया	२६५
सुक	२४, ५४, ७२, ७३, १३०, १४५, २४७, २४८
सुकज्झाणोवगाए	९३०
सुकतणपत्तकयवरमासुतसंजोग-	
दीविणं	६०
सुकपक्ख	२११
सुकपक्खओ	२१३
सुकासव	४६, १७८, ३४७
सुक्किल	२२७, ३२५, ३२७
सुक्कल	१२५
सुक्किय	१७

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सुगंध	९६
सुगंधवर	१५
सुगंधवरगंधिय	९, १४, २३, २८६
सुगंधवरगंधियगंधवद्विभूतं	३२
सुगंधिवरकुसुममउयपम्हलसयणोवयारमण-	
हिययनिव्वुइकरे	९
सुगन्नासपिच्छ	२१
सुघोषा	३६६
सुचरिय	२७६
सुचिरं	३४४
सुद्धिएण	१९६, १९७, १९९, २००
सुद्धित	३०३
सुद्धिय	३०२, ३१३, ३१५
सुद्धु	२४९
सुणग	८८
सुणमाण	२२७
सुणह	६७
सुणिम्मिय	९
सुणिव्वयवीसत्थे	३१
सुणेमाणे	३११
सुण्हा	१३२, १३४, १३६, १३७, १३८, १४०, १७३, २४७, २९६, ३११
सुतक्खंध	६, ३५४
सुति	८५, २०३, २९९, ३०१, ३६८
सुत्तओ	३८
सुत्तखेडुं	३८
सुत्तजागरा	१०
सुत्तिमइ	२८३
सुत्ती	२९९
सुदंसण	११४, ११५, ११६, ११७, ११८, ३६६
सुदुल्लभजलपेरंता	३३६
सुद्ध	११५, ११६, १३४, १३९
सुद्धप्यावेस	५०, २८७
सुद्धप्यावेसातिं	९२, ३५८
सुद्धोदएहि	१५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सुधम्मा	३०२
सुनयणा	१४७
सुनामे	२९५
सुनिव्वयवीसत्था	११०
सुन्नघर	७९
सुपइद्धियकुम्भुन्नयचारचरणा	१५१
सुपरिकम्मिय	१३४, १३५, १३६
सुपरिनिद्धिया	२५६
सुप्पउत्त	७
सुप्पणह	१५५
सुबल्लिएणावि	१११
सुबहु	६१, ८०, ८१, २८५, ३३६, ३३८, ३४१, ३४२
सुबहुदव्वक्खय	२५७
सुबहुय	८२, ८३, १३९, १४०
सुवाहु	१६३, १६४
सुबुद्धी	१४९, १५०, १५१, २१५, २१७, २१८, २१९, २२०, २२१, २२२, २२३
सुब्भिगंधा	२१७
सुब्भिसद्दा	२१७, २१८
सुभ	५२, ६३, ६९, १७९, १८८, २३३, २४९
सुभग	१०७, २२६, ३६६
सुभपोयालपक्खेव	१९६
सुभलवत्ताए	२५४
सुभूमिभाग	९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, ११३, १२२, १२४, १६५, १३२, २५६, २५७, २५८, २६०, २७५, २७६
सुभूमिभागउज्जाण	२५९
सुभणदाम	५२
सुमहुर	८०, ८१
सुमिण	१०, ११, १२, १३, १९, २०, १४१
सुमिणपाढग	१७, १८, २०
सुमिणपाढगगिह	१७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सुमिणपादागपुच्छा	१४६
सुमिणसत्थ	१८, १९, २०
सुमित्त	१८८
सुसुह	२९४
सुमेरूप्यभ	५९
सुध	११५, ११७, ११८, ११९, १२०, १२१, १२२, १२३
सुधक्खंघ	३५४, ३५५
सुयणकुलकन्नगा	१९४
सुयभत्ती	१४३
सुयसुह	१४
सुर	१८३, ३४०
सुरगोवमणिविचित्तो	१९७
सुरङ्गाजणवय	२८१, २८३, ३००, ३१८
सुरप्पिय	१०७, १०८
सुरभि	५०, २७३
सुरभिजणयगंध	६५
सुरभिवात्तिपडिपुन्न	८७
सुरम्म	१०, ९४
सुरवरविमाणवेलंबवरधरए	९
सुरवराभिगमणजोग्ग	३५७
सुरसत्ताए	२१७
सुरा	२८५
सुरिंद	१८५
सुरूव	७, ५३, ५९, ७८, १०७, १०८, १३२, २१७, २३९, २६६, २८९, २९३, ३१७, ३४०, ३५७, ३६६
सुरूवत्ताए	२१७
सुलद्ध	२०, ८०, २२९, ३५१
सुवण	४६, ४७, ३२४
सुवण्णकोडी	४०, ४१
सुवण्णगार	१६६
सुवण्णगारभिसियाओ	१६५
सुवण्णगारसेणी	१६५
सुवण्णजुत्ति	३८
सुवण्णपाग	३८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सुवण्णमासा	१२१
सुवण्णागरा	३२२, ३२४
सुवन्नगारसेणि	१६३
सुवन्नमणिमय	४९
सुवन्नरूप्यमणिमय	४९
सुवन्नरूप्यमय	४९
सुवरियं	२९०
सुविण्णदंसणोबमे	४५
सुविमलाए	५८
सुविरइयदारसोहो	९
सुविरइयरयत्ताणे	१०
सुव्वत्तण	१००
सुव्वया	२४१, २४३, २४४, २७४, ३१८, ३२०
सुसाणए	७९
सुस्तरा	३६६
सुस्सूममाण	५, ४३, ७४, २०२
सुह	९५, २५३
सुहंसुहेणं	४, ३४, ३७, ४१, ६०, ६३, ६४, ६५, ७३, ८३, १०३, १६६, १९०, १९७, १९८, २२७, २२९, २३०, २५२, २५५, २७९, ३२४, ३२८, ३३६, ३५५
सुहत्थी	७३
सुहनिमण्ण	१५, २७२
सुहनिसन्न	२५०
सुहपंसुकीलियया	१२०
सुहपसुत्त	२६९, २७०, २९७, २९८, २९९, ३००
सुहफास	३९, ४०, ५२, २१७
सुहम्भा	१०८, १०९, १५९, २२४, २८२, ३६८, ३६९
सुहसमुच्चिय	४८
सुहसुरभितीयलच्छाया	९४
सुहाए	५६
सुहावह	१४१

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सुहासण	५९, १३३
सुहासणवरगत	१८२, २०९
सुहासणवरगय	११, ९५, ९७, १८८, १९५, २१६, २३७, २५७, २६६, २८५, ३००
सुहि	९१
सुहिया	७९, २८०
सुहुमवरदीहवाल	५३
सुहोचिय	१२५
सुहोदग	१५
सूहय	१३५
सूमाल	२६५, २६६, २७६, ३१७
सूमालपाणिपादा	७, ३३४
सूमालविक्रिण्णकेसहृथा	४४
सूमालिया	२६६, २६७, २६८, २६९, २७०, २७१, २७३, २७४, २७५, २७६, २७७, २७८, २७९
सूर	१२, १४, ७६, ३३७, ३५५, ३६८
सूरसि	३६७
सूरपमंसि	३६७
सूरप्पमा	३६७
सूरसिरी	३६७
सूराभिमुह	७१, ७२
सूराभिमुही	२७५
सूरिय	७३, १०४
सूरियाभ	२२४, २८७, ३५७, ३६२
सूलाहतय	२००
सूलाइय	२०१, २०२
सूलाइयपूरिसदरिण	२०९
सूलाइयवंकवारिमासा	१९४
सूलातियए	२००, २०१
सेजा	११९, १२५, १२६, १२७, १२८, २७७, ३६१
सेजासंथारग	५७
सेडि	१६, ७८, ९०, ११२, ११८, २८०

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

सेणा	२३, ३२, ११०, १११, १६३, १७५, २३४, २५०, ३०२, ३०३
सेणावति	१६, ११२, २८०
सेणिप्पसेणी	३५, ७८, १८५
सेणिय	७, ८, ११, १३, १४, १६, १७, १८, २०, २५, २७, ३२, ३५, ४९, ५०, ५२, ५३, ५४, ५७, ६९, २२४, २२५, २२६, २३४, ३५६
सेतं	११९
सेतापीतएहिं	२३८
सेते	५८
सेत्तुज्जं	३१९, ३२०
सेना	३३
सेय	७३, ८०, ९८, २१९, २२५, २५६, ३०८
सेयचामर	२८६
सेयचामरवालवीयणीहिं	३२
सेयण	२३१
सेयणग	२३, ३३
सेयणय	३२
सेयवत्थपच्चत्थुयाइं	१७
सेयवरचामर	१५०, १७५, २३४, २८६, २८७, ३०२
सेया	५०
सेयागयरोमकूवपगलंतविलीणगाया	४४
सेयापीएहिं	११२, २९२, ३५९
सेयापीतएहिं	१६४, २६८
सेयापीयएहिं	५१, २९१
सेयापीयाइं	३१२
सेयावंग	१०१
सेलए	११३, १२४, १२५, १२६, १२७, २०३, २०४, २०७, २०९
सेलओ	१२३
सेलग	६, २०१, २०२, २०३, ३५०
सेलगजक्खआपुच्छणं	२०९

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सेलजकस्वआरुहण	२०९
सेलजपद्धा	२०८
सेलगपुर	११३, ११४, १२२, १२३, १२४
सेलगपुरमणुबविसति	१२६
सेलय	१२५
सेलयपामोक्खा	१२९
सेस	१७८
सेहाविय	५६
सेहावेति	३८
सोहंदियदुहंतक्षण	३३१
सोहंदियपाउग्ग	३२५, ३२७
सोहंदियवसद्धा	३२९
सोम्बलाम	१२, १९
सोगंधिय	२९, ११४, ११५, ११७, १२२, २२६
सोगमउडो	१९८
सोच्चा	११, ६९, ११०
सोणिय	७३, १०५, ३४५, ३४६
सोणियपूयासव	१७८
सोणियासव	४६, ३४७
सोतिंदिय	११९
सोतिंदियपाउग्ग	३२५, ३२७
सोमेह	७२
सोमेति	७१
सोम	१०, १०७, १४५, १५३, २५६
सोमदत्त	२५६
सोमभूती	२५६
सोमसमिए	५९
सोमागार	१०
सोम्मया	२११
सोय	३
सोयबम्म	११४, ११७, १७०
सोयभरपवेवियंगी	४४
सोयमाण	१९४, ३३५
सोयमाणी	४५, १९४, २०५

विशिष्टशब्दाः	पृष्ठाङ्काः
सोयमूलए	११४, ११५, ११६, ११७, १७१
सोयविसय	३३२
सोयामणी	३६५
सोलस	१८३, २३०, २३२, २६३, ३५६, ३५८
सोलसण्ह	१०७, २३०, २३२
सोलसम	७२, १४३, २५६, ३२०, ३२१
सोलसमं-सोलसमेणं	७२
सोलसरायसहस्स	२८०
सोवणिय	४९, १८४
सोवसग्गा	१९१
सोहंत	९
सोहग्गरुबकलित	२९०
सोहण	६३, १०८, १५२, २३८, २५३, २६७
सोहम्म	९२, १५९, २१०, २२४, २३५, २६१, ३४७, ३६८
सोहम्मकप्पवासी	२८, ३०, ३१
सोहम्मवडिसए	१५९
सोहम्मीसाण	७६
सोही	१७१
हंता	५४
हंस	१०७, १४९
हंसगन्म	२९, ३२६
हंसलक्खण	५०, ५१, ५५, ११३, २७३
हक्कारेमाण	३४३
हद्ध	५०, ५३, ५४, ७४, ९१, १२६
हद्धुद्ध	१०, ११, १३, १४, ५३, ८१, ८७, ९७, १००, १०१, १०९, १२३, १२६, १३९, १४२, २४१, ३००, ३२२, ३५६, ३५९
हद्धुद्धकुच्छिधारकन्नधारगन्मिजसंजत्ता-	
णावावाणियगा	१५४
हद्धरोमकूप	१८५
हडिबंधण	८७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

हृत्थ	५७, ६५, ८०, ८५, ८६, १३३, १३४, १३६, १३७, १३९, २०१, २०२, २४०, २७६, २७७, २७८, २८९, ३६१
हृत्थंगुहृत्थ	२३८
हृत्थंगुलियाओ	२३८
हृत्थकप्प	३१९
हृत्थकयकञ्छभीए	२९३
हृत्थच्छेयण	९२
हृत्थपाए	५०
हृत्थसंगेछीए	९८
हृत्थसंघट्टण	६९
हृत्थसोयं	८८
हृत्थि	५९, ६०, ६१, ६३, ६४, ६६, ६७, ६८
हृत्थिकलभ	५९
हृत्थिलंध	१५०, १६४, १७५, २८४, २८५, ३००, ३१२, ३१६
हृत्थिलंधवरगए	३२
हृत्थिलंधवरगत	२३, १५०, २३४
हृत्थिलंधवरगय	३३, ११२, १६३, १७५, २८४, २८६, २८७, २९९, ३००, ३०२,
हृत्थिणाउर	१६७, १६९, २८३, २९१, २९२, २९४, २९६, २९७, २९९, ३००, ३०२, ३११, ३१५, ३१६, ३६९
हृत्थिणापुर	२९८, ३०३
हृत्थिभय	२४८
हृत्थिरयण	६३, १११, २८२, ३०५
हृत्थिराया	५९
हृत्थिसय	६४
हृत्थिसीसयं	२८३, ३२१, ३२४, ३२८
हृत्थ	१५०, १७५, २३४, २८४, २८६, २८७, २९२, ३००, ३०२, ३०८

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

हृत्थगय	१०९, १५१, २८२, ३०२, ३०६, ३१६
हृत्थगयरहजोहकलिया	३३
हृत्थ-गय-रह-जोहपवरकलितं	३२
हृत्थजोही	३९
हृत्थमहित	१७५, ३०८, ३१४, ३३८, ३४२
हृत्थमहियपवरविवडियचिंधधयपडागे	३०७
हृत्थमहियपवरवीरघातियविवडियचिंधधय- पडागं	१७५, ३४२
हृत्थलकलण	३८
हृत्थलालापेलवाहरेयं	२२
हृत्थणीएणं	२३
हृत्थियगणकञ्चुए	२१
हृत्थियगरेरिजमाणा	२१३
हृत्थियपेहंडा	१३५
हृत्थियमोयण	४८
हृत्थिया	२५३
हृत्थियाणि	२५३
हृत्थियालियसिद्धत्थयकयमुद्धाणा	१८
हृत्थियेणुसोणिसुत्तग	३२२, ३२५
हृत्थिस	९०
हृत्थिसज्जण	३०८
हृत्थिसवस	७०
हृत्थिसवसविसप्पमाणहियया	१०
हृत्थ्वं	३०, ७४, १३०, १३१, १५३, १६६, १७०, १९१, २६०, ३०४, ३११, ३१२
हृत्थ्वमागए	५८
हृत्थ्वमाणेमाणे	३०९, ३१०
हृत्थ्वमाणेमि	२९७
हृत्थियाणि	२०४
हृत्थियंति	२११
हृत्थार	५०, ५२, ५५, ११३
हृत्थारोत्थयसुक्तरह्यवच्छे	१६
हृत्थाल	२०६
हृत्थालिहाणि	३२७

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

हावभाव	१६७
हावभावविलासविबोयकलिण	१६७, १६८
हाहाक्यकणघार	१९४
हिगुलयनिगर	१४
हिगुलयसगन्मकद्रविलं	१५६
हिडियाणि	२०४
हितमुद्दिनिस्सेयसकर	१८३
हिय	३४, १७४
हियहच्छित्त	३१
हियहच्छिय	४९, ३४६
हियउडुवण	२४२
हियय	११, ५०, ७४, ८१, १७९, २८२, ३५६, ३५८, ३५९
हिययउप्पाडण	९३
हिययगमणिज	११
हिययडाह	२८०
हिययणंदिजणए	५५
हिययणंदिजणणे	४५
हिययदइए	२९४
हिययदइओ	२९०
हिययदारए	७९
हिययरक्खग	२०६
हिययवल्हायणिज	११, १२
हिया	२९९
हियाए	५६, २३३

विशिष्टशब्दाः

पृष्ठाङ्काः

हिरण्ण	४६, ४७, ११४, १३९, ३२४
हिरण्णकोडी	४०, ४१, १८२, २९१
हिरण्णजुत्ति	३८
हिरण्णमासा	१२१
हिरण्णागरा	३२२, ३२४, ३२५
हिरण्णपागं	३८
हिरि	३०४, ३१०, ३१३
हिरी	३६६
हीण	२११, २४६
हीणतराए	२११
हीणपुण्णचाउद्दस	२६२, ३१३
हीणपुण्णचाउद्दस	३०४, ३१०
हीलंति	२७८
हीलणिज	१००, १०५, १२८, १३८, ३२९, ३४४
हीलिज्जमाणी	१७२, २६२, २७८, ३६१
हीलंति	१७२, ३६१
हुयवह	६०
हुयासण	७३
हेऊ	११८
हेट्टा	३१६
हेट्टिल्ल	१८५
हेमंत	३३, ६०, ६५, १४५, १४६, १८७, १९८
हेरुयालेंति	१७२
होयव्वं	३३२, ३३३

द्वितीयं परिशिष्टम्

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रान्तर्गतानां गाथार्थानामकारादिक्रमेण सूचिः

गाथाङ्कम्	पृष्ठम्	गाथाङ्कम्	पृष्ठम्
अगरुवरपवरधूवण	३३१, ३३५	चलच्चलकुंडलधरा	१८५
अच्छिवेयणा कण्णवेयणा	२३०	छलिओ अवयक्खंतो	२०८
अपुव्वणाणगहणे	१४३	जं ओसहिगंधेणं	३३१
अमरवति अमरसेणे	१८८	जं खणइ मत्थयं	३३२
अरहंतं सिद्धं पवयणं	१४३	जं गलल्लगुम्भित्तो	३३१
अरिसा अजीरए दिट्ठी	२३०	जं बलणम्मि जलंते	३३१
अवरे य पुंडरीए	६	जिम्भिदियदुदंतत्तणस्स	३३१
असितिं च सयसहस्सा	१८१	णंदिफले अवरकंका	६
असियसिरया सुनयणा	१४७	णंदे य णंदिमित्ते	१८८
आसायम्मि अगिद्धा	३३२	ण हु जुज्जसि एक्कियं	२०६
आसायम्मि उ गिद्धा रमंति	३३१	णाणामणि-कणग-रयणधंठिया	२०५
इमस्स उ अणेगहस	३०६	तत्थ उ कंदलसिलिधदंतो	१९७
उउमयमाणसुहेसु य	३३१, ३३२	तत्थ उ सण-सत्तिवण्णकउहो	१९८
उक्खिच्छणाए संघाडे	६	तत्थ उ सहकारम्मारुहारो	१९८
एएहि कारणे तित्थयरत्तं	१४३	तत्थ य पाडलसिरीसलिलो	१९८
कण्हा य कण्हराती	३६९	तत्थ य सियकुदधवलज्जोहो	१९८
कमला कमलप्यभा चेव	३६६	तत्थ य सुरगोवमणिविचित्तो	१९७
कजरिमियमहुरतंती	३२९, ३३२	तम्हा पवयणसारे	२०८
किं य तयं पम्हुद्धं	१७९	तिण्णेव य कोडिसया अट्ठासीति	१८१
कुडयज्जुणणीवसुरभिदाणो	१९७	तित्त-कडुकसार्यविल्लमहुर	३३२
खणलव तव च्चियाए	१४३	तित्तकडुयकसार्य[व]	३३१
गंधेसु जे न गिद्धा	३३२	तुंवे य रोहिणी मल्ली	६
गंधेसु य भद्दय पावएसु	३३२	तुट्ठेण व रुट्ठेण व	३३२, ३३२, ३३३, ३३३, ३३३
गंधेसु रज्जमाणा	३३१	तुसारदगधारपीवरकरो	१९८
गय-उसभ-सीह-अभिसेय	१९	तुसिया अन्वावाहा	१८३
गुणसंकरं हं तुमे	२०६	थण-जहण-वयण-कर-चरण	३३१, ३३२
घाणमणनिधुइकरं	२०५	थिण्ण णिक्किव अकयण्णुय	२०६
घाणिदियदुदंतत्तणस्स	३३१	दंसण विणए आवस्सए य	१४३
चक्खिंदियदुदंतत्तणस्स	३३१		

गाथाईम्

पृष्ठम्

दावद्वे उदगणाए	६
दासीशसपरिबुद्धा	१४७
दिसाओ विदिसाओ पूरयंती	२०५
दीविगवयमसहंती	३३१
देविंददाणविंदा वडंति	१८५
दोसकलिया सललियं	२०५
नाउण वधनिमित्तं	२०५
पउमसर-सागर-विमाण	१९
पउमा वसुमती चैव	३६६
पच्छा वडंति सीयं	१८५
पुत्ता बहुपुत्तिया चैव	३६६
पुत्वि उन्नित्ता माणुसेहिं	१८५
फासिंदियदुदंतत्तणस्स	३३२
फासेसु जे न गिद्धा	३३२
फासेसु य भद्गपावएसु	३३३
फासेसु रजमाणा	३३१
बरहिणविंदपरिणद्धसिद्धो	१९७
भुयगा भुयगवती चैव	३६६
भोगे अवयक्खंता पडंति	२०८
भोगेहिं निरवयक्खा तरंति	२०८
रयणागरस्स मज्जे	२०६
रसेसु य भद्गपावएसु	३३३
रुववती बहुरुवा	३६६

गाथाईम्

पृष्ठम्

रुवेसु जे न रत्ता	३३२
रुवेसु य भद्गपावएसु	३३२
रुवेसु रजमाणा	३३१
रोहिणी नवमिया चैव	३६६
वन्छलयाइ तेसिं अभिक्ख	१४३
वडंसा केउमती चैव	३६६
वयणं पिवासागयाए सद्धा मे	२०६
वरकमलकोमलंगी	१४७
वरवरिया घोसिज्जति	१८३
वसुगुत्ता वसुमिच्चा	३६९
वुत्था समयनिबद्धं देवा !	१७९
सहेसु जे न गिद्धा बसद्धमरणं	३३२
सहेसु य भद्गपावएसु	३३२
सहेसु रजमाणा रमंति	३२९
सा पवररयणदीवस्स देवया	२०५
सारसच्छायारवितघोसा	१९८
सारस्सयमाइच्चा वण्डी	१८३
सा बहुती भगवती दियल्लोयत्तुता	१४७
सासे कासे जरे दाहे	२३०
सीयलसुरभिनिमगरचरिओ	१९८
सुवोसा विमला चैव	३६६
सुर-असुर-देव-दाणव	१८३
सोईदियदुदंतत्तणस्स अह	३३१

तृतीयं परिशिष्टम्

‘वण्णओ’ आदिग्राह्याः पाठाः ।

[ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रे साक्षात् लिखिताः, किन्तु ‘वण्णओ’ ‘जाव’ इत्यादिशब्दैः अपर-संकेतैर्वा सूचिताः बहवः पाठा विद्यन्ते। ग्रन्थान्तरेषु दृश्यमाना ईदृशा ‘वण्णओ’ पदनिर्दिष्टा ‘जाव’ शब्दनिर्दिष्टाश्च पाठा आचार्यश्री अभयदेवसूरिभिः ग्रन्थान्तरेभ्य उद्धृत्य ज्ञाताधर्म-कथाटीकायां व्याख्याताः तेषु परिशिष्टे व्याख्यया सह प्राधान्येन संगृह्यन्ते।

इदं पुनरत्र ध्येयम्—‘वण्णओ’ इति शब्देन निर्दिष्टाः पाठा अत्र आदौ संगृहीताः। ‘जाव’ निर्दिष्टाः पाठास्तु तदनन्तरं संगृहीताः]

पृ० १ पं० २ वण्णओ । ‘वण्णओ’ शब्दसूचितः पाठ औपपातिक सूत्रे इत्थमुपलभ्यते—

“ते णं काले णं ते णं समद णं चंपा नाम नगरी होत्था रिद्धत्थिमियसमिद्धा पमुइयज्जजाण-वया आइणज्जमणूवा हलसयसहससंकिद्धविकिद्धलहपणत्तसेउसीमा कुक्कुडसंडेयगामपउरा उच्छुव्वसालिकलिया आचारवंतचेइयजुवइविसणिविद्धवहुला उक्कोडियगायगंठिमेयभटतकर-खंडरकरहिया खेमा णिदवहुवा सुभिकखा वीसत्थसुहावासा अणेगकोडिकुडुवियाइण्णिवुयसुहा णडगइराजलमलमुट्टियवेलेवयकहगपवगलासगआइकलगलंखमंखतूणइल्लतुंबवीणियअणेगतालायराणु-चरिया आरामुजाणअगडतलागदीहियवप्पिणिगुणोववेया उव्विद्धविउळगंभीरखायफलिद्धा चक्रगयमुसुंदिओरोहसयग्घिजमलकवाडवणदुप्पवेसा धणुकुडिलवंकपागापरिक्खित्ता कविसीसय-वट्टइयसंठियविरायमाणा अट्टालयचरियदारगोपुरतोरणउण्णयसुविभत्तरायमग्गा छेयायथिरइय-दढफलिहइंदकीला विवणिवणिछेतत्तिपियाइण्णिवुयसुहा सिंघाडगतिगचउक्कचचरणियावण-विविहवसुपरिमंडिया सुरग्गा नरवइपविइण्णमहिबइपहा अणेगवतुरगमत्तकुंजररइपहकरसीयसंद-माणीयाइण्णजाणजुग्गा विमउलणवणलिणिसोभियजला पंडुरवरमवणसणिमहिआ उत्ताणयणपेच्छ-णिजा पासादीया दरिसणिजा अभिरुवा पडिरुवा।” इति औपपातिकसूत्रे। अस्य व्याख्या औपपातिकसूत्रवृत्तौ आचार्यश्री अभयदेवसूरिभिर्बिहिता सा तत्र द्रष्टव्या।

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रटीकायां तु आचार्यश्रीअभयदेवसूरिभिर्यथा व्याख्या विहिता सा अत्रोपन्यस्यते—

“चंपा नाम नगरी होत्थ च्ति अभवत्, आसीदित्यर्थः। ननु चेदानीमपि साऽस्ति, किं पुनरधिकृतग्रन्थकरणकाले, तत्कथमुक्तमासीदिति ? उच्यते, अवसर्पिणीत्वात् कालस्य वर्णकग्रन्थ-वर्णितविभूतियुक्ता तदानीं नास्तीति। वण्णओ च्ति, चम्पानगर्या वर्णकग्रन्थोऽत्रावसरे वाच्यः, स चायम्—ऋद्धत्थिमियसमिद्धा, ऋद्धा भवनादिभिर्वृद्धिमपगता, स्तिमिता भयवर्जितत्वेन स्थिरा, समुद्धा घनधान्यादियुक्ता, ततः पञ्चयस्य कर्मधारयः। पमुइयज्जजाणवया, प्रमुदितः प्रमोद-कारणवस्तूनां सद्भावाज्जनाः नगरीवास्तव्यलोका जानपदाश्च जनपदभवास्तत्रायाताः सन्तो यस्यां

१. तत्रा नास्तीति खं० जे ३ ॥ २. ऋद्धत्थिं जे १ लो०। रिद्धत्थिमियं जे २ ॥

सा प्रमुदितजनजानपदा । आङ्गणजगमणूमा, मनुष्यजनेनाकीर्णा सङ्कीर्णा, मनुष्यजनाकीर्णैति वाच्ये राजदन्तादिदर्शनादाकीर्णजनमनुष्येयुक्तम् । हलसयसहैस्ससंकटवियद्वलद्वपन्नससेउसीमा, हलानां लाङ्गलानां शतैः सहस्रैश्च शतसहस्रैर्वा लक्षैः संकृष्टा विलिखिता विकृष्टं दूरं यावदविकृष्टा वा आसन्ना लष्टा मनोशा कर्षकाभिमतफलसाधनसमर्थत्वात् पण्णचेति योग्या कृता बीजवपनस्य सेतुसीमा मार्गसीमा यस्याः सा तथा, अथवा सङ्कृष्टादिविशेषणानि सेतूनि कुल्याजलसेक्यक्षेत्राणि सीमासु यस्याः सा तथा, अनेन तजनपदस्य लोकबाहुल्यं क्षेत्रबाहुल्यं चोक्तम् । कुकुडसंडेयगामपउरा, कुकुडः ताम्रचूडाः, षण्डेयः षण्डपुत्रकाः षण्डा एव, तेषां ग्रामाः समूहाः, ते प्रचुराः प्रभूता यस्यां सा तथा, अनेन लोकप्रमुदितत्वं व्यक्तीकृतम्, प्रमुदितो हि लोकः श्रीडार्थं कुकुटान् पोषयति षण्डांश्च करोतीति । उच्छुजवसालिकलिया, अनेन च जनप्रमोदकारणमुक्तम्, न ह्येवंप्रकारवस्वभावे प्रमोदो जनस्य स्यादिति । गो-महिस-गवेलगम्पभूया, गवादयः प्रभूताः प्रचुरा यस्यामिति वाक्यम्, गवेलका उरभ्राः । आधारैत्तत्त्वेद्यजुवइविविहसण्णिविट्-बहुला, आकारवन्ति सुन्दराकाराणि यानि चैत्यानि देवायतनानि, युवतीनां च तक्षणीनाम्, पण्यतक्षणीनामिति हृदयम्, यानि विविधानि संनिविष्टानि संनिवेशनानि पाटकास्तानि बहुलानि बहूनि यस्यां सा तथा । उक्कोडिय-गायनंठिमेय-भट-तकर-खंडरखरदिया, उक्कोडा उत्कोटा, लञ्चेत्यर्थः, तथा ये व्यवहरन्ति ते उत्कोटिकाः, गात्रात् मनुष्यशरीरायवविशेषात् कट्यादेः सकाशाद् ग्रन्थि कार्षापणादिषोडशिकां भिन्दन्ति आच्छिन्दन्तीति गात्रग्रन्थिभेदाः, भटाः चाभटाः बलारकारपञ्चयः, तस्कराः, तदेव चौर्यं कुर्वन्तीत्येवंशीलास्तस्कराः, खण्डरक्षा दण्ड-पाशिकाः शुस्कराला वा, एभी रहिता या सा तथा, अनेन तत्रोपद्रवकारिणामभावमाह । खेमा अशिवाभावात् । "निरुवहुवा, निरुपद्रुता, अविद्यमानराजादिकृतोपद्रवेत्यर्थः । सुंभिक्षा, सुष्ठु मनोशा प्रचुरा भिक्षा भिक्षाकाणां यस्यां सा सुभिक्षा, अत एव पाषण्डिनां गृहस्थानां च वीस्व-सुहावासा, विश्वस्तानां निर्भयानामनुसुकानां वा सुखः सुखस्वरूपः शुभो वा आवासो यस्यां सा तथा । अणेगकोडीकोटुंविद्याङ्गणनिच्चुयसुहा, अनेकाः कोटयो द्रव्यसंख्यायां स्वरूपपरिमाणे वा येषां ते अनेककोटयः, तैः कोटुम्बिकैः कुटुम्बिभिः आकीर्णा सङ्कुल या सा तथा, सा चासौ निर्वृता च सन्तुष्टजनयोगात् सन्तोषवतीति कर्मधारयः, अत एव सा चासौ सुखा च शुभा च वेति कर्मधारयः । नड-नट्टग-जल-मल्ल-मुट्टिय-वेल्बय-कहक-पक्क-लासक-आइक्खय-लंख-मंख-तूणइल्ल-तुंबवीणिय-अणेगतालाचराणुचरिया, नटा नाटकानां नाटयितारो, नर्तका ये नृत्यन्ति, अङ्कोल्ला इत्येके, जल्ला वस्त्राखेलकाः, रागः स्तोत्रपाठका इत्यन्ये, मल्लाः प्रतीताः, मौष्टिका मल्ला एव ये मुष्टिभिः प्रहरन्ति, विडम्बका विदूषकाः, कथकाः प्रतीताः, प्लवका ये उत्प्लवन्ते नद्यादिकं वा तरन्ति, लासका ये रासकान् गायन्ति, जयशब्दप्रयोक्तारो वा भाण्डा इत्यर्थः, आण्णायिका ये शुभाशुभमाख्यानन्ति, लङ्का महावंशाग्रखेलका, मल्लाः चित्रफलकहस्ता भिक्षाकाः, तूणइल्ल तूणाभिधानवाद्यविशेषवन्तः, तुम्बवीणिका वीणावादाकाः, अनेके च ये तालाचराः तालादानेन प्रेक्षाकारिणः, तैरनुचरिता आसेविता या सा तथा । अरासुज्जण-अगड-

१. सङ्कीर्णा नास्ति जे १ हे १ भा० ॥ २. "राजदन्तादिषु परम् ॥ २।२।३१ ॥ एषु पूर्वप्रयोगाहं परं स्यात् । दन्तानां राजा राजदन्तः" इति पाणिनीयव्याकरणसिद्धान्तकौमुद्याम् ॥ ३. "हस्स-संकट्ट" हे १ ॥ ४. "आल्विल्लोल्लवन्तमन्तेतेरमणा मतोः ८।२।१५९१" इति प्राकृतव्याकरणे । ५. निरुवहुवा जे २, ३ । निरुपद्रवा जे १, भा. लो. । हे १ मध्ये पाठः एव नास्ति ॥ ६. निरुप-द्रवा लो. ॥ ७. सुभिक्षा जे २, ३ विना ॥ ८. "नट्टजल्ल" हे १ विना ॥

तलाय-दीहिय-वण्णिणुणोववेया, आरमन्ति येषु माधवीलतागृहादिषु दम्पत्या[दी]नि ते आरामाः, उद्यानानि पुष्पादिमृदृक्षसङ्कुलान्युत्सवादी बहुजनमोग्यानि, अगडं च अवटाः कूपाः, सङ्गाणानि प्रतीतानि, दीर्घिकाः सारण्यः, वण्णिण चि केदाराः, एतेषां ये गुणाः रम्यतादयस्तैरुपेता युक्ता या सा तथा, उप अप इत इत्येतस्य शब्दत्रयस्य स्थाने शकन्धादिदर्शनादकारलोपे उपपेतेति भवतीति । उन्विद्धविपुलगंभीरखायफलिहा, उन्विद्धं उण्डं विपुलं विस्तीर्णं गम्भीरम् अलब्धमध्यं स्वातम् उपरि विस्तीर्णं अबःसङ्कटं परिखा च अब उपरि च समवातरूपा यस्याः सा तथा । चक्क-गाय-मुसुद्धि-ओभोह-सयग्वि-जमलकवाडघणदुप्पवेसा, चक्राणि अरधङ्गन्त्रिकाचक्राणि, गद्दाः प्रहरण-विशेषाः, मुमुण्डयोऽप्येवम्, अवरोधः प्रतोलीदारेण्वन्तरप्राकारः सम्भाव्यते, शतचन्धो महायष्टयो महाशिला वा याः पातिताः शतानि पुरुषाणां भन्ति, यमलानि समस्थितद्वयरूपाणि यानि कपाटानि घनानि च निश्चिद्राणि तैः दुःप्रवेशा या सा तथा । धनुकुडिलवंकपागारपरिक्लिप्ता, धनुः कुटिलं कुटिलधनुः, ततोऽपि वक्त्रेण प्राकारेण परिक्षिता या सा तथा । कविसीसय-वट्टरइयसंठियविरायमाणा, कपिशिर्वकैर्वृत्तरचितैः वतुलकृतैः संस्थितैः विशिष्टसंस्थानव-द्विर्विराजमाना शोभमाना या सा तथा । अट्टाअय-चरिय-द्वार-गोपुर-तोरण-उच्चयसुविभत्तराय-मगा, अट्टालकाः प्राकारोपरिवर्त्याश्रयविशेषाः, चरिका अष्टहस्तप्रमाणो नगरप्राकारान्तरालमार्गः, दाराणि भवनदेवकुलदीनानाम्, गोपुराणि प्राकारद्वाराणि, तोरणानि प्रतीतानि, उच्चतानि गुणवन्ति उच्चानि च यस्यां सा तथा, सुविभक्ता विविक्ता राजमार्गा यस्यां सा तथा, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः । छेयाथरियइयवडकलिहइडकीला, छेकेन निपुणेनाचार्येण शिल्पिना रचितो दडो बलवान् परियः अर्गळा इन्द्रकीलश्च गोपुरावयवविशेषो यस्यां सा तथा । विवणिवणिछेत्तसिप्पिया-इण्णरिन्वुयसुडा, विरगीनां वणिक्पथानां इष्टमार्गाणां वणिजां च वाणिजकानां क्षेत्रं स्थानं या सा तथा, शिल्पिभिः कुम्भकारादिमिराकीर्णां सुनिर्वृतेः सुवैश्च सुखिमिर्यां राजदन्तादिदर्शनात् सा तथा । सिंघाडग-तिग-चउक्क-चच्चर-पणियावणविविहवसुपरिमंडिया, शृङ्गाटकं त्रिकोणं स्थानम्, त्रिकं यत्र रथ्यात्रयं मिलति, चतुष्कं रथ्याचतुष्कमीलकः, चत्वरं बहु-रथ्यापातस्थानम्, पणितानि भाण्डानि, तत्प्रधाना आपणा हट्टाः, विविधवैसुनि अनेकविधद्रव्याणि, एभिः परिमण्डिता या सा तथा । सुरम्मा अतिरमणीया । नरवट्टपविहट्टमहिचट्टपहा, नरपतिना राज्ञा प्रविकीर्णो गमनागमनाभ्यां व्याप्तः महीपतिपथो राजमार्गो यस्यां सा तथा, अथवा नरपतिना प्रविकीर्णो विक्षिप्ता निरस्ता शेषमहीपतीनां प्रभा यस्यां सा तथा । अणेगवरतुरंग-मत्तकुंजर-रहपह-कर-सीय-संदमाणीआइण्णजाणजुंगा, अनेकैर्वरतुरङ्गैर्मत्तकुंजरैः रहपहयर चि रथनिकरैः शिबि-काभिः स्यन्दमानाभिराकीर्णा व्याप्ता यानैर्युग्यैश्च या सा तथा, तत्र शिबिकाः कूटकारेण छादिताः जम्पानविशेषाः, स्यन्दमानिकाः पुरुषप्रमाणजम्पानविशेषाः, यानानि शकटादीनि, युग्यानि गोल्ल-विषयप्रसिद्धानि द्विहस्तप्रमाणानि वेदिकोपशोभितानि जम्पानान्येवेति । विमउल्लनवनल्लिणिसोभिय-जला, विमुकुलाभिः विकसितकमलभिर्नवानिर्नलिनीभिः पद्मिनीभिः शोभितानि जलानि यस्यां सा तथा । पंडुरवरभवणसज्जिमहिया, पाण्डुरैः सुधाधवलैर्वरभवनैः प्रासदैः सम्यक् नितरां महितेव महिता पूजिता या सा तथा । उत्तणनयणपेण्डणिज्जा सौभाग्यातिशयादुत्तानैः अनिमिषैर्वनैः लोचनैः प्रेक्षणीया या सा तथा । पासाईया चित्तप्रसत्तिकारिणी दूरिसणिज्जा यां पश्यच्छुः अरं

१. “अचोऽन्त्यादि टि ११११६४। अचां मध्ये योऽन्त्यः स आदिर्यस्य तत् टिसंज्ञं स्यात् । शकन्धादिषु पररूपं वाच्यम् । तच्च टेः । शकन्धुः, कर्कन्धुः, कुलटा” इति पाणिनीयव्याकरण-सिद्धान्तकौमुद्याम् ॥ २. °वान्तरप्रकारः जे ३ हे १ ॥ ३. °वस्तूनि जे ३ ख० विना ॥

न गच्छति । अभिरूपा मनोरूपा पदिरूपा द्रष्टारं द्रष्टारं प्रति रूपं यस्या सा तथेति ॥” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १-३ ।

पृ० २ पं० २. वण्णओ । अयं वर्णक औपपातिकसूत्रे इत्थं वर्तते—

“तीसे णं चंपाए णयरीए बहिया उत्तरपुरस्थिमे दिसीभाए पुण्णभदे नाम चेइए होत्था चिराईए पुव्वपुरिसपण्णसे पोरणे सहिए वित्तिए गाए सच्छत्ते सज्जाए सवण्णे सपडागे पद्दागाइपडागमंडिए सलोमहत्थे कयवेयड्डिए लाउल्लोइयमहिए गोसीसरसरत्तचंदणदहरदिण्णपंच-गुलितले उवचियवंदणकळसे वंदणबडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभाए आसत्तोसत्तविउलवट्टवग्गारिय-मल्लदामकळावे पंचवण्णसरसरभिसुकपुप्फपुंजोवयारकल्लिए कालागुरुपवरकुंदुरुक्कुपुक्कधूवमधमधंत-गंधुदुयाभिरामे सुगंधवरगंधगंधिए गंधवट्ठिभूए णडणट्टगजल्लमुट्टियवेलंबगपवगकहगलासगआइ-क्खगलंखमंखतूणइल्लतुंजवीणियभुयगमागहपरिगए बहुजणजाणवयस्स विस्सुयकित्तिए बहुजणस्स आहुस्स आहुणिजे पाहुणिजे अच्चणिजे वंदणिजे नमंसणिजे पूयणिजे सक्कारणिजे सम्माणणिजे कळाणं मंगलं देवयं चेइयं विणएणं पज्जुवासणिजे दिव्वे सच्चे सच्चोवाए सणिहियपाडिहेरे जागसहस्सभागपडिच्छए बहुजणो अच्चेइ आगम्म पुण्णभद्वेइयं पुण्णभद्वेइयं ।

से णं पुण्णभदे चेइए एकेणं महया वणसंडेणं सव्वओ समंता परिविखत्ते । से णं वणसंडे किण्हे किण्होभासे, नीले नीलोभासे, हरिए हरिओभासे, सीए सीओभासे, णिडे णिडोभासे, तिव्वे तिव्वोभासे, किण्हे किण्हच्छाए, नीले नीलच्छाए, हरिए हरियच्छाए, सीए सीयच्छाए, णिडे णिद्वच्छाए, तिव्वे तिव्वच्छाए, घणकडिअकडिच्छाए, रम्मे, महामेहिणिकुरंवभूए ।

ते णं पायवा मूलमंतो केदमंतो खंधमंतो तयामंतो सालमंतो पवालमंतो पत्तमंतो पुप्फमंतो फलमंतो बीयमंतो अणुपुव्वसुज्जायकइल्लवट्टभावपरिणया एक्खंधी अणेगसाला अणेगसाहप्पसाह-विट्ठिमा अणेगनरवामसुप्पसारियअणेज्झघणविउल्लवट्टखंधी अच्छिहपत्ता अविरलपत्ता अवाईणपत्ता अणईअपत्ता निहुयजरट्ठपत्ता णवहरियभिसंतपत्तभारंघवारगंभीरदरिसणिजा उवणिगायणवतरण-पत्तपल्लवकोमलउज्जलचलंतफिसल्यसुकुमालपवालसोहियवरंकुरगसिहरा णिच्चं कुसुमिया णिच्चं माइया णिच्चं लवइया णिच्चं धवइया णिच्चं गुलइया णिच्चं गोच्छिइया णिच्चं जमलिया णिच्चं जुवलिया णिच्चं विणमिया णिच्चं पणमिया णिच्चं कुसुमियमाइयलवइयथवइयगुलइयगोच्छियजमलिय-जुवलियविणमियपणमियसुविमच्चपिंडमंजरिवडिसयधरा सुयवरहिणमयणसालकोइल्लकोभगकभिगारग-कौडलगजैवजौवगणंदीमुहकविलपिंलगक्खगक्कारंडक्कवायक्कलहंससारसअणेगसउणगणमिहुणविर-इयसट्टुणाइयमहुरसरणाइए सुरम्मे संपिंडियदरियभमरमहुयरिपहकरपरिलिन्तमत्तछप्पयकुसुमासव-लोलमहुरगुमगुमंतगुंजंतदेसभाए अभित्तरपुप्फफले बाहिरपत्तोच्छण्णे पत्तेहि य पुप्फेहि य उच्छन्नपल्लिच्छे साउफले निरोयए अकटए णाणाविहगुच्छगुम्ममंडवगग्गमसोहिए विचित्तसुह-केउभूए वावीपुक्खरिणीदीहियासु य सुनिवेशियरम्मजालहरए पिंडिमणीहारिमं सुगंधि-सुहसुरभिमणहरं च महया गंधद्वणिं मुंचंता णाणाविहगच्छगुम्ममंडवगग्गमसुहसेउकेउबहुला अणेगरहज्जणजुगसिवियपविमोयणा सुरम्मा पासादीया दरिसणिजा अभिरूपा पदिरूपा ।

तरस णं वणसंडस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थ णं महं एके असोगवरपायवे पण्णत्ते कुसविकुस-विमुद्धक्खलमूले मूलमंतो केदमंतो जाव परिमोयणे सुरम्मे पासादीए दरिसणिजे अभिरूवे पदिरूवे ।

से णं असोगवरपायवे अणोहिं बहूहिं तिलएहिं लउएहिं छत्तोवेहिं सिरीसेहिं सत्तवणेहिं

१. °वद्ध° जे० ॥ २. °सुगंधिसुह° जे० । °सुगंधिं सुह° अटी० ॥ ३. मुंचंता जे० । सुयंता खं० । मुंचयंता अटी० ॥

दहिवण्णेहि लोद्वेहिं भवेहिं चंदणेहिं अज्जुणेहिं णीवेहिं कुडएहिं कल्वेहिं सव्वेहिं फणसेहिं दालिमेहिं सालेहिं तालेहिं तमालेहिं पियएहिं पियंगूहिं पुरोवगेहिं रायरुक्खेहिं णंदिरुक्खेहिं सव्वओ समंता संपरिक्खित्ते ।

ते णं तिलया लउया जाव णंदिरुक्खा कुसविकुसविसुद्धरुक्खमूला मूलमंतो कंदमंतो एएसिं वण्णओ भाणियव्वो जाव सिवियपरिमोयणा सुरम्भा पासादीया दरिसणिजा अभिरुवा पडिरुवा ।

ते णं तिलया जाव णंदिरुक्खा अण्णेहिं बहूहिं पउमलयाहिं णागलयाहिं असोअलयाहिं चंपगलयाहिं चूयलयाहिं वणलयाहिं वासंतिपलयाहिं अइमुत्तयलयाहिं कुंदलयाहिं सामलयाहिं सव्वओ समंता संपरिक्खित्ता ।

ताओ णं पउमलयाओ णिच्चं कुसुमियाओ जाव वडिसयधराओ पासादीयाओ दरिसणिजाओ अभिरुवाओ पडिरुवाओ ।

तस्स णं असोभावपायवस्स हेट्ठा ईसिं खंधीसमल्लीणे एत्थ णं महं एक्के पुढविसिलापट्टए पण्णत्ते विक्खंभायामउस्सेहसुप्पमाणे किण्हे अंजणगवाणकुवलयहलहरकोसेजागासकेसकज्जलंगी खंजगसिंभेदरिट्ठयजंबूकलअसणगसणबंधणणील्लुपलपत्तनिकरअयसिं कुसुमप्पगासे मरगयमसार-कलित्तणयणकीथरासिवण्णे णिद्धणे अट्टसिरे आयंसयतलोवमे सुरम्भे ईहामियउसभतुरगणरमगर-विहगवालगाकिण्णररुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्ते आईणगरूयबूरणवणीयतूलफरिसे सीहासणसंठिए पासादीए दरिसणिजे अभिरुवे पडिरुवे ।” इति औत्पातिकसूत्रे ।

“पूर्वभद्रं नाम चैत्यं व्यन्तरायतनम्, वण्णओ त्ति चैत्यवर्णको वाच्यः, स चायम्—चिरादए पुव्वपुरिसपन्नत्ते, चिरः विरकाल आदिः निवेशो यस्य तच्चिरादिकम्, अत एव पूर्वपुरिषैः अतीतनरैः प्रज्ञसम् प्रकाशितं पूर्वपुरुषप्रज्ञसम् । पुराणे, चिरादिकत्वात् पुरातनम् । सद्दिष्ट, शब्दः प्रसिद्धिः, स सञ्ज्ञातो यस्य तच्छब्दितम् । वित्तिष्ट, वित्तं द्रव्यं तदस्ति यस्य तद् वित्तिकम्, वृत्तिं वाऽऽभितलोकानां ददाति यत्तद् वृत्तिदम् । नाए, न्यायनिर्णायकत्वात् न्यायः, ज्ञातं वा ज्ञात-सामर्थ्यमनुभूततत्प्रसादेन लोकेनेति । सच्छत्ते सज्जप्प सघंटे सपडगाइपडगागमंडिए, सह पताकया वर्तत इति सपताकम्, एकां पताकामतिक्रम्य या पताका साऽतिपताका, तया मण्डितं यत्तत्तथा, तच्च तच्चेति कर्मधारयः । सलोमहत्थे, लोममयप्रमार्जनकयुक्तम् । कैयवेयड्डीए, कृतव्रित्तदिकं रचितवेदिकम् । लाउल्लोइयमहिष्ट, लाइयं यद्दूमेऽश्वगणादिनोपलेपनम्, उल्लोइयं कुड्यमालानां सेटिकादिभिः संस्पृष्टकरणम्, ततस्ताभ्यां महितमिव महितं पूजितं यत्तत्तथा । गोसीससरसरत्तचंदण-दहरदिष्टपंचंगुलितले, गोशीर्षेण सरसरत्तचन्दनेन च दहरेण बहलेन चपेटाप्रकारेण वा दत्ताः पञ्चाङ्गुलयः तला हस्तका यत्र तत्तथा । उवच्चियवंदणकलसे, उपचिता निवेशिताः वन्दनकलशा मङ्गल्यघटा यत्र तत्तथा । वंदणघडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभागे, वन्दनघटाश्च सुधुक्कृतोरणानि च द्वारदेशभागं प्रति यस्मिन्वद् वन्दनघटमुकृततोरणप्रतिद्वारदेशभागम्, देशभागश्च देश एव । आसत्तोसत्तत्रिपुलवट्टवग्धारियमल्लदामकलावे, आसक्तो भूतो सम्बद्ध उत्सक्त उपरि सम्बद्धः विपुलो विस्तीर्णः वृत्तो वर्तुलः वग्धारिभो त्ति प्रलम्बमानः माल्यदामकलापः पुष्पमालासमूहो यत्र तत्तथेति । पंचवण्णसुरभिमुक्कपुफुंजोवयारकलिष्ट, पञ्चवर्णेन सुरभिणा मुक्केन श्रितेन पुष्प-पुञ्जलक्षणेनोपचारेण पूजया कलितं यत्तत्तथा । कालागरु-पवरकुंदुरुक-सुरुक-धूवमैघमघेतंगंधुदुषा-

१. निवेहिं जे० ॥ २. पासाह्या जे २, ३ ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—कयवेयड्डीए लो० जे ३, १ भा० । कयविद्यड्डीए हे १ । कयवेयड्डीए खं० जे २ ॥ ४. उवजियं हे १ भा० विना ॥ ५. °कृतास्तो° जे १ ॥ ६. °मघमघमघेतं° जे २, ३ ॥

भिरामे, कालागवप्रभृतीनां धूपानां यो मयमघायमानो गन्ध उद्धूत उद्धूतस्तेनाभिरामं यत्तथा,
तत्र कुङ्कुमं चीडा, तुरुष्कं सिल्हकम् । सुगंधवरगंधगंधिप, सद्रन्धा ये वरगन्धा वासास्तेषां गन्धो
यत्रास्ति तत्तथा । गंधवट्टिभूए, सौरभ्यातिशयात् गन्धद्रव्यगुटिकाकल्पमित्यर्थः । नड-नट्टग-जल-
मल्ल-मुट्टिय-वेळं वग-पवक-कहक-लासक-आहकखय-लंख-मंख-तूणहल-तुंबवीणिय-भुयग-मागह-
परिणए, पूर्ववत्, नवरं भुजगा भुजङ्गा भोगिन इत्यर्थः, भोजका वा तदर्चकाः, मागधा भट्टाः ।
बहुजणजागवयस्स विस्सुयकितिए, बहुजोनस्थ पौरस्य जानपदस्य च जनपदभवलोकस्य विश्रुत-
कीर्तिकं प्रतीतख्यातिकम् । बहुजणस्स आहुस्स आहुणिजे, आहोतुः दातुः आहवनीयं सम्प्रदान-
भूतम् । पाहुणिजे प्रकर्षेण आहवनीयमिति गमनिका । अच्चाणिजे चन्दनगन्धादिभिः, वेदणिजे
स्तुतिभिः, पूयणिजे पुष्पैः, सक्कारणिजे वस्त्रैः, सम्माणणिजे बहुमानविषयतया, कल्लाणं मंगलं
देवयं चेइयं विणएणं पज्जुवासणिजे, कल्याणमित्यादिधिया विनयेन पर्युपासनीयम् । दिव्वे
दिव्ये प्रधानं सत्त्वे सत्यं सत्यादेशत्वात् सत्त्वोवाए सत्यावपाते सत्यसेवं सेवायाः सफली-
करणत्वात् सन्निहित्यपाडिहेरे विहितदेवताप्रातिहार्यं जागसहस्सभागपडिच्छए, यागाः पूजाविशेषाः
ब्राह्मणप्रसिद्धास्तस्सहस्राणां भागम् अंशं प्रतीच्छति आभाव्यत्वात् यत्तथा । बहुजणो अच्चेइ
भागम्म पुण्णमहं चेइअं ।

से णं पुण्णमहे चेइए एकेणं महया वणसंछेण सत्त्वओ समंता संपरिविखत्ते, सर्वतः सर्वदिक्षु
समन्तात् विदिक्षु च । से णं वणसंछे किण्हे कालवर्णीः किण्होभासे कृष्णावभासः कृष्णप्रभः कृष्ण
एवाऽवभासत इति कृष्णावभासः नीले नीलोभासे प्रदेशान्तरे, हरिप हरिओभासे प्रदेशान्तर एव ।
तत्र नीलो मयूरगलवत्, हरितस्तु शुक्रपिच्छवत्, हरितालाम इति वृद्धाः । सीए सीओभासे, शीतः
स्पर्शपेक्षया, वल्ल्याद्याक्रान्तत्वादिति वृद्धाः, निद्धे निद्धोभासे सिग्घो न तु रुक्षः, तिब्बे तिब्बोभासे
तीनो वर्गादिगुणप्रकर्षवान्, किण्हे किण्हच्छाए, इह कृष्णशब्दः कृष्णच्छाय इत्यस्य विशेषणमिति
न पुनरुक्तता, तथाहि—कृष्णः सन् कृष्णच्छायः, छाया चावित्यावरणजन्यो वस्तुविशेषः, एवं
नीले नीलच्छाए, हरिप हरियच्छाए, सीए सीयच्छाए, निद्धे निद्धच्छाए, तिब्बे तिब्बच्छाए,
घणकडियकडिच्छाए अन्योन्यं शाखानुप्रवेशाद् बहलनिरन्तरच्छायः, रम्मे, महामेहनिकुसंबभूए
महामेघवृन्दकत्वर इत्यर्थः, ते णं पायवा मूलमंतो कंदमंतो, कन्दो मूलानामुपरि, खंभमंतो, स्कन्धः
स्थुडम्, तयामंतो, सालमंतो, शाला शाखा, पवालमंतो, प्रवालः पल्लवाङ्कुरः, पत्तमंतो पुष्पमंतो
फलमंतो बीजमंतो अणुपुण्यसुजायद्वलवट्टभावपरिणया, आनुपूर्व्येण मूलादिपरिपाट्या सुष्ठु जाता
रुचिराः वृत्तभावं च परिणता ये ते तथा, एक्खंभी अणेगसाला अणेगसाहप्पसाहविडिमा, अनेक-
शाखाप्रशालो विटपस्तन्मध्यभागो वृक्षविस्तारो वा येषां ते तथा, अणेगनरवामसुप्पसारिय-
अनेगवणविपुलवट्टेवंभी, अनेकभिर्नरवामाभिः सुपसारिताभिरग्राह्यो वणो निविडो विपुलो
विस्तीर्णो वृत्तश्च स्कन्धो येषां ते तथा, अक्खिइपत्ता नीरन्त्रपर्णीः, अविरलपत्ता निरन्तरदलाः,
अवाइणपत्ता अवाचीनपत्राः अधोमुखपलाशाः अवातीनपत्ता वा अवातोपहतवर्हीः, अणइइ-
पत्ता इतिविरहितच्छदाः, निब्बुयजरडपंडुपत्ता अपगतपुराणपाण्डुरपत्राः, नवहरियभिसंत-
पत्तभारंभकारगंभीरहरिसिण्जा, नवेन हरितेन भिसंत चि दीव्यमानेन पत्रभारेण दलचयेना-
न्धकारा अन्धकारवन्तः, अत एव गम्भीराश्च दृश्यन्ते ये ते तथा, उवन्नियगयनवतरुण-
पत्तपल्लवकोमलउज्जलखलंतकिंसेल्यसुकुमालपवालसोहियवरंकुरगसिहरा, उपनिर्गतैर्नवतरुण-

१. कालवर्णीः जे ३ विना नास्ति ॥ २. एक्कखंभी खं । एक्खंभा हे १ विना ॥ ३. °खंभा
जे २ ॥ ४. °किसिलय° हे १ जे २, ३ लो० ॥

पत्रपल्लवैरिति अभिनवरत्नगुच्छैः तथा कोमलोज्ज्वलैश्चलद्भिः किसल्यैः पत्रविशेषैस्तथा सुकुमालप्रवालैः शोभितानि वराङ्कुराण्यग्रशिखराणि येषां ते तथा, इह चाङ्कुर-प्रवाल-किशलयपत्राणाम् अत्य-बहु-बहुतरादिकालकृतावस्थाविशेषाद् विशेषः सम्भाव्यत इति । निम्बं कुसुमिया निम्बं माह्वया मयूरिताः, निम्बं लवङ्गया पल्लविताः, निम्बं थवङ्गया स्तवकवन्तः, निम्बं गुलुङ्गया गुल्मवन्तः, निम्बं गोच्छ्रिया जातगुच्छाः, यद्यपि स्तवक-गुच्छयोरविशेषो नाम-कोशोऽधीतस्तथापीह विशेषो भावनीयः, निम्बं जमळिया, यमलतया समश्रेणितया व्यवस्थिताः, नताः, निम्बं जुबळिया युगलतया स्थिताः, निम्बं विणमिया विशेषेण फल-पुष्पभारेण, निम्बं पणमिया तथैव नन्तुमारब्धाः, निम्बं कुसुमिय-माह्वय-लवङ्गय-थवङ्गय-गुलुङ्गय-गोच्छ्रिय-जमलिय-जुबळिय-विणमिय-पणमिय-सुविभक्तपिंडि-मंजरिवडेंसगंधरा, केचित् कुसुमितयेकैकगुणयुक्ताः, अपरे तु समस्तगुणयुक्ताः, ततः कुसुमिताश्च ते इत्येवं कर्मधारयः, नवरं सुविभक्ता विविक्ता सुनिष्पन्नतया पिण्ड्यो लुब्धः मञ्जुर्वथ प्रतीताः, ता एवावतंसकाः शेखरकाः, तान् धारयन्ति ये ते तथा, तथा सुय-वरहिण-मयणसाल-कोहल-कोभगक-मिंगारक-कौंडलक-जीवजीवक-नंदीमुह-कविल-पिंगलवस्त्रग-कारंड-चक्रवाय-कलहंस-सारस-अणेगसउणमणिमुहुणविचैरियसदुण्णइयमहुरसरनाइए शुकादीनां सारसान्तानां अनेकेषां शकुनगगानां मिथुनैर्विचरितं शब्दोक्तिकं च उन्नतशब्दकं मधुरस्वरं च नादितं लपितं यस्मिन् स तथा, वनखण्ड इति प्रकृतम्, सुरभ्यो संपिंडियदरियभमरमहुकरिपहकरपरिलितमत्त-छपचकुसुमासवलोलमहुरगुमुगुमुगुमितगुंजतदेसभागे, सपिण्डिता इतभ्रमरमधुकरीणां वनसत्काना-मेव पहकर ति निकरा यत्र स तथा, तथा परिलीयमाना अन्यत आगत्य लयं यान्तो मत्तपट्टपाः कुसुमासवलोलः किञ्चलकलम्पटाः मधुरं गुमुगुमायमानाः गुञ्जन्तश्च शब्दविशेषं विदधानाः देशभागेषु यस्य स तथा, ततः कर्मधारयः । अबभंतरपुष्पफला, बाहिरपत्तुच्छा, पत्तेहि य पुष्केहि य उच्छन्नपल्लिच्छन्ना अत्यन्तमाच्छादिता इत्यर्थः, एतानि पुनर्वृक्षाणां विशेषणानि । साउफले मिष्टफले, इतो वनखण्डस्य भूयो विशेषणानि, निरोधए रोगवर्जितः, नाणाविहगुच्छगुम्ममंडवगसोहिए, विचिचिसुहकेउभूए, विचित्रान् शुभान् केतून् ध्वजान् भूतः प्रातः, वावि-पुक्खरिणि-दीहियासु य सुनिवेशियरम्मजालहरए, धारीषु चतुरस्त्रासु पुष्करिणीषु वृत्तासु पुष्करतीषु वा दीर्घिकासु च ऋजुसारणीषु सुष्ठु निवेशितानि रम्याणि जालगृहकाणि यत्र स तथा । पिंडिमनीहारिमं सुगंधिं सुहसुरभिमणहरं च महया गंधंद्धणि मुंचंयता, पिण्डिमनिहारिमां पुद्रलसमूहरूपां दूरदेशगामिनीं च सुगंधिं सद्रन्धिकां शुभसुर-भिन्धो गन्धान्तरेभ्यः सकाशान्मनोहरा या सा तथा, तां च महता मोचनप्रकारेण विभक्ति-व्यत्ययात् महतीं वा गन्ध एव भ्रागिहेतुत्वात् वृत्तिकारित्वाद् गन्धप्राणिस्तां सुञ्जन्त इति वृक्ष-विशेषणम्, एवमितोऽन्यान्यपि, नाणाविहगुच्छगुम्ममंडवकधरकसुहसेउकेउबहुला, नानाविधाः गुच्छा गुल्मानि मण्डपका गृहकाणि च येषां सन्ति ते तथा, तथा शुभाः सेतवो मार्गा आलवालपात्यो वा केतवश्च ध्वजा बहुला बहवो येषां ते तथा, ततः कर्मधारयः, अणेगरहजाणजोगसिथियपवि-

१. हे १ खं० विना—किसिल्यैः जे १, २, ३, लों० ॥ २. तथा सुयं जे २ लों० विना ॥
३. 'विचलियस' खं० । 'विचरियः स' जे १ ॥ ४. मिथुनैर्विचरितं लों० खं० हे १ जे २ मु० । मिथुनैर्विचरितं जे ३ । औपपातिकवृत्तौ 'मिथुनैर्विचरितम्' इति पाठः ॥ ५. 'पल्लिच्छा हे १ ॥
६. जे २, ३ विना—'हरिमसुं'गंधिसुह' जे १ । 'हारिमं सुगंधिसुह' लों० खं० । 'हारिसु-गंधिसुह' हे १ ॥ ७. 'ध्वजणि मुं' हे १ । 'ध्वजणि जे ३ खं० ॥ ८. सुयंता लों० ॥

मोयणा अनेकेषां रथादीनामधोऽतिविस्तीर्णत्वात् प्रविमोचनं येषु ते तथा, सुरम्मा पासाईया वरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा ।

तस्स णं वणसंडस्स बहुमज्झदेसभागे एत्थ णं महं एके असोगवरपायवे पण्णत्ते कुस-
विकुसविसुद्धरुक्खमूले, कुशा दर्मा विकुशा वत्तजादयस्तैर्विशुद्धं विरहितं वृक्षानुरूपं मूलं समीपं
यस्य स तथा, मूलमंते इत्यादिविशेषणानि पूर्ववद् वाच्यानि यावत् पडिरूवे ।

से णं असोगवरपायवे अक्कोहिं बहूहिं तिलएहिं लउएहिं छेत्तोएहिं सिरीसेहिं सैत्तवक्कोहिं
दहिवक्कोहिं लोदेहिं धवेहिं चंक्कोहिं अज्जुणेहिं निवेहिं कुळएहिं कलंबेहिं सव्वेहिं फणसेहिं सोलेहिं
कमालेहिं पियंएहिं पियंगूहिं पुरोवएहिं रायरुक्खेहिं नंदिरुक्खेहिं सव्वओ समंता संपरिक्खित्ते,
ते णं तिलया लउया जाव नंदिरुक्खा कुस-विकुसविसुद्धरुक्खमूला मूलमंतो इत्यादि पूर्ववत्,
यावत् पडिरूवा ।

ते णं तिलया जाव नंदिरुक्खा अज्जाहिं बहूहिं पउमलयाहिं नागलयाहिं असोगलयाहिं
चंपयलयाहिं चूयलयाहिं वणलयाहिं वांसंतिथलयाहिं कुंदलयाहिं सामलयाहिं सव्वओ समंता
संपरिक्खित्ता । ताओ णं पउमलयाओ निच्चं कुसुमिया जाव पडिरूवाओ ।

तस्स णं असोगवरपायवस्स हेट्ठा 'ईसिखंधीसमल्लीणे स्कन्धासंधमित्यर्थः एत्थ णं महं एके
पुढविसिलापट्टए पण्णत्ते, एत्थ णं ति शब्दोऽशोकवस्पादपस्य यदधोऽनेत्येवं सम्बन्धनीयः ।
विक्खंभायामसुप्पमाणे णिण्हे अज्जण-वाण-कुवलय-हलहरकोसेज्ज-आगास-केस-कज्जलंगी-खंजण-
सिंगमेय-रिट्ठय-जंबूफल-असनक-सणवंधण-नीलुप्पलपत्तनिकर-अयसिकुसुमप्पयासे नील इत्यर्थः,
अज्जनको वनस्पतिः, हलधरकौटोयं बलदेववत्तम्, कज्जलाङ्गी कज्जलगृहम्, शृङ्गभेदो महिषादि-
विषाणच्छेदः, रिष्ठकं रत्नाम्, असनको वीथकाभिधानो वनस्पतिः, सव्ववन्धनं सनपुष्पवृन्तम् ।
मरकत-मसार-कलित्त-नयणवियरासिवन्ने, मरकतं रत्नम्, मसारो मृत्तुणीकारकः पाषाणविशेषः,
कलित्तं ति कडित्रं कृत्तिविशेषः, नयनवीका नेत्रमध्यतारा तद्वाशिर्गणः काल इत्यर्थः निद्धवणे
सिग्धवणः, अट्टसिरे अष्टशिराः अष्टकोण इत्यर्थः । आयंसतलोचमे सुरम्मे ईहाभिग-उसम-
नुरग-नर-मगर-बालक-किन्नर-रु-सरभ-चमर-वणलय-पउमलयमतिचित्ते, ईहामृगाः वृकाः,
व्यालकाः श्वापदमुजगाः, आईणग-रुय-बूर-णवणीय-नूलफासे, आजिनकं चर्ममयं वस्त्रम्, रुतं
प्रतीतम्, बूरो वनस्पतिविशेषः, तूलं अर्कतूलम् । सीहासणसंतिट्ठ पासाईए जाव पडिरूवे
ति ।" इति आचार्यश्रीअमरदेवसूरिविरचितायां ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ३-६ ।

पृ० ३ पं० १. वण्णओ । दृश्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० ४९ पं० १५ इत्यस्य टिप्पणम् । अयं पाठ
औपपातिकसूत्रे इत्थं वर्तते—“ तथ णं चंपाए णयरीए कूणिए णाम राया परिवसइ, महयाहि-
मवंतमहंतमलयमंदरमहिंदसारे अच्चंतविसुद्धदीहरायकुळवंसुप्पसूते णिरंतरं रायलक्खणविराड्-
अंगमणे, बहुज्जणबहुभाणे पूजिते सव्वगुणसमिद्धे खत्तिए मुहते मुद्धाहिसित्ते माउपिउमुजाते
दवपत्ते सीमंकरे सीमंकरे खेमंकरे खेमंकरे मणुस्सिंदे जणवयपिया जणवयपाले जणवयपुरोहिते

१. जे २, ३ विना—छत्ताएहिं जे १ हे १ । 'छत्ताएहिं' पाठः खं० लों०मध्ये नास्ति एव ॥
२. सत्तिवक्कोहिं जे २, ३ । सत्तहिं खं० ॥ ३. दहिवक्कोहिं नास्ति लों० खं० ॥ ४. निवेहिं जे ३ ॥
५. तालेहिं जे १ ॥ ६. पियंएहिं खं० जे ३ ॥ ७. लउया याव खं० । लयाओ जाव लों० जे १ ।
लउया हे १ मध्ये पाठः एव नास्ति ॥ ८. वांसंतिल० खं० जे ३ ॥ ९. ईसिखंधीसमल्लीणे जे १ ।
ईसिखंधीसमल्लीणे हे १ । ईसिखंधीसमल्लीणे लों० । ईसि खंध समल्लीणे जे २ ॥ १०. 'सज्ज
इत्यर्थः' इति औपपातिकसूत्रवृत्तौ ॥

सेउकरे केउकरे णरपवरे पुरिसवरे पुरिससीहे पुरिसवग्ग पुरिसासीविसे पुरिसपुंडरीए पुरिसवर-
गंधहत्थी अहुं दित्ते वित्ते विच्छिण्णविउलभवण-सयणा-SSसण-जाण-वाहणाहणो बहुधण-
बहुजातरुवरयते आओगपओगसंपउत्ते विच्छिण्णपउरभत्तपाणे बहुदासी-दास-गो-महि-
गवेलकपभूते पडिपुणजंत-कोस-कोट्टागराउधगारे बलवं दुब्बलपच्चामित्ते ओहतकंटयं निहयकंटयं
मल्लियकंटयं उद्धियकंटयं अकंटयं ओहतसत्तुं णिहतसत्तुं मल्लितसत्तुं उद्धियसत्तुं निजियसत्तुं
पराइयसत्तुं ववगयदुग्गिभस्सं मारिभयविप्पमुक्कं खेमं सिवं सुभिक्षं पसंतडिंबडमरं रजं
पसाहेमाणे विहरति ।”

अस्य आचार्यश्री अभयदेवसूरिभिर्व्याख्या एवं विहितास्ति—“राजवर्णके लिख्यते—
महयाहिमवंतमहंतमलयमंदरमहिंसारे, महाहिमवानिव महान् शेषराजपर्वतापेक्षया, तथा मलयः
पर्वतविशेषः, मन्दरो मेरुः, महेन्द्रः पर्वतविशेषः शक्रो वा, तद्रत्नं सारः प्रधानो यः स तथा ।
अर्धतविमुद्धदीहरायकुलवंससुप्पसूए, अत्यन्तविमुद्धोऽतिनिर्दोषो दीर्घश्चिरकाळीनो यो राज्ञां
कुलरूपो वंशस्तत्र सुष्ठु प्रसूतो यः स तथा । निरंतरं राज्यलक्षणविशद्व्यंगमंगे, राजलक्षणैः
स्वस्तिकादिभिः विराजितं अङ्गमङ्गं गात्रं यस्य स तथा, मकारस्तु प्राकृतशैलीप्रभवः । मुविए चि
मुदितः प्रमोदवान्, अथवा निर्दोषमातृकः, यदाह—‘मुइओ जो होइ जोगिमुद्धो उ’ []
चि । मुद्धाभिसित्ते चि पितृ-पितामहादिभिः राजभिर्वा यो राज्येऽभिषिक्तः । माउपिउसुजाए चि
पित्रोर्विनीततया सत्पुत्रः । दयपत्ते चि प्राप्तकण्ठागुणः । सीमंकरे चि सीमाकारी मर्यादाकारीत्यर्थः ।
सीमंधरे चि कृतमर्यादापालकः । एवं खेमंकरे खेमंधरे चि, खेमं पुनरुपद्रवता । मणुस्सिदे चि
मनुजेषु परमेश्वरत्वात् । जणवयपिय चि जनपदानां पितेव हितत्वात् । जणवयपाळे चि तद्रक्ष-
कत्वात् । जणवयपुरोहिए चि जनपदस्य शान्तिकारित्वात् । सेउकरे चि मार्गदर्शक इत्यर्थः । केउकरे
चि अद्भुतकार्यकारित्वेन चिह्नकारी । नरप्यवरे चि नराः प्रवरास्तस्येति कृत्वा । पुरिसवरे चि पुरुषाणां
मध्ये प्रधानत्वात् । पुरिससीहे चि शूरत्वात् । पुरिसवग्गे चि रोषे सति रौद्ररूपत्वात् । पुरिसासी-
विसे चि पुरुषश्चासावाशीविष इवाशीविषश्च पुरुषाशीविषः, आशीविषश्च सर्पः कोपघाफत्य-
करणसामर्थ्यात् । पुरिसपुंडरीए चि सुखार्थिना सेव्यत्वात्, पुण्डरीकं च सितपत्रम् । पुरिसवरगंध-
हत्थी प्रतिराजगजभञ्जकत्वात् । अहुं चि समृद्धः । दित्ते चि दत्तो दर्पवान् । वित्ते चि प्रसिद्धः ।
विच्छिण्ण-विउलभवण-सयणा-SSसण-जाणवाहणाहणो चि विस्तीर्णानि विस्तारवन्ति विपुलानि
प्रभूतानि भवन-शयना-SSसनानि प्रतीतानि यस्य स तथा, यानवाहनानि रथाश्वादीनि आकीर्णानि
गुणाकीर्णानि यस्य स तथा, ततः कर्मधारयः, अथवा विस्तीर्णविपुलभवनानि शयनासनयानवाहना-
कीर्णानि यस्य स तथा । बहुधण-बहुजायरुवरयते, बहु प्रभूतं धनं गणिमादिकं बहुनी च जात-
रूप-रजते सुवर्ण-रूपे यस्य स तथा । आओगपओगसंपउत्ते, आओगस्य अर्थलाभस्य प्रयोगा उपायाः
सम्प्रयुक्ताः व्यापारिता येन, तेषु वा सम्प्रयुक्तो व्यापृतो यः स तथा । विच्छिण्णपउरभत्तपाणे,
विच्छिदिते त्यक्ते बहुजनभोजनदानेनावशिष्टोच्छिष्टसम्भवात् सञ्जातविच्छेदं वा नानाविधे प्रचुरे
भक्त्याने भोजनपानीये यस्य स तथा । बहुदासी-दास-गो-महि-गवेलकपभूए, बहवो दासीदासः
गो-महिष-गवेलकाश्च प्रभूता यस्य स तथा, गवेलका उरभ्राः । पडिपुणजंत-कोस-कोट्टागरा-
उद्धागारे, प्रतिपूर्णानि यन्त्राणि पाषाणक्षेपयन्त्रादीनि कोटो भाण्डागारं कोट्टागारं च धान्यग्रहम्
आयुधमार्गं च प्रहरणशाला यस्य स तथा । बलवं चि प्रभूतसैन्यः । दुब्बलपच्चामित्ते चि
दुर्बलाः प्रत्यमित्राः प्रातिवेशिकनृपा यस्य स तथा । ओहतकंटयं चि उपहृता विनाशिताः
कण्टकाः प्रतिसर्षिगोत्रजा यत्र राज्ये तत्तथा, क्रियाया वा विशेषणमेतत् । एवमन्यान्यपि, नवरं
निहताः कृतसमृद्धयहराः, मलिताः कृतमानभङ्गाः, उद्धृताः देशाभिर्वासिताः, अत एवा-

विद्यमाना इति । तथा शत्रवोऽगोत्रजाः निजिताः स्वसौन्दर्यतिशयेन परिभूताः । पराजितास्तु तद्विधराज्योपार्जने कृतसम्भावनाभङ्गाः । ववगयदुग्भिभक्खं मारिभयविप्पमुक्कमिति व्यक्तम् । पसंताडिबडमरं ति डिम्बानि विन्नाः डमराणि राजकुमारादिकृतवैराज्यादीनि । पसंताडिबडमरं ति कच्चित् पाठः, तत्राहितडमरं शत्रुकृतविद्वुरोऽधिकविद्वुरो वा । रज्जं पसासेमाणे ति प्रशासयन् पालयन्, पसाहेमाणे ति कच्चित् पाठः, तत्राप्ययमेवार्थः । विहरति वर्तते ।” इति औपपातिकसूत्रचौ ।

ज्ञाताधर्मकथाटीकायां पुनरित्थं व्याख्यातम्—“कूणिणं नामं रायं चि कूणिक्कनामा श्रेणिक-
राजपुत्रो राजा होल्यं चि अभवत् । वज्जओ चि तद्वर्णको वाच्यः, स च महयाहिमवंतमहंत-
मलयमंदरमहिंदसारे इत्यादि पसंताडिबडमरं रज्जं पसासेमाणे विहरति इत्येतदन्तः । तत्र महाहिम-
वानिव महान् शेषराजापेक्षया, तथा मलयः पर्वतविशेषः, मन्दरो मेरुः, महेन्द्रः शक्रादिदेवराजः,
तद्वत् सारः प्रधानो यः स तथा, तथा प्रशान्तानि डिम्बानि विन्नाः डमराणि राजकुमारादिकृत-
विद्वुरा यस्मिंस्तत् तथा, प्रसाधयन् पालयन्, विहरति आस्ते स्मेति, समग्रं पुनरपि व्याख्यास्यामः ।”
इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ६ । दृश्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० ४९ पं० १५ इत्यस्य टिप्पणम् ।

पृ० ७ पं० ६. वण्णओ । “वण्णओ चि वर्णको वाच्यः, स च वक्ष्यमाणधारिण्या इव दृश्यः” इति
ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १०-११ । दृश्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० ८ पं० १-२ इत्यस्य टिप्पणम् ।
पृ० १०७ पं० १६. दिव्वे वण्णओ । दृश्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० २ पं० २ इत्यस्य
टिप्पणम् ।

पृ० ३२१ पं० ५. वण्णओ । दृश्यतामत्रैव परिशिष्टे पृ० १ पं० १, पृ० ३ पं० १ इत्यस्य टिप्पणम् ।

* * * *

पृ० ४ पं० ९. सत्तुस्सेहे जाव । “ते णं काले णं ते णं समणं समणस्स भगवओ महावीरस्स
जेहे अंतेवासी इंदभूई नामं अणगारे गोयमसगोत्तेणं सत्तुस्सेहे समचउरंससंठाणसंठिए वइरोसह-
नारायसंघयणे कणगपुलकनिघसपम्हगारे उग्गतवे दित्तवे तत्तवे महातवे धोरतवे उ(ओ?)राले
धोरे धोरगुणे धोरतवस्सी धोरबंभचेरवासी उच्छूदसरीरे संखित्तविउल्लेअलेस्से समणस्स भगवओ
महावीरस्स अदूरसमंते...विहरति” इति औपपातिकसूत्रे पाठः ।

“सत्तुस्सेहे चि सतहस्तोच्छ्रयः, यावत्करणादिदं दृश्यम्—समचउरंससंठाणसंठिए वज्जरिसह-
नारायसंघयणे कणगपुलकनिघसपम्हगारे, कनकस्य सुवर्णस्य पुलगं चि पुलको लवस्तस्य यो निकषः
कषपट्टे रेखालक्षणः तथा पम्ह चि पद्मगर्मस्तद्वत् गौरो यः स तथा, वृद्धव्याख्या तु कनकस्य न
लोहादेर्यः पुलकः सारो वर्णातिशयः तथ्यधानो यो निकषो रेखा तस्य यत् पक्ष्मबहुलत्वं तद्वत् यो
गौरः स कनकपुलकनिकषपक्ष्मगौरः, तथा उग्रतपाः, उग्रम् अप्रधृष्यं तपोऽस्येति कृत्वा, तथा
तत्तत्तवे, तसं तापितं तपो येन स तप्ततपाः, एवं तेन तत्तत्तस्तं येन कर्माणि सन्ताप्य तेन तपसा
स्वात्मापि तपोरूपः सन्तापितो यतोऽन्यस्यास्पृश्यमिव जातमिति, तथा महातपाः प्रशस्ततपा
बृहत्तपा वा, तथा दीप्तं तपो यस्य स दीप्ततपाः, दीप्तं तु हुताशन इव ज्वलत्तेजः कर्मबनदाहकत्वात्,
तथा ओराले धोरे धोरगुणे धोरतवस्सी धोरबंभचेरवासी उच्छूदसरीरे संखित्तविउल्लेअलेस्से इति
पूर्ववत् ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ९ ।

पृ० ७ पं० ७. “अहीण जाव सुरुवे चि, इह यावत्करणादिदं द्रष्टव्यम्—अहीणपंथिदियसरीरे,
अहीनानि अन्यूनानि लक्षणतः स्वरूपतो वा पञ्चापीन्द्रियाणि यस्मिंस्तत्तथाविधं शरीरं यस्य स
तथा, लक्षणावजगणुणोववेए, लक्षणानि स्वस्तिक-चक्रादीनि व्यञ्जनानि मण-तिलकादीनि तेषां यो
गुणः प्रशस्तता तेनोपेतो युक्तो यः स तथा, उप अप इत इति शब्दत्रयस्य स्थाने शकन्धादि-
दर्शनादुपेत इति स्यात्, माणुम्माणपमाणपडिपुणसुजायसम्बंगसुंदरंगे, तत्र मानं जलद्रोण-

प्रमाणता, कथम्? जलस्यातिभृते कुण्डे पुरुषे निवेशिते यज्जलं निरसरति तद्यदि द्रोणमानं भवति तदा स पुरुषो मानप्राप्त उच्यते, तथा उन्मानम् अर्धमारप्रमाणता, कथम्? तुलारोपितः पुरुषः यद्यर्धभारं तुलति तदा स उन्मानप्राप्त इत्युच्यते, प्रमाणं स्वाङ्गुलेनाष्टोत्तरशतोच्छ्रयता, ततश्च मानोन्मानप्रमाणैः प्रतिपूर्णानि अन्यूनानि सुजातानि सुनिष्पन्नानि सर्वाणि अङ्गानि शिरःप्रभृतीनि यस्मिन् तत्तथाविधं सुन्दरमङ्गं शरीरं यस्य स तथा, ससिसोमाकारकंतपियदंसणे शशिवत् सौम्याकारं कान्ते च कमनीयमत एव प्रियं द्रष्टव्यं दर्शनं रूपं यस्य स तथा, अत एव सुरुचे त्ति सुरुष इति ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ११ B ।

पृ० ८ पं० १-२. जाव...जाव । औपपातिकसूत्रेण ईदृशाः पाठौ वर्तते—

“तस्य णं कोणियस्स रण्णो धारिणी णामं देवी होत्था, सुकुमालपाणिपाया अहीणपडिपुण्ण-पंचिदियसरीरा लङ्खणवज्जणगुणोववेया माणुम्माणप्यमाणपडिपुण्णसुजायसब्बंगसुंदरंगी ससिसोमाकार-कंतपियदंसणा सुरुवा करयलपरिमितयपसत्थितिवलीबलियमज्झा कुंडलुल्लिहियगंडलेहा कोमुहरयणि-यरविमलपडिपुण्णसोमवयणा सिंगारागारचारुवेसा संगयगयहसियभणियविहियविलाससल्लियसंलाव-णिउणजुतोवयारकुसला पासादीया दरिसणिज्जा अमिरुवा पडिरुवा, कोणिएणं रण्णा भंभसारपुत्तेण सद्धिं अणुरत्ता अविरत्ता इहे सहपरिसरसरुवगंधे पंचविदे माणुस्सए कामभोए पच्चणुभवमाणी विहरइ ।” इति औपपातिकसूत्रे ।

“धारिणी नाम देवी होत्था जाव सेणियस्स रण्णो इट्ठा जाव विहरइ इत्यत्र दिव्यावलम्ब-करणादेवं द्रष्टव्यम्—सुकुमालपाणिपाया अहीणपंचिदियसरीरा लङ्खणवज्जणगुणोववेया माणु-म्माणपमाणसुजायसब्बंगसुंदरंगी ससिसोमाकारकंतपियदंसणा सुरुवा करतलपरिमितविलिय-बलियमज्झा, करतलपरिमितो मुष्टिप्राज्ञविलीको रेखात्रयोपेतो बलितो बलवान् मध्यो मध्यभागो यस्याः सा तथा । कोमुहरयणिकरविमलपडिपुण्णसोमवयणा, कोमुदीरजनीकरवत् कार्तिकीचन्द्र इव विमलं प्रतिपूर्णं सौम्यं च वदनं यस्याः सा तथा । सिंगारागारचारुवेसा, शृङ्गारस्य रसविशेषस्य अगारमिवागारम्, अथवा शृङ्गारो मण्डनभूषणाटोपः, तत्प्रधानः आकारः आकृतिर्यस्याः सा तथा, तथा चारुवेषो नेपथ्यं यस्याः सा तथा, ततः कर्मधारयः । तथा संगयगयहसियभणिय-विहियविलाससल्लियसंलावणिउणजुतोवयारकुसला, सङ्गता उचिता गतहसितभणितविहित-विलासा यस्याः सा तथा, तत्र विहितं चेष्टितम्, विलासो नेत्रचेष्टा, तथा सह छलितेन प्रसन्नतया ये संलापाः परस्परभाषणलक्षणास्तेषु निपुणा या सा तथा, युक्ता सङ्गता ये उपचारा लोकव्यवहारास्तेषु कुशला या सा तथा, ततः पदत्रयस्य कर्मधारयः । पासाईया चित्तप्रसाद-जनिका, दरिसणिज्जा यां पदयच्चर्तुर्न श्राम्यति, अमिरुवा मनोरुपा, पडिरुवा द्रष्टारं द्रष्टारं प्रति रूपं यस्याः सा तथा । सेणियस्स रण्णो इट्ठा बलुभा, कंता काम्यत्वात्, पिथा सदा प्रेमविषयत्वात्, मणुष्सा सुन्दरत्वात्, नामचेज्जा नामचेयवती प्रशस्तनामचेयवतीत्यर्थः, नाम वा धर्म इति धरणीयं यस्याः सा तथा, वेसातिया विश्वसनीयत्वात्, सम्मथा तत्कृतकार्यस्य सम्मतत्वाद्, बहुमत्ता बहुशो बहुभ्यो वान्येभ्यः सकाशान्मता बहुमता बहुमानपात्रं वा, अणुमथा विप्रियकरणस्यापि पश्चान्मता अनुमता, भंङ्करङ्गसमाण आभरणकरण्डकसमानोपादेयत्वात्, तेल्लेळा इव सुसंगोविद्या, तैल्लेळा सौराष्ट्रप्रसिद्धो मृण्मयस्तैलस्य भाजनविशेषः, स च भङ्गमयालोटनभयाच्च सुष्ठु सज्जोप्यते एवं साऽपि तथोच्यते । चेल्लेळा इव सुसंपरिगिहीया वल्लमज्जुषेतेत्यर्थः, रण्णकरङ्गो विव सुसारविद्या सुसंरक्षितेत्यर्थः, कुत इत्याह—मा णं सीयं मा णं उण्हं मा णं दंसा

१. दय्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० ५१९ मध्ये पृ० ७५ पं० ४ इत्यस्य टिप्पणम् ।

मा णं मसगा मा णं चाला मा णं चोरा मा णं बाह्य-वित्थिय-सिम्भिय-सन्निवाह्य-
विविहरोगार्थका फुसंतु त्ति कट्टु सेणिएणं रण्णा सद्धिं विउल्लाहं भोगभोगाहं भुंजमणी विहरति
त्ति, माशब्दा निषेधार्थाः, णंकारा वाक्यालङ्कारार्थाः, अथवा मा णं ति मैनामिति प्राकृतत्वात् ।
प्यालाः श्वापदभुजगाः, रोगाः कालसहाः, आतङ्गाः सद्योवातिनः, इति कट्टु इति कृत्वा इति
हेतोर्भोगभोगान् अतिशयवद्भोगानिति ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १३-१४ ।

पृ० २४ पं० ८. जाव झियाति । “यावत्करणात् करतलपल्हथमुही अट्टझाणोवगया जाव
झियाह् त्ति आर्तध्यानं ध्यायतीति ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ३३ ।

पृ० २८ पं० १८. महिडुए महोक्खे । “महद्विको विमानपरिवारादिसम्पदुपेतत्वाद्,
यावत्करणादिदं दृश्यम्—महायुतिकः शरीरामरणादिदीप्तियोगात्, महानुभागो वैक्रियादिकरण-
शक्तियुक्तत्वात्, महावशाः सत्कीर्तियोगात्, महाबलः पर्वताद्युत्पादनसामर्थ्योपेतत्वात्,
महासौख्यो विशिष्टसुखयोगादिति ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ३४ ।

पृ० ३१ पं० ३. करयल० । अत्र ‘करयलपरिगृहीतं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए’ इति
संपूर्णः पाठः ।

पृ० ३१ पं० ७, १९, पृ० ३४ पं० १७. हट्ट०, हट्टुट्ट० । अत्र ‘हट्टुट्टचित्तमाणंदिए
पीइमणे परमसोमणंसिए हरिसवसविसप्पमाणहियये’ इति सम्पूर्णः पाठः । दृश्यतां पृ० १० पं० ७ ।

पृ० ३२ पं० ५. चखर जाव । पृ० ३३ पं० ४. चखर० । अत्र ‘चखर-चउम्मुह-महापहपहेसु’
इति संपूर्णः पाठः । दृश्यतां पृ० २३ पं० ६ ।

पृ० ३५ पं० ४. रायगिहं नगरं आसिय जाव । “रायगिहं नगरं आसिय इह यावत्करणादेवं
दृश्यम्—आसियसंमज्जिभोवळित्तं, आसित्तमुदकच्छटेन, संमार्जितं कचवरशोभनेन, उपलिप्त
गोमयादिना, केषु ? सिंघाडग-तिग-चउक्क-चखर-चउम्मुह-महापह-पहेसु । तथा सित्तसुइयसंमट्ट-
रत्थंतरावणवीहियं, सित्तानि जलेनात एव शुचीनि पवित्राणि संमृष्टानि कचवरापनयनेन
रथ्यान्तराणि आपणवीथयश्च हट्टमार्गा यस्मिन् तत्तथा, मंचातिमंचकलित्तं, मञ्चा मालकाः
प्रेक्षकद्रष्टृजनोपवेशननिमित्तम्, अतिमञ्चाः तेषामप्युपरि ये, तैः कलितम्, पाणाविहाराग-
भूसियज्जयपडागमंडियं, नानाविधरागैः कुसुम्मादिभिर्भूषिता ये ध्वजाः सिंह-गरुडादिरूपकोपल-
क्षितवृक्षपटूरुपाः पताकाश्च तदितरास्ताभिर्मण्डितम्, लाउल्लोइयमहियं, लाइयं छगणादिना भूमौ
लेपनम्, उल्लोइयं सेटिकादिना कुड्यादिषु धवलनम्, ताभ्यां महितं पूजितम्, ते एव वा महितं
पूजनं यत्र तत्तथा, गोसीसरसरसत्तचंदणद्वरदिक्कपंचंगुलितलं, गोशीर्षस्य चन्दनविशेषस्य सरसस्य
च रक्तचन्दनस्य चन्दनविशेषस्यैव वदरेण चपेटारूपेण दत्ता न्यस्ताः पञ्चाङ्गुल्यस्तला इत्तका यस्मिन्
कुड्यादिषु तत्तथा, उच्चयिचंदणकलसं, उपविता उपनिहिता गृहान्तःकृतचतुष्केषु चन्दनकलशा
मङ्गल्यघटाः यत्र तत्तथा, चंदणघटसुकयतोरणपड्डिदुवारदेसभागं, चन्दनघटाः सुष्ठुकृताः तोरणानि
च प्रतिद्वारं द्वारस्य द्वारस्य देशभागेषु यत्र तत्तथा, आसत्तोसत्तविपुलवट्टवगारियमल्लवामकलावं,
आसत्तो भूमिलयः उत्सकश्च उपरि लभो विपुलो वृत्तो वग्घारिय त्ति प्रलम्बो मास्यदास्त्रां
पुष्पमालानां कलापः समूहो यत्र तत्तथा, पंचवणसरससुरभिमुकपुष्पयुजोवयारकलियं, पञ्चवर्णाः
सरसाः सुरभयो ये मुक्ताः करप्रेरिताः पुष्पपुञ्जास्तैर्य उपचारः पूजा भूमेः तेन कलितम् । काला-
गरुपचरकुंतुरुक्कुरक्कभूवडज्जंतमधमधंतगंधुदुयाभिरामं, कुन्दुरुक्कं चीडा तुरुक्कं सिरहकम्,
सुगंधवरगंधियं गंधवट्टिभूयं तड-नट्टग-जल्ल-मल्लग-मुट्ठिय-वेळंबग-कहकहरा-पवगा-खासगा-आह-
क्खग-खंख-मंख-तूणहल्ल-तुंबवीणिय-अणेगतालायरपरिगीयं, तत्र मठा नाटकानां नाटयितारः,
नर्तका ये नृत्यन्ति, अङ्किल्ला इत्येके, जल्ला वरत्राखेलका, राशः स्तोत्रपाठका इत्यन्ये, मल्लाः

प्रतीताः, मौष्टिका मल्ला एव ये मुष्टिभिः प्रहरन्ति, विडम्बकाः विदूषकाः, कथाकथकाः प्रतीताः, श्लवका ये उत्प्लवन्ते नद्यादिर्कं वा तरन्ति, लासकाः ये रासकान् गायन्ति जयशब्दप्रयोक्तारो वा भाण्डा इत्यर्थः, आख्यायका ये शुभाशुभमाख्यान्ति, लङ्का वंशखेलकाः, मङ्गलः चित्रफलक-हस्ता भिक्षाटाः, तूणहल्लाः तूणाभिधानवाद्यविशेषवन्तः, तुम्बवीणका वीणावादकाः, अनेके ये तालाचराः तालप्रदानेन प्रेक्षाकारिणः, तेषां परि समन्ताद् गीतं ध्वनितं यत्र तत्तथा, कुरुत स्वयं, कारयताऽन्यैः।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ३९।

पृ० ३६ पं० ६, ८, ११. गणगायग जाव, भित्त-नाति० गणगायग जाव, संबंधि० गणगायग०। दृश्यतां पृ० १६ पं० ८-१०, पृ० ३६ पं० ५।

पृ० ४१ पं० १०. सिंघाडग०। दृश्यतां पृ० २३ पं० ५-६।

पृ० ४१ पं० १०-११. महया जणसहे त्ति वा जाव। “महया जणसहे इ वा, इह यावत्करणादिदं दृश्यम्—जणसमूहे इ वा जणबोले इ वा जणकलकले इ वा जणुम्मी इ वा जणुकलिया इ वा जणसन्निवाए इ वा बहुजनो अज्जमज्जस्त एवमाइक्खइ, एवं पज्जवेइ, एवं भासइ, एवं परुवेइ—एवं खलु देवाणुप्पिया! समणे भगवं महावीरे आइगरे तित्थगरे जाव संपाविउकामे पुब्बाणुपुत्वि चरमाणे गामाणुगामं दूहज्जमाणे इहमागए इह संपत्ते इह समोसठे इहेव रायगिहे नगरे गुणसिलए चेइए अहापच्चिरुवं उग्गाहं उगिणिहत्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ। तं महाफलं खलु भो देवाणुप्पिया! तहारुवागं अरहंताणं भगवंताणं नामगोयस्स वि सधणयाए किमंग पुण अभिगमण—वंदण—णमंसण—पडिपुच्छण—पज्जुवासणयाए, एगस्स वि आयरियस्स धम्मियस्स सुवयणस्स सवणयाए, किमंग पुण विउलस्स अट्टस्स गहणयाए? तं गच्छामो णं देवाणुप्पिया! समणं भगवं महावीरं वंदामो नमंसामो सक्कारेमो सम्माणेमो कल्लाणं मंगलं देवयं चेइयं पज्जुवासामो, एयं नो पैच्चभवे हियाए सुहाए खमाए निस्सेयसाए अणुगामित्ताए भविस्सइ त्ति कहु त्ति।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ४४।

पृ० ४१ पं० ११. बह्वे उग्गा भोगा जाव। अत्र टीकाकर्ता समक्षं बह्वे उग्गा जाव इति पाठ आसीदिति भाति। “बह्वे उग्गा, इह यावत्करणादिदं द्रष्टव्यम्—उग्गपुत्ता भोगा भोगपुत्ता एवं राइछा खत्तिया माहणा भडा जोहा महइं लेच्छइं अप्पे य बह्वे राइसर-तलवर-माइंभिय-कोहुंभिय-हंभ-सेट्ठि-सेणावइ-सत्थवाहप्पभियओ अप्पेगइया वंदणवत्तिं, अप्पेगइया पूयणवत्तिं, एवं सक्कारवत्तिं, सम्माणवत्तिं, कोउहल्लवत्तिं—असुयाइं सुणिस्सामो सुइयाइं निस्संकिथाइं करिस्सामो, अप्पेगइया मुंडे भवित्ता अगाराओ अणगारियं पव्वइस्सामो, अप्पेगइया पंचाणुव्वहंयं सत्तसिक्खावइयं दुवालसविहं गिहिधम्मं पडिवजिस्सामो, अप्पेगइया जिणभत्तिराणेणं, अप्पेगइया जीयमेयं त्ति कहु ण्हाया कयबल्लिकम्मा कयकोउयमंगलपायच्छित्ता सिरसाकंठेमालकडा आविद्धमणिसुवज्जा कप्पिय-हारद्धहार-तिसरय-पालंब-पलंबमाण-कडिसुत्तयसुकयसोभाभरणा पवरवत्थपरिहिया चंदणोवल्लित्तायसरीरा, अप्पेगइया हयगया, एवं गय-रह-सिबिया-संदमागिया, अप्पेगइया पायविहारचारिणो पुरिसवग्गुरा-परिक्खित्ता महया उक्कुट्टिसीइणायबोलकलकलरवेणं समुहरवभूयं पिव करेमाणा रायगिहस्स नगरस्स मज्झंमज्जेणं ति।

अस्यायमर्थः—शृङ्गाटकादिषु यत्र महाजनशब्दादयः यत्र बहुजनोऽन्योन्यमेवमेवमाख्यातीति वाक्यार्थः। महया जणसहे इ व त्ति महान् जनशब्दः परस्परालापारिरूपः, इकारो वाक्यालङ्कारार्थः, वाशब्दः पदान्तरापेक्षया समुच्चयार्थः, अथवा सहे इ व त्ति इह सन्धिप्रयोगादितिशब्दो द्रष्टव्यः, स चोपप्रदर्शने, यत्र महान् जनशब्द इति वा, यत्र जनब्यूइ इति वा तत्समुदाय

इत्यर्थः, जनबोलः अव्यक्तवर्णो ध्वनिः, कलकलः, स एवोपलभ्यमानवचनविभागः, उर्मिः सम्बाधः, एवमुत्कलिका लघुतरः समुदायः, एवं सञ्ज्ञिपातः अपरापरस्थानेभ्यो जनानामेकत्र मीलनम्, तत्र बहुजनोऽन्योन्यस्याख्याति सामान्येन, प्रज्ञापयति विशेषेण, एतदेवार्थद्वयं पदद्वयेनाह — भाषते प्ररूपयति चेति, अथवा आख्याति सामान्यतः, प्रज्ञापयति विशेषतः, बोधयति वा, भाषते व्यक्तपर्यायवचनः, प्ररूपयति उपपत्तिः। इह आगए सि राजगृहे, इह संपत्ते सि गुण-शिलके, इह समोसटे सि साधूचितावग्रहे। एतदेवाह—इहैव रायगिहे इत्यादि, अहापडिरूवं ति यथाप्रतिरूपमुचितम् इत्यर्थः, तमिति तस्मात् महाफलं ति महत् फलम् अर्थो भवतीति गम्यम्, तहारूवागं ति तत्प्रकारस्वभावानां महाफलजनस्वभावानामित्यर्थः, नाम-गोचस्स ति नाम्नो यादच्छिकस्याभिधानस्य गोत्रस्य गुणनिष्पन्नस्य, सवणयाए सि श्रवणेन, किमंग पुण सि किमङ्ग पुनरिति पूर्वोक्तार्थस्य विशेषद्योतनार्थः, अङ्गेत्यामन्त्रणे, अथवा परिपूर्ण एवायं शब्दो विशेषणार्थ इति। अभिगमनम् अभिमुखगमनम्, वन्दनं स्तुतिः, नमस्यनं प्रणमनम्, प्रतिप्रच्छनं शरीरादिवात्प्रश्नः, पर्युपासनं सेवा, एतद्भावस्तथा तथा, तथा एकस्यान्यार्थस्य आर्यप्रणेतृकत्वात् धार्मिकस्य धर्मप्रतिबद्धत्वात्, वन्दामो सि स्तुमः, नमस्यामः प्रणमामः, सत्कारयामः आदरं कुर्मो वस्त्राद्यर्चनं वा, सम्मानयामः उचितप्रतिपत्तिभिः, कल्याणं कल्याणहेतुम्, मङ्गलं दुरितोपशम-हेतुम्, दैवतं दैवम्, चैत्यमिव चैत्यं पर्युपासयामः सेवामहे। एतत् णो अस्माकं प्रेक्ष्यभवे जन्मान्तरे हिताय पथाजवत्, सुखाय शर्मणे, क्षमाय सङ्गतत्वाय, निःश्रेयसाय मोक्षाय, आनु-गामिकत्वाय भवपरम्परासुखानुबन्धिसुखाय भविष्यतीति कृत्वा इति हेतोर्बहव उप्पा आदिदेवा-वस्थापितारक्षवंशजाः, उम्पुत्राः त एव कुमारधवस्थाः, एवं भोगाः आदिदेवेनैवावस्थापित-गुखवंशजाताः, राजन्या भगवद्वयस्यवंशजाः, क्षत्रियाः सामान्यराजकुलीनाः, भटाः शौर्यवन्तः, योधाः तेभ्यो विशिष्टतराः, मल्लकिनो लेच्छकिनश्च राजविशेषाः, यथा श्रूयन्ते चेटकराजस्या-ष्टादश गगराजानो नव मल्लकिनो नव लेच्छकिन इति, लेच्छइ सि क्वचिद् वणिजो व्याख्याताः, लिस्सव इति संस्कारेणेति, राजेश्वरादयः प्राग्बद्, अप्पेगइय सि अप्येके केचन, वंदणवत्तिंय ति वन्दनप्रत्ययं वन्दनहेतोः, शिरसा कण्ठे च कृता धृता माला यैस्ते शिरसाकण्ठेमालाकृताः, कल्पितानि हाराधहारत्रिसरकाणि प्रालम्बश्च प्रलम्बमानः कटिसूत्रकं च येषां ते तथा, तथाऽन्यान्यपि सुकृतशोभान्याभरणानि येषां ते तथा, ततः कर्मधारयः, चन्दनावलित्तानि गात्राणि यत्र तत्तथाविधं शरीरं येषां ते तथा, पुरिसवगुर सि पुरुषाणां वागुरेव वागुरा परिकरः, महया महता, उल्लुष्टिश्च आनन्दमहाध्वनिः गम्भीरध्वनिः, सिंहनादश्च, बोलश्च वर्णव्यक्तिवर्जितो ध्वनिरेव, कलकलश्च व्यक्तवचनः स एव, एतच्छृणो यो स्वस्तेन, समुदरवभूतमिव जलधिश्चन्द्रप्रातमिव तन्मयमित्येतयो नगरमिति गम्यते कुर्वाणाः।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ४४-४५।

पृ० ४९ पं० १३. जाव भरहो इव मणुस्साणं। “इह गमे यावत्करणादिदं दृश्यम्—इंदो इव देवाणं, चमरो इव असुराणं, धरणो इव नागाणं, चंदो इव ताराणं ति” इति ज्ञाताधर्म-कथाटीकायाम् पृ० ५५।

पृ० ४९ पं० १४. गामागरनगर जाव सञ्ज्ञिवेसाणं। “गामागरं इह दण्डके यावत्करणादिदं दृश्यम्—नगर-खेड-कव्वड-द्रोणमुह-मडंब-पट्टण-संबाह-सञ्ज्ञिवेसाणं आहेवचं पोरेवचं सामिच्चं भत्तिच्चं महत्तरगतं आणाईसरसेणावचं कारेमाणे पालेमाणे महयाहयनट्ट-गीय-वाइय-तंती-तल-ताल-गुडिय-वण-मुईगपडुप्पवाइयरवेणं त्रिउलाइं भोगभोगाईं सुंजमाणे विहरादि। तत्र करादिगम्यो ग्रामः, आकरो लवणाशुत्पत्तिभूमिः, अविद्यमानकरं नगरम्, धूलीप्राकारं खेटम्,

कुनगरं कर्बटम्, यत्र जल-स्थलमार्गाभ्यां भाण्डान्यागच्छन्ति तद् द्रोणमुखम्, यत्र योजनाभ्यन्तरे सर्वतो ग्रामादि नास्ति तद् मङ्गलम्, पत्तनं द्विधा जलपत्तनं स्थलपत्तनं च, तत्र जलपत्तनं यत्र जलेन भाण्डान्यागच्छन्ति, यत्र तु स्थलेन तत् स्थलपत्तनम्। यत्र पर्वतादिदुर्गं लोका धान्यानि संवहन्ति स संवाहः, सार्थादिस्थानं सन्निवेशः, आधिपत्यं अभिपतिकर्म रक्षेत्यर्थः, पुरोवक्षं पुरोवर्तित्वमग्रेसरत्वमित्यर्थः, स्वामित्वं नायकत्वम्, भर्तृत्वं पोषकत्वम्, महत्तरकत्वम् उत्तमत्वम्, आज्ञेश्वरस्य आज्ञाप्रधानस्य सतः तथा सेनापतेर्भावः आज्ञेश्वरसेनापत्यम्, कारयन् अन्यैर्नियुक्तैः, पाठयन् स्वयमेव, महता प्रधानेन, अह्यं स्ति आख्यानकप्रतिबद्धं नित्यानुबन्धं वा यज्ञार्थं च नृत्यम्, गीतं च गानम्, तथा वादितानि यानि तन्त्री च वीणा, तल्लौ च हस्तौ, तालश्च कंसिका, तुडितानि च वादित्राणि, तथा घनसमानध्वनियों मृदङ्गः पटुना पुरुषेण प्रवादितः स चेति द्वन्द्वः, ततस्तेषां यो रवस्तेनेति, इति कटु इतिकृत्वा एवमभिधाय जय-जयशब्दं प्रयुक्ते श्रेणिकराज इति प्रकृतम्।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ५५ A।

पृ० ४९ पं० १५. महता जात्र विहरति। दृश्यतां पृ० ३ पं० १ इत्यत्र वर्णकैः।

“महत्या इह यात्रकरणात् एवं वर्णको वाच्यः—महत्याहिमवन्तमहन्तमलयमन्दरमहिंदसारे अक्षन्तविसुद्धदीहरायकुलवंसपसूए निरन्तरं रायलकखणविराड्यंगमंगे बहुजनबहुमाणपूइए सख-गुणलमिद्धे खत्तिप सुदिए सुद्धाभिसित्ते पित्रादिभिर्मूर्धन्यभिषिक्तत्वात्, माउपिउसुजाए, दयपत्ते दयावानित्यर्थः, सीमंकरे मर्यादाकारित्वात्, सीमंधरे कृतमर्यादापालकत्वात्, एवं खेमंकरे खेमंधरे, खेमम् अनुपद्रवता, मणुस्सिंदे जणबयपिया हितत्वात्, जणवयपुरोहिए शान्ति-कारित्वात्, सेउकरे मार्गदर्शकः, केउकरे अद्भुतकार्यकारित्वात्, केतुः चिह्नम्, नरपवरे नराः प्रवराः यस्येति कृत्वा, पुरिसवरे पुरुषाणां मध्ये वस्त्वात्, पुरिससोहे शूरत्वात्, पुरिसआसीविसे शासकमर्यादात्, पुरिसपुंडरीए सेव्यत्वात्, पुरिसवरगंअहथी प्रतिराजगजभञ्जकत्वात्, अद्धे आढ्यः, दित्ते दर्शवान्, वित्ते प्रतीतः, विच्छिन्नविउलभवणसयणासणजाणवाहणाइजे, विस्तीर्ण-विपुलानि अतिविस्तीर्णानि भवन-शयनासनानि यस्य स तथा, यानवाहनान्याकीर्णानि गुणवन्ति यस्य स तथा, ततः कर्मधारयः, बहुधणबहुजायरुवरयए, बहु धनं गणिमादिकं बहुनी च जातरूप-रजते यस्य स तथा, आयोगपयोगसंपउत्ते, आयोगस्य अर्थलाभस्य प्रयोगा उपायाः सम्प्रयुक्ता व्यापारिता येन स तथा, विच्छिन्नियपउरभत्तपणे, विच्छिदिते त्यक्ते बहुजनभोजनदानेनावशिष्टोच्छिष्टसम्भवात् सञ्ज्ञातविच्छिदे वा नानाविधभक्तिके भक्तपाने यस्य स तथा, बहुदासीदासगोमहिंसगवेलगप्पभूए, बहुदासीदासश्चासौ गोमहिन्नी-गवेलगप्रभूतश्चेति समासः, गवेलका उरग्राः, पडिपुणजंतकोसकोट्टागाराउहागारे, यन्त्राणि पाषाणक्षेपयन्त्रादीनि, कोशो भाण्डागारम्, कोष्ठागारं धान्यगृहम्, आयुधागारं प्रहरणशाला, बलवं, दुब्बलपञ्चामित्ते, प्रत्यभिन्नाः प्रातिवेशिकाः, ओहयकंटयं निहयकंटयं गलियकंटयं उड्डिय-कंटयं अकंटयं, कण्टकाः प्रतिस्पर्धिनो गोत्रजाः, उपहता विनाशनेन, निहताः समुद्रयपहारेण, गलिताः मानभङ्गेन, उद्धता देशनिर्वासनेन, अत एवाकण्टकमिति, एवं उवहयसत्तमित्यादि, नवरं शत्रवोऽगोत्रजा इति, अवगयदुब्बिअकलमारिअयविप्पसुकं खेमं सिवं सुभिक्षं पसंतडिअडमरं, अन्वयव्यतिरेकाभिधानस्य शिष्टसंमतत्वात् न पुनरुक्ततादोषोऽत्र, रजं पसाहेमाणे विहरइ ति।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ५५।

पृ० ५४ पं० ८. दप्पण जाव बहवे। “दप्पण स्ति आदर्शः, इह यात्रकरणादिदं दृश्यम्—प्रयाणन्तरं च गं पुण्णकलसा भिंगारा दिव्वा य छत्तपडागा सचामरा दंसणरइयआलोइय-दरिसणिजा वाउदुयभिजयंती य ऊत्तिया गगणतकमणुलिहंती पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्टिया।

तथागतं च वेहलियभिसंतविमलदंढं पलंबकोरेंटमलदामोवसोहियं चंदमंडलनिभं विमलं
आयवतं पवरं सीहासणं च मगिरयणपायपीढं सपाउयाजोयसमाउत्तं बहुकिंकरकम्मकरपुरिस-
पावत्तपरिक्खितं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्ठियं ।

तथागतं च णं बहुवे लट्ठिग्गाहा कुंठग्गाहा चावरग्गाहा धयग्गाहा चामरग्गाहा कुमरग्गाहा पोत्थय-
ग्गाहा फलयग्गाहा पीडयग्गाहा वीणग्गाहा कूवग्गाहा हडप्पग्गाहा पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्ठिया ।

तथागतं च णं बहुवे दंडिणो मुंडिणो सिह्ण्डिणो पिंडिणो हासकरा डमरकरा चाहुकरा
कीडंता य वायंता य गायंता य नचंता य हासंता य सोहंता य साविंता य रक्खंता
य आलोयं च करेमाणा जयजयसदं च पडंजमाणा पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्ठिया ।

तथागतं च णं जच्चाणं तरमल्लिहायणाणं थासगअहिलाणाणं चामरगंडपरिमंडियकडीणं
अट्टसयं वरतुरगाणं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्ठियं ।

तथागतं च णं ईसिदंताणं ईसिमत्ताणं ईसिउच्छंगविसालववळदंताणं कंचणकोसीपविट्ट-
दंताणं अट्टसयं गयाणं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्ठियं ।

तथागतं च णं सञ्ज्जाणं सज्जयाणं सधंटाणं सपडागाणं सतोरणवराणं सनंदिघोसाणं
सखिखिगीजालपरिक्खित्ताणं हेममयचित्तिणिस्सकणकनिजुत्तदाहयाणं कालायससुकथनेमिजंत-
कम्माणं सुसिलिद्धचित्तमंडलधुराणं आहणवरतुरगसंउत्ताणं कुल्लनरुद्धेयसारहिसुसंपरिगाहियाणं
वत्तीसतोरणपरिमंडियाणं सक्कडवडंसकाणं सचावसरपहरणावरणभरियजुद्धसजाणं अट्टसयं
रहाणं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपट्ठियं ।

तथागतं च णं असिसत्तिर्कोउतोमरसूलउडभिडिमालवणवाणिसज्जं पायत्ताणियं पुरओ
अहाणुपुव्वीए संपट्ठियं ।

तए णं से मेहे कुमारे हारोत्थयसुकयरह्यवच्छे कुंडलुजोइयाणणे मउडदित्तसिरए अब्भहिय-
रायतेयलच्छीए विप्पमाणे सकोरेंटमल्लदामेणं उत्तेणं धरिज्जमाणेणं सेयवरचामराहिं उडुव्व-
माणीहिं ह्यगयपवरजोहकलियाए चाउरंगिणीए सेणाए समणुगम्ममाणमग्गे जेणेव गुणस्सिलए
चेहए तेणेव पहारेत्थ गमणाए ।

तए णं तस्स मेहस्स कुमारस्स पुरओ महं आता आसवरा उभओ पासे नागा नागधरा
करिवरा पिट्टओ रहा रहसंगेल्लो ।

तए णं से मेहे कुमारे अब्भगयभिगारे पग्गहियतालियंटे ऊसवियसेयच्छत्ते पवीजियवाल-
वीयणीए सविवुड्डीए सव्वजुईए सव्वबलेणं सव्वसमुदएणं सव्वादरेणं सव्वविभूईए सव्वविभूसाए
सव्वसंभमेणं सव्वगंधपुष्फमल्लालंकारेणं सव्वतुडिय-सदसज्जिताएणं महया इड्ढिए महया जुईए
महया बलेणं महया समुदएणं महया वरतुडियजमगसमगपवाइएणं संख-पणव-पडह-भेरि-झहरि-
खामुडि-हुडुक्क-मुख-मुहंग-हुंडुभिनिग्घोसताइयरयेणं रायगिहस्स नगरस्स मज्झमज्जेणं
निगच्छमाणस्स बहुवे अत्थत्थिया कामत्थिया भोगत्थिया लाभत्थिया किच्चिसिया करोडिया
कारवाहिया संख्या चक्रिया लंगलिया मुहमंगलिया पूसमाणवा बद्धमाणता ताहिं इडाहिं
कंताहिं पिवाहिं मणुत्ताहिं मणामाहिं मणाभिरामाहिं हिययगमणिज्जाहिं वग्गूहिं ति ।

अयमस्यार्थः—तदनन्तरं च छत्रस्थोपरि पताका छत्रपताका, सचामरा चामरोपशोभिता,
तथा दर्शनरजिदा दृष्टिमुखदा, आलोक्ये दृष्टिविषये क्षेत्रे स्थिताऽत्युच्चतया दृश्यते या सा आलोक-
दर्शनीया, ततः कर्मधारयः, अथवा दर्शने दृष्टिपथे मेघकुमारस्य रचिता धृता या आलोक-
दर्शनीया च या सा तथा, वातोद्भूता विजयसूचिका च या वैजयन्ती पताकाविशेषः, सा तथा,
सा च ऊसिया उच्छ्रिता उर्द्ध्वीकृता पुरतः अग्रतः यथानुपूर्वी क्रमेण सम्प्रस्थिता प्रचलिता, भिस्तं

त्ति दीप्यमानः, मणिरत्नानां सम्बन्धि पादपीठं यस्य सिंहासनस्य तत्तथा, स्वेन स्वकीयेन मेघकुमारसम्बन्धिना पादुकायुगेन समायुक्तं यत्तथा, बहुभिः किङ्करैः किं कुर्वाणैः कर्मकारपुरुषैः पादात्तेन च पदातिसमूहेन शस्त्रराणिना परिक्षिप्तं यत्तथा, कृय त्ति कुतुपः, हृडप्पो त्ति आभरण-करण्डकम्, मुण्डिणो मुण्डिताः, छिहंछिणो शिखावन्तः, डमरकराः परस्परं कलहविधायकाः, चाडुकराः प्रियंवदाः, सोहंता य त्ति शोभां कुर्वन्तः, सावन्ता य त्ति श्रावयन्तः आशीर्वचनानि, रक्षन्तः न्यायम्, आलोकं च कुर्वाणाः मेघकुमारं तत्समृद्धिं च पश्यन्तः ।

आयानां काम्बोजादिदेशोद्भवानां तरोमल्लिनो बलाघायिनो वेगाघायिनो वा हायनाः संवत्सरा येषां ते तथा तेषाम्, अन्ये तु भायल त्ति मन्यन्ते, तत्र भायला जात्यविशेषा एवेति, गमनिकै-वैषा, धासका दर्पणाकाराः अहिलाणानि च कविकानि येषां सन्ति ते तथा, मतुग्लोपात्, चामरगंडा चामरदण्डास्तैः परिमण्डिता कटी येषां ते तथा तेषाम् ।

ईषद्वान्तानां मनारु हाहितशिक्षाणामीषन्मत्तानां नातिमत्तानाम्, ते हि जनमुपद्रवयन्तीति, ईषत् मनारुत्सङ्गः इषोत्सङ्गः पृष्ठिदेशस्तत्र विशाला बिस्तीर्णा धवलदन्ताश्च ये ते तथा तेषाम्, कोशी प्रतिमा ।

नन्दिबोधः तूर्यनादः, अथवा सुनन्दी सत्समृद्धिको घोषो येषां ते तथा तेषाम्, सकृद्विणि सधुद्रघण्टिकं यज्जालं मुक्ताफलदिमयं तेन परिक्षिता ये ते तथा तेषाम्, तथा हैमवतानि हिमवत्पर्वतोद्भवानि चित्राणि तिनिशस्य वृक्षविशेषस्य सम्बन्धीनि कनकनियुक्तानि हैमवत्चितानि दारुणि काष्ठानि येषां ते तथा, तेषाम्, कालायसेन लोहविशेषेण सुष्ठु कृतं नेमेः गण्डमालायाः यन्त्राणां च रथोपकरणविशेषाणां कर्म येषां ते तथा, तेषाम्, सुच्छिष्टे वित्तं त्ति वेत्रदण्डवत् मण्डले वृत्ते धुरौ येषां ते तथा, तेषाम् । आकीर्णां वेगादिगुणयुक्ताः ये वरतुरगास्ते सम्प्रयुक्ता योजिता येषु ते तथा, तेषाम्, कुशलतराणां मध्ये ये छेकाः दक्षाः सारथयस्तैः सुसम्परि-गृहीता ये ते तथा, तेषाम्, तोण त्ति शरभत्त्राः, सह कण्टकैः कवचैर्वैशैश्च वर्तन्ते ये ते तथा, तेषाम्, सचापाः धनुर्युक्ता ये शराः प्रहरणानि च खड्गादीनि आवरणानि च शीर्षकादीनि तैर्यै भृता युद्धसज्जाश्च युद्धप्रगुणाश्च ये ते तथा, तेषाम् ।

लउड त्ति लकुटाः अस्यादिकानि पाणौ हस्ते यस्य तत्तथा तच्च तत्सज्जं च प्रगुणं युद्धस्येति गम्यते, पादात्तानीकं पदातिकटकम् ।

हारावस्तुतं सुकृतिरतिकं विहितमुखं वक्षो यस्य स तथा, मुकुटदीप्तशिस्कः, पहारेत्थ गमण्याए त्ति गमनाय प्रधारितवान् सम्प्रधारितवान् । मह त्ति महान्तः अश्वाः, अश्वधराः ये अश्वान् धारयन्ति, नागा हस्तिनः, नागधरा ये हस्तिनो धारयन्ति, कचिद् धरा इति पाठः, तत्राश्वा नागाश्च किंविधाः ? अश्वधरा अश्वप्रधानाः, एवं नागधराः, तथा रथाः, रथसंवेष्टी रथमाला, कचित् रहसंगेष्टीति पाठः, तत्र रथसंवेष्टी रथसमूहः ।

तए णं से मेहे कुमारो अन्भागयभिगारे इत्यादि वर्णकोपसंहारवचनमिति न पुनश्चम् । सक्किड्डीए इत्यादि दोहदावसरे व्याख्यातम् । शङ्खः प्रतीतः, पणवो भाण्डानां पटहः, पटहस्तु प्रतीत एव, भेरी ढक्काकारा, झल्लरी बलघाकारा, खरमुह्री काहला, हुडुक्का प्रतीता, महाप्रमाणो मर्दलो मुरजः, स एव लघुमर्दङ्गः, हुन्दुभिः मेर्याकारा सङ्कटमुखी, एतेषां निर्घोषो महाध्वानो नादितं च घण्टायामिव वादनोत्तकालभावी सततध्वनिः, तल्लक्षणो यो रवस्तेन, अर्थार्थिनो द्रव्यार्थिनः, कामार्थिनः शब्दरूपाार्थिनः, भोगार्थिनः गन्धरसस्पर्शार्थिनः, लाभार्थिनः सामान्येन लाभेष्ववः, किलिब्रिक्काः पातकफलवन्तो निःस्वान्धपङ्कवादयः, कारोटिकाः कापालिकाः, कारो राजदेयं द्रव्यम्, तद् वहन्ति ये ते कारवाहिकाः, कारेण वा बाधिताः पीडिता ये ते कारबाधिताः, शङ्खवादनें शिल्पमेषामिति शाङ्गिकाः, शङ्खो वा विद्यते येषां मङ्गल्यचन्दनाधारभूतः ते

शाङ्गिकाः, चक्रं प्रहरणमेषामिति चाक्रिकाः योद्धारः, चक्रं वास्ति येषां ते चाक्रिकाः कुम्भकार-तैलिकादयः, चक्रं बोपदर्थं याचन्ते ये ते चाक्रिकाः चक्रधरा इत्यर्थः, लाङ्गलिकाः हलिकाः, लाङ्गलं वा प्रहरणं येषां गले वा लम्बमानं सुवर्णादिमयं तथेषां ते लाङ्गलिकाः कार्पटिक-विशेषाः, मुखमङ्गलानि चाटुवचनानि ये कुर्वन्ति ते मुखमङ्गलिकाः, पुष्पमागवा नग्राचार्याः, वर्धमानकाः स्कन्धारोपितपुरुषाः, दृढाहीत्यादि पूर्ववत्, जियविग्यो वि य वसाहि चि इहैवं सम्बन्धः—अपि च जितविघ्नः त्वं हे देव! अथवा देवानां सिद्धेश्च मध्ये वस आस्व।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ५७।

पृ० ७५ पं० ४. इदं कंतं पियं जाव विविहा...। अत्र औपपातिकसूत्र ईदृशः पाठः—“जं पि य इमं सरीरं इदं कंतं पियं मणुणं मणामं पेजं वेसासियं संमतं बहुमतं अणुमतं भंडकरंडगसमाणं मा णं सीयं मा णं उण्हं मा णं खुहा मा णं पिवासा मा णं वाला मा णं चोरा मा णं देसा मा णं मसगा मा णं वातिश-सिमिय-पितिय-संनिवाइय विविहा रोगांतका परीसहोवसग्गा फुसंतु चि कट्टु एयं पि णं चरमेहि ऊपासणीसासेहि बोसिरामि चि कट्टु संलेहणाहूसिय भत्तपाणपडियाइभिलया पाओवगया कालं अणवकंलमाण विहरंति।”

अस्य आचार्यश्री अभयदेवसूरिविरचिता टीका—“इदं ति वल्लभं कंतं ति कान्तं काम्यत्वात् पियं ति प्रियं सदा प्रेमविषयत्वात् मणुणं ति मनोज्ञं सुन्दरमित्यर्थः, मणामं ति मनसा अम्यते प्राप्यते पुनः पुनः संस्मरणतो यत् तत् मनोऽमसं, पेजं ति सर्वपदार्थानां मध्येऽतिशयेन प्रियत्वात् प्रेयः, प्रकर्षेण वा इज्या पूजाऽस्येति प्रेज्यम्, प्रेयं वा काष्ठान्तरनयनात्। येजं ति कश्चित्, तत्र स्थैर्यम् अस्थिररेऽपि मूढैः स्थैर्यसमारोपणात्, वेसासियं ति विश्वासः प्रयोजनमस्येति वैश्वासिकम्, परशरीरमेव हि प्रायेणाऽविश्वासदेतुर्भवतीति, संमतं ति सम्मतम् तत्कृतकार्याणां सम्मतत्वात्, बहुमयं ति बहुशो बहुनां वा मध्ये मतमिष्टं यत् तद् बहुमतम्, अणुमयं ति वैगुण्यदर्शनस्यापि पश्चाद् मतानुमतम्, भंडकरंडगसमाणं ति आभरणकरण्डकतुल्यम्, उपादेयमित्यर्थः, तथा मा णं सीयमित्यादि व्यक्तम्, नवरं माशब्दो निषेधार्थः, णंकारो वाक्यालङ्कारार्थः इह च ‘सृशन्तु’ इति यथायोगं योजनीयम्, अथवा मा णं ति मा एतच्छरीरमिति व्याख्येयम्, मा णं वाल चि व्यालाः श्वानद-भुजगाः, रोगाथं क चि रोगाः कालसहा व्याधयः, आवक्काः त एव सद्योपातिनः, परीसहो-वसग्ग चि परीषदाः क्षुरादयो द्वाविंशतिः, उपसग्गा दिव्यादयः, फुसंतु सृशन्तु, इति कट्टु चि इति, कृत्वा इत्येवमभिसन्धाय, यत् पालितमिति शेषः, एयं पि णं ति एतदपि शरीरं बोसिरामि चि कट्टु चि इत्यत्र चि कट्टु चि इति कृत्वा इति विसर्जनं विधाय ‘विहरन्ति’ इति योगः, संलेहणाहूसिय चि संलेखना शरीरस्य तपसा कृशीकरणम्, तां तथा वा हूसिय चि जुष्टा वा सेविताः ये ते तथा, संलेहणाहूपणाहूसिय चि कश्चित्, तत्र संलेखनायां कषाय-शरीरकृशीकरणे या जोषणा प्रीतिः सेवा वा “जुषी प्रीति-सेवनयोः” [पा० धा० १२८९] इति वचनात्, सा तथा, तथा तां वा ये जुष्टाः सेवितास्ते तथा, संलेखनाजोषणाया वा हूसिय चि हूसिताः क्षीणा ये ते तथा, भत्तपाण-पडियाइभिलय चि प्रत्याख्यातमकपानाः, पाओवगया पादपोषणताः, वृक्षवद् निष्पन्दतया अव-स्थिता इत्यर्थः, कालं अणवकंलमाण चि मरणमनवकाङ्क्षन्त इत्यर्थः, आकाङ्क्षन्ति हि मरणमतिकष्टं गताः केचनेति तन्निषेध उक्तः” इति औपपातिकसूत्रवृत्तौ।

पृ० ७५ पं० १७. पगइभइए जाव विणीते। “पगइभइए इत्यत्र यावत्करणादेवं दृश्यम्—पगइवसंतं पगइवयणुकोहमाणमायालोमे मिउमइवसंपजे आलीणे भइए विणीए चि, तत्र

प्रकृत्यैव स्वभावेनैव भद्रकः अनुकूलवृत्तिः, प्रकृत्यैवोपशान्तः उपशान्ताकारः, मृदु च तन्मादवं च मृदुमाद्वैवम् अत्यन्तमाद्वैवम् इत्यर्थः, आलीनः आश्रितो गुधम् अनुशासनेऽपि च भद्रक एव यः स तथा।" इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ७७।

पृ० ७७ पं० १५—पृ० ७८ पं० ४. अद्दे दित्ते जाव विउलभत्तपाणे!...चारुवेसा जाव-पडिरुवा। "अद्दे दित्ते, इह यावत्करणादिदं द्रष्टव्यम्—विच्छिण्णविउलभवणसयणासणजाण-वाहणाद्वे बहुशसदासीगोमहिसगवेलाणभूद बहुवणबहुजायरूवरयए आभोगपभोगसंपउसे विच्छिण्णविउलभत्तपाणे त्ति, व्याख्या त्वस्य मेघकुमारराजवर्णकवत्, भद्रावर्णकस्य तु धारिणी-वर्णकवत्।" इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ८०। दृश्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० ३ पं० १ इत्यस्य टिप्पणम्, तथा पृ० ८ पं० १-२ इत्यस्य टिप्पणम्।

पृ० ८४ पं० ४. मित्त-नाति०। अत्र 'मित्त-नाति-नियग-संभधि-परिजणं' इति सम्पूर्णः पाठः।

पृ० ९१ पं० ११. काले कालोभासे जाव वेयणं। "काले कालोभासे इत्यादि कालः कृष्णवर्णः काल एवावभासते द्रष्टृणां कालो वाऽवभासो दीप्तिर्यस्य स कालावभासः, इह यावत्करणादिदं दृश्यम्—गंभीरलोमहरिते भीमे उत्तासणए परमकण्ठे वण्णेणं, से णं तत्थ निच्चं भीद, निच्चं तत्थे, निच्चं तत्सिद, निच्चं परमसुहसंभद्धं नरग त्ति, तत्र गम्भीरो महान्, रोमहर्षो भयसम्भूतो रोमाञ्चो यस्य यतो वा सकाशात् स तथा, किमित्येवमित्याह—भीमो भीमः, अत एवोत्त्रासकारित्वादुत्त्रासकः, एतदपि कुत इत्याह—परमकृष्णो वर्णेनेति, परां प्रकृष्टाम् अशुभसम्बद्धां पापकर्मणोऽनीताम्।" इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ८९।

पृ० ११३ पं० ८. इरियासमिते भासासमिते जाव विहरति। "इरियासमिह इत्यादि, इह यावत्करणादिदं दृश्यम्—एसणासमिह आयाणभंडमत्तनिखेवणासमिह, आदानेन ग्रहणेन सह भाण्डमात्राया उपकरणलक्षणपरिच्छदस्य या निक्षेपणा मोचनं तस्यां सभितः सम्यक् प्रवृत्तिमान्, उच्चारपासवणखेलसिंवाणजलपारिद्धावगियासमिह, उच्चारः पुरीषम्, प्रश्रवणं मूत्रम्, खेलो निष्ठीवनम्, सिङ्गानो नासामलः, जलः शरीरमलः, मणसमिह वयसमिह कायसमिह, चित्तादीनां कुशलानां प्रवर्तक इत्यर्थः, मणगुत्ते, बहगुत्ते कायगुत्ते, चित्तादीनामशुभानां निषेधकः, अत एवाह—गुत्ते योगापेक्षया, गुत्तिदिह इन्द्रियाणां विषयेष्वसत्प्रवृत्तिनिरोधात्, गुत्तंभचारी वसत्यादि-नवब्रह्मचर्यगुतियोगात्, अकोहे अमाणे अमाए अलोमे।

कथमित्याह—संते सौम्यमूर्तित्वात्, पसंते कषायोदयस्य विफलीकरणात्, उपसंते कषायोदयाभावात्, परिनिवुडे स्वास्थ्यातिरेकात्, अणासवे हिंसादिनिवृत्तेः, अममे ममेत्यु-ल्लेखस्याभिप्रेतत्वेऽप्यसद्भावात्, अकिंचणे निर्द्रव्यत्वात्, छिन्नगन्धे मिथ्यात्वादिभावग्रन्थच्छेदात्, निरुवलेषे तथाविधबन्धहेत्वभावेन तथाविधकर्मानुपादानात्, एतदेवोपमानैक्यते—कंसपाई व मुक्ततोए बन्धहेत्वभावेन तोयाकारस्य स्नेहस्याभावात्, संखो इव निरंजणे, रत्नस्य रागस्य कर्तुमशक्यत्वात्, जीवो विव अण्डिहयगई सर्वत्रौचित्येनास्वलितविहारित्वात्, गगणमिव निरांशणे देश-ग्राम-कुलादीनामनालम्बकत्वात्, वायुरिव अण्डिबद्धे क्षेत्रादौ प्रतिबन्धाभावेनौ-चित्येन सततविहारित्वात्, सारयसलिलं व सुद्धहियए शाब्जलक्षणगडुलखवर्जनात्, पुक्खरपत्तं पिव निरुवलेषे पद्मपत्रमिव भोगाभिलाषलेपाभावात्, कुम्भो इव गुत्तिदिह, कुम्भः कच्छपः, खगिविसाणं व एगजाए, खड्गिः आरण्यः पशुविशेषः, तस्य विषाणं शृङ्गम्, तदेकं भवति, तद्देको जालो योऽसङ्गतः सहायकाग्रेण स तथा, विहग इव विप्पमुक्के आलयाप्रतिबन्धेन, भारंडपल्ली व अण्णमत्ते, भारण्डपक्षिणो हि एकोदराः पृथग्ग्रीवा अनन्यफलभक्षिणो जीवद्वयरूपा भवन्ति, ते च सर्वदा चकितचित्ता भवन्तीति, कुंजरो इव सोडीरे, कर्मशत्रुसैन्यं प्रति शूर इत्यर्थः,

वसभो इव जायन्त्यामे, आरोपितमहाव्रतभारवहनं प्रति जातबलो निर्वाहकत्वात्, सीहो इव बुद्धरिसे दुर्धर्षणीयः उपसर्गमृगैः, मन्दरो इव निष्पकं परीषद्वपवनेः, सागरो इव गङ्गीरे अतुच्छचित्तत्वात्, चंदो इव सोमलेसे शुभपरिणामत्वात्, सरो इव वित्ते परेषां क्षोभकत्वात्, जङ्गलकंचणं व जायरूवे अपगतदोषलक्षणकुद्रव्यत्वेनोपजस्वस्वभावः, वसुंधरा इव सम्बन्धास-
विसहो पृथ्वीवत् शीतातपाद्यनेकविषयार्थधमः, सुदुग्धदुग्धासणो च तेजसा जलंते घृतादितर्मितवैश्वा-
नरवत् प्रभया दीप्यमानः ।

नथि णं तस्स भगवंतस्स कथं पडिबंघो भवइ नास्सयं पक्षो यदुत तस्स प्रतिबन्धो भवति ।
से य पडिबंघे चउत्तिहे पण्णत्ते, तंजहा—इव्वओ खेत्तओ कालओ भावओ, इव्वओ सवित्ताचित्तमीसेसु, खेत्तओ गामे वा नगरे वा रणे वा खले वा घरे वा अंगणे वा, खलं धान्यमलनादि स्थण्डिलम्, कालओ समए वा आवळियाए वा असंख्यातसमयरूपायाम्, भाणापाणू वा उच्छवासनिःश्वासकाले, थोवे वा सतोच्छवासरूपे, खणे वा बहुतरोच्छवासरूपे, छवे वा सतस्तोकरूपे, सुद्धेतं वा लवसतसततिरूपे, अहोरत्ते वा पक्खे वा मासे वा, अयणे वा दक्षिणायनेतररूपे प्रत्येकं षण्मासप्रमाणे, संवत्सरे वा, अन्नतरे वा दीहकालसंज्ञोए युगादौ । भावओ कोहे वा माणे व मायाए वा लोहे वा अये वा, हस्से वा हास्ये इधे वा, एवं तस्स न भवइ एवमनेकधा तस्य प्रतिबन्धो न भवति ।

से णं भगवं वासीचंदणरूपे वास्यां चन्दनकल्पो यः स तथा, अपकारिणोऽप्युपकारकारीत्यर्थः वासी वा अङ्गच्छेदनप्रवृत्तां चन्दनं कल्पयति यः स तथा, समत्तिणमगिलेद्वकंचणे समसुहदुक्खे, समानि उपेक्षणीयतया तुणादीनि यस्य स तथा, इहलोगपरलोगोऽपडिबद्धे जौविचमरणे निरवकंखे संसारपागामी कम्मनिष्पायणद्वारे अम्भुडिए एवं च णं विहरइ ति ।” इति ज्ञाताधर्म-
कथाटीकायाम् पृ० १०३ ।

पृ० १०८ पं० ५. अद्वा जाव । दृश्यतां पृ० ७७ पं० १५ इत्यस्य टिप्पणमत्रैव परिशिष्टे ।

पृ० ११४ पं० ४. अद्विगयजीवाजीवे जाव अप्पाणं । “इह यावत्करणादिदं दृश्यम्—उचलद्ध-
पुण्णगवे आसवसंवरनिज्जरकिरियादिगरणबंधमोक्खकुसले, क्रिया कायिकयादिका, अधिकरणे खज्जनिर्वर्तनादि, एतेन च ज्ञानितोक्ता ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १०९ A ॥

पृ० १३२ पं० ५. अद्दु । दृश्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० ७७ पं० १५ इत्यस्य टिप्पणम् ।

पृ० १४२ पं० ४. धम्मं सोक्का० । दृश्यतां पृ० ४३ पं० ९ ।

पृ० १४७ पं० ४. जाव नंदीसरवरे दीवे महिमा ।

“किंपर्यवसानं जन्म वक्तव्यमित्याह—यावन्नन्दीधरे महिम ति । अतिदिष्टग्रन्थश्चायं एवं द्रष्टव्यो यथा—अष्टौ दिक्पारीमहत्तरिकाः भोगङ्कराप्रभृतयस्तत्समयमुपजातसिंहासनप्रकल्पाः प्रयुक्तावधिज्ञानाः समवसितैकोनविंशतितमतीर्थनाथजननाः ससम्भ्रममनुष्ठितसमवायाः समस्त-
जिननायकजन्मसु महामहिमविधानमस्माकं जीतमिति विहितनिश्चयाः स्वकीयस्वकीयाम्भियोगिक-
देवविहितदिग्यविमानारूढाः सामानिकादिपरिक्लृप्तपरिवृताः सर्वद्वया मल्लिजिनजन्मनगरीमागम्य जिनजन्मभवनं यानविमानैस्त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य उत्तरपूर्वस्यां दिशि यानविमानानि चतुर्भिरङ्गुलैर्भुवम-
प्राप्तानि व्यवस्थाप्य जिनसमीपं जिनजननीसमीपं च गत्वा त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य कृतप्राञ्जलिपुटा इदम-
वादिषुः—नमोऽस्तु ते रत्नकुक्षिधारिके ! नमोऽस्तु ते जगत्पदीपदायिके ! वयमधोलोकवास्तव्या दिक्पार्यो जिनस्य जन्ममहिमानं विधास्यामः, अतो युष्माभिर्न भेतव्यमिति अभिधाय च विहित-
संवर्तवाताः जिनजन्मभवनस्य समन्ताद् योजनपरिमण्डलक्षेत्रस्य तृण-पत्र-कचवरादेस्तुचि-
वस्तुनोऽपनयनेन विहितशुद्धयोजिनजनम्बोरदूरतो जिनस्यासाधारणमगणितगुणगणमागयन्त्यस्तस्थुः ।

एवमेवोर्व्वं श्लोकवास्तव्याः, नन्दवनकूटनिवासिन्य इत्यर्थः, अष्टौ दिक्षुमारीमहचरिकास्तथैवागत्य विरचितान्भवद्दलकाः आयोजनमानक्षेत्रं गन्धोदकवर्षे पुष्पवर्षे धूपचटीश्च कृत्वा जिनसमीपमागत्य परिगायन्त्य आवाञ्चक्रुः। तथा पौरस्त्यरुचकवास्तव्याः, रुचकाभिधानस्य त्रयोदशस्य द्वीपस्य मध्यवर्तिनः प्राकाराकारेण मण्डलव्यवस्थितस्योपरि पूर्वदिग्भ्यवस्थितेष्वष्टासु कूटेषु कृतनिवासा इत्यर्थः, आगत्य तथैवादर्थहस्ता गावन्त्यस्तस्युः। एवं दक्षिणरुचकवास्तव्या जिनस्य दक्षिणेन भृङ्गारहस्ताः, पश्चिमरुचकवास्तव्या जिनस्य पश्चिमेन तालवृन्तहस्ताः, उत्तररुचकवास्तव्याश्चामराहस्ता जिनस्य उत्तरेण, एवं चतस्रो रुचकस्य विदिग्वास्तव्या आगत्य दीपिकाहस्ता जिनस्य चतसृषु विदिक्षु तथैव तस्युः। मध्यमरुचकवास्तव्याः, रुचकद्वीपस्याभ्यन्तरार्धवासिन्य इत्यर्थः, चतस्रस्तास्तथैवागत्य जिनस्य चतुरङ्गुलवर्जनाभिनालच्छेदनं च विवरलननं च नाभिनालनिधानं च विवरस्य रत्नपूरणं च तदुपरि हरितालिकापीठवन्धं च पश्चिमावर्जदिकत्रये कदलीगृहत्रयं च तन्मध्येषु चतुःशालभवनत्रयं च तन्मध्येदेशे सिंहासनत्रयं च दक्षिणे सिंहासने जिनजनन्योरुपवेशनं च शतपाकादितैलाम्यञ्जनं च गन्धद्रव्योद्वर्तनं च पुष्पोदकं च पूर्वत्र पुष्पोदक-गन्धोदक-शुद्धोदकमजनं च सर्वालङ्कार-विभूषणं च उत्तरत्र गोशीर्षचन्दनकाष्ठैर्वह्युज्ज्वलनं चामिहोमं च भूतिकर्म च रक्षापोदलिकां च मणिमयपाषाणद्वयस्य जिनकर्णाम्भ्योर् प्रताडनं च 'भवतु भगवान् पर्वतायुः' इति भणनं च पुनः समावृत्तजिनस्य स्वभवननयनं च शय्याशयनं च चक्रुः, कृत्वा च गायन्त्यस्तस्युरिति।

सौधर्मरूपे च शक्यस्य सहसा आसनं प्रचक्रम्ये, अवधिं चासी प्रययुजे, तीर्थंकरजन्म चालुलोके, सप्तभ्रमं च सिंहासनादुत्स्रस्यौ, पादुके च मुमोच, उत्तरासङ्गं च चकार, सप्ताष्टानि च पदानि जिनाभिमुखमुपजगाम, भक्तिभरनिर्भरो यथाविधि जितं च ननाम, पुनः सिंहासनमुपविवेश, हरिणेगमेषिदेवं पदात्यनीकाधिरतिं शब्दयाञ्चकार, ते चादिदेश, यथा—सुधर्मायां सभायां योजन-परिमण्डलां सुषोषाभिधानां घण्टां त्रिस्ताडयन्नुदघोषगां विधेहि, यथा—भो भो देवा ! गच्छति शक्रो जम्बूद्वीपं तीर्थंकरजन्ममहिमानं कर्तुमतो यूयं सर्वसमृद्ध्या शीघ्रं शक्यस्यान्तिके प्रादुर्भवतेति, स तु तथैव चकार। तस्यां च घण्टायां ताडितायामन्यान्येकोनद्वान्त्रिंशद् घण्टालक्षाणि समक्रमेव रणणारावं चक्रुः, उपरते च घण्टास्वे घोषणायुपश्रुत्य यथादिष्टं देवाः सपदि विदधुः। ततः पाळकामिधाना-भियोगिकदेव वेरचिते लक्षयोजनप्रमाणे पश्चिमावर्जदिकत्रयनिवेशिततोरणद्वारे नानामणिमयूखमञ्जरी-रञ्जितगगनमण्डले नयनमनसामतिप्रमोददायिनि महाविमानेऽधिरूढः सामानिकादिदेवकोटिभिरने-काभिः परिदृतः पुरःप्रवर्तितपूर्णकलशभृङ्गारञ्जपताकाचामराद्यनेकमङ्गल्यवस्तुस्तोमः पञ्चवर्णकुण्ड-भिक्वासहस्ररिमण्डितयोजनसहस्रोच्छ्रितमहेन्द्रध्वजप्रदधितमार्गो नन्दीश्वरद्वीपे दक्षिणपूर्वे रतिकर-पर्वते कृतावतारो दिव्यविमानद्विमुपसंहरन् मिथिलां नगरीमाजगाम, विमानारूढ एव भगवतो जिनस्य जन्मभवनं त्रिः प्रदक्षिणीकृतवान्, उत्तरपूर्वस्यां दिशि चतुर्भिरङ्गैर्भुवमप्राप्तं विमानमवस्थापितवान्, ततोऽवतीर्थं भगवन्तं समावृत्तं दिक्षुमारीमहचरिका जिनमातरमवस्थाप्य जिनप्रतिविम्बं तत्सन्निधौ निधाय, पञ्चवाऽऽत्मानमाधाय, एकेन रूपेण करतलपल्लवावधृतजिनः, अन्येन जिननायकोररि विधृतच्छत्रः, अन्याभ्यां करचालितप्रकीर्णकः, अन्येन च करकिशलयकलितकुलिशः पुरः प्रगन्ता, सुरगिरिशिलरोपरिवर्तिपण्डकवनं गत्वा तद्वयवस्थितातिराण्डुकम्बलाभिधानशिलासिंहासने पूर्वाभि-मुखो निवर्णः। एवमन्ये ईशानादयो वैमानिकेन्द्राश्चमरादयो भवनपतीन्द्राः कालादयो व्यन्तरेन्द्राः चन्द्र-सूर्यादयो ज्योतिष्काः सपरिवाराः मन्दरेऽवतरेः।

ततश्चाव्युतदेवराजो जिनाभिवेकन्याभियोगिकदेवानादिदेश, ते चाष्टसहस्रं सौवर्णिकानां कलशानामेवं रूप्यमयानां मणिमयानाम् एवं द्विरुसयोगवतां त्रीण्यष्टसहस्राणि त्रिसंयोगवतामष्टसहस्रं भौमेयकानां च तथाऽष्टसहस्रं चन्दनकलशानां भृङ्गाराणामादर्शानां स्थालानामन्येषां च

विविधानामभिषेकोपयोगिनां भाजनानामष्टसहस्रं २ विचक्रुः, तैश्च कलशादिभाजनैः क्षीरोदस्य समुद्रस्य पुष्करोदस्य च मागधादीनां च तीर्थानां गङ्गादीनां च महानदीनां पञ्चादीनां महाह्रदाना-मुदकमुपलब्धादीनि मृत्तिकां च हिमवदादीनां च वर्षधराणां वर्तुलविजयादीनां च पर्वतानां भद्रशालादीनां च वनानां पुष्पाणि गन्धान् सर्वेष्वधीः त्वराणि सिद्धार्थकान् गोशीर्षचन्दनं चानिन्युः। ततोऽसावच्युतदेवराजोऽनेकैः सामानिकादिदेवसहस्रैः सह जिनपतिमभिषिषेच। अभिषेके च वर्तमाने इन्द्रादयो देवाः छत्रचामर-कलश-धूप-कडुच्युक्त-पुष्प-गन्धाद्यनेकविधामभिषेक-द्रव्यव्यग्रहस्ताः वज्रशूलाद्यनेकायुधसम्बन्धवन्धुरषाणयः आनन्दजलवप्लुतगण्डस्थलाः ललाट-पट्टवदितकरसम्पुट्या जयजयारबमुखरितदिगन्तराः प्रमोदमदिरामन्दमदवशविरचितविविधच्येष्टाः पथ्युपासाञ्चक्रे, तथा केचित् चतुर्विधं वाद्यं वादयामासुः, केचित्चतुर्विधं गेयं परिजगुः, केचित्चतुर्विधं नृत्यं नन्वुः, केचित्चतुर्विधमभिनयमभिनिन्युः, केचिद् द्वात्रिंशद्विधं नाट्यविविधमुप-दर्शयामासुरिति। ततो गन्धकाषायिकया गात्राण्यलूयन्। ततश्चाच्युतेन्द्रो मुकुटादिभिर्जिन-मलञ्चकार, ततो जिनपतेः पुरतो रजतमयतन्दुलैर्दर्पणादीन्वष्टाष्ट मङ्गलकान्थालिलेख, पाटलादि-बहुलपरिमलकलितकुसुमनिकरं व्यकिरत्, शुभसुरभिगन्धवन्धुरं धूपं परिददाह, अष्टोत्तरेण वृचशतेन च सन्तुष्टस्तुष्टाव—नमोऽस्तु ते सिद्ध! बुद्ध! नीरजः! श्रमण! समाहित! समस्तसम! योगिन्! शल्यकर्तन! निर्भय! नीरागद्वेष! निर्मम! निःशल्य! निःसङ्ग! मानमृण! अगण्य-गुगरत्न! शीलसागर! अनन्ताप्रमेयमव्ययधर्मवरचतुरन्तचक्रवर्तिन्। नमोऽस्तु तेऽहंते, नमोऽस्तु ते भगवते, इत्यभिधाय वन्दते स्म, ततो नातिदूरे स्थितः पथ्युपासाञ्चके। एवं सर्वेऽप्यभिषिषितुः, केवलं सर्वान्ते शक्रोऽभिषिक्तवान्, तदभिषेकावसरे च ईशानः शक्रवदात्मानं पञ्चधा विधाय जिनस्योत्सङ्गधरणादिक्रियामकरोत्। ततः शक्रो जिनस्य चतुर्दिशि चतुरो धवलवृषभान् विचकार, तेषां च शृङ्गाग्नेयोऽष्टौ तोयधारा युगपद् विनिर्ययुः, वेगेन च विधति समुत्पेतुः, एकत्र च मिलन्ति स्म, भगवतो मूर्धनि च निपेतुः, शेषमच्युतेन्द्रवदसावपि चकार, ततोऽसौ पुनर्विहितपञ्चप्रकारात्मा तथैव गृहीतजिनश्चतुर्निकायदेवपरिवृतः त्र्यंनिनादापूरिताम्बरतलो जिननाथकं जिनजनन्याः समीपे स्थापयामास, जिनप्रतिबिम्बमवस्थापं च प्रतिसञ्जहार, क्षोमयुगलं कुण्डलयुगलं च तीर्थ-करस्योच्छीर्षकमूले स्थापयति स्म, श्रीदामकाण्डकं च नानामणिमयं जिनस्योच्छेके दृष्टिनिपातनिमित्त-मतिरमणीयं निचिक्षेप, ततः शक्रो वैश्रमणमवादीत्—भो देवानुप्रिय! द्वात्रिंशद्विरण्यकोटीद्वात्रिंशत् सुवर्णकोटीश्च जिनजन्मभवने सहर। तदादेशाच्च जृम्भका देवास्तथैव चक्रुः। शक्रः पुन-र्द्वैजिनजन्मनगर्यां त्रिकादिष्वेवं घोषणं कारयामास, यथा—हन्त! भुवनवास्याददेवाः! शृण्वन्तु भवन्तो यथा भो जिने जिनजनन्यां वाऽशुभं मनः सम्प्रधारयति तस्यार्जकमञ्जरीव सतथा मूर्धा स्फुटतु। ततो देवा नन्दीश्वरे महिमानं विदधुः, स्वस्थानानि च जग्मुरिति।” इति ज्ञाताधर्म-कथादीकायाम् पृ० १२७—१२९ ॥

पृ० १४८ पं० १६. अहिमडे ति वा जाव अणिट्तराए अमणामतराए। “अहिमडे इ व त्ति अहिमृतकस्येव अहिमृतकमिव वेति, यावत्करणादिदं दृश्यम्—गोमडे इ वा सुणमडे इ वा मणुस्समडे इ वा महिसमडे इ वा मूसगमडे इ वा आसमडे इ वा हत्थिमडे इ वा सीहमडे इ वा वग्गमडे ति वा विगमडे इ वा दीवियमडे इ वा, द्वीपिकः चित्रकः। किम्भूते अहिकडेवरादौ, किम्भूतं वा तदित्याह—मयकृद्विषविणट्ठदुरभिवावण्णदुडिभगंधे, मृतं जीवविमुक्तनात्रं सत् यत् कुथितं कोथमुपगतं तत् मृतकुथितमीषददुर्गन्धमिर्यथे; तथा विनष्टम् उच्छूनत्वादिभिर्भिक्षकैः स्वरूपादपेतं सत् यदुरभि तीव्रतरदुष्टगन्धोपेतं तत्तथा, तथा व्यापकं शकुनि-शृगालादिभिर्भिक्षगाद् विरुपां वीमत्तामवस्थां प्रातं सद्यद् दुरभिगन्धं तीव्रतरामशुभगन्धवत्

तत्तथा, ततः पदत्रयस्य कर्मधारयः, तत्र तदेव वा । किमिजालाउलसंसत्ते, कृमिजालैराकुलैः
व्याकुलैः आकुलं वा सङ्कीर्णं यथा भवतीत्येवं संसक्तं सम्बद्धं यत् तत्तथा, तत्र तदेव वा असुह-
विलीणविगयबीभत्सद्वरिसणिज्जे, अशुचि अपवित्रमस्पृश्यत्वात्, विलीनं जुगुप्सासमुत्पादकत्वात्,
विकृतं विकारवत्त्वात्, बीभत्सं द्रष्टुमयोग्यत्वात्, एवम्भूतं दृश्यते इति दर्शनीयम्, ततः कर्म-
धारयः, तत्र तदेव वा । भवेताकूवे सिया, यादृशः सर्पादिकडेवरं गन्धो भवेत् यादृशं वा सर्पादि-
कडेवरं गन्धेन भवेत् एतद्रूपस्वरूपो वा स्याद् भवेत्तस्य भक्तकवलस्य गन्ध इति सूत्रकारस्य
विरूपोच्छेदः । नो इण्टे समट्टे, नायमर्थः समर्थः सङ्गत इत्यर्थं तु तस्यैव निर्णयः । निर्णीतमेव
गन्धस्वरूपमाह—एत्तो अणिट्ठतराए षेव, इतः अहिकडेवरादिगन्धात् सकाशादनिष्टतर एव
अमिलाषस्याविषय एव, अकान्ततरकः अक्रमनीयतरस्वरूपः, अभिघ्नतरः अप्रीयुत्पादकत्वेन,
अमनोज्ञतरकः कथयाऽप्यनिष्टत्वात्, अमनोम्यतरश्चिन्तयाऽपि मनसोऽनभिगम्य इत्यर्थः ।” —
इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १२९-१३० ।

पृ० १४९ पं० १८. सिरिदामगंडं जाव गंधद्वणि । दृश्यतां पृ० १४६ पं० ९, पृ० २८९
पं० ९ । “सिरिदामगंडमित्यादौ यावत्करणात् पाठलमल्लिप्त्यादिवर्णको दृश्यः ।” इति ज्ञाता-
धर्मकथाटीकायाम् पृ० १३२ ।

पृ० १५१ पं० १७. हयगय० । दृश्यतां पृ० ३३ पं० २ ।

पृ० १५८ पं० ७. अप्पत्थियपत्थया जाव परिवज्जिया । “यावत्करणात् दुरंतपंतलक्खणे चि
दुरन्तानि दुष्टपर्यन्तानि प्रान्तानि अपसदानि लक्षणानि यस्य स तथा, तस्यामन्त्रणम्, हीणपुण्ण-
चाउइसा इति, हीना असमप्रा पुण्या पवित्रा चतुर्दशी तिथिर्यस्य जन्मनि स तथा, चतुर्दशी-
जातो हि किल भाग्यवान् भवतीति आक्रोशे तदभावो दर्शित इति, सिरि-हिरि-धी-किच्चि-
वज्जिय चि प्रतीतम् ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १३९ ।

पृ० १९० पं० १४. जहा जंबुद्वीवपण्णत्तीए । “जहा जंबुद्वीवपण्णत्तीए चि यथा जम्बूद्वीप-
प्रभृत्स्यां ऋषभस्य निर्वाणमहिमोक्तस्तथेह मल्लिजिनस्य वाच्य इत्यर्थः, स चैवमर्थतः—यत्र समये
मल्लिर्हन् कालगतो व्यतिक्रान्तः समुद्रात् छिन्नजातिजगामरणबन्धनः सिद्धः तत्र समये शक्रश्च-
लितासनः प्रयुक्तावधिर्विज्ञातजिननिर्वाणः सपरिवारः सम्मत्तैश्चैलशिल्वरेऽवततार । ततोऽसौ विमना
निरानन्दोऽश्रुपूर्णवपनो जिनशरीरकं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य अनतिदूरासन्ने नमस्यन् पयुंवास्ते स्म, एवं
सर्वेऽपि वैमानिकादयो देवराजाः ।

ततः शक्रो देवैर्नन्दनवनात् आनायितगोशीर्षसरसदारुविहितचितित्रयः क्षीरसमुद्रादानीतक्षीरोदकेन
जिनदेहं स्नापयामास, गोशीर्षचन्दनेनानुल्लिप, हंसलक्षणं शाट्रकं निवासयामास, सर्वालङ्कार-
विभूषितं चकार, शेषा देवा गगन्नरानगारशरीरकाण्येवं चक्रुः, शक्रस्ततो देवैस्तिष्ठः शिविकाः
काशयामास । तत्रैकत्रासौ जिनशरीरमारोपयामास महद्दर्थं च चित्तिस्थाने नीत्वा चित्तिकायां
स्थापयामास, शेषदेवा गगन्नरानगारशरीराणि द्वयोः शिविकयोरारोप्य चित्त्योः स्थापयामासुः । ततः
शक्रादेशादभिकुमारं देवास्तिसृष्वपि चित्तिव्यभिकार्यं विकृतवन्तो वायुकुमारास्तु वायुकायम्,
शेषदेवाश्च कालागुरुप्रवरकुन्दुषकतुष्कधूपान् धृतं मधु च कुम्भाग्रशः प्रचिक्षिपुः । ततो मांसादिषु
दग्धेषु मेघकुमारदेवाः क्षीरोदकेन चित्तीर्णवपयामासुः ।

ततः शक्रो भगवतो दक्षिणमुगरितनं सविथ जग्राह ईशानश्च वामम्, चमरोऽवस्तनं दक्षिणम्,
बलिर्वामम्, शेषा यथार्हमङ्गोराङ्गानि गृहीतवन्तः । ततस्तीर्थकरादित्तिक्षितिषु महासूपान् चक्रुः
परिनिर्वाणमहिमानं च । ततः शक्रो नन्दीश्वरे गत्वा पूर्वैरिमज्जनकपर्वते जिनायतनमहिमानं
चकार, तल्लोकगलास्तु चत्वारश्चतुर्षु पूर्वाञ्जनपार्श्ववर्तिषु दक्षिणमुखपर्वतेषु सिद्धायतनमहिमानं चक्रुः,

एवमीशानः उत्तरिभस्तल्लोकशालास्तत्पार्श्ववर्तिदधिमुखेषु, चमरो दक्षिणाञ्जनके तल्लोकशालास्तथैव, बलिः पश्चिमेऽञ्जनके तल्लोकशालास्तथैव । ततः शक्रः स्वकीये विमाने गत्वा सुधर्मसभामध्यव्यवस्थितमाणवकाभिधानस्तम्भवर्तिवृत्तसमुद्रकानवतार्थं सिंहासने निवेश्य तन्मध्यवर्तिजिनसक्यीन्य-पुपुजत्, मल्लिजिनसक्यि च तत्र प्राक्षिपद्, एवं सर्वे देवा इति ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १५५ ।

पृ० २२४ पं० ७. एवं जहा सूरियाभो जाव दिव्वाति । “एवं सूरियाभे चि यथा राजप्रभकृते सूरिकाभो देवो वर्णितः, एवं अयमपि वर्णनीयः, कियता वर्णकेनेत्याह—जाव दिव्वाहं इत्यादि, स चायं वर्णकः—विहिं परिस्सहिं सत्तहिं अणिण्हिं सत्तहिं अणियादिवहं इत्यादि, इमं च णं केवलकप्पं ति, इमं च, केवलः परिपूर्णः स चासौ कल्पश्च स्वकार्यकरणसमर्थ इति केवलकल्पः, केवल एव वा केवलकल्पः, तम् आभोएमाणे, इह यावत्करणादिदं दृश्यम्—पासह् समणं भगवं महावीरमित्यादि, कूडागारविट्ठंते चि, एवं चासौ—से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ सरीरगं गया सरीरगं अणुपविट्ठा ? गोयमा ! से जहा नामए कूडागारसाला सिया दुहओ बहिरन्तश्च गुत्ता लिता सावरणत्वेन गोमयागुपलेपनेन च, उभयतो गुप्तत्वेनाह—गुप्ता बहिः प्राकारावृता, गुत्तदुवारा अन्तर्गुत्तेत्यर्थः, अथवा गुप्तागुप्तद्वारा द्वाराणां केषाञ्चित् स्थगितत्वात् केषाञ्चित्स्थगितत्वादिति, निवाया वायोरप्रवेशात्, निवायगंभीरा, किं महद् एहं निवाते प्रायो न भवतीत्यत आह—निवातगंभीरा निवातविशालेत्यर्थः, तीसे णं कूडागारसालाए अवूरसामंते एत्थ णं महं एगे जणसमूहे चिट्ठह । तए णं से जणसमूहे एगं महं अब्भवइलणं वा वासवइलणं वा महावायं वा एज्जमाणं पासह्, पासित्ता तं कूडागारसालं अंतो अणुपविस्सित्ताणं चिट्ठह, से तेणट्ठेणं गोयमा ! एवं बुच्चइ सरीरगं गया सरीरगं अणुपविट्ठ चि ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १८० ।

“भंते ति अयवं गोयमे समणं भगवंतं महावीरं वंदति नमंसति, वंदित्ता नमस्सित्ता एवं वयासी—सूरियाभस्स णं भंते ! देवस्स एसा दिव्वा देविट्ठी दिव्वा देवजुत्ती दिव्वे देवाणुभावे कहिं गते, अणुपविट्ठे ? गोयमा ! सरीरं गते सरीरं अणुपविट्ठे । से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ सरीरं गते सरीरं अणुपविट्ठे ? गोयमा ! से जहानामए कूडागारसाला सिया दुहतो लिता गुत्ता गुत्तदुवारा निवाया निवायगंभीरा । तीसे णं कूडागारसालाते अवूरसामंते एत्थ णं महेगे जणसमूहे चिट्ठति । तए णं से जणसमूहे एगं महं अब्भवइलणं वा वासवइलणं वा महावायं वा एज्जमाणं वा पासति, पासित्ता तं कूडागारसालं अंतो अणुपविस्सित्ता णं चिट्ठह, से तेणट्ठेणं गोयमा ! एवं बुच्चति सरीरं अणुपविट्ठे ।” इति राजप्रभ्रीयसूत्रे ।

“ते णं काले णं ते णं समए णं सूरियाभे णामं देवे सोहम्मे कप्पे सूरियाभे विमाणे सभाए सुहम्माए सूरियाभंसि सिहासणंसि चउहिं सामाणिअसाहस्सीहिं, चउहिं अगामहिंसीहिं सपरिवा-राहिं, विहिं परिस्सहिं सत्तहिं अणिण्हिं सत्तहिं अणियादिवहं इहिं, सोलसहिं आयरक्खदेवसाहस्सीहिं, अनेहिं बहूहिं सूरियाभविमाणवासीहिं वेमाणिण्हिं देवेहिं य देवीहिं य सद्धिं संपरिबुडे महया अइय-नट्ठ-गीय-वाइय-तंती-तल-ताल-सुडिय-घण-मुहंणपडुप्पवावियरवेणं दिव्वाहं भोगभोगाहं भुंजमाणे विहरति, इमं च णं केवलकप्पं जंबुदीवं दीवं विउलेगं ओहिणा आभोएमाणे आभोए-माणे पासति । तत्थ समणं भगवं महावीरं जंबुदीवे भारहे वासे आमलकप्पाए नयरीए बडिया अंबसालवणे चेहए अहापडिक्खं उगाहं उणिणिहत्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणं पासति,तए णं ते देवकुमारा य देवकुमारियाओ य गोयमादियाणं समणाणं निगंथाणं दिव्वं देविट्ठिं दिव्वं देवजुतिं दिव्वं देवाणुभावं दिव्वं बत्तीसहब्बं नाड्यं उवदंसित्ता समणं भगवंतं

महावीरं तिकखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेति, करित्ता वंदंति नमंसंति, वंदित्ता नमंसित्ता जेणेव सूरियामे देवे तेणेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता सूरियामं देवं करयळपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अज्जलिं कट्ठु जएयं विजएयं वद्धावेति, वद्धावित्ता एवं आणतियं पच्चप्पिणंति । तए णं से सूरियामे देवे तं दिव्वं देवविह्वं दिव्वं देवजुह्वं दिव्वं देवाणुभावं पडिसाहरहं, पडिसाहरेत्ता खणेणं जाते एगे एगभूए । तए णं से सूरियामे देवे समणं भगवंतं महावीरं तिकखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ, वंदंति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता नियगपरिवाल सार्द्धं संपरिबुडे तमेव दिव्वं जाणविमाणं दुरुहति, दुरुहित्ता जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए ।” इति राजप्रज्ञीये ।

पृ० २३६ पं० १७. अट्ठे... । दृश्यतामत्रैव परिशिष्टे पृ० ७७ पं० १५ इत्यस्य टिप्पणम् ।

पृ० २४१ पं० १७. करेति, २ त्ता जाए अडमागीतो । “पढमाए पोरुसीए सज्जायमित्थादौ यावत्करणादिर्द्रष्टव्यम्—जीयाए पोरुसीए ज्ञाणं क्षियायह, वड्याए पोरुसीए अतुरियम-चवलमसंमंते मुइपोत्तियं पडिलेहेइ, भायण-वत्थाणि पडिलेहेइ, भायणाणि पमज्जइ, भायणाणि उग्गाहेइ, २ जेणेव सुब्बयाओ अज्जाओ तेणेव उवागच्छति, २ सुब्बयाओ अज्जाओ वंदंति नमंसति, २ एवं वयासी—इच्छामो णं तुम्मेहिं अम्मणुस्साए तेयलिपुरे नगरे उच्च-नीय-मज्झिमाइं कुलाइं घरसमुयागस्स भिक्खायरियाए अडित्तए, अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबंधं, तए णं ताओ अज्जाओ सुब्बयाहिं अज्जाहिं अम्मणुण्णायाओ समाणीओ सुब्बयाणं अज्जाणं अतियाओ पडिस्तयाओ पडिनिक्खमिति अतुरियमचवलमसंमंताए गतीए जुगंतरपळोयणाए दिट्ठीए पुरओ रियं सोहेमाणीओ तेयलिपुरे नगरे उच्च-नीय-मज्झिमाइं कुलाइं घरसमुयागस्स भिक्खायरियं अडमाणीउ त्ति गहेषु समुदानं भिक्षा गृहसमुदानं, तस्मै गृहसमुदानाय, भिक्षाचर्या भिक्षानिमित्तं विचरणम् अटन्त्यः कुर्वाणाः ।” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० १८७—१८८ ॥

पृ० २४५ पं० ५. महयाहिमवंतं मलय० वण्णओ । दृश्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० ३ पं० १ इत्यस्य टिप्पणम् ।

पृ० २४५ पं० ७. अंतेउरे य० । दृश्यतां पृ० २३८ पं० १३ ।

पृ० २५० पं० ६, पृ० २६५ पं० १५. अट्ठे । दृश्यतामत्रैव परिशिष्टे पृ० ७७ पं० १५ इत्यस्य टिप्पणम् पृ० ५२० ।

पृ० २६८ पं० १०. अस्मिपत्ते इ वा जाव मुम्मुरे इ वा । दृश्यतां पृ० २६८ टि० १७ । “तत्रास्मिपत्रं खङ्गः, करपत्रं क्रकचम्, क्षुरपत्रं क्षुरः, कदम्बचीरिकादीनि लोकलुब्धावसेयानि, वृश्चिकडङ्कः वृश्चिककण्टकः, कपिकच्छुः खड्गकारी वनस्पतिविशेषः, अङ्गारे विज्वालोलङ्घिकाः, सुमुरः अग्निगणमिश्रं भस्म, अर्चिः इन्धनप्रतिबद्धा ज्वाला, ज्वाला तु इन्धनच्छिन्ना, अज्जातम् उत्सुकम्, शुद्धाग्निः अयत्तिपण्डान्तर्गतोऽग्निरिति” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० २०४ ।

पृ० २८६ पं० ११ कौंडुबिय० । ‘कौंडुबियपुरिसा’ इति पूर्णः पाठः ।

पृ० ३२० पं० ६. जाव । दृश्यतां चतुर्थे परिशिष्टे पृ० ३२० पं० ६ इत्यस्य टिप्पणम् ।

पृ० ३२१ पं० ५. अड्ठा जाव । दृश्यतामत्रैव परिशिष्टे पृ० ७७ पं० १५ इत्यस्य टिप्पणम् ।

पृ० ३३४ पं० ९. सूमालपागियाया० । दृश्यतां पृ० ८ टि० १ ।

पृ० ३४० पं० ५. अट्ठे० । दृश्यतामत्रैव परिशिष्टे पृ० ७७ पं० १५ इत्यस्य टिप्पणम् ।

पृ० ३४२ पं० १०. उक्किट्ठि० । दृश्यतां पृ० ३४० टि० १९, तथा अत्रैव परिशिष्टे पृ० ४९ पं० १४ इत्यस्य टिप्पणम् ।

चतुर्थं परिशिष्टम्

‘जाव’शब्दग्राह्याः पाठाः

[अत्रेदमवधेयम्—अस्मिन् सूत्रे यत्र यत्र पृष्ठे पङ्क्तौ च ‘जाव’शब्दो वर्तते तत्तत्पृष्ठ-पङ्क्ति-निर्देशोऽस्मिन् परिशिष्टे आदौ विहितः, तदनन्तरं ‘जाव’शब्देन ग्राह्यः पाठः कीदृशः कुत्र वा गवेषणीय इति विस्तरेण निर्दिष्टम्। अस्य ज्ञाताधर्मकथाङ्गस्य टिप्पणेष्वपि क्वचित् कचिदस्माभिर्द्रष्टव्यगठस्थलानि ‘दृश्यतां पृ० पं०’ इति उल्लेखेन सूचितानि एव, तादृशस्थानेषु पङ्क्त्यङ्काः स्थूलाक्षरैर्निर्दिष्टाः। तृतीयपरिशिष्टेऽपि केचन ‘जाव’शब्दग्राह्याः पाठाः दर्शिताः, तादृश‘जाव’शब्दसूचकपङ्क्त्यङ्का अपि स्थूलाक्षरैः निर्दिष्टाः]

पृ०	पं०	पृ०	पं०
४	९	३५	४, ६
६	४, ६, ८, ९, १६, १७	३६	६, ७, ८
८	१, २	३९	८, १३
१२	१, ११	४०	३, ७, १३
१३	१, ३, ४	४१	२, ३, १०, ११, १३, १५
१४	४	४२	१, ३, ४, ७, १०
१७	१७	४३	७
१८	११, १२, १५	४५	१४, २०
१९	१३, १६, १९	४६	४, ७, १३
२०	२, ८, १०, ११, १२	४७	७, ८, १५
२३	५	४८	८, ११, १२
२४	२, ८, १०, ११, १६	४९	२, ४, ९, १०, १३, १४, १५
२५	७, ९, १२, १४, १५, १७	५०	१२
२६	५, ८, ९, १०, १२	५१	४
२७	१, २, ४, १५, १६	५३	१, १२, १६, १८, २५
२८	२, ४, ५, ६, ७, १०, ११, १५	५४	६, ९
२९	१, ५	५५	७
३१	५, ११	५६	१५, १९
३२	७, १०, १२, १७, २०	५७	९, १०, १५, १६, १८
३३	३, ४, १५, १८	५८	३, ५, ८, १०, ११, १२, १३, १५
३४	१०, ११, १५	५९	९

પૃ૦	પં૦	પૃ૦	પં૦
૬૦	૧	૯૮	૬, ૧૪, ૧૬
૬૧	૯	૯૯	૧૪, ૨૦
૬૨	૧૫, ૧૬	૧૦૦	૩, ૬, ૮, ૧૧, ૧૨
૬૩	૯, ૧૦, ૧૩, ૧૪, ૧૬	૧૦૧	૩, ૯, ૧૧, ૧૨
૬૪	૪, ૬, ૮, ૧૨	૧૦૨	૨, ૬
૬૫	૩, ૮	૧૦૪	૧૦
૬૭	૩, ૯	૧૦૫	૩, ૧૧, ૧૨, ૧૪
૬૮	૪, ૬, ૭, ૯	૧૦૬	૧, ૪, ૫, ૬
૬૯	૧, ૨, ૮, ૧૨, ૧૩	૧૦૮	૨, ૩, ૬, ૭, ૯, ૧૦, ૧૧, ૧૫
૭૦	૫, ૭, ૧૧	૧૦૯	૨, ૩, ૧૩, ૧૪, ૧૮, ૧૯
૭૨	૧૨, ૧૩	૧૧૦	૨, ૯, ૧૪, ૧૫
૭૩	૬, ૧૧, ૧૨, ૧૬	૧૧૧	૧૫
૭૪	૨, ૮, ૧૨, ૧૯, ૨૦	૧૧૨	૩, ૧૦, ૧૬, ૧૭, ૧૮
૭૫	૨, ૪, ૧૭	૧૧૩	૪, ૭, ૮
૭૬	૫, ૬, ૨૦	૧૧૪	૨, ૩, ૪, ૯
૭૭	૧૧, ૧૫	૧૧૫	૭, ૧૬
૭૮	૪, ૮, ૯	૧૧૬	૫, ૯, ૧૩, ૨૦, ૨૧, ૨૩, ૨૪
૭૯	૨૩	૧૧૭	૧૧, ૧૨, ૧૬
૮૦	૨, ૧૧, ૧૬	૧૧૮	૩, ૪
૮૧	૨, ૪, ૭, ૧૧, ૧૪	૧૧૯	૧૦
૮૨	૩, ૭, ૧૧, ૧૩, ૧૫	૧૨૦	૨, ૩, ૧૦, ૧૧, ૧૨, ૧૮, ૨૧
૮૩	૨, ૬, ૭, ૯, ૧૦, ૧૧, ૧૨, ૧૪, ૧૬, ૧૮	૧૨૧	૧૦, ૧૨, ૧૪, ૧૫, ૧૭
૮૪	૨, ૩, ૫, ૧૬, ૧૮, ૨૦	૧૨૨	૧, ૪, ૭, ૮, ૯, ૧૬
૮૫	૧૩, ૧૪, ૨૪	૧૨૩	૨, ૪, ૫
૮૬	૨, ૫, ૬,	૧૨૪	૧, ૩, ૫, ૮, ૧૪
૮૭	૧, ૫, ૭, ૧૪	૧૨૫	૨, ૩, ૪, ૫, ૮, ૧૦, ૧૭, ૧૮
૮૯	૧૨, ૧૭, ૧૯	૧૨૬	૭, ૧૧, ૧૨, ૧૩, ૧૭
૯૦	૩	૧૨૭	૪
૯૧	૧, ૨, ૬, ૮, ૧૦, ૧૧, ૧૬, ૧૭	૧૨૮	૧, ૨, ૫, ૭
૯૨	૨, ૪, ૭, ૮, ૧૪, ૧૬, ૨૦	૧૨૯	૩, ૪, ૬
૯૩	૨, ૩	૧૩૦	૧, ૫, ૧૦, ૧૭
૯૪	૨	૧૩૧	૧, ૯
૯૫	૪, ૯, ૧૩, ૧૬	૧૩૨	૬, ૧૧, ૧૨
૯૬	૪, ૫	૧૩૩	
૯૭	૧૧	૧૩૪	

पृ०	पं०	पृ०	पं०
१३५	८	१७०	१३, १५, १९, २०, २३
१३६	४, ५, ७, ८, ९, ११, १३, १४, १५	१७१	५, ९, १४
१३७	१, १७, १९, २१	१७२	४, ८, १५, १६, १७, १९, २०
१३८	४, ६, १०	१७३	६, १६, १९
१३९	७, ८, ११, १२, १४, १९	१७४	३, १०, १७
१४०	५, ८, १०, ११, १२	१७५	१, ३, ५, ८, १९, २०
१४१	८, १४, १६, २०	१७६	१, ८, ९, १४, १६, १८, १९
१४२	१, ५, ७, ९, १०, १३, १४, १९	१७७	१, ६, ७, १०, ११, १२, १३, १५, १९, २२
१४३	१०	१७८	१, ५, ९
१४४	४, ९, १६, १७	१७९	१, ७, १४, १५, १६, १९
१४५	२	१८०	१, २, ४, १२, १८
१४६	५, १३, १५, १६, २०	१८१	७, ११, १६, १९, २०
१४७	४, ५, ७	१८२	१, ३, १३, १५
१४८	१, ५, १०, १४, १५, १७	१८३	१०, १३, १७, १९
१४९	१७, १८, २०, २२, २४, २५	१८४	६, ८, ९, १०, १२, १३, १५, १७, १८
१५०	१, ४, ५, ९, ११, १९	१८५	२, ३, ८
१५१	१७	१८७	१
१५२	३, ११, १४	१८८	११
१५३	२, ३, ११, १२	१८९	१, ४, ९
१५७	७	१९०	४
१५८	३, ७, १०	१९१	२, १६, २०
१५९	३, ७, १०, ११, १३, १५, १६	१९१	१, ३, ७, ९
१६०	२, ७	१९५	७, १६, २०
१६१	६, १६, १७	१९६	३
१६२	७, ९, १२, १६, २०	१९७	५, ६, १४
१६३	२, ३, १३, १८	१९८	१, ९, १०, १६
१६४	१६	१९९	१४
१६५	५, ९, ११	२००	२, ३, ४, ५, ६, ७, ८, १०, १४, १९
१६६	५, ७, १५, १९	२०१	११
१६७	१, ४, ६, ८, १०, १४, १९, २०, २१, २२	२०३	११, १२, १४, १६, २१
१६८	१, ९, १८	२०५	४
१६९	१, ४, ६, १५, १६	२०८	१०

પૃ૦	પં૦	પૃ૦	પં૦
૨૦૯	૧૦, ૧૧, ૨૦, ૨૧	૨૪૦	૪, ૧૨, ૨૦
૨૧૦	૪, ૫	૨૪૧	૪, ૫, ૬, ૯, ૧૨, ૧૪, ૧૮, ૨૩
૨૧૧	૮, ૯, ૧૦, ૧૧, ૧૩, ૧૪, ૧૬, ૧૭	૨૪૨	૧, ૭, ૧૫, ૧૬, ૧૮
૨૧૨	૧, ૨, ૩, ૪, ૫	૨૪૩	૧, ૬, ૧૦, ૧૬, ૧૭, ૧૮, ૨૨
૨૧૩	૫, ૯, ૧૧, ૧૨, ૧૩, ૧૬, ૧૭	૨૪૪	૫, ૧૦, ૧૬, ૧૭, ૨૧, ૨૨
૨૧૪	૨, ૩, ૫, ૭, ૮, ૯, ૧૦	૨૪૫	૫, ૭, ૧૧, ૧૫, ૧૯
૨૧૫	૫, ૮	૨૪૬	૧, ૩, ૯, ૧૨, ૧૪, ૧૫
૨૧૬	૧, ૩, ૪-૭, ૯, ૧૦, ૧૨	૨૪૭	૧, ૫, ૮
૨૧૭	૨, ૩	૨૪૮	૯, ૧૧, ૧૨, ૧૪
૨૧૮	૧, ૩, ૪, ૬, ૮, ૧૦, ૧૪	૨૪૯	૧૪
૨૧૯	૧૧, ૧૫, ૧૭	૨૫૦	૭, ૧૭, ૨૨
૨૨૦	૫-૯	૨૫૧	૧૫
૨૨૧	૩-૫, ૧૨, ૧૪, ૧૬, ૧૯, ૨૧	૨૫૨	૯-૧૩
૨૨૨	૩, ૪, ૬, ૮, ૧૦, ૧૩, ૧૪, ૧૫, ૧૬, ૧૮	૨૫૩	૧, ૧૧, ૧૩, ૧૭, ૧૯
૨૨૩	૩, ૫, ૬, ૭, ૮, ૧૦, ૧૧, ૧૩, ૧૪	૨૫૪	૫, ૭-૯, ૧૧, ૧૩, ૧૫, ૧૮, ૧૯, ૨૧
૨૨૪	૭, ૮, ૧૪, ૨૧	૨૫૫	૫, ૭, ૧૧, ૧૫
૨૨૫	૭, ૧૦, ૧૧, ૧૫, ૧૬	૨૫૬	૬, ૮, ૯, ૧૧
૨૨૬	૧, ૨	૨૫૭	૭, ૮, ૧૧, ૧૪, ૧૬, ૧૭
૨૨૭	૨, ૬, ૯, ૧૩, ૧૭	૨૫૮	૩, ૧૭, ૧૮
૨૨૮	૭	૨૫૯	૮, ૧૧, ૧૫, ૧૬
૨૨૯	૭, ૮, ૧૩	૨૬૦	૧-૫, ૯, ૨૦
૨૩૦	૨, ૧૨, ૧૪	૨૬૧	૩-૫, ૭, ૧૦, ૧૨, ૧૪, ૧૬, ૧૭, ૧૮
૨૩૧	૧, ૩	૨૬૨	૧, ૨, ૫, ૬, ૧૧
૨૩૨	૭, ૧૬, ૧૭	૨૬૩	૨, ૧૪
૨૩૩	૨, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૭, ૨૦, ૨૨	૨૬૫	૧૦, ૧૧, ૧૪,
૨૩૪	૭, ૧૩, ૧૪, ૧૫	૨૬૬	૨, ૯, ૧૧, ૧૩
૨૩૫	૧, ૨, ૪, ૧૦	૨૬૭	૬, ૧૪, ૧૮
૨૩૬	૬, ૧૬	૨૬૮	૨, ૫, ૧૦
૨૩૭	૩, ૨૩	૨૬૯	૧, ૬, ૧૪
૨૩૮	૧૨, ૧૯	૨૭૦	૪, ૬, ૧૧, ૧૨, ૧૫, ૧૬, ૧૭
૨૩૯	૩, ૫, ૯, ૧૫, ૨૧, ૨૩	૨૭૧	૧૮
		૨૭૨	૪, ૮, ૧૦, ૨૦

पृ०	पं०	पृ०	पं०
२७३	७, १३, १५, १६, १८	३०८	५, ८
२७४	५, ६, ९, १०, ११, १२, १३, १६	३०९	९
२७५	२, ७, ८, ९, १२	३१०	१, ३
२७६	२, ९, ११	३१२	१५, १८, २०
२७७	५, ७, ८	३१३	४, ६
२७८	२, ३, ४	३१४	३, ७, ८, १०, ११, १४, १६, १८
२७९	९, १६	३१५	१४, १५
२८०	१, २, ११	३१६	६, ८, १२, १५
२८१	५, ७, ९, १०, १७	३१७	२, ८, ११, १४, १६, १७
२८२	२, ९, १०, ११, १४	३१८	१, ५, ८, १०, १९
२८३	१, २, ९, १०, १३, १५, १६, १८, १९	३१९	१, ५, ८, ९, ११, १८
२८४	२, ३, ५, ६, १५, २०	३२०	३, ६, ७, १२
२८५	१५, १७	३२१	५, ७, ८, १३, १५, १८
२८६	१, ६, ८, ११, १४, १६, १७, १९	३२२	४, ८
२८७	१, १३	३२४	९, १३, १५
२८८	२, ३	३२५	२, १३, १४
२८९	११	३२६	१, ५, ६, ९
२९१	३, ७, ८, १०, १५, १८, १९	३२७	१, ४, ६, ११, १३, १६, २०
२९२	६, ९, ११, १३, १५	३२८	३, ८, १२, १९
२९३	२, ४	३२९	१०, १३, १४, १५
२९४	१३, १५	३३३	५
२९५	४, ५, ७	३३५	१०, १२
२९६	१, २, ४, १३, १३, १६, १८	३३७	३
२९७	३, ५, १०, २०, २१, २३	३३८	१५
२९८	१, ४	३३९	५, ९, १२, १३, १४
२९९	१०, १२, १३, १३, १७	३४०	२, ७, ८, ११
३००	१४, १८	३४१	१, ५, १७
३०१	१, ३, ७, ८, ९, ११, १२	३४२	५, १०, १३, १४, १८
३०२	६, ९, १०, ११, १२	३४३	१४, १५
३०३	१, ३, ८, ९, ११	३४४	२
३०४	१०, १३	३४५	१४
३०५	४, ६, १०	३४६	२, ५, १४, १५,
३०६	८	३४७	८, ११
३०७	२, ३, ४, ११, १४	३४८	७, १६
		३४९	२, ३, ४, ५, ६, ७, ८, १०, १२, १४

पृ०	पं०	पृ०	पं०
३५०	१, ६, १२, १४, १५, १९	३६०	४, ६, १३, १५, १६, १८
३५१	५, ६, ७, ८, ९, १७, २०	३६१	७, ८, १४, १७, १८, १९
३५२	३, ५, ६, ७, ८, ११	३६२	८, ९, १०, १६, १८, २०
३५३	४, ६, ९, १०, १३, २१	३६३	२, १०, १४, १८
३५४	१, २, ४, ५, ७, ८, १२, १४, १६	३६४	१, २, ४, ७, ९, १६, १७, १९
३५५	४, ७, १०, १२, १३	३६५	२, ४, १०, १३, १५, १६
३५६	१, २, ४, ५, ७, १३, १७, २२	३६६	५, ७, १८
३५७	१, ३, ४, ७, ८, ९, १५, १८, १९	३६७	१३, १६
३५८	५, ६, ७, ८, ११, १९	३६८	४, १४, २०
३५९	१, ३, ५, १८, २१	३६९	६, ११
		३७०	४

पृ० ६ पं० ४, ६, ८, ९, १६. जाव संपत्तेण । दृश्यतां पृ० ५ पं० १०, पृ० ६ टि० २ ।

औपपातिकसूत्रेऽत्रेदृशः पाठः—“ते णं काले णं ते णं समए णं समणे भगवं महावीरि आइगरे तित्थगरे सहसंबुद्धे पुरिषुत्तमे पुरिससीहे पुरिसवरपुंडरीए पुरिसवरगंधहत्थी अभयदए चक्खुदए मग्गदए सरणदए जीवदए दीवो ताणं सरणं गई पइद्वा धम्मवरचाउरंतचक्कवट्ठी अप्पडिहयवर-नाणदंसणधरे वियट्ठच्छउमे जिणे ज्ञाणए तिण्णे तारए मुत्ते मोयए बुद्धे बोहए सव्वण्णू सव्वदरिसी सिवमयलमइयमणंतमक्खयमव्वावाहमपुणरावत्तं सिद्धिगइणामवेजं ठाणं संपाविउकामे अरहा जिणे केवली.....

णमोऽत्थु णं अरहंताणं भगवंताणं आइगराणं तित्थगराणं सहसंबुद्धाणं पुरिषुत्तमाणं पुरिससीहाणं पुरिसवरपुंडरीयाणं पुरिसवरगंधहत्थीणं लोपुत्तमाणं लोगनाहाणं लोगहियाणं लोगपईवाणं लोगपज्जोयगराणं अभयदयाणं चक्खुदयाणं मग्गदयाणं सरणदयाणं जीवदयाणं बोहिदयाणं धम्म-दयाणं धम्मनायगाणं धम्मसारहीणं धम्मवरचाउरंतचक्कवट्ठीणं दीवो ताणं सरणं गई पइद्वा अप्पडिहयवरनाणदंसणधराणं वियट्ठच्छउमाणं जिणाणं जावयाणं तिण्णाणं तारयाणं बुद्धाणं बोहयाणं मुत्ताणं मोयगाणं सव्वण्णूणं सव्वदरिसीणं सिवमयलमइयमणंतमक्खयमव्वावाहमपुणरावत्तं सिद्धिगइणामवेजं ठाणं संपत्ताणं, नमोऽत्थु णं समणस्य भगवओ महावीरस्स आदिगरस्स तित्थ-गरस्स जाव संपाविउकामस्स ।”

पृ० ६ पं० १७. जाव पुंडरीए । दृश्यतां पृ० ६ पं० ११-१५ ।

पृ० १२ पं० १. ताहिं जाव । दृश्यतां पृ० ११ पं० १-२ ।

पृ० १४ पं० ३. हट्ठबुद्धा जाव । दृश्यतां पृ० १० पं० ६ ।

पृ० २० पं० २. जाव हियए..... । दृश्यतां पृ० १३ पं० ३-७ । पं० १२. जाव विहरति, दृश्यतां पृ० ८ पं० १७ ।

पृ० २४ पं० ८. जाव, दृश्यतां तृतीयं परिशिष्टम् । पं० १०, ११, १६. जाव..., दृश्यतां पृ० २४ पं० ४-८ ।

पृ० २५ पं० ७. जाव । दृश्यतां पृ० ११ पं० ६ । पं० ९, १२, १४, १७. जाव..., दृश्यतां पृ० २४ पं० ४-८ । पं० १५. जाव..., दृश्यतां पृ० २४ पं० १३-१४ ।

पृ० २६ पं० ५. जाव... , दृश्यतां पृ० १० पं० ५। पं० १०, १२. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ४-८।

पृ० २७ पं० १, ४. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८, तथा तृतीयं परिशिष्टम्। पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० १७ पं० १७। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० ७-८। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० ८-१०।

पृ० २८ पं० ४, ५, ७. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८, तथा तृतीयं परिशिष्टम्। पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० २० पं० १५—पृ० २४ पं० १। पं० ६, ११. जाव, दृश्यतां पृ० १० पं० ६। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० २६ पं० १४-१५। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० ५-६।

पृ० २९ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० २८ पं० १८-२१।

पृ० ३१ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० २० पं० १५—पृ० २४ पं० १। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० २९ पं० ११।

पृ० ३२ पं० ५, ७. जाव, दृश्यतां पृ० १३ पं० १५—पृ० १४ पं० ४। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ३१ पं० १२-१३। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० २२ पं० ७-१०। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० १७ पं० १७—पृ० १८ पं० १।

पृ० ३३ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० २३ टि० ६। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० २३ पं० ६-७। पं० १५ जाव रवेणं, दृश्यतां पृ० ३३ पं० २-४। पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० ८ टि० १।

पृ० ३४ पं० १०, ११, १५. जाव, दृश्यतां पृ० १२ पं० ११, तथा तृतीयं परिशिष्टम्।

पृ० ३५ पं० ४. जाव, दृश्यतां तृतीयं परिशिष्टम्।

पृ० ३६ पं० ६, ८. जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० ८-१०। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० १७. पं० १७।

पृ० ३९ पं० ८. जाव दृश्यतां पृ० ३९ पं० ४-६। पं० १३. जाव, अत्र 'जाव' शब्देन वरिसणिजे अभिरूवे इति पाठः ग्राह्यो भाति, दृश्यतां पृ० ४० पं० ७।

पृ० ४० पं० ७. °महिंय जाव, दृश्यतां तृतीये परिशिष्टे पृ० ३५ पं० ४ इत्यस्य टिप्पणम्।

पृ० ४० पं० १३. गाहाणुसारेण भाणियव्व जाव पेसणकारियाओ।

“शेषं च प्रीतिदानं गाथानुसारेण भणितव्यं यावत् प्रेषणकारिकाः। गाथाश्चेह नोपलभ्यन्ते, केवलं ग्रन्थान्तरानुसारेण लिख्यन्ते—

“अट्ट हिरण्ण-सुवण्णयकोडीओ मउडकुंडळा हारा।

अट्टदहार-एक्कावलीओ मुत्तावली अट्ट ॥ १ ॥

कणगावलि-रयणावलि-कडगजुगा तुडियजोय-खोमजुगा।

वडजुग-पट्टजुगाइं दुकुलजुगलाईं अट्ट ॥ २ ॥

सिरि-हिरि-विई-कित्तीओ बुद्धी लच्छी य होत्ति अट्ट ॥

नंदा भहा य तला सय वय नाडाइं अस्से य ॥ ३ ॥

हत्थी जागा जुगा सीया तह संदमाणि गिळीओ।

यिली य वियइजाणा रह गामा दास दासीओ ॥ ४ ॥

किंकर-कुंखुइ-मयहर-वरिसधरे तिविहवीव-थाले य।

पाई थासग मैलग कइविय अवणुदय अवक्का ॥ ५ ॥

१. °ला य अट्ट लीं० खं० लीं० ॥ २. धीकित्तीओ लीं० ॥ ३. पल्लगं लीं० विना ॥

पावीढा भिसिय-करोडियाओ पलंकप य पडिसेजा ।
 हुंसाईहिं विसिद्धा आसणभेया उ अट्ट ॥ ६ ॥
 हुंसे १ कोंचे २ गरुडे ३ ओणय ४ पणए ५ य दीह ६ भदे ७ य ।
 पंक्से ८ मथरे ९ पउमे १० होइ दिसौसोथि ११ एकारे ॥ ७ ॥
 तेहे कोट्टसमुया पत्ते चोए य तगर एला य ।
 हरियाले हिंगुलए मणोसिला सासव समुग्गे ॥ ८ ॥
 खुजा-चिलाइ-वामणि-वडभीओ बब्बरी-बउसियाओ ।
 जोगिय-पल्हभियाओ हिसिणीया थारुगिया य ॥ ९ ॥
 लासिय लउसिय दमिली सिंहली तह आरबी पुडिदी य ।
 पक्कि बहलि मुंरंडी सबरीओ पारसीओ य ॥ १० ॥
 छसर्बरी चेडीओ चामरधर-ताकियंटयघरीओ ।
 सकरोडियाघरीओ खीराई पंच धाईओ ॥ ११ ॥
 अट्टगमदियाओ उम्महिग-ण्हविग-मंडियाओ य ।
 वणय खुणय पीसिय कीलाकारी य दवगारी ॥ १२ ॥
 उँथागिया उ तह नाडइल कोहुंविणी महाणसिणी ।
 भंडारि अब्भधारिणि पुप्फघरी पाणियघरी य ॥ १३ ॥
 बलिकारिय सेजाकारियाओ अबभंतरी उ बाहिरिया ।
 पडिहारी मालारी पेसणकारीओ अट्ट ॥ १४ ॥” [] चि ।

अत्र चायं पाठक्रमः स्वरूपं च—‘अट्ट मउडे मउडपवरे अट्ट कुंडले कुंडलजोयप्पवरे’, एवमौचित्येनाभ्येयम् । हाराद्धंहरौ अष्टादश-नवसरिकौ, एकावली विचित्रमणिका, मुक्तावली मुक्ताफळमयी, कनकावली कनकमणिकमयी, रत्नावली मणिमयी, कट्टकानि, कलाचिकामरणानि, योगो युगलम्, तुटिका बाहुरक्षिका, श्रौंसं कार्पासिकम्, वट्ठं वसरीमयम्, पट्टं पट्टसूत्रमयम्, दुकूलं दुकूलाभिधानवृक्षवल्कनिष्पन्नम्, श्रीप्रभृतयः षट् देवताप्रतिमाः सम्भाव्यन्ते, नन्दादीनां लोकतोऽर्थोऽवसेयः, अन्ये त्वाहुः—नन्दं वृत्तं लोहासनम्, भद्रे शरासनम्, मूढक इति यत् प्रसिद्धम् । तल्लं अस्मैव पाठः—“अट्ट तले तलप्पवरे सव्वरयणामए नियगरभवणकेज्”, ते च तालवृक्षाः सम्भाव्यन्ते, ध्वजाः केतवः, वयं चि गोकुलानि दशसाइस्सिकेण गोत्रजेनेत्येवं दृश्यम् । नाडयं चि ‘वत्तीसइवद्धेण नाडगेण’मिति दृश्यम्, द्वाविंशद्वंद्वं द्वाविंशत्पात्रबद्धमिति व्याख्यातारः, आसं चि आसे “आसप्पवरे सव्वरयणामए सिखिस्सडिस्सुवे”, श्रीगृहं भाण्डागारम्, एवं हस्तिनोऽपि, यानानि शकटादीनि, युरयानि गोष्ठविषये प्रसिद्धानि जम्पानानि दिहस्त-प्रमाणानि चतुरस्त्राणि वेदिकोपशोभितानि, शिबिकाः कूटाकारेणाच्छादिताः, रथन्दमानिकाः पुष्प-प्रमाणावामा जम्पानविशेषाः, गिल्लयः हस्तिन उपरि कोष्ठरूपा मानुषं गिञ्जलीवेति, लायानां यानि अंडुपत्थानानि तान्यन्यविषयेषु थिल्लीओ अभिधीयन्ते, रहं चि साङ्गमिकाः पारियानिकाश्चाष्टाष्ट, तत्र

१. क्रस्से लीं० ॥ २. °सोत्थिय एकारे जे १ ॥ ३. हसीगगिया थारुगणियाय लीं० । हसीणीया थारुगणियाय लीं० । दृश्यतां पृ० ३७ पं० ५ टि० ३ ॥ ४. दमिणी लीं० विना ॥ ५. मुरंडी लीं० सं० ॥ ६. °धरा लीं० जे० लीं० ॥ ७. उँथागिया लीं० विना ॥ ८. कनकमणिकमयी लीं० । कनकमयी जे १ भा० ॥ ९. रत्नावली मणिमयी जे १ भा० विना नास्ति ॥ १०. अश्वपल्लवानानि जे १ भा० ॥

सङ्ग्रामरथानां कटीप्रमाणा फलकवेदिका भवति, वाचनान्तरे रथानन्तरमश्वा हस्तिनश्चाभिधीयन्ते, तत्र ते वाहनभूताः ज्ञेयाः, गामं चि दशकुलसाहसिको ग्रामः, त्रिविहदीव चि त्रिविधा दीपाः— अवलम्बनदीपाः शृङ्खलाबद्धा इत्यर्थः, उत्कञ्चनदीपाः ऊर्ध्वदण्डवन्तः, पञ्जरदीपा अभ्रपटलादि-पञ्जरयुक्ताः, त्रयोऽप्येते त्रिविधाः सुवर्ण-रूप्य-तदुभयमयत्वादिति । एवं स्थालादीनि सौवर्णादिमेदात् त्रिविधा वाच्यानि । कङ्किका कलाचिका < > अवण्डय चि तापिकाहस्तकः, अवयक चि अवयक्या तापिकेति सम्भाव्यते, < > भिसियाओ चि आसनविशेषः, करोटिकाधारिकाः स्थगिकाधारिकाः, द्रवकारिकाः परिहासकारिकाः, शेषं रुदितोऽवसेयम्” इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम् पृ० ४३-४४ ।

श्रीमहावीरजैनविद्यालयप्रकाशिते सम्पादकीयटिप्पणयुक्ते भगवतीसूत्रे एकादशे शतके एकादशे उद्देशके महाबलकुमारकथायामत्र ईदृशः पाठः—

५०. “तए णं तस्स महव्वलस्स कुमारस्स अम्मा-पियरो अयमेयारुवं पीतिदाणं दलयंति, तं बहा—अट्ट हिरण्णकोडीओ, अट्ट सुवण्णकोडीओ, अट्ट मउडे मउडप्पवरे, अट्ट कुंडलजोए कुंडल-जोयप्पवरे, अट्ट हारे हारप्पवरे, अट्ट अट्टहारे अट्टहारप्पवरे, अट्ट एगावलीओ एगावलिप्पवराओ एवं सुत्तावलीओ, एवं कणगावलीओ, एवं रयणावलीओ, अट्ट कंडगजोए कडगजोयप्पवरे, एवं तुडियजोए, अट्ट खोर्मजुयलाइं खोमजुयलप्पवराइं, एवं वडगजुयलाइं, एवं पडगजुयलाइं, एवं दुगुल्लजुयलाइं, अट्ट सिरीओ^१, अट्ट हिरीओ; एवं धितीओ, कितीओ, बुद्धीओ, लच्छीओ; अट्ट नंदीइं, अट्ट भद्दीइं, अट्ट तले तलप्पवरे सव्वरयणामए शिषगवरभणवेऊ, अट्ट बए झयप्पवरे, अट्ट वए वयप्पवरे दसगोसाहसिएणं वएणं, अट्ट नाडगाइं नाडगप्पवराइं बत्तीसइबडेणं नाडएणं, अट्ट आसे आसप्पवरे सव्वरयणामए सिरिधरपडिरूवए, अट्ट हाथी हत्थियप्पवरे सव्वरयणामए सिरिधरपडिरूवए, अट्ट बाणाइं जाणप्पवराइं, अट्ट जुंगाइं जुंगप्पवराइं, एवं सिवियाओ, एवं सदमोणियाओ, एवं गिल्लीओ,^२ थिल्लीओ,^३ अट्ट विर्येडजाणाइं विर्यडजाणप्पवराइं, अट्ट रडे

१. त्रिविधा वाच्यानि ली० जे २ ॥ २. < > एतदन्तर्गतः पाठः खे० जे १ भा० ली० मध्ये नास्ति ॥ ३. अवइक चि जे २ ॥ ४. अवयकास्तापिकेति ली० । ‘अवयक्या तापिका’ इति पाठोऽप्यत्र कदाचित् संभवेत् ॥ ५. “कुण्डलयुगानि”—अवृ० ॥

६. “कलाचिकाभरणयुगानि” अवृ० ॥ ७. “तुडिय चि बाह्याभरणम्”—अवृ० ॥ ८. “खोमे चि कार्पासिकम्, अतसीमयं वा, वल्लम्” अवृ० ॥ ९. “वडग चि त्रसरीमयम्” अवृ० ॥ १०. “पट्ट चि पट्टसूत्रमयम्” अवृ० ॥ ११. “दुगुल्ल चि दुक्कलाभिधानवृक्षत्वभिषजम्” अवृ० ॥ १२. “श्रीप्रभृतयः षड् देवताप्रतिमाः” अवृ० ॥ १३. ‘बुद्धीओ’ इति पदं जं० प्रती नास्ति ॥ १४. “नन्दादीनि मङ्गलवस्तूनि । अन्ये त्वाहुः—नन्दं—वृत्तं लोहासनम्, भद्रं—शरासनं ‘मूढक’ इति यत् प्रसिद्धम्” अवृ० ॥ १५. “तले चि तालवृक्षान्” अवृ० ॥ १६. “बए चि ब्रजाम्—गोकुलानि” अवृ० ॥ १७. रयणमए जं० ॥ १८. “जुंगाइं चि गोल्लविषयप्रसिद्धानि जम्पानानि” अवृ० । जुगाइं जुगप्पं जे० ला० मु० मुद्रितवृत्तौ च ॥ १९. सीयाओ ला १ जं० ॥ २०. “स्यन्दमानिकाः—पुरुषप्रमाणान् जम्पानविशेषान्” अवृ० । “वर्तमानकाले ‘मेना’ नाम्ना प्रसिद्धानि वाहनानि”—सम्पादकः ॥ २१. “गिल्लीओ चि हस्तिन उपरि कोल्लराकाराः” अवृ०, अत्रार्थे दृश्यतां १६० तमपृष्ठस्य द्वितीया टिप्पणी ॥ २२. “थिल्लीओ चि लाटानां यानि अट्टपल्यानानि तान्यन्यविषयेषु ‘थिल्लीओ’ अभिधीयन्ते” अवृ० । तृतीयशतकचतुर्थोद्देशकवृत्तौ ‘अट्टपल्यानानि’ स्थाने ‘अश्वपल्यानानि’ इत्यस्ति, दृश्यतां १६० तमपृष्ठस्य द्वितीया टिप्पणी ॥ २३. “विवृतयानानि—तल्लटकवर्जितशकटानि” अवृ० ॥

पारिजाणिण, अट्ट रडे संगमिण, अट्ट आसे आसप्पवरे, अट्ट हत्थी हत्थिप्पवरे, अट्ट गामे गाम-
प्पवरे दसकुलसाहसिएणं गामेणं, अट्ट दासे दासप्पवरे, एवं दासीओ, एवं किंकरे, एवं कंसुइजे,
एवं वरिसधरे, एवं महत्तरण, अट्ट सोवणिण ओलंबणदीवे, अट्ट रूपामण ओलंबणदीवे, अट्ट
सुवणरूपामण ओलंबणदीवे, अट्ट सोवणिण उक्कणदीवे, एवं चेव तिणि वि; अट्ट सोवणिण
पंजरदीवे, एवं चेव तिणि वि; अट्ट सोवणिण थाले, अट्ट रूपामण थाले, अट्ट सुवण-रूपामण
थाले, अट्ट सोवणिणयाओ पत्तीओ, अट्ट रूपामयाओ पत्तीओ, अट्ट सुवण-रूपामयाओ पत्तीओ;
अट्ट सोवणिणयाइं थसगाइं ३, अट्ट सोवणिणयाइं मल्लगाइं ३, अट्ट सोवणिणयाओ तलियाओ ३,
अट्ट सोवणिणयाओ कविचिआओ ३, अट्ट सोवणिण अवण्डण ३, अट्ट सोवणिणयाओ
अवयकाओ ३, अट्ट सोवणिण पायपीढण ३, अट्ट सोवणिणयाओ भिसियौओ ३, अट्ट
सोवणिणयाओ करोडियाओ ३, अट्ट सोवणिण पल्लंके ३, अट्ट सोवणिणयाओ पडिसेजाओ ३,
अट्ट० हंससणाइं ३, अट्ट० कौचासणाइं ३, एवं गल्लासणाइं उल्लासणाइं पणतासणाइं
दीहासणाइं भद्दासणाइं पक्खासणाइं मगरासणाइं, अट्ट० पत्तासणाइं, अट्ट० उल्लासणाइं,
अट्ट० दिसासोवणियासणाइं, अट्ट० तेल्लसमुग्गे, जेहा रायप्पसेणइजे जाव अट्ट० सरिसवसमुग्गे,
अट्ट खुजाओ जेहा उववातिण जाव अट्ट पारसीओ, अट्ट छत्ते, अट्ट छत्तधारीओ
चेडीओ, अट्ट चामराओ, अट्ट चामरधारीओ चेडीओ, अट्ट तालियंटे, अट्ट तालियंटधारीओ
चेडीओ, अट्ट करोडियाओ, अट्ट करोडियाधारीओ चेडीओ, अट्ट खीरघातीओ, जाव

१. “परियानप्रयोजनाः पारियानिकास्तान्” अट्ट० ॥ २. “सङ्ग्रामप्रयोजनाः सङ्ग्रामिका-
स्तान्, तेषां च कटीप्रमाणा फलकवेदिका भवति” अट्ट० ॥ ३. “किंकरे ति प्रतिकर्म-
पृच्छाकारिणः” अट्ट० ॥ ४. “वरिसधरे ति वर्षधरान्-वर्द्धितकमल्लकान्” अट्ट० ॥
५. “ओलंबणदीवे ति रङ्गल्लबद्धदीपान्” अट्ट० ॥ ६. उक्कचणं मु० । “उक्कचणदीवे ति
उत्कञ्चनदीपान् ऊर्ध्वदण्डवतः” अट्ट० ॥ ७. “एवं चेव तिणि वि ति रूप-सुवर्ण-रूपमेदान्”
अट्ट० ॥ ८. वि अट्ट सोवणिण थाले मु० ॥ ९. “थासगाइं ति आदर्शकाकारान्” अट्ट० ॥
१०. चवलिआओ जे० । “तालियाओ ति पात्रीविशेषान्” अट्ट० ॥ ११. कवचियाओ जे० ।
“कविचियाओ ति कलाचिक्रः” अट्ट० ॥ १२. “अवण्डण ति तापिकाहस्तकान्” अट्ट० । “एतच्च
कदाच ‘तवेथा’ शब्देन भाषायां यत् प्रतीतं तत् सम्भवति”—सम्पादकः ॥ १३. “अवयकाओ
ति अवपाक्याः-तापिका इति सम्भाव्यते” अट्ट० ॥ १४. “भिसियाओ ति आसनविशेषान्”
अट्ट० ॥ १५. “कथरोट इति गुजरातीभाषायां प्रसिद्धः पात्रविशेषः ‘करोडिया’ शब्देन कदाच
गम्यते, अथवा ताम्बूलाद्याधायकपात्रविशेष इत्यर्थोऽपि गम्यते”—सम्पादकः ॥ १६. “विणिणयातो
पल्लंकीओ जं० ॥ १७. “पडिसेजाओ ति उत्तरवाय्याः” अट्ट० ॥ १८. “हंससनादीनि-
हंसाद्याकारोपलक्षितानि” अट्ट० ॥ १९. पक्कासं जं० ॥ २०. अट्ट दिसासोवं जं० विना ॥
२१. “मुग्गे, एवं कोट्टसं पत्तं चोयं तगरं एल्लं हरियाळं हिंगुल्यं मणोसिळां अञ्जण-
समुग्गे, अट्ट खुजातो जहा ओववाइये जं० ॥ २२. “जहा रायप्पसेणइजे इत्यनेन यत् सूचितं
तदिदम्-अट्ट कुट्टसमुग्गे, एवं पत्त-चोय-तगर-एल्ल-हरियाळ-हिंगुल्य-मणोसिल-अञ्जणसमुग्गे ति”
अट्ट० । दृश्यतां रायप्पसेणइजे पृ० १८०, कण्डिका १०७, गुर्जरग्रन्थ० ॥ २३. “जहा उववाइए
इत्यनेन यत् सूचितं तदिहैव देवानन्दव्यतिकरे [शतक ९ उ० ३३ सू० १०, एवं ४५२ पृष्ठस्य
तृतीयायां टिप्पण्यम्] अस्तीति तत् एव दृश्यम्” अट्ट० । औपपातिकसूत्रे दृश्यतां प० ७६,
सू० ३४, आगमोदय० ॥ २४. पारिसीओ मु० ॥ २५. “करोडियाधारीओ ति स्थणिका-
धारिणीः” अट्ट० । कवोडिया० जं० ॥

अद्द अंकपातीओ, अद्द अंगमदियाओ, अद्द *उम्मदियाओ, अद्द ण्हावियाओ, अद्द पसाधियाओ, अद्द वर्णगपेसीओ, अद्द जुण्णगपेसीओ^३, अद्द कोडा(इडा)कारीओ, अद्द देवकारीओ, अद्द उवत्थाणियाओ, अद्द नाडइजाओ, अद्द कोडुंबिणीओ^४, अद्द महार्णसिणीओ, अद्द मंडागारिणीओ, अद्द अम्भाधारिणीओ, अद्द पुक्कवरिणीओ, अद्द पाणिवरिणीओ, अद्द बलिंहरियाओ, अद्द सेजाकारीओ, अद्द अन्भितरियाओ पडिहारीओ, अद्द बाहिरियाओ पडिहारीओ, अद्द मालाकारीओ, अद्द पेसणकारीओ, अन्नं वा सुवहुं हिरण्णं वा, सुवण्णं वा, कंसं वा, दूंसं वा, विउलधणक्कणग जाव संतंसावदेज्जं अलाहि जाव आसत्तमाओ कुलवंसाओ पैकामं दाउं पैकामं परिभोत्तुं पैकामं पैरियाभाएउं।

५१. तए णं से महब्बले कुमारे एगमेगाए भज्जाए एगमेगं हिरण्णकोडिं दलयति, एगमेगं सुवण्णकोडिं दलयति, एगमेगं मउडं मउडप्पवरं दलयति, एवं तं चेव सव्वं जाव एगमेगं पेसणकारिं दलयति, अन्नं वा सुवहुं हिरण्णं वा जाव पैरियाभाएउं।

५२. तए णं से महब्बले कुमारे उप्पि पासायवरगए जहा जमाली (स० ९ उ० ३३ सु० २२) जाव विहरति।”—इति भगवतीसूत्रे पृ० ५४८-५५१।

तुलना—दृश्यतां पृ० ३७ पं० ५-६ टि० ३। “बहूहिं सुजाहिं चिंलाइहिं वामणीहिं वडभीहिं बबरीहिं बउसियाहिं जोणियाहिं पण्हवियाहिं इंसिणियाहिं थारुणियाहिं लासियाहिं लउतियाहिं इमिलीहिं सिंहलीहिं आरबीहिं पुलिंदीहिं पक्कणीहिं बहलीहिं मुरुंडीहिं सबरीहिं पारसीहिं णाणादेसीहिं विदेसंपैरिमंडियाहिं” इति औपपातिकसूत्रे।

“तेसु णं उप्पायमव्वएसु पक्खंदोलएसु बहूहिं हंसासणां कौंचासणां गरुलासणां उण्णयासणां पणयासणां दीहासणां भद्दासणां पक्खासणां मगरासणां उसभासणां सीहासणां पउमासणां दिसासोवत्थियाइं सव्वरयणामयाइं अच्छाइं जाव पडिरूवाइं” इति राजप्रभियसूत्रे।

“बहूनि हंसाधनादीनि आसनानि। तत्र येषामासनानामधोभागे हंसा व्यवस्थिता यथा सिंहासने सिंहास्तानि हंसासनानि, एवं कौञ्चासनानि गरुडासनानि विभावनीयानि। उन्नतासनानि नाम यानि उवासनानि, प्रगतासनानि निम्नासनानि, दीर्घासनानि शय्यारूपाणि, भद्रासनानि येषामधोभागे पीठिकाबन्धः, पश्चासनानि येषामधोभागे नानास्वरूपाः पक्षिणः। एवं मकरासनानि सिंहासनानि च भावनीयानि। पद्मासनानि पद्माकाराणि आसनानि। दिसासोवत्थियासणाणि येषामधोभागे दिक्सौवस्तिका आलिखिताः सन्ति। यथाक्रममासनानां संग्रहणिगाथा—

* “इहज्जमर्दिकानामुन्मर्दिकानां चाल्प-बहुमर्दनकृतो विशेषः” अट्ट० ॥ १. “वज्रगपेसीओ ति चन्दनपेषणकारिकाः हरितालादिपेषिका वा” अट्ट० ॥ २. “चूर्णः ताम्बूलचूर्णं गन्धद्रव्यचूर्णं वा” अट्ट० ॥ ३. “ओ, अट्ट इव” ला १ ला ४ ॥ ४. कीडागारीओ जे०। कोडागारी^५ मु०, मूले जे० प्रतेः पाठोऽस्ति ॥ ५. “देवकारीओ ति परिहासकारिणीः” अट्ट० ॥ ६. “उवत्थाणियाओ ति या आस्थानगतानां समीपे वर्तन्ते” अट्ट० ॥ ७. “कोडुंबिणीओ ति पदातिरूपाः” अट्ट० ॥ ८. “णसीओ ला १। णसीओ जे० ॥ ९. अज्जाधा^६ मु० ॥ १०. “कारीणीओ ला ४ ॥ ११. संतसारसाव^७ ला १ ॥ १२. ‘पकामं दाउं’ इति पाठः ला १ ला ४ जं० प्रतिषु न ॥ १३. ‘कामं भोत्तुं प’ मु० ॥ १४. ‘पकामं’ इति ला १ ला ४ जं० प्रतिषु न ॥ १५. परिभा^८ ला १ मु० ॥ १६. महाबले ला ४ ॥ १७. परिभा^९ ला ४ मु० ॥ १८. चिंलाइयाहिं वामणियाहिं वडभीयाहिं बबरियाहिं बउसियाहिं खं० ॥ १९. परिपिंडिताहिं खं० ॥

हंसे १ कौञ्जे २ गरुडे ३ ओणय ४ पणए य ५ दीह ६ भदे य ७ ।

पक्खे ८ पयरे ९ पउमे १० सीह ११ दिवासोत्थि १२ बारसमे ॥ १ ॥ इति" इति राज-
प्रसीयसूत्रस्य मलयगिरिसूरिविरचितायां टीकायाम् ।

पृ० ४१ पं० २. जाव, दृश्यतां तृतीयं परिशिष्टम् । पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ४० पं० १४-१५ । पं० १०. जाव बिहरवि, दृश्यतां पृ० ४ पं० ४-५ । पं० १०, ११, १५. जाव, दृश्यतां तृतीयं परिशिष्टम् । पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ४१ पं० ४-६ ।

पृ० ४२ पं० १, ४ जाव, दृश्यतां पृ० ४१ पं० ११, तथा तृतीयं परिशिष्टम् । पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ४१ पं० १७-पृ० ४२ पं० १ । पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ४-५ । पं० १० जाव, दृश्यतां पृ० १७ पं० १७ ।

पृ० ४३ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ६-७ ।

पृ० ४५ पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ६-१० । पं० १४, २०. जाव, दृश्यतां पृ० ४४ पं० ११-१४ ।

पृ० ४६ पं० ४, ७. जाव, दृश्यतां पृ० ४४ पं० १३-१४ । पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ४४ पं० १२-१४ ।

पृ० ४७ पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ४६ पं० २०-पृ० ४७ पं० १ । पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ४७ पं० ७-८ । पं० १०. जाव पक्व^०, दृश्यतां पृ० ४४ पं० १२-१४ ।

पृ० ४८ पं० ८, १२. जाव, दृश्यतां पृ० ४४ पं० १३-१४ । पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ४७ पं० १५-पृ० ४८ पं० ८ ।

पृ० ४९ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० ८-१० । पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० २३ पं० ५, तथा ६ टिप्पनकम्, तथा पृ० ३३ पं० ३ । पं० १३. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे पृ० ४९ पं० १३ सम्बन्धि टिप्पनकम् । पं० १४. जाव सम्बन्धिताणं आदेवच्च जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे पृ० ४९ पं० १४ सम्बन्धि टिप्पनकम् । पं० १५. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे पृ० ४९ पं० १५ सम्बन्धि टिप्पनकम् ।

पृ० ५१ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० २२ पं० ८-१० ।

पृ० ५३ पं० १२, १६, १८. जाव, दृश्यतां पृ० ५३ पं० ८-९ । पं० २५. जाव, दृश्यतां पृ० ५३ पं० २२ ।

पृ० ५४ पं० ८, ९. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे एतत्पत्रसम्बन्धि टिप्पनकम् ।

पृ० ५५ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ५-६ ।

पृ० ५६ पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं० १३ । पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं० १५-१६ ।

पृ० ५७ पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ५-७ । पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ५७ पं० ११-१३ । पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ५७ पं० ४-८ । पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० १४ पं० ५-११ ।

पृ० ५८ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० १४ पं० ५-११ । पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ४३ पं० ४-५ । पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ५७ पं० ४-८ । पं० १०, १२. जाव, दृश्यतां पृ० ५७ पं० ११-१५ । पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ५७ पं० ४-७ । पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ५८ पं० १-२ ।

पृ० ५९ पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ४९ पं० १४, तथा तृतीयपरिशिष्टे पृ० ४९ पं० १४ सम्बन्धि टिप्पनकम् ॥

- पृ० ६० पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ५९ पं० ६-७ ।
 पृ० ६१ पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ५९ पं० ६-७ ।
 पृ० ६२ पं० १५, १६ जाव, दृश्यतां पृ० १२५ पं० २ टि० १ ।
 पृ० ६३ पं० ९. जाव, दृश्यतां टि० ९ । पं० १०. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे पृ० ४९
 पं० १४ सम्बन्धि टिप्पनकम् । पं० १३. जाव मंड०, दृश्यतां पृ० ६० पं० १२ पृ० ६१ पं० ८ ।
 पृ० ६४ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ५८ पं० १८ पृ० ६० । पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ५९
 पं० १-५ । पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ५९ पं० ६-७ ।
 पृ० ६५ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ६० पं० १-८ । पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ६४ पं० १४
 पृ० ६५ पं० ३ ।
 पृ० ६७ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ६० पं० १० पृ० ६१ पं० ३ । पं० ९ जाव, दृश्यतां
 पृ० ६७ पं० ६-७ ।
 पृ० ६८ पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ६७ पं० ६-७ । पं० ७ जाव, दृश्यतां पृ० ६८ पं०
 ५-६ । पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ६८ पं० ६-८ ।
 पृ० ६९ पं० १, २. जाव, दृश्यतां पृ० १२५ पं० २ टि० १ । पं० ८ जाव, दृश्यतां
 पृ० ६८ पं० २-३ । पं० १२ जाव, दृश्यतां पृ० ५७ पं० ४-५ । पं० १३. जाव, दृश्यतां
 पृ० ५७ पं० ६-७ ।
 पृ० ७० पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं० १२-१३ पं० ११ जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं०
 १९-२० ।
 पृ० ७२ पं० १२, १३. जाव, दृश्यतां पृ० ७१ पं० ८-१० ।
 पृ० ७६ पं० ६. जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रान्तर्गतः पाठः—
 “ते णं काले णं ते णं समए णं समणे भगवं महावीरे आइगरे तित्थगरे सहसंबुद्धे पुरिसोत्तमे
 पुरिससीहे पुरिसवरपुंडरीए पुरिसवरगंधहत्थी अमयदए चक्खुदए मगदए सरणदए जीवदए दीवो
 ताणं सरणं गइ पइहा धम्मवरचाउरंतवक्कवड्डी अप्पडिहयवरनाणदंसणधरे विअट्ठच्छउमे जिणे
 जाणए तिण्णे तारए मुत्ते मोवए बुद्धे बोहए सम्बण्णू सम्बदरिसी सिव-मयल-मरुअ-मणंत-मक्खय-
 मग्वावाह-मपुगरावत्तयं सिद्धिगइणामधेयं ठाणं संपाविउकामे अरहा जिणे केवली सत्तहत्थुस्सेहे
 समचउरंससंठाणसंठिइ वज्जरिसहनारायसंबधणे अणुलोमवाउवेगे कंकगहणी कवोतपरिणामे सउणि-
 पोस-पिहंतरोहरिणए पउमुप्पलंगंधसरिसनिराससुमरभिवयणे छवी निरायंक-उत्तम पसत्थ-अइसेय-
 निव्वमपले जल्ल-मल्ल-कलंक-सेय-रय-दोस-वजिय-सरीर-निरुवलेवे छाया-उज्जोवियंगमंगे
 घगनिचिय-सुव्वद-लक्खणुणय-कूडागारनिभ-पिंडिअगसिरए सामलिबोडधणनिचिय-
 च्छोडिय-मिउ-विषय-पसत्थ-सुहुस-लक्खण-सुगंध-सुंदर-भुअमोअग-भिंग-नेल-कज्जल-पहिट्ठ-
 भमरगण-णिद्ध-निकुसंभ-निचिय-कुंविय-पयाहिणावत्त-मुद्धसिरए दालिम-पुप्फ-प्पगास-तवणिज-
 सरिस-निम्मल-सुणिद्ध-केसंतकेसभूमी घणनिचिय-सुव्वद-लक्खणुणय-कूडागार-निभ-पिंडियगा-
 सिरए छत्तागारुत्तमंगदेसे णिव्वण-समलद्ध-मट्ठ-चंदद-समणिडाले उडुवइ-पडिपुण्ण-सोमवयणे
 अल्लीण-यमाणजुत्तसवणे सुसवणेपीण-मंसल-कवोल-देसभाए आणामिय-चावइल-किण्हभराइ-
 तणु-कसिण-णिद्धभमुहे अवदालिय-पुंडरीयणयणे कोआसिअ-धवल-पत्तलच्छे गरुलायत-उज्जु-
 तुंगणासे उवचिअ-सिलप्पवाल-त्रिंबफल-सणिगमाहरोठ्ठे पंडुराससि-सअल-विमल-णिम्मल-संख-
 गोअवीर-फेग-कुंद-दगरय-मुणालिआ-धवलदंतसेदी अखंडदंते अप्फुडिअदंते अविरलदंते सुणिद्धदंते
 सुजायदंते एगदंतसेदी विव अणेगदंते हुयवहणिद्धंतभोय-तत्त-तवणिज्ज-रत्त-तल-ताल्लुजीहे अवड्ढिय-

सुविभक्त-चित्तंस्व मंसल-संठिय-पसथ-सहल-विउलहणूए चउरंगुल-सुप्पमाण-कंजुवर-सरिसग्गीवे
 वरमहिंस-वराह-सीह-सहल-उसम-नाग-वर-पडिपुण-विउलकलंवे जुगसज्जिम-पीणरइय-पीवर-
 पउट्ट-सुसंठिय-सुसिलिह-विसिद्धवण-थिर-सुवदसंघि पुरवर-फलिह-वट्टियभूर भुअईसर-विउल-
 भोग-भादाण-पलिह-उच्छूद-दीहवाहू रत्तलोवइय-मउअ-मंसल-सुजाय-लक्खण-पसथ-अच्छिह-
 जालपागी पीवर-कोमल-वरंगुली आयंब-तंब-तल्लिग-सुइ-सइलणिडगक्खे चंदराणिलेहे सूरपाणिलेहे
 संखराणिलेहे चक्राणिलेहे दिस,सोत्थिअणिलेहे चंद-सूर-संख-चक्र-दिसासोत्थिअपाणिलेहे
 कगा-सिआतलुजउ-पसथ-समाल-उवविथ-विच्छिण-पिहुलवच्छे सिरिवच्छकिय-वच्छे
 अकरंडु भ-कगगइय-निम्मल-सुजाय-निरुवइय-देहधाती अट्टसहस्स-पडिपुण-वरपुरिस-लक्खणधरे
 सण्णयपासे संगयपासे सुंदरपासे सुजायपासे मियनाइअ-पीणरइअपासे उज्जुअ-समसंठिय-
 जवतगु-कसिगणिह-आइज-उडह-रमणिअ-रोमराई झस-विहग-सुजायपीणकुच्छी झसोदरे
 सुइकरणे पउमवि भडगाभे गंगावत्तह-पयाहिणवत्त-तरंग-भंगुर-रविकिण-उरुण-बोहिय-
 अओसायंत-यउम-गंभीर-वियडगाभे साइय-सोणंद-मुसल-इप्पण-णिकरिय-वरकणग-च्छह-सरिस-
 वरवइर-वलिअमज्जे पमुइय-वरतुरग-सीह-वर-वट्टियकडी वरतुरग-सुजाय-सुगुअइदेसे आइण-
 हउ व्व णिरुवलेवे वरवारग-तुल्ल-विक्कन-विउसियगई गयससग-सुजायअग्गिभोह सभुगणिमभ-
 गूडजाणू एणी-कुहविंदावत्त वड्डागुपुव्वजंवे संठियसुसिलिहगुदगुप्फे सुप्पइट्टिय-कुम्म-चासल्लणे
 अगुपुव्व-सुसंठियगुलीए उण्णय-तगु-तंब-णिडगणक्खे रत्तु-पल-पत्त-मउअ-सुकुमाल-कोमलतले
 अट्टसहस्स-वरपुरिस-लक्खणधरे नग-नगर-मगर-सागर-चक्कक वरं-मंगलकियचलणे विसिद्धरूवे
 हुयवह-निद्धम-जलिय-तडितडिय-तरुण-रविकिरण-सरिस-तेए अणासवे अममे अकिंचणे
 छिन्नसोए निरुवलेवे ववगय-पेमाणा-दोस-नोहे निर्गंथस्स पवणरस देसए सत्थनायमे पइट्ठावए
 समणगपई समणग-विंद-परिअट्टए चउत्तीस-बुद्ध-वयगातिसेसपत्ते पणत्तीस-सच्चवदणातिसेसपत्ते
 आगासगएणं चक्केणं आगासगएणं छत्तेणं आगासियाहिं चामराहिं आगासकलिआमएणं
 सपायसीढेणं सीहासगेणं धम्मज्झएणं पुरओ पकटिजमाणेणं चउइसहिं समणसाहस्सीहिं
 छत्तीसाए अज्जिभासाहस्सीहिं सद्धिं संपरिखुडे पुव्वागुपुविं चरमाणे गामागुगामं दूइजमाणे
 सुहसुहेगं विहरमाणे चंपाए णयतीए बहिया उवगगरगामं उजागर चंपं नगरिं पुण्णभंदं
 चेइअं सनोसरउकामे” इति आगनोदयसमित्यादिमुद्रिते औपपातिकसूत्रे पाठः ।

इदमत्रावधेयम्-ईदृश उग्रि निर्दिष्टः पाठ औपपातिकसूत्रस्य हस्तलिखितादर्शेषु कुत्रापि नैवो-
 पलभ्यते, किन्तु टीकानुसारेण कथमपि स्वमत्या संयोज्य यादृशः पाठ आगमोदयसमितिप्रकाशिते
 ग्रन्थे सम्पादकेन [तदनुसारेण अन्यैश्च स्वप्रकाशितेषु ग्रन्थेषु] मूले उपन्यस्तः तादृशः पाठोऽस्माभि-
 रपि अत्र मूले उपन्यस्तः । यथा तु हस्तलिखितादर्शेषु अत्र पाठ उपलभ्यते तथा अस्माभिरचिरात्
 प्रकाशयिष्यमाणे औपपातिकसूत्रे पाठान्तर-टीकासम्मतपाठादिभिः सह सुद्रधिष्यते ।

पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ७२ पं० १७-२१ । पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० १४ पं० ५-११ ।

पृ० ७४ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० १४ पं० ५-११ । पं० १९, २०. जाव संपत्ताणं, जाव
 संपावि, दृश्यतामस्मिन्नेव परिक्षिष्टे पृ० ६ पं० ४, ६ आदिसम्बन्धि टिप्पनकम् ।

पृ० ७५ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २३-पृ० ७५ पं० १ । पं० ४. जाव, दृश्यतां
 तृतीयपरिक्षिष्टे एतत्स्थानसम्बन्धि टिप्पनकम् । पं० १७. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिक्षिष्टे एतत्स्थान-
 सम्बन्धि टिप्पनकम् ।

पृ० ७६ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ७१ पं० १० । पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० १५ ।
 पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० ९, पृ० ६ पं० १ टि० २ ।

पृ० ७७ पं० १५. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे एतत्स्थानसम्बन्धि टिप्पनकम् ।

पृ० ७८ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ८ पं० १ टि० १, तथा तृतीयपरिशिष्टे पृ० ८ पं० १-२ सम्बन्धि टिप्पनकम् । पं० ८, ९. जाव, दृश्यतां पृ० ७ पं० १०-१२ ।

पृ० ७९ पं० २३. जाव, दृश्यतां पृ० ७९ पं० १०-१९ ।

पृ० ८० पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० १४ पं० ५-११ । पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ८० पं० १४-१५ ।

पृ० ८१ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ८० पं० ३-९ । पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ८० पं० १२-पृ० ८१ पं० २ । पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ८१ पं० १२ ।

पृ० ८२ पं० ३. जाव, तुलना—“उत्पलत्ताए पउमत्ताए कुमुदत्ताए नल्लिगत्ताए सुभगं सोगंधिचत्ताए पौडरियं महापौडरियं सयपत्तं सहस्सयत्तं एवं कल्हारं कोकणतं अरविंदत्ताए तामरसत्ताए भिसं भिसणुमालं पुक्खलत्ताए पुक्खलत्थिभगत्ताए विउट्ठंति ॥” इति सूत्रकृताङ्गे पृ० २००, २/३/७३० । पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ८० पं० १४-१५ । पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ८१ पं० १-२ । पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ८-९ । पं० १५, जाव, दृश्यतां पृ० ८० पं० १४-१५ ।

पृ० ८३ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० २० पं० १५-१७ । पं० ६, १६. जाव, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ८-९ । पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ८१ पं० १०—पृ० ८२ पं० १६ । पं० ११. जाव विपुलं, पं० १२. ४ जाव ण्हाया जाव उल्लपडसाडगा, दृश्यतां पृ० ८१ पं० ११—पृ० ८२ पं० २ । पं० १२. घराते जाव, दृश्यतां पृ० ८२ पं० ४-९ । पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ८३ पं० ३ । पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० ३४ पं० ३-८ ।

पृ० ८४ पं० २ जाव, दृश्यतां पृ० ३४ पं० १०-११, पृ० १२ पं० ११ तथा तृतीयपरिशिष्टे एतत्सम्बन्धि टिप्पनकम् । पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ३३ पं० २-५ । पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ८० पं० १४-१५ । पं० १६, १८. जाव, दृश्यतां पृ० ८४ पं० १०-११ । पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० ७९ पं० ६-१० ।

पृ० ८५ पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ८४ पं० १२-१४ । पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ८४ पं० १५—पृ० ८५ पं० १० । पं० २४. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ७ ।

पृ० ८६ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ८४ पं० १५—पृ० ८५ पं० १६ । पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ७९ पं० ५-९ ।

पृ० ८७ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ७८ पं० १०-१३ । पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ८६ पं० १७ । पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ३-४ ।

पृ० ८९ पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ८८ पं० ७-८ । पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० ६२ पं० १० ।

पृ० ९१ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ९० पं० १८ । पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ८८ पं० ७-८ । पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ८८ पं० १७ । पं० ११. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे एतत्स्थानसम्बन्धि टिप्पनकम् । पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ३ पं० ३—पृ० ४ पं० २ । पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ४ ।

पृ० ९२ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ४३ पं० ११—पृ० ५६ पं० १४ । पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं० १४—पृ० ७५ पं० १० । पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ९१ पं० ३-५ । पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ९१ पं० १३-१४ । पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० ३५४ पं० ९-१० ।

पृ० ९३ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ९१ पं० १२-१३। पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० २०-२१।

पृ० ९४ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १-३।

पृ० ९५ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १५। पं० ९ जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे पृ० ४९ पं० १४ सम्बन्धि टिप्पनकम्।

पृ० ९६ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० १३ पं० १५।

पृ० ९७ पं० ११ जाव, दृश्यतां पृ० २२ पं० ७-११।

पृ० ९८ पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ९५ पं० ९-११। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ९४ पं० ६।

पृ० ९९ पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० ९९ पं० १८-१९।

पृ० १०० पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८ तथा तृतीयपरिशिष्टे एतत्पृष्ठसम्बन्धि टिप्पनकम्। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ९९ पं० १५-१६। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ३५४ पं० ११-१२। पं० ११, १२. जाव, दृश्यतां पृ० ९९ पं० १८-१९।

पृ० १०१ पं० ३ जाव, दृश्यतां पृ० १०० पं० १५-पृ० १०१ पं० १। पं० ९, ११ जाव, दृश्यतां पृ० १०१ पं० ४-७। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० २० पं० ५।

पृ० १०२ पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ९२ पं० १९-पृ० ९३ पं० २।

पृ० १०४ पं० १०. जावशब्देन पृ० १०४ पं० ३ अनुसारेण आहारपिया आहारलोला इति पाठो ग्राह्यो भाति।

पृ० १०५ पं० ३, ११. जाव, दृश्यतां पृ० १०४ पं० १९-पृ० १०५ पं० १।

पृ० १०६ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ३५४ पं० ११-१२। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० १०४ पं० १९-२०। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० १०५ पं० १-२।

पृ० १०८ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० ९-१०। पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ४९ पं० १४, तृतीयपरिशिष्टे एतत्पृष्ठसम्बन्धि टिप्पनकं च। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १५। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० १२ पं० ११ टि० १८। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ३८ पं० ३-पृ० ३९, दृश्यतां पृ० ७ पं० ७, तथा तृतीयपरिशिष्टे तत्पृष्ठसम्बन्धि टिप्पनकम्। पं० ९. जाव दृश्यतां पृ० ३८ पं० ३-पृ० ३९ पं० ६। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ४१ पं० ६। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ३।

पृ० १०९ पं० १३, १५. जाव, दृश्यतां पृ० १०७ पं० १८-पृ० १०८ पं० २।

पृ० ११० पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ४२ पं० ८-पृ० ४३ पं० ५। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ५। पं० १४ जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ६-११। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ६-१२।

पृ० १११ पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १११ पं० १२-१३।

पृ० ११२ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० २३ पं० ५-६। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ११२ पं० ४-९। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ५१ पं० २-पृ० ५५ पं० १, तदनन्तरं पृ० ४२ पं० १३-१४। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ४२ पं० १४-१५।

पृ० ११३ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० २१-पृ० ५६ पं० २। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं० ३। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ७० पं० १२-पृ० ७१ पं० १।

पृ० ११४ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ४१ पं० १५, तथा तृतीयपरिशिष्टम् पृ० ५१४।
पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ४६ पं० १५-पृ० ४७ पं० १। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ७७
पं० १४, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पनकम्।

पृ० ११५ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ११४ पं० १०-पृ० ११५ पं० ४। पं० १६. जाव,
दृश्यतां पृ० ११५ पं० ४।

पृ० ११६ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २४-पृ० ७५ पं० १। पं० ९. जाव,
दृश्यतां पृ० ११५ पं० १०-१४। पं० १३, २०. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २३-पृ० ७५
पं० १। पं० २१. जाव, दृश्यतां पृ० ११६ पं० १२-१९। पं० २३. जाव, दृश्यतां पृ० ११४
पं० ४ टि० ३। पं० २४. जीवाजीवे जाव, दृश्यतां पृ० ११४ पं० ४, तथा तृतीयपरिशिष्टे
तत्सम्बन्धि टिप्पनकम्।

पृ० ११७ पं० ११, १२. जाव, दृश्यतां पृ० ११७ पं० ८-९। पं० १६. जाव, दृश्यतां
पृ० ११५ पं० १८-पृ० ११७ पं० २।

पृ० ११८ पं० ३, ४. जाव, दृश्यतां पृ० ११८ पं० २।

पृ० १२१ पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० १२० पं० १२-१३।

पृ० १२२ पं० २, ३. जाव, दृश्यतां पृ० १२२ पं० १। पं० १०. जाव, तुलना—

“अहामुहं देवाणुप्पिया! मा पडिबंथं।

३३. तए णं समणे भगवं महावीरे खंदयस्स कच्चायणसगोत्तस्स तीसे य महत्तिमहालियाए
परिषाए धम्मं परिकुहेइ। धम्मकहा भाणियव्वा।

३४. तए णं से खंदए कच्चायणसगोत्ते समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा
निसम्म हट्ठुडे जाव हियए उट्ठाए उट्ठेइ, २ समणं भगवं महावीरं तिवखुत्तो आयाहिणं
पयाहिणं करेइ, २ एवं वदासी—सद्धहमि णं भंते! निग्गंथं पावयणं, पत्तिवामि णं भंते! निग्गंथं
पावयणं, रोएमि णं भंते! निग्गंथं पावयणं, अम्भुडेमि णं भंते! निग्गंथं पावयणं, एवमेयं भंते!,
तहमेयं भंते!, अविताहमेयं भंते!, असंदिक्कमेयं भंते!, इच्छियमेयं भंते!, पडिच्छियमेयं भंते!,
इच्छियपडिच्छियमेयं भंते!, से बहेयं तुम्हे बदह सि कट्ठु समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति, २
उत्तरपुरत्थिमं दिसीभायं अवक्कमइ, २ तिदंढं च कुंडियं च जाव धातुरत्ताओ य एगंते एडेइ॥”
इति भगवतीसूत्रे पाठः, २।१। ३३-३४॥

पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं० ३-पृ० ५७ पं० १। पं० १८. जाव, दृश्यतां
पृ० ७४ पं० १६-पृ० ७५ पं० ६। पं० २१. जाव, अत्र ‘जाव’शब्देन ‘बुद्धे मुत्ते अंतगडे
परिविबुद्धे सब्बकुक्खं’ इति पाठः ग्राह्यो भाति, दृश्यतां पर्युषणाकरूपसूत्रे वक्ष्यते।

पृ० १२३ पं० १०, १२, १४, १७. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ११-१२। पं० १४,
१५. जाव, दृश्यतां पृ० ७ पं० ९-११।

पृ० १२४ पं० १. जाव राया, दृश्यतां पृ० ४९ पं० ३-१५। पं० ७ जाव, दृश्यतां पृ०
१२४ पं० १ टि० १। पं० ५, ९. जाव, दृश्यतां पृ० ५३ पं० २-पृ० ७२। पं० १६. जाव,
दृश्यतां पृ० १२२ पं० १७-२१।

पृ० १२५ पं० २. जाव, दृश्यतां टि० १। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० २-३।
पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ३-५।

पृ० १२६ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ११९ पं० ११-१२। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १२५
पं० ८। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० १२६ पं० ६-७। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ११३ पं० १४।

पृ० १२७ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ९४ पं० १३-१४। पं० ४. जाव, तुलना—

“तए णं समगे भगवं महावीरे तेणं अणुत्तरेणं आमोइएणं नाण-दंसणेणं अण्णो निक्खमण-
कालं आमोएइ, आमोइत्ता चिच्चा हिरण्णं, चिच्चा सुवण्णं, चिच्चा धणं, चिच्चा रज्जं, चिच्चा रद्धं,
एवं बलं वाहणं कोसं कुट्ठागारं चिच्चा पुरं, चिच्चा अंतेउरं, चिच्चा जणवयं, चिच्चा विपुलधण-
कणग-रयण-मणि-मुत्ति-संख-सिल्ल-पवाल-रत्तरयणमाइयं संसारसावइज्जं विच्छब्बुइत्ता, विगोवइत्ता
दाणं दायारेहिं परिभाइत्ता, दाणं दाइयाणं परिभाइत्ता.....

असोगवरपायवस्स अहे सीयं ठावेइ, ठावित्ता सीयाओ पच्चोरइइ, पच्चोरइत्ता सयमेव
आभरणमल्लंकारं ओमुअइ, ओमुइत्ता सयमेव पंचमुट्ठियं लोअं करेइ, करित्ता छट्ठेणं भत्तेणं
अपाणरणं हत्थुत्तराहिं नक्खत्तेणं जोगमुवागएणं एणं देवदूसमादाय एगे अकीए मुंडे भवित्ता
अगाराओ अणगारिअं पच्चइए।” इति पर्युषणाकल्पसूत्रे ॥

पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १२६ पं० १०-१४। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ११३ पं०
१६। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ६२ पं० १०। पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० ३०४ पं०
२-३, तथा दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे पृ० १५८ पं० ७ इत्यस्य टिप्पनकम्।

पृ० १२८ पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० १२७ पं० ८ टि० ३। पं० १७. जाव, दृश्यतां
पृ० ११३ पं० १६।

पृ० १२९ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ९२ पं० १६-पृ० ९३ पं० २।

पृ० १३० पं० १, २. जाव, दृश्यतां पृ० ६ पं० ६, तथा चतुर्थपरिशिष्टे तत्पुष्टसम्बन्धि टिप्पनकम्।
पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ९-पृ० ५ पं० १। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं०
३-९।

पृ० १३१ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० १३१ पं० १-२। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० १३१ पं०
१-२। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २३-पृ० ७५ पं० १।

पृ० १३२ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ६ पं० ६, तथा चतुर्थपरिशिष्टे तस्य टिप्पनकम्।
पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ७ पं० ७ टि० ८। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० १०८ पं० २।

पृ० १३३ पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० १३३ पं० १।

पृ० १३४ पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० १३३ पं० ११-१४। पं० ११, १२. जाव, दृश्यतां पृ०
१३४ पं० ४-७।

पृ० १३५ पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १० टि० ७।

पृ० १३६ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० १३५ पं० ५-१३। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १३६
पं० १। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० १३५ पं० ६-पृ० १३६ पं० ५। पं० ९. जाव, दृश्यतां
पृ० १३६ पं० १-६।

पृ० १३७ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १३२ पं० १८-पृ० १३३ पं० १। पं० १७. जाव,
दृश्यतां पृ० १३२ पं० १९-पृ० १३३ पं० १२। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० १३३ पं०
१९-२२। पं० २१. जाव, दृश्यतां पृ० ६२ पं० १०।

पृ० १३८ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ९१ पं० १३-१४। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० १००
पं० ७-८। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० १०० पं० ६-७।

पृ० १३९ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० १३४ पं० ३-७। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० १३४
पं० ८-१०। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ४६ पं० १५-पृ० ४७ पं० १। पं० १२. जाव,
दृश्यतां पृ० १०० पं० ४-५। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ९२ पं० २०, तथा पृ० ३५४

पं० ९-१०। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० १३४ पं० ११-पृ० १३६ पं० ९।

पृ० १४० पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० १३२ पं० १२-१३। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० १३२ पं० १२-१४। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ९२ पं० १८-पृ० ९३ पं० २।

पृ० १४१ पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० १०७ पं० ४-६। पं० १४, २०. जाव, दृश्यतां पृ० १० पं० ४-पृ० ३९ पं० ६। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ४० पं० १३-पृ० ४१ पं० ७, तथा दृश्यतामस्मिन्नेव परिशिष्टे पृ० ४० पं० १३ संवन्धि टिप्पनकम्।

पृ० १४२ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १४१ पं० २१-पृ० १४२ पं० २। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ७ पं० ११। पं० ९-१० जाव, दृश्यतां पृ० १२३ पं० १७-१९। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ५२ पं० ७-पृ० ५६, तथा द्रष्टव्यं भगवतीसूत्रं जमालेः चरित्रम्। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ७२ पं० १४-१६।

पृ० १४३ पं० १०. जाव एगाद्वयं ति इह यावत्करणात् क्षोमासिधं तेमासिधं चाउन्मासिधं पंचमासिधं छमासिधं सत्तमासिधं षडमसत्तराहंदिधं बीयसत्तराहंदिधं तच्चसत्तराहंदिधं अहोराहदिधं ति द्रष्टव्यमिति ॥” अटी० पृ० १२३ B ॥

पृ० १४४ पं० ४, ९, १६. जाव, दृश्यतां पृ० ७१ पं० ८-१०। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ७१ पं० १, पृ० ९२ पं० ८। अत्र “ब्रह्मणि वासाणि चउत्थ-छड्डम-दसम-दुवाळसेहि अग्राणं भवेनाणा विहरति” ईदृशः कश्चित् पाठोऽभिप्रेतो भाति।

पृ० १४५ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० ६।

पृ० १४६ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १० पं० ५-पृ० २० पं० १२। पं० १३, १६. जाव, दृश्यतां पृ० १४६ पं० ७। पं० १५. जाव दृश्यतां पृ० १४६ पं० ९-११। पं० १६. जाव विहं, दृश्यतां पृ० ३३ पं० १२। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० १४५ पं० १३-१५।

पृ० १४७ पं० ५. जाव, दृश्यतां कल्पसूत्रे भगवतो महावीरस्य सिद्धार्थेन कृतजन्ममहोत्सवा-दारभ्य नामकरणपर्यन्तम्।

पृ० १४८ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १२ पं० १२। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १४५ पं० ११-१२। पं० १४, १५. जाव, दृश्यतां पृ० १४८ पं० १२।

पृ० १४९ पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० १७ पं० ३-४। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० १४९ पं० ११-१९। पं० २२. जाव, दृश्यतां पृ० १३ पं० १५-पृ० १४ पं० ४। पं० २४. जाव, दृश्यतां पृ० १४९ पं० ११। पं० २५. जाव, दृश्यतां पृ० ९६ पं० ७-पृ० ९७ पं० २।

पृ० १५० पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ३२ पं० १६। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ८२ पं० १-१३। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ८२ पं० २-३। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ८२ पं० ६-९। पं० १९. जाव सखिं दृश्यतां पृ० ४९ पं० १४, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पनकम्।

पृ० १५१ पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ३२ पं० १८-पृ० ३३ पं० २।

पृ० १५२ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १४, तथा तृतीयपरिशिष्टे एतत्संवन्धि टिप्पन-कम्। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० १५२ पं० १९। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १५२ पं० ७।

पृ० १५३ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० १५२ पं० २। पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० २६ पं० १४-१५। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ३४० पं० १४ टि० १९। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ४१ पं० ११।

पृ० १५७ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ६१ पं० १३।

पृ० १५८ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० १९। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० १५८ पं० ८-९।

पृ० १५९ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० १ टि० २। पं० ७, ११. जाव, दृश्यतां पृ० १५८ पं० ७-पृ० १५९ पं० ५। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० १५८ पं० ११-पृ० १५९ पं० ६।

पृ० १६० पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० १५९ पं० ३।

पृ० १६१ पं० ६, १६. जाव, दृश्यतां पृ० १५४ पं० ६।

पृ० १६२ पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० १५२ पं० २-पृ० १६१ पं० १३।

पृ० १६३ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० १५१ पं० १२-१४। पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० १५१ पं० १५-१९। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० १४९ पं० १४-१९।

पृ० १६४ पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० १५१ पं० १५-१९।

पृ० १६६ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ४९ पं० १-२। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १६५ पं० १७।

पृ० १६७ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १५१ पं० १५-१९। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ३ पं० १ टि० ३। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ७ पं० ६-१४, तथा पृ० १४१ पं० २१। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० १६७ पं० १०। पं० २०, २१. जाव, दृश्यतां पृ० ४० पं० ९-१०।

पृ० १६८ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १६७। पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० १५८ पं० ७, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पनकम्।

पृ० १६९ पं० ४, १६. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० १३-१४। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० १६७ पं० १६-१७।

पृ० १७० पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० १६० पं० १ टि० २। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १५१ पं० १५-१९। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० ११४ पं० १० टि० ८। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० ८-९। पं० २३. जाव, दृश्यतां पृ० १२२ पं० ११ टि० ८।

पृ० १७१ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १७० पं० २१-२२। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० १५५ पं० ११-१४। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ११६ पं० १३।

पृ० १७२ पं० ४. जाव गरह^०, दृश्यतां पृ० १७१ पं० २१-पृ० १७२ पं० १। पं० ४. जाव आसु^० दृश्यतां पृ० ६२ पं० १०। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० १७० पं० २०-२२। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १७१ पं० ४। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ७ पं० १३-१४। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० १७० पं० २१-२२। पं० १९. रातीतरं गिहार्ति, पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० ८-९।

पृ० १७३ पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० १७३ पं० ५। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० ८-९।

पृ० १७४ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० १५१ पं० १५-१९। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ६२ पं० १०। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० १७४ पं० ५-१२।

पृ० १७५ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १७४ पं० १७-१८। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० १७५ पं० १७-१८। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० २३४ पं० ११-१२।

पृ० १७६ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ५२ पं० १३। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८। पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० १७६ पं० ४। पं० १९ जाव, दृश्यतां पृ० १७६ पं० ८-९।

पृ० १७७ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ८४ पं० २२। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ३७ पं० ४-९। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० १७७ पं० ८। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १४८ पं० १६-१७, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पनकम्। पं० १९, २२. जाव, दृश्यतां पृ० १७७ पं० १६-१७।

पृ० १७८ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १७७ पं० ८। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० १४१ पं० २१-पृ० १४२ पं० १४१

पृ० १७९ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० १७। पं० १४, १६. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ११-१२।

पृ० १८० पं० १, ४. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ११-१२। पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ११। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० ७-८।

पृ० १८१ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० १८१ पं० ४-५। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० १८१ पं० ६-१२। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ३० पं० ९-१०। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० १८१ पं० १४-१५। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७।

पृ० १८२ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १८२ पं० ३-४।

पृ० १८३ पं० १०. जाव, अत्र 'जाव' शब्देन 'तंतीतलजालुडियघगमुइंगपडुपडहवाइय' इति पाठः ग्राह्यो भाति। दृश्यतां—

“ते णं काले णं ते णं समए णं सक्के देविंदे देवराया...पालेमाणे महयाहयनट्टगीयवाइअ-तंतीतलजालुडियघगमुइंगपडुपडहवाइयरवेणं दिव्वाइं भोगभोगाईं भुंजमाणे विहरइ।” इति पर्युषणाकल्पसूत्रे प्रथमक्षणे ॥

पृ० १८४ पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ११। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ४९ पं० १-२। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० १४७ पं० ४, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पनकं पृ० ५२१-५२३। पं० १२, १५. जाव, दृश्यतां पृ० ४९ पं० ५, पृ० १८४ पं० ८-९।

पृ० १८५ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० १८४ पं० २०।

पृ० १९१ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६-१ टि० २। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० १९१ पं० १०-१२। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० ४६ पं० १४-पृ० ४७ पं० २।

पृ० १९२ पं० १, ३. जाव, दृश्यतां पृ० १९१ पं० १६-१७। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० १५२ पं० ७-पृ० १५४ पं० ५।

पृ० १९५ पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ८२ पं० १-३। पं० २१. जाव, दृश्यतां पृ० २४-पं० ५।

पृ० १९६ पं० ३. जाव दृश्यतां पृ० ३० पं० ९-१०।

पृ० १९७ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १९६ पं० १६-पृ० १९७ पं० ३। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० १९७ पं० १-३।

પૃ. ૧૯૮ પં. ૯. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૭ પં. ૧૪. પૃ. ૧૯૮ પં. ૨. પં. ૧૦. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૮ પં. ૨-૩।

પૃ. ૧૯૯ પં. ૧૪. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૬ પં. ૧૬-પૃ. ૧૯૯ પં. ૮।

પૃ. ૨૦૦ પં. ૨, ૩, ૫. જાત્ર દશ્યતાં પૃ. ૧૯૭ પં. ૧૪-પૃ. ૧૯૮ પં. ૨। પં. ૪, ૮. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૯ પં. ૧૧-૧૨। પં. ૭. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૦૦ પં. ૨-૩। પં. ૧૦. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૬ પં. ૧૬ પૃ. ૧૯૯ પં. ૮। પં. ૧૪. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૪૮ પં. ૧૬-૧૭, તથા તૃતીયપરિશિષ્ટે અસ્ય ટિપ્પનકમ્। પં. ૧૯. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૬૧ પં. ૧૩।

પૃ. ૨૦૧ પં. ૧૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૬૧ પં. ૧૩।

પૃ. ૨૦૩ પં. ૧૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૭ પં. ૧-૩૧ પં. ૧૨. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૯ પં. ૧૪-પૃ. ૨૦૦ પં. ૩। પં. ૧૪. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૦૦ પં. ૪-૭। પં. ૧૬. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૬ પં. ૨। પં. ૨૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૯૬ પં. ૭-૯।

પૃ. ૨૦૫ પં. ૪. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૦૫ પં. ૩।

પૃ. ૨૦૯ પં. ૧૦. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૦૫ પં. ૩। પં. ૧૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૩૬ પં. ૫। પૃ. ૨૧૦ પં. ૪. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૮ પં. ૮-૯। પં. ૫. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૯૨ પં. ૧૯-પૃ. ૯૩ પં. ૨।

પૃ. ૨૧૧ પં. ૮, ૯, ૧૦, ૧૬. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૧ પં. ૫-૭। પં. ૧૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૯૧ પં. ૧૩-૧૪। પં. ૧૩, ૧૪. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૧ પં. ૧૧-૧૨।

પૃ. ૨૧૨ પં. ૧, ૨. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૧ પં. ૫-૭। પં. ૩, ૪, ૫. જાત્ર બંધ, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૧ પં. ૧૧-૧૨। પં. ૩. જાત્ર પઞ્ચ, દશ્યતાં પૃ. ૯૧ પં. ૧૩-૧૪

પૃ. ૨૧૩ પં. ૯. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૩ પં. ૬-૭। પં. ૧૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૯૧ પં. ૧૩-૧૪। પં. ૧૨, ૧૩. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૬૯ પં. ૧૪। પં. ૧૬. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૩ પં. ૧૦। પં. ૧૭. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૩ પં. ૬।

પૃ. ૨૧૪ પં. ૨, ૩, ૯, ૧૩. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૬૯ પં. ૧૪। પં. ૫, ૧૦. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૩ પં. ૮। પં. ૭. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૯૧ પં. ૧૩-૧૪। પં. ૧૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૩ પં. ૬-૭।

પૃ. ૨૧૫ પં. ૮. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૮ પં. ૨ ટિ. ૧।

પૃ. ૨૧૬ પં. ૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૫ ટિ. ૮। પં. ૫, ૭, ૧૦. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૬ પં. ૮-૧૦। પં. ૭. જાત્ર સુદ, દશ્યતાં પૃ. ૩૬ પં. ૯-૧૦। પં. ૯. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૮ પં. ૨ ટિ. ૧। પં. ૧૨. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૬ પં. ૯-૧૦।

પૃ. ૨૧૭ પં. ૨. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૬ પં. ૯-૧૦। પં. ૩. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૯૦ પં. ૧૬-૧૭।

પૃ. ૨૧૮ પં. ૧, ૪. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૧૧૨ પં. ૭। પં. ૩, ૬, ૮. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૫ પં. ૮ ટિ. ૫। પં. ૧૦. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૬ પં. ૧। પં. ૧૪. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૭ પં. ૮-૧૪।

પૃ. ૨૧૯ પં. ૧૧. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૯ પં. ૪-૧૧। પં. ૧૫, ૧૭. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૨૧૬ પં. ૯-૧૦।

પૃ. ૨૨૦ પં. ૫. જાત્ર, દશ્યતાં ૨૧૬ પં. ૯-૧૦। પં. ૬. જાત્ર, દશ્યતાં પૃ. ૩૬

पं० ९-१०। पं० ७, ८ जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० ८-१०। पं० ८, ९. जाव सखिं, जाव तं, दृश्यतां पृ० २१६ पं० ९-१०।

पृ० २२१ पं० ३, १६, १७. जाव, दृश्यतां पृ० २१९ पं० १-२। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० २१९ पं० २-३। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० २१९ पं० ४—पृ० २२० पं० १। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० २१९ पं० ५—पृ० २२० पं० १। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० २१६ पं० ९-१०। पं० २१. जाव, दृश्यतां पृ० ४३ पं० ७।

पृ० २२२ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ४३ पं० ११-१५। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ११४ पं० ४ टि० ३। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ११४ पं० ४ टि० ३। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ११४ पं० ४, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पनकम्। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ४३ पं० १५-१६। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ११। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ४४ पं० १२-१२। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १९६ पं० ५-६। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ११। पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० ४१ पं० ६।

पृ० २२३ पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० १२४ पं० १-१०।

पृ० २२४ पं० ७, ८. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे एतस्थानसम्बन्धि टिप्पनकम्। पं० २१. जाव, दृश्यतां पृ० ९२ पं० ४-५।

पृ० २२५ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० २८ पं० २२—पृ० २९ पं० २। पं० ११ जाव, दृश्यतां पृ० ६० पं० ६।

पृ० २२६ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ११० पं० १०-१३। पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० २२५ पं० १२-१४।

पृ० २२७ पं० २. जाव उक्, दृश्यतां पृ० २१३ पं० ६। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ३२७ पं० ५-६। पं० ९. जाव, दृश्यतां तृतीयपरिशिष्टे पृ० ५०५ पं० ९-१०।

पृ० २२९ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० २० पं० १६-१८। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० २२६ पं० ७-११। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० २३ पं० ५-६।

पृ० २३० पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० २२९ पं० ६-१०। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० २३ पं० ५-६। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० २३० पं० ७-९।

पृ० २३१ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० २३० पं० १५।

पृ० २३२ पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० २२६ पं० ७-११। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० २२९ पं० ६-१२।

पृ० २३३ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ६३ पं० १८—पृ० ६४ पं० २। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ११४ पं० ४ टि० ३। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० २२५ पं० २-४। पं० ८, ९. जाव, दृश्यतां पृ० २२५ पं० ६—पृ० २३२ पं० १२। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० २३३ पं० १३-१६। पं० २२. जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं० ९-१०।

पृ० २३४ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० १९। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २०। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २३-२४।

पृ० २३५ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २३-२४। पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ७५ पं० ३-४। पं० ४. जाव दृश्यतां पृ० ७६ पं० १०-१२। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० १९।

पृ० २३७ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० १४८ पं० १-२।

पृ० २३८ पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ३३ पं० १७-१८। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० २३८ पं० १३-१४। पं० १९. जाव औग?, दृश्यतां पृ० २३८ पं० १३-१७।

पृ० २३९ पं० ३, २१. जाव, दृश्यतां पृ० २३८ पं० १३-१७। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १२ पं० १२। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० १२ पं० ८-११। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७। पं० २३. जाव, दृश्यतां पृ० २३९ पं० ३-६।

पृ० २४० पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० २३८ पं० १३-१७। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० ३७ पं० १-पृ० ३९ पं० ६।

पृ० २४१ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० २४० पं० २३। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० २२७ पं० १४-१६। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० २४१ पं० ८-९। पं० १४, जाव, दृश्यतां पृ० ७० पं० १२ टि० १८। पं० १८. जाव, दृश्यतां भगवतीसूत्रे २।५।२२-२३। पं० २३ जाव, दृश्यतां पृ० २४१ पं० ४।

पृ० २४२ पं० १. गार जाव, सर जाव, दृश्यतां पृ० १५० पं० १९। पं० ७ जाव, दृश्यतां पृ० ७० पं० १२ टि० १८। पं० १६, १८. जाव, दृश्यतां पृ० ११४ पं० ४ टि० ३।

पृ० २४३ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ११५ पं० १६। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० २४१ पं० ४। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० २४२ पं० ११-पृ० २४३ पं० १। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ५। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ५३ पं० ३-४।

पृ० २४४ पं० १०, १६. जाव, दृश्यतां पृ० २३५ पं० १३-१५। पं० १६. हीणा जाव, दृश्यतां पृ० २४४ पं० ११। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० २४४ पं० १२। पं० २१. जाव, दृश्यतां पृ० १४ पं० ५-पृ० १६ पं० ३। पं० २२. जाव, दृश्यतां पृ० २४४ पं० २०।

पृ० २४५ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ३ टि० ३। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० २३८ पं० १३-१४। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० २४५ पं० ८-१०। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० ३२ पं० १६।

पृ० २४६ पं० १, १४. जाव, दृश्यतां पृ० १६ पं० ८-१०। पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० २-४। अत्रेदमवधेयम्—यद्यपि पृ० ११ पं० ४ मध्ये 'गिराहिं' इति पाठो वर्तते, तथापि तत्र सं० १ ला० १ जे० २ मध्ये 'वग्गूहिं' इति पाठोऽप्यस्ति। यद्यपि टीकाकृता तत्र 'गोभिः वाग्भिः' इति व्याख्यातत्वात् 'गिराहिं' इति पाठः टीकाकृतां सम्मतः, तथापि पृ० १२ पं० १ मध्ये 'वग्गूहिं' इति पाठस्य विद्यमानत्वात् ऐकरूप्यापेक्षया 'गिराहिं' इति पाठस्य स्थाने 'वग्गूहिं' इति पाठः समञ्जसतरो भाति। पं० ९, १२. जाव, दृश्यतां पृ० ६१ पं० १३। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १७ पं० ९-१०।

पृ० २४७ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १७३ पं० १६। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० २४५ पं० १९-पृ० २४७ पं० २। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० २०८ पं० ५।

पृ० २४८ पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० २४७ पं० ८। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० २४७ पं० ९-११। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० २४७ पं० ११-१३। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८, तथा तृतीयपरिच्छिष्टे अस्य टिप्पणकम्।

पृ० २४९ पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० ३-४।

पृ० २५० पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ६३ पं० १८। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० ८-९। पं० २२. जाव, दृश्यतां पृ० १९० पं० ९-१४।

पृ० २५२ पं० १०, ११, १२. जाव, दृश्यतां पृ० २५१ पं० १७-पृ० २५२ पं० ३।

पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० २६३ पं० ४-५ ।

पृ० २५३ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० २५२ पं० १४-पृ० २५३ पं० १ । पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १० टि० ७ । पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० २१८ पं० २ टि० १ । पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० २५३ पं० १४-१५ । पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० २५३ पं० १४-१५ ।

पृ० २५४ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० २५३ पं० ११-१३ । पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० २५३ पं० १६-१७ । पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० २५३ पं० १८-१९ । पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ४३ पं० ११-१२, पृ० २५४ पं० १६-१७ । पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० २५३ पं० १८-१९ । पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० १०० पं० ४-५ । पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० २५३ पं० १३-१५ । पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० २५४ पं० १२ ।

पृ० २५५ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० १३-१४ । पं० ७. जाव, अत्र 'जाव' शब्देन 'पाहुड' इति पाठो ग्राह्यो माति, दृश्यतां पृ० २५५ पं० ६ । पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ३१ पं० ८ । पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० १९ ।

पृ० २५६ पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १४ । पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ९१ पं० ८ । पृ० २५७ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० २५७ पं० ५-६ । पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० १७ पं० १७. पृ० ११ पं० ६ । पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० २ । पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० २४१ पं० १३-१४ । पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ४-५ । पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० ३ पं० ८-पृ० ४ पं० १ ।

पृ० २५८ पं० ३. जाव. दृश्यतां भगवतीसूत्रे २।५।२२-२३ । पं० १७, १८. जाव, दृश्यतां पृ० २५६ पं० १९ ।

पृ० २५९ पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० २५९ पं० ४ । पं० ११, १५. जाव, दृश्यतां पृ० २५९ पं० ४ ।

पृ० २६० पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० १९ । पं० ३, ४. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २३-२४ । पं० ९. जाव. दृश्यतां पृ० २५९ पं० ४ । पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० २६० पं० १४-१९ ।

पृ० २६१ पं० जाव विगौर, दृश्यतां पृ० ७२ पं० १७, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पण-कम् । पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० २५८ पं० ५-९ । पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० २५८ पं० ९-पृ० २६० पं० ६ । पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० १७-१९ । पं० १२, १७. जाव, दृश्यतां पृ० २५७ पं० २ । पं० १४, १८. जाव, दृश्यतां पृ० २५९ पं० ४ ।

पृ० २६२ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० २६१ पं० १७-१८ । पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ६२ पं० १० । पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० २५७ पं० २-३ । पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० २६१ पं० १७-१८ । पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० २३ पं० ५-६ ।

पृ० २६६ पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७ । पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ८ टि० १ ।

पृ० २६७. पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ५-७ । पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० २६७ पं० ७-९ । पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ५-१२ ।

पृ० २६८ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ८३ पं० ३-४ । पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ४-१२ ।

पृ० २६९ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ११-१२ । पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० २६९ पं० ५-७ ।

पृ० २७० पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० २६९ पं० ११। पं० ६, ११, १२, १७. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पणकम्। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० २६९ पं० १४-पृ० २७० पं० २। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० २७० पं० ३-५।

पृ०-२७१ पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ५।

पृ० २७२ पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० २। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० २७२ पं० ३-९। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० २७२ पं० ७।

पृ० २७३ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ३३ पं० ६-७। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० २६९ पं० ५-१५। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० २७० पं० ३-६। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पणकम्।

पृ० २७४ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० २४१ पं० ८-१२। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० २४१ पं० ११-१२। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० २४१ पं० १३-१८। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० २४१ पं० १८-२१। पं० ११, १२. जाव, दृश्यतां पृ० २४० पं० २१-२३। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० २४२ पं० ६-पृ० २४४ पं० ७।

पृ० २७५ पं० १, ७. जाव, दृश्यतां पृ० ७० पं० १२ टि० १८। पं० ९, १२. जाव, दृश्यतां पृ० ७१ पं० २२-२३।

पृ० २७६ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १४। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० २७६ पं० ८।

पृ० २७७ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ७० पं० १२ टि० १८। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० २७६ पं० १३-पृ० २७७ पं० २।

पृ० २७९ पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० १७-१८।

पृ० २८० पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १४८ पं० १-३।

पृ० २८१ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० १७ पं० ११।

पृ० २८२ पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० २८० पं० १३-१७। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ०, २७ पं० १३-१४।

पृ० २८३ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० १०७ पं० १७ पृ० १०८ पं० १। पं० ९, १३, १५, १६, १८, १९. जाव, दृश्यतां पृ० २८० पं० १८-पृ० २८१ पं० ४। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० २८२ पं० १३-पृ० २८३ पं० ५।

पृ० २८४ पं० २, ३, ५, ६. जाव, दृश्यतां पृ० २८० पं० १८-पृ० २८१ पं० ४। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ३९ पं० १३-पृ० ४० पं० ७। पं० २०. जाव, दृश्यतां पृ० २८४ पं० १०-११।

पृ० २८५ पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० २८५ पं० १२-१३। पं० १७. जाव, दृश्यतां पृ० २८५ पं० ८-९।

पृ० २८६ पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० १५० पं० १३। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० २८५ पं० १८-पृ० २८६ पं० १०। पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० २३ पं० ५ टि० ६।

पृ० २८८ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७। पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ५-पं० १०-पृ० ६ पं० १, तथा पृ० २८८ पं० २०-२६।

पृ० २९१ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० २८९ पं० ४-६। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० २० पं० ४-५। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० २८४ पं० ९-१२।

पृ० २९२ पं० ९. जाब, दृश्यतां पृ० २८४ पं० १९-पृ० २८२ पं० ४। पं० ११. जाब, दृश्यतां पृ० २८५ पं० ५-९। पं० १३, १५. जाब, दृश्यतां पृ० २८५ पं० १२-१७।

पृ० २९३ पं० २. जाब, दृश्यतां पृ० २०९ पं० २-३। पं० ४. जाब, दृश्यतां पृ० ५ टि० १।

पृ० २९४ पं० १५. जाब, दृश्यतां पृ० २९५ पं० १-२।

पृ० २९५ पं० ५. जाब, दृश्यतां पृ० २९५ पं० १-२।

पृ० २९६ पं० १. जाब, दृश्यतां पृ० २९४ पं० ११-१२। पं० २. जाब, दृश्यतां पृ० २९४ पं० १३-१४। पं० ४. जाब, दृश्यतां पृ० २४२ पं० १। पं० १३. जाब, दृश्यतां पृ० ४ पं० ६-७।

पृ० २९७ पं० ३. जाब, दृश्यतां पृ० ८ टि० १। पं० २३. जाब, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८।

पृ० २९८ पं० १, ४. जाब, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८।

पृ० २९९ पं० १०, १३. जाब, दृश्यतां पृ० २९८ पं० १५। पं० १७. जाब, दृश्यतां पृ० २९९ पं० १३-१७।

पृ० ३०० पं० १४. जाब, दृश्यतां पृ० ३६ पं० ९-१०। पं० १८. जाब, दृश्यतां पृ० २९९ पं० २।

पृ० ३०१ पं० १. जाब, दृश्यतां पृ० २९८ पं० १५। पं० ३. जाब, दृश्यतां पृ० २८ पं० ११। पं० ७. जाब, दृश्यतां पृ० २९९ पं० ४-१२। पं० ९. जाब, दृश्यतां पृ० २९४ पं० १०-१४। पं० १२. जाब, दृश्यतां पृ० २९८ पं० १५।

पृ० ३०२ पं० ६. जाब, दृश्यतां पृ० ३०२ पं० १-५। पं० १२. जाब, दृश्यतां पृ० २५ पं० ७।

पृ० ३०३ पं० ३. जाब, दृश्यतां पृ० ३०२ पं० ३-४। पं० ८. जाब, दृश्यतां पृ० २९७ पं० ६-१२। पं० ९. जाब, दृश्यतां पृ० २९८ पं० २। पं० ११. जाब, दृश्यतां पृ० ३०३ पं० ८-९।

पृ० ३०४ पं० १३. जाब, दृश्यतां पृ० ३०४ पं० २-७।

पृ० ३०५ पं० ६. जाब, दृश्यतां पृ० ३०४ पं० ८-पृ० ३०५ पं० ३।

पृ० ३०७ पं० २, ३, ११, १४. जाब, दृश्यतां पृ० १७५ पं० १७।

पृ० ३०८ पं० ५, ८. जाब, दृश्यतां पृ० १७५ पं० १७।

पृ० ३०९ पं० ९. जाब, दृश्यतां पृ० ३०९ पं० ७-८।

पृ० ३१० पं० १. जाब, दृश्यतां पृ० ३०९ पं० १२-१५।

पृ० ३१२ पं० १५. जाब, दृश्यतां पृ० ३१२ पं० १२-१३। पं० २०. जाब, दृश्यतां पृ० ३०९ पं० ७-८।

पृ० ३१३ पं० ४. जाब, दृश्यतां पृ० ३०४ पं० १-२। पं० ६. जाब, दृश्यतां पृ० ४ पं० ६-७।

पृ० ३१४ पं० ३, ७ जाब, दृश्यतां पृ० ३११ पं० २। पं० ८, १० जाब, दृश्यतां पृ० ३१४ पं० ४-५। पं० ११. जाब, दृश्यतां पृ० ३१४ पं० ५-६। पं० १६. जाब, दृश्यतां पृ० ३०४ पं० १-२।

पृ० ३१५ पं० १४. जाब, दृश्यतां पृ० ३१३ पं० ८ पृ० ३१४ पं० १४। पं० १५. जाब, दृश्यतां पृ० ३१४ पं० ४-पृ० ३१५ पं० २।

पृ० ३१६ पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ३१६ पं० ३-४। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ३०१ पं० ३। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १७ पं० ११-१२।

पृ० ३१७ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ३४ पं० ९-११। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ११। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ४४ पं० ११-१४। पं० १६. जाव पक्व^०, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ११। पं० १६. जाव भवि^०, दृश्यतां पृ० ५५ पं० ११।

पृ० ३१८ पं० १ जाव, दृश्यतां पृ० ४८ पं० २२-पृ० ४९ पं० १५। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ५३ पं० १-पृ० ५५ पं० २। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ५६ पं० ६-२०। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं० २-पृ० ५६ पं० २०। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० ३१८ पं० १६-१७।

पृ० ३१९ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० २-५। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ३१९ पं० २। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ३-४। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ४-५। पं० ११. जाव, दृश्यतां भगवतीसूत्रे २।५।२२-२४। पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० ३१९ पं० १२-१४।

पृ० ३२० पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ७४ पं० १५-पृ० ७५ पं० ६। पं० ६. जाव, दृश्यतां “तए णं से दढपइण्णे केवली बहूइं वासाइं केवल्लिपरियागं पाउणिहिति, केवल्लिपरियागं पाउणिप्ता मासियाए सल्लिहणाए अप्पाणं झुसित्ता सद्धिं भत्ताइं अणसणाए छेएत्ता जस्सट्ठाए कीरइ णम्माभावे मुंडभावे अण्हाणए..... उच्चावया गामकट्ठा बावीसं परीसहोवसग्गा अहिवासिज्जंति तमट्ठमारा-हिप्ता चरिमेहिं उस्सासणिस्सासेहिं सिज्झिहिति...” इति पाठः औपपातिकसूत्रे। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० १२२ पं० २०-२१।

पं० १२. जाव महा^० दृश्यतां पृ० ७६ पं० १७-१८। पं० १३. जावतं, दृश्यतां पृ० ७६ पं० १८-१९।

पृ० ३२१ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ७७ पं० १४। पं० ७ जाव, दृश्यतां पृ० १५३ पं० ६-पृ० १५४ पं० ५। पं० १३, १५, १८. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८, तथा तृतीय-परिशिष्टे इत्यस्य टिप्पनकम्।

पृ० ३२२ पं० ८ जाव, दृश्यतां पृ० ३२२ पं० ५-१।

पृ० ३२४ पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० ३२४ पं० ५। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १६१ पं० १०-११।

पृ० ३२५ पं० २. जाव बहुवे, दृश्यतां पृ० ३२३ पं० १३-१४। पं० २. जाव जणे^०, दृश्यतां पृ० ३२२ पं० १४ टि० १५। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ३२७ पं० ५-६। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० २२७ पं० ६-७।

पृ० ३२६ पं० १. जाव, दृश्यतां ३२५ पं० १५ टि० २१। पं० ५. जाव दृश्यतां पृ० २९ पं० ११। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ३२५ पं० १२। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० १५२ पं० १६-१७।

पृ० ३२७ पं० १ जाव, दृश्यतां पृ० ३२५ पं० ११। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ३२६ पं० १३। पं० ६, जाव, दृश्यतां पृ० २२७ पं० ६-७। पं० ११, २०. जाव, दृश्यतां पृ० ३२७ पं० २-३। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ३२६ पं० २-३। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० ३२७ पं० २-३।

पृ० ३२८ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ३२८ पं० २। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ३२८ पं० २-३। पं० १९. जाव, दृश्यतां पृ० २५ पं० ७।

पृ० ३२९ पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ३२९ पं० ६-८। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ३२८ पं० २। पं० १४, १५. जाव, दृश्यतां पृ० १०० पं० ६-८।

पृ० ३३३ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० २०।

पृ० ३३५ पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ३३४ पं० १५-१८। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ३३५ पं० २-३।

पृ० ३३९ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० २०९ पं० १२-१३। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० २। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ३३८ पं० १-४।

पृ० ३४० पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ७ पं० ७ टि० ८। पं० ८, जाव, दृश्यतां पृ० ४० पं० १४।

पृ० ३४१ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ३४० पं० १२-१४।

पृ० ३४२ पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ३४१ पं० १७-१८। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ८६ पं० ५ टि० ८। पं० १३, १४. जाव, दृश्यतां पृ० १७५ पं० १७-१८।

पृ० ३४४ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० १०० पं० ७-८।

पृ० ३४५ पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० ३४५ पं० ६-८।

पृ० ३४६ पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ३४५ पं० ५-८। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ८५ पं० ४।

पृ० ३४७ पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ४६ पं० ९-११। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ३५४ पं० ९-१२।

पृ० ३४८ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० १०७ पं० ४-६। पं० १६. जाव, दृश्यतां पृ० १२२ पं० १९-२१।

पृ० ३४९ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ४ पं० ६-७। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७। पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ४४ पं० १२-१४। पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ५७ पं० १४। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० २६ पं० १। पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० २५ पं० १८-पृ० २६ पं० १।

पृ० ३५० पं० १४. जाव, दृश्यतां पृ० १२५ पं० ११-पृ० १२६ पं० ३। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० १२६ पं० ४-९।

पृ० ३५१ पं० ६. जाव पञ्च^०, अत्र 'जाव' शब्देन "विच्छुद्धा, विगोवृत्ता, दाणं दायारेहिं परिभाइत्ता, दाणं दाइयाणं परिभाइत्ता।" इति पयुषणाकल्पसूत्रे भगवन्महावीरप्रज्ज्या-
विकारे मणितः पाठः ग्राह्यो भाति। पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ७ पं० १३-१४। पं० ७. जाव
अज्झो^०, दृश्यतां पृ० २३२ पं० ९। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ३५१ पं० ५-७। पं० ८.
जाव, दृश्यतां पृ० २० पं० १५-१८। पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० २६ पं० १। पं० १७, २०.
जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८।

पृ० ३५२ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० २४ पं० ८। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ३५२ पं० २।
पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० २० पं० १५-१८। पं० ११. जाव, दृश्यतां पृ० ४९ पं० १०।

पृ० ३५३ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ६२ पं० १४-१५ टि० २०। पं० ६. जाव, दृश्यतां
पृ० २३२ पं० ९। पं० ९. जाव, दृश्यतां पृ० २६ पं० १। पं० १३. जाव, दृश्यतां भगवती-
सूत्रे २.५।२२-२३।

पृ० ३५४ पं० १. जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७। पं० २. जाव, दृश्यतां पृ० ७४
पं० ९। पं० ४. जाव मि^०, दृश्यतां पृ० ७४ पं० २३-पृ० ७५ पं० १। पं० ४. जाव आलो^०,
दृश्यतां पृ० ७५ पं० १-पृ० ७६ पं० १४। पं० ५. जाव, दृश्यतां पृ० ७६ पं० १८-१९।

पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० १०० पं० ४-५। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ० ३२९ पं० १३-१४।
पं० १२. जाव, दृश्यतां पृ० ९१ पं० १२-१३। पं० १४, १६. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-
पृ० ६ पं० १।

पृ० ३५५ पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ३ पं० ३-पृ० ४ पं० १। पं० ७. जाव, दृश्यतां
पृ० ४ पं० ४-५। पं० १०, १२, १३. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १।

पृ० ३५६ पं० १, २, ४, ५. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १० पृ० ६ पं० १। पं० ७.
जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे चम्पानगर्था भगवन्महावीरस्वामिसमवसरणाधिकारे। पं० १३.
दृश्यतां पृ० १८३ पं० १०।

पृ० ३५७ पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० २७ पं० ५। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ४३ पं० ३-५।
पं० ७, ८, ९, १५ जाव, दृश्यतां राजप्रभोयसूत्रे सूरियाभदेवताप्रकरणे। पं० १८. जाव,
दृश्यतां पृ० ७७ पं० १४, तथा तृतीयपरिशिष्टे इत्यस्य टिप्पनकम्। पं० १९. जाव,
पृ० ८ टि० १।

पृ० ३५८ पं० ५, ८ जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे भगवतो महावीरस्य चम्पानगर्था
पूर्णभद्रचैत्ये समवसरणाधिकारे। पं० ६, ११, १९ जाव, दृश्यतां पृ० १० पं० ६-७। पं० ७.
जाव, दृश्यतां पृ० ११ पं० ६-७।

पृ० ३५९ पं० १ जाव, दृश्यतां पृ० ४३ पं० ११-१५। पं० ३. जाव, दृश्यतां पृ० ४३
पं० १५-१६। पं० ५ जाव, दृश्यतां पृ० १० पं० ६-७। पं० १८. जाव, दृश्यतां पृ० ३६
पं० ६-१२। पं० २१ जाव, दृश्यतां पृ० ३३ पं० ३-४।

पृ० ३६० पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ४५ पं० ५-७। पं० ६. जाव, दृश्यतां पृ० ५५ पं०
१२। पं० १५. जाव, दृश्यतां पृ० ७० पं० ७-पृ० ७१ पं० १३। पं० १६. जाव, दृश्यतां
पृ० ७० पं० १२ टि० १८।

पृ० ३६१ पं० ७, १९. जाव, दृश्यतां पृ० ३६१ पं० १-४। पं० ८. जाव, दृश्यतां पृ०
२७७ पं० ८ टि० ८। पं० १४. जाव वारि^०, दृश्यतां पृ० २७८ पं० ३-४ टि० ६। पं० १४
जाव समु^०, दृश्यतां पृ० २७ पं० ५।

पृ० ३६२ पं० १०. जाव, दृश्यतां पृ० ४९ पं० १४, तथा तृतीयपरिशिष्टे अस्य टिप्पनकम्।
पं० १६, १८, २० जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १० पृ० ६ पं० १ टि० २।

पृ० ३६३ पं० २. जाव दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे चम्पानगर्था भगवन्महावीरसमवसरणा-
धिकारे। पं० १०, १४. जाव, दृश्यतां पृ० ३५८ पं० ३-पृ० ३६२ पं० १५। पं० १८. जाव
दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १ टि० २।

पृ० ३६४ पं० १, २, ४, १७, २०. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १ टि० २।
पं० ७. जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे चम्पानगर्था भगवन्महावीरसमवसरणाधिकारे। पं० ९.
जाव, दृश्यतां पृ० ३५६ पं० ९-पृ० ३५७ पं० ९।

पृ० ३६५ पं० २, १६. जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे चम्पानगर्था भगवन्महावीरसम-
वसरणाधिकारे। पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ३५६ पं० ९-पृ० ३५७ पं० ९। पं० १३. जाव,
दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १ टि० २।

पृ० ३६६ पं० ५. जाव, दृश्यतां बृहत्संग्रहणीप्रकरणे—

“असुरा नाग सुक्ला, विज्जु अग्गी य दीव उदही अ।
दिसि पवण थणिय दसविह, भवणवइ तेसु दु दु ईदा ॥

चमरे बली अ धरणे भूयणदे य वेणुदेवे य ।
तत्तो य वेणुदाली, हरिकंते हरिस्सहे चेव ॥
अगिसिह अगिमाणव पुन विसिद्धे तदेव जलकंते ।
जलपह तह अमिअगइऽमियवाहण दाहिणुत्तरओ ॥
वेलंबे य पभंजण, घोस महाघोस एसिमन्नयरो ।
जंबुहीवं छत्ते, मेहं दंडं पहु काठं ॥” ॥ १९-२२ ॥

एतद्वाथानुसारेण ‘वेणुदाकिस्स हरिस्सहस्स अगिमाणवस्स विसिट्ठस्स जलपहस्स अमियवाहणस्स पभंजणस्स इति पाठोऽत्र ‘जाव’शब्देन ग्राह्यो भाति ॥

पं० ७, जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १ टि० २ । पं० १८. जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे चम्पानगर्यो भगवन्महावीरसमवसरणाधिकारे ।

पृ० ३६७ पं० १३. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १ टि० २ । पं० १६. जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे चम्पानगर्यो भगवन्महावीरसमवसरणाधिकारे ।

पृ० ३६८ पं० ४, १५. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १ टि० २ । पं० १८. जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे चम्पानगर्यो भगवन्महावीरसमवसरणाधिकारे ।

पृ० ३६९ पं० ७. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १ टि० २ । पं० १२. जाव, दृश्यताम् औपपातिकसूत्रे चम्पानगर्यो भगवन्महावीरसमवसरणाधिकारे ।

पृ० ३७० पं० ४. जाव, दृश्यतां पृ० ५ पं० १०-पृ० ६ पं० १ टि० २ ।

पञ्चमं परिशिष्टम्

उपनयगाथाः

[इदमत्रावधेयम्—प्रथमश्रुतस्कन्धस्य एकोनविंशतिसङ्ख्येषु शतेषु बहूनां शातानामुपनयः तत्तदध्ययनान्ते सामान्यरूपेण दर्शित एव, तथापि आचार्यश्रीअभयदेवसूरिभिः सर्वेषामन्यध्ययनानां विशेषरूपेण उपनयः तत्तदध्ययनान्ते टीकायां गाथाभिर्दर्शितः। क्वचिद्वस्तलिखितादर्शे सूत्रपुस्तके [ला १ मध्ये] केषाञ्चिदध्ययनानामन्ते एताः काश्चिदुपनयगाथाः सूत्रेण सह दृश्यन्ते तथापि ता न सूत्ररूपाः, किन्तु टीकांशा एव केनचित् सूत्रपुस्तके सूत्रेण सह लिखिताः। एताश्च गाथाः टीकाकृद्भिः कुत उद्धृत्येहोपन्यस्ता इति न सम्यग् ज्ञायतेऽस्माभिः। यथा ता गाथाष्टीकायां दृश्यन्ते तथा अस्मिन् परिशिष्टे पातनिकया सह उपन्यस्यन्ते। आदौ निर्दिष्टोऽङ्कः अध्ययनसंख्या-व्योतक इति ध्येयम्]

१. इह गाथा—

“महुरेहिं निउणेहिं वयणेहिं चोययंति आयरिया ।
सीसे कहिचि खलिण् जह मेहमुणि महावीरो ॥ १ ॥”

२. पठ्यते च—

“सिवसाहणेसु आहारविरहिओ जं न वट्टए देहो ।
तम्हा धणो न्व विजयं साहू तं तेण पोसेज्जा ॥ १ ॥”

३. भवन्ति चात्र गाथाः —

“जिणवरभास्सियभावेसु भावसत्तेसु भावओ महम्म ।
नो कुज्जा संदेहं संदेहोऽणत्थहेउ त्ति ॥ १ ॥
निस्संदेहसं पुण गुणहेउ तं सं तओ तयं कज्जं ।
एत्थं दो सिद्धिसुत्था अडयगाही उदाहरणं ॥ २ ॥”

तथा—

“कत्थ य महहुव्वल्लेण तन्निहायरियविरहओ वा वि ।
नेयगहणत्तणेणं नागावरणोदएणं च ॥ १ ॥
हेउदाहरणासंभवे य सह सुहु जं न बुज्झिज्जा ।
सव्वज्जुमयमवित्तहं तहा वि इह चित्तए महम्म ॥ २ ॥
अणुवकयराणुगाहपरायणा जं जिणा जगप्पवरा ।
जिय गदोसमोहा य णञ्जहावाइणो तेण ॥ ३ ॥”

४. इह गाथा—

“ विसयेसु इंदियाहं संभंता रागदोसनिम्मुक्का ।
पावंति निम्मुइसुहं कुम्मु एव मयगदहसोक्खं ॥ १ ॥
अवरे उ अणत्थपरंपराओ पावेंति पापकम्मवसा ।
संसारसागरगया गोमाउग्गसिक्खकुम्मु एव ॥ २ ॥ ”

५. इह गाथा—

“ सिद्धिअकयसंजमकजा वि होइउं उन्नमंति जइ पच्छा ।
संवेगाओ तो सेलउ एव अराहया होति ॥ १ ॥ ”

६. इह गाथे—

“ जह मिउलेवालित्तं गुरुयं तुवं अहो वयइ एवं ।
आसवकयकम्मगुरू जीवा वञ्चति अहरगइ ॥
तं चेव तच्चिमुक्कं जलोवरिं ठाइ जायलहुभावं ।
जह तह कम्मविमुक्का लोयग्गपइद्विया होति ॥ २ ॥ ”

७. अस्य च शातस्यैवं विशेषेणोपनयनं निगदन्ति, यथा—

“ जह सेट्ठी तह गुरुणो जह णाइजणो तहा समणसंघो ।
जह वहुया तह भव्वा जह सालिकणा तह वयाइ ॥ १ ॥
जह सा उज्जियनामा उज्जियसाली जहत्थममिहाणा ।
पेसणगारित्तेणं असंखदुक्खक्खणो जाया ॥ २ ॥
तह भव्वो जो कोई संघसमक्खं गुरुविदिसाइ ।
पक्खिज्जिउं समुज्झइ महव्वयाइं महामोहा ॥ ३ ॥
सो इह चेव भवंमी जणाण भिक्कारभायणं होइ ।
परलोए उ दुहत्ते नाणाजोणीसु संचरइ ॥ ४ ॥ ”
उक्तं च—“ धम्माओ भट्टं ” वृत्तम्, “ इहेवउहम्मो ” वृत्तम् ।
“ जह वा सा भोगवती जहत्थनामोवभुत्तसालिकणा ।
पेसणविसेसकारित्तणेण पत्ता दुहं चेव ॥ ५ ॥
तह जो महव्वयाइं उवमुंजइ जीविय ति पालितो ।
आहाराइसु सत्तो चत्तो सिवसाहणिच्छाए ॥ ६ ॥
सो एत्थ जहिच्छाए पावइ आहारमाइ लिंगि ति ।
विउसाण माइपुज्जो परलोयग्गी दुही चेव ॥ ७ ॥
जह वा रक्खियवहुया रक्खियसालीकणा जहत्थक्खा ।
परिजणमण्णा जाया भोगसुहाइं च संपत्ता ॥ ८ ॥
तह जो जीवो समं पडिवज्जित्ता महव्वए पंष ।
पालेइ निरइयारे पमायलेसं पि वज्जेतो ॥ ९ ॥
सो अण्पहिण्णकरइं इहलोयम्मि वि विज्जहिं पणयपओ ।
एगंतसुही जायइ परंमि मोक्खं पि पावेइ ॥ १० ॥ ”

जह रोहिणी उ सुण्हा रोवियसाली जहत्थमभिहाणा ।
 वड्डित्ता सालिकणे पत्ता सव्वस्स सामित्तं ॥ ११ ॥
 तह जो भव्वो पाविय वयाहं पालेह अप्पणा सम्मं ।
 अत्तेसि वि भव्वाणं देह अणेगेसि हियहेउं ॥ १२ ॥
 सो इह संघपहाणो जुगप्पहाणे त्ति लहह संसहं ।
 अप्पपरेसिं कल्लाणकारओ गोयमपहु एव ॥ १३ ॥
 तित्थस्स बुड्डिकारी अक्खेवणओ कुत्तिथियाईणं ।
 विउसनरसेवियकमो कमेण सिद्धिं पि पावेह ॥ १४ ॥ ” त्ति ।

८. इह च यद्यपि दृष्टान्त-दर्शान्तिकयोजना सूत्रेण न दर्शिता, तथापि द्रष्टव्या, अन्यथा शास्त्र-
 नुपपत्तेः । सा च किलैवम् —

“ उगगतवसंजमवओ पणिट्ठफलसाहगस्स वि जियस्स ।
 धम्मविसण वि सुहुमा वि होइ माया अणत्थाय ॥ १ ॥ ”

९. इह विशेषोपनयमेवं वर्णयन्ति व्याख्यातारः—

“ जह रयणदीवदेवी तह एत्थं अविरइ महापावा ।
 जह काहत्थी षण्णिया तह सुहकामा इहं जीवा ॥ १ ॥
 जह तेहिं भीण्हिं दिट्ठो आघायमंडले पुरिसो ।
 संसारदुक्खभीया पासंति तहेव भम्मकहं ॥ २ ॥
 जह तेण तेसि कहिया देवी दुक्खाण कारणं घोरं ।
 तत्तो चिय नित्थारो सेल्लगजक्खाओ नसत्तो ॥ ३ ॥
 तह धम्मकहा भव्वाण साहए दिट्ठअविरइसहावो ।
 सयलदुहहेउभूया विसयाविरइ त्ति जीवाणं ॥ ४ ॥
 सत्ताण दुहत्ताणं सरणं चरणं जिणिदपञ्चत्तं ।
 आणंदरूवनिव्वाणसाहणं तह य देसेह ॥ ५ ॥
 जह तेसिं तरियव्वो रुहसमुदो तहेव संसारो ।
 जह तेसि सणिहगमणं निव्वाणगमो तहा एत्थ ॥ ६ ॥
 जह सेल्लगपट्ठाओ भट्ठो देवीए मोहियमईओ ।
 सावयसहसपउरंमि सायरे पाविओ निहुणं ॥ ७ ॥
 तह अविरइए नडिओ चरणचुओ दुक्खसावयाइणो ।
 निवडइ असारसंसारसायरे दारुणसरूवे ॥ ८ ॥
 जह देवीए अक्खोहो पत्तो सट्ठाणजीवियसुहाइं ।
 तह चरणट्ठिओ साहू अक्खोहो जाइ निव्वाणं ॥ ९ ॥ ”

१०. विशेषयोजना पुनरेवम्—

“ जह चंदो तह साहू राहुवरोहो जहा तह पमाओ ।
 वण्णाइगुणगणो जह तहा खमाई समणधम्मो ॥ १ ॥
 पुण्णो वि पइविणं जह हायंतो सव्वहा ससी नस्से ।
 तह पुण्णचरित्तो वि हु कुसीलसंसंगिमाईहिं ॥ २ ॥

जणियपमानो साहू हायंतो पइविणं खमाईहिं ।
जायइ नट्ठचरित्तो तत्तो दुक्खाइं पावेइ ॥ ३ ॥”

तथा—

“हीगगुणो वि हु होउं सुहगुरुजोगाइजणियसंवेगो ।
पुण्णसरूवो जायइ विवट्ठमाणो ससहरो व्व ॥ ४ ॥”

११. इह पुनर्विशेषयोजनामेवं वर्णयन्ति—

“जह दावहीवत्तरुणो एवं साहू जहेह दीविच्चा ।
वाया तह समणाइयसपक्खवयणाइं दुसहाइं ॥ १ ॥
जह सामुइयवाया तहऽण्णत्तिथाइ कडुयवयणाइं ।
कुसुमाइसंपया जह सिवमगाराहणा तह उ ॥ २ ॥
जह कुसुमाइविणासो सिवमगाविराहणा तहा नेया ।
जह दीववायुजोगे बहु इव्वी ईसि य अणिट्ठी ॥ ३ ॥
तह साहम्मियवयणाण सहणमाराहणा भये बहुया ।
इयराणमसहणे पुण सिवमगाविराहणा थोवा ॥ ४ ॥
जह जलहिवायजोगे थेविट्ठी बहुयरा अणिट्ठीओ ।
तह परपक्खवयणो आराहणीनि बहु इयरं ॥ ५ ॥
जह उभयवाउविरहे सव्वा तरुसंपया विणट्ठ त्ति ।
अभिमित्तोभयमच्छरूवेण विराहणा तह य ॥ ६ ॥
जह उभयवायुजोगे सब्बसमिट्ठी वणस्स संजाया ।
तह उभयवयणसहणे सिवमगाराहणा पुण्णा ॥ ७ ॥
ता पुण्णसमणधम्माराहणचित्तो सया महासत्तो ।
सव्वेण वि कीरंतं सहेज सव्वं पि पडिक्कलं ॥ ८ ॥”

१२. इहाध्ययने यद्यपि सूत्रेणोपनयो न दर्शितः, तथाप्येवं द्रष्टव्यः—

“मिच्छत्तमोहियमणा पात्रपसत्ता वि पाणिणो विगुणा ।
फरिहोदगं वा गुणिणो हवन्ति वरगुरुपसायाओ ॥”

१३. इह यद्यपि सूत्रे उपनयो नोक्तः, तथाप्येवं द्रष्टव्यः—

“संपन्नगुणो वि जिओ सुभाहुसंसग्गिवजिओ पायं ।
पावइ गुगपरिहाणिं दहुरजीवो व्व मणियारो ॥”

१४. इह च यद्यपि सूत्रे उपनयो नोक्तः, तथाप्येवं द्रष्टव्यः—

“जाव न दुक्खं पत्ता माणव्वंसं न पाणिणो पायं ।
ताव न धम्मं गेण्हंति भावओ तेयलीसुउ व्व ॥ १ ॥”

१५. इहोपनयः सूत्राभिहित एव, विशेषतः पुनरेवं तं प्रतिपादयन्ति

“चंपा इव मणुयगती अणो व्व भयवं जिणो दयेक्करसो ।
अहिच्छत्तानयरिसमं इह दिव्वाणं सुणेयव्वं ॥ १ ॥

घोसणया इव त्तिथंकरस्स सिवमग्गदेसणमणव्वं ।
 चरगाइणो व्व एत्थं सिवसुहकामा जिया बहवो ॥ २ ॥
 नंदिकेलाहं व इहं त्रिवसुहपडिवण्णगाण विसया उ ।
 तव्वभवण्णाओ मरणं जह तह विसएहिं संसारो ॥ ३ ॥
 तव्वज्जणेण जह इट्ठपुरगमो विसयवज्जणेण तहा ।
 परमाणंदनिबंधण सिवपुरगमणं मुणेयव्वं ॥ ४ ॥ ”

१६. इहापि सूत्रे उपनयो न दृश्यते, एवं चासौ द्रष्टव्यः—

“सुबहू वि तवकिलेसो नियाणदोसेण वृत्तिओ संतो ।
 न सिवाय दोवतोए जह किल सुकुमालियाजग्गे ॥ १ ॥ ”
 अथवा “अमणुस्समभत्तीए पत्ते दाणं भवे अणत्थाय ।
 जह कडुयतुंबदाणं नागसिरिभवम्मि दोवईए ॥ २ ॥ ”

१७. इह विशेषोपनयमेवमाचक्षते—

“जह सो कालियदीवो अणुवमसोक्खो तहेह जहधम्मो ।
 जह आसा तह साहू वणियव्वऽणुकूलकारिजणा ॥ १ ॥
 जह सदाइ अगिद्धा पत्ता नो पासबंधणं आसा ।
 तह विसएसु अगिद्धा बज्जति न कम्मणा साहू ॥ २ ॥
 जह सच्छंदविहारो आसाणं तह इहं वरमुणीणं ।
 जरमरणाईवज्जिय सायत्ताणंदनिव्वाणं ॥ ३ ॥
 जह सदाइसु गिद्धा बद्धा आसा तहेह विसयरया ।
 पावेंति कम्मबंधं परमासुहकारणं वोरं ॥ ४ ॥
 जह ते कालियदीवा णीया अन्नत्थ दुहगणं पत्ता ।
 तह धम्मपरिबद्धा अधम्मपत्ता इहं जीवा ॥ ५ ॥
 पावेंति कम्मनरवद्धवसया संसारवाहियालीए ।
 आसप्पमइएहिं व नेरइयाईहिं दुक्खाइं ॥ ६ ॥ ” ति ।

१८. इह चैवं विशेषोपनयः—

“जह सो चिलाइपुत्तो सुंसुमगिद्धो अकज्जपडिबद्धो ।
 धणपारद्धो पत्तो महाडवि वसणसयकलियं ॥ १ ॥
 तह जीवो विसयसुहे लुद्धो काऊण पावकिरियाओ ।
 कम्मवसेणं पावइ भवाडवीए महादुक्खं ॥ २ ॥
 धणसेट्ठी विव गुरुणो पुत्ता इव साहवो भवो अडवी ।
 सुयमंसमिवाहारो रायगिहं इह सिवं नेयं ॥ ३ ॥
 जह अडविनयरनित्थरणपावणत्थं तएहिं सुयमंसं ।
 भुत्तं तहेह साहू गुरुण आणाए आहारं ॥ ४ ॥
 भवलंबणसिवपावणहेउं भुजेंति न उण गेहीए ।
 वण-बल-रुवहेउं च भावियप्पा महासत्ता ॥ ५ ॥ ”

१९. नवरमुपनयविशेषोऽयम्—

“वाससहरसं पि जई काऊणं संजमं लुविउलं पि ।

अंते किलिट्ठभावो न त्रिसुज्झइ कंडरीउ व्व ॥ १ ॥”

तथा “अप्पेण वि कालेणं केइ जहागहियसीलसामण्णा ।

साहेति निययकज्जं पुंडरियमहारिसि व्व जहा ॥ २ ॥”

षष्ठं परिशिष्टम्

कतिपयानि विशिष्टानि टिप्पणानि

पृ० १ पं० ५, पृ० २ पं० ६, ९. हे १ आदर्श एव सं २ आदर्शः, हे १ इत्यतः सं २ आदर्शः पृथग् नास्ति, अतो हे १ इति लिखित्वा यत्र यत्र सं २ इति लिखितं भवेत् तत्र तत्र सं २ इत्यस्य अनावश्यकत्वात् तद् निष्कासनीयम्। अन्यत्रापि यत्र केवलं सं २ इति लिखितं भवेत् तत्र तस्थाने हे १ इति मन्तव्यम्।

पृ० ११ पं० ४. गिराहिं इत्यस्य स्थाने सं १ ला २ जे २ मध्ये चम्पूहिं इति पाठः, स च समीचीनतरो भाति, दृश्यतां चतुर्थे परिशिष्टे पृ० २४६ पं० १ इत्यस्य टिप्पणे पृ० ५५० पं० २३।

पृ० ३० पं० २३. ओवयति २ दिव्व° इति खं १, २, जे २ मध्ये पाठः ओवयति ओ २ दिव्व° भां० लो० हे ४ सं १ शी० ला २ मध्ये पाठः। ओवयति ओ दिव्व° इति हे १, ३ जे १ ला १ मध्ये पाठः। ओवयति दिव्व° इति ली० हे २ खं ३ मध्ये पाठः। एवं च ली० प्रत्यनुसारेण ओवयति दिव्वरूपधारी। तते णं से देवे अंतल्लिक्ख° इति पाठः। खं १ हे १ प्रभृतिप्रतिपाठानुसारेण 'ओवयति, ओवइत्ता दिव्वरूपधारी तते णं से देवे अंतल्लिक्खपडिक्खे... 'अभयं कुमारं एवं वयासी' इति पाठोऽत्र विवक्षितो भाति। ली० प्रभृतिप्रतिपाठानुसारेण 'ओवयति दिव्वरूपधारी। तते णं से देवे अंतल्लिक्खपडिक्खे... 'अभयं कुमारं एवं वयासी' इति पाठोऽत्र भवति॥

पृ० ३० पं० २४. 'अत्र हे १ प्रभृति... अथवा' अयं पाठो निष्कासनीयः।

पृ० ३३ पं० ३. ईदृशेषु स्थलेषु महत्ताभड° इति पाठः सर्वत्र मन्तव्यः। "महत्ताभड-चङ्गरवंदपरिक्खित्तं त्ति महत्ताभटानां यच्चटकरप्रधानं विच्छेदप्रधानं वुन्दं तेन संपरिक्खिमा" इति आ. श्री अभयदेवसूरिविरचितायां ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम्॥

पृ० ३३ पं० १५. जाव रवेणं। अत्र 'जाव रवेणं' इति शुद्धः पाठः। अत्र जावशब्देन ग्राह्यः पाठः पृ० २३ पं० ५ टि० ६ इत्यत्र द्रष्टव्यः॥

पृ० ४२ पं० १२. अत्र महत्ताभड° इति शुद्धः पाठः। "महत्ता इत्यादि महद् यद् भटानां चटकरवुन्दं विस्तारवत्समूहः, तल्लक्षणो यः परिवारः तेन संपरिवृतो यः स तथा"—इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम्।

पृ० ५७ पं० २. पुब्बावरण्ह°...। अत्र 'पुब्बावरण्हकालसमयंसि' इत्येव शुद्धः पाठः, अयं च लो० ला २ हे २, ३ जे २ ली० भां० प्रतिषु विद्यत एव। "प्रत्यपराहकालसमयो विकालः" इति ज्ञाताधर्मकथाटीकायाम्॥

पृ० ६३ पं० १. अत्र 'दाहिण्डुभरहे' इति शुद्धः पाठः।

पृ० ८३ पं० १०. विहरित्ति। अत्र 'विगित्तप्' इति पाठः शोभनः प्रतीयते, किन्तु कचिदप्यादर्शं स न दृश्यते, अतः पृ० ८२ पं० १६ मध्ये यो 'विहरति' इति पाठो दृश्यते, तेन सहास्य सम्बन्धो भवेत्तु वेति विचार्यम् ।

पृ० ८४ पं० १३. 'पंथयस्स' इति शुद्धः पाठः ।

पृ० ८४ पं० १९. 'हमं च णं' इति पाठः पृ० ८४ पं० ९, पृ० २३४ पं० ६, पृ० २३६ पं० १२, पृ० २६६ पं० ४, पृ० २९३ पं० ४ इत्यत्र वर्तते, 'इत्थं' इति तस्यार्थः, दृश्यतां पृ० २९३ टि० ३ ॥

पृ० १५० पं० १९. अत्र 'बहुग य राईसर' इति शुद्धः पाठः, स च हे २ विना सर्वत्र वर्तते । हे २ मध्ये तु 'बहुणि य राईसर' इति पाठः ॥

पृ० १५४ पं० १. 'वके उदाहिण्' इति शुद्धः पाठः । स च लासं २ मध्ये, जे ३ लो० ली० प्रतिषु अटी० मध्ये च वर्तते । हस्तलिखितादर्शेष्वत्र ईदृशाः पाठाः—वके उदाहरिण् ली० लामू० २ । वके मुदाहरिण् ला १ हे १, २, वके मुदाहरिते खं ३ । वके मुदाहरते खं २ । वक मुदाहरिण् जे १ । वके उदाहिण् लासं २ । वके मुदाहिण् ली० जे २ खं १ । अत्र यद्यपि ली० मध्ये विद्यमानः 'वके उदाहिण्' इति पाठः शुद्धतरो भाति । तथापि खं १ जे ३ लो० ली० मध्ये आचार्यश्री अभयदेवसूरिविरचितायां टीकायां " 'वके उदाहिण्' ति वाक्ये उदाहृते " इति खं १ पाठस्य दर्शनात् टीकानुसारेण 'वके उदाहिण्' इति पाठः स्वीकृतोऽस्माभिरत्र । खं १ जे ३ ली० लो० विना जे १ खं २, ३ प्रतिषु अटी० मध्ये " 'वके मुदाहिण्' ति वाक्ये उदाहृते " इति पाठः । जे २ अटी० मध्ये " 'वके उदाहृण्' ति वाक्ये उदाहृते " इति पाठः । ला १ अटी० मध्ये " 'वके उदाहण्' ति वाक्ये उदाहृते " इति पाठः ॥

पृ० १५४ पं० १. 'कुच्छिधारकक्षधारगम्भिज' इति पाठस्य स्थाने 'कण्णधारकुच्छिधार गम्भिज' इति जे १ पाठः अत्र टीकानुसारेण शुद्धः । यद्यपि जे १ विना सर्वत्र हस्तलिखिता दर्शेषु "कुच्छिधारकक्षधारगम्भिज" इति पाठो दृश्यते, तथापि "कण्णधारो नियमिकः, कुच्छि धारा नौपार्श्वनियुक्तकाः" इति टीकानुसारेण 'कण्णधारकुच्छिधार' इति जे १ पाठः स्वीकृतोऽस्माभिरत्र ।

पृ० १७५ पं० ११. अत्र 'गय-रह-पवरजोहकलियाप्' इति पाठो युक्तः ।

पृ० १९१ पं० ५. अङ्के । दृश्यतां तृतीये परिशिष्टे पृ० ५१० पं० २, पृ० ५२० पं० ५ ॥

पृ० २०६ पं० ६ इमस्स उ । "इमस्स उ त्ति अस्य पुनः अनेके ये सप्पा मत्स्याः मकरा ग्राहा विविधश्चापदाश्च जलचरभुदसत्त्वरूपास्तेषां यानि शतानि तेषामाकुलगृहम् आकीर्णगेहं सप्पादीनां वा सप्पा नित्यं कुलगृहमिव कुलगृहं यः स तथा, तस्य इत्यर्थम् । रत्नाकरस्य समुद्रस्य मध्ये आत्मानं बहेभि त्ति हन्मि तव भवतः पुरतः अग्रतः, एहि निवर्तस्व जइ सि त्ति यदि भवसि कुपितः क्षमस्वैकापराधं त्वं मे इति घट्टम् ।" इति शताधर्मकथाटीकानुसारेणाम्भाभिरत्र पूर्वार्धोत्तरार्धाभ्यां कृतम् ॥

पृ० २२९ पं० १०-११. अत्र 'कयल्ये जाव जम्मजीवियफले' इति खं १, ३, ली० लो० मध्ये विद्यमानः पाठः समीचीनतरो भाति । 'जाव' शब्दग्राह्यश्च पाठः पृ० ४४ पं० ६-७ तथा पृ० ८० पं० ५ अनुसारेणैव योजनीयः ॥

- पृ० २३१ पं० १४. 'उद्धलनानि' इति शुद्धः पाठः ॥
- पृ० २४७ पं० ९. ओद्गुणा (ओद्गुणा ?) । अत्र 'ओद्गुणा' इति पाठः शुद्धः ॥
- पृ० २४८ पं० १०. ओद्गुणा (ओद्गुणा ?), । अत्र 'ओद्गुणा' इति पाठः शुद्धः ॥
- पृ० २५० पं० ३. वण्णओ । दृश्यतां तृतीये परिशिष्टे पृ० ५०२ ॥
- पृ० ३०२ पं० १०. अत्र 'संनद्धबद्ध' इति पाठः शुद्धः ॥
- पृ० ३३१ पं० १५, २८. ली० मध्येऽपि 'उडभयमाणसुहेसु' इति पाठः ॥
- पृ० ३३२ पं० ९. अत्र तित्त-कडु-कसायंबिलमहुंरबहुखज्जपेज्जलेज्जोसु इति शुद्धः पाठः, दृश्यतां पृ० ३३० पं० २० । ली० मध्ये 'तित्त-कडु-कसायंबिलमहुंर(र)बहुखज्जपेज्जलेज्जोसु' इति पाठो विद्यत एव ॥
- पृ० ३५७ पं० ११. अत्र देविद्धी इति शुद्धः पाठः ॥

शुद्धिपत्रकम्

पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	५	सं २	×
२	६	सं २	×
३	९	सं २	×
३	१६	सं २	हे १
५	२१	टि० ७	टि० ८
३	२५	हे ३ ॥	×
१०	२	सत्तस्सेहं	सत्तस्सेहं
११	४	*गिराहिं	अग्गूहिं
३	१०	जौव	जौव
३	११	सुमिणस्स	सुमिणस्स
३	१९	खं २	खं १
३	३	सं १ ॥	सं १ ला २ जे २ ॥
३	२१	खं २ ॥	खं १ ॥
१५	२९	शुभोदकै	शुभोदकैः
१६	२१	सु माला°	सुइमाला°
३	१०	दूयसंधि°	दूय-संधि°
१७-३२	शीर्षके	पढमे	पढभं
		अज्झयणे	अज्झयणं
१९	६	॥ १ ॥	॥ ३ ॥
२६	२१-२२	४ सिमिणस्स हे २ ॥	×
३०	२४	हे १ प्रभृति पाठानुसारेण	×
		अवपतितः दिव्यरूपधारी	×
		इत्यर्थो भाति, अथवा	×
३२	८	सद्भावइ	सद्भावेइ

× तत्तत्पाठनिकासनार्थमेतत् × चिह्नम् ।

यत्र यत्र सं २ इति टिप्पणेषु वर्तते तत्र तत्र हे १ इति कर्तव्यम् ।

* अत्र 'गिराहिं' इति पाठो नाशुद्धः, किन्तु पूर्वापरविचारणया 'अग्गूहिं' इति पाठः समीचीनतरः ।

पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्
३२	२६	°षियाए	°षियाए
३३	३	महता भड°	महताभड°
॥	१५	°रैवेणं	°रैवेणं
४०	१५	२०	१५
४२	१२	महया भड°	महयाभड°
४३	११	नमंसत्ति	नमंसत्ति
४६	१५	२०	१५
५४	६	°वाहिणिं	°वाहिणिं
५५-६६	१५	५१	१५
५७	२	पुन्वावरणह°	पच्चावरणह°
५८-६४	शीर्षके	२८	२७
५८	६	२८	×
६३	१	दाहिणहु°	दाहिणहु°
६४	१३	कलभिर्याहिं	कलभिर्याहिं
८०	१०	पं० ।	पं० १० ।
८४	१३	पथयस्स	पथयस्स
१०३	२२	पुष्पै	पुष्पै-
१२८	६	पथएणं	पथएणं अणगारेणं
१३२	४	अड्डे,	अड्डे०
॥	११	ईसर	ईसर
१४३	४	॥ १ ॥	॥ ४ ॥
॥	६	॥ २ ॥	॥ ५ ॥
॥	८	॥ ३ ॥	॥ ६ ॥
१४६	१३	दसद्ववण्णं	दसद्ववण्णं
१४७	९	॥ १ ॥	॥ ७ ॥
॥	॥	॥ ११ ॥	॥ ८ ॥
१५०	१९	बहूणि	बहूण य
१५४	१	मुदाहिण	उदाहिण
१५४	१	°कुच्छिधारकन्नधारगन्भिज°	°कणधार कुच्छिधारगन्भिज°
१५५	१	°क्खुरागं	°क्खुरागं

पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्
१६३	२०	महया भड०	महयामड०
१७४	५	७४	७५
१७५-१७६	शीर्षके	७४	७५
१७५	१०	महया [हय-	महया[हय-]
"	११	रह-जोह०	रह-पवरजोह०
१७६	२५	अत्र.....शक्यते	XXXX
"	२७	सूत्रेऽपि	सूत्रेऽपि पृ० २३६ पं० १२
१७७	१०	यमुच्छ्रिया	य मुच्छ्रिया
१७९	३०	पं० ९ १२३	पं० ९, पृ० १२३
१८७	२०	कहकहग	कहकहगं
१९१	२९	१.	१४.
१९२	१८	अटि०	अटी०
१९४	१४	अंतो जलगयं	अंतोजलगयं
१९५	२६	संछूट हे २	संछूटा लो० हे २
१९६	६	उकर०	उकड०
२२९	१०-११	कयत्ये... जभ०	कयत्ये जाव जभ०
२२४-२३५	शीर्षके	दहुरे	मंडुके
२३१	१४	उदेल०	उदल०
२३६	६	तेयलिपुते	तेयलिपुत्ते
२३७	१३	सत्तद्धपदातिं	सत्तद्ध पदातिं
"	१३	महया भड०	महयामड०
२४१	६	शियायमणिं	शियायमणिं
२४८	१०	ओइल्ला (ओइण्णा ?)	ओइण्णा
२५४	१४	भव	भवे
२७८	१८	९.	८.
"	१९	८.	९.
२८२	३१	रहपवर०	रह-पवर०
३०२	१०	सनद्ध	सनद्ध०
३०५	२९	हत्थं	हत्वं
३१०	३	एवंकर०	एवं कर०

પૃ०	પં०	અશુદ્ધ	શુદ્ધમ્
૩૩૦	૩૦	તથા તેષુ	તથા, તેષુ
૩૩૧	૨૮	સં ૧ લોં લા ૨	સં ૧ લોં લીં લા ૨
”	”	લા ૧ હેસં	લા ૧ લીં હેસં
૩૩૨	૯	કહુયં કમાયં મં	કહુકસાયંબિલમં
”	૨૪	જે વિના ।	જે ૧ં વિના ।
૩૩૯	૪	પંચચોરં	પંચ ચોરં
૩૫૭	૧૧	દેવિટ્ટી	દેવિટ્ટી
૩૬૯	૧૧	૧૨	૩.
”	”	૩	૪.
૩૭૦	૧૬	(સમ-લોં)	(સમ-લીં લોં)
”	”	(ય-લં ૧)	(ય-લં ૧ લીં)
૩૭૧	૩૧	શાન્તિં	શાન્તિ (૧)*
૫૧૪	૨૨	૧૧	૧૫
૫૧૭	૩૦	નિગ્ધોસં	નિગ્ધોસં
૫૨૦	શીર્ષકે	પાઠઃ	પાઠાઃ
૫૪૫	૯	સૂત્ર	સૂત્રે
”	૧૨	રાઈ	રાઈં
૫૫૨	શીર્ષકે	પાઠઃ	પાઠાઃ

પ્રસ્તાવનાનું શુદ્ધિપત્રક

૧૩	૫	ખિખવાડી	શીખવાડી
૨૭	૨૯	ધતકીખંડના	ધાતકીખંડના
૦૪	૪	સુધર્થું	સુધર્થું
૪૮	૨૦	માઈ	માઈ
૪૮	૩૨	સાધવીજીઓ	સાધવીજીઓ
૪૮	૧૧	જનસૂત્રની	જનસૂત્રની
”	૧૭	તિલક	તિલક
૬૦	૫	માતૃકા	માતૃકા
૫૭	૩૨	છટ્ટા	છટ્ટા

* અત્ર હસ્તલિખિતાદર્શે શાન્તિં इति लिखितं भाति ॥

